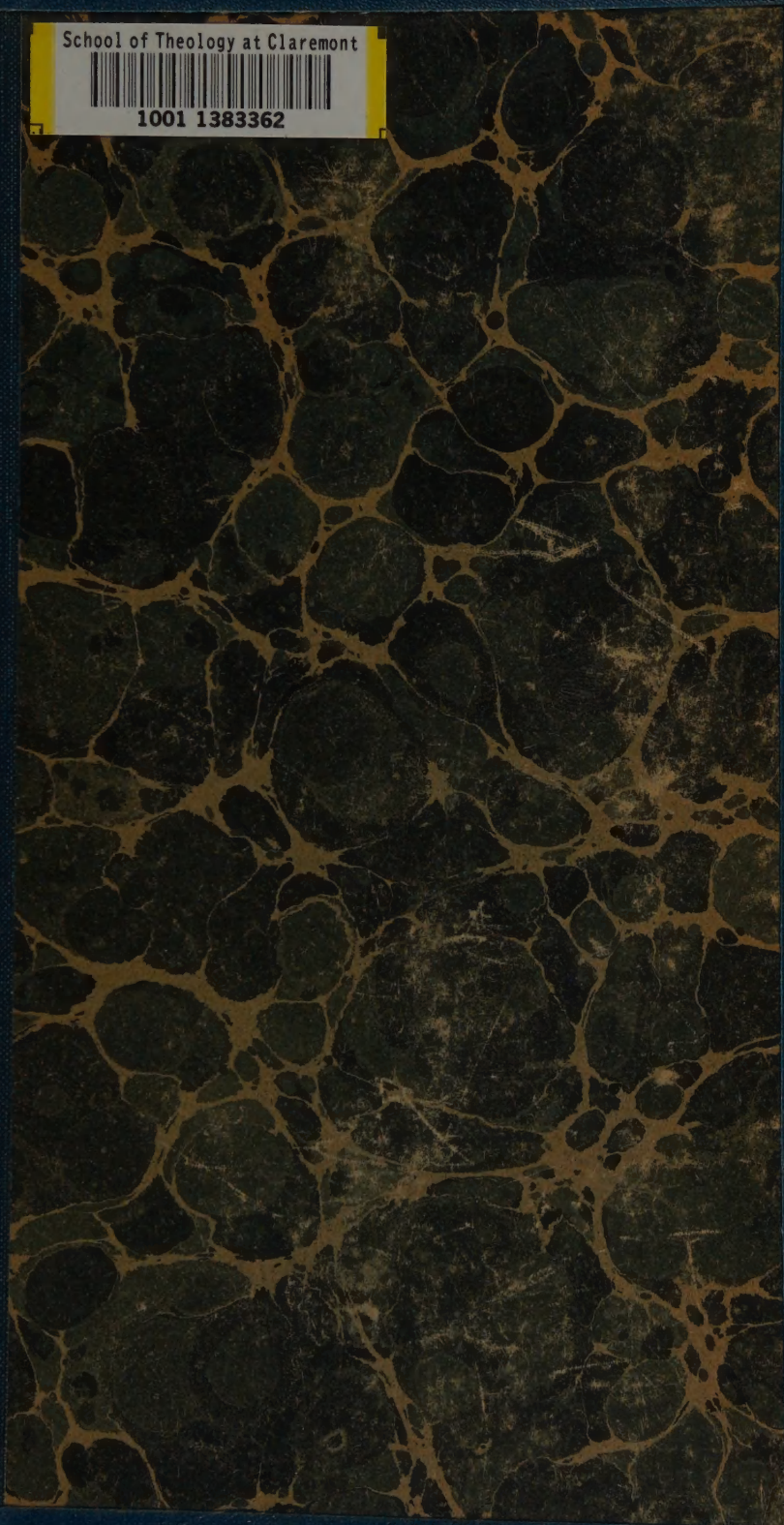

School of Theology at Claremont

1001 1383362

The Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT

WEST FOOTHILL AT COLLEGE AVENUE
CLAREMONT, CALIFORNIA

PHILONIS OPERA

A
4268
A2
1896
v. 7
pt. 2

PHILONIS ALEXANDRINI

OPERA QVAE SVPERSVNT

EDIDERVNT

LEOPOLDVS COHN ET PAVLVS WENDLAND

VOL. VII

AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM BORVSSICAE

EDITVM

PER MVNIFICENTIAM

INSTITVTI IVDAICI RELIGIONIS STVDIA AMPLEXI

QVOD EST EBORACI NOVI

*(Alexander Kohut Memorial Publication Fund
of the Jewish Institute of Religion New York)*

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS WALTER DE GRUYTER & CO.

MCMXXX

AAT, Y Philo Judaeus
730
172
PHILONIS ALEXANDRINI

OPERA QVAE SVPERSVNT

VOL. VII

INDICES AD PHILONIS ALEXANDRINI OPERA

COMPOSVIT

IOANNES LEISEGANG

PARS II.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS WALTER DE GRUYTER & CO.

MCMXXX

Theological Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
California

ή β' α' ν. III 210, 13 ὅτι ήβ' α', φθίνει, γηράσκει, τελευταῖα, διαλύεται (τὸ σῶμα). II 130, 4 (ή παιδεία) ἐπιμήχιστον ήβ' α' και ἐπακμαῖζει. I 197, 7 ὁ ἄρτι ήβ' α' ν. III 89, 9 παιδικῆς μὲν ήλικίας τὸ πάθος ..., ήβ' α' σης δὲ κακία. II 165, 23 τῆς ήβ' α' σης και νεωτέρας και ἄρτι ἀκμαζούσης ἀθλα ... εὐφροσύνης. I 53, 16 τῶν ... ήβ' α' ντων και βλαστανόντων (δένδρων). II 204, 22 οὐδὲ ἐγρηγοροῖσι και κοιμωμένοις, οὐδὲ ήβ' α' σι και γεγηρακόσι. II 226, 20 οὐ χρόνῳ παλαιουμένοις, καινουμένοις δὲ και ήβ' α' σιν δει. III 106, 3 ήβ' α' σι πόνοις. II 15, 24 ἐπαίνου δ' ἂν ἀξιώσειε τοὺς ήβ' α' ντας. III 248, 2 τὰς ... ψυχὰς ἄρτι ήβ' α' σας. III 207, 6 πρὶν οὖν ήβ' α' σαι και ἐννεάσαι.

ή γ' εἰσθαί. 1. ducere: II 22, 4 ταύτην X (sc. τὴν ὁδόν) δ' ήγ' α' ν φιλοσοφίαν. II 302, 24 τῷ πρόσθεν ήγουμένῳ τῆς ὁδοῦ. I 45, 2 τὸν εἰρμόν τῶν ἐπομένων πρὸς τὰ ήγ' α' νμενα διατηρῶν. — 2. opinari: I 73, 24 δεῖ γάρ ή. και ἀποιοῦν αὐτόν (sc. τὸν θεόν). I 188, 8 τὴν αἰσθησιν ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ή. I 233, 18 μηδὲν ή. παρ' αὐτῷ (sc. τῷ θεῷ) παλαιόν. II 108, 7 ὡς χλευήν και πλατύν γέλῳτα ή. I 103, 27 οὐδὲν οὕτως αἰσθρὸν ήγ' α' νμαι ὡς ... II 79, 7 ἐγὼ μὲν γάρ ήγ' α' νμαι. I 128, 11 (ὁ νοῦς τὸ σῶμα) φίλον αὐτῷ ... ήγείται. I 152, 13 τροφέα τὸν θεόν, οὐχὶ λόγον, ήγείται. I 155, 31 πρεσβύτερα δὲ ὁ μὲν φαῦλος ήγείται και σώματος. I 205, 12 τὸν σοφὸν ισότιμον κόσμῳ ὁ θεὸς ήγείται. II 109, 2 ἀνθρωπὸν ... διαφέρειν ήγείται. I 167, 15 χαλεπὸν ήγῆται. I 187, 14 τοὺς πικροὺς (χυλοὺς) γλυκεῖς ήγούμενος. I 222, 5 δς μέγα και λαμπρὸν ήγούμενος τὸ πομαίνειν. I 231, 16 λογισμὸς κτήματα αὐτοῦ τὰ πάντα ήγούμενος. I 263, 5 θρησκειαν ἀντὶ ὁσιότητος ήγούμενος. I 155, 21 ή ἡδονή ... ήγούμενη τὸν μὲν καταλύσιν αὐτῆς μελετᾷ. I 121, 11 (τὸν) τέλος ήγούμενον τὰς ήδονάς. I 209, 16 τὴν δὲ ἐτέραν (γυναῖκα) ... πολεμωτάτην ήγούμενοι. II 107, 15 περιττὸν ήγούμενοι τὸ ... ὑψηλεῖσθαι. I 50, 20 ψυχαῖς ... τέλος ήγούμεναις τὴν πρὸς τὸν ... θεὸν ἐξομοίωσιν. I 94, 16 ισότιμον αὐτὸ

ήγησάμενος ψυχῇ. I 133, 11 ήγησαμένου τοῦ 'Ιωσήφ και οὐθ' ἐνός.

ήγεμονοῦειν. I 128, 19 καθὼ (ὁ θεὸς) ἄρχει και ήγεμονοῦει. III 72, 8 ἐπιστατεῖ γάρ μου και ήγεμονοῦει. I 145, 11 αὕτη (sc. ή γαστήρ) κρατεῖ και ήγεμονοῦει παντὸς τοῦ σώματος. III 171, 1 πᾶσα ἀρετὴ ... ήγεμονοῦσα. II 218, 1 τὸ μάχιμον και ήγεμονοῦον. IV 207, 5 ἐν ζῷῳ τὸ ήγεμονοῦον κεφαλῇ. III 124, 28 τὸ ήγεμονοῦον ἐν ψυχῇ. IV 20, 16 τι τελώτερον νοητὸν ἄρχον τε και ήγεμονοῦον. V 50, 5 ταξιαρχούτος και ήγεμονοῦοντος τοῦ θεοῦ. III 78, 21 τὰ πρεσβύτερα και ήγεμονοῦοντα ἀγαθά. II 239, 27 ήγεμονοῦοντες ... πολλὰ πημανοῦσι. IV 115, 8 αὐτὸς ήγεμονοῦσω τῆς ὁδοῦ. I 205, 15 ήγεμονοῦσει τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν. III 161, 11 ήγεμονοῦεσθαι ὡς ὑπὸ κυρίου και εὐεργετεῖσθαι ὡς ὑπὸ θεοῦ.

ήγεμονία. VI 164, 13 μεγίστη δὲ και ἀρίστη τέχνη πασῶν. I 159, 8 γνώμη βουλὴ νόμος πράξις ή. (θεὸς ἐστίν). III 160, 25 κύριος γάρ γενητός πρὸς ἀλήθειαν οὐδεὶς, κὰν ἀπὸ περάτων ἐπὶ πέρατα εὐρύνας τὴν ήγεμονίαν ἀνάψῃται. V 358, 5 τρία γάρ ... συντείνοντα πρὸς ήγεμονίαν ἀκαθάρτερον. V 138, 13 μεμνησθαι και ἀδοξίας ἐν δόξῃ και ἐν ήγεμονίαις ἰδιωτικοῦ σχήματος. I 80, 9 συμφωνία δὲ αὐτοῖς ἐστίν ή τοῦ κρείττονος ή. — IV 156, 7 Αἰγύπτου. III 221, 23 τοῦ παντός ἡμῶν ὄγκου. III 62, 2 παθῶν. I 50, 7. IV 215, 18 τῶν περιγέειν. IV 69, 19 πόλεων και ἔθνους και χώρας. V 81, 2 τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. III 141, 20. V 201, 14 (τοῦ) σώματος. V 350, 21 τῶν τοῦ ἔθνους φυλῶν. — I 30, 17 ἀνθρώπου. I 177, 11 τοῦ βασιλέως. I 196, 3 τοῦ ὄντος. — I 133, 5. III 114, 14. 160, 3. IV 299, 14. V 100, 18. 143, 17. 242, 10 (coni. II 147, 6. 212, 13 (coni. βασιλεία). II 80, 24 (coni. δεσποτεία). IV 57, 19 ήγεμονίαις ή δόξαις και τιμαῖς. III 239, 16. 24 (coni. εὐεργεσία). II 28, 13. V 181, 13 (coni. κράτος). V 75, 4 cf. 316, 17. 317, 6 (coni. πλοῦτος, δόξα). III 195, 9 (νόμμος coni. προστασία). —

II 304, 25 ὁ τοῦ παντός (νοῦς) τὴν ἡγεμονίαν περιβεβλημένος. II 25, 8 εἰ δὲ καὶ παραγένοιτό τις αὐτεξούσιος ἡγεμονία. V 338, 5 ἐφ' ἅπασιν τοῖς γηγενέσιν. II 194, 23 τὴν δὲ μεγίστην ἡγεμονιῶν ἀρχὴν, ἱερωσύνην, κτήσῃ. VI 36, 7 ἐλευθερίαν δόξα ἀνυπευθύνου ἡγεμονίας. III 133, 25 τὸ βασιλεῖον ... διάδημα, τὸ σύμβολον τῆς ... ἡγεμονίας. V 246, 18 παράσημον ἡγεμονίας ἀνεπιλήπτου. IV 241, 3 πρεσβεῖον ἡγεμονίας. V 285, 19 τῷ κληρονόμῳ τῆς ἡγεμονίας. V 281, 10 τὰ τῆς ἡγεμονίας συνδιοικῶν. V 247, 15 ἄθλον εἶναι φησὶ τὴν μακροχρόνιον ἡγεμονίαν. V 243, 4 ἀνὴρ ἀγαθὸς λαβόμενος ἡγεμονίας. V 154, 25 θῦμα τῇ παραλήψει τῆς ἡγεμονίας. V 118, 2 αἱ τὴν ἐν τέχνῳ ἡγεμονίαν ἔλαχον. V 347, 21 παραλαβούσα τὴν ἡγεμονίαν ἡ εὐσέβεια. IV 6, 24 ἡ τῶν ἀρετῶν ἐστὶ περιουσία, ἣν ... ὑποληπτέον ἡγεμονίαν ἐνδίκως ἅπαντα πρυτανεύουσιν. VI 12, 14 ἀρχὴν ὁμολογεῖν συνεπιτροπεύουσι καὶ συνδιέπουσι τὴν ἡγεμονίαν. II 220, 26 καὶ τάζει καὶ ἡγεμονία δῆπου πρῶτος ὢν. V 52, 13 μηδέτερον τῶν ἡγεμονίαν ἐχόντων, ἐγκέφαλον ἢ καρδίαν. IV 206, 16 ἀρεταὶ δὲ ταῖς ἐν ἡγεμονίᾳ πάντων ... ἀρίστος. VI 122, 20 cf. 161, 27 πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς ἡγεμονίας. II 122, 27 παραχωρήσαι τὴν ἡγεμονίαν. VI 139, 15 ἀφ' οὗ τὴν ἡγεμονίαν ὁ Σεβαστὸς οἶκος ἀνήψατο. VI 157, 2 Γάϊον ... παρεληφτότα τὴν ἡγεμονίαν πάσης γῆς καὶ θαλάττης. VI 160, 16 τὰ τοσαῦτα βάρη τῆς ἡγεμονίας. VI 160, 21 ἡ θείσις οὐκ ἐλπιζομένης ἡγεμονίας. VI 161, 14 προγυμνάσματα παίδων ἐφ' ἡγεμονία τρεφομένων. VI 161, 23 μηδεὶς ἐτι λειπομένου <κοινωνοῦ> τῆς ἡγεμονίας. VI 162, 25 σύμπαν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ δυνάμενον. VI 164, 3 πανταχοῦ μεμνησθαι τῆς ἡγεμονίας. VI 166, 6 τὴν πρὸς ἡγεμονίαν ἐμφέρειαν. VI 166, 20 μένει δὲ ἄρτιος καὶ πλήρης ἡ ἡ. VI 167, 1 ὑπὲρ τοῦ μόνον τὴν ἡγεμονίαν διαδέξασθαι. VI 167, 14 εἰς βελτίωσιν καὶ ὠφελίαν ἡθῶν καὶ βίου καὶ ἡγεμονίας. VI 168, 13 sq. ἡ. δὲ ἀφιλόνεικος καὶ ἀνερίθνευτος ὀρθὴ μὴν. VI 181, 20 δὲ κάκεινῳ τῆς ἡγεμονίας αἵτιος γέγονε. VI 182, 4 διὰ μέγεθος ἡγεμονίας αὐτοκρατοῦς. VI 184, 7 τῷ μεγέθει τῆς τοσαύτης ἡγεμονίας ἐπόμενος. VI 186, 26 Γάϊος δὲ τὴν ἡγεμονίαν διεδέξατο. VI 198, 15 Γαίῳ παραλαβόντι τὴν ἡγεμονίαν. VI 220, 21 ὅτε διεδέξω τὴν ἡγεμονίαν. — V 281, 18 τὸν ἐπιτηδεύατον εἰς ἡγεμονίαν. IV 133, 20 προδιδασκόμενος εἰς ἡγεμονίαν. V 348, 21 ἀτελεῖς εἰς ἡγεμονίαν. II 104, 17 ἡ ...

ἐφ' ἡγεμονίαν ἐπανάστασις. II 112, 5 ἀνεπιτήθειον οὐόμενον εἶναι πρὸς ἡγεμονίαν. IV 48, 21 τὰς πρὸς ἡγεμονίαν ἀφορμάς. — VI 203, 16 cf. IV 57, 23. V 325, 9 τὸς ἐν ἡγεμονίαις εὐλαβεῖται. V 90, 9 τῶν ἐν ταῖς μεγάλαις ἡγεμονίαις. VI 43, 7 τὰς ἄλλων ἡγεμονίας ὡς ὑπερκῶν οὗ δεδίασι. V 228, 7 οὗ τῶν περὶ γαστρὸς ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ χρημάτων, δόξης, ἡγεμονιῶν. II 105, 2 τὰς ἡγεμονίας ἀναγκαζομένους ἀποτίθεσθαι. III 112, 11 ὁλικὰς μὲν ... θεοπλαστοῦντα ἡγεμονίας (ἡγεμονικὰς οὐσίας coni. Wendl.) ἡγεμονικός. I 51, 20 cf. V 204, 17 διὰ τῆς ἡγεμονικωτάτης τῶν αἰσθήσεων ὁψεως. IV 249, 16 διὰ τῶν ἡγεμονικωτάτων αἰσθήσεων, ὁράσεως καὶ ἀκοῆς. IV 196, 13 (ἀπαρχαί). IV 137, 20 τῶν ἀπόδων τὸ ἡγεμονικώτατον. I 78, 5 (ἀρχαί). I 133, 2 τὸ ἀστεῖον. V 336, 8 τὰ μὲν [γενόμενα] <ὡς> ἡγεμονικά, τὰ δ' ὡς ὑπήκοα. I 155, 12 δόγμα. II 192, 24 (δυνάμεις). IV 29, 19 (ἐξουσία). VI 165, 21. 183, 12 (ἐπιστήμη). I 29, 10 φύσει ζῶν (ἄνθρωπος). V 128, 13 ζῶντες δὲ τῶν θνητῶν ἡγεμονικωτάτων. V 48, 18 ἱερεῖον ... ἡγεμονικώτερον. I 76, 2 (καρδία). I 41, 15. 17. 248, 2. III 13, 17. 19 ψυχῆς μέρος. II 142, 19 μοῖρας τῆς ... ἡγεμονικωτάτης ἡζῶνται. IV 23, 16 μὴδὲν ἀρετῆς ... ἡγεμονικώτερον. III 146, 6 (οὐσία). III 112, 11 (οὐσίαι). VI 203, 3 (προστάξεις). VI 121, 5. 166, 9 (ψυχῇ). — I 76, 24 ἐν τῷ σώματί μου τὸ ἡγεμονικόν. I 41, 23 τὸ ἡγεμονικώτατον ἐν ζῳῳ κεφαλῇ. I 64, 5 cf. 70, 24. V 237, 11 τό τε ἡγεμονικώτατον τοῦ ζῳῳ πρόσωπον. I 66, 8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡ. ὅψις ἐστίν. V 63, 1 τῷ κρείττονι καὶ ἡγεμονικωτέρῳ τῶν ἐν ἡμῖν, ψυχῇ. V 41, 23 ὑπὲρ τοῦ ἡγεμονικοῦ, τοῦ ἐν ἡμῖν λογικοῦ πνεύματος. II 75, 6 τὸ γὰρ ἀφ' ἡγεμονικοῦ πνεῦμα. IV 230, 6 τοῦ (λόγου) μὲν ἐστὶ χώρα τὸ ἡ. II 23, 21 λόγος τε αὐτὸ μὴ πληχθεὶς ὑφ' ἡγεμονικοῦ. I 48, 17 τὸν δὲ βασιλέα λογιζόμεν ἐνιδρυσάμενος τῷ ἡγεμονικῷ. I 53, 26 cf. 91, 18. IV 14, 6. V 224, 18. 289, 6 τὸ τῆς ψυχῆς ἡ. I 250, 8 ἐκ τοῦ μεσαιτάτου καὶ ἡγεμονικωτάτου τῆς ψυχῆς. IV 256, 8 ποῖψ ψυχῆς ἡγεμονικῷ. I 70, 25 cf. IV 219, 16 ψυχῆς ἡ. ἐστὶ ὁ νοῦς. III 149, 27 sq. τὸ ἡ. ἡμῶν εἰκοὶς πηγῇ. II 28, 4 ἡ ἀνιούσ' ἀφ' ἡγεμονικοῦ πηγῇ. II 30, 11 ὅπερ εἴτε μὴνιγα εἴτε καρδίαν εἴτε συντέτευχεν. I 256, 20 ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτων (sc. καρδίας καὶ ἐγκεφάλου) τὸ ἡ. ἀνωμολόγηται. V 52, 4 cf. 51, 23 τούτου δὲ οἶκος τὸ ἕτερον ..., ἐγκέφαλος ἢ καρδία. V 73, 23 „περιτέ-

μενεσθαι τὴν σκληροκαρδίαν⁴, τὸ δὲ ἐστὶ, τὰς περιττεουσάς φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ. II 23,1 (τὴν φωνήν) οἷα διαγεομένην τὴν ἀκοὴν εἰς τὰς τοῦ ἡγεμονικοῦ δεξαμενάς. II 27,28 οὐδὲ μυκτῆρας ὀσφραίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ μυκτῆρων τὸ ἦ. I 244,13 εἰπὼν περὶ τῶν τοῦ ἡγεμονικοῦ γεννημάτων. II 139,27 τὰ δὲ ἀμείνω καὶ τελειότερα τῷ ... ἡγεμονικῷ προσερίζου. III 133,18 τὸ ἦ. φωτὶ αὐγοειδεῖ περιλάμπεται. V 240,1 τῷ ἡγεμονικωτάτῳ (τὰ) πάντων ἀρίστα μαθημάτων ἐντυποῦν. I 76,12.19 τὸ ἦ. ἡμῶν πανδεχές ἐστι. I 256,22 τὸ ἦ. κατὰ ἀμερῇ χρόνων διαστήματα πολλὰς ... τροπὰς λαμβάνον. I 257,7 τοῦτο δὲ τὸ ἦ. διακχωρίκεν. II 76,3 διερχὴν τὰς ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τῶν ἀρετῆς δογμάτων κεφαλαιώδεις ἀνατολὰς συναυξέοντα. II 171,17 ἀπὸ μιᾶς ῥίξης τοῦ ἡγεμονικοῦ. II 107,19 τὸ τῆς φύσεως ἐλευθέρων τε καὶ εὐγενῆς καὶ ἦ. τῷ ὄντι. V 325,3 τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθὸν ... μόνῃ τῷ ἡγεμονικῷ πέφυκεν ἐνδιδαιτᾶται. III 177,31 τοῦ ἡγεμονικοῦ μεταβαλόντος πρὸς ἄκραν τελειότητα. — IV 48,12 sqq. τὰ πρῶτα καὶ ἡγεμονικὰ τῇ φύσει. V 90,20 πρὸ τῶν ἡγεμονικῶν τὰ ἀνθρώπινα τιμᾶν. VI 166,3 δυνάμεις βασιλικὰς τῶν ἡγεμονικῶν. VI 166,11 ἱεροφαντεῖν καὶ τελεῖν τὰ ἦ. I 256,3 τὰ τοῦ τυφλοῦ πάθους ἡγεμονικώτατα.

ήγεμονίς. IV 34,13 cf. 37,20. V 7,18 δύο (αἰσθήσεις) δ' εἰσὶν ἐμφιλόσοφοι καὶ ἡγεμονίδες. I 78,6 cf. II 28,11. V 239,14 ἐκάστη γὰρ τῶν ἀρετῶν ἦ. καὶ βασιλῆς. IV 7,10 δικαιοσύνη, τῆς ἐν ἀρεταῖς ἡγεμονίδος. I 115,27 τῶν παθῶν (δόξα). V 230,20 τὴν πρεσβυτάτην (ἐπιθυμίαν) καὶ ὡς ἡγεμονίδα. I 220,8 (ἐπιστήμη). IV 296,10 εὐσέβειαν δὲ καὶ δσιότητα, τὰς ἀρετῶν ἡγεμονίδας. V 293,11 εὐσεβεῖα καὶ φιλάνθρωπία ταῖς ἀρετῶν ἡγεμονίσιν. IV 166,3 (ζωτικὴ δύναμις). I 121,13 ἦ τῶν παθῶν ἦ κακία. I 43,11 λυρά ... τῆς κατὰ μουσικὴν ὀργανοποιίας ἀπάσης ἦ. οὐσα. IV 149,18 (δύσις). II 199,20 (παιδεία). VI 149,7 (Ῥώμη). I 180,9 Σάρρα μὲν ἄργουσα καὶ ἦ. V 123,4. 247,11 (τάξις). I 156,2 ἦ. δὲ τοῦ συγκρίματος ἦ ψυχῇ.

ήγεμών. I 132,21 (coni. ἄρχων, δεσπότης). I 263,30 οἱ ποιμαίνοντες ἀρχόντων καὶ ἡγεμόνων ἔχοντες δύναμιν. I 130,18 ὁ μὲν τύραννος ἄρχων πολέμου, ὁ δὲ βασιλεὺς ἦ. εἰρήνης. II 228,2 αὐτοκράτορι ἡγεμόνων ἀρχῇ τῶν δεσποτῶν κολάζηται. VI 160,7 ἦ. καὶ κληρονόμος τῆς παππῶας ἀρχῆς. I 149,22 τρυφῆς ἔνεκεν ἦ ἀρχῆς τῆς πρὸς τοὺς ἡγεμόνας.

III 305,13 ἐτέρων ἡγεμόνες ὄντες coni. αὐτόνομοι καὶ ἐλεύθεροι. I 5,10 κατὰ πολλήν φιλοτιμίαν βασιλέως ἦ τινος ἡγεμόνος αὐτοκράτορος. VI 201,15 (coni. δεσπότης). V 243,10 δεσπότης καὶ ἡγεμόνας ὄλων πόλεων καὶ ἐθνῶν ἀποφαίνειν. III 268,24 (ἡγεμόνες opp. δοῦλοι). II 254,12 εἰς δὲ ἡγεμόνων (τάξιν) τὰ φύσει δοῦλα μεθαρμοσασθαι. I 265,28 ἔνδοξοι, πλούσιοι, ἡγεμόνες. VI 69,3 coni. ἔξαρχος. I 104,12. 220,13 (coni. ἐπιστάτης). VI 34,4 ἡγεμόνα καὶ εὐεργέτην—ἀμφοτέρα γὰρ ἦν αὐτῷ Καῖσαρ. IV 210,3 πᾶσιν ιδιώταις τε καὶ ἡγεμόσιν. I 112,24 λοχαγοὺς καὶ ταξίαρχους καὶ τοὺς ἄλλους ... ἡγεμόνας καταστήσαι. VI 121,14 γυμνάζων πεζοὺς, ἵππους, τοὺς τῆς κόφυς ὀπλίσεως, τοὺς ἡγεμόνας. V 248,14 διαφέρωνται καὶ πλούσιοι πρὸς πλουσίους καὶ ἡγεμόνες πρὸς ἡγεμόνας. IV 305,14 ἐν ἡ (sc. τάξει) πρεσβύτεροι, ἡγεμόνες, εὐεργεταί, δεσποταί. IV 214,2 τὸν πρεσβύτατον καὶ ἡγεμόνα τῆς οἰκίας. VI 182,10 νῆσοι ... ἡγεμόνας ἔχουσαι καὶ προαγωνιστάς Ῥωμαίων. IV 264,23 ἡγεμόνα δ' ἐξήτουν καὶ στρατάρχην ἀνευρεῖν. VI 138,21 διὰ τῶν ὑπάρχων opp. παρ' ἡγεμόνι. I 58,4. VI 168,19 (opp. ὑπήκοος). IV 158,18 ἐπειδὴ οὐκ ἦ. ἀρξῆται opp. τὸ ὑπήκοον. II 51,4. 92,15. 107,9. 208,2. 270,3. IV 265,22. V 283,6. VI 124,1. 208,14 (ἡγεμόνες opp. ὑπήκοοι). VI 213,17 ὁ τοσοῦτος ἦ. καὶ φιλόσοφος. — III 176,10 cf. 258,17 ἀγέλης. I 198,1 τῆς αἰσθήσεως. VI 150,1 Ἀλεξανδρείας. IV 136,18. V 20,18 τῆς ἀποικίας. VI 164,1 γῆς καὶ θαλάττης. II 80,18 τοῦ δεσποτηρίου. V 341,24 τῆς θεοφιλοῦς δόξης. III 63,18 ἔθνοισ καὶ γένουσ ἐτέρου. III 198,12 εἰρήνην καὶ εὐνομίαν, ὧν ἦ. ἐστὶ δικαιοσύνη. I 41,4 cf. III 278,4 ὁ τε μέγας ἦ. ἡμέρας ἥλιος. IV 228,20 cf. V 9,11 τοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡγεμόνας, ἥλιον καὶ σελήνην. III 223,11 λέγεται ... ἥλιος μὲν αὐτὸς ὁ τῶν ὄλων ἦ. III 261,1 θιάσω. I 245,5 (θερμμάτων). V 253,2 τῶν ἱερέων. II 257,18 καλοκάγαθας. I 164,31 ὁ δὲ τούτων (sc. λαλοῦντων) ἦ. ὁ σοφιστῆς ἐστὶ. II 247,10. III 241,3. IV 140,1. 160,6. 175,3. V 268,8 (τῆς) ὁδοῦ. IV 215,16 παλιγγενεσίας ἐγένοντο ἡγεμόνες. V 14,9 τῆς παρανομίας. II 101,8 πληθὺι δὲ ... ἡγεμόνος δεῖ. III 247,19 ποίμνης δὲ κριός. IV 307,20 πολέμων. V 109,1 τῶν πόλεων. IV 267,3. VI 146,5 τῆς στάσεως. V 274,23 τῆς στρατιάς.

V 353,3 τῆς συστάσεως. III 125,19 τῆς γὰρ βασιλείου καὶ ἱερωμένης φυλῆς. I 210,15. II 288,28. III 136,12. VI 169,21. 186,19 (τοῦ) χοροῦ. IV 163,18 τῶν χορῶν. II 111,9 χρήσεται δ' ὁ μὲν τῶν ἀνδρῶν χορὸς ἡγεμόνι Μωυσεῖ. IV 128,8. VI 126,5 cf. 144,16 τῆς χώρας. — I 291,14 (νέοι) δευτέρων γούν ἡγεμόνων ἐπιλαχόντες. II 192,18 μεγάλων ἡγεμόνων (σοφία). II 262,28 ἡγεμόνων ... τὸ ἐπιτήδευμα. III 182,15 πάντες εἰσὶν ἡγεμόνες, οὐ κλήρω ... ἀλλ' ἀπὸ φύσεως. III 304,19. 30 (ζῷα) περιέπουσιν αἰεὶ τὸν οἰκεῖον ἡγεμόνα. V 35,1 ἡγεμόσι φόρους ... διδοσθαι. V 154,10 ἡγεμόνων τῶν παρ' ἑκατέροις ἀρίστων ἐπάλληλοι φθοραί. V 249,8 ἵνα δευτέρους καὶ τρίτους ἡγεμόνας αἰρῶνται. V 285,12 ἵνα τοῖς ἔπειτα γένηται κανὼν καὶ νόμος ἅπασιν ἡγεμόσι. V 348,28 ἰσάριθμοι ταῖς φυλαῖς. V 363,18 τοῖς ... τοὺς ἱεροὺς νόμους ἡγεμόνας ... προστιθημένοις. VI 144,8 προσεστώς γὰρ τοῖς ἡγεμόσιν, ὅπως δικάζοιεν. VI 146,20 τί δὲ καὶ δεῖνόν ἐπεπόνθημεν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος. VI 159,11 ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ καταστάσει ἡγεμόνος. VI 161,26 οὐ μόνον ἀποδειχθέντι ἡγεμόνι. VI 182,17 δι' ἕνα ἄνδρα καὶ ἡγεμόνα, τὸν Σεβαστόν. VI 202,8 πελάγει δὲ οὐκ ἀξιώσει τασούτος ἡ. VI 203,4 ἡγεμόνες αὐτῶν Παρθυαῖοι. I 254,15. IV 156,1. 167,2. 25. 168,10. 177,5. 178,16. 198,18. 244,1. 250,15. 255,4. V 277,18 (Μωυσεῖ).

1. ὁ ἄνθρωπος. I 52,1.4 (ὁ θεὸς ἄνθρωπον) ὑπαρχον μὲν αὐτοῦ, τῶν δ' ἄλλων ἀπάντων ἡγεμόνα τίθει. III 168,12 φυτὰ τε αὐτὰ καὶ ζῷα ἐκάλεσεν ὡς πρὸς ἡγεμόνα τὸν ἄνθρωπον. VI 93,5 τοῦ χειραῖων ἀπάντων ἀρίστου καὶ ἡγεμόνος ἀνθρώπου. II 96,22 πάντα ... φόρους ἐτήσιους οἰσόντα τῷ ἡγεμόνι ἀνθρώπῳ. I 29,5 ἡγεμόνα φύσει καὶ ὁσπότῃν. — VI 9,11 cf. 6,1 ἡγεμόνες δ' εἰσὶν οἱ ἀστέιοι. III 182,24 ὁ μὲν φρόνιμος ἡ. ἀφρόνων ἐστίν.

2. ὁ θεός. I 190,7 ἀνάγκη δ' ... ἡγεμόνα ἐν τῷ παντὶ εἶναι καὶ κύριον. I 190,18 cf. II 262,2 ὁ τῷ ὄντι ἄρχων καὶ ἡ. εἰς ὁ θεός. V 9,14 ἔννοιαν λήψεσθαι δεῖ τοῦ ποιητοῦ καὶ πατρὸς καὶ προσέτι ἡγεμόνος. III 159,21 κυβερνῶμενον αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ὑπὸ ἡγεμόνος. II 209,1 (κόσμος) χωρὶς ἐπιστάτου καὶ ἡγεμόνος. IV 21,16 τὸν ἄμφοι ποιητὴν ὁμοῦ καὶ ἡγεμόνα. II 262,24 τὸν στρατὸν ... θεραπευτὴν εἶναι συμβέβηκε τοῦ διακοσμοῦντος ἡγεμόνος. IV 256,3 ὁ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἡ. III

256,5 πασῶν τῶν τοιούτων δυνάμεων. III 160,26 ὁ ἀγένητος ἀψευδὺς ἡ. IV 189,10 ἡγεμόνι τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πάσης ὁδοῦ ... θεῶ. IV 181,13 εἰς τὸν κληροῦχον θεὸν καὶ τὸν ἀληθῶς ἡγεμόνα τῆς ἀποικίας. I 284,12 ἅτε ἡγεμόνι χρησάμενοι τῆς ἀνόδου θεῶ. I 264,24 τῷ συνοδοιπόρῳ καὶ ἡγεμόνι τῆς τε ὁδοῦ καὶ τῆς ψυχῆς θεῶ. II 301,28 cf. III 27,19. 134,18. VI 5,17. 18,12 αὐτῷ τῷ θεῷ χρῆσθαι ἡγεμόνι. I 265,2 τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεόν. VI 76,18 λέγεται πρὸς τοὺς νεωτέρους θεοὺς ὑπὸ τοῦ πρεσβυτάτου καὶ ἡγεμόνος. V 319,9 (ὁ πρῶτος ἡ.) III 132,18 ὁ τοῦ ἡγεμόνος λόγος. I 50,20. 226,5. II 20,4 sq. 136,14. 279,16. III 47,5. 124,26. 239,17. 295,4. IV 238,24. 303,11. V 24,15 (ἡ. int. θεός). I 23,10 ὁ μέγας ἡ. II 4,19. 178,15. 195,20. 227,18. 240,25. III 2,13. IV 216,9. 221,6. V 345,4 (ὁ ἡ.) τοῦ παντός. I 293,13. IV 187,20. 289,15 τοῦ κόσμου. I 26,14. II 133,9. 147,20. 151,10. III 158,19. 167,31. 178,24. 224,21. 236,18. IV 239,13. V 249,15. 250,15 τῶν ὅλων. I 25,16. 195,27. 254,9. II 280,15. III 164,18. 178,18. V 256,1 πάντων. I 47,4 τῶν πάντων. I 218,11 τοῦ συμπαντος. I 34,12. 16. 18. 194,10. II 60,9. III 220,21. IV 196,14. V 8,16 τῶν συμπάντων.

3. ὁ λόγος. II 145,19 (ὁρθὸς λόγος). II 302,18 ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ χρῆται λόγῳ θεῷ. I 146,7 τὸν ὑγιῇ καὶ ἡγεμόνα λόγον. IV 126,11 ὅταν ἡγεμόνι λόγῳ πεθαρχωσῇ. V 229,27 λόγῳ μὲν ὡς ἡγεμόνι τὴν ἄκραν ἀπένειμαν ... κεφαλὴν. — III 247,21 οἱ ἡγεμόνες ἐν ἡμῖν ἀγελάρχαι λόγοι.

4. ὁ λογισμός. V 342,18 ὁ τε ἡ. αἰσθήσεως λογισμός. I 245,10 τῷ τοῦ συγκρίματος ἡγεμόνι λογισμῷ. III 117,9 λογισμὸν τῆς ἀνάγκης ἐπιστήσας ἡγεμόνα. III 302,24 ἄλογον πάθος ἐπιτελιχόντες ἡγεμόνι λογισμῷ. III 151,17 πᾶσα αἰσθησις ... διακρατουμένη λογισμῷ, καταλείπεται δὲ ἔρημος χρεῦσασα ἡγεμόνος ὁρθοῦ.

5. ὁ νοῦς. I 163,6 (ἐπειδὴν) ὁ νοῦς ἄρχη τοῦ ζώου ὅλου καθάπερ ἡ. πόλεως. III 301,14 τὸν ἐν ἡμῖν ἄνθρωπον, ἡγεμόνα νοῦν. III 43,9 τὸν ἡγεμόνα ἐν ἐμοὶ νοῦν. IV 18,14 ἐν σοὶ μὲν νοῦς ἐστίν ἡ. ἐπιτεταγμένος. IV 93,10 τὸν ἡμέτερον νοῦν ... τὸν τῆς καθ' ἑαυτὸν σωματοειδούς χώρας ἡγεμόνα. I 206,1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν. VI 41,14 σώματος ἐν ἐμοὶ νοῦς. — I 9,14 νοῦς, ὁ τῆς ὅλης ψυχῆς

ἡ. I 23,7 κατὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἡγεμόνα νοῦν. I 296,8 νοῦν τὸν ἡγεμόνα τούτων (sc. τῶν ψυχῆς μοιρῶν) Κάιν. — VI 72,5 sp. αἰσθησεως ἡ. νοῦς. II 312,6 τί ἡ αἰσθήσεως καὶ τίνα τρόπον τὸν ἡγεμόνα νοῦν ὠφελοῖ. II 165,13 ταῖς αἰσθησεσιν, ὅπως τὸν ἡγεμόνα πορθήσῃσι νοῦν. V 5,2 ὁ μὲν νοῦς ... ἀόρατος ἡ. τῶν αἰσθητικῶν ὀργάνων. — I 202,7 τὴν (δόξαν) μὲν τῷ νῷ πάντα ἐπιγράφουσιν ὡς ἡγεμόνι τῶν ἐν τῷ λογίζεσθαι. II 49,20 τὰς ... εὐπραγίας ὑπηκόους ἀποφαίνουσιν ὡς ἡγεμόνι τῷ νῷ. — I 57,16. 224,3. II 227,8. III 175,16. 211,10. 214,13. 283,19. 292,2. IV 7,24. 20,9. V 102,1. 329,11 (ὁ ἡ. νοῦς).

ἡδεσθαι. III 301,8 conī. τὸ ἐπιθυμεῖν, τὸ λυπεῖσθαι, τὸ φοβεῖσθαι. I 168,24 ἡδονή, ἡδῶ, ἡ. I 157,20 περὶ δ γάρ γίνεται τὸ ἡ., περὶ τοῦτο καὶ τὸ ἀλγεῖν. III 185,22 μὴ νόμιζε πρὸς ἀλήθειαν ἡ. IV 6,4 τοῖς μὲν φθονεῖν, ἐφ' οἷς δὲ ἡ. IV 179,19 στένειν μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ. δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις. V 118,21 εἰκὸς ἦν ἡ. τὴν μητέρα. I 157,20 ἡδόμεθα δὲ διὰ τῶν αἰσθησεων. IV 34,6 ὀρώντες ... ἡδόμεθα. I 293,23 ποικιλίας χρωμάτων δι' ὅψως ἡσθῆναι. I 211,12 τί ἂν ... μυκτῆρσιν ὀσφρόμενος ἡσθῆης.

ἡδονή. 1. Philo Epicuri de voluptate doctrinam adfert: III 141,22—24 ἡδονὴν ὡς πρῶτον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν καὶ ἀτόμους ὡς τῶν ὄλων ἀράς (νομί-σας). II 256,15.28 τὸ ψυχῆς τέλος ἡδονῇ παραδόντες. I 121,11 (τὸν) μὴρὲν τὰ ψυχῆς νομιζοντα καὶ τέλος ἡγούμενον τὰς ἡδονάς. IV 70,22 προτεθειμένοι τέλος οὐχ ἡδονήν. — III 292,7 τὴν γάρ ἡδονήν ... ἔκ τε μνήμης τῶν παρεληλυθότων τερπνῶν καὶ ἐξ ἀπολαύσεως τῶν ἐνεστηκότων καὶ ἐξ ἐλπίδος τῶν μελλόντων συνεστάναι (cf. Usener, Epicurea fr. 435 sqq. 429). II 50,4 cf. 15. 19 τὸ (ἀγαθὸν) μὲν σαρκὸς ἐστὶν ἄλλος ἡ. III 14,9 διττὸν εἶδος ἀνθρώπων, τὸ μὲν θείῳ πνεύματι λογισμῷ βιούντων, τὸ δὲ αἵματι καὶ σαρκὸς ἡδονῇ ζώντων. II 49,3 μὴ πρὸς πάντα οὐν τὰ τῇ σαρκὶ φίλα αἰ ὀρέξεις ἀνηρεθίσθωσαν ἡδοναὶ γὰρ αἰ ἀτίθασοι πολλάκις ... ἐξ ὑποστροφῆς ἀνίσταται ἔδακον. II 271,14 ὁρατικὴν διάνοιαν πρὸς σαρκὸς ἡδονῶν πεπειθευμένοι. II 86,26 οὐδενὶ γὰρ οὕτως οὐδὲν ἀντίπαλον ὡς ἐπιστήμη σαρκὸς ἡδονῇ. V 43,9 οἱ τῶν σαρκὸς ἀλογεῖν ἡδονῶν πεπειθευμένοι. II 274,19 τῆς σαρκὸς ἐντυχάνειν δειλαζούσαις ἡδοναῖς. — I 56,15 σπεύδει τε ... πᾶν ζῶον ... τέλος ἡδονήν καὶ μάλιστα ἀνθρώπος. I 94,9 sq. χωρὶς

γὰρ ἡδονῆς οὐδὲν γίνεται τῶν ἐν τῷ θνητῷ γένει. II 116,9 ἐν γὰρ οὐδὲν ἐστὶν δ μὴ πρὸς ἡδονῆς δειλασθῆν ἐλλυ-σται. I 58,14 τὰ δ' ἐπὶ χεῖρα τῆς ἡδονῆς εὐθύς εὐραντο οἱ πρῶτοι γενόμενοι. II 100,4 cf. 99,25 ἡ πλείστη μοῖρα ἀνθρώπων ... ἅπαντα πανταχόθεν δι' ἡδονῆς ἀπολαύσιν τε καὶ χρήσιν ἀγαστρέυεται.

2. ἡδονή = πάθος, secundum Stoicorum doctrinam unus est ex quattuor affectibus: IV 301,11 τοῦ ... ἀγαθοῦ φαντασία διεγείρει καὶ διανίστησι τὴν ψυχὴν ἡρεμοῦσαν καὶ σφόδρα μετέωρον ἐξαιρεῖ ... καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ πάθος αὐτῆς ἡ. I 147,24—148,3 ἡ γὰρ ἡ. οὐκ ἐστὶ τῶν ἡρεμοῦσαν καὶ ἱσταμένων ... φλογμοῦ τίνα τρόπον τὸ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον ... γαργαλισμῷ γὰρ καὶ σπασμώδους ἐφέεται. I 154,14 ἀρχὴ δὲ ἡδονῆς μὲν τὸ πάθος. I 137,8—138,21 κατάρας ἡ., τὸ πάθος, (ἐπαξία ἐστίν). — I 143,21 sq. τέτταρα γὰρ ἐστὶ τὰ πάθη τῶν ἐν ἡδονῇ. V 352,3 τεττάρων ὄντων ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν, ... ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας, ... λύπης καὶ φόβου. II 246,14 τὸ δὲ πάθος εἰς ἡδονήν καὶ ἐπιθυμίαν φόβον τε καὶ λύπην (τέμνουσιν). I 168,24 ἡ., ἡδῶ, ἡδεσθαι ἡ ἐπιθυμία, ἐπιθυμητόν, ἐπιθυμεῖν λύπη, λυπηρόν, λυπεῖσθαι ἡ φόβος, φοβερόν, φοβεῖσθαι. I 92,1. II 280,1. 312,8. III 61,17. 108,9. 169,30. IV 52,13. 19. 78,2. 232,20. V 92,22. VI 5,9. 44,18. 47,4 (ἡ. conī. ἐπιθυμία, λύπη, φόβος). II 72,20 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἡ φόβον ἡ λύπην ἡ ἡδονὴν ἡ τῶν ἄλλων παθῶν πράττομεν. II 98,15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (δένδρα) ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ὀργῆς τε καὶ θυμοῦ καὶ τῶν παραπλησίων παθῶν ... τὰ φυτὰ. II 286,14 τὸ περιτέμνεσθαι ἡδονῆς καὶ παθῶν πάντων ἐκτομήν ... ἐμφαίνει. II 112,5 ὅς ἂν περὶ ἡδονάς καὶ ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτας ἀκαθέκτους μεμνηνός. II 112,1 ὅς ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις, ἀδικίαις τε καὶ πανουργίαις ... ἐγεγῆθει. II 77,24 λύπην μὲν φίλοις, ἡδονὴν δὲ ἐχθροῖς ἐμπαρέσχον. II 238,20 δούλους ὀργαίς, εἰκῶν ἡδονῇ. V 300,9 ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς τοῦ πέλας ἀγαθοῖς λύπην, ἡ δὲ ἐπὶ τοῖς τοῦ πλησίον κακοῖς ἡδονῆς ἀπεργάζεται. I 269,1 ἵνα ... ἡδονῆς ἡ λύπης ἡ τινος ἄλλου πάθους κέντροις τρωθῇ. IV 179,18 τὰ συμβάντα λυπηρά τε αὐ καὶ ὅσα καθ' ἡδονήν. III 88,14 ἡ ψυχὴ συντρόφοις τοῖς πάθεσι μόνοις χρητῇ, λύπαις, ἀλγηδόναις, πτοαῖς, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. I 56,8 185,18. II 171,13. III 36,2. 89,3. 278,16. IV 122,9. V 108,10 (ἡ., ἡδοναὶ opp. ἀλγηδῶν, ἀλγηδόνες).

I 94, 18 *εἰ ἀπεδέξατο ἡδονήν*, ἐκαλεῖτο ἡδονικός, *εἰ ἐπιθυμίαν, ἐπιθυμητικός*. I 83, 22. 92, 1. 187, 23. 262, 4. 283, 16. II 12, 1. 190, 3. 212, 14. 239, 16. 251, 22. 291, 16. III 83, 19. 302, 22. 303, 5. IV 213, 23. V 97, 21. 339, 20. 363, 7. 364, 21. 373, 16 (*ἡ, ἡδοναί coni. ἐπιθυμία, ἐπιθυμία*). 3. *voluptates orientur ex sensibus*: I 104, 18—27 *νοῦν πρῶτον τὸν ἄνδρα ... εἶτα αἰσθῆσιν τὴν γυναῖκα, εἶτα ἐξῆς τρίτην ἡδονήν (ἐδημιούργησε)*. I 153, 18 —23 *τὴν ἡδονήν ἐξετάζων εὐρήσεις νόθον οἰκειότητα ὑποδοιμένην πρὸς αἰσθῆσιν*. I 154, 8 *ἐν μεθορίῳ κείμενον ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως γίνεταί τούτων ὁ πόλεμος*. I 154, 10—18 *cf. 155, 11 ὅπερ οὖν ἡ, πρὸς αἰσθῆσιν, τοῦτο πάθος πρὸς νοῦν*. II 29, 16 *οὓς γὰρ τὰ φίλτρα τῶν κατὰ Παχὴλ, τὴν αἰσθῆσιν, ἡδονὴν ἐπάγεται*. I 57, 12—15 *ἡ, δὲ προτέραις ἐντυγχάνει καὶ ἐνομιλεῖται ταῖς αἰσθήσεσι*. I 118, 5. 9 *εἰ γὰρ ... (μετὰ) τῶν καθ' ἑκάστην αἰσθῆσιν ἡδονῶν προὑπεμπες (τὴν ψυχὴν)*. I 266, 1 *ἡδοναῖς συζῶντες ἐὰν πασῶν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν πανδεχὴ ψυχὴν τὰ ἡδέα φερούσαις*. IV 34, 3 *αἱ ἐν ἡμῖν πέντε αἰσθήσεις ... , τὰ τῶν ἡδονῶν ὄργανα*. III 12, 6 *cf. II 45, 18 τίς γὰρ οὐ τὰς δι' ὀφθαλμῶν, τίς δ' οὐ τὰς δι' ὠτῶν, τίς δ' οὐ τὰς διὰ γεύσεως ὀσφρησεῶς τε καὶ ἀφῆς ἡδονάς καὶ τέρψης ἀποδέχεται*; I 147, 7 *ἀγόμενος ὑπὸ δεσποτῶν ἀτιθάσων, θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων καὶ τῶν ὅσα διὰ μυκτῆρος καὶ γεύσεως ἡδονάς ἀπεργάζεται*. VI 158, 1 *παντοίας ἡδονάς διὰ πάσης αἰσθήσεως*. I 105, 2—8 *δι' ὁράσεως ἡδοναὶ συνίστανται*. I 53, 15 *πρὸς τὴν ὀψews ἀδιάστατον ἡδονήν*. IV 177, 4 *ἡδονὴν ἀκοῆς τοῦ συμφέροντος ... προκρίναντες*. I 105, 16 *ὅσαι τῶν ὑποκειμένων χολῶν προσηγῶν διαφοραὶ καὶ τὴν αἰσθῆσιν κινούντων, τοσαῦται καὶ τῆς ἡδονῆς*. I 96, 7. 17 *ὅταν ἡ γεῦσις ἐξαναστᾶσα λάβρως ἐμπιπλῇται τῶν γαστρὸς ἡδονῶν*. V 237, 1 *καινὰς ἐπινοήσαντες ἡδονάς, ἄδυστα παρασκευάζουσιν*. V 70, 13 *πᾶσαν ἀνίερν εἶναι τὴν περιττὴν ἡδονήν, τὰ μὲν περὶ τὴν κατάψιν γλυκαίνουσιν*. V 231, 13 *ὅσα τῶν χειραίων ... ἐστὶν εὐσαρκάτα καὶ πιότατα, γαργαλίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν ἐπίβουλον ἡδονήν*. V 307, 11 *ἐκτόπους μὲν γὰρ ἡδονάς οἱ τοιοῦτοι μεταδιώκουσι, τίς δὲ ἡ, κρεωγαροῦσι ...*; VI 61, 10 *ἡδονάς μὲν οὖν ἔχει ἑκάτερον (συμπόσιον)*. 4. *αἱ γαστρὸς καὶ αἱ μετὰ γαστέρα ἡδοναί*. I 143, 20. 144, 6—21. 193, 1. 221, 20. 293, 25. III 117, 24. V 125, 17. 162, 7. 330, 17 (*αἱ γαστρὸς*

καὶ αἱ μετὰ γαστέρα ἡδοναί). I 143, 14 *sq. ἡδονὴ χωρίον τὴν γαστέρα*. I 126, 24. V 303, 12 (*ἡ γαστρός*). I 83, 24. 105, 15. 145, 24. II 280, 29. IV 74, 15. 205, 15. V 36, 15 (*αἱ γαστρὸς ἡδοναί*). I 88, 12 *πῶς δὲ ταῖς ἡδοναῖς χρήσεται γαστρὸς καὶ τῶν αἰσθητηρίων στερόμενος*; II 40, 8 *cf. 17 τιθνούμενος τὴν γαστριν καὶ ἀκόλαστον καὶ ἀρχὴν κακῶν ἀπάντων ἡδονήν*. II 80, 6 *cf. I 165, 23 νοῦς πραθεὶς τῇ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ συγχρίματος ἡμῶν ἡδονῇ*. II 102, 17 *cf. IV 30, 18 γαστριμαργία τοῖνον ἡ οὐαδὸς ἐκ φύσεως ἀκολουθεῖ συνουσίας ἡ*. III 172, 25 *τῶν ἡδονῆς ποιητικῶν ὁμήχανοι τὸ πλῆθος παρασκευαί*. IV 93, 21 *sq. τὰς παραπτώσεις οὐχ ἡδονὰς οὕσας ἀλλ' εὐσεβιστα ἡδονῶν ὑπεκκαύματα*. — *ἡ*. = *libido*: I 284, 2 (*ἄνθρωπος*) *ταῖς μετὰ γαστέρα χρώμενος ἡδοναῖς ἐπαλλήλοισι*. IV 126, 19 *τῶν τε ὑπογαστρίων ἡδονῶν ... οὐδὲ ἐμέμνητο*. III 74, 17 *τὰς σωματικὰς πρὸς σώματα μίξεις καὶ ὀμιλίας ἡδονὴν ἐχούσας τὸ τέλος*. I 56, 6 *αἶ τε πρῶται τοῦ ἄρρενος πρὸς τὸ θῆλυ συνοδοὶ ξεναγόν ἔχουσιν ἡδονήν*. V 276, 8 *ἡδονῇ δ' ἄλωτον ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα συνουσία τῇ πρὸς γυναῖκα*. IV 279, 3 *ἀγνεύσας ὀμιλιῶν τῶν πρὸς γυναῖκας καὶ πασῶν ἡδονῶν*. IV 23, 17 *γάμος δέ, ὃν μὲν ἀρμόζεται ἡ ... , ὃν δὲ σοφία*. IV 22, 21 *ὥς τὰς μὲν ἐφ' ἡδονὴν ἀρούσας ὀρέξεις ἀπάσας ἐκκεκκόφθαι*. V 3, 1 *sq. ἡδονῶν (ἐκτομῆς)*. V 118, 7 *ἡδονῆς, αἰσχίστου πάθους, ἥτους γενόμενοι*. V 152, 6. 12 *„οἱ μοιχεύσεις“, ὅτι, οἶμαι, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης μέγα πνεῖ ἡ ἡ*. V 159, 1. 15 *μὴ ἀτελεῖς γονάς ἀκαίρου καὶ ἀμούσου χάριν ἡδονῆς προεῖσθαι*. V 161, 3 *τὴν παρὰ φύσιν ἡδονὴν διώκει*. V 163, 19 *εὐρεταὶ γενόμενοι παρηλλαγμένων ἐπιθυμιῶν καὶ ὅτι ἡδονάς ἀηδεδάτας ἐκαινούργησαν*. V 340, 3 *οὐκέτι τῆς ὀψεως χορηγεῖν δυναμένης τῷ πάθει τῆς ἡδονῆς τὰ εἰδῶλα*.

5. *ἡ σωματικὴ ἡδονή*. III 262, 3 *τὸ τῆς σωματικῆς ἡδονῆς σπέρμα*. II 25, 17. 26, 18. 35, 6. IV 38, 3 (*αἱ σωματικαὶ ἡδοναί*). I 53, 9 (*ἡ τῶν σωμάτων ἡ*). I 260, 17 *βαστάζουσι ... τὴν πρὸς σῶμα καὶ τὴν σώματος ἡδονήν*. II 48, 17. 53, 19. 99, 22. 272, 4. III 261, 16 (*αἱ σώματος ἡδοναί*). III 107, 17 *τὰς γλυκύτητας τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν ... καθιερῶν*. VI 64, 7. 18 *τῶν περὶ σῶμα ἡδονῶν ἡλόγησαν*. III 84, 6 *cf. II 7, 5 ἡδονῶν γὰρ καὶ ἐπιθυμιῶν χώρα τὸ σῶμα*. II 270, 9 *ἐκφυγὼν δεσμοφύλιον, τὸ σῶμα, καὶ τὰς ὥσπερ εἰρικοφύλακας*

ἡδονάς καὶ ἐπιθυμίας αὐτοῦ. II 183, 8 ἀπῆλλαγμένοις πάντως τῶν κατὰ τὸ „ἀδελφόν“ σῶμα ἡδονῶν. III 85, 15 τὸ κινουὺν τὴν ἡδονὴν αἰτιον. II 36, 17 τῷ καταφλέξει τὰς ἡδονάς, τῷ τὸ σύστημα τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν ... ἀναλῦσαι. I 280, 18 τὸ γοῦν σῶμα ... πιανθὲν ἀμέτρωσ ἀπολαύσει ἡδονῶν. I 129, 16 ἡδονὴν καὶ σῶμα ἄνευ μεμίσθηκεν αἰτιῶν ὁ θεός. I 148, 5 τῆς γὰρ σώματος τροφῆς ἡδοναὶ γῆναι. IV 191, 17 τὰ τε σῶματα καὶ τὰς ψυχὰς ἐπιδεδώκασι, τὰ μὲν ἡδοναίς κτλ. VI 9, 18 πάγαις ἡδονῆς ἀλίσκομεναις.

6. ἡδονή opp. ἀρετῆς, *aversa est a recta ratione*: I 209, 15 — 216, 18 v. Nr. 9 All. I 100, 2 τὰ τῆς μισουμένης ἀρετῆς γεννήματα, τὰ δὲ τῆς ἀγαπωμένης ἡδονῆς ἔσχατα. I 106, 6 (ἀρετῇ) ἀμυνομένη πολεμίων ἡδονῇ. I 116, 7 στρατεύσασθαι γὰρ στρατεῖαν τὴν ὑπὲρ ἀρετῆς οὐ παύεται πολεμῶν, πρὶν ἐπιθεῖν πρηνεῖς καὶ ἀπράκτους τὰς ἡδονάς. I 220, 10 ὁ νοῦς ἀποστρέφεται μὲν ἡδονῇ, ἀρμόζεται δὲ ἀρετῇ. I 264, 4 οὗτοι μὲν γὰρ τὰ πρὸς ἡδονάς εὐτρεπίζουσιν, ἐκείνοι (sc. οἱ ἀρετῆς ἀσκηταὶ) δὲ ἡδονῶν ἀρχοῦσι. I 279, 26, 29 ὅτι ἡδονὴν ἀρετῆς προτιμήσαντες θνητὸν βίον ἀθανάτῳ ἐπεσυνέχασαν. II 27, 5 οἷς μὲν ὁ ψυχῆς βίος τετιμῆται ..., οἷς δ' ὁ τῶν ἡδονῶν. I 293, 19 εἰ μὴ τίς ἐστί χρησις καὶ ἀπόλαυσις ἡδονῆς, καὶ ἀρετὴν παραιτοῦμαι. II 34, 12 τὴν ἔρημον ἡδονῆς ἀτραπὸν δδεύοντες opp. τὴν ἐπ' ἀρετὴν ἀγούσαν ὁδόν. V 234, 16 ἡ ... ἐφ' ἡδονὴν ἄγουσα (ὁδός) opp. ἡ πρὸς ἐγκράτειαν. II 45, 11 τὰς μὲν ὀρθοῦ λόγου θυγατέρας, ἐπιστήμας καὶ ἀρετάς, οὐκ εἰδοτές, τὰς δὲ τῶν ἀνθρώπων θνητάς θνητῶν ἀπογόνους ἡδονάς μετερχόμενοι. II 85, 19 κεχῆρευκεν ἀνθρωπίνων ἡδονῶν, παραδέχεται δὲ θέλαν γονὴν καὶ πληρουμένην τῶν ἀρετῆς σπερμάτων. II 91, 17, 23 ὡς καὶ ἡμῶν τῶν φιλαρέτων δελέασιν ἡδονῆς ὑπαχθέντων. II 116, 17 cf. 27 εἰ ἐνέδρας ἐπιθέμενος τὴν ἐθάδα ἡδονῇ, πηγὴν ἀενάων κακῶν. IV 93, 17 ἀρετῇ ἡδονὴν (ἐχθρόν). III 270, 6 ἢν ἐχθαίρειν ἐχρῆν ἡδονῇ. V 250, 13 τὸ δὲ σεμνὸν αὐστηρόν, τοῦτο δ' ὁ πολὺς ὁμιλος ἀνθρώπων ἀποστρέφεται διὰ τὴν ἡδονῆς ἀποδοχῇ. I 79, 9 σωφροσύνη, ἀντιστατοῦσα τῇ ... ἡδονῇ. I 84, 1 ἡ σωφροσύνη τῆς ἡδονῆς (κατέναντι ἐστίν). I 106, 5 ἡδονῇ γὰρ ἐναντίον σωφροσύνη. I 27, 12 αἱ ἄλλοι ἡδοναὶ ψυχῆς. III 248, 3 οὐκ ἄλλογον ἡδονὴν διώκοντες. I 105, 19, 25 οὐδὲν οὕτως θάνατον ἐπάγει ψυχῇ, ὡς ἀμετρία τῶν ἡδονῶν. I 107, 11 (ψυχῇ) δάκνεται ὑφ' ἡδονῆς. I 143, 30 ὁ μὲν

σοφὸς τέλειος ἡδονάς ἀπορροπτόμενος καὶ ἀποσειόμενος Μωυσῆς. I 112, 1—7 ὁ βίος ὁ τῶν φαύλων δεσπόζεται ὑφ' ἡδονῆς. I 81, 5 ἡδονῆς (ἐρᾷ ὁ ἄφρων νοῦς). I 155, 17, 19 ὁ μὲν οὖν ἄφρων φύλαξ καὶ ταμίης ἀν γένοιτο τῆς ἡδονῆς. I 169, 2 (τοῦ ἄφρονος) μετιόντος καὶ ἐπιλιγνέοντος τὰ ποιητικὰ τῶν ἡδονῶν. II 39, 25 τῶν ἀφρόνων ... τὴν ἴδιον ἡδονὴν αὐτὸ μόνον θηρωμένων. II 15, 21 ὡς γὰρ ἡδονῶν ἀπεγομένους πρὸςβύτας εὖ φρονῶν οὐκ ἂν τις ἀποδέχοιτο. II 16, 3 τὰ γὰρ ἡδονῆς ὀλοῦ δελέατα αὐστηρῶς τόνῃ καθέλειν ἱσχύσαι. II 22, 8 ἦν (sc. φιλοσοφίαν) ὁ ἀρχαῖος ἀσκητῶν θιάσος διήθλει, τὰς τιθασοὺς τῆς ἡδονῆς γοητείας ἀποστεροφόμενος. II 211, 20 πᾶς ὁ δημιουργὸς ἡδονῆς σοφίας ἐστὶν ἄγονος. III 261, 18 ἀντιπνεύσασα σοφία τὸ τε βέυμα τῶν ἡδονῶν ἐγάλασε. V 124, 23 τοὺς δὲ παλαιτάτους γηγενεῖς τε καὶ ἐκ γηγενῶν ἀναγκάζειν ἢν χρῆσασθαι ταῖς τοῦ κόσμου δωρεαῖς ἀδιαστρέφοις, μήπω τῆς ἡδονῆς παρ-ευνμερούσης. V 134, 20 σωτηρίας ἔνεκα μᾶλλον ἢ βλαβερωτάτης ἡδονῆς. II 210, 20 τὴν ἐξάρχουσιν ἡδονῆς μέθην.

7. ἡδονή conl. πλοῦτος, δόξα, χρήματα, τιμαὶ etc.: II 227, 16. III 77, 23, 115, 22. V 341, 10 (conl. πλοῦτος καὶ δόξα). VI 21, 7 πλουσίων μὲν καὶ ἐνδύων καὶ ταῖς ἡδοναῖς χρωμένων μεστῇ γῇ. III 193, 18 πλοῦτοι πολλῶν ῥέοντι ἀντισχεῖν καὶ ἡδονῆς ἀμέτρον φορὰν (ἀν) ὥσαι καὶ λαίλαπι κενῆς δόξης μὴ ἀναρπασθῆναι. III 117, 13 καὶ δόξης καὶ ἡδονῆς καταπεφρονήκεναι. II 247, 2 ἡ πρὸς ἀργυρισμὸν ἡ δόξαν ἢ τὴν ἐν ἡδοναῖς ἀπόλαυσιν. II 250, 17 πλοῦτον, δόξαν, τιμάς, ἡδονάς. IV 253, 2 ἐκ τοῦ στερηθῆναι τῆς περὶ τὴν ἱερωργίαν ἡδονῆς τε καὶ τιμῆς. III 12, 9, 118, 18, 231, 19 (conl. χρήματα, δόξα). IV 302, 23 χρημάτων ἔρως ἢ γυναικὸς ἢ δόξης ἢ τινος ἄλλου τῶν ἡδονῶν ἀπεργαζομένων. IV 303, 6 πόλεμον πάντας ἀπὸ μάς πηγῆς ἐρρήσαν, ἐπιθυμίας ἢ χρημάτων ἢ δόξης ἢ ἡδονῆς. V 323, 5 οἱ ἐπὶ πλοῦται ... κρείττους χρημάτων καὶ ἡδονῆς. III 196, 6 εἰ χαίρεις ἡδονῇ, μὴ(δὲ) φιλαργυρίας ἀποστή. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα) ... ἀπρεπεῖς ἡδοναί, μεθήμερον(ι) γάμοι κτλ.

8. *incunditas, suavisitas sive anima sive mente percepta*: I 18, 4. II 113, 19, 245, 18, 284, 3. V 19, 7. VI 164, 9 (conl. τέρψις). II 204, 5, 231, 8 cf. IV 104, 12 (ἡδοναὶ conl. ἀηδία). III 117, 9 τὴν ἡδονὴν εἰς ἀηδίαν οὐδέποτε ἐκτρέφει. II 103, 13 οἱ τῶν σὺν ἡδονῇ

βλαβερῶν τὰ μετὰ ἀηδίας προτιμῶσιν ὠφέλιμα. V 9, 22 ἀλέκτους ἡδονάς καὶ εὐφροσύνας ἐργάζεται. I 57, 7 πρὸς ἀκρασίαν καὶ ἡδονήν. I 72, 2 οὐ γὰρ ὅπως ἀναπαύλας εὐδιαγωγούς καὶ ἡδονάς ἐαυτῷ πορίσῃ (ὁ θεός). I 192, 17 ῥητορικὴ ... ἀνέσεις καὶ ἡδονάς ... περιποιούσα. I 265, 19 ἡδονάς δὲ καὶ ἀπολαύσεις ... οὐλὶ τοῖς ζώσιν ἡ φύσις ἐδημιουργεῖ; II 311, 21 τὰς ἐπὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκείοις ἀλέκτους ἡδονάς. IV 43, 21 τὰς ἐπὶ τοῖς ζώσιν (τέκνοις) ἡδονάς. II 60, 3 εἰ μὴ τινα ἡδονὴν περιποιεῖν. VI 92, 7 τὰ πρὸς ὠφέλιαν καὶ ἡδονῆς ἀπόλαυσιν. VI 187, 17 ἡδονὰς κινῶν τὰς διὰ σωμάτων. III 266, 19 πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδονῆς μᾶλλον ἢ πρὸς μετουσίαν τροφῆς. V 46, 25 ἀγνεύειν ἐπιστομίζοντας τὰς ἐφ' ἡδονὴν ὁρμάς. V 138, 15 sq. ἡ, γὰρ οὐκ ἔστι μείζων ἢ ἐν ταῖς ἄγαν εὐπραγίαις ἔνοιαν ἔχειν παλαιῶν ἀτυχημάτων. VI 134, 10 ἔν' οἱ μὲν ὑπομένωσι διττάς συμφοράς ..., οἱ δὲ διττὴν ἡδονήν. III 268, 15 ἀλεκτον ἡδονὴν κτάται. III 283, 7 γλυκυτίκρου πληρουμένου ἡδονῆς. II 293, 4 αἱ πρὸς ἀπολαυσιν ἡδονῆς τέχνηαι. IV 157, 10 ἡδονῶν ὑπεροφθαί. IV 163, 23 τὰς ἐπὶ τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς ἡδονάς ἀφαιρεῖται. II 201, 26 δέλεαρ εἶτι μικρόν ἡδονῆς αὐτὸ μόνον ἀφ' ἑαυτῶν ἐνδιώσῃ. IV 190, 12 ἡδονῆς δέλεαρ προθείς. IV 84, 25 ἡδονὴν ἀπεργάζεσθαι. VI 188, 11 ἔνα τοῖς μὲν ἡδονὰς κινῇ. VI 220, 7 πόσης εὐδὸς ἀνεπλήσθησαν ἡδονῆς. IV 261, 14 οὐδ' αὐτὸς ἔτι χωρῶν τὴν ἡδονήν. — III 185, 17. 288, 5. V 75, 3. V 330, 8 δι' ἡδονῆς. II 12, 23. 107, 15. III 110, 18. IV 188, 5. V 343, 6. 16 καθ' ἡδονήν. II 284, 3. IV 165, 5. 169, 5 μεθ' ἡδονῆς. V 179, 14 ἐν ἡδονῇ καὶ ὠφελείᾳ. III 18, 15. 261, 1. IV 76, 17. 77, 14. V 125, 7. 129, 2. VI 211, 2 πρὸς ἡδονήν. VI 218, 7 τρόπον ἕτερον τὸν σὺν ἡδονῇ. III 10, 3 μοιραθέντες ὑφ' ἡδονῆς ἐξελέλησαν.

9. All: I 55, 2 cf. 56, 3. 104, 24. 30. 105, 1. 17. 106, 21. 107, 12—109, 13. 111, 25—30. 126, 14—31. 127, 16. 24. 129, 6. 15. 138, 21—143, 14. II 114, 30—115, 21. 116, 25 ὅφιν ἡδονῆς εἶναι σύμβολον. III 276, 1 τὴν μὲν γυναικα κατ' Ἀγρυπτίου, σώματος ἡδονήν. I 165, 27—166, 23 Ἰωσήφ ὁ ἐγκρατὴς τρόπος τῇ λεγούσῃ ἡδονῇ, κοιμηθῇ μετ' ἐμοῦ (Gen. 39, 7) ... ἐναντιοῦται φάσκων. II 272, 7 ἡ πρὸς ἡδονὴν ἀλλοτριώσις τὴν λέγουσαν συνεινασθῶμεν (Gen. 39, 7). I 209, 15—216, 18 (γυνή) καλεῖται δὲ ἡ. opp. ἀρετή.

III 12, 16 (ἡ ἀγαπημένη γυνή). II 220, 14 τῶν γυναικῶν τὴν στεργομένην ... εἶναι φαμεν σύμβολον. I 58, 6 οἷα ἐταῖρις καὶ μαχλάς οὖσα ἡ. II 100, 7 ὕλας ἀφθονόσας ὡς βασιλίδι ἡδονῇ πορίζουσας. II 296, 4 ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ἡδονῆς καὶ λίχνου παθῶν, ὄνομα Ἀμαλθῆ. II 213, 19 ἀμπέλῳ δὲ καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς γινομένοις ἀπεικάζει τοὺς οἰνοφλυγίας καὶ λαυμαργίας καὶ τῶν αἰσχίστων ἡδονῶν ἥττους. II 116, 6 τρίβος ἐστὶν ἡ τετριμμένη πρὸς τε ἀνθρωπίνων καὶ ὑποζυγίων ἱππῆλατος καὶ ἀμαξήλατος ὁδός. ταύτη (vel ταύτην) φασὶν ἡδονὴν ἐμπερεστάτην εἶναι.

ἡδονικός. I 94, 18.

ἡδύνειν. I 105, 11. 213, 14. II 23, 14. VI 59, 7.

ἡδύς. I 168, 24 ἡδονή, ἡδύ, ἡδεσθαι. — VI 152, 6 ἡδιστον αὐτῷ τὸ ἀγελαῖον. I 234, 21 τοῦ μηδὲν ἀγνοεῖν ὄντος ἡδιστου. III 106, 11 τὸ ἀδικεῖν. III 268, 8 τῆς κενῆς δόξης ἀλείμματα. VI 186, 13 ἀναγνωσμα. V 368, 23 (ἀπόλαυσις). II 221, 22 (τὰ ἀρνία). I 151, 13 (ἀτμοί). III 215, 15 (αἶθρα). III 232, 5 (βίος). V 231, 17 τὸ συὸν γένος. V 294, 13 (δόγματα). III 200, 24 ἐπιτάγματα οὐχ ἡδέα. V 232, 9 (εὐωχία). III 62, 17. IV 238, 4 (κακά). II 81, 3 κακόν. I 54, 14 ἡδιστον ὀπολαυστῆναι καρπόν. I 194, 9 (καταγωγῇ). IV 170, 11 (κρέα). II 167, 3 (γοισμοί). II 49, 27 (λόγος). IV 261, 10 μέλος conī. παναρμόνιον. I 220, 4 (ὁδμή). I 211, 6 (ὁσμη). V 77, 20 (ὄψεσι). II 34, 28 ἡδιστον ἀντὶ πικροῦ τὸ πονεῖν ὑπολαβεῖν. I 216, 16. III 107, 7 (πόνος). II 113, 23 πόνους ἡδέεις ὑποσταντές. II 192, 14. VI 171, 3 ποτόν. II 126, 18 ἡδίστην τελευτή. V 240, 25 τέρψις γὰρ οὐκ ἔστιν ἡδέων ἢ ... V 337, 20 τὰ ἐπὶ τιμαῖς, ἐπειδὴ καὶ λυσιτελέστερα καὶ ἡδῶ. III 217, 20. V 130, 16. 337, 24 (τροφῇ). I 91, 25 ἡ τοῦ καθαριζοῦ φωνή. I 162, 15 χυλός. — II 105, 9. III 260, 30. V 343, 13 τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ ἡδέος. III 105, 6 μακράν τοῦ ἡδέος. V 352, 6 ἵνα μὴδ' ... ἐπιθυμῆσθαι τινὸς ἡδέος. I 131, 19. 151, 24. 266, 2. 270, 19. IV 74, 20. V 100, 11. 124, 18. — VI 172, 4 (τὰ ἡδέα). I 280, 23 (ἡ γεῦσις) πληθθεὶ ἡδέων βαρύνασα (τὸν νοῦν). II 141, 12 (τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἡδίστα). — VI 152, 10 ὁ ἡ. ἐνεδρεύει, ὁ παρρησιαστής καταφρονεῖ. — II 212, 13 τὸ ἡδέως ζῆν.

ἡδυσμα. II 275, 17 ἡδυσμάτων συμπάντων παράρτυμα κάλλιστον. III 283, 28 (conī. παραρτύματα). III 306, 17 ἡδυσμάτων τρόπον παρηρτύσθαι. V 54, 2 καὶ ἡδύσμασι παραρτυθῇ. VI 65, 21 ὕσσωπος ἡ,

παρartύεται. V 42, 15 ὅσα δὲ καὶ μελίπη-
κτα καὶ ἡδύσματα. III 298, 19 τὸ γάνωμα,
τὸ ἥ., ἡ ἀνάχυσις κτλ. I 55, 14 τῆς ἀπό-
τῶν ἡδυσμάτων κνίσσης. II 34, 22 καθά-
περ ἡ. ἐύλον γλυκαίνον. III 266, 20 ἡ-
δύσματα πρὸς ἐδωδὴν ἀναγκαῖα. IV 93,
15 περὶ αὐτὰ τὰ ὅσα. V 42, 20 μηδὲν ἡ.
εὐδέστερον ὀλιγοδείας εἶναι. V 310, 3
τὴν τροφὴν ζῶντος ἡ. γενέσθαι. VI 9, 16
μαγεύων καὶ σιτοποιῶν. VI 60, 1 ἡδυ-
μάτων ποικιλία, περὶ ἃ σιτοπόνοι ...
πονοῦνται.
ἡδυσμός. III 45, 11.
ἡδότης. I 57, 19.
ἡθικός. I 75, 15 διὰ τῶν τριῶν αὐτῆς (sc.
φιλοσοφίας) μερῶν, τοῦ λογικοῦ, τοῦ ἡθι-
κοῦ, τοῦ φυσικοῦ. II 98, 7. III 170, 5.
11. V 81, 17 (μέρος φιλοσοφίας conl. λο-
γικόν, φυσικόν). V 268, 18 διὰ λογικῶν
καὶ ἡθικῶν καὶ φυσικῶν δογμάτων καὶ
θεωρημάτων. I 94, 1 λόγος. II 157, 8
λόγον γάρ καὶ φυσικώτατον καὶ ἡθικώ-
τατον ἔχει. II 209, 17. III 170, 8 (πραγμα-
τεία opp. φυσική, λογική). VI 21, 18
(φιλοσοφία conl. φυσική). III 195, 4
(φιλοσοφία conl. φυσιολογία). IV 223, 9
σύμβολον φυσικώτερον μὲν ... ἡθικώτερον
δέ. II 187, 13 ἡ ἐν τῷ σοφῷ δύναμις ...,
ἥς ἰδέαι πολιτική ... συμποτική ... βασι-
λική ... νομοθετική. — II 98, 2 cf. VI
23, 13 τὸν γοῦν κατὰ φιλοσοφίαν λόγον
τρίδυμον ὄντα τοὺς παλαιούς ἀγρῷ φασιν
ἀπεικάζει, τὸ μὲν φυσικὸν αὐτοῦ δένδροις
καὶ φυτοῖς παραβάλλοντας, τὸ δ' ἡθικὸν
καρποῖς ..., τὸ δ' αὖ λογικὸν φραγμῷ
καὶ περιβόλῳ. — I 70, 22. 24. 93, 6 ἡθι-
κῶς opp. φυσικῶς.
ἡθοποιεῖν. II 168, 3.
ἡθοποιία. II 98, 12 δέχεσθαι τοὺς τε φυ-
σιολογίας καὶ τοὺς ἡθοποιίας ... χαρακτῆ-
ρας. II 187, 19 conl. φυσιολογία, μετεωρο-
λογία, πολιτεία, οἰκονομία κτλ. III 217,
19 οἱ φιλάρετοι τὸν περὶ ἡθοποιίαν δρε-
πόμενοι καρπὸν. V 6, 5 ἔτερον ἀντίτεσθαι
μοι δοκεῖ τῶν πρὸς ἡθοποιίαν μάλιστα
συντείνοντων. III 19, 9 συντείνει δὲ πρὸς
ἡθοποιίαν καὶ τὸ „ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω“.
ἡθοποιός. II 179, 11 (λόγος).
ἡθος. V 281, 2 ἡ (sc. θεῖα δύναμις) μόνῃ
καθορᾷ ἡ. ἀνθρώπου ἴδιον. III 82, 23
τὸ ἡ., τὴν τοῦ ἀνθρώπου <βίου> πηγὴν,
ἀμεινον καταστήσασθαι. III 154, 26 ἀρετῇ,
δι' ἥς πέφυκεν ἡμεροῦσθαι τὸ ἡ. II
214, 1 (ἐπιθυμία) ἀναγλωττώντας ἡθῶν
οἰστική γέγονε. V 89, 9 ὄρωχ τὴν ἀγρίο-
τητα πιστοῦνται τῶν ἡθῶν. V 256, 16
φθειρόντας μὲν ἡθῃ γυναικῶν. I 83, 17
cf. II 97, 21. 187, 14. III 169, 22 περὶ
ἡθους ἐπανορθώσεως. I 64, 26 ἡ δὲ πρὸς

τὸ ἡ. ἀπόδοσις. V 277, 3 ἅτε πεπλασμένον
ἡ. σωφροσύνης ... καθυποκρινάμεναι. III
19, 10 ὑπ' ἀμούσις ἡθους. IV 28, 20
τρεῖς εἰσιν ἡθῶν ἀνθρωπίνων τάξεις.
I 54, 19 ἐξ ἀκακίας καὶ ἀπλότῃτος ἡθῶν.
III 285, 9 τὰ τε ἡθῃ πρὸς τὸ ἐπεικὲς
ἐπαυδαγώγησε. IV 38, 21 ἡθῶν (δικαστής).
IV 29, 1 τὰ ... ἀρίστα τῶν ἡθῶν. II
171, 9 ἀκακία καὶ ἀφέλεια ἡθῶν (γυ-
μνότητος αἰτίον). V 27, 6 ὅπως ... διαπλά-
τῃσι τὰ ἡθῃ καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν.
V 208, 1 ἡθῃ καὶ τρόπους ... ψυχῆς. V
235, 9 ἡθῃ καὶ τρόπους λογικῆς ψυχῆς.
IV 178, 10 ἡθεσι καὶ λόγοις. V 216, 12
μοχθηρὰ δ' ἡθῃ κατσκοπεύσας λόγους
ἐπεικίεσιν. VI 61, 6 ἄνδρες τὰ τε ἡθῃ
καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι. VI 167, 13
εἰς βελτίωναν καὶ ὠφέλειαν ἡθῶν καὶ βίου
καὶ ἡγεμονίας. I 44, 9 cf. V 63, 10. 299,
12. 363, 22 εἰς βελτίωσιν ἡθῶν. III 170, 9
ἡ βελτιοῦται τὸ ἡ. κτήσεως ὁμοῦ καὶ
χρήσεως ἀρετῆς ἐπιεικῶν. III 243, 9.
VI 28, 12 βελτιοῦνται τὰ ἡθῃ. VI 16, 8
βελτιωθρομένην τὸ ἡ. IV 250, 17 τῶν
... βελτιουμένων τὰ τε ἡθῃ καὶ τὸν βίον.
V 18, 9. 28, 10. 301, 7 (κράσις ἡθῶν).
III 42, 10 (κράσις) μερῶν τε καὶ ἡθῶν.
IV 261, 7 διὰ τε κράσεως ἡθῶν καὶ μέλους.
IV 298, 18. V 335, 8 εἰς ἄρμονίαν καὶ
κράσιν ἡθῶν. IV 69, 10 cf. VI 162, 7.
218, 13 διὰ τὴν ἀψίχορον καὶ φιλόκαινον
τῶν ἡθῶν ἀνωμαλίαν. VI 41, 7 βαθεῖ
ἡθεὶ φάναι. IV 97, 6 βαθεῖ δ' ὅμως ἡθεὶ
φῆσιν αὐτοῖς. IV 46, 23. V 353, 10 βαρυ-
τέρῳ ἡθεὶ. V 300, 11 βαρυτέρως ἡθεσιν
ἀπαγαγόν. IV 108, 8 ἡθεὶ βαρυτάτω
φῆσιν αὐτοῖς. VI 25, 20 ἡρεμιοτέρως
φωνῆς ὑποκρίσει βαρύνῃν ἡ. ἐπιδει-
κνύμενοι. VI 166, 22 τὸ πεπλασμένον αὐτοῦ
καὶ ποικίλον τῶν ἡθῶν ἐμφανές. — IV
264, 1 cf. V 220, 6. 229, 6 τινὲς δὲ τῶν
ἀβεβαίων τὸ ἡ. V 236, 12 ὥς οὐκ ἀν-
δρείους μόνον ἀλλὰ καὶ κοινωνικοὺς τὸ
ἡ. V 243, 9 τοὺς ἀνιάτως ἔχοντας τὸ ἡ.
VI 51, 11 τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων τὸ ἡ. ἐ-
πιμίσξας. V 95, 15 τοὺς δ' ἀφηνιαστάς καὶ
σκληροὺς τὸ ἡ. V 355, 13 εἰρηνικοὺς μὲν
τὸ ἡ. IV 105, 9 ἃ τοῖς ἐλευθεροῖς καὶ
μὴ ἀμούσις τὸ ἡ. V 138, 19 εὐχάριστοι
γίνονται τὸ ἡ. V 188, 7 (τέλειον) τὸ ἡ. —
VI 7, 6 cf. 27, 5 ἀδούλωτον. IV 62, 13
(ἄκακα). II 114, 25 ἀκακιωτάτος ἡθεσι.
IV 57, 24 ἐν ἀκρίτοις ἡθεσι. I 156, 23
(ἀνελεύθερον καὶ δουλοπρεπές). V 277,
10 ἀνεπράτιστα καὶ ἀνέπρωτα ἡθῃ. V 284,
11 ὁ ... μιμητῆς τῶν ἀξιεράστων ἡθῶν
Ἰησοῦς. V 178, 19 ἀπλάστοις καὶ ἀκα-
κιωτάτοις ἡθεσι. I 212, 11 ἀψευδές. IV
27, 7 γυμνοῖς ἡθεσι. VI 42, 10 ἐλεύθερα

καὶ εὐγενῇ σφόδρα ἀναφαίνουσιν ἡθῇ. VI 216, 5 δείγματα ἐλευθεριωτάτων καὶ εὐγενεστάτων ἡθῶν. III 253, 15. V 213, 5 ἐπιβουλόν. V 251, 6 ἐπιβουλα ἡθῇ. V 130, 19 cf. 322, 11 εὐχάριστον καὶ θεοφιλές. IV 75, 1 πάντων ἐκλαθὺ τῶν ἰδίων ἡθῶν. IV 24, 15 ἐμίσησε καὶ προβάλετο ... ἡ. κατεψευσμένον. IV 241, 10 τὸν ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἡ. κατεψευσμένον. V 273, 11 κοινωνικὸν καὶ πρόθυμον καὶ ἀκατάπληκτον. V 111, 13 ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς κοινωνικά καὶ χρηστά ἐνσφραγίζομενος ἡθῇ. III 274, 24 μισανθρώπου καὶ μισαδέλφου δείγμα ἡθους. VI 43, 13 τὸ γὰρ πλάγιον καὶ ποικίλον καὶ ἀπατηλὸν ἡ. ἀγενεστάτον. V 260, 13 μαλάξει σκληρὰ ἡθῇ. V 319, 4 ἀδυναμία δὲ καὶ ἀσθένεια ... σπουδαίων ἀλλότρια ἡθῶν. III 120, 11 ἐὰν γὰρ ἐπιδεῖξῃ ... σταθερὸν καὶ εὐπαιδευτον ἡ. V 171, 21 συγχλύδων καὶ μιγᾶδων ἡθῶν ἀνάπλεω. IV 131, 5 τὸ φιλόκαλον ἡ. καὶ μισοπόνηρον. I 267, 1 ἡθῇ χρηστά.

ήλικός. II 74, 5. 241, 8. III 209, 21. 223, 24. 248, 18. IV 262, 14. VI 2, 10. 174, 15 (ἀκτίνες). V 10, 18 (αὐγαί). V 220, 16 (ἐκλείψεις). V 122, 8 (κύκλος). III 202, 21. V 122, 22 (περίοδοι). I 185, 12 (φέγγος). V 138, 3 (φλόγωσις). III 224, 6. IV 171, 10. V 67, 17 (φῶς).

ήλιθιος. I 215, 20 (φιλήδονος). V 190, 10 cf. 117, 10. 182, 2. VI 121, 21 μηδὲνα οὐτως ἡλιθιον εἶναι, ὥς ... VI 169, 5. 170, 8 ὁ ἡ.

ήλιθιότης. V 20, 16 (Αἰγυπτιακή). II 37, 20 ψυγίως τις ἡ. IV 174, 10, περὶ γόρ λυπρᾶς ... ἡλιθιότητος. V 126, 7 καταγινώσκειν τῶν τιμῶντων πολλὴν ἡλιθιότητα. VI 186, 6 ὑπὸ τῶν ἐπισταμένων τὴν πολλὴν αὐτῶν ἡλιθιότητα, μᾶλλον δὲ ἀσέβειαν. V 204, 13 ὅτ' ἡλιθιότητος πλάζεται καὶ ἡ ὄρασις. V 347, 17 ἡ ψυχὴ ... φρονήσει μὲν ἡλιθιότητα καὶ πανουργίαν ἐλαύνουσα.

ήλικία. I 37, 10 sqq. ὁ δ' ἱατρὸς Ἰπποκράτης ἡλικίας ἐπτά εἰσὶ φησι. I 36, 8 τὰς ἡλικίας ταύτας ἀνέγραψε καὶ Σόλων. I 35, 25 ἀνδρῶπων ἡλικίαί μετρούμεναι ταύτῃ (sc. ἐβδομάδι). I 104, 27 δύναμει δὲ εἰσιν αὐτῶν (sc. νοῦ, αἰσθήσεως, ἡδονῆς) αἱ ἡλικίαι διάφοροι νοοῦμεναι. V 361, 12 τεταγμέναις χρόνων περίοδοις ἐκάστης ἡλικίας τοὺς ὁρισθέντας ὁρίσμοις συνεκκληρώσας. I 197, 6 τῶν ἡλικιῶν αἱ διαφοραί. III 141, 13 ἐκατέρω τῶν ἡλικιῶν εἰσιν ἀρμόττουσαι διδασκαλῖαι. I 242, 12 τὰς κατὰ χρόνον ἡλικίας (ἡ φύσις ἀνθρώπων γένει δεδώρηται). IV 88, 4 τῶν ἡλικιῶν ἐκαστὴ παραχωροῦσα τοῦ κράτους τῇ μετ' ἑαυτήν. VI 91, 2

βαθμοὺς γὰρ τινὰς ἡ φύσις τὰς ἡλικίας ἐγέννησε. II 24, 1 τύχης ἡ φύσεως ἡ ἡλικίας ἔχουσι διαφοράς. III 82, 20 ἐκ πρώτης δὲ ἡλικίας ἀκρι γήρως ἐσχάτως. II 221, 2. 18 cf. IV 299, 15 ἐκ πρώτης ἡλικίας. III 246, 18 αἱ ἐκ βρέφους ἀκρι γήρως τῶν ἡλικιῶν ἀπαύστην τροπαί. III 75, 23 ἐν ἡλικίᾳ τῇ βρεφύδει. II 217, 9. 15 τὸ τῆς ἀφρονος καὶ νηπιᾶς ὄνομα ἡλικίας. II 97, 2. 98, 19. 248, 21. III 67, 6. 9. 88, 18. 89, 8. VI 62, 4 (παίδι-κῇ). VI 132, 20 παίδων ἄκακον ἡλικίαν οἰκταζόμενοι. VI 199, 7 κούρους καὶ κόρας, τὴν ἄκακον ἡλικίαν. II 216, 30 περὶ δὲ τὴν ἑπταετὴν ἡλικίαν. I 63, 20 περὶ γὰρ τὴν τετταρεσκαίδεκαετὴ ἡλικίαν. IV 155, 12. VI 91, 16 ἀνδρός. VI 61, 17 ἀνδρῶν (ἐπιμανέντων) ἄρρεσις ἡλικία μόνον διαφέρουσι. II 34, 2 διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν τέχνην. II 15, 25 φλεγούσης τῆς ἐπιθυμίας ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀκμῆς. I 207, 12 ἡ νεωτεροποιὸς ἀκμῆς ἡ. VI 95, 13 περὶ δὲ τὴν ἀκμάζουσαν ἡλικίαν. II 216, 13 οὐχ ἡλικίας ὄνομα ἀναγράφει. III 118, 22 εὐνοίας καὶ ἡλικίας ὄνομα ἐν ταύτῃ. VI 95, 6 τοῖς ἡλικιῶν ὀνόμασι. II 19, 23 ἡμεῖς ἐφ' ἡλικίας ... οὐδὲν σαφὲς ἀνεμάθομεν. II 308, 3 οὐχ ἡλικίας ἀλλὰ φρονήσει καὶ βουλαίς. III 67, 17 καθ' ἣν τὸ σῶμα ἡβᾷ καὶ ἡ ψυχὴ πεφύσεται. III 67, 20 ταύτην τὴν ἐπίνοσον γενεάν ἡλικίαν ... νοσηλευθῆναι χρῆ. III 73, 9 οἱ δ' οὐπω <τὴν> ἡλικίαν ἔδοξαν ἔχειν. III 112, 18 αἱ καθ' ἡλικίαν ἐκάστην παραυξήσεις. IV 38, 19 τελειοτέρας τῆς ἡλικίας ἐξεί νεν ἀρετάς. IV 151, 21 ἐξ ἀπάσης ἡλικίας. IV 295, 16 οἱ μὲν ἀξίως τῆς ἡλικίας ἡμεροῦντες. VI 161, 4 μῆτε συντροφίας μῆτε οἰκειότητος μῆτε ἡλικίας οἰκτον λαβών. VI 181, 27 τὸ γένος ἦν ἐλάττων; ... ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν;

ήλικιώτης. II 19, 21.

ήλοιειδής. IV 267, 23 (νοῦς). IV 160, 4.

ήλιος. 1. ἡ. νοητός. II 276, 9 sq. θεοῦ τὸ ἀρχέτυπον φέγγος, οὐ μῆμῃ καὶ εἰκῶν ἡ. VI 49, 2 τῆς τοῦ ὄντος θαλάς ἐφίεσθαι καὶ τὸν αἰσθητὸν ἥλιον ὑπερβαίνεω. V 253, 10 προφήτῃ δ' οὐδὲν ἄγνωστον, ἔχοντι νοητὸν ἥλιον ἐν αὐτῇ. V 263, 14 cf. 264, 15 ἡ. νοητός. I 9, 8—18 νοητὸν ἥλιου παραδείγμα. I 10, 9 sqq. μετὰ δὲ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτὸς ἀνάλαμψιν, ὁ πρὸ ἡλίου γέγονεν. Cf. Nr. 8.

2. magnitudo, substantia, motus: III 216, 11 τί περὶ ἡλίου ζητεῖς, εἰ ποδῖαίος ἐστίν, εἰ τῆς γῆς μεῖζων ἀπάσης, εἰ πολλαπλάσιος αὐτῆς; III 169, 6 ἐρευνῶντα τί ἡλίου μέγεθος, τίνας αὐτοῦ φο-

ραί, κτλ. I 61, 14 ἥ. δὲ μέρος οὐρανοῦ γέγονεν. II 259, 5 μία μοῖρα τῆς οὐρανοῦ πυρᾶς. II 74, 2 ἥ. ἐν ἣν ἔργον θεοῦ, μοῖρα οὐρανοῦ, πῆλημα αἰθέριον. III 122, 19 οὐκ ἀλλαττόμενος ὁ αὐτός ἐστιν αἰὲς. — V 202, 17 ἡλίου κινήσεις τὰς κατὰ πλάτος. I 61, 13 ἡλίου κίνησις ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ἰόντος. VI 100, 8 τὸν ὑπὸ γῆς ἡλίου δρόμον ἰόντος. III 35, 1 ἀνακάμπτων ὁ ἥ. τὴν αὐτὴν ὁδόν. III 150, 12 περίοδος. V 4, 13 ἡλίου μὲν προσδοίς καὶ ἀναχωρήσει. IV 229, 11 ταῖς τοῦ ἡλίου περιφοραῖς. IV 149, 6 cf. V 220, 18 ἐκλειψίς.

3. ortus et occasus: VI 191, 6 ἀνατολαὶ καὶ δύσεις ... ἡλίου. IV 204, 20. VI 157, 18 ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος ἄχρι δυομένου. III 222, 20 τάναντία καὶ ἀνατέλλων καὶ δυόμενος ἐργάζεται. I 150, 22 ὅσον ἀνατέλλων καὶ δυόμενος ὁ ἥ. ὀρίζει. I 72, 18. II 13, 2 cf. V 317, 15 ἀνατελλας ἥ. II 141, 24 cf. III 184, 8. V 210, 25. 211, 5. VI 53, 5. 70, 16 ἥ. ἀνίσχων. V 123, 9 ἡλίου ... ἐπιλάμποντος. VI 55, 2 πρὸ ἡλίου ὄψεως. VI 140, 12 μέχρις ἡλίου καταδόσεις. III 205, 19 ὁ μὲν ἥ. δύεται, αὐτός δὲ κοιμάται.

4. ἥλιος — ἡμέρα. I 41, 4 cf. III 278, 5 ἡγεμὼν ἡμέρας ἥ. I 18, 21 sqq. τῆς μὲν ἡμέρας τὸ κράτος ὁ πατὴρ ἀνεδίδου τῷ ἡλίῳ. III 173, 9 ἡμέρα δὲ τῷ ἀφ' ἡλίου αἰσθητῷ φωτὶ καταλάμπεται. III 221, 9 ἡμέραν καὶ νύκτα διακρίνει. V 263, 17 ἡλίῳ μεμετρηνται πρὸς νύκτας ἡμέραι. III 38, 12 sqq. αἱ ... πρὸ ἡλίου τρεῖς ἡμέραι ταῖς μεθ' ἡλίον ἰσάριθμοι ... αἰῶνι μὲν γὰρ τὰς πρὸ ἡλίου τρεῖς ἀνατέθεικε, χρόνῳ δὲ τὰς μεθ' ἡλίον.

5. ἥλιος — σελήνη. IV 228, 20 cf. V 9, 11 τοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡγεμόνας ἥλιον καὶ σελήνην. V 122, 13 διεκοσμεῖτο μὲν οὐρανὸς ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. VI 79, 3 σ. τε καὶ ἥ., οἱ χρόνον μετρήσας φύσιν ἔδειξαν. V 119, 12 νομυηνία γὰρ ἄρχεται φω. λείν ... σελήν. ὃ ἥ. V 119, 8 συνῶδῃ μὲν γὰρ ὑποδραμούσης ἥλιον σελήνης. III 276, 30 ἥλιον δὲ καὶ σελήνην ... ἕκαστον διεξέρχεσθαι τῶν ζῳῶν. II 248, 7 μεθ' ἡμέραν ἥλιου καὶ νύκτωρ σελήνης φαντασίαν ὡς ἐσώτων οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ λαμβάνουσι. IV 224, 13 ἥ. γὰρ καὶ σ. ... νοτίους ποιοῦνται ἀς περιολήσεις. V 23, 3 (αἱ ... περιφοραί). I 14, 12. IV 17, 5 (αἱ περίοδοι). IV 283, 21 πρόπολοι τε καὶ θεραπευτ. I. I 99, 1 ἥλιον καὶ σελήνην αἰὲς φωσφορεῖν ἀπαξ κελουσθέντας. III 230, 2 σ. γὰρ τὰ δευτερεῖα ἡλίου φερομένη. IV 4, 18 sq. σελήνην δ' ὑπρέτειν καὶ διάδοχον ἡλίου. I 15, 1

πρὸ ἡλίου καὶ σελήνης παντοῖα μὲν φυτὰ ... ἤνεγκεν γῇ. VI 87, 2 φθαρήσεται μὲν ἥ. καὶ σ. V 139, 1 ἡλίου καὶ σελήνης κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀλλήλοισ ἐπανατελλόντων αὐταῖς ἀδιαστάτοις. V 50, 3 συγγορεύειν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. V 150, 12 συμπεριπολεῖν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. I 216, 9 οὐδὲ γὰρ ἥ. ἥ. σ. χρήζουσιν ἐρμηνεύσας. II 295, 3 μὴ γὰρ μοι περὶ σελήνης καὶ ἡλίου ... ἀερομυθεῖτε. Cf. Nr. 8.

6. ἥλιος — ἀστέρες. I 51, 21. II 5, 1. 157, 2. III 99, 13. V 72, 19. 97, 13. 286, 8. VI 47, 16 (ἥ. conl. σελήνην, ἀστέρες). IV 36, 13. V 148, 13. 345, 11. VI 98, 20 (ἥ., σελήνην, πλανητέες τε καὶ ἀπλανεῖς ἀ.). I 191, 24. III 56, 6 cf. 107, 19. IV 91, 12. V 50, 23 ἥ. μέντοι καὶ σελήνην καὶ ὁ σύμπας οὐρανός. III 50, 9 ὁ μέσος τῶν ἐπτά (sc. πλανήτων) ... μέσην ἐπέχει χώραν. IV 225, 5 μέσος τῶν ἑξ (sc. πλανήτων). III 50, 16 sqq. οἱ τὴν μέσην ἀπονεμερχόμενους ἡλίου τάξει, τρεῖς μὲν ὑπὲρ αὐτὸν καὶ μετ' αὐτὸν τοὺς ἵσους εἶναι λέγονται, ὑπὲρ αὐτὸν μὲν φαίνοντα, φαέθοντα, πυρρόντα, εἰθ' ἥλιον, μετ' αὐτὸν δὲ στίλβοντα, φωσφόρον, τὴν ἀέρος γείτονα σελήνην. I 175, 11 ἡλίου καὶ ἐωσφόρου καὶ στίλβοντος ἐπὶ κλησιν. II 79, 12 χλῆριν ὄντα θεοῦ τὰ πάντα ... ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν. II 105, 24 οὐρανοῦ φύσιν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης περιόδους ... ὁ ποιμὴν καὶ βασιλεὺς θεὸς ἀγεῖ. III 64, 3 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας — τὴν γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἀπάντων γένεσιν διὰ τούτων λόγος ἔχει συνίστασθαι. II 178, 23 ἀποκρύπτει τοὺς ἀστέρας. I 96, 22 ἡλίου ἀνατείλαντος μὲν ἀφανεῖς αἱ τῶν ἄλλων ἀστέρων λάμψεις. V 71, 16 οὗτοι (sc. ἀστέρες) δύντος ἡλίου τὸ ἴδιον ἀναφαίνουσι φέγγος. II 190, 26 οὐ παρ' ἡλίου τὸ μεθνημερινόν, οὐ παρὰ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων τὸ νυκτὶ φέγγος. IV 14, 5 τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων ἥ. καὶ σελήνη καὶ ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος. I 19, 21 cf. II 303, 15. 304, 13 ἡλίου γὰρ καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων τεταγμέναις περιόδοις. IV 203, 17 ἕως ἂν ἥ. καὶ σελήνη καὶ ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος ἥ. VI 76, 6 (τὸν κόσμον εἶναι) ὁρατὸν θεόν, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὸ ἄλλο τῶν πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν ὡς ἀληθῶς περιέχοντα πάνθειον. V 86, 14 προσπαραλάβω τις ... γῆν, ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν, τὸν σύμπαντα κόσμον. VI 89, 4 δέχα ἡλίου κινήσεως καὶ τῆς τοῦ παντός οὐρανοῦ περιφορᾶς. V 82, 10 ὅρᾳ δὲ διὰ

φωτὸς πᾶλλα πάντα, ἥλιον, σελήνην, ἀστέρας, οὐρανόν. V 202, 13 κατείδεν ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ... ἀστέρας. V 10, 3 ὁ λογισμὸς ... συμπεριπολὼν ἥλιψ καὶ σελήνη καὶ τῷ σύμπαντι οὐρανῷ. IV 226, 3 συνδιδαιωνίζον ἥλιψ καὶ σελήνη καὶ τῷ παντὶ κόσμῳ. IV 264, 15 ἦν (sc. ἀλγέθειαν) οὐθ' ἡ. ἐκλιπὼν οὐθ' ὁ σύμπας χορὸς τῶν ἀστέρων ἐπισκιάσει. III 279, 20 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας βλασφημεῖν. IV 63, 1, 6 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἑνδεκα ἀστέρας ἡκοντας προσκυνεῖν αὐτόν.

7. φῶς, φέγγος, φλογμός. III 242, 21 ἀπάντων ἐστὶ φῶς τῶν ὄψεις ἐχόντων. V 10, 17 ἥλιον αὐτόν ἰδεῖν ἀδυνατοῦντες. III 255, 21 τὴν ἀνθήλιον αὐτῇν ὡς ἥλιον οὐ μὴ δυνάμενοι τὸν ἥλιον αὐτόν ἰδεῖν ὁρῶσι. II 73, 22 ἄκρατον μὲν τὴν ἡλίου φλόγα μὴ δύνασθαι θεαθῆναι. V 346, 5 τὸν αἰσθητὸν τοῦτον ἥλιον μὴ ἑτέρῳ τινὶ θεωροῦμεν ὃ ἥλιψ; II 251, 13 πρὸς φῶς καὶ λαμπρότατον ἥλιον. III 303, 24 πρὸς <ἀσκιον φῶς> καὶ λαμπρὸν ἥλιον ἄγοιτο. VI 174, 15 ἐκεῖνυ δὲ ἡ. ἡ φῶς συνόλως ἀσπαστόν ἐστιν. IV 75, 19 συνείδος αὐγάζων ὡς ἐν ἥλιψ καὶ φωτὶ. IV 300, 2 (ἀληθείας) ἡλίου τρόπον φῶς τοῖς πράγμασι περιτίθεισας. IV 19, 4 ταῖς ὑφ' ἡλίου ... ἀκτίσιν. III 222, 25 τὸ τῶν αἰσθήσεων φέγγος ὡς ἡ. III 280, 5 τὸ ἀφ' ἡλίου καθαρὸν φέγγος. IV 148, 15. 215, 3. 286, 14. VI 52, 10. 93, 21. 222, 3 (ὁ ἀφ' ἡλίου φλογμός). V 123, 2 τοῖς ἀφ' ἡλίου φλογμοῖς. V 133, 16 cf. VI 178, 11 φλογώσσει ταῖς ἀφ' ἡλίου.

8. ἡ ἥλιος est deus: IV 281, 10 (Ἀπόλλων). V 67, 18 cf. 22, 24 ὁ δὲ θεὸς ... ἡλίου ἡ., νοητὸς αἰσθητοῦ. V 317, 15 sq. θεός, ὁ νοητὸς ἡ. (cf. Nr. 1). II 139, 13 τὸ αἷτιον ... ὡς ἂν ἐν ἥλιψ καθαρῷ. II 262, 17 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανόν, ἅπερ ... θεοὺς ἐκάλεσαν. V 3, 18 τινὲς ἥλιον καὶ σελήνην ... ὑπέλαβον εἶναι θεοὺς αὐτοκρατόρας. II 191, 24 οἷς οὐκ ἐξήρκεσεν ἥλιου καὶ σελήνης ... εἰκόνας διαπλάττεσθαι cf. Nr. 9.

9. All: III 222, 1 cf. 230, 11 ἥλιον καλεῖ συμβολικῶς τὴν αἴσθησιν. III 224, 13 κατὰ σύμβολον ἐπὶ τοῦ αἰτίου τὸν ἥλιον παραλαμβάνων. III 280, 10 τὸν ... φρονήσεως ἀσκητὴν ὑπολαμβάνομεν ἥλιον. III 223, 11, 16 λέγεται ... ἡ. μὲν αὐτὸς ὁ τῶν ὄλων ἡγεμὼν. III 60, 9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λογισμὸς, τοῦτο ἐν κόσμῳ ἡ. III 223, 3 ἥλιον καλεῖ τὸν θεῖον λόγον. I 96, 24. 120, 25. II 13, 6. III 60, 8. 221, 16. 22 (ὁ

νοῦς). III 21, 14 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) ἔοικεν ἥλιψ. I 193, 22 τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμόν τὰ ἐκτὸς μόνᾳ ὁρᾶν ἡλίου συνεργῶντος. III 223, 25 ἥλιον τὸν πατέρα τῶν ὄλων ἐκάλεσεν. III 220, 16-24 cf. 221, 1. 12 ἐξομοιοῦται τῷ πατρὶ καὶ ἡγεμὸν τῶν συμπαντων. I 176, 14 ἡ δὲ φλογὶν ῥομφαία σύμβολον ἡλίου.

10. III 190, 27. V 256, 2 ἐν ἥλιψ καθαρῷ. V 77, 19 ἥλιψ καθαρῷ τὸν ἴδιον βίον ἀνταυγάσοντας. V 323, 1 ἐπισθαι, ὡς ἐν ἥλιψ σκιὰν σώματι. V 211, 16 εἰάν ὑπὲρ γῆν ὄντος ἡλίου τὸν φῶρὰ τις αὐτοχειρία κτείνῃ πρὸ δίκης. VI 138, 23 τῶν ὑφ' ἥλιον ἀνθρώπων. VI 129, 8. 142, 25 μόνον τῶν ὑφ' ἥλιον. III 182, 1 οἷς οὐκ ἐπιλάμπει ἡ. III 281, 12 μὴ ἐπιλάμψαι ποτὲ τοῖς γινόμενοις ἡ. V 193, 1 μὴ ἐπιδύετω ὁ ἡ. ἀνέσκολοις σμένοις. V 195, 5 ἀθρόαις τιμωρίαις, ἀνέμψ καὶ ἥλιψ.

ηλιτόμηνος. VI 37, 10 (ἡ τοῦ κατὰ γαστρὸς φύσις). II 59, 11. 275, 2 ηλιτόμηνᾱ conī. ἀμβλωθρόβια.

ἡμέρα. I 19, 1 ἡμῖσι τμήμα τοῦ σύμπαντος χρόνου. IV 91, 20 εὐρήσει τὸν οὐρανὸν ἡμέραν αἰώνιον. I 61, 12 πᾶς χρόνος ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἐστὶ συστημα. I 18, 21 cf. V 110, 19 τοῦ δὲ σύμπαντος χρόνου διανεμηθέντος εἰς δύο τμήματα, ἡμέραν τε καὶ νύκτα. III 265, 17 ἐξ ἡμερῶν καὶ χρόνου. III 122, 20 ἡ. καὶ νύξ, τὰ αἰῶνος μέτρα. I 18, 16. 19, 21. 20, 2. V 23, 2. 107, 14. 141, 13 (ἡμέραι conī. μῆνες, ἐνιαυτοί). I 41, 4. III 221, 9. 278, 5. IV 228, 19. V 9, 11 ἥλιος et ἡ. cf. ἥλιος Nr. 4 et 5. III 35, 4 (ὁ ἥλιος) μειῶν τὴν ἡμέραν ἄχρι χειμερινῆς τροπῆς. III 34, 16-20. 35, 5 ἡ μεγίστη, βραχυτάτη, μέση. II 187, 13 (περίοδοι) conī. μηνῶν. II 199, 28 conī. φῶς, ὦν ἑνεκα μόνων ... τὸ ζῆν αἰρετόν. III 226, 5 ἡμέρᾳ δὲ καὶ φωτὶ ἀνακαλύπτεται (πάντα). I 28, 2 cf. 217, 23. II 248, 7 μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. I 9, 14 ἥλιος ... σκότους καὶ ἡ. νυκτὸς (λαμπρότερον). IV 149, 9 ὡς ἀδιαφορεῖν ἡμέραν νυκτός. III 35, 3 ἴσην ... ἡμέραν νυκτὶ. I 62, 24 ἡμέρας τέλος νυκτὸς ἀρχή. V 263, 18 πρὸς νύκτας ἡμέραι. I 149, 20. 216, 10. II 50, s. 157, 3. III 38, 3. 47, 19. 150, 13. 226, 3. 275, 29. IV 245, 18. 264, 18 (conī. vel opp. νύξ). III 212, 20. 264, 28. VI 89, 3 (ἡμέραι conī. vel opp. νύκτες).

I 19, 23 ἐκ γὰρ μιᾶς ἡμέρας τὸ ἐν. I 11, 3 δ καὶ ἡμέραν ὁ ποιῶν ἐκάλεσε, καὶ ἡμέραν οὐχὶ πρώτῳ ἀλλὰ μίαν. III 238, 1 ἡ μία ... ἡ. τὸν μὲν καθέλειν ὑπόβθην, τὸν δὲ ἥρην ἄνω. II 248, 10 (ἡ-

λιος καὶ σελήνη) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν
μῖζ περιπολοῦσιν ἡμέρα. I 176,15 ὡς ἡ-
μέρα μῖζ τὸν σύμπαντα περιδιδοῖται κό-
σμον (τὸν ἥλιον). II 92,14 μία ἡ. τὴν ...
βασίλειαν αὐτῶν καθεῖλε. V 362,6 μίαν
ἡμέραν ὑπέλαβεν εἶναι κατορθομένην. —
I 11,14 δευτέρα. III 277,3 ὅπερ ἡ-
μερῶν ὅσων καὶ ἡμίσους ἐστίν. — II 4,
15 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. — I 14,5 cf. II
157,5 (τετάρτῃ). — I 20,12 ἡμέρα
πέμπτῃ. — I 4,1,15 cf. 66,7. IV 291,
11.15.22. 292,11 ἔξ δὲ ἡμέραις δημιουρ-
γηθῆναι φησι τὸν κόσμον. I 44,7. V
372,20. VI 55,9 δι' ἔξ ἡμερῶν. V 101,
16 ἔξ ἡμέρας ἐνεργεῖν. VI 54,2 τὰς ...
ἔξ ἡμέρας χωρὶς ἔκαστοι μονοῦμενοι. I
62,4 „συντέλεσεν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τὰ ἔργα“,
νοήσαντες οὐ πλῆθος ἡμερῶν παραλαμ-
βάνει. I 93,3 ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ (πεπλάσθη
τὰ θηρία). — I 35,7,9. 103,15. V 139,3
ἐπτά. I 13,9 cf. 43,5. IV 205,10.
250,11. V 96,3.12. 107,15 (ἐβδόμῃ,
Sabbat). I 62,15 ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ καταπαύ-
σας (ὁ θεός). IV 169,18 τὴν τριπόθητον
ἡμέραν ..., ἐν ᾗ τὸδε τὸ πᾶν ἀποτελέσθη.
V 372,10 τὰς ἐβδομάδας ἡμερῶν τε καὶ
ἐνιαυτῶν. — III 277,2 (ἥλιον) μὲν ἐν ἡ-
μέραις τριάκοντα (διεξέρχονται τῶν
ζωδίων). IV 252,11 περὶ τεσσαρεσ-
καιδεκάτῃν ἡμέραν, μέλλοντος τοῦ σε-
ληνιακοῦ κύκλου γίνεσθαι πλησιφασοῦς. —
V 129,12 πεντηχοστῇ.

II 210,15 γενέσεως φθαρτῆς. I 137,1
ἐκδικήσεως. V 136,3 τῆς νηστείας. II
131,16 τὰς τῆς ἀκουσίτου τροπῆς ἡμέρας εἶπεν
ἀλόγους. II 76,10 ὡς τὰς προτέρας τῆς
τροπῆς ἡμέρας ἀλόγους ἐξετάζεσθαι. II
145,22 (ἡ λεγομένη) τοῦ Ἰλασμοῦ. — I 87,25
„ἡ δ' ἂν ἡμέρα φάγηται“. I 118,81 „ὡς
τῆς σήμερον ἡμέρας“. I 66,12 τὴν ἡμέραν
ταύτην ἐπάνω βίβλον εἵρηκεν. I 149,
15 sq. τὸ τῆς ἡμέρας οὖν εἰς ἡμέραν συν-
αγαγέτω ἡ ψυχὴ. — V 362,2 ὡς δέον
ἐκάστην ἡμέραν τοῦ σπουδαίου μηδὲν ἔρη-
μον καὶ κενὸν ἐάν εἰς πάροδον ἀμαρτη-
μάτων. I 149,23 ὁ δὲ γε ἀστείος τὴν ἡ-
μέραν ἔνεκα ἡμέρας ... κατὰ. — III
184,7 ἡ ἡ. μόντοι προοιᾷ. III 265,22
δὲ πρὸς ἐπίδειξιν ἡμέρας δέεται. V 76,7
τὰ ἡμέρας καὶ φωτὸς ἄξια. I 192,23 ὕπνος
ἐν ἡμέρᾳ, ὅποτε καιρὸς ἐργηγορέσεως. —
I 213,2. III 269,1 ἐπιλείψει με ἡ ἡ. λέ-
γοντα. III 214,24 ἡμέρας ὀλίγας.

II 102,1 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν. I 30,4
δι' ἡμέρας. V 135,22 εἰς ἐκάστην ἡ-
μέραν. V 201,10 ἐν ἡμέραις. III 268,3
καθ' ἡμέραν. I 41,3. 175,9. 287,25.
297,3. II 107,12 καθ' ἐκάστην ἡμέραν.
V 139,2 κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

I 238,15 μεθ' ἡμέρας. III 226,10. 262,
22. V 110,22 μεθ' ἡμέραν. III 269,8
μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

III: III 173,9.14. 264,28 Βενιαμὴν =
υἱὸς ἡμερῶν.

ἡμερήσιος. I 119,1 κύκλος. IV 155,2
(φῶς).

ἡμερινός. V 53,14 (φροντίδες).

ἡμερος. IV 134,1. VI 159,16 (ἀγέλη).
V 211,24. 212,15. 232,15. 303,8 (ἀγέλη).
I 73,13. III 86,14 (ἀρετῇ). I 283,20
(ἀρεταί). V 262,14 (τὰ ἄψυχα). I 245,9
(τὸ τῶν αἰσθήσεων γένος). IV 179,4
(γνώμη). I 282,23. II 76,15. 96,8.22.
V 258,6. 288,2. 369,9 (δένδρα). II
143,6 (δυνάμεις θεοῦ). V 323,3 οἱ ἐπ-
ηλύται. III 28,9. IV 295,11. 298,16.
304,14. V 71,10. 357,1. VI 94,3 (ζῶν).
IV 286,10. V 39,19. 121,4. 127,8. 137,
17. VI 48,8 (ζῶα). III 48,10 cf. I 196,
17 (ζῶα, φυτά). V 295,4 (θρέμματα).
I 53,16 (καρπός). I 195,1 (καρποί). IV
266,5 (Μωυσῆς). V 182,16 (πάθος). V
195,18 (παιδεία). V 349,12 (παῖς). V
39,16 (περιστέρα). VI 200,21 (Πετρώ-
νιος). VI 214,8 (προαίρεσις). III 199,
15 τὸ πρόβατον. V 311,11 (πρόσταξις).
III 30,6. 163,12 (σοφία). V 349,16 (σπο-
ρά). V 235,22 (τάξις). IV 304,13. V
337,24 (τροφή). V 232,16 (τροφαί). I
12,19. 73,12. 282,14. III 32,7. V
313,2 (ἔλη). II 296,24 (φιλοσοφία). V
179,12 (φύσις). II 139,19 (φυτὸν). I
129,11. II 89,4. V 214,18. 314,12.
315,1. VI 102,9 (φυτά). V 232,10
(ψυχῇ). — VI 48,15 οἱ ἡμεροὶ τὰ ἀνή-
μερα (προσκυνοῦσιν). IV 178,9 τοῖς
ἡμέροις τὰς φύσεις ἀρμόττον εἶναι. V
287,21. 303,6 (τὸ ἡμερον). — III 196,3
ἡμέρας. V 298,4. 299,9 ἡμερώτερον.
VI 131,11 ἡμερώτατα.

ἡμερότης. I 212,18 συνείπαντο δὲ αὐτῇ
(sc. τῇ ἀρετῇ) ... χρηστότης ἡ. ἡπιότης
κτλ. V 289,2 (coni. κοινωνία, χρηστότης
κτλ.). V 106,3. 119,14. 213,21. 214,22.
301,15. 325,4 (coni. φιланθρωπία). V
109,9 (coni. ἐπιείκεια). V 306,12 τὰ
ἡμερότητος καὶ ἐπιεικείας σπέρματα. V
40,2 τῆς δ' ἡμερότητος ... σημεῖα. III
131,13 φύσεως. VI 177,15 τῆς ψυχῆς.
VI 175,4 διὰ τὴν ἐκ φύσεως καὶ ἐπι-
τηδεύσεως υπερβάλλουσαν ἡμερότητα. I
177,13 δι' ἡμερότητα τοῦ ... θεοῦ. I
194,11 θεῶ δι' ἡμερότητα καὶ φιλανθρω-
πίαν ἀξιώσαντο τὸ γενητὸν ἐπισκέψασθαι.
II 261,7 λόγιον τοῦ ἡμερῶν μετὸν
ἡμερότητος. V 297,13 μεστὰ ἡμερότητος.
V 372,23 τῶν χρηστῶν παραινέσεων
εἰς ἡμερότητα προκαλουμένων. IV 304,22

εἰς ἡμερότητα καὶ κοινωνίαν ... προχα-
λούμενοι. V 300, 1 εἰς ἡμερότητα προσ-
τάττει. IV 129, 22 εἰς δόκῃσιν ἡμερό-
τητος.

ἡμεροτοκεῖν. II 292, 22.

ἡμεροῦν. II 96, 8 τὰ μὲν ἄγρια τῶν δέν-
δρων ἡ. ... ἐβελήσει. I 264, 1 οἱ δὲ
ποιμαίνοντες ... τὰ ἐξηγριωμένα ἡμε-
ροῦσι. II 310, 10 τὸ ζέον αὐτοῦ ...
ἡμέρωσον. VI 171, 3 Διόνυσος ἡμερώσας
ἄμπελον. VI 183, 1 ὁ τὰ ἄμικτα ἔθνη
καὶ θηριώδη πάντα ἡμερώσας καὶ ἄρμο-
σάμενος.

ἡμεροῦσθαι. IV 294, 19 τὰ θηρία
πρὸς ἀνθρώπους ἡ. δεῖ. III 154, 25 δεῖ ἡς
(sc. ἀρετῆς) πέφυκεν ἡ. τὸ ἦθος. I 245, 6
ταῦτ' (sc. θρέμματα) ἐξ ἀνάγκῃ ἡμεροῦ-
ται. IV 214, 17 τὰ τέως ἐξηγριωμένα
ἡμεροῦτο. V 355, 22 τὰ ζῷα ἡμερωθή-
σεται. V 356, 4 ἡμερωθήσεται πρὸς τὴν
ἀνθρώπου φαντασίαν. I 29, 6 θεασάμενα
πάντα διὰ πάντων ἡμερώθη. II 275, 21
ἵνα γλυκανθῇς ἡμερωθῇ (ὁ νοῦς). VI
216, 5 ἡμερωθεὶς οὖν ... ἤξειωσε. V 372, 4
τὸ δὲ στελεῶσθιν ἔρνος, ὅτι μετέβαλεν
ἡμερωθὲν πρὸς εὐκαρτίαν. I 36, 6 τῶν
παθῶν ἐπὶ πλεόν ἡμερωθέντων. V 356, 15
ἡμερωθέντων καὶ μεταβαλόντων τῶν
θηρίων πρὸς τὸ τιθασύν. V 304, 3 τῷ
τῆς φύσεως ὀρθῷ λόγῳ, δεῖ δὲ ἡμερωθῆναι
σε δεῖ. V 192, 18 ἡμερούμενος πρὸς τοὺς
ἀνήμερα εἰργασμένους.

ἡμεροφύλακες. V 38, 1.

ἡμέρωσις. II 310, 11.

ἡμιβρωτος. VI 60, 16.

ἡμίεργος. III 228, 26 (δύναμις). II 124, 9
(σοφία). IV 11, 21 ὁ δὲ μετατεθειμένος.
V 338, 7 ὅσα ... ἡμίεργα.

ἡμίθεος. VI 30, 16 (ἥρωες). III 75, 8
ἥρωας τε καὶ ἡμιθέους. VI 47, 19 αὐτὸς
ἀθάνατός τε καὶ θνητός. VI 176, 12
οὐδενὶ θεῶν ἀλλ' οὐδὲ ἡμιθέων ἐξομοιοῦ-
σθαι δεῖ Γάϊον. VI 170, 18 ἐξομοιοῦν τὸ
πρῶτον τοῖς λεγομένοις ἡμιθέοις ἑαυτῶν.
VI 172, 27 καὶ τοὺς ἡμιθέους ὑπερβάς. V
320, 8, οὔτε ἀνδρα οὔτε ἡμίθεον ἀλλ' ὅλον
δαίμονα" (Pind.).

ἡμιμόχθηροι. V 223, 10.

ἡμιόλιος. V 136, 8 (ἁρμονία). I 15, 17. 20.
38, 18. IV 227, 9. 273, 10. 16 (λόγος).

ἡμιπαγής. II 124, 10 (σοφία).

ἡμίσεια. III 12, 13. 285, 3. IV 196, 9.
V 335, 5

ἡμισυς. I 4, 6. 62, 5. 273, 9. 11 (μέρος).
I 19, 1. IV 206, 10 (τμήμα). — I 81, 8
τὸ ἡμισυ τῶν σαρκῶν ἀρετῆς. II 120,
10 cf. I 273, 11 ἀρχὴ δ', ὁ τῶν παλαιῶν
λόγος, ἡμισυ τοῦ παντός. I 184, 22 (ὁ
νοῦς) ἡμισυ ψυχῆς τελεσας. III 111, 16

ἡμισυ γὰρ ἀρετῆς εἶναι τῇν διχα τοῦ θαρ-
ρεῖν αἰδῶ. III 190, 5 ἡμισυ ... κακοῦ
ἡσυχία. I 273, 8 τῷ μὲν ἡμίσει τὴν
τελείτητα ... ἐνεργεῖν ἐπιτρέπει. II
120, 10 ὡς ἂν ἡμίσει πρὸς τὸ τέλος ἀφε-
στηκυῖα (ἡ ἀρχή).

ἡμισφαίριον. V 22, 11 δαίγματα τῶν ἡμι-
σφαίριων, ὧν τὸ μὲν ὑπὲρ γῆν τὸ δ' ὑπὸ
γῆν ἐστίν. IV 228, 21 ἡγεμόνας, ἥλιον
καὶ σελήνην ... τῶν ἡμισφαίριων ἑκα-
στον. IV 229, 5 τῶν ἡμισφαίριων ἐκά-
τερον διχα τέμοντον τὸν ζωφόρον. IV 231,
11 κατ' εἶδος τῶν δυοῖν ἡμισφαίριον.
IV 281, 14. 18 τὸν τε οὐρανὸν εἰς ἡμι-
σφαίρια τῷ λόγῳ διχῇ διανείμαντες ...
Διοσκόρους ἐκάλεσαν. — All: I 176, 7. 13
cf. IV 223, 16 τὰ μὲν Χερουβιμ δηλοῖ τῶν
ἡμισφαίριων ἐκάτερον.

ἡμιτελής. II 177, 6 (παίδων τάξις). II
185, 2 ἀρετῆς ... χορευταί. III 206, 18
τὸν ἔπισθαι περάτων ἐπιστήμης ὑπολαμ-
βανόμενον ἡμιτελῆ ... νομίζεσθαι. IV
294, 2 ἡμιτελεῖς τὴν ἀρετῇ.

ἡμίφωνος. I 43, 14. III 103, 8 (στοι-
χεῖον).

ἡνία. I 80, 16 ἐκάτερον δὲ πάθος λάβηται
τῶν ἡνίων, ἀδικία κρατεῖ. I 263, 20 ταῖς
τοῦ συνειδότης ἡνίαις. II 110, 7 (ὁ νοῦς)
κρατεῖ ἀδυνατεῖ τῶν ἡνίων. II 102, 3
ὡτα καὶ ὀφθαλμοὶ χωρὶς ἡνίων ἐξασαν-
τες φέρεσθαι. — I 15, 5. 30, 21. 156, 23.
162, 28. 176, 1. 222, 3. II 114, 3.

ἡνία. I 80, 16 ἐκάτερον δὲ πάθος λάβηται
τῶν ἡνίων, ἀδικία κρατεῖ. I 263, 20 ταῖς
τοῦ συνειδότης ἡνίαις. II 110, 7 (ὁ νοῦς)
κρατεῖ ἀδυνατεῖ τῶν ἡνίων. II 102, 3
ὡτα καὶ ὀφθαλμοὶ χωρὶς ἡνίων ἐξασαν-
τες φέρεσθαι. — I 15, 5. 30, 21. 156, 23.
162, 28. 176, 1. 222, 3. II 114, 3.

× χρόνον συνεμφαίνει.

ἡνιοχεῖν. IV 126, 10 τοῦ ἡ. ὀφειλοντος
λογισμοῦ. I 270, 22 ὑπὸ νοῦ κυβερνᾶν
καὶ ἡ. τὰς ἀλόγους ἐν ἡμῖν δυνάμεις.
V 172, 2 ἀς (sc. ὁρμάς) ἡ. δέον. III
238, 17 (ὁ θεός) τὴν τοσαύτην ἡνιοχεῖ φύ-
σιν. III 68, 22 τὸν πετηνὸν ἄρμα, τὸν
σύμπαντα οὐρανὸν, ἡνιοχεῖ. II 304, 26
ὁ τοῦ παντός (νοῦς) ... τὸν κόσμον ἡνιο-
χεῖ. VI 98, 19 (ὁ θεός) ἡνιοχεῖ καὶ πε-
δαλιουχεῖ τὰ σύμπαντα. VI 125, 3 καθά-
περ ἀλλήτᾳς ἵππους ἡνιοχοῦσιν. I 31, 5
ἵνα (ὁ ἄνθρωπος) ἡνιοχῇ καὶ κυβερνᾷ τὰ
περίγεια. V 120, 2 ἐάν λογισμὸς τὰς πρῶ-
τας ἡνιογῶμεν ὁρμάς. IV 185, 6 ἡνιο-
χῆσω γὰρ ἐγὼ τὸν λόγον. IV 303, 12
εἰς ὁ ἡνιογῶν καὶ κυβερνῶν τὰ ὅλα σω-
τηρίως. IV 282, 16 ὅς ἅπαντα τὸν κό-
σμον ἡνιοχῶν. II 209, 3 ἡνιοχοῦντος καὶ
κυβερνῶντος ... θεοῦ. I 156, 14 ἡνιο-
χοῦσας ἀφροσύνης. V 270, 3 (τῆς λογι-
κῆς δυνάμεως) ὥσπερ ἀφρησιαστάς ἵππους
ἡνιοχοῦσας ἐκατέρας.

ἡνιοχεῖσθαι. I 137, 19 (τὴν αἰσθησιν)
δυναμένην ἐπὶ νοῦν τρέπεσθαι καὶ ἡ. ὑπ'
αὐτοῦ. V 343, 17 ὁ κόσμος ἡνιοχεῖται τε

καὶ κυβερνᾶται σωτηρίως I 80, 10 ὅταν τὰ δύο, τὸ τε θυμὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡνιοχῶνται καθάπερ ἵπποι ὑπὸ τοῦ λογικοῦ. I 140, 15 ἴν' οὗτος ἡνιοχῇται λόγῳ τὸ πρῶτον. I 245, 10 ὅταν (τὸ αἰσθήσεων γένος) ... κυβερνᾶται τε καὶ ἡνιοχῇται πρὸς αὐτοῦ (sc. τοῦ λογισμοῦ). I 143, 10 ὅταν καὶ ὁ θυμὸς ἡνιοχῇται ὑπὸ λόγου. I 141, 9 ἡνιοχῇθήσεται ὁ θυμὸς ὑπὸ τε λόγου. III 159, 21 ἔγνω ἡνιοχοῦμενον καὶ κυβερνώμενον αὐτόν (sc. τὸν κόσμον) ὑπὸ ἡγεμόνος. V 344, 10 τὸν νοητὸν κόσμον ἀνέφηνεν ἡνιοχοῦμενον. II 282, 14 προφορὰν ὑπὸ παιδείας ὀρθῆς ἡνιοχοῦμένην.

ἡνιοχῆσαι. II 110, 22. III 29, 16. 132, 12. IV 260, 9.

ἡνιοχικός. II 114, 1 (τέχνη).

ἡνίοχος. I 15, 5 ἡ. ἡνίων ἐνειλημμένος. I 162, 28 ἄρχοντας μὲν ἡνίοχου καὶ ταῖς ἡνίας τὰ ζῷα ἀγοντος. I 222, 2 ἐπανιέναι δεῖ καθάπερ ἡνίοχον τοῖς ὑπεξευγμένους τὰς ἡνίας. V 227, 10 οἷα ὑπὸ ἀρμάτων ἡ. I 162, 29 ὅ τε ἡ. κατεσῶρη πολλάκις. I 290, 16 εἰ τέθριππον ἡ. ἐν ἱπποδρομίας ἀγωνί (ἀπολείπει). III 272, 14 ἔξεστι τῷ ἡνίοχῳ καὶ ἐπόχῳ ... κεντεῖν, ἐλαύνειν κτλ. I 30, 19 μάρτυρες δ' ἡνίοχοι καὶ κυβερνήται. I 80, 17 ἀπειρία καὶ ἀκακία <τοῦ> ἡνίοχου. I 143, 13 ἡνίοχον εὐθύνοντα ... ἵππον. — I 141, 15 (ὁ θυμὸς) ἡνίοχῳ χρώμενος ἀρίστω. II 109, 25 εὐρήσεις γὰρ ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καὶ ἵππους καὶ ἡνίοχον καὶ ἀναβάτην. III 305, 15 ὁ γὰρ ἐπιβεβηκώς ἡ. ὡς ἄρματι πτηνῷ τῷδε τῷ κόσμῳ. — I 31, 4 (ὁ ἄνθρωπος). III 23, 8. 51, 23. 68, 20. IV 17, 12. V 4, 7. 344, 10. VI 98, 19 (ὁ θεὸς int.). I 80, 14 (ὁ λογισμός). I 139, 17. 142, 13. 240. III 132, 10 (ὁ λόγος). I 163, 5. 220, 12. II 110, 4. 5. 281, 7. V 125, 18 (ὁ νοῦς).

ἡπαρ. I 41, 22 cf. 64, 3 τὰ δ' ἐντὸς λεγόμενα σπλάγχνα στόμαχος, καρδία, πνεύμων, σπλήν, ἡ., νεφροὶ δύο. I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 21. 57, 1. 9. 58, 14 τρία προστεταγμένοι ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὰ πρῶτα, στέαρ καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος. V 53, 5. 6 ἔχει δὲ διττὴν δύναμιν ἡ., διακριτικὴν τε καὶ πρὸς ἐξαιμάτωσιν. V 53, 12. 17 τὴν τοῦ ἥπατος φύσιν ... κατοπτρῶν λόγον ἔχειν συμβέβηκεν.

ἡπίος. IV 136, 24.

ἡπιότης. I 212, 18. IV 305, 21.

ἡρέμα. I 10, 18. 284, 28. II 288, 9.

ἡρεμίατος. I 71, 13 ἀναθυμίας. IV 7, 13

(βίος). I 143, 18 (ὀρέξεις). I 212, 10 (δύσις). I 284, 26 (βεῦμα).

ἡρεμεῖν. I 147, 27 τὸ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον ἡ. αὐτὴν οὐκ ἔξ. II 238, 9 τῆς ψυχῆς αὐτῷ ἡ. μὴ δυναμένης. II 225, 17 τοῦ δ' ἡσυχάζειν, ὅτι ἴσχεσθαι καὶ ἡ. II 235, 27 ὅτω γὰρ ἡ. πέφυκεν ἡ γνώμη. IV 251, 15 τῇ μὲν ὅτι προσταχθὲν ἡ. συνεκόμειν. I 107, 17 ἡρεμῶ τὴν διάνοιαν. I 41, 17 δὲ πάντα ... τότε μὲν ἡρεμεῖ τότε δὲ κινεῖται. II 23, 21 λύρα ..., εἰ μὴ πληχθεὶ πρὸς τινος, ἡρεμεῖ. II 189, 1 τὰ περὶ ἡμᾶς τότε μὲν ἡρεμεῖ, τότε δὲ ὁρμαῖς ... χοῖται. II 224, 14 ὅτε μὲν ἡρεμεῖ, ὅτε δὲ κινεῖται (ἡ κακία). IV 37, 8 (διάνοια) οὐκ ἡρεμεῖ. II 223, 7 ἡσυχίαν ἡρεμοῦσιν. I 98, 10 ἡρεμοῦσί γε αἱ αἰσθήσεις ἅπασαι. I 248, 16 μετατραπόμενος ἡρέμει. VI 217, 1. 5 οὐδὲ γὰρ ἡρεμούντων ὁ Γάιος ἡρέμει. I 296, 26 ἴσγεται μὲν κατὰ τοὺς ὑπνοὺς ἡρεμούσας. V 204, 13 ἡ θραξίς οὐκ ἡρεμούσα. II 224, 9 Χάμ ἡρεμούσας κακίας ἐστὶν ὄνομα. I 68, 18 κινήσῃ τε αὐτὴν (sc. αἰσθησιν) ἡρεμούσαν. I 98, 17 ἥν πρότερον εἶχε δύναμιν καὶ καθ' ἑξίν ἡρεμούσαν. IV 288, 11 θεασθὲν γὰρ αὐτὴν (sc. διάνοιαν) οὐκ ἡρεμούσαν. IV 301, 10 τὴν ψυχὴν ἡρεμούσαν. I 147, 24 ἡ γὰρ ἡδονὴ οὐκ ἐστὶ τῶν ἡρεμούντων καὶ ἱσταμένων. II 224, 16 κατὰ ἀδίκων ἡρεμούντων. III 245, 5 ἡρεμούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τόπος, χρόνος δὲ κινουμένων. I 97, 26 οὐν γὰρ πολλὰς δυναμέσιν ἡρεμούσαις. III 228, 14 „κοιμηθήσεται“, τοιούτων ἡρεμήσει. IV 307, 13 τὴν ... δίκην ... οὐκ ἡρεμήσουςαν. II 102, 21 μέχρ' ἂν τὸν ... βρασμὸν ἡρεμήσαςι δυνηθῶσιν. I 120, 23 εἴαν οὖν ἡ διάνοια ἀποθάνῃ ... τοιούτων ἡρεμήσῃ καὶ συστάῃ. II 51, 10 ἡρεμήσωμεν ἀδικούντες. III 295, 9 ἡρεμήσας ὁ νοῦς. II 121, 15 (ἡ ψυχὴ) ἡρεμήσας. III 301, 4 ἡρέμηση. I 249, 14 μετατραπόμενος ἡρεμῶτω. I 116, 1 πότερον ἡρεμητέον αὐτῷ ἐστὶν ἢ δικαστέον.

ἡρεμία. II 222, 11 ἡ (σχέσις) ... ἐστὶν ἡ., φορὰ δὲ ἡ κίνησις. I 22, 17 κίνησις (βέλτιον) ἡρεμίας. III 209, 5 ὁ ἀήρ ... κινήσεις τε καὶ ἡρεμίας ἐνδεχομένους. I 19, 11 θαλάττης. I 148, 2 (ἡ ἡδονή) οὐκ ἡρεμίας ἀλλὰ ... κινήσεις ἐστὶν χρεῖα. — III 295, 10 ἡλικὸν ἐστὶν ἀγαθὸν ἡ. III 139, 1 ἡ. δ' ἀσφαλὲς ἐν σκότῳ. II 8, 6 ἡρεμίας δὲ ἀστείου καὶ ἄφρονος σάλον. II 6, 12 πέφυκε γὰρ ὁ ἄφρων ... ἡρεμία καὶ ἀναπαύσει δυσμενῆς εἶναι. I 147, 28 ἡ. γὰρ ... παντὶ ἀψύχῳ οἰκτεῖον. II 254, 6.

III 57, 2 διανοίας. VI 99, 5 ἀκολουθήσει θεῷ θάνατος, εἴ γε καὶ ἡ. II 7, 20. 26 θεοῦ μὲν ἴδιον ἡ. καὶ στάσις. II 51, 20 στάσις τε καὶ ἡ. ἀκλινῆς ἡ παρὰ τὸν ἀκλινῶς ἐστῶτα ἀεὶ θεόν. II 6, 5 τὸ τῷ ἐστῶτι πλησιάζον ἡρεμίας διὰ πόθον ὁμοῦστος ἐφίεσθαι. II 225, 8 (τῆς ἀνέρας καθάραι). III 59, 1 τοῦ νοῦ. III 4, 3 (ὁ νοῦς) ἡρεμίαν ἀγαγών. V 364, 7 (τὸν νοῦν) ἐγέραρεν ὁ θεὸς ἡρεμίας. II 7, 15 (τὸ δὲ) τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, ἡρεμίας, τῷ σπουδαίῳ μεταδίδωσιν. II 225, 2 σάλος ἡρεμίας (ὁ Χαναάν φυσικῶς ἀναγράφεται). II 61, 6 τὸν τέλειον ἡρεμίας ἐφίεσθαι. I 179, 14 παντὸς ὕδατος ἡρεμίαν ἐξ αὐτοῦ λαχόντος. III 198, 7 ψυχῆς τροπὴν εἰς ἡρεμίαν ἀγαγεῖν. — I 30, 7. III 229, 10 μετ' ἡρεμίας. V 198, 3 ἐν ἡρεμία. II 283, 1 ἐπὶ τῆς συνήθους ἡρεμίας στήναι. II 235, 26 κατὰ δ' ἡρεμίαν οἱ. ἐν κινήσει. I 296, 27 καθ' ἑξιν καὶ ἡρεμίαν. III 4, 12 σὺν ἡρεμία.

ἡρωϊκός. III 266, 24 (ἄνδρες). VI 31, 13 (εὐγένεια).

ἥρωες. VI 30, 19 μὴ καὶ Ἀνάχαρος ἡ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης ἥρωες ἢ ἐκ θεῶν; II 136, 13 (ψυχὰς καθαρῶταται conī. ἄγγελαι). III 75, 8 ἥρωάς τε καὶ ἡμιθέους. VI 30, 13 τὰς τῶν ἡρώων παράγειν εἰς πίστιν ἀρετάς.

ἡσυχάζειν. IV 279, 1 μὴδὲν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ἡ. III 300, 25 πρὸς ἄμφω, τὸ λέγειν καὶ ἡ. III 302, 15 καὶ λέγειν καὶ ἡ. ἐμπρεπέστατον. I 281, 18 οἱ μαθόντες λέγειν μεμαθημένοι καὶ ἡ. II 225, 17 τοῦ δ' ἡ., ὅτι ἴσχεσθαι καὶ ἡρεμεῖν. III 190, 5 χρὴ γοῦν αὐτοὺς... ἀδικούντας ἡ. VI 31, 11 ἀ καλὸν ἡ. IV 65, 17 βέλτιον ἡ. III 57, 2 εἰ δὴ πέφυκε ποτε ἡ. V 87, 19 κἂν ἡ. δοκῇ. III 61, 2 ὅποτε λέγειν δοκεῖ, πρὸς ἀληθειαν ἡσυχάζει. II 33, 17 σοφιστὰι... πολλὰ τῶν ἀ χρὴ λέγειν ἡσυχάζουσι. IV 35, 18 ὅποτε γὰρ μὴ κινήσειε τι τῶν ἐκτός, ἡσυχάζουσιν (οἱ ὀφθαλμοί). V 263, 11 κἂν τὰλλα τις παραλιπὼν ἡσυχάζῃ. II 251, 20 κἂν ἡσυχάζῃτε. II 270, 13. 289, 20 κἂν πάντες ἡσυχάζωσιν. II 291, 10 ὅταν ἡσυχάζωσιν ἐκεῖναι, III 301, 10 καταπλάγεις ἡσύχασι. III 198, 22 μὴ ἡσυχάζων τις δύναται δήπου βουλευθῆς σιωπᾶν. III 138, 17 λόγος ἡσυχάζων καὶ ἐπέχων. IV 250, 6 ἐν τῷ καθαρῶτάτῳ καὶ ἡσυχάζοντι. IV 7, 13 ἡσυχάζοντα... βίον. V 240, 14 μὴ ἡσυχάζοντα ἀλλὰ κινούμενα. II 64, 19 τῆς φύσεως... ἡσυχάζουσης. I 102, 26 μὴ ἡσυχάζοντων τῶν λογισμῶν. I 214, 5 τὰ μὲν... χαρὰν ἐνδιδόντα ἡσυχάζω. II 237, 6

πῶς δ' ἂν ἡσυχάσαι, εἰ μὴ... III 273, 26 μὴ ἐπιτρεπόντων δὲ ἀσφαλὲς ἡσυχάσαι. I 76, 8 εὐθύς ἡσυχασεν οὐ δηλώσας. III 85, 16 τὸ κινεῖν τὴν ἡδονὴν αἰτίον ἡσύχασε. I 145, 2 περὶ τῶν ἄλλων, ἐν οἷς ἡσύχασε. I 199, 5 καὶ ὑπὸ τίνος ἡσύχασεν. III 4, 4 (ὁ νοῦς) ἡρεμίαν ἀγαγών καὶ ἡσυχάσας. IV 251, 12 ἔργον, οὗ ἡσυχάσαντος.

ἡσυχάζεσθαι. II 216, 15 ἐκλαῆσαι τὰ ὀφείλοντα ἡ. V 89, 3 οὗς (sc. ὄρκους) πολλὸ βέλτιον ἦν ἡ. VI 46, 10 τοῖς μὴδὲν καλὸν ἡ. δικαιοῦσιν. I 216, 8 κἂν ἡσυχάζῃται. I 153, 13 ἀνὴρ τῆς Λείας ἡσυχάζομενος εὐρίσκειται. VI 120, 18 πρὸ τοῦ λεγομένου τὸ ἡσυχάζομενον αἰσθένεσθαι. II 33, 2 τὰ ἡσυχάζομενα ἐκεῖνα. V 242, 13 ἀ καὶ τῶν ἡσυχάζομένων ἱκανὰ μηνύματα γένοιτ' ἂν. II 222, 2 (ἐκλαλεῖν) τὰ θεόντως ἡσυχασθέντα. I 214, 11 τῶν ὑπ' ἐκείνης ἡσυχασθέντων ὑπομνήσω. III 135, 20 τὰ περὶ εὐρέσεως καὶ ζητήσεως φιλοσοφηθέντα τῷ νομοθέτῃ μὴ ἡσυχασθῆναι. III 237, 20 ὅπερ οὐκ ἄξιον ἡσυχασθῆναι. V 116, 19 ἄξιον μέντοι τὸ διαπορηθῆν ὑπ' ἐνίων <μ> ἡσυχασθῆναι. I 2, 3. 31, 4 ἡσυχαστέον. V 98, 19 τὰ ἀπόρρητα καὶ ἡσυχαστέα. V 229, 17 τὰ ἡσυχαστέα λέγειν. IV 7, 23 μυρία τῶν ἡσυχαστέων ἐκλαλῶν.

ἡσυχῇ. I 28, 13. 30, 7.

ἡσυχία. II 200, 11 ἀλεξίτακον. III 190, 5 ἡμῖς... κακοῦ. IV 6, 2 διὰ τὸ μὴ πεπαιδευθῆναι τὸ ἐν καιρῷ κάλλιστον, ἡσυχίαν. IV 283, 10 ὑπὲρ τοῦ μὴ παροξύνειν ἐν τῷ παρόντι κάλλιστον ἡσυχίαν III 3, 7 (ἀμαθίας) ἄκος. II 190, 11 τῆς εἰρήνης φίλης ἡσυχίας. V 373, 7 τὰς ἀγοράς... πλήρεις δὲ ἡσυχίας καὶ εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης. III 138, 18 ἀριστον ἱερεῖον conī. ἐποχῇ. V 339, 24 τῶν αἰσχυρῶν ἐπιτηδευμάτων. III 59, 1 τοῦ νοῦ. II 225, 11 κακίων καὶ παθῶν τῶν κατὰ ψυχῇ. II 183, 6. 236, 15 λόγου γὰρ ἡ. θάνατος. II 189, 2 (τῶν περὶ ἡμᾶς). III 300, 21 ἕνεκα δοεῖν τῶν ἀναγκασιότατων ἡ φύσις χεῖλῃ ζῆφίς... ἀρμόσασθαι· ἐνὸς μὲν ἡσυχίας —, ἐτέρου δὲ ἐρμηνείας. III 302, 16 ἡσυχίας ἐπιλήπτου καὶ ἐρμηνείας ὑπαίτιου ζηλωταί. IV 135, 12 τρανοτέρῳ φωνῆς ἡσυχία. III 4, 7 τοῖς... ἀμαθέσι συμφέρον ἡ. IV 188, 5 βελτίων γὰρ τῶν μὴ καθ' ἡδονὴν λόγων ἡ. ἀκίνδυνος ἡ. I 281, 20 οὐ δύναμαι λόγων ἀλλ' ἡσυχίας ἀσθένειαν ἐπιδεικνύσθαι. III 81, 6 ἡσυχία... τὰ κακὰ χρῆσθαι λυσitelές οἱ. κινήσει. IV 18, 12 κίνησιν ἐμμελῇ καὶ πάλιν ἡσυχίαν ἐμπαρεῖχε. I 268, 1 ἡσυχία χρώμε-

νος. III 246, 22 ἡσυχία καὶ προσοχῇ χρώμενοι. III 265, 3 ὁ δὲ εὐμαθὴς ἀροάσεως, ἡσυχίας, προσοχῆς (ἐπιδράττεται). II 23, 22. 222, 15. 223, 23 (ἡσυχίαν ἀγειν). II 223, 7 ἡσυχίαν ἡρεμοῦσιν. III 198, 21 τὴν ἀσφαλεστάτην ἡσυχίαν δεξιούσθαι. III 301, 17 καιροὶ μὴ ἐφαρμοζόντες ἡσυχία. VI 66, 4 <πολλῆς ἀπάντων ἡσυχίας γενομένης>. — III 300, 27 ἐν ἡσυχίᾳ. III 194, 8 ἐφ' ἡσυχίας αὐτὸ μόνον ὀφθέντες. VI 21, 16. 54, 14 καθ' ἡσυχίαν. I 30, 14. V 147, 11. VI 68, 7 κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν. II 121, 16 μεθ' ἡσυχίας τῆς πάσης. V 111, 2 πρὸς ἡσυχίαν τρέπονται. V 102, 3 σὺν ἡσυχίᾳ. VI 111, 1 ὕφ' ἡσυχίας.

ἡτα. I 140, 6 (στοιχεῖον).

ἡτρον. I 64, 5 (μέλος σώματος). I 79, 17 cf. 139, 4 (χωρίον ἐστὶ) τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ. I 79, 22 cf. 80, 3 τρίτον (μέρος τοῦ ζώου).

ἡχεῖν. I 171, 20. III 199, 23.

ἡχεῖον. III 169, 16 ζώου (= ὄργανον τὸ φωνητήριον). III 59, 15 ὄργανον θεοῦ. II 278, 17 οὐχ ὅμοιον τὸ ἡμέτερον ἡ. τῷ θεῷ φωνῆς ὄργανον.

ἡχη. I 154, 4 (πλήξεις) τὴν τε ἡχὴν ἄχρι τοῦ νοῦ διαδιδούσας. I 287, 1 cf. 7 πεποίηκε γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν προφορικὸν λόγον) ὥσπερ ὄργανον τοῦ συγκρίματος ἡχῶν παντὸς ἐναρθρον ἡχῆν. III 212, 15 (τῆς ἀρμονίας). IV 278, 23 ἀόρατου σάλπιγγος.

ἡχος. I 101, 16 γυνὸς ἄνευ χρωμάτων καὶ ἡχων. I 118, 2 τοὺς σωματικούς καὶ αἰσθητικούς ἀπαντας ἡχους. I 122, 22 πάντες οἱ ὀχληροὶ καὶ δυσώνυμοι ἡχοι. III 211, 8 (ἀδιατύπωτος). I 293, 13 μελωδίαις παντοδαπῶν ἡχων δι' ἀκοῆς τερφθῆναι. I 230, 13 cf. III 300, 9 ταῖς ἀψύχοις δόξαις, λέγω δὲ βατράχοις, ... ἡχον καὶ φόφον ἔρημον καὶ κενὸν πραγμάτων ἀποτελούσας. II 19, 8 καθάπερ λύραν ἀρμόσασθαι τοὺς τοῦ ἀγαθοῦ πάντας ἡχους. IV 302, 7 τρανωθῆναι ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἡχον. VI 70, 9 πρὸς βαρὺν ἡχον τῶν ἀνδρῶν ὁ γυναικῶν δέξυ ἀνακρινόμενος. IV 208, 8 ὡς καὶ τῆς τῶν κυμάτων φορᾶς τὸν πολὺν ἡχον ... προσεκλύεσθαι. IV 276, 4 ἡχον ἀόρατον ἐν ἀέρι δημιουργηθῆναι.

ἡχώ. I 171, 20. cf. II 54, 12. III 169, 2—27. IV 20, 5—8 Ἀβραάμ, ὃς ἐρμηνεύεται πατὴρ ἐκλεκτὸς ἡχοῦς.

θάλαττα (θάλασσα). I 45, 7 στοιχεῖον μὲν οἶεται εἶναι τὴν μεγάλην θαλάττην. I 12, 15 τὴν μὲν ἑστᾶν καλῶν γῆν, τὸ δ' ἀποκρῖθῃν ὕδωρ θάλατταν. I 47, 17 πολλοῦ ὕδατος διάκρισιν, ὃ προσερρήθη θ.

IV 157, 15 (πλοῦτος) τῆς συμπάσης γῆς καὶ θαλάττης καὶ ποταμῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁσα στοχεῖα καὶ συγκρίματα. V 152, 7 cf. 203, 3 (coni. γῆ, ἀήρ). II 100, 2 οὐκ ἐπὶ μέρος θαλάττης μόνον, ἀλλ' ἐφ' ἅσας τὴν ὕδατος καὶ ἀέρος φύσιν τὰ πύαναγα. I 26, 17 cf. VI 60, 8 ὅσα γῆ καὶ ποταμοὶ καὶ θ. καὶ ἀήρ φέρουσιν. II 258, 15 cf. V 82, 10. VI 142, 20 (coni. γῆ, ἀήρ, οὐρανός). II 304, 16 cf. III 99, 12 (coni. γῆ, ποταμοί). VI 118, 15 παρὰ ποταμοῖς ἢ λίμναις ἢ θαλάττῃ. IV 215, 6 coni. πηγαί, ποταμοί. III 303, 22 τῆς ἀλμυρᾶς καὶ πικρᾶς πηγῆς ὡς ἀν θαλάττης. III 208, 13 γῆν ... εἰς ὅρη καὶ πεδιάδας χώρας καὶ ποταμοὶς καὶ θαλάττῃ διαιρούμενον.

I 278, 22. II 25, 22. 200, 18. III 187, 16. 197, 27. VI 165, 5 (γῆς καὶ θαλάττης πέρατα). I 23, 14 (ὁ νοῦς) διὰ γῆς ἔρχεται καὶ θαλάττης. V 18, 1 οἱ μὲν διὰ γῆς, οἱ δὲ διὰ θαλάττης. VI 202, 14 cf. 212, 7 διὰ γῆς καὶ διὰ θαλάττης. VI 182, 15 διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης. IV 7, 20 ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ. II 42, 11 cf. III 208, 23. V 224, 4. VI 190, 20 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. — VI 21, 7 ταῖς ἡδοναῖς γρωμένον μεστὴ γῆ καὶ θ. VI 170, 29 Ἡρακλῆς ἐκάθηρε γῆν καὶ θάλατταν. VI 164, 2 τὸν ἡγεμόνα γῆς καὶ θαλάττης νικᾶσθαι. VI 157, 2 cf. 139, 15 τὴν ἡγεμονίαν πάσης γῆς καὶ θαλάττης. III 2, 17 cf. IV 278, 9. V 249, 14. VI 181, 21 τὸ γῆς ὅμοι καὶ θαλάττης ... κράτος. II 224, 3 cf. 231, 28 γῆν καὶ θάλατταν ... ἀμυθῆτων ἀναμιμλάντας κακῶν. IV 303, 2 γῆ δὲ καὶ θ. πληροῦται τῶν καινουργουμένων αἰεὶ συμπορῶν. III 277, 24 γῆν μὲν γὰρ μετεστοιχείου καὶ θάλατταν. IV 295, 15 γῆν καὶ θάλατταν ἐπιποτώμενοι.

I 292, 15 cf. II 205, 9 θάλατταν μὲν ἐγθῶσι καὶ παντὶ τῷ ἐνὸρῳ γένει. II 43, 12 cf. III 234, 11 θαλάττης δὲ καὶ ποταμῶν τὰ ἐνύδρα (περιεχόντων). II 36, 6 εἰς ποταμοῦ ρεῦμα ἢ θαλάττης καταβληθὲν σπέρμα.

IV 146, 22 τῆς θαλάττης ὑπὸ βίας τῶν ἀνέμων πρὸς ὕψος αἰρομένης. IV 149, 3 ὑπολαβὼν ἐκ τῆς θαλάττης ἀνεμος. I 19, 11 θαλάττης ἡρεμίαν καὶ κλύδωνα. II 52, 4 cf. IV 129, 15 ἐν κλύδωνι κυμαίνουσης θαλάττης. I 163, 4 ὅτε ... τῇ θαλάττῃ ὁ κλύδων ἐνώκησεν. III 285, 15 τῇ κατὰ θάλατταν ἀλύμοι γαλήνῃ. VI 52, 6 αἱ ἐκ τε τῆς λίμνης ἀνεστομωμένης εἰς τὴν θάλατταν ... ἀναδιδόμεναι συνεχεῖς αὖραι. V 238, 8 ἀπὸ γὰρ τῆς θαλάττης ἀρθὲν ὀρτυγομήτρας νέφος. — VI 108, 12 (ἀναχώρησις). III 242, 13

(ἐπιδρομαί). VI 115, 3. 116, 14 (μείωσις). VI 109, 3 cf. 110, 6 ἢ γε θ. ... ἤδη μεμειώται. I 69, 23 ὅταν γάρ ᾤη μὲν κατὰ θαλάττης. III 96, 6 τὸ γὰρ τῆς βαφῆς αἷτιον ἐκ θαλάττης.

I 20, 24 cf. IV 208, 7 τεναγώδει καὶ οὐ πᾶν βαθεῖα θαλάττη. IV 10, 9. V 323, 14 (μεγάλη). VI 189, 27 κατεληλύθει δὲ ἐπὶ θάλατταν. V 354, 4 πέραν θαλάττης. I 111, 17 ἐν θαλάττῃ τοῦ μὲν κυβερνήτου ἔργον. I 179, 11 cf. 18 εἰ μὴ καὶ τὴν θάλατταν εὐπλοῖας ἢ τῶν συμβαινόντων ναυαγίων ἀλλ' οὐχὶ τὰς τῶν πνευμάτων διαφοράς ... αἰτιατέον. I 278, 7 θάλατταν μὲν περιπλεῖν ἄπασαν. II 99, 27 πολλὴν ἐν κύκλῳ περιβαλλόμενα θάλατταν. II 311, 26 θάλατταν μὲν ἄπασαν περαιουῖσθαι. VI 19, 20 ἄχρι καὶ βυθοῦ κατέβη θαλάττης. V 182, 7 οἱ δὲ εἰς ποταμόν ἢ θαλάττης βυθὸν ἀφιέντες. I 40, 20 γῆς ὁμοῦ καὶ θαλάττης ἀναδειχθῆναι τοὺς μυχοὺς. II 99, 24 τὰ ἐν μυχοῖς θαλάττης ἀναζητῶν. I 40, 15 τὰς ἐν θαλάττῃ μυρίας ὁδοὺς. V 244, 3 τὰς κατὰ θάλατταν ἀτραποὺς. I 40, 7 κόλπους θαλάττης. II 93, 4 τὰ ... πελάγη ... ἐξαναχωροῦντα πολλὴν τῆς θαλάττης μοῖραν ἡπειροῦ. II 32, 8 χωρήσαι ἂν ἡπειρωθείης καὶ θαλάττης ἢ σύμπασα γῆ. I 150, 21 ὅρᾳ ζώνας διλας καὶ θάλατταν ἀπειρον. VI 182, 25 ὁ τὴν θάλατταν πειρατικῶν μὲν σκαφῶν κενὴν ἐργασάμενος. VI 153, 14 περικλειούσης θαλάττης. VI 143, 6 τῶν ἐν θαλάττῃ φοβερῶν. VI 164, 14 πᾶσα δὲ θ. φορτηγοῖς ὀλκᾶσιν ἀκινδύνως διαπλεῖται. VI 209, 13 ἀναβῆναι μὲν ἀπὸ θαλάττης εἰς τὴν μητρόπολιν. V 228, 24 εἰς θάλατταν εἰσέπεσον. VI 109, 5 (νῆσοι) ἠφανισμένα κατὰ τῆς θαλάττης. VI 116, 5 τῆς θαλάττης ὑπερχούσης ἠφανισθαι πόλεις. II 18, 18 οὐδὲ πέραν θαλάσσης ἀφικέσθαι δεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ καλοῦ. IV 162, 14 Μωυσῆς τῇ βακτηρίᾳ παῖει τὴν θάλασσαν. — IV 160, 1. 200, 6. 258, 11. VI 69, 11 cf. IV 258, 20. 259, 1. 11. 16. 260, 2. 6 (ἐρυθρά). VI 148, 15 Κορίνθου. VI 148, 19 διελθὼν δ' ἀπὸ Λεχαίου τὸν Ἰσθμὸν εἰς τὴν ἀντιπέραν θάλατταν. VI 211, 11 εἰς τὴν ἐπὶ θαλάττῃ Καισάρειαν.

All: IV 281, 8 (Ποσειδών).

θαλαττεύειν. I 173, 5. 249, 14. 290, 15.

II 5, 22. 21, 26. 92, 21.

θαλάττιος. II 163, 18 ἀσθήρ. I 45, 10 (ὕδωρ).

θάλαττοῦσθαι. VI 115, 9.

θαλάττωσις. IV 260, 12. VI 110, 5.

θαλία. III 106, 1. VI 171, 10.

θάλπος. III 107, 4.

θανάσιμος. II 162, 23 φάρμακον. V 177, 5. 18. 229, 1 (φάρμακα).

θανατᾶν. VI 204, 13 ἤδη μοι δοκοῦσι καὶ θ. ἀφηνιάζοντες. V 373, 18 ἀσθενεῖ καὶ νοσεῖ καὶ ἐπικλήρωσ ἐγούσα θανατᾶ. VI 57, 16 φονῶντες ἐν ταύτῃ καὶ θανατῶντες. VI 3, 1 εἰ μὴ τιαι Ποιναῖς ἐλαύνοντο θανατῶντες. V 276, 2 ὥσπερ οἱ θανατῶντες. V 179, 6 ἅτε θανατῶντας (an θανατοῦντας scribendum?). VI 100, 12 ὥσπερ θανατῶντι κεφαλαίψ.

θάνατος. 1. mors est discessus animae a corpore: IV 56, 21 τὸν θάνατον νομίζειν μὴ σβένει ψυχῆς, ἀλλὰ χωρισμὸν καὶ διαζεύξιν ἀπὸ σώματος. VI 106, 17 θάνατον οὐ τὴν εἰς ἄπαν ἀνάφρσιν ὀνομάζω, ἀλλὰ τὴν εἰς ἕτερον στοιχεῖον μεταβολήν. V 351, 20 θάνατον γὰρ διττὸν εἶδος· τὸ μὲν κατὰ τὸ τεθνᾶναι ..., τὸ δὲ κατὰ τὸ ἀποθνήσκειν. I 129, 5 (ὁ νοῦς) θάνατον καταψήφίζεται τοῦ νεκροῦ σώματος. II 270, 1 τὸ δὲ „ἀπέλθε ἐκ τούτων“ (sc. τοῦ σώματος, τῆς αἰσθήσεως, τοῦ λόγου) οὐκ ἔσθ' ὅμοιον τῷ διαζεύχθῃ κατὰ τὴν οὐσίαν, ἐπεὶ θάνατον ἦν διαγορευόντος ἢ πρόσταξις. III 63, 7 διαλύσει καὶ φθορᾷ, ἣν ἐπάγειν θ. δοκεῖ. IV 266, 15 εἰ μὲν γὰρ θάνατον ἐνδέχονται τὸν κατὰ φύσιν ..., εἰ δὲ καινὸν τινα παρηλλαγμένον. VI 48, 14 οὐ μόνον θανάτῳ τῷ κατὰ φύσιν ἀλλὰ καὶ βίᾳ πολλὰς διασφειρόμενα. — VI 111, 5 λοιμὸν εἶναι πλὴν ἀέρος θάνατον. VI 99, 4 ὑπονοεῖν, ὅτι ἀκολουθήσει θεῷ θ. VI 106, 2 τοσούτου θεοῦ κατηγορεῖν θάνατον. VI 211, 26 πόσους ἂν ὀνοίει θανάτους ἐκουάτως ὑπομένειν. II 110, 15 οἰκτρότατον ὑπομένει θάνατον. VI 211, 24 θάνατον ἀπαράτητον ὑπομένει. VI 151, 28 πολλοὺς θανάτους ὑπομένων. II 59, 18 θάνατον ... ἀνεδέξαντο. V 177, 9 θάνατον ἀντ' εὐωχίας ἀντιπλάξατο. V 177, 14 θάνατον τεχνάζειν. V 195, 3 ἀποκτείνειν κεκαινουρημέναις ἰδέαις θανάτου. V 206, 20 τῷ δὲ ἐκκοπέντι τοὺς ὁδόντας ἐφεδρεῖν θ. οἰκτίστος. V 207, 7 μηδένα παραίτιον τὴν γενέσθαι θανάτου. V 217, 8 (ζῆα) ὦν διττός ὁ κίνδυνος, ὁ μὲν ... διὰ κλοπῆς, ὁ δὲ διὰ θανάτου. V 217, 14 τοῦ μὴ ἐπισκιάζειν ἐφευρεμένην θανάτῳ νοσηριμὸν ὀδόν. VI 112, 8 τοὺς αἰτίους τοῦ θανάτου συναπολλύναι. IV 194, 16 παραίτας γενομένης (τὰς γυναῖκας) αὐτοῖς ... θανάτου. VI 149, 16 τὸν μακρόν καὶ σὺν αἰσθήσει θάνατον ἐκδέσσομαι. V 82, 7 θ. ἀπαραίτητος ἐξ ἀνάγκης ἐπακολουθήσει. V 71, 7 τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσεως καὶ θανάτου. I 186, 18 νόσοι γὰρ καὶ γῆρας καὶ θ. ... ἐκαστον

ἡμῶν ἐλαύνουσι. VI 79, 15 δι' ἀγχόνης. VI 133, 1 θάνατον ὠμότατον ἐπινοήσαντες. III 273, 6 θάνατον ἀπαραίτητον ... ἐπάγουσιν. — III 173, 21 μέχρι θανάτου. II 13, 23. IV 94, 8. 130, 2. 295, 8. V 228, 1. VI 38, 2. 179, 5 ἄχρι θανάτου. V 169, 18 γάμψ, δν οὐδὲν ἄλλο τι ἤ θ. διαεῖξαι. — IV 151, 19 Αἰλουπίων. I 275, 25 ἀνθρώπου τινός. III 128, 5. 133, 1. 135, 3 τοῦ ἀρχιερῆως. IV 151, 12 βοσκημάτων. VI 169, 6 τῆς θυγατρὸς. I 298, 3 (τοῦ Κάιν). IV 152, 1 τῶν πρωτοτόκων.

2. θάνατος opp. ζωή. I 57, 10 τὴν ὑπαίτιον καὶ θάνατον χαλεπωτέραν ζωὴν. I 137, 13 ἔϋλον θάνατον opp. ἔϋλον ζωῆς. II 9, 20 τῆς μετὰ ἀσεβῶν ζωῆς ὁ μετὰ εὐσεβῶν αἰρετώτερος ἀν εἴη θ. II 141, 6 ἡ μὲν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸς αὐτῇ ζωὴν καὶ ἀθανασίαν ἔχουσα τὸ τέλος, ἡ δὲ πρὸς κακίαν φυγὴν τε τοῦτων καὶ θάνατον. III 13, 8 τὸν ἑαυτοῦ (sc. νοῦ) θάνατον ζωὴν ἐκείνης (sc. αἰσθήσεως) ὠνόμασεν. III 48, 3 γένεσις φθορά, ζωὴ θ., νόσος ὑγεία κτλ. III 90, 1 ὥστε θ. ἂν εἴη τὰ τῶν ἀθῶν ἐπιτηδεύματα opp. ἡ πρὸς ἀλήθειαν ζωή. III 90, 27 ζωὴν ... ἀντὶ θανάτου παρεσκεύασε. III 122, 24 τὸ μὲν ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ἡ ζωή, τὸ δὲ κακὸν καὶ ἡ κακία ὁ θ. III 126, 10 ζωὴ μὲν ἐστὶν αἰώνιος ἡ πρὸς τὸ δν καταφυγὴ, θ. δ' ὁ ἀπὸ τούτου δρασμός. III 131, 2 ἀντὶ θανάτου ζωὴν ἰδίον. IV 253, 13 οἱ δὲ ζῶντες δόξουσι τεθνάναι τὸν μετ' αἰσθήσεως θάνατον. V 351, 12 ὁ πρῶτος ... θάνατον ζωῇ ... ἐπιτείχισας. V 179, 8 τὴν ἐκείνων ζωὴν θάνατον αὐτῶν εἶναι νομίζοντας. V 229, 23 ἐπάρατον συμβαίνει ζωὴν ἀποτελεῖσθαι, παντὸς ἀργαλεωτέραν θανάτου. V 275, 6 (ψυχῇ) ζωῆς ἀδόξου τὸν σὺν εὐκλείᾳ θάνατον προκρίνουσα. V 306, 2 γένεσις φθορὰν καὶ ζωῇ θάνατον ἐπιτείχίζοντες. VI 96, 3 θάνατον ἀντὶ ζωῆς μνώμενα. VI 102, 18 θ. γὰρ οὕτι ζωῆς ἀνυσιμώτερος. VI 143, 29 ζωὴν ὁδυνηροτέραν θανάτου. VI 175, 5 θανάτους τοῖς ζωῖσι ... ἐπέφερε. VI 191, 8 sq. ζωῇ γὰρ τίς ἐστὶν ὁ ὑπὲρ φυλακῆς νόμων εὐκλεέστατος θ.

3. θάνατος opp. βίος. I 89, 7 „Ζῶμεν τὸν ἐκείνων θάνατον, τεθνήκαμεν δὲ τὸν ἐκείνων βίον“ cf. Ἡράκλειτος in indic. nomin. I 252, 15 βίον μὲν εὐδαίμονα εὐκλεᾶ δὲ θάνατον ἐνδεχόμενος (τοῖς ἀγαθοῖς). III 66, 12 μὴν γὰρ ἡμέραν ... βιώνει μετ' ἀρετῆς ἡ μυρία ἔτη ἐν σκιά θανάτου (Ps. 83, 11). III 66, 13 θάνατον μέντοι τῶν φαύλων ἀντιτιτόμενος βίον. V 165, 12 τὸν (κίνδυνον) δὲ αἰσχύ-

νης βίον, παντὸς ἀργαλεώτερον θανάτου. V 193, 14 ὡς ἀβίωτον καὶ παντὸς ἀργαλεώτερον θανάτου τὸν αὐτὴς χρόνον βιωσόμενοι. VI 32, 19 τὸν παρόντος ἀβίωτου βίου θάνατον εὐτυχέστερον κρίνας. VI 34, 12 πρὸ ἀδόξου βίου τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον ᾔρουντο.

4. θάνατος et ἀθανασία vel ἀφθαρσία. I 197, 11 πότε δὲ καὶ ἐκτῆσάμεθα αὐτὴν (sc. ψυχὴν); ... μετὰ τὸν θάνατον; ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί, ἀλλ' εἰς παλιγγενεσίαν ὁρμήσομεν. II 143, 3 εἰ μὲν τὰ ἀμείνω δεξιώσαστο, ἀθανασίας καὶ εὐκλείας ἀπόνατο, εἰ δ' αὖ τὰ χεῖρω, ψεκτὸν θάνατον εὕρηται, II 305, 10 τὴν ἐνθῆνδε μετανάστασιν ζητεῖτε, οὐ θάνατον ἀλλ' ἀθανασίαν καταγγέλλουσιν. IV 41, 13 τοῦ περιόντος καταφρονητικῶς ἔχοντα θανάτου καὶ ὡς ἐπ' ἀθανασίαν αὐτὸν ἰέμενα. V 361, 13 τὴν (ἡλικίαν) θανάτῳ μᾶλλον δ' ἀθανασίᾳ γειννιώσαν. VI 33, 15 πρὸς θάνατον ὡς ἐπ' ἀθανασίαν ὁρμᾶν. VI 176, 26 ἐκουσίστους ἀναδέχεσθαι θανάτους ὥσπερ ἀθανασίαν. VI 222, 24 οὐκ ἐπειδὴ φιλοζωοῦντες θάνατον κατεπτήχισμεν, δν ἄσμενοι καθάπερ ἀθανασίαν εἰλόμεθα ἄν. V 351, 20 θάνατον ἀθάνατον ὑπομένειν. II 197, 10 ἀπαιδεύσις θάνατον ἐπιφερούσης, παιδείας δὲ ἀφθαρσίαν. IV 13, 20 συγγενὲς μὲν ἀδιότῃτος ἀφθαρσία, ἐχθρὸν δὲ θ.

5. poena mortis: III 127, 12. V 145, 29. 168, 7. 180, 11 (τιμωρία). II 115, 17 (ἡ μεγίστη τιμωρία). IV 97, 13 cf. 248, 2 τιμωρία ... ἡ ἀνωτάτω. V 351, 17 ἄνθρωποι ... πέρας τιμωριῶν εἶναι νομίζουσι τὸν θάνατον. I 89, 2 θάνατον τὸν ἐπὶ τιμωρίᾳ παραλαμβάνει, οὐ τὸν φύσει γινόμενον. V 107, 8 θανάτου γὰρ τὰ δίκχημα ... τιμώμεθα. IV 15, 15 sq. τὴν δευτερεύουσαν θανάτου τιμωρίαν ... ὀρίσαντες φυγὴν. V 214, 19 θάνατον ἢ φυγὴν ... ὀρίσας. V 192, 11 φυγῆς ἀντὶ θανάτου. VI 152, 22 cf. 217, 20 sq. κατέγνω φυγὴν, ἀλλ' οὐχὶ θάνατον. VI 175, 22 φυγαὶ καὶ θάνατοι. IV 101, 18 πρὸ θανάτου δεσμά. V 108, 13. 15 δουλείαν ὀρίσας ἀντὶ θανάτου. V 298, 9 θανάτου χεῖρους ... τὰς ἐν δουλείᾳ συμφοράς. IV 178, 14 ἐφόνα θάνατον ἀπειλῶν. V 183, 1 θάνατον ... ὀρίσας. V 188, 19 θάνατον κατέγνω. V 143, 12 μέχρι θανάτου κολάζειν (τοὺς παῖδας). V 153, 6 κολαστέον θανάτῳ. VI 222, 8 οὐδὲν ἔτερον ἢ θάνατον προσδοκῶντες. II 196, 17. IV 70, 20. 248, 10. V 92, 12. 147, 22. 158, 16. 166, 13 (δίκη θανάτου). V 214, 1 δίκη δ' ἔστω θ. ἀπαραίτητος.

V 147, 4 ὑπόδικος ἔστω θανάτου. V 92, 9-12 cf. VI 41, 11 θ. ἡ πληγαί. VI 195, 9 θ. ἀπαράιτητος ὄρισται κατὰ τῶν αἰσθ. ἐν τὸς περιβόλους παρελθόντων. VI 199, 19 sq. ὄργαι δεσπότης θάνατον ἀπεργάζονται ἢ παραπλήσιόν τι θανάτῳ. V 352, 2 πῶς οὖν ὁ θ. αὐτῷ συνδιακινῶν, σκόπει. V 190, 16 κατὰ ζώων ἀλόγων ἂ παραίτια γίνεται θανάτου. VI 135, 21 διὰ μέσης τῆς ὀρχήστρας ἀπαγόμενοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. I 218, 2 κακοπαθοῦντες οὐ παύονται, ὡς καὶ θάνατον ἀντικαταλλάττεσθαι πολλάκις. III 168, 7 ἴν' ὁ μικρὸς καὶ δυσκάρτος μὴδὲ καθάρῳ θανάτῳ τελευτήσῃ. I 43, 7 τοῖς μὲν σωτηρίαν ψηφισομένη (ἡ ἐβδόμη ἡμέρα), τοῖς δὲ θάνατον. IV 71, 7. 107, 14. 240, 1. V 173, 12. 175, 15 ἄξιον θανάτου μυρίων. V 192, 15 μυρίους μὲν θανάτους... ὤρισεν. V 328, 5 μυρίους ἐπικρεμάσας τοὺς ἐν αἰσθήσει θανάτους. VI 129, 9 ὁ μυρίων θανάτων ἐτετέμνητο ἄν. VI 194, 21 ἀνθ' ἐνός θανάτου μυρίους. III 125, 20. 129, 22. IV 251, 1. V 190, 13. 193, 8. 308, 14 ἄξια θανάτου.

6. mors est malum: VI 198, 26 θανάτου χεῖρον κακόν. IV 75, 21 θανάτου γὰρ ἐμὸν κακὸν ἀργαλειώτερον ὑπόκρισις. IV 161, 13 πᾶσα δουλεία κουφότερον κακὸν θανάτου. II 216, 5 κουφότερον κακὸν πηρώσεως. V 177, 19 θάνατον γὰρ πολλάκις αἰρετώτερον νόσων. VI 147, 13 ὁ καὶ θανάτου χεῖρόν ἐστι. III 272, 17 ὅσα πρὸ τοῦ θανάτου χαλεπὰ... ὑπομένοντες. VI 158, 15 νόσος γειννώσα θανάτῳ. V 367, 23 ἐπιτεμεῖν θανάτῳ τὰς ἀνάς.

7. mortis metus et contemptio: III 207, 3. VI 32, 1 cf. 215, 1 φόβῳ θανάτου. VI 159, 3 τοὺς περὶ δουλείας καὶ θανάτου φόβους. IV 164, 10 θάνατον δ' ὡς ἀληθῶς εἶναι τὸν βραδὺν καὶ μετ' ἀλγηδόνων, οὐκ ἐν τῷ τεθνάναι τὸ φοβερόν ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ἀποθνήσκειν ἐπιδεικνύμενον. VI 7, 1 τὸ ἐπὶ θανάτῳ δέος. IV 88, 6 μὴ δεδιέναι τὸν ἐπὶ πᾶσι θάνατον. VI 152, 12 μαλακίζομαι πρὸς θάνατον. I 280, 21 (ὁ νοῦς) θάνατον ἀκούσας γένει προσήκοντος τινος ὑπὸ λύπης ἐκάμψθη. — VI 9, 7 (ὁ ἀστέιος) καταπεφρονηκὼς δὲ θανάτου. V 334, 4 θάνατον κινδύνῳ πρὸς εὐσέβειαν ἡτορμολήσεν ὀλίγα φροντίσασα τοῦ ζῆν. VI 33, 7 Πολυξένην... αλογοῦσαν μὲν θανάτου φροντίζουσαν δὲ ἐλευθερίας.

8. mors animae: I 81, 8. 274, 21 (θ. ψυχικός). I 88, 20-25 διττός ἐστι θ., ὁ μὲν ἀνθρώπου, ὁ δὲ ψυχῆς ἔθους. II 236, 12-15 οὐ τὴν ἀπὸ σώματος ψυχῆς διακρίσιν, ἀλλὰ τὴν ἀνοσίων δογματικῶν καὶ

λόγων φθοράν. III 122, 5 sq. 124, 4 cf. I 88, 23 διὰ τί τὸν ἐκουσίως κτείναντα οὐκ εἶπε θανατοῦσθαι μόνον. I 105, 20-26 cf. 108, 1 ἡδοναῖς περιπίπτει θάνατον ἐπαγοῦσαι, οὐ χωρισμὸν ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἀλλὰ ψυχῆς ὑπὸ κακίας φθοράν. I 124, 21 κακοδαίμονιαν τὸν ψυχῆς θάνατον. II 16, 10 τί δ' ἔπεται τῷ μὴ κατὰ βούλημα τὸ τοῦ θεοῦ ζῶντι ἢ θ. ὁ ψυχῆς; II 16, 13 ὅ τὸ ἀποθνήσκειν ἐπιπέμπεται, ψυχῆς θ. II 16, 20 πάθους τοῦ περὶ ψυχῆν θάνατον ταπεινὸν καὶ ὑπεῖκον ἀλόγου ὁρμῆς ἔχοντον ἀρρώστημα. II 115, 9 ἡ (ἡδονή) μὲν γὰρ ἐπανατείνεται ψυχῇ θάνατον ἀπαραίτητον. III 134, 9 θ. δὲ ψυχῆς ὁ μετὰ κακίας ἐστὶ βίος. III 173, 24 τῷ ὄντι ψυχῆς ἐστὶ θ. δόξης αἰσθητῆς καὶ κενῆς σποράς τε καὶ γέννησις.

9. θάνατος sensu metaph. usurpatur: II 82, 18 γένεσις γὰρ τῶν καλῶν θ. αἰσγρῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστὶ. V 109, 16 ἡ κακῶν ἀπάντων ἀπαλλαγὴ καὶ ὡς ἀληθῶς τελευτή. II 309, 8 ὁ θ. ἀναμνησέως ἐστὶ λήθη. II 183, 6 sq. cf. 236, 15 λόγου γὰρ ἡσυχία θ. II 162, 25 sq. διὰ τί δ' οὐχὶ καὶ μανίαν λεκτέον θάνατον. II 128, 12 τὸν ἐπιστήμης θάνατον ἐνδέχεται. II 76, 8 ὁ δὲ τυφῶν οὗτος τροπὴ τίς ἐστὶν ἀκούσιος παραχρῆμα τὸν νοῦν μαινοῦσα, ἣν καλεῖ θάνατον. II 9, 21 τοὺς δὲ ἐκείνης ζῶντας ὁ αἰδῶς θ. (ἐκδέχεται).

10. All: II 9, 29. 10, 12-16. 16, 12 ἑρμηνεύεται... Μαθουσάλα δ' ἐξαποστολὴ θάνατου.

11. VI 38, 17 (Ion). VI 77, 4 (Plato). θανατοῦν. I 107, 31 τοῖς θανατοῦσιν ὄφεισι. V 179, 6 π. ἅτε θανατοῦντας. III 122, 5 sq. 124, 5 „θάνατῳ θανατοῦσθαι“. I 108, 2 ὁ δ' ἀσκητὴς δάκνεται μόνον ὑφ' ἡδονῆς... οὐ θανατοῦται.

θανατώδης. I 55, 23 σιτίων δὲ ἀμετρία. IV 11, 11 (νόσος).

θαρραλέος. V 267, 4 θαρραλεωτάτης γέμοντες εὐτολμάς. IV 108, 17 ἦν δὲ τολμητῆς μετ' αἰδοῦς καὶ θ. VI 214, 15 τοῖς θαρραλεωτάτοις.

θαρραλέότης. III 6, 17. 265, 5. V 275, 4. 322, 21.

θαρρεῖν. III 6, 18 εὐλαβεῖα τὸ θ. ἀνακέκραται. IV 180, 12 μετὰ τῆς ἐν τῷ θ. ἐχυρότητος. VI 143, 12 ἔνεκα τοῦ θ. τοῖς δικαίοις. II 120, 17 οὐ... τῷ Κάιν λόγον ἐξέπεσε μὴ θ. III 111, 17 τὴν δίχα τοῦ θ. αἰδῶ. III 7, 12 δεδιώς καὶ τρέμων ἐντυγχάνω καὶ πάλιν θαρρῶ. II 9, 14 θαρρεῖτε φάσκοντες. IV 259, 12 θαρρεῖτε, μὴ ἀποκάμῃτε. IV 140, 2 τῷ βασιλεῖ θαρροῦσιν ἤδη διαλέγεσθαι. IV 239, 16

ἐγγυτέρω προσελθεῖν οὐκ ἐθάρρουν. II 205, 1 θαρρῶν opp. δειδιώς. V 65, 15 ἔτω θαρρῶν. III 117, 2 θαρρῶν ἴδι. V 174, 13 οὐ θαρρῶν ἀντικρυς ὑπηρερεῖν. III 17, 2 λέγε θαρροῦσα ἡμῖν, ὡ διανοία. III 8, 1 cf. 2. 10 διὰ τί οὖν οὐγὶ θαρρήσω λέγειν δ φρονῶ; V 11, 7 ἐπὶ σέ καταφυγὴν ἐθάρρησα. III 126, 27 ἐθάρρησεν εἰπεῖν. III 36, 5 οὕτως ἐθάρρησαν ἔνιοι. II 87, 24 τεθάρρηκε καὶ ἐπιτετόλμηκεν ἡ ἐκάστου ψυχῇ.

θάρσυν. IV 138, 2 θεοῦ... θ. ἐμποήσαντος. IV 180, 18 (ὁ θεός) θ. ἐμπνεύσας τοῖς Ἑβραίοις. IV 176, 17 τὸ δ' ὀλίγον θ. ἀτολίμας ἐναφανίζεται περιουσίᾳ. V 357, 18 τοῦτο δ' ἐστὶ θ. ψυχῶν ἀκατάληπτον. VI 42, 11 ὡς χωρία μὲν θάρσους αἰτία. III 8, 4 conl. φόβος. IV 176, 15 μετ' εὐελπιστίας. III 6, 19 (opp. εὐλάβεια). III 6, 15 ἐπὶ θάρσει — v. θράσος.

θαρσύνειν. IV 46, 3 θαρσύνων αὐτὴν ὁ ἱερός λόγος φησί. III 111, 8 θαρσύνων φησίν. IV 193, 14 θαρσύνων τοιαύδε διεζητεῖ. IV 161, 22 δὲ οὐ δ' ἐθάρσυνε. IV 162, 20 πληρωθεὶς χαρὰς ἐθάρσυνε τοὺς ἰδίους. IV 99, 10 οὕτως ἐθάρσυνε τοὺς συνεφαπτομένους τοῦ παρανομήματος. IV 118, 1 τοιούτους θαρσύνας τοὺς ἀδελφοὺς λόγοις. IV 56, 10 ὥσπερ ἀθλητῆς ἐπεκράτησε ῥώσας καὶ θαρσύνας. — v. θαρσύνειν.

θαῦμα. II 134, 4 ἔκτοπον. VI 2, 12 ἐκτόπια καὶ θαῦματ' ὄντως. III 120, 5 ὁ τὰ θαῦματα κινῶν. I 41, 17 καθάπερ ἐν τοῖς θαύμασιν. VI 2, 11 τῶν ἐν τοῖς θαύμασιν οὐ διαφέροντα.

θαυμάζειν. II 49, 14 τοῦτο δὲ ἐστὶ μὴ θ. αὐτά. I 98, 18 θαυμάζει τε καὶ ἀναφθέγγεται φάσκων. I 114, 9. 172, 12. II 47, 15 τί θαυμάζομεν; II 120, 24 ὅτι τὸ μόνον θαυμάζετε τίμον. IV 24, 8 τιμῶσι καὶ θαυμάζουσι ἀρετῇ. I 76, 10 ἵνα μὴ... θαυμάζῃ. II 29, 4 τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε τὴν περὶ πάντα ἀριβίαν τοῦ νομοθέτου; I 183, 8 θαυμάσιες δ' ἂν τις τὸν τῆς ἐρμητιέας τρόπον. III 145, 18 τὰ μὲν γεγονότα θαύμαζε. III 13, 6 τιμῶν καὶ θαυμάζων τὴν... αἰσθησιν. II 106, 17 ψυχῇ... οὐ τυφλὸν πλοῦτον... θαυμάζουσα. II 118, 17 οἱ γὰρ ταῦτα θαυμάζοντες. II 261, 16 ἰδὼν τινα τῶν φαύλων... θαυμάσῃς ὡς κατορθοῦντα. V 322, 16 τὰ γενητὰ πρὸ τοῦ ἀγενήτου καὶ ποιητοῦ θαυμάσας. III 295, 10 θαυμάσας αὐτῆς τὸ κάλλος ὑπέλαβεν. V 345, 13 θαυμάσαντες καὶ καταπληγέντες εἰς ἔννοιαν ἤλθον. I 14, 12 σοφιστεῖαν πρὸ σοφίας θαυμάσαντες. I 2, 12 τινὲς γὰρ τὸν κόσμον

μᾶλλον ἢ τὸν κοσμοποιὸν θαυμάσαντες. II 52, 3 τεθαύμακεν εἰκότως.

θαυμάζεσθαι. II 149, 20 sq. καὶ τινα τῶν παλαιῶν λόγος ἔχει θαυμαζόμενον ἐπὶ σοφίᾳ εἰκότως φάναι θ. (Plato, Apol. 21 D). I 93, 19 ἡ τροπικὴ καὶ ἡ ῥητὴ ἀπόδοσις ἀξία τοῦ θ. III 281, 15 τὸν... τυφον... ἐπαινέσθαι τε καὶ θ. IV 21, 19 τὰ θαυμαζόμενα παρὰ τοῖς πολλοῖς. I 243, 2 τὰ μάλιστα παρ' ἡμῖν θαυμάζόμενα. V 343, 14 τὴν τῶν ὄλων φύσιν αἰεὶ θαυμαστέον... ἐξετάζοντας.

θαυμάσιος. II 275, 1 ἔστι δὲ ταῦτα (sc. τὰ ἀγαθὰ) θαυμασιώτατα. IV 9, 10 θαυμασιώτατος... ἄνδρες. III 2, 5 ἀρεταί. I 1, 10 ἡ δ' ἀρχή... ἐστὶ θαυμασιωτάτη. V 140, 13 ἄσμα. V 56, 12 διάταξις. II 32, 27 διδάγμα θαυμασιώτατον. II 119, 11 θαυμασιώτατος δὲ καὶ τούτων ὁ διενεγκών. IV 9, 13 ὁ τῆς καθ' αὐτὸν γενεᾶς διενηνοχός. I 16, 2 δύναμις ἄλλη τετραδός... θαυμασιωτάτη. I 31, 14 θαυμασιωτέρα τῶν περὶ αὐτῆς λεγομένων ἐστὶ (ἡ ἐβδόμας). I 60, 10 εἶδη. IV 204, 8 cf. V 241, 11 ἀλλ' ἐκεῖνον θαυμασιώτερον. II 111, 18 ὕμνος... ἐπυθδὸν ἔχων θαυμασιώτατον. V 23, 24 ἔργον. IV 276, 5 ἔχον ἀόρατον... πάντων ὀργάνων θαυμασιώτερον. I 26, 9 θαυμασιωτάτας δὲ τὰς κινήσεις καὶ χορείας. II 87, 20 θ. μὲν ὁ λόγος, πολὺ δ' ἡ γνώμη θαυμασιωτέρα. V 203, 2 μυρία ἄλλα. II 211, 3 ὁ θαυμασιώτατος... Μωυσῆς. VI 50, 5 πόσῃ δὲ κρείττους οὗτοι καὶ θαυμασιώτεροι. I 94, 8 διὰ τὸ κρίνειν αὐτὰ (sc. τὰ πάθη καὶ τὰς κακίας) βέλτεστα καὶ θαυμασιώτατα. II 310, 5 τίς οὖν ἡ παραίνεσις τῆς ὑπομονῆς; θαυμασιωτάτη καὶ περιμάχητος. IV 226, 6 θαυμασιωτάτην ἔχουσαν... πλοκήν. IV 171, 19 cf. 268, 6 ταῦτα μὲν πρὸς ἀλήθειαν ὄντα θαυμάσια. IV 268, 7 θαυμασιώτατον δὲ καὶ τὸ τέλος τῶν ἱερῶν γραμμάτων. V 83, 1 θαυμασιώτατον δὲ καὶ ἀκοή χρῆμα. — II 61, 9 τῷ γὰρ ὄντι θαυμάσιον (sc. ἐστίν). — IV 169, 15 τὸ ἔτι τούτου θαυμασιώτερον. IV 18, 12 ἡσυχίαν ἐμπαρεῖχε τοῖς θαυμασίοις. III 23, 11 θαυμάσια ἡλίκα προσδοκῆσαι. I 274, 1 πολλὰ καὶ θαυμάσια προεῖπὼν.

θαυμαστικῶς. IV 141, 1.

θαυμαστός. V 159, 5 (ἀρουρα). IV 163, 13 ἔργον. I 192, 19 ἔργα. V 362, 18. 373, 20. VI 86, 1 κάλλη. II 81, 11 (ὁ κατάλογος). III 44, 9 (μέτρον). I 38, 1. V 41, 9 (τάξις). I 32, 14. V 129, 16 (φύσις). — IV 202, 19 μέγα... θαυμαστόν. II 109, 19. V 195, 18. 219, 5 θαυμαστόν οὐδέν. IV 114, 15 τί οὖν θαυμαστόν; IV 204, 1 ἀλλ' οὕτω τοῦτο θαυμαστόν.

θαυματοποιός. II 134, 4 (θεός). IV 18, 10 νοὺς δόρατος. VI 61, 12 θαυματοποιοί coni. ποιηταί γελοῖων.

θαυματουργεῖν. IV 276, 4 ἱεροπρεπέστατον τι θαυματουργῆσαι. III 278, 1 (Ξέρξης) τὰ δὲ περίγεια ... θαυματουργήσας. — V 140, 21 ὅσα ... ἐθαυματοურγεῖται. IV 278, 21 πάντα ... τὰ περὶ τὸν τόπον ἐθαυματοურγεῖτο. IV 168, 22 νυνὶ δὲ καὶ παραδοξότεροις ἄλλοις ἐθαυματοურγεῖτο. IV 27, 12 τίνος γὰρ ἔνεκα ταῦτα ἐθαυματοურγεῖτο. IV 138, 7 ἕτερον δ' οὐκ εἰς μακράν ἐθαυματοურγεῖτο. VI 69, 11 ἔνεκα τῶν θαυματοურγηθέντων ἐκεῖ. III 184, 5 ὡς ὑπὸ φύσεως τεθαυματούργηται. IV 136, 15 τὸ τεράστιον τοῦτο καὶ τεθαυματοურγημένον. IV 242, 1 μίαν (βάβδον) ... τεθαυματοურγημένην.

θαυματούργημα. IV 138, 21.

θέα. II 88, 17 τῶν γυναικῶν καὶ ἀφάρτων ἀγαθῶν. II 215, 19 (τῶν νοητῶν ἀγαθῶν). II 199, 18 (τοῦ ἀγενήτου). V 235 14 εἰς αἰθέρα καὶ τὰς οὐρανοῦ περιόδους, ὧν ἡ θ. ζηλωτή. VI 125, 15 τῆς Ἀλεξανδρείας. I 53, 4 ἡσμένους τῇ θεᾷ (τῆς γυναικός) καὶ προστῶν ἡσπάζετο. V 345, 22 ἐτέρω μηδενὶ χρησάμενοι λογισμῷ συνεργῶν πρὸς τὴν θεάν (τοῦ δημιουργοῦ). II 283, 8 (τῶν ἐλλόγων καὶ πιδανῶν). V 12, 16 τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. II 305, 11 τοῦ νοητοῦ. II 301, 17. 25. VI 49, 2 τοῦ ὄντος. II 202, 15 τῶν ὄντων. V 181, 12. 244, 4 τῶν οὐρανίων. V 24, 4 ἐκ τῆς συνεχοῦς θεάς (τοῦ παντός). VI 148, 15 τῶν ... πῶλεων. I 261, 6 τοῦ πράγματος. III 167, 8 τῶν ἀσώματων ... πραγμάτων. III 303, 23 τοῦ πτώματος. II 179, 25 τῶν ἐλαττόνων καὶ νεωτέρων (φιλοσοφῶν). IV 38, 8 τούτων (sc. τῶν ἀφάρτων φύσεων). — II 113, 19 τῆς περὶ τὴν θεάν τέρψεως αἰτίοι γίνεσθαι τοῖς δρώσιν. II 204, 14 ὡς καὶ τὴν θεάν οἶσθαι καταλιπόντας. II 207, 24 ὑπὸ μηδεμιᾶς ἄλλης καινότερας θεάς ἀγόμενος. III 236, 12 τὴν θεάν ὧν ἄξιον ὄραν μόνων ἐπιδεικνύμενοι. III 240, 9 πρὸς τὴν περιβλεπτον θεάν ἐπέλεγχθη. III 245, 16 ἀλέκτωρ τινὶ καὶ δυσερμηνεύτῳ θεᾷ. III 303, 13 ὡς ὑπερβάλλουσαν θεάν καὶ νίκην. IV 250, 6 θεάν ἔκνομον ἰδόντες. V 199, 9 οἱ τῆς θεάς ἀνείραν γυναικας. IV 260, 17 ἀναγκαῖα θ. γενησόμενοι τοῖς διασωθείσιν. V 10, 7 πρὸς τὴν ἐνδεχομένην θεάν ἔται. V 14, 12 τοὺς παρ' ἐκάτερα ἐπὶ τὴν θεάν ἡθροισμένους. V 19, 19 ἀκριβῆ θεάν ἱερῷ περπωδέστατον. V 82, 12 ὧν ἡ θ. περιττὴν φρόνησιν ἐξεργάσατο. V 154, 15 ἀτυχῆς θ. τοῖς δρώσιν. V 203, 6 (ὁ νοῦς) ἀγάμενος τὴν θεάν. V 238, 12 ἀρκεσθῆναι

τῇ θεᾷ. V 240, 11 ἵνα τῇ κινήσει τὴν ὄψιν ἐκκαλῇ πρὸς ἀρίθλον θεάν. V 344, 14 ὁ πατήρ καὶ σωτὴρ ἡλῆρσε καὶ κράτος δοὺς τῇ τῆς ὄψεως προβολῇ τῆς ἑαυτοῦ θεάς. VI 132, 23 χαλεπῇ καὶ ὀδυνηροτάτῃ θ. VI 133, 23 εἰς τὸ θάετρον εἰσάγει — θεάν οἰκίστην καὶ ἀλλοτριωμένην τῷ καιρῷ. VI 135, 18 καὶ ἡ θ. διενενέμητο. VI 149, 20 τοὺς ἐπὶ θεάν ἤκοντας. VI 197, 16 ἀθέατον θεάν, ἣν οὐτε ἀκοῦσαι θέμις οὔτε νοῆσαι. VI 209, 20 τερπόμενος τῇ θεᾷ. IV 184, 19 τοιαύτης θεάς ἦν ἄξιον. IV 284, 12 cf. III 171, 15 τὸ θεάς ἄξιον. II 200, 17. III 257, 6. 284, 22. V 136, 20 (τὰ θεάς καὶ ἀκοῆς ἄξια). I 151, 1. II 213, 25. 216, 10. VI 63, 19 τὰ θεάς ἄξια. I 107, 15 τι τῶν θεάς ἔξιων.

θέαμα. V 42, 18 (coni. ἄκουσμα). I 26, 13. 56, 17. 147, 6. II 48, 5. 102, 2. 311, 14. III 193, 7. 240, 10. IV 90, 12. 124, 11. VI 163, 21 (θεάματα coni. ἄκουσματα). IV 126, 14 ὡς ἐπὶ καινῷ θεάματι καταπληττόμενοι. IV 135, 3 θ. ἐκπληκτικώτατον ὄρᾳ. I 18, 5 ἡ (ψυχὴ) δ' ἐστὶν κτήνη θεαμάτων ἐπαλλήλων. I 26, 18 τὸ (θεάτρον) δὲ παντοίων θεαμάτων (πλήρες). V 368, 19 πικροτέρων δὲ θεαμάτων ἀνίας κατατεινόμενοι. VI 135, 18 τὰ ... πρῶτα τῶν θεαμάτων ... ταῦτα ἦν.

θεᾶσθαι. III 145, 10 θεώμενος γὰρ ὅσα ἐν γενέσει φθειρόμενα. IV 15, 2 θεώμενος γὰρ τις τὴν ἐν τῇ φύσει τάξιν. V 195, 7 οἱ δὲ θεώμενοι τὰς τούτων τιμωρίας. IV 186, 6 θεάσσομαι μὲν αὐτοὺς ὀφθαλμοῖς. III 102, 14 τὴν μέσσην παιδείαν ... ἐγκύμονα θεάσεται. II 247, 11 τὸν τόπον θεάσονται, ᾧ ὁ ... θεὸς ἐφέστηκε. II 37, 17 τὴν ἐμὴν ὑπαρξιν θεάσασθαι. II 195, 26 τὴν ἱερὰν ... φλόγα θεάσασθαι. IV 44, 8 θεάσασθαι μὴ ὑπομένοντες. IV 109, 14 τίσι δ' ὀφθαλμοῖς αὐτὸν θεάσασθαι. IV 100, 19 τὸν ἀριθμὸν τῶν τέχνων πλήρῃ θεάσασθαι. IV 282, 13 οὐδέποτε ψυχὴν ὀφθαλμοῖς σώματος ἴσχυσαν θεάσασθαι. V 11, 19 τὴν γοῦν περὶ σὲ δόξαν θεάσασθαι. V 165, 5 ᾧ μόνον δυνατὸν ψυχὴν ἐναργῶς θεάσασθαι. V 217, 22 ἀκολουθίαν δ' εἰ καὶ τις ἄλλος δεινὸς ὧν θεάσασθαι. V 344, 13 ἀντεῖχεν ἔρωτι ἐκτόπῳ τοῦ θεάσασθαι. VI 73, 11 (ἐνεκα), „τοῦ τὸν κόσμον θεάσασθαι“. I 282, 23 ἕτερον δὲ ἐθεασάμην, δς. ... III 260, 7 οὗς (sc. ὀνείρους) ἐθεάσατο Ἰωσήφ. IV 17, 12 κατείδεν, ὃ μὴ πρότερον ἐθεάσατο. IV 21, 15 φύσιν ... νοητὴν ἐθεάσατο. V 14, 7 ἐθεάσατό τινας ἀλλοφύλους συνόντας γυναιξί. I 252, 5 ὅταν τινὰ τὴν σπουδαίων ... θεάσωμαι. I 262, 22 ἐάν οὖν τινα θεάσῃ.

IV 288, 10 θεάσῃ γὰρ αὐτὴν οὐκ ἡρεμοῦσαν. I 235, 14 (ὅταν ὁ φαῖλος) θεάσῃται. III 56, 12 μέχρῃς ἂν ὁ μαιευτικός . . . ἀνὴρ συγκραθῶσας θεάσῃται. I 91, 14. 102, 16. 134, 26. II 24, 18. I 174, 1. VI 105, 1. 197, 14 θεασώμεθα. I 184, 20 ὅταν πηρωθέντα τὰς ὄψεις θεάσωνται. III 126, 25 τὴν ἱερὰν φλόγα . . . θεάσωνται. VI 70, 16 ἐπὶ ἄν θεάσωνται τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα. I 55, 16 ὅποτε πολυτελὴ τράπεζαν θεάσαιτο. II 266, 17 ὧτα δὲ οὐκ ἂν θεάσαιτο. I 260, 29 θεάσαι καὶ κατανόησον . . . τὸ πρᾶγμα. I 5, 13 ἀνὴρ ἀρχιτεκτονικός . . . θεασάμενος. I 24, 2 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ιδέας θεασάμενος. I 53, 3 θεασάμενος (Ἀδάμ) ἀδελφὸν εἶδος. I 98, 16 ὁ δὲ θεασάμενος. I 135, 4 θεασάμενός (τις) οὐρανόν. IV 115, 18 θεασάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς. V 9, 2 τίς γὰρ ἀνδρίαντας ἢ γραφὰς θεασάμενος. V 244, 14 ταῦτ' οὖν τῇ ψυχῇ θεασάμενος. V 349, 4 ἔνεκα τελειοτέρας ὅψεως, ἣν θεασάμενος. IV 184, 15 ἦν (sc. θεῖαν ὄψιν) τὸ μὲν ζῶον . . . θεασάμενον ὑπέπτηξεν. V 9, 8 τὸν . . . θεασάμενον τὴν ὀρεινὴν. I 141, 27 τὴν διην ψυχὴν θεασάμενον λαβέσθαι τοῦ στήθους. II 87, 14 τῶν παλαιῶν τινα . . . θεασάμενον ἐσταλμένην πολυτελὴ πομπήν. IV 63, 13 μνησικακοῦσιν ὑπὲρ τῶν ὀνειράτων τῷ θεασάμενῳ. I 15, 2 θεασάμενοι ταῖς διανοίαις ἐλπίζεωσαν. V 179, 10 θεασάμενοι μόνον χωρὶς ὑπερθέσεως κτείνουμεν. V 286, 5 οἱ δ' ὥς ἔφοροι θεασάμενοι. V 345, 6 θεασάμενοι γῆν μὲν ἀρετώσαν. VI 100, 12 τινες τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς ὀδυερκέστερον ἐκ μακροῦ θεασάμενοι. I 29, 6 διὸ καὶ θεασάμενα πάντα διὰ πάντων ἡμερώθη. II 114, 27 τοῖς θεασάμενοις. II 73, 22 τὴν ἡλίου φλόγα μὴ δύνασθαι θεασθῆναι. III 245, 13 [πρὸς τὸ θεαθῆν αὐτῷ εἶδος]. II 44, 17 ὑπὸ τῶν μὴ τεθεαμένων τὰ πρὸς ἀλήθειαν καλὰ.

θεατῆς. II 117, 20 ὡ θεαταὶ καὶ ἀθλοθέται. II 78, 12 ἐπιδείξασθαι τοῖς συνεληλυθόσι θεαταῖς. II 114, 5 γέλῳτα παρ' ἐπιχαίρεκακοῦσιν ὀφλήσεις θεαταῖς. VI 193, 14 ἐμπορευόμενοι θεαταῖς καὶ θεάτροις. I 26, 12 συναγαγεῖν τοὺς θεατὰς εἰς τὰ θέατρα. IV 155, 7 μηδὲν ἂν ἄλλο νομίσει τοὺς Ἑβραίους ἢ θεατὰς. III 269, 2 τίς γὰρ αἰστῶν ἀνήκοός ἐστι, τίς δὲ οὐ θ. VI 138, 2 οἱ ἀντὶ θεατῶν τυράννοι καὶ δεσπόται γεγονότες. VI 164, 10 ἥδονην αὐτὸ μόνον παρέχοντα θεαταῖς. VI 187, 1 ἔχεις πρὸς ἐπίδειξιν ἀκροατὴν καὶ θεατὴν τὸν πάντων ἀριστον. I 288, 18 οὐδ' ἀκροατοῦ τάξιν ἢ θεατοῦ. I 234, 13 ἀντὶ ἀκροατῶν θεατὰς ἐπιστήμης. III 160, 4

εὐεργετῇ τὸν ἀκροατὴν καὶ θεατὴν φάσκων. III 157, 12 Μωσῆς . . . ὁ τῆς αἰδοῦς φύσεως θ.

θεατός. III 238, 15 ὅσαπερ θεατὰ καὶ ἀθέατα.

θεατρικὸς. VI 127, 10. 133, 8. 221, 5 (μῦτοι).

θεατρομανεῖν. IV 249, 15.

θέατρον. III 85, 3 τὰ τε ἀκροατήρια καὶ τὰ θέατρα. I 26, 12 εἰς τε τὰ θέατρα καὶ τὰ στάδια. I 26, 16 συμπόσιον καὶ θ. ἱερώτατον. IV 5, 14 θέατρα καὶ δικαστήρια κτλ. II 102, 1 τὰ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης θέατρα. II 118, 1 αἱ πόλεις ἐν ταῖς τριετηρίσιν ἄγουσι θέατρα ἀναδειμάμεναι πολλὰς ἀνθρώπων δεξόμενα μυριάδας. II 64, 9 ταῖς τριετηρίσιν ἐν τοῖς ἀνθρώπων ἀπάντων κοινοῖς θεάτροις. II 118, 22 ἐν πανηγύρεσι καὶ θεάτροις. VI 193, 14 ἐμπορευόμενοι θεαταῖς καὶ θεάτροις. VI 222, 16 θ. ὁμοῦ καὶ δεσποτήριον ἐκφυγόντες. — V 251, 16 καθάπερ ἐν θεάτρῳ. IV 24, 11 cf. VI 123, 22. 170, 16. 222, 17 ὧς ἐν θεάτρῳ. — I 23, 2 sq. πρὸς <γάρ> τὸ ὧτων σχῆμα ἄκρως ἢ θεάτρων κατασκευὴ μεμīmῃται. II 48, 5 ψυχὰι . . . ἐν τῷ τοῦ παντός θεάτρῳ διημερεύουσαι. — VI 128, 3 cf. 133, 22. 135, 17. 137, 23. 151, 16 sq. συρρύνετες εἰς τὸ θ. ἐξ ἐωθινοῦ Φλάκκον ἤδη τιμῶν ἀθλῶν ἐωνημένοι.

θέηλατος. V 368, 2 δίκη. II 184, 24. III 175, 24. IV 177, 6. 204, 5 κακόν. IV 145, 10. VI 209, 7 (κακά). V 133, 10 πόλεμος. IV 151, 8 ἢ προσβολή. V 127, 15 (προσβολαί). V 250, 9 συμφοραί.

θειάζειν. III 11, 23. 178, 21.

θεῖαι. V 116, 15.

θεῖον. IV 33, 1. 213, 12 (coni. καπνός).

θεῖος (patruus). V 116, 14. 117, 9. 156, 21. 361, 7. VI 124, 26.

θεῖος. I 210, 16. 293, 21. II 177, 24. III 16, 15. 18, 7. 54, 6. 114, 10. 194, 29. VI 56, 12 (ἀγαθὰ). V 6, 7 ἀγαλμα. I 18, 13. 192, 27. IV 36, 22. V 265, 5 ἀγάματα. III 175, 3 (ἀγέλη). V 285, 22 ἄθροισμα. I 188, 3 II 80, 8 (ἀκοή). III 154, 18 (ἀκοαί). III 192, 24 ἄκουσμα. I 76, 22 (ἀνατολαί). V 321, 14 (ἀνήρ). I 148, 8 ἀπόσπασμα (ἢ ψυχῇ). III 212, 7 νοῦς, ἀπόσπασμα θεῖον. IV 81, 13 (ἀποφθέγματα). III 26, 15. 41, 8. 302, 23 (ἀρετή). II 119, 4. 299, 20. IV 244, 14. VI 21, 16. 53, 1 (ἀρεταί). I 63, 12 (ἀρχή). III 223, 1 (ἀρετῶν αὐγαί). II 189, 19 (βίος). II 295, 17. III 286, 21 βλάστημα. III 83, 18 βλαστήματα. I 257, 6 βωμός. I 109, 23 δύο γένη φορεῖ ἢ ψυχῇ, τὸ μὲν θεῖον, τὸ δὲ φθαρτόν. III 258, 18 (γένος).

III 146, 20 τὸ αὐτομαθές γένος. III 42, 6 sq. (τὸ σοφίας ἱερὸν γένος). I 64, 25 τὰ θεῖα opp. τὰ θνητὰ γένη. IV 33, 4 γνώμη. II 85, 19. III 200, 26 (γονή). I 291, 26. II 57, 11 (γοναί). II 285, 4 γράμμα. III 40, 20 γράμματα. III 93, 16 τὸ δέκατον. IV 294, 10. V 217, 1. 320, 2. 351, 17 (δικαστήριον). I 288, 9. II 239, 10. 294, 2. III 191, 17 (δόγματα). I 114, 20. II 7, 10. 251, 4. IV 7, 2. 141, 12. V 86, 2. 281, 2 (δύναμις). III 71, 1. 305, 5. IV 260, 1. 261, 1. V 50, 15. VI 48, 1 (δυνάμεις). I 7, 4. III 229, 10 (δωρεά). III 91, 17. 180, 27 δωρεαί. I 8, 2. II 241, 17. III 14, 9. 195, 19. V 42, 1. 207, 16 (εἰκόν). II 256, 18 (ἐκκλησία). I 114, 20 ἐναύγασμα. III 95, 24 ἐνδιαίτημα. II 82, 1 (ἐννοήματα). V 353, 22 (ἐντολαί). III 233, 1 (ἐπίπνοια). III 30, 11 (ἐπιστήμη). III 31, 8 (ἐπιστήμαι). I 272, 10. II 302, 1. III 63, 14. 263, 14. IV 5, 8. 52, 3. 69, 15. 151, 10. 171, 5. 201, 8. 207, 11. 213, 17. 236, 15. 266, 3 (ἐπιπροσόνη). IV 262, 9 ἐπιπροσόναις θεαίς. III 49, 6. 195, 17. VI 94, 15 ἔργον. II 79, 9. V 338, 6 (ἔργα). II 141, 17. III 4, 12. 295, 28. IV 39, 5. V 281, 6. VI 13, 2 (ἔρως). III 240, 8 (ἔρωτες). I 174, 18 (εὐδαιμονία). II 48, 5 (θεάματα καὶ ἀκούσματα). II 297, 18 (θεωρία). II 299, 15 ἕμερος. I 228, 6 οὐδὲν γάρ ἐστί τῶν καλῶν, ὃ μὴ θεοῦ τε καὶ θεῖον. IV 166, 5 κἄλλη. II 136, 10. 249, 26. 252, 20 (κατασκευή). I 227, 12 (κατοκωχή). II 141, 19 (κατοχή). VI 107, 3 ὁ κόσμος. III 289, 14 (κρατήρ). V 184, 11 (κρίσις). V 284, 11 (κριτήρια). V 280, 17 (λειτουργία). IV 81, 11. 139, 18. V 220, 10 λόγια. IV 139, 3 (λογιστής). I 22, 21. II 40, 25 (λογισμός). I 6, 9. 9, 15. 11, 6. 51, 7. 114, 26. 151, 2. 159, 24. 161, 21. 30. 171, 1. 179, 4. 229, 12. 285, 3. II 8, 9. 27, 4. 28, 14. 84, 24. 92, 22. 93, 14. 22. 135, 10. 281, 9. 284, 15. 293, 13. 16. 302, 19. III 19, 2. 28, 10. 43, 16. 44, 6. 51, 1. 53, 5. 6. 111, 7. 112, 18. 130, 5. 131, 1. 132, 5. 133, 12. 139, 4. 176, 22. 27. 185, 13. 218, 12. 219, 5. 7. 23. 220, 10. 223, 3. 230, 13. 14. 16. 232, 21. 236, 14. 246, 3. 251, 14. 297, 16. 30. 298, 8. IV 54, 8. 229, 12 (λόγος). I 116, 11. II 4, 20. 19, 12. 235, 12. 241, 4. 245, 3. 293, 12. III 236, 23. IV 271, 13. V 150, 8. 297, 11 (λόγοι). I 131, 5 (μέθη). VI 64, 4 (τὸ θεωρητικὸν μέρος) φιλοσοφίας. IV 148, 2 (μηνίματα). I 29, 14. II 277, 9. 304, 15. III 15, 10. 188, 14. 246, 5. V 149, 21. VI 13, 7. 170, 7 (μοῖρα). I 292, 24. II 79, 4 νόμισμα. III 96, 17. IV 212, 4 (νομοθεσία).

I 50, 13. 149, 26. IV 60, 11. 98, 12. V 116, 22. 189, 3 (νόμος). IV 203, 8. V 125, 16 (νόμοι). III 20, 9. IV 126, 15 (νοῦς). II 178, 3 (ὁμολογία). II 22, 7. III 158, 17. IV 248, 17. V 218, 10 (δνομα). II 278, 17. 19. IV 225, 7. V 286, 9 (ὄργανον). I 226, 15. III 127, 16 (ὄργια). I 144, 11 (ὄρος). V 66, 3 οὐς. IV 37, 14 (οὐσία). II 248, 12 (ὁ κατὰ διάνοιαν ὀφθαλμός). IV 184, 15. 260, 9. V 374, 26 (ὄψις). II 167, 18 (παῖδιά) τῆς ψυχῆς. I 172, 2 (παῖδια). I 53, 19 (παράδεισος). V 354, 19 (παραίνεσις). IV 296, 19 (πεντάς). IV 29, 15 (περιβόλοι). II 280, 24. III 21, 7 (περίοδοι). I 284, 26 cf. II 30, 13 ἡ τῆς θείας σοφίας πηγῇ). II 30, 21 (πλούτος). I 47, 1. 5. 69, 13. II 46, 16. 47, 10. 14. 20. 51, 11. 52, 11. 21. 56, 5. 137, 11. 138, 20. III 14, 1. 8. 60, 18. 150, 20. IV 85, 20. 263, 7. V 220, 2. 237, 9. 333, 4 (πνεῦμα). III 298, 10 (πόμεμα). V 124, 7 (πομπή). III 1, 2. 15, 18 (πράγματα). II 251, 3. III 161, 15. IV 159, 8. VI 143, 4 (πρόνοια). I 59, 2 πρόσταγμα. IV 60, 11 προστάγματα. IV 143, 1 (πρόσταξις). IV 214, 7. 217, 3 (πρόσταξις). IV 244, 12 (προφήτης). II 284, 3 (βήματα καὶ λόγοι). I 294, 24 (σκηνή). III 30, 2. 5. 16. 45, 26. 152, 11. VI 4, 7 (σοφία). II 169, 16 (ὁ σοφός). I 181, 13. II 38, 2. III 179, 14. IV 186, 13 (σπέρματα). IV 23, 24 (σποραί). V 373, 19 (σπόρος). II 263, 1 στρατεύμα. II 197, 26. IV 293, 3 (στρατοπέδον). II 111, 4. III 278, 3 (στρατός). I 130, 21. II 39, 12 (σύλλογος). III 139, 14 σύνταξις. II 253, 19 (συμμαχία). I 180, 15. V 364, 6 (τελεταί). V 64, 19 (τέχνη). III 232, 15 τόπος. I 238, 4. 284, 23. III 92, 11 (τροφή). I 146, 18. 148, 12 (τροφαί). III 23, 21. 166, 15. 242, 15 (ὑποσχέσεις). III 156, 13 (φαντασία). I 65, 16 φέγγος τῆς ἀρετῆς. III 235, 8 (φρονήματα). IV 17, 14 (φροντίς). I 14, 7. IV 25, 8. 33, 13. 292, 24. V 29, 13. 65, 11. 141, 25. 142, 1. 200, 6 (φύσις). I 50, 17. 92, 20. 95, 18. 180, 13. II 66, 13. 88, 16. 254, 10. 258, 16. III 40, 21. 145, 14. 21. 194, 19. IV 26, 19. VI 87, 13 (φύσεις). II 105, 23 φονά τε αὐ καὶ ζῶα, τὰ μὲν θνητὰ τὰ δὲ θεῖα. IV 276, 20. V 238, 29 (φωνή). I 65, 4. II 276, 4. III 60, 15. 271, 3 (φῶς). V 280, 9 (χαρακτήρ). V 246, 16 (χαρακτήρες). II 57, 15. 79, 3. 198, 6. III 91, 14 (χάρις). II 10, 5 (χάριτες). I 51, 25. V 329, 2 χερσὶ θεαίς. I 175, 16 (χορεταί). III 245, 1 (χορηγία). I 76, 19. 114, 20. 166, 27. II 176, 8. III 54, 11. 123, 21. 125, 22. V 147, 6. VI 4, 6 (χορός).

II 274, 18. 281, 4 (χρησμός). III 115, 1. 157, 13 (χρησμοί). I 192, 27. 278, 28 (ψυχή). II 43, 15 (ψυχαί). — I 247, 1 τὰ δὲ ἄλλα ὅσα μὴ θεῖα. VI 7, 11 τὰ μὲν θεῖα . . . , τὰ δὲ θνητά.

τὸ θεῖον. III 53, 10 ἀμύγες, ἀκρατον, ἀμερέστατον. I 278, 30 τέμνεται γὰρ οὐδὲν τοῦ θείου κατ' ἀπάρτησιν, ἀλλὰ μόνον ἐκτείνεται. I 174, 16 ἀτρεπτον. III 294, 12 περὶ τοῦ μὴ τρέπεσθαι τὸ θ. III 294, 14 τοσαύτη περὶ τὸ θ. ἐστὶν ὑπερβολὴ τοῦ βεβαίου. III 218, 23 ὑπ' οὐδενὸς περιεχόμενον ἀναγκαιῶς ἐστὶν αὐτὸ τόπος ἑαυτοῦ. II 255, 5 ἀόρατον καὶ ἀκατάληπτον καὶ πανταχοῦ ὄν. III 156, 12 ἀσύχαριτον. III 131, 13 οὐκ ἀπαραίτητον ἀλλ' εὐμενὲς δι' ἡμερότητα φώσεως ἐστὶ τὸ θ. VI 156, 1 προνοεῖν τὸ θ. ἀνθρώπων. III 89, 7 τῷ θεῷ, (ψ) τὸ ἀγαθὸν (οἰκείον). VI 24, 8 τὸ πάντων μὲν ἀγαθῶν αἴτιον, κακοῦ δὲ μηδενός. III 126, 22 τὸ φάσκειν καὶ κακὸν αἴτιον εἶναι τὸ θ. I 241, 14 ὅτι ἀνθρωπόμορφον τὸ θ. II 70, 2 ἀσεβῶν . . . λόγῳ μὲν ἀνθρωπόμορφον ἔργῳ δὲ ἀνθρωποπαθὲς εἰσαγόντων τὸ θ. II 254, 17 τὰς αὐτὰς τοῖς κατὰ μέρος ζῴοις σχέσεις καὶ κινήσεις ἰσχεσθαι καὶ κινεῖσθαι. I 66, 4 ἵνα δὲ μὴ καθ' ὀρισμένας χρόνων περιόδους ὑπολάβῃς τὸ θ. τι ποιεῖν. III 254, 18 τὸ θ. ἀνθρώποις εἰκαζόμενον ἄλλοτε ἄλλοις περινοστῇ τὰς πόλεις ἐν κύκλῳ. II 182, 24 τοῦ φιλάρετου καὶ θεοῦ τὸ φιλοπαθὲς καὶ θνητὸν διαζεύξομεν. III 188, 10 θεῖου καὶ θνητοῦ συγχερασθέντων. I 59, 18 ἐστὶ τὸ θ. καὶ ὑπάρχει. V 8, 19 εἰ ἐστὶ τὸ θ. II 173, 27 cf. 250, 25 ὅτι οὐκ ἐστὶ. V 344, 21 μὴ ὅλως εἶναι τὸ θ. III 200, 20 οἷς ἐπινεύει τὸ θ., ἅπας ἄφρων ἀνανέυνεκε. I 264, 20 περὶ τὸ θεύτατον τῶν ἐν ἡμῖν τὴν διάνοιαν. I 131, 22 (ὁ νοῦς) ἐρευνᾷ τὸ θ. I 134, 27 ἐζήτησαν οἱ πρῶτοι, πῶς ἐνοήσαμεν τὸ θ. IV 183, 20 οὐκ ἐπιτρέπειν αὐτῷ βαδίζειν τὸ θ. VI 156, 9 τὸ ἀγένητον καὶ θ. ὁρᾶν. II 138, 14 πρὸς τὸ θ. ἄνω καλεῖσθαι. II 166, 7 ἰλασμένοι τὸ θ. VI 48, 16 οἱ συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τὸ θ. V 279, 15 οἷς μὲν γὰρ τὸ θ. ἐνσπονδον. II 40, 5 τὴν πρὸς τὸ θ. ἐν λόγοις καὶ ἔργοις εὐσέβειαν. V 293, 10 τιμᾶν τὸ θ. II 301, 21 ὁ μὴ ἀνάγκη τιμῶν τὸ θ. II 111, 11 τοὺς εἰς τὸ θ. ὕμνους καὶ εὐδαιμονισμὸς ἀνυπερθέτως ποιεῖσθαι. IV 234, 18 τὸ θ. εὐχαῖς καὶ θυοῖς ἀναγκαῖον ἐξουμενίζεσθαι. III 169, 12 διὰ συμβόλων ἡθῶν ἐπανόρθωσιν (χαρίζεσθαι). I 249, 20 ἀπαρχαῖς καὶ τιμαῖς γεραίρωμεν τὸ θ. I 271, 1 τὴν δὲ εὐσέβειαν θεοῦ θεραπεῖαν ὑπάρχουσαν οὐ θέμις ποριστικὴν εἰπεῖν

τῶν ὠφελήσωντων τὸ θ. I 232, 5 ἵνα . . . τοῖς δὲ δευτερείοις ἀμειψῇται τὸ θ. I 231, 10 ἱκετεῦσόντες τὸ θ. IV 187, 6 ἡ τὸν μάντιν ἀπατᾶν ἡ τὸ θ. τρέπεσθαι. IV 187, 3 λέγω γὰρ ἴδιον οὐδέν, ἀλλ' ἄτ' ἂν ὑπηχῇσῃ τὸ θ. IV 84, 13 ὑπηχεῖ δέ μοι καὶ ἐκλαλεῖ τὸ θ. III 204, 2 τὸ θ. ἐλέγχομεν κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπιβολὴν τὰς ἐν τοῖς ὕμνοις ἐπιπέμπειν φαντασίας. III 196, 5 ἀσέβει καὶ εἰς τὸ θ. II 232, 25 εἰς τὸ θ. ἀσεβοῦσιν ἀνθρώποι. IV 269, 12 τῶν πρὸς τὸ θ. ἀνοσιουργημάτων. II 252, 9 μὴ λήσειν τὸ θ. ἀδικοῦντες. III 224, 2 διάνοιαν λήσεσθαι τὸ θ. ἀδικοῦσα. IV 184, 1 προφασίζόμενος τὸ θ. VI 222, 20 διὰ τε τῶν εἰς τὸ θ. βλασφημιῶν. IV 283, 15 cf. III 127, 10 βλασφημεῖν . . . τὸ θ.

τὰ θεῖα, θεῖα absol. II 288, 24 conl. τὰ νοητά, ὄντως ἄγια. II 258, 11 ἀζήμια καὶ ἀπήμονα. III 88, 2 ἐπιστήμη θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων. V 208, 3 (opp. τὰ ἀνθρώπινα). V 141, 25 μεθόριον ἀνθρωπείων τε καὶ θεῶν. I 275, 8 ἀνθρώπεια καὶ θεῖα συγγέροντες. III 174, 28 ἀνθρώπεια θεῶν . . . προτιμᾷ. III 118, 10. IV 201, 8. 16. 237, 8. 244, 5. 250, 23. V 143, 7. 216, 15 conl. vel opp. (τὰ) ἀνθρώπεια. II 122, 21 opp. τὰ θνητά. I 128, 10 ὅταν δὲ (ὁ νοῦς) ἀποστή τῆς τῶν θεῶν ἐρεύνης. II 183, 12 ἀφ' οὗ τὰ θ. εἶδον. V 341, 20 ἡμέρῳ γὰρ τοῦ θεωρεῖν καὶ τοῖς θεοῖς αἰ συνεῖναι κατεσχέμενον. I 123, 15 ἀζητήτως ἔχεις τῶν θεῶν. I 144, 9 θεωρίᾳ τῶν θεῶν τρεφόμενος. I 106, 2 (ὁ νοῦς) αἰτᾶται τὰ θ. τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτων θεῷ. I 62, 16 ἄρχεται ἐτέρων θειοτέρων διατυπώσεως (opp. τῶν θνητῶν). VI 173, 24 τὸν ἐρμηνέα καὶ προφῆτην τῶν θεῶν. III 296, 5 παλινδρομήσας ἀπὸ τῶν θεῶν ἀνθρώπος γίνεται. V 287, 9 Μωυσῆς τὴν πρὸς τὰ θεῖα . . . ἔχειν . . . συγγένειαν. III 178, 12 διὰ χειρὸς ἐχοντος αἰ τὰ θ. IV 270, 10 τύφῳ γὰρ καὶ τὰ θ. ἐξωλιγύρωται. IV 270, 13 ἡ δ' ὀλιγωρία τῶν θεῶν. II 52, 20 ἱεροφάντης ὀργίων καὶ διδάσκαλος θεῶν. VI 214, 16 καταφρονῇται τῶν θεῶν. III 180, 1 μαινεῖν βεβήλοισ τὰ θ. III 127, 7 ἀπάγεσθαι τὸν ἀνέρον καὶ κακῆγορον τῶν θεῶν. IV 139, 14 ἵν' ὁ μὲν τῷ πλήθει ἀπαγγέλλῃ τὰ ἀπὸ σοῦ, σὺ δ' ἐκέλευς τὰ θ.

θεῖον. II 191, 24 οἱ τὰ θνητὰ θειώσαντες. θελήμα. I 156, 32 θεοῦ.

θεμέλιος. I 138, 16 ὥσπερ τις ἀρχὴ καὶ θ. V 112, 13 ἀρχὴν ταύτην βαλλόμενος ὥσπερ θεμέλιόν τινα ἐπιτελείας. V 364, 2 ἐκ θεμελίων ἄχρι στεγούς. V 371, 11 οἱ

- θεασάμενοι τὰς αὐτοῖς θεμελίοις ἀναίρεθείσας πόλεις. VI 180, 7 τὰς (προσευχάς) δὲ αὐτοῖς θεμελίοις κατέσκαψαν. V 316, 2 τὸ δὲ στέλεχος ὥσπερ ἀκλινέσι θεμελίοις ἐπερρηρισμένον. III 27, 12 conii. πηγῇ καὶ ῥίζα. III 31, 19 (στοιχεῖα) ὥσπερ θεμελίου. I 98, 24 πηγῇ γὰρ οὗτος (sc. ὁ νοῦς) ἐστὶν αὐτῇ (sc. τῇ αἰσθήσει) καὶ θ. VI 108, 2 (γῇ). I 109, 28 θεμελίον γὰρ τρόπον ἢ γεῦσις. I 91, 15 ἡ καρδία, θεμελίον τρόπον ἢ ὡς ἐν νηὶ τρόπις. I 145, 3 συνεκτικώτατον <γὰρ> ἡ γαστρός ἐκπλήρωσις καὶ ὥσπερ θ. τις τῶν ἄλλων παθῶν. I 13, 4 ῥίζας ἀποτεινούσα οἰονεὶ θεμελίου. I 211, 18 (ἢ γῇ) ῥίζας μὲν οἰονεὶ θεμελίου εἰς τὸ κάτω βαλλομένη. I 235, 12 θ. γὰρ τῷ παύλῳ κακία καὶ πάθος. II 48, 2 αὕτη (sc. ἡ σάρξ) γὰρ καθάπερ τις θ. ἀγνοίας καὶ ἀμαθίας. II 245, 22 κατορθώσεως ... θεμέλιοι. VI 55, 1 (ἐγκράτεια). III 78, 26 τὰ μέσα τῶν ἀμεινόνων αἰεὶ θεμέλιοι. I 194, 21 θεμέλιοι μὲν ὑποβεβλήσθωσαν εὐφροία καὶ διδασκαλία. III 193, 1 καθάπερ θεμελίῳ προκαταβεβλημένῳ φύσει παιδείας δεκτικῇ. III 260, 18 ταῦτα ... θεμελίῳ τὸν τρόπον προκαταβεβλήσθω.
- θεμελιοῦσθαι. I 35, 19.
- θέρμις. I 212, 15 συνεῖποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) ... θ. ἀγιστεία εὐορχία κτλ. III 225, 3 παρὰ θέρμιν καὶ δίκην. I 90, 17 ὅπερ οὐδὲ θ. νοῖται. VI 99, 4 δ μηδὲ θ. ὑπονοεῖν. VI 86, 8 ὅπερ οὐδὲ θ. I 3, 13. 27, 19. 50, 24. 180, 23. 189, 6. 191, 26. 199, 19. 225, 8. 240, 11. 247, 3. 271, 1. 297, 4. II 34, 29. 91, 1. 101, 22. IV 227, 3. V 129, 4. 135, 17. 140, 24. 146, 4. 148, 16. 188, 7. 203, 8. 283, 7. 287, 16. θ. vel οὐ θ. sc. ἐστίν
- θεμιτός. I 5, 8 οὐ θεμιτόν. VI 191, 16 ποῦ γὰρ ὄσιον ἢ θεμιτόν.
- θεογαμία. IV 303, 18.
- θεογονία. IV 303, 18. V 83, 22.
- θεοειδής. V 173, 8 οὐδὲν ... θεοειδέστερόν ἐστιν ἀνθρώπου. VI 42, 12 τὸ δὲ τῶν ὄντων θεοειδέστατον, ἀρετήν. III 294, 19. IV 135, 9 ἀγαλμα. I 48, 5 ἀγαλμάτων τὸ θεοειδέστατον. III 288, 27 τὸ θεοειδέστατον εὐσεβείας γένος. I 277, 14 δημιοῦργημα. IV 158, 12 ἔργον. II 196, 24 κάλλος. II 20, 10 τῆς ἄλλης ἀρετῆς κάλλη θεοειδέστατα. I 17, 13 (κόσμος). V 207, 17 ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. I 5, 4 (παράδειγμα). III 15, 24 (σπέρμα). I 23, 6 οὔτε θεοειδὲς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. II 183, 1 (φύσεις). III 229, 7 (φῶς). III 10, 5 (ἀρετῆς χαρακτήρες).
- θεοληπτέσθαι. I 176, 17.
- θεόληπτος. VI 96, 20.
- θεολογεῖν. I 3, 19.
- θεολόγος. IV 227, 5. V 347, 22.
- θεομίσσης. III 250, 20. VI 220, 3.
- θεομίσσητος. IV 298, 13.
- θεόπεμπτος. III 204, 1. 246, 3. 259, 1 (ὄνειροι). III 277, 3 (φαντασία).
- θεοπλαστεῖν. III 39, 9 ὁ (θεσμός) περὶ τοῦ μη θ. V 85, 7 (κεφάλαιον) περὶ τοῦ μηδὲν θ. χειρόκμητον. V 149, 3 μηδὲ χειρόκμητα θ. V 5, 13 ἀνδριαντοποιεῖς θ. ἱκανοίς. II 188, 17 ὡς θ. μὲν τὸ σῶμα, θ. δὲ τὸν παρ' Αἰγυπτίους μάλιστα τιμώμενον τύπον. IV 115, 2 ἔνεκα τοῦ γενητὰ καὶ θνητὰ θ. II 191, 17 θ. ἀρξάμενος. II 36, 27 θ. τοὺς ... ἄνδρας ... ἡγάγκασαν. IV 245, 20 θεοπλαστοῦσι τῷ λόγῳ τὸν Νεῖλον. V 83, 18 οἱ μὲν ἐκείνον (sc. τὸν νοῦν) οἱ δὲ ταύτας (sc. τὰς αἰσθήσεις) θεοπλαστοῦσιν. VI 19, 19 θεοπλαστοῦσα δὲ ἡ κενὴ δόξα. V 341, 12 ὁ τὰ ἀψυγα θεοπλαστῶν. III 112, 10 πρὸς τὸν ἀσχημον, ὁλικὰς μὲν ... θεοπλαστοῦντα ἡγεμονίας (ἡγεμονικὰς <οὐσίας> conii. Wendl.). III 111, 24 οἱ τὴν ἄπιοι καὶ ἀνείθεον καὶ ἀσχημάτιστον οὐσίαν θεοπλαστοῦντες. VI 181, 13 οἱ κύνας καὶ λύκους καὶ λέοντας κτλ. θεοπλαστοῦντες. VI 177, 5 ἀνθρώπου γενετὴν καὶ φθαρτὴν φύσιν εἰς ἀγέννητον καὶ ἀφθαρτον ὅσα τῷ δοκεῖν θεοπλαστήσαι. V 6, 2 χειρόκμητον οὐδὲν τὸ παρὰπαν θεοπλαστήσετε. II 303, 13 εἰμαρμένην τε καὶ ἀνάγκην θεοπλαστήσαντες. III 129, 2 τοὺς θεοπλαστήσαντας τὸν χρυσοῦν μόσχον.
- θεοπλαστής. VI 77, 11.
- θεοπρεπής. VI 76, 17 (ἐκκλησία). III 95, 10 (κόσμος). I 158, 17 (ὄρκος). I 119, 4 (ψῆδα). — I 41, 7. IV 204, 2 (τὸ θεοπρεπές). — I 190, 19. II 72, 11. III 192, 14. IV 279, 16. V 336, 4 θεοπρεπῶς.
- θεοπρόπιον. III 65, 20. 236, 19. 295, 5.
- θεοπροπίος. I 267, 17 (ὁ λόγος) καὶ προφήτης καὶ θ. II 185, 28. 235, 13 cf. III 139, 12 Μωυσῆς.
- θεόπτῃς. III 157, 12 Μωυσῆς οὖν ὁ τῆς αἰδέους φύσεως θεατῆς [καὶ θ.].
- θεός. I. θεός. — 1. esse deum et deum esse unum: I 294, 20 ὁ θ. μόνος ἐν τῷ εἶναι ὑφέστηκεν. II 4, 9. 14. 37, 15. 255, 10. III 219, 8 (ὁ κατὰ τὸ εἶναι θ.). I 294, 19 τῶν γὰρ ἀρετῶν ἡ μὲν θεοῦ ... κατὰ τὸ εἶναι συνεσταῶσα. V 346, 1 οὐχ οἷός ἐστιν ὁ θ. ..., ἀλλ' ὅτι ἐστίν. I 85, 10 οἱ περὶ θεοῦ σκεπτόμενοι οὐσίας. II 276, 12 ὁ δὲ θ. τῷ εἶναι ἦττον ὁ πέφυκε λέγεταί. I 60, 11 ὑπάρχει θ. καὶ ὅτι εἰς ὁ ὢν ὄντως ἐστὶ. V 9, 17. 80, 1. 345, 1. VI 23, 12 (ὑπαρξίς

θεοῦ). I 290, 5. V 10, 14. 80, 18. 126, 25. 148, 10. 185, 12. 186, 6. VI 219, 3 (ὁ ὄντως ὦν θ.). I 121, 20 τὸν τῶν ὄντων θεόν. V 7, 13 τὸν ἀίδιον καὶ ὄντως θεόν. IV 270, 20 τὸν ὄντα ὄντως ἀληθῆ θεόν. IV 287, 8. V 83, 19 τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ὄντος θεοῦ. I 176, 19 κατὰ τὸν ἓνα ὄντως ὄντα θεόν. V 16, 20. 84, 2. 277, 13. 295, 16 (ὁ εἰς καὶ ὄντως ὦν θ.). V 75, 18 cf. 80, 15 περὶ τοῦ ἐνός καὶ πρὸς ἀλήθειαν ὄντος θεοῦ. I 59, 22. 90, 4. 5. 100, 19. 131, 8. 136, 18. 190, 18. II 54, 15. 161, 1. 256, 14. 262, 1. 7. 9. III 253, 25. IV 283, 19. V 8, 7. 17, 13. 149, 6. 158, 5. 245, 9. 276, 7 (εἷς ἐστι). I 191, 21. ἔν ἐστιν ὁ θ. V 374, 8 τὴν τοῦ ἐνός φύσιν τὸν ἀνωτάτω νομίζειν θεόν. I 90, 10. 13 ὁ θ. μόνος ἐστὶ καὶ ἔν, οὐ σύγκριμα, φύσις ἀπλή. III 125, 3 cf. 95, 12 εἷς ὁ μόνος θ. I 90, 7. II 54, 11. 146, 16. 294, 18. III 39, 12 (μόνος). II 40, 17 (ὁ πρῶτος καὶ μόνος). I 90, 18 sq. τέτακται οὖν ὁ θ. κατὰ τὸ ἔν καὶ τὴν μονάδα, μᾶλλον δὲ ἡ μονάς κατὰ τὸν ἓνα θεόν. III 42, 8 τῷ ἀμειγῇ καὶ ἀκράτῳ καὶ κατὰ τὴν μόνωσιν μονάδι ὄντι ... θεῷ. III 43, 15 μονάς ... εἰκὼν οὕσα τοῦ μόνου πλήρους θεοῦ. V 129, 14 ἐπισφραγισμένης μονάδος, ἥτις ἐστὶν ἀσώματος θεοῦ εἰκὼν.

2. qualis sit deus: V 50, 16 ὁ γὰρ θ. ἀγαθὸς τέ ἐστι καὶ ποιητὴς καὶ γεννητὴς τῶν ὄλων καὶ προνοητικὸς ὧν ἐγένενησε, σωτὴρ τε καὶ εὐεργέτης μακαριότητος καὶ πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως. I 73, 25 ὁ γὰρ ἡ ποιότης οἷόμενος ἔχειν τὸν θεόν ἢ μὴ ἓνα εἶναι ἢ μὴ ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον ἢ μὴ ἀτρεπτον ἐαυτὸν ἀδικεῖ, οὐ θεόν. — a) deum non esse forma humana: I 241, 7 cf. 243, 16. II 70, 15. 72, 7. III 255, 6. 13. IV 187, 13. 276, 2 „οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θ.“ (Num. 23, 19). I 23, 5. 70, 10. II 254, 20 οὕτε γὰρ ἀνθρωπομορφος ὁ θ. II 50, 11 ὁ θ. οὐδὲ τῷ ἀρίστῳ τῶν φύντων ὅμοιος. III 220, 22 θεῷ γὰρ ὅμοιον πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδέν. I 240, 12 ὅλῳ γένει καταβεβηκὸς ἅπαν τὸ μετὰ θεὸν εὐρίσκεται. II 2, 11 μήτε πρόσωπον ἔχει ὁ θ. ... μήτε ἐν μέρει καταγίνεται. III 188, 8 οὐ σύγκριμα, φύσις ὦν ἀπλή. II 62, 9 οὐχ ἀψίκορος. I 70, 9 ὥστε νομίσαι θεὸν στόματος ἢ μυκτηρίων ὀργάνων χρῆσθαι. I 71, 25 ὡς ὑπολαβεῖν ὅτι θ. γεωπονεῖ. I 124, 12 ἐπειδὴ γὰρ ψῆθης τὸν θεόν ἐν τῷ παραδείσῳ περιπατεῖν. I 240, 3 ὅταν δὲ λέγῃ τὸν θεὸν ὁμνῶναι. I 271, 17 εἰ κυρίως ἐνδέχεται πυνθάνεσθαι θεόν. IV 161, 24 οὐχ

ὁμοίως ἄνθρωπος ἀμύνεται καὶ θ. — b) ubique est praesens, omnium rerum potens, omnia providens et animadvertens: II 51, 7 cf. I 114, 2. II 2, 10. 254, 22 πάντα γὰρ πεπληρωκὸς ὁ θ. ἐγγὺς ἐστίν. II 274, 25 τοῦ τελεσφόρου [παντός] παρόντος θεοῦ. III 244, 10 ἐν τινι θεὸν ὑπολαμβάνειν εἶναι, τὸν περιέχοντα αὐτὸν ἐν κύκλῳ τὰ πάντα. I 114, 4. 15 ποῖον δὴ τις τόπον ἐφέξει, ἐν ᾧ οὐχ ὁ θ. ἐστὶ. I 292, 28 cf. 293, 12 τὸν ἐφθαλκὸτα πάντῃ, τὸν ἄχρι περάτων ἀποβλέποντα, τὸν πεπληρωκὸτα τὸ πᾶν, οὗ τῶν ὄντων οὐδὲ τὸ βραχυτάτον ἐρημον. III 235, 15. 243, 11 ὁ πάντῃ ἐφθαλκὸς θ. — I 120, 7 ὅς θεῷ μόνῳ τὰ πάντα δύνασθαι μαρτυρεῖ. I 15, 7. IV 26, 7. 40, 2. 4. 112, 26. V 238, 4. 273, 8. πάντα γὰρ θεῷ δυνατά. V 68, 10 ᾧ δυνατὰ τὰ παρ' ἡμῖν ἀδύνατα. III 223, 13 πάντα γὰρ ὡς δυνατὰ, οὕτως καὶ γνώριμα θεῷ. III 280, 23 cf. II 249, 4 κράτει θεοῦ τοῦ μόνου πάντα δυνατοῦ. II 178, 22 εἶναι θεὸν αὐτεξούσιον. II 143, 6 τὸ αὐτεξούσιον ... κράτος. III 281, 19 τὸ ἀδραστον καὶ ἀνέκχον τοῦ θεοῦ κράτος. III 301, 11 τὸ φοβερὸν τοῦ θεοῦ κράτος. III 304, 28 τὸ ἀκαθαίρετον τοῦ θεοῦ κράτος. II 185, 17 ἰσχύον τὴν ἐν θεῷ. IV 26, 6 „μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα“, III 160, 5 οὐ θεὸς ὑπάρχεις τῶνδε ὅσα εἰς γένεσιν ἤλθεν; I 121, 24 ἀδυνατοῦμεν δὲ πλοῦτον ἀναμετρήσαι θεοῦ. IV 146, 6 χεῖρα γὰρ θεοῦ μηδὲ τὴν σύμπασαν οἰκουμένην ὑποστῆναι ἄν. IV 171, 8 ὅτι τὰ παραδόξα δὴ ταῦτα καὶ παράλογα θεοῦ παίγνια ἐστίν. — II 259, 20. III 145, 15. IV 5, 7 (προμήθεια). II 72, 26 ἡ τὰ πάντα προμηθευμένη θεοῦ φύσις. IV 122, 13 ἃ μοι δοκεῖ πάντα συμβῆναι κατὰ θεὸν προμηθεύμενον τοῦ παιδός. II 209, 4. III 14, 14. IV 82, 6. 111, 16. 201, 1. 19. VI 196, 22. 216, 22 (πρόνοια). IV 135, 17 ὁ δὲ ἄγγελος προνοίας τῆς ἐκ θεοῦ (σύμβολον). I 60, 7 προνοεῖ τοῦ κόσμου ὁ θ. IV 123, 16 ἐπινοία θεοῦ. I 5, 1 προλαβὼν γὰρ ὁ θ. ἔτε θ. II 129, 18. 219, 7. 292, 9. IV 139, 19 (ἐπιφροσύνη). IV 112, 10 τῶν συμβεβηκότων οὐχ ὕμᾱς ἀλλὰ θεὸν αἴτιον γεγενῆσθαι. — I 52, 10 ἀγνωστον γὰρ οὐδὲν θεῷ. I 271, 19. III 5, 4. 138, 19 πάντα δὲ θεῷ γνώριμα. I 240, 5 cf. II 62, 19. III 224, 4 θεῷ δὲ οὐδὲν ἀδελον οὐδὲ ἀμφοισθητόμενον. V 165, 4 ἄνθρωποι μὲν τῶν ἐμφανῶν ἐπιγνώμονες, θ. δὲ καὶ τῶν ἀδήλων. III 306, 1 ἡ τοῦτων ἐπιστήμη τε καὶ δυνάμεις ἀνάκειται μόνῳ θεῷ. I 24, 19 τὴν ... ἀλη-

θεοστάτην αἰτίαν θεὸν ἀνάγκη μόνον εἰδέναι. I 10, 10 θεοῦ τοῦ τὰς ἐναντιότητας εἰς εἰδότες. III 104, 4 γινῶναι μὲν ἀμήχανον ἑτέρω, ῥάδιον δὲ μόνῳ θεῷ. IV 162, 1 ἐν ἀπόροις πόρον εὐρεῖν ἴδιον θεοῦ. V 67, 13 πάντα ὁρᾷ καὶ πάντων ἀκούει. I 272, 14 ὁ τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν οἰόμενός τι παρορᾷ. III 194, 9 αἰεὶ ὑπὸ θεοῦ θεωρεῖσθαι. V 51, 12 θεοῦ (ἀκοή). V 320, 5 ψυχὴ δὲ ἀόρατος ὅτι μὴ θεῷ. I 174, 2 cf. II 284, 10 sq. γενητὸς δὲ οὐδεὶς ἱκανὸς γνώμῃς ἀφανοῦς κατιδεῖν ἐνθύμημα, μόνος δὲ ὁ θ. II 276, 10 ὁ μόνος ἐπιστήμων. IV 272, 14 τὰς γὰρ ἀληθείας (αἰτίαι) οἶδεν ὁ θ. μόνος. I 94, 13 ὁ θ. ἰδεῖν καὶ καταμαθεῖν βούλεται. II 279, 10 ἡ ἀδιάστατος περὶ θεοῦ μνήμη. I 78, 20 cf. 82, 7 φρόνῃσις κτῆμα δὲ θεοῦ κάλλιστον. — c) deus est aeternus, immutabilis, sibi sufficiens, semper actuosus: I 243, 19 ἀπὸ ἐννοίας τῆς περὶ θεοῦ τοῦ ἀγενήτου καὶ ἀφθάρτου καὶ ἀτρέπτου καὶ ἀγίου καὶ μόνου μακράν. I 181, 2. 183.1. II 69, 10. III 47, 7. IV 296, 17 (ἀγέννητος). I 233, 17 (ἀγήρω). V 7, 13. 226, 1. 329, 10 (ἀίδιος). II 135, 3. 148, 20. 150, 27 (αἰώνιος). I 121, 2. III 190, 7 (ἀφθαρτος). IV 284, 9 περὶ τοῦ ζώντος αἰεὶ θεοῦ. IV 245, 18 τοσοῦτον ὅσον σκότος μὲν φωτὸς ... φθορὰ δ' ἀφθαρσίας καὶ θνητὸς θεοῦ. I 135, 11 καὶ ἦν καὶ ἔστιν. III 28, 11 ὥσπερ αἱ ἀρχαὶ θεοῦ, οὕτως καὶ τὰ τέλη θεοῦ. IV 291, 21 μήκων χρόνων οὐ προσδεόμενος. IV 292, 11 ὑπὸ θεοῦ τοῦ μηδὲ χρόνον εἰς τὸ ποιεῖν δεομένου. II 292, 26 ὁ δὲ ὁπαδὸς θεοῦ καιρὸς κτλ. I 114, 7 πρὸ γὰρ παντὸς γενητοῦ ὁ θ. ἐστὶ. I 90, 8 οὔτε πρὸ γενέσεως ἦν τι σὺν τῷ θεῷ οὔτε κόσμου γενομένου συντάττεται τι αὐτῷ. V 284, 7 γενητὸς γὰρ οὐδεὶς ἀληθεῖα θ. III 145, 4 τὰ γὰρ πρὸς γένεσιν τῶν πρὸς θεὸν μακρὰν ἀπέχεινται. III 219, 10 μακρὰν τὸν θεὸν εἶναι πάσης γενέσεως. I 114, 21 θεὸν καὶ γένεσιν, ἀντιπάλους φύσεις. II 178, 15 cf. 91, 22 ἦν γὰρ τι πρεσβύτερον θεοῦ ... — I 183, 1. II 7, 9. III 172, 6 (ἀτρέπτος). I 192, 8 ἀτρέπτος δὲ καὶ ἀμετάβλητος. II 247, 12 ὁ ἀκλήνῃς καὶ ἀτρέπτος θ. I 97, 7 θεοῦ τὸ ἀτρέπτον εἶναι. III 295, 8 τῷ ὄντι τὸ τῷ θεῷ συνεγγίζον οἰκειοῦται κατὰ τὸ ἀτρέπτον αὐτοστατοῦν. III 293, 27 μόνῳ θεῷ τὸ ἀκλήνῃς καὶ παγίον ἐστὶν οἰκεῖον. I 159, 15 βεβαιωτὴς οὖν ἰσχυρότατος ἑαυτοῦ τὸ πρῶτον, ἔπειτα καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ μόνος ὁ θ. III 238, 20 στήριγμα καὶ ἔρεισμα καὶ ὀχύρωτής καὶ βεβαιώτης ἀπάντων ἐστὶν ὁ ἀσφαλὴς θ.

III 179, 25 τίνος δὲ καὶ ἡ ῥάβδος, τὸ ἐρηρειαζόμενον, τὸ ἀκράδαντον, τὸ ἀτρέπτον ... ἄρ' οὐχὶ μόνου θεοῦ. II 249, 20 τοῦ παγίως καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντος ἐσθηλιτευμένου παρὰ μόνῳ τῷ θεῷ. VI 86, 9 ὅσος γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ ὅμοιος ὁ θ. I 121, 16. II 5, 6. 6, 6. 7, 7. 51, 20. 235, 20. III 166, 17 (ἐσθλός). II 7, 23 οὐ γὰρ στήσεται ὁ θ., ἀλλ' αἰεὶ ἔσθηκεν. III 238, 18 (μηδεὶς) νομισάτω τι συνεργεῖν θεῷ πρὸς τὸ παγίως στήναι. III 257, 16 μόνον ἐστάναι τὸν θεόν. II 6, 6 ὁ μὲν προσὶόν θεῷ στάσεως ἐφίεται. II 7, 20 θεοῦ μὲν ἴδιον ἡρεμία καὶ στάσις. III 295, 11 (ἡρεμία) θεῷ μόνῳ προσεκληρωται. I 199, 14 ἀμοιβῆς οὐκ ἐφέμενος. — I 181, 11. III 165, 1 ἱκανὸς ἦν αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ θ. V 268, 16 cf. I 199, 14. II 263, 3. V 95, 1. 128, 19 ἀνεπιδεής, οὐδενὸς χρεῖος ὢν, ἀλλ' αὐτὸς αὐταρκέστατος ἑαυτῷ. I 181, 3 cf. IV 145, 14. 161, 25. V 67, 5 χρεῖος ὢν οὐδενός. I 270, 28 cf. II 79, 13. IV 157, 23 δεῖται οὐδενός. I 206, 2 πλήρης καὶ ἰσατάτος ὢν ἑαυτῷ. II 140, 20 ὥσπερ τῶν ἄλλων καὶ τροφῆς ἀνεπιδεής. II 106, 11 ἀμήχανον γὰρ τῶν ἐπιβαλλόντων ἐνδεῖαν εἶναι τινος ἐπιστατοῦντος θεοῦ. I 171, 7 οἱ μὲν δεσποταὶ ὑπηρεσίας ἐνδεεῖς, ὁ δὲ θ. οὐ χρεῖος. VI 218, 23 τὸν δὲ θεὸν οὐδενὸς τῶν ἐνταῦθα καὶ παρ' ἡμῖν ἀξιοῖς. II 1, 8 ὁ δὲ θ. ὅλον, οὐ μέρος. — I 189, 6 cf. 62, 18 ἴδιον μὲν δὴ θεοῦ τὸ ποιεῖν. I 2, 13 τοῦ δὲ θεοῦ πολλὴν ἀπραξίαν ἀνάγκως κατεφύσαντο. I 62, 17 cf. 64, 25. 65, 17. 192, 10 παθεῖται γὰρ οὐδέποτε ποιῶν ὁ θ. I 218, 14 θεῷ γὰρ τὸ ἀκάματον ἀρμοδιώτατον. I 4, 2 ἅμα γὰρ πάντα ὁρᾷν εἰκὸς θεόν. I 228, 19 ὁ γὰρ θ. λέγων ἅμα ἐπολεῖ. VI 98, 17 ἐὰν ἐκπυρωθῇ ... τὰ πάντα, τί κατ' ἐκεῖνον ὁ θ. πράξει τὸν χρόνον; VI 99, 13 ὥσπερ ἐν ἀκοσμίᾳ καὶ ἀπραξίᾳ ... χαίροντος θεοῦ. — d) deus est „παντὸς πάθους ἀμέτοχος“: IV 45, 9 παντὸς πάθους ἀμέτοχος ἡ τοῦ θεοῦ φύσις. II 68, 11 θεῷ δὲ οὔτε τὰ ψυχῆς ἀλογα πάθη οὔτε τὰ σώματος μέρη καὶ μέλη συνόλης ἐστὶν οἰκεία. IV 29, 8 βλάβην οὐκ ἐπιδεχόμενος. attamen cf. IV 157, 14 γοεραῖρι θ. IV 45, 5 cf. 46, 3. V 100, 3 τὸ χαίρειν μόνῳ θεῷ οἰκειώτατον ἐστὶν. V 100, 9 (χαρὰ) ἐξαιρετός θεοῦ. III 287, 6, 17 ἐμφρανέσθαι θεόν. II 154, 15 γέγηθεν ὁ θ. V 65, 20. 94, 8 ὁ θ. οὐ γαίρει. IV 10, 3 ἐφ' οἷς ὁ θ. εἰκότως δυσχεράνας. III 287, 11 παραπικραίνειν καὶ παροργίζειν ... θεόν. III 287, 15 sq. ὀργὴ θεοῦ opp. εὐφροσύνη. IV 12, 1

ὁργή θεοῦ. IV 139, 22 cf. VI 139, 2 ὡς ἔλεον καὶ οἶκτον λαβὼν αὐτῶν ὁ θ. I 219, 9 ἐν γὰρ τῷ τοῦ θεοῦ ἐλέφει τὰ πάντα ὁρμεῖ. IV 167, 26 ὁ θ. ἐλεήσας τὸ πάθος ἰάται. — e) deus est bonitas, origo virtutum; gratias et beneficia confert in homines: I 128, 20. 24 ὁ θ. γὰρ ἀγαθότητος ἐστὶ τοῦ αἰτίου ὄνομα. I 130, 3 ἀγαθότης καὶ χάρις τοῦ θεοῦ (ἀρχὴ γενέσεώς ἐστιν). II 73, 1 μεμνημένος δὲ τῆς περὶ πάντα τελείας ἀγαθότητος ἑαυτοῦ ὁ θ. I 177, 8 ἐν οἷς δὲ ἀρχὴν ἐμφανισμένης τῆς ἀγαθότητος. V 137, 12 cf. II 75, 23 τῷ τελεσφόρῳ θεῷ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτίῳ. II 263, 24 μόνων ἀγαθῶν ... αἰτίος ... καὶ τελειότατον ἀγαθὸν αὐτός. II 144, 6 κληρὸν εἶναι καὶ λέγεσθαι θεοῦ τὸ ἀγαθόν. III 126, 16 sq. παρὰ θεῷ δὲ οἱ μόνων ἀγαθῶν (θησαυροί). I 136, 8. 14 εἰσι γὰρ ὥσπερ ἀγαθῶν οὕτω καὶ κακῶν παρὰ τῷ θεῷ θησαυροί. I 148, 25 τὰ αὐτάρκη λαβόντας ἀγαθὰ καὶ μεμετρημένα τῶν λοιπῶν ταμίαν οἰσθήσαν τὸν θεόν. I 136, 22 θεοῦ γὰρ ἴδιον τὰ μὲν ἀγαθὰ προτείνειν. III 195, 1 πάντων ὅσα ... ἀγαθὰ ἐστὶν ... τὸν ἀψευδῶς μόνον αἰτίον θεόν. I 149, 2 τὸν θεόν ὁμβρῆσιν αὐτῷ ἀγαθὰ. I 228, 5 οὐδὲν γὰρ ἐστὶ τῶν καλῶν, ὃ μὴ θεοῦ τε καὶ θεῖον. I 7, 7 πέφυκεν ὁ θ. εὖ ποιεῖν. IV 307, 6 cf. II 260, 10 μόνων ἀγαθῶν αἰτίος, κακοῦ δ' οὐδενός. V 99, 18 παντός μὲν ἀμέτοχος κακοῦ, ... αὐτός ὢν τὸ ἀγαθόν. V 88, 5 ὁ πάσης κακίας ἀμέτοχος. III 162, 4 ἐχθρὸν γὰρ θεῷ κακία. III 127, 15 τὸ φάσκειν ... παρὰ θεὸν γένεσιν εἶναι τῶν κακῶν. I 286, 3 οὐ γὰρ ... τὸν θεὸν αἰτίον κακῶν φησι. III 108, 2 ὡς ὑπολαβεῖν κακωτὴν τὸν θεόν. I 225, 6 ὀλεθρον κακίαις ἐπάγοντος θεοῦ. V 348, 6 παρὰ θεῷ δ' οὐδὲν ὑπαίτιον. III 144, 3 cf. V 321, 13 τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἴδιον θεοῦ. II 260, 11 θεὸν τῆς ἀνοσιουργοῦ τολμῆς αἰτιάται. — III 289, 14 ἐκ τοῦ θεοῦ κρατῆρος, ὃν αὐτός ὁ θ. ἀρετῶν πεπληρωκεν. III 188, 5. 8 ἀκράτους ... εἶναι τὰς θεοῦ ἀρετάς. III 118, 14 τῇ πρὸς θεόν (ἀρετῇ) opp. τῇ κατ' ἀνθρώπους. II 267, 11 τὴν μὲν ἀρετῶν συμφωνίαν ἐμπρεπὲς ἀρμόζεσθαι θεῷ. II 32, 1 (τελειότης). VI 72, 5 οὕτε ἐν νοητοῖς θεοῦ τελειωτέρῳ (τι). — II 79, 11 cf. I 129, 27 χάριν ὄντα θεοῦ τὰ πάντα. III 166, 8 ἦν (sc. χάριν) μέσην ἔθηκεν ὁ θ. ἑαυτοῦ ... καὶ ἀνθρώπου. I 102, 10 χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ... III 292, 26 χάρις δὲ τῷ νικηφόρῳ θεῷ. I 129, 19. 24 χάριν εὐρεῖν παρὰ τῷ θεῷ. II 72, 17 οἱ μὲν φαῦλοι

θυμῷ γεγόνاسι θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. VI 87, 7 χάριτι μὲν γὰρ θεοῦ ... εἰκός ἐστιν. I 97, 5 θεοῦ τῇ ἑαυτοῦ χάριτι. V 365, 14 χάριτι τοῦ φιλοδώρου θεοῦ. II 79, 7 τὸν ἄξιον χάριτος κληρονομήσαν παρὰ θεῷ. I 7, 3. 59, 6. 10. 106, 13. 148, 22. 149, 3. 224, 5. 225, 8. II 17, 25. 32, 17. 129, 13. 151, 21. 176, 16. 198, 25. III 180, 25. 183, 7. 9. 202, 27. IV 103, 22. V 45, 14. 69, 3. 294, 9. 359, 8. 375, 15 (αἱ τοῦ θεοῦ χάριτες). I 142, 27. 152, 18. 156, 30. 206, 8. 294, 27. II 278, 22. 282, 19. 293, 2. III 63, 8. 170, 21. 200, 16. 294, 22. IV 13, 14. V 225, 22 deus χαρίζεσθαι dicitur. — III 178, 27 θεοῦ δὲ τὸ εὐεργετεῖν ἴδιον. II 159, 7 ἔργον θεῷ μὲν εὐεργετεῖν, γενέσει δὲ εὐχαριστεῖν. III 161, 9 τὸν δὲ προκόπτοντα ὡς ὑπὸ θεοῦ εὐεργετεῖσθαι. I 86, 11 ὑπὸ τοῦ θεοῦ εὐεργεσιῶν ἀξιωθεῖν. V 41, 14 ἄς (sc. εὐεργεσίας) ἀπαύστως καὶ ἀδιασπάτως ὁ θ. τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων χορηγεῖ. III 167, 19 δι' ἐτέρων τὰς εὐεργεσίας εἰώθε προτείνειν ὁ θ. V 306, 11 τὰς εὐεργετίας καὶ σωτηρίους τοῦ θεοῦ δωρεάς. I 136, 24 τὸ τοῦ θεοῦ φιλοδωρον καὶ χαριστικόν. II 193, 9. 12 τὸ μέγα δῶρον θεοῦ τὸν παντελῆ κόσμον. I 131, 15 τὰ γὰρ δῶρα τοῦ θεοῦ μεγάλα καὶ τίμια. III 80, 1 τέλεια τὰ τοῦ θεοῦ δῶρα. V 318, 5 δῶρον εἴληψε παρὰ θεοῦ. III 268, 21 τὰ θεοῦ δῶρα, 2 διὰ τῶν ἐτησίαν ὥρων ἀναδίδωσι. IV 40, 11 τὸ δῶρον ἀντικεχαρισμένον τοῦ θεοῦ. — I 130, 4 δωρεὰ γὰρ καὶ εὐεργεσία καὶ χάρισμα θεοῦ τὰ πάντα ὅσα ἐν κόσμῳ. V 130, 15 τὴν μεγίστην λαβόντας παρὰ θεοῦ δωρεάν. V 178, 3 ὁ νοῦς, ἦν μεγίστην ἀπένειμεν ἀνθρώπων γένει δωρεάν ὁ θ. I 149, 13 ἐπὶ πάσης δωρεάς, ἦν ὁ θ. δωρεῖται τῷ γένει ἡμῶν. I 145, 20 παρὰ θεοῦ τῷ φιλαρέτῳ δωρεὰ. II 17, 26. 193. 14. IV 169, 4. V 112, 6. 132, 12. 260, 5 (αἱ τοῦ θεοῦ δωρεαί). IV 9, 17 δωρεῖται ὁ θ. II 131, 21 σπάνιον εἴ τῳ δωρίζεται ὁ θ. I 252, 8 τοῦ θεοῦ τὸν ἀπεριόριστον καὶ ἀπερίγραφον πλοῦτον αὐτοῦ ... δωρουμένου. II 285, 20 φῶς δὲ ἀμφοτέρα δεδωρηται ὁ θ. II 291, 20 ὁ θ. καὶ δύναμιν ἔδωκεν ἀνανταγώνιστον. II 38, 25 σκόπει ... τὸν ἀπερίγραφον τοῦ θεοῦ πλοῦτον. IV 169, 12 πρὸ μᾶς ὁ θ. ὕει διπλά. I 74, 16 ἀφθονία θεοῦ. I 120, 10. 130, 1. 156, 26. 186, 6. 187, 18. 199, 18. II 191, 12 cf. I 196, 7. 242, 7. II 142, 1. 148, 15. III 24, 4. 28, 2. V 113, 6 θεοῦ γὰρ τὰ πάντα κτήματα. — f) deus est iudex: II 73, 9 εἰ γὰρ βουληθεῖ ὁ θ. δικάσαι τῷ θνητῷ γένει

χωρίς ἐλέου. IV 131, 8 οὐκ εἰς μακρὰν
τὰ κατὰ τὴν χώραν, ὡς θεῷ πρέπον,
δικάσας. II 213, 22 θεοῦ τὴν κατὰ ἀσε-
βῶν καλῶς δικάσαντος δίκην. II 154, 12
ἀδέκαστόν ἐστιν . . . τὸ θεοῦ δικαστήριον.
IV 46, 13 οὐσίτης μὲν πρὸς θεόν, δικαιο-
σύνη δὲ πρὸς ἀνθρώπους. V 94, 3 παρὰ
μὲν ἡμῖν ἀνίστησι, ἰσότης δὲ παρὰ θεῷ
τίμιον. III 39, 8 sq. τὰ πρὸς θεὸν δίκαια
opp. τὰ πρὸς ἀνθρώπους. III 294, 21
τὸ δίκαιον ἀδιαφορεῖ διαθήκης θεοῦ. II
252, 7. IV 144, 18 (τιμωρίαι). II 251, 14
τὰς ἀπαιρητῆτους ἐκ θεοῦ δίκας. V 92, 5
δίκαι δὲ κατ' ἐπιόρκων αἱ μὲν ἀνάκεινται
τιῷ θεῷ. V 283, 17 χρησάμενον . . . δοκι-
μαστῇ θεῷ. IV 159, 11 βραβεύοντος καὶ
ἐπινευόντος θεοῦ. IV 145, 2 θεοῦ κολά-
ζοντος. I 172, 14 cf. 170, 7 Ἀδὰμ . . .
ἐκβέβληκεν ὁ θ. I 137, 3 οὐδὲ τοῖς ἀμαρ-
τάνουσιν εὐθὺς ἐπέξειναι ὁ θ. I 160, 31
εἰς τὰς κατεστραμμένας ὑπὸ τοῦ θεοῦ
ψύσεις. IV 186, 6 τοῖς μὴ καταράτοις
ὑπὸ θεοῦ. I 82, 14 ὁ πόνος . . . στεφανού-
μενος ὑπὸ θεοῦ καὶ μισθοδοτούμενος. —
g) reliquae dei praedicationes:
adjectiva:

ἀγαθός. I 72, 21. 176, 22. 177, 8.
ἄγιος. V 364, 18.
ἀδέκαστος. I 174, 7. II 60, 4.
ἀκατάληπτος. I 278, 25. III 219, 25.
ἀκατονόμαστος. III 219, 15.
ἀκριβοδίκαιος. III 33, 6.
ἀληθής. I 103, 26. II 25, 12. 178, 29.
IV 12, 15. 16, 21. 115, 1. 240, 1.
V 9, 20.
ἀληθινός. VI 222, 10.
ἀόρατος. I 194, 19. III 220, 17. V
216, 9.
ἀπερίγραφος. I 226, 3.
ἄριστος. I 158, 18. III 140, 9.
290, 4 cf. III 148, 8. IV 8, 21.
V 322, 6.
ἄρρητος. III 219, 15.
ἀσύγκριτος. III 140, 9.
αὐτοκράτωρ. III 81, 25.
αὐτουργός. III 201, 14.
ἄψυστος καὶ ἀναφής. VI 156, 14.
ἀψευδής. II 197, 5 cf. IV 140, 17.
δέκαστος. III 91, 6. 93, 5. 11. 94, 1.
δίκαιος. IV 51, 13.
εἰρηνοποιός. V 133, 20 cf. III 299, 4.
ἐκούσιος. III 299, 6.
ἐλευθέριος. IV 128, 12.
ἐλευθεροποιός. II 226, 25. III 43, 6.
ἐλεύθερος. III 43, 6.
ἐπιφανέστατος. III 229, 5.
ἐταιρείος. VI 13, 9.
ἐυδαίμων. V 99, 18 cf. I 191, 14.
V 219, 19.

ἐφέστιος. IV 128, 12.
ἐχέσιος. IV 128, 12.
ὕλωσ. I 151, 28. II 214, 3. 261, 7.
271, 18. III 47, 11. IV 214, 14.
V 45 14. 59, 6. 91, 11. 100, 6.
147, 25. 184, 5. 277, 15. 362, 20.
μακάριος. I 218, 16. V 99, 18 cf.
219, 19
μέγας. I 177, 13. III 225, 1.
μέγιστος. II 279, 21. III 220, 17.
229, 5. IV 52, 1.
νικηφόρος. II 111, 6. III 91, 1.
292, 26.
νοήτος. I 193, 26. IV 140, 7.
ξένιος. IV 128, 12.
πάμπλουτος. II 291, 25.
πάνσοφος. II 139, 17.
πιστός. I 158, 21. 240, 14. 241, 3.
πλουτοδότης. II 8, 11.
πρώτος. II 303, 23. 306, 14. IV
248, 2.
συγγνώμην. V 184, 5.
τελεσφόρος. II 130, 12. 295, 9. III
229, 22. 302, 8. V 137, 12.
ὑψιστος. I 118, 24. 131, 11. VI 128,
28. 185, 2. 206, 11
φιλόανθρωπος. I 28, 14. IV 31, 17.
V 287, 4. 374, 15.
φιλάρετος. I 28, 14. 145, 20. II
290, 18. IV 45, 11. 156, 6. V
333, 13.
φιλοδίκαιος. III 37, 20.
φιλόδοτος. I 69, 18. 149, 17. 174,
24. 177, 13. 289, 19. II 7, 3. 130,
12. 141, 7. 185, 9. 274, 22. IV
56, 3. V 72, 1. 365, 14.
φιλόκαλος. I 28, 14. IV 156, 6.
φωσφόρος. II 178, 25.
χρηστός. I 269, 3. III 200, 16. IV
45, 11.

substantiva:

άνηρ. I 182, 21. 291, 24. III 134, 18.
179, 9. 192, 2. 302, 13.
ἄρχων. I 190, 18. II 80, 4. 262, 1.
301, 22 cf. VI 5, 16.
βασιλεύς. III 275, 5 (ἀθανάτος). II
262, 1 εἰς ἄρχων καὶ ἡγεμόνων καὶ
β. II 105, 25 conl. ποιμὴν. I
194, 10 βασιλέων β. II 111, 3.
296, 22 ὁ μέγας β. II 22, 3 τῶν
ὄλων. — Cf. III 6, 10. 304, 22. V
246, 19.
βεβαιωτής. V 244, 20.
βραβευτής. II 192, 5. III 62, 4. 237, 18.
γεννητής. V 135, 16 τοῦ κόσμου. IV
248, 2. 293, 15 τῶν ὄλων. V 289, 7
τῶν συμπάντων.
δαδοῦχος. III 70, 23.
δεσπότης. I 86, 17. III 160, 10.

δημιουργός. I 90, 20. 135, 11. 200, 12. 286, 12. II 63, 3. III 93, 11. 125, 3. 160, 7. 221, 13. V 64, 15.
 διδάσκαλος. III 5, 16. 95, 18.
 δικάστης. III 62, 4. IV 253, 20.
 εἰρηνοφύλαξ. III 47, 13.
 ἐπίτροπος. II 62, 21.
 ἐσιτίατωρ. V 128, 16.
 εὐεργέτης. I 86, 17. 101, 18. 143, 11. II 80, 4. V 65, 26. 277, 15.
 ἔφορος. V 255, 11 (coni. δίοπος). V 281, 17 ὁράτου ψυχῆς. V 328, 3. VI 142, 13 ἀνθρωπίνων πραγμάτων.
 ζυπολάστης. I 104, 25. 132, 22.
 ἡγεμών. I 190, 18. 264, 24. 284, 12. II 262, 1. 301, 28. III 27, 20. 134, 18. VI 5, 17. 18, 12 cf. V 50, 5. — IV 181, 13 τῆς ἀποικίας. IV 189, 11 τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πάσης ὁδοῦ. IV 256, 3 ὁ θεὸν καὶ ἀνθρώπων. IV 289, 14 τοῦ κόσμου. V 249, 15 τῶν ὄλων. II 240, 25 τοῦ παντός. I 25, 16 πάντων. IV 196, 14 συμπάντων.
 ἡνίοχος. III 23, 8 τοῦ παντός κόσμου coni. ἔποχος τοῦ οὐρανοῦ. III 51, 23.
 κολαστής. V 320, 21.
 κοσμοποιός. V 149, 16.
 κριτής. V 282, 12.
 κτίστης. III 221, 13. V 8, 7.
 κυβερνήτης. II 247, 23. III 51, 23. V 55, 7. 347, 9 cf. IV 92, 17.
 κύριος. I 73, 5. 86, 10. 17. 115, 20. 128, 18. 129, 19. II 80, 4. 145, 24. 226, 7. 13. III 6, 21. 158, 12. 160, 10. 161, 3 sqq. 218, 16. 239, 3 sqq. IV 27, 23. 28, 6. 23. 248, 9. 307, 6. V 281, 20.
 μάρτυς. I 122, 18. II 150, 2. 197, 5. V 87, 17. 147, 21 cf. I 157, 13. 158, 27 sqq. 159, 3 sqq. 240, 5. IV 256, 12. 288, 8 sq. V 87, 17 cf. 88, 16.
 νομοθέτης. III 124, 10. 131, 14 cf. II 32, 7.
 πανηγεμών. II 105, 17. 140, 12. 145, 7. 183, 26. 227, 26. 263, 23. 302, 25.
 πατήρ. I 103, 17. 19. II 183, 28. 226, 18. 301, 22. III 134, 18. — V 126, 9 ὁ ἀνωτάτος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. IV 289, 14. V 135, 16 τοῦ κόσμου. II 68, 21 τῶν ἐν οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. I 100, 6. 291, 24 τῶν ὄλων. I 25, 8. III 15, 11 πάντων. III 302, 13 τῆς ψυχῆς θεραπευτρίδος.

πατήρ καὶ ποιητής. II 39, 3. IV 280, 12. V 200, 1. 203, 8. 343, 5. VI 176, 20.

ποιητής. V 8, 7 τῶν ὄλων. I 286, 14 γέλωτος.

ποιμήν. II 105, 25 cf. 106, 6.

πολίτης. I 198, 24. 199, 1.

πρότασις εἰρήνης. IV 307, 19.

σωτήρ. I 101, 18. 231, 3. 13. II 226, 13. 247, 3. 273, 23. 292, 14. III 15, 6. 145, 15. IV 31, 17. 40, 7. 103, 7. V 61, 6. 65, 26. 118, 1. 374, 15. VI 70, 6.

τεχνίτης. II 62, 21. 147, 7.

ὕφηγητής. I 135, 30. III 5, 16. 95, 18.

φουτοργός. II 267, 2.

3. deus et mundus: a) deus non est mundus sed mundi mens vel anima: IV 18, 22 ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν ὁ πρῶτος θ. IV 21, 14 cf. 17, 7. III 22, 16 sq. τὸν ὁρατὸν κόσμον ὑπολαβὼν μέγιστον καὶ πρῶτον εἶναι θεόν. III 81, 24 τὸν κόσμον αὐτὸν θεὸν αὐτοκράτορα νομίζων. IV 282, 2 μηδὲν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν αὐτοκρατῇ θεὸν ὑπολαμβάνειν εἶναι. VI 76, 8 cf. 79, 7 οἱ τῶν χειροκμήτω νοῦδὲν φήθησαν διαφέρειν τοσοῦτον ὁρατὸν θεόν (i. e. κόσμον). — II 306, 4-6 cf. 269, 15 τὸν δὲ τῶν ὄλων νοῦν, τὸν θεόν, οὐκ ἔξω τῆς ὕλικης φύσεως πάσης ἐστάναι περιέχοντα, οὐ περιεχόμενον. II 50, 5 cf. I 119, 22 ὁ νοῦς τῶν ὄλων, ὁ θ. — I 85, 12 ἡ γὰρ τῶν ὄλων ψυχὴ ὁ θ. ἐστὶ κατὰ ἔννοιαν. II 303, 11-23 (τὸν κόσμον) ἡ θεὸν ὄντα αὐτὸν ἦ ἐν αὐτῷ θεὸν περιέχοντα, τὴν τῶν ὄλων ψυχὴν. VI 99, 6 ψυχὴ δὲ τοῦ κόσμου ὁ θ. — b) deus non obtinet locum in mundo, ipse est τόπος, χώρα, οἶκος etc.: I 72, 3 θεοῦ γὰρ οὐδὲ ὁ σύμπας κόσμος ἄξιον ἀν εἶη χωρίον καὶ ἐνδιαίτημα. I 72, 5 αὐτὸς ἑαυτοῦ τόπος καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ πλήρης καὶ ἱκανὸς αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ θ. III 125, 28 sqq. 126, 7. 218, 18 τόπον γὰρ καλεῖ ... δι' ὑπονοίων αὐτὸν τὸν θεόν, ἐπεὶ δὲ περιέχων οὐ περιέχεται. I 124, 14 ὁ μὲν θ. οὐχί που — οὐ γὰρ περιέχεται ἀλλὰ περιέχει τὸ πᾶν. attamen: II 247, 12 τὸν τόπον ... θεάσονται, ᾧ ὁ ἀκλινὴς καὶ ἀτρεπτος θ. ἐφέστηκε. IV 158, 8 εἰς τε τὸν γνόφον, ἐνθα ἦν ὁ θ. — I 182, 9 ὁ θ. καὶ οἶκος ἐστίν, ἀσωμάτων ἰδεῶν ἀσώματος χώρα. II 2, 1. 143, 22. III 244, 23 θεοῦ δὲ οἶκος αἰσθητὸς τίς ἀν εἶη πλὴν ὅδε ὁ κόσμος. V 17, 2 τὸ ... ἱερὸν θεοῦ νομίζειν τὸν σύμπαντα χρῆν κόσμον εἶναι. II 247, 19 τὸν αἰσθητὸν κόσμον ὡς ἀν ὑποπόδιον θεοῦ. II 294, 1 θεοῦ δὲ εἰ καὶ σύμπας ὁ κόσμος

(όχημα), οὐκ οἶδα. III 51, 23 ὅρος αὐτοῦ (sc. οὐρανοῦ) ὁ θ., ἡρίοχος καὶ κυβερνήτης αὐτοῦ. — c) deus est ζωῆς αἰτίας: I 9, 11 ζωῆς δὲ θ. αἰτίας. III 152, 26 πηγὴ τοῦ ζῆν... ἀένναος. III 152, 22-24 πηγὴ γὰρ ὁ θ. ψυχῆς καὶ ζωῆς καὶ διαφερόντως λογικῆς ψυχῆς καὶ τῆς μετὰ φρονήσεως ζωῆς αἰτίας. I 69, 9 ὁ θ. ἐμπνεύσειεν αὐτῷ δύναμιν ἀληθινῆς ζωῆς. V 84, 6 τοὺς προσκεκμημένους τῷ θεῷ ζῆν ἅπαντας. V 84, 8 οἱ δὲ τὴν παρὰ τῷ ὄντι θεῷ τεταγμένοι τάξιν ἀθάνατον βίον ὄντι. II 10, 9 οὓς γὰρ ὁ θ. ... μετέθηκεν ἐκ φθαρτῶν εἰς ἀθάνατα γένη. VI 99, 4 ὑπονοεῖ, ὅτι ἀκολουθήσει θεῷ θανάτου. VI 106, 2 τοσοῦτου θεοῦ κατηγορεῖν θάνατον. — d) deus est φῶς: III 221, 3 ὁ θ. φῶς ἐστὶ. II 69, 20 ἐώρα δὲ ὁ θ. καὶ πρὸ γενέσεως φωτὶ χρώμενος ἑαυτῷ. I 193, 22 τὸν θεὸν ὁφθαλμῶν ... φωτὶ χρώμενον ἑαυτῷ. V 67, 18 ὁ δὲ θ. ... ἡλίος ἡλιος, νοητὸς αἰσθητοῦ. V 317, 16 ὅταν θ., ὁ νοητὸς ἡλιος, ἀνάσχη καὶ ἐπιλάμψῃ ψυχῇ. IV 27, 17 ἐπειδὴν οὖν ἡ ψυχὴ ... θεῷ περιλαμφθῇ καὶ ἅλῃ δι' ὧν νοητοῦ φωτός ἀναπλησθεῖσα. V 346, 14 οἱ τὸν θεὸν θεῷ φαντασιωθέντες, φωτὶ φῶς. III 220, 17 τὸ τοῦ ἀοράτου καὶ μεγίστου θεοῦ ... φῶς. III 157, 7 πηγὴ δὲ τῆς καθαρωτάτης αὐγῆς θ. ἐστίν. II 62, 13 τῷ δὲ θεῷ ὡς ἐν αὐγῇ καθαρὰ πάντα ἀρίθλητα. III 229, 25 cf. I 193, 26. II 178, 25. III 229, 5 αὶ τοῦ θεοῦ αὐγαί. III 229, 22 ταῖς ἀρχετύποις καὶ ἀσωμάτοις ἀκτίσι τῆς λογικῆς πηγῆς τοῦ τελεσφόρου θεοῦ περιλάμπεται. III 229, 13 σοὶ τὸ ἱερὸν φέγγος ὁ θ. ἀκτινοβολεῖ. V 346, 8 ὁ θ. ἑαυτοῦ φέγγος ὧν δι' αὐτοῦ μόνου θεωρεῖται. III 263, 13 παραχωροῦντας τῷ θεῷ τὸ φαιδρύνειν. II 283, 7 ἀφ' οὗ τὸ ἀληθείας φέγγος ἤρξατο ὁ θ. ἐναστράπτειν αὐτῷ. I 136, 4 ἐν σκιᾷ ὁ θ. οὐκ ἐναργῶς, Μωσεὶ δέ. — e) deus ante mundum erat et mundum creavit: III 220, 7 ὁ πρὸ τῶν ὧν θ. IV 282, 6 θεὸν δὲ πρότερον οὐκ ὄντα ... λέγειν οὐ θεμιτόν. IV 280, 19 ἀρχὴ δ' ἀρίστη πάντων μὲν τῶν ὄντων θ. III 40, 3 ἀρχὴ ... γενέσεως ὁ θ. I 114, 24 ὑπὸ θεοῦ δὲ μηδὲν οἰόμενος γεγενῆσθαι. III 27, 6 σωματῶν καὶ πραγμάτων αἱ ἀρχαὶ κατὰ θεὸν ἐξετάζονται μόνον. II 151, 18 ἀρχὴν τε καὶ τέλος τῶν ἀπάντων εἶναι θεόν. II 149, 3 (ἀρχὴ καὶ πέρασ τῶν ἀπάντων). I 28, 19 ἀρχὴν καὶ τέλος τῶν γεγονότων ὁ θ. ἀρμόσασθαι διανοηθεῖς. III 28, 21 τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη κατὰ θεὸν ὡμολόγησεν. II 252, 25 θεὸν ἢ μὴ

συνόλως ἢ μὴ ὡς πρῶτον αἴτιον ὄν. V 3, 10 τὸν ... αἴτιον γενέσεως ὄντα θεὸν παρακαλυψάμενοι. I 119, 25 θεὸν τὸν μὲν οὐδενὸς αἰτίον φησὶν εἶναι. I 71, 5 sqq. τῶν γὰρ γινομένων τὰ μὲν καὶ ὑπὸ θεοῦ γίνονται καὶ δι' αὐτοῦ, τὰ δὲ ὑπὸ θεοῦ μὲν, οὐ δι' αὐτοῦ δέ. III 290, 2. 7 στάθμην καὶ μέτρον καὶ ἀριθμὸν τῶν ὧν ... εἶναι τὸν θεόν. II 288, 20 ἰδέα ... τῶν ἰδεῶν, καθ' ἣν ὁ θ. ἐτύπωσε τὸν κόσμον. I 28, 5 θεσμοὶς καὶ νόμοις, οὓς ὤρισεν ὁ θ. ἀκινήτους ἐν τῷ παντί. V 122, 17 ὑπομνηστικῶν ὁ θ. τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. VI 85, 9 τὸ μὲν δὴ πρότερον (sc. τὸ μηχανεὶ κοσμοποιήσαι) ἀλλότριον θεοῦ. V 203, 18 τὸ γὰρ περὶ θεοῦ σκοπεῖν καὶ κόσμου. III 263, 25 τῷ πάσης γενέσεως διεξευγμένῳ κατὰ τὴν οὐσίαν θεῷ. II 183, 23 τοῦ μόνου τῶν γινομένων αἰτίου θεοῦ. I 199, 24 ὁ θ. αἴτιον, οὐκ ὄργανον. I 200, 9 εὐρήσεις γὰρ αἴτιον μὲν αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) τὸν θεὸν ὑφ' οὗ γέγονεν. II 120, 22 πάντα φάσκεν ὑπὸ θεοῦ γενέσθαι. III 244, 2 θεοῦ γὰρ ἴδιον λέγειν πάντως τὰ γενησόμενα. II 5, 2 σύμπας οὐρανὸς ὑπὸ θεοῦ γέγονεν. V 73, 9 τοῦ θεοῦ καὶ ὁ αἰσθητὸς ἐστὶν οὐρανὸς καὶ ὁ νοητός. IV 277, 7 ὁ δ' αὐτὸς ἦν καὶ κόσμος θ. III 256, 14 πᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κόσμος ἀνάθημα θεοῦ. III 250, 6 τὸ τοῦ θεοῦ καλὸν ποικίλμα, ὅδε ὁ κόσμος. III 180, 17 ὁ σύμπας οὐρανὸς τε καὶ κόσμος ... θεοῦ κόσμος ἐστίν. V 72, 25 ἐξ ἀρχῆς ὅτε ἐποίησεν <ὁ θ.>. I 6, 4 ὡς ἄρα τὴν μεγαλόπολιν κτιζέιν διανοηθεὶς ἐνενόησε πρότερον τὸς τοῦ πούτος αὐτῆς. II 134, 13 πᾶσαν τὴν δι' ὧν ὕλην ἐργασαμένου καὶ διακοσμήσαντος θεοῦ. I 13, 25 ἐβουλήθη γὰρ ὁ θ. δολιχεῖν τὴν φύσιν. III 36, 9 ἡ τοῦ θεοῦ τέχνη, καθ' ἣν ἐδημιούργει τὰ σύμπαντα. I 129, 8 τὸν θεὸν τεποιηκότα φύσεις ἐξ ἑαυτῶν ἐπιλήπτους. I 196, 9 κέχορκε γὰρ ὁ θ. τὰ γενητὰ πάντα πᾶσιν. I 115, 14 τὸν τὰ ὅλα συστησάμενον ἐκ μὴ ὄντων. III 266, 3 ἀσχημάτιστον οὖσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ἐσχημάτισε. V 79, 15 ἐξ ἐκείνης (sc. οὐσίας) γὰρ πάντ' ἐγέννησεν ὁ θ. VI 85, 20 ἐμπρεπὲς δὲ θεῷ τὰ ἄμορφα μορφοῦν. III 36, 25 ἐπήνεσε δὲ ὁ θ. οὐ τὴν δημιουργηθεῖσαν ὕλην. I 8, 5 ἐποίησεν ὁ θ. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. II 143, 12 αἰτίος ἐστὶ τοῦ τὸ μέγιστον ἀναβλαστῆσαι φυτῶν, τόνδε τὸν κόσμον. IV 168, 15 θεῷ ... ὁ σύμπας κόσμος ὑποβέβληται. III 221, 10 τὸν θεὸν φῶς καὶ σκότος διατειγίσαι. IV 36, 4 ὁ θ. ἀνέτειλε φῶς. II 63, 3 δημιουργός δὲ καὶ

χρόνου θ. IV 256, 18 ὁ τῆς γῆς ἄπας ἐν κύκλῳ περίβολος ἐσχρατία τῶν ἔργων ἐστὶν αὐτοῦ. I 12, 3 προστάττει ὁ θ. τὸ μὲν ὕδωρ ... I 13, 16 ἅπασαν τὴν τῶν φυτῶν ὕλην ἐκ γῆς ἀνεδίδου τελεῖαν. I 145, 7 μέλλων ὁ θ. δημιουργεῖν καὶ τὰς σώματας προκοπᾶς. — VI 75, 11 γενέσεως δ' αὐτοῦ (sc. κόσμου) θεὸν αἴτιον, φθορὰς δὲ μηκέτι θεόν. VI 105, 14 cf. 81, 13 ὁ γὰρ θ. οὐκ ἀταξίας καὶ ἀνοσμίας καὶ φθορὰς ἀλλὰ τάξεως καὶ εὐκοσμίας καὶ ζωῆς καὶ παντός αἴτιος. VI 85, 7 τίνος ἕνεκα τὸν κόσμον φθερεῖ ὁ θ.; VI 97, 13 ὁ (sc. νόσθημα) γενοίτ' ἂν αἴτιον θεῷ τσοῦτ' διαλύσεως. VI 105, 10-13 φθειρόμενος ὁ κόσμος ἵκται ὑπὸ τίνος ἑτέρας φθαρήσεται αἰτίας ἢ ὑπὸ θεοῦ. — II 74, 2 καὶ ἡλιος ἐν ἡν ἔργον θεοῦ. I 71, 8, 73, 4, 10 ... ἐφύτευεν ὁ θ. παράδεισον. I 71, 9 τὸ δὲ ἄλογον ὑπὸ θεοῦ μὲν γέγονεν, οὐ διὰ θεοῦ δέ. V 371, 8 οὗς (sc. θῆρας) ὁ θ. ἅμα τῇ πρώτῃ γενέσει τοῦ παντός ἐδημιούργει. VI 85, 17 ἀνώμματα δὲ καὶ ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεπὶρόθωτα τὰ τοῦ θεοῦ ... δημιουργηθέντα.

4. θεοὶ δυνάμεις, λόγος, λόγοι et ἄγγελοι, υἱός et υἱοί, σοφία, ἐπιστήμη, δίκη, πνεῦμα, ὄνομα, ῥήμα: IV 145, 14 θεός ὁ ἡ ἀνωτάτω καὶ μεγίστη δύναμις θ. I 226, 3 ἀπερίγραφος γὰρ ὁ θ., ἀπερίγραφοι δὲ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. I 226, 9 (ἡ ψυχή) πεισθεῖσα τὸν ἀνωτάτω εἶναι θεόν, ὅς ὑπερκεῖται τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. IV 14, 15 ἐκ τῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἀνακρεμάσας τὴν ψυχὴν ὁ θ. II 56, 9 τὸν θεόν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾷ ὁ σοφός. II 73, 20 ὁ γὰρ θ. ταῖς δυνάμεισι πρὸς μὲν ἑαυτὸν ἀκράτοις χρῆται. I 120, 21 τὸ ἐμφύχον δόγμα τὸ θεῷ τὰς ἅπας δυνάμεις ἐπιγράφον. I 195, 21 τάπτεται ... καθόδον δυνάμεων θεοῦ προσδοκῆσαντα. V 279, 13 ὁ θεός τὰς σωτηρίας δυνάμεις ἐμπαρέσχεν. I 225, 18 ὁ θ. δορυφορούμενος ὑπὸ δουρῶν τῶν ἀνωτάτω δυνάμεων. II 79, 22 ταῖς τοῦ ὄντος δυνάμει, κυρίῳ τε καὶ θεῷ. III 239, 21 χαριστικῆς ... δυνάμεως θ., βασιλικῆς δὲ κύριος ὄνομα. III 38, 16 τὴν τε χαριστικὴν (δύναμιν) ..., ἡ προσαγορεύεται θ., καὶ τὴν κολαστικὴν ..., ἡ προσονομάζεται κύριος, II 150, 16. IV 28, 23. V 74, 9, 364, 15 (θ. = δυνάμις), καθ' ἣν εὐεργετεῖ opp. κύριος, καθ' ἣν ἄρχει. IV 224, 2 cf. II 255, 4. III 131, 3. 161, 31. IV 27, 23, 28, 6 θ. = ποιητικὴ δύναμις opp. ἡ δὲ βασιλικὴ κύριος. II 144, 1 ὑπὸ χειρῶν θεοῦ τῶν κοσμοποιῶν ὄντως δυνάμεων. I 176, 19 κατὰ τὸν ἕνα αὐτῶς ὄντα θεὸν δύο τὰς ἀνωτάτω εἶναι

Philonis opera vol. VII

καὶ πρώτας δυνάμεις ἀγαθότητα καὶ ἐξουσίαν. I 128, 24 ὑπὸ δυνάμεως τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος τοῦ αἰτίου, ἥτις ἐστὶν ὁ θ. I 254, 22 μία οὐσα τοῖς ἄλλοις ἰσοτίμος ἡ νομοθετικῇ. III 301, 3 τὴν ἔλευ τοῦ θεοῦ χεῖρα καὶ δύναναι. IV 223, 9. V 56, 8 τῆς ἔλευ τοῦ θεοῦ δυνάμεως. I 233, 13 ταχεῖαν δὲ καὶ ἄχρονον θεοῦ δύναναι. I 70, 15 τείναντος τοῦ θεοῦ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ δύναμιν διὰ τοῦ μέσου πνεύματος. II 279, 16 πρὸς βοήθειαν δυνάμεων ... ἐφεδρεύει παρά θεῷ. IV 276, 14 ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις. IV 54, 9 ἐρρωμενεστέρα δύναμις τῇ κατὰ θεὸν χρώμενος. I 174, 15 τὸ δὲ στήναι καὶ ἀτρεπτον κτήσασθαι διάνοιαν ἐγγὺς ἐστὶ βαίνειν θεοῦ δυνάμεως. IV 155, 7 h. <ἀκινδύνως ἐκμανθάνοντας τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ>. IV 215, 19 ἀντίμμενον γεγονός θεοῦ δυνάμεως. IV 278, 26 θεοῦ δυνάμεως ἀφικνουμένης. V 64, 7 καταλαβεῖν τὴν ἀνωτάτω καὶ πάνθ' ὑπερβάλλουσιν θεοῦ δύναμιν. II 75, 27 πάντα γὰρ ταῦτα δυνάμει θεοῦ μεταβολὰς δέχεται. — III 254, 1 sqq. ὁ θεός disting. θεός = λόγος. III 218, 13 ὁ θεῖος λόγος, ὃν ἐκπεπλήρωκεν ὅλον δι' ὧν ἀσωμάτως δυνάμεισιν αὐτός ὁ θ. III 219, 5 ὢν τὸ μὲν ἕτερον θεῖος ἐστὶ λόγος, τὸ δὲ ἕτερον ὁ πρὸ τοῦ λόγου θ. I 277, 4 cf. II 15, 15 ὁ θ., ἡ τοῦ πρεσβυτάτου λόγου πηγὴ. I 107, 28 τὸ δὲ γενικιώτατον ἐστὶν ὁ θ., καὶ δευτέρος ὁ θεοῦ λόγος. I 151, 29 ὁ λόγος δὲ τοῦ θεοῦ ὑπεράνω παντός ἐστὶ τοῦ κόσμου καὶ πρεσβυτάτος καὶ γενικιώτατος τῶν ὅσα γέγονε. II 269, 15 sqq. τὸν τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον. III 126, 2 τῷ ... ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θ. πατρίδα οἰκεῖν τὴν ἐπιστήμην ἑαυτοῦ ... δεδωρηται. III 133, 14 πατὴρ μὲν θεοῦ (ὁ λόγος θεῖος ἔλαχεν). II 284, 4 ὑποβολὴς δὲ λόγου νοῦς, ὡς νοῦ θ. II 135, 3 λόγος ὁ αἰδῖος θεοῦ τοῦ αἰωνίου. I 150, 11, 18, 23 λόγος θεοῦ συνεχῆς, εἰκὼς δρᾶσι, κύκλῳ πᾶσαν περιελθὼς καὶ μηδὲν μέρος ἀμέτοχον αὐτοῦ εἶναι. I 200, 10 εὐρήσεις ... ὅργανον δὲ λόγον θεοῦ δι' οὗ κατεσκευάσθη (ὁ κόσμος). I 7, 12 cf. 8, 4 τὸν νοητὸν κόσμον εἶναι ... θεοῦ λόγον. II 257, 9. III 52, 8, 132, 7. V 21, 9 θεοῦ γὰρ εἰκὼν λόγος ὁ πρεσβυτάτος. I 134, 18 σκία θεοῦ δὲ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐστίν. III 32, 17 ὁ θεός ἀκονησάμενος τὸν τομέα τῶν συμπάντων αὐτοῦ λόγον. I 49, 1 θεοῦ δὲ λόγος ... οὐ κοσμούμενος κάλλει, κόσμος δ' αὐτός. III 298, 17 cf. 288, 7 <δ> οἰνοχόος τοῦ θεοῦ καὶ συμποσίταρχος λόγος. I 66, 14 τῷ γὰρ περιφανεστάτῳ καὶ τηλ-

αυγεστάτη ἐαυτοῦ λόγῳ ὁ θ. ἀμρότητα ποιεῖ, τὴν τε ἰδέαν τοῦ νοῦ (= οὐρανόν) ... καὶ τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως (= γῆν).
 ΠΙ 236, 14 οὔτε γὰρ θ. οὔτε λόγος θεῖος ζημία αἰτιον. ΠΙ 86, 6 ὁ ἐρμηνεύς τοῦ θεοῦ λόγος καὶ προφήτης. ΠΙ 184, 15 τοῖς πρὸς θεὸν ὀρθῶς λόγῳ βραβευομένοις. Ι 152, 7. 9. 13 θεοῦ λόγῳ τραφῆναι. Ι 152, 30 ἀς (sc. ἐπιστήμας) οὐχ ὁ αἰσθητὸς λόγος ἀλλ' ὁ θ. ὠρεῖται. ΠΙ 28, 6 ὁ θεοῦ λόγος ποτίζει τὰς ἀρετάς. ΠΙ 17, 13 τὸ μὴ δι' ἐαυτῶν παρὰ θεοῦ δ' ἐγγυᾶσθαι λόγον. ΠΙ 223, 7 ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ λόγος, ὅταν ἐπὶ τὸ γεῶδες ἡμῶν σύστημα ἀφίκηται. ΠΙ 220, 3 (Ἰακώβ) οὐκ ἐστὶ θεῷ, λόγῳ δ' ὑπαντᾷ θεοῦ. ΠΙ 137, 13 σπραγίς θεοῦ = ὁ αἰδιος λόγος. ΠΙ 53, 2 τρυγῶν = ὁ θεοῦ λόγος. Ι 66, 2 βιβλίον δὲ εἰρηκε τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. ΙV 98, 12 ὁ θεός ἢ λόγος ἢ νόμος θεῖος. ΠΙ 22, 11. 14 τὴν βασιλικὴν ... δδόν ... ὁ νόμος καλεῖ θεοῦ ῥῆμα καὶ λόγον. ΠΙ 139, 4 μάννα = ῥῆμα θεοῦ καὶ λόγος θεῖος. ΠΙ 257, 3 ἀρχὴ καὶ ὄνομα θεοῦ καὶ λόγος καὶ ὁ κατ' εἰκόνα ἀνθρώπος καὶ ὁ ὄρων, Ἰσραήλ. — Ι 158, 22 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰς ἀνὴρ ὅροι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοὶ ἱεροπρεπείσται. ΠΙ 20, 3 ὅσοι γὰρ θεοῦ λόγοι, τοσαῦτα ἀρετῆς ἔθνη τε καὶ εἰδῆ. ΠΙ 32, 3 τίς ἀν ἐχώρησε θεοῦ λόγων ἰσχύν. Ι 261, 12 ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ. ΠΙ 219, 25 οὐ γὰρ ἀξίων ὁ θ. εἰς αἰσθησιν ἐρχεσθαι τοὺς ἐαυτοῦ λόγους. ΠΙ 277, 15 τοὺς τοῦ θεοῦ λόγους ... φωτὸς τρόπον ὀρωμένους. ΠΙ 278, 4 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ὅρασις ἔχουσι τὴν ἐν ψυχῇ κριτήριον. ΠΙ 245, 2 (νοηταὶ ἀρεταί), ἀς λαλεῖ ὁ θ. ἀδιαφορούσας λόγων θείων. ΠΙ 236, 11 ἄνω δὲ καὶ κάτω διὰ πάσης αὐτῆς (sc. κλίμακος) οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι χωροῦσιν. — Ι 178, 21 ὅδε τὸν ἀνθεστώτα ἐξεναντίας θεοῦ λόγον ἐνωπλισμένον ἀγγέλον. ΠΙ 172, 8 ἀγγελὸς ὑπηρετῆς τοῦ θεοῦ, λόγος. ΠΙ 256, 1 τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἀγγέλον αὐτοῦ λόγον. ΠΙ 45, 3 ἀγγέλους τοὺς μὲν τῆς προσρήσεως ἀξίους πρεσβυτέρους τινὰς ἀνθρώπων πρὸς θεὸν καὶ θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους. Ι 204, 7 ἀγγελοὶ γὰρ στρατὸς εἰσι θεοῦ. ΙV 26, 19 ἀγγελοὶ ... ὑποδίακονοι καὶ ὑπαρχοὶ τοῦ πρώτου θεοῦ. ΠΙ 155, 10 ἀγγελοὶ δ' οἰκέται θεοῦ. — ΠΙ 257, 2 ὡς υἱὸς θεοῦ προσαγορεύεσθαι, σπουδαζέτω κοσμεῖσθαι κατὰ τὸν πρωτόγονον αὐτοῦ λόγον. ΠΙ 63, 6 ὁ ... κόσμος οὗτος νεώτερος υἱὸς θεοῦ. ΠΙ 179, 6 Ἰσαὰκ ... ὁ ἐνδιάθετος υἱὸς θεοῦ. ΠΙ 256, 14 cf. V 76, 23. 24 τοῦ ἐνός υἱοὶ θεοῦ. ΠΙ 257, 8 θεοῦ παῖδες νομιζέσθαι.

ΠΙ 63, 5 υἱοῦ τῶν τάξιν ἔχειν πρὸς θεὸν τὸν χρόνον. — Ι 78, 2 ἡ (θεοῦ σοφία) δὲ ἐστὶν ὁ θεοῦ λόγος. ΠΙ 276, 9 αὕτη (sc. ἡ σοφία) θεοῦ τὸ ἀργέτυπον [ἡλίου] φέγγος, οὐ μύημα καὶ εἰκὼν ἥλιος. V 283, 8 σοφίαν δὲ πρεσβυτέραν ... τοῦ κόσμου παντός οὐσαν ὁ θ. ... οὔτε δυνατόν ἄλλῃ τῇ κρίνειν ἀλλ' ἢ τῇ θεῷ. Ι 100, 7 τὴν μητέρα τῶν συμπάντων, τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν τοῦ θεοῦ. ΠΙ 176, 5 sqq. μητέρα δὲ τὴν τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμην, ἥ συνὸν ὁ θ. οὐχ ὡς ἀνθρώπος ἐσπεῖρε γένεσιν. Ι 182, 9 ὁ θ. ... καὶ σοφίας ἀνὴρ. ΠΙ 121, 5-16 ἡ γε θυγάτηρ τοῦ θεοῦ, σοφία. ΠΙ 30, 5 ἡ θεὰ σοφία, διὰ τὸν μόνον θεόν, οὐ κτήμᾳ ἐστὶ, τὴν μόνωσιν ἀγαπῶσα. Ι 62, 23 ὅσα δὲ ἐπιστήμη θεοῦ (δημιουργεῖται). Ι 81, 19 οὐ καὶ ἡ σοφία ἐστὶν αὕτη, τοῦ δημιουργοῦ καὶ κτωμένου θεοῦ. Ι 81, 23 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις ἡ οἰκοῦσα τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν. ΠΙ 297, 14 ἐντρύφημα καὶ θεοῦ σοφία καὶ σοφίας θ. ΠΙ 152, 16 ἡ τοῦ θεοῦ σοφία ἀγία τέ ἐστιν. Ι 228, 13 ἐπειδὴν δὲ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὁ θ., παραδιδῶν τὰς ἐπιστήμας τῇ θνητῇ γένει. ΠΙ 139, 7 τὴν αἰθέριον σοφίαν ὁ θ. ταῖς εὐφρούσαι καὶ φιλοθεάμοισιν ἀνωθεν ἐπιφεκάζει διανοίαις. ΠΙ 76, 19 ὅταν γὰρ ὁ θ. παραδιδῶν τὰ τῆς αἰδίου σοφίας θεωρήματα. Ι 108, 3 οὗτος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποτίζεται κάλλιστον ποτὸν σοφίαν ἐκ τῆς πηγῆς, ἣν αὐτὸς ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ σοφίας. Ι 265, 2 τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεὸν ἰδεῖν. Ι 123, 12 σοφία μαρτυρουμένη ὑπὸ θεοῦ. ΠΙ 29, 25 πόθεν γὰρ τὴν ... διάνοιαν εἰκός ἐστὶ πληροῦσθαι πλην ἀπὸ σοφίας θεοῦ. ΠΙ 33, 24 ἀπερίγραφος γὰρ ὁ σοφίας θεοῦ πλοῦτος. ΠΙ 71, 10 κατάληψις ἀσφαλῆς καὶ βεβαία τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. ΠΙ 74, 12 ἐπιστήμην θεοῦ καὶ σοφίαν ... τίς ἀν ἀκραιφνῇ δεξασθαι δύναται θνητός ὢν; ΠΙ 57, 10 Ἄννα, τῆς τοῦ θεοῦ δώρημα σοφίας. Ι 77, 17. 19. 78, 2 ἀπὸ τῆς Ἐδέμ, τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. ΠΙ 33, 22 ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι, ἐπὶ τὴν ἀένανσον τοῦ θεοῦ σοφίαν. ΠΙ 71, 16 ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν, τὸν μέγαν ὡς ἀληθὺς ποταμόν. Ι 107, 22-24 ἡ γὰρ ἀκρότομος πέτρα ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐστὶν. Ι 284, 20 πέτρων τὴν στερεάν καὶ ἀδιάκοπον ἐμφαίνων σοφίαν θεοῦ. — ΠΙ 189, 30. ΙV 72, 4. 212, 16 ἡ πάρεδρος θεοῦ δίκη. ΠΙ 251, 29 ἡ ὁδοὸς τοῦ θεοῦ δίκη. — Ι 69, 16 „πνεῦμα θεοῦ ἐπερέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος“. ΠΙ 46, 7 λέγεται δὲ θεοῦ πνεῦμα καθ' ἓνα μὲν τρόπον ὁ ῥέων ἀῆρ ἀπὸ γῆς. Ι 69, 12 διὰ τί ἡξίωσεν ὁ θ. ὀλῶς τὸν ... νοῦν πνεύματος θείου.

II 45, 20 ἀμήχανον τὸ τοῦ θεοῦ καταμεῖναι καὶ διακρινάσαι πνεῦμα. V 329, 5 ἐμπνεύσαντος θεοῦ τῆς ἰδίας δυνάμεως. I 70, 13 τὸ μὲν οὖν ἐμπνέον ἐστὶν ὁ θ. I 70, 26 τοῦτω μόνῳ (sc. τῷ προσώπῳ) ἐμπνέει ὁ θ. V 237, 11 ἀνθρώπῳ τῇ πρώτῳ ... ἐμφυσῆσαι πνοὴν ζωῆς τὸν θεόν. — IV 12, 21 ὄνομα ἐστὶν ὁ θ. οὐ δεῖται. IV 231, 5 ὅ τῶν τεττάρων αἱ γλῦφαί γραμμάτων ἐνεσφραγίσθησαν, ἐξ ὧν ὄνομα τοῦ ὄντος φασὶ μὴ γινέσθαι, ὡς οὐχ οἶδεν τε ὃν ἀνευ κατακλήσεως θεοῦ συστήναί τι τῶν ὄντων. V 85, 10 cf. 87, 18. IV 287, 17 μὴ θεοῦ ὄνομα λαμβάνειν ἐπὶ μεταίῳ. V 86, 8 μὴ ῥαδίως ἐπιχειρῶσιν ὀνομάζειν θεόν. IV 290, 18 τῷ τοῦ θεοῦ πολυωνύμῳ καταχρησάμενος ὀνομάτι. IV 137, 14 sq. θ. Ἀβραμ καὶ θ. Ἰσαὰκ καὶ θ. Ἰακώβ. II 150, 17 τῇ ... κοσμοποιᾷ πάσῃ τοῦ θεοῦ ὄνομα ἀναλαμβάνεται. V 148, 9 περὶ τὴν ἱερὰν πρόσρτην θεοῦ. IV 248, 7 θεοῦ προσρήσεως ἀλγεῖν. IV 280, 10 μὴ λαμβάνειν ἐπὶ μεταίῳ θεοῦ πρόσρτην. — IV 279, 15 ὅσα ἂν λέγῃ ὁ θ., οὐ ῥῆγῃ δὲ ἐστὶν ἀλλ' ἔργα. III 168, 11, 16 οὐ (γὰρ) γράμματα ... ἢ συνόλως ῥήματα καὶ ὀνόματα χαρίζεται ὁ θ. II 22, 11, 14. III 139, 4 (θεοῦ) ῥῆμα καὶ λόγος. IV 279, 14 ὁρατὴν δὲ ὡς ἀληθῶς τὴν θεοῦ (φωνήν). II 75, 4 μονάδας ... ἀράτους ὁ θ. λαλεῖ. IV 279, 18 cf. II 261, 7. IV 272, 7 τὰ τοῦ θεοῦ λόγια.

5. deus et homo. a) deus hominem sibi similem creavit: I 25, 14 εἶπεν ὁ θ. „ποιήσωμεν“. III 124, 20 πάντα τὰλλα εἰπὼν ὑπὸ θεοῦ γενέσθαι μόνον τὸν ἄνθρωπον ὡς ἂν μετὰ συνεργῶν ἐτέρων ἐδῆλωσε διαπλασθέντα. II 263, 21 τὴν τοῦτου (sc. ἀνθρώπου) κατασκευὴν ... περιῆψε. V 329, 10 τοῦ (πρώτου ἀνθρώπου) πατὴρ θνητὸς οὐδεὶς, ὁ δὲ αἰdios θ. I 49, 8 ἡ ... ἡμετέρα γένεσις ἐξ ἀνθρώπων, τὸν δὲ θ. ἐδημιούργησεν. I 52, 3 ὃν (sc. ἄνθρωπον) σπουδῇ διαπλάσας ὁ θ. I 47, 20 οὐκ ἐκ τοῦ τυγχόντος μέρους τῆς γῆς ἔοικεν ὁ θ. γοῦν λαβὼν τὸν ἀνθρωποειδῆ τοῦτον ἀνδρίαντα πλάττειν ἐθέλησαι. II 269, 5 γοῦν εἰς ἀνθρωπείαν μορφήν τοῦ θεοῦ διαπλάσαντος. VI 42, 9 ἦν (sc. ψυχὴν) ὁ θ. εἰς πάντων ἀγέρωτον ἐδημιούργησεν. I 71, 3 τὸν μὲν νοῦν ἐψυχῶσθαι ὑπὸ θεοῦ. I 7, 16 cf. 23, 3, 4. 46, 16. 69, 3, 5. 91, 4. 134, 20, 24. 278, 3. III 137, 16. 142, 16. III 52, 9 κατ' εἰκόνα θεοῦ διετυπώθη (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος). V 326, 18 τὴν εὐγένειαν, εἰ θ. αὐτὴν εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν ἐτύπωσε. I 53, 1 μέχρι μὲν γὰρ εἰς ἦν (ὁ πρῶτος ἄν-

θρωπος), ὁμοιοῦτο κατὰ τὴν μόνωσιν κόσμῳ καὶ θεῷ. I 277, 16 μόνον γὰρ δὴ τῶν ἐπὶ γῆς φυτὸν οὐράνιον ὁ θ. ἄνθρωπον εἰργάσατο. I 84, 11, 14 τὸ πλάσθέντος διαφέρει ὃν ἐποίησεν ὁ θ. ἄνθρωπον. III 125, 3 τοῦ ... πρὸς ἀλήθειαν ἀνθρώπου, ὃς δὴ νοῦς ἐστὶ καταρῡ-
τατος εἰς ὁ μόνος θ. δημιουργός. II 253, 13 ὁ θ. τῷ (sc. νῷ) μὲν τὰς ἐννοίας, τῇ (sc. αἰσθήσει) δὲ τὰς ἀντιλήψεις ἐπομβρεῖ. I 245, 16 τῶν αἰσθήσεων τὰς μὲν ἐπομένας τῷ νῷ κινήσεις ... ὁμολογητέον κατὰ θεὸν συμβαίνειν. I 125, 18 διὰ τοῦτο ὁ θ. οὐκ ἔδωκεν αἰσθῆσιν τῷ ζώῳ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ζώου. III 92, 17 ἵνα καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ καταλαμβάνειν ἀνυπαίτιως καὶ ὑγιεινῶς κατὰ θεὸν ἐξετάζηται. III 138, 14 θεοῦ γὰρ ἔργον ἔστιν τὸ τρίτον (τὸ νοεῖν, τὸ ὁρᾶν, τὸ αἰσθάνεσθαι). I 26, 2 τῆς αὐτοῦ συγγενείας μεταδοῦς ὁ θ. ἀνθρώπῳ τῆς λογικῆς. I 277, 9 ἀρχέτυπον μὲν φύσεως λογικῆς ὁ θ. ἐστὶ. III 227, 1 ἀνθρώπῳ λόγος δώρημα κάλλιστον ἐδόθη παρὰ θεοῦ. I 159, 29. 198, 7. III 161, 17. IV 298, 20 (ἄνθρωπος κτῆμα θεοῦ). I 131, 25 ἐνίους δὲ ὁ θ. καὶ πρὸ τῆς γενέσεως καλῶς διαπλάττει. VI 206, 14 ὅσω θ. ἀνθρώπων διαφέρει. V 361, 10 οὐδὲ τις ἡλικίας ἄμοιρος ὢν (Μ. ἦν) ὁ θ. ἐνεμεν ἀνθρώπων γένει. — b) animae et mentis cum deo commercium: III 251, 13 δύο ... ἱερὰ θεοῦ (κόσμος, ψυχὴ). III 298, 9, 13 cf. 299, 10 πόλιν γὰρ θεοῦ καθ' ἑνα μὲν τρόπον τὸν κόσμον λαλεῖ ... καθ' ἑτερον δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ σοφοῦ. III 237, 2 σπουδαῖς, ὡ ψυχῇ, θεοῦ οἶκος γενέσθαι. I 194, 19 cf. II 227, 19, 22. 228, 5 οἶκον οὖν ἐπίγειον τὴν ἀόρατον ψυχὴν τοῦ ἀοράτου θεοῦ. I 194, 9 παρὰ σκευάζωμεν τὸν τόπον ἐκεῖνον (sc. τὴν ψυχὴν) ὡς ἐνεστι κάλλιστον, ἀξιοχρεῶν ἐνδιατηρῶν θεοῦ γενησόμενον. I 259, 6 ἡ (sc. ψυχὴ) δ' ἐμπεριπατεῖ ὁ θ. III 253, 21 πᾶγκαλόν γε αὖχημα ψυχῇ, τὸ ἀξιοῦν θεὸν ἐπιφαινεσθαι καὶ ἐννομεῖν αὐτῇ. V 41, 5 πειρᾶσθαι δ' ὅλην (ψυχὴν) δι' ὅλων ἀκηλίδωτον ἀγιάζειν, ὡς ἰδόντα μὴ ἀποστραφῆναι θεόν. II 67, 6 μόνῃ δὲ ἡ ἀνθρώπου ψυχῇ δεξαμένη παρὰ θεοῦ τὴν ἐκούσιον κίνησιν. I 232, 10 δίκαιον τῶν τῆς ψυχῆς κινήματων ὅσα πρῶτα ἡ τῆς δυνάμεως θεῷ ὁμολογεῖν. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ φωτεύειν καὶ οἰκοδομεῖν ἐν ψυχῇ τὰς ἀρετάς. I 73, 21 ἐάν οὖν τι τοῦτων παραβῇς, ὡ ψυχῇ, σαυτὴν βλάψεις, οὐ θεόν. I 83, 2 ἔργον ἐστὶν οὐχὶ τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τοῦ φαίνοντος

αὐτῇ θεοῦ. I 107, 2 ψυχᾷ ... κράτος ὑπέμειναν θεοῦ. I 107, 19 ὁ κινῶν θ. καὶ ἀγῶν ... τὸ τῆς ψυχῆς ὄχημα. I 108, 15 πυνθάνεται οὖν ὁ θ. τοῦ σοφοῦ, τί ἐστὶν ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ βίῳ. I 109, 11 τὰς πράξεις καὶ προκοπὰς ἀπάσας ὁμολογήσειεν ἡ ψυχὴ κατὰ θεὸν εἶναι. I 109, 24 ἐξομολογήσασθαι τῷ θεῷ καὶ παραχωρήσαι πάντα ἰσχυροσεν ἡ ψυχὴ. I 111, 3 (ἡ ψυχὴ) θεοῦ σωτηρίαν περιμείνασα. I 115, 17 ἐμφανὴς αἰεὶ γίνου θεῷ (, ὡ ψυχῇ). I 115, 25 τί ὁ θ. ἀνομβρήσει πότιμον τῇ διψώσῃ καὶ ποθοῦσῃ ψυχῇ τὸ ἀγαθόν. I 117, 19 τοῦ θεοῦ μετοικιζάντος τὴν ψυχὴν. I 119, 11 ἡ (sc. ψυχῇ) ὁ θ. ἐνεφανίσθη. I 120, 2 ἡ (ψυχὴ) δὲ πάλιν θεὸν ἀποδοκιμάζουσα. I 124, 18 καλέσαντός σε (sc. τὴν ψυχὴν) τοῦ θεοῦ πρὸς μετουσίαν ἀρετῆς. I 133, 16 δύο φύσεις ἐδημιουργήθησαν ἐν ψυχῇ ὑπὸ θεοῦ. I 134, 15 καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα τῇ ψυχῇ ἐντετύπωκεν ὁ θ. I 137, 11 ὅρον γὰρ εἴθηκε καὶ νόμον ὁ θ. τὴν ἀρετὴν τῇ ψυχῇ. I 143, 6 τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς πόνον μὴ ἐαυτῇ προσάγειν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ ... θεῷ ἀνεργεῖν. I 144, 4 ὅλην γὰρ τὴν ψυχὴν ἄξιαν οὖσαν θεῷ προσάγεσθαι. I 151, 17 ἡ τροφή, ἣν δέδωκεν ὁ θ. τῇ ψυχῇ. III 124, 18 τὰ ... ἀγαθὰ, οἷς ἡ ψυχὴ τρέφεται, ἀνέθηκε θεῷ. I 152, 1 ἀναγαλλέτω οὖν ὁ θ. τῇ ψυχῇ, ὅτι ... I 160, 29 πολλαῖς γὰρ ψυχαῖς ... οὐκ ἐπέτρεψεν ὁ θ. I 183, 3 ὡς ψυχὴ, δέον ἐν οἴκῳ θεοῦ παρθενεύεσθαι. I 204, 3 προσθεῖς οὖν ὁ θ. τῇ ψυχῇ καλὸν δόγμα. I 234, 22 νέας δὲ ὅταν ἀνατελεῖ βλάστας αὐτοδιδάκτου σοφίας ὁ θ. ἐν ψυχῇ. I 264, 24 τῷ συνοδοιπόρῳ καὶ ἡγεμόνι τῆς τε ὁδοῦ καὶ τῆς ψυχῆς θεοῦ. II 121, 7 τὰς δὲ περὶ θεοῦ δόξας ἐν ταῖς ἐκάστων ψυχαῖς υποσυγκεχούσθαι. II 57, 4 τὸ ἀγαπητόν καὶ μόνον τῆς ψυχῆς ἔργονον ... ἀνάγει θεῷ. II 106, 14 ἥτις δὲ ὑπὸ θεοῦ ποικιλίνεται ψυχὴ. II 190, 24 ὁ τὰς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας πρὸς θεὸν τεύνας. II 268, 6 βουληθεὶς ὁ θ. τὴν ἀνθρώπου ψυχὴν καθῆραι πρῶτον. III 83, 13 ὅταν ἀνασκηδῶσιν ... τὴν ψυχὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ θ. III 126, 25 τῆς ἀνακαιομένης ἀσέβουτο ψυχῆς καὶ θεῷ καθαρῇζομένης. III 164, 10 ψυχῆς ... τοῖς εἰσω πρὸς θεὸν ἀγνεύουσης. III 166, 10 μὴ εἶναι θεοῦ καὶ ψυχῆς μέσον, ὅτι μὴ τὴν παρθένον χάριτα. III 189, 16 τῷ τῆς ψυχῆς φέροντι καὶ αἰῶνι καὶ πληροῦντι καρποῦς θεῷ. IV 16, 21 ὑπὸ φιλαρέτου ψυχῆς τὸν ἀληθῆ ζητοῦσης θεόν. I 101, 10 μαρτυροῦνται ὑπὸ θεοῦ, ὅτι καλῶν ἐρῶ (ἡ φιλόθεος ψυχὴ).

IV 24, 14 μόνῳ γὰρ ἔξεστι θεῷ ψυχὴν ἰδεῖν. IV 56, 23 (ψυχῇ) ἦλθε δὲ ... παρὰ θεοῦ. I 107, 18 τὸν ψυχικὸν ὄχλον σκεδάσαντος θεοῦ. — V 178, 3 ὁ νοῦς, ἦν μεγίστην ἀπένειμεν ἀνθρώπων γένει δωρεάν ὁ θ. I 71, 1 οὗ γὰρ μετέσχεον ὁ νοῦς παρὰ θεοῦ. III 26, 7 νῦν γὰρ ὁ θ. καταλαμβάνει τὸν μὲν νοητὸν κόσμον δι' ἑαυτοῦ ... ἐφήκεν. III 14, 4 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ... ὑπὸ θεοῦ καταπνευσθεῖσαν. III 21, 19 τίς δὲ οὐκ ἂν τι λέγοντι ... θεῷ προσέχοι τὸν νοῦν. I 70, 20 ὁ θ. ἀνέσπασεν αὐτόν (sc. τὸν νοῦν) πρὸς ἑαυτόν. I 96, 32 (ὁ νοῦς) τρέπεται, οὐ παρ' αὐτόν, ἀλλὰ παρὰ τὸν ... θεόν. I 98, 14 τὴν κατ' ἐνέργειαν αἰσθησιν ἄγει ὁ θ. πρὸς τὸν νοῦν. I 99, 20 οὐκ ἔστιν ὁ νοῦς αἰτιον οὐδενός, ἀλλ' ὁ πρὸ τοῦ νοῦ θ. I 106, 3 (ὁ νοῦς) τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτειν θεῷ. I 119, 25 ἅπαντα δὲ προσάπτει θεῷ. I 120, 10 δς τὸν ἰδίον νοῦν ἐνεργούντα οἶδεν, ἀλλ' οὐ θεόν. I 120, 28 (ὁ νοῦς) ἀναποθανεῖται τοῦ ἐμφύχου δόγματος ὃ ἀνέτε, κατ' ὃ μόνος αἰτίας ἐστὶν ὁ θ. III 288, 6 ὁ θ. καὶ ὁ ἀντίθεος νοῦς. II 199, 14 τὸν νοῦν ... σπένδουσθαι θεῷ. II 160, 14 ὁ εὐλογῶν τὸν θεὸν νοῦς. — I 116, 4 εἰ ἀναδώσει ὁ θ. τῷ βῆθαι καὶ μὴ κόφειν λογισμῶν πηγὴν. — III 298, 26 τίνα σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον εὔροι τις ἂν οἶκον ἐν τοῖς οὐαῖς θεῷ ἢ φιλόθεάμονα διάνοιαν. V 364, 17 βασίλειον καὶ οἶκος θεοῦ σοφοῦ διάνοια. III 271, 12 ὅταν εἰσέλθῃς, ὡς διάνοια. εἰς τὴν ἀρετῆς χώραν, ἣν ἐμπρεπὲς μόνῳ δωρεῖσθαι θεῷ. I 291, 26 διάνοιαν δὲ ἐκβεβλήσθαι καὶ χήραν θεοῦ. I 120, 23 (διάνοια) ἡ δοξάζουσα αὐτὴν αἰτίαν τῶν γινομένων, ἀλλὰ μὴ θεόν. I 122, 26 ὅταν ... ἡ διάνοια θεῷ τὰς ἐαυτῆς πράξεις καὶ διανοήσεις ἀνάψῃ. I 206, 10 τὸ προσθεῖναι θεὸν γένεσιν ἀγαθοῦ τελείου διανοῖα. II 27, 11 ὡς τῆς κατὰ μὲν διάνοιαν πιότητος ἀναφερομένης ἐπὶ θεόν. — c) deus est animae conjux, dicitur γεννᾶν, σπείρειν etc.: III 179, 9 τὸν γε θεὸν ἄνδρα τῆς φιλαρέτου διανοίας. III 192, 2 τὸν ἕνα ἄνδρα καὶ πατέρα φιλαρέτου ψυχῆς θεόν. I 182, 21 θεὸν ἄνδρα εἰπὼν οὐ παρθένον ... ἀλλὰ „παρθενίας“. III 302, 13 θεὸν δὲ τὸν τῆς ψυχῆς θεραπευτρίδος ἄνδρα καὶ πατέρα γνήσιον ἐπιγεγραμμένον. — III 180, 10 μόνον θεοῦ σπείρειν καὶ γεννᾶν τὰ καλὰ ἔργον ἰδίον. II 295, 29 σπείροντος καὶ γεννῶντος θεοῦ τὰ ἀστεῖα γεννήματα. I 153, 6 (Λείαν) ἐξ οὐδενός γενητοῦ λαμβάνουσαν τὴν σπορὰν καὶ τὴν γονὴν, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. I 99, 21

ὅτι δὲ ὁ γεννῶν ὁ θ. ἐστι. II 275, 3 ὅσα δὲ ἂν ἐπινίφω ὁ θ. ἄρδῃ, τέλεια καὶ δόλοκληρα καὶ πάντων ἄριστα γεννᾶται. I 72, 8 ἐπίγειον ἀρετὴν σπεῖρει καὶ φυτεύει τῷ θνητῷ γένει ὁ θ. I 73, 8 θεοῦ δὲ σπεῖροντος καὶ φυτεύοντος ἐν ψυχῇ τὰ κακά. I 82, 3 ἔσπειρεν ὁ θ. <ἐν> τῇ γηγενεὶ φρονήσιν τε καὶ ἀρετῇ. II 38, 6 σπεῖρει δ' ὁ θ. ἐν ψυχαῖς ἀτέλες οὐδέν. I 153, 12 ἐμοῦ γὰρ ἕνεκα ἔσπειρεν ὁ θ. ἐν τῇ ἀρετῇ τάχα, οὐχ ἑαυτοῦ. III 180, 2 ὅτι θ. αὐτοῦ (sc. τὸ αὐτομαθὲς γένος) ἔσπειρε. I 181, 2 τίς οὖν ὁ σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ἀρεταῖς) τὰ κατὰ πλὴν ὁ τῶν ὄντων πατήρ. I 183, 1 τὸν ... θεὸν ἀθανάτων καὶ παρθένων ἀρετῶν σπεῖρειν ἰδεάς. II 150, 10 θεοῦ σπεῖροντος τὸ βέβαιον. III 147, 13 τοῦ θεοῦ σπεῖροντος αὐτά. — I 153, 2, 9 sqq. cf. 181, 10. III 12, 21 θεοῦ ... τοῦ μόνου δυναμένου τὰς ψυχῶν μήτρας ἀντιγινύσαι. I 99, 25 ὁ θ. αὐτὴν (sc. ἀρετὴν) τετίμχη καὶ παρέχει τὰ πρωτοτόκια τῇ μισομένη. I 181, 6 τὴν γὰρ Σάρραν εἰσαγεῖ τότε κύουσιν, ὅτε ὁ θ. αὐτὴν μωμῆθαι ἐπισκοπεῖ. I 181, 11 θ. (Αἰεὶα) δὲ συλλοβοῦσα ἔτεκεν οὐ θεῶ. I 182, 13-15 ὅταν δὲ ὁμιλεῖν ἀρξῇται ψυχῇ θ. III 73, 20, 24 (ἡ ἀρετὴ) εἰώθει θεῶ μόνῃ τίκτειν. II 56, 15 τὰ ... οἰκεία τοῦ θεοῦ γεννήματα οἱ δόλοκληροὶ ἀρεταί. — d) deus homines adiuvat, servat, beneficiis afficit: III 14, 11 χρεῖος δ' ἐστὶν ... ὁ πεπλάσμενος ἡμῶν ᾧ ... βοήθειας τῆς ἐκ θεοῦ. IV 259, 8 τὴν ἀήρτητον ἐκ θεοῦ βοηθεῖται. VI 154, 9 μὴ ἀπεστερηθῆναι τὸ ἰουδαίων ἔθνος ἐπικουρίας τῆς ἐκ θεοῦ. III 194, 13 οὐδὲ γὰρ ἂ δοῦναι θεῶ, ταῦτα καὶ ἀνθρώπων λαβεῖν δυνατόν. IV 304, 14 ἦν (sc. τροφήν) ἀνθρώπων ... ἀπένειμεν ὁ θ. V 352, 14 ἦν (sc. ἐλπίδα) ὁ θ. ἀνθρώπων γένει κατέσπειρεν. I 110, 30 ὑπὸ θεοῦ σφύζεται ὁ ἀποκρίπτων τῶν παθόν. I 201, 5 οὐ διὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ὡς αἰτίου τὸ σφύζεσθαι. IV 22, 17 καταφεύγει συμμάχων τὴν ἐκ θεοῦ. V 301, 10 τοῦ θεοῦ παρασχύοντος ... εὐφορίαν ἀρεταῖς. II 89, 8 οἷς δ' ὁ θ. ἐπινίφει καὶ ἐπομβρεῖ τὰς ἀγαθῶν πηγὰς ἀνωθεν. III 201, 9 ἀρετὴν ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον ὁ θ. ὁμωρῇσει. IV 124, 6 πάντα δ' ἐξευμαρίζει θ. V 372, 3 τὴν ἐκ δυσγενείας ἀρετὴν ωμομένην θεὸς ἀσπάζεται. IV 187, 17 ὁ θ. αὐτῶν προασπίζει περιφανούς. VI 201, 8 τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀγαθὰς ὑπὸ γένει εἴκοι γνωμάς ὁ θ. V 357, 18 τὸ ἀρμόστων ὁσίοις ἐπικουρικὸν ἐπιπέμψαντος τοῦ θεοῦ. I 259, 4 ὁ Λάβαν οὐκ ἐστὶ πρὸς σοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ ὁ θ. V 364, 1 ἐδικαίωσε γὰρ ὁ θεὸς γέρας

τῷ σπουδαίῳ παρασχέιν. V 364, 7 <δ> ... ἐγέραρεν ὁ θ. ἡμεῖς. — e) dei voluntas et actiones: I 166, 6. II 16, 10. III 62, 9. IV 189, 1 cf. 141, 17 (βούλημα). I 156, 32 (θέλημα). IV 145, 8 ἐβούλετο. I 185, 5. II 12, 4. IV 96, 7. V 325, 4 (βουλήθεῖς). IV 80, 10 βουλομένου θεοῦ. IV 83, 22 ὅσα μέλλει ποιεῖν ὁ θ. IV 86, 23 ὅταν δοκῇ τῷ θεῶ. IV 243, 19 καθ' ὃν ἂν χρόνον δόξῃ τῷ θεῶ. IV 23, 5 cf. 11, 15. 272, 16. ὁ θ. ἤξισεν. IV 142, 4 δικαιοσύνας θεοῦ. I 149, 5 ἄκοντος θεοῦ. I 106, 7 κελεύει ὁ θ. IV 148, 9. 150, 5 κελεύσαντος τοῦ θεοῦ. I 106, 9. 109, 4 προστάττει ὁ θ. IV 138, 2. 215, 5 θεοῦ προστάξαντος. VI 69, 12 προστάζει θεοῦ. I 97, 13 οὐκ ἀφῇσει δὲ ὁ θ. IV 151, 20 προηρέτο ὁ θ. — I 52, 8 ζῶα ἡγαγεν ὁ θ. πρὸς τὸν Ἀδάμ. I 53, 13 φυτευθῆναι ... παράδεισον ὑπὸ θεοῦ. I 65, 5 τοὺς ... τρόπους εὐλόγει τε ὁ θ. I 67, 12—68, 16 „οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θ.“ I 108, 28 ὁ θ. τὴν φυγὴν οὐκ ἐπαινεῖ. I 122, 12 τὸν <δ> ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου θ. διαρρέεται. I 126, 3 πυνθάνεται τῆς αἰσθήσεως ὁ θ. I 127, 18, 20 τὸν Εἰρ ... πονηρὸν οἶδεν ὁ θ. καὶ ἀποκτείνει. I 127, 26 καταρᾶται ὁ θ. I 129, 6 ἥδονην καὶ σῶμα ἄνευ μεμίσγηκεν αἰτιῶν ὁ θ. I 130, 7 (Μελχισεδέκ) ἱερέα ἑαυτοῦ πεποίηκεν ὁ θ. I 131, 14 (Ἀβραάμ) γῆν οἰκεῖν, ἦν <ἀν> αὐτὸς διῶ ὁ θ. I 134, 11 Βεσσελεὴλ ἀνακαλεῖ ὁ θ. ἐξ ὀνόματος. I 158, 11 τῇ αἰσθήσει τὰ ἀληγεῖνὰ πάντα παρανεύσας τέθεικεν ὁ θ. I 172, 5 βεβαιούοντος τοῦ θεοῦ τὴν ἔλασιν αὐτοῖς. I 217, 1 ἀρχὴν γὰρ ... ἀρετῆς ἀπάσης ὁ θ. ἀνέδειξεν ἀνθρώποις πόνον. I 239, 13 ὅταν εἰσαγάγῃ σε ὁ θ. εἰς τὸν καλεόντα λόγον. I 274, 25 τοῦ θεοῦ τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν τρέποντος. II 2, 17 τὸν ... Ἀδάμ ὁ θ. ἐκβάλλει. II 4, 25 Ἀβραάμ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον. ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θ. II 19, 21 διένειμεν ἔθνη ὁ θ. II 19, 30 ὅποτε ὁ θ. διένειμε καὶ διετείχεῖς τὰ τῆς ψυχῆς ἔθνη. II 37, 20, 23 οὐδὲ γὰρ Μωσῆς ... κατένευσεν ὁ θ. τοῦτο γε. II 89, 21 ᾧ δίδωσιν ὁ θ. τὰς ἀκράτους μεθύματος πόσεις. II 142, 4 τοῦτ' ἐκ παρὰ τοῦ θεοῦ ἔλαβον. II 152, 6 εἰς τὴν ὑπὸ θεοῦ δοθεῖσαν χώραν. II 158, 25 τὰς διηγῆσεις τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων. II 171, 15 εἰς μίαν κορυφὴν συνάψας ὁ θ. ἐκατέρως (sc. ἥδονην καὶ ἀληγῆ-δόναν). II 183, 14 ἀφ' οὗ μὴ ἀπεγνώσθη παρὰ θεῶ. II 241, 23 (ὁ ἐπαινούμενος) ὑπὸ θεοῦ. II 267, 8 γράψαντος τε καὶ βεβαιώσαντος <θεοῦ> τὸ κήρυγμα. II 285, 5 δακτύλῳ γὰρ θεοῦ καὶ τὰς πλά-

κας ... γραφῆναι. III 62, 11 ὁ θ. τὸ οἰκεῖον ἐργάσεται ἑαυτῷ. III 61, 8 τῷ φιλαργῶν κατοικεῖν οὐ δίδωσιν ὁ θ. ὡς ἐν οἰκείᾳ γῇ τῷ σώματι. IV 22, 1 ἀποδεξάμενος οὖν ὁ θ. τὴν εἰρημένην πρᾶξιν. IV 34, 18 ταύτην (sc. ὅρασιν) γὰρ ὁ θ. βασιλεῖα τῶν ἄλλων ἀπέφηνεν. IV 36, 12 τοῦ θεοῦ τοὺς ἀληθεῖς ἐπαίνους αὐτῶν στηλιτεύσαντος ἐν οὐρανῷ. IV 57, 13 τὴν δὲ τοῦ σοφοῦ βασιλείαν ὀρέγει θ. IV 286, 19 τῶν εἰς χρῆσιν δοθέντων ἀνθρώποις ὑπὸ θεοῦ. IV 291, 12 τῇ δ' ἐβδόμῃ παυσάμενον τῶν ἔργων τὸν θεόν. V 14, 16 ἐπαίνεσας οὖν ὁ θ. τὴν ἀριστείαν. V 72, 12 αἰτεῖται γὰρ ... παρὰ σοῦ ὁ θ. οὐδὲν βαρύ. V 184, 3 παραδεδοσθαι ὑπὸ θεοῦ χερσὶν ἀνδροφόνους. V 184, 13 γρηται γὰρ ὁ θ. τοῖς ὀλίγα καὶ ἰσμία διημαρτάνουσι. V 204, 16 δοκεῖ ... μηδὲν οὕτως ὁ θ. ἐμφανὲς ἀφανούς ἀπεργάσασθαι μίμημα. V 279, 4 θεοῦ στραταρχούντος ἀοράτως. V 285, 3 διὰ λόγους ... αἰρεθεὶς ὑπὸ θεοῦ. V 324, 5 θεοῦ (σπεύδοντος) δὲ ἀνυπερθέτως ἐξοικειοῦσθαι τὸν ἰκέτην. V 330, 16 ὡς καὶ θεοῦ τυχεῖν ἐπαίνετου. V 338, 4 ὁ θ. προευνεπίστατο τὰ ἐπιτήδεια πᾶσι τοῖς ζώοις. V 363, 5 ἀνθρώπους ... ἐνὶ κελύσματι συναγάγοι ὁ θ. V 365, 1 τὰ κατὰ τῆς δουλείας συνέτριψεν ὁ θ. V 375, 18 τρέψει γὰρ ὁ θ. τὰς ἀράς. VI 195, 17 διὰ τὸν ἐπιπερμάμενον κίνδυνον, οὐκ ἐκ θεοῦ μόνον ... VI 199, 11 μέμψαιτ' ἂν οὐδὲ θ. ἡμᾶς.

6. homines quomodo cum deo se coniungere possint: a) ἐξομοιώσεις θεοῦ, συγγένεια, πίστις, ἔρωτες, φιλία, φόβος, ἐλπίς etc.: I 50, 25. IV 285, 14. V 252, 12. 268, 16 (πρὸς θεὸν ἐξομοιώσεις). III 124, 1 ὁμοιώσεις θεῷ (Plato). II 29, 18 πρὸς θεὸν οἰκείωσιν εἰργάσασθαι. V 226, 1. 319, 5. 8 μιμεῖσθαι θεόν. I 73, 2 τοῦ μιμεῖσθαι θεοῦ τὰ ἔργα ὄντος ὁσίου. IV 294, 11 τοὺς ... μιμησάμενους θεόν (int. γονεῖς). III 109, 7 ἡ πρὸς θεὸν ὁμολογία συγγένεια γίνεται. V 333, 7 τῆς πρὸς θεὸν συγγενείας ὀρεχθέντα. V 212, 17 ἀνθρώπος ... ἀγγέλιος ὢν θεοῦ καὶ συγγενῆς. I 122, 11 θεῷ συγγενέσθαι. — III 22, 6. 191, 12. 219, 22. IV 58, 18. 59, 17. 60, 1. V 342, 1 (ἡ πρὸς θεὸν πίστις). V 218, 9 θεοῦ πᾶσιν ἐργάζεσθαι. V 278, 16 πᾶσι δὲ τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας. I 191, 7 κάλλιστον ἱερεῖον οἶσει θεῷ πᾶσιν. II 150, 1 τὸ πᾶσι πᾶσι βεβαιωτάτης σύμβολον μαρτυρίαν θεοῦ περιχοῦσης. I 14, 11. 108, 14. 164, 3. 12. II 276, 24. III 21, 24. 22, 2. 194, 13. IV 59, 8. 174, 11. 261, 23. V 332, 10. 342, 5, 9 (πιστεύειν θεῷ). II 292, 1

τῆς ἐν ἅπασιν τοῦ θεοῦ χρηστότητος πεπιστευκεν. IV 60, 14 περὶ δὲ ὧν ὁ θ. ὁμολογεῖ, τί προσχρὴν ἀνθρώπους ἢ βεβαιότατα πιστεύειν. IV 176, 6 εἰ δὲ τις τοῖς ἀπιστεῖ, θεὸν οὐτ' οἶδεν. I 159, 9 παγίως περὶ θεοῦ πιστώσαι. I 241, 2 τὸν δὲ ὅρκον αὐτὸν θεῷ πεπιστώσθαι. — III 122, 27 ἔρωτι καὶ φιλίᾳ θεοῦ ἀσάρκην καὶ ἀσωμάτῃ κατεσχῆσθαι. VI 70, 22 <θεοῦ> φιλίαν. IV 157, 21 φίλος δὲ ὁ προφήτης ἀνείρηται θεοῦ. I 128, 7. 8 εἰ τις θεῷ φίλος. II 277, 5. III 6, 12 (οἱ φίλοι τοῦ θεοῦ). II 188, 7 (φίλοι) τῷ θεῷ καθάπερ (Μωυσῆς). — II 311, 6. V 255, 4 (θεοῦ φόβος). II 272, 22 τὸ φοβεῖσθαι τὸν θεόν opp. ἀγαπᾶν. IV 128, 11 δεῖσας τὸν ... θεόν. — V 338, 25 ὁ ἀναθεὶς τὴν ἐλπίδα θεῷ. V 75, 1 τῆς μεγίστης ἐλπίδος οὐκ ἄμεινους, τοῦ θεοῦ. V 339, 7 ὅς ἂν μὴ ἐπὶ θεὸν ἐλπίξῃ. I 290, 5 ψυχῆς ἐπὶ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐλπιζούσης. I 289, 20 τῶν μὴ ἐλπιζόντων ἐπὶ θεὸν λογικῆς φύσεως οὐκ ἠμεοιραμένων. — V 32, 23. 128, 3. 318, 2 (ἡ τοῦ θεοῦ μνήμη). VI 52, 19 ἀλῆστον ἔχουσι τὴν τοῦ θεοῦ μνήμην. I 224, 11 πότε οὖν οὐκ ἐπιλήσῃ θεοῦ; IV 264, 11 ἐκλαθῆμενοι τοῦ πρὸς ἀλήθειαν θεοῦ. V 317, 14 τὸ μὴδέποτε ἐκλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. — I 166, 24 ὁ ζηλώσας τὸν ὑπὲρ θεοῦ ζῆλον. IV 2, 20 ποτινύμενοι τὸν θεόν. IV 131, 2 τὸν θεὸν ποτινύμενος. IV 247, 7 ποτινύται δὲ τὸν θεόν. V 89, 4 ποτινάσθω τὸν θεόν. III 213, 8 τὰ πάντα διήλθον θεοῦ. I 101, 19 οἱ ἐγγίσαντες θεῷ. IV 59, 6 οἱ ... ἐπὶ θεὸν σπεύδοντες. III 29, 11 cf. I 251, 1. III 122, 14 τὸ πρόσφυγα καὶ ἰκέτην γενέσθαι θεοῦ. IV 173, 5 „θεοῦ καταφυγὴν“. I 119, 21 ὁ γὰρ ἀποδιδράσκων θεὸν καταφεύγει εἰς ἑαυτόν. V 74, 22 (ἡ) ἐπὶ τὸν θεόν (καταφυγὴ). II 147, 13 cf. 14. 148, 2. 227, 1. III 132, 14. V 32, 13 cf. II 145, 16 οἱ τὸν θεὸν κλῆρον ἔλαχον. I 100, 21 τοῦ Λευὶ κλῆρος ὁ θ. III 161, 18 διανοίας κλῆρον τὸν θεὸν ἔχεν. III 166, 5 κλῆρον ... δοῦναί μὲν θεῷ, λαβεῖν δὲ σοφῷ. V 348, 9 τὸν θεοῦ κλῆρον ἰδίαν οὐσίαν ὑπολαμβάνων. V 29, 4 προσκεκληρωμένους θεῷ. II 146, 5 κληρονομίαν ... καὶ αὐτὸν ... κλῆρον ἐτέρων εἶναι. II 144, 17 κληροδοτεῖν ... ἀναγκαιόν. — III 258, 18 τὸν δὲ θεὸν οὐκ ἐπιλείψεις. IV 240, 1 cf. 241, 11 οἱ τὸν ἀληθῆ θεὸν καταλιπόντες. II 261, 11 cf. I 290, 24 καταλειφθῆναι ὑπὸ θεοῦ. II 50, 13 μὴ λιποτακτεῖσαι μὲν τῆς τοῦ θεοῦ τάξεως. III 186, 26 οὐκ ἀπὸ θεοῦ πεσόν, ἀλλ' ἀπ' ἑαυτοῦ. I 114, 1, 14 cf.

113, 6. 119, 18. 123, 20 πῶς καὶ ἀποκρύπτουσαι τις θεὸν λέγεται. I 114, 14 τὸν θεὸν ἂν ἰσχύσαι λανθάνειν; — h) visio et cognitio dei: II 185, 15. III 229, 10. V 342, 4. 343, 22 cf. IV 37, 21 sqq. (ὁρασις θεοῦ). II 307, 23. III 191, 23 τὸν θεὸν ὁρᾶν. III 295, 1 ὅτε ἀντικρύς ἐστι θεοῦ (ἡ διάνοια), ὁρώσά τε καὶ ὁρωμένη. III 157, 4 ὅταν οὖν ἀκούσῃς ὁφθέντα θεὸν ἀνθρώπῳ. IV 19, 19 οὐχ ὅτι ὁ σοφὸς εἶδε θεόν, ἀλλ' ὅτι „ὁ θ. ὠφθη“ τῷ σοφῷ. I 121, 12. 151, 7. 154, 27. 160, 22. 256, 4. II 14, 8. 20, 6. 240, 13. III 18, 18 sq. 82, 8. 154, 21. 171, 5. 11. 241, 16. 286, 19. IV 14, 3. V 345, 24. VI 156, 5 (ὁ τὸν θεὸν ὁρῶν cf. Ἰσραήλ in indic. ncm.). II 145, 16 κληρὸν εἰρήκε θεοῦ τὸν ὁρατικὸν τρόπον. II 246, 25 ᾧ μόνῳ τὸν θεὸν ἕξεστι καθορᾶν. I 101, 24 τὰ θεοῦ καθορᾶν ἀπόρρητα. II 278, 1 θεοῦ φωνήν, ὁρωμένην τῷ τῆς ψυχῆς ὁμματι. IV 14, 11 πρὸς ὃν (sc. θεόν) εἴ τις τὸ τῆς ψυχῆς ὁμμα τεῖνας ἐφθασκε. II 305, 25 τῆς ψυχῆς ὁμμα, ᾧ νοητὰ βλέπειν ἔδωκεν ὁ θ. I 294, 6 εἰς ὅψιν οὐκ ἀφίξη θεοῦ. III 123, 5 εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τοῦ θεοῦ. I 182, 6. 295, 8. II 3, 4. 5, 18. 37, 10. 61, 7. 79, 24. 146, 11. 261, 19. III 163, 14. 294, 4. IV 244, 11. V 217, 25 ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 173, 4. II 2, 19. IV 189, 5 (ἡ θεοῦ φαντασία). V 10, 14 τῆς κατὰ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐναργῶς φαντασίας ἀμοιροῦμεν. IV 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρου φαντασιόυται ὁ νοῦς θεόν. I 131, 11 cf. 135, 25 (τὸ) ὑψηλῶς νοεῖν περὶ θεοῦ ἔμφασιν τοῦ ὑψίστου κινεῖ. I 124, 29 οἱ τὸν θεὸν ἰδεῖν ἀδυνατοῦντες. III 179, 17 Μωσῆς, ἡγνίκα ἀπεστράφη εὐλαβοῦμενος τὸν θεὸν ἰδεῖν. III 230, 5 τὸν περὶ τόπου καὶ λόγου θεὸν ἰδεῖν. III 255, 20 πρὸς τὴν τοῦ μήπω δυναμένου τὸν ἀληθῆ θεὸν ἰδεῖν ὠφέλειαν. I 106, 23. 28 τοῦ σωφροσύνην καὶ θεὸν ἰδόντος εἰλικρινῶς τὸ μὴ ἀποδῆσκειν (ἐστίν). I 135, 21 μηδὲ κατοπτροῖσιν ἐν ἄλλῳ τινὶ τὴν σὴν ἰδέαν ἦ ἐν τοῖς τῷ θεῷ. I 135, 12 διὰ σκιᾶς τὸν θεὸν καταλαμβάνουσι. I 70, 19 τοσοῦτον ἀναδραμεῖν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ὡς ἀντιλαβεῖσθαι θεοῦ φώσεως. I 130, 23. 277, 14. 279, 7 (ἐννοίαν λαμβάνειν θεοῦ). I 161, 10 ἐὰν γὰρ ἐλθῇ εἰς τὴν διάνοιαν ἐννοία θεοῦ. III 255, 4 ὡς μὴ δύνασθαι θεὸν ἄνευ σώματος ἐπινοῆσαι. III 30, 13 ἵνα τὸν ἀδεικτον ἐννοῇς θεόν. I 70, 17 πῶς ἂν ἐνόησεν ἡ ψυχὴ θεόν. III 26, 1 περὶ θεοῦ καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ διανοῶται (ἡ διάνοια). II 52, 15 γυμνῇ τῇ διανοίᾳ πρὸς θεὸν ἀφίεται. I 177, 20 γυμνῇ τῇ

διανοίᾳ μετάρσιος πρὸς θεὸν ἀναπτῇ. II 86, 24 τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσις ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. III 146, 5 ὅσα μετὰ τὸν θεὸν γινῶναι. III 254, 10 ὧν δυνατὸν ἀνθρώπῳ καταλαβεῖν μὴ ὄντων περὶ θεόν, ἐπιγνῶ τὴν ὑπαρξίν. II 304, 22 ἐπιστήμην θεοῦ καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ σαφῇ λήψεσθαι. II 105, 10 ἡ δὲ τοῦ θεοῦ ἐπίσκεψις. II 306, 23 μαθὼν ἀκριβῶς ἑαυτὸν εἴσεται τάχα πού καὶ θεόν. II 178, 29 τὸν ἀληθῆ θεὸν συγχρίνειν. III 140, 9 ἡ δὲ τοῦ ... θεοῦ ζητήσις. II 283, 10 cf. V 8, 18 αἰ περὶ θεοῦ ... ζητήσεις. I 123, 13-16 εἰ γὰρ ζητεῖς θεόν, ὦ διάνοια. IV 21, 7 οἱ γὰρ ζητοῦντες καὶ ἐπιποθοῦντες θεόν. I 113, 17 αἱ γὰρ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν θεοῦ μυστηρίων. II 279, 23 τὸ τῷ θεῷ συνεγγίξειν. I 206, 19 ὅταν γε μόνος (Μωσῆς) ἰδῇ τῷ θεῷ προσέρχεται. II 3, 19 εἰς τὸν γνῶσκον, ὅπου ἦν ὁ θ. εἰσελεύσεται. I 82, 24 ὅταν γὰρ ἐκβῇ ὁ νοῦς ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτὸν ἀνενέγκῃ θεῷ. I 286, 18. 20 εἴ τις οὖν ἱκανὸς ἐστὶν ἀκοῦσαι τῆς θεοῦ ποιητικῆς. I 132, 26 πορεύεται ἡ ὑπομονητικὴ Ῥεβέκκα πυθέσθαι παρὰ θεοῦ. III 251, 9 ὁ σοφὸς Ἀβραάμ, ὅτε ἐντευξόμενος ἦε τῷ θεῷ. III 18, 5 cf. 164, 18 ὁ ... γλιγόμενος ὁπαδὸς εἶναι θεοῦ. — c) deus est inspirationis auctor: V 348, 15 ἐρμηνεύς γάρ ἐστιν ὁ προφήτης ἐνδοθεν ὑπηχοῦντος τὰ λεκτέα τοῦ θεοῦ. V 16, 19 ἐρμηνεὺς γάρ εἰσιν οἱ προφῆται θεοῦ καταγρωμένου τοῖς ἐκείνων ὀργάνοις. I 267, 11 τὰς πρὸς ἐρμηνεῖαν ἀπάσας ἰδέας ἀναδείξαντες καὶ τελειώσαντες θεοῦ. I 268, 15 μέχρις ἂν ὁ θ. τὸν ἄριστον ἐρμηνέα κατασκευάσῃ τὰς τοῦ λέγειν πηγὰς ἀνομβρήσας καὶ ἀναδείξας αὐτῷ. II 284, 27 τὸ ἐρμηνεύον τὰ θεοῦ. III 59, 13 φαύλῳ δ' οὐ θέμις ἐρμηνεῖ γενέσθαι θεοῦ. III 59, 15 (ὁ σοφὸς) μόνος ὄργανον θεοῦ ἐστὶν ἡ χεῖρ. II 290, 18 τὰ ... λεγόμενα καλὰ ὄντα ὁ φιλάρετος ὑπῆχει θ. III 259, 7 ἄρχοντας τῆς κινήσεως θεοῦ καὶ ὑπηχοῦντας ἀοράτως τὰ ἡμῖν μὲν ἄδολα. IV 267, 7 τοῦ προφήτου χρησμένου θεῷ μάρτυρι. III 140, 4 ζητήσας καὶ ὁ προφήτης αὐτός, τί τὸ τοῦ κατορθοῦν αἶτιον, ἀνέδρεν ὅτι ἡ θεοῦ μόνου σύνδοξ. V 364, 16 ᾧ φησιν ὁ προφήτης τὸν θεόν „ἐμπεριπατεῖν“ οἶα βασιλεῖν. II 139, 6 (τὸν Βεσελέηλ) ἀνακαλεῖ ὁ θ. I 115, 21 Μωσῆς, ὅτι ἐμφανῆς καθίσταται θεῷ. II 273, 8 ὑπὸ δὲ τοῦ θεοῦ κεχειροτονησθαι. I 135, 23 διὰ τοῦτο Μωσῆν ἀνακέκληκε καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θ. II 293, 9 ὡς λαλεῖ ὁ θ. III 16, 1 ὁ θ. ἐφθασε τὸν καλοῦντα. I 135, 30 χρῆται ... Μωσῆς ὑπεργητῇ

τῷ θεῷ. I 234, 23 τὸν γὰρ θεοῦ φοιτητὴν ... ἀμύχανον ἔτι θνητῶν ὑψηλῆσεως ἀνέχεσθαι. I 205, 2 οἱ δὲ ἀνθρώπων μὲν ὑψηλῆσεως ἀπολελοιπότες, μαθηταὶ δὲ εὐφραεῖς θεοῦ γεγονότες. IV 203, 2 συνέγραψεν ὑψηλῆσαμένου θεοῦ. I 207, 2 ἀφ' οὗ τὸν θεὸν ἀρεῖσασθαι διαλέγεσθαι ὡς θεράποντι αὐτῷ. III 1, 12 ἤρξαστο ὁ θ. αὐτῷ διαλέγεσθαι. IV 136, 15 τὸ τεράστιον τοῦτο καὶ τεθαυματουργημένον δεῖξας ὁ θ. τῷ Μωυσῇ. IV 237, 18 Μωυσέως ... πλείους ἡμέρας ἰδιάζοντος τῷ θεῷ. V 348, 5 (Μωυσῆς) ὑπὸ θεοῦ χειροτονήσας. I 144, 11 χρησμῶν θεοῦ νομοθετούντος ἤκουεν. I 182, 6 (Ἰερεμίας) χρησμὸν τινα ἐξείπεν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 167, 16 χρησμῷ πρᾶυνθήσεται θεοῦ τῷ κελεύοντι. III 259, 12 τοῦ θεοῦ χρησμοὶ σαφέσιν ἐοικότα διὰ τῶν ὀνειρῶν υποβάλλοντος. IV 141, 17 τοῦ θεοῦ τραυτέραις χρησμῶν ἀποδείξει ταῖς διὰ σημείων καὶ τεράτων τὸ βούλημα δεδηλωκότος. IV 192, 19 χρησμοὶς ὠρησάμενος ὁ θ. IV 271, 24 μὴ εὐρήματα ἀνθρώπου ἀλλὰ θεοῦ χρησμοὶς σαφεστάτους. V 217, 25 χρησμῷ θεοπισθῆναι φησιν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. V 283, 12 τοῦ θεοῦ χρησμοὶς ἐναργεῖς καὶ λογίους ἀριδύλους ἐμφανῶς θεοπίζοντος. V 133, 5 τῶν γενικῶν νόμων, οὓς προεφήτευσεν ὁ θ. IV 272, 16 τῶν νόμων οὓς μὲν αὐτὸς ὁ θ. ... θεοπίζειν ἤξισεν. IV 306, 26 cf. V 151, 23 τῶν δέκα λογίων, ἅπερ ἱεροπρεπῶς ἔχρησεν αὐτὸς ὁ θ. VI 72, 10 οὐκ ἂν ἴσως ἀπηξίωσεν ὁ θ. ... ψυχαῖς ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων ἢ δι' ὀνειράτων ἢ διὰ χρησμῶν ἢ διὰ σημείων ἢ τεράτων ὑψηλίσθαι. I 200, 15 διὰ τοῦ θεοῦ τὴν σαφήνειαν εὐρεθήσεσθαι τῶν ἐνυπνίων. III 95, 18 τῷ διδασκάλῳ καὶ ὑψηλῇ τῷ θεῷ. II 193, 22 παραδόσεις καὶ ὑψηλῆσεως ... ὀξύταται δ' αἱ διὰ θεοῦ. IV 60, 4 οὐκ ἐστὶ μόνον ὡς ἀνθρώπου θ. ἀλλὰ καὶ ὡς φίλος γνωρίμῳ διαλεγόμενος. IV 244, 19 cf. III 5, 11 ἀποκρινόμενον δὲ τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκοντος. IV 244, 20 μεταδόντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ τῆς προγνωστικῆς δυνάμεως. V 341, 15 οἷς ἂν ὁ θ. αὐτὴν ἐπιλάμψῃ τῆς ἀληθείας. III 182, 29 ὁ δ' ὅστις ... ἀρίστως ὑπολήψεται ταῖς περὶ θεοῦ κατεσχημένους. V 220, 21 ἐνθουσιασεῖς καταψευδόμενοι θεοῦ. IV 85, 24 οὐ γὰρ ἄνευ θεοῦ ταῦτ' ἀποωδήγεσθαι μοι δοκεῖς. I 148, 18 οἷς ἂν ὁ θ. ὁμβρήσῃ λόγους ἐκ τῆς μετασίτου καὶ καθαρᾶς φύσεως. II 278, 22 ὁ θ. χαρίζεται τῇ ψυχῇ ὠρεᾶν ... ἐπιδείξειν καὶ θεωρίαν τῶν ἀθανάτων. II 86, 8 τοὺς γὰρ προφῆτας ἐκάλουν οἱ πρότερον τοτὲ μὲν ἀν-

θρώπους θεοῦ, τατὲ δὲ ὁρῶντας. III 79, 15 θεοῦ γὰρ τὸ αὐτομαθὲς καὶ αὐτοδίδακτον ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καλὸν ὁμωβήσαντος. III 146, 1 παρ' αὐτοῦ μαθεῖν τοῦ θεοῦ, τίς ἐστὶν ὁ θ. III 124, 8 τὰ μὲν ἐκούσια γνώμης τῆς ἡμετέρας ἔργα εἶναι, τὰ δὲ ἀκούσια θεοῦ. I 84, 18 ᾧ δὲ παρέχει ὁ θ. ἐπιστήμην βεβαίαν. II 92, 2 θεῷ τῷ τὴν εὐφρορίαν τοῦ διανοεῖσθαι παρασγόντι. II 272, 11 τὰς ἀληθείας καὶ σαφεῖς τῶν πραγμάτων συγχρίσεις εἶναι κατὰ θεόν. IV 250, 1 οὓς ἐθέσπισεν ἄνευ προφήτου ὁ θ. διὰ φωνῆς. IV 139, 2 ἀφ' οὗ λέγοντος ἤκουε θεοῦ. IV 185, 19 πεύσομαι τὸν θεοῦ, τί λεκτέον. IV 172, 18 μνημόνους διὰ συμβόλων τοῦ θεοῦ. — d) dei veneratio et servitium (τιμᾶν. εὐχαριστεῖν, εὐαρεστεῖν, σέβειν, θεραπεύειν, λειτουργεῖν, δουλεύειν, ἀρέσκειν, ἰλάσκεσθαι): II 41, 6 θεὸν τιμᾶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ περιέχεσθαι. I 115, 12 ἀξίως γὰρ οὐδεὶς τὸν θεὸν τιμᾷ. V 144, 10 πατέρα ... μετὰ θεὸν καὶ μητέρα τίμα. V 48, 2 τὴν μὲν ὀλόκαυτον δι' αὐτὸν μόνον τὸν θεόν, ὃν καλὸν τιμᾶσθαι. III 99, 11 αὐτοὶ μοι μόνος ἐστὶ θ. τιμητέος. I 230, 9. II 9, 10. 26, 24. 120, 20. 129, 23. 159, 11. 177, 20. 191, 23. 253, 23. III 88, 7. 91, 24. 275, 2. IV 240, 12. 241, 9. 265, 6. V 14, 19. 18, 3. 76, 19. 158, 5. 323, 4. VI 200, 5 (θεοῦ τιμῇ). V 47, 19 τὴν πρὸς θεὸν τιμὴν ... ὡς ἀναγκαῖον καλόν. V 121, 4 τὰς τοῦ θεοῦ τιμὰς ἀλόγους ζῳίους ... προσένουσιν. — I 223, 3. II 158, 11. IV 209, 21. V 50, 21. 137, 12. 151, 16 (εὐχαριστεῖν θεῷ). III 40, 13 ἵνα ... ὁ θ. εὐχαριστηταί. II 58, 1 τίνι γὰρ εὐχαριστητέον ἄλλῳ πλὴν θεῷ; IV 226, 3 ἥς τὸ εὐχάριστον ἀθανάτιζεται ... παρὰ θεῷ. II 286, 12. V 123, 14. 231, 2 (τὴ πρὸς θεὸν εὐχαριστία). V 32, 16 κοινωνοὶ τῶν κατ' εὐχαριστίαν ἀπονεμομένων γίνονται θεῷ. I 83, 8 ἐν εὐχαριστίᾳ θεοῦ. V 66, 20 ταῖς πρὸς θεὸν ἀνθρώπων εὐχαριστίαις. — I 110, 3. II 81, 18. III 162, 20. 163, 7. 24. IV 52, 9. V 64, 13. 238, 25. 323, 21. 375, 11 (εὐαρεστεῖν θεῷ). III 163, 19 θεοῦ δ' ἐνώπιον εὐαρεστήσεις. V 284, 15 καλὸν γὰρ καγαθὸν ... τὸν εὐαρεστον θεῷ. IV 8, 23 οἱ δυσαρεστήσαντες τῷ θεῷ κακοδοῖμενοι. — IV 246, 10 μὴ σέβειν θεόν. II 59, 25 μὴ τῆς πρὸς θεὸν εὐσεβείας ἐπιστρεφόμενοι. V 102, 8 τὸ (sc. κεφάλαιον) τε πρὸς θεὸν δι' εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος καὶ τὸ πρὸς ἀνθρώπους. V 278, 15 τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶνα ἄρασθαι, ἐν ᾧ καὶ προαγνίζεσθαι θ.

III 269, 22 πρὸς τὴν εὐσέβειαν (σπουδή), ἡ γενέσεως μὲν ἔστιν ἀλλοτρία, θεοῦ δὲ οἰ-
κεία. V 148, 9 τὸ περὶ τὴν ἱερὰν πρόσ-
ρησιν θεοῦ γενόμενον (ἀσέβημα). I 159, 17
ἀσέβεις ἂν νομισθεῖεν οἱ φράσκοντες μόνον
κατὰ θεοῦ. II 265, 16 ὅταν δ' ἀπειλῇ
σύγχυσιν τοῖς ἀσεβέσι λογισμοῖς. — I
217, 13. 270, 32. 271, 5. II 198, 3. III
118, 25. IV 201, 11. 216, 11. 293, 19.
V 242, 9. 280, 20. 354, 13. 369, 16. VI
206, 15 (θεραπεία θεοῦ). III 2, 15.
124, 19 (θεράπων θεοῦ). I 207, 6. 253, 9.
294, 17. IV 231, 7 (θεραπευτὴς θεοῦ).
II 194, 24. V 361, 2. VI 22, 4 (θερα-
πειτὰ θεοῦ). IV 235, 6 θεραπευταῖς
καὶ λειτουργοῖς θεοῦ. III 119, 5 τὸ
γὰρ θεραπευτικὸν γένος ἀνάθημά ἐστι
θεοῦ. — III 20, 8 ὁ γὰρ νοῦς, ὅτε μὲν
καθαρῶς λειτουργεῖ θεῷ. III 288, 25 cf.
V 253, 2 οἱ λειτουργοὶ θεοῦ. I 196, 1
τὸ γὰρ δουλεύειν θεῷ μέγιστον αὐχμημα.
III 275, 9 τὸ δουλεύειν θεῷ πάντων ἀρι-
στον. III 2, 12 τὸν τοῦ θεοῦ δούλον
ἐλευθεροστομεῖν. — III 88, 7. 128, 9.
V 71, 18 (ἀρέσκεια θεοῦ). I 217, 17.
V 49, 20. 76, 16 (ἡ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια).
V 43, 7 τοῖς κατὰ θεὸν καὶ πρὸς τὴν
τοῦ ὄντως ὄντος ἀρέσκειαν ζῆν ἐργω-
κάσιν. — V 29, 15 ἵνα διὰ μέσου τινὸς
ἄνθρωποι μὲν ἰλάσκωνται θεόν. —
e) dei precatio, sacrificatio: I
223, 11 cf. II 75, 22 εὐχὴ μὲν οὖν ἐ-
στιν αἰτήσις ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ. II
75, 23 μεγάλη δὲ εὐχὴ τὸν θεὸν αἶτιον
ἀγαθῶν αὐτὸν ἀφ' ἐαυτοῦ νομίζειν. V
330, 21 βεβαιοῦντος ἀπάσας (εὐχάς) θεοῦ.
V 89, 15 εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἐξευμενίζε-
σθαι τὸν θεόν. V 135, 1 εὐχάς, αἷς σπου-
δάζουσι τὸν θεὸν ἐξευμενίζεσθαι. V
354, 24 ψ ὁ θ. ἐστὶν ἐπήκοος ἱεροπροπεστά-
των εὐχῶν. IV 144, 9 οἱ δὲ λitaῖς τὸν
θεὸν ἐξευμενίζονται. II 194, 18 εὐχου
δὴ τῷ θεῷ. VI 63, 21 προσεύχονται τῷ
θεῷ. IV 208, 13 αἰτοῦμενοι τὸν θεὸν
μὴ διαμαρτεῖν τῆς προθέσεως II 52, 17
(Μωυσῆς) προσκυνεῖν τὸν θεὸν ἀρχεται.
— I 181, 15. 203, 14. 291, 16. III 283, 1.
IV 143, 14. 149, 21. 164, 13. 172, 9. 241,
13. 266, 6. V 10, 20. 287, 13 (ἱκετεύειν
τὸν θεόν). I 161, 5 φθάσαι μέχρι θεοῦ
τὴν ἱκεσίαν. IV 239, 1 τὴν ἱκεσίαν τοῦ
θεοῦ προσιέναι. I 274, 20. 294, 17.
III 195, 13 (ἱκέτης θεοῦ). V 140, 18 θεοῦ
ἱκέται. IV 246, 15 cf. 247, 18 καταρῶ-
ναι τις θεόν; — I 111, 4. II 257, 15.
IV 114, 19. V 285, 19 (ὕμνειν τὸν
θεόν). II 249, 29 θεοῦ δὲ ὕμνος. II
218, 2 cf. VI 68, 2 ὕμνον εἰς τὸν θεὸν
ᾄδει. II 290, 10 Βαλαάμ ὕμνους εἰς τὸν

θεὸν ὑπερβάλλοντας ᾄδων. IV 163, 16
εὐχαριστικούς ὕμνους εἰς τὸν θεὸν ᾄδων.
VI 69, 4 ᾄδουσι πεπονημένους ὕμνους εἰς
τὸν θεόν. VI 54, 1 ᾄσματα καὶ ὕμνους
εἰς τὸν θεόν. V 286, 11 ταῖς πρὸς θεὸν
εὐχαρίστοις ὕμνωδαῖς. V 138, 21 τὸν
θεὸν ψάδαις καὶ λόγοις γεραίρουσι. V
293, 7 σὺν ψάδαις εἰς τὸν θεὸν πεποι-
τημέναις. III 302, 8 τὰ εἰς τὸν τελεσφόρον
θεὸν ἐγκώμια. — V 45, 21 τῷ θεῷ
θύειν. I 238, 10 ὅταν οὖν „νεά“
... ὁμολογῆς κατὰ θεόν, πρωτογεννη-
μάτων οἴσεις θυσίαν. VI 213, 14 ἀνά-
γεσθαι θυσίας ἐντελεχεῖς ὁλοκαυτὸς τῷ
ὑψίστῳ θεῷ. V 67, 16 διανέμη πρὸς θεόν,
ἀπαρχὰς αὐτῷ κομιζῶν ἀνοσίου. V 316, 5
καθεροῦν ἀπαρχὴν τῷ θεῷ. I 73, 16. 20
τὰ δὲ ἄμωμια τῷ θεῷ προσάγεται. II
252, 27 καρποὺς ... προσενεγκεῖν θεῷ.
V 69, 12 τοῦ θεοῦ θυσιαστήριον ἐστὶν ἡ
εὐχάριστος τοῦ σοφοῦ ψυχῇ. IV 45, 4
ταύτην (sc. χαράν) ὁ σοφὸς ἱεραρχεῖν
λέγεται δέοντως θεῷ. V 49, 2 ἄνθρωπος (sc.
ὁ νοῦς) ἐστὶν ἡ εὐαγεστάτη θυσία καὶ ...
εὐάρεστος θεῷ. I 257, 13 ὅσα ψυχὴν
ὀλόκληρον κατὰ πάντα τὰ μέρη παρέχε-
ται ὁλοκαυτοῦν θεῷ. I 101, 28 τὴν μὲν
γύμνασιν τῷ θεῷ προσήνεγκαν. V 94, 8
οὐ γὰρ πολυσαρκία καὶ πιότητι ζῶων
χαίρει ὁ θ., ἀλλ' ἀνυπαίτιτῳ τοῦ εὐαγέ-
μου διαθέσει. V 65, 20 ὁ θ. οὐ χαίρει,
κὰν ἑκατόμβας ἀνάγη τις. II 154, 15
βωμοῖς ἀπύροις, περὶ οὓς ἀρεταὶ χορεῦ-
ουσι, γέγηθεν ὁ θ. V 47, 18 τῇ ... κατὰ
θεὸν καὶ δι' αὐτὸν μόνον γινομένη (θυ-
σία). V 66, 15 βραχύτατον λιβανωτὸν
παρ' ἀνδρὸς ὅστω τιμιώτερον ὁ θ. νομίζει
μυρίων θρεμμάτων. III 36, 22 τίμιον δ'
οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις παρὰ θεῷ. V 66, 23
παρὰ θεῷ μὴ τὸ πλῆθος τῶν καταθυο-
μένων εἶναι τίμιον. II 280, 5 παρὰ τῷ
θεῷ τὸ σπάνιον ἀγαθὸν καὶ μυρίων ἀδίκων
(προτετίμηται). I 255, 7 καθ' ἣν (sc.
ἱερωσύνην) διασυνίσταται καὶ γινώριζεται
τὸ θνητὸν θεῷ. I 254, 10 ψ (sc. λόγῳ)
ἱερῶνται θεόν. — V 37, 5 θεῷ ... ἀνά-
γειν ἀπαρχάς. V 44, 19 χαριστήρια μὲν
ἀνάγεται τῷ θεῷ. III 258, 3, 6 ἀνάθημα
κἀλλιστον ... ἀναθήσει θεῷ. III 46, 3
ὅλον ἑαυτὸν ἀνάθημα ἀνατίθειναι τῷ
γεγεννηκότι θεῷ. IV 182, 12 τὰ πρῶτα
τῶν ἀθλῶν ἀναθίεναι τῷ θεῷ. III 17, 15
ἐκάστου δὲ τὰς δυνάμεις ἀναθίεναι θεῷ.
III 256, 18 cf. 257, 14 μὴ θεῷ στήλην
ἀνατίθῃσιν, ἀλλ' ἑαυτῷ. V 99, 7 ἀνέθη-
κεν αὐτὴν (sc. ἐορτήν) θεῷ. III 25, 20
θεῷ τούτων ἕκαστον αὐτῷ ἀνέθεσαν. V
117, 26 χαριστήριον ἀνετέθησαν θεῷ. II
157, 7 τὸν δένδρων καρπὸν ἀναθεῖς τῷ

θεῶ. III 25, 4 τὰ τρία ἀνατεθείκασιν θεῶ, ψυχὴν, αἴσθησιν, λόγον. I 247, 1 ἄπερ ἀναθετόν θεῶ. IV 255, 18 ἀναφέρει τῷ θεῷ τὴν διαπόρθησιν. II 264, 7 τὰ γνήσια τῶν ἀγαθῶν ... ἐπὶ θεὸν ἀναφέρεται. I 222, 16 cf. 265, 11 ὁ τὰ ἀρίστα ἐπὶ θεὸν ἀναφέρων Ἄβελ. IV 113, 8 ἐπὶ τὸν θεὸν ἀναφέροντες τὰ τέλη τῶν κατορθουμένων. III 41, 9 ὁ (λόγος) ... ἀνιεροῦται καὶ ἀνατίθεται θεῷ. II 308, 5 οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἱερορρογείται τε καὶ ἀποδίδοται θεῷ. I 244, 9 τὸν μὲν ἀνδρῶνιτιν ἐστὶν πᾶσαν ἀνιερωτόν θεῷ. IV 231, 1 τὸν ἱερώμενον τῷ θεῷ. I 256, 21 αὐτὰ εἰς τὸν θεὸν βωμόν οὐκ ἀνήκεν. I 256, 15 τὰ τῆς ψυχῆς γεγηθότα ... πάντα θεῷ παραχωρητέον. — b) sacerdos, ecclesia, templum dei etc.: I 254, 17 τὸν ἀρχιερέα καὶ προφήτην καὶ φίλον θεοῦ Μωσῆν. III 295, 24 (ὁ μέγας ἱερεὺς) οὐδὲ θεός, ἀλλὰ λειτουργὸς θεοῦ. IV 52, 1 ὁ μέγας ἱερεὺς τοῦ μεγίστου θεοῦ. III 175, 18 ὁ εἰρηνικός καὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τρανός, Φινεές. — I 115, 3. II 211, 23 εἰς ἐκκλησίαν θεοῦ. — VI 128, 28. 206, 11 ὁ τοῦ ὑψίστου θεοῦ νεὺς ἄγιος. III 302, 9 ἐν τῷ τοῦ θεοῦ οἴκῳ. VI 213, 20 ἐξαίρετον ἀπονενεμῆσθαι τόπον ἱερὸν τῷ ἀοράτῳ θεῷ. III 298, 21 ἡ δὲ θεοῦ πόλις ... Ἱερουσαλήμ. VI 208, 15 τὸ ἱερὸν χειρόκμητον οὐδεμίαν ἐξ ἀρχῆς μορφήν παρεδέξατο διὰ τὸ ἔδος τοῦ ἀληθοῦς εἶναι θεοῦ. V 141, 2 μηδὲν ἀπεικονίσμα καὶ μῆμηκα δημιουργεῖν θεοῦ. — V 52, 7. 307, 4 θεοῦ βωμός. V 140, 1 (οὐχ) ἑορτὴ μὲν θεοῦ, ἑορτὴ δὲ (συγγενής) πανήγυρις. IV 291, 8 ἀπὸ τῆς κατὰ θεὸν νοουμένης. — I 290, 2 ἐγγράφεται γὰρ τῇ θεοῦ βίβλῳ. — g) hominum vita quomodo ad deum referatur: III 11, 18 sqq. ζωῆς δὲ τριττὸν γένος, τὸ μὲν πρὸς θεόν κτλ. III 193, 13 θεῷ μόνῳ ζῆσαι. III 26, 9 πᾶσι τοῖς μέρεσι ζῆσαι θεῷ μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ. I 276, 10 οὐχ ἦν μὲν δοκεῖς ἀνηρηκεῖναι φιλόθεον δόξαν, ζῆ παρὰ θεῷ; III 89, 21 ἡ πρὸς ἀλήθειαν ζωὴ περιπατοῦντος ἐστὶν ἐν ταῖς τοῦ θεοῦ κρίσεσι καὶ προστάξεσιν. I 269, 13. III 123, 15 (ἡ ἐν θεῷ ζωὴ). III 12, 2 τὸ τῆς πρὸς θεὸν ζωῆς γένος. II 15, 16 τὸ ... κατὰ θεὸν ζῆν ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν ὀρίζεται. II 15, 14 Μαίηλ, οὐ τὸ ὄνομα μεταληφθέν ἐστὶν ἀπὸ ζωῆς θεοῦ. II 181, 15 (ἡ ἐν θεῷ χαρά). I 286, 24 ὁ νοῦς ... τῶν θεοῦ ποιημάτων χαίρει. III 97, 19 ὁ ... ταῖς πρὸς θεὸν ὁμολογίαις ἐμμένων τε καὶ χαίρων. II 141, 20 ἐνευφραίνόμενος μόνῳ θεῷ. VI 13, 7 τὸ φίλῳ θεῷ

χρῆσθαι. IV 43, 4 τὸ πείθεσθαι θεῷ. IV 277, 4 θεῷ καταπειθής. II 293, 19 cf. I 203, 2. II 293, 6. 296, 18. 302, 13. IV 14, 20. 291, 14. 292, 3. V 252, 2. 358, 10 τέλος ... τὸ ἐπειθεῖν θεῷ. V 371, 21 αὐτομολῆσαι πρὸς θεόν. II 6, 20 θεοῦ δέον ἐκκρέμασθαι. IV 238, 10 τὰς πρὸς θεὸν ὁμιλίας. II 86, 21 τὴν ... ὁδὸν τὴν πρὸς θεὸν ἄγουσαν. II 296, 3 ταύτη (sc. ὁδῷ) βαδίζόντων, ἥ ἐν ὁ θ. ἀφηγγήται. II 302, 11 ὅταν ἀφηγγήται τῆς γνώμης ὁ θ. III 164, 3 ὁ γνησεται ἐπάξια τοῦ φανῆναι θεῷ. I 271, 11 γνωρισθῆναι θεῷ προμηθεύμενοι. IV 161, 22 ἐνετύγχανεν ἀφανῶς τῷ θεῷ. I 73, 18 ἐπὶ θεὸν πάντων λαμβανόντων τὴν ἀναφορὰν. I 177, 10 ἵνα ... φιλοφροσύνῃ καὶ εὐλάβειαν θεοῦ κτήσῃ. V 70, 18 εἰς τὸ πρὸς θεοῦ μέγεθος ἀποβλέπων. V 71, 7 τὰς τοῦ θεοῦ χρῆσιν λαβών. IV 5, 7 πᾶν γὰρ τὸ σὺν θεῷ καλὸν καὶ συμφέρον πάντως. I 175, 1 ἄπερ ἦν αὐτῷ ἐκ θεοῦ. V 16, 18 „τέλειον“ ... ἐν τοῖς πρὸς θεόν. I 279, 17 ἀναβαίνειν φησὶ Μωσῆς τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν. IV 289, 21 λέγων εἰ καὶ μὴ στόματι καὶ γλώττῃ. τῷ γοῦν συνειδότι πρὸς θεόν. I 177, 17 ἤρξατο μετρεῖν κατὰ θεὸν πάντα. I 159, 26 τὸ γὰρ ἔνεκα θεοῦ μόνου πάντα πράττειν εὐσεβές. IV 296, 11 θεοῦ γὰρ ὑπηρέτα πρὸς τέκνων σποράν οἱ γονεῖς. IV 307, 15 ὑπηρέταις μὲν καὶ ὑπάρχοις θεοῦ. IV 43, 20 ἐκ πολυπαιδίας ... ἕνα προέστηθε θεῷ. I 122, 13 ὅταν ἀδολεσχή καὶ ἰδιαζῇ θεῷ. II 90, 10 Ἀβραάμ ἐγγίσας τῷ θεῷ. IV 186, 13 γεγόνασιν ἀρχισποροὶ θεοῦ. II 58, 12 τῷ θεῷ προσελθεῖν. II 306, 27 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τρόπος. V 354, 22 τοῦτο τὸ γένος οὐ μακρὰν ἀψήκισται θεοῦ. I 199, 3 τῶν ἀφρόνων ἐπῆλυς μὲν ἡ πάροικος ἀπλῶς οὐδεὶς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ πόλει γίνεται. I 198, 20 πρὸς δὲ θεὸν ἐπληρώτων καὶ παροίκων (ἐχουσι λόγον). I 123, 7 (Μωσῆς) τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σκηνὴν λαβών. V 342, 22 μόνῳ δ' ἐπερείσασθαι καὶ στηριγῆσθαι θεῷ. I 59, 28 οἱ πλέον οὐδὲν ἀπονέμουσι θεῷ. III 148, 13 ἡ ἐν θεῷ ἀνάπαυσις. V 75, 3 μόνος θεὸς αὐχημά σου. III 200, 20 τάχαθὰ ἐπινεῦναι θεῷ. III 27, 2 μὴ ἑαυτοῖς ἀλλὰ θεῷ λαβεῖν. I 176, 3 sq. τὸ γὰρ σὺν θεῷ πᾶν ἐπαινετόν, τὸ δ' ἄνευ θεοῦ ψεκτόν. I 141, 5 sq. ὁ ἔνεκα θεοῦ πάντα πράττων καὶ μηδὲν τῶν μετὰ θεὸν υπερτερῶν. III 153, 1 ὠρυξαν ... ἑαυτοῖς ἀλλ' οὐ θεῷ. IV 294, 8 ἐκατέρας μερίδος ὄντες ἐχθροὶ καὶ τῆς πρὸς θεὸν καὶ τῆς πρὸς ἀνθρώπους. I 224, 13 μέμνημένος γὰρ τῆς ἰδίου περὶ πάντα

οὐδενείας μεμνήσῃ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ πάντα ὑπερβολῆς. V 200, 14 (τὴν) ὕλην ἀποδεχόμενος μᾶλλον ἢ θεόν. III 126, 14 οὐδὲν οὖν τῶν ... ἐκ προνοίας πραττομένων ἀδικημάτων ἀξίον λέγειν γίνεσθαι κατὰ θεόν. III 286, 22 καὶ θεὸν αὐτῷ (sc. φρονεῖν εὖ) μὴ ἀπαξίωσαι χρῆσθαι. III 200, 30 πάντα φέρων σπουδαία ὁ θεὸς ἤνεγκε καὶ τοῦτο τὸ γένος. I 73, 21 θεῷ γὰρ οὐδεὶς ἐργάζεται, καὶ μάλιστα τὰ φαῦλα. I 90, 14 sq. ὁ γὰρ ἂν προσκριθῇ θεῷ, ἢ, κρείσσον ἔστιν αὐτοῦ ἢ ἔλασσον ἢ ἴσον αὐτῷ. I 189, 5 τοῦ διὰ μεγαλουργίας τὸ ἴδιον θεοῦ προσκληροῦντος ἑαυτῷ. I 120, 17 ὁ κλέπτων τὰ θεοῦ καὶ ἑαυτῷ ἐπιγράφει. I 82, 27 ἕως δὲ ἑαυτὸν ὑποτίθεται ὡς αἰτιὸν τινος, μακρὰν ἀφέστηκε τοῦ παραχωρεῖν θεῷ. III 81, 24 κόσμον πρὸ θεοῦ τετιμηκώς. I 232, 6 οἱ γένεσιν μᾶλλον θεοῦ τετιμηκασί. — III 203, 8 φύσει γὰρ θεοῦ ὁπαδὸς ὁ σοφός. I 113, 7 ἐμφανεῖς οἱ σοφοὶ θεῷ. I 142, 9 μοῖραν γὰρ ὁ θ. ἐνεμεν ἀρίστην τῷ σοφῷ. I 142, 29 τοῦ ἀπόνως καὶ εὐμαρῶς αὐτὴν (sc. ἀρετὴν) παρὰ θεοῦ λαβόντος Μωυσῆ. I 119, 6 τὰ δὲ Σίχιμα ὁ Ἰακώβ λαμβάνει οὐ παρὰ θεοῦ. I 295, 3 ὅταν μὲν (ὁ σοφός) τῷ ὄντι παραβάλληται, ἀνθρωπος εὐρεθήσεται θεοῦ. I 205, 12 τὸν σοφὸν ἰσότημον κόσμῳ ὁ θ. ἡγείται. III 296, 8 τὸν ... τέλειον οὕτε θεὸν οὕτε ἄνθρωπον ἀναγράφει. III 295, 16. 19 ἡ τοῦ σοφοῦ διάνοια ... κρείττων μὲν ἔστιν ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ ἐλάττω. III 289, 5. 8 μεθ' ὁρίεις τις θεοῦ (καὶ ἀνθρώπου) φύσει. III 164, 17 διανοίας ... κόσμου καὶ θεοῦ μεθ' ὁρίων. II 53, 18 οἱ μὲν γῆς, οἱ δὲ οὐρανοῦ, οἱ δὲ θεοῦ γεγόνασιν ἄνθρωποι. IV 117, 18 τοῦ θεοῦ εἰμι. II 53, 24 θεοῦ δὲ ἄνθρωποι ἱερεῖς καὶ προφῆται. II 54, 8. III 161, 13. 17. 178, 9 ἄνθρωπος θεοῦ. I 274, 4 καὶ λόγων καὶ διαθήκης θεοῦ φύλαξ ὁ ἀστέρας ἔστιν. IV 158, 2 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος ... τῶν δὲ τοῦ θεοῦ κειμήλιων ... μεταλχράνει. II 226, 14 φίλον τὸ σοφὸν θεῷ μᾶλλον ἢ δοῦλον. V 356, 14 ἀρετὴν τιμήσαντος θεοῦ. — I 114, 18 ἐν τῷ φαύλῳ ἡ ἀληθὴς περὶ θεοῦ δόξα ἐπεσκιάσται. I 133, 2 φύσει γὰρ δοῦλον παρὰ θεῷ τὸ φαῦλον καὶ ἄλογον. I 73, 8 φίλωντος δὲ καὶ ἀθεοῦ ὁ νοῦς οἰόμενος ἴσος εἶναι θεῷ. I 231, 16 πᾶς οὖν λογισμὸς ... ἑαυτὸν προτιμῶν θεοῦ. V 175, 7 πᾶς γὰρ ὁ ἀνάτα δρῶν ἐχθρὸς θεῷ. V 160, 5 ὡς ἀντίπαλοι θεοῦ. V 25, 10 τὸ περὶ θεὸν ἐξαμαρτεῖν. II 56, 14 οἱ τοῦ σκότους ἐταῖροι ... γεννῶσιν ἑαυτοῖς, οὐ τῷ θεῷ.

7. All. I 203, 4 Ἀβελ = ἀναφέρων

ἐπὶ θεόν. III 250, 1 Βεσελεὶλ = ἐν σιχῇ θεοῦ. III 14, 12 Ἐλέξερ = θ. μου βοηθός. III 83, 11 Ἐλιφάς = θ. με διέσπειρεν. III 264, 17 Ἰούδας = τῶν δὲ εἰς θεὸν ὠδῶν τε καὶ ὕμνων (σύμβολον). III 154, 19. 191, 17 Ἰσμαὴλ = ἀκοή θεοῦ. Ἰσραὴλ = ὁ ὄρων θεόν. cf. Nr. I 6 b. III 286, 19 Ἰσραὴλ = νοὺς θεωρητικὸς θεοῦ τε καὶ κόσμου. I 250, 7 Λευίτης = ὁ καταπεφευγὼς ἐπὶ θεόν καὶ ἱκέτης αὐτοῦ γεγωνὸς λόγος. III 175, 7 cf. 176, 22 Ῥαγουήλ = ποιμασία θεοῦ. II 57, 12 sq. 58, 23. 198, 4. III 258, 13 Σαμουήλ = ὁ τεταγμένος θεῷ. II 253, 20 Φανουήλ = ἀποστροφή θεοῦ.

II. θεός sensu metaph. usurpatur: III 188, 1 τὸν ἄνθρωπον (ἀποφαίνειν) ... θεόν. VI 13, 3 τὸν ἔρωτι θεῷ κατεσχρημένον ... θεὸν ἀπετόλμησεν εἰπεῖν. IV 296, 14 πατὴρ καὶ μήτηρ ἐμφανεῖς εἰσι θεοί. V 142, 2 ὅπερ ... θ. πρὸς κόσμον, τοῦτο πρὸς τέκνα γονεῖς. I 23, 8 (ὁ νοῦς) τρόπον τινος θ. ὦν. II 284, 25 ὅταν καὶ ὁ νοῦς ἐπιθειάσας προσρηθῇ θ. III 178, 21 ἧς (sc. ψυχῆς) ὁ τυγχὼν εἰκότως θ. κεκλησεται. I 295, 4 (ὁ σοφός) θ. πρὸς φαντασίαν καὶ δόκησιν ... νοούμενος. I 295, 1 sq. ὁ σοφὸς λέγεται μὲν θ. τοῦ ἄφρονος, πρὸς ἀλήθειαν δὲ οὐκ ἔστι θ. IV 158, 7 ὅλου τοῦ ἔθνους θ. καὶ βασιλεὺς (Μωυσῆς). I 71, 8 sq. cf. III 178, 10. 22. 289, 10 Μωυσῆν οὐκ ὠκνησεν εἰπεῖν „θεὸν τοῦ Φαραώ“. I 205, 16 εἰς θεὸν αὐτὸν (sc. Μωυσῆν) ἐχειροτόνει (ὁ θ.). III 160, 12 τὸν Φαραώ [χάριον] θεὸν τοῦτο.

III. θεός — θεοί. II 37, 4 ὅτι χειρόκμητος οὐδεὶς ἔστιν ὅψει καὶ πρὸς ἀλήθειαν θ. IV 238, 19 χειροποιήτοισιν κατασκευάσαντες ταυρόμορφον θεόν. I 254, 13 ἡ ψυχὴ τραπεῖσα τὸν Αἰγύπτιον θεόν, τὸ σῶμα (ἐξετεμῆσε). II 27, 1 cf. III 202, 14 νομίζουσι γοῦν τὸν καιρὸν θεόν. VI 37, 12 δαίμων τις ἡ θ. ἀναστήσας. IV 246, 16 τίνα καλὸν ἔτερον θεὸν εἰς τὴν τῆς ἀράς βεβαίωσιν; I 240, 8 οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἄλλος θ. ἰσότημος αὐτῷ. IV 278, 1. V 5, 9. 74, 10. 11 ὁ ... θ. θεῶν. VI 151, 5 βασιλεὺς θεῶν καὶ ἀνθρώπων. VI 76, 18 „θεοὶ θεῶν“ (Plato). V 322, 6 οὗ (sc. θεοῦ) τὰς τιμὰς προσένειμαν τοῖς οὐ θεοῖς. III 263, 22 εἰ τῷ ὄντι δύο εἰσὶ θεοί. VI 30, 19 ἤρως ἡ ἐκ θεῶν. VI 176, 11 οὐδενὶ θεῶν ἀλλ' οὐδὲ ἡμιθέων ἐξομοιοῦσθαι δεῖ Γάϊον. III 155, 11 ἄγγελοι ... νομίζμενοι ... θεοί. VI 48, 9 cf. IV 125, 10. 286, 8. VI 186, 1-4 (Αἰγύπτιοι), οἱ ζῶπα ἄλογα ... παραγῆχασιν εἰς θεῶν τιμὰς. II 262, 18. IV 282, 7 sq. 284, 2.

V 3, 19. 4. 13. 20. 5. 5. 331, 14. VI 87, 10 (ἥλιος, σελήνη, ἀστέρες). I 8, 16 (ἀστέρες = θεοὶ ἐμφανεῖς τε καὶ αἰσθητοί). VI 87, 3. 107, 4 (αἰσθητοί). VI 95, 15 (δρακόν). VI 37, 11 (οὐράνιοι). VI 12, 15 (δολύμπιοι). V 284, 6 τὸν ἐπὶ τοῖς γενητοῖς θεοῖς πλάνον. VI 76, 17 πρὸς τοὺς νεωτέρους θεοὺς. V 7, 11 θεοὺς καινοὺς ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς εἰσαγαγόντες. VI 87, 4 sqq. θεοὺς φθειρομένους ὑπονοεῖν. I 118, 11 διαφθεῖρειν τοὺς ἀλλοτρίους τῆς ψυχῆς θεοὺς, τοὺς χωνευτοὺς θεοὺς. V 85, 6 μὴ νομίζειν θεοὺς αὐτοκράτεῖς ἐτέρους. V 13, 13 οὓς ἕτεροι νομίζουναι θεοὺς. V 126, 5 ὡς μὴδὲ θεοὺς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς νομίζειν. V 149, 2 μὴ νομίζειν θεοὺς ἐτέρους. II 36, 22 ἀκοῇ μόνον νομίζονται θεοί. II 178, 28 (οἱ ψευδῶν μοι θεοί). V 148, 19 ὄνομα θεῶν ἐτέρων. VI 186, 9 τοῖς ὀνόμασιν, ὅσα τοῖς ἄλλοις ἔθος ἐπιφρημίζεσθαι θεοῖς. VI 220, 9 τὰς θεῶν ἀπάντων ἐπωνυμίας ἐπεφῆμίζον αὐτῷ. VI 113, 3 τῶν ἐπιτραψιδουμένων θεοῖς μύθων. II 178, 21 λέγῃς παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. VI 181, 10 καίτοι γε οἰκίαν ὄντων καὶ συγγενῶν, οὓς θεοὺς καὶ ἐνόμιζον καὶ ἔγραφον καὶ ἐχάλουν. IV 286, 2 ἀνθρώπων θεοὺς νομίζόντων, οἷς ὅμοιοι ποτε τὰς φύσεις ἀπεδείξαντο ἂν γενέσθαι. V 5, 15 οἱ δὲ λαβόντες ἀργὴν ὕλην ... θεοὺς ὅσα τῷ δοκεῖν ἐμόρφωσαν. V 6, 13 παρὰ τῶν δεσποτῶν ὡς θεῶν. VI 12, 12 τοὺς φίλους τῶν θεῶν ἐλευθέρους εἶναι. VI 13, 4 sq. ἀνθρώπων μέντοι θεῶν, οὐ τῶν τῆς φύσεως μερῶν, ἵνα τῷ πάντων καταλήπῃ πατρί τὸ θεῶν εἶναι βασιλεῖ καὶ θεῷ. I 119, 9 (ὁ σοφός) καὶ τοὺς θεοὺς δοκῶν λαμβάνειν οὐκ εἴληφεν. I 118, 18 οὗτοι δ' εἰσὶ τῶν φαύλων θεοί. — V 295, 13 ἱερὰ καὶ ἀφιδρύματα θεῶν. VI 208, 16 γραφῶν ... καὶ πλαστῶν ἔργα μιμήματα τῶν αἰσθητῶν θεῶν. I 73, 23 sq. „οὐ ποιήσετε μετ' ἐμοῦ θεοὺς ἀργυροῦς“ κτλ. IV 284, 25 πλάσματα καὶ ζωγραφίματα θεοὺς ἐνόμισαν. IV 239, 12 εἰ τις μὴδὲν τῶν χειροποιήτων μὴδ' ὅσα γεννᾷ νομίζει θεοὺς. III 105, 17 τοὺς ὑπαργύρους καὶ ὑπογρύσους θεοὺς. — V 80, 8 πλῆθος <θεῶν> ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν, πρεσβυτέρων τε αὐ καὶ νεωτέρων. V 126, 1 θεῶν πλῆθος τῶν κατὰ πόλεις τιμωμένων ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν. V 76, 6 ἄγῃ πρὸς τὴν τῶν νενομισμένων κατὰ πόλεις θρησκείαν θεῶν. V 75, 12 οἶους καὶ θυγατέρας τοῖς αὐτῶν κατακαίοντες τοῖς. — VI 170, 1 cf. 172, 20. 173, 25. 175, 26. 177, 6. 184, 10. 185, 26. 186, 8. 192, 9. 196, 14. 204, 12. 220, 3.

222, 14. 223, 17 (Γάιος) σπουδάζων θ. νονομίζεσθαι.
 θεοσεβεία. IV 26, 12 ἡ δ' ἀρετὴ θ. I 54, 2 τὴν μεγίστην τῶν ἀρετῶν, δι' ἧς ἀθανατίζεται ἡ ψυχὴ. V 239, 10 (coni. φρόνισις, δικαιοσύνη). V 248, 5 φρονήσει, δυνάμει, δικαιοσύνῃ, θεοσεβείᾳ. IV 192, 6 (coni. ἐγκράτεια). III 142, 15 (τὸ κάλλιστον κτήμα). III 99, 1 (ἀγαθὸν τέλειον). III 15, 3 ὁ σκεδᾶσαι τὰς θεοσεβείας δεινὸς τρόπος. V 324, 14 ὁ σοφός ... τείχει πεφραγμένους ἀναθαιρέτω, θεοσεβεῖα. θεοσεβές. III 190, 16 τὸ θ. ἐπαινετόν, τὸ ἀσεβές ψευδόν.
 θεοφιλής. IV 12, 14 τούτους (sc. Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ) ... εἶναι ... καὶ πάντας φιλοθέους ὁμοῦ καὶ θεοφιλεῖς. II 227, 26 (ἀγαθόν). VI 69, 10 (ἀρετος). IV 11, 12 (ἀνὴρ). V 333, 20 ἄνδρες. I 261, 12 (ἀνθρώποι). II 247, 10. 280, 18. 290, 16. 299, 18. III 46, 17 (γένος). I 270, 2. δόγμα. IV 28, 17 sq. V 341, 24 (δόξα). IV 23, 9 ἐδῶν τὸ θεοφιλέστατον, ὁ ἀνθρώπος. IV 41, 3. 237, 16 (ἔργον). V 287, 4 ὁ ... εὐξάμενος. II 39, 24 εὐχὴ. III 228, 8 τὸ ζῶον τὸ θεοφιλέστατον, ὁ ἀνθρώπος. V 130, 19. 322, 11 ἡθός. I 81, 9. 108, 5. 23. 182, 3. 234, 3. II 281, 10. IV 216, 8. 238, 9. V 10, 19. 249, 7 (Μωυσῆς). IV 7, 7 (Νῶε). IV 55, 1 οἶκος. IV 96, 24 cf. 104, 2 (πατήρ, i. e. Ἰακώβ). II 146, 2 (περιουσία). IV 38, 17 (πράξεις). VI 12, 16 οἱ (int. σπουδαῖοι) διὰ τὸ φιλοθεον εὐδὺς γένόμενοι θεοφιλεῖς. V 341, 6 τριάς ὁσιωτέρα καὶ θεοφιλεστέρα. II 58, 17. VI 64, 9 (ψυχὴ). III 256, 15 ψυγαί. — V 186, 2 φίλον καὶ συγγενεῖαν ἐν τὸ θεοφιλές εἶναι. V 324, 1 εἰ μὴ τις τῆς ἁρμονίας ταύτης ἐπιλάθοιτο, ... γένόμενος θ. καὶ φιλόθεος. III 19, 19 ἔμπαιν τινα μὴδὲ γένους ὄντα τοῦ ἱερωμένου θεοφιλῆ καὶ φιλόθεον. — IV 44, 4. 155, 16 τὸ θεοφιλέ. I 106, 11. 18. 141, 26. II 89, 16. 148, 18. 219, 10. 221, 20. III 46, 8. IV 21, 17. 266, 8 (ὁ θ.). III 294, 26 πάντες οἱ θεοφιλεῖς. IV 181, 11 οἱ θεοφιλεῖς (int. Judaei). V 345, 22 ἐν ὁσίοις καὶ γνησίοις θεραπευταῖς καὶ θεοφιλέσιν.
 θεοφορεῖσθαι. IV 216, 18 ἤρξαστο προφητεύειν καὶ θ. III 204, 6 ὁ ἡμέτερος νοῦς ... ἐξ ἑαυτοῦ κατέχεσθαι τε καὶ θ. δοκεῖ. II 11, 23 τὸ δὲ μικτόν (sc. γένος) ἐστίν, ὃ πολλάκις ... θιαζέει καὶ θεοφορεῖται. IV 259, 7 οὐκέτ' ὢν ἐν ἑαυτῷ θεοφορεῖται καὶ θεσπίζει τὰδε. IV 187, 11 ὁ δὲ μονωθεὶς ἐξαίφνης θεοφορεῖται. IV 170, 16. 263, 5 cf. 265, 3 Μωυσῆς ... θεοφορηθεὶς. II 189, 12 (ὁ

νοῦς) θεοφορηθεῖς. III 16, 18 (ἡ ψυχὴ) βαλχευθεῖσα καὶ θεοφορηθεῖσα. III 296, 1 ὁ νοῦς ... θεοφοροῦμενος.

θεοφόρητος. III 177, 18 γένος. III 129, 4. IV 258, 8 (κατοικωχὴ). II 86, 2. III 60, 21. 258, 12. 259, 9 (μανία). III 191, 26 (προφητεία). V 16, 15 προφήτης. III 99, 7 (σοφία). — III 59, 15 ἐνθουσιῶντος καὶ θεοφορήτου τὸ πάθος. III 179, 27 τῷ κατεχομένῳ καὶ θεοφορήτῳ παρησιάζεται λέγων. II 198, 13 φιλεῖ γὰρ τοὺς θεοφορήτους οὐχ ἡ ψυχὴ μόνον ἐγείρεσθαι.

θεοφράδμων. III 68, 18. 173, 22. IV 264, 3.

θεόχρηστος. VI 194, 24 λόγια.

θεράπεινα. III 10, 20. V 103, 3. 169, 9. 201, 13.

θεραπεινός. II 28, 19. III 74, 14 Ἄγαρ ... Σάρρας. III 78, 5 sqq. Ζέφυα τε καὶ Βάλλα. — III 74, 4 sqq. cf. 76, 17 (ἀρετῆς, σοφίας). I 58, 1 (αἰσθησεις). III 154, 5 (κυρίας γνώμης). III 86, 28. 87, 10. 102, 14 (φύλοσος). III 86, 16. 22. 87, 18. 88, 8. 104, 14. 105, 4 (ἐγκύλιος παιδεία). III 74, 19 (ἡ μέση παιδεία). III 103, 19 τὰ προκαιδεύματα, τῆς ἐμῆς θεραπεινίδος τὰ ἔγγονα. III 77, 11 δύο μὲν ἀστίς, παλλακὴς δὲ τὰς ἰσας, τῶν ἀστῶν θεραπεινίδας, ἀζεται. III 125, 12 τοὺς ἐκ τῶν θεραπεινίδων νόθους.

θεραπεία. 1. servitus, ministerium, cultus: VI 147, 19 οἰκετική. I 261, 21 ἀφθόνου θεραπείας ὑπαρχούσης. VI 187, 26 ὅτι κατὰ θεραπείαν Γαῖφ συνεστραλεῖ τὸ δοκιμώτατον. V 6, 10 οὐκ ἔχοντες ἴδιον πλοῦτον, ὃν θεραπείας ἀξιώσουσι. I 270, 30 ἐπιστήμη θεραπείας ἡ μὲν ἵππων ἢ δὲ σκυλάκων οὐσα. III 275, 3 πρὸς τὴν ἰδίαν θεραπείαν. — I 117, 14 μέρη τῆς ἀσκήσεως, ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπείαι. I 217, 14 θ. δὲ ταῖς ἐν πόνοις φιλοτιμίαις συνέζευκται. I 221, 8 ἀμαθία ... θεραπείαν οὐ δύσεργον ἔχει διδασκαλίαν. — I 250, 15 θεραπείας δὲ ὁ Λευὶ ἐστὶ σημεῖον. I 193, 9. 217, 13. 270, 32. 271, 5. II 198, 3. III 118, 25. 27. IV 201, 11. 216, 11. 293, 19. V 242, 9. 274, 13. 280, 20. 354, 13. 369, 16. VI 206, 15. cf. III 29, 3. IV 29, 22. 240, 13. V 73, 14. 95, 3. 126, 13. 149, 6. 324, 7 θ. θεοῦ. I 238, 12 αὐτός (sc. θεός) οὐ βραδύνει τοὺς ἐπιτηδεύουσιν πρὸς θεραπείαν λαβεῖν ἑαυτῷ. I 263, 7 ὅς (sc. θεός) γνησίους μὲν θεραπείας ἀσπάζεται. I 225, 12 οὐκέτι διαμέλλοντες ὑπεριούμεν γνησίῳ θεραπείας. II 81, 9 τὸ συνεχές καὶ γνήσιον τῆς θεραπείας. VI 49, 4 οἱ δὲ ἐπὶ θεραπείαν ἰόντες. III 2, 17 τὰς

δὲ φιλοδεσπότους θεραπείας καὶ λειτουργίας τοῦ Ἀβραάμ διασυνίστην. V 75, 9 τῆς ἱερέας καὶ θεραπείας αὐτοῦ περιεχώμεθα. V 126, 18 τοῦ δ' ἀγενήτου καὶ αἰδίου. V 5, 11 τοῦ αἰδίου καὶ ποιητοῦ. V 334, 6 τοῦ ἐνός αἰδίου. IV 283, 15 τῶν θλων αἰτίου. III 239, 15 τοῦ πάντων αἰτίου. V 8, 11 τοῦ πρεσβυτάτου πάντων αἰτίου. II 184, 5 τὸ πρεσβύτατον τῶν αἰτίων τὸ πρὸς ἀλλήθειαν θεραπείας ... ἀξιώσαντα. V 375, 5 πρὸς τὸν ἄρχοντα. V 24, 7 τοῦ δεδημιουργηκότος καὶ γεγεννηκότος. V 64, 5 τοῦ ὄντος. V 253, 9 τοῦ ὄντος ὄντος. II 44, 5. V 14, 20 τοῦ πατρός. II 78, 10. 141, 13. 247, 5. III 120, 13 τοῦ μόνου σοφοῦ. — IV 286, 5 τῶν χειροκμητῶν. IV 281, 9 ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν (δαίμωνων).

2. cura corporis, scientia medicorum: IV 183, 12 λοιμικῶν νοσημάτων.

268, 6 σημείων καὶ αἰτιῶν καὶ θεραπείας, ἐξ ὧν ἡ τέχνη (ιατρικὴ) συνέστηκεν, ἐρμηνεύς. VI 16, 11 τὰ ποικίλα τῶν νοσημάτων ... ποικιλωτέραις ἰαῖσθαι θεραπείαις. IV 68, 15 ἱατρός οὐ μὴ χρῆται θεραπείᾳ. V 183, 7 εἰ χρεῖα τις γένοντο θεραπείας. I 173, 18 ἴνα μὴ (ὁ νοσῶν) ... φύγῃ τὴν θεραπείαν. I 251, 8 εἰ μὴ που (τὰ ἀρρωστήματα) ... τὴν τῆς θεραπείας ὑπερβάλλοι φροντίδα. I 251, 18 (οἱ ἀγαθοὶ τῶν ἱατρῶν) προσφέρουσι τὴν θεραπείαν ὅμως ἄσμενοι. II 71, 2 οἱ (sc. ἱατροί) πρὸς τὸ παρὸν πάθος τὴν οἰκίαν ἐπινοήσουσι θεραπείαν.

3. cura, sanatio animae: III 29, 5 τὰς ψυχῆς ... γνησίους θεραπείας. II 71, 14 ἀπερεῖ πρὸς τὴν θεραπείαν ἄσμενος. V 89, 16 ψυχικῶν ἀρρωστημάτων. III 290, 17 τὰ ... θεραπείαν ἐνδεγόμενα ὄpp. τὰ δὲ ἀθεράπευτα. V 56, 17 (σφάλματος). II 231, 23. V 46, 12 ἁμαρτημάτων. III 68, 1 μετὰ τὴν θεραπείαν οὖν ταύτην (sc. τῶν ἁμαρτημάτων). V 48, 4 τὴν (θυσίαν) δὲ περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ θεραπείᾳ ὧν ἐπλημμέλησεν ἡ ψυχὴ. V 317, 14 οἷς μίας θεραπείας ἐλπίς τὸ μηδέποτε ἐκλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. VI 159, 4 (κακῶν) μίαν ἐχόντωνν θεραπείαν.

θεραπεύειν. 1. servire, ministrare, colere: V 8, 13 μὴ τοὺς ὑποδιακόνους πρὸ τοῦ βασιλέως θ. IV 298, 9 ὡς οἰκειότατα ἔκγονα ... θ. V 360, 10 θεραπείας δὲ τὰς τῶν δανείστων ... οἰκίας. V 149, 7 οἵτινες θεραπεύουσι τῦφον. II 184, 11 τὸ μόνον ἀμέτοχον πολέμου ... ἀπλῶς θεραπεύων. VI 203, 19 θεραπεύων οὖν τοῖς ὀνόμασι καὶ γράμμασιν. V 332, 16 θεραπεύοντες αὐτόν (sc. Ἀβραάμ). — II 148, 8. III 212, 13. IV 216, 10.

V 324, 5. VI 47, 6 cf. II 186, 9. 247, 7. III 252, 3. V 348, 17. VI 13, 3 θ. τὸ δν. V 126, 25 τὸν ὄντως ὄντα θεὸν θ. III 221, 17 γένεσιν πρὸ τοῦ ἀγενήτου θ. V 11, 4 μόνον σὲ θ. IV 30, 3 τὸ θ. ἐμέ. II 195, 20 τὸν τοῦ παντός ἡγεμόνα καὶ πατέρα τις θ. δικαίων. IV 29, 1 τὸν καθ' αὐτὸν ἀνευ τινός ὄντα θ. VI 161, 28 κολακείας γὰρ ἴδιον τὰς εὐπραγίας θ. VI 181, 16 τὰς γὰρ τῶν ἀρχόντων εὐπραγίας μᾶλλον ἢ τοὺς ἀρχοντας αὐτοὺς εὐφραίνει θ. VI 11, 15 θεραπεύουσιν, ἵκετεύουσιν. III 99, 16 τοῖς ἀδιστάτως θεραπεύουσιν ἀντιδίδωσι κληρὸν αὐτόν. IV 29, 12 τοῖς ἐμέ θεραπεύουσι. IV 201, 14 τοὺς γνησίους θεραπεύοντας αὐτόν. — I 250, 1 θεραπευτὰς τοῦ μόνου ἀξίου θεραπεύεσθαι. I 270, 19 τιμὴ δὲ τοῦ μὲν νοῦ (τὸ) ... μὴ διὰ τῶν ἡδῶν θεραπεύεσθαι. III 50, 11 (τὸν ἥλιον) θεραπεύεσθαι καὶ δορυφορεῖσθαι. IV 285, 3 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα ... σεμνοποιεῖται καὶ θεραπεύεται. III 296, 3 ἐξήρηται τοῦ δορυφορουμένου καὶ θεραπευομένου. V 253, 4 τοῦ θεραπευομένου βασιλείας. V 157, 9 τὴν ἀδελφὴν ... θεραπευομένην ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνης. VI 10, 19 δοῦλοι, ... θεραπευόμενοι. III 288, 10 οἰνοχόων διαφορὰς τοῖς θεραπευομένοις ἀναλογούσας. I 270, 29 τοὺς θεραπευομένους ἀνευθεῖς ὄντας. I 220, 8 τὰς δὲ ἡγεμονίδας πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀεὶ θεραπευτέον. I 218, 4 θεραπευτέον ἐξ ἀνάγκης τὰς ψυχῆς ἀρετάς.

2. sanare morbum, corpus: I 268, 3 θ. εἰδότες πάντα σχεδὸν πάθη καὶ νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα. VI 47, 2 ἡ (sc. ἱατρικὴ) μὲν γὰρ σώματα θεραπεύει. II 71, 15 ἀπάτη τοῦ θεραπευόντος. III 82, 18 οἱ νόσοι θεραπεύονται. II 31, 14 ἱατρός ἀγαθὸς ... πρὸς τὴν τοῦ θεραπευομένου δύναμιν ἀφορῶν. II 71, 10 τίς ... εἶποι τῇ θεραπευομένῃ. I 218, 5 sq. θεραπευτέον ὑγίειαν.

3. sanare animam, affectus: III 82, 19 τὸν ἀρρωστημάτων γέμοντα βίον θ. I 141, 15 cf. 139, 18 θεραπεύει καὶ ἐπιστομίζει (τὸν θυμόν). VI 162, 9 ἂ παντὶ σθένει κατὰ τὸ παρεῖχον ὁ Μάκρων ἐθεράπευε. VI 140, 3 τὰ δὲ ἐν οἷς δημηγορῶν πολλάκις ἐθεράπευε. IV 232, 23 τοῦτο (sc. τὸ αἶσχος) θεραπείῃ τε καὶ ἰᾶται. V 145, 23 ὅπως ... θεραπεύσῃ τὸν τῶν παιδῶν ροῦν. I 195, 15 γεωμετρία ... τὸ δὲ ἐν ἡμῖν ἄρρυθμον ... θεραπεύουσα. V 90, 23 (ἡ παιδεία) τὸ ἀνίσον ἰσότητι θεραπεύουσα. I 141, 10 ὑπὸ σαφηνείας τὸ ἀσαφές καὶ συγκεχυμένον θεραπευούσης. III 273, 19 θεραπεύοντα τῇ λόγῳ. III 228, 17 τοὺς

... κακοῖς πιεσθέντας εὐμένεια ... πολλάκις ἐθεράπευσεν. — I 121, 7 (διάνοια) νόσον χαλεπὴν φυγῆς ἀμαθίαν οὐκ ἐθέλουσα θεραπεύεσθαι. I 108, 2 κἀκεῖνος μὲν σωφροσύνη ... θεραπεύεται. V 145, 7 ἀφροσύνη δ' οὐκ ἄλλῳ ἢ φόβῳ θεραπεύεται. III 68, 9 ἐν ψ̄ θεραπευόμεθα. V 340, 2 ἔρωτας ἐκμανεῖς καὶ λευττηκότητας θεραπευθέντες.

Θεραπευτής. I 142, 26 τῶν ἁγίων. I 249, 22 τοῦ μόνου ἀξίου θεραπεύεσθαι. VI 173, 15 Ἄρεως. II 262, 23 τοῦ διακοσμήσαντος ἡγεμόνος. I 207, 6. 253, 9. 294, 16. II 145, 17. 194, 24. 292, 15. IV 231, 17. 235, 6. V 361, 2. VI 22, 4 θεοῦ. IV 284, 2 θεῶν πρόπολοι τε καὶ θεραπευταί. II 40, 8 τοῦ μόνου καλοῦ. III 175, 8 κρίσεις καὶ δίκης. III 221, 24 τοῦ νοῦ. V 74, 20 ὄντως ὄντος. IV 265, 11 ὁσιότητος. III 93, 12 (τοῦ τεχνίτου). II 182, 20 τοῦ μόνου σοφοῦ. II 211, 2 τῆς ἀκολάστου καὶ ἀκράτορος ψυχῆς. — V 324, 7 ὁ δ' ἀληθὴς θ. τε καὶ ἱκέτης. V 345, 22 ἐν ὁμοῖς καὶ γνησίοις θεραπευταῖς καὶ θεοφίλεσιν ... ἀναγγραφώσθωσαν. VI 46, 11. 70, 8. 19 cf. 52, 1 θεραπευταί (καὶ θεραπευτρίδες).

Θεραπευτικός. III 119, 4. IV 244, 16. VI 49, 1 γένος. III 129, 7 τὸ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἄριστον. I 250, 15. II 129, 7 θεραπευτικῶς.

Θεραπευτρίς. II 40, 21 (διάνοια). III 302, 14 (ψυχῇ). III 254, 11 (θεοῦ ψυχῇ). VI 46, 11. 70, 8 conl. θεραπευταί.

Θεράπων. V 115, 6 sqq. τὰ ... πρὸς θεράποντας δεσποτῶν. VI 65, 1 τὴν θεράπονταν κτῆσιν εἶναι παρὰ φύσιν. V 143, 18 κατ' ἀμφω τὰς ἀνωτάτω θεραπόντων κτῆσεως ἰδέας, τὴν τε ἐπ' οἰκότητι καὶ ἀργυρομνήστῃ. I 255, 13 δύο θεράποντες τῶν νομοθετικῆς ὑπηρετίας δυεῖν εἰδῶν. V 103, 18 οὐ θεράπουσι μόνον ἐκ χειρὶν ἔδωκεν ὁ νόμος ταῖς ἐξόδοις. V 108, 18 οἱ θεράποντες εὐφόρους τὰ κλειυσθέντα δράσουσι. V 189, 2 θεράποντες τύχῃ μὲν ἐλάττονι κέρρηνται. VI 221, 17 ὡς τινα τῶν ἐπομένων αὐτῷ θεραπόντων ἀγανακτεῖν. II 24, 3 ἐτέρως ὁμιλητέον ... καὶ θεράποντι καὶ δεσπότῃ. V 205, 7 sqq. cf. 206, 10 εἴ τις ἐκχόμεναι θεράποντος ὀφθαλμόν. V 103, 3. 19 φῶσει θεράποντες μὲν ἐλεύθεροι γεγόνασιν. III 2, 15. 124, 19 cf. I 207, 3. 272, 22. V 59, 7 θεοῦ.

Θερίζειν. II 91, 6. 258, 7. III 202, 29 sq. 262, 30 sqq.

Θερινός. I 39, 19. III 34, 11 (κύκλος). III 34, 19 (τροπῇ). III 32, 21. IV 146, 18 (τροπαί).

θερισμός. III 263, 1.
 θεριστής. V 291, 1 περί τοὺς θεριστάς (διάταγμα).
 θερμαίνεσθαι. IV 232, 3.
 θερμή. II 224, 11 sqq. Χάμ (ἐρμηνεύεται).
 θερμολousία. I 210, 7. VI 158, 11.
 θερμός. I 177, 2. II 248, 14 (λόγος). II 146, 4 (λόγοι). V 14, 15 (παράστημα). VI 178, 21. πνεῦμα. II 134, 4. VI 105, 2 (πῦρ). V 221, 18 ἡ τοῦ πυρός δύναμις. III 208, 22. IV 171, 14. VI 65, 19 (ὄδωρ). I 56, 10 (χωρίον τὸ) κατὰ τὴν μήτρην. — V 50, 9 ἐκπύρῳσιν μὲν κατὰ τὴν τοῦ θερμοῦ δυναστείαν. I 126, 16. II 206, 5. III 31, 21 τὸ θερμόν opp. vel conl. τὸ ψυχρόν. I 90, 12. 246, 6. III 31, 20. 35, 19. 47, 18 θερμόν opp. ψυχρόν. II 278, 10 τὰ θερμά, τὰ ψυχρά. I 20, 19 cf. IV 52, 24. VI 81, 10 ὅσα θερμά ἢ ψυχρά. IV 34, 8 ἐν μαλακοῖς καὶ θερμοῖς. VI 178, 26 τὸ θερμότερον. II 134, 6 cf. III 34, 7 τὸ θερμότερον (opp. τὸ ψυχρότατον).
 θερμότης. II 74, 6. 160, 5. VI 80, 4. 82, 8.
 θέρος. I 14, 13 cf. 17, 10. III 47, 20. IV 229, 10. V 51, 3. 366, 18 θέρη χειμῶνες καὶ ἔαρος καὶ μετοπύρου τροπαί. I 196, 23 χειμῶν γε μὴν θέρους καὶ θ. χειμῶνος καὶ ἔαρ ἀμφοῖν ... ἐπιθεῖ τε καὶ χρεια. I 19, 12 ἡ θέρους χειμῶνιντος ἢ χειμῶνος φλέγοντος. IV 146, 20 θέρους ἀνισταμένου. IV 174, 18 cf. 183, 9 μέχρι θέρους ἀχμῶζοντος. II 64, 22 ταῖς ἐαριναῖς καὶ κατὰ θ. ὥραις.
 θέσις. IV 211, 14 τῶν νόμων. I 51, 23. 52, 13. 93, 18. 20. 27. 183, 24. 184, 2. II 95, 4. III 168, 15. 254, 4. IV 281, 14 τῶν ὀνομάτων. II 205, 7 (θέσεις conl. διαστήματα, τόποι). I 207, 17 εἰσγῆγῃσι καὶ θέσεις. VI 83, 13 (conl. τάξις). I 74, 21 εὐθιζέα θ. ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ. V 23, 18 εὐ δ' ἔχει καὶ ἡ θ. VI 82, 8 τὰ δ' ἀνακραθέντα τῆς κατὰ φύσιν θέσεως. VI 160, 20 ἡ θ. οὐκ ἐλπιζομένης ἡγεμονίας. III 48, 17. IV 48, 17 τὴν ἀντιπρόσωπον ἐκάστων θέσιν. — I 70, 2 cf. II 185, 6 τὰ θέσει δίκαιοι. II 177, 2 θέσει(δίκαιοι). I 141, 2 (τὰ) θέσει (νόμιμα). IV 55, 11 θέσει δὲ πάντως ἐμά. II 286, 27. VI 160, 2 θέσει opp. φύσει. III 172, 23 τῶν φύσει τὰ θέσει.
 θεσμοθέτης. II 273, 12. III 39, 3.
 θεσμός. I 50, 12 ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος, ὅς ... προσονομάζεται θ., νόμος θεοῦ ὢν. I 158, 23 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὅρκοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοὶ ἱεροπρεπέστατοι. I 195, 21 αἱ (δυνάμεις θεοῦ) δὲ νόμους ἀπ' οὐρανοῦ καὶ θε-

σμούς ἐπιφερόμεναι. VI 83, 6 conl. νόμος. V 263, 17. VI 156, 20 conl. νόμοι. I 60, 8. III 286, 25. IV 298, 19. V 49, 4. VI 91, 8 (νόμοι φύσεως καὶ θεσμοί). V 88, 18 νόμοι δὲ καὶ θεσμοὶ τί ἕτερον ἢ φύσεως ἱεροὶ λόγοι. IV 68, 5. 249, 10. V 101, 9. 127, 17. 144, 3. 199, 11. 259, 16. 305, 13. VI 23, 5. 168, 8 φύσεως (θ. vel θεσμοί). IV 2, 18 τὴν φύσιν αὐτὴν ... πρεσβύτατον θεσμόν εἶναι. II 185, 26 τοῦ ἀγενήτου. I 290, 25 οὗς ... ἐρωτάτων θεσμῶν ἐξῴρισεν ἀναξίτους. VI 2, 2 νόμον αὐτὸ μᾶλλον δὲ θεσμόν ἰσοῦμενον χρησμά. IV 275, 20 τοὺς δέκα λόγους ἢ χρησμούς, νόμους ἢ θεσμούς τρὸς ἀλήθειαν ὄντας. III 39, 5 sqq. 96, 18 (δέκα λόγοι). V 296, 7 θεσμοῖς τοῖς τῆς εὐνοίας τοῦ στέρνοντος. V 167, 2. 168, 1. 298, 13 ἐπὶ γάμοις. IV 278, 3 εὐωχῆσαι λογίων καὶ θεσμῶν ἱερῶν. IV 60, 17 ἀγραφος. V 158, 9 cf. 88, 18 (ἀρχαῖοι). II 185, 21 φυλάσσειν νόμους πατέρος καὶ μὴ ἀπωθεῖσθαι θεσμούς μητρὸς. II 262, 25 κατὰ δίκην καὶ θεσμόν.
 θεσμοφύλαξ. I 222, 4.
 θεσμοφδεῖσθαι. III 246, 22 (θεσπιφδεῖσθαι conl. Wendl.).
 θεσπέσιος. II 139, 22 (ἀνὴρ). II 286, 6. V 2, 19. 76, 1. 199, 20. 268, 12 (ἀνδρες). — V 345, 13 οὗτοι γε οἱ θεσπέσιοι.
 θεσπίζειν. IV 272, 17 cf. 276, 22. 278, 20. 307, 11 οὗς (sc. νόμους) μὲν αὐτοὺς ὁ θεός ... θ. ἡξίωσεν. IV 253, 21 ὁ (θεός) δ' ἐπακούσας θεσπίζει λόγιον. IV 29, 11 cf. 45, 13 ὁ δὲ θεός ... θεσπίζει τάδε. IV 245, 7 ὁ πατὴρ θεσπίζει. IV 162, 4 cf. 261, 18. 264, 1 (Μωυσῆς) θεσπίζει προφητεύων τάδε. IV 267, 24 κατασχέθεις ... θ. ἔοικεν. IV 168, 12 καταπνευσθεὶς ἔνθους γίνεται καὶ θεσπίζει τάδε. IV 259, 7 θεοφορεῖται καὶ θεσπίζει τάδε. IV 266, 11 ἐνθουσιᾷ μεταβαλὼν εἰς προφήτην καὶ θεσπίζει τάδε. IV 186, 3 ὥσπερ ἐρμηνεύς ὑποβάλλοντος ἑτέρου θεσπίζει τάδε. IV 244, 6 ἵνα ... ὅσα μὴ λογισμῷ καταλαμβάνεται θεσπίζῃ. IV 185, 6 θεσπίζων ἕκαστα διὰ τῆς σῆς γλώττης οὐ συνιέντος. V 283, 13 τοῦ ... θεσπίζοντος. IV 307, 1 κεφάλαια ... αὐτοπροσώπως θεσπίζει. III 7, 12 σὺ γὰρ ἐθέσπισας μοι μὴ φοβεῖσθαι. III 59, 19 (Νῶε) κατεχόμενος ἐθέσπισε. IV 275, 22 τοὺς δέκα λόγους ... ὁ πατὴρ τῶν ὄλων ἐθέσπισεν. III 152, 19 ὁ πατὴρ τῶν ὄλων διὰ προφητικῶν ἐθέσπισε στομάτων. IV 249, 24 οὗς (sc. χρησμούς) ἐθέσπισεν ... ὁ θεός. IV 263, 5 Μωυσῆς ... θεοφορηθεὶς ἐθέσπισε τὴν ἐβδόμην. IV 264, 6 κατεχόμενος ἐθέσπισεν.

IV 257, 9 θεσπίσας ... καὶ καθολικώτερον τίθῃσι νόμον. V 16, 18 προφήτης θεοφόρητος θεσπιεῖ καὶ προφητεύσει. IV 244, 21 ἢ θεσπιεῖ τὰ μέλλοντα.

θεσπίζεισθαι. IV 38, 22 θεσπίζεται λόγιον. IV 238, 17 θεσπίζεται τάδε. IV 82, 9 διτταῖς φαντασίαις δι' ὀνείρου θεσπίζεται. V 185, 8 ὁ προφήτης ... ἀνακληθεὶς ἐθεσπίζετο τὰ γένη τῶν ἐν εἵδει νόμων. V 132, 19 τὰ λόγια τῶν νόμων ἐθεσπίζετο. V 217, 25 χρησμῶ θεσπισθῆναι φησιν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. IV 57, 17 οὗς (sc. χρησμούς) Μωυσῆς ἐθεσπίσθη. IV 244, 13 τὰ δ' ἐκ προσώπου καὶ ἀποκρίσεως ἐθεσπίσθη. III 254, 8 cf. 1, 8. 158, 19. IV 258, 7. VI 52, 17 τὸ θεσπισθὲν λόγιον. III 180, 12 θεσπισθέντα διάπυρον τοιόνδε χρῆσμον. V 336, 15 τὰ ... θεσπισθέντα (νόμιμα). III 23, 12 διὰ τῶν θεσπισθέντων. IV 207, 20 cf. 272, 19 θεσπισθέντας νόμους χρῆσμοις διερμηνεύειν. I 132, 5 ἔνια (τῶν ἀγαθῶν) ... θεσπισθέντα.

θεσπιφδεῖσθαι v. θεσμιφδεῖσθαι.

θεσπιφός. II 262, 22 λόγος. III 178, 13 (νομοθέτης).

θέσφατος. IV 217, 20. VI 218, 25 (λόγια). — IV 258, 17 θεσφατοῖς ἀριδήλοις. III 65, 21 τῇ μὴ θεοπροπίοι καὶ τισι θεσφατοῖς πεπιστευκότι.

θετικοί. IV 150, 24 οἱ θ. τῶν ὀνομάτων.

θετός. III 181, 24 ψυχῆς (ἐγγονος). II 96, 14. III 77, 1 (παῖδες).

θεωρεῖν. I 18, 6 (ψυχῇ) πολλὴν ἀπληστίαν εἶγε τοῦ θ. V 341, 19 ἡμέρῃ γὰρ τοῦ θ. III 12, 9 (βίος) φίλος τοῦ θ. III 118, 8 σκοπεῖν ἕκαστα καὶ θ. I 45, 6 Μωυσῆς ... καὶ τὰ μακρὰν εἰσώθως εὖ μάλα θ. IV 52, 11 ὅσοι καὶ γυμνά θ. τὰ πράγματα δύνανται. VI 67, 9 τὰ ἀφανῆ διὰ τῶν φανερῶν θ. VI 67, 5 ἡ λογικὴ ψυχὴ ... τὰ οἰκεῖα θ. (ἡρξαστο). IV 37, 9 δύνασθαι τὰ νοητά θ. II 52, 9 μόνῃ ψυχῇ τὸ ὄν θ. III 171, 14 τὸν ὄντα δυνήσεται θ. V 346, 12 τὸν ... γεννητὴν τῶν ὅλων σπεύδοντες θ. III 219, 9 οὐδὲ πόρρωθεν αὐτὸν (sc. θεόν) ἔκεινον θ. ἱκανός ἐστιν. IV 37, 7 πρὸς τὸ θ. ἔλκουσιν ἐπὶ τὰ φανέτα τὴν διάνοιαν. IV 291, 13 τὸν θεόν ἄρξασθαι τὰ γεγονότα καλῶς θ. V 281, 17 (θεός), ᾧ μόνῃ διάνοιαν ἔξεστιν ἀκριβῶς θ. VI 64, 10 θ. τὰ σοφίας δόγματα. V 346, 8 sq. ἥλιον μὴ ἐτέρῃ τινι θεωρούμεν ἢ ἡλίῳ. III 156, 14 ὅσα μὲν οἱ σώματος σφθάλμοι θεωροῦσι. III 76, 25 εἰς τὸ θεωρῆσαι τι τῶν κατ' ἐπιστήμην. IV 218, 1 σωμάτων ἀσωμάτους ἰδέας τῇ ψυχῇ θεωρῶν. III 263, 18 θεωρῶν μὲν τὰ ἐν κόσμῳ.

VI 54, 4 οὐδὲ ἐξ ἀπόπτου θεωροῦντες. VI 116, 16 συνάμφω θεωροῦντας ἐπικρίνειν.

θεωρεῖσθαι. I 80, 24 μὴ ἐν λόγῳ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' ἐν ἔργῳ θ. VI 77, 9 διὰ τὸ ἐν γενέσει ... τὰ μέρη θ. V 344, 18 ἀπῆλχανον ὑφ' ἐτέρου θ. τινος (ὁ θεός). III 194, 9 ὑπὸ θεοῦ θ. II 45, 12 γνήσιον ... κάλλος, ὃ διανοίᾳ μόνῃ θεωρεῖται. II 26, 10 ὅσα περικαλλέστατα εἶδη τοῖς ψυχῆς ὀφειδερκεστάτοις ὁμῶς ... θεωρεῖται. I 22, 14 τοῦθ' ὥς ἐστι φανυλότατον εἰκότος ἀφρῶ, θεωρεῖται. I 64, 15 κατ' αὐτὴν (sc. λύραν) μάλιστα πως θεωρεῖται. II 297, 4 ἄμφω δὲ ταῦτα (ὁ νοῦς) ... θεωρεῖται. I 104, 14 ἡ αἰσθησις ἀπρακτος θεωρεῖται. V 346, 9 ὁ θεὸς ἑαυτοῦ φέγγος ὧν δι' αὐτοῦ μόνου θεωρεῖται. III 84, 6 δι' ἧς ἡ γένεσις τοῦ πάθους θεωρεῖται. II 276, 7 διὰ σοφίας τὸ σοφὸν θεωρεῖται. I 34, 4 ἐξδομάς ἐν οὐδενὶ μέρει θεωρεῖται. I 80, 24 ἐν ἀλλοιούσῃ γὰρ τοῦ στόματος ... ἡ φρόνησις θεωρεῖται. I 98, 4 ὁ μὲν ἀνὴρ ἐν τῷ δρᾶσαι θεωρεῖται. I 120, 20 τῆς γὰρ κακίας ἡ μὲν ἐν σχέσει θεωρεῖται. I 258, 16 ὁ ἀσκητὴς ἐπιστήμης ... ἐν πεδίῳ θεωρεῖται. VI 103, 12 ἐν τόπῳ μείζονι θεωρεῖται. II 224, 23 τὸ δὲ ἐν κινήσει θεωρεῖται. III 300, 2 ἅπερ ἐν ῥύσει καὶ φθορᾷ ... θεωρεῖται. III 35, 10 τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ ἐν τοῖς μέρεσι ... θεωρεῖται. III 35, 14 ὧν ἡ ἐπὶ κρίσις ἐν μέτροις ... θεωρεῖται. IV 59, 14 ὁ ... πρεσβύτερος ... ἐν ἐπαινεῖ ... βίῳ θεωρεῖται. II 235, 26 κατὰ δ' ἡρεμίαν τὸ ἴσασθαι θεωρεῖται. III 206, 4 καὶ ταῦτ' ... ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων θεωρεῖται. IV 46, 14 περὶ τὸν αὐτὸν ἐκότερον ... θεωρεῖται. I 101, 20 γυμνοὶ θεωροῦνται τῆς κενῆς ... δόξης. II 43, 21 ἵνα πρὸς τῶν ὁμοίων τὸ ὁμοιον θεωρῆται. I 106, 14 αἱ (sc. χάριτες) δὲ τῶν θνητῶν σὺν ὕλῃ θεωροῦνται. IV 53, 23 πρᾶγμα ... θεωρούμενον. III 103, 16 ἡ τῶν θεωρουμένων ... βεβαίως.

θεώρημα. III 217, 23 ἐπὶ τι μείζον ἔτερον χωρεῖν θ.

θεωρήματα. I 187, 20 τὰς διανοήσεις, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὰ θ. κτλ. (τοῦ θεοῦ κτήματα). III 76, 2 τὰ ἐγκύκλια καὶ τὰ καθ' ἕκαστον αὐτῶν θ. II 149, 27 θεωρημάτων παντοίων ἰδέας ἀνομβροσάν. II 248, 20 (κατάληψις). II 30, 6 (ἀνάληψις). II 279, 5 πολλὰ θ. παραλαμβάνειν. II 121, 14 δι' ἀκοῆς δεξιᾶται θ. II 33, 13 μνήμη τῶν θεωρημάτων. I 133, 28 ὅποτε διὰ μνήμης

ἐχοι βεβαίουν τὰ θ. II 28, 22 (Ἄγαρ) ἀρδύσθαι ὥσπερ εἰς ἄγγος τὴν ψυχὴν τὰ τε δόγματα καὶ θ. I 236, 9 τὰ θ. διαρρεῖν αὐτὰ κωλύων. III 102, 16 τὰ σπέρματα, ἐξ ὧν ἀναβλαστὲν ἔδοξε τὰ θ. III 177, 25 τῇ περὶ τὰ θ. ἀπαλάττω ἀκρότητι. II 297, 18 τὰ θ. αὐτῷ ... πλαδᾷ καὶ σαλεύει. III 157, 3 τοῖς δόγμασι καὶ τοῖς θεωρήμασιν εἶδεν αὐτά. V 226, 16 γεωργοῦσι τὰς ψυχὰς δόγμασι καὶ θεωρήμασι. V 95, 21 μυρία ἄλλα κάλλη θεωρημάτων. I 86, 6 τῷ δὲ σφαλλομένῳ περὶ τὰ θ. III 174, 11 τοῦ μανθάνοντος ἀπορρεῖ τὰ θ. III 148, 5 τὰ κατὰ μέρος θ. II 33, 10 τὸ τῶν θεωρημάτων ἄχθος. — II 196, 1 τὰ ἀράματα καὶ νοητά. V 241, 2 τοῖς αἰδιόσι δόγμασι καὶ θεωρήμασιν. III 79, 8 (γνήσια, νόθα). III 81, 15 (καινὰ). V 268, 13 λογικά, ἡθικά, φυσικά, conl. δόγματα. III 206, 4 μεγάλα καὶ ἀμύθητα. III 207, 8 οἷς νέα ἐπὶ παλαιοῖς ἀνίσχει καὶ ἀναλαμβάνει θ. II 273, 3 (νοητά). II 32, 26 (πότμα). — I 271, 15 τῶν ἀγίων. II 140, 2. V 350, 12 ἀρετῆς. I 28, 24 καθ' ἐκάστην ἀρετὴν. IV 59, 6 κατὰ τὰς ἀρετάς. IV 54, 4 τὰς ἀρετάς καὶ τὰ τούτων δόγματα καὶ θ. I 285, 6. III 153, 8 ἐπιστήμης. III 65, 15 ἐν ταῖς ἐπιστήμασι. IV 46, 9 τοῦ κόσμου. I 131, 21 περὶ κόσμου. V 136, 10 κατὰ μουσικὴν. III 270, 15 παιδείας καὶ σοφίας. IV 61, 9 κατὰ ποιμενικὴν. I 267, 8. 273, 25. II 76, 20. 144, 8. III 215, 20. IV 48, 23. V 233, 14. 364, 19 (τῆς) σοφίας. III 27, 13 καθ' ἐκάστην (τέχνην). III 195, 5 cf. I 133, 22 τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. III 101, 14 cf. 102, 3 τῶν μέσων τεχνῶν. III 227, 21 φιλοσοφίας. II 305, 19 κατὰ φιλοσοφίαν. II 127, 12 φρονήσεως.

θεωρητικὸς. I 75, 13 ἡ δὲ ἀρετὴ καὶ θεωρητικὴ ἐστὶ καὶ πρακτικὴ. II 277, 13. 282, 6. 300, 28. III 118, 4. 149, 3. 298, 25. IV 131, 9. 292, 8. V 102, 15. 17. 183, 4. 338, 19. 347, 8. VI 61, 10 (βίος opp. πρακτικὸς). III 63, 20 ἔρνος. I 75, 20. VI 64, 3 (μέρος φιλοσοφίας). III 286, 18 νοῦς = Ἰσραήλ. II 36, 15 n. (βρέματα). I 75, 11 sq. (τέχνην opp. πρακτικὰ). — II 300, 29 τῷ δὲ θεωρητικῷ τὸ ὁρᾶν συνυδὸν τε καὶ οἰκειότατον.

θεωρητικός. II 311, 2 (πράγματα). II 36, 15 (βρέματα). — II 287, 6 μηδὲν ... θεωρητὸν νοῆσαι δυνάμενοι. III 30, 23 cf. 177, 10 τὰ λόγῳ θεωρητά.

θεωρία. III 118, 9 (βίος), δες ἐπιστήμη καὶ θεωρία μόνῃ χαίρει. III 77, 5 τοῦ θεωρίαν καὶ ἐπιστήμην ἐξῆλωκός τις Ἀβραάμ ὄνομα. II 283, 14 (ὁ νοῦς) οὐ-

δενὸς ἐτέρου προσδεῖται πρὸς τὴν θεωρίαν. III 62, 19 ἐξ ὧν θεωρίας λαβὼν ἡμερον (ὁ νοῦς). III 75, 13 ῥητορικὴ ... τὸν νοῦν πρὸς θεωρίαν ἀκονησαμένην. VI 46, 3 περὶ τῶν θεωρίαν ἀσπασαμένων. IV 216, 21 τροφὰς ἔχων ἀμείνους τὰς διὰ θεωρίας. I 75, 14. 17 (ἀρετὴ) θεωρίαν ἔχουσα καὶ πράξιν. I 220, 4 ἐκ τῆς περὶ τὴν θεωρίαν γλαφυρότητος. I 26, 15 ἐστιατῶν ἀνθρώπων καλεῖν μέλλων ἐπὶ τε εὐχίαν καὶ θεωρίαν. — II 278, 23 τῶν ἀθανάτων. I 75, 18 τῆς ἀρετῆς. III 81, 22 περὶ ἀστρονομίαν. V 69, 17 τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν. V 150, 15 τῶν ἐπὶ γῆς ἀπάντων. IV 216, 6 δογμάτων ... παγκάλων. I 144, 9 τῶν θείων. V 65, 12 τοῦ κόσμου. III 170, 12. IV 38, 4 περὶ τὸν κόσμον. V 99, 16. 150, 6 τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. I 26, 6 τῶν κατ' οὐρανόν. II 147, 25 τῶν πραγμάτων. I 250, 14 τοῦ μόνου σοφοῦ. VI 70, 20 φύσεως. IV 291, 16. V 43, 9. VI 19, 6 τῶν τῆς φύσεως. IV 250, 19 τῶν περὶ φύσιν. III 55, 20. VI 63, 8 τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. — IV 30, 4 ἐκ τῆς ἐν ἀλληγορίᾳ θεωρίας. V 232, 19 (ἀριθμητικῆς). III 140, 7 (γλαφυρὰ conl. φιλόσοφης). III 75, 12 γλαφυρότητι συνεχοῦς θεωρίας. III 76, 7 (ἐγκύκλιος). V 347, 10 (ἐπιστημονικῆς). II 297, 18 (θεία). I 33, 4 (κανονικῆς). III 74, 13 λογικῆς). II 188, 5 (ἡ Χαλδαϊκὴ μετεωρολογικῆς). IV 125, 6 (βυθικῆς, ἀρμονικῆς, μετρικῆς). V 92, 14 διὰ συμβόλων. V 79, 5 (φιλόσοφος). II 97, 16. III 81, 9 (ψυχῆ).

θεωρίας. III 272, 1 τῶν ἐν κόσμῳ συμπάντων ὁ ἀστείος. V 206, 17 (ὁ ὀφθαλμός) τοῦ) ... οὐρανοῦ. — V 97, 11 θεωροῖ τῆς φύσεως.

θηλάζειν. I 284, 18. II 295, 21.

θηλυγονεῖν. II 42, 15.

θηλυδρία. I 190, 11. 215, 19. II 37, 1. 42, 15.

θηλυκός. II 86, 15 (ὄνομα).

θηλυμανεῖν. IV 31, 5.

θηλύμορφος. V 78, 24 (ἰδέα).

θηλύνειν. I 182, 17. II 56, 13.

θῆλος. II 39, 15 (αἰσθησις). IV 34, 16 ἀσὴ). I 180, 21 (ἀνθρώπος). V 162, 10 ἀνθρώποις εἴτ' ἄρρεσιν εἴτε θηλείαις. V 101, 8 (ὁ ἄρτιος ἀριθμός). I 4, 9 τὸ ἄρτιον. III 137, 9 (βίος). V 93, 16-19 (βρέφος). II 181, 9. IV 249, 3 (γενεὰ). I 93, 14 τὸν γενικὸν ἀνθρώπον, ἐν ᾧ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ γένος. II 211, 20 ὁ δημιουργὸς ἰδούσης ... οὕτε ἄρρην ὧν οὕτε θήλειαν. I 244, 6 (ἐγγονος) ψυχῆς.

Ι 244, 5 (ἐννοήματα) τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα. Ι 4, 8 (ἐξ) ἄρρην τε καὶ θ. ΙΙ 110, 1. 4 ἐπιθυμία καὶ θυμός, ... ὁ μὲν ἄρρην, ἡ δὲ θήλεια. ΙV 214, 12 cf. V 57, 7. VI 93, 11 (ζῶον) ἄρρην τε καὶ θήλυ. ΙV 281, 9. V 80, 3. 126, 2 (θεοί). ΙΙ 122, 22 τῶν θνητῶν τὸ μὲν ἄρρην, τὸ δὲ θήλυ. V 56, 3 θυμα οpp. ἄρρην. V 48, 18. 51, 15 (ιερεῖον). Ι 110, 8 ἐν ψυχῇ ... κινήματα. ΙV 24, 5 ὁ λογισμός. ΙΙ 287, 5 πρὸς τῶν θηλυτέρων (λόγων). Ι 296, 25 ἕκαστον δὲ τῶν ἐπτά (ψυχῆς μερῶν) τῇ μὲν ἄρρην γίνεται, τῇ δὲ καὶ θήλυ. ΙV 31, 11. V 78, 20. 160, 13. VI 36, 3. 62, 2 (νόσος). ΙΙΙ 121, 9. 13 ὄνομα ... σοφίας. ΙV 34, 14 θηλυτέρα ὦτα ὀφθαλμῶν. Ι 115, 17. ΙΙΙ 201, 24 (πάθος). Ι 264, 13 φύσει τὰ πάθη. Ι 296, 28 τὸ παθεῖν. ΙΙΙ 197, 10 πρόβατον ἄμωμον. V 163, 10 (πῶλοι). Ι 167, 3 (ὅλην). Ι 4, 15 (τὸ ὑποδεχόμενον). V 160, 20 τὴν ἄρρενα φύσιν ... εἰς θήλειαν μεταβάλλειν. ΙV 24, 1 (χαρακτῆρ) οpp. ἄρρην. ΙΙ 180, 14. V 200, 1 sq. (ψυχῇ). — Ι 56, 6 αἶ τε πρῶται τοῦ ἄρρενος πρὸς τὸ θήλυ σύνδοσι. Ι 248, 3. ΙΙ 136, 18. ΙΙΙ 121, 15. ΙV 23, 20. V 48, 19. 271, 5 τὸ θήλυ. ΙΙΙ 32, 15 τὸ ζῶον εἰς ἄρρην ἔεμνε καὶ θήλυ. Ι 25, 20 διέκρινε τὰ εἶδη φήσας ἄρρην τε καὶ θήλυ δεδημιουργῆσθαι. Ι 196, 18 ἄρρην θήλεος καὶ θήλυ ἄρρενος ... ἐρώσι. Ι 46, 19 ὁ δὲ κατὰ τὴν εἰκόνα (θεοῦ) διαπλασθεὶς ἄνθρωπος ... οὔτε ἄρρην οὔτε θήλυ. ΙΙΙ 288, 14 τὰ γεννητικά τῆς ψυχῆς ἐκτετμημένος, ... οὔτ' ἄρρην οὔτε θήλυ. ΙV 121, 10 τὰ μὲν θήλεα τρέφειν ..., τὰ δ' ἄρρενα διαφθεῖρειν. Ι 110, 6 (διαφορὰ) τῶν ὄντων ... ἄρρενων θηλειῶν. V 197, 11 θηλείαις δὲ οἰκουρία.

θηλυτοκεῖν. ΙΙ 309, 13.

θηλυτόκος. ΙΙ 43, 3.

θήρ. ΙV 289, 13 ἀπὸ θηρὸς ἀγριαίνοντος καὶ λευττηκότης. ΙΙ 141, 27. V 371, 7 (ἀγριώτατοι). ΙΙ 163, 17 ὁ θαλάττιος. V 355, 4 (φύσει λευττῆρι). V 182, 15 (χερσαῖοι). — VI 41, 17 τὸν τοιοῦτον θῆρα συλλαμβάνειν.

θήρα. ΙΙΙ 257, 20 τῶν καλῶν ἐπιτηδεύματων. V 159, 15 ἡδονῆς. V 164, 14 τῶν νέων. V 277, 6 νέων ἀθηράτων. — ΙΙ 25, 20 πρὸς τῶν ὀρέγονται θήραν. Ι 213, 12 ἐπὶ τῇ σῇ θήρᾳ. V 326, 21 πράξεις ὁμοιότητι καὶ θήρα τῶν αὐτῶν. V 219, 1 cf. 224, 9. ΙΙ 78, 8 θήρα.

θηρᾶν. V 162, 16 τὰ ἀθήρατα θ. — V 194, 8 τὸ μηδὲν θηρᾶσθαι ἐπ' ὠφελείᾳ. ΙΙ 31, 12 τὸν παρὰ τῶν πολλῶν θηρώμενος ἔπαινον. V 181, 21 θηρώμενοι συὸν ἢ τράγων τρόπον τὴν ἐξ ὁμίλιας ἀπόλου-

σιν. Ι 199, 9 ἔπαινον ἢ τιμὴν θηρώμενοι.

Π 60, 6 ὅσοι τὸ ἴδιον λυσitelῆς μόνον θηρώμενοι. ΙΙ 39, 26 τῶν ἀφρώνων ... τὴν ἴδιον ἡδονὴν αὐτὸ μόνον θηρωμένον.

θήρειος. V 178, 7 (φύσει).

θηρεύειν. Ι 184, 8 ὅταν ... ἡ (αἰσθησις) ... θηρεύῃ φυσικῶς τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. Ι 184, 8 ὡς θηρεύσει τὸ ἐκτὸς (ὁ νοῦς). Ι 186, 18 ταῖς αἰσθήσεσιν ὡς ἱκαναῖς θηρεύσαι τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. Ι 186, 1 (ὁ νοῦς) πᾶσαν ἰδεάν θηρεύσας σώματος.

θηρευτικός. Ι 113, 12 ἡ τῶν παθῶν θηρευτική κακία. ΙΙ 53, 18 οἱ θηρευτικοὶ τῶν σώματος ἡδονῶν.

θηριάλωτος. ΙV 69, 4. V 236, 1. 13.

θηριομαχία. ΙΙΙ 183, 24.

θηρίον. Ι 21, 11 ἐξαγαγέτω ἡ γῆ κτήνη καὶ θηρία καὶ ἐρεπετά. ΙΙ 142, 10 πᾶσαι τῶν θηρίων αἱ ἰδέαι. ΙV 145, 5 τὰ ἄλλα γένη τῶν ἀτιθάσων θηρίων. Ι 93, 2. 5 πεπλασθαι τὰ θηρία φησὶ πρὸ τῆς ἀνθρώπου γενέσεως. V 178, 6 τὸ ἄλογον, οὐ καὶ τὰ θηρία μετέστηχεν. ΙΙ 35, 13 τῶν θηρίων τὰ ἀτιθάσώτατα μᾶλλον τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς ... ἢ οἱ λογικοὶ κέχρηται. V 355, 2 ἐχθρῶν διττὸν εἶδος, τὸ μὲν ἀνθρώπων ... τὸ δὲ θηρίων. V 355, 11 εἰς πόλεμος οὗτος ... πᾶσι θηρίοις πρὸς πάντας ἀνθρώπους. ΙΙ 113, 21 οἱ γὰρ τὸν τοῦ νικηφορήσαι πόθον ἐνιδόντες θηρίοις. V 236, 2 οὐ δέον κοινωνεῖν τραπέζης ἀνθρώπων ἀτιθάσους θηρίοις. V 182, 10 cf. 232, 6 ὅσα γὰρ ἀνθρωπίνων σαρκῶν ἄπτεται θηρία. ΙV 294, 18 τὰ θηρία πρὸς ἀνθρώπους ἡμεροῦσθαι δεῖ. V 356, 16 μεταβαλόντων τῶν θηρίων πρὸς τὸ τιθασόν. V 162, 21 ἐπιμανήσεσθαι θηρίοις ΙV 34, 10 τῶν θρεμάτων καὶ τῶν θηρίων τὰ γαστριμαργότατα. Ι 53, 19 ὅς (sc. καρπὸς) ἀναγκᾶς θηρίοις ἀπενεμήθη. ΙV 295, 10 κυνός, τοῦ θηρίων θρασυτάτου. — ΙV 3, 8 ἀνθρωποειδές. ΙV 129, 21. 287, 6 ἀνθρωποειδῆ. ΙV 8, 17 (ἀνθρωπομορφον). ΙΙΙ 267, 14 πρὸς θηρίων ... τὰς φύσεις ἀνθρώπων ἐπιτρεχόντων. ΙV 294, 6 cf. V 179, 13. 289, 18 μεταβεβληκέναι δόξαιεν ἂν εἰς θηρίων φύσιν. ΙV 295, 4 μιμηταὶ θηρίων ἐνίων, ἀνθρωποί, γίνεσθε. VI 132, 11 οἱ λευττηκότες ὑπ' ἀγριότητος εἰς θηρίων φύσιν. V 166, 7 σύμβολον τοῦ τὴν μεμοιχευμένην οὐδὲν θηρίων διαφέρειν. VI 179, 26 οἱ καὶ τῶν ἀτιθάσων θηρίων ὠμότεροι. VI 25, 14 ἀγριότητα θηρίων ἐκνικῆσαι σπουδασάντες. — VI 181, 12 θηρία ... θεοπλαστούντες. VI 48, 8 θηρίων τὰ ἀγριώτατα παραγῆχασιν εἰς θεῶν τιμὰς. VI 186, 3 ἐτέροις τῶν ἐξηγριωμένων αὐτῆς (sc. θεοῦ κλήσεως) θηρίων μεταδεδώκασιν. — V 355, 19

sq. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ θηρία. I 138, 14 cf. 92, 13-21 τὰ θηρία, λέγω δὴ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. IV 69, 5 θ. δὲ ἀτίθασον ἢ λοχῶσα κενοδοξία. III 269, 12 ἀλλ' οὐ θ. ἐξηγρημένον ὧν ὁ πολυπλοκώτατος τῶν πεφυρμένων ἀνθρώπων τυφοπλαστηθεὶς βίος;

θηριοῦσθαι. V 109, 14. 232, 12. VI 19, 12. θηριώδης. III 267, 14 (ἀνθρωποι). VI 159, 13 (βίος). VI 157, 16. 183, 1 ἔθνη. IV 8, 14 (κακία). VI 127, 1 (μανία). VI 152, 6 μόνωσις. II 104, 19 νοῦς. VI 177, 23 (ὄργα). I 215, 3 (φιλθδονος). — IV 97, 23 οἱ θηριωδέστατοι καὶ πάντων ἀγριώτατοι. V 194, 10 τοὺς ... τὴν φύσιν θηριώδεις. V 266, 13 ἀγριοὶ καὶ θηριώδεις ... γεγονότες.

θής. V 106, 11 (opp. δοῦλοι).

θησαυρίζειν. I 121, 3 τί γὰρ τὰς φαύλας δόξας ... ταμιεύεις καὶ θησαυρίζεις;

θησαυρίζεσθαι. III 46, 2 πρὸς ἐνδείξειν τοῦ μηδὲν θ. II 13, 1 ἐπὶ γὰρ τούτων (sc. νοῦν) οἱ πάντων θησαυρίζονται λόγοι. II 242, 18 ὁ τῶν φαύλων βίος ... μηδὲν ἔχοντος ἀγαθοῦ γνησίως θησαυρίζμενος ἐν ἑαυτῷ. II 209, 7 τῶν ... θησαυριζομένων αὐτὸ (sc. τὸ καλόν) ἐν ψυχῇ. I 216, 2 τῶν δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυριζομένων ἀγαθῶν τὸ πλῆθος. I 214, 11 περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν κτλ. I 227, 13 ἐν ἀποκρύφοις αὐτὸν ἐθησαυρίσαντο. I 266, 5 ἐν ψυχῇ μόνῃ τὸ καλὸν ἐθησαυρίσαντο. I 268, 11 οὐδὲν ἐν ψυχῇ παιδεύμα καλὸν ἐθησαυρίσαντο. III 172, 30 τὰς τροφάς ... θησαυρισάμενος ἐσιτάρχει. II 239, 8 τὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν γένος θησαυρισμένων παρ' ἑαυτοῦς ... ὑπερβάλλον βλάβος. II 246, 28 ὡς ἐν κακοῖς τεθησαυρισμένος κειμήλιον. II 89, 11 ποτὶν τεθησαυρισμένον.

θησαυρός. I 136, 14-21 ὥσπερ ἀγαθῶν οὗτων καὶ κακῶν παρὰ τῷ θεῷ θησαυροί. III 18, 7 (οὐρανός) ὁ τῶν θείων θ. ἀγαθῶν. I 210, 16 πάντων ἀγαθῶν. II 77, 13 ἀρετῶν. II 76, 21 εὐδαιμονίας τελείας. I 136, 18-137, 2 κακῶν. III 126, 16 τῶν κακῶν opp. ἀγαθῶν. II 88, 7 τοῦ πλοῦτου. III 98, 11 σοφίας. — II 89, 13 (ὀλύμπιος). II 291, 25 (οὐράνιος). I 181, 21 οὐκ ἐν ᾧ χρυσός καὶ ἄργυρος. I 211, 1 (ἡ ἥδονη) τούτους ... τοὺς θησαυροὺς ἀναπετάσασα. I 211, 14 φυτὰ ... ἐν τοῖς λεχθεῖσι θησαυροῖς ἀειθαλῇ. II 76, 16 γεωπόνων ... σκάπτοντα χωρίον θησαυρῷ περιτυχεῖν.

θησαυροφυλακεῖν. II 308, 23 ὕλας καὶ τροφάς ἀφθόνοους θ. V 6, 8 τὸ δὲ πορισθὲν ... ἐν αὐτοῖς θησαυροφυλακοῦσιν. II 14, 2 ἡ Χερβῶν αὐτῇ, μήμας

ἐπιστήμης <καὶ> σοφίας θησαυροφυλακοῦσα. V 109, 4 ἅμα τοῖς χρήμασι καὶ τὰς ἀνελευθέρους κακίας ... θησαυροφυλακοῦντες. V 309, 6 τὰ δ' οἰκεία ἀγαθὰ μὴ θησαυροφυλακοῦντες. VI 22, 11 οὐκ ἄργυρον καὶ χρυσὸν θησαυροφυλακοῦντες. II 299, 28 ἅπερ ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ θησαυροφυλακεῖται.

θητεῖν. V 95, 9.

θίασος. VI 186, 19 (Αἰγυπτιακός). II 182, 25 (αἰσθήσεων). III 136, 21 (ἄλογος καὶ ἄψυχος). III 116, 17 (ἀκόλαστος). II 286, 3 ἀνθρώπων. II 22, 8 ἀσκητῶν. VI 173, 16 ἀνδροφόνων καὶ δημοκόλων. V 78, 10 βδελυκτῶν. V 134, 4 ἐστιάτορων καὶ ἐστιωμένων. II 188, 1 cf. III 128, 10 Λευιτῶν. III 192, 1 (πολύθεος). V 340, 5 τῶν πολλῶν. VI 1, 7 τῶν Πυθαγορείων. III 247, 11 (φιλικός). III 281, 7. 302, 29 (φιλοπαθής). IV 243, 8 ὁ φρονήσεως καὶ σωφροσύνης ἀνδρείας τε καὶ δικαιοσύνης ἱερώτατος θ. II 136, 7 ψυχῶν ... ἀσμάτων. II 145, 9 ψυχῶν σοφῶν. — IV 5, 15 cf. V 97, 10. 197, 9 (coni. σύλλογος). III 112, 5 τοῦ θιάσου τούτου χορευτῆς Ἰακώβ. III 261, 1 δεῦν δὴ θιάσων ἡγεμόνας εἰσάγει Μωυσῆς. III 162, 13 οὗτος δὲ πᾶς θ. τὴν <τῶν> ἐκτὸς ἀφθονον κτήσιν ἑαυτὸν ἐκὼν ἀφῆρηται. III 279, 7 ἐν τοῖς συναγωγίσις ὁμῶν τὸν εἰωθότα θίασον ἀγείροντες. VI 145, 8. 11 θίασοι κατὰ τὴν πόλιν εἰσὶ πολυάνθρωποι. V 219, 11 κατὰ θιάσους καὶ πολυανθρώπους ὁμίλους. VI 24, 14 κατὰ θιάσους συνοικεῖς.

θιασώτης. III 271, 23 τῆς κενῆς δόξης. III 299, 12 τῶν πολυωνύμων τοῦ ὄντος δυνάμεων. III 299, 7 (ῥδονής). V 83, 17 τοῦ νοῦ coni. τῶν αἰσθήσεων. II 245, 10 (τοῦ φαύλου). I 191, 8 φιλοσοφίας. II 237, 28 τοῦ προφητικῶν ... χοροῦ. — I 268, 20 Ἡσαῦ ... κακίας. I 205, 4 ὧν ὁ Ἰσαάκ θ. I 290, 7 φαῦλοι δ', ὧν Κᾶν ἐστὶ θ. III 141, 11 τοὺς Κορὲ θιασώτας. III 253, 11 ὧν ὁ Λάβαν ἐστὶ θ. II 297, 9 τούτων καὶ ὁ Λώτ ἐστὶ θ. II 82, 5 οἱ Μωυσέως θιασῶται. II 141, 14 τοῦ Μωυσέως δὴ θ.

θλαδίας. I 115, 1. V 79, 11. 83, 20.

θλίβειν. II 299, 10. IV 100, 7. 301, 15. V 312, 5.

θνησιμαῖον. V 236, 1. 13.

θνήσκειν. IV 251, 4 ὁ δ' ἀποφαίνεται τὴν γνῶσιν, ὅτι καὶ θ. ὀφείλει. V 64, 21 ὅταν δέη θ. VI 106, 8 τὰ στοιχεῖα ... θ. δοκοῦντα ἀθανατίζεσθαι. I 63, 3 cf. VI 74, 10. 83, 3 θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων. I 249, 11 (τὰ πράγματα) θνήσκει δέ. II 10, 14 θνήσκει πάντως ἐκεῖνος. III 270, 8 Ἀδάμ, ὅταν ἄψηται

τοῦ διδύμου ξύλου, θνήσκει. IV 94, 11 θνήσκει χρεμασθεῖς. III 272, 18 ἀπαχθέντες ἐπὶ πᾶσι θνήσκουσι. I 89, 5 ὅταν ἡ ψυχὴ τὸν ἀρετῆς βίον θνήσκη. II 10, 17 τῷ μὲν δὴ Κάιν ... τὸν πρὸς ἀρετὴν βίον θνήσκοντι. IV 268, 11 τὰ ὡς ἐπὶ θανόντι ἑαυτῷ προφητεύει. I 274, 19 ζῆ μὲν γὰρ ... ὁ τεθνάναι δοκῶν. I 298, 5 (Σκύλλα) τὴν μὲν κατὰ τὸ τεθνάναι τελευτὴν οὐχ ὑπομένουσα. IV 253, 12 τεθνάναι τὸν μετ' αἰσθήσεως θάνατον. III 237, 10 (ὁ βίος) τεθνεῶς ἢ κοιμώμενος. I 252, 12 ἀκούσω τινὰ αὐτῶν τεθνεῶτα. IV 259, 18 τεθνεῶτων οἱ. ζώντων. I 265, 20 τοῖς τεθνεῶσιν. II 188, 21 τὸν ὡς ἐπὶ τεθνεῶσιν ἀληθῆ θρῆνον. I 269, 17 ὁ ... σοφὸς τεθνηκέναι δοκῶν τὸν φθαρτὸν βίον. I 269, 11 ἡ ... ψυχὴ ... τὸν ἀρετῆς τέθνηκε βίον. I 269, 18 ὁ δὲ φαῦλος ... τέθνηκε τὸν εὐδαίμονα (βίον). I 274, 20 τέθνηκε δὲ ὁ περιεῖναι νομιζόμενος τὸν ψυχικὸν θάνατον. I 275, 15 οὐ μὴν ἔτι γε ἐν ταῖς ὑμετέραις ψυχαῖς τέθνηκε τὰ καλὰ. III 300, 13 ἐν δὲ ἀπαιδεύτῳ λόγῳ τέθνηκε τὰ ἐνθυμήματα. III 301, 20 τέθνηκε τὸ ἐπιτιθέμενον ἡμῖν πάθος. I 89, 7 „τεθνήκαμεν δὲ τὸν ἐκείνων βίον.“ III 122, 8 καὶ ζῶντες ἔνιοι τεθνήκασι καὶ τεθνηκότες ζῶσι. I 292, 22 ὑποβρύχιος αὐτίκα τεθνήξῃ. I 89, 9 τεθνηκυίας τῆς ψυχῆς. III 296, 10 sq. τὸν προκόπτοντα πάλιν ἐν τῇ μεταξὺ χώρα ζώντων καὶ τεθνηκόντων τάττει. III 296, 14 ἐν τοῖς τεθνηκόσι τὸν ἀρετῆς βίον. — v. ἀποθνήσκειν.

θνητός. II 88, 19 τὰ θνητῶν θνητὰ ἀγαθὰ. I 180, 23 (ἀνὴρ). I 26, 9. 46, 18. 47, 10. V 212, 18 (ἄνθρωπος). III 51, 9. 17 (ἀποτελέσματα). VI 6, 2 (ὁ ἀστείος). VI 47, 21 ὁ αὐτὸς ἀθανάτος τε καὶ θ. II 2, 18 (βασιλεὺς). III 188, 15 τὸ ἀντίπαλον ... ἄχθος. I 53, 10. 101, 19. 280, 1. II 52, 25. 189, 24. 199, 16. 302, 2. III 119, 19. 123, 21. 137, 12. 144, 5. 13. 163, 10. 222, 17. 235, 3. 270, 11. IV 267, 20. V 150, 16. 287, 7. 329, 16. VI 49, 8 (βίος). III 158, 17. 165, 12 (γένεσις). I 20, 6. 47, 6. 66, 5. 72, 8. 99, 25. 109, 27. 122, 11. 182, 11. 186, 15. 195, 19. 217, 2. 228, 14. 229, 3. 231, 5. 247, 2. II 73, 9. III 13, 7. 40, 2. 89, 10. 91, 6. 124, 4. 166, 15. 179, 11. 184, 26. 295, 11. 20. IV 8, 4. V 72, 2. 269, 9. 344, 2. VI 55, 16 (γένος). I 20, 11. 41, 14. 62, 12 sq. 64, 24. IV 228, 10 (γένη). II 183, 12. III 40, 1. 127, 11. 287, 12 (γονεῖς). VI 48, 1 (γοναίκες). V 148, 14 δημιουργοί. I 228, 4 διαβάσεις. VI 171, 12 (τῶν Διοσκούρων) ὁ μὲν θ. ὁ δὲ ἀθάνατος ἦν. I 120, 29

(δόγμα). I 101, 20. II 82, 1 (δόξα). III 32, 13. 40, 4 (εἶδος). VI 64, 8 (ἐργοι). I 278, 5 (ἐννοίαι). II 59, 2 (ἐργα). II 217, 17 (ἡ σώματος εὐμορφία). II 45, 11 (ἡδοναί). III 118, 17. 123, 1. V 280, 10. 286, 17 (ζωή). I 290, 4. IV 8, 12 (ζῶν). I 135, 8. II 96, 24. 277, 14. III 78, 11. V 128, 13 (ζῶα). V 61, 7 (ἱατροί). I 254, 8 (κλήρος). III 124, 24 τῆς ψυχῆς μέρος. VI 30, 16 (μῆγμα). IV 201, 16 (Μωυσῆς). I 58, 5. 119, 31 (νοῦς). III 183, 6 (οὐδένεα). IV 293, 12 (οὐσία). III 74, 1 (ὄψις). V 5, 14 (παράδειγμα). I 182, 22 (παρθένος). II 237, 13 (πατήρ). III 177, 27 ὁ ποῖος. II 92, 6 (πράγματα). VI 30, 15 (σπέρματα). III 181, 8 (σπόρος). V 346, 3 στοιχεῖα ἢ συγκρίματα. II 184, 8 (στρατεία). III 128, 9 (συγγένεια). I 53, 2 (σύστασις). III 163, 2. 188, 22. 194, 20. 219, 18. IV 76, 10. V 21, 7. 142, 28. 252, 14. 269, 2 (σῶμα). II 136, 9. III 235, 1 (σώματα). III 230, 14 (φέγγος). V 47, 20 (φιλαυτία). I 47, 8. 278, 6. II 73, 21. III 9, 6. IV 158, 10. 216, 15. 291, 23. 292, 10. V 269, 1. 329, 5. 339, 2. 344, 15. VI 172, 21 (φύσις). II 105, 23 φυτὰ τε αὐ καὶ ζῶα. IV 248, 11 τῶν φυτευσάντων καίτοι θνητῶν ὑπαρχόντων. IV 268, 12 χερσὶν οὐ θνηταῖς. I 54, 22 (χρόνος). I 295, 12 χυρίον. — I 83, 23. 94, 6. 97, 9. 109, 28. 177, 19. 190, 11. 241, 9. 10. 253, 13. 255, 7. II 38, 14. 82, 17. 93, 12. 182, 24. 240, 20. 273, 12. 15. 304, 21. 306, 1. III 21, 25. 32, 13. 47, 4. 89, 6. 188, 18. 236, 12. 295, 24. VI 91, 9. 171, 17 (τὸ θνητόν). IV 19, 2 θνητὸν αἰδίῳ φασιν. III 60, 19 θνητὸν ἀθανάτῳ συνοικῆσαι. III 270, 20 τὸν διδύμον ἐκ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου συνεστῶτα ὄγκον. III 177, 27 κρείττον δὲ θνητοῦ μὲν τὸ ἀφθαρτον. III 188, 10 θεῖον καὶ θνητοῦ συγκερασθέντων. I 243, 18 πᾶν γεννητὸν μεταβλητὸν κτλ. III 170, 27 ἡ δὲ (φρόνησις) ... παντὸς ἀπηλλαγμένη θνητοῦ. II 186, 10. V 116, 2 οὐδὲν θνητόν. — I 52, 22. 63, 12. 110, 1. 131, 21. 154, 26. 204, 5. 225, 14. 294, 13. II 29, 21. 122, 21. 198, 7. 191, 24. 244, 11. 18. 252, 20. 271, 7. 272, 3 sq. 278, 22. 282, 25. III 71, 21. IV 16, 10. 38, 6. VI 7, 11 (τὰ θνητὰ). III 48, 1 θνητὰ ἀθάνατα. III 18, 13 θνητὰ ἀντ' ἀθανάτων. V 336, 7 ἀθάνατα δὲ καὶ θνητὰ ἐν γενέσει συνυφαίνων ὁ ποιητῆς. VI 39, 8 ὡς ἐν θνητοῖς ἀθανάτων. III 174, 27 θνητὰ ἀθανάτων ... προτιμᾷ. IV 13, 19 ἀφάρτοις πρὸ θνητῶν. I 41, 25 θνητῶν μὲν ... εἰσόδος, ἐξόδος δ' ἀφάρτων. IV 115, 2 γενητὰ καὶ θνητὰ

θεοπλαστεῖν. III 54, 7 τὸ θνητῶν καὶ κακῶν χωρίον. III 30, 6 διατή τῇ μετὰ θνητῶν. I 29, 18. 50, 7. 65, 2. 284, 11. II 295, 25 ὅσα θνητά. — I 233, 16. III 187, 20. IV 164, 18. 278, 5. V 363, 21 (ὁ θ.). I 52, 10 τὴν λογικὴν ἐν θνητῷ φύσιν. III 91, 21 (ὁ νοῦς) ἀθάνατος ἐν θνητῷ. III 62, 8 θνητὸν ὄντα τῷ τῶν παθῶν εἶναι πεισθῆναι. VI 87, 7 θνητὸν ἀθανασίας μεταλαγεῖν. II 74, 14 τίς ἂν ... θ. ὦν; VI 13, 16 θνητοῦ φθαρτός (λόγος). III 165, 16 παντὶ θνητῷ συγγενεὺς κήρες. III 179, 18 ὅτι θ. ταῦτ' οὐ δίδωσιν. I 2, 2 θνητοῦ τινος ὀργάνοις. IV 245, 18 φθορά δ' ἀφθαρσίας καὶ θνητότος θεοῦ. I 181, 18 ἐξ οὐδενός θνητοῦ. I 190, 14 cf. 218, 14. II 57, 6. 140, 2. 226, 4. III 210, 1. V 329, 2. 10. 355, 12. VI 5, 16 θ. οὐδέτις. III 4, 15 οὗ θ. μὲν ἀχροατῆς οὐδέ τις. III 180, 30 παρὰ μηδενός θνητοῦ. III 256, 16 ὑπὸ μηδενός ... θνητοῦ. I 264, 25 μηδένα προσμιλοῦντα τῷ Ἰσαάκ θνητῶν. — I 62, 15. 65, 15. 106, 14. II 14, 9. 38, 4. 44, 6. 85, 18. 301, 12. III 252, 6. VI 86, 13 (οἱ θνητοί). VI 142, 21 βασιλεῦ θνητῶν καὶ ἀθανάτων. III 157, 19 τῷ θνητῶν ἀρίστῳ γένοι. V 336, 6 (ἀνθρωπος) θνητῶν (τελειότατος). III 212, 18 τρεφομένουσ' μηκέτ' ὡς θνητοί. V 286, 2 γῆν ... τὴν μὲν θνητῶν ἐστίν. IV 168, 12 θνητοῖς μὲν ἀνέιται πεδιάς ἢ βαθύγειος. V 149, 22 διὰ τὸ θνητῶν ἐφάπτεσθαι. I 95, 19 (ἡ λογικὴ δύναμις) ἰδίᾳ δὲ ὡς ἐν θνητοῖς ἀνθρώπου. II 29, 12 θνητῶν γὰρ ... οὐδενὶ τὴν ἀδιάφθορον φύσιν μιαινεῖν ἐφείται. I 235, 2 αὐτὸν ἀμύχανον ἔτι θνητῶν ὑψηλῆσεως ἀνέχεσθαι. I 191, 7 ἐν οὗ θνητῶν ἑορταῖς.

θοίνη. I 216, 5. II 108, 24. VI 220, 18.

θολερός. II 123, 24 (βλος). III 283, 6 τὸ νᾶμα.

θόρυβος. II 104, 14 παραχαῖς καὶ ἐκφυλοῖς στάσεις. IV 7, 11 τὴν παρὰ φύσιν κίνησιν παραχῶν καὶ θορύβων στάσεων τε καὶ πολέμων αἰτίαν εἶναι. V 373, 7 κενὰς μὲν αὐτῆς (sc. χώρας) τὰς ἀγορὰς θορύβων καὶ πολέμων καὶ ἀδικημάτων. IV 288, 11. VI 128, 1 (coni. παραχῆ). VI 51, 8. 172, 16 (coni. παραχαί). VI 145, 4 (coni. στάσεις). V 151, 11 ἐν πολιτείᾳ. VI 142, 6 κατὰ τὴν πόλιν. VI 146, 16 ἡλεγχον τὸν Ἰσίδωρον ὡς αἰτιον τῶν θορύβων. VI 188, 9 ἀκοὰς αὐτοκράτορος τῶν ἔξω διαφευγμένας θορύβων. — III 181, 7 διὰ τὸ πλῆθος τῶν περὶ αὐτὴν (sc. διανοίαν) ὄχλων καὶ θορύβων. V 72, 5 τῶν αἰσθήσεων.

θράσος. II 90, 23 μέση δὲ θράσους μὲν

καὶ δειλίας ἀνδρεία. II 90, 16 τὸ μὲν θ. δεξιόν, ἀριστερόν δὲ ἡ δειλία. V 175, 4 (coni. δειλία). II 193, 4 ἡ θράσει ... ἡ δειλία. V 168, 8 (coni. ἀκολασία). I 210, 3 (ἡ ἡδονή) θ. μετ' ἀναισχυντίας ἐμβλέπουσα. II 313, 15 (coni. ἀναισχυντία). II 301, 27 (coni. ἀνεπιστημοσύνη). V 65, 18 (coni. ἀπόνεια). II 251, 23 μετὰ θράσους ἀπόνεια. — V 209, 15 παρανομία συνυφαίνων ἀναισχυντον θ. V 168, 18 προπέτειαν καὶ θ. ἀναισχυντον ... ἀποστραφεῖς. — IV 246, 6 (ἡ) τοῦ θράσους (ὑπερβολή). VI 204, 6 θράσους (ὑπόληψις). VI 31, 13 αὐτα γέμουσαι θράσους εὐτολμαί. — V 266, 9 θράσει ... ἐπαιρούμενοί τινες. II 251, 29 οὗς τοῦ πολλοῦ θράσους ἡ ... δίκη τίσεται. — I 14, 16 διὰ θ. ἀναισχυντον. IV 192, 1 μετ' ἀναισχυντου θράσους. VI 166, 10 ὑπ' ἀναισχυντου θράσους. II 235, 13 θράσει πολλῶν. V 238, 2 ἀναισχυντω θράσει. — v. θάρσος.

θρασύνεσθαι. I 268, 12 τούτους ... μετ' αὐθάδεας θ. παράδοξον οὐδέν. VI 170, 10 ἐπειδὴ ἀπαξ ἐθρασύνετο καὶ ἀπετόλμηνεν. IV 141, 15 οὐδὲν ἤττον ἐθρασύνοντο. V 198, 13 (γυνή) μὴ πλέον τῆς φύσεως ἀρενοσύθω θρασυνομένη. V 357, 9 καταλαζόμενται θρασυνομένοι. V 261, 7 πρὸς ἀπόνειαν ἀποτελίνονται θρασυνομένοι. IV 148, 8 λωφίσαντος ... τοῦ βασιλέως καὶ τῶν περὶ αὐτὸν θρασυνομένων. — v. θαρσύνειν.

θρασύς. I 103, 16 ἡ αἰσθήσις. III 3, 6 ἀμαθία. II 235, 14 (βασιλεύς λόγος). VI 180, 5 (ἐπιβουλαί). IV 150, 23 (ζῆφον). IV 295, 10 (θήρ). V 355, 8 (θήρες). I 116, 19 (οἶοι). I 214, 17 (φιλήδονος). IV 151, 2 (χερσαῖον). — V 67, 14 θρασυτάτος εἶ. — I 262, 18. II 18, 6 θρασύς.

θρασύτης. II 12, 1 θ., ἀπόνεια, αὐθάδεια, ἡδονῶν ἀμετρία. V 347, 19 ἀνδρεία δὲ θρασύτητα καὶ δειλίαν (ἡ ψυχὴ ἐλαύνουσα). IV 35, 10 θρασύτητι μὲν προσηδῶσι ... ὀφθαλμοί, αἰδοὶ δὲ πρᾶως ἡρεμοῦσι. V 267, 10 (ἀμαθία), ἣν θρασύτητα κυρίως ἂν τις προσαγορεύσειεν. II 192, 28 ἀρεμάνιος, coni. δειλία. V 242, 2 ἀπεργάζεται γὰρ τῇ μὲν προσθέσει θρασύτητι, τῇ δ' ἀφαίρει δειλίαν. III 6, 16 αὐθάδους ... οἰκτεῖον. V 199, 5 τῆς δ' ἄγαν θρασύτητος ἐπεχέσθω. II 18, 7 ἐνδειαν θρασύτητος καὶ πανουργίας γενέσθαι παντελῆ. I 263, 24 θ. προσέρχεται ταύτῃ. — II 294, 24 διὰ θρασύτητα. V 198, 16 ἐπ' ἀνίστηθ' θρασύτητι.

θρέμμα. 1. animal ratione expers: V 214, 23 τὴν φύσιν τῶν θρεμμάτων ἄλογον οὖσαν. II 109, 4 ἐκδέδωκε δὲ ἑαυτὸν ἀλόγῳ καὶ σκιρτητικῷ θρέμματι.

II 15, 11 τὸ δ' ἄλογον καὶ ἀπροστασιαστικόν θ. χηρεῦσαν ἀγέλαρχου. II 93, 16 (Βαλαμ) γῆς γάρ θ. καὶ οὗτος, οὐκ οὐρανοῦ βλάστημα. VI 9, 10 οἱ μὲν πολλοὶ θρέμματα ἐνικότες. VI 49, 15 οἱ μὴ θρέμματα ἐμβόσκεισθαι τὰς κτήσεις ἀνέντες. VI 55, 13 ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ θρέμματα. VI 178, 14 συνελάσαντες γὰρ τοσαύτας μυριάδας ἀνδρῶν ... καθάπερ βοσκήματα καὶ θρέμματα. V 320, 14 κέχρηται δὲ τοῖς μὲν οἰκέταις ὡς θρέμματα. I 29, 15 θρεμμάτων ... πλήθῃ μυρία γένη πρὸς ἀνδρὸς ἐνὸς ἄγετα. IV 34, 10 τῶν θρεμμάτων καὶ τῶν θηρίων τὰ γαστριμαργότατα. V 310, 9 μυρία θρεμμάτων εἰσὶν ἀγέλαι πανταχοῦ. V 317, 12 θρεμμάτων (ἄφθονος περιουσία). V 360, 19 τῶν ἄλλων θρεμμάτων εὐτοκία. I 245, 2 θρεμμάτων δὲ ὅσα ἐν βουκολίᾳ ἀνατρέφεται. II 21, 13 οἱ (ποιμένες) ... τὰ πλημελῶς ζῶντα τῶν θρεμμάτων κολάζουσιν. I 206, 17 ἐπὶ τὴν τῶν θρεμμάτων ἐπιμέλειαν. II 100, 24 τοῖς θρεμμάτων προσηγορίαν. II 103, 1 τοὺς οὖν τοῖς θρέμμασι τούτοις ἐπιτρέποντας. II 108, 25 θοίνην ἀδηφραγεῖν θρέμμασιν εἰωθῶσιν εὐτρεπιζόμενος. II 105, 5 τούτους ... θρεμμάτων, ἐκεῖνους δὲ κτηνοτρόφων οὐδὲν νομιστέον διαφέρειν. II 101, 10 μυρίων αἵτιος κακῶν γίνεται τοῖς θρέμμασιν. I 261, 18 υἱὸν ... διαγελοῦντα περὶ τῶν ἄλλων παιδῶν, εἰ υἱαίνουσι, καὶ προσέτι τῶν θρέμματος.

2. *victima*: V 66, 15 βραχύτατον λιβαυτὸν παρ' ἀνδρὸς ὅσπου τιμιώτερον ὁ θεὸς νομίζει μυρίων θρεμμάτων. I 193, 14 κἄν μὲν τι τῶν θρεμμάτων μὴ παντελὲς καὶ ὁλόκληρον εὐρίσκηται. V 112, 8 τὰ οἰκεῖα θρέμματα ἄγουσιν. V 230, 25 ἀπαργεσθαι γὰρ ἀπὸ ... θρεμμάτων. V 368, 22 ὅφονται καὶ τὰ πῖονα τῶν ἰδίων θρεμμάτων εὐωχουμένους.

3. *leges de animalibus praescriptae*: V 311, 12 τὸν ἐπὶ τοῖς (γῆν) ἀροῦσι θρέμμασι τεθέντα νόμον. V 288, 7 τόκους ἐπὶ χρήμασιν οὐ δικαίῳ ἐκλέγειν ὡς ἀπὸ θρεμμάτων ἔγγονα. V 309, 11 τῶν μὲν νόμων ἐλέου μεταδιδόντων καὶ ταῖς τῶν θρεμμάτων ἀγέλαις. V 164, 4 οὐκέτ' ἂν χρῆσαιτο τοῖς θρέμμασιν εἰς οὐδεμίαν τῶν περὶ βίον ὑπηρεσίαν. V 191, 10 κἄν αὐτὸ μόνον τὸ θ. ἀλλότριον ἀνέλη. V 192, 1 ἐὰν δὲ θ. κατενεχθὲν ἀποθάνῃ. V 217, 9 ἐὰν οὖν <ἐν> παρακαταθήκῃ θρέμματα τελευτήσῃ. V 139, 16 διὰ τὰς ἐφεδρὺς ἀπὸ μυρίων ὁσων ἀνθρώπων τε καὶ θρεμμάτων ζημίας. V 369, 10 ἐπάρατοι τῶν θρεμμάτων αἱ ἀγέλαι.

4. θ. *int.* αἰσθησις, ἐπιθυμία,

etc.: III 283, 17 ἐν ἡμῖν αὐτοῖς θρεμμάτων μὲν ἀγέλην εἶναι. IV 37, 1 τὸ σύμφυτον ἡμῖν θ. III 301, 14 τὸ κτηνῶδες θ. τὴν αἰσθησιν. II 101, 19 τὰ τῶν αἰσθησέων θρέμματα. V 230, 9 (ἐπιθυμίαν) θρεμμάτων ἐμβόσκεισθαι τόποις. VI 66, 1 τὸ θρεμμάτων ἀπληστοτάτον ... τὴν ἐπιθυμίαν. V 36, 9 τόπος ... οἰκειότατος ὁ τῶν περιττωμάτων ἀκολάσῃ καὶ ἀπρεπεστάτῃ θρέμματι. V 120, 3 (ὅρμαι) τρόπον θρεμμάτων ἀγέλαρχην οὐκ ἔχόντων. II 105, 9 τὸν ἡμέτερον ... νοῦν τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ ἡδέως ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς θρέμμασιν αἰρούμενον. II 112, 3 ὅς (sc. νοῦς) ... ἀρπαγαῖς καὶ πλεονεξίαις καὶ τοῖς παραπλησίῳις θρέμμασιν ἐγεγῆθει.

θρεπτικός. II 64, 11 cf. I 22, 20 (δύναμις *coni.* μεταβλητική, αὔξητική). II 21, 3 τὰ τοῦ σώματος καὶ τῶν Αἰγυπτίων παθῶν θρεπτικά.

θρηνεῖν. I 164, 23.

θρήνος. II 193, 25 (opp. ἐπινίκιος καὶ εὐχαριστικός ὕμνος). III 269, 16 (*coni.* ὁλόφυρις). II 299, 16 τοῦ γενητοῦ. II 188, 21 ἐπὶ τεθνεῶσιν. V 185, 15 σὺν ᾧδαῖς καὶ ὕμνοις ἀντὶ θρήνων. IV 152, 12 ἀπάντων ἀθρόως ὁμοθυμαδὸν ἐκβοησάντων ἓνα θρήνον. IV 238, 2 ὕμνους τε ᾗδον θρήνων οὐδὲν διαφέροντας. VI 65, 17 θρήνων ἄξια δρώντες.

θρηνώδης. VI 198, 2 (ὁλολογή).

θρησκεία. V 76, 6 τῶν νενομισμένων κατὰ πόλεις ... θεῶν. VI 210, 2 κατὰ τὸ ἱερὸν. I 263, 5 (οὗτος) θρησκείαν ἀντὶ ὁσιότητος ἡγούμενος. III 118, 29 τὴν ἄνυον θρησκείαν ... οὐκ ἐνεγκόντες. VI 198, 20 ἵνα πρῶτον ... ἀφαιρεθῇ τῆς θρησκείας τὸ πάτριον.

θρύπτειν. IV 297, 2 (φιληδονία), ἢ καὶ τὰ σώματα θρύπτει. II 290, 4 τὰ ὅλα θρύπτοντες.

θρύπτεσθαι. I 45, 16 κατὰ τρύφην μικρὰ καὶ μεγάλα θ. VI 110, 18 (λίθοι) θρυπτόμενοι καὶ ῥέοντες εἰς λεπτὴν. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... ἀβροδαῖται, θρυπτόμενοι. I 210, 1 (ἡδονή) χαμαιτύτης τὸν τρόπον τεθρυμμένη. II 212, 29 εἰς ... τεθρυμμένον τὸν ἀβίωτον βίον ἐπινοῶσαι. III 291, 12 τεθρυμμένον καὶ καταεγῶτος αἰσχύστου βίου.

θρύψις. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα) κώμοι χλιδή θ. θυραυλῖαι. II 174, 6 *coni.* ἀνέσεις, βαθυμία, τρυφή. III 18, 15 (*coni.* ἀργία καὶ ἀμαθία). I 173, 3 δι' ἀλόγου πάθους ἡδονῆς. III 266, 18 ζωῇ δὲ θρύψιν (προστίθῃσιν). IV 31, 12 μαλακότητι καὶ θρύψει. IV 74, 16 δι' ἀκοῆς. IV 243, 5 ὑπὸ τῆς καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν ἀδιαστάτου θρύψεως. V 232, 1

τά περὶ θρύψιν παῖ χλιδήν. I 57, 9 ἀ χλιδῆς καὶ θρύψεως αἷτια γίνεται ψυχῇ καὶ σώματι. II 40, 15 αἱ παράσχημοι καὶ παράσκοποι χλιδαὶ τε καὶ θρύψεις. II 141, 18 (copi. χλιδαὶ ἀληκτοί).

θυγάτηρ. II 8, 21 Ἀδάμ. II 56, 8. 13 cf. 43, 1. 45, 14 τῶν ἀνθρώπων. II 21, 15 ἀπληστίας καὶ κόρου. IV 122, 14 θ. ἦν τῷ βασιλεῖ τῆς χώρας. III 121, 5. 8. 16 τοῦ θεοῦ, σοφία. II 274, 25 (χάριτες αἱ παρθένου θεοῦ). V 32, 2 ἱερέως. V 28, 11 μὴ ἱερέων. I 186, 22 sq. (τοῦ Λάβαν), τέχνη δὲ εἰσι καὶ ἐπιστήμαι ψυχῆς. II 17, 8 (Σεπφώρα). III 176, 27 ἑπτὰ (τοῦ θείου λόγου). II 45, 10 ὁρθοῦ λόγου. II 38, 30. 39, 14 τοῦ Λώτ. III 223, 15. 20 (τοῦ νοῦ, αἱ αἰσθήσεις). II 209, 19 Νῶε (βουλὴ τε καὶ συναίνεσις). VI 110, 1 θυγατέρα πόντου τὴν Δῆλον εἰρηκε. II 309, 1. 14 πέντε Σαλπαδ... ἄς ἀλληγοροῦντες αἰσθήσεις εἶναι φαμεν. — I 164, 29 αἱ δὲ γυνῶμαι θυγατέρων ἔχουσαι δύνανται. I 282, 19 αἱ (κληματίδες) ... ἀντὶ θυγατέρων μητέρες ... ἐγίνοντο. V 117, 3 τὰ υἱὸν καὶ θυγατέρων κληρονομεῖν. V 115, 21 κληρονόμοι γονέων. V 142, 10 ἐν δὲ τῇ ἐλάττονι (τάξει) υἱοὶ καὶ θυγατέρες. V 158, 3 δέος δὲ οὐ μικρόν ἐστι περὶ υἱὸν καὶ θυγατέρων. V 172, 14 κίνδυνος γὰρ οὐ ταῖς θυγατράσι μόνον. V 116, 26 προαποθνήσκειν υἱὸς καὶ θυγατέρας τῶν φροσάντων. V 157, 2 τὴν ἐκ τῆς γυναικὸς ἐν τάξει θυγατρὸς τίθεσθαι.

θυγατριδῆ. V 156, 20.

θυγατροποιός. II 201, 15.

θύειν. V 62, 12—67, 19 Περὶ θυόντων. — II 166, 13—16 μεθύειν etymol.: μετὰ τὸ θ. ... οἰνοῦσθαι. V 68, 11 δεῖ δὴ τὸν μέλλοντα θ. σκέπτεσθαι, ... εἰ ἡ διάνοια ὀλόκληρος. V 17, 16 ὁ γὰρ μὴ μέλλων θ. εὐαγῶς. V 43, 12 δεῖν θ. ὀλόκαυτα δέκα. V 44, 12 δέκα γὰρ ὅσα καὶ ταῖς νουμηνίαις θ. III 218, 16 θ. τὰ ὀλοκαυτώματα. III 199, 28 τὸ δὲ ὀλοκαύτωμα θ. II 194, 24. VI 65, 22 cf. II 197, 9 νηφάλια θ. V 25, 12. 253, 5 προστέταται νηφάλιους θ. II 273, 19 μετὰ σπουδῆς δεῖν θ. τὸ Πάσχα. II 58, 8 εὐχεσθαι δὲ καὶ θ. ἐπιχειρεῖν. V 45, 21 τὸν μὲν λαχόντα τῷ θεῷ θ. VI 220, 15 οὐχ ὑπέμειναν οὗτοι μόνον θ. IV 252, 14 θύουσι δ' οἱ ἱερεῖς. IV 238, 19 οὐ θεὸν προσκυνοῦσι καὶ θύουσι. IV 304, 6 (νηστεία), ἐν ᾗ θύουσι. V 120, 17 ἑορτὴ τετάρτη, ... ἐν ᾗ θύουσι πανδημί. IV 254, 9 θύετσαν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς προτέροις. II 154, 14 κἀν μηδὲν θύωσι. IV 52, 5. 173, 6 τὰ ἐπινίκια ἔθυε. V 121, 5

ἔθυον αὐτοὶ διὰ προθυμίαν. III 73, 11 cf. V 172, 5 ἐλπίδα καὶ τοῦ θύσειν τοὺς γάμους παρασχούσα. II 165, 28 πρὶν εὐξασθαι τε καὶ θύσαι. IV 254, 17 ἅμα τῷ πληθθεῖ θύσαι τὰ διαβατήρια. VI 220, 17 καὶ γὰρ ἐθύσαμεν καὶ ἐκατόμβας ἐθύσαμεν. II 166, 10 ἐν οἷς ἔθυσαν ἱερεῖς. IV 137, 5 ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύσῃ. IV 234, 16 ἵνα θύσῃ περὶ ἀφέσεως ἀμαρτημάτων. V 172, 5 γάμους θύσαντες. II 197, 9 ὁ νηφάλια θύων. V 46, 14 τὴν δὲ τοῦ θύοντος διάνοιαν. V 67, 1 τὸ καθαρώτατον τοῦ θύοντος πνεῦμα λογικόν. V 49, 5 τοῦ θύοντος πρώτον μὲν τὸν νοῦν ὠσιώσθαι. IV 191, 19 ἰδὼν γὰρ τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους θύοντα. V 47, 18 τὴν τῶν θυόντων προηγουμένην ὠφέλειαν. I 134, 3 sq. Μωυσῆς μέντοι τῶν θυόντων τὸ Φασέκ τοὺς μὲν <τ> πρότερον θύσαντας μάλιστα ἐπαινεῖ. I 134, 9 τοῖς μὲν τὸ δεύτερον Πάσχα θύουσιν. IV 285, 9 εὐχομένους τε καὶ θύοντας. I 149, 10 τὸ Πάσχα θύουσιν δεῖ τὴν προκοπὴν, τὸ πρόβατον, λαμβάνειν. I 140, 26 τῆς ἱερωμένης καὶ θουούσης καθαρῶς (διανοίας). V 54, 19 sq. τεθυκέναι νομίζων ... οὐ τέθυκας. VI 220, 23 sq. τεθύκατε, ... οὐ γὰρ ἐμοὶ τεθύκατε. V 54, 4 εἰδὶ γὰρ οὐκέτι τοῦ τεθυκότος, ἀλλ' ὅτι τέθυται τὸ ἱερεῖον. V 59, 4 ἵνα τιμήσῃ τοὺς τεθυκότας.

θύεσθαι. III 114, 5 τὰ βέβηλα παρ' Αἰγυπτίοις ... πάντα θύεται. V 63, 12 οὐ τῶν θυομένων φροντίς ἐστίν, ... ἀλλὰ τῶν θυόντων. V 35, 23 ἀπὸ δὲ τὸν ἔξω τοῦ βωμοῦ θυομένων, IV 285, 21 τὸν ἀπὸ τῶν θυομένων αἰεὶ καπνὸν σπῶντες. IV 235, 19 ὅπερ ἐξ ἀπάντων ἦν τῶν τεθυμένων. — V 306, 15 εἰ θυτέον.

θύμα. IV 254, 10 τῷ θύματι χρῆσθωσαν. V 44, 2 διττὰ θύματα προσάγεται. V 56, 4 θῆλυ γὰρ ἀλλ' οὐκ ἄρρεν θ. VI 199, 5 τῶν θυμάτων οἱ καλοὶ ἱερεῖς. III 93, 19 τὰ θύματα διατηρηθέντα ἐν τῇ ψυχῇ.

θυμῆρης. IV 54, 11 ἡ γυνὴ θυμηρεστή. VI 63, 21 προσεχόνται τῷ θεῷ θυμῆρη γενέσθαι.

θυμίαμα. III 45, 10. 23 τὰ τέτταρα ταῦτα, ἐξ ὧν τὸ θ. συντίθεται, σύμβολα τῶν στοιχείων. V 66, 19 ὁ τῶν θυμιαμάτων βωμός. V 18, 20 πυρεῖον γὰρ ἀνθρώκων πληῖρες καὶ θυμιαμάτων. V 66, 13 πρὸς χρεῖαν τὴν τῶν θυμιαμάτων. V 41, 20 ἐπιθυμιάται τὰ πάντων εὐωδέστατα θυμιαμάτων. V 41, 22 τὰ δὲ θυμιάματα (εὐχαριστία) ὑπὲρ τοῦ ἡγεμονικοῦ, τοῦ ἐν ἡμῖν λογικοῦ πνεύματος.

θυμιᾶν. I 101, 17 θυμιᾶσαι ὅλον τὸν νοῦν τῷ ... θεῷ. I 220, 3 ἡ δὲ Χεττοῦρα θυμιᾶσα.

θυμιατήριον. IV 223, 1. 234, 12 σκευή ιερὰ. IV 225, 13 ἐξ ὧν αἱ ἀναθυμιάσεις, τὸ ἐτύμως προσαγορευόμενον θ. V 56, 21 <τὰ> τοῦ θυμιατηρίου τέτταρα κέρατα. III 51, 3-18 τὰ μὲν στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα ὧν ἡ τράπεζα καὶ τὸ θ. σύμβολα. IV 224, 10 γῆς καὶ ὕδατος σύμβολον εὐχαριστίας.

θυμικός. I 79, 14-23. 80, 9. 13. 138, 29 (ψυχὴ) ἔχει μέρος τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν. I 79, 16. 139, 1 τῷ δὲ θυμικῷ τὰ στέρνα (ἐνειμαν). I 140, 22 ἀλεξιφάρμακα τοῦ θυμικοῦ μέρους. I 30, 9 τὸ γέ θυμικώτατον ζῷον ἥπου. I 142, 1 (χρὶς) ζῷον ἐστὶ καὶ θυμικόν καὶ ὁρμητικόν.

θυμός. I 80, 2. 14 τὸ δεύτερον μέρος ψυχῆς. II 110, 1. 27 ἥτοι ... ἐπιθυμία καὶ θ. εἰσιν. II 117, 19 τὸν ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ καὶ ἀκολασίας ἀφροσύνης τε αὐτὴ καὶ ἀδικίας προτεθέντα ἀγῶνα. II 98, 15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (δένδρα) ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ὀργῆς τε καὶ θυμοῦ. II 233, 24 conī. ὁ νοῦς, ἡ ἐπιθυμία. V 229, 27 τὸ (εἶδος ψυχῆς) μὲν λόγου, τὸ δὲ θυμοῦ, τὸ δ' ἐπιθυμίας. II 233, 21 conī. νοῦς καὶ λόγος, ἐπιθυμία. V 270, 1 (conī. ἐπιθυμία, λόγος). II 281, 7. V 349, 10 (conī. ἐπιθυμία). II 281, 1. 8. 21 τὸ ἀδελφὸν αὐτῇ (sc. ἐπιθυμία) πάθος. II 214, 1 (conī. ὀργή). II 72, 18 τὸ δὲ κυριολεκτούμενον ἐπ' ἀνθρώπων πάθος ὁ θ. IV 189, 19 δεῦ πάθος. I 138, 25. 140, 15. 141, 13-28. V 35, 18 περὶ τὰ στήθη, ὅπου ὁ θ. II 281, 18 „στηθόνιον“ = (ὁ πολεμικός θ.). V 35, 20 cf. II 281, 5. V 230, 2 ἡ φύσις ἀπένευμε τὰ στέρνα θυμῷ. I 139, 10-18 ὅπου ὁ θ. καὶ ἡ ἐπιθυμία, μέρη τοῦ ἀλλόγου. I 140, 16-24 οὐ πέφυκε γὰρ ὁ θ. σαφηνείας εἶναι φίλος. I 141, 9 ἡνιοχθῆσεται ὁ θ. ὑπὸ τοῦ λόγου. I 143, 2-25 ἐπικεῖσθαι δεῖ τῷ θυμῷ καὶ ἐφιδρῦσθαι τὸν λόγον. I 141, 17 εἰ γὰρ παιδεύθῃ ὁ θ. οὕτως. I 142, 4-12 ἔρις δὲ μήτηρ ἐστὶ θυμοῦ. I 145, 15 ὁ τέλειος σοφὸς ὅλον μὲν τὸν θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. II 72, 16 οἱ μὲν παῦλοι θυμῷ γεγόνاسι θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. II 72, 27 πηγὴ μὲν ἀμαρτημάτων. II 70, 7 cf. 310, 7 πρὸς δὲ ἔτι ζῆλον, θυμόν, ὀργάς ... ἀνθρωπολογῶν διεξέρχεται. VI 222, 11 (ὁ θεός) τρέπει τὸν θυμόν αὐτοῦ πρὸς ἔλεον. IV 65, 19 πνεῖ λαμπρὸς ἔτι ὁ ἐν ἐκάστῳ θ. IV 98, 9 cf. 108, 18 μὴ θυμῷ χαρίζεσθαι. IV 63, 16 θυμόν σβέσαι. V 204, 11 εἰ χαλάσαι ὁ θ. V 211, 17

θυμόν λογισμοῦ προτιμήσας. V 176, 12 θυμῷ δυνάτωτέρῳ χρησάμενοι λογισμοῦ. VI 186, 18 ἀσπιδων ... ἀναμειγμένον τὸν ἰὸν ὁμοῦ καὶ θυμόν ἐν ταῖς ψυχαῖς. — III 285, 10 τοὺς θυμούς ἐπῆλειψε. III 15, 22 θυμούς ζέοντας καὶ πεπυρωμένας ἐπιθυμίας. II 68, 9 cf. III 254, 23 ὑπολαμβάνουσι θυμοῖς καὶ ὀργαῖς χρῆσθαι τὸ δν.

θυμοῦσθαι. II 72, 25.

θύρα. II 179, 14 φιλοσοφίας.

θύραζε. II 140, 23 (τροφὴν ἀποπέμπειν).

θύραθεν. I 22, 21 (τὸν νοῦν) ἐπεισέναι.

IV 301, 6 ἕκαστον (πάθος) θ. ἐπεισίδν.

VI 178, 24 αἱ θ. αἶραι.

θυραυλεῖν. II 102, 20.

θυραυλά. I 192, 20.

θυρίς. II 167, 20 All: (τῆς διανοίας ὄμμα).

θύρσος. VI 170, 19.

θυρών. III 150, 26 ἀρετῆς.

θυσία. IV 186, 2 τὰς τε θυσίας ἰδὼν καὶ τοὺς βωμοὺς φλέγοντας. VI 157, 25 ἰδεῖν ... βωμούς, ἱερεῖα, θυσίας. IV 140, 13 περὶ θυσιῶν καὶ ἐορτῶν. II 182, 2 184, 24. IV 234, 18. 240, 16. 304, 1. V 24, 11. 29, 3. 56, 11. 89, 15. 187, 19. 198, 3 (θυσίαι conī. εὐχαί). VI 206, 21 εὐχαῖς, ἀναθημάτων κατασκευαῖς, πλήθει θυσιῶν. V 55, 9 εὐχαῖς θυσίαις τε καὶ ταῖς ἄλλαις εὐχαριστίαις. V 31, 6 (conī. ἱερουργαί). II 158, 12 (conī. κατασκευαῖ, ἀναθηματα). III 306, 10 λιταῖς καὶ εὐχαῖς καὶ θυσίαις. IV 286, 17 cf. V 5, 17 θυσίας τε καὶ πανηγύρεις καὶ πομπαῖς. IV 191, 3. V 18, 9. 76, 11 (conī. σπονδαί). V 307, 3 τὰ γὰρ τοιαῦτα σφάγια, οὐ θ. V 46, 26 ἐπὶ μετουσίαν ὁμῶν καὶ εὐχῶν καὶ θυσιῶν. — V 47, 8 τὰ τῶν θυσιῶν γέννη. V 61, 14 αἱ τρεῖς ἰδέαι τῶν θυσιῶν. V 165, 19 εἶδος τι θυσίας. V 37, 2 ἀπαρχὴν τῶν ἐξ ἅπαντος θυσίας εἶδους. 231, 1 τὰς ἀπαρχὰς διανέμειν εἰς τε θυσίας καὶ τοὺς ἱερωμένους. V 60, 3 περὶ ἐκάστης ιδέας τῶν θυσιῶν ἐν μέρει, τῆς τε ὁλοκαύτου καὶ σωτηρίου καὶ περὶ ἀμαρτίας. V 41, 6 cf. IV 236, 2 sq. αἱ μὲν εἰσιν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔθνους ... ὑπὲρ ἅπαντος ἀνθρώπων γένους, αἱ δ' ὑπὲρ ἐκάστου τῶν ἱερουργῶν ἀξιούντων. — V 55, 2. 11 τῆς αἰνέσεως. V 52, 11 ἀμαρτημάτων. V 47, 3 περὶ ἀμαρτίας. II 154, 18 „(ἀναμνησκουσα) ἀμαρτίαν“. VI 198, 19 ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς Γαίτου. IV 253, 8. 18 τῶν διαβατηρίων. V 41, 18 τῆς ἐβδόμης. V 71, 20 cf. 47, 18 τῆς εὐχαριστίας. V 17, 9 θυσίας ... εὐχαριστεῖν. V 166, 4 διὰ τὸ μὴ χαρτοῖς ἀλλ' ἅγαν ὁδυνηροῖς τὴν θυσίαν μέλλειν ἐπιτελεῖσθαι. V 307, 9

μὴ θυσῶν χάριν ἀλλὰ θοίνης. — II 154, 16. IV 225, 18. 238, 1. V 14, 10. 185, 13. 277, 11 (ἄθυτοι). I 247, 4 (ἀμέριστοι). III 218, 17. 270, 21 (ἄμωμοι). I 193, 6. V 65, 19 (ἀνέροι). V 54, 3 (ἀταμίευτοι). V 201, 10 δημοτελεῖς. VI 185, 1 (διαίωνιοι). VI 194, 16 (εὐαγεῖς). III 93, 3. V 62, 7 ἐνδελεχῆς. III 40, 8 ἐνδελεγεῖς. VI 208, 19. 213, 14 (ἐντελεγεῖς). VI 220, 14 (εὐχαριστήριοι). V 41, 21 πρὸς τε τῆς εὐθινῆς θυσίας καὶ μετὰ τὴν ἐσπερινήν. V 120, 20 cf. II 195, 10 (κοίται καὶ ἱταί). V 46, 8 κοίται καὶ δόλοκαυτοι. V 71, 18 (μεσημεριναί). II 308, 7 (δόλοκαυτος). III 269, 25 (δόλοκαυτος καὶ δόλοκαυτος). V 47, 23. 53, 23. 54, 14. 61, 2. 17. 62, 10. 66, 21 (δόλοκαυτος). II 281, 11 (δόλοκαυτοι). V 69, 7 (παλαιαί). III 251, 15. IV 140, 3. 231, 8 (πάτριον). I 143, 8. V 45, 5. 47, 22. 47, 23. 54, 11. 55, 1. 58, 13. 61, 1. 23 (σωτήριος). V 312, 7 (τελειόταται). — II 120, 16. 166, 6. IV 217, 17. 233, 11. 236, 1. 237, 10. 252, 16. 264, 10. V 35, 14. 40, 15. 44, 23. 62, 14. 65, 25. 68, 14. 132, 15. VI 184, 20. 212, 23 (θυσίας ἀνάγειν). V 70, 9 πᾶσαν θυσίαν δῖγα ζῶμας καὶ μέλιτος προσάγεσθαι. IV 188, 15 cf. V 54, 6 τὴν αὐτὴν ἐπιτελεῖν θυσίαν. IV 223, 3 τὰς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτελουμένας θυσίας. I 239, 4 τὴν θυσίαν ποιήσασθαι. II 195, 25 χέρνιβος ἡ βωμῶν ἡ θυσῶν προσάφεται. I 238, 15 τοῦ Κῆν μεθ' ἡμέρας φέροντες θυσίαν. I 238, 10 πρωτογεννημάτων οἷσεις θυσίαν. — V 62, 12 τὰ περὶ θυσῶν ἐξῆς καὶ περὶ τῶν θυόντων λέξομεν. I 256, 6 ἐν ταῖς τῶν θυσῶν διατάξεσι. V 45, 26 ἡ ἐπικαλουμένη σκηνῶν ἐορτή, καθ' ἣν πλείους εἰσὶν αἱ χορηγίαι τῶν θυσῶν. IV 225, 21 μένει βεβαίος ἡ θ. κἂν τὰ κρέα δαπανηθῇ. V 65, 19 τὸ γὰρ τοῦ ὄντως ὄντος ἱερὸν ἀνέροις ἄβαστον θυσίαις. V 36, 20 τοὺς ὑπηρετοῦντας ταῖς θυσίαις ἱερεῖς. V 59, 3 τοῖς δ' ἱερεῦσιν εὐωχεῖσθαι τὴν θυσίαν κελεύει. V 24, 18 τὸν ... ψάοντα θυσῶν. V 21, 17 ὅσα ἄλλα θυσίαις χρήσιμα. IV 234, 13 ὅσα πρὸς θυσίας ἀναγκαῖα. V 33, 12 καθάρᾳ καὶ πρὸς ἐδωδὴν καὶ πρὸς θυσίας. V 39, 10 περὶ ζῶων, 2 πρὸς θυσίας ἐστὶν ἐπιτήδεια. V 48, 7 ἐκ τῶν πρὸς τὰς θυσίας ἀριστίνδην ζῶων ἐπικριθέντων. V 62, 18 διὰ τῶν πρὸς τὰς θυσίας εὐτεπιτιζομένων ζῶων. V 94, 6 ἅπερ εἰς θυσίαν ἀπενεμήθη. V 54, 6 ὁμοτράπεζον τὸ συμπόσιον τῶν τὴν θυσίαν ἐπιτελούντων. IV 225, 15 θυσιαστήριον, ὡσανεὶ τηρητικὸν ... ὄντα θυσῶν. V 44, 2 πάσας εἰκότως θυ-

σίαις συγκαθιερόνται. V 65, 9 φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ μετουσίᾳ θυσίας. V 61, 11 εἰς διαφερούσας θυσίας. V 45, 18 τὰς ... ὡς ἐορτῆς θυσίας ἱσαριθμούς ἀπέφηνε ταῖς τῶν ἱερομνησίων. V 166, 3 μήτε δὲ ἔλαιον μήτε λιβανωτὸς ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων θυσῶν παρέστω. IV 237, 8 ταῖς θυσίαις ἀφθαρτοτέραν οὐσίαν ἀπονεμεῖσθαι. III 92, 20 ἐπὶ τῶν θυσῶν (τὸ ἀληθινὸν μέτρον). III 250, 23 οὐδένα θυσῶν ἄξιον νομίσας. IV 39, 12 τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ἐπηχθῆσθαι. IV 266, 6 τὸν θεὸν ἀποστραφῆναι τὴν θυσίαν αὐτῶν. VI 209, 20 τερπόμενος τῇ θείᾳ ... τῶν θυσῶν. II 166, 10 τῶν θυσῶν μεμνημένοι καὶ τὸν τόπον αἰδοῦμενοι. V 54, 21 θυσῶν οὐδ' ὄναρ ἐπησθημένος. V 58, 19 οὐχ ὧν ἐστὶν ἡ θ. V 62, 1 θυσίας γούν εἶδει. IV 140, 10 cf. V 303, 10. 307, 2. VI 121, 10 „ἐπὶ προφάσει ἐορτῆς καὶ θυσῶν“. IV 304, 9 εἰς αὐτουργίαν θυσῶν. V 176, 6 αἵματι γὰρ ἀνδροφόνων αἶμα θυσῶν ἀνακραθῆσεται. III 42, 1 ἡ τοῦ τῶν θυσῶν αἵματος ἴση διανομή. II 154, 5 ἡ περὶ τὰς θυσίας ἀγιστεία.

V 70, 6 οὐ τὰ ἱερεῖα θυσίαν ἀλλὰ τὴν διάνοιαν καὶ προθυμίαν ὑπολαμβάνει τοῦ καταθύοντος εἶναι. V 65, 25 αὐτοὺς φέροντες πλήρωμα καλοκαγαθίας τελειότατον τὴν ἀρίστην ἀνάγουσι θυσίαν. I 263, 8 ψυχῆς ψιλὴν καὶ μόνην θυσίαν φερούσης ἀλήθειαν. III 270, 23 τίς οὖν ἡ ψυχῆς ἀσωμάτου θ.; V 49, 1 (ὁ νοῦς) ἄμωμος ὢν ... αὐτὸς ἐστὶν ἡ εὐαγεστάτη θ.

II 166, 23 μέθη = μετὰ θυσίας. V 70, 5 θυσιαστήριον ... παρὰ τὸ διατηρεῖν ... θυσίας.

θυσιαστήριον. V 69, 2—84, 8 Τὰ ἄλλα περὶ τὸ θ. I 73, 3. 5. 17. III 126, 20. IV 225, 14. V 21, 14. 70, 10. 17. — All: V 69, 12 ἡ εὐχάριστος τοῦ σοφοῦ ψυχῆ. Etym: V 70, 4 παρὰ τὸ διατηρεῖν ... τὰς θυσίας.

θύται. V 15, 13. 219, 20.

θυτικός. V 16, 11 (μαντική).

θωπεία. VI 28, 19.

θωρακοειδής. V 22, 8.

θώραξ. I 139, 3. V 35, 21. 230, 3.

ἱᾶσθαι. VI 16, 11 τὰ ποικίλα τῶν νοσημάτων ἱατροῖς ἔθος ποικιλωτέρας ἢ θεραπεύειν. I 141, 20 (Ἀαρὼν) ἔχων τὸ πάθος ἢ. VI 175, 3 τὰς ... νόσους αὐτὸς ἢ. I 152, 20 τὸ δοκεῖν ἢ, πρὸς ἀλήθειαν αὐτὸς ... ἰώμενος. VI 92, 15 ὁ ... τῆς ἐλαίας καρπὸς σώματος κάματον ἱᾶται. I 161, 11 πάσας τοὺς νόσους αὐτῆς (sc. τῆς διανοίας) ἱᾶται. I 79, 20

σωφροσύνη γάρ τὰς ἐπιθυμίας ἀκούμεθα καὶ ἰώμεθα. II 234, 5 ἵνα τοὺς πάσχοντας ἴαται. IV 232, 33 ἵνα ... τοῦτο θεραπείῃ τε καὶ ἴαται. I 163, 23 (τὸν κάμνοντα) φαρμάκοις ἰάσονται. I 291, 22 δι' οὗ ... αὐτὴν (sc. τὴν διάνοιαν) ἰάσεται (ὁ θεός). II 85, 12 ὅπως αὐτὴν καθάραν ἴδῃ τὴν τῆς ψυχῆς οἰκίαν καὶ, εἴ τινες ἐν αὐτῇ νόσοι γηγόνασιν, ἰάσεται. I 81, 10 δεῖται ὁ ἱερός λόγος Ἀαρὼν τοῦ θεοφιλοῦς Μωυσέως ἰάσασθαι τὴν τροπὴν τῆς Μαρίας. IV 103, 3 τὴν ὑπόνοιαν τῆς κατασκοπῆς ὡς ἐν μάλιστα ἰάσασθαι. V 89, 16 ἂ μὴδεὶς ἀνθρώπων ἱκανὸς ἰάσασθαι. V 118, 11 ἐπεὶ δὲ μανίαν ... ἀδύνατον ἰάσασθαι. VI 200, 12 τὰς διαβολὰς ἐπιτρέψον ἰάσασθαι. I 163, 24 ἡ φύσις καὶ ἀνευ τούτων ἰάσατο. I 139, 18 θεραπεύων αὐτὸν (sc. θυμὸν) καὶ ἰώμενος. I 140, 25 (λόγος) θυμὸν νόσημα χαλεπὸν ψυχῆς ἰώμενος. V 273, 8 θεὸς ἰώμενος. IV 103, 19 τὸ συνεὶδὸς ἰώμενοι.

ἰάσιμος. IV 133, 10 cf. III 290, 16 ἀμάρτημα. V 250, 20 ἰάσιμα ἀλλὰ μὴ παντελῶς ἀνίατα. V 184, 14 ὀλίγα καὶ ἰάσιμα. II 103, 10 κατὰ τῶν ἰάσιμα νεωτεριζόντων.

ἱάσις. I 106, 3 cf. 203, 15 τοῦ πάθους. I 204, 2 ἡ ἱ. (sc. ἡ τῆς Περβέκκης) ἦδε. I 137, 4 τοῦ σφάλματος. I 253, 11 ὁ θεοῦ θεραπευτὴς ... ἰάσεις δεχόμενος ἐπαλλήλους. I 268, 8 τῶν εἰς ἱάσιν ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον παρασχεῖν ἱκανοί. II 2, 30 λήφεται τὴν ἐνδεχομένην αὐτῆς ἱάσιν.

ιατρεία. V 180, 10.

ιατρεύειν. III 219, 20.

ιατρικὴ. VI 174, 28 Ἀπόλλωνος. II 75, 28 ἱατρικῆς ὡς ὑγείας (αἰτίας). III 177, 24 ἰ. ἱατροῦ (ἀμείνων). IV 271, 7 οἱ τὴν ἱατρικὴν ἀγαθοί. VI 47, 1 παρὸσον ἱατρικὴν ἐπαγγέλλονται κρείσσονα τῆς κατὰ πόλεις. II 265, 11 ἐπὶ τῆς ἐν ἱατρικῇ τετραφαρμάκου. I 152, 19 καὶ διὰ τέχνης καὶ διὰ ἱατρικῆς. I 268, 3 ἐν ἱατρικῇ τινες μὲν θεραπεύειν εἰδότες πάντα σχεδὸν πάθῃ. II 312, 9 τί λύπη καὶ φόβος καὶ τίς ἡ πρὸς ταῦτα ἰ.

ιατρικός. I 76, 2 (δόξα). II 205, 21 (ἐπιστήμη). III 257, 20. IV 77, 4 (τέχνη). II 103, 12 ὕλαι. III 67, 21 (φιλοσοφία).

ιατρολογία. II 97, 17.

ἱατροί. VI 175, 15 Ἀπόλλων. I 37, 10. VI 50, 11 Ἱπποκράτης. I 231, 4 τὰς ἐν γενέσει βοηθείας, ἱατρούς, βοτάνας, φαρμάκων συνθέσεις κτλ. VI 58, 3 οἱ δὲ καταπλαστών καὶ ἱατρῶν καὶ τῆς ὑπὸ τούτων δέοντα βοηθείας. V 251, 20 ὅπερ γὰρ πόλεως βασιλεὺς, τοῦτο καὶ ... νο-

σοῦντων ἰ. I 91, 14 κατὰ τοὺς ἀρίστους τῶν ἱατρῶν καὶ φυσικῶν. V 183, 5 παρὰ ἱατρῶν τοῖς δοκιματώτατοις. I 251, 17 τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἱατρῶν, οἳ, κἀν ὁρώσι ἀδύνατον τοῖς κάμνουσι τὸ σφίζεσθαι, προσφέρουσι τὴν θεραπείαν ὅπως ἄσμενοι. II 71, 6 οἱ δοκιμώτατοι τῶν ἱατρῶν τάληθ' ἡλαύν. II 31, 13 cf. IV 129, 17 οἷα τις ἰ. ἀγαθός. IV 74, 13 τὴν δὲ πρὸς ἱατροὺς μαγείρων διαφοράν. II 234, 6 τῶν ἱατρῶν ἅμα τοῖς ἰδιώταις καμνόντων. III 195, 7 ὑγείαν δὲ καμνόντων ἰ. ... ἀναθήσει. VI 205, 16 κελευσάντων ... τῶν ἱατρῶν. VI 16, 10 ἱατροῖς ἔθος. VI 159, 3 ὦν ἰ. ἦν οὐδεὶς. II 31, 20 λύραν μὲν ἱατροῦ ... δωρεῖσθαι ... καταγέλαστον. IV 68, 15 οὐ μὴ χρῆται θεραπεία πρὸς ἅπαντας τοὺς κάμνοντας. I 163, 24 ὡς τοὺς ἱατροὺ πάντας ἐπιλογισμοὺς ἐνὸπνια εὐρεθῆναι. III 185, 18 οὐδ' ἰ. ἀκρατεῖ νοσοῦντι. III 82, 15 ἐν ἱατροῖς ἡ λεγομένη λογιατρεία. III 177, 24 ἱατρικὴ ἱατροῦ (ἀμείνων). II 71, 1 ἱατρῶν δέονται νοουθητῶν. VI 98, 1 ἡ παρὰ ἱατροῖς τετραφάρμακος. I 163, 22 ἴδε λογισμὸν ἱατροῦ. I 173, 17 τὸ δὲ τῷ κάμνοντι μὴ ἀληθεύσαι τὸν ἱατρόν. VI 4, 2 ἐκείνοι ... ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἱατροῖς ὑγείας ὁρεγόμενοι. V 243, 13 ἱατροὶ γὰρ οὐ κλήρω λαχάνουσιν. II 123, 12 καθάπερ ἰ. τὰ σώματα (παραθήγει). V 228, 9 ἡ λεγομένη παρὰ τοῖς ἱατροῖς ἐρπηνώδης νόσος. II 168, 21. 258, 3. III 216, 2. IV 95, 8 ἱατρῶν παῖδες. — V 343, 8. 11. καθάπερ γὰρ ἰ. ... τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν τῶν ὁλων φύσιν. I 251, 6 (ὁ σοφός) καθάπερ ἰ. IV 302, 17 λόγος ὁ κατὰ φιλοσοφίαν ἱατροῦ δίκην ἀγαθοῦ. I 152, 14 τὸν δὲ ἄγγελον, ὅς ἐστι λόγος, ὥσπερ ἱατρόν κακῶν (ὁ Ἰακώβ ἡγείται). V 61, 7 τὸν σωτήρα ὄντως θεὸν ἐπιτεγράφεται τῆς σωτηρίας αἰτιον, ἀλλ' οὐκ ἰ. I 231, 7 καταφεύγετε ... ἐπὶ τὸν μόνον ἱατρόν ψυχῆς ἀρρωστημάτων. II 71, 17 γενόμενος οὖν τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν καὶ νοσημάτων ἀριστος ἰ. ὁ νομοθέτης. III 100, 23 ἅτε νόσφω χωρὶς ἱατροῦ κατεσχήμενην (τὴν ψυχὴν). I 268, 13 ὥσπερ ἱατροῖς τὸ ὑγιαίνει τὰς ψυχῆς νόσους τε καὶ κῆρας ἀναδιόχαθῃσι. V 93, 7 ἀμαρτημάτων. — IV 63, 16 χρόνος. IV 74, 21 ἱατροῖς εἰκόασιν ἐν δῆμῳ νόμοι.

ἱβίς. IV 286, 22. VI 48, 11. 186, 2.

ιδέα. 1. forma, figura, quae sensibus percipitur: III 132, 6 ὁ δ' ὑπερανῶ τούτων λόγος θεὸς εἰς ὁρατὴν οὐκ ἦλθεν ἰδέαν. I 13, 7 τὰς ἐν πολυμόρφῳ ἰδέαις ποιότητας. IV 26, 10. 27, 11. V 64, 20. 326, 18 εἰς ἀνθρωπώμορφον ἰδέαν. V 99, 4 εἰς γυναικώμορφον ἰδέαν. V 78,

24 εἰς θηλύμορφον ἰδέαν. I 186, 1 (ὁ νοῦς) πᾶσαν ἰδέαν θηρεύσας σώματος. II 177, 15 τῆς ... φιλομήτορος ... κατὰ τὰς πολυτρόπους τοῦ βίου ζηλώσεις παντοδαπὰς μεταβαλλούσης ἰδέας. II 68, 23 οὐδεμιᾷ τῶν γεγονότων ἰδέᾳ παραβάλλουσι τὸ ὄν. I 298, 1 (μετοβαλὼν) τὴν γεῖρα Μωυσέως εἰς χίονος ἰδέαν. III 177, 29 μετεχράχθη καὶ τὸ ... νόμισμα πρὸς ἰδέαν βελτίονα. IV 270, 11 ὅσας διὰ γραφικῆς καὶ πλαστικῆς μορφώσαντες ἰδέας. IV 150, 14 τῶν κατὰ μέρος καὶ μέρους διεσπαρμένων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἀποκριθέντων. IV 242, 7 ἀμυρτέρων εἰς μίαν ἰδέαν ἀποκριθέντων. VI 74, 16 τὰς ποικίλας μορφὰς στοιχεῖν τε καὶ συγκριμάτων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἀναλυθεῖς. IV 228, 13 τὰ λεχθέντα τρία στοιχεῖα μιᾷς ἰδέας ἐστίν. III 33, 10 εἰ ... τὸ ἴσον μίαν εἶχεν ἰδέαν. V 348, 19 ταῦτα μιᾷς ὄντα ἰδέας. III 100, 9 τῷ ... τὴν ἀμύττουσαν ἰδέαν ἀπειληφότι (ἐμπρύφῃ). IV 226, 8 ὁ ... ὑποδύτης ἀμυγεστέρας ἰδέας.

2. species et genus singularum rerum: I 21, 7 τῶν ἀεροπόρων. V 316, 8 ἀνθρώπων. II 242, 21 ἀρετῆς. V 369, 12 βίων ἰδέαι μυρίων. IV 268, 4 βουλευμάτων. IV 274, 5 κατὰ τρεῖς ἰδέας γραμμῆς καὶ ἐπιφανείας καὶ στερεοῦ. I 12, 18 δένδρων. V 288, 2 τῶν ἡμέρων δένδρων. IV 205, 8 δένδρων καὶ φυτῶν. II 231, 22 διαλέκτων. VI 205, 6 ἐκάστων. I 267, 10 τὰς πρὸς ἐρημνεῖαν ἀπάσας ἰδέας ἀναδείξαντος ... θεοῦ. V 10, 10 τῶν εὐλόγων καὶ πιθανῶν. II 116, 9. V 137, 17. 340, 19. 356, 12. VI 92, 5 (τῶν) ζώων. V 235, 17 τῶν χειραίων καὶ ... τῶν ἐνύδρων ζώων. I 242, 6. IV 171, 12 ζώων καὶ φυτῶν. II 187, 14 (ἡθική), ἥς ἰδέαι πολιτικῇ τε ἢ περὶ πόλιν ... οἰκονομικῇ κτλ. V 195, 2 ἀποκτείνειν κεκαινουργημέναις ἰδέαις θανάτου. II 149, 27 θεωρημάτων παντοίων. II 142, 10 τῶν θηρίων. V 61, 14 cf. 60, 3 αἱ τρεῖς ἰδέαι τῶν θυσιῶν. VI 56, 11. 132, 9. 180, 15 (τῶν) κακῶν. I 13, 21 καρπῶν. V 268, 5 καρπῶν καὶ δένδρων. V 292, 6 περὶ πᾶσαν ἰδέαν κέρδους. V 102, 9 ὢν (sc. κεφαλαίων) ἐκάτερον εἰς πολυσχιδεῖς ἰδέας ... τέμνεται. V 143, 18 θεραπεύοντων κτήσεως. VI 20, 2 λήθων ποικίλων καὶ πολυτελῶν. V 336, 2 τῶν ... λογίων τρεῖς ἰδέας εἶναι συμβέβηκε. I 267, 21 τῶν λόγων. III 250, 9 ποικίλων λόγων. V 83, 4 λόγων τῶν κατὰ διεξόδους. V 49, 19 λόγων καὶ βουλευμάτων καὶ ἔργων. II 222, 24 (πᾶσαι) μέλους. I 275, 18 αἱ δὲ τούτων (sc. μουσικῆς, γραμματικῆς)

ιδέαι μένουσι. IV 269, 7 cf. 306, 4 τῶν ἀναγραφέντων νόμων. V 267, 15 νόσων. II 278, 6 ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. I 105, 12 ὀργάνων. I 93, 9 τὰ γένη τῶν παθῶν καὶ τὰς ἰδέας εἰργάζετο. V 68, 5 παθῶν τε αὐ καὶ νοσημάτων καὶ κακῶν. V 338, 12 πορισμῶν. V 289, 16 τῶν τοιοῦτων πόρων. V 264, 3 τοῦ ποσοῦ. II 24, 5 τῶν προσώπων. V 128, 11 σπαρτῶν καὶ φυτῶν. VI 47, 16 σχημάτων καὶ ποιότητων. II 140, 1 τεχνῶν. IV 151, 13 ὑποζυγίων καὶ ἄλλων θρεμμάτων. II 136, 21. V 122, 15 φυτῶν. II 304, 17 φυτῶν καὶ ζώων. V 78, 6 φυτῶν τε καὶ ζώων ἔτι δε καρπῶν. II 159, 15 φωνῆς. II 203, 15 χρωμάτων. V 7, 17 χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ ποιότητων. V 23, 2 τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων. — IV 36, 20 ἀμύθητοι δὲ εἰσιν ἰδέαι καὶ ἀπερίληπτοι λόγῳ. V 238, 17 σκευάζοντες πᾶσαν ἰδέαν ἀπλήστως ἐνεφοροῦντο.

3. ἰδέαι sensu Platónico sunt τύποι, παραδείγματα, δυνάμεις etc.: I 10, 22 (ἐσπέρα καὶ πρωία) ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγίδες. I 46, 18 ὁ δὲ κατὰ τὴν εἰκόνα (θεοῦ) πλασθεὶς ἀνθρώπος) ἰ. τις ἡ γένος ἢ σφραγίς, νοητός, ἀσώματος. I 275, 28 ἦν (sc. ἀνθρωπότητα) εἴτε γένος εἴτε ἰδέαν εἴτε ἐν νόμῳ εἶθ' ὁ τί ποτε χρῆ καλεῖν. I 276, 8 τὸ ὁμόνυμον τοῦ Ἄβελ ἀνῆρχκε, τὸ εἶδος, τὸ μέρος, τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον, οὐ τὸ ἀρχέτυπον, οὐ τὸ γένος, οὐ τὴν ἰδέαν. III 214, 16 οὐκ εἶδος, οὐ γένος, οὐκ ἰδέαν, οὐκ ἐννόημα ... εἰδώς. — II 262, 14 ὁ ἀσώματος καὶ νοητὸς ἐπάγχι κόσμος ... ἰδέαις ἀοράτοις συσταθείς. I 5, 7 τὸν δ' ἐκ τῶν ἰδεῶν συνεστώτα κόσμον. IV 230, 2 sq. τὸ πᾶν ὃ τε περὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ παραδειγματικῶν ἰδεῶν, ἐξ ὧν ὁ νοητὸς ἐπάγχι κόσμος, καὶ ὁ περὶ τῶν ὁρατῶν, ὃ δὴ μιμήματα καὶ ἀπεικονίσματα τῶν ἰδεῶν ἐκείνων ἐστίν. III 246, 12 [ὁ δὲ νοητῆς ὑποστάσεως κόσμος ... μόνης δὲ διὰ τῆς ἀρχετύπου ἰδέας ... μετακληθήσεται]. III 187, 22 (ὁ) ἐκ τῶν ἰδεῶν (παγεῖς ὄρος). III 245, 1 τὸν ἐκ τῶν ἰδεῶν συσταθέντα (οὐρανόν). — I 182, 9 (ὁ θεὸς) ἀσωμάτων ἰδεῶν ἀσώματος γῶρα. I 183, 1 θεὸν ἀθανάτων καὶ παρθένων ἀρετῶν σπείρειν ἰδέας. I 135, 21 μηδὲ κατοπτριζομένη ἐν ἀλλωτινὴ τὴν σὴν ἰδέαν ἢ ἐν σοὶ τῷ θεῷ. I 106, 13 αὐλοὶ εἰσιν αἱ θεοῦ χρίστες [ἰδέαι αὐται]. IV 28, 13 πρὸς τὴν ἀμυγῇ καὶ ἀσύμπλοκον καὶ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς ἐπιτεᾶ τὸ παράπαν ἰδέαν (int. πρὸς τὸν θεόν). II 288, 19 sq. ἐκείνη ἢ σφραγίς ἰ. ἐστὶν ἰδεῶν, καθ' ἣν ὁ θεὸς ἐτύ-

πωσε τὸν κόσμον. V 80, 1 ἅμα ταῖς ιδέαις καὶ ὑπαρξίν θεοῦ παρακαλυπτόμενοι. — I 236, 11 (ὁ) λόγος ποικίλμα ὢν ἐκ μυρίων ιδεῶν. V 207, 17 πρὸς ἀρχέτυπον ιδεάν, τὸν ἀνωτάτω λόγον. I 8, 4 [τὸ παράδειγμα, ἀρχέτυπος ἰ. τῶν ιδεῶν] ὁ θεοῦ λόγος. III 266, 6 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκόνι καὶ ιδεᾷ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. — I 68, 6 αἰσθητὸν δὲ ἐν ιδέαις οὐδέν. I 67, 21 ἰ. δὲ σωματικῶν ἀλλότριον. V 79, 18 ταῖς ἀσωμάτοις δυνάμεσιν, ὧν ἔτυμον ὄνομα αἱ ιδέαι. V 12, 10 ὀνομάζουσι δ' αὐτάς (sc. τὰς δυνάμεις) οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τινες τῶν παρ' ὑμῖν ιδέας. II 196, 6 ἀσώματος, ἡ ἀρχέτυπος σφραγίς. I 5, 3 ὁ μὴ πρὸς ἀρχέτυπον καὶ νοητὴν ιδεάν ἀπεικονίσθη. III 181, 20 μὴδὲν ιδέας ἀρχέτυπου διαφέρων, ἀφ' οὗ τὰ πολλὰ . . . διεπλάσθη. III 179, 20 ἡ ἀρχέτυπος ἰ., ἡ τὰ πάντα ἀνέιδα ὄντα καὶ ἅπῃα σημειωθέντα ἐτυπώθη. I 66, 20 ἀτόμου νοῦ προϋπάρχει τις ἰ. ὡς ἂν ἀρχέτυπος καὶ παράδειγμα τούτου. I 24, 2 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ιδέας θεασάμενος, ὑπερβάλλοντα κάλλη. V 173, 9 (ἀνθρωπος) ἐκμαγεῖον ἀρχέτυπου λογικῆς ιδέας παραδείγματι τυπωθέν. V 42, 1 πρὸς ἀρχέτυπον ιδεάν εἰκόνας θέας. III 64, 5 τὰς ἀρχέτυπους ιδέας, τὰ νοητὰ καὶ ἀόρατα ἐκείνα τῶν αἰσθητῶν καὶ ὁρωμένων τούτων παραδείγματα. VI 53, 15 πολλὰ μνημεῖα τῆς ἐν τοῖς ἀλληγορουμενῶν ιδέας ἀπέλιπον, οἷς καθάπερ τισὶν ἀρχέτυποις χρώμενοι. IV 208, 2 τὴν ἐξ ἀρχῆς ιδεάν καὶ τὸν τύπον αὐτῶν (sc. νόμου). II 82, 7 τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) καὶ τὴν ἀκριβεστάτην ιδεάν βουλόμενος ἐκδηλωτέραν ἐγγράφει. III 191, 9 ἓνα . . . οἷον ιδεᾷ μιᾷ τυπωθέντα. — I 6, 3 (ὁ δημιουργὸς) ἐκάστη τῶν ἀσωμάτων ιδεῶν τὰς σωματικὰς ἐξομοίων οὐσίας. I 9, 5 ὁ ποιὼν ἐποίησεν οὐρανὸν ἀσώματον καὶ τὴν ἀόρατον καὶ ἀόρατος ιδεάν καὶ κενού. I 44, 19 τὰς ἀσωμάτους καὶ νοητάς ιδέας παρίστησιν. IV 218, 1 σωματικῶν ἀσωμάτων ιδέας τῇ ψυχῇ θεωρῶν. V 79, 7 οἱ μὲν . . . τὰς ἀσωμάτων ιδέας ὄνομα κενὸν ἀμέτοχον ἀληθοῦς πράγματος εἶναι φασί. II 189, 13 (ὁ νοῦς) καταθεώμενος τὰς ἀσωμάτους ιδέας. II 53, 27 ἐγγραφεύς ἀφθάρτων (καὶ) ἀσωμάτων ιδεῶν πολιτεία. — II 187, 7 (ἡ φύσις) σχηματίζει καὶ ἐσφραγίζεται τὴν αὐτὴν ἀπάσαις ιδεάν. IV 299, 5 ἀπεικόνισμα καὶ μέλημα τῆς αἰδίου καὶ εὐδαίμονος ιδέας (ὁ νοῦς). I 69, 14 cf. 71, 14. 74, 11. 13. 85, 15 (ὁ) κατὰ τὴν ιδεάν (γεγονώς) καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ (sc. θεοῦ). III 222, 4 ταῖς ἱερωτάταις ιδέαις καὶ ὡς

ἂν εἰκόσιν ἀσωμάτοις ὅταν μὴκέτι δυνώμεθα συνδιατρίβειν. II 196, 23 ὑπὸ τῆς ιδέας πληγῆς. I 51, 4 τοὺς δ' ἀπογόνους τῆς ἐκείνου μετέχοντας ιδέας. VI 45, 1 ὅσαι δὲ μηδετέρας ιδέας πῶ μετεσχήκασι. V 299, 2 (ὁ ἔρως) μετέχει τῆς καθαρωτέρας ιδέας, ἀνακεκραμένον λογισμοῦ. I 25, 12 ἐνεκα τῆς ἀνακεκραμένης βελτιονος ιδέας. V 79, 13 ἡ ἀναιρούσα δόξα ιδέας. V 83, 20 τοὺς τε τὰς ιδέας ἀναιρουντας, „θλαδίας“ ὑπερίπων. III 157, 16 οὐδὲ ἐμπερηῆ τινα ιδεάν (εὗρισκεν). VI 2, 3 ιδέας ἀνατείναντας ὧν οὐδενὶ μὴ καθαρῷ θέμεις ψαύειν. VI 179, 26 πᾶσαν ιδεάν ἐξανήλισκον. — II 243, 19 (ἀμύτης καὶ ἄκατος ἡ τῶν ἀγαθῶν). I 65, 22 τῆς κατὰ τὰς ιδέας τεταγμένης νοητῆς . . . αἰσθήσεως. I 66, 16 cf. 21. 67, 19. 23 ἡ ἰ. τῆς αἰσθήσεως. II 196, 10 τὴν σκηνὴν καὶ τὸν βωμὸν ἐνοήσωμεν ιδέας τὴν μὲν ἀρετῆς ἀσωμάτου, τὸν δὲ αἰσθητῆς εἰκόνας εἶναι συμβολόν. V 100, 16 (τὴν ἱερὰν ἐβδόμην) ιδεάν τῆς ἀρρενος γενεᾶς. I 66, 15 τὴν τε ιδεάν τοῦ νοῦ, ὃν συμβολικῶς οὐρανὸν κέκληκε. I 65, 22 ἀρχὴ γενέσεως τοῦ τε κατὰ τὰς ιδέας νοῦ τεταγμένου. I 61, 4 cf. 66, 17. 68, 1 sqq. (ιδεᾷ, ἡ μὲν νοῦ, ἡ δὲ αἰσθήσεως). III 34, 4 κατὰ πάσας τὰς ἰσότητος ιδέας ἐν τῇ τοῦ παντός οὐρανοῦ γενέσει. I 182, 23 „παρθενείας“, τῆς αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσάυτως ἐχούσης ιδέας. III 36, 13 πάσαις ταῖς πρὸς τελειότητα ιδέαις καταχρησασμένου τοῦ πεποιηκτός. I 18, 11 πρὸς δὴ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτὸς ιδεάν ἐκείνην ἀπιδῶν. IV 150, 3 ὁ πᾶσαν ιδεάν φωτὸς οὐ παρέδεχτο. — I 35, 13 τὰς τῶν πρώτων ἀριθμῶν ιδέας. I 39, 13 τσαύτας ιδέας καὶ ἐπὶ πλείους ἐβδόμας ἐν ἀσωμάτοις καὶ νοητοῖς ἐπιδείκνυται. IV 292, 16 ἡ ἰ. τῶν πλανήτων (ἐβδόμας). I 4, 15 (τὸν ἔξ) περιέξοντα καὶ τὴν τοῦ σπείροντος ἀρρενος καὶ τὴν τοῦ ὑποδεχομένου τὰς γονὰς θήλεος ιδεάν.

4. notio, ratio, modus, opinio: III 219, 15 τοῦ κατὰ πάσας ιδέας ἀκατάληπτου θεοῦ. IV 48, 9 κατὰ παντοδαπὰς ιδέας πραγμάτων. IV 29, 9 καθ' ἡντινοὺν ιδεάν. V 33, 18 καθ' ἐκάστην ιδεάν. IV 93, 7 καθ' ἐτέραν ιδεάν. III 31, 20. VI 151, 11 καθ' ἐτέρας ιδέας. IV 251, 19 ἕτερα δὲ δύο ἐστὶν οὐχὶ τῆς αὐτῆς ἀλλὰ διαφερούσης ιδέας. III 241, 1 ἀπὸ μὲν τῆς αὐτῆς οὐχ ὁρμηθέντας ιδέας. V 234, 22 τῆς δ' αὐτῆς ιδέας ἐχόμενος. III 33, 16 ἀναγκαῖα δὲ ἐστὶν ἰσότητος ἰ. III 77, 11 φύσιν δὲ καὶ ιδεάν ἔλαχεν αὐτῶν ἐκάστη διάφορον. IV 61, 3 τρεῖς

μέν εἰσιν ἰδέαι, δι' ὧν τὸ ἄριστον τέλος.
 III 210,8 τὰ τρία οὐ κατὰ πάσας ἀδῆλα
 τὰς ἰδέας ἐστίν. V 306,12 πολυτρόποις
 ἰδέαις. III 208,9 (ἔδωρ) τὸ δ' ἄλλαις
 διακεκριμένον ἰδέαις. I 7,2 πᾶν ὅσον
 τῆς κραττονος ἰδέας. VI 134,23 πᾶνθ'
 ὅσα παραμεικταί τῆς ἐπικεισετέρας ἰδέας.
 I 103,11 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοι-
 χείων καὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἰ. II
 122,17 (αἱ) καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην (ἰ-
 δέαι). II 100,14 μὴ καὶ ἄλλαι τινές
 εἰσιν ἰδέαι συγγενεῖς τῶν εἰρημένων. V
 246,6 (φιλία) πρὸς ἰδέας ἀξιεράστους
 γραμμάτων.
 ἰδεῖν v. ὁρᾶν.
 ἰδιάζειν. V 72,5 (τῆς ψυχῆς δυναμένης)
 ἰ. καὶ ἐνομιλεῖν ἑαυτῇ. IV 190,6 τί γάρ
 ... ἰδιάζεις καὶ συμβουλευείς. IV 238,11
 ὅς (sc. τὰς πρὸς θεὸν ὁμιλίας) ἰδιάζων μόνος
 μόνῳ διελέγετο. IV 237,18 Μωσέως
 ... πλείους ἡμέρας ἰδιάζοντος τῷ θεῷ.
 I 122,13 ὅταν (Ἰσαάκ) ἀδολεσχῇ καὶ
 ἰδιάζῃ θεῷ. I 264,23 (Ἰσαάκ) ἰδιάσαι
 βουλομένος καὶ ἰδιολογήσασθαι.
 ἰδιολογεῖσθαι. I 264,23 τῷ θεῷ.
 ἴδιος. I 132,9. II 7,21. 57,14. III 24,3.
 242,20. IV 7,3. V 355,9 ἀγαθόν. II
 50,16. V 119,14. VI 157,22 (ἀγαθά).
 V 125,12 (ἀπαρχή conī, κοινή). I 140,14
 (ἀρεταί). I 89,10. II 16,12. V 280,4
 (βίος). I 181,3 γέννημα. I 119,29 καὶ
 πολιτικά καὶ ἴδια καὶ κοινὰ δίκαια. II
 273,6 (δόγματα). I 43,16 (δύναμις). II
 36,7 (δυνάμεις). I 68,10. 102,24 (ἐνέρ-
 γεια). II 274,30 (ἐπιβόλαι). II 284,16
 (ἐπιστήμη). I 198,13. 287,14. III
 130,9 ἔργον. II 277,12 ἔργα. I 286,23
 (εὐαρμυστία). I 293,14 (εὐθήθεια). II
 90,9 (εὐτέλεια). II 101,17 (εὐγέρεια).
 II 39,25. 40,17 (ἡδονή). I 88,24 (θάνα-
 τος opp. κοινός). I 278,2 (θειότης). V
 120,21 (θυσία conī, κοινά). II 64,20
 (ἰσχύς). I 252,17. II 91,25 (κακία).
 I 88,11 κακία. II 110,10 (κακοπρα-
 γία). V 119,12 κάλλος. II 38,7 (καρ-
 ποί). I 165,8. 241,10 (κίρως). V
 217,7 κίνδυνος opp. κοινός. I 286,16
 (κλήσις). I 20,17 κριτήριον. I 188,7.
 199,22. III 59,8. 229,9 κτήμα. V
 225,20. 291,8. 295,2 (κτήματα). II
 270,15 (κτῆσις). I 164,7 (λογισμοί). I
 17,5 ἰδίῳ λόγῳ. V 122,5. 132,17 (λόγος
 opp. κοινός). IV 270,8 μέρος conī.
 κοινόν. I 119,22. 23. 120,9. 122,13.
 123,21. 222,17. II 141,15. III 191,30
 (νοῦς). VI 24,13 οἶκα conī, κοινή). I
 194,7 (οἶκται). II 108,18. 305,8. 306,17
 (οἶκος). I 263,14 τὸ ἰδιαίτατον ... ὄνομα.
 III 103,5 ὄνομα conī, κοινόν. III 159,9

ὄνομα conī, κύριον. I 291,5 (ὄργια). II
 233,14 (ὄρμαί). I 224,12 (οὐδένεια). V
 245,14 τὴν ἰδίαν οὐσίαν ἀποφάναντα κοι-
 νήν. I 192,2 (παθήματα). I 151,1 πάθος.
 II 47,7 πνεῦμα. I 99,4 (ποιότητες). II
 238,4 (πόλεμος conī, κοινός). V 296,15
 (πόλις). II 662,22. 223,17. III 117,1.
 V 88,9 (πράγματα conī, κοινά). II 47,22
 πραγματεῖται, ὧν αἱ μὲν ἴδια αἱ δὲ κοινά.
 III 153,1 πράξεις (opp. οὐράνιοι καὶ ὁ-
 λύμπιοι). IV 306,18 πράξεις conī, κοι-
 ναί. II 129,17 (προθυμία). V 293,9 τὰ
 πρωτότοκα. I 283,10 σῶμα. I 166,24
 (σωτηρία). II 30,1 (ταπεινότης). I
 154,27 (τόνοι). I 106,2 (τροπή). II
 13,7. IV 264,17 (φέγγος). I 33,15.
 85,14. II 258,19 (φύσις). II 24,7 (χα-
 ρακτήρες). I 101,28 (χιτῶνες). VI
 156,5 (χρήματα conī, κοινά). V 240,23
 χωρία (conī, δημόσια). I 85,10 (ψυχή).
 — I 95,17 ἡ διανοητικὴ δύναμις ἴδια τοῦ
 νοῦ ἐστὶ. I 95,18 (ἡ λογικὴ δύναμις) ἴδια
 δὲ ὡς ἐν θνητοῖς ἀνθρώποις. I 88,21 ὁ
 (θάνατος) δὲ ψυχῆς ἰ. — IV 91,5 ἀλλό-
 τριον τοῦτο, μὴ ἐπιθῇ μὲν ἴδιον τοῦτο.
 I 140,20 καὶ τοῦτο ἔχει ὁ θυμὸς ἴδιον.
 II 83,1 καὶ τοῦτο ἴδιον εἰσηγήσατο.
 ἴδιον sc. ἐστίν. I 126,14 αἰσθή-
 σεως μὲν τὸ διδόναι. I 99,24. 181,11
 ἀνδρὸς δὲ ... τὸ μήτραν ἀνοίγνυναι. I
 243,14 τὸ γούν σπείρειν καὶ γεννᾶν κατ'
 ἀρετὴν ἀνδρῶν ἰ. II 68,11 ἀσθενείας
 γὰρ ἀνθρωπίνης τὸ κηραίνειν. I 189,6
 γεννητοῦ τὸ πάσχειν. I 97,6 τοῦτο (sc.
 τὸ τρέπεσθαι) αὐτοῦ (sc. τοῦ γεννητοῦ).
 I 157,19 τῆς γυναικὸς ... ἀλγῶν
 πάθος. I 136,22 θεοῦ ... τὰ μὲν ἀγαθὰ
 προτείνειν. I 189,5 θεοῦ τὸ ποιεῖν. II
 7,20 θεοῦ ... ἡρέμα καὶ στάσις. I
 287,15 λόγου τὸ λέγειν. I 164,27 τοῦ
 μὴ ὀρώντος τὸ ἔργον τοῦτο. I 62,17 τὸ
 κατεῖν πυρός. I 289,12 σοφοῦ τὸ χαί-
 ρειν. II 116,19 σωφροσύνης ἰ. τὰς ...
 κακίας ... διασεῖσαι. I 103,8 ἀναισχυν-
 τία ... φαῦλου. I 260,12 ὁ ψυχῆς ὡς
 ψυχῆς ἐστὶν ἰ.
 τὸ ἴδιον, ἴδιον, τὰ ἴδια, ἴδια.
 I 191,14 (ὁ θεός) τὸ δὲ ἰ. μεταδεω-
 κώς. I 97,12 ἵνα τὸ ἰ. ἐνδείξηται τοῦ
 γενητοῦ. I 189,5 θεοῦ. III 188,18 τοῦ
 θνητοῦ. II 39,31 εἰ τὸ ἰ. παρίκειν λυσι-
 τελές. III 75,15 ῥητορικὴ ... ἐπιμελη-
 θεῖσα τοῦ ἴδιου καὶ ἐξαιρέτου. — III
 59,12. IV 187,2. 188,10. V 219,22
 προφήτης γάρ ἰ. μὲν οὐδὲν ἀποφθέγγεται.
 I 197,4 νοῦν λόγον ἀσθησῖν ἔχειν δοκῶν,
 οὐδὲν αὐτῶν ἰ. εὐρίσκειν. II 105,1 μη-
 δὲν μήτε ἰ. μήτε κοινόν. — V 112,20
 πιπράσκειν τὰ ἰ. IV 210,7 καταλιπόντας

ἂν οἶμαι τὰ ἴ. III 116, 20 εἰς μέσον προ-
 θεῖς τὰ ἴ. V 274, 4 τῶν ἰδίων τινὰ μὴ
 ἀπόνεσθαι. V 291, 5 ἐκ τοῦ τι προῖεναι
 τῶν ἰδίων. II 310, 16 πρὸς τὴν τῶν
 ἰδίων ἐπιμέλειαν. I 166, 1 τὰ ἴ. ὡς ψυ-
 χῆς ἔργα ἐργάσθαι. III 120, 7 τὰ ἴ.
 τοῦ Λάβαν. II 96, 4 πολλὰ ... καὶ τῶν
 ἰδίων εἰσφέρειν. I 214, 10 πρὶν δὲ περὶ
 τῶν ἰδίων ἀρξασθαι. III 3, 14 τὰ ἴ., τὰ
 δημόσια. II 184, 21. 195, 11. V 267, 6
 τὰ ἴ. *coni.* τὰ κοινά. II 102, 7 μήτε τῆς
 τῶν ἰδίων μήτε τῆς τῶν κοινῶν ἐπανορθώ-
 σεως πεφροντικότες. VI 191, 15 τοῖς
 κοινοῖς τὰ ἴ. ὑποστέλλειν. III 225, 5 τὰ
 ἴ. *opp.* τὰ ῥύσια. IV 272, 6 τὰ φύσεως
 καὶ τὰ ἴ. IV 244, 10 τὰ ἰδιαίτερ. —
 I 198, 6 ὅσα ... ἴ. κεκτῆμεθα. I 242, 6
 οὐκ ἴ. κέκτησθαι. VI 62, 8 ἴ. τε καὶ κοινά.
 II 59, 24 μὴ ἰδίων μὴ κοινῶν ἐπανορθώ-
 σεως ... ἐπιστρεφόμενοι. IV 5, 18 ἴ. κοι-
 νοῖς ἀναμειγνύς. III 24, 10. V 111, 20.
 292, 2 ἴ. *opp.* ἀλλότρια. II 11, 13 ὅσα
 ἅλα δημόσια καὶ ἴ.
 V 104, 18 (οἱ ἴδιοι). I 256, 18 *cf.* 109.
 22 κατ' ἴδιαν. II 136, 4. 278, 7 ἰδίως. I
 18, 24. 48, 8. 124, 4. 132, 8. 206, 19. 260, 8.
 297, 12. II 26, 2. 54, 11. 118, 20. 191, 21.
 204, 4. 207, 11. 226, 7. 232, 18. 233, 22.
 242, 12. 245, 24. III 154, 29. IV 14, 18.
 V 351, 4. 363, 19. VI 40, 16. 189, 22 ἰδία.
ιδιότης. IV 90, 13 ἀτμῶν. III 210, 19
 ἀτμῶν καὶ χυλῶν. II 2, 12 τῶν γεγονό-
 των. II 239, 21 τῶν ἐν τοῖς σώμασι δυ-
 νάμεων. IV 140, 6 *cf.* 186, 10 τῶν ἐθνῶν.
 I 278, 11 καιρῶν. II 203, 9. IV 238, 14
 (τῶν) παθῶν. II 97, 24 *cf.* III 136, 2
 ἐκάστου πράγματος. II 24, 7 *cf.* VI
 13, 19 τῶν πραγμάτων. III 100, 5 ἀπὸ
 τῶν πραγμάτων. IV 68, 12 πράξεων.
 III 249, 1 σφραγίδων. V 64, 24 περὶ τὴν
 τέφραν ταύτην. IV 273, 14 τῶν τριγών-
 ων καὶ τετραγώνων καὶ τῶν ἄλλων πο-
 λυγώνων. I 52, 15. III 17, 12 τῶν ὑπο-
 κειμένων. II 148, 18 τῶν φωτῶν. II
 160, 2 τῶν φωνῶν. VI 92, 18 τῶν χρω-
 μάτων. III 267, 4 *cf.* 210, 19 χυλῶν.
 I 22, 5 τῆς ψυχώσεως.
ιδιότροπος. III 226, 11.
ιδιότης. IV 255, 8 (βίος). — I 86, 25.
 V 101, 18 (*opp.* ἀθλητής). II 24, 3. IV
 157, 7. V 55, 18. 56, 4. 57, 7. 74, 11.
 201, 8. VI 165, 10 (*opp.* ἄρχων). III
 238, 3. V 211, 8. VI 141, 24 (*opp.* ἄρ-
 χοντες). IV 206, 13 οὐκ ἰδιώταις οὐδ'
 ἀρχουσιν. IV 250, 9 ἰδιῶται πρὸ ἀρχόν-
 των. II 194, 22 (*opp.* ἡ μεγίστη ἡγε-
 μονικὴ ἀρχή). VI 169, 3 πατέρες ἰδιῶται
 γενομένων ἐν ἀρχαῖς μεγάλας ... οὐῶν.
 II 167, 18. IV 92, 11. V 260, 10. 332, 15

(*opp.* βασιλεὺς). IV 277, 16 *opp.* βασι-
 λεὺς ἢ τύραννος. II 192, 14. IV 41, 15.
 181, 16. 231, 2. V 178, 11. 280, 12 (*opp.*
 βασιλεῖς). II 147, 12 (*opp.* μεγάλοι
 βασιλεῖς). II 144, 23 *opp.* δεσπότης. V
 248, 15 *coni.* ἄποροι καὶ ἄδοξοι (*opp.*
 δυνατώτεροι). II 127, 18 (*opp.* ἐμπειρο-
 πόλεμοι σοφισταί). II 95, 15 *opp.* ἐμ-
 πειρος. II 187, 2. 208, 2 (*opp.* ἐπιστή-
 μονες). II 101, 15 *opp.* ἡγεμόνων. IV
 210, 3 πᾶσιν ἰδιώταις τε καὶ ἡγεμόσιν.
 II 234, 6 (*coni.* ἱατροί). IV 252, 13.
 V 188, 8 (*opp.* ἱερεῖς). III 116, 7 *opp.*
 κυβερνητικὸς ἀνὴρ. III 262, 25 ἰδιωτῶν
 καὶ ὑπηρετῶν ἔργον. VI 2, 3 *opp.* ὅσοι
 δὲ φιλοσοφίαν γνησίως ἡσπάσαντο. —
 V 56, 3 τὰ δὲ τοῦ ἰδιώτου (ἀμαρτήματα).
 I 212, 9 οἱ ... ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας καὶ
 παθῶν ἰδιῶται *opp.* οἱ ἡγεμονίαν καὶ
 βασιλείαν νομιζόντες εἶναι τὸ ἡδέως ζῆν.
 II 90, 5 βασιλικὴ δ' ἐστὶν ὁδός, ἧς δεσπό-
 τῆς ἴ. μὲν οὐδὲ εἷς. I 282, 5 πολλοὶ δὲ
 τῶν ἰδιωτῶν γεοπόνοι. VI 166, 9 τοῖς
 ἰδιώταις ... εἰς ἡγεμονικῆς ψυχῆς παρακύ-
 ψαι βουλεύματα. II 123, 21 (ἡμελημένοι
coni. φαυλότατοι ἄνθρωποι). VI 134, 24
 ('Αλεξανδρεῖς). V 170, 17 κὰν ἴ. τυγχάνη.
ιδιωτικός. V 228, 19 ἀδικήματα. I 166,
 18. IV 194, 19 (οἰκία). VI 142, 24
 (περίβολοι). V 244, 10. VI 144, 17 (πράγ-
 ματα). V 138, 13 (σχῆμα). I 185, 24
 (ψυχή). — II 24, 8 ἰδιωτικά καὶ δημόσια.
ιδρύειν. I 18, 14 οὗς (*sc.* ἀστέρας) ὥσπερ
 ἐν ἱερῷ ... ἱδρυσ. I 205, 6 (οὗς ὁ θεός)
 ἱδρυσεν δὲ πλησίον ἑαυτοῦ. — I 262, 30
 νεῶν ἱδρύεται. II 300, 5 τὸν Αἰγυπτιακὸν
 πάλιν ἱδρύεται τῶπον. II 310, 27 τὸν
 ... τῆς ψυχῆς (οἶκον) ἱδρύεται. II 23, 7
 (ἡ φύσις) τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν ...
 ἱδρύετο. I 108, 24 (αἱ πράξεις τοῦ σπου-
 δαίου) τὸν κλόνον καὶ σάλον τῆς ψυχῆς
 ἱδρυσόμενοι. III 294, 19 τῆς τοῦ δικαίου
 ψυχῆς ἀγαλμα θεοειδὲς ἱδρυσέσθαι παγίως
 φησίν. I 123, 9 τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
 σκηνὴν ... κραταῖως ἱδρύσατο. II 52,
 17 τὴν γνώμην ἱδρυσάμενος ἀκλινῇ. I
 240, 2 (ἴνα) ... τὴν ἀρετὴν ... βεβαίως
 ἱδρυσῇ. II 297, 19 ὅταν δ' ᾗδῃ παγέτω
 κραταιότερον ἱδρυσῇ. II 36, 9 εἰ <μὴ>
 ῥίξαις ὥσπερ ἀγκύραις ... ἱδρυσθεῖ. I
 124, 24 ᾧ (*sc.* τόπῳ) ἐπιβήσεται ἡ ἐφ'
 οὗ ἱδρυσθήσεται. I 11, 5 πέρας ... ἱδρυ-
 θείς ἐν θείῳ λόγῳ. I 208, 1 βεβαιότητι
 ἀρετῆς ἱδρυσθεῖς. I 217, 9 (ὁ πόνοσ) μέσος
 γὰρ διανοίας ἱδρυσθεῖς. I 140, 13 ἱδρυσθαι
 τὸν χειρὶν λόγον ... ἐπὶ τοῖς στή-
 θους. II 235, 28 ἀρρεπῶς ἱδρυσθαι (ἡ
 γνώμη). II 249, 19 φήθητι ... ἄτρεπτον
 ἱδρυσθαι. III 26, 19 φησὶ τὴν σκηνὴν

ιδρύσθαι. I 75, 24 (τὸ ξύλον τῆς ζωῆς) μέσων ἵδρυται τοῦ παραδείσου. II 189, 6 σταθερώτερον ὁ νοῦς ἵδρυτο. III 294, 8 ἐπὶ τῆς ἀκροτάτης ... ἱδρυμένος δυνάμειος ἀρχῆς. I 176, 12 περὶ τι βεβαίως ἱδρυμένον. II 51, 18 ἐκάτερον ὁρθοῦ λόγου βεβαιότητι ἱδρυμένον. II 61, 9 τὸ ἀκλίνης καὶ ἀρρεπές τῆς γνώμης καὶ ἱδρυμένον πάντῃ.

ἱδρυσίς. IV 171, 11 γῆς ... ἐν τῇ μεσαιτάτῃ τοῦ παντός. I 5, 16 οἰκιῶν καὶ δημοσίων ἄλλων οἰκοδομημάτων. III 296, 21 cf. 294, 14 περὶ τὸ ὄν (coni. στάσις). I 101, 9 (ἡ ψυχὴ) πῆξιν καὶ βεβαίωσιν καὶ ἵδρυσιν ἐν τοῖς ... δόγμασι λαμβάνει. I 195, 3 τὸ ἐγυρόν καὶ βέβαιον τῆς ἀσφαλοῦς ἱδρύσεως. I 253, 6 τὸ βεβαιότατον εἰς ἵδρυσιν ἔλαχον οἱ ... λόγῳ.

ἱδρύω. I 64, 8 ὁ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἰ. I 42, 17 ἡ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἐν ἱδρωτί πρόχυσις. VI 200, 19 ρέοντες κατὰ τῶν μελῶν ἀπάντων ἱδρωτί. I 168, 32 cf. 25, 21 οὐκ ἀνευ πόνου καὶ ἱδρώτος. V 108, 22 ἐγγυμνάζεσθαι διὰ ξηρῶν ἱδρώτων. III 206, 11 τὸ πρᾶγμα ... ἱδρώτων τε καὶ φροντίδων μεστόν.

ἱέραξ. II 35, 17. IV 286, 23.

ιεραῶσθαι. IV 218, 6 (ἵνα) ποιῇται τὰς ἐν τῇ ἰ. λειτουργίας. IV 156, 12 ὅπερ (sc. ἔθνος) ἐμελλεν ἐξ ἀπάντων τῶν ἄλλων ἰ. V 60, 18 νομίζοντα τὸν χρόνον ἐκείνον ἰ. IV 231, 1 καθ' ὃν χρόνον ιερᾶται. III 177, 5 ὁ (sc. γένος) ιερᾶται μόνον. V 120, 22 cf. 125, 15. IV 252, 15 σὺμπαν τὸ ἔθνος ... ιερουργεῖ καὶ ιερᾶται. V 20, 14 μία (φυλὴ) ὃ' ἐκ πασῶν ... ιερᾶται. I 254, 10 ὡς (λόγῳ) ιερώνται θεῶν. III 119, 5 τὸ γὰρ θεραπευτικὸν γένος ... ιερῶμενον τὴν μεγάλην ἀρχιερωσύνην αὐτῷ μόνῳ. III 19, 19 γένους ... τοῦ ιερωμένου. I 140, 26 cf. II 40, 20 (ἡ ιερωμένη διάνοια). II 85, 9 ὁ ιερῶμενος ἑλεγγος. V 2, 7 τάξεις ιερωμένη. III 29, 11 cf. 125, 18. V 36, 22. 114, 19. 185, 1 ἡ ιερωμένη φυλὴ Λευιτῶν. III 133, 7. IV 231, 1. 14. V 24, 6. 165, 17 (ὁ ιερῶμενος). I 254, 2. III 189, 10. IV 220, 22. 235, 4. 240, 15. V 37, 19. 40, 15. 131, 12. 187, 11. 231, 2. 253, 5. 293, 4 (οἱ ιερῶμενοι). IV 234, 8 τὸν προσήκοντα ἱεροῖς καὶ ιερωμένοις κόσμον.

ιερατικός. V 28, 12 (γενεά). V 59, 11 (γένος). V 31, 5 (τάξις). IV 243, 17 (φυλὴ). — V 35, 7 [τὰ ιερατικά].

ἱερεῖα. V 5, 18. 28, 8. VI 64, 6.

ιερεῖον. V 21, 16 (ἱερεῖα coni. εὐχαί, σπονδαί). VI 157, 24 (coni. βωμοί, θυσίαι). V 55, 17 (τὰ) τῶν ἱερῶν (εἰδη).

V 58, 13. 59, 13 περὶ ἁμαρτίας. IV 235, 17 ὁ προσηγόρευτο „τελειώσεως“. V 72, 7 ὅπερ μὲν ἐρηγόρευσε διὰ τῶν προσαγομένων ἱερῶν. — III 150, 21 μύσχων. IV 188, 16 (μύσχος, κρῖς). V 55, 18 ἱερεῖος δὲ μύσχου καὶ χιμάρου καὶ χιμαίρας ἡ ἀμνάδος. III 197, 9 θῆλυ πρόβατον ἄμωμον. V 190, 18 ἀσφαγῆς (ταῦρος) γὰρ ἱερεῖος. V 56, 3 χίμαρος. — I 193, 7 ἱερεῖα ἄθυτα. V 68, 12 ἄμωμον. II 121, 7 ἄμωμα καὶ ἀσινῇ. V 307, 4 ἀνέρα. V 51, 16 cf. 48, 7 ἄρρεν-θῆλυ. V 193, 13 ἐπὶ καλοῖς ἱερεῖς. V 48, 17 τὸ δόλοκαυτον ἰ. V 44, 24. VI 220, 19 δλόκαυτα. V 63, 3 δλόκληρον καὶ παντελὲς μύμων ἀμέτοχον. — IV 252, 14 προσάγουσι τῷ βωμῷ τὰ ἱερεῖα. VI 213, 16 οἷς Καῖσαρ ἐφάρδρυνε τὸν βωμόν. IV 187, 9 τὰ ἴσα τοῖς πρόσθεν ἱερεῖα καταθύσας. I 256, 17 τρία προσεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὰ πρῶτα. V 41, 16 ταῖς δ' ἐβδόμαις διπλασιάζει τὸν τῶν ἱερῶν ἀριθμόν. II 186, 4 (βωμός) ἔξω πρὸς τὰ ἱερεῖα. III 247, 7 τὸ ἰ. ἐπὶ τὸν βωμόν ἀνενηνοχότος. V 43, 23 cf. III 92, 20 μετὰ δὲ τῶν ἱερῶν σεμνύδαν ... προσφέρειν. II 57, 6 (Ἀβραάμ) συμποδίσας ... τὸ καινουργηθῆν ἰ. IV 40, 3 cf. 39, 11. 18 ὁ θεὸς δύνει ἰ. εὐατῷ (int. Isaac). I 247, 5 ὁ Ἰσαάκ, ὃν ἱερεῖον τρόπον ἀνάγειν προστέτακται. V 121, 15 τοῦ σφαγιασθέντος ἱερέου. V 120, 8 πολὺς μυριάδας ἱερῶν ἀρξάμενοι. V 237, 18 δύο ταῦτα ἐξαιρέτα ὀλοκαυτοῦται. II 27, 9 τὸ ὀλοκαυτούμενον ἀπὸ παντός ἱερέου στέαρ. V 54, 5 ὅτι τέθνηται τὸ ἰ. V 48, 9 τὰς χεῖρας ἐπιφερέρτω τῇ τοῦ ἱερέου κεφαλῇ. — V 48, 12 τὸ ἰ. ἀποδάρην εἰς ὀλόκληρα μέλη διανεμέσθω. V 35, 14 δύο τοῖς ἱερεῦσιν ἀπὸ θυεῖν διδοσθαι μελῶν. VI 154, 1 ἱερέου τρόπον κρεουργηθῆναι.

V 70, 6 οὐ τὰ ἱερεῖα θυσίαν ἀλλὰ τὴν διάνοιαν καὶ πρυθυμίαν ὑπολαμβάνει τοῦ καταθύοντος εἶναι. IV 226, 1 μνεῖν βέβαιος ἡ θυσία, ... καὶ εἰ τὸ παράπαν μὴδὲν προσάγοιτο ἰ. III 271, 2 τὸ καλλίστον (ἡ ψυχὴ). III 126, 19 ἁμώμων γὰρ ἱερεῖων, λέγω δὲ ψυχῶν ἀσινῶν. II 166, 18 τὸ ἀναγκαῖότατον, ὁ νοῦς. V 65, 16 ἰ. ἐπιτελίζομενος αὐτόν. I 242, 7 ὁ τι ἂν αὐτῶν ἱερέου τρόπον προσάγῃ, τὸ θεοῦ κτήμα, οὐ τὸ σαυτοῦ. III 114, 1 τέλεια γὰρ καὶ ἁμωμα ἱερεῖα αἱ ἀρεταί. I 222, 15 (αἱ ἀρεταί), ἁμωμα καὶ πρεπωδέστατα ἱερεῖα. I 191, 7 ἁμωμον καὶ καλλίστον ἰ. οἷσαι θεῷ πίστιν. III 138, 18 ἀριστον γὰρ ἰ. ἡσυχία καὶ ἐποχῇ.

ιερεύειν. IV 185, 19 μύσχων ... καὶ κρι-

ὁν ἱερεύσον. VI 25, 15 τοὺς ὑπηκόους ἀγγέλῳδον ἱερεύοντες. V 368, 22 ὄψονται ... εὐωχουμένους, ἱερεύοντας καὶ παραρτύνοντας. VI 199, 3 κτεινέτωσαν, ἱερευέτωσαν.

ιερεύς. V 20, 12—32, 9 Περὶ ἱερέων. V 32, 10—39, 10 Γέρα ἱερέων. — II 195, 4 Ἀαρών. IV 233, 13 τοὺς δ' ἐκείνου (sc. Ἀαρών) παῖδας ἱερεῖς ἐχειροτόνει. IV 44, 9 (int. Abraham). IV 86, 15 ἱερέως Ἠλίου (θυγατήρ). I 130, 6. 131, 8 (Μελχισεδέκ). I 166, 24. II 40, 8. III 175, 18 Φινεές. — I 144, 24 ἐπὶ δὲ τῶν ἱερέων οὕτως (λέγεται). II 53, 24 θεοῦ δὲ ἀνθρωποι ἱερεῖς καὶ προφῆται. II 84, 15 πρὶν μὲν εἰσελθεῖν τὸν ἱερέα, καθάρᾳ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. II 84, 21, 23 κατὰ τὴν εἰσοδὸν τὴν τοῦ ἱερέως. II 85, 2 ὁ γὰρ ἐπίτροπος ἢ πατήρ ἢ διδάσκαλος ἢ ὁ τι χρῆ καλεῖν τὸν ἱερέα. II 121, 2 ἀποποι γὰρ ἱερέων μὲν πρόνοίαν ἔχειν. II 170, 8 οἱ λειτουργοῦντες ἱερεῖς. II 182, 18 οὐδ' ... ἀνθρώπους ἀναίρουσιν οἱ ἱερεῖς. II 184, 8 ἰ. ... τὴν ἀνθρωπίνην καὶ θνητὴν στρατεύμενος στρατεῖαν. II 194, 24 cf. VI 65, 22 ἱερέων καὶ θεραπευτῶν θεοῦ μόνων τὸ ἔργον νηφάλια θύειν. III 20, 5 ὁ ἰ. μέντοι „ἀνθρώπος οὐκ ἔσται ...“. III 40, 9 ἦν (sc. θυσίαν) τε ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ἱερεῖς προσφέρουσι. III 45, 3 τὰ ἀπὸ τῶν δώρων διανεμόμενα τοῖς ἱερεῦσιν. III 90, 10 τὰ τῶν ἱερέων ἐνδελεχῇ δῶρα. III 93, 3, 14 ἢ τῶν ἱερέων ἐνδελεχῆς θυσία. V 37, 15 ἢ φυλὴ τῶν ἱερέων. III 129, 19 ἢ Λευιτικῇ φυλῇ νεωκόρων καὶ ἱερέων ἐστίν. III 156, 5 Λευιτικῆς φυλῆς ἱερεῖσιν ἀπαρχὴ διδομένη. III 189, 12 καθάπερ ἀπὸ κτημάτων οἰκείων τοῖς ἱερεῦσι διδόναι ὡς δεκάτην λόγον ἱεράν. III 221, 24 τὸν δὲ ἱερέα καὶ θεραπευτὴν τοῦ νοῦ πενθηρὸν ἐπιγράφεται. III 222, 12 καὶ τοῖς ἱερεῦσι νόμον ... τῷθι. III 270, 25 ἀφ' ἧς (sc. θυσίας) δραξάμενον τὸν ἱερέα ὅλη τῇ δρακί. III 271, 6 ὧν ἐπιδράττεται σὺν τοῖς λευκοπύροις ὁ ἰ. IV 132, 8 ἐπὶ δὲ κόροι πατρός ἱερέως. IV 232, 12 οἱ μέλλοντες εἰς τὸν νεὼν εἰσάιναι ἱερεῖς. IV 233, 10 ἱερεῖς τοὺς ἐπιτηδαιοτάτους αἰρεθῆναι. IV 235, 9-21 τρία μέρη τοῦ σώματος χρεῖ τῶν τελομένων ἱερέων. IV 236, 2 θυσίας ... τῶν ἱερέων ὑπὲρ αὐτῶν. IV 240, 21 τῶν νεωκόρων ἐπιθεμένων τοῖς ἱερεῦσι. IV 250, 13 φῶ συνηδρουν μὲν οἱ ἱερεῖς. IV 252, 14 θῶουσιν δ' οἱ ἱερεῖς opp. οἱ μὲν ἰδιώται. IV 265, 17-20 ἦσαν ... τρεῖς μὲν ἱερεῖς, νεωκόρων δὲ πολλοὶ χιλιάδες. IV 285, 4 ἱερέων γὰρ τὸ γένος ἐξετάζεται. IV 304, 7 τοὺς ἱε-

ρεῖς αὐτῶν οὐκ ἀναμένοντες. V 2, 8 ξυρῶνται τὰ σώματα προσπερβάλλοντες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ τῶν ἱερέων. V 5, 18 ἱερέων τε καὶ ἱεραίων ... σεμνοποιούντων. V 21, 1 sqq. νόμοι δὲ ἱερέων εἰσὶν οἷδε. V 25, 15 ὁ ἰ. πολὺ πρότερον ἀνὴρ ἐστὶ. V 26, 2 sqq. ἱερεῖ δὲ μὴ προσῆται (πόρνη). V 28, 11 cf. 32, 2 ἱερέων (θυγατέρες). V 27, 17 sqq. cf. 28, 8 sqq. τοῖς δὲ κατὰ μέρος ἱερεῦσι τὰ μὲν ἄλλα περὶ γάμων διατάσσονται. V 28, 19 τοὺς ἐπὶ τελευταῖς ἀνέγραψε τοῖς ἱερεῦσι νόμους. V 28, 23 τῶν ἄλλων ἱερέων (ὑπερσβαί opp. τοῦ ἀρχιερέως). V 29, 18 sqq. εἰς οὖν τις ... τῶν ἱερέων ὀφθαλμοὺς ἢ χειρας ἢ βάσεις ἢ τι μέρος ἄλλο πληρωθῇ τοῦ σώματος. V 30, 1 sqq. κὰν προσάψῃται μέντοι τις ὅτου δήποτε τῶν ἀκαθάρτων ἰ. V 30, 17 cf. 31, 11. 32, 20. 33, 10. 35, 14. 24. 37, 4. 11. 44, 24. 45, 4. 46, 9. 57, 10 τὰ γέρα τῶν ἱερέων. V 31, 7-10 πόνοις πολλοῖς καὶ καμάτοις καὶ ταῖς μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ φροντίαι ἀποτρέχειν τοὺς ἱερέας. V 32, 11 τοῖς ἱερεῦσιν οὐκ ἀπένειμε χώρας ἀποτομὴν ὁ νόμος. V 33, 2 τὸν ἀπορώτατον τῶν ἱερέων ... εὐπορώτατον δοκεῖν εἶναι. V 34, 18 καὶ ἄλλον πόρον οὐ βραχύν ἐπινέμει τοῖς ἱερεῦσιν. V 35, 1 βασιλέων σεμνότητα καὶ τιμὴν περιάπτει τοῖς ἱερεῦσιν ὁ νόμος. V 35, 13 cf. 37, 23 ἐξαιρετοὶ πρόσδοι πρεπωδέσταται ἱερεῖσιν. V 36, 20 τοὺς ὑπηρετοῦντας ταῖς θυσίαις ἱερεῖς. V 38, 6 τοῖς τῆς ἀμείνωνος τάξεως ἱερεῦσι. V 40, 16 ὁ δοκιμώτατος τῶν ἱερέων. V 94, 11 πρὸς τὸν δοκιμώτατον τῶν ἱερέων. V 48, 10 τις τῶν ἱερέων καταθυσέτω. V 58, 18 οἱ δὲ μεταλαμβάνοντες ἱερεῖς. V 58, 19 ἱερέων ἄρσενες. V 59, 3 τοῖς δ' ἱερεῦσιν εὐωχεῖσθαι τὴν θυσίαν. V 59, 9 λειτουργεῖν οὐδενὶ τῶν ἱερέων ἔξεστιν, ὅς ἂν μὴ ὀλόκληρος ᾖ. V 59, 12 πρὸς ἱερέων ἰσοτιμίαν. V 60, 18 τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἱερέων δίψαν ἀκουμένους ὑδατι. V 62, 3 εἶδει δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἀπ' ἀρξασθαι τὴν τῷ βωμῷ. V 62, 5 ἢ δ' ἀπαρχὴν πρέπουσα ἱερεῖσιν. V 62, 10 πᾶσαν θυσίαν ἱερέως δόλοκαυτον εἶναι. V 63, 5 διανοαίς μὲν ἀδεχάστοις ἱερέων. V 66, 13 τοῖς ἀγνέουσιν τῶν ἱερέων. V 94, 17 ἐχέτω τιμητὴν ἱερέα. V 120, 20 οἱ ἱερεῖς τὰς τε κοινὰς θυσίας καὶ τὰς ἰδίας ... ἐπιτελοῦσι. V 121, 6 τοὺς ἱερεῖς οὐκ ἀναμένοντες. V 125, 14 ὃν λόγον ἔχει πρὸς πόλιν ἱερέως, τοῦτον πρὸς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τὸ Ἰουδαῖον ἔθνος. V 140, 12 στάς ἀντικρὺ τοῦ βωμοῦ δίδωσι τῷ ἱερεῖ. V 140, 14 ἀκούων παρὰ τοῦ ἱερέως. V 141, 8 ἢ δὲ τούτων χρησις ἐπιτέτραπται τοῖς ἱερεῦσιν. V 165, 20

ὁ δὲ ἰ. λαβὼν προτεινέτω τῇ γυναικί. V 166, 9. 21 λαβὼν δὲ ... ὁ ἰ. κεραμεῖον ἀγγεῖον. V 188, 9 τῶν μὲν ἐκουσίων ἀδικημάτων ... καθαρεύειν ἀφείσθαι ... καὶ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς. V 253, 2 ἱερεῖς καὶ ὁ τῶν ἱερέων ἑπαρχος καὶ ἡγεμῶν. V 253, 8 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἰ. εὐθὺς ἐστὶ προφήτης. V 353, 1 οὗτοι (sc. νεωκόροι καὶ ἱερόδουλοι) ... τοῖς ἱερεῦσιν ἐπανεστήσαν. V 353, 18 τῶν λογίων, καθ' ὃ γέγονεν ἡ αἵρεσις τῶν ἱερέων. VI 68, 15 τῇ κρατίστῃ τῶν ἱερέων ἀπονειμθῆναι μερίδι λειτουργίας ἄθλον. VI 197, 2 τοὺς ἐν τέλει τῶν Ἰουδαίων ἱερεῖς τε καὶ ἄρχοντας. VI 199, 5 αὐτοὶ κατάρχομεν τῶν θυμάτων οἱ καλοὶ ἱερεῖς. VI 209, 15 (ὁ) τῶν ἱερέων (κόσμος). VI 211, 20 οὐ λέγω τῶν ἄλλων Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱερέων. III 164, 8. 295, 22. IV 51, 22. 195, 5. 21. 196, 13. V 39, 8. 188, 3. 187, 15. VI 211, 17 ὁ μέγας ἰ. V 125, 24 τὸν βιούντα κατὰ τοὺς νόμους εὐθὺς ἱερέα, μᾶλλον δ' ἀρχιερέα ... νομίζεσθαι. V 24, 10 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ ἱερεῖς ... ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς. I 131, 6 ἰ. γὰρ ἐστὶ λόγος. I 174, 4 τῷ ἱερεὶ καὶ προφήτῃ λόγῳ. I 288, 6 μόνῃ τῇ Λευίτῃ καὶ ἱερεὶ καὶ σπουδαίῳ λόγῳ προσήκει. V 17, 4 ἱερέας δὲ τοὺς ὑποδιακόνους αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τῶν δυνάμεων ἀγγέλου (νομίζειν χρῆ). III 251, 14 λογικὴ ψυχὴ, ἧς ἰ. ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἄνθρωπος. II 85, 6 ὁ ἰ. ὄντως ἔλεγχος. ἱερόδουλοι. V 352, 14. ἱερομηνία. V 132, 15 cf. 45, 7 „σαλπύγων“ ἑορτή. IV 304, 4 μονάδι μὲν τήν τε ἱερομηνίαν, ἣν σάλπιγξ ἐν ὑποσημαίνουσι, (παραιτῆται). V 96, 8 ὁ γόγγυς δὲ ἰ. V 46, 4 ἐν ἣ (sc. ὁ γόγγυς) προσάγεται ὅσα ἐν ταῖς ἱερομηνίαις. V 45, 16 τὰς ... ὡς ἑορτῆς θυσίας ἱσαριθμούς ἀπέφηνεν ταῖς τῶν ἱερομηνίων. V 44, 3-6 τῇ δ' ἱερομηνίᾳ διττὰ θύματα προσάγεται. V 41, 10 νομηνίας καὶ ἱερομηνίας. — IV 205, 15 (Graecorum). ἱερόπολις. V 187, 10 ἧτις ἐστὶν ἱεροῦ καὶ βεβήλου τόπου μεθόριος. IV 217, 15. V 165, 6. VI 128, 28. 197, 18. 206, 25. 208, 6. 210, 8. 218, 18 (int. Hierusalem). ἱεροπομποί. V 20, 8. VI 196, 3. 212, 23. ἱεροπρεπής. IV 282, 14 ἀγαλμα. II 287, 22 ἀνάθημα. III 161, 15 (ἀντίδοσις). II 290, 12 (ἄσμα). III 25, 20 (διάνοια, λόγος). VI 22, 5 (διάνοιαι). V 359, 4 (ἐντολαί). II 151, 4. V 354, 25 (εὐχαί). II 166, 11. V 45, 5 (εὐχαί). I 158, 23 θεσμοί. I 220, 11 τὸ κάλλος (ἀρετῆς). III 142, 13 (πειρά). II 78, 11 (σκηνή).

Philonis opera vol. VII

IV 23, 23 (σποραί). V 202, 14 (ἡ οὐρανοῦ στρατιά). V 76, 21 (συγγενεῖα). III 222, 16 (τελεταί). III 258, 19 (ἕμνοι). IV 220, 11 ὕψασμα. II 139, 2 (φύσεις). III 301, 22 (ψῆ). — IV 276, 3 ἱεροπρεπέστατον τι θαυματουργῆσαι. V 173, 7 οὐδὲν οὕτε ἱεροπρεπέστερον οὕτε θεοειδέστερον ἐστὶν ἀνθρώπου. — III 95, 17. IV 280, 11. 306, 25 ἱεροπρεπῶς. — I 33, 26. IV 206, 1. V 45, 11. 147, 16. VI 42, 14. 135, 13. 193, 3 (τὸ ἱεροπρεπές). ἱερός. IV 283, 18 ἄγγελμα. II 45, 3 (ἄγγελιο). II 106, 2. III 176, 21 (ἀγέλη). I 296, 16 (ἀγνεῖα). I 188, 4. II 119, 3. 307, 20. III 171, 11. V 337, 5. VI 32, 6 (ἀγών). II 113, 18. 117, 24. 118, 16. III 175, 11. IV 12, 7. V 347, 13 sq. VI 137, 11 (ἀγῶνες). V 228, 19 ἀδικήματα. IV 172, 20 αἰθῆρ. III 286, 20 ἀμπελών. III 108, 22. 139, 5. 188, 30. 212, 4. 215, 7. 301, 5. 306, 17 (ἀναγραφαί). VI 212, 18 (ἀπαρχαί). III 296, 3 (ἀρεταί). IV 263, 12. V 107, 3. 129, 13 (ἀριθμός). V 44, 16 (ἀρχὴ) ἐκαστου μηνός. IV 128, 2 ἄστυον. III 250, 8 ἀφίδρυμα. IV 170, 15 (βακτηρία). IV 245, 15 βασιλεῖον ... οὐρανός. III 114, 4 τὰ βέβηλα παρ' Αἰγυπτίους ἱερά. II 271, 8 (βίβλος). I 199, 20. 294, 28. II 35, 2. 210, 14. 219, 1. 230, 3. III 59, 6. 279, 7. IV 36, 5. 40, 13. 56, 17. 120, 5. 203, 1. 208, 12. 210, 12. 214, 4. 223, 6. 244, 10. 269, 5. 303, 10. V 122, 9. 249, 4. 275, 10. 273, 7. 328, 8. VI 78, 11 (βίβλοι). V 347, 8 θεωρητικὸς βίος. II 142, 6 (καλοκαγαθίας βλαστήματα). IV 237, 5. V 61, 18 (βωμός). V 36, 16 (βωμοί). III 42, 5. 134, 11 (γένος). V 30, 21 γέρας. II 161, 5 (γεωργία). III 67, 2. 271, 8. (γῆ). II 57, 17. 295, 10 (γράμμα). IV 125, 9. 268, 7. 19. V 124, 7. 414, 23. 353, 20. VI 53, 10. 66, 6. 67, 2. 191, 24 (γράμματα). IV 220, 1 (γραφεῖ). I 25, 25. III 24, 15. 36, 23. 65, 17. 79, 4. 90, 15. 111, 3. IV 2, 4. 15, 6. 28, 4. 270, 17. 277, 3. V 51, 24. 111, 13. 117, 25 (γραφαί). V 233, 3 δεκάς. III 92, 16. 189, 13. 15 (δεκάτη). IV 110, 6 (δεξιά). III 304, 24 <δὲ γὰρ>. III 192, 26 (δὲ γὰρ). I 140, 30 (δῶρα). V 96, 7 δράγμα. II 283, 10 (θεοῦ δυνάμεις). III 45, 1 δῶρα. IV 169, 10. 292, 1. V 123, 14 (ἐβδομάς). V 373, 8 (ἐβδομάδες). I 44, 7. III 201, 19. IV 205, 3. 248, 19. 249, 24. 262, 16. 280, 10. 291, 6. V 95, 7. 100, 14. 112, 7. 139, 17. 141, 22. 147, 3. 149, 13. VI 23, 16. 185, 6 (ἐβδόμη). VI 184, 17 (ἐβδομαί). V 166, 19 (ἑδωμος). II 80, 9. 282, 1. III 288, 17, 29 (ἐκκλησία). III 298, 15 ἑκπωμα. IV 217, 19 ἔργον. II 139, 6. 287, 9 (ἔργα). V 151, 20 (ἐρμη-

νεύματα). III 256, 7 ἐπίγραμμα. II 288, 13. III 150, 6. IV 86, 10. 226, 5. 230, 23. V 23, 23. 24, 8 (ἐσθής). IV 233, 20 (ἐσθῆτες). V 112, 15 τὸ πεντηκοστόν (ἔτος). V 153, 16 (πατὴρ εὐνῆ). V 56, 11 (εὐχαί). IV 237, 22 (ζῶον). IV 304, 21 (ἡμέρα). V 107, 15 ἐβδόμη . . . ἡμέρα. I 26, 16 θάνατον. III 39, 18 (θεσμός). I 290, 25 (θεσμοί). IV 243, 8. VI 1, 7 (θιάσος). III 222, 4 (ιδέαι). I 33, 7 κάλλος ἐβδομάδος. III 252, 14 (καθάρσια). IV 186, 1 (κατοκωχή). III 164, 7 (κιβωτός). V 131, 15 (κλήρος). III 215, 18 (κνίση). V 59, 21 κρίσεις. IV 300, 2. VI 44, 14 (κτῆμα). IV 298, 20 (κτῆματα). III 298, 16 (κύαθτοι). III 270, 13. V 21, 13. 24, 18 (λειτουργίαι). I 272, 19 (Λευίται). III 240, 1. IV 278, 3. V 287, 19 (λόγια). I 81, 9. 111, 21. 115, 20. 120, 31. 137, 2. 138, 1. 139, 15. 148, 14. 224, 6. 226, 14. 233, 10. 254, 10. II 34, 5. 151, 23. 188, 13. 190, 12. 247, 15. 257, 9. 271, 26. 274, 14. 285, 6. 286, 5. III 22, 8. 42, 18. 46, 4. 47, 19. 51, 1. 59, 11. 80, 9. 87, 17. 89, 9. 94, 10. 105, 7. 135, 4. 152, 13. 192, 27. 193, 17. 196, 14. 216, 10. 221, 15. 222, 10. 231, 15. 235, 11. 246, 7. 249, 24. 251, 7. 253, 12. 26. 256, 21. 262, 30. 269, 4. 297, 18. 302, 5. IV 11, 19. 13, 2. 17, 16. 46, 3. 54, 8. V 52, 6. 91, 9. 106, 9 (λόγος). I 254, 14. 288, 11. II 212, 1. 235, 7. 12. III 141, 3. 180, 9. 220, 6. 240, 6. 269, 18. 288, 23. V 88, 18. 364, 15 (λόγοι). III 49, 3. 50, 6. V 71, 13 (λυγνία). V 72, 8 (λύγνοι). III 199, 12. V 62, 7 (μέτρον). I 181, 19 μυστήρια. I 154, 16. 181, 5. 288, 21. II 55, 4. 86, 10. 112, 10. 150, 17. 167, 11. 293, 18. III 90, 9. 162, 5. 188, 22. IV 41, 4. V 15, 7. 156, 9. 230, 11. 321, 3 (Μωυσής). III 302, 11 (νεωκορία). III 96, 17. IV 287, 7. V 77, 4 (νομοθεσία). III 6, 12. 231, 1. V 4, 9 (νομοθέτης). V 183, 19. 184, 3. 257, 3 νόμος. II 177, 20. III 178, 14. IV 1, 4. 119, 4. 270, 24. 277, 17. V 158, 3. 163, 2. 246, 5. 20. 248, 17. 293, 1. 323, 5. 361, 19. 363, 18. 368, 13. 374, 5. VI 47, 6. 148, 15. 176, 18 (νόμοι). II 79, 5 (νός). V 46, 2 (όργή). I 8, 17 οἶκος (= οὐρανός). I 43, 4 οἶκος γὰρ τις ἡ νεός (= σῶμα). II 228, 6 (οἶκος conī. ἀσυλος). I 146, 20 (ἀρετῆς οἶκος). VI 52, 14 οἰκῆμα. IV 290, 13 ὄνομα. IV 217, 2. V 185, 7 (ἄρος). III 108, 4. V 59, 2 (δροί). II 39, 23 (παλινφθία). III 305, 11 (παλινφθία). VI 68, 17 (παννυχίς). II 241, 4. III 219, 27 (παραινέσεις). III 30, 15. V 216, 1 (παρακαταθήκη). III 24, 10 (παρακαταθήκη). III 107, 12 τὸ ἄζυμον

πέμμα. IV 254, 5. V 63, 15. VI 129, 10 (περίβολοι). V 287, 16 (πηγαί). III 25, 3 (πίστις). VI 4, 6 (Πλάτων). III 298, 5 πόλις. IV 249, 10. V 221, 10. 231, 11. 236, 12. 289, 15. 303, 14 (πολιτεία). VI 115, 10 (ὁ Σικελικός πορθμός). III 306, 13 (ποταμοί). IV 306, 18 πράξεις. V 148, 9 (πρόσρησις θεοῦ). V 301, 6 προφήτης. II 259, 2. III 70, 13. V 48, 13. 64, 1. 140, 6. 237, 21 (πῦρ). IV 234, 12 (σκευαί). IV 222, 22. V 56, 20 σκευή. III 26, 17. 189, 8. IV 233, 7 (σκηνή). III 42, 14 (σπονδή). III 248, 16. V 27, 4 (σπόρος). V 356, 13 ὁ σπουδαῖος. I 44, 5. III 241, 18. V 67, 21. 79, 10. 223, 1 (τοῦ νόμου στήλαι). VI 209, 22 (στολή). V 50, 4 (ἀστέρων στρατιά). V 78, 19. 83, 19 (σύλλογος). VI 65, 5 (συμπόσιον). II 273, 10. V 29, 4 (τάξις). II 165, 25. IV 201, 10 (τέλεια). III 57, 17 (τελειώσις). I 162, 5. 180, 16. II 52, 19 (τελεσταί). V 57, 4. 59, 17 (τέφρα). V 187, 10. VI 213, 19 (τόποι). V 86, 19. VI 23, 17 (τόποι). III 40, 14. 215, 23. V 29, 23. 42, 2. 53, 24. 125, 5. VI 68, 12 (τράπεζα). IV 216, 13. 237, 14 (ὕπηρεσίαι). IV 234, 2 (ὕπουργίαι). III 99, 17. 191, 28. V 102, 11. 148, 19. VI 63, 9 (ὕψηλῆσεις). III 229, 12. V 71, 21 (φέγγος). V 31, 13 φιλανθρωπίαι. VI 53, 3 (φιλοσοφία). II 195, 26. III 126, 24. V 62, 2. 64, 5. VI 220, 20 (φλόξ). V 307, 7 (πνεύματος φῶσις). IV 26, 19 φῶσις (= ἄγγελοι). V 69, 14 φῶς. III 253, 8 (χιτών). II 157, 2. 236, 10. 262, 21. V 65, 13 (χορός). V 216, 18 χρῆμα. V 20, 7. VI 184, 19 (χρήματα). I 141, 23 χρησμός. II 256, 10. III 182, 18. 294, 3 (χρησμοί). III 232, 15. V 259, 14. VI 193, 3. 22. 215, 27 (χώρα). V 224, 17. 265, 5 (χωρὼν). I 76, 27. II 146, 1. 223, 22. V 26, 9. 201, 9 (χωρία). — III 167, 25 (οἱ ἱεροί). I 253, 16. III 127, 7 (οἱ ἱερώτατοι). — III 278, 4 cf. VI 159, 23. 175, 13 τὸ λεγόμενον, ἀφ' ἱερᾶς ἤρχετο.

ἱερόν. 1. templum: I 5, 14 πόλειος μέρις σχεδὸν ἅπαντα, ἱερά γυμνάσια πρωταεῖα. IV 144, 2 ἐπαυλεις, οἰκίας, ἱερά, πάντα ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον τόπον πεπληρωσθαι. IV 286, 17 γεραίρουσιν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι θυσίαις τε καὶ πανηγύρεσι. II 11, 12 ἱερά καὶ τεμένη . . . οἰκοδομείσθαι. VI 181, 13 ἱερά καὶ ναοὶ καὶ τεμένη κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. VI 41, 3 „Ἄργοις“. III 225, 13 παρ' ἱεροῖς καὶ ἐν ἀγοραῖς καὶ πανταχοῦ. VI 129, 24 σπάνις ἦν ἱερῶν κατὰ τὴν πόλιν. V 295, 13 ἱερά καὶ ἀφιδύματα θεῶν. V 76, 10 ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἱερά καὶ τὰς αὐτὰς σπονδὰς

τε καὶ θυσίας. IV 270, 14 μυρίας γὰρ ὄσας . . . ἰδέας ἱερὰ καὶ νεῶς αὐταῖς προσπεριβάλλοντο. I 263, 2 μὲν εἰ πολυτελέσιν ἀναθήμασι κοσμεῖ τὸ ἱ. II 166, 10 ἐν οἷς ἔθυσαν ἱεροῖς διατελοῦντες (οἱ πρότεροι). II 59, 24 μὴ ἱερῶν ἀγιστείας . . . ἐπιστρεφόμενοι. II 286, 17 τῆς περὶ τὸ ἱ. ἀγιστείας . . . ἀμελήσομεν. II 58, 6-9 εὐήθες εἰς μὲν τὰ ἱερὰ μὴ ἐξεῖναι βαδίζειν, ὅς ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαιδρύνεται τὸ σῶμα. I 193, 5-12 εἰς τὰ ἱερὰ βαδίζειν σπουδάζουσιν ἀκηλιδιώτους ἐσθῆτας ἀμπεγόμενοι. V 6, 12 ἀφικνούν- ται καθάπερ εἰς ἱερὰ μέγιστα. IV 285, 19 ὥσπερ ἐν εἰρκτῇ τῇ ἱερῷ φρουρού- μενοι. V 121, 15 ἐκάστη δὲ οἰκία . . . σχῆμα ἱεροῦ καὶ σεμνότητα περιβέβληται. VI 42, 4 ὅταν ἐν ἱεροῖς ἰκέται καθέζων- ται. V 38, 14 sq. πόλεις, ἱερὰ δεύτερα. V 187, 11 εἰς ἱεροπολιν . . . τρόπον τινὰ δεύτερον ἱ. — *Judaeorum* σκηνή: IV 217, 16 φορητόν. IV 221, 16 χειρο- ποιήτον. IV 217, 11 cf. 218, 4 τὰ περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευήν. IV 233, 10 ἱεροῦ κατασκευασθέντος. IV 240, 18 ἐπιμέλειαι δὲ καὶ φυλακαὶ . . . τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. V 353, 8 τοῦ περὶ τὸ ἱ. κόμου σύγχυτον λαμβά- νοντος. — 3. *Hierosolymae tem- plum*: V 17, 1—20, 11 Περὶ ἱεροῦ. V 17, 12 sq. ἱ. ἐν εἶναι μόνον. V 18, 3 μυριοὶ . . . καθ' ἑκάστην ἑορτὴν εἰς τὸ ἱ. καταΐρουσιν. V 18, 11 τοῦ ἱεροῦ ὁ μὲν ἐξωτάτῳ περίβολος. V 19, 8 οὐχ ἥδονῃ καὶ τέρψιν εὐδιάγωγον ἐπιζητεῖ τὸ πρὸς ἀλή- θειαν ἱ. V 19, 19 τὸ ἀναπεπταμένον . . . ἱερῷ πρεπωδέστατον. V 19, 20, 23 προσόδους δ' ἔχει τὸ ἱ. V 37, 4 τὰς ἀπαρχὰς εἰς τὸ ἱ. κομίζεσθαι. V 140, 11 ἀπαρχὴν τῆς εὐ- καρπίας εἰς τὸ ἱ. κομίζει. V 37, 7 τοῖς ἀμφὶ τὸ ἱ. ὑπηρεταῖς καὶ λειτουργοῖς. V 46, 26 εἰς τὸ ἱ. ἐπὶ μετουσίαν ὕμνων καὶ εὐχῶν καὶ θυσιῶν ἐκάλεσεν. V 58, 3 cf. 165, 16 ἴτω . . . εἰς τὸ ἱ. V 58, 18-20 ἔξω . . . οὐκ ἐξ τοῦ ἱεροῦ προσφέρειν. V 65, 9 τοὺς μέλλοντας φοιτᾶν εἰς τὸ ἱ. V 65, 19 τὸ γὰρ τοῦ ὄντως ἱ. ἀνέροις ἄβατον θυ- σιαῖς. V 67, 20 sqq. μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱ. μὴ κομίζειν. II 260, 3 ἐξ ἱεροῦ ἀπάγειν. V 132, 16 ἐν τῷ ἱερῷ σαλπίζειν. V 166, 11 βῶλον γῆς ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἱ. ἐδάφους. V 175, 5 sqq. cf. 187, 8 κατα- φυγεῖν τολμῶσιν εἰς τὸ ἱ. ὡς ἀσυλίαν εὐρησόμενοι. V 176, 2 μὴ φόνον ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι. V 197, 19 εἰς ἱ. ὁπότε δοοὶ βαδίζειν. V 207, 9 εἰς μέντοι τὸ ἱ. . . εἰσέναι. V 231, 3 cf. II 182, 4 ἐ- νεκα τῆς περὶ τὸ ἱ. ἀγιστείας. VI 184, 25 πολυτελείας τὸ ἱ. ἡμῶν ἐκόσμησε.

VI 193, 9 cf. 194, 14. 195, 9. 196, 14 κολοσ- σιαῖον ἀνδριάντα ἐπύχρυσον ἐν τῷ τῆς μητροπόλεως ἱερῷ καθιδρυθῆναι. VI 194, 14 τοῦ περὶ τὸ ἱ. ἄψασθαι νεωτερι- σμοῦ. VI 195, 9 ἡ περὶ τὸ ἱ. σπουδή. VI 196, 4 χρυσὸν καὶ ἄργυρον πλείστον κομίζοντες εἰς τὸ ἱ. VI 206, 16 cf. 208, 13 sqq. καὶ πατρίδι καὶ ἱερῷ δέομαι ὑπὲρ ἀπάντων. VI 209, 14 (*Herodes*) θα- σάμενος δὲ τὸ ἱ. VI 209, 23 ἀναθήμασι δὲ κοσμήσας ὅσοις ἐξῆν τὸ ἱ. VI 210, 2 τὴν κατὰ τὸ ἱ. . . θρησκείαν. VI 211, 16 τὴν (ἀνάθεσιν) δὲ μέλλουσάν φασιν ἐσω- τάτω τοῦ ἱεροῦ. VI 212, 8 τὰ περὶ τὸ ἱ. καὶ ὅτι οὐδὲν ἐστὶν ἀφιβρομα ἐν αὐτῷ χειρόκμητον. VI 212, 24 στέλλοντες ἱερο- πομποὺς εἰς τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱ. VI 213, 9 περὶ τὴν τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ τιμὴν. VI 215, 18 ἐάν . . . διαφυλαχθῇ μήτε τὸ ἱ. ἄψαυστον. VI 216, 9 μὴδὲν ἐπὶ τῷ ἱερῷ τῶν Ἰουδαίων ἔτι νεώτερον κινεῖν. VI 216, 12-21 ἀνατεθῆναι πάλιν κελύειν τὸν ἀνδριάντα ἐν τῷ ἱερῷ. VI 218, 20 τὸν δὲ ἐν τῇ ἱεροπόλει νεῶν . . . μετε- σχηματίζειν εἰς οἰκεῖον ἱ. — 4. *Alexan- driae synagoga*: VI 190, 11. 199, 21. 204, 14 ἀνδριάντα κολοσσιαῖον ἐσωτάτω τῶν ἀδύτων ἀνατεθῆναι Ἰάως προσέταξε. VI 191, 18 τῇ τοῦ ἱεροῦ καταλύσει. VI 192, 11 λυμηνάμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ σεμ- νότητα. VI 192, 12 πάντων ἱερῶν τῶν πανταχοῦ κάλλιστόν ἐστιν. VI 198, 19. 24. 199, 5 πρῶτον τὸ ἡμέτερον ἱ. ἐδέξατο τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς Ἰαίου θυσίας. — 5. *sensus metaph. usurpatur*: II 158, 13. V 17, 2 sqq. σύμπας ὁ κό- σμος ἱ. ἀξιώχρευν. I 18, 13 ἐν ἱερῷ κα- θαρωτάτῳ . . . τῷ οὐρανῷ. III 251, 13 δύο . . . ἱερὰ θεοῦ (κόσμος, λογικὴ ψυχὴ). III 237, 2 (ψυχὴ) ἱ. ἅγιον (θεοῦ). V 302, 15 ὁ δοῦλος ὥσπερ εἰς ἱ. τὴν σὴν ἐστὶαν καταφευγώς. — 6. *res sacra*: VI 209, 22 ὁπότε . . . κατάρχου τῶν ἱερῶν (ὁ ἀρχιερεὺς). II 185, 27 διὰ τῆς τῶν κατὰ τὸν νεῶν δημιουργίας ἐκείνου. I 273, 1 οὐδ' ἅπασιν ἐξεγένετο τοῖς ἰκέ- ταις γενέσθαι φύλαξιν ἱερῶν. IV 234, 8 τὸν προσήκοντα ἱεροῖς καὶ ἱερωμένοις κό- σμον. V 161, 14 τὰ ἱερὰ τοὺς ἀνέρους διειληχότας. II 119, 1 ψεκτόν δὲ οὐδὲν τῶν ἱερῶν. V 57, 13 τὴν δ' ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς κάθαρσιν. IV 293, 10 τὰ ἱερώτατα οἱ πρὸς ἀνθρώπους δίκαια. V 244, 10 ἱερῶν (ἀμείλια). V 57, 12 τὰ (ἀμαρτή- ματα) δ' εἰς ἱερὰ καὶ ἅγια δρᾶται. II 120, 17 μὴ γὰρ ἐφ' ἱεροῖς καὶ τελείους βουθυτῆσαι. II 24, 8 ἱερὰ καὶ βέβηλα. IV 5, 18 ἱεροῖς βέβηλα (ἀναμινγνύς). III 174, 26 βέβηλα ἱερῶν . . . προτιμᾷ.

ἱεροσολεῖν. I 166, 17 οὐ φυγόντες τινὲς τὸ ἰ. ἐξ ἰδιωτικῆς ἔκλεψαν οἰκίας. II 260, 22 conī. κλέπτειν, μοιχεύειν, ἀνδροφονεῖν.

ἱεροσυλία. IV 298, 20. V 88, 13. 173, 6. 229, 4.

ἱερόσυλοι. IV 79, 4.

ἱεροουργεῖν. I 193, 21 ὅμως ἰ. τολμῶσι.

II 287, 17 οἱ μέλλοντες ἰ. ἀπονιπτόμενοι χεῖρας καὶ πόδας. III 93, 22 μὴ μόνον φυλάττειν ἀλλὰ καὶ ἰ. ... τὰς προκοπὰς.

III 250, 22 τοὺς μέλλοντας ἰ. περιρραίνεσθαι. III 270, 20 ψυχὴν εἶπεν ἀσώματον

τὴν μέλλουσαν ἰ. III 218, 15 ἐν ψ̄ (sc. τῷπῳ) καὶ ἰ. ἐφῆκεν. III 247, 2 ἡνίκα

τε ἰ. ἤρχετο. IV 45, 4 ὁ σοφὸς ἰ. λέγεται

δεόντως θεῷ. IV 233, 11 ὅν τρόπον τὰς

θυσίας ἀνάγειν τε καὶ ἰ. προσῆκε. V

17, 14 ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἰ. οὐκ ἐφῆ-

σιν. V 41, 8 ὑπὲρ ἐκάστου τῶν ἰ. ἀξι-

ούντων. V 94, 13 καθαρὸν ἀντὶ τούτου

ζῶν ἰ. V 312, 7 τὸ δὲ ἐρρωμενέστερον,

βούν, ἐν ταῖς τελειοτάταις θυσίαις νόμος

ἰ. V 120, 22 τὸ ἔθνος ... ἀγναῖς χερσὶν

ἱεροργεῖ καὶ ἱεράται. II 166, 16 οὐδὲ

εἰς τῶν φαύλων πρὸς ἀλήθειαν ἱεροργεῖ.

II 253, 2 οὐ τὰ δευτέρα τῆς ποιήσεως

ἔχοντα ἱεροργεῖ. II 281, 10 ὅταν τὰς

ὀλοκαύτους τῆς ψυχῆς ἱεροργῇ θυσίας.

V 66, 15 ὅσα ἂν τις ἱεροργῇ μὴ σφόδρα

ἀστειὸς ὢν. II 197, 1 οἶνον, ὅταν ἱερο-

ργῇτε, μὴ πίνετε. IV 44, 11 κατὰ μέλη

τὸν υἱὸν ἱεροργῶν. II 295, 14 τὸν ἀγα-

πητὸν υἱὸν ἱεροργῇσει. IV 140, 2 περὶ

τοῦ τὸν λεῶν ἱεροργήσοντα ἐνέπμψαι

τῶν ὄρων. IV 254, 1 περὶ τῶν ... οὐ

δυνήθεντων ἱεροργῇσαι. IV 253, 14 τὴν

τοῦ μὴ ἱεροργῇσαι πάλιν πρόφασιν.

ἱεροργεῖσθαι. V 43, 14 τέλειον

ἀριθμὸν ζῶων ἡξίωσεν ἰ. V 44, 5 τὰ

ἴσα ταῖς ἄλλαις (sc. ἱερομηνίαις) ἰ. διεί-

ρηται. II 308, 5 οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἱερο-

ργεῖται ... θεῷ. V 61, 19 ἔδει δέ τι πάν-

τως μέρος ἱεροργηθῆναι. I 141, 30 μό-

σχος ἱεροργήθη. II 209, 21 cf. IV 225, 16

τὰ ἱεροργούμενα.

ἱεροργία. IV 240, 16 τὰ περὶ τὰς εὐχὰς

καὶ θυσίας καὶ τὰς ἄλλας ἱεροργίας. II

84, 18 ὅς τὰς ὑπὲρ ἀπάντων εὐχὰς ἀγι-

στείας ἱεροργίας εἴωθε ποιεῖσθαι. II

154, 5 ἱεροργία conī. ἡ περὶ τὰς θυσίας

ἀγιστεῖαι. V 31, 6 (conī. θυσία). V 5, 17

cf. 25, 10 ἱεροργίαις τε καὶ ἀγιστεῖαις.

II 195, 14 (conī. εὐχαί). II 173, 21 conī.

ὅσα πρὸς εὐσέβειαν. IV 226, 1 ἡ γὰρ

ἀληθὴς ἰ. τίς ἂν εἴη πλήν ψυχῆς θεο-

φιλοῦς εὐσέβεια; IV 39, 8 ὅς ἐνεκα τινος

ἱεροργίας τῶν ἐν ἔθει. IV 39, 16 ὅσα

πρὸς ἱεροργίαν εὐτρεπῇ. IV 44, 9 ὁ δ'

ὥσπερ ἱερεὺς αὐτὸς κατήρχετο τῆς ἱερο-

ργίας. IV 217, 18 ὅσα κατὰ τὰς ἱερο-

ργίας δρῶσι. IV 225, 18 ἀνιέροι ἱερο-

ργίαι. IV 231, 7 ὁ ἀρχιερεὺς ... στέλλεται

πρὸς τὰς ἱεροργίας. IV 251, 20 παρὰ

καρὸν ἐπιτελουμένης ἱεροργίας. IV

253, 2 τῆς περὶ τὴν ἱεροργίαν ἰδόντης τε

καὶ τιμῆς. IV 253, 19 πρῶτος μὴν καὶ

ἡμέρα τεσσαρεσκαίδεκάτῃ δεδήλωται τῆς

ἱεροργίας. IV 254, 7 μὴ στερέσθωσαν

ἰσομοιρίας τῆς ἐν ταῖς ἱεροργίαις. IV

266, 7 ἀσεβῶν. V 19, 13 ἀπὸ τῆς περὶ

τὴν ἱεροργίαν σεμνότητος. V 24, 5 ὅπως

ἐν ταῖς ἱεροργίαις συλλειτουργῇ πᾶς ὁ

κόσμος αὐτῷ. V 39, 13 τῶν εἰς τὰς

ἱεροργίας ζῶων. V 44, 11 ἐπτά ἡμέρας

ἐορτὴν ἀγεῖν ... ἰσοτιμούς ἀπέφηνε πάσας

ἐν ταῖς ἱεροργίαις. V 56, 5 ἔδει γὰρ

ἰδιώτῳ μὲν πλέον ἄρχοντα φέρεσθαι κἂν

ταῖς ἱεροργίαις. V 63, 18 παρέχει τὰς

τε εἰσόδους καὶ τὰς ἱεροργίας ἀδεεῖς. V

231, 4 τῶν περὶ τὰς ἱεροργίας ὑπηρεσιῶν.

ἱεροφαντεῖν. VI 166, 10 τολμῶσι ... ἰ.

καὶ τελεῖν τὰ ἡγεμονικά. IV 236, 5.

V 317, 9 Μωυσῆς ... ἱεροφαντῶν. VI 21, 17

οἱ (sc. μάγοι) ... τὰς θείας ἀρετὰς τρα-

νοτέρας ἐμφάσειν ἱεροφαντοῦνται τε καὶ

ἱεροφαντοῦσιν. V 78, 11 τοῖς τελοῦσι καὶ

ἱεροφαντοῦσιν. IV 208, 18 περὶ ὧν πρῶ-

τον τῆς γενέσεως ἔμελλον ἱεροφαντῆσιν.

I 180, 18 ἐκείνοις δὲ οὐχ ἱεροφαντήσομεν

κατεσχημένοις ἀνιᾶτω κακῷ.

ἱεροφαντεῖσθαι. IV 235, 7 τελε-

τὰς ἔμελλον ἰ. V 297, 11 οἷς θέμις καὶ

τοὺς ἀντόχθοντας ... ἰ. VI 4, 10 οἱ δὲ

ὥσπερ ἐν ταῖς τελεταῖς ἱεροφαντηθέντες.

II 257, 13 ἄγαμαι καὶ τῶν ἐν βασιλικαῖς

βίβλοις ἱεροφαντηθέντων. II 70, 14. III

250, 5 ἐν τοῖς ἱεροφαντηθεῖσι χρησμοῖς.

I 261, 11 τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους

μὲν θεοῦ. IV 278, 4 πρὸ ψυχῆς ἀνά-

χυσιν ἱεροφαντουμένης.

ἱεροφάντης. I 151, 15. 241, 4. II 4, 10.

38, 23. 52, 20. 89, 14. 271, 8. III 259, 10.

263, 26. 276, 13. IV 272, 18. V 10, 19.

136, 14. 249, 16. 286, 11. 320, 21 (Μωυ-

σῆς vel Moses int.). I 182, 5 (ἱε-

ρεμίας). V 188, 12 (ὁ ἀρχιερεὺς).

II 219, 14 ἐβδομήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν

πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ. — III 127, 16 ὡ

μύσται καὶ ἱεροφάνται θείων ὀργίων.

III 240, 4 αὐτὸς, ὡ ἱεροφάντα, ὑπῆχει

(sc. ὁ θεός). I 146, 11 ὁ ἰ. τὸν τρόπον

παραγγέλλει τῷ ἀγομένῳ ὑπὸ σωματικῆς

χρείας. II 36, 16 τούτους οὖν ποτίζειν

ἀπαξιοῖ (ὁ) ἰ. τὴν διανοίαν ἡμῶν. IV

209, 15 οὐχ ἐρμηνέας ἀμεινους ἀλλ'

ἱεροφάντας καὶ προφήτας.

ἱερωσύνη. IV 244, 2 sqq. cf. 216, 3 (conī.

βασίλεια, νομοθετική ἔξις, προφητεία). V 280, 19 (coni. βασίλεια). VI 206, 13 τὴν βασίλειαν τῆς ἱερωσύνης ἐν δευτέρᾳ τάξει τιθέμενοι. II 223, 21 (coni. ἀγιστείας ἐπιμέλεια). II 40, 19 cf. 183, 28 (coni. εἰρήνη). I 166, 80 cf. V 14, 18 εἰρήνην καὶ ἱερωσύνην, συγγενεῖς καὶ ἀδελφὰς ἀρετάς. IV 23, 9 ὑπὲρ παντός ἀνθρώπων γένους (coni. προφητεία). II 181, 26 (ἡ μεγίστη τιμή). III 92, 6 ὁ τὴν αὐτομαθὴ καὶ αὐτοδιδακτον λαγὼν ἱερωσύνην ... Μεληχσεδέκ. II 146, 8 γέρας ἐξαίρετον ..., οὐκ ἐπίγειον, ἀλλ' ὀλύμπιον κτήμα. V 280, 17 οἱ γέρας ἀρετῆς ἔσχον τὴν ἀνωτάτω ἱερωσύνην. IV 265, 11 καὶ γέρας ἡξιώθησαν οικειοτάτου ταῖς πράξεσιν, ἱερωσύνης. IV 216, 11 cf. 240, 14. V 14, 20 ἰ. δὲ θεραπετεῖαν ἐπιτετήδευκε θεοῦ. I 255, 6 ὅσαι (λειτουργίαι) πρὸς ἱερωσύνην ἀναφέρονται τελείαν. I 130, 8 (ὁ θεός) τοιοῦτον ἐργασάμενος βασιλέα ... ἱερωσύνης ἄξιον τῆς ἑαυτοῦ πρώτων. II 184, 6 (τὸ πρεσβύτατον αἷτιον ἀξιώσας) τῆς ἱερωσύνης λαβεῖν τάξιν. II 194, 23 (ἡ μεγίστη ἡγεμονιῶν ἀρχή). III 133, 6 οἱ μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς ἱερωσύνης ἐφυγαδεύθησαν. III 141, 10 ἱερωσύνης γὰρ τοὺς Κορὲ διασώτας ὀρεχθέντας. IV 195, 21 (παγκρατησίᾳ) ἱερωσύνης. IV 201, 10 ἐδέχθη τῷ τοιοῦτῳ τῆς πρώτης ἱερωσύνης. IV 217, 10 (Μωυσῆς) παιδεύόμενος τὰ κατὰ τὴν ἱερωσύνην πάντα καὶ πρῶτα. IV 241, 15 κατὰ τὴν τῆς ἱερωσύνης αἵρεσιν. IV 252, 17 ἐκαστοῦ νομιζόντος ἱερωσύνην τιμηθῆσθαι. IV 266, 2 τοῦ προσφύτου ... τῷ τε ἀδελφῷ καὶ τοῖς ἀδελφίδοις χαρισάμενον τὴν ἱερωσύνην. IV 304, 7 ἱερωσύνην τοῦ νόμου χαρισάμενον τῷ ἔθνει. V 26, 3 τὰ γὰρ ἱερωσύνης ἐξαίρετα δίκαια. V 26, 6 εἰργασθῆναι τὰς ἱερωσύνης. V 27, 18 ταῦτά, 2 καὶ τοῖς τὴν μεγίστην ἔχουσιν ἱερωσύνην. V 29, 9 τὰ παράσημα τῆς ἱερωσύνης. V 39, 1 διὰ τὴν σεμνότητα τῆς ἱερωσύνης. V 120, 19 ἱερωσύνης ἀξιώματι. V 125, 23 τὴν νομοθεσίαν τρόπον τινὰ διδασκαλίαν ἱερωσύνης εἶναι. V 186, 9 ἱερωσύνην τῆς ἀνδραγαθίας τότῳ ἀντιδωρεῖται. V 353, 6 τοὺς χρησμούς ἀξιωθέντας τῆς ἱερωσύνης. V 353, 16 τοῖς δ' ἀδελφίδοις ἐγχειρίσαι τὴν ἱερωσύνην.

ἰκανός. I 72, 5 cf. 181, 11. III 165, 1 × ἰ. αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ θεός. III 161, 23 (τὸ ὄν) αὐτὸ ἑαυτῷ ἰκανόν.

ἰκεσία. V 348, 18 (ἰκεταί coni. εὐχαί). V 75, 9 (coni. θεραπετεῖα). IV 2, 20. 12, 23. 184, 20. 238, 22. V 24, 15. 134, 20. 137, 3 (ἰκεταί coni. λιταί). V 222, 5 (coni. οἰκτοί). V 334, 7 τοῦ ἐνός αἰτίου.

V 11, 3 ἀνδρὸς ἰκέτου καὶ φιλοθέου. IV 239, 1 τοῦ θεοῦ. IV 150, 15 τοῦ νομοθέτου. V 284, 2 τοῦ ὄντως ὄντος. I 161, 15 πάνυ καλῶς τὸ φθάσαι μέχρι θεοῦ τὴν ἰκεσίαν. III 94, 15 ἀρχεται ... τῆς ἰκεσίας ἀπὸ τοῦ τῆς ἀφέσεως ἀριθμοῦ. V 138, 22 ἰκεταί ἐξευμενίζονται. V 140, 19 προσδεχόμενος τὴν ἰκεσίαν. V 11, 16 ἐπὶ δευτέραν ἰκεσίαν ἤλθε. III 5, 4 καθ' ἰκεσίαν κακῶν ἀποτροπῆς. III 43, 7 καὶ χωρὶς ἰκεσίας.

ἰκέσιος. IV 128, 12 (θεός).

ἰκετεία. IV 136, 23 ἐφ' ἰκετείας καὶ λιτάς. VI 201, 18 (coni. ἀντιβολλαί). V 375, 6 ὑπὲρ υἱῶν καὶ θυγατέρων. VI 188, 27 ἐπιτομή τις ἰκετείας μακροτέρας. III 94, 4 καὶ ἄνευ ἰκετείας. I 181, 17 χωρὶς δὲ ἰκετείας καὶ δεήσεως.

ἰκετεύειν. VI 222, 10 ἰ. τὸν ἀληθινὸν θεόν. III 283, 1 χρὴ τὸν θεὸν ποτινῆσθαι καὶ λιπαρῶς ἰ. V 11, 18 ἰκετεύω δὲ τὴν γοῦν περὶ οὗ δόξαν θεάσασθαι. IV 149, 21. 164, 13. 172, 9. 241, 13. 253, 20. V 10, 20 (Μωυσῆς) ἰκετεύει τὸν θεόν. II 4, 11 ἐξ ὧν αὐτὸν ἰκετεύει τὸν ὄντα. III 94, 12 τοῦτο καὶ Ἀβραάμ ὁ σοφὸς ἰκετεύει. I 203, 14 (Ῥεβέκκα) ἰκετεύει τὸν θεόν. II 3, 13 ὥσθ' ἰκετεύει δυστόπαστον οὖσαν τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλώσαι γνωρίμους. VI 11, 15 θεραπεύουσιν, ἰκετεύουσιν, εὐμένειαν ... αἰτεῖσθαι γλῆχοναι. I 291, 16 ἰκετεύωμεν οὖν τὸν θεόν. IV 196, 19 Μωυσὴν ἰκέτευν. III 196, 12 cf. V 283, 14 ποτινῶμενος καὶ ἰκετεύων. V 287, 13 τὸν θεὸν ἰκετεύων. III 94, 1 ἰκετεuous τὴν ψυχῆς. VI 204, 15 πρόσφαιιν ἰκετεύουσιν. I 231, 10 ὡς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ... ἰκετεύοντες τὸ θεῖον. IV 266, 6 ὡς ἰκετεύσαι τὸν θεόν. IV 143, 14 οὗτοι δὲ τὸν θεὸν ἰκέτευσαν. II 237, 4 βοηθὸν αὐτὸν ἰκέτευσαν γενέσθαι. I 160, 27 (ἡ ψυχὴ) ἰκετεύουσα. I 181, 15 sqq. Ἰσαὰκ τοῦ πανσόφου τὸν θεὸν ἰκετεύσαντος, ἐκ τοῦ ἰκετευθέντος ἔγκυος ἡ ἐπιμονὴ Ῥεβέκκα γίνεταί. II 291, 28 Μωυσέως ἰκετεύσαντος. III 43, 7 (θεός) ἰκετευθεῖς.

ἰκετηρία. VI 198, 2. 206, 4.

ἰκέτης. V 11, 3 (ἀνὴρ). I 161, 1 (λόγος). — I 274, 20. 294, 16. II 188, 1. 292, 15. III 29, 12. 122, 14. 195, 13. 275, 2. V 140, 18 (ἰ. vel ἰκέται) θεοῦ. I 250, 7 ὁ καταπεφυγὼς ἐπὶ θεόν καὶ ἰ. αὐτοῦ γεγὼς λόγος. II 291, 27 τὸν ἰκέτην ἑαυτοῦ λόγον οὐκ ἀποστραφεῖς. III 47, 4 (ὁ ἀρχάγγελος καὶ πρεσβύτατος λόγος) τοῦ θνητοῦ. V 74, 20 τοῦ ὄντως ὄντος. III 93, 12 (τοῦ τεχνίτου coni. θεραπευτῆς). I 272, 22 ἰκέται γνήσιοι καὶ θεράποντες αὐτοῦ (sc.

- τοῦ δημιουργοῦ) γινόμενοι. V 114, 11 τοὺς τῶν νόμων ἱκέτας καὶ πρόσφυγας. V 324, 7 ὁ δ' ἀληθὴς θεραπευτὴς τε καὶ ἰ. V 324, 5 θεοῦ (σπεύδοντος) δὲ ἀνυπερθέτως ἐξοικειοῦσθαι τὸν ἱκέτην. V 346, 4 τὴν ἰδίαν ὑπάρειν ἀναφῆναι διελήσαντος ἱκέτη. IV 164, 20 τὸ τοῦ ἱκέτου τῆς ψυχῆς ἀκοίμητον ὄμμα. I 273, 1 οὐδ' ἅπασιν ἐξεγένετο τοῖς ἱκέταις γενέσθαι φύλαξιν ἱερῶν. I 279, 13 (ὁ θεός) τοὺς ἱκέτας οὐκ ἀποστρέφεται. II 30, 14 ὁ φιλομαθὴς ... ὑπαντιάσας (τὴν Ῥεβέκκαν) ἰ. γίνεται. III 9, 20 ἰ. οὖν γίνομαι. III 126, 18 τῆς μόνους ἱκέταις πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν καταφυγῆς. III 302, 12 οἱ μὲν ἱκέται, οἱ δὲ μετανάσται καὶ πρόσφυγες, οἱ δὲ ... IV 110, 6 ἱκέται γὰρ ἔσμεν. IV 128, 2 ἱκέται καταπερευγόντες ὡς ἐπ' ἄστυον ἱερῶν. IV 128, 4 μέτοικοι δὲ πρὸς ἱκέταις καὶ φίλοι. IV 136, 24 γνησίους ἱκέταις ἤλωσ (ὁ θεός). IV 154, 4 ξένους καὶ ἱκέτας ... καταδουλώσασμενοι. V 38, 16 οἱ τοὺς ἱκέτας διασφύζειν ἐμελλον. V 287, 15 ἱκέτας δ' εἰσὶν οἱ καλοκἀγαθὸς ἑρῶντες. V 302, 14 ἐκδιδόναι γὰρ ἱκέτας οὐχ ὄσιον. VI 19, 12 ἱκέτας καθεζόμενους παρακαλεῖν. VI 42, 4 ὅταν ἐν ἱεροῖς ἱκέται καθέζωνται.
- ἱκετικός. VI 156, 2 (γένος).
- ἱκέτις. II 146, 7 (φυλῇ). II 144, 13 (ψυχῇ). I 280, 3. II 8, 5. 90, 7. III 62, 12 (ψυχαί). II 81, 8 τούτων (sc. δυνάμεων) ἰ. γενοῦ. III 306, 9 πρὸς βωμοῖς ἱκέτιν γενέσθαι.
- ἱκμάς. I 12, 1. V 152, 18.
- ἱκτερος. V 369, 20.
- ἱκτινος. VI 48, 11.
- ἱλαρός. VI 61, 14 (ἀνέσεις). V 98, 13. 139, 20 (βίος). VI 56, 13 (διαγωγαί). VI 171, 18 (δίαίτα). II 167, 7 τὸ τῆς σοφίας εἶδος. III 282, 3. IV 113, 2. V 97, 4. VI 141, 28 (εὐθυμία). IV 249, 11. V 18, 6 (εὐθυμία). III 106, 1 (εὐφροσύνη καὶ εὐθυμία). V 356, 8 (κίνησις). V 226, 3 (μεταδόσεις). VI 157, 25 (ὄψις). V 284, 20 (ὄψεις). VI 189, 4 (προσρήσεις). — V 33, 8 ἱλαρώτερον.
- ἱλαρότης. II 167, 3. III 285, 21. IV 104, 21. VI 66, 18
- ἱλάσασθαι. V 57, 13 τὴν δ' ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καθάρσιν ἰ. κριθ' νομοθετεῖ. I 151, 24 κακῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἱλάσεται. III 197, 18 οὐκοῦν τρισὶ μετανόας τρόποις ἱλάσεται. V 29, 15 ἵνα διὰ μέσου τινὸς ἀνθρώπου μὲν ἱλάσκωνται θεόν V 348, 19 εὐχὰς καὶ ἱκεσίας ἱλασόμενος ποιήσεται. IV 29, 20 τὸν φόβῳ τὴν ἡγεμονικὴν ... ἱλασόμενον ἐξουσίαν. IV 205, 19 ἑορτάζωσιν ἱλασόμενοι τὸν πατέρα τοῦ παντός.
- V 58, 2 ὅταν δὲ ἱλάσῃται τὸν ἡδικοῦμενον. II 166, 7 ἱλασόμενοι τὸ θεῖον. IV 247, 7 ποτινῶται δὲ τὸν θεόν ἱλασάμενος.
- ἱλασμός. II 145, 22 ἡμέρα τῇ λεγομένῃ τοῦ ἱλασμοῦ. III 90, 11 τὴν τοῦ Πάσχα διατήρησιν, τὸν ἱλασμόν, κτλ. III 93, 23 οὗτος δεκάτῃ τοῦ μηνὸς βεβαίονται. III 41, 7 ἡ τῶν προσαγομένων τῷ ἱλασμῷ δυσὶν τράγων ἐπὶ κρισίς. I 151, 23 ἡ κάκωσις αὕτη ἰ. ἐστὶ. II 10, 28 ἡ (sc. ἰσχύι) καὶ ἰ. ἐπεται.
- ἱλαστήριον. IV 223, 6. 13 τὸ λεγόμενον ἐν ἱεραῖς βίβλοις ἰ. I 176, 8 (τὰ Χερουβὶμ) νεύοντα πρὸς τὸ ἰ. πτεροῖς. III 132, 4 τὸ ἐπὶ θύρα τῆς κιβωτοῦ.
- ἤλωσ. IV 244, 15 (ἀρετῇ). IV 199, 2. VI 11, 17 (βλέμμα). IV 223, 9 (διάνοια). II 151, 7. 292, 14. III 130, 9. 131, 11. 132, 3. 25. 178, 26. 305, 10. IV 164, 19. 223, 8. 231, 6. V 56, 8. 64, 13. 71, 2. 89, 4 (δύναμις). II 143, 6. 264, 12 (δυνάμεις). I 59, 10. 151, 25. 279, 13. 291, 18. II 214, 3. 248, 26. 261, 7. 271, 18. III 47, 11. 94, 4. 223, 26. IV 22, 18. 103, 22. 137, 1. 143, 15. 201, 12. V 45, 14. 59, 6. 91, 11. 92, 5. 100, 6. 147, 25. 184, 5. 277, 15. 362, 20. 363, 1. 374, 15. (θεός). I 78, 15 (κατάστασις). V 35, 18 (πράοτης). I 218, 5 τὸ σῶμα. I 216, 4 ἡ φύσις. III 140, 10. IV 214, 14. V 24, 16. 75, 1. 135, 3 (φύσις θεοῦ). III 301, 3 (τοῦ θεοῦ χεῖρ καὶ δύναμις). I 141, 19. 143, 26. 218, 3. IV 159, 2 (ψυχῇ). III 285, 10 (ψυχαί). — III 143, 11 ὁ διαπεμφάμενος ... τὴν φύσιν ἰ. IV 83, 9 τὸ σοῦ τυχεῖν ἤλωσ καὶ εὐμενοῦ. II 168, 10 τὸν δὲ εὐπαθεῖς εὐμενέστερον καὶ ἤλωσ μάλλον ἀπεργάσατο. — V 316, 7 τὸ ἤλωσ καὶ χρηστόν. V 204, 11 ἤλωσ (ὀφθαλμοί) δὲ καὶ εὐμενὲς (ἐμβλέπουσιν). — IV 256, 5 ὁ εὐμενὲς καὶ ἱ. (int. deus).
- ἤλιγχος. IV 90, 17.
- ἡλυσπᾶσθαι. IV 302, 13 περὶ κενὴν ἡλυσπᾶμενος τὴν ὄρεσιν. V 150, 11 τὰς σώματος εὐπαθείας ἡλυσπᾶμενος. II 16, 16 ὅφ' ὧν ἡλυσπωμένη (ἡ ψυχῇ). II 114, 30 ὅφιν ... ἡδονὴν εἶναι φάμεν, ἡλυσπωμένην καὶ πολυπλοκωτάτην. III 53, 21 ἂ μὴδ' ὑπὲρ αὐτῆς (sc. γῆς) ἡλυσπᾶμενα ἀνέχεται.
- ἡμάτιον. I 166, 9 (ἡ ἡδονή) τῶν ἡματίων λαβομένη φησί. III 232, 9 ἄρτον καὶ ἰ., τὸν φύσεως πλοῦτον. V 29, 8 τὰ ἡμάτια περιρρήττειν. III 226, 21 λόγου σύμβολον ἰ. εἶναι. III 228, 3 τὸ μόνον ἰ. ἀνθρώπου περισυλῶντες, λόγον.
- ἡματισμός. All: II 289, 4 τὰ περὶ τὸν φαινόμενον τοῦ βίου κάκον.
- ἡμερος. III 186, 23 (τῶν ψυχῆς ἀγαθῶν).

V 214, 5 τῶν ἀλλοτρίων. II 25, 21 περὶ ταῦτα (sc. ἄργυρον καὶ δόξαν). III 201, 17. 287, 5 ἀρετῆς. IV 76, 5 τοῦ δοκεῖν. III 216, 22. V 82, 13 ἐπιστήμης. VI 7, 1 πρὸς τὸ ζῆν. VI 49, 7 τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας ζωῆς. V 344, 13 (τοῦ θεάσασθαι). V 341, 19 τοῦ θεωρεῖν. III 62, 19 θεωρίας. IV 16, 10 ἐπὶ τοῖς θνητοῖς (opp. ἔρως οὐράνιος). IV 302, 10 τοῦ καταλαβεῖν. II 138, 10 τοῦ τὸ ὄν κατιδεῖν. IV 293, 22. VI 164, 16 κοινωνίας. VI 66, 10 τοῦ μαθεῖν. VI 223, 16 ὃ κέρητο πρὸς τὸ νομίζεσθαι θεός. III 207, 3. V 151, 5 παιδείας. III 283, 6 <τοῦ> πειν. V 12, 17 σοφίας. V 78, 3. VI 49, 13 φιλοσοφίας. — I 24, 4 ἐτέρου γεμισθεὶς (ὁ νοῦς) ἡμέρου καὶ πόθου βελτίονος. VI 21, 5 ὧν δὲ εἰκός ἦν ὑστερίζειν, ἰ. καὶ πόθος ἀπληστος. IV 133, 5 ὡς πολὺν ἡμερον ἐνεργάσασθαι τοῦ ξένου τῷ πατρί. II 50, 21 ἄχρις ἀν' ἑ. ἐνταχῇ σοι. III 70, 18 πολὺς γὰρ ὅταν ἑ. ἐνταχῇ. II 299, 15 ὁ θεὸς ἐνταχεὶς ἑ. III 296, 5 ἐπειδὴν ... ὁ πολὺς ἑ. χαλᾶση. III 212, 16 λευττηχότες ἡμεροι.

ιοβόλος. I 55, 23 σιτίων δὲ ἀμετρία. IV 286, 17 (ἀσπίς). VI 186, 2 (ἀσπίδες). II 115, 4 (δήγματα). I 54, 11. VI 164, 19 (ἐρπετόν). IV 166, 21 τῶν ἐρπετῶν τὰ ἰοβόλα. V 229, 1. 356, 20. VI 48, 13 (ζῷα). VI 25, 20 κυνῶν ἰοβόλων τρόπον. II 114, 22 (ὄφεις). V 235, 20 (πηγά). V 179, 9 ἔχεις σκορπίους καὶ ὅσα ἰοβόλα. VI 172, 9 (ψυχαί).

ιός. I 55, 5, 19 (ὄφεις) τὸν ἰὸν ἐπιφέρεται τοῖς ὁδοῦσιν. V 356, 10 τῶν ἄλλων ἐρπετῶν ἀπρακτον ἔξει τὸν ἰόν. VI 186, 18 κροκοδείλων καὶ ἀσπίδων τῶν ἐγχωρίων ἀναμεμαγμένοι τὸν ἰὸν ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς. VI 79, 11 ἐρπηνώδους νοσήματος τρόπον ἰ. ἐπιδραμών. VI 193, 20 (Αἰγυπτιακός). III 49, 10 (χρυσός) ἰὸν οὐ παραδέχεται.

ἱππειος. I 111, 2 πάθος.

ἱππεύς. II 108, 28 sq. ἰ. dist. ἀναβάτης.

× I 110, 22 sqq. „πεσεῖται ὁ ἰ. εἰς τὸ ὀπίσω“. ἱππέα νοητὸν <τὸν> ἐπιβεβηκότα τοῖς πάθεσι νοῦν.

ἱππικός. II 112, 12. 19. 27 (δύναμις). I 270, 30. II 113, 26 (ἐπιστήμη). II 109, 3. 20 (τέχνη).

ἱπποδρομία. I 290, 16. VI 157, 26. 164, 7.

ἱππομαχία. I 258, 11.

ἱππος. I 30, 10 τὸ γε θυμικώτατον ζῷον.

× II 81, 14 ἱπποι γὰρ ἱππους καὶ λέοντες λέοντας ... γεννώσι. V 356, 12 τοὺς κροκοδείλους λεγομένους καὶ ποταμούς ἱππους. — I 80, 10 τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡνιοχῶνται καθάπερ ἱπ-

ποι. I 110, 18 sq. τὰ πάθη δὲ ἱππων ἀπεικάζουσι. II 109, 25 ἱπποι ... ἐπιθυμία καὶ θυμὸς εἰσιν. I 141, 14 (ὁ θυμὸς) ἱππου τρόπον ἀνασκιρτήσας. II 112, 7 ὅς ἂν περὶ ἡδονάς ... οἷα ἀγαλνῶντος καὶ ἀφηνιαστῆς ἑ. οἰστρᾷ. II 111, 1 τῶν ἄλλων <κακιῶν> ἐποχουμένων ὥσπερ ἱπποῖς ἐκαστοῖς λογισμῶν. II 109, 24 εὐρήσεις γὰρ ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καὶ ἱππους καὶ ἡνιοχὸν καὶ ἀναβάτην. — All: II 280, 12 τὸ ὑπέραιχον καὶ σκιρτητικὸν πάθος ἀφηνιάζον. I 110, 16 cf. II 116, 24. 117, 1 ὁ (ὄφεις) τοῦ Δάν ... ἱππον, τὸ πάθος καὶ κακίας σύμβολον δέξεται.

ἱπποτροφία. II 113, 12.

ἱπποτρόφος. II 112, 4. 10.

ισαρίθμος. III 41, 2 <ταῖς> εὐλογίαις αἰ ἀραί. I 77, 16 αἱ τέτταρες ἀπόρροιαί — αἱ ἰσαρίθμοι ἀρεταί. III 107, 14 δώδεκα ἄρτους ἀζύμους ταῖς φυλαῖς ἰσαριθμούς προτιθέναι. II 307, 16 (λόγος) ὁ ταῖς πέντε ἰ. ὧν αἰσθῆσεν. I 64, 4 σπλάγγνα γε μὴν ἐπτά — μέλη δὲ σώματος ὁμοίως ἰσαριθμα. II 20, 2 τοὺς ἔρως ἔστησεν ἰσαριθμούς ἀγγέλους. II 111, 24 πάθη ταύταις (sc. κακίαις) ἰσαριθμοῖς. I 20, 2 ἐξ ἐνιαυτοῦ τὸ ἰσαριθμόν ταῖς ἐν δώδεκα μηνῶν ἡμέραις πλήθος. III 20, 18 (τὸ σπέρμα σου) τοῖς ἄστροις. III 39, 1 αἱ στήλαι ..., οὗ δύο εἰσὶν ἰσαριθμοὶ τοῖς τῆς ψυχῆς μέρεσι; III 208, 6 κἀν τῇ παντὶ τεττάρων (στοιχείων) ὄντων — καὶ ἐν ἡμῖν αὐτῶν ἰσαριθμῶν. IV 221, 2 τὰς δὲ τῶν ὑφασμάτων ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσαριθμούς. III 234, 23 (ψυχῇ) ἄστροις. III 150, 13 ἰσαριθμούς τε τοῖς ἐνιαυτοῦ μηνσὶ τὰς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὥρας ἄγουσιν. — IV 273, 6 ἡ (sc. ἀριθμητικὴ ἀνάλογια) τῷ ἰσαριθμῷ ὑπερέχει.

ισηγορία. VI 14, 5-19 ἐναργεστάτη πίστις ἐλευθερίας. VI 15, 1-9 ὁ βιωτικὸς νόμος ἰσηγορίας μεταδίδωσι. VI 124, 20 μῆτ' ἐν τοῖς ἄλλοις ἰσηγορίαν διδοῦς.

ισήλιξ. I 8, 10 (χρόνος) κόσμου. VI 89, 7 ὁ κόσμος ... τοῦ χρόνου. I 104, 28 δυνάμει ... αἱ ἡλικίαι διαφοροὶ ..., χρόνῳ δὲ ἰσήλικες. VI 112, 23 ἀνθρώποις συνυπάρχει τὰς τέχνας ὡς ἂν ἰσήλικας.

ισημερία. I 41, 5 ἥλιος διττὰς ... ἀποτελῶν ἰσημερίας. V 263, 20 τὰς μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ... προσαγορευομένας ἰσημερίας. III 34, 18 τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν ἴσα μεγέθη μάλιστα μνηνεῖν αἱ ἰσημερίαι δοκοῦσιν. I 41, 7 ἕκατέρα ... ἐβδόμῃ γίνεται μηνί. IV 304, 20 ἐπτά δ' ἡμέραι ἀπενεμήθησαν

εἰκότως ἐπτά μῆσὶ τῆς ἰσημερίας ἑκατέρας. V 44, 14 πρὸς ἰσημερινὸν ἐβδόμῳ μῆνι γινομένην. IV 304, 15 cf. 42, 3 (ἐαρινή καὶ μετοπωρινή). V 44, 10 τὴν ἐαρινὴν ὥραν καὶ ἰσημερινὸν καλεῖ. III 35, 6. IV 252, 1. V 122, 10 (ἐαρινή). III 35, 3. V 45, 6. 122, 21. 137, 8. VI 141, 22 (μετοπωρινή).
 ἰσημερινός. I 39, 19 (κύκλος). III 34, 10 (κύκλοι).
 ἰσόδρομος. I 175, 11. II 309, 15.
 ἰσοδυναμεῖν. II 291, 30. 309, 4.
 ἰσόθεος. IV 245, 13. 270, 16. V 6, 16. 333, 17 (τιμαί).
 ἰσοκρατής. VI 108, 5 ἡ τῶν στοιχείων μεταβολή. VI 108, 6 (τὸ ἰσοκρατές). I 266, 12 ἰσοκρατής.
 ἰσολόμπιος. IV 270, 16. VI 183, 15 (τιμαί).
 ἰσομεγέθης. III 51, 21 (σῶμα).
 ἰσόμετρον. I 16, 17 n.
 ἰσομοιρία. IV 254, 7.
 ἰσονομία. V 13, 11. 50, 11. VI 106, 1. 19. 158, 3.
 ἰσόπεδον. IV 267, 17.
 ἰσόπλευρος. III 102, 17.
 ἰσόρροπος. IV 138, 6 (φαντασία). V 350, 10 (τὸ ἰσόρροπον).
 ἴσος. VI 86, 9 ἰ. ... αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ ὁμοῖος ὁ θεός. I 206, 3 cf. 240, 11 (ὁ θεός) πλήρης καὶ ἰσάτατος ὢν ἑαυτῷ. I 90, 15 ὁ γὰρ ἂν προσκριθῇ θεῷ, ἡ κρείσσον ἔστιν αὐτοῦ ἢ ἑλασσον ἢ ἴσον αὐτῷ. III 33, 12 λέγεται γὰρ ἴσον καθ' ἓνα μὲν τρόπον ἐν ἀριθμοῖς ..., καθ' ἕτερον δὲ ἐν μεγέθεσιν. III 35, 11 sq. ἴσα μεγέθει opp. τὰ δ' ἴσα δυνάμει. III 37, 4 ἴσα καὶ ὅμοια πάντα πᾶσιν. III 35, 14 sqq. ἀναλογία δὲ σχεδὸν τὰ πάντα ἔστιν ἴσα. — III 33, 10 τὸ ἴσον μίαν εἶχεν ἰδέαν. III 33, 18 τὸ ἴσον ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῆς οὐσίας εἰσφέρειν. III 31, 10. 47, 10 cf. III 1 in titulo et 71, 22 n. περὶ τῆς εἰς ἴσα τομῆς. IV 282, 21 sq. ἴσα διδοὺς ἀνίστοις ... μὴδὲ τὸ ἴσον ἀποδιδόντες.
 ἰσοστάσις. II 2, 24. 301, 3.
 ἰστοαχεῖν. II 302, 24.
 ἰστοαχὺς. III 169, 8 (ἀνακυκλήσεις). III 277, 1 (ἥλιος καὶ σελήνη). I 175, 12 τρεῖς γὰρ τῶν πλανήτων.
 ἰστοτέλεια. I 198, 19. V 13, 11.
 ἰσότης. III 75, 11 (coni. ἀναλογία). III 35, 20 δι' ἀναλογίας. I 195, 13. III 44, 13 κατ' ἀναλογίαν. III 35, 21 ἀναλογίας. III 197, 7 διαμετρῶν ἰσότητι παρ' ἑαυτῷ τὸ ἀνάλογον ἑκάστοις. III 40, 22 ἰσότητι διακρίνας ἀναλογουμένη. III 45, 1 κατ' ἀριθμόν. III 38, 13. ἐξάδος τηθηθείσης

ἰσότητι. I 16, 18 (ὁ τέτταρα) μέτρον δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος. I 38, 7 τὸν ἔβδον ἀριθμὸν ἀμφοτέρως τὰς ἰσότητας καταγγέλλοντα. IV 304, 23. V 349, 13 (coni. ἀτυφία). IV 113, 23 (coni. δεξιότηης). II 157, 16. IV 198, 12. V 265, 2 (coni. δικαιοσύνη). V 263, 12 μῆτηρ δικαιοσύνης. II 157, 15 δικαιοσύνην ... ἔτεκεν. VI 171, 18 πηγὴ δικαιοσύνης. III 37, 21 (ἡ) δικαιοσύνης (τροφός). III 37, 11 εἰρήνην (ἔτεκε). III 265, 15 (coni. εὐνομία, εὐδικία, ἀτυφία). VI 24, 12 (coni. εὐνοία, κοινωνία). I 212, 15 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... εὐορκία δικαιοσύνη ἰ. κτλ. V 71, 8 (coni. φιλανθρωπία). — V 30, 15. 137, 9. 264, 17 (opp. ἀνισότης). V 94, 3 παρὰ μὲν ἡμῖν ἀνισότης, ἰ. δὲ παρὰ θεῷ τίμιον. V 252, 7 ἐκ μὲν ἀνισότητος ἰσότητα. II 238, 14. V 247, 1 opp. τὸ ἄνισον. V 90, 23 (παίδεια) τὸ ἄνισον ἰσότητι θεραπεύουσα. — V 246, 21 ἥς μείζον ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. V 64, 16 „θεὸν παροῦσιν“ τὸν ἰσότητος καὶ παντός τοῦ ἀρίστου δημιουργόν. V 264, 4 ἐν τῷ καθαρῳτάτῳ τῆς οὐσίας, οὐρανῷ, διαφερόντως ἰ. τετίμηται. V 264, 12 ἰ. <δ> ἀπὸ τῶν οὐρανίων καὶ μεταρσίων καὶ πρὸς τάπλιγεια τέταται. III 38, 4 ἡμέραν γὰρ καὶ νύκτα ... ἰ. ἔταξε τοῖς οὐσι. διείλεν ἰ. καὶ τὸν ἀνδραπον ἐν ἀνδρὰ καὶ γυναικα. III 33, 5 ἰσότητος δὲ οὐδὲν γεννητὸν αἴτιον ... εὐρίσκεται. V 263, 13 ἰ. δὲ φῶς ἄσκιον, ἥλιος ... νοητός. III 44, 6 (ὁ θεῖος λόγος) πεφροντικῶς διαφερόντως ἰσότητος. V 263, 16 πάντα ἰ. ... εὐ διεταξάτο. VI 58, 13 καθ' ἣν ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὤρισταί. — V 200, 22 ἰσότητος δὲ ὑψηλότης ὁ ἡμέτερος νόμος. VI 167, 10 ἥς ἐνόμιζεν ἀντιλήψεσθαι κατὰ νόμον ἰσότητος. V 133, 11 (εὐνομωτάτη). III 37, 6 ἰσότητος ... ἐπαινετὴς γέγονε Μωυσῆς. VI 23, 4 τῶν δεσποτῶν ... ἰσότητα λυμαινομένων. III 271, 30 cf. IV 202, 15. V 226, 5. 247, 5. 13 ὁ δὲ ἰσότητα τιμῶν. II 249, 29 ἰσότητα (τιμῶσα πολιτεία). V 103, 16 ὑπομιμνησκομένων ἰσότητος. V 299, 8 καὶ ἰσότητα ἐπιτηδεύη. III 182, 27 ἐν τοῖς ἀπονεμητέοις. III 301, 5 ἀρετῶν. III 45, 5 ἡ περὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ἐκθυμωμένων. III 33, 9 τῆς δ' ἀνωτάτω καὶ ἄκρας ἰσότητος μεταλαχεῖν. VI 106, 3 ἰσότητος κανόνι. III 262, 7 ἐπὶ καθαιρέσει ἰσότητος. III 33, 16 ἰσότητος ἰδέα καὶ ἡ διὰ ἀναλογίας. III 34, 4 κατὰ πᾶσας τὰς ἰσότητος ἰδέας. III 38, 10 τὰ εἶδη τῶν γένει διαιρεθέντα ... ἰσότητι. III 35, 7 κατὰ τὸ μέγεθος. V 263, 22 ἐν τοῖς με-

γέθεναι ἡμερῶν πρὸς νύκτας. V 263, 18.
264, 1 διαστημάτων.
ἰσοτιμία. I 198, 19. V 13, 3.
ἰσότημος. III 41, 3 <ταῖς> εὐλογίαις αἱ
ἀράι. I 94, 16 ἰσότημον αὐτὸ ἡγησάμενος
ψυχῇ. V 124, 5 ὁ τοῦ σπουδαίου βίος ἰ.
ἐορτῇ. I 255, 1 μία (δύναμις) οὕσα ταῖς
ἄλλαις ἰ. V 41, 16 ἰσότημον ἡγουμένος
αἰῶνι τὴν ἐβδόμην. IV 277, 4 εἰς ἑκα-
στος ... ὅλην ἔθνει. II 20, 26 ἐκότερον
γὰρ εἰ καὶ ἰσότημον. V 55, 23 ἰσότημῳ
καθαίρεται ζῷον. I 240, 8 οὐδὲ γὰρ ἐστὶν
ἄλλος θεὸς ἰ. αὐτῷ. II 226, 9 ὁ τοῦτου
λαχῶν ... κόσμῳ. II 216, 2 μηδὲν (τῷ
νηπαλίῳ τῆς ψυχῆς). II 69, 14 μηδενὸς
δντος ἰσότημου. II 59, 7 ἐβδόμαδι τὴν
ἰσότημον μονάδα τίκτειν. II 262, 1 οὐδὲν
τῶν ὄντων ... θεῷ. IV 197, 12 πάντες
ἐστὶ ἰσότημοι. I 205, 11 τὸν σοφὸν ἰσό-
τιμον κόσμῳ ὁ θεὸς ἡγεῖται. III 36, 25
τὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τυγχάνοντα
ἐπαίνου παρὰ τῷ ἐπαίνου ... ἰσότημα.
VI 217, 24 ἡ φυγὴ ... καθόδῳ.
ἰσοῦσθαι. I 4, 6, 35, 3. III 36, 4.
ἰσοχρόνιος. I 275, 19. II 53, 1. III
10, 1.
ἰσάναί. II 4, 25 πάνθ' ὅσα τῶν ὑπ' οὐ-
ρανὸν ὠκυδρωμάτα ἐσάναι ἂν δόξαι.
III 257, 16 μόνον ἐσάναι τὸν θεόν. II
6, 13 ὁ ἄφρων ... ἐπὶ μηδενὸς ἐσάναι
παγίως ... δόγματος. II 248, 5 ἐσάναι
καὶ βεβηκέναι. III 306, 5 cf. II 273, 6
βεβαίως καὶ παγίως ταυθ' ἐσάναι. II
19, 11 cf. 20, 2 τοὺς δ' ὅρους τούτους οὐχ
ἡ καθ' ἡμᾶς γένεσις ἔστησεν. III 238, 18
συνεργεῖν θεῷ πρὸς τὸ παγίως στήναι.
II 7, 17 ἐτέρω στήναι μετ' αὐτοῦ παραγ-
γέλλει. I 174, 18 τὴν γενέσεως οἰκίαν
φορὰν ... ἐβιάσατο στήναι ποιήσας. I
174, 15 τὸ δὲ στήναι καὶ ἄρπεντον κτή-
σασθαι διάνοιαν. III 256, 8 μόνος ἔστηκα
ἐγὼ (int. θεός). II 7, 23 οὐ γὰρ στήσε-
ται ὁ θεός, ἀλλ' αἰεὶ ἔστηκεν. I 107, 4
(δεσπότης) ἀκλήνης ἔστηκεν αἰεὶ. I 115, 8
ὁ ἐστηκώς ἐναντίον σου. II 5, 7, 6, 5, 7, 7.
51, 20. 235, 20. III 166, 16. 17. 167, 11.
172, 6. 173, 6. 256, 25. 294, 6 ἐστώς (ὁ
θεός). I 120, 7 τὸν ἐστῶτα καὶ ὑγιῇ καὶ
ὀρθόν ... λόγον. II 235, 24 ἐστώς (ὁ
σοφός) ... ὑπαντᾷ. I 176, 11 ἡ (ῆ) δὲ
μόνη τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ἐστῶσα πα-
γίως. II 204, 22 ἐστῶς opp. κινούμενος.
II 205, 14 τὰ ἐστῶτα opp. τὰ κινούμενα.
II 4, 17 τὰ κινούμενα κράτει τοῦ ἐστῶ-
τος ἐπέχεται τε καὶ ἵσταται. II 51, 14
ἡ ὡς ἐστῶς ἡ ὡς καθεζόμενος. II 203, 1
μὴ ἐστῶτος τοῦ φανέντος. II 135, 16
(φυτὰ) ὡς ἂν ἐστῶτα κατὰ τὸν αὐτὸν
τόπον opp. τὰ μεταβατικῶς κινητὰ. II 6, 4

συμβαίνει γὰρ τὸ τῷ ἐστῶτι πλησιάζον
ἡρεμίας διὰ πόθον ὁμοιότητος ἐφίε-
σθαι. II 248, 8 ἡλίου καὶ ... σελήνης
(φαντασία) ὡς ἐστῶτων. I 227, 19 πα-
γίως ἐστῶσι „τοῖς ποσὶ“. — II 235, 26
τὸ ἵστασθαι opp. τὸ ὑπαντᾶν. I 16, 14
ἐπιπέδῳ τρίγωνον ἵσταται μέχρι τριάδος.
II 52, 10 κατὰ τὴν ἀδιαίρετον ἵσταται
μονάδα.

ἱστορεῖσθαι. IV 214, 5. 233, 19. V 121, 9.

ἱστορία. III 75, 4 γραμματικὴ ... ἱστο-
ρίαν ... ἀναδιδάσκα. I 195, 12 γραμ-
ματικὴ ... παλαιῶν πράξεων ἱστορίαν
μεταδιώκουσα. III 249, 16 (ἡ) ἀρχαίας
ἱστορίας (ἀνάληψις). III 86, 29 τῶν παρὰ
ποιηταῖς. IV 16, 2 ὦν πρότερον ἡγνόνον.
VI 115, 10 περὶ τὸν ἱερῶτατον Σικελικὸν
πορθμόν. III 306, 20 οὐδὲ γὰρ περὶ πο-
ταμῶν ..., περὶ δὲ βίων. VI 117, 16
sq. (φυσικῇ). VI 109, 7 ὡς αἰ περὶ αὐ-
τῶν ἀναγραφεῖσαι μνηνύουσιν ἱστορίαι. V
83, 5 ἐν ἱστορίαις καὶ διαλόγοις.

ἱστορικός. III 80, 24 γενεαλογία. V 336, 3
(ἰδέα). IV 210, 14, 16. V 336, 9 μέρος.
III 216, 5 (συγγραφεύς). — I 234, 10 ἡ-
περ ἱστορικὸν καὶ σύμπαν τὸ ποιητικὸν
γένος.

ἰσχύειν. V 285, 5 ἰ. ἐν ταῖς εὐβουλίαις.

× I 145, 15 ὁ τέλειος σοφὸς ὅλον μὲν τὸν
θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. I 119, 15
ἰσχύει φυγεῖν κακίαν. VI 91, 6 παρ'
ἰσχυοῦσης νεότητος. III 274, 8 ζώντων,
όντων, ἰσχυόντων, ἐμπνεόντων ἡμῶν. I
154, 28 τὸ πάθος ἰσχύσει. I 155, 18 (ὁ
σπουδαῖος) παραδοκῶν ὅτε ἐπιθέμενος
ἰσχύσει καθελεῖν αὐτὴν (sc. ἡδονήν) εἰσά-
παν. I 106, 25 ἀλλὰ φέρε τινὰ ἰσχύσαι
ἀκούσαι. I 109, 25 παραχωρῆσαι πάντα
ἰσχυσεν ἡ ψυχὴ. I 96, 19 ἐάν δὲ ὁ λόγος
ἰσχύσῃ ἀνακαθᾶραι τὸ πάθος. I 106, 28
ἐάν γὰρ ὁ νοῦς ... ἰσχύσῃ κατιδεῖν ψυ-
χικῶς τὸ σωφροσύνης κάλλος. I 166, 22
ἵνα μηδέποτε ἰσχύσῃ φυτὸν ἢ σπέρμα
κακίας ἀνατεῖλαι. I 114, 14 τὸν θεὸν ἂν
ἰσχύσαι λαθάνειν; I 159, 10 τίς ἂν ἰσχύ-
σαι ... εἰπεῖν.

ἰσχυρίζεσθαι. I 159, 13.

ἰσχυρογνωμοσύνη. III 252, 4.

ἰσχυρογνώμων. V 342, 22. VI 8, 14.
191, 27.

ἰσχυρός. I 95, 6 (ἀθλητής). I 159, 14
βεβαιωτῆς οὖν ἰσχυρότατος ἑαυτοῦ (ὁ θε-
ός). V 74, 12 θεός. VI 168, 9 οὗτος
... ἰσχυρότερος ὢν. III 238, 6 αἰεὶ γί-
νονται καὶ ἰσχυροὶ μὲν ἐξ ἀσθενῶν. II
206, 6 τὸ ἰσχυρόν opp. τὸ ἀσθενές. V
320, 17 πάντων τε οἵεται εἶναι ... καλ-
λίστος, ἰσχυρότατος. VI 169, 18 τῶν

ισχυροτάτων καὶ δυνατωτάτων. VI 80, 6 ἰσχυρῶς. I 158, 24 τεκμήριον δὲ τῆς ἰσχυρότητος αὐτοῦ (sc. θεοῦ). ἰσχὺς. III 220, 1 (coni. δύναμις, ῥώμη). V 318, 10 κτησάμενος ἰσχὺν ... ποιεῖ δύναμιν. II 193, 23 κατ' ἰσχὺν καὶ δύναμιν opp. κατὰ τροπὴν καὶ ἀσθένειαν. I 86, 26 ἵνα ἰσχὺν καὶ δύναμιν περιποιήσῃ. I 143, 6 οὐχ ἡ ἰ. αὐτῆς (sc. ψυχῆς) οὐδὲ ἡ δύναμις περιποίησε τὸ καλόν. I 98, 21 ἐπὶ γὰρ θανάμεις καὶ ἰσχύος νῦν παρελθῆναι τὸ ὁστέον. III 200, 8 μεγάλῃς μὲν ἰσχύος καὶ ὑπερβαλλούσης δυνάμεως ἐστὶ καταλῦσαι τὰς τῆς διανοίας τροπὰς. II 35, 9. 200, 4. III 257, 18. 260, 30. V 314, 19. VI 84, 21 (coni. ῥώμη). II 209, 10. 233, 11. III 65, 11. VI 158, 15 (coni. ὕψος). IV 88, 10 ὕψος δὲ ἀβέβαιον ... ἰ. δ' εὐάλωτον νόσοις ἐκ μυρίων προσφάσεων; I 71, 12 τὸ ... πνῦμα νεότητι κατὰ τὴν ἰσχὺν καὶ εὐτονίαν καὶ δύναμιν. II 24, 21 coni. εὐτονία σώματος. VI 12, 6 εἰ ... εὐτονία κραταιοτάτῃ ἰσχύος ἀφηνεῖται. II 49, 12 τοῖς δὲ οὐδὲ μικρὰν ἰσχὺν ἐλπίσαι μεγίστην προσεγένετο εὐτονία. V 217, 1 (coni. εὐεξία). V 266, 9 (σωματική). V 357, 19 σωματών. V 340, 12 τὰ σώματα μήπω πρὸς ἰσχὺν παγέντα. V 312, 3 τὴν ἰσχὺν ἐστὶν ἄνισα (τὰ ζῷα). III 273, 16 coni. κράτος. II 190, 16 τοῦ κρατεῖν αἴτιον. V 299, 9 τὸ γὰρ ὑπακοῦον αἰετὶ τὴν τοῦ κρατούντος ... δέδωκεν ἰσχὺν. VI 120, 9 οἷς γὰρ ἰ. οὐ πρόσσετι τῶν τὰς φύσεις τυραννικῶν. V 312, 8 ἰσχύϊ πρὸ δίκης χρῆσθαι. V 110, 16 προσποιούσιν ἰσχὺν κραταιότεραν ἰσχύϊ. V 35, 16 ἰσχύος καὶ ἀνδρείας ... σύμβολον. II 184, 3 coni. κάλλος. II 261, 2 ἀγαθοῖς ὠφελιμώτατον coni. περισσά. VI 107, 5 κατὰ πολλὴν ἰσχύος περισσῶν. II 188, 7 (coni. λῆμα). II 112, 21 εἰς τὴν ἰσχὺν καὶ πληθὺς ἐπιδόντες οἱ σύμμαχοι. II 215, 15 τίς πλοῦτος; τίς δυναστεία; τίς ἰ.; II 26, 24. 35, 26. 205, 26. III 130, 15 (coni. vel opp. ἀσθένεια). II 10, 26 ἡ δὲ ἕτερα (ταπεινότης) ἀπὸ ἰσχύος συνίσταται καρτερὰς. II 64, 20 (ἡ φύσις) συλλεξαμένη τὴν ἰδίαν ἰσχὺν. II 185, 17 ἐν θεῷ. II 32, 20 (ὁ θεός) πρὸς τὴν τῶν λαμβανόντων ἰσχὺν τὰ διδόμενα σταθμᾷται. II 150, 23 τοῦ βασιλέως (int. θεοῦ). V 319, 7. 8 παρὰ τοῦ δυνατωτάτου (θεοῦ). VI 114, 15 ὑπὸ δυνατωτάτης τῆς ἐπικουφισούσης ἰσχύος. II 9, 17 τοῦ δόγματος. II 87, 21 ἡ γνώμη θαυμασιωτέρα τοσοῦτον πρὸς ἰσχὺν ἐπιδεδωκυῖα. VI 93, 3 (τῆς γῆς). V 372, 25 τῆς βαθυγείου δὲ τῆς ἰσχὺν ὑπετέμνοντο. V 346, 22 ἡ τῶν πα-

θῶν ἄμετρος. II 265, 19 ἐπὶ καθαιρέσει τῆς ἀμείνονος μοίρας. VI 143, 11 ἀντίδικων ... δυνατωτέραν ἰσχὺν ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἐπιδεικνυμένων. V 171, 14 περὶ τὸν ὕβριστήν. II 236, 18 τῶν ἐναντιῶν. V 278, 12 ἡ γὰρ ἐκ τοῦ νικῆσαι χαρὰ τῆς προτέρας οὐκ ἐλάττονα τὴν ἰσχὺν ἀπειργάσατο. I 266, 4 αἰτία δὲ τῆς νίκης οὐχ ἡ τῶν περιγεγεννημένων ἰ. II 92, 11 Μακεδόνες αὐτῆς (sc. Ἑλλάδος) τὴν ἰσχὺν ἀφείλοντο. V 229, 12 (ἡ ἐπιθυμία ἀποτελεῖ) τὴν ἰσχὺν ἴσους ἀσυμβάτους πολέμιους. V 257, 5 διὰ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων. II 251, 28 (ἄμαχος). I 36, 3 πρὸς ἰσχὺν ἐπιδόσιν. I 86, 27 ἵνα πρὸς ἰσχὺν ἐπιδιδῶσιν. IV 144, 16 ἴν' ἀπ' ἐρρωμενέστερας ἰσχύος ἀδικᾶσι. V 226, 8 τῆς ἰσχύος μεταδιδόναι τοῖς ἐξ ἑαυτῶν ἀπειρηκόσιν. VI 34, 7 ὥς δὲ ἀπασαν τὴν ἰσχὺν ἐδαπάνησαν. V 369, 3 πᾶσαν ἰσχὺν ἐκτετημμένοι. I 195, 9 τοιαῦτα πρὸς μὲν ἰσχὺν οὐ συμβάλλεται, τέρψιν δὲ περιποιεῖ. I 238, 3 τὴν ἐκ φύσεως ἰσχὺν ἐξέβλυσαν. I 270, 6 εἰ τις τὴν ἀνηβῶσαν ἰσχὺν ἐν ἀσκήσει τῶν καλῶν ἀναίρει. II 49, 18 ἡ πρὸς ἰσχὺν πρόσδοδος οἰκεία. I 235, 14 (ὁ φαῦλος) ἐκλύεται τοὺς ἰσχύος δεσμούς. I 283, 26 γεωπονοῦντι αὐτῷ προσετιθεῖ τὴν ἰσχὺν τὸ περὶ αὐτὸ γεῶδες. I 284, 3 ἰσχὺν δ' ἡ πληρωσις ἀπεργάζεται. I 284, 9 μὴ προστιθεμένης ἰσχύος οἷς ἐνεργεῖ. I 195, 5 τοῦ ... πρὸς οὕτως καρτερὰν ἰσχὺν ἐξασθενούντος.

ἰχθύς. I 20, 20. 21, 17 ἰχθύων γένη καὶ κητῶν. I 22, 3. 26 μετὰ δὲ τοὺς ἰχθύας τὰ πτηνὰ καὶ χερσαῖα — τὰ μὲν πρῶτα τῇ τάξει φαυλοτέρα πῶς ἦν, ἰχθύες. I 21, 20 sq. ἰχθύας πλέον μετέχοντας σωματικῆς ἢ ψυχικῆς οὐσίας. I 292, 15 θάλατταν μὲν ἰχθύσι καὶ παντὶ τῷ ἐνὸδρῳ γένει. I 51, 18 ὅσοι τὴν ἐπ' ὀστέοις καὶ ἰχθύσιν ἄγαν μετρία. II 205, 9 μείζους αἰετὶ τῆς φύσεως προφαινομένου. II 100, 1 ἴν' ὥς πλείστους ἐντὸς ληφθέντας ἀρκύων οἷα τετλήρεις γεγονότας ἰχθύας συλλαβῶσι. III 19, 5 τὰς ἄλλας πράσιν καὶ νεκρῶν ἰχθύων δυσσομίας. IV 286, 23 ἰχθύων ἢ ὅλα τὰ σώματα ἢ μέρη τούτων ἐκτεθειώκασιν. V 234, 26 cf. II 212, 25 γαστρὶ τῇ θαλαίνῃ δασμούς ἀπαύστως εἰσφέροντας ἀκράτου, πεμμάτων, ἰχθύων. — **Ἰ.**: III 300, 10 οἱ συμβολικῶς εἰσι τὰ νοήματα. ἰχνεύειν. III 58, 20.

ἰχνηλατεῖν. II 312, 2 πάντα δὲ γῆς μυχοὶ ἐπέργεσθαι ... καὶ μετὰ σπουδῆς ... ἰ. III 19, 12 ψυχῆς γὰρ τρόπος ἰ. VI 32, 15 παρ' οἷς ἔθος ἰ. ἀετὰς. III 300, 4 τὸ εἰκάσθαι ποταμῷ λόγον ἐπαινετὸν ἰχνη-

λατούντες εὐρήκαμεν. I 18, 19 cf. IV 83, 2 λόγῳ τάληθές ἰχνηλατῆσαι. II 256, 11 ὅπερ ἀποκεχυρμένον ἰχνηλατεῖται. Ἰχνοσ. II 242, 18 ἀγαθοῦ γνησίον. III 187, 24 ἀπιστίας (coni. σκιά ἢ αὐρα). II 243, 7 καλοκάγαθίας (coni. σκιά καὶ εἰδωλον). II 93, 7 ἵνα μυθ' ἔ. ὑπολειφθῇ πλιόττος ἀρχαίας. I 50, 23. II 49, 23. 293, 6. III 137, 17 κατ' ἔ. II 53, 12 τοῖς ἀληθείας ἔχουσιν αὐτῆς ἐπιβαίνειν. Ἰχώρ. V 236, 4.

καθαγιαῖζειν I 144, 5 τὴν ψυχὴν ... ὁ σοφὸς καθαγιαῖζει. III 296, 4 τὰς ἱεράς ἀναφείς καθαγιαζῶν ἀρετάς. III 256, 16 (ψυχῇ) καθαγιαζοῦσαι δὲ καὶ καλλιτεροῦσαι τὸν ἑαυτῶν ἄφθαρτον βίον. I 195, 22 τοῦ καθαγιαῖσαι καὶ καθιερώσαι χάριν. V 140, 6 οὕτε τι τῶν προσαγομένων ... ἐπὶ τὸν βωμὸν καθαγιαῖζεται.

καθαγιαίεσθαι. I 256, 19 (codd. καθαγνίεσθαι).

καθαγνίεσθαι. III 126, 25 cf. I 256, 19 η. καθαιρεῖν. III 304, 27 τὴν μὲν τῶν ὄλων × ἀρχὴν ἀνοσίους λόγους καθαιροῦσιν. II 112, 21 ἔν' ... οἱ σύμμαχοι ῥᾶστα τοὺς ἐναντίους καθαιρῶσι. II 254, 1 καθαιρήσιν πάντα λόγον. II 16, 2 καθελεῖν αὐτὸ (sc. τὸ νόημα). II 16, 3 τὰ γὰρ ἡδονῆς θελέατα αὐστηρῶ τόνῳ καθελεῖν. I 155, 18 καθελεῖν αὐτὴν (sc. ἡδονήν) εἰσάπαν. III 141, 20 καθελεῖν τὴν σώματος ἄπασαν ἡγεμονίαν. II 31, 4 διὰ δὲ τοῦ καθελεῖν. I 295, 23 ... ὡς ἄσπονδον ἐχθρὸν ... καθελοῦσι (τὸν Κἄν). II 92, 15 μία ἡμέρα τὴν ... μεγάλην βασιλείαν αὐτῶν καθελε. I 261, 19 (Ἀβραάμ) ἐννέα βασιλεῖς καθελών. I 179, 6 καθελών ἐκεῖνος τὸν πόλεμον. II 32, 22 (Ῥεβέκκα) καθελοῦσα τὸ σοφίας ἀγγεῖον ἐπὶ τὸν βραχίονα. — II 110, 24 τοὺς δὴ τοιοῦτους ἵππους ... καθαιρεῖσθαι.

καθαίρειν. I 296, 14 τὴν γῆν ὕδατι κ. ὁ δημιουργὸς διενόηθη. V 178, 16 ἀνδραπόδων τὰ φαυλότατα, περιμάττειν καὶ κ. κατεπαγγελλόμενα. III 247, 20 καθαίρει ... καὶ κενοῖ ψυχὴν ἁμαρτημάτων. V 63, 14 τὸ γε μὴν σῶμα ... λουτροῖς καὶ περιρραντηρίοις καθαίρει. V 159, 5 καθαίρει ἡ φύσις ἐκίσσῃ μηνὶ τὴν μήτρην. III 269, 6 βλάσται περισσά ... ἀς καθαίρουσι καὶ ἀποτέμνουσι ... οἱ γεωργοῦντες. I 145, 19 πλυνέτω οὖν αὐτὴν (sc. τὴν κοιλίαν) καὶ καθαίρετω. II 268, 7 τὴν ἀνθρώπου ψυχὴν καθῆραι. IV 195, 5 καθῆραι τοῦ φόνου. VI 170, 29 Ἡρακλῆς ἐκάθηρε γῆν. III 253, 11 ἐπειδὴ γὰρ ἐκάθηρεν ἡμᾶς ὁ ἱερὸς λόγος.

καθαίρεσθαι. V 56, 7 τὸν δ' ἀρχιερέα τῷ ἔθνει τῆς αὐτῆς ἡξιώσθαι προνομίας ἐν τῷ κ. V 2, 9 ἔνια τῶν ὀφειλόντων κ. III 263, 13 τὴν καθῆρσιν τῆς ψυχῆς αὐτὴν κ. III 199, 12 προβάτω μὲν διάνοιαν κ., λόγον δὲ τοῖς πτηνοῖς, σεμιδάλει δὲ πρᾶξιν. III 200, 2 ταύτην συμβέβηκεν οὐκ ἄνευ τέχνης καὶ ἐπινοίας κ. V 55, 23 τὰ ... τοῦ ἀρχιερέως ἁμαρτήματα καὶ τοῦ ἔθνους ἰσοτίμῳ καθαίρεται ζῷῳ. II 97, 8 ὅσα παθῶν ἡ κακίῳ δένδρα ... ὑποτεμνόμενα καθαίρεται. V 192, 11 αἵματι γὰρ αἷμα καθαίρεται. III 94, 21 ἔν' ... (ὁ νοῦς) διὰ τῶν ὑστάτων καθαίρεται. III 197, 19 πρὸς τὴν τοῦ καθαιρομένου καὶ μετανοοῦντος δὴπου δύναμιν. V 64, 4 βάπτοντας ὑσώπου κλάδους τοῖς καθαιρομένοις ἐπιρραίνειν. II 239, 12 τοῖς ἐξ ἑαυτῶν μὴ καθαιρομένοις. IV 253, 2 οἷς οὐδὲ καθάρασθαι καὶ περιρράσασθαι ἐξεγένετο. II 184, 18 οὕτω τὸ ἀνθρώπων γένος τὴν ἄκρατον κακίαν ἐκαθῆρατο. IV 279, 4 λουτροῖς τε καὶ περιρραντηρίοις καθηράμενος. II 166, 7 σώματα καὶ ψυχὰς καθηράμενοι. I 254, 3 τοῦ καθαρθῆναι χάριν. III 243, 1 ἔάν τε γὰρ ὁ ἐν ἐμοὶ νοῦς ἀρετῇ τελείᾳ καθαρθῇ. V 175, 10 ἕως ἀν ἀπολοῦσονται καὶ περιρρανόμενοι καθαρθῶσι. V 207, 9 μέχρις ἀν ... ἀπολουσάμενοι καθαρθῶσιν. II 76, 9 ἀποβαλὼν αὐτὴς καὶ καθαρθεὶς ἀναλαμβάνει. V 48, 24 (ὁ νοῦς) καθαρθεὶς καθάρσσει ταῖς ἀρετῇς τελείας. IV 28, 10 καθαρθεῖσα (ἡ διάνοια). III 252, 2 ἡ ὁθόνη ... φωτοειδέστατον ἔχει μὴ ἀμελῶς καθαρθεῖσα χρώμα. V 364, 5 τὸν καθάρσσει τελείας νοῦν καθαρθέντα. III 118, 26 μῆπω καθαρθεῖται. III 26, 19 ἔν' ἔχωμεν φ καθαρθῆσόμεθα ἐκνιφόμενοι. V 46, 14 τὴν δὲ τοῦ θύοντος διάνοιαν μὴ οὐ κεκαθάρθαι πάντα τρόπον. III 224, 10 (διάνοια) κεκάθαρται καὶ ὠφέληται. II 156, 18 ὁ τε δεόμενος καθάρσεως καὶ κεκαθαρμένος. III 134, 5 cf. I 135, 13. 157, 22 ὁ τε κεκαθαρμένος τοῦ σοφοῦ νοῦς. II 54, 13 ἐξειλεγμένος τε γὰρ καὶ κεκαθαρμένος καὶ πατὴρ φωνῆς. I 195, 26 cf. V 325, 11. 374, 13 ἡ κεκαθαρμένη διάνοια. IV 49, 9 cf. II 227, 20. III 63, 5. V 149, 26 ἡ ψυχὴ ... μῆπω κεκαθαρμένη παντελῶς. II 84, 17 ἀνδρὸς κεκαθαρμένου καὶ τελείου. I 141, 9 ὅπό τε λόγου κεκαθαρμένου. V 187, 8 ἐπέτρεψεν οὖν τῷ τοιοῦτῳ ... ἅτε μῆπω κεκαθαρμένῳ. II 111, 10 αἰσθήσει κεκαθαρμένη. I 296, 22 ἔχουσιν γὰρ κεκαθαρμένην ὄρασιν. I 181, 19 ὡ μύστα κεκα-

- θαρμένοι τὰ ὅτα. II 156, 11 οἱ κεκα-
 θαρμένοι καὶ ὑγιαίνοντες ἀστέτοι λόγοι. V
 222, 12 τὰ ὅτα σου κεκαθαρμένα. I
 178, 6 ἕκαστος τὸν μὴ κεκαθαρμένον.
 II 272, 13 τὸν ... μὴπω κεκαθαρμένων
 ἀνθρώπων βίον. III 126, 20 ψυχὰν ἀσι-
 νών καὶ κεκαθαρμένων. V 121, 17 τῶν
 ... ἀγενετικῶς περιρραντηρίους κεκαθα-
 ρμένων. III 236, 17 ταῖς ... τῶν ἄκρως
 κεκαθαρμένων διανοίαις. I 257, 9 πάντων
 τῶν μερῶν κεκαθαρμένων. II 52, 20 ἂ τοῖς
 ὅτα κεκαθαρμένοις ὑψηγῆται. IV
 227, 3 τοῖς ὅτα καὶ γλῶτταν σοφία κεκα-
 θαρμένοις. III 281, 3 τοῖς μὴ λίαν κε-
 καθαρμένοις. II 105, 17 cf. V 72, 10
 ψυχᾷς τέλει κεκαθαρμένοις. I 140, 30
 εἰς ἱεράς καὶ ὁσίους καὶ κεκαθαρμένας
 δόξας.
 καθαίρεσις. II 257, 1 (τοῦ ἀγαθοῦ). III
 66, 5 ἐχθρῶν ἀδικημάτων. I 81, 3
 (ἀφροσύνης). III 304, 9 τῆς αἰωνίου βα-
 σίλειας. II 140, 25 εὐσεβείας καὶ ὁσιό-
 τητος. III 169, 30 ἡδονῆς. V 127, 16
 τῶν τῆς φύσεως θεσμῶν. III 262, 7
 ἰσότητος. II 175, 17 τοῦ καλοῦ. IV
 282, 22 τοῦ κρείττονος. V 60, 17 λογι-
 σμοῦ. II 265, 19 τῆς ἀμείνονος μοίρας.
 VI 184, 6 τῶν παρ' ἐνόμις νομίμων. VI
 185, 12 τινὸς τῶν Ἰουδαϊκῶν νομίμων.
 II 254, 4 τούτου (sc. νοῦ) δὲ καιρὸς ἐστὶ
 τῆς καθαιρέσεως. II 253, 24 τοῦ ὀχυ-
 ρώματος τούτου. II 117, 2 (πάθους καὶ
 κακίας). II 192, 11 τῶν παθῶν. II 174,
 14 παιδείας. II 277, 3 τοῦ πανσόφου.
 VI 162, 18 Σημανίου. III 154, 16 φρονή-
 ματος ἀλόγου.
 καθαιρετικός. VI 176, 8 Ἄρης ... πο-
 λέμων.
 καθάλλεσθαι. II 117, 6.
 καθαρεύειν. IV 235, 11 δεῖ τὸν τέλειον
 καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ βίῳ παντὶ κ. V
 166, 14 πρὸς τὸ κ. τῆς αἰτίας. V 188, 9
 τῶν μὲν ἐκουσίῳν ἀδικημάτων αὐτὸ μόνον
 ἰδιώτας κ. ἐφέλθω. II 83, 2 τὰ ὑγιαί-
 νοντα καὶ ζῶντα τοῦ μὴ κ. μiasμάτων
 αἷτια γίνεται. IV 290, 11 εἰ καθαρεύει
 ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ γλῶτταν. V 166, 17
 ἐπεὶ ἀνυπαίτιος ἡ γυνὴ καθαρεύει τὸν
 βίον. I 173, 26 εἴτε ἡ διάνοια ὑγιαίνει
 καὶ καθαρεύει εἴτε νοσεῖ. III 2, 14 ὅταν
 ἀμαρτημάτων καθαρεύῃ. V 165, 12 κλν
 μὲν καθαρεύῃ (ἡ γυνή). IV 232, 14 σύμ-
 βολον ... βίου καθαρεύοντος. V 351, 9
 καθαιρεῖν τῇ γῇ. V 166, 8 τὴν δὲ κα-
 θαρεύουσαν (γυναῖκα). II 58, 5 καθαρεύ-
 ομεν ἀδικημάτων. IV 216, 14 ὥσπερ
 τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καθαρεύσαι. V
 26, 1 (πύρην) σπουδάσασα μiasμάτων κα-
 θαρεύσαι. I 146, 6 (ἐάν ἡ γυνή) καθα-
 ρέσῃ δὲ πρὸς τὸν νόμιμον ἄνδρα. IV
 71, 1 ταύτην καθαρεύσας τὴν ἡμέραν.
 καθαριότης. V 2, 6. 38, 2. VI 60, 3.
 καθαρμός. V 320, 19.
 καθαρός. IV 172, 8.
 (αἰθρ.) IV 19, 15. V 220, 19 (αἰθρῶν).
 V 25, 4 νήφοντος ... αἶ τε αἰσθήσεις.
 VI 179, 1 (ἀήρ). II 83, 17 τὰ μὲν ἀκού-
 σια τῶν ἀδικημάτων. V 65, 6 (ἄνθρω-
 πος). V 36, 14 ἀρετῇ. V 27, 3 (ἀρουρα).
 I 10, 2. II 62, 14. 85, 6. 141, 26. III
 21, 1. 157, 6. IV 17, 10. 155, 1. V 344, 8
 (αὐγῇ). II 56, 9. 178, 25 αὐγαί. IV 192, 13
 (αὐτόχειρες). II 123, 24. V 77, 19. 277, 1
 (βίος). IV 237, 5 (βωμός). II 277, 11.
 III 177, 5. IV 3, 13 (γένος). III 134, 11.
 IV 156, 17. 236, 10 (γνώμη). III 133, 16.
 V 25, 17 (γονεῖς). IV 205, 17 (διάνοιαι).
 III 271, 1 (δόγματα). V 317, 18 εἶδος.
 II 194, 21 τοῦ συνειδότης (ἐλεγχος). II
 84, 19 βελτιοῦσθαι τὰ ἔνδον καὶ ἐξ ἀκα-
 θάρτων καθαρὰ γίνεσθαι. V 234, 6 (τὰ
 ἔνδον) τὰ πρὸς ἐδωδὴν καθαρὰ. I 296, 12.
 297, 2 τὰ δὲ ἐπὶ ταῦτα ἐν μὲν σοφοῦ
 ψυχῇ. V 234, 24. 235, 7 (τὰ ἐρπετά) πρὸς
 ἐδωδὴν οὐ καθαρὰ. IV 29, 22. 281, 22
 (εὐσέβεια). V 151, 9 (ζωή). V 94, 13.
 16. 312, 2 (ζῶν). V 70, 11 μέλιττα ζῶν
 ἐστὶν οὐ καθαρὸν. V 94, 15 τὸ μὴ κα-
 θαρὸν ζῶν. II 124, 4. V 33, 12. 60, 10.
 233, 3. 257, 9 sq. 312, 8 cf. 316, 9 (ζῶν).
 II 139, 13. III 190, 27. V 256, 2 (ἡ-
 λιος). II 225, 8 (ἡ τῆς λέπρας ἡρεμία).
 III 168, 7. VI 79, 15 (θάνατος). II
 58, 13 τῇ καθαρωτάτῃ (θεῇ). V 299, 2
 (ιδέα). III 100, 4 (ιδιότητες). I 18, 13
 (ιερόν). II 156, 20 ὁ παιδείας καρπός.
 V 94, 5. 10 (κτῆνος). II 155, 8 (ὁ λευ-
 κωθεῖς). IV 217, 13 (λίθος). II 199, 11
 (λογισμός). I 150, 15 (λόγος). I 296, 20
 (μέρη). V 167, 15 (μήτρα). II 138, 1 (ἡ
 καθαρωτάτη τοῦ παντός μοῖρα, οὐρανός).
 IV 146, 11 αἱ καθαρώταται μοῖραι τῆς
 τῶν ὅλων οὐσίας. V 136, 16 νᾶμα. III
 146, 18 νόημα. I 257, 2 (νόμισμα). I
 84, 14. II 158, 15. 189, 23. III 15, 20.
 99, 6. 125, 3. 192, 13. 223, 2. 234, 13. 236,
 10. VI 97, 6 (νοῦς). II 85, 10 (ἡ τῆς
 ψυχῆς οἰκία). II 84, 15 τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ.
 II 66, 13. IV 283, 11 (οὐσία). II 246, 24
 ὁ ψυχῆς ὀφθαλμός. II 127, 9. V 25, 17
 (παρθένος). IV 139, 11 (πηγή). IV 92, 13.
 134, 17 (πίστις). II 43, 25. IV 209, 16.
 V 67, 1 (πνεῦμα). III 176, 7 τοῦ λογι-
 σμοῦ (ποιήμα). V 59, 11 (προαίρεσις). III
 70, 10. 209, 11. IV 236, 17 (πῦρ). V
 49, 8. 354, 25. VI 28, 21. 186, 10 (συνει-
 δός). I 84, 13 (σύστασις). V 60, 22 σῶμα.

VI 65, 20 τράπεζα ... τῶν ἐναίμων. IV 233, 19. V 166, 10. 17 (ὑδωρ). I 47, 18. 48, 2 (ῥαγ). III 168, 22 (ὑπολήψεις). III 262, 22 (αἱ ἐν τοῖς ὕπνοις φαντασίαι). III 280, 6 τὸ ἀφ' ἡλίου ... φέγγος. V 246, 5 (φίλια). I 73, 15. 81, 66. 148, 19. 182, 12 (φύσεις). III 21, 6 φύσεις. IV 91, 19 φῶς. V 281, 19. VI 63, 20 (χειρες). V 66, 11 (χρυσός). IV 208, 2. V 57, 4. 65, 7 (χωρίον). II 136, 12. III 235, 7 (ψυχαι). — VI 2, 4 ἰδέας ἀνατελλάντες ὧν οὐδενὶ μὴ καθαρῷ θέμις ψύειν. V 62, 14 τὸν ἀνάγοντα θυσίας ... καθαρὸν εἶναι σῶμα καὶ ψυχὴν. V 86, 20 εἰ κ. σῶμα καὶ ψυχὴν. II 83, 11 τὸν ... κατεσχημένον τῇ λέπρᾳ καθαρὸν φησιν εἶναι. V 186, 9 τοὺς ἀνελόντας ... καθαρούς εἶναι. V 207, 8 τοὺς προσαψαμένους νεκροῦ σώματος ... μὴ εὐθὺς εἶναι καθαρούς. V 184, 16 sq. cf. II 182, 6 ὅλῳ βίῳ κ. ὧν καὶ ἐκ καθαρῶν. V 188, 16 ἀπεκτονότας ὡς ἐναγεῖς, ἀλλ' οὐχ ὡς καθαρούς (ὑποβλέπεσθαι). V 176, 7 τὸ (αἵμα) τῶν καθαρῶν ἐκτείναν τῷ μὴ καθαρῷ. — I 8, 15. 40, 19. 48, 3 cf. IV 299, 3. 303, 14. V 264, 4. 289, 6 (τὸ καθαρῶτατον τῆς οὐσίας, οὐρανός). III 49, 7 τὸ γὰρ ἐν καὶ μόνον καὶ καθαρὸν ὄντως. IV 250, 6. VI 142, 19 ἐν τῷ καθαρῶτάτῳ. V 62, 6 ἀπὸ τοῦ καθαρῶτατος τῆς ἀνθρωπίνης προφῆς. VI 146, 8 τὸ καθαρῶτατον τοῦ δήμου. V 25, 13 „εἰς διαστολὴν καὶ διάκρισιν ἁγίων καὶ βεβήλων καὶ καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων.“ II 197, 22 βέβηλα ἁγίων καὶ ἀκαθάρτα καθαρῶν διατέλλεται. II 271, 26 sq. ἀποποιῶν ἡγοῦμενος καθαρὰ μὴ καθαρῶς συνεῖχθαι. — V 207, 19 (ὁ μὴ κ.). IV 222, 6 ὅπερ τοῦ μηδὲνα τῶν μὴ καθαρῶν εἰστέναι. V 207, 10 οὐδὲ τοῖς σφόδρα καθαρῶς. — I 140, 26. II 61, 3. 67, 16. 179, 17. 183, 10. 282, 24. III 20, 8. 26, 7. 30, 16. 129, 17. 252, 3. IV 24, 3. 75, 17. 283, 20. 291, 17. V 53, 16. 149, 6. 283, 8 καθαρῶς. III 101, 18 καθαρώτερον.

καθάρσια, τὰ. I 262, 29 cf. II 58, 11 περιρραντηρίοις ἢ καθαρσίοις χρώμενος. I 193, 10 τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις ἀπορρύπνυνται. V 125, 15 (τὸ Ἰουδαίων ἔθνος) ἅπασιν τοῖς ἁγνευτικοῖς καθαρσίοις χρώμενον. V 175, 10 ἕως ἂν ... καθαρῶσι τοῖς εἰωθόσι καθαρσίοις. IV 192, 17 τῶν δὲ καθαρσίων ἐπιτελεσθέντων. IV 195, 9 καθαρσίων ἐδέχετο τοὺς κτείναν. V 147, 5 τοῖς βεβήλοισι καὶ πράγμασι καὶ σώμασι καθαρσίων εὐπορητέον. III 252, 14 καθαρσίοις περιρρανάμενος ἱεροῖς. V 28, 11 ὅτι μικρὰ τούτων κ. III 197, 21 οὔτε γὰρ μικρὰ μεγάλων οὔτε μεγάλα

μικρῶν δέεται καθαρσίων — III 199, 10 τὰ δὲ κ. τῶν τριῶν, διανοίας, λόγου, πράξεως. III 178, 5 (ἡ ψυχὴ) τοῖς φρονήσεως λουτροῖς χρησαμένη καὶ καθαρσίοις. V 325, 12 κεκαθαυμένης διανοίας καθαρσίοις τελείως.

καθάρσις. V 311, 9 πρὸς ... καθάρσιν δραγματῶν καὶ διάκρισιν σκυβάλων. IV 215, 8 τῶν ὑπὸ σελήνῃ. II 152, 24 sq. τὸ φυτὸν καθάρσεως δέεται. II 156, 18. 22 ἀπερικάθαρτος καρπὸς δὲ τε δεόμενος καθάρσεως. V 104, 4 καρπὸς. — V 212, 9 τῶν συγχομισθέντων (καρπῶν). II 42, 19 διὰ δὲ μυκτηρῶν αἱ ἐκ κεφαλῆς καθάρσεις. I 64, 9 γυναῖξί δὲ αἱ καταμήνιοι καθάρσεις. V 238, 19 καθάρσεις χολῆς ἐφθάρσαν. V 52, 20 ἡ τῶν περιττωμάτων ὑγρὰ κ. — V 59, 2 ἐντός ὥρων ἱερῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ κ. V 28, 2 τὸν ἀρχιερέα πλείονος ἐδικαίωσεν ἁγιστείας καὶ καθάρσεως. IV 246, 5 ὅσοι τὰς τελείας καθάρσεις ἐδέξαντο. IV 235, 4 διὰ καθάρσεως ἁγνευτικῆς. V 45, 19 τὰς (θυσίας) δ' ὡς καθάρσεως <τρεῖς>. προστάττει γὰρ δύο χιμάρους ἀνάγειν καὶ κριόν. V 64, 25 ζῶσι πρὸς τὴν τοιαύτην καθάρσιν ἐπιτηδεύον. V 57, 6 χιμάρῳ ποιεῖται τὴν καθάρσιν. (V 57, 13 ἀμαρτία conl. Cohn). — V 62, 17 καθάρσιν δ' ἐπενόησεν ἐκατέρῃ τὴν προσήκουσαν, ψυχῇ μὲν ..., σώματι δέ. V 63, 2 τίς οὖν ἡ ταύτης (sc. ψυχῆς) κ.; V 121, 10 ψυχῆς καθάρσιν αἰνέτεται τὰ διαβατήρια. III 263, 12 τὴν καθάρσιν τῆς ψυχῆς αὐτὴν καθάρεισθαι. V 149, 27 ψυχῇ κεκαθαυμένη τελεία καθάρσει βίων. I 296, 15 τὴν ψυχὴν τῶν ἀμυθῆτων ἀδικημάτων καθάρσιν λαβεῖν. V 48, 24 (ὁ νοῦς) καθάρσει καθάρσει ταῖς ἀρετῆς τελείας. V 364, 5 τὸν καθάρσει τελείαις νοῦν καθαρθέντα. IV 23, 18 λογισμῶν καθάρσεως ἐφειμένον. III 199, 19 σύμβολον ... τῆς τοῦ ἀρίστου καθάρσεως, διανοίας, τὸ ζῶων ἀριστον, τὸ πρόβατον. V 45, 13 (coni. φυγῇ) ἀμαρτημάτων. III 197, 22 διὰ τριῶν (λόγων, βουλῶν, ἔργων). V 64, 9 sq. τοῦδ' ὑπολαμβάνων εἶναι τὴν ὠφελιμωτάτην καθάρσιν, τὸ γνῶναι τίνα ἐαυτόν. III 198, 10 τὸ ... ἀριστον τῆς καθάρσεως ... μὴδ' ἐνθυμείσθαι τι τῶν ἀτόπων.

καθάρτης. V 15, 13.

καθεύδειν. III 242, 6 ἐφ' ἧς (sc. ἀρετῆς = γῆς) καθεύδει ὁ ἀσκητής. V 72, 1 οὐ μόνον ἐργηγορότες εὐπάσχομεν ἀλλὰ καὶ καθεύδοντες,

καθηδουπαθεῖν. IV 158, 19. V 237, 23.

καθήκειν. I 10, 8 ὅση πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κατὰ σελήνῃ καθήκει. I 209, 11 τούτῳ καθήκει τὰ πρεσβεία. I 160, 3

οὐκ ἀφ' ἑξέως καθηκούσης. I 173, 15, 21 καθήκον ἔργον. I 173, 13 τὸ μὴ καθήκον ἔστιν ὅτε δρᾷται καθηκόντως. I 97, 3 βουλόμενος καθήκον τι νοῆσαι ἐπαπαγγέλλεται ταῖς παρὰ τὸ καθήκον ἐπιτροχαῖς. — I 75, 8 cf. 117, 14. 141, 1. 149, 8. 160, 3. 219, 15. II 151, 25. 152, 19 τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς φιλοσοφοῦσι καθήκοντα.

καθιερεύειν. VI 34, 8. 212, 4.

καθιεροῦν. V 316, 5 ὅλον αὐτὸν κ. ἀπαρχὴν τῷ θεῷ. III 107, 18 τὰς τῆς ψυχῆς ... ἐπάροισι κ. ὡς ἅγια. III 43, 4 ἵνα τὸ μὲν ἡμῖς αὐτοῦ, τὴν δρακμήν, καθιερώμεν. V 60, 12 αὐτοὺς ἀνατίθεαι καὶ καθιεροῦσιν. V 34, 4 ἀλλ' ὅμως ... τοὺς πρωτοτόκους ... καθιεροῖ. III 271, 19 πᾶνθ' ὅσα καλὰ ... βλαστήματα καθιεροῦντας. V 94, 9 δύο ἀνθ' ἑνὸς καθιερούτω. I 195, 22 τοῦ καθαιγάσαι καὶ καθιερώσαι χάριν. IV 195, 18 πάσης τῆς λείας τὰς ἀπαρχὰς καθιερώσαι. III 91, 22 τὰ πρωτότοκα καθιέρωσε πάντα. III 269, 23 ὅτι τὴν ... πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπουδῇ ... εὐαγῶς καθιέρωσαν. V 60, 10 τὰ μὲν ἐκ τῶν καθαρῶν καθιερώσαντες.

καθιεροῦσθαι. V 46, 14 ἄποπον γὰρ ἕκαστον μὲν τῶν ὀλοκαυτουμένων ... κ. V 34, 6 ἐξ ὧν ὁ πρῶτος βλαστήσας καρπὸς καθιερούται. V 51, 19 διὰ τί δὲ τὰ μέρη ... καθιερούται. V 44, 22 ἐπειδὴ τῶν γεννημάτων τὰ πρῶτα, αἱ ἀπαρχαί, τότε καθιερούται. V 69, 8 ὧ (sc. πυρὶ) πᾶσαι (θυαῖαι) καθιερούνται. III 92, 11 τὸ μνημεῖον ἐν στάμνῳ χρυσῷ καθιερούτω. III 93, 18 ἵνα ... καθιερωθῇ τὰ θύματα. VI 194, 17 ἵνα θυαῖαι ἐναγέσι πρῶτως καθιερωθῇ τὸ ἀφίδρυμα. VI 218, 25 τὸν βραχὺν οὕτως περιβολὸν αὐτῷ καθιερωθέντα καὶ καθοσιωθέντα. V 117, 26 χαριστήριον ἀνετίθησαν θεῷ καθιερωθέντες. V 30, 2. 6. 31, 21. 131, 11 (τὰ καθιερωθέντα). IV 196, 7 ἐν τῇ καθιερωμένῃ σκηנῇ. V 32, 14 τὰ καθιερώμενα.

καθιέρωσις. V 34, 10 τῶν πρωτοτόκων υἱῶν.

καθικετεύειν. V 281, 16.

κάθοδος. III 152, 7 τὴν κάθοδον ἄνοδον ἐπίντος τοῦ νομοθέτου. III 135, 17 κάθοδον ψηφισάμενος (opp. ἐπάνοδος). I 195, 20 τάπιγεια ... κάθοδον δυνάμεων θεοῦ προσδοκῆσαντα. IV 278, 24 νεφέλης. III 62, 21 εἰς τὴν πατρίδα. VI 217, 24 ἡ φυγὴ καὶ ἰσότημος καθόδῳ. V 363, 11 ἦν (sc. φυγὴν) ... λέγων καθόδου κρείττονα. II 171, 16 κατὰ τὴν φυγὴν τῆς ἐτέρας κάθοδον τῇ ἐναντία ψηφισάμενος.

II 267, 7 οἱ πάλαι πεφευγότες ... κάθοδον εὐρήσουσι. III 135, 3 φυγάδων. III 132, 28 τῶν πεφευγόντων. V 245, 12 τοῖς ἐν τῇ ξένῃ σποράδιν ἀσφαλῇ κάθοδον παρέξουσιν. III 135, 7 κ. εὐθὺς δίδονται τοῖς ἐκουσίοις σφάλμασιν.

καθολικός. καθολικώτερος: V 207, 20 (ἀπόφασις). IV 257, 10 (νόμοι). IV 2, 2 (νόμοι). VI 191, 17 (πολιτεία). V 163, 12 (πρόσταξις). V 260, 16 (προστάξεις). V 336, 11 (ὕποθεσις).

καθορᾶν. III 224, 2 (τὸ θεῖον) πάντα κ. δυνάμενον. V 80, 4 πάντα κ. ὁμμασιν ἀκοιμήτοις. II 246, 25 ὧ μόνῳ τὸν θεὸν ἔξεστι κ. II 62, 15 (ὁ θεός) τηλαυγὺς πέφυκε κ. I 101, 24 τὰ θεοῦ κ. ἀπόρρητα. I 278, 7 πῶς γὰρ ἂν θνητὴ φύσις ... ἡδύνατο ἢ τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐτέρωθεν κ. II 70, 20 οἱ δὲ κ. ἀδυνατοῦντες. III 135, 25 δυνάμενοι δὲ κ. ἐπηρώθησαν. V 13, 20 διάνοιαν δὲ κ. δυνάμενην. I 25, 22. III 259, 15 τοῖς δὲ κ. δυνάμενοι. I 96, 4 ὅταν ἡ δῆψι γραφένῃ ἢ πλαστῶν ἔργα ... καθορᾶ. III 264, 15 ὁρατικός καὶ δὲ καθορῶν. V 267, 20 τὸν δὲ καθορῶντα (πλοῦστον). III 102, 11 ἢ τὰ δὲ καθορῶσα (ψυχῇ). II 111, 15 (ἄνδρες) δὲ καθορῶντες. III 114, 5 παρὰ τοῖς δὲ καθορῶσι. II 305, 12 ἧς δείγματα σαφεῖ ... κατόψεσθε. I 151, 1 ὧ τὰ θεᾶς ἀξία κατόψονται. II 138, 10 τὸ δὲ κατιδεῖν. I 106, 22 κατιδεῖν ψυχικῶς τὸ σωφροσύνης κάλλος. I 174, 1 γινώμης ἀφανοῦς κατιδεῖν ἐνθύμημα. II 216, 14 τὰ ἀθέατα κατιδεῖν. II 290, 23 ὧ κατιδεῖν ἔξεστι μόνῳ. II 294, 21 οὐδενὶ γὰρ ἐξ ἡν τὰ συσταθέντα κατιδεῖν ἄρκως. I 127, 23 εἰ μὴ κατιδεῖν ἐν τῇ χώρᾳ μέγα ... ἀσέβημα. II 57, 7 ἄστατον κατεῖδε τὴν γένεσιν. II 26, 12 ὁ δὲ τῆς διανοίας ὀφθαλμός ... τὰ ἐν αὐτοῖς σπλάγγνοις ἐγκεκρυμμένα κατεῖδε. II 114, 22 δὲ (sc. δράκοντα) ... ὁπότε κατιδοῖεν. II 50, 20 (ἡ ψυχῇ) κατεῖδε τὸ γνήσιον ἀρετῆς κάλλος. II 296, 6 ἐπειδὴ τὸ ἐρρωμενέστερον τῆς ψυχικῆς δυνάμεως κατεῖδε περαιωθέν. II 60, 19 ὁ δημιουργός ... κατιδὼν τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. I 72, 10 (ὁ θεός) ἐλέησας γὰρ ἡμῶν τὸ γένος καὶ κατιδὼν ὅτι ... II 185, 16 ὁ δὲ κατιδὼν ταγαθὸν τοῦτο. I 17, 20 (ἡ ὅρασις) κατιδοῦσα φύσιν ἀσέβων. I 14, 12 κατιδόντες ... τὰς ἡλίου καὶ σελήνης περιόδους. II 294, 26 ὡς ἕκαστα καὶ ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο κατιδόντες.

καθοσιουσθαι. V 231, 8 ἄχρις ἂν αἱ ἀπαρχαὶ καθοσιωθῶσι. V 237, 21 τῷ καθοσιωμένῳ καὶ ἱερῷ πυρὶ. V 147, 7 τὸ δὲ τολμᾶν τὰ καθοσιωμένα παρακρίπτειν. V 176, 7 τὸ τῶν καθοσιωμένων (αἵμα).

V 353, 13 εἰς τὰ ἄγια καὶ καθωσιωμένα.
 VI 195, 16 περὶ τοῦ μηδὲν κινεῖν τῶν ἐξ ἀρχῆς καθωσιωμένων. VI 199, 13 πρὸς τοὺς καθωσιωμένους νόμους. VI 218, 25 τὸν ... περίβολον αὐτῷ καθιερωθέντα καὶ καθοσιωθέντα.
 καθυποκρίνεσθαι. V 98, 16 εἰ καὶ τῷ προσώπῳ μειδιᾷ καθυποκρίνεται. V 327, 4 τί δὴ ... καθυποκρίνεσθε; VI 133, 8 καθυποκρίνοντο τοὺς πάσχοντας. III 145, 7 ὡς εἰ καὶ ὁ νοσῶν τὸν ὑγιαίνοντα καθυποκρίνοιο. IV 96, 15 καθυποκρινόμενος τὸν δυσχεραίνοντα ... εἶπεν. IV 24, 10 cf. VI 123, 22 καθυποκρινόμενος ὡς ἐν θεάτρῳ. IV 72, 1 τῷ αὐτῆς ἀνδρὶ καθυποκρινομένην τὴν σώφρονα καὶ κομίαν. III 185, 16 ἐπιμορφάζειν καθυποκρινόμενους τὸ δοκεῖν. V 216, 13 ἀπιστίαν δὲ καθυποκρινάμενος νόθην πίστιν.
 καίειν. II 259, 3 (αἰθρ) παρὰ τὸ αἶθιν, ὃ δὴ κ. ἐστὶ κατὰ γλῶτταν. I 62, 17 ἴδιον τὸ κ. πυρός. IV 279, 19 τοῦ πυρός τὸ μὲν φωτίζειν τὸ δὲ κ. πέφουκεν. II 74, 8 τὸ αὐγοειδὲς ... τὴν μὲν τοῦ κ. μεθεμμένον δύναμιν, τὴν δὲ τοῦ φωτίζειν περιέγον. I 173, 17 τὸν ἱατρὸν κενοῦν ἢ τέμνειν ἢ κ. διεγνωχότα. I 163, 23 (τὸν κάμνοντα) φαρμάκοις ἰάσονται (καὶ) διαίτη, τεμῶ, καύσω. — IV 136, 14 ἡ μὲν καυστικὴ δύναμις τῆς φλογός ὡς ξύλον καίεται. VI 27, 13 ζῶντες καίμεθα. IV 135, 13 sqq. ὁ ... καίμενος βάτος. IV 279, 22 καίμενοι καὶ κατακαίμενοι διατελοῦσιν ὑπὸ τῶν ἔνδον ἐπιθυμιῶν.
 καινός. I 233, 17 ἀγαθός. VI 133, 15 (ἀδικήματα). VI 7, 10 μηδὲν καινὸν τῶν ἀνθρωπίνων εἶναι. VI 173, 15 (Ἄρης). IV 181, 11 ἄσμα. IV 13, 24 (γένους) ἀνθρώπων. III 146, 20 τὸ αὐτομαθὲς γένος. II 2, 25 (δίκη). III 63, 17 ἔθνος καὶ γένος. III 202, 22 (ἐνιαυτός). V 167, 4 (ἐπιθυμία). V 127, 15 ἐπιτηδεύσεις ἀδικημάτων. V 351, 18 τὸ ἔργον. III 48, 21 (εὐρεσις). II 226, 4 (εὐχή). V 236, 23 (ἡδοναί). III 300, 9 (ἡχος). V 7, 12 (θεοί). III 81, 15 (θεωρήματα). II 81, 11 (κατάλογος). II 256, 6 μᾶθημα. II 83, 1 καινότατος ... ὁ νομοθέτης. II 130, 3 (ἡ οἰκία τῆς παιδείας). V 13, 2 (πολιτεία). II 241, 15 πρόσρησις. I 182, 1 (τελετή). VI 172, 3 (τέχνη καὶ ἐπιστήμη). III 233, 2 (τύπος). VI 68, 3 (ἕμνος). II 50, 15 καινοτάτη γὰρ τις αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) ἡ φύσις. VI 172, 1 (χάριτες). — II 278, 6 κ. δ' ὦν ἐν ἅπασιν τὴν ἐπιστήμην. II 33, 23 διὰ μνήμης καὶ ἄλλων καινοτέρων. II 6, 14 μηδενὸς περὶ αὐτὰ συμβεβηκότος καινοτέρου.
 καινότης. IV 140, 5. VI 62, 19.

καινοτομεῖν. IV 124, 17. 168, 1. VI 77, 20.
 καινουργεῖν. V 368, 6 ἀ δὲ ὑπερβολὰς μεμυθεῖσθαι δοκεῖ, βαρύτερα πέφυκε κ.
 V 157, 16 ἡ δὲ ζηλοτυπία ... καινουργεῖ κακὰ καὶ δυσίατα. III 277, 23 Ξέρξης ... καινουργῶν τὴν φύσιν. VI 219, 4 καινουργῶν καὶ μεγαλουργῶν ἀ μήτε δρᾶν μήτε λογίζεσθαι θέμις. I 293, 4 εἰ τὸ δὴν ... καὶ ζῶον πανταχοῦ βιωσόμενον ἐβουλήθη καινουργῆσαι. III 263, 11 ὅπερ ὡς ὅτε ἐκαινουργήσεν ἐξουρῶν περιτομῆς περιτομήν. IV 172, 12 ὅτε τῶν στοιχείων νεωτερισμὸς ἐκαινουργήσῃ. V 163, 19 ὅτι ἡδονὰς ἀηδεστάτας ἐκαινουργήσαν. IV 31, 21 οὐχὶ τὰς ἐν ἔθῃ καινουργήσας ... τιμωρίας. III 278, 7 τοῦτ' ἰδίως καὶ ξένως κεκαινοῦργηκεν.
 καινουργεῖσθαι. IV 246, 15 πάντως τι καινουργεῖται τῶν ἀθέσμων. VI 196, 7 μὴ πυθόμενοι τὴν καινουργουμένην ἀνάθεσιν. I 278, 11 ὅσα ταῖς ἐτήσiais ὥραις καινουργούμενα. IV 303, 3 γῆ δὲ καὶ θάλαττα πληροῦται τῶν καινουργουμένων αἰεὶ συμφορῶν. IV 148, 2 ἐκ μηνιμάτων θείων κεκαινοῦργησθαι τὰ συμβάντα. IV 127, 23 μέγα καινουργηθὲν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀσέβημα. II 57, 6 (Ἀβραάμ) συμποδίσας ... τὸ καινουργηθὲν ἱερεῖον. VI 211, 9 τοῦ καινουργηθέντος τολμήματος. III 304, 11 τῷ καινουργηθέντι τολμήματι. VI 131, 9 διὰ μέγεθος κεκαινουργημένης ὠμότητος. IV 276, 14 τὴν δὲ κεκαινουργημένην φωνὴν ἐπιπνεύουσα θεοῦ δύναμις. VI 31, 2 κεκαινουργημέναις αἰκλαῖς. V 109, 12 κεκαινουργημέναις βασάνοις. V 297, 4 αἰεὶ κεκαινουργημέναις ἐπινοαῖς. V 195, 2 κεκαινουργημέναις ἰδέαις.
 καινοῦσθαι. II 130, 5 (ἡ παιδεία) ταῖς συνεχέσιν ἐπιμελείαις καινούμενη. IV 233, 4 ἐφ' ὅσον ἐχρονίζει καινούμενον καὶ νεάζον. II 226, 20 ἐν ... καινούμενοις ... ἀγαθοῖς.
 καιρός. III 24, 17 πρὸς καιριωτάτην ἀπόδοσιν. V 176, 16 (ἐπιθέσεις). IV 229, 15 (μεταβολή). — II 199, 25. III 31, 12. 90, 13. V 193, 16 (τὰ καίρια). II 38, 7 σπεῖρει δ' ὁ θεὸς ἐν ψυχαῖς ... οὕτως καίρια καὶ τέλεια. — I 272, 8. V 53, 24 καιρίως.
 καιρία. I 19, 18 ἔννοια γὰρ καιροῦ τίς ἂν εἴη πλὴν χρόνος κατορθώσεως; III 272, 3 conl. ἀνάγκη, τύχη. I 19, 17 cf. 18, 15. V 203, 1 καιροὺς δὲ τὰς ἐτησίους ὥρας ὑπελήφεν εἶναι. III 202, 16 τὰς ὥρας τοῦ ἔτους καιροὺς εἶναι. I 115, 16. 18 τρεῖς οὖν καιροὺς, ὃ ψυχῇ, τουτέστι τὸν τριμερῆ χρόνον σύμπαντα ἐμφανῆς αἰεὶ

γίνου θεοῦ. II 27, 1 νομίζουσι γοῦν τὸν καιρὸν θεόν. II 27, 13 ἐπὶ τὸν ἀντίθεον καιρόν. III 202, 14 ὁμολογεῖ τὸν θεόν καιρόν. — V 100, 19 ἔνιοι δὲ αὐτὴν (sc. τὴν ἐβδόμην) καιρὸν προσηγόρευσαν. V 44, 9 πρῶτον δὲ καιρὸν τὴν ἐαρινὴν ὥραν καὶ ἰσημερίαν καλεῖ. V 45, 6 ὁ τρίτος ... κ. ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ κατ' ἰσημερίαν μετοπωρινήν. V 101, 1 cf. I 13, 24. II 32, 10. III 64, 15. IV 219, 18 τῶν καιρῶν αἱ περίοδοι. II 25, 2 καιρῶν ὁ-ξεΐαις μεταβολαῖς. I 278, 10 καιρῶν (ἰ-διότητες). — III 86, 25 ἀνάγκη καὶ βία καιροῦ. V 103, 7 cf. 179, 17. VI 5, 7 ἀβούλητοι καιροί. V 86, 19 ἐπιτῆδαιοι. I 239, 13 ἐπιτηδεύοντας. IV 11, 9 ἄπερ ἐκεῖνος ὁ κ. ὤμωρσε. II 49, 6 ἐάν δὲ πού τις κ. βιάζεται. — II 120, 6 πρὸς δὲ τὰ ἀκόλουθα κ. ἥδη τρέπεσθαι. II 126, 3 (ἐπιτηδεύοντας) τοῦ γαμεῖν. I 31, 1 τοῦ δύνασθαι προῖεσθαι σπέρμα γόνιμον. III 8, 15 ἐπειδὴ τότε κ. ἐντυγχάνειν γένεσιν τῷ πεποιθότι. I 192, 23 ὁπότε κ. ἐγρηγόρσας. V 46, 10. 24 εὐφροσύνης. II 286, 11 (ἐορτῶδεις). III 231, 10 πρὸς κοῖτον τραπέσθαι. II 254, 4 τῆς καθαιρέσεως. II 292, 26 ὁ δὲ ὁπαδὸς θεοῦ κ. — I 192, 18 στοχαζόμενος τοῦ καιροῦ. I 13, 1 καιρῷ ἐνὶ ὀpp. ἐν μέρει. I 262, 23 μὴ ἐν καιρῷ. II 52, 7 ἀνά πάντα καιρόν. II 166, 6 ἐν τε κό-σμῳ καὶ καιρῷ προσήκοντι. II 169, 4 ἐν καιρῷ. I 199, 12 ἐπὶ καιρόν. II 288, 14 κατὰ τὸν παρόντα καιρόν. II 236, 17 μέ-χρι καιροῦ. III 225, 9 πρὸ καιροῦ. II 27, 1 πρὸς καιρόν. — II 224, 8 ἀκαιρίαις ... καιρῶν. II 224, 2 δι' ἀκαιρίαν τῶν εἰς τὸ ἁμαρτάνειν καιρῶν. II 112, 14 τῶν καιρῶν μέλλειν οὐκ ἐπιτρεπόντων. III 273, 24 διδόντων μὲν τῶν καιρῶν. III 273, 12 τῶν καιρῶν τοῦτο δρᾶν ἀνα-πειθόντων. II 166, 1 εἰ σφόδρα τοῦ πράτ-τειν ἐπέσπευδον οἱ καιροί. II 162, 24 εἰ μὴ πάνυ βιάζονται οἱ καιροί. IV 228, 9 τοῖς προσήκουσι καιροῖς. V 29, 3 ἐν και-ροῖς τοῖς προσήκουσιν. I 243, 3 κατὰ καιροῦς τοὺς ἀρμόζοντας.

καιροφυλακεῖν. III 188, 16.

κακηγορεῖν. VI 126, 10 ἐπιτρέπει κ. τὸν βασιλέα. V 143, 8 ἔξεσι τοῖς πατράσι καὶ κ. τοὺς παῖδας. V 180, 1 ἐντυχὼν τινι προπετεστέρω κ. ἧ τύπτειν ἐπιχει-ροῦντι. V 198, 19 ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ κ. καὶ προπηλακίζειν. IV 246, 12 sq. ὁ δὲ διηπρὸς τῷ μὴ σέβειν καὶ κ. τολμῶν. II 258, 17 sq. ἃ ἐστι τῶν ὄντων ἔξω τοῦ κ. V 146, 25 κἀν ... κακηγορή δ' οὐς χρέος ἀναγκαῖον εὐφημεῖν. V 254, 7 ὅπως μηδεὶς μηδένα

βλασφημῇ καὶ κακηγορή. V 198, 17 ἐτέρου δὲ κακηγοροῦντος. IV 140, 17 τὰ μὲν λάθρα τὰ δὲ φανερώς κακηγοροῦν-των. V 254, 20 τοῖς δὲ κακηγοροῦσι τοὺς ἀναβδους. III 127, 11 οἱ τοὺς θνητοὺς κακηγορήσαντες γονεῖς. — V 148, 8 πρὸς γονεῖς κακηγορουμένους καὶ ὑβριζομένους.

κακηγορία. III 127, 14. IV 167, 13. V 255, 9.

κακήγορος. III 127, 21. 279, 25. IV 283, 5 (γλῶττα). IV 42, 23 (στόματα). — III 127, 7 (ὁ κ.) τῶν θείων.

κακία. 1. etymologia, definitio, origio, praedicationes: III 54, 15 ἀπὸ τοῦ κατὰ χειρῶν κέναν (ὠνομάσθη). — II 267, 12 cf. 266, 23 οἰκειότατον ... ὄνομα σύγχυσις. — V 320, 4 ἀλαζονεία ψυχῆς ἐστὶ κ. II 224, 14 βλῆς τῆς ψυ-χῆς ἀρρώστημα. I 121, 13 ἡ τῶν παθῶν ἡγεμονία. II 243, 4 τὸ παραχῶδες ὀpp. τὸ εὐσταθὲς καὶ εἰρηναῖον ... ἀρετῆς. V 322, 22 (ἐπιβουλος δέσποινά). — II 171, 17 (coni. ἀρετῇ) ἀπὸ μιᾶς ῥίζης τοῦ ἡγεμονικοῦ. III 88, 20 τὸ δίδυμον στέ-λεχος εὐθὺς ἐκ μιᾶς ἀρετῆς καὶ κ., φύεται ῥίζης. — III 261, 24 (ἀθάνατος). III 123, 13 cf. 122, 24 ἀθάνατον κακόν. II 184, 18 (ἄκρατος). I 274, 11 (ἀμύγης καὶ ἄκρατος). V 71, 10 (ἀνισος, ἀδικος, ἀ-σύμματος). II 274, 5 (ἀντίπαλος). III 86, 13 βάσκανον μὲν καὶ πικρὸν καὶ κα-κὸν φέσει κ. VI 13, 14 ἐπιβουλος. II 221, 24 νεωτεροποιῖς. V 105, 13 πηρόν, ὡς ἐφ' ἡ τις, ἡ κ. IV 5, 12 πολύχουν. II 224, 12 (πυρετόν) ἐν ψυχαῖς. II 245, 10. 250, 21 (τύραννος). II 312, 12 φθοροποιός.. I 192, 24 ὡς ὠφέλιμον ἀρπάξεται.

2. κ. quomodo referatur ad ἀρε-τήν. I 167, 27. II 67, 16. 206, 7. 223, 9. 224, 7. IV 247, 5. V 204, 1. 257, 13 (coni. ἀρετῇ). I 76, 18. III 48, 4. 88, 21. IV 1, 11. 11, 22 (opp. ἀρετῇ). III 98, 18 τῶν διττῶν διανοίας ἔθων ... ἀρετῆς τε καὶ κακίας. IV 24, 21 δύο τὰς ἐχθράς φύσεις, κακίαν καὶ ἀρετήν. III 202, 30 τὴν ἐχθρὰν φθόνου καὶ κακίας ἀρετήν. V 233, 21 τοῦ βλοῦ διττῇ ὁδῷ, ἡ μὲν ἐπὶ κακίαν, ἡ δ' ἐπ' ἀρετήν ἄγουσα. I 24, 21. 23 τῶν ὄντων τὰ μὲν οὐτ' ἀρετῆς οὕτε κακίας μετέχει. II 246, 22 πᾶσα ἀρετὴ ... κακίας ἀπάσης ὑπὸνχοον. III 185, 3 ἡ τε κ. λυπηρόν ὀpp. ἡ τ' ἀρετὴ χαρτόν ἐστι. I 59, 15 τῶν ... κακίαν ἀντ' ἀρετῆς προτιμῶντων. II 242, 10 sq. (ἀνατολαὶ) κατὰ κακίαν (opp. κατ' ἀρε-τήν). II 261, 17 (εὐφορία ὀpp. ἀφορία ἀρετῆς). II 171, 11 τῇ μὲν ἀπαμίσχουσα ἀρετήν, τῇ δὲ κακίαν ἐν μέρει. II 14, 4 πρεσβυτέραν ... ἀρετήν δὲ κακίας ...

εἰργάζετο. I 207,8 κακίαν ἀρετῆς χρόνον μὲν εἶναι πρεσβυτέραν, δυνάμει δὲ καὶ ἀξιωματικώτεραν. II 38,11 διψα γὰρ ἀρετῆς αὐτομολούσης κακία πολυμυώτατον. II 8,14 φύσει δὲ μάχεται ... πάνθ' ὅσα ἀρετῆς πρὸς τὰ κακίας εἶδη. I 285,30 cf. V 350,1 τὰ μεθόρια κακίας καὶ ἀρετῆς. I 256,9 Ἡσαῦ ἀντί τῶν ἀρετῆς τύπων ἐνσφραγιούμενος κακίας ... χαρκτηρίας. I 256,5 κακίας γὰρ ἐξοδος ἀρετῆς εἰσοδὸν ἐργάζεται. I 173,1 τὸ μὲν κακίας κλονούσης ψυχὴν σύμβολον, τὸ δὲ ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐτῇ περιποιούσης. I 124,18 πρὸς μετουσίαν ἀρετῆς κακίαν μετέρχῃ. I 110,14 ἀτριπτος μὲν ὁ ἀρετῆς γῶρος, ... τέτριπται δὲ ὁ κακίας. VI 17,11 ἀπὸ κακίας ἀμαρτήματα opp. ἀπ' ἀρετῆς ... κατορθώματα. VI 18,3 τὰ δ' ἀπὸ κακίας opp. τὰ ... ἀπ' ἀρετῆς. I 59,7 ὅτε ἤρξατο κ. τὰς ἀρετὰς παρενυμερεῖν. I 25,2-18 τὰ δ' αὐτὸ μόνως κεκοινώνηκεν ἀρετῆς ἀμέτοχα πάσης ὄντα κακίας, ὥσπερ οἱ ἀστέρες. V 335,19 μὴ συγγενὸν ἀρεταῖς ἢ κακίαις. II 267,11 (συμφωνία) conī. ἀρετῶν. VI 172,22 εἰ γὰρ ἀθανατίζουσιν ἀρεταί, πάντως φθείρουσι κακίαι. I 94,21 ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποιὸς καλεῖται ..., οὕτως ἀπὸ τῶν κακιῶν ἀδικος καὶ ἄφρων καὶ ἀνάνδρος. III 165,20 αἱ τῶν κακιῶν ἀνατροπαὶ opp. ἀρετῶν. V 142,21 αἰρέσεις μὲν ἀρετῶν, φυγὰς δὲ κακιῶν.

3. κ. conī. πάθος, ἀπανθρωπία, ἀπειρία, ἀφροσύνη κτλ. I 108,20. 110,15. 151,27. 235,12. II 113,26. 117,1. 5. 119,19. 245,15. IV 76,6. V 221,10 (conī. πάθος). I 91,7. 94,7. 150,14. 282,12. II 10,8. 97,7. 248,14. IV 45,18 (κακία conī. πάθη). V 62,16 (conī. πάθη, νοσήματα, ἀρρωστήματα). V 68,5 (conī. πάθη, νοσήματα). I 118,13 ἀρετῆς μὲν καὶ εὐπαθείας διάλυσις, κακίας δὲ καὶ παθῶν σύστασις. III 90,2 τινὰ δὲ ἀθεώρητα πάθους καὶ κακιῶν ἐστίν. II 42,17 δένδρον οὐδὲν ἀρετῆς ..., πάντα δὲ κακίας καὶ παθῶν. I 113,12 ἡ τῶν παθῶν θηρευτικὴ κ. — III 181,2 (ἀμετρία) conī. παθῶν. V 327,2 ἡ ἀμετρία τῶν παθῶν, ὁ τύφος, αἱ κακίαι. IV 204,4 παθῶν ἢ κακιῶν ἐπανάστασις. III 108,11 ὅσα ἢ κακιῶν ἐστίν ἢ παθῶν ἔργα. V 317,17 ὁ μὲν τῶν παθῶν καὶ κακιῶν ζῶστος. II 142,12 (conī. παθῶν ἀτίεστοι κατέργηται κήρες). III 25,10 cf. VI 47,5 πλήθει κακιῶν conī. ἀλόγους πάθει. II 111,23 cf. 239,17. 266,12. III 242,11 στίφος conī. παθῶν. II 309,20 τὰς τῶν παθῶν καὶ κακιῶν τραχύτητας. II 234,28 Philonis opera vol. VII

χωρίον conī. παθῶν, v. Nr. 6 et 7. — V 196,17 ἀπανθρωπίας καὶ κακίας. I 80,16 ἀπειρία καὶ κακία. III 109,18 (conī. ἀφροσύνη). V 364,21 μυρίαὶ δ' ἀνάγκαις κακιῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὑπερφυγέμενοι. V 265,1 τὸ ἄνισον ... νόσον καὶ κακιῶν αἴτιον. V 67,10 (conī. πλεονεξία).

4. singulae κακίαι distinguuntur vel enumerantur: II 246,15 τὸ τε κακιῶν γένος εἰς ἀφροσύνην, ἀκολασίαν, δειλίαν, ἀδικίαν (τέμνουσι). II 111,23 κακίαι τῷ γένει τέτταρες. I 225,12 ἐάν οὖν λήθην καὶ ἀχαριστίαν καὶ φιλαυτίαν καὶ τὴν γεννητικὴν τούτων κακίαν ἀνέλωμεν οἴσιν. I 93,7 πλοῦσιόν ἐστι τὸ κακίας γένος ἐν τῷ γεννητῷ ... τὰ γένη τῶν παθῶν καὶ τὰς ιδέας εἰργάζετο. II 80,18 σύστημα καὶ συμφόρημα κακιῶν ἀνθρώπων καὶ ποικίλων εἰς ἐν εἶδος συνυφασμένων. II 265,16.22 ἐκάστης κακίης τὸ τε εἶδος καὶ τὴν δυνάμιν ἀφανισθῆναι κελεύει. IV 10,6 ἐξήλωσε κακίαν καὶ τὰ εἶδη πάντα κακίας. VI 25,18 εἰς ἐτέρας εἶδος κακίας. I 120,19 cf. II 224,23 τῆς γὰρ κακίας ἡ μὲν ἐν σγέσει θεωρεῖται, ἡ δὲ ἐν κινήσει. — V 52,5 ἀφροσύνην καὶ ἀδικίαν καὶ δειλίαν καὶ τὰς ἄλλας κακίας. II 20,11 τὰ ... ἀρετῆς ἀλλήλῃ θεοειδέστατα τύποις ἐναντίως ἀφροσύνης, ἀκρασίας, ἀδικίας, ἀπάσης κακίας, μετεχάραττεν. I 27,16 ἀφροσύνη καὶ δειλία καὶ ἀδικία καὶ τὸ τῶν ἄλλων κακιῶν ἀμύχανον πλῆθος. VI 72,13 ἀφροσύνης καὶ ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν. II 104,6 ἀπὸ τῶν ἀφροσύνης καὶ ἀδικίας καὶ πάσης κακίας δικτύων. II 292,17 ἀφροσύνη καὶ ἀδικία καὶ ὁ ἄλλος τῶν κακιῶν ὄμιλος. VI 19,3 ὑπ' ἀφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν. I 83,19 κατὰ τῶν ἐναντίων κακιῶν, ἀφροσύνης τε καὶ δειλίας. IV 212,12 πανουργίαν καὶ ἀδικίαν καὶ τὰς ἄλλας κακίας. — V 54,9 (ἀνελεύθερος, φειδωλός). II 223,26 τὸ δὲ κακίας ἐκάστης αἰσχος. V 8,20 cf. 80,7 (ἀθεότης, κακιῶν ἢ μεγίστη). IV 177,7 (αἱ ἀνωτάτω κακίαι). IV 6,8 ἣν ὁ πολὺς ὄχλος ἀσπάζεται. III 55,2 πᾶσα ... σώματος. I 257,11 ἀσωματικῆς ἀσθενείας δείγματα, οὐχὶ κακίας, ἐστί. III 89,9 cf. 88,23 ἢ Χανανίτις. — V 109,4 (ἀνελεύθεροι). II 246,10 (ἀργαλεώταται). II 83,21. V 343,15 (ἐκούσιος). II 90,21 (αἱ μαχόμεναι). I 221,6 οὐκ ἀπὸ κακίας πανουργοῦ μάλλον ἢ ἀπὸ ἀμαθίας ἀναγώγου. III 82,24 (ὑπερόριος). II 116,20 (ὑψαυγενοῦσα). — I 28,10 αἱ κακίαι καὶ αἱ κατ' αὐτὰς ἀνήνυτοι πράξεις. I 225,6 ὅλεθρον κακίας ἐπάγοντος θεοῦ. I 295,20 ῥαδιουργοὶ μὲν ἀδελφάς

καὶ συγγενεῖς κακίας ἐξηλωκότες. II 111, 1 πασῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων (κακιῶν) ἐποχοιμένων ὥσπερ ἵπποις ἐκάστοις λογισμῶν. II 241, 9 (ὅταν) ἀνάγκῃσι. IV 246, 4 cf. V 208, 4 δι' ὑπερβολὴν κακιῶν. V 96, 14 αἱ κακίαι καταδυναστεύσασαι. V 185, 10 τῶν ἐξ ἀναρχίας κακιῶν πάντα κατέπλησαν. V 192, 14 τὰς κακίας ἐπιτείνουσι καὶ διαίρουσι πρὸς τὸ ἄμετρον. V 312, 12 ὅσα γὰρ μήτε κ. μήτε ἀπὸ κακιῶν. VI 15, 15 τὸ μὴδὲν ἀντιτιθέμενα κακίαις καὶ ὧν αἱ κακίαι δημιουργοί. I 110, 29 τὸ κατόπιν πῶμα ἀποδεχόμενος τῶν κακιῶν.

5. κ., quomodo referatur ad deum et res divinas: I 52, 11 cf. V 88, 6 ἀμέτοχος αὐτός (sc. ὁ θεός) ... κακίας. III 162, 4 ἐχθρὸν γὰρ θεῷ κ. III 108, 4 (ὁ θεός) κακίαν ὄρων ἱερῶν ἀπεληλακώς. II 249, 3 τὰ βέβαια τῆς κακίας ἐρείσματα κράτει θεοῦ διακοπῆναι. I 59, 3 τῶν ὄρων οὐρανοῦ μακρὰν κ. πεφυγάδευται. I 76, 19 ἡ δὲ κ. πεφυγάδευται θεοῦ χοροῦ. VI 107, 2 κ. δ' εἰς οἴκου τῆς ἀθανασίας πεφυγάδευται. I 76, 22 ὁ τύπος ὁ κακίας ἀλλοτρίος ἐστὶ θείων ἀνατολῶν. I 77, 3 ὥστε οὔτε ἐν παραδείῳ ἡ κ. ἐστὶν οὔτε οὐχί ἐστὶ.

6. ad sapientem et insipientem: III 299, 21 ὁ σπουδαῖος κληρὸν ἔλαχε ψυχὴν καὶ τὰς ἀρετάς, ὥσπερ ὁ φαῦλος ἔμπαιλιν σῶμα καὶ τὰς σώματος καὶ διὰ σώματος ψυχῆς κακίας. I 118, 20 ὁ γὰρ ἀστείος οὐδὲν λήφεται πρὸς περιουσίαν τῶν ἀπὸ κακίας. III 84, 3 γίνεταί οὖν τῷ φαύλῳ ἐξ ἀστέως μὲν κ., τὸ δὲ πάθος ἐκ παλαιότητος. I 269, 18 ὁ δὲ φαῦλος ζῶν τὸν ἐν κακίᾳ (βίον) opp. ὁ σοφὸς ... τὸν ἄφθαρτον. I 102, 14 τοῦ (φαύλου) μὲν γὰρ ἐχέται ἡ κ., τοῦ (σοφοῦ) δὲ συνέσταλται. I 88, 11 ὁ γὰρ φαῦλος δεῖται τούτων ἀπάντων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας κακίας. I 235, 12 θεμέλιος γὰρ τῷ φαύλῳ κ. καὶ πάθος. II 280, 9 εἰς δ' ὧν ὁ φαῦλος πολὺς ἐστὶ κακίας. II 242, 14 ἀφορμὴ φαύλῳ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ἐνεργείας τὸ κακίας χωρίον. II 57, 1 τὰ δὲ συγγενή φαύλῳ (γεννήματα) αἱ ἀνάρμοστοι κακίαι opp. τὰ τοῦ θεοῦ αἱ ὀλόκληροι ἀρεταί. II 168, 7 δόξα τοῦ μὲν ἄφρονος τὴν κακίαν ἐπιφανεστέραν, τοῦ δὲ δικαίου τὴν ἀρετὴν εὐκλεσεστέραν ἐπιφαίνει. I 286, 7 κ., ἡ ταῖς τῶν ἀφρόνων ἐνδίδρυται ψυχαίς.

7. ad animam et mentem: I 88, 15 ἐνὶ μὲν τῷ λογισμῷ διαλέγεται περὶ πτήσεως ἀρετῆς ... περὶ δὲ κακίας πλειοσι, ψυχῇ, λόγῳ, αἰσθησεί, σώματι. I 89, 5 ὅταν ἡ ψυχὴ τὸν ἀρετῆς βίον θνήσκη, τὸν δὲ κακίας ζῇ μόνον. I 88, 22 ὁ δὲ ψυχῆς

θάνατος ἀρετῆς μὲν φθορά ἐστὶ, κακίας δὲ ἀνάληψις. III 134, 9 θάνατος δὲ ψυχῆς ὁ μετὰ κακίας ἐστὶ βίος. I 137, 12 <δ> πῆξας ὄρον κακίαν, εἶλον θανάτου. I 73, 12 κακίαν δὲ τὴν ἄγονον ἐν ψυχῇ μετὰ τῆς ἡμέρου καὶ παρποτόκου φυτεύειν ἀρετῆς. V 347, 19 ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς τὰς ἀντιθέτους κακίας (ἐλαύνουσα ἡ ψυχῇ). III 84, 5 ψυχὴ δὲ ἐπληπτος τίκεται κακίας. I 244, 6 θῆλυ ... ἔγγονον ψυχῆς ἐστὶ κ. καὶ πάθος. I 105, 21 ψυχῆς ὑπὸ κακίας (φθορά). I 119, 11 τίνοι οὖν ψυχῇ ἀποκρύπτειν καὶ ἀφανίζειν κακίαν ἐγένετο. I 165, 26 ἡ ψυχὴ κακίαν ἐκφυγοῦσα. I 174, 8 cf. II 263, 13 (ψυχῇ) πάσης οὕσα κακίας ἀμέτοχος. V 331, 10 cf. 338, 21 αἱ δ' ἐν τῇ ψυχῇ κακίαι opp. αἱ πατέρων ἀρεταί. IV 8, 14 τὰς θηριωδεστάτας κακίας τῆς ψυχῆς. I 101, 4 (ὅτε ἡ ψυχῇ) πασῶν μὲν ἡρῆμῳται κακιῶν. I 155, 25 (ἡ ψυχῇ) πάθεισι καὶ κακίαις μαχομένη. I 247, 12 ἀγευστον γὰρ παθῶν ἡ κακιῶν ψυχὴν εὐρεῖν σπανιώτατον. V 373, 16 (ψυχῇ) παθῶν καὶ κακιῶν ἀνάπλευς. VI 19, 9 ψυχῆς πάθη (καὶ) κακίαι. II 235, 11 (μονῇ) κακιῶν καὶ παθῶν τῶν κατὰ ψυχὴν. I 88, 25 ψυχῆς ἐντυμβευομένης πάθεισι καὶ κακίαις ἀπάσαις. VI 5, 3 δεσπότη ... ψυχῶν δὲ κακίαι καὶ πάθη. V 362, 19 ἐκ διασπορᾶς ψυχικῆς ἦν εἰργάσαστο κακία. — I 118, 2 ἀπολυτροῦται κακίῳ καὶ παθῶν διάνοια. I 133, 6 ἡ τυχοῦσα κακίας γένεσις δουλοῖ τὸν λογισμόν. I 140, 10 ταύτῃ κακίαν ἐργάσεται τὴν ἐν λόγῳ. I 100, 28 cf. 103, 2 γυμνός ἐστιν ὁ νοῦς ὁ μὴτε κακία μὴτε ἀρετῇ ἀμπεχόμενος. I 88, 9 εἰς δὲ ἀπόλαυσιν κακίας οὐ μόνον δεῖ πως ἔχειν τὸν νοῦν.

8. κακίας ἔργα, πράξεις, δυνάμεις et cetera reliqua: I 103, 24 πολλῶν ὄντων κακίας ἔργων. III 109, 13 κακίας ἔργα μόνῃς αἱ κακώσεις. V 127, 19 ζηλωταὶ μὲν τῶν (κακίας) ἔργων γενόμενοι. I 169, 2 ὅσα κ. ἀπεργάζεσθαι φιλεῖ. I 168, 1-3 ὥς οὔτε κ. ὧν οὔτε κατὰ κακίαν πράξει. I 130, 12 τὰς κατὰ κακίαν λέγων πράξεις. I 193, 18 ἐκ νοσημάτων χαλεπῶν 2 κακίας ἀμήχανος δύναμις προσέβαλε. I 247, 3 εἰσὶ δὲ δυνάμεις ἀμειγρῆς κακίας ὅλαι δι' ἄλλων. — II 225, 16 κινεῖσθαι καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν κακίαν. III 54, 12 κακίας ἀφηγομένης καὶ ἀντισπώσης βία. II 141, 6 cf. 263, 24. IV 232, 15 ἡ πρὸς κακίαν (ὁδός). V 83, 14 (αἱ) ἐπὶ κακίαν (ὁρμαί). III 89, 4 (ἀποικία ἡ) πρὸς κακίαν. IV 144, 16 εἰς τὴν συνήθη κακίαν ἀνέδραμον. II 240, 1 πόλεμος πρὸς κακίαν. I 208, 3 τὰ χρόνου πρεσβεία οἴσεται κ. IV 65, 4 cf. V 79, 21

κακίας (ἄθλα). IV 25, 3 κακίαν ... ἡτ-
τᾶσθαι οὐκ αἰσχρόν. I 250, 17 τῆς περὶ
κακίαν σπουδῆς ἡττωμένης τοῦ πρὸς τὸ
καλὸν πόνου. II 61, 19 πνεῦμα τὸ κακίας
αἰφνίδιον. I 296, 10 φθορὰ δὲ ἦν ἐπάγει
κ. παντελεῖ. I 160, 22 ἀποθανούσης
κακίας στενάζει ὁ ὄρων τὸν θεόν. IV
79, 2 οἱ τοῖς πονηροῖς συζῶντες ἀπομάττον-
ται τι τῆς ἐκείνων κακίας. V 165, 15
τὸ γὰρ μέχρι τέλους ἀναισχυντεῖν ὑπερ-
βολὴ κακίας. IV 10, 2 τὸν πλησίον
μεγέθει κακίας ὑπερβαλεῖν. I 166, 28
φύτον ἢ σπέρμα κακίας ἀνατεῖλαι. II
2, 24 ὑπερβάλλοντες καὶ τὸν αὐτῆς ὅρον
κακίας. III 119, 9 (Ἰακώβ) φύγει μὲν
κακίαν. I 119, 15 τούτου χάριν Ἰακώβ
φεύγειν κακίαν. I 122, 19 ὃν κ. κρύ-
πτεσθαι οὐ πέφυκεν. II 234, 9 κακίας
αὐτῆς λάβρω φερᾷ. V 179, 11 διὰ τὴν
ἐνυπάρχουσαν αὐτοῖς κακίαν. II 232, 5
ἔθνος ἐν ... τοσούτον ἐπιβῆναι κακίας.
V 251, 1 διὰ τὴν τῶν τρόπων κακίας. II
260, 6 τὸν διὰ προσβολῆς κακίας φόνον.
I 283, 18 εἰ τις ἐπινεμομένη κ. μὴκύνεται.
I 275, 4 (οἱ σοφισταί) τὴν ἄλλην κακίαν
βλαβερώτατον διεκρίνοντες. I 251, 16 τοὺς
πάντως ὑπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς διαφθορησο-
μένους κακίας ὡς οἶόν τε διασφίξειν. IV
106, 21 οὐκ εἰς ἅπαν εὐδοεῖ κ. IV 165, 4
ζῶπυρον τῆς ἀργαίας κακίας. VI 23, 1
ὅσα ... εὐλόγησθα εἰς κακίαν. V 343, 6
τοῖς ἄνευ κακίας δρωμένοις. I 170, 8
τῷ ... ὑπὸ κακίας καταληφθέντι. I
167, 21 κακία, ἣν χρῆ σε ἀνὰ κράτος
ἀπείργειν.
9. ΑΠ: III 124, 3 ὁ Κάιν ... τὸ
κακίας σύμβολον. I 268, 20 Ἡσαῦ (ὁ
κακίας θιασώτης). I 113, 10 ἐπὶ τοῦ
δασέος καὶ ποικίλου τὴν κακίαν Ἡσαῦ.
II 224, 10 Χάμ ἡρεμούσης κακίας ἐστὶν
ὄνομα, ὁ δὲ υἱὸνός ἦδη καὶ κινουμένης.
II 251, 5 cf. 267, 5 κατασκευάζουσι μέντοι
συμβολικῶς ὥσαντι πύργον τὸν περὶ κακίας
λόγον. III 285, 1 „ἦν“ γάρ φησιν „ἄμπε-
λος ἐναντίον μου“, τὸ ποθοῦμενον τῷ
ποθοῦντι, κ. κακίῃ.
κακίζειν. II 194, 1 οὗς οὐ κ. μᾶλλον ἢ
οἰκτιρίζεται χρεῖ. IV 296, 6 ἐγκαλύπτει-
σθαι καὶ κ. ἑαυτοῦς. V 363, 2 τὰ μὲν
τῆς ὑπαίτιος ζωῆς κακίζουσι. VI 4, 11
πολλὰ τῆς πρόσθεν ὀλιγωρίας ἑαυτοῦς
κακίζουσιν. IV 97, 15 οἱ δὲ ... ἐκάκιζον
ἑαυτοῦς. III 306, 9 τὸ δ' ἐστὶ κακίσαι
μαυτήν. V 57, 21 ἐάν τις ... κακίσῃ
μὲν αὐτὸν ὧν ἡρνήσατο. III 305, 8 ἐάν
... αἰδεσθῶσι καὶ κακίσωσιν ἑαυτοῦς.
II 275, 7 τὴν (διάνοιαν) μὲν κακίσας τῆς
οἴσεως. IV 188, 18 πολλὰ τὴν αὐτοῦ
τέχνην κακίσας. IV 289, 11 κακίσας

αὐτόν. V 374, 12 κακίσαντες μὲν αὐτοῦς
τῆς πλάνης. II 238, 7 τίς ἐστὶν ὁ γε
μὴ παραινῶν, κακίζων, νοουθετῶν. II
101, 17 κλαίει τὴν ἰδίαν κακίζων εὐχέ-
ρειαν. V 110, 23 (φρονεῖς) κακίζουσα
τοὺς ἀργῶ ... βίβη σχολάζειν ἐδιζομέ-
νους. IV 264, 2 κακίζοντες μὲν ἑαυτοῦς
τῆς ἀπιστίας. V 55, 21 κακίζοντων μὲν
αὐτοῦς. IV 79, 18 οἷς (sc. δεσπώταις)
... κακίζουσιν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις
αὐτοῦς.
κακοβούλος. V 98, 17 κακοβουλότατος ὧν
(ὁ φαῦλος).
κακοδαίμονεῖν. IV 243, 20 τοῦ κ. (πη-
γῇ). I 263, 30 δι' ἧς (sc. αἰσθησεῖς) ...
κακοδαίμονοιμεν. III 173, 19 ὑπολαμ-
βάνονται μὲν εὐδαιμονεῖν, πρὸς ἀλήθειαν
δὲ κακοδαίμονοι. I 117, 6 ἵνα μὴ
(ὧ διάνοια) κρατηθεῖσα κακοδαίμονος.
III 198, 20 ἀδικεῖ κακοδαίμων. VI
174, 26 οἱ δεσπότες τῆς εὐτυχίας ἔνεκα
κακοδαίμονοι. II 59, 25 εἰ γὰρ
ἅπαντα πράξουσιν αὐτὸν ἔνεκα ...,
κακοδαίμονοι. III 148, 1 ἐκ γὰρ εὐ-
βουλίας καὶ εὐλογίας καὶ εὐπραξίας τὴν
ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν συνίστασθαι, ὥσ-
περ καὶ τὴν κακοδαίμονίαν ἐκ τῶν ἐναν-
τίων. I 124, 20 (ψυχῇ) κακοδαίμονίαν
τὸν ψυχῆς θάνατον εὐδαιμονίας τῆς ἀλη-
θινῆς ζωῆς προκρίνασα. V 283, 2 ὅσους
εἰς εὐδαιμονίαν ἤγαγεν ἢ τοῦναντίον εἰς
κακοδαίμονίαν. III 230, 27 τῶν λεγομέ-
νων μὲν εὐδαιμόνων πρὸς ἀλήθειαν δὲ
κακοδαίμονας γεμόντων. V 376, 5 τὴν
ἐτέρων κακοδαίμονων εὐδαιμονήσαντες.
I 281, 24 ὧς ἀν τοῦ κεχαλᾶσθαι ... τὰ
ψυχῆς μέρη κακοδαίμονας αἰτίου. VI
168, 17 τὴν δὲ ἄγνοιαν κακοδαίμονας αἰ-
τίαν εἶναι. I 54, 22 τὸν ἐφήμερον ...
χρόνον κακοδαίμονας μεστόν. IV 58, 19
κακοδαίμονας ἀπόγνωσις. VI 161, 19 οἷα
διδάσκαλοι κακοδαίμονας. V 328, 19
τοῖς μετ' αὐτὸν ἀρχὴ κακοδαίμονας (γε-
νόμενος). III 41, 10 ὁ δὲ τὰ τῆς ἀνθρω-
πίνης κακοδαίμονας ἐξηλωκώς. II 233, 1
ἢ τιнос βαρεῖας ἄλλης κακοδαίμονας γε-
γεννημένης. II 260, 15 ὧ τῆς ἀπεργρά-
φου καὶ ἀμέτρου κακοδαίμονας. II 261, 3
εἰς ὅσην κακοδαίμονας ὑπερβολὴν ἄγει.
κακοδαίμονιζεῖν. I 291, 2 ποτε δὲ τοὺς
ἄφρονας κακοδαίμονιζομεν μᾶλλον; II
18, 1 κακοδαίμονιζέσθω.
κακοδαίμων. IV 167, 3 ἀνθρώπων ἀπάν-
των κακοδαίμονέστατοι opp. εὐδαίμονες.
I 53, 10 (βίος). V 329, 18 (ζωή). V
227, 20 (ψυχῇ). — V 47, 5 ὁ γὰρ ἀμνη-
στῆσαν ... αἰτούμενος οὐχ οὕτως ἐστὶ κ.
I 179, 23 τὸν δὲ μὴ δυνάμενον (λόγῳ)

- χρησθαι) ἀλογόν τε καὶ κακοδαίμονα (ἀπέδειξεν). IV 8, 23 οἱ δυσαρεστήσαντες τῷ θεῷ. V 73, 17 οἰκτροὶ δὲ καὶ κακοδαίμονες ὅσοι μὴ ... V 279, 16 οἷς ... τὸ θεῖον ἔνσπονδον, ἄκρως εὐδαίμονες, οἷς δὲ ἐχθρόν, ἐσχάτως κακοδαίμονες. — VI 123, 2. 149, 2. 13. 166, 23 ὁ κ. I 276, 9 ὡ κακοδαίμων. I 285, 14 τοιοῦτος δ' ὁ φαῦλος κακοδαίμονος βίος. II 284, 21 οἱ κακοδαίμονες. II 102, 9 οἱ τούτων ἀθλιώτεροι καὶ κακοδαίμονέστεροι. I 160, 17 (τοῦς) λέγοντας Κακοδαίμονες ἡμεῖς. V 67, 11 πάντων κακοδαίμονέστατε. V 73, 18 ὅσοι ... κακοδαίμονέστατοι διετέλεσαν. IV 298, 10 κακοδαίμονέστατοι γένοιοντ' ἄν.
- κακόδουλος.** VI 51, 6.
- κακοήθης.** IV 179, 4 (διάνοια). III 86, 13 κακότηες φύσει κακία. III 289, 21 τὸ κακότηες. VI 122, 22 ὡς κακοήθη κακοικιζόμενος. I 215, 19.
- κακομανεῖν.** VI 87, 9.
- κακομήχανος.** I 215, 17.
- κακονοεῖν.** II 291, 4.
- κακόνοια.** IV 179, 20. VI 134, 14. 220, 13.
- κακόνομος.** I 215, 1 κακονομώματος.
- κακόνους.** I 215, 8. III 276, 10. VI 122, 8. 162, 3.
- κακοπάθεια.** I 142, 25 σύμβολον ὁ βραχίων πόνου καὶ κακοπαθείας. IV 157, 10 πόνου, κακοπάθειαι, ἡδονῶν ὑπεροφίαι. IV 108, 23 ἐν πόνου καὶ δυσκατεργήτοις κακοπαθείαις. I 191, 24 ἄνευ κακοπαθείας μετὰ πολλῆς εὐμαρείας. IV 66, 22 γεγύνασμαι πολλαῖς κακοπαθείαις. V 366, 5 δαπάναις ἀφειδέσι <καί> κακοπαθείαις ἀτρώτοις. IV 295, 17 τὰς εἰς τὸν πορισμὸν κακοπαθείας ἐπελαφρίζομενοι.
- κακοπαθεῖν.** V 305, 4 προνοία τοῦ μὴ κ. τὸ ἀρτίγονον. V 101, 14 αἰ γὰρ ἐθίζει κ. καὶ πρὸς πόνον ἀλείφει. I 191, 27 τὸν σύμπαντα οὐρανὸν τε καὶ κόσμον ... θέμις εἰπεῖν κ. III 287, 27 τί κακοπαθεῖς. III 275, 26 ἐπειδὴν ... κακοπαθῇ. V 290, 5 ὅλῳ τῷ σώματι κακοπαθῶν ὑποζυγίῳ τρόπον. I 218, 2 (οἱ γεωπόνου) κακοπαθοῦντες.
- κακοπολιτεία.** I 59, 23. II 104, 13. V 322, 18 (ὀγλοκρατία). III 182, 19 πόλεμος, ἀνομία, κακοπολιτεία κτλ.
- κακοπραγεῖν.** V 302, 5.
- κακοπραγία.** II 125, 17 μήθ' ὑπὸ νόσου μήθ' ὑπὸ γήρως μήθ' ὑπ' ἄλλης κακοπραγίας. II 306, 16 (αἰτίας) ἀνθρώπου κακοπραγίας καὶ τούναντίον εὐδαίμονιας. V 195, 10 μεγάλην ὡς ἐν κακοπραγίαις νομιζόντες ἐπιτυγίαν. VI 125, 19 τὰς ἐτέρων εὐτυχίας ἰδίας ὑπελάμβανον εἶναι κακοπραγίας. IV 54, 18 τὰς μὲν κακοπραγίας ἀπεδιόρασκε, ταῖς δ' εὐτυχίας ἐφήδρευεν. IV 278, 17 τῶν εὐπραγούντων καὶ τῶν ἐν κακοπραγίαις. II 67, 4 τῶν ... φυτῶν τε καὶ ζώων οὕτε αἰ εὐφροραὶ ἐπαινεταὶ οὐθ' αἱ κακοπραγαὶ ψεκταί. IV 15, 18 πέρας μὲν κακοπραγίων ὁ θάνατος. I 52, 24 καὶ τὸν πρῶτον ἀνθρῶπον ἀπολαύσαι τινας κακοπραγίας. I 178, 13 ἐπειδὴν δὲ ἀβούλητος κ. συμβῇ. I 213, 10 ἵνα ... ἀβούλητον ἐμπορεύσῃ, κακοπραγίαν. I 178, 20 εἰργασάμενά σοι κακοπραγίαν. I 249, 14 εἴ τις ἔμπορος ... ἐπαλλήλοις κακοπραγίαις χρησται. I 290, 23 πόση τινὶ χρήσασθαι κακοπραγίᾳ. II 15, 1 μεγάλας ἐξ ἀνάγκης κακοπραγίας χρησται. II 110, 11 μεγάλα κλαίει τὴν ἰδίαν κακοπραγίαν ὁ δαίλων. II 231, 7 ἐπὶ ταῖς κακοπραγίαις συνάχθεσθαι. III 75, 7 διὰ τὰς κακοπραγίας, αἷς τοὺς ... ἥρωας τε καὶ ἡμιθέους λόγος ἔχει χρήσασθαι. III 225, 12 τοῖς κεκρημένοις ταῖς τοιαύταις κακοπραγίαις. IV 89, 14 εὐρίσκουσι δεινὰς κακοπραγίας. IV 101, 19 ταῖς τῶν ἀδελφῶν κακοπραγίαις οὐ σωφρονισθεῖς. IV 107, 23 ὅς προῦλεγε τὰς συβίσκουμένας τῇ νύφει κακοπραγίας. IV 238, 12 ἐξ ἀναρχίας. V 117, 7 ὑπομνησκειν κακοπραγίων. V 196, 11 ἐν ταῖς ἴσαις κακοπραγίαις ἐξετέλεσθαι. V 255, 11 κακοπραγίας ἀθλιῶν ἀνθρώπων ἐπεμβαίνοντες. V 371, 12 ἐν εἶδει δὲ παροιμίας θήσονται τὰς ... κακοπραγίας. V 375, 18 οἷτινες κακοπραγίας τοῦ ἔθνους ἐφῆδοντο. VI 142, 2 μὴδὲν ἄκος τῶν τοσοῦτων κακοπραγιῶν ἀνευρεῖν δυνάμενοι. VI 147, 14 εἰτὰ τις εὐφορία γίνεταί κακοπραγιῶν αὐτῷ. VI 148, 12 τὰς τῶν ἀρχαίων κακοπραγιῶν ὑπομνήσεις. VI 150, 20 ταῖς ἐναύλαις μνήμαις τῶν κακοπραγιῶν διακοναίόμενος. VI 151, 22 οὐκ ἔστιν ὅρος οὗτος τῶν ἐμῶν κακοπραγιῶν. VI 153, 12 μαντικώτατον γὰρ ἢ ἐκάστου ψυχῇ καὶ μάλιστα τῶν ἐν κακοπραγίαις. VI 178, 17 κατὰ μαντείαν τῶν ἐξαπιναιῶν κακοπραγιῶν. VI 181, 6 ὑπὲρ τοῦ πάντα τρόπον ἐμφορεῖσθαι τῶν ἐπὶ τῷ ἔθνει κακοπραγιῶν. VI 190, 9 ἐθάδες γεγόναμεν ἧδη κακοπραγίων.
- κακός.** II 285, 15 κακοὶ νομισθέντες οἱ πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθοί. III 303, 11 (ἀμοιβαί). V 218, 18 (ἄνδρες). III 142, 28 ἀπιστία. VI 130, 25 ἀπραξία. I 102, 22 προσθεῖς τῷ κακῷ βουλῇματι κακὸν ... ἀποτελεσμα. V 74, 2. 161, 8 (γεωργός). II 39, 5 γυνώμαι. II 45, 1 (δαίμονες). I 157, 16 (δεσπότης). III 305, 19. IV 50, 15. V 229, 21. 235, 3 (δοῦλοι). V 228, 16 ἐπιθυμία. II 228, 2 ὀρφανῶν παίδων ἐπίτροποι. II 12, 13 (ἔργα). II 282, 15

(έρμηνεύς). V 305, 9 (ἐφεδρεία). IV 69, 8 (θεράποντες). VI 7, 4 κρείται. III 65, 23 (λιμός). II 290, 16 μάντιν γενέσθαι κακῶν. I 154, 22 (νίκη). III 237, 1 (οικήτορες). I 27, 15. IV 4, 13 (σύμβουλος). I 89, 10. 128, 16. 269, 15 (σύνδετος). V 367, 17 τροφαί. IV 96, 17. VI 173, 16 (ὑπορρέσιαι).

τὸ κακόν, κακόν absol. IV 307, 7 cf. 33, 12. VI 24, 8 θεός ... μόνων ἀγαθῶν αἴτιος, κακοῦ δ' οὐδενός. V 320, 7 κυσοφορεῖ δίδυμα ἢ ψυχῇ, κ. ... καὶ ἀγαθόν. V 234, 1 μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ. IV 301, 12 τὸ δ' ἐναντίον ἀγαθῷ κ. II 8, 13 φύσει δὲ μάχεται ἀγαθῷ κ. I 203, 11 τάς γὰρ μαχομένας δύο φύσεις ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. III 163, 6 ἀγαθόν γὰρ οὐκ ἐθέλει κακῷ συνέρχεσθαι. I 101, 2 ἐσθλὰ ματα ψυχῆς ... τῆς μὲν σπουδαίας τὸ ἀγαθόν, τῆς δὲ φαύλης τὸ κ. I 256, 7 ὑπεκστάτος ἀγαθοῦ τὸ ἐφεδρεῦον κ. ἐπισέρχεται. III 41, 5 τὸ φυγεῖν τὸ κ. τῷ ἀγαθῷ ἐλέσθαι ... ὅμοιον. II 297, 3 ὁ νοῦς τοτὲ μὲν τὰγαθόν, τοτὲ δ' αὖ τὸ κ. ἀποστρεφόμενος. III 89, 7 τοῦ θνητοῦ, ὃ τὸ κ. οἰκείον ορρ. τὸ ἀγαθόν. II 226, 3 ἀνώνυμον καὶ δυσώνυμον ορρ. τὸ ἀγαθόν ὀνομαστόν. I 100, 30. 103, 10. III 89, 6. V 329, 14 (κ. conl. ἀγαθόν). IV 91, 1 τοῦτο ἀγαθόν, κ. ἐκείνο. I 204, 1 cf. III 22, 19 ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ γένεσις. III 122, 24 τὸ δὲ κ. καὶ ἡ κακία τὸ θάνατος ορρ. τὸ μὲν ἀγαθόν καὶ ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ἡ ζωή. III 123, 20 τὸ δὲ κ. ἐνταυτοῖ καταμένει ορρ. τὸ ἀγαθόν ἀνωφοιτόν ἐστι. I 88, 2 σπάνιον ἐστὶ τὰγαθόν, τὸ δὲ κ. πολύχουν. IV 247, 4 οὐτ' ἀγαθόν ὑπερβάλλον οὔτε μέγιστον κ. οἶεται δεῖν ἐπισκιάζεσθαι. III 71, 11 ἀπαθὴ τὰ ἀγαθὰ κακοῦ. II 246, 20 δοῦλον τὸ ἀγαθόν κακοῦ. II 228, 14 ἀκονώνητον ... κακῷ τὸ ἀγαθόν. III 119, 6 τὸ ... συνδιατρέβειν κακῷ βλαβερώτατον (ορρ. τὸ δὲ ἀγαθῷ). III 196, 9 ἡ τέλειον ἀγαθόν ἡ τέλειον κ. III 99, 1 μέγιστον (φιλαυτία ορρ. ἀγαθόν τέλειον θεοσέβεια). II 7, 2 ἐπιθυμία ἐλπίδος ἀντικαταλλαζόμενος, ἀγαθοῦ τελείου μέγιστον κ. V 352, 4 δυοῖν (παθῶν) δὲ περὶ τὸ κ. παρὸν ἢ προσδοκώμενον ορρ. τὸ ἀγαθόν ἐνεστός ἢ μέλλον. II 49, 15 οὐκ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ μέγιστον κ., τὰ χρήματα, τὴν δόξαν, τὴν σωματῶν δύναμιν (κρίνειν). IV 89, 15 κ. προσδοκῆσαντες ἀγαθοῖς ἐνέτυχον. III 303, 25 ορρ. ἀόρατον ... καλόν. — κ. dicuntur: V 106, 17. 248, 7. 317, 5 cf. II 296, 26 (ἀλαζονεία). V 219, 15 (ἀμαθία Eurip.). V 231, 15 (ἀπληστία).

V 352, 1 τὸ ἀποδινῆσκειν. III 105, 21. 123, 11 (ἀσέβεια, μέγιστον vel ἀτελείωτον κ.). II 105, 4 (αὐθάδεια). III 151, 17 βαρύτατον ... ψυχῇ τὸ ἀφύλακτον. I 298, 4 ἀφροσύνη (ἀθάνανον κ.). II 174, 3 (ἀκρότατον, ἀφροσύνη). II 154, 6 cf. III 180, 6 (δαισιδαμονία). IV 161, 13. VI 16, 6. 33, 3 (δουλεία, μέγιστον, αἰσχιστον). II 81, 3 ἡδὺ κ. τὸ εἰρκοφυλακεῖν. IV 167, 19. (ἐνδεια). V 238, 22 (ἐπιθυμία). II 115, 17 τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς κ. III 190, 5 ἡμισυ ... κακοῦ ἡσυχία. II 216, 5 κουφότερον κ. πηρώσεως (θάνατος). V 198, 27 θανάτου γεῖρον κ. IV 190, 11 sq. διὰ λαγνείας καὶ ἀκολασίας, μεγάλου κακοῦ, πρὸς μείζον κ., ἀσέβειαν, ἀγνιν. III 283, 4 δίψης κουφότερον ἐστὶ κ. ὁ λιμός οὗτος. VI 191, 2 νεότης ... κ. δόσμαχον. IV 31, 11 (θηλεία νόσος) κ. δόσμαχον. IV 188, 12 (οἴσις). III 291, 20 (οἰνοφυλία). III 287, 15 ὀργὴ θεοῦ. V 160, 11 τὸ παιδεραστεῖν. IV 166, 13 (πεινία). I 208, 2 (συνεχῆς σεισμός), βαρύτατον κ. ψυχῆς. I 180, 18. III 281, 13 (τύφος). IV 75, 21 ὑπόκρισις. V 80, 20 (φιλαυτία). IV 256, 15 οἰκτρὸν κ. (γρηρία). — VI 197, 9 (ἄηδες). IV 160, 20 ἀνέλπιστον (ορρ. τὸ προσδοκῆθέν). VI 189, 25 ἀπροσδόκητον. V 49, 23 βλαβερώτατον. VI 147, 12 διπλοῦν. V 94, 20 διττόν. I 124, 25 δόσθητον. II 184, 24. III 175, 24. IV 177, 6 θεήλατον. IV 204, 5 θεήλατον ἢ ἀνθρώπειον. IV 129, 19 καίνον κ. ἀργαλειώτερον τῶν προτέρων. II 2, 24 ἰσοστάσιον. II 300, 8. IV 64, 18. 66, 15. V 303, 3. VI 143, 20. 149, 26 κουφότερον. V 365, 18 κουφότατον. V 117, 8 (μέγα). II 18, 12 μέγιστον. IV 94, 11 ὅμοιον. IV 79, 6 πάμφορτον καὶ παμμίλλον. VI 62, 11 πάνδημον. III 291, 23 παροιόνιον, παράληρον, ἀνάτον. III 143, 8 πολυάνδρον. II 237, 16 (πολύθεον). III 134, 17 πολυμυγές, πολυάνδρον, πολύθεον, ἄθεον. II 175, 4 πολύχουν, πολυφορώτατον. V 201, 12 τὸ ... πρότερον κ. ἔλαττον. V 350, 4 τὸ συγγεννημένον ἀδελφόν κ. V 273, 6 σύντροφον. VI 197, 15 τοιοῦτον ὄφονται κ. II 296, 25 ὑπέραχον. III 279, 18 ὑπερμακρίον, μετακόσμιον, καίνον. VI 175, 14 φθοροποιόν. — VI 177, 12 τί γὰρ ἂν εἴη δούλω βαρύτερον κ. III 290, 28 cf. IV 258, 15. VI 192, 10. 215, 15 τί γὰρ ἂν εἴη μείζον κ. — I 25, 18 κ. δ' ἡ κακία καὶ αἱ κατὰ κακίαν ἐνέργειαι. III 125, 21 ἡ κακοῦ φύσις μακρὰν ἀπελήλαται χορῷ θείου. III 46, 21. IV 33, 8. 64, 8. 214, 2. VI 215, 17 (ἀπαθῆς) παντός κακοῦ. I 25, 18 ἀνυπαίτιον εἶναι κακοῦ τὸν πατέρα. I 25, 4 νοῦς αὐτός (ἀσῆρη)

ἑκαστος, ... παντός ἀνεπίδεκτος κακοῦ. II 263, 29 cf. 260, 10 κακοῦ οὐδενός (ὁ θεός αἴτιος). V 99, 19 (θεός) παντός μὲν ἀμέτοχος κακοῦ. VI 173, 25 κακοῦ γάρ οὐχ ὅτι θεός ... γίνεται μνηστής. IV 57, 14 ὁ ἀπουδαῖος οὐδενὲν μὲν αἴτιος γίνεται κακοῦ. I 178, 15 cf. V 313, 2 τὰ δ' οὐδενός αἷτια κακοῦ. III 123, 18 τὰ δὲ περιέγειν κακῶ (ἀπονεμηθῆναι). III 184, 12 ἡ ... παρουσία τοῦ κακοῦ λύπη, ἥ δὲ προσδοκία φόβον ἐγέννησεν. III 152, 3 ἡλικὸν ἐστὶ κ. τὰ ἀμαρτήματα τοῦ νοῦ καὶ τῆς αἰσθήσεως μὴ ἐπέχειν. I 285, 17 ἀνάγκη γάρ ἡ παραινέει τι κ. ἢ μέλλειν γε τῷ τοιοῦτῳ. V 272, 14 τὸ γάρ ἑτέρου κ. εὖ πως ὁ πλησίον ἀναμάττεσθαι φιλεῖ. IV 152, 14 cf. VI 57, 18 τὸ τοῦ πλησίον κ. V 215, 1 τοῦ κακοῦ λαβόντα τὴν αἰσθήσιν. IV 301, 14 τὸ κ. μήπω μὲν εἰσφωτισμένον. VI 77, 2 λύειν ἐθέλειν κακοῦ. V 195, 15 διέβαινε τὸ κ. καὶ ἐπὶ τοὺς γειτνιώντας. IV 79, 14 τί κ. οὐ πάσχοντες. V 297, 3 τί κ. παρελπίον οἱ Αἰγύπτιοι. V 352, 6 τὴν δὲ τοῦ κακοῦ μόνην (συζυγίαν). II 58, 14 πρὸς τῷ μηδὲν ἐπεξεργάσασθαι κ. I 291, 29 πῶς γάρ οὐ κ. ἀπευκτόν. II 310, 15 μηδὲν ... κ. πείσεσθαι. II 249, 8. IV 148, 7 λωφῆσαντος τοῦ κακοῦ.

τὰ κακά, κακά absol. I 94, 15 cf. VI 24, 4 εἶτε ὡς ἀγαθὰ εἶτε ὡς ἀδιόφορα ἢ ὡς κακά. I 25, 8. 54, 16. 179, 3. 10. II 9, 12. 67, 14. 238, 20. 239, 6. 263, 18. 266, 27. 279, 26. III 67, 7. 68, 7. 88, 16. 124, 29. 31. IV 4, 16. 6, 3. 54, 18. 58, 19. 63, 21. 82, 8. 155, 9. 156, 13. 179, 16. 201, 11. V 47, 17. 137, 5. 198, 3. 365, 23 (κ. conl. vel opp. ἀγαθὰ). II 152, 16 cf. III 18, 12 ἀντὶ κακῶν ἀγαθὰ. I 124, 18 ἀνθ' οἷων ἀγαθῶν οἷα ῥῆσαι κ.; II 20, 14 κ. ἀγαθῶν ... ἀντικαταλλάττεσθαι. V 229, 15 (ζηλωταὶ) μεγίστων κακῶν ὡς εὐδαιμονικωτάτων ἀγαθῶν. V 351, 12 ὁ πρῶτος ... κ. ἀγαθοῖς ἐπιτείχισας. IV 106, 14 ἀγαθὰ κακοῖς ἀμειψόμενοι. II 206, 9 τὰ δίκαια καὶ κοινὰ ἀγαθὰ τῇ τῶν ἀδίκων καὶ κακῶν παραδόσει. V 55, 8 ἀμειγῇ κακῶν τὰ ἀγαθὰ. I 213, 7 ἀπατηθεὶς καὶ συνανέσας κακοῖς μεγίστοις ὡς ὑπερβάλλουσιν ἀγαθοῖς. I 251, 10 μηδενός ... ἀμυθῆτω πληθθεὶ κακῶν ἀντιρρέψαι δυνηθέντος ἀγαθοῦ. — I 136, 13. sq. cf. 137, 2. III 126, 15 εἰσὶ γάρ ὥσπερ ἀγαθῶν οὕτω καὶ κακῶν παρὰ τῇ θεῷ θησαυροί. I 286, 4 cf. III 126, 21. 127, 15 οὐ γάρ ... τὸν θεὸν αἴτιον κακῶν. I 191, 12 cf. III 295, 18 (ὁ θεός) ἀκοινώνητος κακῶν. II 264, 15 τὰς πηγὰς τῶν ἀενάων αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χαρίτων ἀμειγῇ

κακῶν. V 15, 20 ἀγαθῶν εἶναι καὶ κακῶν αἷτια. IV 240, 19 μυρίων αἷτια κακῶν. III 304, 22 ἀρχὴν μὲν ἀγαθῶν, ἀναρχίαν δὲ κακῶν εἶναι αἷτιαν. II 302, 12 μυρίοις τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ ... κακῶν ἀνηρέστων γέγονεν αἷτια. IV 126, 11 (αἱ ὁρμαὶ) αἱ ἀγαθῶν αἷτια καὶ κακῶν. V 228, 17 cf. 295, 5 ἐπιθυμία ... ἀπάντων πηγὴ τῶν κακῶν. II 40, 7 τὴν ... ἀρχὴν κακῶν ἀπάντων ἡδονῆν. II 116, 17 τὴν ἐδάδα ἡδονῆν, πηγὴν ἀενάων κακῶν. IV 89, 13 αἱ (εὐτυχίαι) δ' ἀρχαὶ μεγάλων κακῶν εἰσι. IV 97, 17 τὰ δὲ κἄμα τῶν παρόντων ἐστὶ κακῶν αἷτιον. III 37, 21 ἀδικίαν ..., στάσεως καὶ κακῶν ἀρχήν. VI 159, 1 ἡλίκα κ. ἐξ ἀναρχίας φύεται. V 132, 10 τῶν ἐξ ἐνδεείας καὶ λιμοῦ κακῶν. V 30, 17 τὸ δ' ἄνισον πηγὴ κακῶν. II 215, 10 δημιουργός κακῶν ἡ μέθη ... ἀγαθῶν τὸ νηφάλιον. IV 270, 6 τύφος καὶ πολλὴν ἄλλων κακῶν δημιουργός ἐστιν. V 157, 11 φιλονεικία φορὰς ἀμυθῆτους ἀπάγουσαι κακῶν. VI 183, 14 πολυτρόπων αἷτια κακῶν αἱ πολυψηφαί. II 168, 6 χρήματα αἷτια ... κακῶν ... κακῶν opp. ἀγαθῶν <ἀγαθῶν>. VI 136, 23 ὕβρις ..., ἡ πάντων κακῶν ἀρχή. II 232, 16 κακῶν αἷτιον τὸ ὁμολωπτόν. II 144, 12 κακῶν καὶ βεβήλων γένεσις ἡ φθαρτή. — VI 56, 11 cf. 132, 9. 180, 15 αἱ πολυτροποὶ τῶν κακῶν ἰδέαι. III 228, 16 cf. IV 106, 23 λύπαις ἡ φόβοις ἡ τισιν ἄλλοις κακοῖς. I 123, 10 cf. 297, 10. III 65, 2. 301, 3. IV 172, 10. 197, 9. V 367, 6 πολέμων καὶ κακῶν ὅσα πόλεμος ἐργάζεται. V 97, 20 τῶν περὶ σῶμα κακῶν καὶ τῶν ἐκτός. II 258, 15 (τὰ) πρὸς τὰ ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ καὶ ἀέρι (κ.). III 54, 7 τὸ θνητῶν καὶ κακῶν χωρίον (γῆ). V 329, 15 τὰ μὲν ψευδῆ καὶ αἰσχροὶ καὶ κ. VI 192, 24 κ. καὶ πρᾶγματα παρέχουσι. I 118, 2 n. ἀπολυτροῦται κακῶν (κακιῶν Mang. et Cohn) καὶ παθῶν διάνοια. — κ. dicuntur: IV 297, 10 πρὸς ἀκρασίας καὶ λαγνείας βεβαίωσιν, αἰσχίστων κακῶν. VI 155, 15 τῇ μεγίστῃ τῶν κακῶν, ἀμαθία. V 161, 5 τῶν μεγίστων κακῶν, ἀνανδρίας καὶ μαλακίας, ὑψηγῆτης. I 290, 20 ἀναρχὰ καὶ ἀνομία, κακοῖς μεγίστοις. V 368, 1 τὸ κουφότατον ... τῶν κακῶν, ἀπορία. I 59, 12 δυοὶ κακοῖς, ἀργία καὶ κόρη χρώμενοι. VI 39, 15 cf. V 365, 2 κακῶν τὸ βαρυτάτον (δουλεία). V 109, 16 ὁ θάνατος, ἡ κακῶν ἀπάντων ἀπαλλαγὴ. V 88, 14 (κλοπαὶ καὶ ἱεροσυλίαι etc.) ἡ τι τῶν ὁμοιοτρόπων κακῶν. V 136, 14 (λιμοὶ) τὸ πάντων ἀφορητότατον κακῶν. IV 145, 10 τοῖς θεηλάτοις κακοῖς, λιμῶν τε καὶ λοιμῶν. III 185, 10 τὸ ἀπε-

χθέστατον ψυχῆς κακῶν (λύπη). III 250, 20 (μεγαλαυχία), τὸ κακὸν θεομισέστατον. I 184, 11 κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον (οἷσις). V 316, 16 ὑπεροφίας καὶ ἀλαζονείας, ἀργολεωτάτων καὶ ἐπαχθεστάτων κακῶν. V 151, 1 τὸ κακὸν ἀργαλειώτατον, ὃ μισόκαλος φθόνος. — IV 187, 18 (Αἰγυπτιακά). II 121, 18 ἀλῆστα. V 105, 12 (ἀλλότρια). II 231, 28. IV 57, 11. 73, 21. 269, 12. V 46, 22. VI 19, 13 (ἀμύθητα). II 232, 23 κακῶν ἀμύθητων καὶ μεγάλων (συμφωνία). III 181, 8. VI 120, 7. 139, 18. 152, 14 (ἀνήκεστα). VI 25, 21 (ἀνίατα). V 352, 20 ἀνιανά. IV 106, 25 (ἀπροσδόκητα). IV 122, 10 (ἀργαλειώτερα). I 72, 10 ἐξ ἀφθόνων καὶ πλουσιῶν κακῶν συνέστηκεν (ἡμῶν τὸ γένος). IV 161, 16 (ἄφικτα). II 234, 3 βαρύστατον κακῶν καὶ σχεδὸν ἀνίατον. V 89, 6 διπλάσια. I 188, 19 cf. II 233, 20 (ἐκούσια καὶ ἀκούσια). IV 193, 1 (ἐμφύλια). III 62, 17. IV 238, 4 (ἡδέα). VI 209, 7 (θεήλατα). I 252, 17. V 352, 12 (ἴδια). I 214, 9. II 16, 26 μέγιστα. II 101, 10. IV 193, 4. V 99, 9. 12. VI 210, 5 (μυρία). VI 148, 11 (νεώτερα). IV 148, 20 (οἰκεία). IV 21, 5 ὁμολογούμενα. I 279, 17 (παρεστῶτα). I 231, 9. IV 45, 6. V 68, 15 (παρόντα, προσδοκώμενα). II 280, 18 πολλά καὶ συνήθη. III 62, 9 τὰ σύμφυτα κ. τοῦ γένους ἡμῶν. V 75, 21 (σφοδρά καὶ ἀνίατα). IV 302, 24 (τυχόντα). V 157, 16 χαλεπὰ ... καὶ δυσίατα. — V 368, 16 τὰ γὰρ ἐλάττω φυγῇ μειζόνων αἰρετά. IV 149, 5 τῶν πρότερον κακῶν μεῖζον. — I 117, 21 τῶν ταπεινῶν καὶ χαμοῖζήλων ἀπεργαζομένων τὴν φυγὴν κακῶν. I 286, 9 ὅταν μέντοι διώσῃται τὰ κ. II 20, 16 μὴ προέσθαι τὰ κ. ὑπὲρ κτήσεως τῶν ἀμεινόνων. II 91, 25 περὶ τῶν ἰδίων κακῶν ... φιλοσοφεῖν. II 232, 27 τὸ ἀδιεξήγητον τῶν κακῶν πληθος. II 243, 30 πᾶς ἄφρων τὰ δὲ κ. ζητῶν ἀνευρίσκει. II 264, 8 ἡ τῶν κακῶν μοῖρα ἀγγέλλει ἐπιτέτραπται. III 81, 6 ἡσυρία ... τὰ κ. χρῆσθαι λυσitelés. III 190, 8 τὸ γὰρ ἐκτραγωδεῖν καὶ ἐπιχορπάζειν τὰ κ. διπλοῦν ἀμάρτημα. III 283, 9. V 154, 4 ἡ δὲ τῶν κακῶν ἀναροτάτη φορὰ. IV 51, 3 τῶν κατὰ τὸν βίον ἀπάντων καὶ μάλιστα κακῶν (τελευτή). IV 101, 18 δὲ τὰ δευτερεῖα τῶν κακῶν ἤρατο. IV 109, 22 εἰς ἔνοιαν ἐλθεῖν τῶν κακῶν. IV 120, 3 τὰ κ. καλῶς ἀπαγγέλλειν. IV 136, 8 τοῖς κακοῖς οὐ κακωθήσεσθε. IV 161, 10 τὴν μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηχότες. V 47, 23 τῇ δὲ φυγῇ τῶν κακῶν. V 127, 18 ἵνα ... τοῖς ἐτέρων σωφρονισθῶσι κακοῖς. V 154, 16

τῶν παραπλησίων κακῶν ἀμοιροῦσιν. V 300, 9 ἐπὶ τοῖς τοῦ πλησίου κακοῖς VI 118, 15 γειτόνων γὰρ ἔπτεσθαι φιλεῖ τὰ κ. πρώτων. VI 179, 3 ἀγνοία τῶν κατασκευάσαντων κακῶν. VI 204, 24 ὑπὸ κάρου τῶν ἀθρόων κατασκευάσαντων κακῶν. — I 81, 10 ἵνα μὴ γέννηται ἐν ὧ δίνει κακῶν ἡ φυγή. I 137, 27 (φυγῇ) ἀναπεισάσα κακῶν ἀρετὴν ἀλλάξει. I 151, 24 κακῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἰλάσεται. I 152, 14 ὥσπερ ἱατρὸν κακῶν. I 152, 16. 23 ὅσα περιέγει κακῶν ἀπαλλαγῇ. I 275, 15 ζωपुरηθέντων κακῶν. I 290, 8 (μετουσία ἢ προσδοκία) κακῶν. II 85, 24 διάνοια χήρα καὶ ἐρήμη κακῶν. II 117, 10 μηδέποτε εἰς κακῶν παρέλθης ἄμιλλαν. II 119, 17 εἰ τις ἀποτίπτει κακῶν. II 194, 21 τὰ ἀκούσια ἡμίσεα κακῶν. II 224, 3 γῆν καὶ θάλατταν ... ἀνατιμπλάντας κακῶν. II 232, 11 ἀπαθείς κακῶν. II 246, 28 τοῦτο μόνον ὥς ἐν κακοῖς τεθησαυρισμένος κειμήλιον. III 5, 4 καθ' ἑκείσιν κακῶν ἀποτροπῇ. III 67, 10 (δευτέρα γενεὰ ψυχῆς) ἥτις ... κατὸς ἄρχεται συζῆν. III 67, 15 ὑπ' εὐφορίας αἰεὶ κακῶν. III 78, 20 κατὰ ἀντίταξιν καὶ ὑφαίρεσιν κακῶν. III 131, 16 (ἀποτροπῇ) κακῶν. III 137, 21 εἰς τὸν ἐρημον κακῶν εὐσεβῶν χώρον. III 189, 5 τῇν ... γέμουσαν κακῶν ἀδικίαν. VI 7, 4 ὅσα οἱ πολλοὶ κ. νομίζουσι. IV 11, 9 τηλικούτων ἐπιπραξάντων κακῶν. IV 22, 20 παντοίων κακῶν ἀναπλήσας αὐτοῦ σῶμα καὶ φυγὴν δυσιάτων. IV 57, 23 μετὰ μυρίων ὅσων κακῶν ἂ ὀρώσι καὶ πάσχουσι οἱ ἐν ταῖς ἡγεμονίαις. IV 81, 9 κακῶν ἄγγελος. IV 144, 17 ὧν τέως ὑπέμειναν κακῶν. IV 155, 7 ὧν ἔτεροι κακῶν ὑπέμενον. V 14, 14 ὅτι διδάσκαλον κακῶν ἐγένετο. V 68, 21 κακῶν τινων φυγὴν αἰτούμενος. V 138, 22 πειραθῆναι κακῶν. V 151, 10 καθαρὰς καὶ ἀμύτους κακῶν ζωῆς. V 236, 21 (πεῖρα) κακῶν. V 328, 6 εἰς κακῶν ὀδυνηροτάτων ἀντίληψιν. V 357, 7 φορὰς μεγάλων ἐξευμαρῖν κακῶν. V 367, 22 πρὸς ἀμέτρων καὶ ἀπαύστων κακῶν μετουσίαν. VI 16, 2 δὲ ὑπερβολὰς κακῶν. VI 124, 6 κακῶν εὐρεταί. VI 128, 18 κατωτέραις δὲ κακῶν προσθήκαις. VI 153, 17 ἐν συγκρίσει κακῶν. VI 171, 4 κακῶν (λήθη). VI 174, 8 κ. ἐπὶ κακοῖς ἀμύθητα. VI 219, 4 πηγὰς ἀνατέμνει ἀθρόων κακῶν. — All: III 155, 17 ἐρμηνεύεται δὲ Βαρδῶ μὲν ἐν κακοῖς.

κακός, κακοί. III 285, 1 κακία κακῶ (ἐναντίον). III 237, 12 κακοὶ δὲ τοὺς ἐν Αἰδοῦ μυχοὺς (ἐλαχον οἰκεῖν). III 281, 12 βαθὺ μὲν σκότος κακοῖς οὐρ.

ἀγαθοί. II 261, 1 ἀπορία καὶ ἀσθένεια κακοῖς λυσitelές
κακίστος. IV 303, 13 (ἄνθρωποι).
III 119, 2 τὸ μυθικὸν πλάσμα. III 119, 1
τὸ κακίστον καὶ τὸ ἄριστον. II 228, 11 (οἱ
κακίστοι).
κακῶς. I 271, 13, 26. II 118, 24. 150,
20. III 190, 18. 224, 7. V 179, 15.
201, 8. 210, 6. 296, 17. VI 143, 1.
κακοτεχνεῖν. II 244, 1 τὰ ἐκ τοῦ κ.
τέλεια γυμνάσματα. V 165, 8 ἂν τις
συκοφάντης ἢ κακοτεχνῶν. III 190, 24
ὅσα λόγῳ κακοτεχνούντες συνόφηναν. II
126, 22 μηδεὶς ... τῶν κακοτεχνούντων.
II 232, 17 τοὺς δὴ ταῦτα συντιθέντας
καὶ κακοτεχνούντας. V 254, 1 μηδὲν ἐπὶ
βλάβῃ τῶν ὠνούμενων κακοτεχνούντας.
κακοτεχνία. III 101, 7. 182, 10. 227, 24.
V 178, 15. 219, 20.
κακότεχνος. I 214, 18 (φιλήδονος). I
262, 16. VI 57, 13 κακοτέχνος.
κακοῦν. VI 138, 8 ἐπενόει κ. ἡμᾶς. V
205, 11 ὃν ἴσως ἤρχετο κ. αἰετὶ δυνάσθαι.
III 19, 4 τὰ περιουδύνοντα τὰς κόρας καὶ
κακοῦντα. III 94, 5 τοῖς ἑαυτοῦς κακοῦσι.
V 363, 20 τοῦ μὲν κακῶσαι χάριν. III
108, 7 τὸ μὲν „ἐκάκωσε“ ἴσον ἐστὶ τοῦ
ἐπαίδευσε. V 118, 4 ἐπιμανέντες γυναί-
ξιν ἐτέρας τὰς προτέρας ἐκάκωσαν. III
190, 11 οὐχ ὕβριουσι καὶ κακώσουσι.
κακοῦσθαι. I 151, 25 δοκοῦμεν κ.
III 109, 12 ἄρ' ὑπὸ τίνος ἐστὶν ἄλλω κ.;
V 178, 3 ὁ νοῦς ... κακοῦμενος πάσας
κακώσεις. II 239, 11 οὕτε κακοῦμενος
ἐκάμφθη. III 62, 4 (ὁ θεὸς διακρίνει)
τὸ κακοῦμενον ἀπὸ τοῦ κακούντος. IV
243, 5 ἀρετὴ ... κακοῦμένη. III 109, 19
τῇν Ἀγάρ κακοῦμένην ὑπὸ Σάρρας. V
195, 9 ὥς ἐν τοῖς ἐτέρων σώμασιν αὐτοὶ
κακοῦμενοι. IV 136, 20 κακοῦμένων
γὰρ ἐκ πολλοῦ. IV 136, 8 τοῖς κακοῖς
οὐ κακωθήσεσθε. II 81, 1 κακωθεῖσα
... ἔλεον εὐρήσεις (sc. ἡ ψυχὴ). III
110, 14 (Ἀγάρ) κακωθεῖσα. II 43, 23 cf.
VI 178, 19 οὐκ αἰσὶν κακωθέντος. V
118, 12 ἐκ τῆς διὰ τοὺς νέους ἔρωτας
κακωθείσης. V 140, 17 οἱ ἀπόγονοι μυρία
κακωθέντες ὑπὸ τῶν ἐγγυρῶν. V
363, 7 τὸν νοῦν ... πλανήθοντα καὶ
κακωθέντα. II 12, 14 κακωθέντες ὑπὸ
τῶν ἐπιστατῶν.
κακοῦργος. II 80, 15. III 25, 12. V 19, 14.
VI 133, 25.
κάκωσις. III 105, 7 νουθεσία, ὁ ἐτέρῳ
διδόται κάκωσιν ὁ ἱερὸς μηνύει λόγος.
III 61, 13 (coni. δουλεία, ταπεινώσις). II
125, 25 σώματός τε καὶ ψυχῆς κακώσεις.
III 106, 1 θαλαίαι περιποιούσιν ἱλαρὰς εὐ-
φροσύνας καὶ εὐθυμίας, οὐ κακώσεις.

III 110, 12 τὰ πρόποντα περὶ τῶν προπαι-
δευμάτων καὶ περὶ κακώσεως. III 108, 15
λιμοῦ καὶ κακώσεως ... αἴτιον. I 262, 27
λιμὴ καὶ ταῖς ἄλλοις κακώσεσι. III 109,
10-16 τὴν ποιὰν κάκωσιν ἀρετῆς ἔργον
εἶναι. I 151, 23 ἡ κ. αὕτη ἱλασμός ἐστι.
III 105, 22 ἡ μετὰ νόμου κ. ἀγαθὸν
τέλειον ἀποτίκτει. III 108, 20 ἡ ποιὰ κ.
ὠφέλιμὸν ἐστίν. III 105, 23. 107, 9 „ἄρτον
κακώσεως“. V 178, 4 ὁ νοῦς ... κακοῦ-
μενος πάσας κακώσεις. II 270, 10 μηδὲν
τῶν εἰς κάκωσιν παρείς. IV 150, 19
πρὸς κάκωσιν τῶν οἰκητόρων. IV 166, 10
δέσποιναι ..., πείνα καὶ δίψα, διακληρω-
σάμεναι τὰς κακώσεις. V 167, 15 τῶν
περὶ μίτραν δεινὴν κάκωσιν. V 369, 22
κακώσεσι τῶν ἐντοσθίων. V 370, 16 ὑπὸ
κακώσεως δεινῆς. V 371, 18 διὰ τὰς
καὶ ἐργηγορότων κακώσεις ἐμφανεῖς. V
373, 3 (χώρα) μυρία ὑπομείνασα κακώσεις.
VI 142, 16 σοὶ ... τὰς συνεχεῖς καὶ ἐπ-
αλλήλους κακώσεις ἐπικουφίσαντι.
κακωτής. III 108, 1. VI 172, 25.
κακωτικός. VI 171, 2.
καλμοσφάκτης. VI 144, 12.
καλεῖν. I 26, 14 ὁ τῶν ὄλων ἡγεμὼν ...
X ἄνθρωπον κ. μέλλων ἐπὶ τε εὐχαίαν.
I 94, 4 ὅταν οὖν λέγῃ „ἰδεὶν τί καλέσει“,
ἀκούε ἴσον τῷ, διὰ τί καλέσει κτλ. I
122, 22 φωνεῖ γὰρ καὶ καλεῖ τὸ μὲν ὁρατὸν
τὴν ὄρασιν ἐφ' ἑαυτό. I 162, 13 ταῦτα
δ' ἀποστρέφει καὶ καλεῖ τὴν ἄλογον
αἰσθησιν πρὸς ἑαυτά. II 3, 9 ἐπὶ τὴν
τοῦ τριποθήτου ... καλεῖ τιμὴν. I 21, 9
ἐκάλεε τὴν γῆν εἰς τὴν ... γένεσιν. I
101, 11 καὶ τὸν καλοῦντα παρεσιώπη-
σεν. I 161, 1 πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλεσε τὸν
ικέτην λόγον. II 7, 22 ὅταν ... πρὸς
τὸ ἴδιον ἀγαθὸν καλῇ. I 151, 5 ὅταν
γὰρ καλέσῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ψυχὴν. I
124, 18 καλέσαντός σε τοῦ θεοῦ πρὸς
μετουσίαν ἀρετῆς. II 107, 2 ἐπὶ τὰς
ἀνυπευθύνους ἀρχὰς καλεῖσθαι. I 216, 4
(οἱ) κληθέντες εἰς μετουσίαν θοίνης.
καλλιερεῖν. II 120, 17. III 256, 17.
καλλίνικος. II 111, 6.
καλλιστεύειν. IV 14, 4 ὅρασις ... ἐν
ἀπάσαις καλλιστεῖται ταῖς αἰσθήσεσιν. V
211, 24 ὁ (sc. ζῷα) καλλιστεύει τῶν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἀγέλαις. V 347, 21 καλλι-
στευεὶ δὲ ὥς ἐν χορῷ ... ἡ εὐσέβεια.
IV 7, 10 ἡ (sc. δικαιοσύνη) καθάπερ ἐν
χορῷ καλλιστεύουσα πρεσβεύει. V 149, 10
ἡ (φρόνησις) δ' ὥσπερ ἐν χορῷ καλλι-
στεύουσα. V 130, 4 ἡ καλλιστεύουσα τῶν
ἐν οὐρανῷ σφαῖρα. I 181, 23 τῶν ὄντων
κτημάτων τὸ καλλιστεῖον. V 212, 16
τὸν καλλιστεύοντα κληρὸν ἔλαχεν ἐν

ζῳοῖς. IV 133, 16 δίδωσι τὴν καλλιστεῖουσαν αὐτῷ τῶν θυγατέρων γυναῖκα.
 καλῶς. II 223, 12 τῶν ἐν ταῖς διανοαῖς ἀγαλμάτων. III 97, 16 αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης ἐκπρεπέστατον. V 156, 13 τὸ τῆς αἰδοῦς κ. αἰσχροῦ. I 51, 2 τοῦ ... πρῶτου φόντος ἀνθρώπου. I 220, 10. II 50, 20. 285, 14 (ἀρετῆς). II 20, 10 φρονήσεως καὶ καρτερίας καὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς. VI 53, 1 τῶν θεῶν ἀρετῶν καὶ δυνάμεων. III 202, 19 τοῦ γενναιμένου. III 87, 2 (γεωμετρίας). I 126, 30 τὰς (γυναῖκας) ... ἀμέπτου κατηρημένας κάλλι. IV 274, 13 δεκάδα παραφαινοῦσαν ... ἕτερα κάλλι. V 164, 12 τὸ τῆς διανοίας ἀθάνατον κ. I 288, 9 (δογματικὸν θεῶν). I 33, 7. 44, 5 (ἐξδομάδος). IV 248, 20 (τῆς ἱερᾶς ἐξδομάδος). II 239, 4 εἰρήνης. VI 39, 7 ἐλευθερίας. V 99, 6 περὶ τὴν ὄντως ἐορτήν. I 276, 13 ἐρμηγείας. III 295, 10 (ἡρεμίας). V 95, 21 θαυρημάτων. V 19, 6 (τοῦ ἱεροῦ). VI 183, 17 τῶν Καισαρείων. I 2, 8 cf. IV 171, 15 τῆς ... κομποποιίας. I 49, 2 κq. θεοῦ δὲ λόγος καὶ αὐτοῦ κ., ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ φύσει κ. ἀμείνων, οὐ κομπόμενος κάλλι. κόσμος δ' αὐτός. I 1, 14 τῶν νοημάτων τῆς κομποποιίας. II 26, 16. III 2, 4 νοημάτων. IV 212, 3 τῆς ὅλης νομοθεσίας. IV 206, 5 (τῶν νόμων). IV 36, 22 τὰ κατ' οὐρανὸν κάλλι. IV 35, 15 ὀφθαλμῶν. VI 11, 12 ὄψεως. I 24, 3 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ὁδὰς θεασάμενος, ὑπερβάλλοντα κάλλι. IV 177, 1 τῆς παιδείας καὶ τῆς ὁρεντῆς. IV 91, 7 πλοῦτου. V 129, 15 πρῶτον κ. ἐπιτελειῖν καὶ πεντηκοστὰς. II 270, 20 ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. II 146, 20. VI 2, 6 σοφίας. II 196, 25 (σφαγίδος) τὸ θεοειδέστατον. II 180, 3. IV 57, 21. 118, 8. V 229, 14 cf. 333, 5 σώματος. I 106, 22 σωφροσύνης. V 220, 15 cf. 277, 5 τῆς φώσεως. II 228, 15 (τῆς ψυχῆς). II 217, 17 κq. κατὰ ψυχὴν. IV 232, 9 (ψυχικόν). — II 35, 8 τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν ἐστὶν ὄψις ἢ κ. ἢ ἡ τῶν αἰσθησῶν ἀκρίβεια. V 34, 13. 350, 15 (coni. εὐεξία). II 184, 3 (coni. ἰσχῆς). II 88, 12 (coni. ῥώμη). III 116, 4 γρήμασι, σχήμασι διαφόροις κάλλει. V 93, 10 οὐ πρὸς κ. ἢ μέγεθος ἀπιδῶν. V 345, 15 τοσαῦτα κάλλι coni. τάξις. — V 354, 22 τὰ αἰθέρια κάλλι. III 245, 16 [διδῶν κ. ἀναλίσκοντον]. III 240, 7 ἀτελέστατοι ἀόρατα. I 210, 12. 213, 11. II 45, 12. IV 233, 1 (γνήσιον). IV 88, 9 ἐφήμερον. V 373, 20 θαυμαστά. V 362, 18 σπουδαῖα καὶ θαυμαστά. VI 86, 1 τοῖς αἰσχίστοις περιτείναν θαυμαστά κάλλι. IV 166, 6 θεῖα. —

I 162, 14 τὸ τε γὰρ κ. τὴν ὄρασιν ἐδουλόωσατο. I 116, 25 ἐάν κ. ἰδὼν αἰρεθῆς αὐτῷ. I 280, 20 (ὁ νοῦς) κ. ἰδὼν ἐρωτος ἐτρόφθη ... βέλαιον. II 20, 7 ὁ γὰρ ὁρῶν τὸν θεὸν ὑπὸ ἐκπρεπέστατον κάλλους ἀγόμενος. II 24, 20 ἢ κ. οὐρί σιά. IV 58, 12 ἐν δὲ τῷ περὶ κάλλους ἀγῶνι. IV 134, 22 ἐπιδοῦσαι ἐκ μὲν εὐσαρκίας καὶ πιστῆτος εἰς κ. IV 191, 5 σακηνευθεῖς ... κάλλι καὶ στωμυλίας γεγραγυγίας. V 276, 9 φῶσει μὲν ἀγωγὸν τὸ κ. VI 96, 18 προσληπτικὴν γὰρ ἔχει δυνάμιν τὸ κ. VI 174, 24 τὸ γὰρ κ. ἤσχυον αὐτῶν.
 καλοκάγαθία V 301, 1 τὸ μέγιστον καὶ τιμιώτατον τῶν ἐν τῇ φύσει. II 122, 5 coni. ἀνεπιλήπτου βίου διεξόδος. IV 156, 4. V 52, 10. VI 156, 8 (coni. ἀρετῆς). V 264, 20 ἐν τε αὐτῷ σώματι ὄψις καὶ ἐν ψυχῇ κ. IV 69, 12. V 25, 18 (coni. εὐγένεια). III 78, 16. IV 13, 24 (coni. δικαιοσύνη). IV 23, 5 (coni. εὐσέβεια). — V 362, 4 ἐκάστην ἡμέραν τοῦ σπουδαίου ... καλοκάγαθίας πεπληρωσθαι. VI 65, 13 εἰ γε καλοκάγαθίας οὐδὲν οἰκειωτὲρὸν ἐστὶ τοῖς εὐ φρονούσιν. IV 244, 16 δι' ὧν (sc. ἀρετῶν θεῶν) ἅπαντας μὲν ἀνθρώπους πρὸς καλοκάγαθίαν ἀλείπει. VI 71, 1 οἰκειωτὲρὸν γέρας καλοκάγαθίας. VI 182, 5 ὁ διὰ μέγεθος ἡγεμονίας ... καὶ καλοκάγαθίας πρῶτος ὀνομασθεῖς Σεβαστός. V 282, 10 μὴ γένους ἄλλα καλοκάγαθίας αἰρεσίς ἐστιν. V 281, 11 ἐν τε λόγῳ καὶ ἔργῳ. — IV 56, 2. V 328, 12 δῶλον καλοκάγαθον V 335, 14 (ἀκρίβης). III 286, 13 (βλάστημα καὶ καρπός). II 142, 6 (ἱερώτατα βλαστήματα καὶ φυτά). V 280, 9. VI 120, 13 δειγμάτων. III 119, 17. 236, 23 (δῶματα). V 254, 15 δόκιμον εἶδος. IV 8, 22 ἑλεγχος. IV 87, 1 ἐμπόρευμα. IV 48, 22. V 349, 12 (ἐραστής). II 179, 13 ἐρασταί. V 287, 15 οἱ καλοκάγαθοι ἐρώντες. III 114, 7 ἐταῖρος. III 287, 5 (ζῆλος). II 257, 18 (ἡγεμόνες). II 243, 8 οὐδὲ ἔργος ἢ σκῆναι καὶ εἰδῶλον ... ταμειουσμένοι. V 226, 16 (καρπός). IV 65, 7. V 247, 18 μνημεῖα. II 192, 13 γλυκὺ νῆμα. II 188, 15 cf. V 327, 10 παράδειγμα. V 65, 25 πλήρωμα. II 227, 29 ὁ Σῆμ ὥσαντι ῥῆμα. VI 21, 5 σπέρματα. II 273, 16 σπέρματα καὶ φυτά. — II 267, 3 βούλεται ὁ φουτοργὸς θεὸς σπείρειν ἐν τῷ παντί. II 291, 18 ἐνὸς ἀνδρὸς καλοκάγαθίας προμηθουμένου. II 312, 7 τί λόγος καὶ τίνοις γινόμενος ἐρμηνεύς πρὸς καλοκάγαθίαν συμβάλλεται. II 140, 2 τοὺς διψῶντας καὶ πεινῶντας καλοκάγαθίας. III 215, 18 ἐσφραγίζομενος αὐτὸ μόνον καλοκάγαθίας. III 232, 4 οἱ δὲ πρὸς καλοκάγαθίαν ζῶν-

τες. III 250, 14 τῆς πρὸς καλοκάγαθὴν ἀγοῦσης ὁδοῦ. III 287, 14 τὸν δὲ τῶν ὧλων γεννητὴν καὶ μηδεὶς ἐνδεῶ τὸ παράπαν οὐχ ἡ κ. τῶν λεγομένων; IV 7, 14 οἱ καλοκάγαθοι τετιμηκότες. IV 59, 15 δῖχα καλοκάγαθας. IV 110, 11 τοῦ βίου. V 144, 15 τῶν παίδων. VI 19, 1 σοφῶν ἀνδρῶν. IV 79, 7 τῷ νεανίσκου. IV 133, 17 πάντ' ὅσα τῶν εἰς καλοκάγαθίαν. IV 213, 14 τοὺς καλοκάγαθὰ διεννηγοτάς. IV 250, 16 τῶν δ' εἰς καλοκάγαθίαν ἐπιιδόντων. V 59, 25 τὰς πρὸς καλοκάγαθίαν ἀφορίας. V 73, 19 οἱ εἰς ἅπαν ἀγευστοὶ καλοκάγαθας. V 97, 19 γέμοντες οὖν καλοκάγαθας. V 164, 18 ἄς (sc. χάριτας) ἤρμυτε καλοκάγαθὰ προσεπικοσμήσαι. V 269, 4 ὁ γὰρ ἔπαινος ὁρμητήριον ἔχων καλοκάγαθίαν. V 330, 2 τοὺς καλοκάγαθας ἄμειρυντας. VI 21, 20 ἡ Παλαιστίνη Συρία καλοκάγαθας οὐκ ἄγονος. VI 26, 4 ἀσθενέστεροι τῆς τῶν ἀνδρῶν καλοκάγαθας γενόμενοι. καλός. IV 232, 5 ἀγνίστα. V 280, 16 (ἀδελφοῖσι conl. ἀγαθαί). III 171, 14 ἄλλον. II 207, 20 τὰ γοῦν αἰσχρὰ παρ' ἡμῖν ἑτέροις καλά. V 224, 16 ἀλήθεια. VI 96, 19 τὸ δ' ἀληθές. IV 191, 18. V 248, 8 (ἀνὴρ conl. ἀγαθός). I 288, 15. VI 21, 14 (ἄνδρες conl. ἀγαθοί). I 47, 14 cf. 48, 11 (πρώτος ἀνδρωποσ conl. ἀγαθός). I 90, 3 cf. 91, 1 διὰ τί τὸν ἀνδρωποσ ... οὐκ ἔστι καλὸν εἶναι μόνον. V 250, 2. 295, 14. 333, 17 (ἀποικία). I 8, 18 οὐδὲν ἐν ἀταξίᾳ. III 271, 19 βλαστήματα. IV 82, 11 βόας ... εὐσάρκους καὶ καλὰς ὀφθῆναι. III 66, 9. 15. 20 (τῆρας). V 327, 15 (γονεῖς conl. ἀγαθοί). V 246, 2 (διατάγματα). I 204, 4 δόγμα. I 123, 22 (δρόμος). II 17, 26 cf. IV 71, 16 ὠρεαὶ δ' αἱ τοῦ θεοῦ. VI 219, 3 (ἐλπίδες). III 117, 19 τὰ ἐναποκείμενα ἔνδον. I 149, 14 τὸ ἐνάρημον. II 29, 20 (ἐννοιαί). IV 24, 4 (καλαὶ ἐννοιαί) καλῶν πράξεων. VI 135, 21 (ἐπιδείξεις). V 331, 4 (ἐπιστάσια). II 80, 8. 82, 18. III 200, 27. 227, 19. 232, 17. 257, 19. VI 46, 5 (ἐπιτηδεύματα). I 223, 7. 234, 9. 285, 23. II 241, 2. III 12, 22. 264, 18 (ἔργα). IV 9, 9 (ἔργα καὶ λόγοι). V 284, 14 καλὸν γὰρ ἀγαθὸν ... τὸν εὐάρεστον θεῷ. I 136, 10 (εὐχὴ). V 42, 17 (θέαμα ἢ ἄκουσμα). V 182, 11 (θοήνη). VI 199, 5 ἱερεῖς. IV 193, 13 (ἱερεῖα). II 42, 16 (καρποί). III 23, 8 ὁ κλήρος. II 290, 18 τὰ ... λεγόμενα καλὰ ὄντα. VI 70, 13 (μέθη). I 5, 1 μίμημα. II 37, 29. V 161, 15 (νεανιεῖα). I 147, 8 (νίκη). III 146, 18 νόημα. V 108, 4 (νόημα). V 150, 7 (νοῦς). I 75, 21 (ξύλον). VI 206, 8

τὰ οἰκεία. IV 189, 6 καλοὶ σου οἱ οἶκοι. III 190, 16 τὸ ὅσιον καλόν, τὸ ἀνόσιον αἰσχρόν. I 268, 10 παίδευμα. I 5, 1. V 280, 3 παράδειγμα. V 362, 15 (παραδείγματα). IV 190, 8 (παραινήσεις). I 273, 16 (παρακαταθήκη). II 29, 5 (παρθένος). III 250, 6 ποικίλμα, ὅδε ὁ κόσμος. VI 204, 11 πολιταὶ conl. ἀγαθοί. VI 133, 21 (πομπή). V 223, 17. VI 39, 2 πράγμα. II 165, 24. V 301, 4 (πράξις). I 77, 20. 153, 10. 194, 22. 283, 22. II 28, 7. 85, 20. 97, 5. 165, 5. 214, 8. III 121, 18. IV 165, 16. V 65, 14. 92, 18. 250, 21 (πράξεις). VI 193, 24 καλὸν πράξαι καλοὶ σύμβουλοι. V 347, 11 οὐδὲν τῶν πραττομένων. IV 207, 19 (πρέσβεια). II 168, 4 τὰ τῇ φύσει προσόντα. III 190, 21 προσωπεῖα. I 112, 7 (στέφανος). IV 280, 5 ἄμφοτεροι (στήλαι τῶν λογίων). IV 201, 20 ἡ συζυγία ... τῶν τεττάρων δυνάμεων. III 154, 16 (ταπεινώσις). V 14, 6 τόλμημα. III 162, 8 (τύπος). I 76, 13 (τόποι conl. αἰσχροί). V 89, 22. 185, 11. 309, 14 (ὕψηλῆς). II 9, 15 (ὕψηλῆς καὶ διδάσκαλος). I 81, 23 sq. φρόνησις. I 217, 15, φρόνησις καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη καλαὶ πᾶσαι. II 29, 7 ἡ ἀρετῆς φύσις conl. ἀγαθὴ. I 9, 12 φῶς. IV 36, 5 sq. φῶς, ὁ καὶ τῶν ὄντων ἐστὶ καλλίστον καὶ πρώτον ... ὠνομάσθη καλόν. V 242, 2 αἰσχρόν ἀντὶ καλοῦ χαρακτήρος. I 81, 20 χρυσόν. VI 149, 4 (χώρα). — II 208, 10 τὸ τοιόνδε ἐστὶ δίκαιον ἢ φρόνιμον ἢ καλόν ἢ συμφέρον. IV 91, 1 ὅτι τοῦτο καλόν, ἐκεῖνο αἰσχρόν. I 87, 8 ὅτι καλὸν τοῦτ' (sc. τὸ βρώσις φαγεῖν) ἐστίν. V 77, 10 εἰ καλὰ ταῦτ' ἐστίν ... καὶ συμφέροντα. V 238, 26 εἰ μέλλει (τις) κ. καγαθὸς γενήσεσθαι. IV 5, 7 πᾶν γὰρ τὸ σὺν θεῷ καλόν. II 10, 4 ὅσα ἐν γενέσει καλά. τὸ καλόν, καλόν absol. I 260, 11. II 209, 7. 218, 8. 227, 7. 20. 228, 18. 20. 256, 27. III 260, 23. V 105, 1 μόνον τὸ κ. εἶναι ἀγαθόν. II 285, 11 τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ κ. V 98, 9 χαίροντες τῷ καλῷ δι' αὐτὸ τὸ κ. καὶ τοῦτο μόνον ἀγαθὸν ἡγοῦμενοι. I 3, 1 κρείττων (ὁ τῶν ὧλων νοῦς) ἢ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ αὐτὸ τὸ κ. IV 9, 12 αὐτὸ τὸ κ. καὶ τὸ δίκαιον ἀποδεξάμενοι. II 228, 9 τῷ γὰρ καὶ τὰ σώματος καὶ τὰ ἐκτὸς πλεονεκτήματα ἀγαθὰ ἡγουμένην εὐξασθαι πρὸς μόνον τὸ ψυχῆς. II 20, 23 τέλειον μὲν ἀγαθόν ἐστὶ τὸ κ. IV 133, 17 ἀξίεραστον μόνον τὸ κ. ἐστίν. II 116, 14 οἱ ... πρὸς μόνον τὸ κ. ἐταιρίαν ἔθεντο. III 137, 14 τῆς ... πρὸς τὸ κ. μόνον ἀφορώσης γενεᾶς. II 296, 16 τὰς ὅφεις πρὸς μόνον τὸ κ. ἀποκλίνουσα.

I 90, 5 sqq. ὥστ' ἐπεὶ τὸ μόνον εἶναι τὸν ὄντα κ. ἐστὶ — καὶ γὰρ περὶ μόνον αὐτὸν τὸ κ. —, οὐκ ἂν εἶη κ. τὸ εἶναι τὸν ἀνθρώπων μόνον. II 40, 9 ὁ ἱερεὺς καὶ θεραπευτὴς τοῦ μόνου καλοῦ Φινέας. I 191, 17 πρὸς ἀρχέτυπον τὸ πρὸς ἀλήθειαν κ. II 36, 20. III 305, 25. IV 3, 3 (τὸ πρὸς ἀλήθειαν κ.). IV 74, 9 τὸ δ' ἀληθεία κ. V 78, 13 τὸ κ. καὶ ἡ ἀλήθεια. I 223, 8 cf. VI 156, 10 τὸ πρῶτον κ. int. deus. V 362, 5 ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ κ. — I 149, 23 sq. ὁ δὲ γε ἀστέιος ... τὸ κ. ἕνεκα τοῦ καλοῦ κτᾶται μόνου. II 115, 11 παντὶ δὲ σοφῷ τὸ κ. φίλον. I 128, 15 ὁ δὲ φιλόσοφος ἐραστὴς ὦν τοῦ καλοῦ τοῦ ζῶντος ἐν ἑαυτῷ. V 76, 23 οἱ „τὸ ἀρεστὸν“ τῇ φύσει δρῶντες καὶ „τὸ κ.“ οἱ εἰσι τοῦ θεοῦ. III 181, 16 τὸ κ. οὐκ ἐν πλήθει μᾶλλον ἢ δυνάμει πέφυκεν ἐξετάζεσθαι. III 262, 20 τὸ κ. δι' ἑαυτοῦ αἰρετόν. IV 13, 4 τὸν μὲν ἐξ διδασκαλίας, τὸν δ' ἐκ φύσεως, τὸν δ' ἐξ ἀσκήσεως ἐφιέμενον τοῦ καλοῦ. III 296, 15 ὁ γὰρ προκόπτων ... πόθον καὶ ζῆλον ἔχων τοῦ καλοῦ. III 79, 16 τὸ δ' αὐτομάθης καὶ αὐτοδίδακτον ... κ. V 342, 4 τοῦ δ' ἀσκητοῦ ... περιποταζόμενον τὸ κ. III 85, 26 ὁ δὲ ἀσκήσει τὸ κ. ... κτώμενος. — I 143, 7 οὐχ ἡ ἰσχύς αὐτῆς (sc. ψυχῆς) οὐδὲ ἡ δύναμις περιετοίχης τὸ κ. I 195, 5 μετανάστιν ἀπεργάσασθαι τοῦ καλοῦ ψυχῇ. I 266, 5 οἱ μὲν ἐν ψυχῇ μόνῃ τὸ κ. ἐθισαυρίσαντο. I 292, 4 ἡ χηρεύουσα μὲν μήτῃ δὲ ἐκβεβλήμενη τοῦ καλοῦ ψυχῇ. I 13, 24 ἡ δὲ τῷ καλῷ συνευγμένη (ψυχῇ). III 143, 3 περὶ πάντα τὸν τόπον τοῦ καλοῦ πεπορευμένη ψυχῇ. III 180, 24 τὸ μηδὲν ἀποφαίνειν τὴν ψυχὴν ἴδιον αὐτῆς κ. III 233, 9 (ἡ ψυχῇ) ἐπὶ τὸν ὅρον αὐτὸν ἀφικομένη τοῦ καλοῦ. — II 5, 13 cf. 18, 19 ἡ τοῦ καλοῦ ζήτησις. II 35, 5. 46, 3 (φαντασία). I 266, 14 Ἄβελ ... διανοία δὲ μόνῃ τὸ κ. οἶδεν. III 9, 20 τὴν ἑαυτοῦ φύσιν τοῦ καλοῦ περιυδεῖν καταλυθεῖσαν. II 22, 9 χρώμενος τῇ τοῦ καλοῦ μελέτῃ. I 219, 2 cf. 250, 17 ὁ γὰρ πρὸς τὸ ζῆν τροφή, τοῦτο πρὸς τὸ κ. πόνος. II 221, 2 ὁ τοῦ καλοῦ ζῆλος. II 294, 4 (ὁ ἀκάθεκτος πόθος) τοῦ καλοῦ. I 129, 23 (τὸν) ἀναπαυόμενον ἐπὶ τῷ καλῷ. II 175, 18 ἐπὶ καθ' ἀρέσει τοῦ καλοῦ. I 191, 15 cf. II 29, 23 (ἡ τοῦ καλοῦ πηγὴ). I 181, 12 (κάματος) ὑπὲρ τοῦ καλοῦ. I 121, 18 θς συμφυῖας καὶ ἐνώσεως τῆς πρὸς τὸ κ. ἐστέρηται. I 192, 22 φθορὰ παντελὴς τοῦ καλοῦ. I 274, 17 τὸ κ. ἀνελεῖν ἐβόουλεσεν. II 19, 10 ὁ μετατιθεῖς ὄρους τοῦ καλοῦ. II 279, 27 σπᾶνιον ἐν πεφυρμένῳ ... βίψ.

III 143, 2 δυσεύρετον ... τὸ κ. III 239, 20 φύσει περιπεποιημένος τὸ κ. III 241, 3 ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸ κ. ἀγοῦσης. IV 12, 1 ἐφιέμενος μὲν αἰεὶ τοῦ καλοῦ, μήπω δ' ἐφικέσθαι τούτου δεδυννημένος. — I 76, 6 sqq. 87, 23 cf. II 141, 3 τὸ (ξύλον) ταῦ γινώσκειν κ. καὶ πονηρόν. III 162, 6 καλοῦ τε καὶ αἰσχροῦ (διαφορά). V 329, 14 (αἰρέσεις καὶ φυγαὶ) τῶν ἐναντιῶν ... καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ. I 257, 4 ἀμφω τὰ μαχόμενα κ. τε καὶ αἰσχρόν. VI 183, 5 ἡ μηδὲν ἀποκουφάμενος ἀγαθὸν ἡ κ. II 285, 20 καὶ τὸ εἶναι καλῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι. I 6, 17 οὐσᾶ μηδὲν ἐξ αὐτῆς ἔχουσα κ. I 131, 2 τί δὲ εἰργάσατο ἡδὴ κ. ὁ Ἀβράμ. I 179, 15 ἀνασεισθέντος καλοῦ. I 217, 9 οὗ διάνοια ὀρέγεται καλοῦ. II 274, 24 τί οὖν ἀν' ἐκλίποι κ. τοῦ τελεσφόρου παρόντος θεοῦ. III 312, 1 εἰ ποῦ τι κ. ἔστιν ἰδεῖν ἡ ἀκούσαι. II 243, 15 μηδὲν ἀληθὲς καὶ γνήσιον κ. III 109, 6 ἡ ἐπίπληξις καὶ νοουθεσία κ. γενόμεναι. III 153, 5 ἴδιον οὐδὲν ἐξ ἑαυτῶν ἔχοντας τρῶφιμον κ. III 276, 16 εἰ τι ἠνθῆσεν ἡ ψυχὴ κ. III 301, 26 ἡ δὲ σοφία εὕρεσις ὑπερβάλλον κ. III 303, 24 μηδὲν γὰρ ἀόρατον εἶη κ. IV 120, 1 μήτε τι κ. ἡσυχία παραδοθέν. V 47, 16 ὡς ἀναγκαῖον <καί> κ. V 327, 13 οὐδὲν ἀπομάξασθαι κ. VI 20, 1 τι τῶν πρὸς αἰσθησιν ἀφανὲς ... κ. VI 46, 10 τοῖς μηδὲν κ. ἡσυχάζεσθαι δικαιούσιν. VI 217, 13 ἐν καλῷ τῆς οἰκουμένης.

τὰ καλὰ, καλὰ absol. II 42, 7 τὰ τεχνικὰ μέντοι καὶ ἐπιστημονικά καὶ ἀγαθὰ καὶ κ. ὄντα ὀλίγα. V 329, 16 τῶν δὲ ἀγαθῶν καὶ καλῶν καὶ ἀληθῶν ἡλόγησεν. VI 172, 6 τὰ μὲν παρ' ἑτέροις ἀγαθὰ καὶ κ. πάντα. III 162, 8 (ὁ) τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν μόνων (τεχνίτης). VI 39, 2 τὰ μὲν κ. πρόσεστι τοῖς ἀγαθοῖς. II 61, 13 (ἡ) ἀρετὴν καὶ τῶν φύσει καλῶν (ἀρμονία). I 82, 8. IV 230, 19 τὰ κ. καὶ σπουδαῖα. V 89, 1 τὰ κ. καὶ δίκαια. IV 202, 16 τὰ φύσει κ. II 143, 24 τὰ αἰσθησέσθαι opp. τὰ νοήσει. II 44, 18 τὰ πρὸς ἀλήθειαν κ. II 120, 22 πάντα φάσκειν ὑπὸ θεοῦ γενέσθαι, τὰ τε κ. καὶ τὰ ἐναντία. III 303, 27 cf. 68, 12 ζῆσαι τὰ κ. καὶ ἀποθανεῖν τὰ φῶλα. II 206, 8 τῇ τῶν αἰσχροῦ ἀντιθέσει (γνωρίζεται). I 53, 21 ἡ γνωρίζεται τὰ κ. καὶ τὰ αἰσχροῦ. III 189, 22 τὰ κ. opp. τὰ αἰσχίστα. I 228, 5 οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν καλῶν, ὁ μὴ θεοῦ τε καὶ θεῖον. I 181, 1 cf. III 180, 10 τίς οὖν ὁ σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ἀρεταῖς) τὰ κ. πλὴν ὁ τῶν ὄντων πατήρ. V 365, 14 τοῦ φιλοδόρου θεοῦ τὰ κ. ...

σεμνοποιούντος. I 224, 3 αἴτιον τῶν καλῶν τὸν ἡγεμόνα νοῦν. V 73, 15 cf. II 226, 6 (ἡ ἀένας) τῶν καλῶν (πηγή). II 298, 14 (ὁ ἀσκητής) τῶν καλῶν. II 248, 27 ὁ πατήρ. I 146, 4 ὁ σπερματικός καὶ γεννητικός τῶν καλῶν λόγος ὁρθός. I 222, 11 τὸν γὰρ κυβερνήτην καὶ ὑφηγητὴν τῶν καλῶν ὁρθὸν λόγον. I 165, 25. 221, 12. 230, 9 (ὁ σκεδαστής) τῶν καλῶν Φαραώ. — I 208, 6. 270, 7. II 113, 20 (ἀσκησις) τῶν καλῶν. I 177, 16 (αἵρεσις). V 240, 3 (ἐννοιαί). IV 155, 5 (ἐξομοιώσεις). I 180, 10 cf. 74, 22 ἐπιμονή. V 224, 15 (ἐπιτήδευσις). II 174, 4. 300, 26. III 175, 20 (ζηλος). IV 257, 11 ἐπὶ μετουσίαν καλῶν τῶν πατρῶν. I 117, 14 μνημαί. II 83, 22 (σωτηρία). II 168, 2. 296, 11 (ὑπομονή). IV 7, 5 (φαντασία). — I 73, 9 θεοῦ δὲ σπεύροντος ... ἐν ψυχῇ τὰ κ. I 86, 23 τρέφεται δὲ ἡ ψυχὴ ἀναλήψει τῶν καλῶν. II 38, 25 τῆς ἀπλήστου καὶ ἀκορέστου τῶν καλῶν ψυχῆς. I 153, 4 (αἱ ψυχαὶ τίκτουσαι) τὰ κ. I 168, 20 συγκεκρίσται ... ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ ψυχῇ τὰ κ. I 264, 28 cf. 110, 10 ἡ γὰρ ἐπιμένουσα τοῖς καλοῖς ψυχῇ. II 76, 6 τὰ κ. πάντα αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἐξαρπάσσαντος. I 275, 15 ἐν ταῖς ὑμετέραις ψυχαῖς τέθνηκε τὰ κ. III 94, 13 τῆς ἐστεριωμένης τὰ κ. ... ψυχῆς. — I 52, 20 ἐν ἅπασι τοῖς καλοῖς διέφερεν. I 74, 24 ὁ δὲ πλαστός νοῦς οὕτε μνημονεύει τὰ κ. οὕτε ἐργάζεται. I 82, 11 τοῦ δὲ ἐργαζομένου τὰ κ. I 123, 19 cf. II 281, 16 αἱ ἐπὶ τὰ κ. ὁρμαί. I 191, 16 τὰ γὰρ ἐν κόσμῳ κ. I 217, 1 οὗ (sc. πόνου) χωρὶς τῶν καλῶν ... οὐδὲν εὐρήσεις. III 94, 9 (οἱ) περὶ τῶν καλῶν (πόνου). I 230, 8 οἱ ὑπήκοοι παῖδες ... τὰ κ. δρῶσιν. I 275, 13 συνιέντες τὰ κ. I 279, 24 (αἱ) περὶ τῶν καλῶν (δόξαι). II 17, 23 εὐθίκτῳ γνῶμῃ πρὸς μόνῃ χρηταί τὰ κ. II 21, 16 <δ> ἅπαντα μεταχαράττων καὶ μεταποιῶν τὰ κ. II 119, 20 φθάνει μὲν γὰρ τὰ κ. δρῶντα δεῖ. II 198, 11 τὰ κ. χλευάζειν. II 129, 8 τὰ κ. πάντα ἐμφυτευθῆναι τε αὐτῷ. II 213, 24 (ἐπιθυμία ἡ ἐστεριωμένη) τὰ κ. II 271, 23 δι' ὧν τὰ κ. ζωपुरεῖσθαι πέφυκε. II 279, 9 τοῦ μεγέθους καὶ πλήθους τῶν καλῶν ἀρχὴ καὶ τέλος. II 282, 7 πρὸς πλήθος καὶ μέγεθος τῶν καλῶν ἐπίδοσις. III 94, 3 (αἱ) ἐν ἅπασι τοῖς καλοῖς (ὑπερβολαί) ... τοῦ ἀγενήτου. III 117, 22 τί γὰρ τῶν ἐν κοινωνίᾳ καλῶν προεπεδείξασθε; II 165, 8 μᾶλλον μὲν οὖν ἐγχέει τοῖς καλοῖς. III 186, 14 σπάνει κεχηρημένον τῶν καλῶν. III 287, 24 τὰ κ. καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν. IV 206, 8 τὰ γὰρ κ. καὶ φθόνη

πρὸς ὀλίγον ἐπισκιάσθῃ χρόνον. V 49, 13 ὑποδιάκονοι ... τῶν καλῶν καὶ συμφορόντων. V 134, 2 φέγειν τὰ κ. μὴ (αἰδεῖσθαι). V 360, 2 πρὸς τὴν τῶν δεῖ σπουδαζομένων καλῶν κατόρθωσιν. VI 19, 5 τὰ λίαν κ. σπάνια. VI 126, 17 τὰ κ. παιδεύεσθαι. VI 174, 17 τὰ μὲν κ. περιανγείας μεσημβρινῆς δεῖται. — I 25, 8 ἀγαθὰ καὶ κακὰ, κ. καὶ αἰσχρά. I 249, 7 ὅ γε περὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν τελείων πόνος. I 54, 2 διὰ δὲ τοῦ καλῶν καὶ πονηρῶν γνωριστικοῦ. II 20, 14 ὥστ' οὐδὲ κ. πονηρῶν ἐστίν. V 88, 8 περὶ καλῶν καὶ συμφορόντων. II 67, 15 (ὁ ἀνθρωπος) καλῶν καὶ αἰσχυρῶν λαβόντων ἔννοιαν. II 46, 6 cf. III 18, 12 τοὺς ἀντὶ καλῶν αἰσχρὰ αἰρουμένους. V 112, 15 κ. conī. ἐξάρετα. III 302, 7 ὧν ἤρθησεν ... ἡ ψυχὴ καλῶν. III 289, 24 ἀγονον καλῶν ἀφροσύνη. V 73, 6 μηδὲν ἐπὶ καλῶς λεγέσθω τῶν ἀθλῶν. II 300, 7 τὸ ... μὴ ἐν καλοῖς διαπρέπειν ἐπιπρανέσασθαι αἰσχος. VI 1, 8 μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων καλῶν καὶ τοῦτ' ἀναδιόσκειν.

III 234, 10 καλὸν ἐδοξεν εἶναι. II 117, 4 καλὸν καὶ περιμάχτητον εἶναι. I 60, 6. 90, 3. 91, 3. 6. 144, 28. 161, 31. 172, 8. 226, 8. 231, 15. II 50, 12. 105, 18. 111, 19. 173, 10. 176, 23. 197, 6. 251, 25. III 73, 17. 118, 5. 154, 7. 189, 3. 207, 16. 214, 13. 263, 9. 273, 25. IV 246, 17. V 3, 16. 13, 21. 60, 24. 104, 12. 126, 19. 213, 3. 219, 10. 248, 18. VI 4, 15. 18, 11. 31, 11. 48, 8. 215, 22 καλὸν ἔστι vel sc. ἔστι. I 173, 5. II 297, 10. III 243, 18. 256, 20. IV 157, 8. V 340, 11 καλὸν ἦν. — I 8, 18. 23, 3. 25, 9. 104, 24. 108, 22. 125, 27. 131, 25. 132, 23. 141, 26. 144, 3. 147, 15. 161, 4. 208, 15. II 61, 15. 96, 3. 303, 27. III 71, 3. 92, 8. 95, 12. 100, 10. 124, 7. 125, 24. 137, 8. 217, 6. IV 2, 4. 229, 16. 291, 12. 298, 19. 304, 22. V 4, 12. 9, 5. 64, 14. 67, 21. 171, 18. 280, 19. 298, 14. 314, 2. 334, 5. 6. 343, 7. VI 77, 2 καλῶς.

καλλίω. IV 217, 6 πολλὸ κ. τὴν ὄψιν (Μωυσῆς). I 214, 9 τὰ παρ' ἐμοὶ μέγιστα δοκούντα κακὰ καλλίω καὶ τιμιώτερα τοῖς χρωμένοις. V 80, 17 τί γὰρ μάθημα καλλιον; — VI 156, 11 τὸ ... καλλιον δὲ καλοῦ.

κάλλιστος. I 75, 10 τὸ ἀγαθόν. VI 39, 16 τοῦ καλλίστου τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ἐλευθερίας. IV 61, 12 ζῶων (ἀγέλη). I 112, 6 (ἀγών). V 60, 8 τὰ κάλλιστα τῶν ἀπροδρῶν. V 320, 17 πάντων τε οἶσται εἶναι ... κ., ἰσχυρότατος κτλ. (πᾶς ἀλαζών). III 258, 2. V 224, 18 (ἀνάθημα). IV 288, 1 τὸ ἀνώ-

μοτον. I 38, 12 (διάγραμμα). V 294, 13 (δόγματα). III 227, 1. IV 13, 16 δώρημα. IV 105, 15. 106, 7 ἔκπωμα. II 296, 23. III 237, 3 ἐνδοίτημα. I 230, 8. IV 18, 16 ἔργον. IV 284, 8 ἔρισμα τῆς ψυχῆς. II 89, 6 εὐφροσύνη. V 3, 8. 180, 18 ζῶων τὸ κάλλιστον (ἄνθρωπος). IV 283, 10 (ἡσυχία). I 191, 7. III 271, 2 ἱερεῖον. II 149, 5. 309, 6. IV 165, 18 (καρπός). I 78, 20. 285, 21. II 192, 11. III 142, 15. 170, 13. 177, 14. IV 203, 3 (κτῆμα). III 111, 26. IV 155, 8. 277, 2. V 103, 5. 119, 22 (μάθημα). VI 64, 3 (τὸ θεωρητικὸν μέρος) φιλοσοφίας. II 262, 16 (ἐν κόσμους μέρος). IV 203, 7 νόμος. V 87, 3 (ὄργανον). III 122, 26 ὅρος ἀθανάτου βίου. II 3, 6. IV 282, 1 παράγγελμα. II 275, 18 ἡδυμμάτων συμπάντων παράρτομα. I 108, 4 ποτόν. IV 286, 12 (σκεπάσματα). V 304, 2 (τάξεις). I 194, 4 (τόπος). IV 38, 19 υἱός ... τό τε σῶμα κ. V 82, 9 φῶς. V 343, 3 (χαρά). — I 28, 25 εἶδους ἐκατέρου τὸ κάλλιστον. IV 78, 5 τὸ κάλλιστον καὶ βιωφελέστατον. I 110, 28 (ἀπάθεια), τὸ κάλλιστον. IV 6, 2 τὸ ἐν καιρῷ κάλλιστον, (ἡσυχία). III 141, 8 cf. V 30, 8 τὸ κάλλιστον ἐν βίῳ, (τάξεις). II 311, 25 τοῦ δὲ καλλίστου ... χάριν. I 191, 23. 193, 19. II 277, 8. III 90, 10. 303, 20. IV 14, 5. 179, 22. V 75, 24. 93, 6. 123, 5. 148, 23. 289, 1. 339, 14. 371, 20. 376, 14 (τὰ κάλλιστα). IV 285, 4 πρὸς ... τὸ σῶμα καλλίστων. V 168, 8 τὰ αἰσχιστα ὡς κάλλιστα ἀποδεξάμενος.

κάλυμμα. I 100, 30. IV 220, 20. 224, 9. καλύπτεσθαι. I 147, 16.

καματηρός. V 354, 5 (ἀποδημία). IV 249, 13 (φροντίς). — V 110, 18 τὸ ἐπίπονον καὶ καματηρόν. II 20, 16 τὰ καματηρὰ καὶ ἐπίπονα.

κάματος. II 296, 8 κ. δ' ὁ μὲν ἐστὶν εὐνέδοτος ἀσθένεια λογισμοῦ ..., ὁ δὲ ἐστὶν ὑπομονὴ τῶν καλῶν. I 181, 12 τῷ κάματον ἀποδεχομένῳ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ Ἰακώβ. I 28, 2 cf. 138, 9 γεωπόνων. III 268, 5. VI 92, 15 σῶματος. IV 177, 17 ψυχῆς τε καὶ σώματος. I 248, 15 ἐκ τοῦ πονεῖν. V 31, 9 πόνοις πολλοῖς καὶ καμάτοις. V 108, 13 ἐκ πόνων καὶ καμάτων. II 76, 20 ὁ θεός ... καμάτου χωρὶς καὶ πόνου. I 285, 20 ἀνάπαυαν ποιεῖν ἀντὶ καμάτου. I 30, 14 ζῆνυ καμάτων. I 55, 14 (ὁ φιλήδονος) ... ὁ ψαρτυτῶν κάματον ἐπιτιγνέει. I 58, 23 ἀρτύτων δὲ μετουσίαν καμάτων εἰς ζήτησιν βίου. I 217, 20 κὰν ταῖς μέσαις (τέχναις) πολλὸς ὁ κ. I 248, 11 ὑποστῆναι καρτερῶς πάντα κάματον. V 103, 23

ὑπομένειν πόρους τε καὶ καμάτους. V 372, 22 ἵνα μὴ καμάτοις ἐπαλλήλοις ἀπαγορεύσῃ. VI 1, 9 οὗ γὰρ ποσὶ κάματος παρήγγελεν. — I 191, 27 τοῦ καμάτου (τοῦ οὐρανοῦ) μαρτύριον ... αἱ ἐτήσιοι ὦραι. I 192, 3 τὸ συνεκτικώτατον μεταβολῆς αἴτιον κ. I 192, 7 τὰ μὲν τρεπόμενα καμάτω πέφυκε μεταβάλλειν. VI 92, 2 τὸν ἐκ τῆς φορᾶς κάματος ὑπανίσταται.

καμηλοπαρδαλὶς. V 232, 18.

κάμηλος. II 121, 9 ἀκάθαρτον ζῶον. — Αἰ.: II 33, 6 cf. 34, 3 ὡς συμβολικῶς μνήμας εἶναι φαμεν. II 124, 2 μνησκώμενος οὐ διχηλεῖ (καθαρός).

καμῦσειν. III 240, 3.

κάμνειν. III 256, 17 οὐδέποτε κάμνουσι. II 8, 5 ὡς μὴ κάμνοιεν βαδίζουσαι (αἱ ψυχαί). II 90, 8 μὴ πρότερον καμῖν ἢ ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ. I 29, 18 εἰ κάμοι. III 172, 1 καμὼν πρὸς τὸ ἀργαῖον ἐπάνεισι γένος. I 163, 22. 173, 16 (ὁ κάμνων). I 251, 17. II 97, 17. 292, 15. III 82, 16. 215, 24. IV 271, 7 (οἱ κάμνοντες). II 71, 6. 103, 12. VI 4, 1 (οἱ τὰ σώματα κάμνοντες). I 192, 2 ὅ τε ἀὴρ ... ἐκ τῶν ἰδίων παθημάτων ἐλέγχεται κάμνων. II 312, 19 ἐπίμενε μὴ κάμνων. I 128, 5 (ἡ ψυχὴ) μὴ κάμνουσα. IV 77, 10 πόλιν δ' ἔλην κάμνουσαν παραλαβών. III 171, 26 οὗτοι περὶ τὴν ἀσκησιν καμόντες. V 144, 1 cf. 243, 12 (ἐπιμέλεια) ὑγιαίνοντων τε καὶ καμνόντων. III 195, 7 καμνόντων ἱατροῦς. I 268, 7 πρὸς καμνόντων ἐπιμέλειαν σωμάτων. II 234, 6 τῶν ἱατρῶν ἅμα τοῖς ἰδιώταις καμνόντων.

κάμπτειν. I 27, 14 ἐὰν ... κάμψωσι διάνοιαν αἱ λῦσαι. — II 16, 16 ὅφ' ὧν ἱλυσωμένη (ἡ ψυχὴ) ταπεινοῦται καὶ κάμπτεται. V 97, 24 ταῖς τῆς τύχης μὴ καμπτόμενοι προσβολαῖς. I 280, 22 (εἰ νοῦς) ὑπὸ λύπης ἐκάμφθη.

καμπτήρ. I 15, 13. II 148, 27. 158, 6. III 131, 10.

κανονικός. I 33, 4 (θεωρία).

κανοῦν. III 292, 1-10.

κανών. V 285, 12 conl. νόμος. II 205, 22. V 195, 22. VI 24, 5 (conl. ὅροι). I 226, 6 αἱ δυνάμεις κανόνων καὶ παραπηγμάτων λαβοῦσαι λόγον. II 7, 16 κανόνι ὀρθῶς τὰ στρεβλά εὐθύνεται. II 51, 21 ὑγιεῖ κανόνι τὰ παρατιθέμενα εὐθύνονται. II 23, 24 τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν ἡ ... φύσις ... ὥσπερ μουσικὸν κανόνα τένασσα. I 165, 3 ὁ διαφθερῶν τὸν ὑγιᾶ κανόνα τῆς ἀληθείας. I 286, 21. II 230, 2. IV 91, 15 ἀληθείας (κανόνες). III 220, 21. V 69, 11 τῆς ἀλληγορίας. III 40, 6 γενι-

κοί σχεδὸν πάντων ἀμαρτημάτων. III 36, 4. 37, 4. VI 108, 8 τῆς ἀναλογίας. V 189, 3. 195, 2 τῶν δικαίων. V 333, 15 εὐγενείας. VI 106, 3 ἰσότητος. II 121, 8 ὀρθοῦ λόγου. III 142, 28. V 235, 13 παιδείας ... ὀρθῶς. IV 271, 19 τῆς πολιτείας. IV 137, 16 σοφίας.

καπηλεία. VI 23, 1.

καρδία. I 41, 22. 64, 3 (σπλάγγχνον). I 91, 15 δοκεῖ τοῦ ὅλου σώματος προπλάττεσθαι ἡ κ. I 79, 2 τὰ στήθη, ὅπου καὶ ἡ κ. V 53, 10 ἀφ' ἧς ... ταῖς φλεβὶν ... εἰλεῖται ... αὐτῷ τροφῇ. I 278, 27 τὸν ἀνθρώπινον νοῦν μήνιγγι ἡ καρδία, βραχέσιν ὅγκοις, ἐγκατεληγμένον. II 30, 11 ὅπερ (sc. τὸ ἡγεμονικόν) εἴτε μήνιγγα εἴτε καρδίαν εἶναι συντέτευγεν. V 52, 6. 13. 23 (τοῦ ἡγεμονικοῦ) οἶκος. V 51, 22 οὗτε δὲ καρδίαν οὗτε ἐγκέφαλον, τοῦ ἡγεμονικοῦ τῷ ἐτέρῳ τούτων ἐνδιαιωμένον. III 211, 22 οἱ δ' ὑπὸ καρδίας αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἀγαλματοφορεῖσθαι διανοηθέντες. — I 256, 19 οὐδαμῶς δὲ ἐγκέφαλον ἡ καρδίαν (προστεταγμένον ἀναφέρειν). V 73, 20 ἀπερίτμητοι τὴν καρδίαν. V 2, 10 τὴν πρὸς καρδίαν ὁμοιότητα τοῦ περιτμηθέντος μέρους. IV 166, 2 καρδίας τρόπον. — All: III 177, 32 ἐρμηνευθεὶς ἐστὶ Χάλεβ πάσα κ. I 75, 26 τὴν καρδίαν ξύλον εἰρῆσθαι ζωῆς. V 323, 16 sq. (βουλαί), βουλευμάτων (σύμβολον). III 287, 23 cf. 198, 2. V 354, 9 καρδία στόματι, χερσὶ. τὸ δ' ἐστὶ διανοία, λόγῳ, πράξεις. — V 239, 25 τὰ δίκαια ... ἐντιθέναί δει τῇ καρδίᾳ.

καρηβαρεῖν. VI 70, 13.

κάρος. VI 204, 23. 205, 2.

καρπός. I 49, 10 εἴτε ζῶνον εἴτε φυτὸν εἴτε κ. εἴτ' ἄλλο τι τῶν ἐν τῇ φύσει. I 40, 11 ἐξ ἧς τὰ αὐὰ καὶ φυτὰ καρποὺς γεννῶντα. I 14, 2 sq. ἐκ τε γὰρ φυτῶν ὁ κ. ... καὶ ἐκ καρποῦ τὸ σπέρμα. III 28, 14 φυτοῦ μὲν ἀρχὴ σπέρμα, τέλος δ' ὁ κ. II 65, 3 sqq. (ἡ φύσις) πάντα ἀποτίκτει, ... καρπὸν ἐπὶ πᾶσιν. I 13, 6-8 ἀποτίκτεται μὲν γὰρ ὁ κ. εἰκοὺς ἀμερέσι ψήγμασι. I 15, 2 παντοίους δὲ καρποὺς ἡγεγκεν ἡ γῆ. I 212, 3 (ἡ γῆ) πέταλα ... ἐπανθήσας παρασκευάσασα, καρποὺς δὲ ἐπὶ τούτοις. I 211, 14 (φυτὰ) βλαστάνοντα καὶ τίκτοντα καρποὺς ἐπαλλήλους. I 163, 27 καρποὺς ταῦτα (sc. φυτὰ) οἶσει. II 27, 20 τὰ κατὰ γῆν σπέρματα καὶ φυτὰ ... πρὸς καρπὸν γενέσεις εὐτοκεῖ. I 191, 5 cf. II 99, 4 (ἐδώδιμος). II 97, 8 (φθοροποιοί). II 97, 10 (ὠφέλιμοι μήτ' αὐ βλαβεροί). I 53, 16. cf. 195, 1 (ἡμερος). I 253, 1 δένδρην τοὺς ἥδη πεπανθέντας καρποὺς ἀποβάλλοντι.

I 164, 2 ἐπὶ τοῖς τῶν πονηθέντων καρποῖς. I 28, 7 πολλὰ γὰρ ὕδωρ καὶ ἀήρ εἰς ἀγονίαν καρπῶν νεωτερίζουσιν. I 13, 21 οὐ μόνον ἦσαν οἱ καρποὶ τροφαὶ ζῴοις, ἀλλὰ καὶ παρασκευαί πρὸς τὴν τῶν ὁμοίων αἰετὶ γένεσιν. II 96, 7 ἀνά πᾶν ἔτος τοὺς καρποὺς ἀναλαμβάνειν. II 36, 10 καρποὺς καθ' ὥρας τὰς ἐτησίους ἐνεργεῖν. III 225, 18. IV 147, 6. 181, 2 (ἐτήσιοι). I 135, 9 φυτῶν καὶ καρπῶν (διαφοραί). I 12, 13. 20 (εὐφορία). I 19, 19 (σποραὶ καὶ φυτεῖαι). I 19, 9 (φοραὶ καὶ ἀφοραί). — I 235, 5 τῶν τεθηλότων ἀσταγῶν. I 41, 10 ὁ τὸν σίτου κ.

II 252, 26 καρποὺς ... προσενεγκεῖν θεῷ. IV 304, 13 ἀπαρχὴ γεννημάτων καὶ καρπῶν. I 232, 2 sp. cf. 223, 1 τι δῆποτε ἀπὸ τῶν καρπῶν ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῶν πρώτων καρπῶν φέρεται τὴν ἀπαρχήν.

sensu metaph.: II 42, 17 δένδρον οὐδὲν ἀρετῆς, οὐ καλοῦς καὶ γενναίους ἐξ ἀνάγκης ἔδει τοὺς καρποὺς γενέσθαι. III 170, 2. IV 216, 7 (ἀρετῆς). II 161, 4. III 302, 4 cf. II 97, 5 διανοίας. III 149, 3 ἐπιστήμης. III 180, 17 ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος ... θεοῦ κ. ἐστίν. III 286, 13. V 226, 16 καλοκάγαθίας. II 160, 15 φύσεως λογικῆς καὶ σπουδαίας. I 53, 20 (ἐμψυχα καὶ λογικά φυτὰ) καρπὸν φέροντα τὰς ἀρετάς. II 214, 7 γενναίους δὲ καὶ ἀρρενας ὡς ἀληθῶς καρποὺς καὶ λόγους χαρίσθαι. II 156, 7. 19. 158, 9 παιδείας. I 66, 18 φέρεται γὰρ ὁ μὲν νοῦς καρπὸν τὰ ἐν τῷ νοεῖν. I 133, 27 τῆς τὸν φιλομαθοῦς ψυχῆς τὸν οἰκεῖον <καρπὸν> ἐνηνοχίας. II 91, 6. 159, 18. 160, 19. 308, 6. 309, 6. III 174, 4. 189, 16 (τῆς) ψυχῆς. I 168, 19 ὡς ἐνταῦθα ὁ κ., οὕτως καὶ ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ ψυχῇ τὰ καλά. II 295, 16 τὸν ἐπανθήσαντα καρπὸν αὐτῇ (sc. ψυχῇ). II 89, 4 τὰ γὰρ ἡμέρα ἐν ψυχῇ φυτὰ ἡμέρους ἀποτίκτοντα σπουδαίους. II 98, 20 ὧν ὁ κ. αὐτὰς (sc. ψυχὰς) τιθνήσκειται. II 221, 15 ὠφελιμώτατος καὶ τῷ ὄντι ἐδώδιμος ψυχαίς. II 38, 7 σπεῖρει δ' ὁ θεὸς ἐν ψυχαῖς ἀτελες οὐδέν, ἀλλ' οὕτως καίρια καὶ τέλεια, ὡς εὐθὺς ἐπιφέρεισθαι τὴν τῶν ἰδίων καρπῶν πληθὺν ἕκαστον. II 100, 8 ἡ (γεωργία ψυχικῇ) καρπὸν δρέπειται τὸν εὐδαίμονα βίον. I 54, 15 ἥδιστον ἀπολαυσθῆναι καρπὸν δρέπεσθαι ..., ὃ δυνήσεται γνωρίζειν ἀγαθὰ τε αὐὰ καὶ κακὰ. I 283, 22 τῶν ... ἀρετῶν τὰ φυτὰ πάντα βλαστὰ μὲν ἔχει τὰ ἐπιτηδεύματα, καρπὸν δὲ τὰς καλὰς πράξεις. II 149, 5 (καλλίστους καὶ τροφιμώτατους, δασίτης). IV 261, 21 ὤμβρησε δ' οὐρανὸς καρπὸν αἰθέριον (int.

- μάννα). II 151, 20 κ. δὲ τὸ τὰς τοῦ θεοῦ διαιωνίζειν χάριτας.
- All: II 292, 23 τριτηοὺς ἤνεγκε καρπούς, αἰῶνος μέτρα, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ, τὸν Ἰακώβ. III 213, 5 (Λεία). Ἰούδαν, τὴν ἐξομολόγησιν, τὸν τέλειον καρπὸν, ἤνθησε. II 170, 5 cf. II 98, 2 καρπῷ δὲ (ἐξωμοίωσαν) τὸ ἡθικόν (μέρος τῆς φιλοσοφίας).
- καρποτοκεῖν. I 105, 10.
- καρποτόκος. I 73, 13 (ἀρετή). III 286, 4 (ἡ ἀρετῆς χώρα). I 283, 21 (ἀρεταί). II 75, 24 (γῆ). I 282, 12 (ἐρην). I 73, 11. II 96, 22 (φυτά). — I 73, 18 τὸ τὰ ἄκαρπα τοῖς καρποτόκοις ἀναμιγνύναι.
- καρποῦσθαι. I 54, 22 εὐδαίμονα βίον ἐδύνατο κ. I 140, 4 μεγίστην κ. συμφορὰν. II 96, 26 ὁ νοῦς, ὅς τὰς ... ὠφελείας εἶωθε κ. I 204, 6 (Ἀβραάμ) καρπούμενος ἀφθαρσίαν. I 198, 19 (οἱ γενόμενοι) ἰσοτέλειαν καρπούμενοι. I 290, 8 φαῦλοι ... ἀργαλειωτῶν μερίδα καρποῦσθωσαν. I 110, 28 (ὁ νοῦς) ἀπάθειαν ... καρπώσεται. I 219, 8 ἵνα τὰ πάντα ἀγαθὰ ἀθρόα καρπώσῃ. I 177, 6 ἵνα (ῶ διανοία), ... καρπώσῃ κληρὸν εὐδαίμονα. II 74, 20 εὐφροσύνην καρπωσαίμεθα. II 10, 18 τὴν γὰρ ἀληθῆ ζωὴν ὁ σπουδαῖος κεκάρπωται. I 253, 10 ὁ θεοῦ θεραπευτὴς αἰώνιον ἐλευθερίαν κεκάρπωται.
- καρποφορεῖν. I 191, 4. II 139, 27. III 80, 11. 302, 6.
- καρποφορία. V 292, 10 (coni. εὐγονία). All: I 80, 6 κ. καλεῖται ὁ Εὐφράτης. I 133, 26 cf. II 221, 14. 309, 5. III 80, 9. 174, 4 ὁ μὲν Ἐφραῖμ λέγεται μνήμη, κ. γὰρ ἐρμηνεύεται.
- καρποφόρος. I 46, 7. 59, 4 (γῆ). I 80, 7 δικαιοσύνη. I 134, 10 Ἐφραῖμ. I 134, 2 (μνήμη). V 349, 17 (σπορά). III 271, 13 (ἡ ἀρετῆς χώρα). I 146, 8 (ψυχῇ).
- κάρταλος. III 302, 5 ὥσπερ ἐν καρτάλῳ τῇ λογισμῷ. V 140, 2. 11 (ἐορτή).
- καρτερία. I 193, 19 τὰ κάλλιστα, φρόνησιν καρτερίαν δικαιοσύνην εὐσέβειαν. I 294, 2. II 20, 9 (coni. φρόνησις, δικαιοσύνη). IV 157, 9 ἐγκράτειαι, καρτερίαι, σωφροσύναι, ἀγχίνουαι κτλ. II 59, 6 (coni. ἀνδρεία, ὑπομονή). I 107, 1. 147, 8. II 18, 26. 115, 23. 116, 19. IV 126, 3 (coni. σωφροσύνη). III 117, 15 (coni. κοσμιότης, σωφροσύνη). III 62, 20. 196, 18. IV 243, 9. V 234, 15 (coni. ἐγκράτεια). I 189, 14 (coni. ὑπομονή). II 287, 21 (coni. νηστεία). III 265, 7 (coni. ἐπιμέλεια). III 230, 25 πρὸς πόνου καὶ καρτερίας μελέτην. II 272, * ἡ μετὰ καρτερίας ἀγχίνουα. II 115, 16 τὸ ... τῆς καρτερίας γένος ἀγαθὸν καὶ οἰστικὸν ἀφθαρσίας. II 115, 5
- cf. 117, 1 τὴν ἡδονῆς ἐναντίαν διαθέσιν, καρτερίαν. II 116, 16 ὅτῳ ζῆλος καὶ φροντίς εἰσέργεται καρτερίας. IV 113, 11 τὴν υπερβάλλουσαν μετ' αἰδοῦς καρτερίαν. II 115, 7 τὸν οὖν ἄκρως καταθεασάμενον τὸ καρτερίας εἶδος. I 115, 18 τὸν ἀνδρεῖον καὶ καρτερίας ἀσκητὴν λογισμὸν. I 262, 10 ἐλευθέρου σπᾶσαι τοῦ καρτερίας πνεύματος. καρτερεῖν. II 125, 26.
- καρτερικός. III 192, 6 παῖδες. IV 73, 11 (χαρακτήρ). VI 26, 12 οὗτος καρτερικώτατος. — VI 24, 10 τὸ καρτερικόν.
- καρτερός. I 158, 2 (δύναμις καὶ ῥώμη). I 195, 5. II 10, 26. 205, 26 (ισχύς). I 296, 9. II 35, 9. 285, 8 (ῥώμη). — I 165, 31. 248, 11. II 16, 9 καρτερῶς.
- καρυατίζειν. I 16, 22.
- κάρυον. I 16, 13. IV 242, 3 sqq.
- καταβαίνειν. IV 45, 20 ἀπ' οὐρανοῦ κ. ἐπὶ τὴν γῆν. III 229, 22 ὅταν δὲ καταβῇ καὶ ἀφορῇ. I 217, 20 ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰς μέσας καταβῇ καὶ τέχνας. I 102, 3 μὴ καταβῇ εἰς Αἴγυπτον. II 304, 16 καταβῇτε οὖν ἀπ' οὐρανοῦ καὶ καταβάντες μὴ ... ἐξετάζετε. I 41, 13 ὁ τῆς ἐβδομάδος λόγος ἀνωθεν ἀρξάμενος κατέβη. II 29, 23 ἡ δὲ Ῥεβέκκα κατέβη ... ἐπὶ τὴν πηγὴν. II 44, 3 αἱ (ψυχαὶ) μὲν πρὸς σώματα κατέβησαν. I 221, 12 κἀν εἰς τὸ Αἰγύπτιον φιλοπαθὲς σῶμα καταβῶσι. III 20, 9 καταβάς ἀπ' οὐρανοῦ. II 44, 7 (αἱ ψυχαὶ) δ' ὥσπερ εἰς ποταμὸν τὸ σῶμα καταβάσαι. I 240, 12 ὅλη γένει καταβεβηκὸς ἅπαν τὸ μετὰ θεὸν εὐρίσκεται. II 8, 1 ἐγὼ καταβήσομαι (οὐ) τοπικῶς.
- καταβάλλειν. II 16, 6 σπουδάζωμεν αὐτὰ (sc. τὰ νοσήματα) ἀνατρέπειν καὶ κ. III 304, 10 (αὐτοὺς) ἡ μεγάλη καὶ ἀκαθαίρετος καταβάλλει χεῖρ. II 25, 24 μέχρις ἀν ... ἡ σφόδρα τάσις ... τοὺς ἔλκοντας ... καταβάλλῃ. II 96, 16 (ὁ γεωργὸς) μυρία ... ῥίζας αὐταῖς ἀνασπᾶσας κατέβαλε. I 280, 22 γεύσις αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) κατέβαλεν. I 73, 11 ἐὰν δὲ καὶ φυτὰ ἐν ψυχῇ καταβάλλῃ. II 55, 16 (ὁ φιλήδονος) καταβαλὼν αὐτὸν ὅλον ἐπὶ τὰ εὐτρεπισθέντα. II 119, 11 βαρεῖς ἀνατρέψαντες καὶ καταβαλόντες ἐχθροὺς.
- καταβάλλεσθαι. II 211, 16 τὰ ἀρετῆς ἄρρενα ... σπέρματα κ. I 182, 11 (ὁ θεός) σπέρμα τῷ θνητῷ γένει καταβαλλόμενος. II 38, 4 τὰ ... ὑπὸ τῶν θνητῶν καταβαλλόμενα σπέρματα. I 22, 15 cf. II 36, 6 εἰς τὴν μήτραν καταβληθὲν (σπέρμα). II 33, 12 τῆς πρώτων καταβληθείσης τροφῆς. III 8, 10 ταπεινὸς γεγονώς, καταβεβλημένος εἰς χοῦν. II 115, 1 ἡδονὴν ... αἰεὶ καταβεβλημένην.

κατάβασις. ΑΠ: I 108, 19 Ἰορδάνης δὲ κ.
 × ἐρμηνεύεται.
 καταβιάζειν. ΙΙΙ 290, 21.
 καταβιάζειν. I 257, 6. ΙΙ 82, 1.
 καταβιόον. ΙΙΙ 214, 24.
 καταβολή. IV 186, 11 τῆς τούτων γενέ-
 σεως. ΙΙ 224, 12. VI 178, 21 πυρετοῦ.
 I 45, 19 cf. V 160, 7 τῶν σπερμάτων.
 ΙΙΙ 27, 8 αἱ πρῶται τῶν φυτῶν σπερ-
 ματικά.
 καταγγέλλειν. I 38, 7.
 καταγελᾶν. VI 43, 15.
 καταγέλαστος. IV 192, 2 ὡς ἐπὶ σε-
 μνῇ πράγματι τῇ καταγέλαστῳ. ΙΙΙ 270,
 11 τοῦ θνητοῦ βίου (σπουδαί). ΙΙΙ 142, 4
 τῶν ἀνθρώπων (σπουδαί). ΙΙΙ 191, 1
 (ψυχῇ). — ΙΙΙ 265, 24 ἄπερ ... καταγε-
 λαστότερα. IV 287, 1 τί ἂν γένοιτο κα-
 ταγελαστότερον; I 31, 21 καταγέλαστον
 (ἐστίν). — ΙΙΙ 304, 20 οἱ καταγέλαστοι.
 I 294, 5 ὡ καταγέλαστοι. ΙΙΙ 19, 11 ὡ
 καταγέλαστοι.
 καταγινώσκειν. V 126, 6 κ. τῶν τι-
 μίωντων πολλὴν ἡλιθιότητα. V 1, 16 κ.
 μεγάλων ἐθνῶν εὐχέρειαν. ΙΙ 207, 7
 τούτων ... ἀξίον κ. τῶν ... ὑπομενόν-
 των. VI 23, 4 καταγινώσκουσιν τε τῶν
 δεσποτῶν. VI 76, 5 δεινὴν δὲ ἀθεότητα
 κατεγινώσκει τῶν τάναντία διεξιόντων.
 V 188, 19 ὧν ἀφανῶς αὕτη διέκασα παρ'
 ἑαυτῇ θάνατον κατέγνω. VI 217, 20
 πάλιν κατέγνω φυγὴν ἐτέρων. ΙΙΙ 17,
 5-9 (ἡ διάνοια) καταγνοῦσα. ΙΙΙ 235, 4
 αἱ (ψυχαί) καταγνοῦσαι. V 210, 8 μηδεὶς
 ἀπανθρώπιαν καταγνώτω τοῦ δια-
 τάγματος. V 13, 11 αὐτοῖς ... κατε-
 γινώσκσι τοῦ πατρῷου καὶ προγονικοῦ τύφου.
 καταγινώσκεισθαι. ΙΙ 263, 20 ὥστ'
 αὐτὸν μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἐκ προνοίας ἁμαρ-
 τήμασι κ. VI 60, 19 δ' παρὰ πολλοῖς
 ἥδη τῶν μετριωτέρων καταγινώσκειται.
 IV 30, 19 ἡ Σοδομιτῶν χώρα ... παρὰ
 τῷ δικαστῇ τῶν ὅλων κατέγνωστο. VI
 200, 12 ἀκρίτους καταγνοσθῆναι χαλεπόν.
 ΙΙΙ 306, 19 οὐδεμίαν τῶν ζητούντων κα-
 ταγνωστέον εὐρεσιλογίαν.
 καταγνύναι. ΙΙΙ 296, 19 τὰ ... κατα-
 γνύντα τὴν ψυχὴν. ΙΙ 110, 17 τὸ δὲ ὄχημα
 ... ῥῆστα κατὰγνυται. VI 175, 27 ἄμφω
 (sc. σῶμα καὶ ψυχὴ) μαλακὰ καὶ κατεα-
 γότα. ΙΙ 56, 13 πάθει τοῖς κατεαγόσι
 καὶ τεθλημμένοις. ΙΙ 42, 15 ἄνδρῳ καὶ
 κατεαγότες ... τὰ φρονήματα.
 κατάγνωσις. ΙΙ 210, 2. ΙΙΙ 183, 6.
 καταγοητεύειν. VI 90, 15 οἷς ἀφρόνων
 ὧτα καταγοητεύουσι. V 3, 1 αἱ (sc. ἡδο-
 ναί) καταγοητεύουσι διάνοιαν. V 7, 3 τὴν
 αἰσθησιν ... καταγοητεύοντα. ΙΙΙ 78, 7
 ἡ λογικὴ σοφισμάτων εὐρεσις εὐστόχῳ

πιθανότητι καταγοητεύουσα. ΙΙ 34, 18
 (αἱ τέρψεις) καταγοητεύουσαι. V 42, 16
 περιεργαί ... καταγοητεύουσαι τὴν ...
 γεῦσιν. IV 194, 15 ἐπεὶ κατεγοητεύσαν
 τὴν Ἑβραίων νεότητα. V 7, 14 νομίζον-
 τες ῥαδίως καταγοητεύουσιν τοὺς ἐντυγχά-
 νοντας.
 καταγωγῇ. I 194, 8. 195, 25. V 18, 3.
 καταγωνίζεσθαι. IV 25, 1.
 καταδαρθάνειν. V 25, 2.
 καταδεῆς. I 240, 12. V 56, 3. VI 175, 12.
 217, 14 (καταδεέστερος)
 καταδικάζειν. ΙΙ 80, 15 ὧν ἡ φύσις κατ-
 εδίκασε ψυχῆς τρόπων. VI 130, 10 μη-
 δὲ λόγου μεταδούς, ἀλλ' ἀκρίτως κατα-
 δικάζων. ΙΙ 73, 9 τὴν καταδικάζουσιν
 ψῆφον οἶσει.
 καταδικάζεσθαι. ΙΙΙ 196, 15 πρὸς τὴν
 τῆς κ. ψυχῆς μελλούσης ἀπόλυσιν. I
 127, 23 (ἡ φύσις) οὐ καταδικάζεται πρὶν
 ... I 157, 13 ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταδικασθεῖς.
 ΙΙ 80, 13 οὗς ἐν δικαστηρίῳ καταδικα-
 σθέντας ὑπὸ κλήρῳ ἀρχόντων.
 καταδική. V 182, 19. VI 139, 19.
 καταδουλοῦσθαι. IV 154, 5 καταδου-
 λωσάμενοι τρόπον αἰχμαλώτων. IV 153, 9
 ὑπὲρ ὧν κατεδουλώθησαν. VI 45, 1
 μῆτε τῆς καταδουλουμένης (ιδέας μετε-
 σχήκασι) μῆτε δ' ἧς ἐλευθερία βεβαιούται.
 καταδύειν. ΙΙΙ 229, 5 πρὶν τὰς τοῦ ...
 θεοῦ καταδύναι ... αὐγὰς. I 19, 4 cf.
 10, 19. 96, 23. ΙΙΙ 230, 3 καταδύντος
 (ἡλίου). — I 121, 8 ὁ φαῦλος εἰς
 τὸν σποράδα νοῦν ἑαυτοῦ καταδύεται.
 I 113, 8 ἀποκρύπτονται καὶ καταδύνονται
 πάντες οἱ φαῦλοι. ΙΙ 110, 11 εἰς ὃν
 (sc. βυθόν) καταποντοῦται καὶ καταδύεται
 (ὁ νοῦς).
 κατὰδύσις. ΙΙ 242, 7 ἀνατολὴ μὲν ἀφρο-
 σύνης, κ. δὲ εὐλογιστίας. ΙΙΙ 230, 17
 τρόπον τινὰ καταδύσει χρησάμενον. V
 77, 15 οἱ ... καταδύσεις ἐπιζητούντες.
 ΙΙ 115, 2 ἡδονὴν ... καταδύσεις τὰς ἐν
 τῷ σώματι ζητοῦσαν. VI 19, 11 ἰχνηλα-
 τεῖν ἔδει τὰς τούτων (sc. κακιῶν) κατα-
 δύσεις.
 καταθεᾶσθαι. I 193, 23 νομίζοντες τὸν
 τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ... τὰ ἀφανῆ κ. ΙΙ
 63, 19 ὁ ποιητὴς τῶν ὅλων ... τὰ ἔργα
 ἑαυτοῦ θεᾶται. V 53, 18 ἕκαστα εἰλι-
 κρινῶς καταθεᾶται τῶν νοητῶν. ΙΙ 200, 16
 καταθεᾶται τὰ ὄντα. ΙΙ 137, 7 ἵνα τὸν
 οὐρανὸν καταθεᾶται. IV 36, 16 καταθεῶν-
 ται τὰ ἐν κόσμῳ. V 150, 14 καταθεῶμην
 τὰς ἀμυθήτους θεωρίας τῶν ἐπὶ γῆς
 πάντων. ΙΙ 189, 13 (ὁ νοῦς) καταθεώ-
 μενος τὰς ἀσωμάτων ιδέας. ΙΙΙ 9, 19
 ἀσβεστον γὰρ αὐτὸ καταθεώμενος. ΙΙΙ
 146, 6 τὴν δ' ἡγεμονικὴν οὐσίαν ὁ βουλό-

- μενος καταθεάσασθαι. IV 220, 22 καταθεάσασθαι τὰ ἅγια. I 261, 3 ὅταν ... περιπαγῶν ὅμμα ὅλον δι' ὅλων καταθεῶ. II 115, 7 τὸν οὖν ἄκρω καταθεασάμενον τὸ καρτερίας εἶδος.
- κατάθεος. V 148, 19.
- κατάθεσις. V 211, 12.
- καταθρασυέσθαι. I 59, 20. V 199, 3.
- καταθύειν. V 94, 6 ἐκεῖνο καταθυέτω. V 48, 10 τις τῶν ἱερέων καταθυέτω. V 70, 7 τὴν διάνοιαν καὶ προθυμίαν ... τοῦ καταθύοντος. VI 22, 5 οὐ ζῶα καταθύοντες. IV 41, 17 τῶν καταθυόντων παῖδας οἱ μὲν ἔθει τοῦτο δρῶσιν. IV 187, 9 τὰ ἴσα τοῖς πρόσθεν ἱερεῖα καταθύσας. VI 29, 18 τὸν ... ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων κακαθύσας Διί. V 51, 18 τὰ δ' ἄλλα τῷ καταθύσαντι εὐχαῖα.
- καταθύεσθαι. V 46, 8 καταθύεται δὲ εἰς ἁμαρτημάτων ἄφειν. V 45, 27 καταθύονται ... μόσχοι. V 51, 21 cf. II 121, 3 (ἀπαρχαί) τῶν καταθυομένων ζώων. V 41, 1 οὐχ ἔνεκα τῶν καταθυομένων ἀλλὰ τοῦ περὶ τοὺς καταθύοντας ἀνυπαίτιου. V 66, 23 τὸ πλῆθος τῶν καταθυομένων.
- καταιγίς. II 70, 5.
- καταιδεῖσθαι. V 213, 18.
- καταισχύνειν. V 153, 16.
- καταιτιάζειν. II 258, 19.
- κατακεντεῖν. II 40, 13 (Φινεῖς) κατεκέντει ... τὴν μισάρετον ... γένεσιν. II 94, 2 οὗς κατεκέντησε καὶ κατέτρωσε τὰ πάθη.
- κατακεντεῖσθαι. III 191, 24 ὁ μὲν κατακεντούμενος ὑπὸ φρονοβλαβείας. II 78, 10 ὑφ' ἧς (sc. ἀπιστίας) μήποτε παύσαιτο κατακεντούμενοι.
- κατακερματίζειν. I 282, 20 διανέμειν καὶ κ. τὴν τροφὴν πολλοῖς ἐχγόνοις. III 141, 25 πρὸς τὸν κατακερματίζοντα τὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ. II 209, 8 τῶν δὲ (τὸ καλὸν) πρὸς πλεῖω κατακερματίζοντων. — II 227, 10 ἅτ' εἰς πολλὰ καὶ ἀνόμοια κατακερματίζόμενον εὐρύνεται. II 47, 9 κἂν κατακερματισθῇ (τὸ πνεῦμα) εἰς μοῖρας τοσαύτας ἐμειοῦτο.
- κατακερτομεῖν. V 328, 15 εἰς ἐτόλμησε τὸν πατέρα κ.. I 276, 9 λεγέτω δὴ τις κατακερτομῶν αὐτὸν κάπιχλευάζων. VI 76, 8 ἐλεγέ τε, ὡς ἔστιν ἀκούειν, κατακερτομῶν. V 375, 19 cf. VI 178, 6 ὅτινες ... κατακερτομούντες καὶ ἐπιχλευάζοντες. VI 15, 10 πολλοὶ τοῦ λόγου κατακερτομήσουσιν.
- κατακερτομεῖσθαι. VI 221, 5 ἡμεῖς ... χλευαζόμενοι καὶ κατακερτομούμενοι. VI 221, 23 τοιαῦτα φιλαρηγνέντες καὶ κατακερτομηθέντες ἐν ἀμυχάνοις ἡμεν.
- κατακλαίειν. II 249, 15 sq.
- κατακλᾶν. I 28, 6. III 296, 19.
- κατάκλειστος. III 240, 6.
- κατάκλησις. IV 231, 4. V 218, 9 θεοῦ. II 279, 10 τῆς ἀπ' αὐτοῦ (sc. θεοῦ) συμμάχιας. V 354, 25 ταῖς ἀπὸ καθαροῦ τοῦ συνεῖδότης κατακλήσεσι. V 287, 3 τῶν φυλαρχῶν.
- κατακλύζειν. I 261, 30 δ ... διὰ τῶν δεξαμενῶν ἐπεισγόντα τῇ διανοίᾳ κατακλύζει. VI 118, 9 τοῦ ὕδατος ... τοὺς μεθόρους ἰσθμοὺς κατακλύζοντες. V 136, 18 αἱ συνεχεῖς καὶ ἐπ' ἀλλήλοις τροφαὶ κατακλύζουσαι. II 39, 7 πρὶν ἐπιφορῆσαι τὸν ἀφροσύνης πολὺν ἄκρατον καὶ ... ἐν αὐτῷ κατακλύσαι.
- κατακλύζεσθαι. V 270, 5 ὑπὸ τῆς τῶν παθῶν φορᾶς κ. III 151, 28 οὕτως ἡ ψυχὴ κατακλύζεται. V 151, 16 ὅτι καίτοι κατακλυζόμενος οὐκ ἐγκαταπίνομαι βύθιος. VI 4, 18 αἱ τῶν νέων ψυχαὶ ... κατακλυζόμεναι. II 115, 5 εἰ τινες ἀποτομαὶ κατακλυζόμεναι. V 277, 17 ὥσπερ ὑπὸ χειμάρρου κατακλυσθήναι. III 188, 20 ἕτεροι τῇ ῥύμῃ καὶ φορᾷ κατακλυσθέντες.
- κατακλυσμός. II 292, 18. III 151, 25. IV 213, 24. V 341, 5 cf. I 296, 17. II 234, 8, 19. IV 10, 7. 11, 16 sq. 13, 22. 215, 1. V 328, 9 ὁ μέγας κ. i. e. diluvium magnum Gen. 6, 17. — IV 212, 18 ὡς καιρῶν περιόδοις τοὺς μὲν κατακλυσμοῖς φθαρῆναι, τοὺς δὲ καταφλεχθέντας ἀπολέσθαι. VI 118, 2 ὅταν μὲν οὖν ἐμπορησις καταλαμβάνῃ, ... ὅταν δὲ κ. III 278, 28 κατακλυσμοῦ φορὰ τοῦ ποταμοῦ. III 47, 1 (ἡ νεφέλη) κατακλυσμὸν φθορὰν οἰκτίστην ἐπιφέρει. III 279, 14 πάντα εἰμί, τυφῶς, πόλεμος, κ., κεραυνὸς κτλ. III 296, 26 (ὁ νοῦς) φορούμενος ὥσπερ ἐν κατακλυσμῷ. II 249, 5 ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ ἐπ' ἀλλήλῳ τοῦ βίου κατακλυσμῷ.
- κατακονδυλίζεσθαι. II 208, 14 τὴν ψυχὴν.
- κατακορής. III 260, 1 αἰνίγμα. I 103, 18 (γνώμη).
- κατάκορος. IV 290, 5. V 284, 18. 312, 14. VI 186, 9 κατακόρως.
- κατακοσμεῖν. VI 213, 23.
- κατάκριτος. V 340, 20 (γενεά). V 308, 13 (γυναῖκες). — VI 135, 4 μηδένα κολάζειν τῶν κατακρίτων.
- καταλαζονεύεσθαι. II 147, 2 δοῖαι τῷ λόγῳ κ. τοῦ θεοῦ. IV 91, 9 μὴ καταλαζονεῖν. III 217, 9 καταλαζονεῖν περὶ τῶν ἐκεῖ. IV 198, 11 ᾗδεσαν γὰρ αὐτὸν οὐ καταλαζονεῖν ἀρχῆς ἐξουσίαν. IV 127, 3 οἱ μὲν οὖν πολλοὶ ... καταλαζο-

νευόμενοι. III 305, 5 τοιαῦτα καταλαζο-
νευσάμενοι.

καταλαλεῖν. I 103, 14, 19. 105, 29. 106, 1.
καταλαμβάνειν. I. recipere: III 98, 28
(ψυχαί) τὰ δὲ σπέρματα καὶ τὰς γονὰς
... καταλαμβάνουσαι. — incipere: IV
41, 7 ἐπειδὴν ἀρχεται κ. ἡ μακρὰ καὶ
ἀνίατος νόσος, τὸ γήρας. I 163, 7 σύγ-
χους καταλαμβάνει δεινῇ. IV 106, 10
ἀπροσδόκητος παραγῇ καταλαμβάνει. I
107, 21 διψα καταλαμβάνει ἡ τῶν παθῶν.
I 154, 1 ὕπνου καταλαμβάνοντος. — ca-
pere, assequi: I 188, 20 sq. ὁ νομίζων κ.
ἡ κρατεῖν καταλαμβάνεται καὶ κρατεῖται.
I 211, 15 ἐπιτρέχειν καὶ κ. τοὺς ἡδὴ πε-
πανθέντας. VI 153, 21 οἱ δ' ἀπνευστὶ
διώκοντες καταλαμβάνουσι. IV 5, 14
σπάνιον δ' ἡ ἀρετὴ, ὥς μὴδ' ὑπ' ὧν
καταλαμβάνεσθαι. I 170, 8 τῷ μῆπω
κραταιῶς ὑπὸ κακίας καταληφθέντι.

II. percipere oculis, auribus,
sensus, mente: III 92, 17 ἴνα καὶ
τὸ λέγειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ κ.
ἀνυπαίτιως ... κατὰ θεὸν ἐξετάζηται.
III 25, 2 τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ λέγειν, τὸ κ.
οἰόμενος ἐφ' ἑαυτῷ μόνῳ κείσθαι. III
201, 6 ὁ νοὺς ἡμῶν νοεῖν καὶ κ. ἔμαθε.
III 17, 19 sq. μὴ ταμείωσῃ τὸ νοεῖν καὶ
διανοεῖσθαι καὶ κ. σεαυτῇ. III 20, 14
αὐτοκράτορι γνῶμῃ νοεῖν τε καὶ κ. VI
214, 6 ὥς μᾶλλον τὰ νοητὰ κ. τῶν αἰ-
σθητῶν. III 230, 15 ὁ νοὺς τὰ νοητὰ
καὶ τὰ αἰσθητὰ αἰσθάνει οἷεται παγίως
κ. III 4, 17 τὸ γὰρ νοητῆς ἀρμονίας ...
μέλος ὁ νοητὸς μουσικῆς μόνος κ. ἱκανός.
III 26, 7 νῶ γὰρ ὁ θεὸς κ. τὸν μὲν νο-
ητὸν κόσμον δι' ἑαυτοῦ, τὸν δὲ ὁρατὸν δι'
αἰσθήσεως ἐφῆκεν. III 245, 10 ὅσοι τὸν
αἰετῇ κόσμον κ. ἐθέλουσιν. I 278, 10
δίγα τῶν ἐπιγείων τὰ μετάρσια κ. I
265, 1 ἡ ... ψυχὴ ἱκανὴ μὲν ἐστὶ τὴν
αὐθομαθῇ σοφίαν κ. I 135, 16 αὐτὸν (sc.
θεόν) κ. καὶ τὴν σκίαν αὐτοῦ. II 283, 21
διανοίας τὸ κ. ... ἴδιον. II 66, 7 ἡ (sc.
διάνοια) τὰς ἀπάντων φύσεις ... εἴωθε
κ. I 104, 9 ἐπειδὴν δὲ (νοὺς) καὶ αἰσθη-
σις ἀρξωνται κ. II 150, 8 οὐδ' ἐν νῷ
τὸ κ. III 183, 16 οὕτε κ. δίγα λογισμοῦ.
IV 201, 18 ὅσα μὴ λογισμῷ δύναται κ.
IV 14, 9 ὅσα ἐν τῇ φύσει δι' ἐπιστήμης
κ. III 210, 2 θνητὸς οὐδεὶς πώποτε ἰσχύ-
σει τούτων ἐναργῶς κ. οὐδέν. IV 92, 8
ὕψ' ὧν ... οὐδὲν παγίως ... κ. ἐστὶ.
I 45, 6 τὰ μακρὰν εἰκωδὺς εὐ μάλα θεω-
ρεῖν καὶ κ. II 33, 4 κ. ὅσα ἂν ὁ διδά-
σκων ὑφηγῇται. I 280, 19 τὰς εἰς τὸ κ.
ἀκμάς. I 58, 12 αἶς (sc. φαντασίαις) τὰ
σώματα καταλαμβάνει (ὁ νοὺς). I 85, 7
ὁ νοὺς ... ἑαυτὸν δὲ οὐ καταλαμβάνει.

I 91, 23 πῶς ἡμῶν ὁ νοὺς καταλαμβάνει,
ὅτι τοῦτ' λευκὸν ἢ μέλαν ἐστίν. III
138, 15 ὁ μὲν νοὺς καταλαμβάνει, ἡ
δ' ὅρασις ἑρᾷ. II 83, 8 (ἡ ψυχῇ)
πλήρῃ μισμμάτων ἑαυτὴν καταλαμ-
βάνει. III 206, 20 ἡς (sc. τέχνης) ἀρι-
στα καταλαμβάνει τὸ μέγεθος. IV 15, 2
ἀς (sc. προστάξεις) ἡ ἀληθεστάτη τὸν αἰ-
σθήσεων ... καταλαμβάνει. IV 27, 20
τρίτην φαντασίαν ἐνός ὑποκειμένου κα-
ταλαμβάνει. II 70, 18 ὑπαρξίς γὰρ ἔσθ'
ἦν καταλαμβάνονμεν αὐτοῦ (sc. θεοῦ).
I 137, 17 μόνῳ τούτῳ (sc. λογικῷ) τὰ
πράγματα καταλαμβάνομεν. III 208, 17
μυρία πρὸς τούτοις καταλαμβάνομεν. III
156, 15 ὅσα μὲν οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ θεω-
ροῦσι, συνεργῶ φωτὶ χρώμενοι καταλαμ-
βάνουσι. III 101, 4 ἐπιστήμαι τηλαυγῶς
... καταλαμβάνουσιν. I 135, 12 διὰ σκιάς
τὸν θεὸν καταλαμβάνουσι. I 85, 13 (ὁ
Ἀδάμ) τὰ ἄλλα ὀνομάζων καὶ καταλαμ-
βάνων. I 23, 12 (ὁ νοὺς) ὄθλον ἔχει τὴν
οὐσίαν, τὰς τῶν ἄλλων καταλαμβάνων.
IV 19, 10 νοητὴν φύσιν οὐδεμίαν ἁπλῶς
καταλαμβάνων. III 89, 5 τοῦ λογισμοῦ
... καταλαμβάνοντος μὲν ἀμφοτέρω, ἀγα-
θὸν τε αὐ καὶ κακόν. II 128, 4 τοῦ ...
καταλαμβάνοντος καὶ συνιέντος ... ἀκρω-
γένειοι' ἂν ἔργον. V 222, 19 (ὀφθαλμοὶ)
ἐφαπτόμενοι τρόπον τινὰ τῶν πραγμάτων
καὶ ... καταλαμβάνοντες. II 312, 19 ἐάν
... μὴ βράδιως καταλαμβάνῃς αὐ ζητεῖς.
I 85, 5 ὁ νοὺς ... τὰ μὲν ἄλλα δύναται
καταλαβεῖν. I 104, 20 οὕτε γὰρ ὁ νοὺς
δίγα αἰσθήσεως ἡδύνατο καταλαβεῖν. II
14, 25 τῷ νῷ ... τῷ μὴδὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν
ἥτις ἐστὶ καταλαβεῖν δυναμένη. II 221, 25
ἀμεθῶν (ὁ νοὺς) ἀδυνατῶς καταλαβεῖν εἴχε.
III 217, 8 καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν
νοῦν) οὐποτε δυνήσῃ. II 4, 8 καταλα-
βεῖν ὅτι ἀκατάληπτος ὁ κατὰ τὸ εἶναι
θεὸς παντί. I 287, 13 (ὁ λόγος) σπουδά-
ζων καταλαβεῖν αὐτὰ (sc. τὰ νοήματα).
I 265, 3 τὸ μὴ δύνασθαι καταλαβεῖν τὸν
αἰετῇ. I 278, 25 (ὁ νοὺς) γλιχόμενος καὶ τὴν
ἀκατάληπτον θεοῦ φύσιν ... καταλαβεῖν.
I 279, 7 οὕτε θεὸν οὐ τι νοητὸν καταλαβεῖν
δυνάμεθα. IV 18, 5 καταλαβεῖν τὸν ἐφορον
τοῦ παντός. IV 19, 20 ἦν ἀδύνατον κατα-
λαβεῖν τινα δι' αὐτοῦ τὸ πρὸς ἀλήθειαν ὄν.
IV 28, 15 τὸ ὄν ... ἐξ αὐτοῦ μόνου κατα-
λαβεῖν. V 12, 14 μὴτ' οὖν ἐμέ (sc.
θεόν) ... ἐλπίσης ποτὲ δυνήσεσθαι κατα-
λαβεῖν. V 345, 21 ἐδυνήθησαν αὐτὸν
(sc. θεόν) ἐξ ἑαυτοῦ καταλαβεῖν. V 64, 7
πῶς ἂν δυνήθηται καταλαβεῖν τὴν ...
θεοῦ δύναμιν; V 203, 4 οὐχ οἷός τ' ἦν
δι' αὐτοῦ καταλαβεῖν. VI 15, 18 φ' μόνῳ
καταλαβεῖν ἔστι διανοίας ζημίαν. III 245, 2

κόσμον νοητὸν οὐκ ἔνεστιν ἄλλως καταλαβεῖν ὅτι μὴ ... IV 302, 10 ἐπιτείνεσθαι τοῦ καταλαβεῖν ἕμερον. I 48, 19 ὅς (sc. ἀντιλήψεις) ... δι' αὐτοῦ μόνου καταλαβεῖν οὐχ οἷός τε ἦν. III 33, 5 (αἰσθηταὶ) τοὺς δὲ ἀτόμους καὶ ἄμερεῖς καταλαβεῖν ἀδυνατοῦσαν. III 254, 10 ὧν δυνατὸν ἀνθρώπῳ καταλαβεῖν μὴ ὄντων περὶ θεόν. III 205, 10 τὰ δηλούμενα ὑπὸ τῆς φαντασίας καταλαβεῖν. V 16, 17 οὐδὲ γάρ, εἰ λέγει, δύναται καταλαβεῖν ὃ γε κατεχόμενος ὄντως. V 234, 4 τὴν ... ἀρίστην ἀτραπὸν καταλαβεῖν. VI 214, 3 αἱ γινώμαι τῶν γυναικῶν ... μὴδὲν ἰσχύουσαι νοητὸν καταλαβεῖν. I 125, 22 ὁ νοὺς κατέλαβε τὸ ὁραθέν. I 287, 23 ἐπὶ τὴν ὧν εἶδε καὶ ὧν δυνατὸς κατέλαβε μὴνυσιν. IV 184, 20 ἵνα τὴν ... οὐδένεϊαν ἑαυτοῦ καταλάβῃ. I 287, 16 ἔταν (ὁ λόγος) ὥσπερ ἐναυγασθεὶς ἴδῃ καὶ καταλάβῃ τὸν νοῦν. III 218, 5 ὁ λίαν καταλαβὼν ἑαυτόν. IV 171, 7 ἔγνω παγίως καταλαβὼν. VI 4, 20 καταλαβόντες δὲ περὶ οὐ ὁ λόγος. III 131, 5 τῷ γάρ ὅτι γέγονε τὸ πᾶν καταλαβόντι. IV 300, 6 ἃ μὲν εἶδον ... παγίως εἶδέναι καὶ σφόδρα κατελιγμένα. III 5, 15 μὴδέ τι οἰεσθαι παγίως κατελιγμένα. II 128, 9 εἰς τὴν περὶ ὧν ἄκρως οὐ κατείληφε μὴ παρελθεῖν ἄμιλλαν. III 251, 1 τὴν ἀνθρωπίνην οὐδένεϊαν κατείληφεν. II 255, 14 (ὁ θεὸς) προλήψει πάντα ... σαφῶς κατελιγμένος. I 229, 12 ὡς πάντα ἐφθακὸς καὶ κατελιγφότος τοῦ θεοῦ λόγου. III 50, 14 τὴν δὲ τῶν πλανήτων τάξιν ἄνθρωποι παγίως μὴ κατελιγφότες.

καταλαμβάνεσθαι. V 344, 19 διότι μόνῳ θέμει αὐτῷ (sc. θεῷ) ὅφ' ἑαυτοῦ κ. III 157, 9 μὴ μέντοι νομίσας τὸ ὄν ... ὑπ' ἀνθρώπου τινός κ. II 69, 3 τὸ φιλὴν ἄνευ χαρακτήρος τὴν ὑπαρξιν κ. III 157, 6 νοήσει γάρ τὸ νοητὸν εἰκὸς μόνον κ. II 43, 20 κ. ὃ αὐτὰς (sc. ψυχὰς) ἀναγκαῖον ὑπὸ νοῦ. II 13, 4 ὁ νοῦς ... πάντα παρασκευάζει κ. I 184, 23 ἡ (sc. δυνάμει) κ. σώματα πέφυκε. V 12, 17 (θέα), ἦν ... τοῖς διανοίας ἀκοιμητοῖς ὅμμασι συμβαίνει κ. IV 19, 1 σώματος γὰρ ὀφθαλμοῖς οὐκ ἤξιωσε κ. III 210, 8 ἔχει τινὰ δειγμάτων ἐν ἑαυτοῖς τοῦ κ. III 208, 8 τὰ μὲν τρία πέφυκεν ἀμυγγέπη κ. II 255, 8 δεικνύσθαι καὶ κ. δοκῶν. II 264, 20 ἃ μὴ ῥάδιον ἐξ ἑαυτῶν κ. II 276, 7 διὰ πάσης τέχνης τὰ ἐν ἐκάστῃ καταλαμβάνεται. III 158, 1 εἰ μὴ πάντα ἥδη καταλαμβάνεται. IV 14, 5 ἐπεὶ ... καταλαμβάνεται τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων. IV 244, 6 ὅσα μὴ λογισμῷ καταλαμβάνεται. VI 155, 12 ὀφθαλμοῖς ... τὰ ἐν φανερῷ

... καταλαμβάνεται. I 230, 11 οἷς (sc. ψυχῆς ὅμμασι) αἱ ἀσώματοι καταλαμβάνονται φύσει. II 138, 2 ἵνα τῷ φανερῷ τὸ ἀφανὲς ἐκδήλως καταλαμβάνηται. II 269, 19 (ὁ λόγος) ψυχῇ μόνον ὡς ψυχῇ καταλαμβάνόμενος. II 37, 12 τὸ ὄντως ὄντος ἐναργεῖα μᾶλλον καταλαμβάνομένου. II 248, 12 τῆς κινήσεως ... καταλαμβάνομένης τῷ κατὰ διάνοιαν ὀφθαλμῷ. III 23, 2 σοφίαν ... νῦν δ' εἰλικρινεστάτῳ καταλαμβάνομένην. VI 113, 17 τὰ μὲν δένδρα ... θάττον καταλαμβάνομένην ἔχει τὴν ἐπίδοσιν. IV 27, 16 σύμβολα τὰ ἐν φωταῖς τῶν διανοῶν μόνῃ καταλαμβάνομένων ἐστίν. II 136, 7 δυνάμεις ἄλλας αἰσθήσει οὐδαμῇ οὐδαμῶς καταλαμβάνομένας. V 11, 23 sq. τὰς ἡδὴ ὑπὸ νοῦ καταλαμβάνομένας (δυνάμεις). III 57, 5 ἔκστασιν διανοίας καταλήψεσθαι τοὺς ἀσεβοῦντας. IV 186, 7 τῇ διανοίᾳ καταλήψομαι. II 74, 2 ἡ ὅψις ... προσβάλλουσα καταλήψεται. IV 87, 19 (αἱ φαντασίαι) πρὶν καταληφθῆναι βεβαίως ἀπέπτεσαν.

καταλάμπεσθαι. III 252, 7 ἀληθείας ἀσκήψι φέγγει ... καταλάμπεται. V 71, 14 ἐνὸς μὲν ἵνα ... φωτὸς καταλάμπηται τὰ ἅγια.

καταλέγεσθαι. I 251, 13. II 24, 5. IV 275, 1.

καταλεῖν. II 36, 1.4 κατήλεσε τὸν μόσχον ὁ τεχνίτης. I 86, 24 καταλέσας ... τὴν τροφήν. II 36, 18 τὸ σῶστημα τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν εἰς ... χροὺν καταλέσαντας.

καταλείπειν. II 2, 2 δν (sc. κόσμον) κ. ἀμύχανον. I 100, 6.18 πατέρα καὶ μητέρα οὗτος ... καταλείπει ὑπὲρ τοῦ κληρὸν ἔχειν τὸν ἕνα θεόν. III 299, 8 γένεσιν καὶ φθορὰν καταλείπειν. I 122, 3 καταλείπειν αὐτόν (sc. τὸν νοῦν) τὸ σῶμα. II 1, 5 ὁ δὲ βουλούμενος αὐτὸ (sc. τὸ δν) καταλείπειν. I 101, 29 τοὺς δεξιχίτωνας τοὺς περὶ Μισαδαὶ κατέλιπον. I 117, 23 (Λεῖα καὶ Παχὴλ) ἀμαθίαν καὶ ἀπευδαισίαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) κατέλιπον. I 156, 16 ἐάν δὲ τούτους ... καταλίπῃς. I 21, 7 (ὁ θεὸς) μηδεμίαν ἰδέαν τῶν ἀεροπορῶν ἀτελῆ καταλίπων. I 101, 15 (ὁ ἀρχιερεὺς) τὸν τῆς δόξης καὶ φαντασίας ψυχῆς χιτῶνα ... καταλίπων τοῖς τὰ ἐκτός ἀγαπῶσι. I 107, 14 ἐγὼ πολυλάχως καταλίπων μὲν ἀνθρώπων. I 166, 5 καταλίπων τὰ ἐκτός. I 169, 5 τὴν οὐράνιον σοφίαν καταλίπων. II 15, 9 ὁ προστάτης ... καταλίπων τὸ ἐν ἡμῖν ποίμνιον. II 310, 1 (ὁ νοῦς) καταλίπων τὰ οἰκεία ἑαυτῷ νοητὰ. I 197, 18 (ἡ ψυχὴ) ἐρημον καταλιποῦσα ζωῆς τὸν ἡ-
29*

μέτερον οίκον. II 85, 18 (θάλαρα) καταλιπούσα τὰς τῶν θνητῶν συνουσίας. I 251, 1 πρόσφυγα γενέσθαι θεοῦ καταλιπόντα τὴν τῶν ἐν γενέσει πραγματείαν. II 2, 19 πῶς οὐ παγγάλεπον τὴν θεοῦ φαντασίαν καταλιπόντα οἰχέσθαι. I 101, 19 τὸν μὲν θνητὸν βίον καταλιπόντες. II 5, 15 δὲ ἀφάνταστον τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τοῦ θντος καταλείπειν. I 254, 5 οὗτοι καταλείουσι τέχνα, γονεῖς, ἀδελφοὺς. I 230, 3 (ὁ θεός) οὐδὲν ἔρημον ἑαυτοῦ καταλείουσι. III 16, 12 (ὁ λογισμός) καταλείουσι ... αὐτὸς ἑαυτόν. II 2, 10 θεοῦ μηδὲν κενόν ... ἑαυτοῦ καταλείουσι. I 264, 8 πάντες ... τὸν περιγέειον καταλείουσι χώρον. — II 261, 10 καταλειφθῆναι ὑπὸ θεοῦ. II 101, 14 ὁ δὲ τέως ἡμεῶν καταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχομένων. I 290, 24 τοὺς ὑπὸ θεοῦ καταλειφθέντας.

καταλείπειν. V 147, 17 ἐκπεσόντος λογίου κ. τὸν ἄνθρωπον. V 170, 7 κ. ὁ νόμος ἀμφοτέρους προσέταξεν. — IV 247, 10 ὁ δὲ προστάττει καταλειπόμεναι. IV 251, 5 θνήσκειν ὀφείλει καὶ οὐχ ἐτέρως ἢ καταλειπόμεναι. V 146, 3 ἐάν ... τις τυπτήσῃ πατέρα ἢ μητέρα, καταλειπόμεναι. V 190, 17 ἐάν τινα ταῦρος ἀναπέρας ἀποκτείνῃ, καταλειπόμεναι. V 164, 17 (ἡ πόρνη) ὡς ... κοινὸν μίσημα καταλειπόμεναι.

κατάλειψις. V 148, 3 (κατάλειψις conī. Cohn).

καταληπτικός. III 31, 5 (φαντασία). I 122, 7 n. (λόγος).

καταληπτός. III 234, 15 (ζῶα) μὴ αἰσθῆσαι. II 255, 6 τὸ θεῖον ... οὐδαμοῦ. II 37, 26 (ὁ θεός) ἐκ δὲ τῶν ἐπομένων ... δυνάμεων. II 70, 17 ὁ (θεός) δ' ἄρα οὐδὲ τῷ νῷ. III 211, 10 ὁ νοῦς. II 191, 15 (τῇ διανοίᾳ) τὸ δὲ μόνον. V 344, 20 ὑπάρξεις ὄνομα. — V 181, 16 ὅσα λόγῳ καταληπτά. II 37, 23 πάντ' ὅσα μετὰ τὸν θεὸν τῷ σπουδαίῳ καταληπτά. V 5, 9 τοῦ αἰδοῦς καὶ ἀοράτου καὶ μόνῃ διανοίᾳ καταληπτοῦ. III 214, 8 τὰ νοήσει μόνῃ καταληπτά. V 253, 11 τῶν ... διανοίᾳ δὲ καταληπτῶν. III 213, 15 εὐρὸν τινα καταληπτά. III 31, 7 κατάληπτον ἀκατάληπτον. III 48, 1 κατάληπτα ἀκατάληπτα.

κατάληψις. II 9, 8 <τὸ> νοεῖν, ἐν ᾧ μυστήρια ἐνοήματα, διανοήσεις, βουλαί, προμήθειαι, κατάληψις κτλ. II 139, 28 conī. νόησις, εὐστοχία, μελέται, μνήμαι κτλ. II 141, 3 φωτὸν ... ζωῆς, ἀθανασίας, εἰδήσεως, κατάληψις κτλ. II 276, 17 (conī. εἰδήσεις καὶ γνῶσις). II 252, 22 conī. διανοήσεις. III 92, 1 (conī. φρόνησις). III 101, 8 ἐπιστήμη = κ. ἀσφα-

λῆς καὶ βέβαιος. ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. III 101, 6 τέχνη = σύστημα ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων. II 69, 19 οἷς (sc. ὀφθαλμοῖς) ἄνευ φωτὸς αἰσθητοῦ κ. οὐ γίνεται. II 276, 5 τὰς ὥτων τηλαυγεστέρας καὶ ἀριδηλοτέρας ... καταλήψεις. III 176, 3 αἱ προβάσεις καὶ παραυξήσεις τοῦ πατρὸς νῶν ταῖς ἐγγινόμεναις καταλήψεσι συνίστανται. III 167, 6 ὁ βασιλεὺς νοῦς τὰς καταλήψεις ἀφρημένος. III 28, 6 ὁ γὰρ διογνὺς τὴν μήτραν ἐκάστων, τοῦ μὲν νοῦ πρὸς τὰς νοητάς καταλήψεις. I 133, 18 ἡ (μνήμη) μὲν γὰρ ἐναύλους ἔχει καὶ ἐναργεῖς τὰς καταλήψεις. — I 103, 10 ἀγαθοῦ ἡ κακοῦ. II 248, 3 περὶ τοῦ ἀγενήτου. II 5, 5 τοῦ αἰτίου. II 256, 2 τῆς ἀληθείας. II 85, 4 ἀμαρτημάτων. V 253, 10 τῶν αἰσθησέων μὲν ἀοράτων διανοίᾳ δὲ καταληπτῶν. III 88, 20 ἀμφοῖν (sc. ἀρετῆς καὶ κακίας). II 142, 8 (ἀρετῶν). II 128, 2 τῆς ἀφίξεως. V 11, 20 δυνάμεις, ὧν διαφεύγουσα ἡ κ. II 62, 17. II 219, 11 cf. V 11, 12 (θεοῦ). II 248, 20 τῶν θεωρημάτων. VI 66, 15 τῶν λεγομένων. III 60, 1 τῶν μελλόντων. I 287, 29 τοῦ νοήματος. V 233, 18 τῶν νοημάτων. I 229, 4 παραμεινέται γὰρ ἡ ῥύμη τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὴν ἐπ' αὐτοῖς φθάνουσα κατάληψιν. IV 302, 1 ὁρατοῦ ντιος. II 245, 17 (τοῦ πάθους) καὶ τῆς κακίας. I 124, 6. III 207, 6. 229, 26 cf. II 77, 3 (τῶν) πραγμάτων. II 209, 5 τῶν ὑποκειμένων ... πραγμάτων. III 71, 9 τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. V 69, 16 σωμάτων (opp. θεωρία τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν). I 185, 6 μὴ μόνον τῶν ἀσωμάτων ἀλλὰ καὶ στερῶν σωμάτων. V 346, 10 τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 104, 22 τῶν ὑποκειμένων. — III 244, 19 (τὸ ἀγενήτον) μακρῷ τῆς κατάληψεως ὁμολογεῖν ἡττάσθαι. I 271, 22 τί οὖν καὶ ἀποκρίσεως ὄφελος μὴ μελλούσης τινὰ περιποιεῖν τῷ πυνθανομένῳ κατάληψιν; V 239, 2 πρὸς τὸ ἀσύγχυτον τῆς ἀκριβοῦς κατάληψεως. IV 96, 9 τοῦ ... παρτρέφαντος τὰς ἀκριβεῖς κατάληψεις τῆς διανοίας τῶν ὁρώντων. III 284, 27 τὰς μὲν ἀληθεῖς κατάληψεις ἀφαιρεῖται. IV 90, 6 τὸ φερόμενον ῥεῦμα φθάνει παραδραμὸν ὀξύτητι τάχους τὴν κατάληψιν. — III 60, 11 διὰ τῶν κατάληψεων. III 158, 1. IV 175, 15 εἰς κατάληψιν. IV 90, 9 τὸ ἐν ταῖς κατάληψεσιν ἀβέβαιον. III 23, 4 ἐπὶ πάγιον κατάληψιν. I 18, 19 cf. 193, 24. IV 174, 2 πρὸς δ' ἀκριβεστέραν κατάληψιν.

καταλλαγή. I 292, 5 τὰς πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον ... συμβάσεις καὶ καταλλαγὰς εὐρεῖν. V 375, 2 (παράκλητοι) τῶν πρὸς

τὸν πατέρα καταλλαγῶν. V 314, 11 δι' ἐλπίδα καταλλαγῶν. V 158, 16 αἱ γὰρ αὐτῆς καταλλαγαὶ μηνύματ' εἰσι τοῦ ἑκατέρου. IV 94, 7 πρὸς μὲν τὸν ἀργιολογὸν γίνονται καταλλαγαὶ καὶ συμβάσεις. V 302, 16 εἰς δόλους ἐλθὼν καταλλαγὰς. IV 111, 17 ἐπὶ συμβάσεις καὶ καταλλαγὰς ἴετο. VI 134, 7 ἐπὶ καταλλαγαῖς ταῖς πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν. IV 117, 17 ἐπ' ἀφευδῆς καταλλαγαῖς. IV 117, 3 ὃν (sc. φόβον) πρὸ τῶν καταλλαγῶν εἶχετε. V 301, 5 πρὸς καταλλαγὰς τὴν διάνοιαν τέτραπται.

καταλλάττεσθαι. I 142, 23.

καταλογάδην. III 195, 2. 301, 17. IV 6, 15.

κατάλογος. II 83, 5 τῶν ἀμαρτημάτων. II 156, 25 τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως. II 81, 11 τῶν ἐγγόνων (Νῶε). IV 8, 6 πάμπαν ἢ προπάμπαν ἢ προγόνων opp. ἀρετῶν. — V 272, 10. 274, 17 (στρατιωτικῆς). I 122, 7 [κατα]λόγων σοφιστικῶν.

καταλύειν. VI 130, 1 κ. νόμους. II 49, 6 τὸν ... ὅχλον ἀπομόνων ἐχθρῶν καταλύωμεν. I 249, 13 ἀθληταὶ μὴ δυνάμενοι νικηφορεῖν ... καταλυέτωσαν. V 181, 18 νόμους φύσεως καταλύοντες. I 249, 16 ὅσοι ... μηδὲν ἡδυνήθησαν ... μᾶθημα παραδέξασθαι, ἐπαινετοὶ καταλύοντες. V 201, 6 καταλύοντων νόμους ἐστίν. II 40, 1 πάνθ' ὅσα ἄριστα καταλύσεις. I 254, 19 πάντα τὰ τῶν ἐναντιουμένων δόγματα καταλύσαι. II 41, 3 τὴν ... μεγάλην καὶ συνεγῇ στάσιν καταλύσαι. III 200, 8 καταλύσαι τὰς τῆς διανοίας τροπὰς. III 283, 1 ἀπαργόμενοι φιλοπραγμοσύνης, ὅτε εἰκὸς ἦν ἤδη καὶ παλαιὰν οὕσαν καταλύσαι. V 12, 23 ὅτι τὴν ἐγγένειαν οὐ κατέλυσαν. II 274, 9 καταλύσον δὲ ἤδη τὸ φιλόνεικον.

καταλύεσθαι. III 162, 19 φθείρεται ... τὸ γεῶδες καὶ καταλύεται. II 281, 21 ἐπειδὴν γὰρ ὁ ... πολλὸς ἔμυλος καταλυθῇ τῆς ψυχῆς. III 9, 20 τὴν ἑαυτοῦ φύσιν τοῦ καλοῦ περιδεῖν καταλυθεῖσαν. III 223, 13 τοὺς καταλυθέντας τῶν τόνων τῶν ψυχικῶν.

κατάλυσις. I 155, 21 (ἡδονῆς). VI 191, 18 τοῦ ἱεροῦ. III 169, 31 λύσις ἢ φόβος. VI 214, 14 (τῶν νομίμων). VI 216, 19 τῶν πατρῶν. VI 128, 21 τῶν προσευχῶν. V 363, 22 ὑπεράβουρο φρονήματος. I 148, 3 π. ἐπὶ καταλύσει.

καταμανθάνειν. I 153, 24 οὐ καταμανθάνεις, ὅτι ... I 94, 13 ὁ θεὸς ἰδεῖν καὶ καταμαθεῖν βούλεται. II 37, 17 μέχρι τοῦ καταμαθεῖν, ὅτι ... I 153, 4 κατὰμαθέ γέ τοι τὴν ἀδελφὴν σου. III 120, 3 τὴν

τῶν αἰσθήσεων χώραν κατὰμαθε. II 300, 8 τὸ μέντοι γε ἐπαμφοτερίζον αὐτοῦ καταμάθεις ἂν καὶ τῶν ὅρκων. I 76, 23 ὁ δὲ λέγω, καὶ οὕτως ἂν τις καταμάθῃ. IV 125, 15 ἐν οἷς τε συμφωνοῦσι καὶ διαφέρονται καταμαθῶν. III 217, 23 οὗτοι τὸν ... λόγον ἀκριβῶς καταμαθόντες. II 305, 7 τὸν ἐκάστοις εὐ τε καὶ χεῖρον καταμαθόντες.

καταμαξεύεσθαι. II 256, 10.

καταμαραίνειν. II 48, 1.

καταμαρτυρεῖν. I 157, 13. IV 300, 12.

καταμεθύειν. II 188, 11.

καταμέμφεσθαι. IV 20, 16.

κατάμεμψις. IV 185, 9.

καταμένειν. II 45, 20-24 cf. 47, 20. 51, 12.

52, 11. 56, 5 (τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα) μένει

μὲν γὰρ ἔστιν ὅτε, καταμένει δ' οὐκ εἰσά-

πάαν. II 302, 2 ἀμεινον ἐνταυθοὶ κ. II

63, 8 τὸν γὰρ πρεσβύτερον (υἱὸν) ... κ.

διενοήθη. II 52, 18 (Μωυσῆς) καταμένει

τελούμενος τὰς ἱερωτάτας τελετάς. I

146, 16 ἡ ψυχὴ καταμένουσα μετὰ φρονή-

σεως. I 268, 18 τὸν Ἀβελ οἴκοι κατα-

μειναι. I 97, 8 οἱ μὲν τραπέντες κατέ-

μειναν ἄχρι παντελοῦς φθορᾶς.

καταμήνιος. I 64, 9 καθάρσεις. I 42, 21.

45, 22 (τὰ καταμήνια).

καταμήνιος. III 19, 4 τὰ περιουδυνῶντα

τὰς κόρας καὶ ... κ. ποιοῦντα. I 95, 30

καταμύομεν τὰς ὄψεις. II 305, 22 τὰς

τε γὰρ ὄψεις καταμύουσι. II 64, 18 οἷ τε

ἐν ταῖς κληματίσι λεγόμενοι πρὸς τῶν

γεωπόνων ὀφθαλμοὶ καθάπερ ἐν τοῖς ζῴ-

οις καταμύουσι. VI 70, 14 οὐ καρῆβα-

ροῦντες ἡ καταμύοντες, ἀλλὰ διεγρημεῖνοι.

II 215, 17 μόνον τὸ ψυχῆς ὅμμα ὅλον

ἰσχύσαι δι' ὧν διοιχθῆναι καὶ μηδὲν ...

μέρος ... καταμύσαι. V 344, 6 κατα-

μύσας οὖν τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα. III

284, 21 καταμέμυκε τὰ τῆς ψυχῆς ὅμματα.

III 88, 17 τοῦ λογισμοῦ ... ὡς ἐν ὕπνῳ

βαθεὶ καταμεμυκός.

καταμεύειν. II 37, 20.

κατανίφειν. III 46, 21.

κατανοεῖν. II 226, 12 ἕτερόν τι τοῦ

ῥητοῦ κ. III 214, 23 ἄρα οὖν κατανοεῖς,

ὅτι ... III 241, 21 ἀρ' ἤδη κατανοεῖς,

ὅτι ... II 182, 3 τὰς ἀφανεῖς ... δυνά-

μεις οὐ κατανοοῦσιν. III 256, 1 οὕτως

καὶ τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἄγγελον

αὐτοῦ λόγον, ὡς αὐτὸν κατανοοῦσιν. II

196, 24 κατανοῶν καὶ καταπληττόμενος

αὐτῆς (sc. τῆς ἰδεᾶς) τὸ θεοειδέστατον

κάλλος. IV 158, 10 τὰ ἀθέατα φύσει

θνητῇ κατανοῶν. VI 221, 2 ἐπὶ τὰς

ἐπαύλης, ἀνδρώνας κατανοῶν. I 180, 13

Σεπφώρα ... τὰς ἐκεῖ θείας καὶ εὐδαί-

μονας φύσεις κατανοοῦσα. VI 149, 25

καὶ τὴν ἐν κύκλῳ κατανοοῦντι πολλὴν ἐρημίαν. I 135, 26 (Βεσσελέλ) τὸν τεχνίτην ἐξ ἐπιλογισμοῦ κατανοοῦντα. I 135, 12 (οἱ) διὰ τῶν ἔργων τὸν τεχνίτην κατανοοῦντες. III 253, 8 τὸ ... αἰσχος αὐτῆς (sc. ὀφείας) οὐ κατανοοῦντες. IV 100, 16 προσιόντας καὶ δεξιουμένους κατενόει. IV 18, 14 οὐ σφοδρὰ ποθεῖς λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην κατανοήσεις. I 206, 5 τὴν πρὸς τὸν ὄντα μετανάστασιν ψυχῆς τελείας κατανοῆσαι. II 4, 10 πρὶν ἀρξασθαι τῆς δόξης τῆς σκέψεως ὁ ἱεροφάντης τὸ μέγιστον αὐτῆς κατανοῆσαι (δοκεῖ). II 4, 18 ὁ σοφὸς αἰεὶ γλιχόμενος κατανοῆσαι τὸν ἡγεμόνα τοῦ παντός. II 133, 7 κατανοῆσαι πρῶτον τὰ τελειότατα τοῦ παντός. II 207, 12 τὸν ... τύπον ἰδίᾳ κατανοῆσαι. II 306, 22 τὸν ... πατέρα τῶν ὄλων κατανοῆσαι. III 50, 15 τί δ' ἄλλο τῶν κατ' οὐρανὸν ἰσχυρὰν κατανοῆσαι βεβαίως. IV 249, 8 κατανόησεν αὐτήν (sc. τὴν ἐξδόμην). I 107, 15 ἵνα τι τῶν θείας ἀξίων κατανοήσω. I 190, 20 κατανοήσωμεν τὸ „ἅλα μου, φησὶν, ἐστίν“. III 240, 11 ἴν' ὅσα θεμάτα ... ὁ ἀγωνοθέτης εὐτρέπισε κατανοήσητε. I 261, 1 θέσας καὶ κατανόησον ... τὸ πρᾶγμα. I 128, 2 τὴν εὐνοίαν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ... κατανόησον. III 216, 20 τὰ ἐγγὺς σουτοῦ κατανόησον. I 106, 28 μόνον ἰδέτω καὶ κατανοήσάτω. I 121, 11 (Μωυσῆς) κατανοήσας γὰρ τὸν νόον. I 220, 11 (ὁ νοῦς) τὸ κάλλος ἀπλαστον ... αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) κατανοήσας. II 35, 26 τὴν κατὰ σῶμα ... ἰσγὺν κατανοήσαντες. II 162, 12 οἱ δὲ τὸ μέγιστος τῆς περὶ τοῦ πάθος υπερβολῆς οὐ κατανοήσαντες. III 117, 27 τὸ πρᾶγμα οὐ κατανοήσαντες. III 182, 22 τὴν ἐν τῇ διανοίᾳ βασιλικὴν ἑξὶν κατανοήσαντες. VI 106, 1 τὴν ἐνυπάρχουσαν ἰσονομίαν τῇ κόσμῳ κατανοήσαντες. V 232, 20 (θεωρία), ἣν ἀκριβῶς κατανοήσκειν. κατανοεῖσθαι. II 37, 9 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὄν ... κ. τε καὶ γνωρίζεσθαι. III 154, 22 τὰ ὄντα ὄντως κατανοεῖται. IV 250, 22 ἧ (sc. ἀρετῆς) κατανοεῖται καὶ κατορθοῦνται τὰ τε ἀνθρώπεια καὶ θεῖα. I 172, 21 τοῦ κατανοηθῆναι χάριν. II 37, 16 ἀμύχανον γὰρ τὸν κατὰ τὸ εἶναι θεὸν ὑπὸ γενέσεως τὸ παράπαν κατανοηθῆναι. I 109, 22 κατανοητέον (sc. ἐστίν). κατανόησις. III 171, 15. καταπαγκρατιάσκειν. III 285, 28. V 226, 7. καταπαλαίειν. VI 57, 15. καταπαύειν. I 62, 15-21 εὐ μέντοι καὶ τὸ φάναι „κατέπαυσεν“, οὐχὶ „ἐπαύσατο“. II 40, 16 (Φινεὺς) καταπαύσας μὲν τὴν ἐν αὐτῷ στάσιν.

καταπειθής. II 177, 5 ἡ (παίδων τάξις) μὲν ἀμφοτέροις (γονεῦσι) κ. VI 358, 9 καταπειθεῖς ἀρχοῦν ἐπὶ κούους ἀπεργάζεσθαι. V 353, 22 καταπειθεῖς γινόμενοι τοῖς προστάγμασι. V 279, 20 οἱ μὲν τοῖς χρησμοῖς ἀξιοῦντες εἶναι καταπειθεῖς. IV 14, 20 ἐπεσθαι θεῷ καὶ κ. εἶναι. IV 277, 4 ὅταν ἧ ... θεῷ κ. καταπέτασμα. III 189, 19. IV 220, 16 sqq. 223, 4. 224, 8. V 41, 20, 36, 19. 66, 12. 71, 18 (in templo ludaeorum). II 52, 14 τὸ ἐσωτάτω κ. καὶ προκαλυμμα τῆς δόξης. καταπίνειν. I 164, 19 (ἡ ψευδὴς δόξα) καταπίνει τὰς ἐν αὐτῇ (sc. νῷ) στήλας. — II 44, 8 ἐκείναι (sc. ψυχᾶς) κατεπόθησαν. II 93, 20 πολλῇ τῇ τῆς ἀφροσύνης χρησάμενος βέβηται ἐπικλυσθεὶς κατεπόθη. IV 267, 14 τὸ δὲ τέλος καὶ τοῖς καταποθεῖσι καὶ τοῖς ὑπὸ τῶν κεραυνῶν διεσφαρμένοις ταῦτον. καταπίπτειν. II 112, 1. IV 91, 10. καταπλάστης. VI 58, 2. κατάπλαστον. III 269, 10. καταπλάττειν. II 292, 16 τῇ ... καταπλάττοντι τῶν ψυχῆς τραυματίων. κατάπλεως. I 53, 14, 26. καταπληκτικός. IV 138, 5 ποτέρα (μεταβολή) δὲ καταπληκτικωτέρα. IV 62, 24 ὅναρ ἰδὼν ἔστρεψεν καταπληκτικώτερον. I 26, 18 sq. 2 (sc. θεάματα) καταπληκτικωτάτας μὲν ἔχει τὰς οὐσίας, καταπληκτικωτάτας δὲ τὰς ποιότητας. V 24, 1 ὅψιν ἔχει καταπληκτικωτάτην. V 77, 21 ὁρώνας ... καταπληκτικωτάτας ὀφείας. IV 279, 9 φωνή ... καταπληκτικωτάτη. κατὰπληξίς. III 56, 21 ἡ (ἐκστασις) δὲ σφοδρὰ κ. III 57, 21 ἡ γὰρ τοιαύτη ἐκστασις πόθησιν καὶ δεινὴν κατὰπληξιν ἐμποιεῖ. VI 173, 17 τοῖς ταῦτα ὁρῶσι κ. ἦν. I 29, 4, 21 (ἵνα ὁ ἄνθρωπος) τοῖς ἄλλοις ὥσους ἐπιφανεῖς ἐμποίησεν κατὰπληξιν. VI 197, 25 ἡ δὲ τῶν Ἰουδαίων πληθὺς ... κατὰπληξιν ... ἐργασαμένη. V 374, 21 τῆς ἀδρόας πρὸς ἀρετὴν μεταβολῆς κατὰπληξιν ἐργασαμένης τοῖς δεσπότηταις. IV 162, 13 εἰς κατὰπληξιν τῶν διωκόντων. II 279, 22 ἀνευ κατὰπληξέως. κατὰπλήττειν. II 6, 4 ὁ δ' εἰρμός τῆς ἀκολοιουθίας οὐ μετρίως με καταπλήττει. VI 29, 1 (ὁ σπουδαῖος) καταπλήττων τοὺς ὀρώνας. I 197, 25 δεινοῦ προσδοκία καταπλήττασα. καταπλήττεσθαι. IV 171, 20 ξένας φαντασίας ἐνδιδόντες καταπληττόμεθα τῷ φιλοκαίῳ. IV 180, 13 ἐπὶ τῶν εἰσβολῶν ὄντες καταπληττόμεθα τοὺς οἰκήτορας. II 196, 24 καταπληττόμενος

αὐτῆς τὸ θεοειδέστατον κάλλος. V 332, 18 ὑπῆκοι τὸ περὶ πάντα μεγαλειὸν τῆς φύσεως αὐτοῦ καταπληττόμενοι. I 2, 15 τοῦ (θεοῦ) μὲν τὰς δυνάμεις ... καταπληγῆναι. II 273, 1 ἄξιον ἦν καταπληγῆναι. III 74, 21 ἄξιον δὲ τῆς αἰδοῦς καταπληγῆναι σοφῶν. V 282, 4 τίς οὐκ ἂν κατεπλάγῃ τὸν τότε. II 51, 22 ὁ περισσὺς τύφος ... καταπληγείν τὴν ... προαίρεσιν τοῦ σοφοῦ. II 275, 8 τὸ δὲ τοῦ δυνάτος κράτος καταπληγείν. III 1, 9 τίς οὐκ ἂν τὸ ... μέγεθος καταπληγείν; III 301, 10 καταπληγείν ἡσύχαζε. IV 238, 20 καταπληγείν δὲ καὶ ἀναγκασθεῖς. IV 263, 4 καταπληγείν Μωσῆς. V 279, 8 καταπληγείν δεισῆς. VI 37, 9 καταπληγείν Ζεύς. V 356, 5 καταπληγέντα δ' ὡς ἄγοντα ... ἔξει. I 221, 13 (οἱ τοῦ Ἰακώβ υἱεῖς) μηδὲν καταπληγέντες τῆς ἀφθόνης παρασκευῆς. V 345, 13 θαυμάσαντες καὶ καταπληγέντες εἰς ἔννοιαν ἡλθον. VI 15, 12 καταπληγέντες αὐτὸν τὸ ἀψευδὲς εἰσονται. V 238, 11 τὸ τεράστιον τοῦ μεγαλοῦργηθέντος καταπληγέντας ἀρκεσθῆναι τῇ θέᾳ. V 370, 12 ταῦτα ὁρῶντες ἔνοιον καταπληγῆσθαι. III 8, 3 ὁμολογῶ δεδιέναι καὶ καταπεπληγῆσθαι. IV 217, 6 ὡς τοὺς ὁρῶντας τεθηγῆναι καὶ καταπεπληγῆσθαι. II 32, 24 καὶ τὸ ἀφθονον αὐτῆς (sc. Ῥεβέκκας) καταπέπληγμαι. III 152, 23 καταπέπληγμαι δ' ἀκούων. III 249, 9 τὸ δ' ἔργον καταπέπληγμαι. III 145, 12 τέθηπτε καὶ καταπέπληγμαι. III 160, 28 ὁ δεδιὼς καὶ καταπεπληγμένος. **καταπνεῖν.** VI 178, 25 ὅταν μὲν αἱ θύραθεν αὐρα μετρίως ψυχραὶ καταπνεύων. I 174, 22 καταπνεύοντος εἰς αὐτὰς (sc. δυνάμεις) τὸν πτηνὸν ἔρωτα ... τοῦ φιλοδόξου θεοῦ. I 179, 13 τῶν πνευμάτων ... καταπνεύοντων. II 113, 8 ὑπὸ βίας τῶν καταπνεύοντων εἰς αὐτὴν (sc. ψυχὴν) παθῶν. II 180, 24 ἐπειδὴν ... ἐλπίς ἢ ἐλπίδος ... αὔρα βραχεῖα καταπνεύσῃ. II 108, 6 ὅποτε μικρά τις αὐτὸ μόνον αὔρα καταπνεύσειεν εὐπραγίας. III 42, 13 τῇ καταπνεύσαντι (θεῷ). **καταπνεῖσθαι.** IV 216, 21 αἶς (sc. τροφαῖς διὰ θεωρίας) ἀνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταπνεύμενος. V 151, 12 αὔραις τῆς ἐπιστήμης καταπνεύμενος. III 271, 4 τὴν ὄλην ψυχὴν ... ταῖς ἀπὸ δικαιοσύνης ... ἀναδοιδόμεναις καταπνεομένην αὔραις. II 237, 28 ὅς καταπνευσθεὶς ἐνθουσιῶν ἀνεφθάρχετο. II 292, 5 σπινθῆρ ... καταπνευσθεὶς. III 15, 19 ὁ καταπνευσθεὶς ἄνωθεν. III 42, 12 (ὁ νοῦς) ἀπ' οὐρανοῦ καταπνευσθεὶς. IV 162, 3 (Μωσῆς) καταπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ ... πνευμάτος. IV 163, 12 ὁ δὲ καταπνευσθεὶς ἐνθους γίνεται.

IV 216, 8 (Μωσῆς) καταπνευσθεὶς ὑπ' ἔρωτος οὐρανοῦ. IV 268, 10 (Μωσῆς) καταπνευσθεὶς καὶ ἐπιθεισας. V 333, 4 ὄπερ (sc. τὸ θεῖον πνεῦμα) ἀνωθεν καταπνευσθὲν εἰσφύκατο τῇ ψυχῇ. III 14, 4 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ... ὑπὸ θεοῦ καταπνευσθείσαν. II 138, 15 πρὸς γὰρ τὸ θεῖον ἄνω καλεῖσθαι ἡμῖς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ καταπνευσθέντας. **καταποιεῖν (ἁλλεῖν).** III 253, 13. V 341, 11. **καταποντοῦσθαι.** I 111, 11-19 ὁ μὲν καταποντούμενος ὁ Αἰγύπτιος ἐστὶ τρόπος. II 113, 10 sq. εἰς ὃν (sc. βυθόν) καταποντοῦται καὶ κατὰδύεται (ὁ νοῦς). II 44, 13 αἱ (ψυχαὶ) δὲ καταποντωθεῖσαι. **κατάποσις.** I 109, 28 sq. III 78, 11-24 cf. I 145, 10 Βάβυλὰ δὲ ἐρμηνεύεται κ. **καταπτῆσειν.** I 30, 3. 50, 7. 264, 22. V 272, 12. **κατάρα.** II 291, 9 (coni. ψόγος, ἔπαινος, εὐχαί). III 59, 18. IV 285, 23 (coni. vel opp. εὐχαί). II 291, 5 (coni. βλασφημῖαι). III 125, 16. IV 187, 16 (opp. εὐλογία). IV 189, 16 (opp. εὐφημῖαι). I 137, 8 κατάρας ἡδονὴ (ἐπαξία ἐστίν). IV 246, 13 τὸ κακῆγορεῖν ἦττον ἐν συγκρίσει κατάρας. I 274, 25 τοῦ θεοῦ τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν τρέποντος. **καταρᾶσθαι.** I 127, 18 ἀκρίτως χωρὶς ἀπολογίας κ. II 290, 14 κ. δέ, οὐκ εὐλογεῖν νομίζονται. III 125, 9 τὸ τε εὐλογεῖν τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τὸ κ. τοῖς ὑπαίτοις. IV 188, 8 μέρος τι τῆς Ἑβραϊκῆς στρατιᾶς κ. παρεκάλει. IV 188, 13 τῇ διανοίᾳ κ. γληγόμενος εἰ καὶ τῇ φωνῇ διεκωλύετο. IV 247, 21 τοῦ κ. χεῖρον τὸ ὀνομάζειν. I 102, 20 παρὸ καὶ τῷ Χαναάν καταρᾶται. I 120, 30 παρὸ καὶ καταρᾶται ὁ ἱερός λόγος τιθέντι ἐν ἀποκρύφῳ γλυπτόν. I 127, 10 διὰ τίνα αἰτίαν χωρὶς ἀπολογίας καταρᾶται τῷ ὄφει. I 127, 26 μὴ διδοὺς ἀπολογίαν αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) καταρᾶται ὁ θεός. I 129, 6 τὸν ὄφιν ἄνευ ἀπολογίας καταρᾶται. I 138, 2 α δὲ καταρᾶται αὐτῇ (sc. ἡδονῇ). I 138, 5 ἐκαστὴ δὲ αἰσθησις ἡδονῇ καταρᾶται. I 281, 26 τὸν ἄθεον οὐκ καὶ ἀσεβῆ Καὶν δεόντως καταρᾶται. II 18, 16 Μωσῆς ἀγθόμενος τοῖς τοιοῦτοις καταρᾶται λέγων. II 221, 26 τίμι μέντοι καταρᾶται, σκεπτόν. II 224, 21 ὅτι δυνάμει τῷ υἱῷ Χάμ δι' ἐκείνου καταρᾶται. IV 246, 15 καταρᾶται τις θεόν; IV 189, 16 οἱ μὲν εὐλογούντες σε εὐφημίας ἀξιοί, κατάρας δ' οἱ καταρώμενοι. II 290, 7 εὐχόμενοι μὲν τῇ φωνῇ πολλάκις, αἰεὶ δὲ τῇ διανοίᾳ καταρώμενοι. III 40, 23 τοῖς καταρωμένοις opp. τοῖς εὐλογοῦσι. II 259, 19 τὸν τοῦ οὐκ ὠκνῶντα ... φησὶν ὁ νόμος καταρᾶσα-

σθαι. IV 247, 18 δς ἂν καταράσθαι θεόν. IV 246, 4 πάσῃ τῇ φωνῇ ὄργανοποιά καταρασάμενος.

κατάρατος. I 168, 1 (Ἀδάμ) οὐκ ἔστι κ. ἐξ ἑαυτοῦ. I 168, 2 ἡ γῆ. I 167, 24 (ἡδονή). I 280, 14. 27 (ὁ νοῦς). I 136, 9 (φύσις). — IV 186, 6 τοῖς μὴ καταράτοις ὑπὸ θεοῦ.

καταριθμεῖν. I 37, 9 ὁ ... Σόλων ἐβ-δομάσι δέκα ... καταριθμεῖ τὸν ἀνθρώ-πινον βίον. I 97, 18 τὸ δὲ „ἐλάβεν“ οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀφείλεν ἀκουστέον, ἀλλ' ἀντὶ κατηριθμήσεν. IV 4, 5 εἰ μέντοι καταριθμήσειε τις ἀπὸ τοῦ πρώτου, καταριθμεῖσθαι. II 76, 12 παρόσον οὐκ ἔστιν ἀξία (ἡ τροπή) κ. IV 3, 18 ἀφ' οὗ οἱ γρόνοι καταριθμοῦνται. IV 304, 11 τὴν ἀπὸ ταύτης καταριθμουμένην ... ἡμέραν. II 20, 30 τὸ δὲ καταριθμη-θὲν ἅτε ἐγκριμένον ἦδη δόκιμον. V 114, 9 μὴ καταριθμηθέντες ἐν ταῖς κλη-ρουχίαις.

καταρράττειν. III 280, 16.

καταρρηγνύναι. II 61, 19. 120, 15.

καταρρυπαίνειν. II 58, 5. III 26, 20. 118, 27 τὰ καταρρυπαίνοντα τὸν βίον. III 165, 15 τὰ καταρρυπαίνοντα τὴν ψυχὴν. III 178, 4 (ἡ ψυχὴ) ἐκνιφάμενη τὰ κα-ταρρυπαίνοντα. — I 193, 11 τὰ δὲ ψυχῆς ... πάθη, οἷς καταρρυπαίνεται ὁ βίος.

κατάρχειν. I 220, 2. V 149, 10.

κατασκελετεύεσθαι. I 265, 26.

κατασκέπτεσθαι. I 23, 15.

κατασκευάζειν. I 6, 2 τὴν ... (πόλιν) ἄρχειν κ. II 11, 17 cf. 14. 22 καθάπερ πόλιν τὸ αὐτοῦ δόγμα κ. ὁ Κᾶν ἐννωκε. I 109, 13 ἕτερον (ὄφιν) δὲ τὸν σωφροσύνης λόγον κατασκευάζει. III 26, 17 τὴν ἱερὰν σκηνὴν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ κατασκευάζει. I 194, 7 λαμπροτέρας κατασκευάζουσαι τὰς ἰδίας οἰκίας. I 142, 2 οἱ μηχανοποιοὶ ... κριοὺς κατασκευάζουσι. I 251, 7 (ιατρός) πρῶτοτερα κατασκευάζων αὐτὰ (sc. τὰ ἄρ-ρωστήματα). I 3, 11; δόγμα ... ἀναρχίαν ὡς ἐν πόλει κατασκευάζον. I 43, 15 (τὰ φωνήεντα) δολοκλήρους κατασκευάζοντα τὸν φθόγγου. I 194, 7 δημιουργῶν τέχ-ναις στοάς καὶ προπύλαια ... κατασκευα-ζόντων. I 207, 17 ἔθων καὶ νομίμων ... δεισιδαιμονίαν ... κατασκευάζοντων. I 97, 28 σὺν γὰρ πολλαῖς δυνάμεσιν ἡρε-μοῦσας αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) κατασκευάζε. II 87, 5 ἀπόρευτον αὐτὴν (sc. τὴν δόδον) κατασκευάσειν εἰσάγειν. I 141, 19 (ὁ θυ-μὸς) τὴν θ' ὅλην ψυχὴν ὕλεων κατα-σκευάσει. I 164, 7 κατασκευάσμενον καὶ οἰκοδομήσμενον τὴν πόλιν τοῦ ... νοῦ. I 268, 15 μέχρις ἂν ὁ θεὸς καὶ τὸν ἄριστον ἐρημηγέα κατασκευάσῃ. I 137, 8 (ἡ ἡδονή)

κατασκευάσασα αὐτὴν (sc. τὴν ψυχὴν) ἀντὶ φιλαρέτου φιλοπαθῆ. I 129, 11 τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἡμέρα ... κατασκευάσκειν ὁ δημιουργός. I 52, 11 (ὁ θεός) τὴν λογικὴν ἐν θνητῷ φύσιν κατασκευακῶς αὐτοκίνη-τον. III 167, 5 ὁ τὸ φωνητήριον ὄργανον κατασκευακῶς.

κατασκευάζεσθαι. I 194, 13 (θεῷ) ποδαπὸν οἶκον ἄρα χρή κ. II 11, 16 κρίνην καὶ ὑδρορροάς ... κ. III 49, 21 ὥστε διὰ πολλῶν ἡδῆ κ., ὅτι ... I 106, 8 οὐκ ἄλλω τινὶ κατασκευάζεται τοῦτον ὁ Μωυσῆς τὸν ὄφιν ἢ ἑαυτῷ. I 106, 12 διὰ τί Μωυσῆς χαλοῦν ὄφιν κατασκευ-άζεται. II 37, 2 ὁ γοῦν μόσχος οὐκ ἐξ ἁπαντος τοῦ γυναικεῖου κόσμου κατα-σκευάζεται. I 135, 28 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη πάντα αὐτῆς αὐτὸς δ' ὑπὸ Βεσε-λεὴλ κατασκευαζόμενα. II 294, 28 σύμ-βουλοι περὶ τῶν κατασκευαζομένων τῷ δημιουργῷ γενόμενοι. I 94, 29 ἐξ ἧς (sc. ὕλης) πᾶσα ποιότης κατασκευάζεται. I 24, 18 οὐχ οἷός τε ἦν ... αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ κατασκευάσασθαι. I 106, 7 τὸν ... ὄφιν κελεύει ὁ θεὸς Μωυσεὶ κατα-σκευάσασθαι. I 283, 14 μηχανῇ τινι ὧν ἡ τέχνη κατασκευάσατο ῥαδίως στέλλονται. I 200, 10 λόγον θεοῦ δι' οὗ κατασκευάσθη (ὁ κόσμος). I 106, 4 ὅταν ἕτερος ὄφης κατασκευασθῇ. I 200, 3 οἰκία καὶ πόλις πᾶσα ἵνα κατασκευασθῇ. I 195, 19 τοιοῦ-του κατασκευασθέντος οἴκου παρά τῷ θνητῷ γένει. I 115, 14 ὄφιν ... παρα-πλήσιον τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι. I 93, 10 τὰ πάλαι κατασκευασθέντα γένη. II 115, 6 (ὄφρις) τῆς χαλοῦ κραταιοτάτης ὕλης κατασκευασμένης εἰσάγεται. I 259, 23 γιγνώνα κατασκευάσθαι ποικίλον φησὶν. II 109, 19 ὅσα πωλοδᾶμναις ἵππων κατε-σκευάσται κολαστήρια.

κατασκευάσμα. I 135, 2. IV 215, 10.

κατασκευαστικός. I 112, 3. II 123, 7.

κατασκευῆ. II 261, 21. 263, 21. V 183, 6. 336, 6 ἀνθρώπου. I 46, 20 τοῦ δ' αἰσθη-τοῦ καὶ ἐπὶ μέρους ἀνθρώπου. II 137, 5 ἐξαίρετου δὲ τῆς κακασκευῆς ἐλαχεν ἄν-θρωπος. I 172, 10 ψευδοὺς δόξης. II 139, 7. 287, 10 τῶν ἱερῶν ... ἔργων. I 22, 33 ζῷον καὶ ἀνθρώπου. II 203, 6 (ζῷων). II 23, 3 θεάτρων. IV 217, 11. 218, 4 sqq. τοῦ ἱεροῦ. I 200, 5-10 μετ-ελθὼν οὖν ἀπὸ τῶν ἐν μέρει κατασκευῶν ἴδε τὴν μεγίστην οἰκίαν ἢ πόλιν, τόνδε τὸν κόσμον. II 287, 17 τοῦ λουτήρος. II 249, 26 (πόλεις) ἀρχέτυποι ἅτε θειοτέρας κατασκευῆς λαχοῦσαι. III 90, 12 cf. IV 217, 20 τῆς σκηνῆς. I 51, 5. II 305, 4 τοῦ σώματος. I 5, 15 τεχνῶν. I 50, 4 μηδεμιάς χειροποίητου κατασκευῆς δεδη-

μουρηγμένης. I 48, 13 (ψυχῆς). II 263, 28 τούτου τοῦ μέρους (ψυχῆς). II 136, 10 (ψυχὰς) θειότερας κατασκευῆς λαχούσας. — II 158, 12 (coni. ἀναθήματα, θυσίαι). IV 207, 1 μεγάλας κατασκευὰς Φιλαδελφείους ἀπ' ἐκείνου καλεῖσθαι. I 21, 13 τῇ τε κατασκευῇ διαφέροντα (ζῶα). I 22, 4 (τὸ πτηνὰ καὶ χερσαῖα) διὰ τῆς κατασκευῆς ἐμφαίνοντα ... ἰδιότητας. I 48, 3 δὲ πρὸς τὴν κατασκευὴν μάλιστα ἤρμοζεν. I 236, 5 ἐφαρμοστέον ἐκάστιν (sc. κεφαλαίῳ) τὰς οἰκείους κατασκευὰς. I 236, 8 σκοπῇ μὲν γὰρ τὸ κεφάλαιον, βέλεσι δὲ ἔοικεν ἡ κ. II 170, 11 τὰ συντείνοντα πρὸς τὰς κατασκευὰς αὐτῶν ἀκριβοτέον. II 204, 20 μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς πεφυκότα κατασκευῆς. II 252, 20 ἐπὶ τῇ τῶν θειότερας κατασκευῆς λαχόντων ἀνατροπῇ.

κατασκηνοῦν. I 123, 8 ὁ σοφός.

κατασκήπτειν. II 103, 7 τὰς ἔξωθεν ἐιωθίας κ. νόσους. VI 117, 19 κ. δ' ἐκατέραν (αἰτίαν) ἐν μέρει φασίν. III 282, 6 ὥσπερ δὴ ταῦτα ... συντυχίαι κ. φιλοῦσιν. III 134, 24 τὰ γὰρ ἀβόλητα ἔξωθεν αἰφνίδιον κατασκήπτοντα. III 228, 19 αἱ τῶν ἔξωθεν κατασκηπτόντων ἀπροόρατοι συντυχίαι. I 179, 17 ὅταν δὲ αἰφνίδιον (πνεῦμα) κατὰ πρῆρας ἐξεναντίας κατασκήψῃ. IV 177, 6 μὴ τι θεήλατον κατασκήψῃ κακόν. I 65, 7 τροπὴ κατασκήψασα αἰφνίδιον. II 76, 5 αἰφνίδιον κατασκήψαντος οἷά τινος τυφῶνος εἰς τὴν ψυχὴν. III 293, 4 κατασκηψάντων δ' ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἀνατρέπονται.

κατασκοπεῖν. IV 106, 19. 174, 20. — All.: III 215, 6 Θάρρα, δς ἐρμηνεύεται κ. ὁμῆς.

κατάσκοπος. II 13, 12 τοὺς κατασκόπους ἔλθειν εἰς Χεβρών. IV 177, 7 τῶν γὰρ κατασκόπων οἱ μὲν δειλοὶ δέκα. III 217, 12 καταγαγὼν δ' ἀπ' οὐρανοῦ τὸν κατάσκοπον. — III 215, 8 ἀρετῆς. III 216, 10 τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. III 275, 11 ὁπτηρὲς γὰρ καὶ κατάσκοποι καὶ ἔφοροι πραγμάτων. III 217, 21 φρονήσεως.

κατασοφίζεσθαι. I 165, 1. V 202, 9. VI 128, 8.

κατασπείρειν. V 337, 23 τὸν τοῦ σίτου καρπὸν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κ. V 311, 5 ἵνα καιρίως κατασπείρῃ (ὁ γεωπόνος). V 159, 12 εἰ δ' ἐπίσχοι τὰ μηνιαία, θαρρῶν ἤδη γόνιμα κατασπείρει. V 338, 10 (σπορά), ἣν ὁ ποιητὴς ἐν ἀρετῇ χωρὰ κατέσπειρε. V 352, 15 (ἐλπὶς), ἣν ὁ θεὸς ἀνθρώπων γένει κατέσπειρεν.

κατάστασις. V 243, 1 ἀρχόντων. II 59, 1 ἐβδομάδος. VI 159, 11 ἡγεμόνος. II 216, 12 τοῦ νήφοντος. IV 7, 5. VI 222, 19

φυγῆς. — II 250, 5 τῶν δὲ φαύλων πληθὺς ... σύγχυσιν πρὸ εὐσταθοῦς καταστάσεως ἀγαπῶσα. I 78, 15 (Φεισῶν = ἡ φρόνησις) τὴν εὐμενὴ καὶ πρᾶξιαν καὶ ἱλίων κατάστασιν περιέπει. III 285, 14 ὡς δοκεῖν τὴν μὲν τῶν προτέρων κατάστασιν ... τῇ κατὰ τὰς πόλεις εἰρηνικωτάτῃ εὐσταθείᾳ ἔοικεναι. V 78, 12 φυγαδεύεσθωσαν πόλεις καὶ καταστάσεως.

VI 146, 22 εὐνόμῳ καταστάσει πολέμιος.

καταστηματικὸς. I 147, 27.

κατασύρειν. VI 118, 3 ἅπασαν τὴν ὕδατος κ. φύσιν. I 162, 29 δὲ τε ἡλόχος κατεσύρη πολλάκις. I 28, 5 ὁμβρων ἐπαλλήλων φορὰ κατέσυραν (σποράς). I 80, 15 ὅταν ... ὁ θυμὸς ... τῇ βίᾳ τῆς ὁμῆς κατασύρῃ.

κατασύρεσθαι. III 214, 11 πρὸς τὰ αἰσθητὰ κατασύρεται. V 352, 17 τὸ πλησίον βεῦμα ᾧ κατασύρεται. III 296, 26 ὁ φαῦλος ... νοῦς ... κατασυρόμενος ταῖς ... δίναις. II 110, 13 περιδραύεται κατασυρόμενος.

κατάσχεσις. III 44, 22.

κατάσχετος. II 163, 6 (ἐξ οἴνου βάγκαι μαϊνάδες). I 131, 5 (αἱ ψυχαὶ) θεία μέθη.

κατατάττειν. I 183, 12 μὴ νοῦ αὐτοῦ (sc. τὸ ὄνομα) κατατάττων εἰς τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν. II 97, 11 κατατάζει δ' αὐτὰ εἰς ἐναρμόνιον χρῆσιν. II 88, 14 ὡς μηδὲν αὐτῶν κατατάζει ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν μερίδι. II 81, 10 μέχρις ἂν (αἱ δυνάμεις) ... ἐν τῇ τῶν εὐαρεστησάντων αὐταῖς κατατάξωσι χώρας.

κατατείνειν. I 189, 21. II 78, 14.

κατατιτρώσκειν. I 193, 17 τὰς ψυχὰς.

II 94, 2 τὰ πάθη.

κατατρίβεσθαι. I 110, 15.

καταυγάζειν. I 185, 12.

καταφαίνεσθαι. I 183, 25.

καταφανής. IV 104, 4. 250, 4.

καταφάσκειν. I 131, 30.

καταφεύγειν. III 130, 5 ἐφ' ὃν (sc. θεῖον λόγον) πρῶτον κ. ὠφελιμώτατον. I 119, 21 ὁ γὰρ ἀποδιδράσκων θεὸν καταφεύγει εἰς ἑαυτόν. I 119, 23 ὁ μὲν φεύγων ἀπὸ τοῦ καθ' αὐτόν (νοῦ) καταφεύγει ἐπὶ τὸν συμπάντων. I 121, 20 καταφεύγει δ' ἐπὶ τὸν τῶν ὄντων θεόν. I 123, 21 ὁ μὲν φαῦλος ... ἐπ' ἀσθενῇ βοήθειᾳ καταφεύγει. I 128, 11 (ὁ νοῦς) καταφεύγει γοῦν ἐπὶ τὰ φίλα τούτῳ (sc. σώματι). III 157, 17 ἐπ' αὐτὸ καταφεύγει τὸ ζητούμενον. IV 22, 17 ἐπὶ τὴν τελευταίαν ... καταφεύγει συμμαχίαν τὴν ἐκ θεοῦ. I 231, 6 καταφεύγετε, ὦ μάταιοι, ἐπὶ τὸν μόνον ἱατρόν. I 231, 4 (οἱ ἐπαμφοτερισταί) καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰς ἐν γενέσει βοθηθείας. I 231, 13 ἄκοντες οἱ δειλοὶ καταφεύγουσιν

... ἐπὶ τὸν ... θεόν. I 240, 13 ἀπιστοῦ-
μενοι καταφεύγουσιν ἐφ' ὅρκον ἀνθρώποι.
II 237, 3 κατέφυγον ἐπὶ τὴν τοῦ μόνου
σοφοῦ συμμαχίαν. I 122, 4 καταφυγεῖν
δὲ ἐπ' αἰσθησιν. V 11, 7 ἐπὶ σὲ (sc.
θεόν) καταφυγεῖν ἐθάρρησα. III 126, 16
ὅς ἂν οὖν καταφυγή, ... κολαζέσθαι.
I 295, 12 εἰς γῆν καταπέφευγας. I 250, 6
ὁ καταπεφευγὼς ἐπὶ θεόν ... λόγος.
καταφθείρειν. II 86, 14. 20.
καταφλέειν. III 10, 16. 11, 2 sqq.
καταφλέγειν. I 168, 13 μεθ' ὧν ταχθεῖσα
(ἡ ἄλογος ὁρμή) πάντα τὰ αὐτῆς (sc.
ψυχῆς) καταφλέγει. I 168, 18 (ἡ ἄλογος
ὁρμή) καταφλέγει τρία ταῦτα. II 35, 5
ὁ γὰρ φιλάρετος ... καταφλέγει τὰς
σωματικὰς ἡδονάς. II 259, 7 (ὁ ἥλιος)
ἀέρα ... τῇ μὲν ἀεαίνει τῇ δὲ κατα-
φλέγει. II 49, 2 αἱ ἐπιθυμίαι τὰ σπου-
δαῖα πάντα ... καταφλέγουσι. V 75, 15
ὅτι τὰς ψυχὰς τῶν ὄντι καταφλέγουσι
... ὧν ἐγέννησαν. IV 297, 4 (φιληδονία)
πάντα δίκην ἀσβέστου πυρὸς ... κατα-
φλέγουσα. I 177, 19 (Ἀβραάμ) διελεῖν
καὶ καταφλέσαι τὸ θνητὸν ἀφ' ἑαυτοῦ
γλιχόμενος. II 36, 17 τῷ καταφλέξει
τὰς ἡδονάς. IV 267, 13 ὁ (οὐρανός) δ'
ἵνα καταφλέξῃ καὶ διαφείρῃ. IV 212, 18
τοὺς μὲν κατακλυσμοὺς φθαρήναι, τοὺς
δὲ καταφλεγθέντας ἀπολέσθαι.
καταφρονεῖν. II 48, 14 σαρκὸς μὲν καὶ
τῶν σαρκὸς οἰκείων κ. III 281, 18 μη-
δεὸς κ. τὸ παράπαν. IV 143, 20 παθόντες
δ' ἀνεδιδάσκοντο νηπίων παιδίων τρόπον
μὴ κ. V 242, 22 κληρονομεῖν ἔθνη πάτρια
... καὶ μὴ κ. V 270, 10 κ. τῶν περὶ
σῶμα καὶ ἐκτός. IV 265, 20 τῆς τῶν
ιερέων κατεφρόνουσιν ὀλιγότητος. VI 152, 10
ὁ ἥδους ἐνεδρεῖει, ὁ παρρησιαστῆς κατα-
φρονεῖ. VI 202, 1 ἀνθρώποι καὶ τοῦ
ζῆτος καταφρονούντες. VI 63, 2 μεμαθη-
κότες ... ἐρᾶν ἀληθείας, καταφρονοῦσιν
ἀνεξαπάτητοι διατελοῦντες. V 270, 19
καταφρονῆσαι πάντων. IV 157, 4 τοῦ
(πλούτου) μὲν ὡς τυφλοῦ κατεφρόνησε.
IV 216, 17 ταύτης (sc. τῆς πρὸς γυναῖκας
ὀμιλίας) ... κατεφρόνησε. IV 277, 16
ἵνα μηδεὶς ποτε βασιλεὺς ... ἰδιούτου
καταφρόνησῃ. III 252, 4 καταφρόνησας
τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. IV 197, 16
δεσπόται δούλων καταφρόνησαντες. V
341, 8 καταφρόνησαντες μὲν ὡν θαυμά-
ζουσιν οἱ πολλοί. VI 199, 14 ἐὰν ὑπεκ-
στῶμεν ἀβιώτου βίου κατοφρονήσαντες.
III 117, 13 δόξης καὶ ἡδονῆς καταπεφρο-
νηκέαι. II 180, 19 τίς δὲ τιμῆς ἡ ἀρχῆς
καταπεφρόνηκε; V 339, 20 εἰ γάρ ...
ἄνθρωπος καταπεφρόνηκεν ἡδονῶν. VI
9, 6 sqq. καταπεφρονήκως μὲν ἀληθδόνων.

καταφρονεῖσθαι. IV 288, 7 τὸ γὰρ
πρᾶγμα οὐ μικρόν, εἰ καὶ τῷ ἔθει κατα-
φρονεῖται. V 187, 9 ἵνα μὴ ῥαδίως ἐκ-
δοθῇ καταφρονήθεις. IV 171, 19 ταῦτα
... ὄντα θαυμάσια καταπεφρόνηται τῷ
συνήθει.
καταφρόνησις. VI 30, 2.
καταφρονηταί. VI 214, 15 τῶν θείων.
καταφρονητικὸς. I 145, 17 (δ. κ.). II
88, 22 (οἱ καταφρονητικοί). I 144, 7.
II 91, 12. III 75, 6. 77, 22. IV 41, 13.
189, 14. V 36, 17. 186, 1. 227, 15. 272, 21.
278, 3. VI 31, 3. 18. 42, 6. 43, 4. 221, 18
καταφρονητικῶς.
καταφυγή. I 254, 9 τοῖς δὲ Λευίταις ὁ
πάντων ἡγεμὼν ἔστιν. III 125, 27 τῶν
θλων (ὁ θεός). III 218, 20 τῶν συμπάν-
των (ὁ θεός). V 74, 22 ἐπὶ τὸν θεόν.
II 90, 7 ἐπὶ τὸν ἀγέννητον. III 126, 10
πρὸς τὸ ὄν. — V 38, 14 (χρώμενος) πρὸς
ἀσφάλειαν καταφυγῇ τῇ ἱερῇ. III 132,
15-17 cf. 127, 23. 130, 12 τῶν δὲ πρὸς
καταφυγὴν πόλεων τρεῖς μὲν εἰσι πέραν.
V 38, 11 εἰς καταφυγὴν τοῖς ἀκούσιον
φόνον δράσαντιν. III 126, 3 τῷ δ' ἐν
ἀκουσίοις γενομένῃ σφάμασι καταφυγὴν
(ὁ θεός) δεδορήται. — V 13, 8 ἐφεροῖ
καταφυγαὶ τοῖς πρὸς εὐσέβειαν αὐτομο-
λοῦσι. V 211, 9 πρὸς βοήθειαν. IV
12, 23 πρὸς ἱκεσίας καὶ λιτάς. V 46, 23
πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν. III 126, 18 πρὸς
σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν. — II 89, 12
ὑπόδρομον καὶ καταφυγὴν δυσελπιστίας
ἔργον προσέμεθα. III 131, 16 ὁ δ' ὕστα-
τος ὑστάτην ἐνρήσεται καταφυγὴν, ἀπο-
τροπὴν κακῶν. III 214, 10 δευτέραν κα-
ταφυγὴν αἰσθησιν εὐρίσκειται. III 223, 9
ὡς καταφυγὴν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖς πορί-
ζειν. V 32, 6 παρθένος ... οὐδεμίαν ἔ-
χουσα καταφυγὴν. V 74, 23 κ. δ' οὐδεμία
τοῖς οὕτως ἐρήμοις ἐξ ἀνθρώπων ἀπο-
λείπεται.
καταφωρᾶσθαι. II 99, 12.
καταχαρίζεσθαι. V 113, 16.
καταχεῖν. I 66, 11 ὁ ... ζῳφος, ὃν κατέ-
χειν ἄγνοια. II 13, 7 (ὁ νοῦς μὴ ἀνα-
τείλας) πολὺ σκότος τῶν ὄντων καταχέας.
II 36, 26 ὦν μυθικὸν λῆρον καταχέαντες.
I 185, 3 πολὺ σκότος πάντων κατεκέχυτο
τῶν σωματῶν.
καταχρῆσθαι. I 60, 2 ἀπάσῃ κατεχρήσα-
το τῇ ὕλῃ. I 281, 5 χρῆ τούτων ἐκάστῳ
κ. II 31, 10 ὁ ... ἐπιδοικνύμενος τῇ τῆς
παρούσης ἕξαις εὐφορίᾳ καταχρώμενος.
κατάχρησις. I 198, 25 cf. III 253, 25.
254, 1 καταχρήσει μᾶλλον ... ἡ ἀληθεία.
IV 28, 1 ὀνόματος. III 158, 16 ὀνόματος
θεοῦ. III 159, 4 τὸ ἐν καταχρήσει (ὄνο-
μα). I 243, 7 ὀνομάτων. II 37, 13 κ. δ'

ἐστὶν ἐφ' ἐκάστην αὐτοῦ τῶν δυνάμεων ἀναφερομένου.
 καταχρηστικῶς. I 92, 15. III 29, 8. 161, 22 opp. κυρίως. I 132, 4 καταχρηστικώτερον.
 καταχρίειν. IV 234, 11. 235, 18. 236, 1.
 καταψεύδεσθαι. III 145, 5 ὅς ἂν τοῦ ἀληθοῦς καταψευδόμενος. V 220, 21 ἐνθουσιάζεις καταψευδόμενοι θεοῦ. I 2, 14 τοῦ δὲ θεοῦ πολλὴν ἀπραξίαν ἀνάγκως κατεψεύσαντο. IV 140, 17 ἐπὶ τῷ δοκεῖν θεοῦ κατεψεύσθαι. IV 269, 15 ἂ φῶσει μὲν κατεψεύσται. V 142, 12 ὡς δ' οὐδὲν τούτων κατεψεύσται. III 269, 7 ὁ κατεψευσμένος καὶ τετυφωμένος. III 84, 16 ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος ... κατεψευσμένος. I 1, 5 τὸ δ' ὡς κατεψευσμένον. IV 264, 14 πλάσμα μύθου κατεψευσμένον. V 194, 2 τί οὖν κατεψευσμένον ὄνομα εὐνοίας ... ὑποδύσεθε. V 169, 4 μὴ κατεψευσμένον ... τὸ πάθος ἀλλ' ἐπαληθεύον. IV 24, 16 ἦθος κατεψευσμένον. IV 241, 10 τὸν ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἦθος κατεψευσμένον. IV 62, 21 διὰ τῆς κατεψευσμένης φαντασίας. I 193, 8 ὡς ἀπεργάσασθαι ... κατεψευσμένην ἀλήθειαν. II 27, 5 ἐφήμερον καὶ κατεψευσμένην ἔχουσιν εὐκαιρίαν. III 274, 21 τὰ μὲν μίσους ἅτε κατεψευσμένα, τὰ δὲ φιλίας ἅτε ἀληθείας τῆς ἐπεράστου γέμοντα ἐπάξια. II 128, 15 ὡς ἀληθεῖσι τοῖς κατεψευσμένοις πεπιστευκότες.
 καταψυφίζεσθαι. I 129, 5. II 294, 16. κατὰ ψυξίς. VI 93, 21.
 καταψύχειν. II 310, 9. III 70, 12.
 κατεξανίστασθαι. I 145, 15.
 κατεπαῖδειν. V 83, 9 (ᾧδῃ) μὲν τὰ πάθη κατεπαῖδουσα. V 230, 5 (τοῦ νοῦ) κατεπαῖδοντες αὐτὸν φρονήσει. V 158, 2 οἱ γονεῖς κατεπαῖδοντες αἰ τοὺς ἱεροὺς νόμους. III 252, 20 οἱ Αἰγύπτου ... σοφισταί, ... δεινοὶ παλεῦσαι καὶ κατεπαῖσαι καὶ γοητεῦσαι. VI 94, 4 φῶ καὶ τὰ ἐξηγρημμένα πάθη κατεπαῖδεται.
 κατεργάζεσθαι. I 227, 11 τὸ ... πάθος
 X κατεργάσαντο ὥσπερ τροφὴν λόγῳ πεποινοῖν. II 143, 22 τὸ κατεργάσθαι (τὸν κόσμον).
 κατέρχεσθαι. III 236, 12 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ..., ὅποτε δὲ κατέρχονται. I 284, 28 ὅταν ... ἡρέμα κατέρχεται (ἡ τῆς σοφίας πηγὴ). I 170, 9 καθάπερ εἰς πατρίδα τὴν ἀρετὴν ... κατελθεῖν. I 172, 15 (ὁ θεός) μὴ ἐπιτρέψας ἔτι κατελθεῖν αὐτῷ (sc. Ἀδάμ). II 255, 13 (ὁ θεός) λέγεται ... κατελθὼν ἰδεῖν. I 194, 13 (θεῶ) ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν κατελθόντι. II 29, 27 τοὺς γὰρ ἀπ' οἰήσεως χαύνου κατελθόντας.
 κατεσθίειν. I 81, 8. 164, 19.

κατευθύνειν. I 79, 8. IV 282, 16.
 κατεύχεσθαι. IV 104, 2.
 κατευχεῖσθαι. II 113, 15. V 376, 5.
 κατέχειν. II 2, 4 πάντα ... οὐρανοῦ κύκλος περισφίγας ἐντός ἑαυτοῦ κατέχει. II 234, 7 οὗς ἡ λοιμώδης νόσος ... κατέχει. I 157, 1 (Ἀβραάμ) τὰ μὲν ὑπάρχοντα ... κατέχει. II 36, 4 λόγος κατέχει. I 109, 6 τούτου μάλιστα λαβοῦ καὶ κατάσχες. I 118, 4 ὅτι κατέσχες ἂν ἐν δεσμωτηρίῳ (τὴν ψυχὴν). II 26, 7 οὕτε ξενικός οὐτ' ἐμφύλιος πώποτε κατέσχε πόλεμος. I 71, 24 μὴ γὰρ τοσαύτη κατάσχοι τὸν ἀνθρώπινον λογισμόν ἀσέβεια. I 111, 8 ἐὰν γὰρ ἀπάθεια κατάσχοι τὴν ψυχὴν. IV 297, 7 οἷστρου γὰρ κατασρόντος.
 κατέχεσθαι. III 204, 6 ὁ ἡμέτερος νοῦς ... ἐξ ἑαυτοῦ κ. τε καὶ θεοφορεῖσθαι δοκεῖ. V 76, 5 ἐνθουσιᾶν καὶ κ. δοκῶν. I 116, 3 κατέχεται ὑπομένων. III 60, 13 ἐν ἑαυτοῖς ὄντες οὐ κατεχόμεθα. IV 188, 10. V 16, 17 κατέχόμενος δὲ καὶ ἐνθουσιῶν. IV 264, 5 cf. III 59, 19 κατεχόμενος ἐδέσπισεν. III 179, 26 τῷ χορμῷ καὶ θεοφορήτῃ παρρησιάζεται. III 258, 12 τρόπον ἐνθουσιῶντα καὶ κατεχόμενον ἐκ μανίας θεοφορήτου. III 16, 18 οἱ κατεχόμενοι καὶ κορυβαντιῶντες. IV 283, 4 ἐνιοὶ δὲ καὶ στομάρῃ κατεχόμενοι λύττῃ. IV 92, 4 τὰ δ' ὕπνου κατεχόμενα. III 59, 16 πάντας ... δικαίους κατεχόμενους καὶ προφητεούντας εἰσήγαγεν. V 176, 4 ὥσπερ τοὺς ἐνθουσιῶντας καὶ κατεχομένους. IV 238, 3 διπλῇ μέθῃ κατέσχοιτο. I 248, 12 σπουδάξας μὴ ὑπὸ ἀτελοῦς κατασχεθῇ τὸ πόνον. V 333, 2 ὅποτε γοῦν κατασχεθεῖ (Ἀβραάμ). I 24, 3 μέθῃ νηφαλίῳ κατασχεθεῖς. II 305, 19 (ὁ νοῦς) ἔκ τινος τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κατασχεθεῖς θεωρημάτων. III 295, 28 ἐξ ἔρωτος θεοῦ κατασχεθεῖς ὁ νοῦς. IV 10, 21. 265, 15. 267, 23 (Μωυσῆς) κατασχεθεῖς. V 339, 11 (μετάνοια) ζήλῳ δὲ καὶ ἔρωτι τοῦ βελτίονος ... κατασχεθεῖσα. IV 243, 14 Μωυσῆς ἐπιθεύσαντος καὶ ἐξ αὐτοῦ κατασχεθέντος. V 116, 2 τῶν ... ἀνάγκης νόμου κατασχεθέντων. III 122, 27 ἔρωτι καὶ φιλίᾳ θεοῦ ἀσάρκῃ καὶ ἀσωμάτῃ κατεσχησθαι. III 152, 12 ψυχὰι φιλοθεάμονες ἔρωτι τοῦ ἀρίστου κατέσχηται. II 86, 1 κατεσχημένος ἐξ ἔρωτος Ὀλύμπου. II 202, 2 μέθῃ δὲ κατεσχημένος. III 175, 20 ζήλῳ τῶν καλῶν κατεσχημένος. III 182, 29 ὁ δ' ὀσιος ... ἀρίστα ὑπολήψεις ταῖς περὶ θεοῦ κατεσχημένους. II 83, 11 τὸν ... κατεσχημένον τῇ λέπτῃ. II 218, 14 τὸν γῆρα κατεσχημένον. II 271, 7 τὸν ἀσωμάτων καὶ ἀφθάρτων ἔρωτι κατεσχημένον. VI 13, 2

τὸν ἔρωτι θεῖῳ κατεσχημένον. V 341, 20 ἡμέρῃ ... κατεσχημένον ἀλέκτῃ. V 118, 11 τὸν μὲν ὡς ἀθεραπεύτῃ νόσφ κατεσχημένον. I 2, 6 τὴν ... διάνοιαν ... ἔρωτι καὶ πότῃ σοφίας κατεσχημένην. III 100, 23 ἅτε νόσφ χωρὶς ἱατροῦ κατεσχημένην (τὴν ψυχὴν). III 190, 23 τῷ περὶ ἀρετὴν ζήλῳ κατεσχημένοι. IV 122, 11 οἰκτρῷ κατεσχημένοι πένθει. II 147, 21 βεβαίᾳ πίστει κατεσχημένων (ἐστίν). I 180, 18 ἐκείνοις ... κατεσχημένοις ἀνιάτῃ κακῇ. II 171, 1 τοὺς δ' ἀναισθησίᾳ παντελεῖ κατεσχημένους.

κατηγορεῖν. 1. accusare: I 103, 19 (ἡ αἰσθησις) τολμᾷ καταλαλεῖν Μωυσῇ καὶ κ. II 290, 26 βλασφημεῖ καὶ κ. δοκοῦντα. III 274, 22 μηδεὶς οὖν ἔτι κ. ἐπιτολμάτω τῶν ... ἀνδρῶν. VI 121, 20 σὺ ... ἐγνωκῶς ἀνθρώπου κ. ἐγκλημα μὲν οὐδὲν διεξήλθες. V 210, 18 ἔοικε ... αὐτὸς ἑαυτοῦ κ. IV 288, 16 ὡς μὲν κατήγορος αἰτιῶται, κατηγορεῖ, δυσωπεῖ. V 238, 2 συνιστάμενοι κατεβῶν καὶ κατηγόρων. VI 145, 19 οἱ δὲ πληρώσαντες αὐτὸ τοῦ Φλάκκου ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως κατηγόρουν. V 172, 10 ἐάν ... παρελθόντες κατηγοῶσιν, ὅτι IV 190, 6 ἀσέβημα κατηγοῦν αὐτοῦ μέγιστον. VI 201, 18 ἐπιστέλλειν Γαίῳ μηδὲν μὲν τῶν Ἰουδαίων κατηγοροῦντα. V 181, 18 τὰ μέγιστα κατηγοροῦντες αὐτῶν. VI 191, 13 τῶν ὁμοφύλων ἀσέβειαν ἡμῶν κατηγορήσουσιν. II 187, 25 τοῦ ... παιδὸς ... οἱ γονεῖς ... κατηγόρησαν εἰπόντες.

2. praedicare: VI 99, 12 φθορὰν τοῦ κόσμου κ. VI 106, 2 αἰδεσθῆναι τοσοῦτο θεοῦ κ. θάνατον. VI 108, 11 τοὺς γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου κατηγοροῦντας.

κατηγορεῖσθαι. VI 143, 19 ὡς ὑπ' ἐλαττώων κρείττους καὶ πρὸς ἐπηκῶν ἄρχοντας ποτε γενομένους κ. V 168, 9 τὰ αἰσχίστα ὡς κάλλιστα ἀποδεξάμενος κατηγορεῖσθω. VI 146, 2 τύποι ... τῆς τοῦ κατηγορουμένου προαιρέσεως. V 221, 5 τῷ κατηγορουμένῳ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντι. IV 288, 11 θεασθῇ γὰρ αὐτὴν (sc. διάνοιαν) ... κατηγορουμένην. V 172, 12 παρίτωσαν δὲ οἱ τῶν κατηγορουμένων γονεῖς. III 192, 8 ὑφ' ὧν κατηγορηθῆναι μὲν αἰσχιστον. VI 147, 10 ὁ δ' οὐ κατηγορήθη μόνον VI 185, 16 τὰ κατηγορηθέντα τῶν ψυχρότων τὴν Πρώμην κατηγόρημα. II 123, 10. III 103, 8. κατηγορία. II 229, 20. III 256, 20. IV 65, 11. V 49, 12. 144, 6 (coni. φόγος). III 116, 12 ὁ τούτων ἀληθὲς ἐπαίνος ἀψευδὲς ἐκείνων ἐστὶ κ.

II 286, 22 coni. μέμψεις. VI 162, 20 (coni. αἰτίαι). VI 143, 16 (coni. ἀπολογία). V 109, 18 ἀπολογία χέριον κατηγορίας ἐχρῶντο. IV 188, 9 πρὸς τὰς ἐπιφερομένας κατηγορίας ἀπολογία μὴ χρώμενος. VI 219, 14 ἐν μέρει μὲν ἀκούσαι τῆς κατηγορίας, ἐν μέρει δὲ τῆς ἀπολογίας. III 118, 6 ὅκνου καὶ ἀργίας. II 173, 8 ἐκάστης δὲ τῶν κατηγοριῶν τὴν δόναμιν ἰδεῖν. II 176, 12 τούτων οὖν τῶν γονέων τίς ἱκανὸς ὑποστῆναι κατηγορίαν; II 173, 3 αἱ κατηγορίαι ἀριθμῷ τέτταρες, ἀπελθία καὶ ἐρεθισμός καὶ συμβολὸν εἰσφορά καὶ μέθη. II 67, 8 ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ ... κατηγορίας ἂν δεόντως τυγχάνοι. IV 109, 18 τὸ δὲ πλείστον τῆς κατηγορίας ρυθίζεται κατ' ἑμοῦ. V 183, 17 οὐδ' ἐπιμεύασσθαι κατηγορίαν. V 49, 4 βίου μηδὲν ἐπιφερομένου τῶν εἰς κατηγορίαν. V 213, 2 πόσῃ ἄξιον κατηγορίας τυγχάνειν εἶναι. VI 192, 19 μὴ τις αὐτοῦ γένηται κ. VI 188, 10 sq. διασυρμοὶ δὲ ἦσαν ἀνακεκραμένοι κατηγορίας. VI 147, 8 ἐκκληρώσαντο τὴν ἐπ' αὐτῷ κατηγορίαν. VI 143, 8 εὐθὺς ἐκδέχονται τὰς ἐπ' αὐτῇ κατηγορίας. VI 143, 22 ταῖς κατηγορίαις ἐπαποδυσάμενοι καὶ συμφρονήσαντες. VI 180, 27 τοῦτο τοῖς ἀναθεῖσιν ἐπέφερε κατηγορίαν.

IV 275, 5 τὰς γὰρ ἐν τῇ φύσει λεγομένας κατηγορίας δέκα ... οὐσίαν, ποῖον, ποσόν, κτλ.

κατήγορος. V 14, 4 cf. VI 130, 11 τὰ πάντα γεγενῆσθαι, βουλευτάς, δικαστάς. ... κατηγόρους, μάρτυρας. I 84, 4 (ἡ δικαιοσύνη) τέτακται οὔτε κατὰ τὸν κατήγορον οὔτε κατὰ τὸν ἀπολογούμενον. VI 139, 24 καὶ τῶν κατηγόρων καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀχρῶμενοι. IV 107, 2 σὺ γὰρ μέλλεις ἐσεσθαι καὶ δικαστὴς ὁ κ. V 218, 19 τὸν μὲν κατήγορον ὑποβλέπεται πᾶς δικαστὴς. VI 219, 9 οὐ πρὸς δικαστὴν ἀλλὰ κατήγορον ἀφίγημα. VI 221, 7 ὁ μὲν δικαστὴς ἀνελήφει σχῆμα κατηγόρου, οἱ δὲ κατήγοροι φαύλου δικαστοῦ. II 172, 19 cf. 175, 19 κατηγόρους ἐπιστήσας ... πατέρα καὶ μητέρα. VI 145, 1 ὁ ... Λάμπων ... ἐφειστέλλει κ. VI 187, 18 τὸν γὰρ ἐπὶ εὐθείας κατήγορον οὔτε ὁμολογεῖ οὔτε ὁμολογεῖν ἐδύνατο. V 37, 12 τῆς ἡμετέρας παρνομίας ἐφεστᾶσαι κατήγοροι. V 57, 20 ἐάν τις ... δόξας ἐκπεφυγμένα τὸν ἀπὸ τῶν κατηγόρων ἔλεγχον αὐτὸς ἑαυτοῦ γένηται κ.

II 83, 17 τὸ συνειδὸς βαρὺν κατήγορον οὐκ ἔχοντα. IV 288, 14 sq. ὁ γὰρ ἐκάστη ψυχῇ συμπεφυκῶς καὶ συνοικῶν

ἐλεγχος ... κ. ὁμοῦ καὶ δικαστῆς ὁ αὐτός ὢν. I 271, 26 (ἡ ψυχὴ) μήτε κατηγορῶ μήτε συναγωνιστῇ χρωμένῃ ἐτέρῳ. I 263, 18 (ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος) μάρτυρος ἢ κατηγοροῦ λαβὼν τάξιν. II 182, 15 κατήγορον ἔχοντες τὴν ... μητέρα συνήθειαν. V 320, 6 ἄγνοιαν κατήγορον ἔχων.

κατήφεια. I 179, 7. II 167, 6. III 285, 21. IV 35, 2. 80, 5. 97, 15. 239, 2. 283, 5. 301, 13. V 139, 21. 204, 9. 343, 18. VI 158, 20 (coni. σύννοια). IV 57, 5 ἰδόντες ... τῆς συμπάσης οἰκίας εὐσταθῇ καὶ νηφαλίῳ κατήφειαν.

κατηφείν. I 252, 13 σφόδρα κατηφῶ καὶ ἄχθομαι. IV 239, 1 χαίρων ἅμα καὶ κατηφῶν. V 98, 16 τῇ ψυχῇ κατηφῶν. IV 122, 18 (τὴν παρθένον) κατηφούσαν δὲ αἰ καὶ στένουσαν. II 119, 13 μὴ κατηφείψωσαν.

κατιέναι. III 297, 15 κάτεισι ... ὁ θεὸς X λόγος. III 234, 23 τούτων τῶν ψυχῶν αἱ μὲν κατίσιν III 235, 14 ἀνερχομένους αὐτοὺς (sc. τοὺς ἀγγέλους) καὶ κατιόντας εἰσάγαγεν. III 229, 20 ἡ ἀσκητικὴ διάνοια ... ἀνιούσα καὶ κατιούσα συνεχῶς. II 29, 26 ἀπὸ σοφίας θεοῦ, τῆς ἀνελλιπούς πηγῆς, εἰς τὴν κατιούσα ἀναβαίνει. II 7, 27 σὺν δὲ τοῖς κατιούσι μεταβατικῶς ... ἐγὼ καταβήσομαι (οὐ) τοπικῶς.

κατοικεῖν. II 227, 22 κ. δὲ ἐν οἴκῳ λέγεται ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἐν τόπῳ. III 61, 8 sqq. τῷ φιλαρέτῳ κ. οὐ δίδωσιν ὁ θεός ... ἀλλὰ παροικεῖν. I 166, 8 οὐδεὶς ἦν ἀλλότριος λογισμὸς τῶν ἐκισθῶτων ἐν τῇ ψυχῇ κ. εἶσω. I 167, 11 ὁ γὰρ μελετῶν ἐν ἀρετῇ τελεία κ. II 245, 2 (ὁ σοφός) κατοικεῖ δ' ὡς ἐν πατρὶδι νοσηταῖς ἀρεταῖς. I 113, 14 (ὁ Ἰακώβ) οἰκίαν τὴν ἀρετὴν κατοικεῖ. I 139, 5 ἐνταῦθα γὰρ κατοικεῖ ἐπιθυμία. I 220, 4 παροικεῖ σοφία, οὐ κατοικεῖ. II 228, 20 ἐν τοῖς οἴκοις τῆς ψυχῆς κατοικησάτω, παροικήσας ἐν τοῖς τῶν ἐτέρων. I 263, 16 οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐν ἐκαστῷ τῇ ψυχῇ κατοικῶν. I 122, 10 <τὸν> κατοικοῦντα ἐν σώματι καὶ τῷ θνητῷ γένει. II 21, 9 ὃν καὶ πατέρα ὀνομάζει κατοικοῦντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. III 132, 14 ἐν αὐτῷ μόνῳ (sc. θεῷ) κατοικῆσει. II 17, 8 ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατώκησε (Μωυσῆς).

κατοικίδιος. V 271, 10 (βίος).

κατοκωχῇ. II 240, 27. VI 23, 14 (ἐνθεός). II 284, 27. III 57, 3. 60, 14 (ἐνθεός, coni. μανία). I 227, 12 ἐκ τινος θείας κατοκωχῆς. IV 258, 8 (θεοφόρητος). III 129, 3 σὺν ἐνθουσιασμῷ καὶ

τινι κατοκωχῇ θεοφορήτῳ. V 219, 22 παράκομμα τῆς ἐνθέου κατοκωχῆς καὶ προφητείας (ἡ μαντική). IV 186, 1 θέμις γὰρ οὐκ ἦν ἐρωτάτῃ κατοκωχῇ συνδιατεῖσθαι μαγικὴν σοφιστείαν. IV 187, 1 ὁ δὲ τῆς κατοκωχῆς ἀνεθεῖς.

κατολιγωρεῖν. II 60, 3. V 37, 24. 106, 8.

κατομβρία. VI 118, 3

κατόπιν. I 42, 11 cf. II 255, 11 κινήσεις ἐπτά εἶναι συμβέβηκε, τὴν ἄνω, ... τὴν πρόσω, τὴν κ., κτλ. I 62, 11 cf. III 210, 12 ἐξαχῇ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα πέφυκε κινεῖσθαι, πρόσω καὶ κ., κτλ. II 119, 19 μὴ πρόσω φάναι, κ. δὲ πίπτειν. cf. I 30, 20. 110, 28 sq. II 88, 10. 114, 5.

κατοπτρίζεσθαι. I 135, 20.

κάτοπτρον. IV 232, 7 κάτοπτρα ... ἀπαρχὴν προπαιδαστήν ἀπῆρξαντο. II 287, 16 τὰ κάτοπτρα ἐαυτῶν συγκαθιερούσιν. IV 79, 21 ὡς πρὸς κ. τὴν ἀκομίαν ὀρῶντες αὐτῶν. I 25, 22 τὰ προσεχέστατα τῶν εἰδῶν ... ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ διαφαίνεται. V 7, 2 καθάπερ τὰ διὰ τῶν κατόπτρων εἰδῶν. IV 35, 14 ψυχῆς εἰκόνα δεδημιουργησθαι τὴν ὄρασιν ... ἐναργὲς ἐμφανίσαντες εἰδῶν οἷα διὰ κατόπτρου. III 291, 28 ἐκείνον (sc. τὸν ὄνειρον) ὥσπερ ἔμφασιν ἐν κατόπτρῳ θεασόμεθα. V 53, 13 τὴν τοῦ ἡπατος φύσιν ... κατόπτρου λόγον ἔχειν. V 53, 17 οἷα εἰς κ. ἀποβλέπων τὸ ἥπαρ. IV 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρου φαντασιούται ὁ νοῦς θεόν. IV 232, 18 τοῦδε τοῦ σκεύους ἡ ὕλη κάτοπτρα ἦν, ἵνα καὶ αὐτὸς οἷα πρὸς κ. αὐγάξῃ τὸν ἴδιον νοῦν. II 305, 15 ὁ νοῦς ... ὡς πρὸς κ. ἀφορῶν ἀληθεῖαν (ἐν τοῖς βαθμοῖς ὕπνοις). VI 67, 6 ἡ λογικὴ ψυχὴ ... ὥσπερ διὰ κατόπτρου τῶν ὀνομάτων ἐξαίτια κάλλη νοημάτων ἐμφαινόμενα κατιδούσα. III 155, 14 καθάπερ διὰ κατόπτρου τῆς παιδείας τὸν αἰτίαν τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν.

κατορθοῦν. II 78, 6 τὸ παρ' αὐτοῖς ἐκούσιον μὴ κ. III 95, 6 τὰ γνήσια ... τοῦ κ. ἔρωτα. III 198, 2 ἐν γὰρ τοῖς αὐτοῖς τό τε κ. καὶ ἀμαρτάνειν χωρίοις ἐστί. V 59, 15 πρὸς δὲ τὸ κ. ἐπεσπευσμένῳ τάχει χρῆσθαι. III 140, 3 τί τὸ τοῦ κ. αἴτιον. II 85, 5 ἔστι δ' ὅτε κ. ἐν οἷς πταίουσιν μεγάλα νομίζουσιν. II 251, 3 τῆς δὲ θέας (προνοίας) ἀδιαστάτως αἰεὶ κ. III 3, 4 πάντα σπουδάζειν αἰεὶ γνῶμῃ κ. V 4, 6 οὐ μιμούμενος τὴν ἐπιστάσιν κ. πρυτανεύοντος. V 75, 21 εἰκὸς δὲ καὶ ἀναξίους ὄντας κ. V 82, 20 ὀφθαλμοὶ ... τὴν τοῦ δύνασθαι κ. αἰτίαν παρέχουσιν. V 274, 16 δι' οὗ συμβαίνει κ.

ἢ τούναντιον. II 67, 2 ἐφ' οἷς ἐκὼν κατορθοῖ. I 19, 19 αἱ δ' ὥραι πάντα τελεσφοροῦσαι κατορθοῦσι. I 282, 8 δ' ἂν καὶ εὖ ἐργάσωνται, κατὰ τύχην, οὐ σὺν λόγῳ, κατορθοῦσι. I 291, 11 ἐν οἷς περὶ τὰς τέχνας οὐ κατορθοῦσι. V 60, 1 ὥς ἐκ τύχης οἱ φαῦλοι κατορθοῦσι. VI 120, 10 πανουργίαις τὰς ἐπιβουλὰς κατορθοῦσιν. III 176, 12 ἴν' ἀρχοντι χρῶμεναι (αἱ δυνάμεις) τῷ βελτίστῳ κατορθῶσι. I 85, 22 οὔτε κατορθοῖ κατὰ τὴν τοῦ ὀρθοῦ λόγου πρόσταξιν. III 165, 9 ὁ ... κατορθῶν ἐπαινετός. I 25, 16 ἀνθρώπου κατορθούτος. III 104, 7 ὥς ... κατορθούτος opp. ὡς ἡδικοχτός. II 161, 24 ἐκάτερον δὲ ἀλλότριον κατορθοῦτος. III 165, 13 τὸ μὴ διαμαρτάνειν ἴσον καὶ τὸ αὐτὸ γράφεται τῷ κατορθοῦντι. V 146, 19 ἐπιδεικνύμενόν τινα δι' αὐλῶν ἢ λύρας καὶ σφόδρα κατορθοῦντα. II 261, 16 οἷς ἂν ἐπιτήται πᾶσιν εὐμαρῶς ἐπεξίοντα θαυμάσης ὡς κατορθοῦντα. IV 62, 8 οἰκίαν κατορθοῦσαν. II 223, 5 κατορθοῦντες μὲν γὰρ ἐπαινον, λόγον δ' ἔμπαλιν καρποῦνται διαμαρτάνοντες. III 127, 21 κατορθοῦντες μὲν ἐπαινετοί, σφαλλόμενοι δὲ ... ψεκτοί. I 223, 13 τῶν δὲ μὴ κατορθοῦντων ἐν τούτῳ. I 255, 3 εἰς εὐεργεσίαν κατορθοῦντων. IV 157, 12 ἐπαινοὶ καὶ τιμαὶ κατορθοῦντων σὺν νόμῳ. V 348, 18 τὰς ὑπὲρ τῶν ὑπάρχοντων κατορθοῦντων μὲν εὐχαριστίας. III 165, 10 τὸ μὲν πρεσβυτικὸν ἄθλον κατορθοῦσι πρόκειται. III 135, 22 τοὺς δὲ ἐν ἐκατέρῳ (sc. εὐρέσει καὶ ζητήσει) κατορθοῦντας. IV 92, 3 τὰς ... ἐν ἅπασι κατορθοῦσας ἐνεργείας. VI 121, 4 τὴν τῶν προσδευομένων κατῶρθου διοίκησιν. IV 154, 1 ἐν ἐκατέρῳ δὲ κατῶρθον. I 261, 23 ἐπὶ πρᾶξιν, ἣν καὶ τῶν εὐτελεστάτων ἂν τις ῥαδίως κατῶρθωσεν. IV 119, 17 ὅσα διὰ τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ νομοθετικῆς κατῶρθωσε. IV 200, 7 δὲ δύναμιν πᾶσαν λόγων ὑπερβάλλει, καὶ προσέτι πόνων οὐς κατῶρθωσε. V 280, 7 ὧν ἐπὶ τελευτῇ κατῶρθωσεν. II 245, 22 διασκευόμεθα, ὡς ἐπιθέμενοι κατορθώσωμεν. V 343, 13 ἐκατέρῳ τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ ἡδέος ἰδόντι καὶ κατορθώσαντι. V 278, 9 τοσοῦτον πόλεμον κατορθώσαντες. IV 61, 11 ὁ γὰρ τὴν ποιμενικὴν κατωρθώκως. IV 240, 13 τοὺς ... βραχεῖ καιρῷ κατωρθώκως.

κατορθοῦσθαι. IV 41, 19 πόλεων τε καὶ χωρῶν ἑτέρως κ. μὴ δυναμένων. IV 104, 20 δι' ὧν τὰ εἰρήνης καὶ πολέμου κ. πέφυκεν. II 34, 27 ἄκρωσ κατωρθοῦται. IV 201, 8 κατωρθοῦται καὶ βασιλέων καὶ ὑπάρχων πράγματα. IV 250, 22 ἤ (sc.

ἀρετῇ) κατανεοῖται καὶ κατορθοῦται τὰ τε ἀνθρώπεια καὶ θεῖα. V 158, 14 ὑφ' οὗ καὶ τὰ ... πράγματα κατορθοῦται. VI 168, 15 ἡγεμονία ..., δι' ἧς καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατορθοῦται. V 276, 16 ὁ πόλεμος ... οὐ δι' ἀνδρῶν κατορθωθείς. VI 215, 29 μὴ κατορθουμένου τοῦ βουλήματος. IV 2, 21 πρὸς ὁλοκλήρου μετουσίαν ζωῆς δι' ἀμφοτέρων κατορθουμένης. V 362, 6 μίαν ἡμέραν ὑπέλαβεν εἶναι κατορθουμένην. IV 58, 15 ὅσα γραφικῆς ἔργα ... ἐν ἐκατέρᾳ τέχνῃ κατορθούμενα. I 187, 15 πλείω τῶν κατορθουμένων εἰωθὸς διαμαρτάνειν. IV 93, 5 κατορθουμένων τῶν ἐμῶν opp. ἀποτυγχανομένων. IV 113, 8 τὰ τέλη τῶν κατορθουμένων. VI 63, 6 ὡς δὴ πᾶν κατωρθωμένων φήμην ἐθέλησεν ἀφορᾶν. IV 197, 6 τὰ μὲν ἄθλα μόνους ὑμῖν ὡς ἐπὶ κατωρθωμένοις πᾶσι δοθήσεται.

κατόρθωμα. I 232, 15 τὰ δὲ ἀξιώματα καὶ δυνάμει (πρῶτα) τὰ κατορθώματα, αἱ ἀρεταί, αἱ κατ' ἀρετὰς πράξεις. I 75, 7 τὰ κατορθώματα καὶ τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς φιλοσοφοῦσι καθήκοντα. VI 17, 11 conl. ἀμαρτήματα, ἀδιάφορα. III 68, 1. 152, 4. 197, 23. 247, 21. V 59, 22 (opp. ἀμαρτήματα). II 72, 27 πηγὴ ... λογισμὸς δὲ κατορθωμάτων. I 86, 23 τρέφεται δὲ ἡ ψυχὴ ... πράξει τῶν κατορθωμάτων. I 77, 20 ἥτις (sc. ἀρετῇ) ποταμοῦ δίκην ἄρδει τὰ κατορθώματα. II 3, 2 τὰ ἐκ προνοίας ἀμείνω τῶν ἀκουσίων κατορθώματα. II 16, 4 τὸν ἐφ' ἐκουσίους ἔχει κατορθώμασιν ἐπαινον. IV 42, 5 ὁ γὰρ ἐπαινος ἐν ἐκουσίους κατορθώμασι γράφεται. V 253, 17 τὸ αὐτοκέλευστον κ. II 279, 2 τὰ περὶ τὸν βίον καὶ λόγον. I 155, 7 τῇ μὲν φωνῇ βαρβαρισμός ἐστι, τῷ δὲ σημασιμένῳ κ. I 141, 2 (αἱ) περὶ τῶν κατορθωμάτων (δόξαι). I 85, 20 ἡ δὲ πρόσταξις <περὶ> κατορθωμάτων (γίνεται). IV 195, 1 τοὺς παραταξαμένους ἐπὶ τε τοῖς κατορθώμασι. V 273, 1 ὄχλον ἀργὸν εἰδὼς οὐκ ὠφέλιμον ἀλλ' ἐμπαθὶον εἰς κ. IV 52, 7 συνηθόμενος ὡς ἐπ' οἰκείῳ κατορθώματι. II 160, 19 τῶν γὰρ ἀποκυθθέντων κατορθωμάτων ἀπάντων ἄριστον ... γέννημα ὁ εἰς τὸν πάτερα τὸν παντός ὕμνος. V 339, 14 ἄθλα ... διττά ἐπὶ διττοῖς κατορθώμασιν. V 338, 23 τὰς αἰτίας τῶν κατορθωμάτων ἀνέθηκάν ἐαυτοῖς. III 290, 20 εἰς τὰς ὑπερβολὰς τῶν κατορθωμάτων.

κατόρθωσις. II 263, 22 τοῦ ἀνθρώπου opp. ἀμαρτία. V 251, 2 ὑγαίνοντος βίου. I 228, 2 τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων πάντων. III 118, 9 ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ. VI 38, 13 τῶν ἀφανστέρων.

- IV 291, 20 τῶν παροραθέντων. V 360, 2 τῶν αἰετῶν σπουδαζομένων καλῶν. II 200, 24 δι' ὧν αἱ κατορθώσεις. II 245, 22 θεμέλιοι κραταιότατοι. VI 164, 8 μὴ σκόπει τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι κατορθώσιν. I 19, 18 χρόνος κατορθώσας. IV 156, 22 εἰς κοινὴν κατορθώσιν.
- κατορύττεσθαι. III 64, 2 μνήμασιν.
- κατοχή. II 141, 19. 275, 11.
- κάτω. I 42, 10 cf. II 255, 11 κινήσεις
- × ἐπτά εἶναι συμβέβηκε, τὴν ἄνω, τὴν κ. κατ. I 62, 11 cf. III 210, 11 ἐξαχῇ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα πέφυκε κινεῖσθαι, πρόσω καὶ κατόπιν, ἄνω καὶ κ., κατ. III 255, 1 τὰς ἄνω καὶ κ. καὶ πανταχῇ κινήσεις. IV 281, 19 ἄνω γὰρ καὶ κ. ... οὐδὲν ἐν σφαίρᾳ. II 92, 20 (πᾶσα ἡ οἰκουμένη) οὐκ ἄνω καὶ κ. κλονουμένη. III 238, 8 ὁδός τις ἥδ' ἐστὶν ἄνω καὶ κ. τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. III 237, 5 οἱ δ' ἀσκηταὶ ... ἄνω καὶ κ. πολλάκις ὡς ἐπὶ κλίματος βαδίζουσιν. II 138, 23 κ. μὲν οὐ βρῖθει opp. ἄνω φέρεται (ὁ νοῦς). III 54, 12 τῶν ἐνοίων ἡ μὲν ἄνω φορὰ opp. ἡ κ. — I 13, 3. 211, 19 εἰς τὸ κ. III 54, 16 κακία δὲ ἀπὸ τοῦ κ. κεχωρηκέαι (ὠνομάσθη). II 138, 21 (τὸ θεῖον πνεῦμα) τὰ κ. (νικῶν) IV 14, 14 πολλὰ δὲ τὰ κ. βιαζόμενα. — II 301, 12 κ. τοῖς θνητοῖς ἐνδιατρίβειν. II 48, 8 (αἱ ψυχαὶ) κ. δὲ ἔλκυσθεῖσαι τὸν αὐχένα. I 108, 20 τῆς δὲ κ. καὶ γῆνης καὶ φθαρτῆς φύσεως. V 23, 22 τὴν κατωτάτω τοῦ παντός μοῖραν.
- κατωκάρᾳ. I 277, 18. II 137, 1.
- καῦσις. IV 302, 14 (coni. τομαί).
- καυστικός. VI 99, 21 (δύναμις). IV 136, 12 δύναμις τῆς φλογός.
- καυστός. IV 136, 13 ξύλον.
- καχεξία. II 165, 1.
- καχυπόνοος. I 215, 16. VI 187, 6.
- κέδρινος. V 65, 5 (ξύλον).
- κειμήλιον. II 246, 29 τοῦτο μόνον ὡς ἐν κακοῖς τεθησαυρισμένος. I 272, 3 τὴν ἀρετὴν ... ἔχω παρ' ἐμαυτῷ καθάπερ τι κ. IV 158, 2 τῶν δὲ τοῦ θεοῦ κειμηλίων ... μεταλαγῇ. V 173, 7 τῶν ἐν κόσμῳ κτημάτων καὶ κειμηλίων. II 238, 21 εἰρήνης περιμάχητα κειμήλια. V 267, 20 οὐ τὰ ἀγάλματα καὶ κειμήλια ψυχῇ πέφυκε ταμιεύειν. IV 180, 21 τὰς δὲ πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ κειμηλίοις ἀντερώσαντες. VI 178, 2 cf. 198, 21 ἐπιπλα καὶ κειμήλια οὐκέτι ... ἔκλεπτον.
- κεῖρειν. I 157, 28, 30 cf. 189, 14, 17 κεῖρεις ἐτέρως μὲν ἀνθρώπον, ἐτέρως δὲ τὸ κῆδον. II 91, 5 τέμνοντες καὶ κεῖροντες αἰετῶν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καρπὸν.
- κεῖσθαι. IV 275, 7, 16 in numerum ca-
× tegoriarum refertur.
- κενοδοξεῖν. III 196, 7.
- κενοδοξία. III 173, 23. IV 69, 5. VI 176, 14.
- κενόδοξος. III 275, 25.
- κενός. V 373, 6 (ἀγορά). III 203, 5 (δ' ἀκροατῆς ... σοφίας). V 357, 10 (αὐχμημα). I 101, 20. II 226, 24. III 120, 7. 137, 7. 11. 173, 10, 15, 25. 193, 16. 258, 14. 262, 5. 265, 19. 266, 12. 17. 25. 267, 13, 22. 268, 4, 8, 18, 23. 271, 23. 274, 2, 11. 277, 12. 280, 2. 283, 26. V 358, 20. VI 19, 19. 44, 13 (δόξα). II 106, 20. 177, 18, 28. 180, 20. 184, 9. 198, 4. 272, 9. 273, 2. III 73, 15. 75, 6. 173, 18. 222, 19. 232, 10. IV 269, 17. V 7, 4. 268, 7. VI 50, 19 (δόξαι). IV 167, 9 (ἐλπίδες). VI 60, 13 (ἐπιδειπνίδες). I 102, 14 (ἐπιθυμία). I 284, 6 ἐπιθυμία. I 230, 13 ἦχον καὶ φόφον ἔρμον καὶ κενόν πραγμάτων. VI 182, 25 (θάλαττα). III 215, 17 (κεφαλῇ). III 84, 15 (κόμπος). I 164, 12. 187, 7 (λογισμοί). III 298, 1 μὴδὲν ... μέρος. III 119, 15 (ὁ νοῦς φρονήσεως). VI 178, 1 (οἰκία). V 79, 7 ὄνομα. IV 302, 13 (ὄρεσις). V 354, 20 (παραινέσεις). V 195, 16. 367, 10. VI 197, 20 (πόλεις). I 287, 20. VI 177, 16 (ρήσεις). II 199, 16 σπουδαί. I 192, 14. II 178, 2, 8 τύφος. I 237, 1 ὑπολήψεις. III 275, 25. IV 87, 15 (φαντασίαι). III 141, 2 (φαντάσματα). II 165, 1. 195, 6. III 266, 8 (φύσημα). V 359, 7 χρόνος οὐδὲς ... εὐεργεσίας. I 10, 7 (χώρα). V 228, 2. 366, 12 (ψυχῇ). — VI 80, 8 εἰ δ' ἄρα τί ἐστὶν ἐκτὸς (τοῦ κόσμου), πάντως ἂν εἴη κενόν. I 114, 3 cf. II 2, 20 κενόν οὐδὲν ... ἀπολείπειν ἑαυτοῦ (ὁ θεός). I 72, 6 (θεός) τὰ μὲν ἄλλα ... κενὰ ὄντα πληρῶν. V 350, 17 οὐδὲν ἐν αὐτῇ (sc. ψυχῇ). V 49, 16 μὴδὲν ἔρμον καὶ κενόν ἀπολειπθῆναι ψυχικῆς σπονδῆς. V 362, 3 μὴδὲν ἔρμον καὶ κενόν ἔαν εἰς πάροδον ἀμαρτημάτων. II 275, 9 κ. ἐλθὼν πλήρης ἐξαίφνης ἐγενόμην. III 44, 23 κενοὶ γὰρ ἐπιστήμης ἔσονται. II 210, 9 ἡ (sc. γαστριμαργία) τοὺς χρωμένους ... ἔτι κενούς τὰς ἐπιθυμίας ὄντας. VI 60, 17 κενοὶ δὲ πρὸς τὰς ἐπιθυμίας.
- τὸ κενόν, κενόν abs. I 10, 6 ἄρ' ὑπὲρ τὸ κ. ἐστίν. I 9, 6 πολὺβουθον γὰρ τὸ γε κ. καὶ ἀχανές. VI 104, 6 τῇ ἀορίστῃ τοῦ κενοῦ φύσει. III 51, 22 οὐδ' ὑπὸ κενοῦ (ὁ οὐρανός περιέχεται).

- VI 104, 3 κ. ἄπειρον ἐκτός τοῦ κόσμου.
 VI 97, 12 ἐκτός μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ὅτι
 μὴ τάχα πού κ. II 134, 18 ἐκτός (τοῦ
 κόσμου) ἢ κ. ἢ μὴδὲν. I 9, 5 (ἡ) ἀέρος
 (ιδέα) καὶ κενοῦ. — I 190, 6. II 92, 8.
 283, 31. IV 302, 2. V 191, 18. 340, 4. VI
 150, 7 κατὰ κενοῦ. III 258, 13 κενὸν ποιεῖς.
 οἱ κενοί, κενοί abs. V 75, 5.
 238, 18. 322, 7 οἱ κ. φρενῶν. II 295, 5.
 IV 197, 21 V 255, 7 ὦ κ. φρενῶν.
 κενοῦν. I 173, 17 τὸν ἱατρὸν κ. ἢ τέ-
 μνειν ἢ καίειν διεγνωκότα. III 247, 20 κα-
 θαίρει καὶ κενοί ψυχὴν ἁμαρτημάτων.
 I 163, 22 κενώσω τὸν καίμνοντα. IV
 271, 11 ἵνα κενώσῃ τὰς ψυχὰς ἀδικη-
 μάτων. VI 112, 6 δεῖ κενουμένου τοῦ
 ζωτικῶς. I 143, 16 κενωθείσης (τῆς
 γαστρὸς).
 κεντεῖν. I 168, 10. 169, 14. II 252, 12.
 κεντρίζεσθαι. V 285, 9.
 κέντρον. II 230, 21 cf. 259, 1 τοῦ παντός
 κ. εἶναι τὴν γῆν. VI 187, 4 ἐὰν ἔτι κ.
 ἐγκαταμίξῃ τοῖς πῶθασμοῖς ὑποκακώ-
 θες. I 269, 1 πᾶθος κέντροις. III
 86, 27 κέντροις φιλοσοφίας.
 κένωσις. I 19, 11. IV 183, 11 ποταμῶν.
 VI 96, 1 τὰς κενώσεις καὶ πληρώσεις
 ἐν μέρει διαδοχὰς ἀπώσαμενον. IV 68, 17
 (ιατρῶν) ἐπιτηρῶν ἀνέσεις, ἐπιτάσεις, πλη-
 ρώσεις, κενώσεις. III 67, 22 sq. τῆς
 ἀμέτρου τῶν ἁμαρτημάτων πλησμονῆς.
 I 188, 23 κένωσιν ἀντὶ πλησμονῆς ...
 ψυχῇ δεξιόμενος τῇ αὐτοῦ.
 κεραννύειν. IV 260, 22 τὴν τάχα τοῦ
 φύσιν ... οἱ μὲν ἐκράσαν, οἱ δὲ καὶ
 ἄκρατον εἶσαν. III 239, 24 κεκραμένης
 (εὐεργασίας) ἐκ τε ἡγεμονίας καὶ ὠρεῶς.
 II 73, 18 τὸ γε κεκραμένον οὐκ ἄκρατον.
 II 75, 2 τὸ γὰρ κεκραμένον οὐκ ἁπλοῦν.
 III 230, 7 τὸ κεκραμένον (φέγγος) οὐκ
 τὸ ἄκρατον. III 42, 8 τὸ δὲ ἀνθρώπινον
 (σοφίας ἱερὸν γένος) μικτὸν καὶ κεκρα-
 μένον. III 125, 4 τοῦ ... κεκραμένου
 μετ' αἰσθήσεως ἀνθρώπου. III 42, 9 δ
 τοῦ μικτοῦ καὶ συνθέτου καὶ κεκραμένου
 γένους κατασκευάζονται ἡμῶν. III 261, 26
 πολυμυγούς καὶ κεκραμένης δόξης ἐστὶν
 εἰκὼν. II 75, 2 τὸ ... ἅπας ἔοικε τῷ
 ἀκράτῳ ..., τὸ δὲ δις τῷ κεκραμένῳ.
 II 309, 16 κεκραμένῳ καὶ μιγᾷ ἀριθμῷ
 χρήσεται. II 73, 20 ὁ γὰρ θεὸς ταῖς δυνά-
 μεσι πρὸς μὲν ἑαυτὸν ἀκράτους χρήται,
 κεκραμέναις δὲ πρὸς γένεσιν. III 188, 9
 κεκραμένας δὲ τὰς τῶν ἀνθρώπων (φύσεις).
 II 64, 10 τὴν δὲ φύσιν ἀπένειμε τοῖς
 φυτοῖς κερασάμενος αὐτὴν ἐκ πλείστων
 δυνάμεων. III 191, 8 δύο οὐσίας κερα-
 σάμενος. II 9, 12 (ὁ νοῦς) ἀμρότερα
 κερασάμενος. V 64, 19 ἡμᾶς ἢ φύσις
 κερασάμενη. III 35, 17 ὁ κόσμος ἅπας
 κραθεῖς. II 265, 4 τὸ κραθὲν οὐκ ἢ
 κρᾶσις. III 35, 21 τῶν τεσσάρων δυνάμεων
 ἀναλογίας ἰσότητι κραθεισῶν.
 κέρας. V 56, 21 τοῦ θυμιατηρίου τέτταρα.
 V 57, 9 τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ βωμοῦ.
 κερατίζειν. I 79, 1.
 κεραύνιος. IV 32, 14. 213, 16. 267, 18
 (πῦρ). IV 148, 6 (τραῦματα). II 213, 22
 (φλόγες θεοῦ).
 κεραυνός. II 70, 5 καταγίδα καὶ κεραυ-
 νὸν ... ὅπλα τοῦ αἰτίου φασὶν εἶναι.
 IV 213, 9 κεραυνοὶ ῥυέντες ἐξ οὐρανοῦ.
 IV 267, 3. 15 κεραυνοὶ κατασκήψαντες.
 IV 147, 17. 148, 18. 150, 2. 154, 20 (αἱ
 διὰ Μωυσέως ἐπιπλήξεις).
 κεραυνόσθαι. II 259, 11.
 κερδαίνειν. IV 290, 4. V 293, 10.
 κέρδος. V 236, 20 οὐ διὰ κ. ἀδικον. V
 260, 10 ὁ γὰρ ἀπομαθὼν ἐν φυτοῖς ἰδιώ-
 της κ. ἀδικον. V 254, 3 cf. 372, 16 τὰ
 μὲν ἀδिका κέρδη βλαβερώτατα. V 212, 21
 ἕνεκα κέρδους ἀδικωτάτω. V 213, 10
 χάριν κέρδους ἐκνομωτάτου. V 210, 5
 κέρδους παρανομωτάτου δοῦλον εἶναι. II
 311, 18 γλίσχρων ἕνεκα κερδῶν. V 292, 6
 δυσθανατώντες περὶ πᾶσαν ἰδέαν κέρδους.
 V 107, 19 μὴ πάντα, φησὶν, ἴσθι τοῦ κέρ-
 δους. V 338, 12 ἐλπίδι μὲν γὰρ κέρδους.
 V 193, 12 μέγα κ. νομιζόντες. VI 200, 15
 οὐκ ὑπὲρ κέρδους ἀλλ' ὑπὲρ εὐσεβείας.
 VI 200, 16 τί γάρ ἂν εἴῃ κ. λυσιτελέστερον
 δσιότητος ἀνθρώποις.
 κέρκος. I 109, 4 προστάττει ὁ θεὸς „λα-
 βέσθαι τῆς κέρκου“.
 κέρκωψ. I 215, 7.
 κεφάλαιον. I 155, 12. 174, 5 δόγμα. — I
 237, 10 cf. 236, 4. 12 (ὁ λόγος) τηρηθεὶς δὲ
 εἰς τὰ οἰκαῖα κεφάλαια. III 255, 2 τὸ κ.
 τοῦτο τῶν λόγων ἀναφέρων. V 102, 7
 τῶν κατὰ μέρος ἀμυθῆτων λόγων καὶ δογ-
 μῶτων δύο τὰ ἀνωτάτω κεφάλαια. II 192, 25
 τὸν γὰρ συντιθέντα τὸ κ. καὶ πλείστον
 ἀριθμὸν τῶν κατ' ἀνδρείαν λόγων. III
 48, 20 Ἡράκλειτον κ. τῆς αὐτοῦ προση-
 σάμενον φιλοσοφίας. II 68, 16 δύο τὰ
 ἀνωτάτω πρόκειται κεφάλαια περὶ τοῦ
 αἰτίου. III 140, 20. 146, 8. VI 110, 11
 (τὸ τρίτον κ.). V 149, 21 τῶν προτέρων
 τεσσάρων κεφαλαίων. II 95, 10 cf. 207, 25.
 III 111, 19 ἐν τῷ προτεθέντι κεφαλαίῳ.
 V 141, 15 ἐπόμενος εἰρημῷ τῶν προκει-
 μένων κεφαλαίων. II 70, 14 τούτοις οἰ-
 κειότατον πρόκειται κ. II 72, 6 τοῖς
 προειρημένους δυσὶ κεφαλαίοις. I 111, 7
 τοῦ ἁσματος ὅλου τὸ κ. τοῦτ' ἐστίν. —
 IV 303, 9 cf. V 218, 12. 336, 12 οἱ δέκα
 λόγοι κεφάλαια νόμων. V 145, 26 πέντε
 κεφάλαια νόμων. III 96, 18. IV 272, 20.

306, 26 τῶν κατὰ μέρος νόμων. V 85, 5 δύο κεφάλαια ἡκριβῶνται τῶν δέκα. IV 303, 15 πάντων, ὅσα περὶ χειροκμήτων ἐνομοθετεῖτο. IV 306, 7 δεύτερον δὲ κ. ἢ τοῦ μὴ ἀνδροφονεῖν ἀπαγόρευσις. V 95, 7 τὸ περὶ τῆς ἱερᾶς ἐβδόμης. IV 303, 23 ἐορτῶν. IV 306, 1 τὸ κατὰ μοιγῶν. III 178, 30 τὰ ἐξῆς τῆς ἐβδόμου. V 239, 1 τὰ μὲν φωνῇ δεῖα γρηγορηθῆντα κεφάλαια. — II 187, 23 διαιρέσεις καὶ τομῆς τῶν κεφαλαίων ἐναργιστάτη πλίστις. I 87, 11 μετὰ τῆς τοῦ κεφαλαίου ἀναπτύξεως. VI 100, 12 ὥσπερ θανατῶντι κεφαλαίῳ βοηθήματα προευντρέπίζεσθαι. III 175, 7 τὸ μὲν κ. εἰρήται, τὰς δὲ πλίστις ὑψηλῆσεται. II 28, 26 ἐφ' ὃ γὰρ ἂν προθῆται κ. ὥσπερ σκοπὸν. I 236, 7 σκοπῷ μὲν γὰρ τὸ κ. (εἰκεν). I 241, 6 τὸ αἶσιον τοῦ αἵτιος κ. ἐν ψυχῇ ταμιεύεσθαι.

κεφαλαιώδης. II 76, 3 (ἀνατολαί). I 44, 15. IV 305, 23. V 227, 1. 245, 16. VI 188, 25 (τύπος). VI 223, 17 κεφαλαιωδέστερον. IV 272, 22 περὶ . . . τῶν κεφαλαιωδέστερων.

κεφαλαλγῆς. IV 148, 12.

κεφαλῇ. IV 219, 15 τῆς ἐν ἡμῖν αἰσθήσεως. III 219, 7 τῆς ἀρεσκείας opp. τέλος. VI 199, 16 τῆς Γοργόνης. I 34, 12 τοῦ Διός. V 369, 16 ὦν (sc. ἔργων) κ. καὶ τέλος. V 49, 2 τοῦ ζώου. V 48, 9 τοῦ ἱερέως. II 12, 7. 9 λόγου conl. τέλος. IV 268, 8 τῆς ὅλης νομοθεσίας. II 12, 6 οὗ (sc. πόργου). I 249, 10 κ. δὲ πραγμάτων ἐστὶ τὸ τέλος αὐτῶν. III 232, 18 σώματος ἡνωμένου (ἢ διάνοια). III 261, 23 (ὕδρας). II 137, 1 sqq. 277, 17 (φυτῶν). III 232, 19 τῆς ψυχῆς (ἢ διάνοια). III 236, 9 cf. 298, 1 (ψυχῆς) ὁ καθαρῶτατος νοῦς. — III 84, 10 ὡς ζώου . . . ὁ γενάρρης. V 365, 8 κεφαλὴν μὲν τοῦ ἀνθρώπου γένους ἔσεσθαι φησι τὸν σπουδαῖον. III 236, 2 (ἀέρος ὁ οὐρανός).

I 41, 23 τὸ ἡγεμονικώτατον ἐν ζώῳ κ. IV 207, 5 ἐν ζώῳ τὸ ἡγεμονικόν. V 201, 15 τὴν τοῦ σώματος ἡγεμονίαν ἢ φύσιν ἀνῆψε κεφαλῇ. V 365, 6 ἐν ζώῳ κ. μὲν πρῶτον καὶ ἀριστον. III 211, 20 (ἢ ἀκριβολίς ἐν ἡμῖν). V 230, 1 λόγῳ μὲν ὡς ἡγεμονίαν τὴν ἄκραν ἀπένειμαν . . . κεφαλῇ. I 79, 16 τοῦ μὲν λογικοῦ χωρίον. I 138, 11 cf. 139, 7 ἐνεῖμαν τῷ μὲν λογιστικῷ τὸν περὶ κεφαλῇν χῶρον. I 138, 33 δορυφόροι δὲ αἱ αἰσθήσεις τοῦ νοῦ περὶ κεφαλῇν οὔσαι. I 64, 4. V 36, 1 (μέλος σώματος). I 41, 21 (σώματος μέρος). I 79, 20. 80, 1 cf. VI 179, 5 πρῶτον τοῦ ζώου καὶ ἀνωτάτω μέρος. VI 82, 10 τὸ γεωδέστατον τῶν ἐν ἡμῖν.

III 149, 30 cf. V 365, 10 αἱ (δυνάμεις) δ' εἰσι παντὸς ζώου περὶ κεφαλῇν καὶ πρόσσωπον. I 42, 14 αἱ ἐκ κεφαλῆς καθάρσεις. I 249, 10 ὥσπερ ἐπὶ ζώων, ἐὰν ἀφέλῃς κεφαλῇν, οἶεται τὰλλα.

II 288, 16 πρὸς τοῖς πέρασιν . . . κεφαλῇ τε καὶ βάσει. II 118, 7 κεφαλῆς καὶ πρόσσωπα τῶν ἀντιπάλων ἀποσκάπτουσι. II 110, 13 κεφαλῇν τε καὶ αὐχένα καὶ ὤμους ἀμφοτέρους περιθραύεται κατασπυρόμενος. VI 154, 1 διακοπεῖς γείρας, βάσεις, κεφαλῇν. I 210, 16. V 60, 20 61, 21. 160, 15. 298, 6. VI 59, 10. 197, 11 (αἱ) τῆς κεφαλῆς (τρίγες). VI 66, 20 ἡρεμισιότατα κινήσει τῆς κεφαλῆς. V 362, 13 ὥσπερ κ. σώματι (ἐπιβήσεται). I 174, 5 ἀποκαλύψω τῇ κεφαλῇ. V 166, 20 ἢ μὲν ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ. V 166, 1 γεγυμνωμένη τῇ κεφαλῇ. VI 173, 6 στεφανοῖς μὲν ἀκτινοειδέει τὴν κεφαλῇν ἀναδούμενος. VI 170, 18 πῆλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. IV 227, 13 τοῦ μὴ ψάειν τῆς κεφαλῆς τὸ πέταλον. VI 127, 7 βύβλον . . . ἐπιτίθεσθαι αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ. IV 230, 24 κλιδριν δὲ ἀντὶ διαδήματος ἐπιτίθει τῇ κεφαλῇ. IV 234, 15 πολλῷ λίπει τὴν κεφαλῇν ἀλείφει. I 55, 6 cf. V 151, 7. VI 205, 4 τὴν κεφαλῇν ἐπάτρει. VI 138, 12 τῇ κεφαλῇ συνεπινεύσας. VI 54, 15 νεύμασιν ὀψεως ἢ κεφαλῆς. I 55, 15 cf. III 215, 7 ἐν κύκλῳ τὴν κεφαλῇν περιάγων. VI 203, 7 τὸν ἀπροφάσιστον οὐκ εἰς μακρὰν ἐνδεξόμενος αὐτὸς τῇ κεφαλῇ. V 40, 17. 57, 2. 228, 11. VI 204, 18 ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν. II 83, 11 ἀπὸ ἄκρων ποδῶν ἄχρι κεφαλῆς ἐσχάτης. VI 106, 12 ἢ (ὁδός) δὲ κατὰν τῆς ἀπὸ κεφαλῆς. V 29, 9 μήτε ἀφαιρεῖν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὰ παράσημα τῆς ἱερωσύνης. V 365, 5 ἐπὶ κεφαλῇν ἄνω παρεπέμφθη IV 281, 21 τὸ μὲν ὑπὲρ κεφαλῆς ἄνω.

κηδεμών. III 96, 11 ὁ τῶν ὅλων (θεός). III 265, 22 (Ἰωσήφ) Αἰγύπτου. cf. IV 238, 24. V 117, 13. 182, 12. VI 167, 12.

κηδεσθαι. I 128, 15 ὁ δὲ φιλόσοφος . . . κηδεσθαι ψυχῆς. I 261, 22 υἱὸν ἡξίου πέμπειν, οὐ μάλιστα ἐκῆδετο.

κηδεστής. VI 167, 16.

κηδεύειν. II 299, 23. IV 268, 13.

κηδος. III 120, 18.

κηλεῖν. I 212, 8. II 23, 16. 34, 16.

κηλιδοῦσθαι. I 193, 13. 150, 2. II 58, 8. III 236, 22.

κηλῖς. III 222, 20 τῶν κενῶν δοξῶν. VI 72, 9 ἐκ παθῶν καὶ νοσημάτων. V 49, 22 (ἐπιθυμία) κηλίδων καὶ μiasμάτων (μεστή). III 263, 15 τὸν κηλίδων ἀνάμειστον

- ἐκνήψασθαι ... βίον. V 36, 8 ὅσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ κηλίδας. IV 271, 2 τὴν ψυχὴν ... ἐκκατήρασθαι τὰς δυσεκπλήτους κηλίδας.
- κήρ. I 11, 25 ἄγνοιαν καὶ ἀπαιδευσίαν καὶ ἀμαθίαν καὶ τὰς ἄλλας ... κήρας συγκεκορηχότες. II 80, 17 ὅτινες ἀφροσύνης <καὶ> ἀκολασίας ... καὶ ἄλλων ἀμυθήτων κηρῶν γέμουσιν. III 65, 5 ἀσθένειαι, λῶβαι, πηρώσεις παντελεῖς καὶ κηρῶν σωρὸς ἄλλων ἀμυθήτων. III 252, 28 πολλὰς μὲν ἐμψωλευούσας νόσους εὐρήσεις, πολλὰς δ' ἐξημμένον κήρας. IV 303, 19 μύθων πλάσματα προσέειπαι, θεογαμίαν καὶ θεογονίαν καὶ τὰς ἀμφοτέραις ἐπομένους ... κήρας. — I 157, 24 ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων καὶ αἰσθητῶν. III 227, 12 ἀνθρώπων. I 247, 10 τέλειται δὲ αἱ κηρῶν ἀμέτοχοι (ἀρεταί). II 223, 13 ὅσαι τὸν ἀνθρώπινον περιπολοῦσι βίον. III 62, 9 τὰς οἰκείους τῷ γενομένῳ κήρας. I 214, 14 (ἡ ἡρόνη) τὰς ἄλλας νόσους καὶ κήρας ἐαυτῆς οὐκ ἐμύνησεν. III 165, 17 παντὶ θνητῷ συγγενεῖς κήρες. VI 95, 17 (κόσμον) ἀμέτοχον κηρῶν. I 165, 8 οὐκ ἐξήρκεσε τῷ νῦν τὰς ἰδίας καὶ νοητὰς ἔχειν κήρας. II 184, 21 τῶν πόλεων. V 99, 10. 326, 13 cf. I 280, 17 σώματος. I 264, 9 (σωματικά). I 186, 12 (φυσικά). I 156, 9. 268. 14 cf. 110, 9. 165, 14 ψυχῆς. — IV 236, 19 διὰ τὸ μυρίας ἰσως ἀναμεμῖχθαι κήρας. II 274, 4 μὴ ποτε ... χαλεπὴν ἀπ' ἐκείνων κήρα ἀναμάρτηται. I 189, 3 ὡς τὰς ἀφ' ἐκάστου κήρας ἀθρόας ἐκδεδουκώς. II 3, 1 ἀνιάτους εἰς αἶ κήρας ἐνδέξεται. V 255, 12 ὡς τὰς ὁμοίας κήρας οὐκ ἐνδεξόμενοι. II 162, 14 ἔν' εἰς τὰς ὁμοίας κήρας ἀγάγωσιν (τὸν σοφόν). I 241, 10 (ἡμεῖς) μὴδὲ ἐκβῆναι τὰς ἰδίους κήρας ἰσχύοντες. V 150, 16 ἐκπεφευγότα τὰς ἐν τῷ θνητῷ βίῳ κήρας. V 29, 20 διὰ τὰς ἐγγενομένας κήρας.
- κηραίνειν. II 68, 11 ἀσθενεῖας γὰρ ἀνθρωπίνης τὸ κ. ἰδίον. II 201, 15 περὶ ταυτά μοι δοκεῖ Ἄωτ ... μάλιστα κ. II 233, 22 κηραίνει δὲ καθ' αὐτὸ τὸ ἕκαστον. III 252, 5 α' δὲλεάζοντα κηραίνει. IV 303, 6 περὶ γὰρ ταῦτα κηραίνει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. IV 249, 15 (ἐπιδείξεις) περὶ αὖς κηραίνουσι καὶ δυσθανατοῦσιν οἱ θεατρομανοῦντες. V 21, 8 ἵνα περὶ μὴδὲν ἀτύχημα κηραίνῃ. V 63, 13 ἵνα περὶ μὴδὲν πάθος κηραίνωσι. V 342, 18 (ὁ λογισμὸς) περὶ πολλὰ κηραίνων. III 47, 4 τοῦ θνητοῦ κηραίνοντες αἰεὶ πρὸς τὸ ἀφθαρτον. V 364, 7 (τὸν νοῦν) κηραίνοντα περὶ μὴδὲν πάθος. V 40, 13 πάντα ... περὶ μὴδὲν μέρος κηραίνοντα τοῦ σώματος.
- κήρινος. III 41, 18 ἡ ψυχὴ ... τὸ κήρινον ἐκμαγεῖον.
- κηροειδής. I 87, 18 (ψυχή).
- κηρός. I 87, 17 cf. V 12, 5 ἐν τῷ κηρῷ δύναται εἶσι πᾶσαι αἱ σφραγίδες. VI 97, 20 ὁ μετασχηματιζόμενος κ. ἡ καταλεινομένης. I 5, 16 cf. III 67, 7. 162, 5. 193, 5. V 27, 10 ὥσπερ ἐν κηρῷ τῇ ἐαυτοῦ ψυχῇ. I 76, 12 τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν πανδεχέες ἐστὶν καὶ ἔοικε κηρῷ. I 58, 11 cf. I 65, 18. 98, 11 κηρῷ γὰρ εἰκώς (ὁ νοῦς).
- κήρυγμα. III 233, 6. V 337, 11 (coni. βραβεία). V 146, 19 (coni. τιμαί). VI 164, 11 τιμὰς καὶ στεφάνους μετὰ κηρυγμάτων λαμβάνειν. IV 121, 14 τοῦ τυράννου. II 267, 7 γράφαντός τε καὶ βεβαιώσαντος <θεοῦ> τὸ κ. II 118, 22 στεφάνους καὶ κηρύγματα καὶ ἄλλα τινὰ νομοθετήσαι. IV 239, 18 ἡ ... Λευιτικὴ φυλὴ τοῦ κηρύγματος ἐπακούσασα. IV 239, 8 cf. II 117, 18 κ. κηρύττει. IV 8, 20 κηρύγματι λαμπροτάτῃ προσεπικοσμεῖ φάσκων. III 164, 13 τὸ γὰρ ἐπ' αὐτῷ κ. τοιοῦτόν ἐστι. VI 44, 11 ἐπιστήμονας οὐ ποιεῖ τὸ κ. II 267, 7 ἐνὶ κηρύγματι. IV 205, 10. V 210, 10 κοινῷ κηρύγματι.
- κηρύττειν. II 117, 15. 17.
- κιβδηλεύειν. II 19, 13 μὴ κ. τὸ ἀρετῆς νόμισμα. III 28, 25 προτρέπων τὰ δοθέντα μὴ κ. V 153, 3 ὅλα γένη πολυάνθρωπα κ. (ἐπιχειροῦντες). II 249, 30 τὸ κιβδηλεῖον (εἶδος). II 21, 9 περὶ τοῦ μεταλλοιούντος καὶ τὸ ἀρχαῖον νόμισμα κιβδηλεύοντος. V 220, 12 τὸν ... κιβδηλεύοντα τὴν ἀληθῆ προφήτειαν. VI 57, 12 οὗτοι κιβδηλεύοντες ἐπὶ συμποσίων. VI 174, 20 μὴ κιβδηλεύτω τὴν τάξιν. II 54, 20 τὸ ἄριστον ἐκβιδήλευσαν νόμισμα.
- κιβδηλεύεσθαι. I 101, 24 ἵνα μὴ ἡ γύμνωσις ... κιβδηλευθῇ. IV 269, 14 οὐδὲν γὰρ ἐστὶν δ μὴ κειβιδήλευται. V 79, 2 διότι ἡ πρώτη σπορά καὶ γένεσις αὐτοῖς κειβιδήλευται. VI 28, 13 πᾶν ὅσον ... ἐν ταῖς ψυχαῖς κειβιδήλευται. III 105, 17 νομίματος κειβιδήλευμένου. I 193, 8 ὡς ἀπεργάσασθαι ... κειβιδηλευμένην οὐσίτητα. II 219, 17 κειβιδηλευμένοι νεωτεροποιοὶ τὰς ψυχὰς ἅπαντες. III 192, 18 ὅπως οὖν μὴ ἀπατάμεθα παραθέσει τῶν κειβιδηλευμένων. II 36, 25 κειβιδηλευμένους χαρακτηρὰς ἐναπομάττονται.
- κιβδηλος. V 256, 13 (ἔργον). I 213, 12 (εὐμορφία). I 139, 24 λόγιον. I 174, 8. 257, 3. II 259, 21. III 114, 9 (νόμισμα). I 136, 10 (φύσις).
- κιβωτός. II 186, 1. III 132, 3. 164, 7. IV 222, 22. 223, 4. 11. 234, 12 ἀργεῖον

νόμων. All: II 142,9 sqq. cf. I 296,18.
 II 249,6 σύμβολον σώματος.
 κίδαρις. IV 227,13. 230,24.
 κιθάρᾳ. I 105,11. 162,18. III 115,5.
 VI 157,27. — All: II 24,15 Ἰουβᾶλ
 πατὴρ εἰρηταί φαλητρίου καὶ κιθάρας.
 κιθαριστής. II 102,3.
 κιθάρᾳ δός. I 91,25. 95,7. 105,13. II
 102,3. VI 163,16.
 κινεῖν. III 280,24 ψ καὶ τὰ ἀκίνητα κ.
 I 229,1 χρὴ δόγμα κ. ἀλθιέστερον. III
 278,19 τὰ πάτρια κ. ἡμῶν. III 166,18
 (ὁ θεός) ἐστὼς κινεῖ τὴν σύμπασαν στά-
 σιν. I 162,11 τὸ μὲν ὁρατὸν κινεῖ τὴν
 ὄρασιν. I 131,12 (τὸ) ὑψηλὸς νοεῖν περὶ
 θεοῦ ἔμφρασιν τοῦ ὑψίστου κινεῖ. IV 24,4
 παρόντων κινεῖ καὶ διατίθῃσι (ἡ ἀρετή).
 I 265,15 πάντα γὰρ ... κινεοῖσι λήθον
 φάσκοντες. II 285,24 οἱ σοὶ ... μὴδὲν
 κινεοῖσι τῶν καθεστηκότων νομίμων. I
 107,19 ὁ κινῶν θεός καὶ ἄγων. I 68,20
 ὁ (νοῦς) δὲ κινῶν τὴν αἰσθήσιν. III
 120,5 ὁ τὰ θαύματα κινῶν. II 7,14
 τὸ δν τὰ ἄλλα κινεῖ καὶ τρέπον. III
 111,24 cf. 85,15 τὸ κινεῖν αἷτιον. I
 34,16 οὕτε κινεῖ οὕτε κινούμενον ὁ πρε-
 σβύτερος ἄρχων καὶ ἡγεμῶν. I 98,30
 ὑπὸ τοῦ ἥδη κινουντος καὶ παρόντος μό-
 νου. I 99,5 „ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς“ τοῦ
 κινουντος αὐτὴν „λαμβάνεται αὐτὴ“ (sc.
 ἡ αἰσθήσις = γυνή). IV 301,5 (τὰ πά-
 θη) κινεῖν καὶ σεῖοντα αὐτὴν (sc. ψυχὴν)
 παρὰ φύσιν. I 98,7 ἡ φύσις πάσχει ὑπὸ
 τῶν κινουμένων αὐτὴν ὁρατῶν. I 105,16
 ὅσαι τῶν ὑποκειμένων γυλῶν προσηγῶν
 διαφορὰ καὶ τὴν αἰσθήσιν κινουμένων. III
 304,7 ἐπὶ τῇ κινήσει τὸ συνεκτικώτατον
 ἐν τοῖς οὐσιν. II 273,5 πάντας τοὺς
 φιλοσωμάτους κινῆσαι καὶ σαλευσαι τρό-
 πους. III 285,11 τοὺς ἔρωτας ἐκίνησε.
 I 68,18 ἐάν μὴ ... ὁ νοῦς τείνας ἐαυ-
 τὸν ἄχρι τῆς αἰσθήσεως κινήσει τε αὐτὴν.
 IV 35,18 ὁπότε γὰρ μὴ κινήσειε τὴν
 ἐκτός. III 278,3 τὰ ἀκίνητα κινήσων.
 I 98,10 τὸ κινήσον ἐξῶθεν. I 151,13
 τὸν κεκινηχότα χυμόν.
 κινεῖσθαι. II 254,17 ἴσχεσθαι καὶ
 κ. τὸ θεῖον ὑπολαμβάνειν. I 62,11 ἐξαχῇ
 γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα πέφυκε κ. II
 205,15 τὰ ἐστῶτα κ. καὶ τὰ κινούμενα
 ἐστάναι. III 246,15 τάνθρωπιτα ... κ.
 καὶ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ τοῖς ἐκτός. II
 242,9 οἱ τὴν ... συμφωνίαν ἀπὸ ἀνατο-
 λῶν κ. λέγονται. I 203,1 (τῷ ψ) ὡς
 ἡγεμῶν τῶν ἐν τῷ λογίζεσθαι ἢ αἰσθά-
 νεσθαι ἢ κ. ἢ ἴσχεσθαι. I 144,28 δεῖ
 γὰρ τὸν μὲν τέλειον ἐξ ἑαυτοῦ κ. II
 225,16 κ. καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν κακίαν.
 I 120,21 ἡ ἐν τῷ κ. (κακία) ὁpp. ἡ κα-

τὰ σχέαιν. I 41,18 τοτὲ μὲν ἡρεμεῖ
 τοτὲ δὲ κινεῖται. II 224,14 ὅτε μὲν
 ἡρεμεῖ, ὅτε δὲ κινεῖται. VI 89,12 τὸ
 γὰρ μὴ ὑπάρχον οὐδὲ κινεῖται. III 214,5
 κινεῖται γὰρ ἡμῶν ἡ ψυχὴ. I 296,25.
 26 ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἴσχεται ἢ κινεῖται,
 ἴσχεται μὲν κατὰ τοὺς ὕπνου ἡρεμοῦντα,
 κινεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐγρηγόρσειν ἥδῃ
 ἐνεργοῦντα. I 62,23 ὅσα δὲ ἐπιστήμη
 θεοῦ (δημιουργεῖται), περατωθέντα πάλιν
 κινεῖται. I 63,13 τὰ ... θνητὰ ...
 καθ' ἐβδομάδα σωτηρίως κινεῖται. I 99,2
 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται.
 I 200,20 ὅψ' οὐ πάντα κινεῖται. II 102,6
 ὅτι σχέσεις καὶ κινήσεις ἐκτεθηλυμέναις
 ἴσχονται καὶ κινεῖνται. II 43,16 κύκλῳ
 κινεῖνται (οἱ ἀστέρες). I 278,13 τὰς ἐν
 οὐρανῷ ἐξετάζειν, ὡς ἔχουσιν, ὡς κινεῖ-
 νται. I 230,5 (ὁ θεός) οὐ μεταβατικῶς
 κινούμενος. II 205,1 καὶ ἐστὼς μέντοι
 καὶ κινούμενός τις. I 65,21 ὁ κατὰ
 ἐβδομάδα κινούμενος τέλειος λόγος. I
 177,15 δς (sc. λόγος) οὐδέποτε λήγει κι-
 νούμενος. IV 24,5 ὁ λογισμὸς κινούμενος.
 II 6,12 ὁ ἄφρων αἰεὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
 κινούμενος. I 169,9 (ὁ ἄφρων νοῦς) καὶ
 μένων δὲ καὶ κινούμενος ὁ αὐτός ἐστιν.
 II 23,19 ὁ λόγος ὑπὸ μὲν φαύλου νοῦ
 κινούμενος ἀνάμμοστος. I 95,15 ἐστὶ δὲ
 ἡ φύσις ἕξις ἥδῃ κινουμένη. III 259,5
 ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ κινουμένη.
 VI 177,3 μικρὸν δὲ οὐκ ἦν τὸ κινου-
 μένον. II 224,24 ἐγγόνου λόγον ἔχειν
 τὸ κινούμενον πρὸς τὸ ἰσχύμενον. II
 134,21 ἐάν τι κινούμενον τυγχάνῃ. I 8,9
 προτέρα δὲ τοῦ κινουμένου κινήσις οὐκ
 ἂν γένοιτο. I 162,22 (τοῦ νοῦ) παρὰ
 τὸν ὀρθὸν λόγον κινουμένου. II 216,22
 εἰς ψυχῆς δυνάμεις κινουμένης. II 224,10
 ἡρεμώσεως κακίας ἐστὶν ὄνομα ὁpp. κινου-
 μένης. II 306,25 ἀμήχανον γὰρ ἔτι
 κινούμενον ... πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐλθεῖν
 ἐπίσχεψιν. I 277,7 ἄερα κινούμενον. I
 98,18 ἐνεργεῖαν γεγεννημένην καὶ κινουμένην.
 II 203,1 διαφόρως ἀπ' αὐτῶν εὐρισκόμεθα
 κινούμενοι. II 5,6 οἱ μὲν ἀστέρες παρα-
 μέιβονται τὰ κινούμενα καὶ αὐτοὶ κινου-
 μένοι. II 7,16 τὰ κινούμενα κράτει τοῦ
 ἐστάτος ἐπέχεται. II 301,9 κινουμένα
 τε καὶ ἐμψυχα τὰ γραφόμενα καὶ πλα-
 τόμενα ποιεῖν. III 32,5 τὰ δ' οὐ
 μεταβατικῶς, ἀλλ' αὐθητικῶς κινούμενα.
 V 240,14 μὴ ἡσυχάζοντα ἀλλὰ κινούμενα.
 I 191,26 (ἡλιος, σελήνη, κόσμος) οὐκ
 ὄντα αὐτεξούσια καὶ κινούμενα καὶ φερό-
 μενα συνεχῶς. II 234,18 ἀκινήτων
 καὶ σωματῶν ἔξιν, κινουμένων δὲ ...
 φύσιν. I 147,25 (ἡδονὴ ἐστὶ) τῶν κινου-
 μένων καὶ παραχῆς γεμόντων. II 224,16

κατὰ ἀδίκων ἡμερούντων, ἀλλὰ δὴ κινουμένων. III 245, 5 ἡμερούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τόπος, χρόνος δὲ κινουμένων. V 353, 7 κινουμένων τῶν ἀκινήτων. I 135, 6 ἀστέρας κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως κινουμένους. II 190, 19 αἰ' (sc. δυνάμεις) παρὰ φύσιν ἐκινούντο. II 189, 5 ἕως μὲν γὰρ οὐκ ἐκινούντο ... αἱ ἀλογοὶ ὁρμαί. IV 302, 18 τὰ τοῦ βίου πράγματα κινήθησεται παρὰ φύσιν. IV 11, 10 ἐκινήθη παρὰ φύσιν. I 110, 27 (ὁ νοῦς) ἐπὶ πάθος κινήθεις. I 287, 4 ὁ νοῦς ... κινήθεις ἐνδοθεν ἐξ αὐτοῦ. II 63, 9 ὁ νεώτερος υἱὸς ὁ αἰσθητὸς κινήθεις. II 224, 21 κινήθεις γὰρ πρὸς τὸ ἀμαρτάνειν. I 97, 28 ἡ καθ' ἑξιν (αἰσθήσεις) κινήθεις. I 3, 2 (τὸ παθητὸν) κινήθην ... ὑπὸ τοῦ νοῦ. I 97, 29 sq. κινήθέντος σπέρματος, ... κινήθεισος ἑξέως. I 65, 5 τοὺς ... κινήθέντας τρόπους.

κίνημα. I 99, 17. 110, 9. 232, 10.

κίνησις. II 222, 10 sqq. σχέσις καὶ κ. διαφέρουσιν ἀλλήλων ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἡρεμία, φορὰ δὲ ἡ κ' ἦς εἶδη δύο, τὸ μὲν μεταβατικόν, τὸ δὲ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλούμενον. σχέσει μὲν οὖν ἀδελφὸν ἔξις, κινήσει δ' ἐνέργεια. II 224, 24 πρεσβύτερον δὲ κινήσεως σχέσις. I 41, 18 κινεῖται τὰς ἀρροτοῦσας σχέσεις καὶ κινήσεις ἕκαστον. V 240, 23 ἐν πάσαις μὲν σχέσεσι καὶ κινήσεσιν, ἐν πάσι δὲ χωρίοις. II 209, 23 οὕτε γὰρ ὕπνον οὕτε ἐγρήγορον οὕτε σχέσιν οὕτε κίνησιν ἔοικε ... καταλαμβάνειν. II 235, 26 τὸ μὲν ὑπαντᾶν ἐν κινήσει, κατὰ δ' ἡρεμίαν τὸ ἰσασθαι θεωρεῖται. — I 8, 9 προτέρα δὲ τοῦ κινουμένου κ. οὐκ ἂν γένοιτο. VI 100, 14. 18 αἴτιον κινήσεως ἐστὶ τὸ πῦρ, κ. δὲ γενέσεως ἀρχή. I 18, 8 τίς ὁ τρόπος τῆς κινήσεως; — I 42, 6 ἐπτά γὰρ ἐστὶ τὰ ὀρώμενα, σῶμα, διάστασις, σχῆμα, μέγεθος, χρῶμα, κ., στάσις. I 92, 9 cf. 64, 2 κινήσεις ἐπτά εἶναι συμβέβηκε, τὴν ἄνω, τὴν κάτω, τὴν ἐπὶ δεξιᾷ, τὴν ἐπ' εὐώνυμα, τὴν πρόσω, τὴν κατόπιν, τὴν ἐν κύκλῳ. II 191, 30 cf. 255, 9. III 210, 11 ταῖς τοῦ οργανικοῦ σώματος ἔξ κινήσεων ἡμμορμέναις. I 62, 10 ὁ ἐξ συγγένης ἐστὶ ταῖς τῶν ὀργανικῶν ζῴων κινήσεσιν. III 255, 2 τὰς ἄνω καὶ κάτω καὶ πανταχῇ κινήσεις.

III 81, 7 ἡσυχία ... τὰ κακὰ χρῆσθαι λυσιτελεῖς, τὰ δὲ ἀγαθὰ κινήσει συμφέρον. III 209, 5 ὁ ἄηρ ... πυκνότητος καὶ μανότητος κινήσεις τε καὶ ἡρεμίας ἐνδεχόμενος. I 98, 15 (αἰσθησεως). I 245, 15 τῶν αἰσθησῶν. III 222, 11 κατ' αἰσθήσιν. I 159, 12 περὶ οὐσίας ἡ ποιότητος ἡ σχέσεως ἡ κινήσεως

αὐτοῦ (sc. τοῦ αἰτίου). I 212, 13 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) οὐ σεσοβημένη κίνησιν. I 296, 28 τὸ δὲ κατὰ κινήσιν τε καὶ ἐνέργειαν ἄτε ἐν τῷ δρᾶν ἐπινοούμενον ἄρρεν ὀνομάζεται. I 17, 21. 19, 8. 20, 5. 27, 1. 176, 3. 5. II 306, 15. III 169, 9. IV 17, 1. 224, 13. V 244, 6 (τῶν ἀστέρων). II 43, 16 (οἱ ἀστέρες) κύκλῳ κινούνται τὴν συγγενεστάτην νῆ κίνησιν. III 209, 20 (οἱ ἀστέρες) προαιρετικὰς δὲ ἡ κατηγιασμένους αὐτὸ μόνον κινήσεις ἔχοντες. III 77, 13 τῶν ἀστῶν ἡ μὲν ἐστὶν ὕγεινοτάτη καὶ εὐσταθεστάτη καὶ εἰρηνικωτάτη κ. I 164, 10 τοῦ ἄφρονος. II 7, 21 γενέσεως δὲ μεταβάσις τε καὶ μεταβατικὴ πᾶσα κ. (ἰδιὸν ἐστίν). I 34, 14 sq. ἐν κινήσει γὰρ ἡ γένεσις. V 277, 8 (γυναῖκες) σχέσεις καὶ κινήσεων ἀκολάστοις δελεάζουσι. III 229, 19 ἡ ἀσκητικὴ διάνοια κινήσεων ἀνωμαλίας ... χρωμένη. II 203, 8 (ζῴων conl. αἱ αἰσθητικαὶ ἐνέργειαι). II 135, 17 τὰ μὲν οὖν μεταβατικῇ κινήσει χρώμενα, ἃ δὴ φαμεν ἡμεῖς ζῶα εἶναι. III 26, 6 ζῶα τε καὶ φυτὰ, ἐνεργεῖας τε καὶ δυνάμεις αὐτῶν καὶ ὅσαι κινήσεις καὶ σχέσεις. II 254, 17 τὰς αὐτὰς τοῖς κατὰ μέρος ζῴοις σχέσεις καὶ κινήσεις ἰσχεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ θεῖον ὑπολαμβάνειν. II 114, 7 ζῴων δ' ἐστὶ καὶ τὴν κίνησιν ποικίλον. I 148, 3 (ἡ ἡδονὴ), συντόνου καὶ σφοδρᾶς κινήσεως ἐστὶ γρη῏α. I 61, 13. II 304, 13. V 202, 17. VI 89, 5 ἡλίου. I 230, 6 (ὁ θεός) τονικῇ χρώμενος τῇ κινήσει. II 224, 14. 23 cf. I 120, 20 (τῆς κακίας). II 242, 11 εἰ δὲ τῶν κατὰ κακίαν, ἡνωμένη τις κ. VI 66, 19 τῆς κεφαλῆς. I 8, 8 cf. II 63, 4. VI 73, 14. 89, 7. 16 τοῦ κόσμου. II 247, 22 οὐδ' ὁ κόσμος ἅπας ἀρέφει καὶ ἀπελευθεριάζουσα κινήσει κέχρηται. VI 89, 13 (κοσμική). V 356, 8 Μεταίτα τῶν κυνιδίων ταῖς κέρκοις μεθ' ἡλωτέρας κινήσεως προσσαινόντα. II 225, 7. 13 (τῆς λέπρας). II 17, 17. 99, 14 τοῦ νοῦ. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐτόγγανε) διαθήσει, κινήσει, ἐνεργεῖαι κτλ. IV 18, 12 εἰ μὴ νοῦς ἀόρατος ... κίνησιν ἐμμελὴ καὶ πάλιν ἡσυχίαν ἐμπαρεῖχε τοῖς θαυμασίοις. I 62, 3. II 248, 12 οὐρανόν. III 212, 14 (ἐν οὐρανῷ). I 19, 14. III 22, 20. 56, 10 κατ' οὐρανόν. I 191, 28 τὰ τε γὰρ συνεκτικώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ τὰς κινήσεις ἐναλλάττει. I 278, 14 τίνες ὅροι τῆς κινήσεως ἀρχῆς καὶ τέλους αὐταῖς (sc. ταῖς ἐν οὐρανῷ φύσεσιν). I 105, 1 ὄφεως. IV 35, 4 ὀφθαλμοὶ ... κινήσεις καὶ παλμούς καὶ περιστροφὰς ἀτάκτους ἐνδε-

χόμενοι. II 248, 6 (ἡ ὄψις) κέχρηται ὠκυτάτῃ. V 240, 10 sq. ἵνα τῇ κινήσει τὴν ὄψιν ἐκκαλῇ πρὸς ἀρίστηλον θέαν δράσεως γὰρ ἐπαγγών κ. VI 84, 2 τοῦ πυρός. V 43, 16 σελήνῃ. V 36, 2 (τῶν σιαγόνων). II 293, 20 <οὐ> κινήσει χρώμενον τῇ διὰ σκελῶν. I 22, 16 sq. (τὸ σπέρμα) κίνησιν εὐθύς λαβὼν εἰς φύσιν τρέπεται· φύσις δὲ βέλτιον σπέρματος, ἐπεὶ καὶ κ. ἡρεμίας V 362, 8 πάσαις μὲν ταῖς κινήσει, πάσαις δὲ ταῖς σγέσεσιν ὁ σπουδαῖος ἐπαίνεται. I 175, 2.7 κίνησιν γὰρ αἱ κατ' οὐρανὸν σφαῖραι τὴν ἐναντίαν ἔλαχον ἀλλήλαις. II 232, 2. VI 200, 1 τοῦ σώματος. I 232, 14. II 205, 5 (σώματος καὶ ψυχῆς). III 19, 13 σωμάτων (μεταβατικῶν). V 142, 26 τὸ ... σῶμα ... ὠφέλησαν εἰς εὐτονίαν τε καὶ εὐεξίαν σγέσεις τε καὶ κινήσεις εὐμαρεῖς. V 275, 3 σῶμα ... εὐ ἡρμοσμένον πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκάστω (μέρει) σγέσεις τε καὶ κινήσεις. III 28, 9 πρὸς τὰς οἰκείους αὐτῷ (sc. σώματι) σγέσεις τε καὶ κινήσεις. III 78, 16 λεῖα δὲ κ. ἐν μὲν σώματι γινομένη ὑγείαν, ἐν δὲ ψυχῇ καλοκἀγαθίαν καὶ δικαιοσύνην ἀν ἐργάσαιο. V 333, 3 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον, τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, τὸ μέγεθος, τὰς κινήσεις κτλ. VI 166, 4 κατὰ τε τὴν μορφὴν καὶ σγέσεις καὶ κινήσεις. VI 176, 3 μηδὲν τῶν περὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἐξεταζέσθω διὰ τὴν ἐν πάσαις σγέσεσι καὶ κινήσειν ἀλλοτριότητα. VI 203, 26 διὰ τῆς οὐκ ἐν τάξει κινήσεως καὶ τῆς τῶν ὁμμάτων ταραχῆς. VI 219, 8 ἐγνωμεν ἀπὸ τοῦ βλέμματος καὶ τῆς κινήσεως. II 102, 5 ὅτι σγέσεις καὶ κινήσεις ἐκτεθηλυμμένας ἴσχονται καὶ κινούνται. II 302, 1 πᾶσα κ. ἡ ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης ἐπιζήμιον. IV 87, 14 ταῖς ἀλλαις κινήσει καὶ σγέσεσι χρῆσθαι δοκοῦντες. VI 174, 8 τι κινήσεως ἐπεσπευσμένης ἔδει. IV 7, 11 τὴν παρὰ φύσιν κίνησιν ... ἦν μετίσιν οἱ φαῦλοι. VI 82, 13 διὰ πόθον τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως. I 147, 26 ἡ φλόξ ἐν κινήσει. II 67, 4 (φυτὰ καὶ ζῶα) τὰς γὰρ ἐφ' ἐκείτερα κινήσεις καὶ μεταβολὰς ἀπραϊρέτους ... ἔλαβον. II 136, 5 (φυτὰ) μεταβατικῆς κινήσεως ἀμέτοχα. II 193, 22 χρόνου. I 246, 11 (ψυχῆς καὶ σώματος) κατ' ἀρετὴν. II 66, 4. 91, 2 cf. 123, 17. III 201, 5. 214, 8. V 227, 6 ψυχῆς. III 20, 7 κατὰ ψυχὴν. II 67, 6 μόνῃ δὲ ἡ ἀνθρώπου ψυχῇ δεξαμένη παρὰ θεοῦ τὴν ἐκούσιον κίνησιν. III 259, 7 ἀρχοντος τῆς κινήσεως θεοῦ. III 21, 7 τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχὴν ἔχουσιν ... τεταγμένας κινήσεις. V 320, 11 ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα

ἐπιληπτον κατὰ τε τὰς σγέσεις καὶ κινήσεις.
κινήτος. II 51, 17 οὔτε ἀρετῇ. III 257, 13 γένεσις κ. ἐξ ἑαυτῆς. I 21, 22 ἄψυχα (ζῶα). II 248, 14 (λόγος). III 210, 10 τὸ σῶμα ... ἐξαχῇ. III 293, 25 (ὁ φιλαutos). II 135, 16 φυτῶν τὰ μὲν μεταβατικῶς κινητά. — II 6, 6 τὸ δὲ κινήτὸν ἡ γένεσις.
κιττός. VI 170, 19.
κλᾶν. II 10, 24 ἡ ὄψις ... τὴν ὁμαλὴν καὶ × εὐτονον κλασθεῖσα φαντασίαν. II 50, 14 πρὸς τὴν ἀνάνδρον καὶ κεκλασμένην ἡδονήν. II 102, 4 τὴν κεκλασμένην καὶ ἀνάνδρον μουσίαν. I 210, 2 κεκλασμένῳ τῷ βραδύσματι. I 190, 11 οἱ θηλυδῆραι κεκλασμένοι.
κλάσις. II 61, 16 ἥτις (sc. συμφωνία) οὐκ ἐν κλάσει καὶ τόνῳ ἐμμελοῦς φωνῆς ... ἔχει τὸ τέλος. II 23, 12 τῇ περὶ τὴν φωνὴν κλάσει. I 211, 5 κλάσεις ἐμμελέσταται φωνῆς.
κλαυθμός. VI 65, 17.
κλέος. V 75, 3 μόνος θεὸς αὐχημά σου καὶ μέγιστον κ. V 327, 11 οἷς αὐχημα καὶ κ. τὰ λαμπρά γένῃ. V 329, 7 τῶν μὲν γὰρ τὸ κ. ἐκ προγόνων εὐτυχίας. IV 206, 8 τὸ κ. (τῶν νόμων) ἐφοῖτα πανταγῶσε. V 246, 18 ἡ βίβλος τῆς Ἐπινομίδος καὶ αὐχημα καὶ κ. ἀνανταγώνιστον. V 276, 16 καινότερον ὁ πόλεμος οὗτος ἔξει κ. IV 206, 18 (Πτολεμαίου). VI 26, 18 Κάλων ... μέγιστον περιποίησιν κ. VI 207, 19 ὅπως ... ἄδεταί σου τὸ κ.
κλέπτειν. IV 299, 7. 19 τρίτον ... παρ' ἀγγέλου μὴ κ. IV 306, 10 τὸ περὶ τοῦ μὴ κ. (κεφάλαιον). V 209, 13 περὶ τοῦ μὴ κ. II 260, 21 conl. μοιχεύειν, ἀνδροφονεῖν, ἱεροσυλεῖν. II 18, 8 τοῖς κ. ἡ μοιχεύειν ἡ ἀνδροφονεῖν ἐγνωκόςιν. V 210, 23 εἰάν τις ... κ. ἐπιχειρῇ. V 31, 18 κ. ὑπὸ τῆς ἀνάγκης βιασθέντες. VI 178, 3 ἐπιπλα καὶ κειμήλια ... ἐκλεπτον. I 120, 16 ὁ κλέπτων τὰ θεοῦ. IV 277, 1 „οὐ κλέψεις“. V 67, 9 ἐξ ὧν ἔκλεψεν ἡ ἥρπασεν ... μέρος. I 166, 18 ἐξ ἰδιωτικῆς ἔκλεψαν οἰκίας. V 210, 7 διὰ τὴν τοῦ κεκοφότεος ἀχρηματίαν.
κλέπτῃς. V 212, 5 κελεύει γὰρ τέτταρα μὲν πρόβατα ἀποτίνειν βοὺς δὲ πέντε τὸν κλέπτην ἀνδ' ἐνός τοῦ ὑφαιρεθέντος. V 212, 11 κ. δὲ τίς ἐστὶ καὶ ὁ ἀνδροποιδιστής. I 120, 10 ὅς τὸν ἴδιον νοῦν ἐνεργοῦντα οἶδεν, ἀλλ' οὐ θεόν, κ. ἐστὶ. V 211, 14 πρὸς οὗς τὸν κλέπτην ἀκτέον. V 211, 19 ἐπειδὴ νόκτωρ ἡδίκησαι ... ὑπὸ κλέπτου. V 218, 3 ὁ τε γὰρ κ. ὑπὸ τοῦ συνειδότεος ἐλεγγόμενος. V 229, 2 κλέπτας ἀποτελεῖ

καὶ βαλαντιοτόμους καὶ λωποδύτας κτλ. IV 299, 11 ὅσοι τοίνυν τῶν κλεπτῶν ἰσχυρὸν προσέλαβον. III 69, 3 κλέπτεις δὲ συνεργὸν τὸ σκότος. V 217, 21 μὴ παρέχειν εὐμάρειαν εἰς ὑφαίρεσιν κλέπτεις. V 216, 21 [τὰ κλεπτῶν εὐρέθεντα].

κληδών. IV 188, 18. V 15, 14. 16, 7. VI 152, 5.

κληματίς. I 282, 17. II 64, 17. 65, 2.

κληροδοτεῖν. II 144, 16. V 114, 12.

κληρονομεῖν. II 144, 17 κληροδοτεῖν μὲν θεὸν ἀναγκαῖον, κ. δὲ ἴσως οὐκ εὐλογον. II 146, 5 οὐ γὰρ μόνον ἀξιοί κ. θεόν. II 286, 25 ἀ τῇ γνήσιμ κ. ἐφεῖται νόμῳ. V 117, 3 τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κ. V 242, 21 ὀφείλουσι γὰρ παῖδες παρὰ γονέων ... κ. ἔθρ πατρία. II 243, 25 ὦν καὶ τὸ αὐτομαθὲς γένος Ἰσαὰκ κληρονομεῖ. III 113, 13 ὦν αἱ φιλάρετοι ψυχαὶ κληρονομοῦσιν. III 77, 1 οἱ θεοὶ παῖδες, ἧ μὲν κληρονομοῦσι τὰ τῶν θεμένων, τοῖς γνήσις. V 118, 20 τοῦ κληρονομοῦντος υἱοῦ. III 183, 4 τῇ μεζύονα ἐλπίδος ἀγαθὰ κληρονομοῦντι σοφῇ. VI 218, 5 ἀς (sc. οὐσίας) ἧ παρὰ γονέων ἧ παρ' οἰκείων ἧ φίλων ἐκληρονομέου. III 16, 15 τῶν θείων ἀγαθῶν κληρονομήσαι. III 23, 1 τὸ δὲ νέον ἀγαθὸν κληρονομήσαι σοφίαν. VI 147, 15 ἦν (sc. οὐσίαν) τε παρὰ γονέων ἐκληρονομήσε. VI 157, 9 ἐξ ἐτοίμου τὰ γὰρ ἀθρόα σωρηδὸν κεκληρονομηκότα. VI 178, 4 ὥσπερ οἱ κεκληρονομηκότες.

κληρονομεῖσθαι. IV 257, 20 sq. νόμος φύσεώς ἐστι κ. γονεῖς ὑπὸ παιδῶν ἀλλὰ μὴ τούτους κληρονομεῖν. V 116, 22 οὐς εἰκὸς ἦν, ὥσπερ κληρονομοῦνται, κληρονομεῖν τὰ παιδῶν. I 256, 11 (Ἡσαῦ) κληρονομήθεις ὑπὸ τοῦ σοφοῦ.

κληρονομία. IV 89, 14. 197, 11. V 117, 5.

κληρονόμος. V 117, 9 (ἀδελφὸς πατρός) ἀδελφιδῶν. III 114, 6 τούτων ... ὁ καλοκάγαθίας ἐταῖρος. V 368, 20 ὄφονται γὰρ ὦν συνυποχρόμησαν ... κληρονόμους γεροντάς ἔχθρους. I 250, 16 τῶν Ἡσαῦ πρωτοτόκων ... Ἰακώβ. V 280, 13 (παῖδες). IV 257, 17 πατέρες ... υἱῶν. III 71, 5 ἐπιστήμης ... ὁ σοφός. V 115, 21 υἱοὶ ... γονεῶν. VI 160, 7 ὁ δὲ γνήσιος υἱοῦς ... τῆς παππῶας ἀρχῆς. V 116, 17 ἡ φυλὴ κ. ἔστω. III 16, 5 ἀσώματοι γὰρ φύσεις νοητῶν πραγμάτων. III 68, 8 ἡ ψυχὴ ... σοφίας.

III 1, 3—71, 22 Περὶ τοῦ τίς ὁ τῶν θείων ἐστὶν κ. V 330, 13 ἐκ τοῦ δοκιμαζέμεντος κληρονόμου δύο διδμοὶ γεννῶνται. V 285, 19 τὰ δὲ ἀρμόττοντα τῇ κληρονόμῳ τῆς ἡγεμονίας. III 242, 16 τὸν ἔχοντα ἀποφαίνει τῶν τοῦ κόσμου

κληρονόμον μερῶν. — III 16, 10 τίς οὖν γενήσεται κ. III 9, 18 ἐφίεμαι κληρονόμου δικαίως. V 282, 6 κληρονόμοι γὰρ οὗτοι φύσει πρῶτοι. V 360, 20 κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπολιπεῖν. IV 157, 18 πάντα τὸν κόσμον ὡς κληρονόμῳ κτῆσιν ἀρμόζουσιν. — V 287, 12 πάντων ἀγαθῶν ... κληρονόμον ἀπέφηνεν. V 330, 10 εἰς μόνος ἀπεδείχθη κ. τῶν πατρίων ἀγαθῶν. III 9, 8 τίς ἀν γένοιτο ἀξίος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν κ. III 18, 5 τοῦ φύσεως αἰδιόμου πλούτου κ. ἐστί. V 226, 14 τοῦ ψυχικοῦ πλούτου. III 15, 18 τῶν ἀσώματων καὶ θείων πραγμάτων. III 23, 19 σοφίας. III 10, 7 τῶν σῶν χαρίτων.

κλήρος. 1. sors: III 182, 16 οὐ κλήρῳ, πράγματι ἀβεβαίῳ, καὶ χειροτονία ἐμίσθων. V 143, 3 κατὰ κλήρον ἡ χειροτονία. II 80, 13 ὑπὸ κλήρῳ ἀρχόντων ἡ καὶ χειροτονηθέντων δικαστῶν. V 243, 11, 13 δεσπότης ... ἀποφαίνει τοὺς κλήρῳ λαχόντας, ὁλίσθω τινὶ τύχης. III 41, 8, 11 ἀδελφὴ καὶ ἀτεκμήρῳ τομεῖ, κλήρῳ. V 244, 12 πρὸς ἀστατον κλήρον φοράν. V 243, 3 εὐτυχίαν γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀρετὴν ὁ κ. ἐμφαίνει. II 15, 19 ef. I 100, 22 τὸν ἐπιτυχόντα τοῦ κλήρου τράγον.

2. agrorum portio: IV 254, 19 διάταγμα τὸ περὶ τῆς κλήρων διαδοχῆς. IV 257, 11-18 ef. III 23, 13. IV 251, 19. V 116, 21 (νόμος) περὶ κλήρων διαδοχῆς. V 242, 16 οὐ περὶ κλήρων αὐτὸ μόνον καὶ γῆς ὅρων νομοθετεῖται. V 36, 22 κλήρον ἕνα μὲν παρασχῶν τῇ ἱερωμένῃ φυλῇ. IV 258, 4 ὦν αἰεὶ τοῖς πρῶτοις δίδωσι τοὺς κλήρους. V 127, 6 χώρων δὲ καὶ πόλεις κτησάμενοι κλήρον ἴδιον. V 127, 20 ἔξουσι τὸν ἀπονεμηθέντα κλήρον. V 291, 4 ὑπολειπεσθαι τε τοῦ κλήρου μέρος ἀτμυτας.

3. heredium, hereditas (nonnunquam fortasse: sors, i.e. fortuna): II 144, 5, 9 θεοῦ τὸ ἀγαθόν. V 141, 9 (τοῖς ἱερεῦσιν) αἱ παρὰ τοῦ ἔθνους ἀρχαί. VI 215, 6 τὸν μέγιστον καὶ εὐτυχέστατον ἐν ἀνθρώποις κλήρον ἐγαρίσω μοι, βασιλεῖαν. II 300, 28 τούτων ... ὁ θεωρητικὸς βίος. II 143, 16 τοῦ πεποιηκότος ... τὸ γενόμενον. IV 172, 19 τῶν μὲν ἐστὶ γῆ ... κ. οἰκείος. I 272, 20 ὦν ἀνάξιος κ. γῆ καὶ ὕδρω καὶ ἀήρ ἔτι δὲ οὐρανὸς καὶ πᾶς ὁ κόσμος ἐνομήθη. V 325, 12 ἡ εὐγένεια κεκαθαρμένης διανοίας ... κ. οἰκείος. I 253, 14 ὅν (sc. εὐεργετήν) κλήρον ἔλαχεν. I 100, 19, 21. II 146, 6. 147, 13. 24. 148, 2. 227, 1. III 99, 19. 132, 14. 161, 18 sq. 167, 20.

V 32, 13 (ὁ θεός). II 145, 8 θεοῦ ... κ. εἶναι λέγεται ψυχῶν σοφῶν ὁ θιάσος. IV 158, 5 cf. II 147, 20 ὅλον τὸν κόσμον κλῆρον λαβών. I 131, 6 κλῆρον ἔχων τὸν ὄντα. V 348, 9 τὸν θεοῦ κλῆρον ἰδὲαν οὐσίαν ὑπολαμβάνων. I 100, 20, 23 τοῦ μὲν φιλοπαθοῦς κ. τὸ πάθος. II 148, 4 τέχνην τῇ τεχνίτῃ λέγεται κ. II 145, 16 μερίδα καὶ κλῆρον εἶρηκε θεοῦ τὸν ὁρατικὸν αὐτοῦ ... τρόπον. I 290, 6 ἀστείον ... χαρὰν καὶ ἐλπίδα κλῆρον λαχόντες εὐδαίμονα. — III 17, 1 (ἀληθείας). II 298, 19 ἀρετῆς. III 299, 13 γῆς. IV 58, 20 εὐδαιμονίας. IV 201, 17 (ἄφθονος) εὐπραγίων. V 375, 20 εὐτυχίας. II 274, 19 οὗ (sc. Ἰσαάκ) τὸν κλῆρον παραλαβών. II 253, 15 φιλαυτίας. IV 294, 15 (ἐξάιρετος) τῆς φύσεως. III 300, 3 ψυχῆς. — I 254, 6. III 94, 11 (ἀθάνατος). VI 33, 19 (αἰώνιος). II 263, 14 (ἀκλήρατος καὶ εὐδαίμων). III 43, 12 (ἀκλήρος καὶ ἀποπομπαῖος). I 205, 3 κλῆρον ἀμείνω τῶν προτέρων ἐνδεσμεύοι. IV 192, 21 (ἀναφαίρετος). I 131, 26 (ἄριστος). I 182, 25 (ἄφθαρτος). I 166, 29 κλῆρον ἡ ψυχῇ λαμβάνει διττόν. I 177, 6. II 16, 5 (εὐδαίμων). V 131, 15 (ιερός). VI 6, 12 ἧς (sc. ἐλευθερίας) τὸ αὐτοκείμενον καὶ ἐθελουργὸν κ. ἴδιος. V 212, 17 ἀνθρώπου ... τὸν καλλιστεῖοντα κλῆρον ἔλαχεν ἐν ζήροισι. III 23, 9 καλός. III 173, 21 οὐ κτητός. I 21, 9 καθάπερ τινὰ κλῆρον οἰκίον. V 360, 2 οὐράνιος. IV 298, 4 (πατρῴος). — II 226, 16 ὁ δὲ ἔχων τὸν κλῆρον τοῦτον. II 276, 1 τυγχάνει τοῦ καθ' ὅρασιν κλῆρου. III 94, 8 οὗς ἔλαχεν (ἡ ψυχῇ). III 166, 4 κλῆρον κατὰ διαθήκας ἀπολείπειν. III 239, 6 ἵνα τὸν αὐτὸν ὅτε κόσμος ἅπας καὶ ὁ φιλάρετος ἔχη κλῆρον. IV 268, 5 ὥσπερ τινὰ κλῆρον διανομὴν λογίων καὶ χρησμῶν ἀρμόζουσιν εὐρέσθαι. V 38, 3 αἱ δὲ δεκάται, κ. γὰρ νεωκόρων οὗτος. V 116, 10 χάριν τοῦ μὴ τοὺς κλήρους τοὺς προικιδίους ἐπιγαμίαις ἀλλοτριουθῆναι. V 117, 15 ἐπὶ μετουσίαν κλῆρου. V 154, 7 πολέμων ... διαδογαὶ καθάπερ κ. παισὶ ..., ἀπελείπετο. V 195, 12 ἐν ταῖς τῶν κλῆρων ἐπιδικασίαις. VI 182, 6 ὥσπερ τὴν κλῆρου μέρος τὴν ἐπωνομίαν λαβών. κληροῦσθαι. II 63, 18 βεβαιοτάτας δυνάμεις ὁ ποιητὴς τῶν ὅλων κληρωσάμενος. VI 222, 14 ὅτι θεοῦ κεκληρῶμαι φύσιν. I 19, 1 (ὁ ἥλιος) κεκληρῶται τὴν ἡμέραν. I 113, 21 ὁ δὲ σπουδαῖος ... σοφίαν κεκληρῶται. I 139, 6 τίνα χώρον ἡδονῇ κεκληρῶται. I 246, 10 ὁ ψυχῇ καὶ σώμα δύο τὰ ἀνωτάτω τμήματα κεκληρῶται. III 154, 20 ὅρασιν δὲ ὁ ... Ἰσραὴλ κεκλη-

ρῶται. I 245, 1 ὅπερ (sc. τὸ ἄλογον) αἱ αἰσθησεῖς κεκληρῶνται. I 291, 14 ἦν (sc. ἀρχὴν) οἱ γεννήσαντες ἐπὶ τέκνων κεκληρῶνται. III 136, 24 ἦν (sc. γενεάν) ἀρεταὶ κεκληρῶνται. I 286, 23 τὰ δὲ φύσεως ... ἔργα τὴν ἴδιον εὐαρμοσίαν κεκληρῶμένα. κληρουχία. V 113, 18 ταῦτα μὲν ἐπὶ ταῖς τῆς χώρας διανομαῖς καὶ κληρουχίαις διατέτακται. V 112, 17 ἐν αἱ κληρουχίαι τοῖς γένεσι διαφυλάττωνται. V 114, 9 μὴ καταριθμηθέντες ἐν ταῖς κληρουχίαις. IV 173, 17 ἄλλόν εἰσιν αἱ κληρουχίαι. IV 177, 14 τὰς ἐν Συρίᾳ πόλεις καὶ τὰς κληρουχίας ἐννέμεσθαι. IV 196, 20 τὰς κληρουχίας ἐνταυθοὶ λαβεῖν. IV 200, 8 δὲ (Μωυσῆς) ἐκ μέρους ἀπένειμε τοῖς στρατευσαμένοις. IV 255, 3 διὰ τὸ τὰς κληρουχίας ἄρρεισι διδοῦσθαι. IV 255, 13 καθ' ἣν (sc. φαντασίαν) τὰς κληρουχίας ἄνδρες ὠφεῖλον διανέμεσθαι. IV 257, 5 τοῖς μὲν ... ἀπένειμε τὰς κληρουχίας ἀνθ' ὧν ἡνδραγαθήσαντο. IV 258, 6 περὶ τῶν μικτῶν ἐχόντων κληρουχίαν χρησμῶν. IV 271, 17 τὸν αὐτὸν τρόπον ἡξίωσεν οὐ λαβόντας κληρουχίας. IV 305, 8 τῶν κληρουχιῶν ἀποκατάστασις. κληροῦχος. IV 181, 12 εἰς τὸν κληροῦχον θεόν. V 295, 5 οὔτε τοὺς κληροῦχους εἰς ἅπαν ᾤψθη χρῆναι τῶν οἰκείων ἀποστερεῖσθαι. V 291, 10 κληροῦχοις προσάττει. V 118, 8 <εἰ> λῆξις ἀπονεμένηται ἐκάστῳ τῶν κληροῦχων. V 115, 4 οὐδὲ τοὺς κληροῦχους τῶν ἐπαύλεων (ᾧτε δεῖν στέρεσθαι). VI 95, 15 τὸ ... περίβολον καὶ τοὺς ἐν μέρει περιέχοντα κληροῦχος. κληρωτός. V 243, 2 cf. 244, 14 (ἀρχή). κλήσις. IV 248, 8. 287, 21. VI 186, 1 (θεοῦ). I 86, 9 δι' ἀμφοτέρων τῶν κλήσεων καὶ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ θεοῦ. IV 12, 18 τὴν ἐκ τῶν τριῶν σύνθετον κλήσιν ἐπιφημίσας ἐαυτῷ (sc. θεῷ). I 171, 22 Σάρρα, ἧς ἐστὶν ἡ κ. ἀρχουσα. I 286, 16 μεταδίδωσι δὲ καὶ τῷ σοφῷ τῆς ἰδίας κλήσεως Ἀβραάμ. I 294, 23 κλήσεως, οὐχ ὑπάρξεως, ἀξιωθήσεται. III 201, 30 ὧν οὐκ ἂν εὐροί τις κυριωτέρας καὶ εὐθυβολωτέρας κλήσεις, κλν τυγχάνη περὶ τὰς κλήσεις σοφός. I 52, 18 εὐθυβολοὺς ἐποιεῖτο τὰς κλήσεις (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος). I 86, 13 τὰς αὐτὰς κλήσεις παρείληφε. II 164, 7 ἐνὸς ὑποκειμένου διάφοροι. I 184, 1 ἕτερα μὲν εἶναι τὰ τυγχάνοντα, ἑτέρας δὲ κλήσεις τὰς ἐπ' αὐτοῖς. IV 24, 2 τὰς ἐπισκιάζουσας κλήσεις ἀπαμφιάσας. III 7, 3 ἐπινοίας αἱ κλήσεις διαφέρουσι. II 176, 2 πατὴρ δὲ καὶ μητὴρ κοιναὶ opp. διάφοροι αἱ δυνάμεις. IV 12, 22

ἐχαρίζετο τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων κλήσιν οἰκεῖαν. VI 174, 13 ἀφοσιωσάμενος τὴν ἀνοικειον κλήσιν. V 87, 6 τὰς φρικωδεστάτας ὀνομάζουσι κλήσεις. I 50, 12 κυριωτέρα κλήσει. V 272, 19 εὐπροεπέσι καὶ σεμναῖς κλήσειν. VI 153, 3 μετετίθει δὲ καὶ τὴν κλήσιν. VI 152, 11 ἀλλοτριώσει τῆς κλήσεως.

κλίβανος. All: III 70, 20 ἡ ψυχὴ.

κλίμα. VI 218, 22 τῷ πλήθει τῶν τοσούτων ἡπείρων, νήσων, ἐθνῶν, κλιμάτων. I 280, 25. II 99, 22. 147, 8. 291, 18. III 20, 3. 298, 23. 304, 15. V 337, 19. VI 176, 21 κλίματα γῆς. IV 73, 16. VI 118, 2. 207, 14 τῆς οἰκουμένης. VI 172, 8 ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν παντὸς κλιμάτων. IV 175, 9 ὅλα τῶν ὀρῶν τὰ κλίματα. IV 146, 15 ἐν τῷ νοτίῳ κλίματι.

κλίμαξ. III 204, 8. 238, 23. 259, 14 οὐρανοῦ. V 345, 19 οἷα διὰ τινος οὐρανοῦ κλίμακος. III 238, 11 ἐστηρικμένον ἐπὶ τῆς κλίμακος τὸν ἀρχάγγελον. III 234, 4 cf. 235, 23 ἐν μὲν τῷ κόσμῳ συμβολικῶς λέγεται δὲ ἀήρ. III 236, 7 ἐν κόσμῳ (ἀήρ) οὐρα. ἐν ἀνθρώποις (ψυχῇ). III 237, 6. 15, 20 τὸν ἑαυτοῦ βίον δ' ἀσκητῆς φαντασιῶται κλίμακι εὐκότῃ.

κλινάρχης. VI 145, 12.

κλίνειν. II 302, 27 δὲ ἔκλινε τὴν ψυχὴν ὀρθήν. III 295, 7 τό τε μὴ κλινέσθαι τὸν ἀστέιον. II 297, 2 κλίνεται δὲ ὁ νοῦς. II 271, 3 τὸ κλινόμενον τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ αἰσθητὸν εἶδος. II 113, 9 τῆς ψυχῆς ... κλινόμενης. II 116, 1 ὅς προσπατάσασα (ἡ ψυχὴ) κληθήσεται. IV 86, 17 κἀν γὰρ κλιθῶσιν (οἱ εὐσεβεῖς). II 38, 29 τοῦ δὲ ἀνωσμένου καὶ κλιθέντος ὑπὸ ψυχῆς ἀσθενείας.

κλονεῖν. III 189, 4 καλὸν γε ἔργονον ψυχῆς κ. καὶ συγγεῖν. III 169, 31 ποῖα παθῶν, ἃ κλονεῖ καὶ συγγεῖ τὴν ψυχὴν. I 173, 1 κακίας κλονούσης ψυχῇ. — V 70, 15 τὴν ψυχὴν σείσθαι καὶ κλονεῖσθαι. II 242, 17 κλονεῖται καὶ τινάττεται πᾶς ὁ τῶν φαύλων βίος. III 261, 10 (Ἰωσήφ) ἀντισπώμενος ὑφ' ἐκάστου σείσεται καὶ κλονεῖται. I 124, 26 ὁ μὴ ἀστέιος, σαλεύων καὶ κλονοῦμενος ἀεὶ. II 92, 20 (πᾶσα ἡ οἰκουμένη) οὐκ ἄνω καὶ κάτω κλονοῦμένη. I 121, 16 τὰ δ' ἄλλα κλονούμενα καὶ σαλεύόμενα.

κλόνος. II 5, 20 ὁ ἄφρων ... σάλον καὶ κλόνον ... ὑπομένει. I 19, 14 γῆς (coni. σεισμός). I 173, 7 (διάνοιαν) πατριᾶ καὶ οἰκίαν λαγοῦσαν (σάλον καὶ) κλόνον. I 179, 7 (πνεῦμα αἰφνίδιον) πολὺν σάλον καὶ κλόνον ἐγείρει. I 108, 24 τῆς ψυχῆς. II 8, 8 τὸν κλόνον, εἰς ὃν ἡ ψυχὴ μετακίσατο.

κλοπή. V 209, 8—218, 11 Περὶ κλοπῆς. — III 40, 5. IV 280, 15 ἀπαγόρευσις. V 254, 13 ἀρπαγὴν ἀπαγορεύει καὶ κλοπὴν. II 251, 23 κλοπαὶ μετὰ ἀρπαγῆς. V 200, 20 (θεσμοὶ) ἐπὶ κλοπαῖς. V 211, 2 τὸ μὲν προηγούμενον ἔργον ἔλαττον ἐξεργασμένος, κλοπὴν, τὸ δ' ἐπόμενον μεῖζον, ἀνδροφονίαν. V 211, 19 μεθ' ἡμέραν κλοπὴν αὐτὸς ἀπεργάζου χαλεπωτέραν. V 217, 3, 7 μήτε ὅλως συνεπιβέσθαι κλοπὴν οὐ γενομένην. V 88, 13 οἱ ὀμνύουσιν ... κλοπὰς καὶ ἱεροσυλίας ... ἐργάσθαι. V 31, 20 ἔτερον (δόλχημα) προσκατασκευάζεσθαι, κλοπὴν. IV 107, 6 ὥς τὸν ξενόδογον ἀμεψέσθαι ζημίαις καὶ κλοπαῖς. IV 299, 14 οἱ τὰς μεγάλας ἐργαζόμενοι κλοπὰς.

κλύδων. I 19, 12. II 52, 4 cf. I 163, 5. II 21, 26 θαλάττης. I 21, 3 κλύδωνι καὶ κυματώσει. — I 207, 4 τοῦ βίου. VI 7, 12 πραγμάτων. III 84, 9 σάλον καὶ κλύδωνα πολὺν ἀπὸ σώματος ἐνδεακτοῦς (ἡ ψυχῆ). I 281, 4 ἐγκαταποθεῖς ὁ νοῦς τοσούτῳ κλύδωνι. II 61, 18 δν ... πνεῦμα τὸ κακίας αἰφνίδιον ἤγειρεν. II 235, 29 τοῖς σάλῳ καὶ κλύδωνι χαίρουσι. I 239, 15 οὐχ ἵνα σάλον καὶ τροπὴν καὶ κλύδωνα ... ὑπομένης. II 39, 18 ἐκ κλύδωνος ἀνανηξάμενοι λαβόμεθα μετανόιας.

κνησμός. I 283, 15. V 152, 19 (coni. γαργαλισμοί).

κνίσσα. I 55, 14. III 215, 18.

κνισσοῦν. III 215, 23 τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς.

κόγχη. III 96, 7.

κοιλαινεῖν. I 30, 11.

κοιλὰς. I 261, 27. 262, 1.

κοιλία. I 64, 4 (μέλος σώματος). V 53, 2 τροφὴν ὑποδέχεται καὶ προκατεργάζεται κοιλία. V 233, 12 τὸ μηρυκώμενον ζῷον ... τὴν τροφὴν ... εἰς κοιλίαν διαπέμπεται. V 53, 4 αὐλοὶ δὲ δύο εἰς κοιλίας σωληνοειδεῖς ἐκπεφύκασιν εἰς ἥπαρ. I 139, 4, 10 cf. II 281, 6. 49, 20 sq. τῇ δὲ ἐπιθυμητικῇ τὸν περὶ τὸ ἥπαρ καὶ τὴν κοιλίαν τόπον (ἐνείμαν). V 36, 4, 17 τὸ δὲ ἐνυστρον ἐκφύσις κοιλίας ἐστὶ κοιλίαν δὲ φάνην ἀλόγου θρέμματος, ἐπιθυμίας, εἶναι συμβέβηκεν. II 280, 28 πάντα γὰρ τὸν πορευόμενον ἐπὶ κοιλίαν ἀκάρητον εἶναι φησι. I 143, 12 ἐπὶ ... τῇ κοιλίᾳ πορεύεσθαι τὴν ἡδονήν. I 143, 20 τῇ δὲ ἔρποντι ἐπὶ κοιλίαν. I 144, 15 τὰ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας λούειν, οὐ τὴν ὅλην κοιλίαν. I 144, 29 ὅλην τὴν κοιλίαν τοῦτέστι τὴν γαστρὸς ἐκπλήρωσιν. I 145, 13 (Μωυσῆς) τὴν δὲ κοιλίαν οὐκ ἀφαιρεῖ. V 48, 13 κοιλίας ἀποπλυνομένης. V 65, 3 (δάμαλιν) ὅλην κατακαίειν σὺν ... πληρεὶ τῇ κοιλίᾳ περιττωμάτων. I 145, 16

(ὁ τέλειος σοφός) τὴν δὲ κοιλίαν ἐκτεμεῖν ἀδύναται. I 147, 18 sq. ὁ μὲν φιλήδονος ἐπὶ κοιλίαν βαδίζει, ὁ δὲ τέλειος τὴν κοιλίαν θλὴν ἐκπλύνει.
 κοῖλος. II 234, 27 τὸ κακίων <καί> παθῶν χωρίον. I 262, 5 κοιλοτέραν (τὴν ψυχὴν ἐργάζονται).
 κοιλότης. IV 215, 5 τῆς γῆς. I 262, 9 τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων.
 κοιμᾶσθαι. III 242, 7 τὸν μὲν αἰσθήσεως κ. βίον, τὸν δὲ ψυχῆς ἐργηγορέναι. VI 188, 6 μέλλοντι κ. παρὴν Γαίῳ. I 96, 29 κοιμᾶται (ὁ νοῦς). III 205, 19 ὁ μὲν ἥλιος θύεται, αὐτὸς δὲ κοιμᾶται. VI 163, 13 εὐεπιβούλευτον γὰρ ὁ κοιμώμενος. VI 150, 6 κοιμώμενος ὄναρ εἶδον. III 237, 10 (ὁ βίος) τεχνεῶς ἢ κοιμώμενος. IV 115, 7 κοιμωμένον νύκτωρ ἐπιφανεῖς (ὁ θεός). III 284, 20 ὥσπερ οἱ κοιμώμενοι. V 240, 24 μὴ μόνον ἐργηγορότες ἀλλὰ καὶ κοιμώμενοι. IV 90, 10 cf. 92, 1 οἱ ἐργηγορότες ... οὐδὲν τῶν κοιμωμένων διαφέροντες. I 97, 21 ἦ τις (sc. αἰσθήσις) καὶ κοιμωμένων ἡμῶν ἐστίν. V 371, 18 διὰ τὰς ... κοιμωμένων ἐξ ὄνειράτων ἀποτροπαίους φαντασίας. IV 87, 9 οὐ κοιμωμένον μόνον ἀλλὰ καὶ ἐργηγορότων. II 204, 22 ἐργηγορόσι καὶ κοιμωμένοις. V 82, 4 ὅς οὐκ ἐργηγορότας μόνον ἀλλὰ καὶ κοιμωμένους διατρέφει. III 222, 8 ὥσπερ κοιμωμένας (sc. ὄρασι, ἀκοὴν κτλ.) ἀνῆγειρε. III 232, 20 ποιεῖ δὲ τοῦτο πρόφασιν μὲν ὡς κοιμησόμενος. III 226, 3 μὴ ἀνεῖμονά τινα κοιμῆθῃναι προὔνόησεν. I 96, 8 μὴ ποτε ὁ νοῦς μὴ μόνον κοιμηθῇ. I 96, 25 ὁ νοῦς ... κοιμηθεῖς. IV 82, 17 κοιμηθεῖς πάλιν ἐτέρᾳ πληθῆναι φαντασίᾳ.
 κοινοπραγεῖν. VI 160, 13 κ. τῆς αὐτοκρατοῦς ἐξουσίας. V 334, 20 κοινοπραγοῦσι τῶν ἀγαθῶν. V 119, 17 ἵνα ... προφέροντες εἰς μέσον τὰ οἰκεία κοινοπραγῶσι. VI 172, 24 μήτε Ἡρακλέους ἢ Διονύσου τιμῆς κοινοπράγει. V 250, 10 οὐκ ἀπορεῖ βοηθῶν κοινοπραγούντων. V 296, 1 τοὺς ἐπὶ λότας ... ὡς οἶδον τε κοινοπραγούντας. IV 297, 8 δεῖ πάντας δύο κοινοπραγῆσαι. VI 178, 5 κοινοπραγῆσαι τῶν ἀρπαγῶν.
 κοινοπραγία. IV 152, 10. V 352, 23.
 κοινός. I 132, 9. III 242, 20. V 82, 19 ἀγαθόν. IV 294, 4. VI 157, 2 (ἀγαθά). V 161, 20 ἄγῃ. V 187, 18. 188, 4 ἀγγιστεῦς. VI 124, 18. 189, 20 (ἀχροατής). V 125, 13 (ἀπαρχή). I 205, 14 (ἀρετή). IV 307, 17. VI 128, 5 (ἀσφάλεια). V 126, 24 (γένος) τῶν ἀνθρώπων. V 29, 20 τὰ ... τῶν ἱερέων γέρα. V 251, 8. VI 65, 12 (γονεῖς). VI 24, 16 δαπάναι ...,

ἐσθῆτες, τροφαί. II 231, 19 (διᾶλεκτος). I 119, 29. III 163, 18. VI 223, 12 (δίκατα). VI 139, 23 (δικασταί). I 95, 18 ἡ λογικὴ (δύναμις) ... καὶ τῶν θεοτέρων φύσεων. I 277, 5 ἡ ... κοινὴ πρὸς τὰ ἄλογα δύναμις. IV 202, 18 δυσμενεῖς. IV 286, 6 ἐγκλημα. II 182, 14 (ἀνθρώπων ἔθῃ). V 239, 7 ἕνια κοινὰ πάντων. VI 104, 12 (ἐννοιαί). I 95, 11 ἡ μὲν ἔξις κοινὴ καὶ τῶν ἀψύχων ἐστί. VI 61, 19 ἔρως. V 372, 13 (ἐστία). V 222, 6. VI 183, 11 εὐεργέτης. VI 3, 7 (ἐσθῆνι). V 214, 9 (εὐκοσμία καὶ ἀσφάλεια). V 56, 10 (εὐχαριστία). IV 299, 7. V 76, 12. 146, 26. 214, 18. VI 142, 28 (ἐγθρός). V 153, 5 (ἐγθροί). V 237, 8 ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἀλόγοις κοινόν τὰ ζῆν. I 88, 24 (θάνατος). II 64, 9 (θέατρα). V 41, 8. 46, 6. 120, 20 (θυσαί). IV 156, 22 (κατόρθωσις). IV 205, 10. V 210, 9 (κρήρυμα). V 172, 13. 217, 7 (κίνδυνος). II 176, 2 αἱ κλήσεις. V 225, 20 (κτῆματα). V 122, 6. 132, 18 (λόγος). VI 146, 27. 172, 3 λυμεῶν. IV 270, 8 μέρος. V 355, 16 (μετουσία καὶ ἀπολαυσίς). IV 192, 16. V 164, 17 (μιάσμα). V 133, 6 (νόμιμον). II 104, 1 τῆς φύσεως ... νόμιμα. II 24, 23. IV 95, 8 νόσος. VI 118, 19. 182, 14 (νόσοι). VI 24, 14 (οἰκία). V 327, 19 (οὐμία). IV 87, 9 (ὄνειρος). III 103, 5. IV 3, 4. V 339, 5. VI 191, 19 ὄνομα. V 330, 1 πᾶσιν ἀνθρώποις ὄροι. V 37, 17 (ὀσιότης). V 80, 20. 245, 14 (οὐσία). VI 197, 19 (παῖδες). V 335, 1 ὁ πάντων κ. πατήρ. VI 16, 4 ὁ κ. ἀμφοῖν πατήρ. IV 268, 15 πένθος. II 97, 24 (ποιότητες). V 209, 14 πολέμιος. VI 124, 17 (πολέμιοι). II 238, 5 (πόλεμος). V 97, 19 πολέτευμα. II 47, 22 πραγματεῖαι. II 162, 22. 223, 17. III 118, 1. V 88, 9. 338, 14. 348, 22. VI 127, 14 (πράγματα). IV 306, 18 πράξεις. VI 54, 15 σεμνεῖον. III 68, 21. VI 165, 8. 183, 13 σκάφος. IV 195, 8 (συγγένεια). VI 54, 5 (σύλλογος). IV 214, 6 (συμφορά). VI 141, 25 (συμφοραί). II 240, 22 (συμφωνία). VI 56, 13 (σύνδοξι). V 56, 16 τοῦ ἔθνους σφάλμα. IV 8, 12. VI 213, 10 (τύπος). VI 190, 17 (τύχη). V 340, 18 (φθορά). VI 185, 10 (φιλανθρωπία). IV 278, 8. V 372, 19 (φύσις). VI 156, 5 (γρήματα). I 95, 16 (ψυχὴ) καὶ τῶν ἀλόγων. VI 25, 3 (ὠφέλεια). — II 77, 10 ὅτι (ἡ πόλις) ... καὶ πλειόνων κοινόν ἐστίν. II 105, 1 μὴδὲν μήτε ἴδιον μήτε κοινόν. I 289, 5 ἀ καὶ τῶν φουλοτάτων ἐστὶ κοινά. IV 52, 7. 157, 21 „κοινὰ τὰ φίλων“. II 35, 10 ἀ γε πάντα καὶ τῶν ἐπαράτων ... ἐστὶ κοινά.

I 127, 20 μέσον τι αὕτη (sc. αἰσθήσις) καὶ κοινὸν σοφοῦ καὶ ἄφρονος. — IV 283, 1 (μνημῆ), τὸ κοινότατον. II 102, 7. 184, 22. 195, 11. IV 74, 22. 104, 18. V 247, 16. 248, 8. 251, 4. 267, 6. 283, 11. VI 25, 6. 146, 27. 182, 9. 191, 15 (τὰ κοινά). VI 62, 8 ἰδία τε καὶ κοινά. IV 5, 18 ἰδία κοινοῖς ἀναμινγύς. II 59, 24 μὴ ἰδίων μὴ κοινῶν ἐπανορθώσεως ... ἐπιστρεφόμενοι. — I 297, 12. II 26, 2. 191, 21. 231, 24. 233, 23. III 154, 29. IV 14, 17. 291, 5. V 260, 17. 351, 3. 363, 19. 375, 16. VI 159, 22 κοινῇ. I 161, 17. 188, 10. 269, 19. II 105, 8. 206, 9. V 203, 19 κοινῶς.

κοινότης. II 77, 11. III 17, 12.

κοινωνεῖν. V 111, 24 οἱ μὲν πλοῦσιοι διδάσκονται μεταδιδόναι καὶ κ. ὧν ἔχουσι. V 257, 1 εἰς ταῦτόν ἄγειν τὰ δυνάμενα κ. V 299, 10 ἐάν δέ τις ... μηκέτι κ. ὁμιλίας ἀξιοῖ. I 103, 2 ἥς (sc. γυμνώσεως) καὶ ὁ νῆπιος κοινωνεῖ. I 221, 5 ὧν (sc. δυνάμεων) καὶ τὰ ἀλογα ζῷα κοινωνεῖ. VI 91, 18 τῷ δὲ μὴ κοινωνοῦντι τῶν προτέρων. I 132, 15 ὅτε ἐλπίζομεν ... εὐτονίας καὶ ῥώμης κοινωνήσιν. I 156, 9 νοουθεσίας καὶ σωφρονισμοῦ κοινωνήσιν. I 151, 3 φωτὸς κοινωνήσαι ψυχικοῦ. II 34, 29 ἥς (sc. τροφῆς) οὐχ ἅπασι κοινωνήσαι θείης. IV 289, 12 ὅτι τὴν ἀρχὴν ἀνδρὶ τοιοῦτω φιλίας ἐκοινωνήσιν. I 232, 12 οἷς κατὰ τὴν πρώτην γένεσιν εὐθὺς ἐκοινωνήσαμεν. I 71, 14 (ὁ κατὰ) τὴν ἰδέαν νοῦς πνεύματος ἂν λέγοιτο κεκοινωνηκέναι. I 25, 2 τὰ δ' αὖ μέρη κεκοινωνήκεν ἀρετῆς. II 35, 12 (οἱ φαῦλοι) τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ἀστείοις κεκοινωνηκότες. I 216, 3 ἴσασιν οἱ κεκοινωνηκότες. V 314, 2 φιλίας κοινωνητέον.

κοινωνία. I 212, 6 συνεπίνοντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... εὐσυνθεσία κ. χεῖραυμία κτλ. V 157, 12 (coni. ἁρμονία). I 63, 8 (coni. ἔνωσις). V 156, 15 (coni. ἐπιμειξία). V 126, 23 (coni. εὐνοία). V 289, 2 (coni. ἡμερότης, χρηστότης κτλ.). IV 304, 23 (coni. ἡμερότης). II 238, 14 ἰσότητος ἀλογεῖ ..., κοινωνίαν ἀποστρέφεται. IV 244, 18 (coni. μίξις). I 295, 16. III 272, 13 (coni. οἰκειότης). III 42, 10. IV 271, 21. 298, 17. V 71, 8. 357, 1 (coni. ὁμόνοια). V 301, 7 (coni. ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη). V 355, 14 (coni. ὁμοφροσύνη). II 100, 15 ἐν τοῖς ὀνόμασι. II 50, 10. III 134, 7 (συγγένεια). II 303, 9. 17 (coni. συμπάθεια). I 196, 14. 233, 7 (coni. συμφωνία). II 124, 7 εἰς ταῦτό σύνοδος τε καὶ κ. V 78, 14. 287, 18 (coni. φιλανθρωπία). V 114, 15

(coni. φιλία). V 194, 14 (coni. φιλία, συγγένεια). — III 96, 22 πρὸς τὴν Ἁγάρ. IV 55, 4 ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς. V 287, 22 πρὸς ἀνθρώπους. VI 175, 23 πρὸς Ἀπόλλωνα. V 323, 2 cf. III 134, 7 τῶν ἄλλων ἀρετῶν. V 28, 3. 157, 17 γάμου. V 239, 7 πρὸς ἕτερον γένος. II 232, 10 ἐν διαλέκτοις. IV 24, 11 πρὸς ἐγκράτειαν. II 40, 5 πρὸς τοὺς ζῶντας. II 266, 23 (τῶν ζῳίων) πρὸς ἄλληλα. I 53, 8 (ὁ πόθος) τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας εἰς τὴν τοῦ ὁμοίου γένεσιν. II 266, 13 (κακίας). V 112, 6 τῶν κτητόρων. V 212, 18 πρὸς λόγον. IV 285, 6. V 228, 11 cf. VI 200, 1 τῶν τοῦ σώματος μερῶν. VI 117, 2 τῶν μερῶν καὶ μελῶν. IV 197, 12 νόμων. V 213, 8 νόμον τε καὶ ἐθῶν. I 48, 9 τοῦ ὅλου. VI 31, 5 πρὸς τὰ πάθη. IV 158, 6 πρὸς τὸν πατέρα τῶν ὄλων. V 321, 5 πολιτείας ... ἀρίστης. II 245, 8 τῶν ἀδίκων πράξεων. IV 18, 15. 302, 15. VI 154, 6 τοῦ σώματος. III 122, 11 πρὸς σῶμα. IV 23, 17. 95, 10 σωματῶν. — IV 297, 7 τὸν μοχλόν ... ἐν ἀκοινωνήτοις πράγμασι κοινωνίαν τιθέμενον. V 252, 7 ἐξ ἀκοινωνήτων καὶ ἀναρμόστων κοινωνίας καὶ ἁρμονίας. V 105, 5 τί κοινωνία τρόπον ἀκοινωνήτον συσκιάζεις; III 174, 32. IV 306, 11. V 156, 8 (κ. ἀκοινωνήτος). II 185, 25 διὰ πόθον κοινωνίας. IV 293, 22 cf. VI 164, 16 διὰ κοινωνίας ἔμερον. V 179, 13 cf. 87, 4 διὰ τὴν κοινωνίας αἰτίαν. II 232, 14 οὐ βραχὺ γνῶρισμα κοινωνίας ἐπιφερόμενος. VI 32, 14 ἅπασαν τὴν κοινωνίαν φθείρεσθαι συμβέβηκε. IV 49, 17 μηδεμίαν ἔχων κοινωνίαν. V 34, 9 τὴν λεγομένην κοινωνίαν ἀληθεῖα παγίως βεβαιουῦσθαι. V 112, 16 παρὰ τὰ κοινωνίαν ἔχοντα. V 201, 5 ἕτερα μηδεμίαν ἔχοντα κοινωνίαν. V 296, 4 συμφυεῖς ἀπεραζομένης τῆς κατ' αὐτὸ (sc. τὸ ζῳϊον) κοινωνίας. VI 145, 8 ὧν (sc. θιάσων) κατάρχει τῆς κοινωνίας οὐδὲν ὑγιές. VI 24, 12. 26, 7 τὴν παντὸς λόγου κρείττονα κοινωνίαν. VI 52, 13 ἀσπάζονται κοινωνίαν. VI 169, 8 τὰ τῆς κοινωνίας. II 184, 19. III 84, 1 (τὰ) εἰς κοινωνίαν. V 187, 22 ἵνα πᾶσα ἡλικία ... εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀρμόζῃται κοινωνίαν. II 178, 8 cf. I 243, 13 εἰς κοινωνίαν ἄγειν. II 266, 16 εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου κοινωνίαν ἤγαγεν. V 26, 14 σχολῇ, γ' ἂν εἰς προσοίτῃς τις εἰς κοινωνίαν ἱερέων γυναίκας. V 257, 1 τὰ δ' ὁμογενῇ πέφυκεν εἰς κοινωνίαν. III 117, 22 τί γὰρ τῶν ἐν κοινωνίᾳ καλῶν. V 216, 1 τῶν ἐν κοινωνίᾳ πραγμάτων. V 293, 16 ἕνεκα φυσικῆς κοινωνίας. IV 10, 5 ἕνεκα τῆς

ἐν τῷ λόγῳ κοινωνίας. III 76, 23 ἀμφοῖν κατὰ τινα κοινωνίαν ἐφάπτονται. V 57, 18 ἐάν τις, φησί, ψεύσθαι περὶ κοινωνίας. V 280, 3 τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἅπαντας ... συνεχρότεי πρὸς κοινωνίαν.

κοινωνικός. III 182, 6 (ἄνδρες). III 86, 14 ἀρετῇ. VI 122, 25. 168, 5 (Γάιος). I 274, 30 (δικαιοσύνη). V 291, 5 (οἱ εὐποροί). V 273, 11 ἡθός. V 111, 13 ἡθῃ. V 236, 11 ὡς οὐκ ἀνδρείους μόνον ἀλλὰ καὶ κοινωνικοὺς τὸ ἦθος. VI 4, 7 θειότατον δὲ καὶ κοινωνικώτατον σοφία. II 296, 24 (φιλοσοφία). — II 299, 5. III 112, 9 (τὸ φύσει κοινωνικόν). — III 196, 4 κοινωνικῶς.

κοινωνός. II 18, 12 ('Αδᾶ). III 121, 19 (γνώμη). VI 160, 22 τῇ συγκληρονόμῳ καὶ κοινωνῷ δικαίῳ. I 243, 5 ὧν οὐδετέρου κ. ἡ φύσις. V 54, 5 κοινωνὸν ἀπέφηνε τοῦ βωμοῦ. IV 157, 16 κοινωνὸν γὰρ ἀξιόσας ἀναφανῆναι τῆς ἑαυτοῦ λήξεως. V 67, 10 ὡς κοινωνῷ τῆς ἑαυτοῦ κακίας. VI 160, 1 τὸν γὰρ ἀνεψιὸν καὶ κοινωνὸν ἀπολειφθέντα τῆς ἀρχῆς. VI 160, 10 τὰ πρὸς τὸν κοινωνὸν δίκαια.

κοινωνωφελής. VI 19, 7 ἡ ἀρετῇ. V 239, 9 ἀρεταί. IV 76, 17 (γνώμαι). II 211, 18 δόγμα. V 319, 9 αἱ τοῦ πρώτου ἡγεμό-
δος δωρεαί. V 267, 5 (εἰσγηγήσεις). IV 206, 13 ἔργον. IV 306, 9 νόμοι. V 242, 14 παράγγελμα. — V 248, 1 ὅσα κοινο-
φελῇ. V 359, 4 (οἱ κοινωνωφελεῖς). IV 68, 22. V 360, 16 (τὸ κοινωνωφελές). V 77, 17. 244, 19. 259, 12 (τὰ κοινωνωφελῇ).

κόκκινος. V 65, 5 (ξύλον). III 96, 7 κί. IV 231, 10 (σύμβολον) πυρὸς δὲ κόκκινον.

κολάζειν. II 74, 17 ὁ δημιουργὸς ... οὔτε εὐεργετεῖν οὔτε κ. ὡς δύναιτο βούλεται. III 124, 10 ἀπρεπές γὰρ θεῷ τὸ κ. II 264, 9 τὴν τοῦ κ. αὐτοκράτορα ἐξουσίαν. IV 291, 3 ὅταν μὴ παραχρῆμα κ. ἀξιοί. V 143, 12 ἐπέτρεψεν ὁ νόμος καὶ μέγχι θανάτου κ. V 146, 10 οὓς ἀναγκαῖον κ. V 194, 7 αὐτοὺς ... οἴόμενοι δεῖν ἀντ' ἐκείνων κ. VI 135, 4 ἔθος ἐστὶ μηδὲνα κ. τῶν κατακρίτων. VI 135, 7 οὓς ἐνῆν αὐθις, εἴπερ ἐβούλετο, κ. VI 216, 13 τοὺς εἰργόντας ἢ παραχρῆμα κ. ἢ εἰς αὐτὸν ἀνάγειν. III 130, 1 ἐπὶ τῷ ποσὶ ὑπαιτίους κ. V 118, 14 κολάζει τὸν ὑπαίτιον. II 21, 13 οἱ (ποιμένες) ... τὰ πλημμελῶς ζῶντα τῶν θρεμματικῶν κολάζουσιν. V 94, 19 κολάζων τὴν εὐχρείαν. I 291, 19 (ὁ θεός) κολάζων. IV 145, 2 θεοῦ κολάζοντος. V 335, 19 τοῦ νόμου ... ἐπαινοῦντος ἢ κολάζοντος. II 290, 29 ὁνειδίζοντες γάρ, ἔστι δ' ὅπου καὶ κολάζοντες

ἕκαστοι (διδάσκαλοι). V 146, 17 (τὰ) ὧν οὐκ ἄνευ κολάζοντας ἢ τιμῶντας. III 235, 20 οὐ γὰρ ὅτι κολάζεις. I 291, 17 κολάζουσι μᾶλλον ἡμᾶς ἢ παρειαί.

κολάζεσθαι. II 118, 28 ἀρ' οὐ τὸ τοὺς χειρῶν ἄρχοντας ἀδίκων κ.; III 178, 25 κἂν ἀφόρητα ἀδικούντες τινες μέλλασιν κ. IV 213, 14 συνέβαινε τοὺς τε ἀσεβεῖς ταῖς εἰρημνεῖαι τιμωραῖς κ. V 13, 19 ταῖς ἀνωτάτω τιμωραῖς ὀφείλουσι κ. IV 154, 17 οὕς τε χρῆ κ. καὶ τοῦναντίον. V 295, 6 πενία διδόντας δίκας, ἦν κ. μὲν οὐ θέμις. II 228, 25 ἐν (ὁ ἄφρων) ... κολάζεσθαι. V 210, 2 ἰδία κολάζεσθω μόνον ὧν ὑπόδικος. IV 108, 12 κείνους μόνους ... κολάζεσθω. III 126, 17 δεῖ ἂν οὖν καταφύγῃ ..., κολάζεσθω. V 192, 6 κολάζεσθωσαν οὖν ἴσω. I 70, 3 sq. κολάζόμενος ἐφ' οἷς ἡμάρτανεν εἶπεν ἂν ὡς ἀδίκως κολάζεται. V 193, 13 μέγα κέρδος νομίζοντες τὸ μὴ ἐπιδεῖν κολάζο-
μένους. I 291, 7 εὐξασθαι ἂν κολασθῆναι μᾶλλον ἢ ἀφεθῆναι. IV 261, 2 τοὺς ἐχθροὺς ... παντὸς λόγου μείζον κολασθέντας. V 193, 5 ἐπιδείξασθαι μὲν αὐτοὺς ἡλίπ καὶ οὐρανῷ καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι καὶ γῇ κολασθέντας. VI 152, 19 Γάιος ... οὐκ ὥσπερ ἐνίοι μεθίτο τοὺς ἅπας κολασθέντας. — V 76, 11 κολαστέον ὡς δῆμιον καὶ κοινὸν ἐχθρὸν ὄντα. V 153, 6 κολαστέον θανάτῳ. IV 179, 8 εἰ κολαστέοι τινὲς εἰσιν.

κολακεῖα. I 210, 13 πανουργία προπέτεια ἀπιστία κ. κτλ. (συναμαρτοῦσι τῇ ἡδονῇ). VI 28, 19 conl. θωπεία, ὑπόκρισις. I 153, 20 νόσος γὰρ φίλας ἡ κ. II 238, 16 νόθης ἐταῖρος. IV 77, 13 (ἀνελεύθερος καὶ σφόδρα δουλοπρεπής). II 226, 21 τὸν μὴ κολακεῖα νοθοῦμενον, ἀλλὰ βεβαίου-
μενον ἀληθεῖα καρπούμενος ἔπαινον. IV 29, 7 τὴν προσποίητον κολακεῖαν καὶ τι-
θασεῖαν αὐτῶν δεδιότες. ci. VI 56, 1. 140, 2. 161, 26. 163, 5. 168, 23. 180, 15. 185, 28. 221, 16.

κολακεύειν. VI 176, 22 ἐκολάκευον αὐτόν. I 263, 6 πεπλάνηται γὰρ καὶ οὗτος ... κολακεύων τὸν ἀκολάκευτον. II 297, 20 τὸ δολάζον καὶ κολακεύον. V 15, 12 πάντας δὲ τοὺς κολακεύοντας αὐτὴν (sc. τὴν μαντικὴν) ἐλάυνει τῆς ἰδίου πολιτείας. — VI 151, 14 ὑφ' οὗ κολακευόμενος δ' δυστυχής. II 290, 4 ἀποκναίονται τῶν κολακευόμενων τὰ ὅλα θρύπτοντες. II 154, 3 τοῖς κολακευομένοις τὰ ἀγαθὰ προσάγειν.

κολακικός. VI 163, 4.

κόλαξ. III 68, 28 conl. οἱ γόητες, οἱ πιθανοὶ σοφιστῶν ἐνρεταί. I 153, 19 τὸν κόλακα οὐκ ἂν τις ἐταῖρον εἴποι. I 92, 18

ἐν ταῖς φιλαίαις οἱ κόλακες ἀντί ἐταίρων ἐγθροί. V 320, 15 κέχρηται δὲ ... τοῖς δὲ φίλοις ὡς κόλαξι. I 215, 9 (ὁ φιλήδονος). III 18, 15 κόλακας δὲ καὶ τοὺς πρὸς ἡρόνην λόγους ... ἀποδέχεται. V 229, 13 δυνατωτέρων (κόλακες). II 128, 16 (οἱ) ὑπὸ κολάκων (φανακιδόμενοι). II 154, 2 οἱ κόλακες αὐτῶν ἔνεκα σπουδάζουσιν. II 290, 3 τοὺς κόλακας οὐχ ὁρᾷς; κόλασις. I 255, 4, 15 (ἡ νομοθετικὴ δύναμις) διγῆ πέφυκε τέμνεσθαι, τῇ μὲν εἰς εὐεργεσίαν κατορθούντων, τῇ δὲ εἰς κόλασιν ἁμαρτανόντων. IV 94, 4 διαφορὰ δὲ ἂν ταῖς κολάσεσιν. IV 142, 7 διανεμει δὲ τὰς κολάσεις. IV 284, 18 οἱ. ἔλεος. IV 94, 3 (coni. ὀργή). III 96, 16 (coni. τιμή). V 337, 17 (opp. προνομία καὶ τιμή). V 68, 21 (coni. τιμωρία). VI 173, 9 (opp. χάριτες). — III 124, 9 ἁμαρτημάτων. IV 157, 11 ἁμαρτανόντων. V 174, 4 κατὰ ἀνδροφόνων. IV 246, 9 πρὸς τοσαύτην ἀσέβειαν. IV 210, 18. V 14, 3 ἀσεβῶν. IV 267, 8 κατὰ τῶν ἀσεβῶν. IV 306, 23 ἀφηνιασῶν. IV 142, 2 ἡμαρτημάτων. VI 156, 22 πονηρῶν. II 264, 2 κατὰ πονηρῶν. V 351, 6 τὰς προθεθείας τοῖς πονηροῖς κολάσεις. — II 73, 16 (θεῶν) τὸν κολάσεως ἄξιον οὐ μετὰ τὴν δίκην, ἀλλὰ πρὸ δίκης εἰδότες. V 210, 11 sq. τὸ δὲ τοῦ κολάσεως ἄξιον νομίζεσθαι, δέος γὰρ ἐμποιοῦσιν αἱ κολάσεις. IV 301, 1 τῶν οὐδεμιᾶς ἀξίων κολάσεως. IV 97, 20 τοῖς ἀξίοις κολάσεως. IV 117, 7 εἰς ἅπαν ἀπαλλαγὴν τῆς κολάσεως. IV 29, 20 εἰς ἀποτροπὴν κολάσεως. V 201, 22 εἰς συναύξησιν ἢ μείωσιν κολάσεως. IV 156, 1 τῇ μεγέθει καὶ πλήθει τῶν ἐπαλλήλων κολάσεων μετεβάλλοντο. V 184, 15 ὑπηρέταις κολάσεως. IV 239, 15. V 125, 22. 242, 25. VI 138, 3 φόβω κολάσεως. II 262, 11 οὐκ ἐπιζήμιον. V 277, 15 ἀνυπερθέτω κολάσει. IV 126, 7 κολάσεις ἐμβριθεστεράς παρείχετο ἢ διὰ λόγων ἐπιπλήξει. II 103, 9 κολάσει χρώμενοι συνεχεῖ. I 54, 23 κολάσεις ὁρίσαι κατ' αὐτὸν τὰς προσήκουσας. V 135, 4 τοῦ συγγνώμην πρὸ κολάσεως ὀρῶντος (θεοῦ). I 291, 8 ἡ δὲ κ. ἐπανορθώσεται. IV 307, 10 μετὰ κολάσεως οὐκ ἤξιωσε θεσπίζειν. IV 92, 21 εὐδοξίαν ὁμοῦ καὶ κολασιν ἔοικεν ὑποσημαίνειν (ὁ χρυσὸς κύκλος). IV 143, 20 ἡ γὰρ κ. ἐπομένει κατ' ἔχνος. IV 247, 13 βουλόμενος πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔθνους συνεφάψασθαι τῆς κολάσεως. II 103, 12 τὸ γὰρ εἶναι δοκοῦν ἀπευκτόν μέγιστον ἀγαθὸν ἀφραίνουσιν, ἡ κ.

κολαστήριος. II 51, 10. III 38, 21. IV 33, 16, 19. V 74, 8 (δύναμις θεοῦ). I 15, 8.

176, 18. 262, 11. VI 156, 19 (δυνάμεις). I 255, 8 (τιμήμα τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως). II 109, 19 ὅσα πωλοδᾶμναι ἵππων κατεσκεύασται κολαστήρια.

κολαστής. III 224, 10 (ἐλεγγος). V 320, 20 (coni. ἀντίδικος θεός). V 326, 16 οἱ νόμοι. V 320, 5 ὁ μὲν τυφλὸς ἐπίμεμπτος. VI 130, 11 αὐτὸς γενόμενος τὰ πάντα, κατήγορος, ... δικαστής, κ. IV 144, 18 ὁ θεός ... τὸν αὐτὸν ἐπιστήρας κολαστήν. II 51, 5 ἐγγὺς γὰρ ὅταν ὦσιν οἱ κολασταί. V 39, 2 διὰ τοὺς ἐφέδρους κολαστάς. VI 3, 1 ἐφεδρὸι γὰρ καταστειγόντων κολασταὶ μυριοί.

κολαστικός. III 38, 17 (τοῦ ὄντος δυνάμεις).

κόλλα. I 12, 7 cf. 45, 12 ἡ μεμετρημένη γλυκεῖα νοτίς τῶν διεστηχότων. III 43, 17 (λόγος θεός). III 228, 22 κόλλη τινὶ φύσεως ἀλύτῳ καὶ ἀόρατῳ. II 294, 7 τίς οὐν ἡ κ.; τίς; εὐσβεία δῆπου καὶ πίστις.

κολλᾶσθαι. I 100, 10. II 294, 4.

κολοσσαῖος. I 2, 6.

κολοεῖν. II 33, 17.

κόλπος. II 135, 9 (γῆς). I 40, 7 θαλάττης. V 2, 16 τῆς ποσθίας.

κομᾶν. II 76, 4.

κόμη. I 212, 2.

κομίζειν. I 128, 3 οὐκ ἂν ἰσχύουσι τὸν Χ. ἑαυτοῦ ... ἀνδράντα κομίσαι. II 109, 10 τὸ κομίζειν. II 159, 10 τῆς κομιζούσης φύσεως. I 101, 21 οἱ κομίζοντες. I 58, 9 (αἰσθήσεις) τὰ φανέντα ἐκτὸς εἴσω κομίζουσαι. — II 2, 7 ὅποτε (ἡ φύσις) βουληθεῖ τὰ ἑαυτῆς χρεά κομίζεσθαι. I 198, 8 τῷ δεσποτῇ νόμος ὅταν θέλῃ τὰ ἑαυτοῦ κομίζεσθαι.

κόμμα. III 231, 14. 250, 11.

κομπαστής. V 89, 17.

κόμπος. III 84, 15.

κομπεύειν. IV 166, 6.

κονίαμα. I 195, 7. II 125, 26.

κονίσεσθαι. III 282, 11 πρὶν φθάσαι τὸν ἀντίπαλον κονίσασθαι; I 265, 13 ὅταν τοῖς ἀρετῇ τιμῶσιν ἐπαποδυσάμενοι κονίσωνται. II 119, 6 ἀποδυσάμενοι καὶ κονισάμενοι πάνθ' ὅσα ... ἔργα δρῶσι. I 264, 19 (ἀγωνισταί) μηδ' αὐτὸ μόνον κονισάμενοι. — II 307, 22 παλαιόντος γὰρ καὶ κονιομένου ... Ἰακώβ ἐστὶν ὄνομα.

κονιορτός. V 367, 7.

κόνις. VI 110, 18 (λίθοι) εἰς λεπτήν ... ἀναλύονται κόνιν. V 109, 20 ὑπὲρ τοῦ κωφῆν καὶ ἀνασθητον κόνιν ὑβρίζειν. VI 198, 4 καταχεάμενοι πολλὴν κόνιν. II 244, 20 κόνιν καὶ χοῦν ψυχῆς προτιμήσαντες.

κοπιᾶν. I 180, 10. II 296, 14. III 200, 23.

κόριον. III 123, 16 cf. Ἡράκλειτος.
 κοπιώδης. II 296, 15. III 200, 23.
 κορέννυσθαι. III 283, 4 χαλεπὸν γὰρ
 εἰρήνης ἀκράτου γευσάμενους κωλυθῆναι
 κορεσθῆναι. I 138, 7 cf. 153, 23 ὅταν
 ἡδονῇ ἀμέτρου κορεσθῶμεν. IV 188, 1
 κορεσθεὶς οὐ τρέφεται πρὸς ὕπνου. II
 231, 10 μέγχιπρον κορεσθέντα τῆς τῶν
 παρόντων ἀγαθῶν ἀφθονίας. I 147, 1
 οὐτ' ἀκράτου ἀμέτρου κορεσθέντες. II
 258, 14 κορεσθέντες <γάρ> οἱ τοῦ παρα-
 νομεῖν ἄπληστοι. V 162, 8 κορεσθέντες
 ἐξυβρίσαν. II 32, 13 πρὶν κορεσθέντας
 ἐξυβρίσαι τοὺς λαχόντας.
 κόρη. 1. puella: V 168, 17 τῇ κόρης
 ἀστῆς ἐπιθυμοῦντι. V 28, 4 τὸν ἀρχιε-
 ρέα ... ἐν γάμῳ κοινωνία μεταλαχεῖν,
 οὐκ ἔασας ὅτι μὴ κόρην ἀγέσθαι. V
 159, 19 cf. 172, 5 ὅσοι μὲν οὖν ἄγονται
 κόρας. V 169, 16 καὶ δι' αὐτόν ..., καὶ
 διὰ τὴν κόρην. VI 199, 7 κούρους καὶ
 κόρας, τὴν ἄκακον ἡλικίαν. IV 132, 19
 αἱ μὲν κόραι νεανιεύονται. V 116, 6 εἰς
 δαίταν καὶ παιδείαν τὴν ἀρμόττουσαν
 κόραις.
 2. pupilla: I 22, 6 ἐν ὀφθαλμῷ. VI
 39, 20 ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ κ. ἢ ἐν ψυχῇ
 λογισμός. I 150, 20 μήποτε δὲ ὁμοιοῦται
 (ὁ λόγος) καὶ τῇ κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν
 κόρῃ. III 19, 4 τὰ περιδυνῶντα τὰς
 κόρας. III 167, 7 αὐτὸν ... ἐνοματώ-
 σας ὀξυδερκέσι κόραις. V 204, 12 ἐν μὲν
 τῷ λογίζεσθαι καὶ σκοπεῖν αἱ κόραι πε-
 πήγασιν. IV 144, 23 σίνεται δὲ καὶ κόρας
 ὀφθαλμῶν εἰσπετόμενον.
 κορικῶς. IV 132, 19.
 κόριον. I 150, 15 sq. (ὁ λόγος).
 κόρος. V 317, 8 cf. II 21, 15. 101, 12.
 IV 50, 13. 238, 15 V 162, 8. VI 136, 23
 „τίκτει γὰρ κ. ὕβριν“. I 96, 20 cf. 59,
 13. II 105, 7. IV 203, 13 ἐξυβρίζομεν
 διὰ κόρον. I 114, 25 cf. V 50, 8 Ἡρα-
 κλείτειον δόξης ἑταῖρος, κόρον καὶ χρη-
 σμῶσιν ... εἰσάγων. I 104, 3. 11 ὁ
 δοκῶν νοὺς εὐρίσκεται πολλάκις ἄνους,
 ἐν τοῖς κόροις, ἐν ταῖς μέθαις, ἐν ταῖς
 παραφροσύναις. III 54, 6 θείων ἀγαθῶν.
 IV 31, 3 (ἀγαθῶν). VI 134, 11 τῆς τῶν
 ἀφαιρεθέντων ἀτιμίας εἰς κόρον ἀπολαύ-
 οντες. I 237, 14 εἰς κόρον κωλυθῆναι
 τραπῆναι. I 55, 18 (ὁ φιλήδονος) τέλος
 οὐ κόρον ... ποιοῦμενος. I 211, 8 κ.
 ἀπλήρωτος (παρὰ τῇ ἡδονῇ ἔστιν). I
 293, 25 ταῖς ... ἡδοναῖς ἀπάσαις εἰς κό-
 ρον χρήσασθαι.
 κορυβαντιᾶν. II 275, 11 ὡς ὑπὸ κατο-
 γῆς ἐνθίου κ. καὶ πάντα ἀγνοεῖν. III
 259, 5 ἡ ψυχὴ ... κορυβαντιᾶ καὶ
 ἐνθουσιῶσα ... III 16, 18 οἱ κατεχό-

μενοι καὶ κορυβαντιῶντες. I 24, 3 ὥσπερ
 οἱ κορυβαντιῶντες ἐνθουσιᾷ. VI 151, 2
 ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες ἐνθους γενό-
 μενος. VI 49, 6 καθάπερ οἱ βακχευό-
 μενοι καὶ κορυβαντιῶντες ἐνθουσιάζουσι.
 κορυφαῖος. III 280, 2.
 κορυφή. II 171, 14. III 234, 5. 276, 6.
 κοσμεῖν. II 113, 18 τὰς πανταγῇ πανηγύ-
 ρεις ἀγομένας φασὶ κ. I 263, 2 ἀναθή-
 μασι κοσμεῖ τὸ ἱερόν.
 κοσμεῖσθαι. II 257, 2 σπουδαζέτω
 κ. κατὰ τὸν ... λόγον. I 259, 8 ὅσοι
 ... κατὰ τὸν πατέρα κοσμοῦνται. I
 19, 2 (ὁ θεοῦ λόγος) οὐ κοσμοῦμενος
 κάλει, κόσμος δ' αὐτός. III 86, 8 τοῦ
 (διδασκομένου) μὲν κοσμομένου κατὰ
 τὸν λέγοντα. V 361, 10 οὐδεὶς ... τῶν
 κοσμομένων τοῖς νόμοις. VI 223, 10
 τοῖς κοσμομένοις κατὰ τὰ πάτρια τῶν
 Ἰουδαίων. I 267, 26 εἰ δέ τις τὴν μὲν
 ψυχὴν ἀρεταῖς ἀπάσαις κεκόσμηται. II
 59, 1 (Σαμουὴλ) κατὰ τὸ ἐν ... κεκό-
 σμηται. II 88, 13 ὅσοις ὁ τῆς ψυχῆς
 οἶκος ... κεκόσμηται. IV 233, 5 γρώ-
 ματι διαπρεπεῖ κεκοσμημένον ἀληθείας.
 κοσμηκός. VI 89, 12 (κίνησις).
 κόσμιος. V 175, 13 (ἄνδρες). V 25, 20
 σχῆμα. — IV 72, 11 καθυποκρινομένη
 τὴν σώφρονα καὶ κοσμίαν. I 147, 13 τὰ
 σὺν λόγῳ κόσμια. — III 196, 4. V 37, 11
 κοσμίως.
 κοσμιότης. I 212, 16 συνείποντο δὲ αὐτῇ
 (sc. ἀρετῇ) ... σωφροσύνη κ. ἐγκράτεια
 κτλ. III 143, 13. IV 70, 10 (coni σωφρο-
 σύνη). III 117, 15 (coni. σωφροσύνη,
 καρτερία). III 231, 16 cf. V 164, 9
 (coni. σωφροσύνη, αἰδώς). VI 138, 16
 (coni. εὐπειθεία). III 121, 6 (σοφίας).
 κοσμοπλαστεῖν. II 269, 22. III 38, 16.
 κοσμοπλαστής. II 133, 13. III 81, 19.
 κοσμοποιεῖν. I 7, 12 θεοῦ λόγον ἡδὲ κο-
 σμοποιούντος. IV 293, 6 θεὸν ὁρῶντα
 καὶ κοσμοποιούντα. I 134, 19 ψ (sc.
 λόγῳ) καθάπερ ὄργανον προσχρησάμενος
 (ὁ θεός) ἐκοσμοποιεῖ. VI 85, 8. 11 ὑπὲρ
 τοῦ μηκέτι κοσμοποιῆσαι.
 κοσμοποιητικός. I 6, 12. VI 156, 18
 (δύναμις).
 κοσμοποιός. IV 208, 18 ἡ τῶν νόμων
 ἐστὶ ἀρχή. I 1, 10 cf. 59, 16 ἡ δ' ἀρχὴ
 ... ἐστὶ θαυμασιωτάτῃ κοσμοποιᾶ περι-
 έχουσα. V 336, 3 sq. τὴν (ιδεάν) μὲν
 περὶ κοσμοποιίας, τὴν δὲ ἱστορικὴν, τὴν
 δὲ τρίτην νομοθετικὴν. V 237, 9 cf. II
 14, 13. 46, 9. III 149, 13. IV 291, 10
 ἐν τῇ κοσμοποιᾷ φησὶν (Μωυσῆς). IV
 56, 22 cf. I, 13 ἐν τῇ κοσμοποιᾷ (int.
 Philonis liber de officio mundi). III
 124, 19 ἡνίκα τὰ τῆς κοσμοποιίας ἐφιλο-

σοφει. II 150,17 οὐ χάριν καὶ τῇ κατὰ τὸν ἱερώτατον Μωυσὴν κοσμοποιεῖα πάση τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα ἀναλαμβάνεται. I 44,15 ἐπιλογίζόμενος δὲ τὴν κοσμοποιεῖαν κεφαλαιώδεις τύπῳ. I 1,14 cf. 2,8 τὸ ... κάλλος τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας. κοσμοποίος. V 345,16 (δημιουργός). II 144,1 (θεοῦ δυνάμεις). V 149,16 (θεός). — I 2,15. II 159,16. III 145,24. IV 184,18. 231,17 (ὁ κ.). κοσμοπολίτης I 1,12 (νόμιμος ἀνὴρ). I 50,3 (ἀρχηγέτης, πρῶτος ἄνθρωπος). IV 158,3 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος. II 279,24 ὁ κ. σοφός. II 249,12 (ὁ ἀστείος) τρόπος, ὄνομα Μωυσῆς. V 97,17 (αἱ ψυχαί). — I 50,10 συνέβαινε τῇ κοσμοπολίτῃ χρῆσθαι πολιτεία ἢ καὶ σύμπατος ὁ κόσμος. II 53,25 οἵτινες οὐκ ἤξισαν πολιτείας τῆς παρὰ τῇ κόσμῳ τυχεῖν καὶ κοσμοπολιταί γενέσθαι. κοσμοπολίτης. III 256,15 ψυχὰν. κόσμος. I. ornatus: III 226,23 ἐσθῆς ... σώματι κ. ἡ ἀμπεχόνῃ. I 49,3 (ὁ θεοῦ λόγος) οὐ κοσμοῦμενος, κ. δ' αὐτός. I 212,2 πέταλα δὲ οἷον κόμας σκέπην ἐν ταύτῃ καὶ κόσμον. IV 93,3.5 (περιαυχένιος). IV 196,5 (χρυσούς). — III 199,26 ἀνθρώπων. II 289,5 τοῦ βίου. III 227,20 cf. 228,13 πρὸς ὅλου τοῦ βίου κόσμον (ἀνθρώπων λόγος ἐδόθη). II 287,13 (γυναῖκες). V 271,17 τὴν γυναῖκα ἀσκήσας τοῖς ἀρμόττουσι κόσμοις. I 210,10. II 37,2 (γυναῖκες). I 20,10 γῆς δὲ καὶ οὐρανοῦ διακοσμηθέντων τοῖς προσήκουσιν κόσμοις. III 265,28 cf. 179,22 ὁρμισκός αὐτῆς (sc. Θάλαρα) ὁ κ. VI 209,15 τῶν ἱερῶν. IV 234,8 τὸν προσήκοντα ἱεροῖς καὶ ἱερωμένους κόσμον. II 147,18 οἰκίας. IV 299,1 οἰκοδομημάτων. III 176,8 τοῦ λογισμοῦ ποίμνην, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον περιφέρουσιν ἐν ταύτῃ. II 287,15 σώματος. I 212,14 φρονήσεως καὶ ἀρετῆς. I 195,6 τῆς ψυχῆς. — IV 257,13 περιτιθέναι τὸν κλῆρον ὥσανεὶ κόσμον ἔξωθεν. II 125,26 (ἄψυχος). II 308,19 κόσμον καὶ τιμῆς (ἄξιος). I 194,7 μηδενός τῶν εἰς κόσμον ὀλιγωροῦντες. VI 183,25 εἰς πολυτελέστατον κόσμον. V 33,8 cf. VI 23,18 μετὰ κόσμον τοῦ προσήκοντος. VI 90,16 νόθῳ κόσμῳ. I 17,13 παγκάλῳ καὶ θεοειδεστάτῳ κόσμῳ. III 95,10 ὡ θεοπρεποῦς κόσμον. II. ordo: V 353,8 περὶ τὸ ἱερόν. IV 274,20 τὸν τε πρῶτον κόσμον, δὲ μονάδι μόνῃ μετρεῖται. V 264,18 ὅσα δὲ τὰξιν ἔχει τὴν προσήκουσαν, ἰσότης ἀπειργάσατο, ἥτις ἐν μὲν τῇ τοῦ παντός οὐσίᾳ ... κ., ἐστίν. I 10,12. III 47,10. 256,10. V 258,11. VI 89,18. 90,1

cf. 83,10 (κ., i. e. mundus aut ordo opp. ἀκόσμη). II 264,25 μῖξις ... οὐκ ἐν κόσμῳ παράθεσις. II 166,15. III 267,4. 281,9. V 40,2. 102,3. VI 63,18. 66,3. 68,6. 137,6 ἐν κόσμῳ. (i. e. in ordine).

III. mundus, universum: 1. definitio: II 260,6 μήτε πῦρ μήτε γῆν μήτε τι τῶν τεττάρων ... κόσμον εἶναι, τὴν δὲ τῶν στοιχείων εἰς ταῦτ' οὐκ ὁδοῦν τε καὶ κρᾶσιν. VI 73,7 λέγεται τοίνυν ὁ κ. καθ' ἐν μὲν σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀστρων κατὰ περιόχην <καὶ> γῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ζώων καὶ φυτῶν, καθ' ἕτερον δὲ μόνος οὐρανόσ. Itaque κ. et οὐρανός modo coniunguntur modo distinguuntur: I 17,6. 114,11. 191,25. 272,21. II 295,4. III 99,15. IV 14,6. 203,18. 212,14. 244,23. V 11,13. 81,18. 86,14. 286,10. VI 47,18 (κ. coni. οὐρανός). IV 36,21 cf. V 345,13. VI 151,4 (ὁ οὐρανός), δὲ ἀληθεία κ. ἐν κόσμῳ δεδημιούργηται. IV 245,15 ἐν γὰρ κόσμῳ βασιλεῖον ἱερώτατον οὐρανός V 202,15 τὴν ἱεροπρεπεστάτην οὐρανοῦ στρατιάν, κόσμον ἐν κόσμῳ. III 212,1.6 οὐρανός μὲν ἐν κόσμῳ ... νοῦς δὲ ἐν ἀνθρώπῳ III 52,20 δ' ... ἐν ἀνθρώπῳ ψυχῇ, τοῦτο οὐρανός ἐν κόσμῳ. III 68,21 πηδαιλοῦσθαι γὰρ τὸ κοινὸν τοῦ κόσμου σκάφος, ὅ τ' ἀπάντα ἐμπλεῖ, καὶ τὸ πτηνὸν ἄρμα, τὸν σύμπαντα οὐρανόν, ἡνιοχεῖ. V 72,19 cf. I 176,15. 216,10. II 60,9. 184,4. III 230,2. V 71,17 ὅσα κατὰ τὸν κόσμον ἐστὶ ... ἥλιος ἡ σελήνη ἡ τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων ἀστέρων ἡ ὁ σύμπας οὐρανός.

2. κόσμος νοητός et αἰσθητός. I 5,2 βουλευθεὶς τὸν ὁρατὸν κόσμον τουτονὶ δημιουργῆσαι προετέτυπον τὸν νοητόν. I 8,1 σύμπας οὗτος ὁ αἰσθητός κ. ... μύμημα θείας ... εἰκόνος. I 8,3 ἡ ἀρχέτυπος σφραγίς, ὃν φαμεν νοητὸν εἶναι κόσμον. VI 77,12 ἔργον δὲ καὶ ἔργον τουτονὶ τὸν κόσμον, ἀπ' ἀρχέτυπου <καὶ> νοητοῦ παραδείγματος μύμημα αἰσθητόν. II 26,13. 15 cf. IV 230,2 διὰ τούτων τῶν δυνάμεων ὁ ἀσώματος καὶ νοητός ἐπάγη κ., τὸ τοῦ φαινομένου τοῦδε ἀρχέτυπον. I 6,5 ἐξ ὧν (sc. τύπων) κόσμον νοητὸν συστήσάμενος ἀπετέλει. I 6,9 cf. 5,7 ὁ ἐκ τῶν ἰδεῶν κ. I 18,12 πρὸς δὲ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτός ἰδέαν ἐκείνην ἀπιδῶν, ἡ λέλεκται κατὰ τὸν ἀσώματος κόσμον. II 288,20 ἰδέα ... τῶν ἰδεῶν, καθ' ἣν ὁ θεός ἐτύπωσε τὸν κόσμον. III 18,3 αἰσθητῶν μὲν οὖν φύσεων ὁ κ. οὗτος, ἀοράτων δ' ὡς ἀληθῶς ὁ νοητός τὸ πάνθειόν ἐστίν. I 4,21

(ἡ πρώτη ἡμέρα) περιέχει γὰρ τὸν νοητὸν κόσμον ἐξαίρετον. V 344, 9 τὸν νοητὸν κόσμον ἀνέφηνεν ἡμιχοούμενον. III 26, 5 sqq. νῦν γὰρ ὁ θεὸς καταλαμβάνει τὸν μὲν νοητὸν κόσμον δι' ἑαυτοῦ, τὸν δὲ ὁρατὸν δι' αἰσθήσεως ἐφίχεν. III 245, 8, 11 ὁ νοητὸς ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ κ. ἐνοήθη, πύλη τις ὧν ἐκείνου. V 73, 11 ὁ τε ὁρατός καὶ ὁ ἀόρατος καὶ ἀσώματος, τὸ παράδειγμα τοῦ ὁρατοῦ οὐρανοῦ. II 53, 26 τὸ δὲ αἰσθητὸν πᾶν ὑπερκύβαντες εἰς τὸν νοητὸν κόσμον μετανέστησαν. III 96, 1 ὁ μὲν δὴ νοητὸς οἶκος οὗτος, αἰσθητὸς δ' ὁ κ. ἐστίν. II 247, 19 (ὁ αἰσθητός, ὑποπόδιον θεοῦ). III 202, 25 αἰὼν δὲ ἀναγράφεται τοῦ νοητοῦ βίος κόσμου, ὡς αἰσθητοῦ χρόνος. I 61, 7 κ. δὲ νοῦ μὲν τὰ ἀσώματα καὶ νοητὰ πάντα, αἰσθήσεως δὲ τὰ ἐνσώματα καὶ συνόλως αἰσθητά. III 245, 2 κόσμον νοητὸν οὐκ ἔστιν ἄλλως καταλαβεῖν ὅτι μὴ κατὰ τὴν τοῦ αἰσθητοῦ ... μεταβάσιν. III 76, 13 ὥστε ἀκριβωθήναι τι τῶν κατὰ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. II 226, 12 τοῦ αἰσθητοῦ ... δεσπότης καὶ ἐυεργέτης — τοῦ δὲ νοητοῦ ἀγαθοῦ σωτὴρ καὶ ἐυεργέτης. II 63, 8 cf. 176, 7 ὁ ... κ. οὗτος νεώτερος υἱὸς θεοῦ, ἅτε αἰσθητὸς ὢν. I 7, 12 οὐδὲν ἂν ἔτερον εἴποι τὸν νοητὸν κόσμον εἶναι ἢ θεοῦ λόγον ἤδη κοσμοποιούντος. I 11, 4, 5 ὁ ... ἀσώματος κ. ἥδη πέρας εἶχεν ἰδρυθεὶς ἐν τῷ θεῷ λόγῳ. III 164, 11 ψυχῇ ... τοῖς ἔξω πρὸς τὸν αἰσθητὸν κόσμον καὶ βίον καθαρουσύσης. III 31, 18 στοιχεῖα αἰσθητὰ αἰσθητοῦ κόσμου. III 29, 20 ἐπὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον.

3. de opificio mundi: I 3, 18. 59, 25. V 4, 1. VI 77, 7 (γενητός). VI 90, 6. 95, 5 εἰ γέγονεν ὁ κ. III 112, 12 cf. IV 37, 15 γέγονέ τε γὰρ ὁ κ. καὶ πάντως ὑπ' αἰτίας τινὸς γέγονεν. II 294, 25. III 28, 22. 161, 24. IV 1, 5. 210, 17. 263, 13. V 50, 21. 122, 17. 124, 21 (γένεσις). V 252, 3 γένεσις τε καὶ διοίκησις. I 31, 12. IV 169, 19. 249, 1, 7. V 41, 17. 101, 11. 104, 4 (γενέθλιος). II 79, 18 τίς αἰτία γενέσεως κόσμου. II 250, 26 οὐποτε γενέσεως ἔλαβεν ἀρχήν. V 122, 11 (ἡ ἀρχὴ ἐκείνη), καθ' ἣν ὁδε ὁ κ. ἐδημιουργεῖτο. I 4, 1 cf. IV 291, 11 ἐξ δὲ ἡμέραις δημιουργηθῆναι φησι τὸν κόσμον. I 61, 12 εὐθὺς πᾶν το οἶσθαι ἐξ ἡμέραις ἢ καθόλου χρόνῳ γεγονέναι τὸν κόσμον. IV 292, 4, 11 ἐν ἐξαήμερον αὐταρκεστάτον, ἐν ᾧ τὸν κόσμον ἐδημιούργει. IV 263, 14 ἥρξατο γὰρ καὶ τὸν κόσμον ἐξάδος τῇ πρώτῃ δημιουργεῖν. V 101, 6 ἐξάδι μὲν τὴν γένεσιν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ἀναθεῖς, ἐβδό-

μάδι δὲ τὴν τελείωσιν. IV 291, 22 (τελείωσις). I 31, 8 ἐπεὶ δ' ὁ κ. ἐτελειώθη. I 45, 5 (τὰ στοιχεῖα), ἐξ ὧν ὁ κ. ἐδημιουργήθη. VI 103, 19 ὁ κ. ἐκ σπέρματος συνιστάμενος. IV 215, 9 (ἡ γῆ) μετὰ τοῦ κόσμου παντὸς ἐκτίζετο. I 26, 4 (ὁ ἀνθρώπος) εἰς τὸν κόσμον εἰσελθόν. V 124, 22 τοὺς δὲ παλαιωτάτους γηγενεῖς ... χρῆσασθαι ταῖς τοῦ κόσμου δωρεαῖς. I 25, 24 ὕστατον ἐστὶν ἄνθρωπος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως.

4. mundus est unus et perfectus: I 60, 12 cf. II 262, 6. III 39, 9 (ὁ θεὸς) πεποίηκε τὸν κόσμον καὶ πεποίηκεν ἓνα. III 39, 9. IV 280, 8. V 141, 20. 334, 1 μοναρχεῖται. I 52, 25 ὁμοιοῦτο (ὁ ἄνθρωπος) κατὰ τὴν μόνωσιν κόσμῳ καὶ θεῷ. IV 37, 12 πότερον εἰς ἢ πλείονες εἰσι κόσμοι. I 60, 4 cf. VI 75, 8 οἱ πλείους ὑπολαμβάνοντες εἶναι κόσμοι. — VI 88, 14 sqq. τέλειος. I 4, 11 (τελειότατος) τῶν γεγονότων. IV 1, 12 τελειότατον δὲ καὶ πληρέστατον. V 9, 16 τεχνικώτατον δὲ καὶ ἐπιστημονικώτατον. I 3, 4. II 247, 17. IV 263, 17 τὸ τελειότατον ἔργον. III 45, 23 τὸ πρεσβυτάτον καὶ τελειότατον ἔργον ἄγιον. IV 18, 16 τὸ κάλλιστον καὶ μέγιστον καὶ τελειώτατον ἔργον. VI 72, 5 οὕτε γὰρ ἐν αἰσθητοῖς παντελέστερόν τι τοῦ κόσμου. IV 20, 13 μείζον οὐδὲν τοῦ κόσμου.

5. quaeritur utrum mundus aeternus an interiturus sit: VI 72—119, 4 Περὶ ἀφθαρσίας κόσμου. VI 72, 4 cf. 97, 2. 119, 3 (ὁ) ὑπὲρ ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου (λόγος). VI 81, 15 τοῦτο ... παρὰ Πλάτωνος πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ κόσμου μαρτύριον. VI 75, 2 τῶν μὲν αἰδίων τὸν κόσμον φαμένων, ἀγέννητόν τε καὶ ἀνώλεθρον, τῶν δὲ ἐξ ἐναντίας γενητόν τε καὶ φθαρτόν. VI 90, 5 (αἰδιότης). VI 75, 14. 90, 9. 95, 2. 107, 7. 108, 9. 112, 20. 113, 9 (αἰδιός). IV 226, 4 συνδιακινῶν ... τῷ παντὶ κόσμῳ. V 19, 23 αἱ πρόσδοι τοῦ ἱεροῦ ... συνδιακινῶσαι παντὶ τῷ κόσμῳ. II 208, 23 (ἀγέννητος). VI 76, 4. 15. 94, 16 (ἀγέννητος καὶ ἀφθαρτος). VI 73, 3 cf. 84, 5 εἰ ἀφθαρτος ὁ κ. VI 96, 14. 15 εἰ δ' ἡ τοῦ κόσμου φύσις ἀγέννητός τε καὶ ἀφθαρτος, δῆλον ὅτι καὶ ὁ κ. VI 80, 19 ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἐκτὸς φθαρσόμενος ἐδελεχθῇ ὁ κ. VI 97, 11 οὐδεμίαν φθοροποιὸν αἰτίαν εὐρεῖν ἐστὶν ... ἢ τὸν κόσμον ἀνελεῖ. VI 95, 1 αἰτίος δ' ὁ κ. αὐτῷ τοῦ ὑπάρχειν. VI 78, 2. 9. 11 γενητόν καὶ ἀφθαρτον οἰόμενοι τὸν κόσμον. VI 97, 8 εἰ ... γενητός καὶ φθαρτός ὁ κ.

VI 84, 20 φθοράν ὁ κ. οὐ δέζεται. VI 88, 19 sqq. ὁ μὲν κ. οὐκ ἔφθαρται ὁ τὸ σῶμα ἀφαιρεθείς. VI 75, 7. 108, 10. 115, 2 (γένεσις καὶ φθορά). VI 110, 13 cf. 112, 17 τοῦ δὲ κόσμου πάντα τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, φθαρτός ἄρα ὁ κ. ἐστίν. VI 113, 5 ἐξ ὧν τὸ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον δῆλόν ἐστιν. VI 117, 5 cf. 96, 6 ἐνδέχεται τὸν κόσμον φθοράν. VI 98, 3 cf. 116, 14 τὸν κόσμον φθείρεσθαι φάναι. VI 79, 16 εἰ δὲ φθίρεται ὁ κ. VI 74, 13 εἰ ὁ κ. εἰς τὸ μὴ ὂν φθίρεται. VI 105, 9 φθειρόμενος ὁ κ. VI 81, 3 τὸν κόσμον ἀνοσον εἶναι καὶ μὴ φθαρησόμενον. VI 85, 7 τίνος ἕνεκα τὸν κόσμον φθερεῖ ὁ θεός; IV 11, 10 πάντα γὰρ τὰ τοῦ κόσμου μέρη ... ἐκινήθη παρὰ φύσιν, ὥς ἂν βαρεῖται καὶ θανατώδῃ νόσον νοσήσαντα. IV 10, 22 τὸν κόσμον ἀκρωτηριασθέντα μεγάλῃ τμήματι τὸν παντελὴ καὶ ὁλόκληρον ... λελωβῆσθαι δοκεῖν. VI 99, 22 εἰ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν οὖν τὸν κόσμον ἀναλύεσθαι φαίμεν. VI 100, 16 μετὰ τὴν ἐκπύρωσιν, ἐπειδὴν ὁ νέος κ. μέλλῃ δημιουργεῖσθαι. VI 100, 9 οὐ τοίνυν ἐκπυροῦται ὁ κ. VI 104, 1 cf. 100, 20 ὁ κ. ὁ πυρωθείς. VI 105, 24 οὐδεὶς ἐξασπυροῦται ἢ ἐξυδατοῦσθαι ἢ ἀπογεοῦσθαι τὸν κόσμον εἶπεν. VI 87, 10 οἱ γε τὰς ἐκπυρώσεις καὶ τὰς παλιγγενεσίας εἰσγυροῦμενοι τοῦ κόσμου. VI 99, 12 μὴ μόνον φθοράν τοῦ κόσμου κατηγορεῖν ἀλλὰ καὶ παλιγγενεσίαν ἀναιρεῖν. VI 101, 13 ὥστ' ἀμήχανον παλιγγενεσίαν τὸν κόσμον λαβεῖν. VI 103, 7 ὁ κατὰ τὴν παλιγγενεσίαν ἀποτελούμενος κ. VI 75, 13 ἀναγεννησιν κόσμου συνίστασθαι. VI 107, 17 τὸ ἀφαιρεθῆναι πάλιν κ. ἔσται. VI 117, 13 νέον τὸν κόσμον ἀποφανεῖ κομιδῇ μόλις πρὸ χιλίων παγέτα ἐνιαυτῶν. VI 95, 8 τὸν δὲ κόσμον εἴ τις νομίζει χρησασθαι ποτε ταῖς τοιαύταις μεταβολαῖς. III 294, 1 sq. ὁδε ὁ κ., αἰετὰ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχων — ὁπότε δὲ ὁ κ. ἀρρεπῆς ... VI 107, 14 sq. προστίθεσθαι τι τῷ κόσμῳ ἀναιρεῖν. VI 95, 19 νόσον, γῆρας, ἔνδοιαν, ὧν οὐδεμιᾶ τὸν κόσμον ἀλωτὶον εἶναι. — I 62, 1 sq. οὐκ ἐν χρόνῳ γέγονε κ., ἀλλὰ διὰ κόσμου συνέστη χρόνος. I 8, 7 χρόνος γὰρ οὐκ ἔστιν πρὸ κόσμου. I 90, 19 sq. πᾶς γὰρ ἀριθμὸς νεώτερος κόσμου, ὥς καὶ χρόνος, ὁ δὲ θεὸς πρεσβύτερος κόσμου. III 10, 1 (τὸ ἀρετῆς φέγγος) ἰσοχρόνιον γενήσεται κόσμῳ. I 8, 10 τὸν χρόνον ἡ ἱσχυρὰ κόσμου γεγονέναι ἢ νεώτερον ἔκεινου. I 228, 19 αὐτός (sc. ὁ χρόνος) γινομένην τῷ κόσμῳ συνοφίστατο. VI 89, 2-12 εἰ γὰρ ἀγέννητος ὁ χρόνος, ἐξ ἀνάγκης καὶ ὁ κ. ἀγέννητος. II 63, 4 πατήρ δὲ χρόνου κ.

VI 89, 7. 16 cf. I 8. 8 ὀρίζεσθαι χρόνον διάστημα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως.

6. mundus est ζῶν, φυτόν, ἀνίμα habet: VI 102, 6 οὐκοῦν ὁ κ. ἢ φυτὸν ... ἢ ζῶν. II 143, 13 τὸ μέγιστον ... φυτόν. II 133, 11 φυτὸν ... περιέχον ἐν αὐτῷ τὰ ἐν μέρει φυτὰ ἅμα. II 161, 6 τὸ παμφορώτατον φυτόν. II 43, 10 ὅλον δι' ὅλων τὸν κόσμον ἐψυχώσθαι. II 303, 23. VI 88, 16. 20. 99, 6 (ἢ τοῦ κόσμου ψυχῇ). VI 87, 16 τῇ προνοίᾳ — ψυχῇ ὃ ἐστὶ τοῦ κόσμου.

7. in mundo sunt ἁρμονία, συμφωνία, ἀναλογία: V 122, 6 κατὰ ... τὴν τοῦ κόσμου παντός ἁρμονίαν. II 240, 14 ἵνα τὸ τοῦ παντός ὄργανον, ὁ κ. πᾶς, ταῖς ἁρμονίαις μουσικῶς μελωδῇται. V 117, 1 ἐν ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ, καθ' ἣν διοικεῖται σύμπας ὁ κ. V 23, 17 τὴν δ' ἁρμονίαν καὶ συμφωνίαν καὶ συνήχησιν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν οἱ κώδωνες ἐμφαίνουσιν. VI 83, 14 τάξιν ἐναρμόνιον καὶ τοῦ κόσμου μέρη πάντα εἴληγεν. III 263, 24 ἀναγκαῖον καὶ τὰς μελωδίας καὶ συμφωνίας διακρίνεσθαι, τὴν μὲν συνημμένην ἀπονέμεντας τῷ συνημμένῳ καὶ ἐκ διαφερόντων ἁρμοσθέντι κόσμῳ. III 35, 15. 17 ἀναλογία δὲ καὶ ὁ κ. ἅπας κρατῆς.

8. κ., quomodo referatur ad deum: II 303, 11 τὸν φαινόμενον τοῦτον κόσμον ἐν τοῖς οὐσιν ὑπετόπησαν εἶναι μόνον, ἢ θεὸν ὄντα αὐτὸν ἢ ἐν αὐτῷ θεὸν περιέχοντα. III 22, 17 cf. 81, 24. IV 17, 7 θεὸν ὑπολαμβάνειν τὸν κόσμον εἶναι. II 306, 14 cf. IV 21, 13 ὑπολαβεῖν τὸν κόσμον θεὸν τὸν πρῶτον εἶναι. IV 18, 21 ὁ κ. οὐκ ἐστίν ὁ πρῶτος θεός. VI 107, 3 cf. IV 284, 1 θεῖον δὲ τι <διὰ τὸ> μέγεθος ὁ κ. καὶ οἶκος θεῶν αἰσθητῶν. V 331, 15 οἱ τοὺς ἀστέρας θεοὺς νομίζουσι καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν τε καὶ κόσμον. — III 23, 5 cf. 81, 19 ἀπὸ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ πατέρα αὐτοῦ. III 145, 23 ὑπεράκψας ἅπαντα τὸν κόσμον ζητεῖ περὶ τοῦ κοσμοποιοῦ. V 10, 22 τοῦ μὲν εἶναι σε καὶ ὑπάρχειν διδάσκαλος καὶ ὡηγηγῆς μοι γέγονεν ὁδε ὁ κ. II 70, 16 οὐδ' ὡς οὐρανὸς οὐδ' ὡς κ. (ὁ θεός ἐστίν). II 79, 8 σύμπαντα τὸν κόσμον τούτου (sc. θεοῦ) λαχέιν. II 54, 10 cf. 226, 7. 9. IV 277, 7. 296, 16 ὁ τοῦ κόσμου θεός. — II 138, 12 παραμειψάμενα ... παντός τοῦ κόσμου τοὺς ὅρους ἐπείγεται πρὸς τὸν ἀγέννητον. IV 303, 11 cf. V 332, 12 ἐν αἰτίῳ τοῦ κόσμου καὶ ἡγεμῶν καὶ βασιλεὺς εἷς. VI 75, 10 οἱ δὲ Στωικοὶ κόσμον μὲν ἕνα, γενέσεως δ' αὐτοῦ θεὸν αἴτιον.

IV 19, 11 ἔγνω τὸν κόσμον ... πρὸς τανευόμενον ὑπὲρ αἰτίου τοῦ πεποιη-
κότος. III 53, 11 τὸ θεῖον ... ἅπαντι
τῷ κόσμῳ γέγονεν αἰτίον μίσεως. III
162, 3 (ἀρχιτέκτων), οὗ καὶ σύμπας
ὁ κ. ἔλαχε. III 304, 22 τὸν δὲ κόσμον
οὐ διὰ τὴν τοῦ βασιλεύοντος θεοῦ
προφύγην εὐδαιμονίας τῆς ἄκρας πεπλη-
ρῶσθαι; I 198, 12 τὸν κόσμον καὶ τὰ
ἐν κόσμῳ τοῦ γεννήσαντος ἔργα τε
εἶναι καὶ κτήματα. I 270, 26 ἐάν δὲ ...
πατέρα μὲν τὸν γεννήσαντα (τὸν) κόσμον
... τιμῆς ἀξιώσης. V 135, 16 (ὁ
γεννητὴς, πατήρ, σωτὴρ τοῦ τε κόσμου
καὶ τῶν ἐν αὐτῷ θεός). V 126, 9 cf.
III 160, 6. I 196, 26 ὁ ... τοῦ σύμ-
παντος κόσμου δημιουργός. VI 85, 15
εἰ ... χεῖρων ὁ κ. χεῖρων καὶ ὁ δη-
μιουργός. I 293, 10 τὸν δημιουργὸν ὅλας
δι' ὧν τὰς τέτταρας ἀρχὰς εἰς τὴν τοῦ
κόσμου σύστασιν ἀναλώσαντα. IV 262, 18
οὐκ ἄφ' οὗ μόνον ἐδημιουργήθη ὁ κ.
I 205, 11 sq. δι' οὗ καὶ ὁ σύμπας κ.
ἐδημιουργεῖτο. I 218, 13 (ὁ θεός) τὸν
ποσούτον κόσμον ἀνευ πόνων πάλοι μὲν
εἰργάζετο. VI 177, 8 πρὸς τὸν τοῦ κό-
σμου παντός εὐεργέτην. I 218, 11 cf.
IV 187, 20 ὁ ... τοῦ σύμπαντος ἡγε-
μὼν οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. III 305, 16
cf. IV 17, 12 ὁ γὰρ ἐπιβεβηκώς ἡνί-
οχος ὡς ἄρματι πτηνῷ τῷδε τῷ κό-
σμῳ. IV 282, 16 δὲ ἅπαντα τὸν κόσμον
ἡνιοχῶν. I 2, 12 τινὲς γὰρ τὸν κόσμον
μᾶλλον ἢ τὸν κοσμοποιὸν θαυμάσαν-
τες. II 159, 16 ὅ τε κοσμοποιοὶ καὶ ὁ
κ. γεραίρηται. IV 231, 18 εἰ καὶ μὴ
τοῦ κοσμοποιῦ δυνατόν, ἀλλὰ τοῦ γε
κόσμου διηνεκῶς ἀξίον εἶναι πειρᾶσθαι.
II 247, 21 ἐπιβεβήκεν ὁ κυβερνήτης
θεός. III 237, 3 ὃν ὁ κ. ἅπας, καὶ σὺ
οικοδεσπότην σχήσεις. IV 231, 14 cf.
256, 2. 299, 4. V 24, 7 (ὁ τοῦ κόσμου
πατήρ). IV 289, 15 (ὁ πατήρ καὶ ἡγε-
μὼν τοῦ κόσμου). III 45, 27. IV 211, 15.
VI 176, 19 (ὁ πατήρ καὶ ποιητὴς τοῦ κό-
σμου). II 63, 1 ὁ δὲ θεός πατήρ καὶ
τεχνίτης καὶ ἐπιτροπος τῶν ἐν οὐρανῷ
τε καὶ κόσμῳ. V 336, 8 ὁ ποιητὴς
εἰργάσατο τὸν κόσμον. II 158, 19 τὸν
σύμπαντα κόσμον ὁ ποιητὴς ἐτελεσφόρησεν.
III 31, 14 τὸν κόσμον ἐδημιουργεῖ (ὁ
τεχνίτης). — VI 99, 6 ψυχὴ δὲ τοῦ
κόσμου ... ὁ θεός. II 4, 4 (ὁ θεός)
πεπλήρωκε τὸν κόσμον αὐτοῦ. III
238, 16 (ὁ θεός) τὸν γὰρ κόσμον ἅπαντα
ἐξάψας αὐτοῦ. III 164, 19 sq. πρὸ τῆς
τοῦ κόσμου γενέσεως ἱκανὸς ἦν αὐτός
αὐτοῦ ὁ θεός καὶ μετὰ τὴν τοῦ κόσμου
γένεσιν ὁ αὐτός ἔμενεν. IV 60, 1 οὐρανὸς

Philonis opera vol. VII

μὲν ἐν κόσμῳ, θεὸς δ' ἐν οὐρανῷ.
II 294, 1 θεοῦ δὲ εἰ καὶ σύμπας ὁ
κ. (ὄχημα). II 2, 2 cf. 143, 22. III
244, 22, 24 θεοῦ δὲ οἶκος αἰσθητός ...
ὅδε ὁ κ. III 256, 14 πᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ
ὁ κ. ἀνάθημα θεοῦ. II 158, 13 cf. III
251, 13. 17. V 17, 3 σύμπας ὁ κ. ἱερὸν
ἀξιώχρευν (θεοῦ) I 72, 4 θεοῦ γὰρ οὐδὲ
ὁ σύμπας κ. ἀξίον ἂν εἶη χωρίον καὶ
ἐνδιαίτημα. II 140, 11 αὐταρκέστατον ἐν-
διαίτημα ... θεῷ. II 159, 1 (τῶν τοῦ
θεοῦ ἔργων) προσθήκης οὐδεμιᾶς ἐξωθεν
εἰς κόσμον δεομένων. II 106, 5 ὁ κ.
ἅπας, ἡ μεγίστη καὶ τελευτάτη τοῦ ὄν-
τος θεοῦ ποίμνη. III 250, 6 cf. 249, 6
τὸ τοῦ θεοῦ καλὸν ποικίλημα, ὅδε ὁ κ.
III 180, 17 θεοῦ καρπός. IV 168, 16
θεῷ ... ὁ σύμπας κ. υποβέβληται. VI
98, 21 ἀέρι καὶ τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ
κόσμου παριστάμενος (ὁ θεός). I 90, 8
οὕτε κόσμου γενομένου συντάττεται τι
αὐτῷ (sc. θεῷ). III 152, 23 (ὁ θεός) τὸν
γὰρ σύμπαντα τοῦτον κόσμον ὤμβρησε.
V 238, 25 εὐαρεστεῖται γὰρ τις θεῷ, κό-
σμῳ, φύσει, νόμοις. VI 142, 21 τὰ μέρη
τοῦ παντός καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον ...
παρακαλέσοντας εἰς εὐχαριστίαν τὴν σὴν.
I 130, 4 δωρεὰ γὰρ καὶ εὐεργεσία καὶ
χάρισμα θεοῦ τὰ πάντα ὅσα ἐν κόσμῳ
καὶ αὐτός ὁ κ. ἐστίν. II 193, 12 τὸ μέγα
δῶρον θεοῦ. II 176, 15 ὁ κ. ... οἷα
βραχεῖα δεξαμένην μεγάλην ἐπιπρεοῦσθα
τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων πηγῆς. II 79, 14
κεχαρίσται δὲ ὁ θεός ... κόσμον δὲ κό-
σμῳ καὶ τὰ μέρη ἑαυτοῖς τε καὶ ἄλλοις.
I 242, 4 οὗ σὺ μόνος ἀλλὰ καὶ ὅδε ὁ κ.
(θεοῦ κτήματα). II 105, 21. τοῦτο μέντοι
τὸ ἅσμα παντὶ φιλοθέμῳ μελετᾷ ἐμπρεπές,
τῷ δὲ δὴ κόσμῳ καὶ διαφερόντως. V
142, 2 ὅπερ ... θεὸς πρὸς κόσμον, τοῦτο
πρὸς τέκνα γονεῖς. III 164, 17 διανοίας
... κόσμου καὶ θεοῦ μεθορίου. I 60, 6
προνοεῖ τοῦ κόσμου ὁ θεός. V 341, 1 τοὺς
ἀπρονοήτον εἶναι τὸν κόσμον λέγοντας.
IV 287, 13 (ὁ ὄντως ὢν), ἄφ' οὗ τρόπον
πηγῆς ἄρδεται τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν
αὐτῷ τὰ ἐπὶ μέρους ἀγαθὰ. IV 146, 8
χεῖρα γὰρ θεοῦ ... ὑποστῆναι ἂν ... οὐδὲ
τὸν σύμπαντα κόσμον.

9. κ., quomodo referatur ad
λόγον, νοῦν, σοφίαν, δυνάμεις.
I 151, 30 ὁ λόγος δὲ τοῦ θεοῦ ὑπεράνω
παντός ἐστὶ τοῦ κόσμου. V 21, 10 λόγος
δ' ἐστὶν εἰκὼν θεοῦ, δι' οὗ σύμπας ὁ κ.
ἐδημιουργεῖτο. III 266, 5 τὸν ὅλον ἐσφρά-
γισε κόσμον εἰκόνι καὶ ἰδέξ, τῷ ἑαυτοῦ
λόγῳ. II 69, 18 ψ̄ (sc. λόγῳ) καὶ τὸν
κόσμον εἰργάζετο. II 247, 14, 17 τὴν
γούν εἰκόνα αὐτοῦ, τὸν ἱερώτατον λόγον,

μεθ' ὃν καὶ τὸ ἐν αἰσθητοῖς τελειότατον ἔργον, τόνδε τὸν κόσμον. III 130,7 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ὁ ποιῶν λόγῳ τὸν κόσμον ἐδημιούργησε. III 132,19 ὁ τοῦ ἡγεμόνος λόγος καὶ ἡ ποιητικὴ καὶ βασιλικὴ δύναμις αὐτοῦ· τούτων γὰρ ὅ τε οὐρανὸς καὶ σύμπας ὁ κ. ἐπικoinωνεῖ. II 135,3 οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις κραταῖον οὕτως, ὡς τὸν κόσμον ἀχθοφορεῖν ἰσχύσαι, λόγος δὲ ὁ αἰδιος θεοῦ. I 135,17 ὡς ..., καταλαμβάνειν καὶ τὴν σκιάν αὐτοῦ (sc. θεοῦ), ὅπερ ἦν τὸν τε λόγον καὶ τόνδε τὸν κόσμον. III 133,21 ἐνδύεται δ' ὁ μὲν πρεσβύτατος τοῦ ὄντος λόγος ὡς ἐσθῆτα τὸν κόσμον. — II 304,26 ὁ τοῦ παντός (νοῦς) ... τὸν κόσμον ἡνιοχεῖ. III 159,19 (ὁ νοῦς) τῷ κόσμῳ τὰ ὁραστῆριους ἦν περιέπειν δυνάμεις ὡς αἰτίας. — I 284,22 (ἡ σοφία) μήτηρ τῶν ἐν κόσμῳ. III 45,26 ὁ θεῖα σοφία δημιουργηθεὶς κ. II 276,14 τὴν δὲ σοφίαν αὐτοῦ διασυνίστησιν οὐ μόνον ἐκ τοῦ τὸν κόσμον δεδημιουργηκέναι. II 147,19 ὥστε ... τὸν σύμπαντα κόσμον ἀξιώχρεω κληῖρον αὐτῆς (sc. σοφίας) ... νομίζειν. V 233,7 σοφίαν δὲ πρεσβυτέραν ... τῆς (γενέσεως) τοῦ κόσμου παντός οὖσαν. II 74,14 οὕτως ἐπιστήμην θεοῦ καὶ σοφίαν ... τίς ἀν ἀκραίῳν ῥῆξασθαι θύνατο θνητός ὢν; ἀλλ' οὐδ' ὁ σύμπας οὐρανὸς τε καὶ κ. — III 64,9 τὰς πεπταρὰς ἀρχὰς τε καὶ δυνάμεις, ἐξ ὧν συνέστηκεν ὁ κ. III 305,5 (αἱ) κατὰ τὸν κόσμον (ἀνθρώπειαι τε καὶ θεῖαι δυνάμεις). IV 17,2 οἰκονομεῖσθαι τὰ ἐν κόσμῳ δυνάμειν, ἃς περιέχουσιν ἀριθμοί. Cf. Nr. 2.

10. κ., quomodo referatur ad φύσιν et νόμον. I 1,13 τὸ βούλημα τῆς φύσεως ..., καθ' ἣν καὶ ὁ σύμπας κ. διοικεῖται. VI 102,2 ὅτι φυσιολογεῖται ὁ κ. καὶ φύσις λογική. VI 96,10 sqq. τὴν τοῦ κόσμου φύσιν λεκτέον εἶναι μακράν. VI 84,14 τὴν τοῦ κόσμου φύσιν γίγνεσθαι τῆς τοῦ ὅλου διαμονῆς. VI 84,3 ἐν δὲ τῷ κόσμῳ κατὰ φύσιν ἕκαστα τῶν μερῶν διατέτακται. V 8,14 ταυτὶ δὲ τὰ γράμματα (sc. ἐν ταῖς τῆς φύσεως στήλαις) τῷ κόσμῳ συνδιδαιμύζειν ἀναγκαῖον. I 1,11 τοῦ κόσμου τῷ νόμῳ καὶ τοῦ νόμου τῷ κόσμῳ συνάγοντος. VI 106,1 τὴν ἐνυπάρχουσαν ἰσονομίαν τῷ κόσμῳ κατανοήσας.

11. κ. est πόλις, πολιτεία, πατρις. I 50,4. 198,21. V 97,17. 203,9. 343,14. 17. 345,6 (πόλις). III 298,10 (πόλις θεοῦ). I 135,4. 200,8. IV 18,4. V 4,1 (ἡ μεγίστη πόλις). IV 67,17.

V 9,8 (μεγαλόπολις). I 3,12 ἀναρχίαν ὡς ἐν πόλει κατασκευάζον τῷ κόσμῳ. II 267,4 cf. IV 212,6 ἐλαύνειν ἐκ τῆς τοῦ κόσμου πολιτείας. IV 15,4 τὴν παντός λόγου κρείττονα πολιτείαν, ἣ χρῆται ὁ κ. II 53,25 πολιτείας τῆς παρὰ τῷ κόσμῳ τυχεῖν. IV 76,3 ἐν τῷ μεγίστῳ καὶ ἀρίστῳ πολιτεύματι τοῦδε τοῦ κόσμου. II 279,24 ὁ μὲν δὲ κ. καὶ ὁ κοσμοπολίτης πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν ἀναπέπλησται. VI 70,21 θεραπευτῶν ..., οὐρανοῦ μὲν καὶ κόσμου πολιτῶν. III 213,11 (μεῖζων πατρίς). II 249,11 (ὁ ἀστείος τρόπος) τὸν κόσμον ὡς ἄστου καὶ πατρίδα οἰκήσας. V 24,14 τὸν κόσμον ... ἑαυτοῦ πατρίδα εἶναι νομίζειν. IV 157,17 ἀνῆκε πάντα τὸν κόσμον ὡς κληρονόμῳ κτήσιν ἀρμόζουσιν. IV 158,5 cf. III 239,5 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος ... ὅλον τὸν κόσμον κληῖρον λαβών.

12. homo est mundus parvus: III 36,5-8 βραχύν μὲν κόσμον τὸν ἄνθρωπον, μέγαν δὲ ἄνθρωπον ... τὸν κόσμον εἶναι. II 13,6. 139,15 sq. IV 231,20 sqq. (ἄνθρωπος, βραχὺς κ.). II 312,16 τὸν μέγιστον καὶ τελειώτατον ἄνθρωπον, τόνδε τὸν κόσμον. I 51,8 (ὁ ἄνθρωπος ψκείωται) κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος κατασκευὴν ἅπαντι τῷ κόσμῳ. III 60,9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λογιζόμεν, τοῦτο ἐν κόσμῳ ἦλιος. I 23,10 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ, τοῦτον ὡς εἰκοι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐν ἀνθρώπῳ. III 277,19-21 μέρος δὲ τοῦ παντός ἄνθρωπος, ὥστε γεγωνὸς εἰς τὸ συμπλήρωμα τοῦ κόσμου δικαίως ἀν αὐτὸς ἐκείνῳ συντελοῖ. IV 7,17 ὁ ἔβδωμος ἀριθμὸς ἐν τε τῷ κόσμῳ καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἀεὶ ἀστασίαστος. IV 277,6 εἰς ἕκαστος, ὅταν ἡ νόμιμος καὶ θεῖα καταπειθῆς, ἰσότης ἐστίν ... παντὶ τῷ κόσμῳ.

13. mundi adoratio et contemplanatio: V 148,14 τὸν σύμπαντα οὐρανὸν τε καὶ κόσμον σέβειν. III 93,10 οἱ ... πολλοὶ ... τὸν παγέντα κόσμον ... ἐτίμησαν. IV 281,3 ἐκτεθεικῶσι ... οἱ δὲ τὸν σύμπαντα κόσμον. III 81,23 κόσμον πρὸ θεοῦ τετιμηκώς. V 12,15 ἐπὶ τὴν τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ καλέσαι θέαν. IV 36,16 καταθεῶνται τὰ ἐν κόσμῳ. VI 73,11 „τὸν κόσμον θεάσασθαι“ (Anaxag.). V 65,12 cf. 99,16 πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ποδηγετοῦντα. IV 38,4 ἐκ τῆς περὶ τὸν κόσμον θεωρίας. IV 46,8 εὐφραίνεσθαι τοῖς τοῦ κόσμου θεωρήμασιν. III 263,18 θεωρῶν μὲν τὰ ἐν κόσμῳ.

III 245,10 ὅσοι τὸν αἰδῶν κόσμον καταλαβεῖν ἐθέλουσιν. VI 76,11 πρὸς τῶν τὸν ἅπαντα κόσμον τῇ λόγῳ καθαιρούντων. VI 74,1 ἡ σκέψις τοῦ κόσμου. III 286,19 νοὺς θεωρητικὸς θεοῦ τε καὶ κόσμου. V 203,18 τὸ γὰρ περὶ θεοῦ σκοπεῖν καὶ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. IV 38,12 (ἡ ὁρασις) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν καὶ κόσμον γλιγομένην καταθεάσασθαι. I 279,1 cf. 278,24.28 ὅταν (ὁ νοῦς) ἐνοῇ κόσμον, τοῖς πέρασι τοῦ παντός συνευρύνεται. II 77,17 τοῖς ... τὸν κόσμον ἐξαίφνης ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας ὁρῶσιν. V 206,17 θεωρῶν ὄντα τὸν σεμνοτάτου τῶν κατὰ τὸν κόσμον, οὐρανοῦ. III 102,10 ὅλη γὰρ ἐστὶν αὐτῆς (sc. τῆς φιλοσοφίας) ὅδε ὁ κ. I 131,22 (ὅταν ὁ νοῦς) συνδιατρέβῃ θεωρημασίαν τοῖς περὶ κόσμου. V 150,13 συμπεριπολεῖν ... σύμπαντι οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. I 134,27 ἀπὸ τοῦ κόσμου ... ἀντίληψιν ἐποιησάμεθα τοῦ αἰτίου. IV 184,17 ὁ μὴ μόνον τὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ τὸν κοσμοποιὸν αὐγῶν ὁρᾶν. III 170,12 μεταναστάντος ἀπὸ τῆς περὶ τὸν κόσμον θεωρίας πρὸς τὴν τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμην. II 37,8 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὄν ... ἐκ τῶν κατὰ τὸν κόσμον ὁυνάμεων ... κατανοεῖσθαι τε καὶ γνωρίζεσθαι συμβέβηκε. IV 19,9 τῇ τῶν ἀστέρων χορεία προσεῖχεν ἔξω τοῦ κόσμου ... νοήτην φύσιν οὐδεμίαν ἀπλῶς καταλαμβάνων. II 181,15 αὕτη (sc. Σάρρα) μὲν οὖν ὑπερκύψασα τὸν σωματοειδῆ πάντα κόσμον.

14. τὰ ἐν κόσμῳ etc.: III 28,13. 209,24. 210,3. IV 129,14. V 4,8 (τὰ ἐν κόσμῳ). II 206,10 τὰ ἄλλα ὅσα ἐν κόσμῳ. III 47,17 πάνθ' ὅσα ἐν κόσμῳ σχεδὸν ἐναντία εἶναι. III 35,15 ὅσα ἐν τῷ παντὶ κόσμῳ. V 203,13 (τὰ) κατὰ τὸν κόσμον. I 26,4. 119,27 cf. III 272,2 (τὰ ἐν κόσμῳ πάντα). I 191,16 τὰ γὰρ ἐν κόσμῳ καλὰ. V 173,7 (τὰ ἐν κόσμῳ κτήματα καὶ κειμήλια). III 145,10 (τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πράγματα). II 191,16 τὰ ἐν κόσμῳ σώματα. I 175,18 ἦν (sc. τάξιν) ὁ γεννήσας πατὴρ αὐτοὺς (sc. ἀστέρας) ἔταξεν ἐν κόσμῳ. II 32,9 ὑετῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ (φορὰ). III 234,4 cf. 236,7 κλίμαξ τοίνυν ἐν μὲν τῷ κόσμῳ συμβολικῶς λέγεται ὁ ἀήρ. V 123,12 δι' ἣν ἔλαγον ἐν κόσμῳ ὁ ἀριθμὸς προνομίαν. — II 254,28 μέρος οὐδὲν ἔρρημον. III 51,12 ἵνα μὴδὲν μέρος τοῦ κόσμου δίκην ἀχαριστίας ὀφλῇ. I 293,8 καθ' ἐν τοῦ κόσμου μέρος προφαίνεσθαι. I 39,17 τί γάρ οὐ φιλέβδομον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ μέρος. I 114,13. 176,11. II 2,10. III 234,9. 242,16. 260,8. IV 1,11.

171,17. 279,1. 282,2. V 193,3. 235,24. 286,1. VI 80,11 (μέρη). III 93,8 ἐννέα ... ἔλαχε μοίρας. — III 32,19. 45,11. 208,6. IV 142,4. 221,2. 275,10. VI 81,4. 105,20. 106,7 (τὰ τοῦ κόσμου στοιχεῖα). II 157,9 τοῦ παντός ῥίξας, ἐξ ὧν ὁ κ., τέτταρας εἶναι συμβέβηκε. III 208,9 cf. II 134,17.22 ἐν ... τῷ κόσμῳ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ οὐρανὸν τέτταρα τὰ πάντα εἶναι. III 70,25 (ἐναντιότητες), ἐξ ὧν ἅπας ὁ κ. συνέστηκε. IV 224,12 τὸν γὰρ μέσον ταῦτα (sc. γῆ καὶ ὕδωρ) τοῦ κόσμου τόπον κεκλήρωται. IV 228,7 τὴν κατωτάτω χώρᾳ ἔλαγον ἐν κόσμῳ, γῆ καὶ ὕδωρ. IV 92,1 ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ τὰ οὐράνια τῶν ἐπιγείων (διαφέρουσιν). V 139,1 ἵνα ... πλήρης ὁ κ. ἡ τοῦ φύσει παγκάλου φωτός. I 196,15 πρὸς τὴν τοῦ κόσμου παντός ἐκπλήρωσιν. V 80,9 πολυαρχίας λόγῳ τὸν κόσμον ἀναπλήσαντες. III 244,16 πᾶν τὸ ὑφεστὼς χώραν τινὰ κατεῖλε ... ἡ ἐντός τοῦ κόσμου ἡ ἐκτός αὐτοῦ μετακόσμιον τινα. VI 79,18 cf. 104,3 ἐκτός μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τοῦ κόσμου. VI 212,7 ἄχρη τῶν τοῦ κόσμου περάτων. I 114,12 οὐ γὰρ ἔξω γέ τις τοῦ κόσμου φεύγειν δυνήσεται. V 71,5 τὸν μὴδὲν εἰς τὸν κόσμον ἀλλὰ μὴδὲ σαυτὸν εἰσεννηγοῦσα. I 114,23 ὁ δὲ γορρυὴς ἐκ κόσμου πάντα καὶ εἰς κόσμον ἀνάγων.

15. All: IV 227,17 cf. 231,8. V 22,4. 24,6 (ἡ τοῦ ἀρχιερέως ἐσθῆς) ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα τοῦ κόσμου. II 142,25 παράδεισος. II 247,14 cf. 248,4 ὡς εἶδος πλῆθους.

κουρίδιος. III 79,5.

κουροτροφεῖν. II 274,26. III 260,28.

κουροτρόφος. I 284,21.

κοῦφος. II 46,10. III 53,24. V 370,25 (ἀήρ). I 224,2. V 168,6 (ἀμαρτήματα). II 3,3. 201,12 (ἀμαρτήματα). I 71,15 (αὔρα). VI 9,1 ἡ ἀφροσύνη. III 12,1. 232,21. 286,12 ἄχθος. II 96,24 (γνώμη). II 25,9 (ἐννοια). II 233,26 (ἔρωτες). II 62,8 (εὐχέρεια). II 163,3 (θάνατος). II 216,5. 300,8. IV 161,13. V 303,2. 365,18 κακὸν. V 368,1 τὸ κουφότατον ... τῶν κακῶν. I 116,4 (λογισμός). III 199,20 κοῦφόν τε γὰρ ὁ λόγος. II 138,21 φύσις κοῦφον ὁ νοῦς. I 221,8 πάθος. IV 265,7 πόνος. I 122,28 αἰ τοῦ φαύλου πράξεις. III 235,6 (πτερά). VI 105,1 (πῦρ). II 233,19 (τὰ τυχερά). II 296,12 (τὰ φαῦλα). IV 172,15 κουφόταται γὰρ ἐγίνοντο (αἱ χειρες). — II 205,5. III 31,16. 19 sqq. τὸ κοῦφον opp. vel conl. τὸ βαρὺ.

VI 114, 9 τοῦ κουφοτάτου, τῶν φύσει ἀντιπάλων. I 90, 13. III 47, 18 θερμὸν ψυχρὸν βαρὺ κοῦφον ξηρὸν ὑγρὸν. III 45, 16 τὰ κοῦφα οἱ πρ. τὰ βάρους ἔχοντα. III 45, 21 τῶν κοῦφων, ἀέρος καὶ πυρός, [τὰ] συμμετα. I 293, 5 cf. III 34, 6. VI 108, 3 πρὸς τὰ τῇ φύσει κοῦφα ἀέρα καὶ πῦρ. III 34, 5 ἵσα τὰ βαρέα τοῖς κοῦφοις ἔτεμνε. IV 294, 18 μὴδὲ τὰ κουφοτάτα. II 113, 17 ἀλλ' ὅμως κουφότερα ἀδικοῦσιν. VI 178, 12 κουφότερα δὲ τῶν μελλόντων λέγεσθαι ταῦτα. — I 128, 4. II 33, 9 κοῦφος.

κουφότης. I 185, 25. III 61, 18.

κοχλίας. I 241, 11.

κραδαίνεσθαι. IV 45, 8. V 340, 13.

κράζειν. II 189, 6 ἐν ἡμῖν αἱ ἀλογοὶ ὀρπαί.

κραίπαλιν. II 39, 9.

κράμα. III 188, 10 ἡμεῖς γεγόναμεν κράματα. V 17, 6 κράματα ἐκ λογικῆς καὶ ἀλόγου φύσεως. III 236, 3 σελήνη ... κ. δὲ ἐκ τε αἰθερώδους οὐσίας καὶ ἀερώδους. III 209, 23 ἐξ οἰκείου καὶ ἀλλοτρίου πυρός. II 189, 22 τὸ ψυχρῆς καὶ σώματος. II 207, 2 ἐκ τε τῶν ὑποκειμένων καὶ φωτός (χρῶμα). II 74, 19 εἰ δὴ τοῦ ἀνειμένου ... κράματος ἐμπιπὲν καὶ ἀπολαῦσαι δυνήσθημεν. Cf. II 265, 8. III 8, 5. IV 235, 21. V 64, 3.

κράσις. II 264, 23 sq. ἡ μῖξις, ὥσπερ ὁ παλαιὸς λόγος, καὶ κ. ἀλλ' ἡ μὲν μῖξις ἐν ξηραῖς, ἡ δὲ κ. ἐν ὑγραῖς οὐσίαις δοκιμάζεται. III 53, 12 (coni. μῖξις, διαίρεσις, πολυμέρεια). III 35, 21 ἡμᾶς ... κρᾶσιν εἶναι τῶν τεσσάρων δυνάμεων. I 260, 7 cf. III 45, 22 τῶν στοιχείων. III 45, 9 τοῦ ὅλου. V 370, 4 ἀπὸ τοῦ συμφοῦς ἀέρος. IV 228, 4 ἡ σύνοδος καὶ κ. ἀμφοῖν (sc. γῆς καὶ ὕδατος). III 266, 18 οἶνων ἀμυθῆτων. III 42, 10 μερῶν τε καὶ ἡθῶν. IV 298, 18. V 18, 9. 28, 10. 301, 7. 335, 8 ἡθῶν. IV 261, 6 ἡθῶν καὶ μέλους. II 167, 10 cf. III 172, 11 ἐνὸς μέλους. II 23, 23 ὄργανα κατὰ τὰς τοῦ μέλους ἀπείρους ὅσας κρᾶσεις μεθαρμόττεται. IV 261, 9 ἐξ ὧν (sc. φθόγγων), ὅταν ἡ κ. γένηται σύμμετρος, ἥδιστον ... ἀποτελεῖται μέλος. III 87, 12 cf. II 206, 19 χρωμάτων. I 177, 7 τῶν ἀκράτων δυνάμεων. II 75, 9 τὸ ... πνεῦμα ... τὴν δυάδος κρᾶσιν ἀρμονίως ἀποτελεῖ. V 27, 4 ἵνα ... μηδεμίαν κρᾶσιν αἱ γοαὶ πρὸς ἑτέραν οἰκίαν λαμβάνωσιν. VI 83, 7 τὰ συνελλυθότα ἐν τῇ κρᾶσει

κραταιός. I 21, 4 ἰχθύων γένη ... κραταιότερα. II 245, 23 κατορθώσεως ... θεμέλιοι. II 64, 3. III 56, 1 (δεσμός).

II 43, 26 (διαμονή). II 239, 10 (δύναμις) τῶν θελόν ... δογμάτων. V 74, 13 θεός. III 256, 11 (λόγος). VI 80, 11 τοῦ ὅλου τὸ μέρος ... κραταιότερον. I 211, 19 (ρίζαι). VI 171, 6 τὰ σώματα. II 115, 6 (ἡ χαλκοῦ κραταιοτάτη ὕλη). — VI 31, 9 πυρός καὶ σιδήρου, τῶν ἐν τῇ φύσει κραταιοτάτων, φανερὲς δυνατώτερος. — I 123, 9. 170, 8. 285, 8. II 62, 9. 233, 12. III 227, 5. 238, 22 κραταιῶς. II 297, 19 κραταιότερον. II 118, 5 σφόδρα καὶ κραταιότατα.

κραταιότης. I 139, 2.

κραταιοῦσθαι. II 248, 24 δοκοῦσι ... οἱ φαῦλοι τὰ ἀσθενῆ κ. II 248, 14 τὰ πάθη καὶ τὰς κακίας ... λόγῳ κραταιοῦμενοι. III 96, 24 συνέσειν καὶ ἀγγίχειν κραταιωσάμενοι. VI 8, 13 τὴν γὰρ ψυχὴν εὖ μάλα κραταιωθείς. II 127, 22 τὰς τῶν τελειωθέντων ψυχᾶς κραταιωθείσας

κρατεῖν. II 190, 16 ἰσχύς γὰρ τοῦ κ. αἵτιον. I 146, 14 οὐ γὰρ δύναται τὸν αὐτὸν κ. χῶρον φρόνησις. I 188, 21 ὁ νομίζων καταλαμβάνειν ἡ κ. καταλαμβάνεται καὶ κρατεῖται. II 10, 2 ὅς μὴδ' αὐτοῦ κ. ἱκανός ὢν. II 102, 19 cf. 213, 9 οὐκέτι κ. ἑαυτὸν δύνανται. II 108, 10 ὅτι δύνανται κ. τῶν ἀλόγων. II 110, 6 (ὁ νοῦς) κ. ἀδυνατεῖ τῶν ἡνίων. II 114, 3 δύνασθαι κ. ἱππων. III 261, 12 ὥς ἐν μέρει κ. τε καὶ ἡττάσθαι. IV 48, 22 ἐξ ὧν περιγίνεται τὸ βεβαίως κ. I 80, 16 ἀδικία κρατεῖ. I 87, 20 κρατεῖ δὲ ὁ εἰς. I 104, 12 sq. ὅτε μὲν γὰρ ἡ αἴσθησις κρατεῖ ..., ὅτε δὲ ὁ νοῦς κρατεῖ. I 117, 3 τὸ δ' ὑπομνησθεσθαι ... κρατεῖ καὶ δουλοῦται βιαίως τὸν λογισμόν. I 145, 10 αὐτῇ (sc. ἡ γαστήρ) κρατεῖ καὶ ἡγεμονεύει παντός τοῦ σώματος. I 139, 8 κρατοῦντος μὲν γὰρ λόγου. I 88, 27 sq. κρατοῦντος μὲν τοῦ χειρόνος σώματος, κρατουμένου δὲ τοῦ κρείττονος ψυχῆς. V 204, 10 κρατούσης μὲν ὀργῆς. I 133, 24 ἕως ... βέβαιος αὐτῆς μνήμη κρατήσῃ. I 139, 13 ὅταν ὁ ψυχῆς κρατήσῃ πόλεμος. III 61, 19 ὅταν δὲ ἐπιθυμία κρατήσῃ. I 162, 29 ἀφηνιασάντων δὲ ἐκείνων (sc. τῶν ζώων) καὶ κρατησάντων. II 87, 18 τῶν ἐν αὐτῇ (sc. πλούτῳ) κεκρατήκας οὕτως. II 35, 18 ἀκοαῖς γε μὴν ἡ ὁραῖς πολλὰ τῇ περιόντι τὰ ἀλογα κεκρατήκεν. I 188, 22 ὑπὸ κεκρατηχόσιν ἐχθροῖς.

κρατεῖσθαι. I 49, 18 τῶν γὰρ σιδηρῶν δακτυλίων ὁ μὲν αὐτῆς (sc. τῆς μαγνήτιδος λίθου) παύσας βιαιότητα κρατεῖται. I 197, 14 νοῦς ὅτι ζῶμεν κρατούμεθα μάλλον ἢ ἄρχομεν. IV 302, 12 ὁ τε κρατηθεὶς ἐπιθυμία. I 96, 17 (ὁ νοῦς)

κρατηθεὶς τοῖς ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ἄγουσι. I 117, 6 ἵνα μὴ (ὡς διάνοια,) κρατηθεῖσα κακοδαίμονῃς. I 140, 21 ἄτε μέτρη κεκρατημένος ψυχῆς.

κρατήρ. III 289, 14 (θεῖος). III 298, 10 τοῦ θεοῦ πόματος. III 42, 16 sqq. (αἰ αἰσθηταί).

κρατιστεύειν. II 66, 9. V 269, 11.

κράτιστος v. κρατός.

κράτος. II 236, 7 τῶν ἀμεινόντων καὶ ἀψευδῶς ἀγαθῶν. V 201, 18 τῶν αἰσθησέων. II 28, 13. 62, 2 (τῶν) ἀρετῶν. I 14, 18. II 51, 9. 107, 22. 150, 24. 226, 23. 266, 14. III 235, 18. IV 142, 5. 193, 14. V 154, 11. 358, 3. VI 182, 13 (τῆς) ἀρχῆς. I 284, 11 (τῶν ὅσα γειώδη καὶ θνητά). III 273, 16 (ἐγθρῶν λογισμοῦ). II 2, 22 δυνάμειως. II 7, 17 τοῦ ἐσώματος. III 239, 17 τοῦ ἡγεμόνος. I 107, 2. II 143, 6. 145, 9. 249, 4. III 280, 23. 281, 19. 301, 11. 304, 28. V 71, 1 (τοῦ) θεοῦ. II 275, 8 τοῦ ὄντος. II 273, 24 πάθους ἀλόγου. II 75, 14 τῆς ἐναντίας πρὸς τὸ βέλτιον ῥοπῆς. III 191, 23 σωτήρος. — I 197, 1 ἀπάντων. VI 65, 4 ἐπὶ τοῖς ἀσθενετέροις. I 27, 14 τοῦ βίου. V 249, 20 cf. III 2, 17. VI 181, 21 γῆς καὶ θαλάττης. V 181, 13 τῶν ἐπιγείων. I 185, 22 Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. I 18, 21 τῆς ἡμέρας. V 74, 10 τῶν ὄλων. I 56, 4 πάντων ... μικρῶν τε καὶ μεγάλων. — V 344, 14 ὁ πατήρ ... x. δοὺς τῇ τῆς ὀφειως προσβολῇ. I 128, 19 δυναστεία κράτους αὐτεξουσίαν ἠρώμενος (ὁ θεός). VI 80, 12 ὁ γὰρ κόσμος ἀνυπερβλήτῳ κράτει ἠρώμενος. III 7, 11 αὐτὸ ἀγνώστου σου τοῦ υπερβάλλον x. I 188, 15 ὡς περὶ οἰκείων ἀγωνισάμενος οἶσμαι τὸ x. I 147, 8. 167, 22. 188, 25. 205, 15. 258, 5. II 9, 11. 81, 5. 87, 22. 107, 18. 113, 5. V 150, 16. 156, 11. 163, 11. VI 64, 18 ἀνὰ x. I 117, 11 νικῆσειν κατὰ x.

κρατός. I. κρείττων. V 226, 1 τί δ' ἂν εἴη κρείττων ἀγαθόν ἢ VI 49, 14 τοὺς ἄνδρας ... χρημάτων κρείττωνας. III 177, 27 κρείττων δὲ θνητοῦ μὲν τὸ ἄφθαρτον. III 12, 9 (βίος) χρημάτων. I 109, 23. 82, 10 (γένος). V 323, 4 οἱ ἐπηλύται ... κρείττους χρημάτων καὶ ἡδονῆς. II 228, 23 (ἐπιστάσια). III 66, 10 τὸ γὰρ εὐήμερον πολυετίας κρείττων. V 66, 17 τοσοῦτ' x. ἢ ... εὐχαριστία. III 11, 25 (ζωή). VI 34, 14 (Ἡρακλῆς) τῶν Εὐρύσθεως ἐπιταγμάτων. I 7, 1 (ἰδέα). VI 26, 6 τὴν παντὸς λόγου κρείττονα κοινωνίαν. VI 86, 5-14 (κόσμος, δημιουργός). I 109, 25 κτήμα. I 80, 12 τὸ λογικόν, χεῖρον δὲ τὸ ἐπιθυμητικόν. V 325, 6 (ὁ λογισμός). II 32, 4 θεοῦ λόγων

(λόγος) τῶν ἀπάσης κρείττωνων ἀκοῆς. I 240, 9 ὁ μαρτυρῶν ... x. ἐστὶ τοῦ ἐκμαρτυρουμένου. III 115, 19. V 178, 7. 267, 3 (μέρος τῆς ψυχῆς). V 318, 7 (μεταβολή). III 174, 20 τὸ μνημονικόν τοῦ ἀναμνησκόμενου. III 237, 16. VI 170, 5. 171, 13 (μαίρα). IV 212, 4 νομίσας αὐτὴν (sc. τὴν νομοθεσίαν) κρείττονα καὶ θειοτέραν ἢ III 91, 21 (ὁ νοῦς) x. ἐν χεῖρονι. I 162, 27 νοῦς δὲ x. αἰσθησεως. I 2, 20 (ὁ τῶν ὄλων νοῦς) x. ἢ ἀρετῇ. V 56, 6 τὸ ὅλον τοῦ μέρους αἰεὶ κρείττων. V 12, 22 πάντας τοὺς ὁμοιοτρόπους ... κρείττους γεγονότας. V 130, 5 παράδειγμα τὸ κρείττων. II 306, 9 τὸ πεποικηκὸς δὲ τοῦ γενομένου κρείττων. V 375, 17 (πλοῦτος ... φθόνοῦ). I 49, 8 ἐφ' ὅσον δὲ x. ὁ ποιῶν, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τὸ γινόμενον ἄμεινον. IV 305, 14 (τάξις). V 131, 18 (τροφῇ). III 231, 19 ψυχῆς ἀσφαλεῖς υποδόρους ... δόξης κρείττους. I 14, 7 (φύσις). I 21, 13 (ἡ ἐβδομάδος φύσις) παντὸς λόγου x. IV 45, 21 (χαρά). III 241, 15 (χαρητήρ). V 65, 11 (ἡ ψυχὴ) ἐν ἀπασι x. II 216, 6 ὅση ψυχὴ σώματος x. — II 17, 19 τί γὰρ ἂν εἴη ... κρείττων. I 90, 14 sq. δ' γὰρ ἂν προσκριθῇ θεῷ, ἢ κρείσσον ἐστὶν αὐτοῦ ἢ ἔλασσον. I 158, 18 οὐδὲν γὰρ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κρείττων. II 289, 20 τὸ πεφυκέναι εὐλογίας ἄξιον ... κρείττων. I 291, 12 κρείττους τῶν ἀνεπιτροπεύτων νέων οἱ ... ἀρχῆς ἐξιωθέντες φυσικῆς. VI 50, 5 πόσω δὴ κρείττους οὗτοι. — I 80, 11 cf. 162, 26 τὸ μὲν κρείττων ἄρχειν αἰεὶ ... τὸ δὲ χεῖρον ἄρχεσθαι. VI 156, 11 τὸ κρείττων μὲν ἀγαθῶν. I 271, 3 τὸ ἐν ἀπασιν αὐτοῦ κρείττων. I 100, 11 ὅταν γὰρ τὸ κρείττων ὁ νοῦς ἐνωθῇ τῷ χεῖρονι τῇ αἰσθήσει. I 133, 20 πρεσβύτερον δὲ τὸ χεῖρον ἡ ἀνάμνησις εὐρίσκεται μνήμης τοῦ κρείττονος. VI 121, 24 ἀγνοία τοῦ κρείττονος. I 80, 9 ἢ τοῦ κρείττονος ἡγεμονία. II 250, 19 τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον. I 290, 26 ὁ πρὸς τοῦ κρείττονος καὶ ὠφελούντος ἀφεθείς. IV 76, 9 ἀπὸ τοῦ κρείττονος, τῆς ἐν ἑμαυτῇ διανοίας. I 89, 1 τοῦ χείρονος σώματος opp. τοῦ κρείττονος ψυχῆς. V 2, 12 τῷ ἀφανεῖ καὶ κρείττονι. IV 295, 2 cf. I 100, 13 τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ἀκολουθεῖν. I 274, 18 διὰ τὸ οἰεσθαι μὲν βεβουλευκέναι τῷ κρείττονι. V 63, 1 τῷ κρείττονι καὶ ἡγεμονικωτέρῳ τῶν ἐν ἡμῖν, ψυχῇ. I 75, 18. II 289, 15. III 64, 20. VI 206, 14 κατὰ τὸ κρείττων. IV 299, 2 κατὰ τὸ κρείττων τῶν ἐν αὐτῷ, τὴν ψυχῇ. III 227, 11 (ὁ λόγος) πάντα ἄγων ἐπὶ τὸ κρείττων. V 94, 7

μὴ ὑπαλλαττόμενος μήτε χεῖρον κρείττο-
νος μήτ' ἄμεινον χείρονος. — II 68, 2.
231, 15 τὰ κρείττω. — II 115, 4. 310, 4.
IV 282, 22. 290, 3 (ὁ κ.). IV 159, 6. VI
68, 16 (οἱ κρείττονες). V 374, 22 κρει-
τόνων ἄρχειν. VI 143, 18 ὑπ' ἐλαττόνων
κρείττους ... κατηγορεῖσθαι.

2. κράτιστος. IV 11, 6 (γένος)
ἀνθρώπων. I 171, 8 εἶδος. II 183, 4
(κτῆμα, ἀλήθεια). III 82, 2 (ὁ οὐρανός
τῶν γεγονότων). I 78, 16 τῆς χυτῆς
οὐσίας ἢ κρατίστη. — II 44, 14 cf. 26, 6.
163, 1. III 260, 24 τὸ κράτιστον τῶν ἐν
ῥῆϊν (ψυχῇ ἢ νοῦς). II 82, 11 (τὰ ἐν
τῇ φύσει κράτιστα.

κρεανομεῖν. VI 199, 3.

κρέας. V 54, 21 ἀθύρων, ἀνιέρων, βεβήλων,
ἀκαθάρτων, ὧν ἤψηκας κρεῶν. V 310, 8
ἐν γαλακτί κρέα συνέφειν. VI 221, 14
διὰ τί χοιρεῖων κρεῶν ἀπέχεσθαι. VI
220, 18 τὰ δὲ κρέα εἰς θοῖνην ... οἶκα-
δε κομίσαντες. I 22, 2 τοὺς ἄλλας τοῖς
κρέασιν (παρασπεύρειν)

κρείττων v. κρατός.

κρεμαννύναι. II 6, 17 ἔστιν αὐτῷ (sc.
τῷ ἄφρονι) ... πᾶσα ἡ ζωὴ κρεμαμένη.
All: II 13, 20. 22 ἐρμηνεύεται ... ὁ δὲ
Θαλαμεῖν κρεμαμένος τις.

κρεουργεῖσθαι. VI 154, 16.

κρεωφαγεῖν. V 307, 11.

κρεωφαγία. V 35, 24. 238, 13.

κρημνοβατεῖν. VI 1, 9.

κρήνός. I 80, 17. II 110, 20.

κρήνη. II 11, 15.

κρηπίς. III 231, 17 ὄλου τοῦ βίου.

κρίθῃ. I 246, 12. V 129, 5.

κρίθινος. V 128, 21.

κρίμα. I 156, 4. II 253, 19.

κρίνειν. I 94, 8 διὰ τὸ κ. αὐτὰ βέλτιστα.

V 223, 3 ὡς δέον, ἃ μὲν εἶδὲ τις, πιστὰ
κ. V 283, 8 οὐτε δυνατόν ἄλλω τῷ κ.
ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ. V 222, 2 ἐάν τις δικά-
ζων εἰσίων ἐν ταύτῃ νομίσῃ κ. τε καὶ
κρίνεσθαι. V 225, 10 μὴ πρὸς δόξαν
ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν μελλόντα κ. II
207, 15 τὸν ἐκ τοῦ κ. ὀλισθόν. III 76, 12
κρίνει δὲ τὸ αἰσθητὸν αἰσθήσεις. III 78, 1
ἃ περιβλέπτα ... ὁ πολὺς ... ὅγλος
κρίνει δεδεκασμένους μὲν ἀνοσίς. I 128, 10
(ὁ νοῦς) πονηρὸν καὶ δυσμενὲς κρίνει τὸ
σῶμα. I 94, 12 τὴν τῶν χρημάτων κτή-
σιν ὁ μὲν <φαῦλος> τελειότατον ἀγαθὸν
κρίνει. II 90, 19 κρίνουσι τὸ μὲν παν-
οὔργον αἰρετόν. II 204, 5 ἄλλοτε ἄλλως
τὰ αὐτὰ κρίνουσιν. I 87, 8 ὅταν ...
τὰς αἰτίας ἐρευνήσαντες κρίνωσιν ἐκου-
σίως. V 248, 22 ἐν' οἱ μὲν τὰ βραχύτερα
κρίνωσιν. III 21, 9 sq. τὸ κρίνον τοῦ
κρίνοντος ἄμεινον ἢ χεῖρον. III 173, 1

στόμα κρίνον. I 159, 29 (ἡμεῖς) ἄξιον
τὸ γέννημα κρίνοντες κτῆμα θεοῦ νομι-
εῖσθαι. II 79, 4 κρίνοντος τοῦ αἰτίου
ῥωρεῶν ἄξιους τοὺς ... V 247, 13 ἄρ-
χοντος ... τὰ δίκαια κρίνοντος δικαίως.
I 117, 26 τῷ δόγματι τῷ <τ>α περὶ σῶμα
καὶ τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ κρίνονται. II 203, 9
(τὰ κρίνοντα opp. τὰ κρίνόμενα). V 266, 12
ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα κρίνόντων. II 49, 14
κρίνοντας ἕκαστον αὐτῶν οὐκ ἀγαθὸν
[μόνον]. I 125, 25 (ὁ νοῦς) ἔκρινεν εὐ-
θὺς τὴν φωνήν. V 271, 12 συμφέρον ἔ-
κρινε διατάξασθαι. III 36, 14 „κατὰ γὰρ
τὸν μικρόν καὶ κατὰ τὸν μέγαν“ ...
ἔκρινε (ὁ θεός). II 79, 15 οὐδὲν δὲ κρίνας
ἄξιον χάριτος (ὁ θεός). I 257, 6 τὴν
δεδεγμένην οὖν χώραν ... ἀναγνὼν ἡ εὐαγγῆ
κρίνας ὁ νομοθέτης. II 57, 14 (Ἄννα)
μὴδὲν ἴδιον ἑαυτῆς κρίνουσα ἀγαθόν.

κρίνεσθαι. IV 180, 13 τὰ τέλη ταῖς
ἀρχαῖς πολλάκις κρίνεται. I 172, 20 cf.
VI 31, 7 ὁ κρίνόμενος. V 225, 1 τὰ πράγ-
ματα πρὸ τῶν κρινόμενων ἐξετάζειν. V
225, 8 προσήκει τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν τοὺς
μὲν κρινόμενους ... παρακαλύπτεισθαι.
V 252, 18 μυρία βλάβει τοὺς κρινόμενους.
VI 3, 19 ὧν τὸ συνέδριον ὑπὸ τῶν κρι-
νομένων δεῖ δεκαζόμενον. I 42, 4 τὰ δὲ
διὰ τῆς ... ὀφείως κρίνόμενα. III 17, 7.
21, 11 (τὰ κρίνόμενα). II 79, 6 τὸν ἄξιον
χάριτος κριθήσομενον παρὰ θεῷ. II 80, 23
ἐν ὑπαρχοῖ καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἀμαρ-
τημάτων ... πιστοὶ κριθέντες γίνονται.
III 180, 23 νομιζόντες ἄριστον κεκρίσθαι
παρὰ ὀρθῷ λόγῳ τὸ μὴδὲν ἀποφάνειν
... I 274, 10 κεκριμένου καὶ μέσου βίου
μετεποίησας ἄν. I 139, 23 οὗτος (sc. ὁ
γεγωννός λόγος) δὲ ἡ ἀκριτομυθία ἐστὶ
καὶ ἀδόκιμος ἢ κεκριμένος καὶ δόκιμος.
I 143, 28 cf. 140, 13 λόγῳ κεκριμένῳ.

κρίσις. I 30, 6 κριοὶ δὲ βρισκόντες βαθέσι
μαλλοῖς ὑπόπονοι. IV 286, 12 τὸ κάλλι-
στον τῶν σκεπασμάτων, ἐσθῆτα, παρέχει.
I 141, 30 sq. ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώ-
σεως. V 33, 11 μίσχους καὶ κριοὺς καὶ
χιμάρους ... ἄλτρα δὲ τῶν ἄλλων κατα-
τιθέναι. II 36, 21 cf. IV 286, 8 οὗς
Αἴγυπτος διὰ τιμῆς ἔχει. I 142, 2 τὰ
πολλὰ τῶν πολεμιστηρίων ὀργάνων. I
41, 5 (ὁ ἥλιος ἀποτελῶν) τὴν μὲν ἑαρινὴν
(ἰσημερίαν) ἐν κρῖν. — All: III 24, 15.
29, 17 (λόγος ἀγωνιστῆς καὶ τέλειος). III
247, 25 τοὺς ἀναλογοῦντας τράγοις καὶ
κριοῖς τελείους λόγους.

κρίσις. IV 155, 9 τῶν ἀγαθῶν καὶ κα-
κῶν. IV 49, 8 τῶν πρὸς ἀλήθειαν ἀγα-
θῶν. I 38, 24 ἁρμονικῆς δ' ἀναλογίας
διττῇ κ. I 115, 24 τῶν φύσεως πραγ-
μάτων. V 342, 16 ὁ ... λογισμὸς τὰς

- κρίσεις ούόμενος ἀνῆρθαι τῶν νοητῶν. I 139, 25 τὸ γὰρ λόγιον ψῆσιν οὐ τὸ ἄκριτον ..., ἀλλὰ τὸ τῶν κρίσεων. II 203, 4 ἀνιδρυτον εἶναι καὶ τὴν ἐπ' αὐτῇ (sc. φαντασίᾳ) κρίσιν. I 139, 11 ἐν αὐτῇ (sc. τῇ ἀλόγῳ) γὰρ εὐρίσκεται καὶ ἡ κ. ἡ ἡμέτερα καὶ τὰ πάθη. III 210, 24 φωνῇ δ' οὐκ εἰσάπαν ἀποδιδράσκει τὴν ἡμετέραν κρίσιν. I 91, 21 εἰ μὴ κρίσεις εἰσὶν ἡμέτεραι. IV 253, 20 γρησμοῦ τὴν κρίσιν ἀναφῆναι. V 184, 12 θεῖα κρίσει. V 225, 11 sq. „ἡ μὲν κ. τοῦ θεοῦ ἐστίν.“ V 249, 19 „ὁ θεὸς ... ποιῶν κρίσιν“, ἐπιλέγει — τίςιν ἡ κ.; III 152, 17 ἡ τοῦ θεοῦ σοφία ... κ. τῶν ὄλων. III 70, 23 αἱ δὲ λαμπάδες ... τοῦ θαυμάσιου θεοῦ κ. εἰσὶν. — V 172, 12 ἀθροίζεσθαι μὲν ἢ γενοῦντα πᾶσα πρὸς τὴν κρίσιν. II 169, 8 ἵνα δικαιωτῇ γεννητῇ κ. V 226, 18 οὗς ἐπὶ μόνῃ κρίσει ἐλατῶν οὐ θεμιτόν. II 223, 5 ποταπὴ γένοιτ' ἂν ἡ κ. II 73, 7 τῇ κατὰ ἀμαρτανόντων κρίσει. V 249, 3 κελεύσας τὰς μεῖζους κρίσεις ἐπ' αὐτὸν ἀνάγειν. V 252, 20 παραιτεσθῶ τὰς κρίσεις. V 59, 21 οὐ γὰρ οὐκ ἀξίωσιν αἱ ἱερὰ γίνονται κρίσεις. V 184, 6 ὅστις τὰς μὲν παρὰ ἀνθρώποις κρίσεις ... διαδιδράσκει. V 257, 12 ἵνα μὴδὲν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἐλαττωσὶ τοὺς δυσγενεῖς. IV 282, 6 ἐνίοι περὶ τὰς κρίσεις ἀπονοῖα τοσαύτῃ κέχρηται. II 208, 8 τὰς κρίσεις ἀλλήλαις πεπολεμῶσθαι. III 90, 1 ἐν ταῖς τοῦ θεοῦ κρίσεσιν καὶ προστάξεσιν. V 320, 2 εἰς κρίσιν ἀνθρωπίνην. III 135, 14 τῶν ἀγομένων εἰς κρίσιν. V 225, 16 ἐν κρίσει. — All: I 109, 30. II 114, 15 ὁ Δάν, ὃς ἐρμηνεύεται κ. III 189, 30 cf. 190, 1. II 313, 12 Δεῖνα γὰρ ἐστίν ἡ ἀδέκαστος κ., ἡ πάρεδρος θεοῦ δίκῃ. I 116, 1. III 175, 8-30 Μαδιάμ.
- κριτήριον. III 56, 5 τὰ αἰσθήσεως καὶ τὰ διανοίας. II 313, 16 τῆς διανοίας. II 202, 21 cf. 253, 12. III 230, 12 διττὰ (αἰσθησίς τε καὶ νοῦς). VI 15, 18 ὃ μόνον καταλαβεῖν ἔστι διανοίας ζημίαν. I 157, 10 cf. III 138, 13 ἐμὴ καὶ ἡ αἴσθησις. αὐταρχες τῶν σωματικῶν κ. III 17, 5 (αἰσθήσεως). I 20, 16 ἐκάστη (αἰσθήσει) μέντοι προσέμεν ... κ. ὅλων. II 288, 22 (αἰσθητῶν ποιότητων) ὅρασις καὶ ἀκοή. II 278, 5 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ὅρασιν ἔχουσι τὴν ἐν ψυχῇ κ. II 277, 14 τῆς τῶν θνητῶν ψυχῶν φωνῆς κ. ἐχούσης ἀκοήν. V 281, 14 τὰ κριτήρια τῆς ἀνθρωπίνης γνώμης. I 216, 12 πλάσις ὀφθαλμοῖς ὥτων ἐναργεστέρῳ κριτηρίῳ βεβαιουμένη. I 179, 1 οὐ δὲ κριτηρίοις χρώμενος οὐχ ὑγιέσιν. IV 255, 19 ἀψευ-
- δέσει καὶ ἀπλανεστάτοις κριτηρίοις. V 284, 11 κριτηρίοις θεοῖς. II 62, 10 ἐπιμένειν κριτηρίοις τοῖς αὐτοῖς. I 9, 14 [τὰ κριτήρια].
- κριτής. V 282, 12 cf. 74, 15 πάντων μὲν κριτὴν ποιεῖσθαι θέμις θεόν. IV 266, 7 ὁ δικαιοτάτος κ. (int. deus). III 263, 4 τῶν διαφερόντων (ὁ ἀστείος). VI 7, 5 κακοὶ τῶν πραγμάτων ὄντες αὐτοὶ κριταί. V 280, 21 κριτὴν αὐτὸν οὐκ ἤξιωσε γενέσθαι πράγματος μεγάλου. IV 81, 11 ὀνειρών. III 11, 15 ὁ πᾶσι τοῖς κριταῖς ἄσπονδος. III 25, 13 ὁ πᾶσι τοῖς κριταῖς ἀγώγιμα γέγονε. III 208, 9 τὸ δὲ τέταρτον ἀκατάληπτον πᾶσι τοῖς κριταῖς ἐστίν. IV 211, 17 τὸ δ' ὕστερον ... οὐ μὴν τελείως ἐπαινετὸν ἅπασιν τοῖς κριταῖς. II 295, 7 μὴ νομίζετε κριταὶ τῶν ἄλλων ... γενήσεσθαι. IV 156, 19 οἷα κ. ἀγαθός. II 290, 25. IV 127, 20 ἀδέκαστος. V 223, 5 κριτῇ δῶρα μὴ λαμβάνειν. V 170, 5 παρ' ἐμοὶ δὲ κριτῇ. III 206, 18 παρ' ἐτέρῳ κριτῇ. III 272, 19 παρὰ γε εὐφρονούσι κριταῖς. II 30, 2 παρὰ τοῖς ἀληθείας κριταῖς. VI 189, 3 οἰόμενοι πρὸς κριτὴν ἀφίξεσθαι.
- κριτικός. III 175, 28 εἶδος opp. δικαστικόν. I 64, 9 κριτικωτάτῃ ἐβδόμῃς.
- κριώδης. I 142, 2 τὸ κριώδες.
- κρόκη. I 236, 13 (ὅταν ὁ λόγος) δέξηται καθάπερ κρόκην ἀποδείξεις ἐναρμονίους.
- κροκόδειλος. IV 286, 16. 21. VI 48, 10 (ab Aegyptiis veneratur). VI 181, 12 οἱ ... κροκοδείλους ... θεοπλαστούντες. VI 186, 17 Αἰγύπτιοι ... κροκοδείλων ... ἀναμεμαγμένοι τὸν ἰὸν ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς. V 356, 11 ἀνθρωποβόρα ζῷα.
- κρύμμουον. III 19, 3 τὰ περιοδυνῶντα τὰς κόρας.
- κροτεῖν. II 61, 13 conl. ἐπιψάλλειν.
- κρούειν. III 180, 14.
- κρουός. I 229, 4.
- κρουστικός. I 141, 31 conl. θυμικόν, ὁρμητικόν.
- κρύβειν. I 114, 14. cf. 113, 1. 292, 12 sq. v. κρύπτειν.
- κρυμός. VI 84, 10.
- κρύος. III 107, 4.
- κρύπτειν. I 116, 23 φυσικωτάτων ἐστὶ τὸ κ. ὅτι ἀποδιδράσκει. I 118, 18 ὁ δὲ Ἰακώβ οὐ λέγεται λαμβάνειν, ἀλλὰ κ. καὶ ἀπολλύειν. V 328, 17 ὁ κ. θέμις. I 121, 17 (Μωυσῆς) τὸν φιλήδονον κρύπτει ἐν τῷ σποράδι ... νῆ. I 118, 20 ὁ γὰρ ἀστείος οὐδὲν λήψεται πρὸς περιουσίαν τῶν ἀπὸ κακίας, ἀλλὰ κρύψει καὶ ἀφαιεῖ λάθρα.

κρύπτεσθαι. I 292, 27 ἄνθρωπος δ' ἂν ἦ τι τῶν γενομένων κ. δυνάθει θεόν; I 292, 30 εἰ μὴδενὶ τῶν γενομένων ἐφικτόν κ. τὸ δν. I 122, 19 δν κακία κ. οὐ πέφυκεν. III 149, 15 cf. 167, 27 φύσεως τῆς κ. φιλούσης. V 220, 14 τῆς φύσεως οὐκ αἰε κ. φιλούσης. III 206, 2 (ἐπιστήμης ἡ φύσις) ἐν ἀφανεί που κ. φιλεῖ. III 222, 26 τὰς ... ἐπιστήμας κ. συμβέβηκεν. IV 234, 3 ὧν κ. θέμις. III 226, 5 σκότῃ κρύπτεται πάντα. I 118, 27 κρύπτεται ... τὰ πάθη ἐν Σικίμοις. III 223, 2 ὁ νοῦς ὑπὸ μηδενὸς κρυπτόμενος αἰσθητοῦ. IV 19, 16 τοῦ πάλαι κρυπτομένου καὶ αἰδοῦς φαντασίαν λαβεῖν. II 13, 2 τὰ κρυπτόμενα νυκτὶ. I 226, 14 ὅτι κεκρύφθαι δεῖ τὸν ἱερὸν περὶ τοῦ ἀγενήτου ... μύστην λόγον. I 287, 9 τὰ ἀποκείμενα ἐν σκότῃ κέκρυπται. III 291, 17 τὸ ἐκπληρωτικὸν τοῦ πάθους δημιουργεῖν καὶ κεκρυμμένον εἰς φῶς ἄγειν. III 253, 7 τὸ δ' ἀφανὲς καὶ κεκρυμμένον ... αἰσχος. III 240, 5 τὸ κεκρυμμένον ἱερῶν λόγων φέγγος. III 302, 1 τῆς πάλαι μὲν κεκρυμμένης ... ἐπιστήμης. I 96, 12. 227, 6. III 221, 12. 223, 23. V 167, 8 τὰ κεκρυμμένα.

κρύσταλλος. III 209, 10 (οὐρανός). κρυσταλλοῦσθαι. IV 260, 4, 12. κρύφα. III 224, 2. V 177, 1. 209, 15. 216, 5.

κτᾶσθαι. I 149, 1 ἀπιστίαν μετὰ πολλῆς ἀνοίας κτᾶται. I 149, 24 ὁ δὲ γε ἀστεῖος ... τὸ καλὸν ἔνεκα καλοῦ κτᾶται μόνον. II 235, 20 ὁ δὲ σοφὸς πρῶτον μὲν κτᾶται γέρας. III 85, 26 ὁ δὲ ἀσκήσει τὸ καλὸν ... κτῶμενος. I 142, 29 ὁ πόνη κτῶμενος τὴν ἀρετὴν. I 116, 13 (Ἰακώβ) τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀκονιτὶ κτῶμενος. I 81, 19 τὸ δημιουργοῦ καὶ κτῶμένου θεοῦ. II 113, 5 τὸν πλῆθος ἔππων παρ' ἑαυτῷ κτῶμενον. I 174, 15 τὸ ... ἀτρεπτον κτήσασθαι διάνοιαν. II 277, 9 κτῆσασθαι ... τὰ θειοτέρας μοίρας λαχόντα πῶς ἔνεστιν; III 9, 7 ὁ γὰρ λοιπὸς ἐπιζητῶ μαθεῖν τε καὶ κτῆσασθαι. IV 153, 15 (ὁ) ὑπὲρ τοῦ κτῆσασθαι (πίθος). I 156, 13 τὸ αὖχημα καὶ φρύαγμα ἀποβαλὼν εἰς ἐκτῆσιν. IV 157, 2 οὐκ ἄλλο ... οὐδὲν ἐκτῆσατο. I 197, 10 πότε δὲ ἐκτῆσάμεθα αὐτὴν (sc. ψυχὴν); I 149, 19 πολλοὶ οὖν τὰ ἐν ψυχῇ φῶτα ἐκτῆσαντο εἰς νύκτα καὶ σκότος. I 177, 10 ἵνα ... φιλοφροσύνην καὶ εὐλάβειαν θεοῦ κτῆσῃ. II 20, 23 ἐάν οὖν τὸ παντελὲς κτῆσῃ. II 20, 25 κτῆσῃ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ἀμφοτέρα. II 28, 11 ὁ κτῆσάμενος αὐτάς (sc. ἀρετάς). I 172, 13 Ἀδὰμ τὸν νοῦν ἀφροσύνην ἀντατον νόσον κτῆσάμενον. II 25, 7 οἱ τὸ ...

ἀγαθὸν ... κτῆσάμενοι. II 130, 10 τῶν κτηθέντων (ἀρχή). I 200, 12 οἱ δὲ φάσκοντες διὰ τοῦ θεοῦ τι κεκτήσθαι. I 203, 3 ὁ Κάιν καλοῦμενος κτῆσις παρὰ τὸ πάντα κεκτήσθαι δοκεῖν. I 242, 6 γῆν καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα ... οὐκ ἴδια κέκτηται. I 198, 14 ὁ δὲ χρόμενος οὐγὶ κέκτηται. IV 158, 1 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος κέκτηται μὲν οὐδὲν κυρίως ἀλλ' οὐδ' ἑαυτόν. I 198, 6 ὅσα περὶ σῶμα ἡ ψυχὴν ἴδια κεκτῆμεθα. I 198, 14 ὁ κεκτῆμενος. IV 157, 23 cf. V 65, 21 ὁ ... θεὸς πάντα κεκτῆται. II 120, 7 τὸν οὖν ἐφείμενον ἀρετῆς οὐ παντελεῖ κεκτῆμενον τὴν ... ἐπιστήμην εἰσάγει.

κτείνειν. VI 153, 9 οἷς κ. διέριπτο. VI 161, 8 κελουστῆς αὐτοχειρία κ. ἑαυτόν. V 155, 2 ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν εὐλόγως κ. V 197, 7 μὴ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου κ. V 308, 11 ἔργονον ὁμοῦ καὶ μητέρα κ. V 307, 1 τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως μετὰ τοῦ ζυγογονήθεντος ἡμέρα μιᾶ κ. VI 196, 26 ὡς ... κ. τὸν κοινὸν λυμεῖνα. VI 160, 3 τὸν ... αὐτοῦ διάδογον κτείνει. I 270, 5 εἴ τις τὸν ἀνδρείας λόγον κτείνει. II 129, 24 κτείνει γὰρ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. V 179, 10 σκορπίους ... θεασάμενοι μόνον χωρὶς ὑπερθέσεως κτείνομεν. V 278, 7 κτείνουσι δὲ καὶ γυναῖκας. V 211, 16 ἐάν ὑπὲρ γῆν ὄντος ἡλίου τὸν φῶρά τις αὐτοχειρία κτείνῃ. VI 199, 3 κτενέτωσαν, ἱερευέτωσαν, κρεανομείτωσαν. IV 195, 7 ὁ γε κτείνων ἄνθρωπον ... ὑπαίτιος εἶναι δοκεῖ. V 148, 7 ὡς ἔνεκα τῶν ἐλαττόνων κτείνων τοὺς αἰτίους ἐπὶ μείζουσιν ἔαν. V 177, 4 ὁ μὲν ἐμφανῶς εἴφερε κτείνων. V 190, 11 κτείνων δὲ τίς οἴκετῃν. IV 298, 18 ὁ δὲ κτείνων τινὰ μὴ ἀγνοεῖτω νόμους φύσεως καὶ θεσμούς ἀνατρέπων. I 269, 27 ὁ πηρῶν ἡ κτείνων ἑαυτὸν πηροῦται καὶ κτείνεται. V 189, 1 — 190, 15 Κατὰ τῶν οἰκέτας κτεινόντων. VI 153, 24 τῶν κτεινόντων ἐλλαμβανόμενος. VI 167, 3 ὅτι ἀναγκάσθη ὁ δειλῖος αὐτοχειρία κτείνει ἑαυτόν. II 260, 2 ἴσον ... ἀδίκημα τῷ κτείνει τὸ βουλευσάμεν τὸν φόνον. V 176, 5 οὐκ αὐτοχειρία κτείνει τὸν ἀνδροφόνον (ἐν τῇ ἱερῇ). V 174, 5 ὁ μὲν κτείνας ἐκτεπλήρωκε τὴν ἐπιθυμίαν. II 38, 10 τοῦ κτείναντος Κάιν. V 173, 5 κατὰ τὸν κτείναντος ἄνθρωπον. V 184, 2 τὸν μὴ ἐκουσίφ γνώμῃ τοῦ κτείναντος ἀνααιρεθέντα. V 184, 18 φυγὴν οὖν κατὰ τοῦ κτείναντος ἀκουσίως ὤρισεν. V 190, 19 ὅτι τροφήν ... γίνεσθαι τὰ (κρέα) τοῦ κτείναντος ἄνθρωπον οὐχ ὄσιον. V 191, 8 τὸ τεθνηκὸς ὁ τοῦ κτείναντος λαβὼν δεσπότης. V 192, 11 τῷ (αἵματι) τοῦ κτείναντος

τὸ (αἷμα) τοῦ ἐπιβουλεύθεντος (καθαίρεται). VI 34, 4 ὑπ' ἀνδροφόνου κτείναντος ἡγήμενα καὶ εὐεργέτην. II 11, 6 τὴν αὐτὴν τῷ κτείναντι πόλιν ... οἰκεῖν. III 125, 29 „δῶσειν“ δέ φησιν οὐ τῷ κτείναντι. III 122, 5 διὰ τί τὸν ἐκούσιως κτείναντα οὐκ εἶπε ἀνατοκοῦσθαι μόνον. IV 195, 9 καθαρσίῳ ἐδέησε τοῖς κτείνανσι. V 175, 2 ἀνδροφόνους χρῆ νομίζειν οὐ τοὺς κτείναντας αὐτὸ μόνον. — I 129, 1 (ὁ Εἰρ) πονηρὸς τε εὐρίσκεται καὶ κτείνεται. V 211, 5 μηκέτ' ὁμοίως αὐτοχειρίᾳ κτεινέσθω. VI 161, 13 οὐδὲ γὰρ ἑτερόν τινα κτεινόμενον εἶδεν. I 109, 9 εἰ μὴ πρότερον ἐκταθεῖ ἡ χεῖρ.

κτῆμα. I 120, 11 cf. 130, 1. 156, 27. 187, 19. 190, 19. 199, 18. 242, 2. II 69, 17. 143, 16. 144, 18. 148, 15. 159, 10. 191, 13. III 24, 5. V 65, 21. 138, 18 θεοῦ γὰρ τὰ πάντα κτήματα. II 141, 26 sq. ἀνθρώπου opp. θεοῦ (αἱ λογικαὶ φύσεις). IV 45, 15 τὸ μὲν τῆς χαρᾶς γένος ... τοῦ πατρὸς τῶν ὄλων κ. — IV 298, 20 τὸ ἱερώτατον τῶν τοῦ θεοῦ κτημάτων. I 78, 20 κ. δὲ θεοῦ κάλλιστον. V 113, 6 sq. σύμπασα ἡ χώρα κ. κέλῃται θεοῦ. I 159, 29 ἄξιον τὸ γέννημα κρινόντες κ. θεοῦ νομίζεσθαι. III 28, 2 τὰ πρῶτα ... θεοῦ. I 198, 7 ἐπιμελησόμεθα ὡς θεοῦ κτημάτων. I 199, 15 ὁ δὲ θεὸς οὐ πωλητὴρ ἐπευνωζίων τὰ ἑαυτοῦ κτήματα. I 198, 13 τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τοῦ γεννήσαντος ἔργα τε εἶναι καὶ κτήματα. II 66, 17 (ὁ πατήρ) δωρησάμενος αὐτῇ (sc. τῇ διανοῇ) τοῦ προπεδωσάτου καὶ οἰκείου κτήματος αὐτῇ. III 161, 17 (ἄνθρωπος) θεοῦ ὡς κ. I 242, 7 τὸ θεοῦ προσάξεις κ. οὐ τὸ σαυτοῦ. V 60, 14 κτημάτων γὰρ τὸ μέγιστον αὐτὸς τίς ἐστιν αὐτῷ. I 187, 11 ταῦτα ἐτέρου τινός, οὐχὶ σά, κτήματα.

I 125, 11 cf. 188, 7 οὐ γὰρ ἐμοὶ ὡς κ. τὴν αἰσθῆσιν ἔδωκας. II 183, 4 (τὸ κράτιστον ἀλήθεια). IV 44, 14 cf. 300, 2 (ἀλήθεια ἱερωτάτων κ.). V 173, 7 τῶν ἐν κόσμῳ κτημάτων καὶ κειμηλίων οὐδὲν ... θεοειδέστερόν ἐστιν ἀνθρώπου. IV 203, 3 κτημάτων τὸ κάλλιστον, τῶν ... ἐν τῇ ψυχῇ παραδειγμάτων ἀπεικονίσματα. III 59, 8 (ἡ ἀρετὴ) ἴδιον σοφοῦ καὶ μόνον κ. I 219, 25 cf. III 113, 15 αἱ τέλειαι ἀρεταί, μόνου τοῦ τελείου καὶ γνησίου κτήματα. I 199, 22 δς τὸ γεννηθὲν κατὰ τὴν πρὸς αἰσθῆσιν σύνοδον κ. ἴδιον φῆθη. III 265, 19 (ἡ κενὴ δόξα ὡς μέγιστον ... κ.). IV 57, 24 δόξα καὶ τιμαὶ κ. σφαλερώτατον. V 213, 2 (ἐλευθερία), τὸ πάντων ἄριστον κ. VI 4, 5 τὸ ἴδιον ἀνθρώπου κ. προσ-

λαβεῖν, ἐπιστήμην. III 170, 13 (εὐσέβεια), κτημάτων τὸ κάλλιστον. I 223, 14 μεγάλου κτήματος εὐχαριστίας ἐσφάλησαν. III 294, 16 ἐγχορῆτος, ὡς ἀρίστου κτήματος, ματαδίδωσιν. III 142, 15 (κάλλιστον θεοσέβεια). V 115, 18 τὸ παντελὲς ἀναγκαῖοτάτων κ., (θεραπόντες). II 146, 9 (ἱερωσύνη, οὐκ ἐπίγειον, ἀλλ' ὀλύμπιον). V 314, 14 ὦν ὁ καρπὸς ... ἰσότημον τροφῇ κ. IV 257, 14 περιτιθέναι τὸν κλῆρον ... οὐχ ὡς ἴδιον καὶ συγγενές κ. I 197, 23 ἀλλ' ὁ λόγος κ. ἐμόν; II 148, 6 τὸ ὃν κλῆρον μὴ ὡς κ. τοῦτοῖς ἐμπερὲς ἀκούετε. I 198, 10 οἱ πολλοὶ νομίζοντες ἑαυτῶν πάντα κτήματα. I 186, 3. 18 ὡς τὰ πάντα ἑαυτοῦ νομίσαι κτήματα. I 184, 12 φῆθη γὰρ αὐτοῦ πάντ' εἶναι κτήματα. I 231, 15 πᾶς οὖν λογισμὸς κτήματα ἑαυτοῦ τὰ πάντα ἡγούμενος. III 4, 8 ἀναγκαῖοτάτων ἡ παρηγορία. III 264, 23 μακάριον κ. νενόμισται πλοῦτος. II 192, 11 τὸ κάλλιστον (σοφία). III 30, 5 cf. I 81, 18 ἡ θεία σοφία (θεοῦ κ.). I 106, 10 οὐ παντός ἐστί κ. σωφροσύνη. I 78, 19 cf. II 174, 1 οὐ κ. ἐστίν ἡ χρυσουγῆς ... φρόνησις. I 285, 21 (χαρά), κτημάτων τὸ κάλλιστον. I 213, 15 cf. 109, 25 (ψυχῇ) δὲ τὸ πλείστων ἄξιον κ. III 25, 1 ψυχῇ καὶ αἰσθῆσιν καὶ λόγον ... ἑαυτοῦ κτήματα εἶναι. — VI 90, 13 ἓνα ἕκαστον τοῦ (ἀρίστου) κτήματος χηρεύειν βιασάμενοι. II 148, 4 οὐχ ὡς γῆνον κ., ἀλλ' ὡς ὀλύμπιον ἀγωνίσμα. III 273, 17 μέγα καὶ ἐγυρόν κ. καὶ ἀγωνίσμα ἀρετῆς. II 145, 2 βασιλικά. — I 289, 1. II 311, 23. III 279, 12. VI 50, 10 (coni. χρήματα). V 317, 12 οἰκιῶν καὶ κτημάτων καὶ θρεμμάτων (περιουσία). VI 10, 16 ἐπίτονοι γὰρ οἰκιῶν καὶ κτημάτων. VI 198, 21 παραχωροῦμεν τῶν οἰκιῶν καὶ κτημάτων. IV 156, 24 οὐ κτήματα, οὐ θρέμματα κτλ. ... ἐκτῆσατο. III 116, 4 ἀργύρω, χρυσῷ, κτήμασι, χρώμασι κτλ. VI 3, 8 πλήθει κτημάτων καὶ προσόδων. II 82, 5 κ. καὶ ἀπόλαυσμα ὠφελιμώτατον. V 225, 20 οὐκ ἴδια κτήματα ... ἀλλὰ κοινά. III 229, 9 ἐν ἐγγένει τῷ λαβόντι τὸ ἴδιον ἀνθρώπου κ. V 295, 2 (ἀνάληψις) τῶν ἰδίων κτημάτων. V 291, 8 ἐπεὶ γὰρ κτημάτων ἰδίων ἀποροῦσιν. I 198, 4 τοῖς ἀλλοτρίοις κτήμασι χρώμεθα. I 181, 23 τῶν ὄντων κτημάτων τὸ καλλιστεῖον. III 177, 14 περιέχετε κ. κάλλιστον καὶ λυσιτελέστατον ἑαυταῖς. III 258, 5 ὅποτε μὴ μόνον τὰ ἑαυτοῦ κτήματα, ἀλλὰ καὶ τὸν κεκτημένον ἑαυτὸν ἀποδίδους. II 147, 14 ὁ κτησάμενος τὸ κ. τοῦ κτήματος ἀμείνων. V 292, 2

οὺς ... ἐπὶ τὰ κτήματα τῶν ἀδελφῶν καλεῖ. V 292, 4 οὐ μόνον καρπού μετουσίας ἀλλὰ καὶ κτημάτων. V 113, 5 οὐ γὰρ κτημάτων αἱ πράξεις ἀλλὰ καρπῶν. V 112, 3 προσοδοῦνται καθάπερ ἐξ ἰδίων κτημάτων τοὺς ... καρπούς. IV 181, 3 οὺς (sc. καρπούς) ἂν ἐκ τῶν ἰδίων συγκομίζῃ κτημάτων. V 260, 3 τῶν τοιοῦτων κτημάτων ἀνιέρων εἶναι ... τὸ τε τῆς ὁπώρας γέννημα. II 148, 2 τὰ ἀμπέλων ἢ ἐλαίων ... κτήματα. V 114, 3 μοῖρα γὰρ αἱ ἐπαύλεις κτημάτων. VI 149, 9 τὸ μέγιστον αὐτοῦ (sc. Τιβερίου) τῶν κτημάτων, Αἴγυπτον, ἐπὶ ἐξαετιᾷ ἐπιτραπέας. V 214, 15 ὁμοιον ἀποτινέτω κ. προσόδου τῆς ἰσῆς.

κτῆνος. I 21, 11 ἐξαγαγέτω ἢ γῇ κτήνη καὶ θηρία. I 12, 17 πάνθ' ὅσα χιλὸς μὲν κτήνεσιν. V 94, 4 sqq. ἐπὶ δὲ κτηνῶν τάδε νομοθετεῖται. V 256, 12 τὰ κτήνη μὴ ὀχεύειν ἐτεροζῴοις. V 163, 3 μὴ δὲ κ. ἐάν ὑπὸ τινος ἐτερογενεοῦς ὀχευέσθαι. — All: I 187, 11. 245, 1. II 21, 10. 101, 3. 7 (αἱ ἄλλοι αἰσθήσεις). III 28, 5 (αἰσθησίς τε καὶ σῶμα).

κτῆνοτροφεῖν. V 310, 10.

κτῆνοτροφία. II 100, 20. 106, 18. 107, 16.

κτῆνοτρόφος. II 21, 9 sq. 100, 19. 24. 101, 1. 103, 2. 105, 5. 107, 8. 108, 24. 26. 120, 3. IV 196, 18.

κτῆνώδης. I 187, 12 αἰσθησίς. I 138, 4 τὸ ἄλογον καὶ αἰσθητικόν. II 298, 7 δόγματα. III 301, 15 θρέμμα.

κτῆσις. I 218, 15. II 185, 20. III 131, 5. 197, 25 ἀγαθῶ. I 219, 1. 225, 2. 289, 18. II 126, 23. 130, 6 sq. 150, 26. III 22, 10. 148, 22. IV 57, 14. 73, 22. 205, 20. V 68, 15. 245, 6. 360, 4. VI 157, 22 ἀγαθῶν. II 20, 16 τῶν ἀμεινόνων. II 59, 6 τοῦ ἀρίστου. V 109, 1 τῶν περὶ τὸν βίον ἀναγκαίων καὶ χρησίων. I 294, 1 ἀργύρου καὶ χρυσοῦ. I 88, 14. 234, 7. 264, 7. 272, 4. II 119, 14. 171, 8. 188, 3. 307, 19. III 159, 6. 170, 2. 9. 231, 22. V 202, 8. 237, 17. 327, 14. VI 23, 10 ἀρετῆς. II 119, 3. 260, 5. III 83, 15. 166, 1 ἀρετῶν. V 274, 13 γυναικὸς ἢ οἰκίας ἢ γωρίου. III 162, 13 <τῶν> ἐκτός. VI 39, 12 ἐλευθερίας. IV 249, 22 εὐδαιμονίας. V 143, 18. VI 65, 1 θεραπόντων. II 105, 4 μεγάλου κακοῦ. II 119, 15 τῶν μέσων. I 196, 9 τῶν ὧλων. II 47, 16 οὐδενὸς ἐχυρὰ καὶ βέλαιος ἐγγίνεται κ. III 77, 8 τῶν προπαιδευμάτων. III 87, 1 σοφίας. I 94, 11 τῶν χρημάτων. — II 26, 5 ἢ εὐμορφίας γυναικὸς εἵνεκα ἢ χρημάτων ἢ δόξης ἢ τιμῆς ἢ ἀρχῆς ἢ κτήσεως. I 196, 6 κτήσει μὲν τὰ πάντα θεοῦ, χρήσει δὲ

μόνον γενέσθαι ἐστί, IV 157, 22 μετέχοι ἂν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) καὶ τῆς κτήσεως. IV 157, 18 ἀνῆκε πάντα τὸν κόσμον ὡς κληρονόμῳ κτήσιν ἀρμόζουσιν. V 112, 17 τὰς ἀλλοτριωθῆσας κτήσεις οἶεται δεῖν ἀποδιδόναι. V 215, 5 καταμένοντες βουκόμασιν ἀλλοτρίας κτήσεις. V 60, 8 ὅταν ἀπάρχωνται τινες ἀπὸ παντός μέρους κτήσεως. V 35, 12 ταῦτα μὲν ἀπὸ τῆς ἐκάστου κτήσεως ἐπινέμεται. V 107, 8 ἀφ' ἐκάστου μέρους τῆς κτήσεως ἐφοδιάσας τὸν εὐεργετηθέντα. V 141, 9 ἐπεὶ γῆς μὲν ἀποτομῇν οὐκ ἔλαχον οὐδὲ προσδοουμένας κτήσεις. VI 44, 1 δεσποτικῆς κτήσεως ἐλευθερωθῆναι. V 293, 6 κατὰ τὸ ἀνάλογον τῆς κτήσεως. V 289, 3 οἷς τίς κ. ἐφάμιλλος; II 270, 15 τὴν ἰδίαν κτήσιν περιβαλέσθαι. IV 296, 9 γονέων ... τὰς αἰτίας τῆς κτήσεως παρασχομένων. VI 49, 15 οἱ μὴ θρέμματα ἐμβόσκεσθαι τὰς κτήσεις ἀνέντες. V 111, 15 ὅσαι σπαρτῶν εἰσιν ἢ δένδρων. — All: I 183, 6 sq. 186, 5. 203, 3. 265, 12. II 10, 4 Κάιν, κ. (οὐ κτητή).

κτητός. I 183, 6. II 277, 9. III 173, 22.

κτίζειν. I 6, 4 τὴν μεγάλωπολιν κ. διανοηθεῖς. I 7, 14 τὴν [νοητὴν] πόλιν κ. διανοουμένον. II 11, 1 κτίζων καὶ οἰκοδομῶν πόλιν. — I 5, 9 ἐπειδὴ πόλιν κτίζηται. VI 129, 2 εἰς ἐνίας δὲ καὶ κτιζόμενας (πατρίδας) εὐθὺς ἦλθον. IV 291, 11 κτισθῆναι τὸν κόσμον.

κτίσις. IV 212, 1 πόλεώς τε χειροποιήτου.

κτίστης. II 178, 18. III 221, 14. 224, 21. V 8, 7. 70, 22. 322, 8 θεός vel deus int. VI 129, 3 τοῖς κτίσταις χαρίζομενοι.

κτύπος. III 115, 4 (ἀναρθρόν).

κύαθος. III 298, 16 (ιερόν).

κυβερνᾶν. VI 165, 6 ἂ πάντα μιᾷ χειρὶ σῇ κ. ἐπιτέτραπται. I 270, 22 ὑπὸ νοῦ κ. καὶ ἡνιοχεῖν τὰς ἀλόγους ἐν ἡμῖν δυνάμεις ἐπισταμένους. I 31, 5 ἵνα ἡνιοχῇ καὶ κυβερνᾷ τὰ περίγεια. IV 303, 12 εἰς 3 ἡνιοχῶν καὶ κυβερνῶν τὰ ὅλα. II 209, 3 ἡνιοχοῦντος καὶ κυβερνῶντος ... θεοῦ. κυβερνᾶσθαι. IV 271, 19 οἷς (sc. κανόνιν) ἐμελλον οἱ δῆμοι κ. I 42, 3 ἀθάνατοι νόμοι, δι' ὧν ὁ λογικὸς βίος κυβερνᾶται. IV 20, 16 ὑφ' οὗ τὰλλα δεσπόζεται καὶ κυβερνᾶται. I 245, 10 ὅταν (τὸ αἰσθήσεων γένος) ... κυβερνᾶται τε καὶ ἡνιοχῇται πρὸς αὐτοῦ (sc. τοῦ λογισμοῦ). V 343, 7 ὁ κόσμος ἡνιοχεῖται τε καὶ κυβερνᾶται σωτηρίως. I 130, 15 ὥσπερ σκάφος τὸ ζῶον ... κυβερνώμενον. II 109, 11 ὑπὸ νεῶς τῆς κυβερνωμένης. III 159, 21 ἔγνω ἡνιοχοῦμενον καὶ κυβερνώμενον αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ὑπὸ

ἡγεμόνος. IV 92, 18 πάντων σωτηρίως ὑπὸ θεοῦ κυβερνωμένων.
 κυβερνήτης. I 31, 4 ἐφ' ἅσιν ὁ ποιη-
 τὴς ἐδημιούργει ἄνθρωπον. V 347, 9
 (ὁ θεωρητικὸς βίος). II 186, 15 (τοῦ βί-
 ου). II 247, 22. 269, 21. III 51, 23.
 68, 20. IV 17, 12. 27, 1. 281, 5. V 55, 7.
 VI 98, 19 θεός vel deus int. V 230, 14
 (λογισμός). I 139, 17. II 83, 22 (λόγος).
 I 179, 4. II 281, 9 (λόγος θεῖος). I
 222, 10 (ὀρθὸς λόγος). I 163, 5. 220, 12
 (νοῦς). — VI 183, 11 ἐνὶ κυβερνήτῃ
 παραδούς τὸ κοινὸν σκάφος. — sensu
 proprio: I 15, 5. 30, 20. 31, 1. 40, 15.
 111, 17. 130, 16. 163, 3. 290, 15. II
 31, 20. 109, 10. V 222, 7. 251, 22. 283, 4.
 324, 10. 343, 9. 12. VI 125, 3. 8. 140, 11.
 κυβερνητικός. V 243, 17 (τέχνη).
 κύβος. V 139, 7 πρῶτος ... ὀδόσας. I
 38, 3-9 ὀκτώ. IV 274, 22 τὸν κύβον, τὸν
 ὀκτώ, ὅς ἐστιν ἰσάκεις ἴσος ἰσάκεις (ἡ δεκάς
 ἐμφαίνεται). I 32, 3. 12 κ. δὲ τεσσάρων
 ἐπὶ τέσσαρα τετράκεις. I 31, 24 ἔβδομος
 ἀριθμὸς κ. τε καὶ τετράγωνος ἐστίν.
 V 95, 20 (ἡ ἔβδομος) εἰς δ' ἀναλογίαν
 ἀγθεῖσα κύβον ὁμοῦ καὶ τετράγωνον ἀπο-
 τελεῖ. I 31, 27 cf. 32, 9 κατὰ τὴν στερεάν
 ἦν ἀποτελοῦσι κύβοι.
 κύβειν, κυεῖν. VI 37, 8 ἤνικα Διόνυσον
 ἐκύει (Σεμέλη). VI 103, 4 ἡ κύβουσα. I
 181, 6 τὴν γὰρ Σάρραν εἰσάγει τότε κύ-
 ουσαν. I 181, 18 Σεπφώραν Μωυσῆς
 λαβὼν εὗρίσκει κύουσαν ἐξ οὐδενὸς θνη-
 τοῦ. VI 93, 6 κύουσαι (γυναῖκες). V
 183, 4 τὰ μὲν ἔτι κατὰ γαστρός προσεχό-
 μενα τῇ μήτρᾳ τῶν κυουσῶν εἶναι μέρη.
 V 308, 6 μέρη νομιζόμενα τῶν κυόντων.
 — I 181, 1 (ἀρεταί) ἐξ ἑαυτῶν μόνον
 οὐδέποτε κυήσουσι. I 109, 23 τὸ ...
 κρείττον (γένος ψυχῆς) κεκύηκεν ᾗδῃ.
 κύησις. I 180, 14. IV 249, 4. V 304, 8.
 κυίσκειν. V 183, 2.
 κυκασθαι. II 242, 18. 243, 2. III 295, 17.
 κύκλος. V 49, 15 σχημάτων <τὸ> τελειό-
 τατον. III 102, 17 κύκλους τε καὶ πο-
 λυγώνια ... γεωμετρία προσεξέειρε.
 — II 2, 3. 141, 2 οὐρανοῦ. III 234, 6
 (σφαῖρα ἐσχάτη) τῶν κατ' οὐρανὸν κύ-
 κλων. III 34, 10 ἐν οὐρανῷ μὲν (οἱ
 παραλλήλοι κύκλοι). I 39, 18 cf. 175, 19.
 III 52, 19 τὸν οὐρανὸν φασιν ἑπτὰ διε-
 ζῶσθαι κύκλοις. III 150, 11. 260, 11.
 276, 28. 277, 5. IV 229, 8. V 350, 18
 (ζωδιακός). V 119, 19. 129, 21 (ζωοφόρος).
 III 150, 12 (ἡλίου). V 122, 8 (ἡλιακός).
 I 119, 1 ἡμερήσιος. V 43, 13 (σελήνης).
 IV 252, 12 (σεληνιακός). V 228, 23.
 341, 18 τῆς γῆς. III 209, 7. V 98, 13.
 110, 7 (τοῦ) ἐνιαυτοῦ. VI 106, 5 αἱ ἐτή-

σιοὶ ὥραι κύκλον ἀμείβουσιν. — II 38, 22
 τῶν ἁγίων. VI 202, 8 Ἀσίας καὶ Συρίας.
 VI 164, 21 πρὸς δὲ μείζονα κύκλον ἔθνος
 ἢ χώρας. IV 262, 4 τοῦ στρατοπέδου.
 II 11, 11 cf. III 286, 8 τειχῶν. I 81, 1
 cf. 83, 18 κύκλον δὲ περιτίθῃσι καὶ
 ὥσαντι τεῖχος ἡ φρόνησις τῇ Εὐλάτῃ. —
 III 13, 18 ὀφθαλμός ὁ τε κ. σύμπας.
 II 22, 24 τὸ οὗς ἡμῶν κύκλους ἐν κύ-
 κλοις ... γράφουσα (ἡ φύσις). II 22, 26
 (τὴν φωνήν) εἶσω δ' ὑπὸ τῶν κύκλων
 συναγομένην. III 261, 20 κ. ... αἰδίου
 πολέμου. III 265, 26 (κ. καὶ τροχός)
 ἀνάγκης ἀτελευτήτου. V 359, 12 ἴνα ...
 κύκλον τινὰ καὶ χορείαν ἀποτελοῦσι.
 III 149, 1 στέλλονται γὰρ εἰς βραχύτερον
 αὐταί (sc. ἀρεταί) κύκλον. III 202, 2
 (κ. καὶ χορός) τῶν σοφιστικῶν προπαι-
 δευμάτων. VI 196, 8 κ. γινόμενοι, καὶ
 συνάφαντες ἀλλήλοις. I 42, 11. 55, 14.
 135, 4. 176, 1. II 92, 22. 97, 12. 99, 27.
 134, 1. 298, 21. 311, 18. III 209, 1. 215,
 17. 244, 11. 254, 17. 281, 20. IV 27, 18.
 141, 8. 146, 18. 166, 3. 168, 5. 181, 12.
 208, 9. 221, 9. 235, 7. 257, 1. 278, 26.
 297, 23. 302, 15. V 18, 21. 37, 27. 48, 11.
 49, 18. 53, 18. 114, 22. 151, 9. 238, 9.
 260, 21. 339, 23. 344, 10. 373, 5. VI 52, 4.
 60, 3. 149, 25. 179, 6. 183, 23. 189, 9.
 205, 5. 207, 12. 222, 1 ἐν κύκλῳ. I 64, 2.
 78, 4. 150, 12. II 43, 15. 248, 11. IV
 212, 5. 281, 17. V 49, 14 κύκλῳ.
 κυκλοτερής. VI 59, 12 (γραμμῇ). III
 52, 2 (οὐρανός).
 κυκλοῦν. I 83, 13. 22.
 κυκλοφορητικός. III 64, 19 πέμπτη
 ... οὐσία.
 κυκλοφορικός. III 209, 11 πέμπτον ...
 σῶμα.
 κύκνος. II 23, 8 (μουσική).
 κύμα. I 151, 8 πηγνυαὶ τὰ κύματα. II
 113, 9 ὅταν ... ἐξαιρέμενον ἐπιβαίνει τὸ
 κ. IV 208, 8 (ἡ) τῶν κυμάτων (φορά).
 κυμαίνειν. I 179, 19 cf. II 52, 4 (θά-
 λαττα) κυμαίνουσα. II 5, 20. 39, 19
 κυμαῖνον πέλαγος. II 61, 20 (ἡ ψυχὴ)
 τὸ κυμαῖνον καὶ παρωδηκὸς ὑφέισα.
 κυμάτωσις. I 21, 3. IV 260, 16.
 κυνικός. II 163, 20 (αἵρεσις). VI 34, 15
 φιλόσοφος Διογένης.
 κυνόμυια. IV 150, 24. 151, 5. 11. 154, 18.
 κυνώδης. III 301, 12 (γλώσσα).
 κυοφορεῖν. II 29, 11 ὅποτε (ἡ Σάρρα) ἀρ-
 χεται τὸ εὐδαιμον γένος κ. Ἰσαάκ. I
 244, 3 δι' ἧς (sc. δυνάμειος) κυοφορεῖ καὶ
 ὠδίνει καὶ ἀποτίσκει πολλά διάνοια. I
 287, 5 (ὁ νοῦς) κυοφορεῖ τε καὶ ὠδίνει τὰ
 νοήματα. II 85, 20 (Θάμαρ) κυοφορεῖ
 καὶ ὠδίνει καλὰς πράξεις. III 100, 19

κυφορεῖ γὰρ αὐτὸ οὐχ ἡ λαβοῦσα (ψυχή).
 III 182, 15 οὐς γὰρ κυφορεῖ καὶ ἀπο-
 τίκεται (Σάρρα). V 308, 1 ὅσα τῶν ζώων
 κυφορεῖ. V 350, 7 κυφορεῖ διδύμα ἡ
 ψυχή. III 98, 15 ὅσαι ... ψυχὰ μετὰ
 φρονήσεως κυφοροῦσαι. III 13, 2 ὅταν
 ἡ ψυχὴ κυφορῇ. I 13, 20 (ἡ γῆ) κυ-
 φοροῦσα καὶ ὠδίνουσα. III 155, 5 ἡ
 κυφοροῦσα οὖν τὸν σοφίστην λόγον ψυχῇ.
 I 161, 18 (τὴν ἀρετὴν) κυφοροῦσαν καὶ
 τὸν σπουδαῖον ... γεννῶντα. II 39, 10
 κυφορῆσουσι καὶ ἐπιμέμπτοις μὲν ὠδῖ-
 σιν, ἐπαράτοις δὲ ταῖς γοναῖς χρήσονται.
 II 295, 17 ἡ δόξασα κυφορῆσαι τὴν
 ἀγνοίαν. III 85, 15 οὐδὲν αὐτῶν ἰσχυσεν
 ἡ ψυχὴ συλλαβεῖν καὶ κυφορῆσαι. III
 200, 15 εἰ μὴ δύναται κυφορῆσαι πῶς τὸν
 Ἰσαάκ. II 16, 15 τοῦτο μέντοι τὸ πάθος
 ὅταν κυφορῇ. III 154, 1 τὸ κυφο-
 ροῦμενον ἄρρεν.

κυρεία. IV 76, 8.

κυρία. III 104, 13, 19 (opp. δούλη). III
 88, 8 (opp. θεραπαινίδες). III 100, 26
 (Σάρρα τῆς Ἀγαν). III 102, 13 cf.
 103, 15, 105, 3 ἡ κ. φιλοσοφία. III 98, 14
 (ἡ κ.) τῶν μέσων ἐπιστημῶν.

κυριεύειν. I 155, 1, 162, 14.

κυριολογεῖσθαι. I 271, 22 ὅτι τοιαῦτα
 οὐ πέφυκεν ἐπὶ τοῦ αἰτίου κ. III 297, 29
 κα(ῖ)τοι τινὰ τῶν ἐπὶ γῆς ῥέοντων ἄλογον
 κ. IV 27, 23 μὴ μέντοι νομισάτω τις ἐπὶ
 θεοῦ τὰς σκιάς κ. I 243, 16 ὥστε οὐδὲ
 τὸ „ὡς ἀνθρωπος“ ἐπὶ θεοῦ κυριολογεῖ-
 ται. II 2, 16 ὅτι τῶν προταθέντων οὐδὲν
 κυριολογεῖται. I 37, 13 τὸ δ' ὁρατὸν εἶ-
 ναι τὸ ὄν οὐ κυριολογεῖται. IV 137, 12
 ὡς οὐδὲν ὄνομα ... ἐπ' ἐμοῦ κυριολο-
 γεῖται. II 72, 18 τὸ δὲ κυριολογούμενον
 ἐπ' ἀνθρώπων πάθος.

κύριος. I. adj.: III 154, 5 (γνώμη).
 I 81, 3, 263, 10, 277, 8. II 148, 19. III
 158, 6, 20, 159, 5, 9, 12, 173, 16, 254, 6. IV
 28, 4 (ὄνομα). I 275, 26, 287, 28. II 75, 20,
 86, 8, 283, 29. IV 209, 4, 248, 12. V
 361, 17. VI 131, 7, 156, 14 (ὀνόματα).
 III 159, 18 πρόσρησις. II 95, 5 προσ-
 ρήσεις. — I 50, 12 κυριωτέρᾳ κλήσει.
 III 201, 29 ὦν οὐκ ἂν εὑρίοι τις κυριωτέρας
 ... κλήσεις. II 266, 10 κυριωτέροις ἐχρή-
 σατο τοῖς ὀνόμασι. — V 47, 1, 77, 19
 διὰ τῶν κυριωτάτων αἰσθήσεων. V 35, 26
 τοῦ τε κυριωτάτου τῶν μελῶν, κεφαλῆς.
 III 13, 19 τὸ κυριωτάτον μέρος τὸ ψ
 βλέπομεν. V 52, 21 τοῦ κυριωτάτου τῶν
 σπλάγγων. — II 174, 14 τὸ κυριώτα-
 τον γῶν ἐν αὐτοῖς ζημιῶσι, διάνοιαν.
 IV 243, 10 τὸ κυριώτατον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ
 λογισμός. I 31, 15 μὴδὲ τὰ κυριώτατα.
 — I 11, 13, 31, 11, 35, 11, 92, 15, 132, 11,

170, 5, 196, 8, 198, 24, 199, 10, 214, 6,
 246, 4, 251, 2, 271, 16, 287, 20, 289, 1, 19.
 II 68, 15, 80, 12. III 7, 1, 13, 17, 23, 4,
 29, 8, 39, 5, 52, 11, 59, 14, 67, 17, 91, 20,
 93, 14, 161, 22, 26, 179, 3, 202, 17, 258, 4,
 IV 293, 1. V 49, 17, 54, 16, 73, 10, 79, 12,
 252, 14, 267, 10. VI 157, 14 κυρίως. I
 22, 17. IV 232, 15 κυριώτερον εἰπεῖν.
 II 22, 2 κυριώτατα καλεῖ. I 51, 14, IV
 91, 17, V 126, 16, 178, 14, 264, 13
 κυριώτατα φάναι

2. subst. a) deus: I 86, 10-16, 128, 18.
 II 79, 21, 80, 4, 150, 15, 226, 6-14. III
 6, 21 sqq. 38, 18, 160, 9 sqq. 161, 2-11.
 239, 3, 9-25. IV 28, 7, 23, 224, 3. V
 74, 10 κ. et θεός distinguuntur vel
 coniunguntur. I 73, 5, 115, 20, 129, 19.
 III 158, 11, 218, 16 (κ. ὁ θεός). V
 281, 20 „κ. ὁ θεός τῶν πνευμάτων“. V
 8, 8 θεός ... κ. τῶν γεγονότων. IV
 248, 9 ἀνθρώπων καὶ θεῶν. I 190, 17
 ἡγεμονία ἐν τῇ παντὶ εἶναι καὶ κύριον.
 I 198, 15 κ. εἰς ἀπάντων καὶ δεσπότης
 ἐστίν. II 151, 3 (θεός) ὁ κ. ὦν, ὡς καὶ
 βλάπτειν δύνασθαι. III 159, 22 „ὥφθη“
 οὐ τὸ ὄν, ἀλλὰ κ. II 50, 2 τὸ δὲ ἐπι-
 φερόμενον „ἐγὼ κ“. V 72, 14 φοβεῖσθαι
 γοῦν (θεὸν) ὡς ἄρχοντα καὶ κύριον. IV
 307, 6 θεός ἦν, εὐθύς δὲ κ. ἀγαθός. III
 123, 5 cf. II 257, 20 δ εἶπε κ. II
 295, 10 νόμος γάρ ἐστι τὸ τέλος εἶναι
 κύριον. III 28, 12 ὁμολογεῖν τὸ τέλος
 τῇ κυρίῳ. III 229, 13 τὸ ῥύσιον ἀπο-
 δοῦναι τῷ κυρίῳ. IV 140, 9 οὐκ οἶδα
 τὸν λεγόμενον τοῦτον καὶ τὸν κύριον. III
 95, 1 ἀπείρων ... τοῦ κυρίου μνημῶν.
 III 275, 1 τὸν ὄντως βασιλέα, τὸν κύριον.
 III 275, 7 ἔξομεν εἰς τὸν αἰὶ χρόνον τὸν
 αὐτὸν κύριον. III 156, 10 φῆσιν
 ὀφθῆναι τὸν τῶν ὧων κύριον. I 110, 30
 „τὴν σωτηρίαν περιμένων κυρίου“. I
 115, 22 δς αὐγεῖ λέγων μὴ εἰδέναι τὸν
 κύριον. III 123, 4 ἐτελεύτησαν ἐνώπιον
 κυρίου. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ...
 τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μνησθῇ. V 99, 8
 „ἐορταῖ κυρίου“. I 141, 5 ὁ ἐναντίον
 κυρίου εἰσιών. III 39, 12 ὁ (θεσμός)
 περὶ ὀνόματος κυρίου. IV 247, 19 δς
 δ' ἂν ὀνομάσῃ τὸ ὄνομα κυρίου, θνησκέτω.
 I 162, 7 Ἰσαάκ ἐγέννησεν ὁ κ. III 238, 12
 (ὁ ἀρχάγγελος, κ.). III 160, 11 τὸν
 Φαραὶ [κύριον] θεὸν τούτου. — b)
 homines: I 190, 15 θνητὸς οὐδεὶς οὐδε-
 νὸς ἐπιτέδεκται ... κ. I 157, 9 Ἐμὸς
 ὁ κ. νοῖς ἐστὶ, κ. ἐαυτοῦ καὶ αὐτοκράτωρ.
 I 188, 6 τὸν νοῦν νομίζειν ἐαυτοῦ κύριον
 εἶναι. VI 30, 6 πότερον δούλον ἢ κύριον
 ἀποφαντέον. VI 207, 23 ὅτι δεσπότην
 ἔχω καὶ κύριον. II 30, 17 κύριον ὄνο-

μάζειν τὸν οἰκέτην. VI 147, 11 ὁ πρὸ μικροῦ κ. ὦν. V 191, 1, 5 ὁ τοῦ κτήνους κ. V 211, 9 τῆς τιμωρίας. V 217, 19 μὴ παρόντος τοῦ κυρίου. V 225, 12 τὰ τοῦ κυρίου χαρίζεσθαι. V 214, 20 ἐπανορθώσασθαι τὸ βλάβος τῷ κυρίῳ. VI 220, 18 κύριε Γάιε. VI 127, 16 (Μάρτις), οὕτως δέ φασι τὸν κύριον ὀνομάζεσθαι παρὰ Σύροις. — V 173, 3 τοὺς δὲ οὐδετέρου κυρίου ἀπέφηνεν. V 168, 22 ἡ ἐπιτρόπους ἢ ἄλλους κυρίους. V 190, 15 τοὺς νόμους κυρίους ποιῶν τῆς τιμωρίας. IV 300, 18 τοὺς κυρίους τῆς ψήφου. V 91, 14 τῶν μὲν παρθένων τοὺς πατέρας κυρίους ... ἀποφήνας. V 189, 5 προσήκει τοὺς κυρίους μὴ κατακόρως χρῆσθαι ταῖς ἐξουσίαις κατὰ τῶν οἰκετῶν. V 114, 3 τὰς (οἰκίας) δὲ ... ἀποδίδοσθαι προῖκα τοῖς πάλαι κυρίοις. V 112, 17 τὰς ἀλλοτριωθεῖσας κτήσεις ... ἀποδίδοσθαι τοῖς ἐξ ἀρχῆς κυρίοις. V 212, 14 τὰ ... ἄψυχα ... ἀποδίδοσθαι παρὰ τῶν ὑφελομένων τοῖς κυρίοις. V 263, 1 οὐ γὰρ ἄνθρωποι μόνον δασμοὺς φέρουσι τοῖς κυρίοις. V 210, 15 τοὺς κυρίους ὧν ἔχουσιν ἀφαιρούμενος. VI 129, 12 οὐ προστιθέντες τοῖς κυρίοις τιμὴν. VI 12, 2 οἷους ἐπρίατο κυρίους. VI 178, 4 πριάμενοι παρὰ τῶν κυρίων. VI 179, 15 ἐν ὅψει τῶν κυρίων.

Etym: III 7, 3. 263, 28 cf. V 8, 8 παρὰ τὸ κύρος. — All: III 177, 23 Ἰησοῦς δὲ σωτηρία κυρίου (ἐρμηνεύεται). II 160, 10 Ἰούδας, ὃς ἐρμηνεύεται κυρίῳ ἐξομολόγησις. IV 67, 14 Ἰωσήφ ... παρὰ δ' Ἑλλήσι „κυρίου πρόσθεσις“ (καλεῖται).

κύρος. III 7, 3. 103, 15. 263, 28. IV 67, 15. 264, 20. V 8, 8. 61, 9. VI 12, 10.

κύων. II 49, 3 cf. VI 57, 1 κυνῶν τρόπον. VI 25, 20 κυνῶν ἰσθμῶν τρόπον. II 35, 20 (ὄσμα). II 163, 16 sqq. ἡ κυνὸς φωνή. IV 295, 5 sqq. ἐν χαρίτων ἀμοιβαίς ἄνθρωπον ἡττηθῆναι κυνός. IV 286, 22 κύνας ... ἐκτεθειώκασιν (οἱ Αἰγύπτιοι). VI 181, 11 οἱ κύνας ... θεοπλαστοῦντες.

κύων. All: II 288, 21 τὰ δ' ἄνθρα καὶ οἱ κώδωνες αἰσθητῶν ποιότητων σύμβολα. V 23, 14, 18 cf. IV 227, 23. 228, 2 sqq. τὴν δ' ἁρμονίαν ... τῶν τοῦ κόσμου μερῶν οἱ κώδωνες ἐμφαίνουσιν.

κωλύειν. I 283, 3 αἱ ... ῥίξει τὸν ἐφαρμυσθέντα τρέφουσι καὶ κωλύουσιν ἀφαναίνεσθαι κλάδον. I 94, 26 cf. 127, 16 τί δὲ ἐκώλυεν. I 146, 28 ἐπέσθω τῷ πάθει, κωλύων αὐτὸ χεισθαι. I 235, 9 (ὁ λόγος) διαρρεῖν αὐτὰ (sc. τὰ θεωρήματα) κωλύων. II 297, 22 τοῦτο ... κωλύον αὐτήν (sc.

ψυχὴν) πρὸς ἀρετὴν ὠκυδρομεῖν. II 234, 20 πολλὴ τοῦ ἀδικεῖν μηδενὸς κωλύοντος φορὰ. II 282, 3 τὸν ἐκ πόρνης ὁμοίως κωλύσας ἀκούειν ἢ λέγειν. I 137, 20 εἴ γε δυναμένην (αἰσθητήν) ἐπὶ νοῦν τρέπεσθαι καὶ ἡνιοχεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ κεκώλυεν.

κωλύεσθαι. I 288, 14. κωλύεται μὲν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τοῦτο πράττειν. I 154, 22 ὁ νοῦς κωλυόμενος προσέχειν ἑαυτῷ. II 233, 14 ὁ νοῦς ... πρὸς μηδενὸς ταῖς ἰδίαις ὁρμαῖς χρῆσθαι κωλυόμενος. I 237, 14 τῷ γευσσόμενους σιτῶν ἢ ποτῶν εἰς κόρον κωλυθῆναι τραφῆναι. II 260, 23 κωλυθεὶς μὲν γὰρ τὴν μεγίστην νόσον ... ἀποβάλλει. II 259, 15 τελεσουργῆσαι κωλυθέντες. I 139, 12 οὐ κεκώλυται οὖν νοῦς. I 170, 7 ἐπανόδου τυχεῖν οὐ κεκώλυται.

κωλυσιεργεῖν. I 88, 7. II 17, 18. 48, 8. 260, 23.

κώλυσις. II 78, 16. 262, 12.

κωμάζειν. II 102, 20.

κωμαστικός. II 188, 20 (μέλος).

κωμικός. III 2, 6 τὸ κωμικὸν ἀψευδὺς μᾶλλον ἢ κωμικῶς εἰρῆσθαι δοκεῖν. VI 57, 18 ὡς ὁ κ. φησιν.

κῶμος. I 192, 20. VI 157, 27.

κωμωδία. I 105, 13. IV 119, 12.

κωφᾶσθαι. I 297, 14. II 200, 3.

κωφός. II 35, 19 (ἄκοφ). III 136, 10 (βίος). III 257, 8 (δόξα). V 109, 19 (κόνις). II 200, 13. III 136, 8 (λίθος). II 265, 21 ἕκαστον ... τῶν κακίας μερῶν. I 154, 3 πλήξει. — III 181, 1 οὐδὲ κ. ἀκούειν. V 254, 17 ὅπως μηδεὶς μηδὲνα βλασφημῇ ..., καὶ μάλιστα κωφόν.

λαβυρινθώδης. I 259, 24.

λαγνεία. IV 190, 11. V 229, 14 (coni. ἀκολασία). IV 193, 7 (sc. τῶν γυναικῶν ἀκολασία) τὰ μὲν σώματα λαγνείας ... διέφθειραν. I 27, 12. IV 30, 17 (coni. γαστριμαργία). III 25, 11 (coni. λαιμαργία). IV 243, 12 cf. VI 158, 12 οἶνοφλυγία καὶ ὀψοφρυγία καὶ λαγνείαι. IV 297, 10 πρὸς ἀκρασίας καὶ λαγνείας βεβαίωσιν. III 282, 20 περὶ τὴν τῶν ὑπογαστρῶν ἀκράτορα λαγνείαν. IV 24, 18 βάσανος δὲ λαγνείας ἐγκράτεια. V 169, 15 ἵνα μὴ λαγνείας ἕνεκα δοκῇ ... ἐφθαρκεῖναι.

λαγνός. V 162, 5 τὰς ἔτι λαγνιστέρων ἐπιθυμίας ζηλώσαντες. IV 306, 3 τὸ κατὰ τῶν λαγνιστέρον βιούντων (διάταγμα). V 159, 15 οἱ λαγνίστατοι.

λαγωδάριον. II 35, 16. 118, 14.

λαῖλαψ. III 193, 16 κενῆς δόξης.

λαιμαργία. II 115, 19 (coni. ἀκρασία).

- V 36, 17 (coni. ἀπληστία). III 25, 10 (coni. λαγνεία). II 213, 18 cf. I 55, 10 (coni. οἰνοφλυγία). III 291, 24 (coni. πολυφαγία). III 284, 8 ὁ δὲ ἀργιστοποῖς λαίμαργίαν ἔλαγε. V 307, 16 λοιδορησέσθαι τῆς λαίμαργίας τοῖς εὐτρεπίζουσιν ἄστυον εὐωχίαν. V 98, 20 τὴν (γαστέρα) ... ἀναμπλήρῃσιν ὑπὸ λαίμαργίας.
- λαίμαργος. III 288, 3 (ἀνήρ).
- λαίμαργότης. III 292, 20.
- λάκκος. All: III 149, 1 λάκκοις δὲ αἱ εὐφρεῖς ψυχαὶ (εἰκάζονται). III 153, 5. 9 „οἱ λάκκοι συντετριμμένοι“. τουτέστι πᾶσαι τῆς ἀναγώγου ψυχῆς αἱ δεξαμεναὶ τεθραυσμέναι. II 77, 6. 11 οὐρανίω καὶ ποτίμων δεξαμεναὶ ναμάτων. II 89, 9-21 οὐκ ἂν οὖν ἐκ λάκκου πῖοι, ᾧ δίδωσιν ὁ θεὸς τὰς ἀκράτους μεθύσματος πόσεις.
- λαλεῖν. II 71, 7 οἱ δοκιμώτατοι τῶν ἱατρῶν τάληθῃ λ. II 283, 21 προφορὰς τὸ λ. ἴδιον. I 286, 31 τὸν γὰρ προφορικὸν λόγον ... ἐπίστασθαι φησὶν ὁ δημιουργὸς ὅτι λαλεῖ. I 287, 2 οὗτος ὁ λόγος ... φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἐρμηνεύει τὰ ἐνθυμήματα. II 75, 4 μονάδας μὲν οὖν ἀκράτους ὁ θεὸς λαλεῖ. II 293, 9 ὡς λαλεῖ ὁ θεός. II 245, 2 ἀς (sc. ἀρετάς) λαλεῖ ὁ θεός. III 155, 6 ἡ ... ψυχὴ φησι τῷ λαλοῦντι πρὸς αὐτὴν ἐλέγχω. III 16, 1 ὁ θεὸς ἐφθασε τὸν λαλοῦντα. III 132, 11 ὥσθ' ἡνίοχον μὲν εἶναι τῶν δυνάμεων τὸν λόγον, ἔποχον δὲ τὸν λαλοῦντα. III 191, 10 ἔγνω τὴν ἐπαγγελίαν λαλοῦσαν τὰ αἰδοῦς ... μεστά. III 189, 21 ὁ ... ἀστεῖος ἔλαλε τῇ διανοίᾳ τὰ ἀστεῖα ὄντως. I 135, 23 Μωσὴν ἀναέκκληκε καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός. III 5, 9 sqq. οὐ κατὰ συντέλειαν ἐλάλησεν (Μωσῆς), ἀλλὰ κατὰ μηχανομένην παράτασιν ἐλάλει. IV 256, 11 „ἐλάλησαν αἱ θυγατέρες Σαλπααδ“. III 121, 21 λελάληκε δ' ἀκριβέστερον περὶ φυγῆς. III 151, 4 περὶ ἧς (sc. ἀφροσύνης πηγῆς) λελάληκεν ὁ νομοθέτης ὤδε. III 222, 2 περὶ ἧς (sc. αἰσθήσεως) λελάληκεν ὤδε. III 29, 13 λελαληκότες οὖν τὰ πρόποντα. III 135, 15 λελαληκότες οὖν τὰ ἀρμόττοντα. III 140, 19 ἀποχρώντως λελαληκότες. — All: I 164, 30 sq. III 68, 24 οἱ γὰρ Ἀμορραῖοι ἐρμηνεύονται λαλοῦντες.
- λάλος. III 5, 6 ὁ ἰσχνόφωρος. III 200, 12 διὰ τὸ λάλον. III 3, 6 θρασυτάτον γὰρ καὶ λαλίστατον ἀμαθία. VI 190, 17 λαλίστατον γὰρ ἀνθρώπος ἀνυγῶν.
- λαμβάνειν. II 69, 16 (χειρὲς) πρὸς τὸ x λαβεῖν τε καὶ δοῦναι. III 23, 9. 29, 7 sq. (opp. δίδοναι). II 90, 3 (ὁ θεός)
- μηδένα τοῦ διδόντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος μεταξὺ τιθεῖς. II 32, 19 (ὁ θεός) πρὸς τὴν τῶν λαμβανόντων ἰσχὺν τὰ διδόμενα σταθμαῖται. I 118, 18 ὁ δὲ Ἰακώβ οὐ λέγεται λ., ἀλλὰ κρύπτειν καὶ ἀπολλύναι. I 97, 17 τὸ δὲ „ἔλαβεν“ οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀρεῖλεν ἀκουστέον. — ἔννοιαν, ἐπιστήμην etc. II v. ἔννοιαν, ἐπιστήμην Nr. 3, λόγος Nr. 11, φαντασία. — ἐν γαστρὶ λ. v. γαστήρ. I 99, 5 sqq. ἡ αἰσθήσις γυνὴ προσρηθίσεται, „ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός“ τοῦ κινουμένου αὐτὴν „λαμβάνεται αὕτη“ φησί. II 57, 14 (Ἄννα) λαβοῦσα ἀνταποδίδωσι τῷ δόντι. I 153, 6 (Λεῖαν) ἐξ οὐδενὸς γεννητοῦ λαμβάνουσαν τὴν σποράν. II 36, 9 (σπέρμα) ἔχουρ τινος γῆς κέρους ἀπαξ λαβόμενον. I 181, 18 Σεπφώραν Μωυσῆς λαβών. II 45, 13 (οἱ ἄγγελοι) λαμβάνουσι δὲ οὐ πάσας ἀπαντες τὰς θυγατέρας. λαμπάδιον. I 52, 6 καθάπερ λ. ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀπὸ τοῦ πρώτου (ἀνθρώπου) διαδοθὲν φυλάττοντες. II 211, 22 τὰ μέντοι τῆς φώσεως λαμπάδια ἄσβεστα. IV 225, 3 λαμπάδια τε καὶ λύχνοι ἑπτὰ, σύμβολα τῶν ... πλανήτων.
- λαμπάς. III 70, 24 sqq.
- λαμπρότης. V 327, 11 γένῃ. II 210, 18 τὰ γενητὰ καὶ φθαρτὰ ἡγεῖσθαι. III 83, 4 (δυσγένεια). I 64, 9 ἔργον. V 328, 18 (εὐγένεια). II 49, 19. III 120, 7 (εὐπραγία). I 5, 11 (ἡγεμών). III 303, 24 (ἥλιος). II 251, 13 πρὸς φῶς καὶ λαμπρότατον ἥλιον. III 253, 14 ἡμᾶς ... ἐπιπρανεῖς καὶ λαμπροὺς ἐποίησεν. IV 65, 19 ὁ ἐν ἐκάστῳ θυμός. III 265, 19 ὡς μεγίστου καὶ λαμπροτάτου ... κτήματος. III 70, 24 λαμπάδες. I 151, 2 τί γὰρ ἀν εἶη λαμπρότερον ... θεῖου λόγου. I 9, 13 τὸ νοητὸν τοῦ ὁρατοῦ λαμπρότερον. I 194, 6 λαμπρότερας κατασκευάζομεν τὰς ἰδίας οἰκίας. I 120, 26 ὁ ... νοῦς ἐν ἡμῖν. III 50, 8 (πλάνητες) λαμπρότατοι γὰρ ὄντες. I 222, 5 τὸ ποιμαίνειν. I 121, 25 (σπέρματα). I 65, 16 φέγγος τῆς ἀρετῆς τὸ λαμπρότατον. III 73, 26 λαμπρότερον ἡγουμένη (ἐβδόμη) τὸ φέγγος. II 141, 22 λαμπρότατον ... φρόνησις. I 92, 20 φύσεις. II 73, 4 cf. III 138, 20 λαμπρότατον φῶς. I 262, 30 λαμπρόταταις χορηγίαις. III 252, 1 λαμπρότατον ... ἔχει ... χρῶμα. — V 326, 2 ὅσον ἐν τῷ γένει λαμπρόν. III 94, 8 cf. II 92, 16 ἦν τέκα λαμπρόν ἐπνεῖ. III 193, 22 λαμπρά φωσῶμεν. VI 36, 14 τὸ λαμπρόν. VI 150, 11. 215, 11 τὰ λαμπρά. IV 210, 6 πρὸς τὸ λαμπρότερον.
- λαμπρότης. III 119, 11 cf. 222, 17 τοῦ βίου. I 289, 2 δόξης. III 173, 10. 15 περὶ τὴν κενὴν δόξαν. III 36, 9c. (τοῦ

τεχνικοῦ). II 218, 11 τῶν τυχερῶν. — V 375, 23 καὶ τῆς πρὸ μικροῦ λαμπρότητος ἀπέλαυσαν οὐ δι' αὐτοῦς.
 λάμψις. I 96, 23 ἀστέρων. IV 278, 22 ἀστραπῶν.
 λανθάνειν. I 114, 14 τὸν θεὸν ἂν ἰσχύ-
 ×σαι λ.; IV 6, 6 ὁ δ' ἀστείος ... λ. τοὺς πολλοὺς ἀξιῶν. I 174, 18 μὴ λανθανέτω θείας εὐδαιμονίας ἐγγὺς ὤν. I 76, 3 μὴ λανθανέτωσαν. I 213, 7 (ἡ ἀρετὴ) δέι-
 σασα μὴ λάθῃς ἀπατηθεῖς. I 116, 25 φύγε λαθῶν. I 212, 5 μὴ ποτε λαθῶν ὁ νοῦς. II 252, 9 μὴ λήσῃν τὸ θεῖον ἀδικούντες. I 218, 10 λήσῃ γὰρ ἄμ' αὐτῷ (sc. πόνῳ) καὶ σωρὸν ἀνδρῶν ἀγα-
 θῶν μεθέμενος. I 194, 5 (ὁ θεὸς) λήσεται μεταναστὰς εἰς ἕτερον οἶκον. I 256, 11 (Ἡσαῦ) κληρονομηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ λήσεται φθάσαντος. II 58, 16 λήσεται γὰρ οὐδέποτε τὸν τὰ ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας ὁράντα. I 3, 4 λελήθασι τὸ ὠφελιμώ-
 τaton. I 188, 17 λέλθῃ σε, ὦ μωρέ, ὅτι ... I 160, 18 ἐλελήθεμεν νοσοῦντες.
 λαός. I 204, 11-15 λ. δὲ ὄνομα πλείωνων.
 × V 364, 18 ἐξαίρετος. II 103, 16. VI 9, 12 cf. IV 61, 10. 134, 7 (ποιμένες) λαῶν. V 365, 9 ἔσεσθαι φησι τὸν σπου-
 δαῖον εἴτε ἀνδρα εἴτε λαόν. — All: I 154, 29. II 296, 4. III 83, 8 ὁ Ἀμαλήκ, ὃς ἐρμηνεύεται λ. ἐκλείχων. I 177, 21 τὸν δέ γε Βαλαάμ μάταρον λαόν ὄντα. I 164, 26 „λ. Χαμῶς“ τούτεστιν ὁ λ. σου καὶ ἡ δύναμις εὔρεται πηρὸς καὶ τε-
 τυφλωμένος. II 113, 3 μὴ ποτε τὸν λαόν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἀπαντα εἰς Αἴγυπτον, τὴν τοῦ σώματος χώραν, ἀποστρέψῃ. II 280, 14 (οἱ ζηλωταὶ τῶν εἰρημένων πα-
 θῶν φαλαγγιδόν ἐπιόντες). v. λείως.
 λάρναξ. II 271, 20 ὥσπερ λάρνακι ἡ σοφῶ ... ἐνετάφησαν.
 λατρεῖα. II 198, 3 cf. V 126, 26 θεοῦ. IV 304, 1 εὐχῶν καὶ θυσιῶν τελείων, αἷς ἡ λ. ἐγίνετο. V 206, 13 cf. 103, 6 (coni. ὑπερσία). I 237, 5 ἵνα ... ἐκού-
 σιον ὑπομένωνμεν λατρείαν.
 λατρεύειν. V 72, 15 (θεῷ).
 λαφύττειν. III 116, 16 (ὁ φαῦλος).
 λάγνωνσις. I 37, 16.
 λαώδης. I 105, 18. 25.
 λεαίνειν. I 86, 27 μὴ κάπτειν, ἀλλὰ κατὰ σχολὴν λ. II 123, 16 ψυχῇ λεαινοῦσθ. II 66, 1 ἡ ἀντίπαλος μνήμη τὸν τύπον λεάνωσας λήθῃ. I 55, 21 (δόδοντες) λεαίνοντες. — I 87, 3 τὸ λεαίνεσθαι τρο-
 φήν. II 35, 1 τὸ Αἰγυπτίων ἀφίδρυμα, τὸ σῶμα, πυρωθὲν καὶ λεανθέν. II 98, 11 ὥσπερ κηρὸν λελεισμένον.
 λέγειν. I 287, 15 ἴδιον δὲ λόγου τὸ λ.
 × III 228, 7 ἀνθρώπου τὸ λ. (ἴδιον) καὶ

αὐτὸς ὁ λόγος. II 9, 6 τῷ κατὰ τὴν προ-
 φηρίαν μέντοι λόγῳ τὸ λ. (κεχαρίσται). II 252, 25 τὰ φωνῆς ὄργανα τὸ λ. (χαρί-
 ζεσθαι). II 10, 1 ἐν τῷ νοεῖν ἡ αἰ-
 σθάνεσθαι ἡ λ. III 25, 2. 92, 16 coni.
 τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ καταλαμβάνειν. II 9, 10. 282, 3. III 3, 5. IV 52, 22 coni.
 ἀκούειν. I 281, 18. III 300, 25. 302, 15
 coni. vel opp. ἡσυχάζειν. III 190, 18
 cf. 198, 3 coni. βουλευέσθαι καὶ πράττειν.
 IV 2, 16. 250, 16. 292, 10. V 76, 16.
 254, 2 coni. πράττειν. I 173, 23 sqq.
 τὸ μὲν λεγόμενον ἡ πραττόμενον. V 87, 15
 τὰ λεγόμενα καὶ πραττόμενα. III 190, 4
 cf. IV 126, 23 sq. ἀκόλουθα τοῖς λεγομένοις
 πράττειν. III 85, 20 τὸ πράττειν τοῦ λ.
 προτιμῶντα. II 18, 25 λ. μὲν τὰ βέλτι-
 στα, διανοεῖσθαι δὲ καὶ πράττειν τὰ αἰσγι-
 στα. III 198, 23 τὸ ... τοῦ λ. βαρύτε-
 ρον ἀμάρτημα ἡ ἀδικος πραῖξις ἐστίν.
 III 287, 24 coni. φρονεῖν ... καὶ ποιεῖν.
 IV 74, 7 λέγει μὲν ..., φρονεῖ δέ. III
 192, 17 coni. νοεῖν. II 290, 18 τὰ λεγό-
 μενα opp. τὰ ἐννοούμενα. III 158, 9.
 232, 5 (opp. τὸ εἶναι). III 160, 23 οὐ
 τὸν λεγόμενον ἄλλως, ἀλλὰ τὸν ὄντως
 ὄντα δεσπότην. — I 163, 2. 103, 3. 124, 16.
 161, 9. 162, 6. 165, 10. 166, 5. 218, 1.
 II 17, 20. 33, 19. III 278, 3. τὸ λεγό-
 μενον.
 λεηλατεῖν. I 109, 3.
 λείος. III 67, 6 (κηρός). II 17, 17. 123, 17.
 III 78, 16 (κίνησις). V 53, 13 (ἡ τοῦ
 ἥπατος φύσις). II 298, 12 sqq. cf. I
 102, 6 ἱακῶβ. — IV 52, 24 α ... ἡ
 τραχέα καὶ λεία ἡ θερμὰ καὶ ψυχρά. IV
 34, 8 ἐν μαλακοῖς καὶ θερμοῖς ἐτι δὲ λεί-
 ος. II 278, 10 τὰ λεία, τὰ τραχέα.
 III 78, 3. 105, 16. V 136, 17 λείως.
 λείότης. I 20, 19. 102, 5. II 205, 26.
 V 53, 13.
 λειτουργεῖν. V 59, 8 λ. οὐδενὶ τῶν
 ἱερῶν ἔξεστιν, ὃς ἂν μὴ ὀλόκληρος ἦ.
 V 21, 13 τὸν ἱερέα μέλλοντα λ. τὰς ἱεράς
 λειτουργίας. V 28, 24 τὰς ... τῶν ἄλλων
 ἱερῶν ὑπερησίας ἀντ' ἑτέρων ἑτεροῖ λ.
 δύνανται. IV 235, 23 καὶ ἔνδον λ. ἐμελ-
 λον. III 20, 8 ὁ γὰρ νοῦς, ὅτε μὲν
 καθαρῶς λειτουργεῖ θεῷ. III 129, 20
 λειτουργοῦσι δὲ καὶ οἱ τὸν ἀκούσιον φόνον
 ὀρώντες. II 170, 8 οἱ λειτουργοῦντες
 ἱερεῖς. I 273, 24 ὁ ... λόγος λειτουρ-
 γῆσαι τοῖς παιδεῖαν μετιοῦσι.
 λειτουργία. VI 2, 16 (coni. ἀγορανομία
 καὶ γυμνασιαρχία). III 2, 18 τὰς δὲ
 φιλοδεσποῦς θεραπείας καὶ λειτουργίας
 τοῦ Ἀβραάμ διασυνίστην. — IV 216, 13
 cf. V 62, 5 ἕκαστα τῶν εἰς τὰς λειτουρ-
 γίας καὶ ἱεράς ὑπερησίας. II 41, 7 θεὸν

τιμῶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ περιέχεσθαι. III 129, 19 τῶν ἁγίων. V 31, 2 περὶ τὸν νεών. VI 209, 21 περὶ τὰ ἱεροουργόμενα. I 255, 5 (ὁ Λευίτης) τὰς γὰρ λειτουργίας ἀπάσας ἀναδέχεται. III 91, 24 Λευιτικὴν φυλὴν, ἀντικαταλλάξάμενος πρὸς διατήρησιν ... λειτουργιῶν. V 21, 13 λειτουργεῖν τὰς ἱεράς λειτουργίας. III 251, 7 τὰς νόμῳ προσεταγμένας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. IV 232, 13 τὰς διατεταγμένας ὑπουργεῖν λειτουργίας. V 24, 18 ἐν ψ̄ χρόνῳ τέτακται τὰς ἱεράς λειτουργίας ἐπιτελεῖν. IV 236, 8 τὰς εἰς αὐτὴν ποιεῖσθαι λειτουργίας. III 270, 13 ἐπειδὴν δὲ ταῖς ἱεραῖς ἐπαποδόσῃ λειτουργίαις. V 141, 10 ὅς μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ὑπομένουσι. IV 218, 6 τὰς ἐν τῷ ἱερᾷ εἶσθαι λειτουργίας. V 29, 20 λειτουργιῶν μὲν ἀνεχέτω. V 280, 18 μετέλκειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς θείας λειτουργίας. IV 234, 7 τῆς συντόνου περὶ τὰς λειτουργίας ὀξύτης. VI 68, 15 λειτουργίας ἄθλον. — All: III 264, 17 λειτουργιῶν ἁγίων Λευί (σύμβολον). λειτουργός. I 142, 26 τῶν ἁγίων. III 288, 25. 295, 24. IV 235, 6. V 253, 2 θεοῦ. V 60, 18 τῶν ἱερέων. — V 286, 4 ἄγγελοι. II 40, 20 (διάνοια). — IV 265, 16 τῶν περὶ τὸν νεών λειτουργῶν δύο τάξεις εἶναι. V 37, 7 τοῖς ἀμφὶ τὸ ἱερὸν ὑπηρεταῖς καὶ λειτουργοῖς. IV 223, 2 ὅσον ἱκανὸν λειτουργοῖς εἶναι διάστημα. λειχήν. V 21, 5. λέξις. III 24, 2 βραχεῖα μὲν ἡ λ., πολλὴ δὲ ἡ δύναμις. I 279, 22 πρὸς ... τὸ ῥητὸν ἡ λ. τὸ εὐλογον οὐ περιέχει. VI 67, 4 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητάς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. II 86, 13. 18 δόξει μὲν τισιν ἡ λ. ἡμαρτήσθαι. V 99, 7 φήσας κατὰ λέξιν οὕτως. IV 48, 6 ἡ λ. ἐγκωμαστική. II 156, 1 ἀμφίβολος. II 98, 8 τὰς γὰρ διπλᾶς καὶ ἀμφιβόλους ὅταν ἐξαπλοῖ λέξεις. VI 70, 11 sq. πάγκαλα μὲν τὰ νοήματα, πάγκαλοι δὲ αἱ λέξεις. I 77, 21 ἰδωμεν δὲ καὶ τὰς λέξεις. III 118, 15 τὰς δὲ λέξεις ἀκριβοτέον. I 96, 26 τούτων εἰρημένων ἐφαρμοστέον τὰς λέξεις. IV 209, 3 ἄλλοτε ἄλλας ἐφαρμοζόντα λέξεις. λεοντή. VI 170, 17. λεπίς. All: V 234, 7 sqq. (σύμβολον ψυχῆς) καρτερίαν καὶ ἐγκράτειαν ποθοῦσης. λέπρα. I 262, 1. II 82, 20. 225, 7 sqq. cf. 155, 6 ἐν τῷ νόμῳ τῆς λέπρας. II 83, 11. 13 τὸν δὲ ὅλον δὲ ὅλων ... κατεσχημένον τῷ λέπρα καθάρων φησιν εἶναι. III 248, 20 (ἀκάθαρτος). II 84, 9 ἐν τῇ (sc. οἰκίᾳ) γίνεσθαι συμβαίνει λέπρα πολλὰς. V 21, 5 τῆς χροᾶς μεταβα-

λούσης εἰς λέπρα. V 29, 21. 24 ἐάν μέντοι λέπραί τινος ἐξανθήσασαι κατάσχουσιν ... τῶν ἱερέων. — All: II 225, 12 (κακία καὶ πάθη τὰ κατὰ ψυχὴν). II 83, 20 cf. I 73, 13 ἡ ... διφυῆς καὶ δύο ἐξανθούσα χρώματα λ. τὴν ἐκούσιον ἐμφαίνει κακίαν. II 10, 23. 25 (ταπείνωσις) εἶδος τῆς πολυμόρφου καὶ πολυτρόπου λέπρας οὐσα. λεπρός. I 114, 21. II 83, 10. λεπτόγεωσ. I 69, 23. III 208, 14. λεπτολογία. I 145, 12. λεπτομερής. I 197, 19 ἡ (τῆς ψυχῆς) φύσις. — III 31, 16 τὸ παχυμερές ἀπὸ τοῦ λεπτομεροῦς διακρίνουν. λεπτός. VI 104, 2 εἰς τὸν λεπτότατον ... αἰθέρα. I 236, 12 ἄχρι τῶν λεπτοτάτων κεφαλαίων. VI 110, 18 (κόνις). I 150, 14 ἔστι λ. νοῆσαι (ὁ λόγος). I 125, 25 (φωνή). II 36, 18 (χοῦς). — II 123, 12 παραθήξας ὁ νοῦς εἰς τὸ λεπτότατον ἑαυτόν. V 51, 9 εἰς τὰ λεπτότατα. II 122, 1 μέχρι τῶν λεπτοτάτων. λεπτότης. II 278, 20. λεπτοργία. I 153, 8. λεπτύνεσθαι. III 235, 24. λευκασμός. All: II 103, 22 λ. γὰρ ἐρμηνεύεται Λάβαν. λευκόπυρος. III 197, 19. 271, 6 i.e. σερμύδις. λευκός. II 84, 3. 155, 5 εἶδος. I 151, 1 (κόριον). III 139, 10 (τὸ μάννα) χίονος δὲ λευκότερον. — I 125, 20 γνωρίσαι τὸ σῶμα ἡ τὸ λευκόν. I 99, 1 ὀφθαλμός λευκαίνεται νῦν ὑπὸ τοῦ παρόντος λευκοῦ. I 98, 7 cf. 91, 24. 125, 22. 126, 15. II 206, 6. III 48, 3 τὸ λευκόν opp. τὸ μέλαν. — All: III 119, 11 λ. γὰρ ἐρμηνεύεται Λάβαν. λευχειμονεῖν. I 193, 12. VI 63, 15. 157, 25. λευχεύμων. IV 279, 6. λέων. II 81, 15 λέοντες λέοντας ... γεννώσι. IV 145, 4 ἡμελημένοις ζῴοις ἐτιμωρεῖτο τὴν χώραν παρεῖς ἄρκτους καὶ λέοντας κτλ. VI 12, 1 sq. εἰ μὴ καὶ τὸν λέοντα ὠνισσάμενον δεσπότην φατέον εἶναι λεόντων. IV 187, 21 ὅρω λαὸν ὡς σκύμνον ἀνιστάμενον καὶ ὡς λέοντα γαυρούμενον. IV 189, 14 ὡς λ. ἡ σκύμνος λέοντας. IV 294, 20 ἔγνωον ἡμερωθέντας λέοντας. V 356, 1 δοκοῦσιν ἄρκτοι καὶ λέοντες ... μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ μονωτικοῦ ... πρὸς τὸ σύννομον. IV 286, 16. 20 cf. V 48, 10 λέοντας καὶ κροκοδείλους ... γεραίρουν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι (οἱ Αἰγύπτιοι). VI 181, 12 οἱ κύνες καὶ λύκοι καὶ λέοντας ... θεοπλαστοῦντες.

λεώς. IV 279, 2 παρειστίχεται δὲ ὁ λ.
 × ἀγνεύσας. IV 238, 18 πρὸς ἀνομίαν
 ἔσπευσεν ὁ λ. I 148, 20 ἐξίτω μέντοι
 ὁ λ. VI 69, 16 δι' ἧς (sc. ὁδοῦ) ὁ λ.
 ἐπέξευσεν. V 120, 18 ὁ λ. ἅπας, πρε-
 σβύται καὶ νέοι, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν
 ἱερουσῶν ἀξιώματι τετιμημένοι. II
 219, 23 (ὁ θεός) ὅρος ... τοῦ μεγάλου
 λεῶ. II 279, 19 ὁ σοφὸς καὶ ἐπιστήμων.
 ὁν εἶπε, λ. V 324, 9 ὁ δ' ἀληθὴς θερα-
 πευτὴς τε καὶ ἰκέτης ... σύμπας ἐστὶν
 ὁ λ. — All: II 217, 8 ὁπότε νεωτερίζοι,
 τὸ τῆς ἄφρονος καὶ νηπίας ὄνομα ψυχίας.
 II 104, 5, 177, 19, 271, 11 τῆς ψυχῆς.
 λεωφόρος. II 22, 16. V 136, 19 (ἀτρα-
 πός). VI 108, 22 (γῆ). VI 1, 8 „ταῖς
 λεωφόροις μὴ βαδίζειν ὁδοῖς“ (Pythag).
 I 169, 13. II 8, 4. 34, 9. 70, 11. 86, 23.
 93, 23. III 16, 22. 78, 4. 153, 17. IV
 3, 2. 59, 2. 162, 19. 232, 16. V 223, 7.
 247, 7. 280, 1. VI 69, 15 (ὁδός). I
 23, 13. 50, 23. II 91, 1. 233, 14. IV
 90, 15. 280, 6. V 81, 10. 202, 6. 244, 6.
 VI 196, 5 (ὁδοί). I 258, 10 πείδα.
 λήθη. I 187, 9 ἡ σύντροφος ψυχῆς νόσος.
 III 80, 7 νόσος μνήμης. II 309, 10 cf.
 IV 283, 3 οὐ γὰρ ἐκούσιον ἡ λ. πάθος.
 III 174, 13 τὸ ... τῆς ἀποροῆς πάθος.
 II 216, 9 (ὑπνος λήθην καὶ ὄκνον ἐμποῖων).
 V 24, 20 (coni. ὄκνος. ὑπνος, ἀφροσύνη).
 V 25, 3 λήθης ὁμοῦ καὶ ἀφροσύνης αἰτίος.
 III 80, 19 (ὁ νόσος) ἐχρύσετο ποτε καὶ
 λήθην. II 221, 17 coni. ἀνάμνησις. III
 80, 10 τὴν δὲ ἀνάμνησιν ἐκ λήθης. I
 133, 19 ἀναμνήσεως δὲ λ. πάντως προη-
 γείται. V 321, 10 ἡ λήθης ἐχθρομένη
 ἀνάμνησις. III 80, 12 ἡ δὲ τοῦ ἀναμνήσει
 χρωμένου (ψυχῆ) ἔξω λήθης γίνεται. II
 309, 9 ὁ θάνατος ἀναμνήσεως ἐστὶ λ. III
 174, 20 (τὸ ἀναμνησκόμενον) λήθη κέ-
 κραται. I 133, 22 λήθη οὖν κατ' ἀρχὰς
 χρώμενοι πάλιν ἀναμνησκόμεθα. V
 228, 3 (coni. μνήμη). I 224, 7 τῇ
 μνήμην μὲν ἀνηρηκότε λήθην δὲ ζωπυ-
 ροῦντι. I 273, 16 ἡ (sc. μνήμη) μόνη
 τῶν λήθης πολυμηχάνων δικτύων ἀλογεῖ.
 II 66, 1 ἡ ἀντίπαλος μνήμης τὸν τύπον
 λεάνασα λ. I 225, 11 ἐάν οὖν λήθην καὶ
 ἀχαριστίαν ... ἀνέλκωμεν. II 121, 15
 ἡ ψυχὴ ... λήθη μὲν αὐτὰ οὐ παραδί-
 δωσιν. V 7, 13 cf. II 271, 22 λήθη
 παροδοῦνται. — II 196, 25 ἀραθίας καὶ
 ἀπαιδευσίας. V 52, 11 (ἀμαρτημάτων). VI
 171, 5 κακῶν. III 186, 23 πάντων ὅσα
 τῇ σαρκὶ φίλα. IV 167, 20 τῶν προγε-
 γονότων. — I 223, 13 διὰ λήθην. V 225, 3
 εἰς ἄγνωσιν καὶ λήθην. V 54, 18 κατ'
 ἄγνωσιν ἢ λήθην. — All: I 133, 29. 134, 9.
 II 221, 12. 309, 3. III 174, 9 ὁ δὲ

Μανασσῆς ἀνάμνησις, μεταληφθεὶς γὰρ
 „ἐκ λήθης“ εἶναι λέγεται.

λήμα. II 188, 6.

λήμμα. II 49, 27. 91, 23. V 68, 1. 269, 7.
 VI 63, 20. — All: III 178, 15 μεταλη-
 φθεὶς γὰρ Μωυσῆς καλεῖται λ.

λήξις. II 20, 4 τῶν ἀγγέλων. I 229, 6
 τοῦ ἐπιόντος βεύματος. VI 83, 10 τῆς
 φύσεως. — III 90, 12 cf. I 273, 3 τὴν
 ... εἰς τὰς ἀρχαίας λήξεις ἐπ' ἀνόδον. V
 113, 8 <βτι> λ. ἀπονενεμηται ἐκάστω τῶν
 κληρούχων. V 112, 18 μηδεὶς τῶν λη-
 ξιν εἰληχότων. V 116, 11 μένειν δ' ἐν
 ταῖς ἐξ ἀρχῆς τεταγμέναις κατὰ φυλάς
 λήξεσιν. IV 255, 3 (στέρησις) τῆς πα-
 τριῶς λήξεως. IV 157, 17 κοινωνῶν
 γὰρ ἀζιώσας ἀναφανῆναι τῆς ἐαυτοῦ (sc.
 θεοῦ) λήξεως.

ληπτός. II 68, 10. 312, 20.

ληραίνειν. I 147, 1 μέθῃ λ. ἀναγκαζούσῃ.
 I 102, 8 ὅταν ληραίνῃ καὶ παρανοῇ ἡ ψυχὴ.

ληρεῖν. I 96, 20 ὄργα τοῦ λ. νηφάλια σι-
 τούμεθα. II 161, 21 sqq. λ. ἐν οἴνῳ
 ορρ. οἰνούσθαι. II 169, 1 περὶ τῶν λ.
 εἰσωθότων. II 170, 13 σύμβολον ... τοῦ
 λ. καὶ παραπαίνειν. II 171, 4. 194, 25
 τοῦ ... λ. αἰτίον. II 172, 6 τὴν τοῖνον
 ἀπαιδευσίαν <τοῦ> λ. καὶ ἀμαρτάνειν αἰ-
 τίαν ἔφαμεν εἶναι. II 199, 21 τὸ μεθύειν
 οὐ μόνον ἐδήλου τὸ λ. II 171, 1 τοὺς
 μὲν αὐτῶν ἀφρατίνοντας τε καὶ ληρούοντας
 λήρος. II 36, 26 cf. III 84, 20 (μυθικός).
 II 125, 26 οἱ δὲ κονιάματα καὶ λήρους
 ... οἰκίας περιτιθέντες.

ληρώδης. VI 187, 2 (παίδια).

ληστεία. IV 299, 15. VI 11, 7. 121, 15.

λιβανωτός. V 66, 14 καὶ βραγύτατον
 λιβανωτὸν παρ' ἀνδρὸς ὅσον τιμωτέρον
 ... μυρίων θρεμμάτων. III 45, 12 sqq.
 cf. 51, 8 τὸν δὲ διαφανῆ λιβανωτὸν πυρὶ
 ἀπεικάζει. V 42, 20 cf. III 186, 19 σύμ-
 βολον τοῦ μηδὲν ἥδυσμα εὐωδέστερον ὀλι-
 γοδείας εἶναι.

λιβάς. II 89, 9 κατὰ γῆς λιβάδας ἀναζη-
 τοῦμεν. II 93, 7 οὐδὲ βραχεῖαν εἶπας λι-
 βάδα. III 51, 6 πρότερον γὰρ τηρούμενα
 εἰς λιβάδας αὐθὺς ἀναλύεται. II 299, 11
 (λιβάδες), ὅς καλεῖν ἔθος δάκρυα.

λιγαίνειν. I 213, 15.

λίθινος. IV 247, 11 (ψυχῆ).

λίθος. I 104, 20 ζῶν ἢ φυτὸν ἢ λίθον
 ἢ ξύλον ἢ συνόλως σῶμα. I 147, 28
 λίθῳ καὶ ξύλῳ καὶ παντὶ ἀψύχῳ. I 6, 2.
 50, 5. 95, 12. 189, 21. 200, 3. 5. II 58, 9.
 64, 2. IV 284, 4. V 148, 15. 333, 16.
 VI 48, 3 (λίθοι coni. ξύλα). I 194, 13
 (οἶκος) λίθων μὲν ἢ ξυλίνης ὕλης. VI
 199, 17 λίθους καὶ πέτρους γίνεσθαι. I
 95, 12 τὰ ἐν ἡμῖν εἰκότα λίθοις ὅστέα.

I 195, 8. 210, 9. IV 217, 3. 226, 18. 298, 22. VI 20, 1 (πολυτελεῖς). V 22, 12. 23, 19 cf. IV 229, 1-17. 231, 12 δώδεκα λίθοι πολυτελεῖς. VI 222, 2 διαφανέσι λίθοις. I 49, 17. V 349, 6 μαγνήτις. I 78, 22. 82, 21. 83, 9 (πράσινος). I 82, 19 σάπφειρος πράσινος. II 50, 21 σιδηρίτις. IV 226, 15. 228, 18 cf. V 22, 9 (ζαφάραδος). II 200, 13 (κωφή) τὸ περικαλλέσθαι τον εἶδος ψυχῆς. III 136, 8 ἀψύχου καὶ κωφῆς λίθου τρόπον. IV 251, 6 μετέβαλεν ὁ νοῦς εἰς κωφὴν λίθον. III 232, 8 (προσκεφαλίσας). — VI 110, 15 λίθων οἱ κραταιότατοι ἄρ' οὐ μυδῶσι. I 265, 15 κινουσί λίθον φάσκοντες. I 262, 2 διεῖρηται τοὺς λίθους, ἐν οἷς γέγονασιν, ἐξεληντάς. I 85, 6 ὅ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν, οἱ δύο λίθοι. I 83, 6 διὰ τοῦτο λίθῳ ἀπεικάσθη. — IV 247, 11 δίκην ὑπολαβὼν τὴν διὰ λίθων
 λιθοτομεῖν. II 11, 10.
 λιθοῦσθαι. I 160, 30. II 201, 16.
 λιθώδης. IV 260, 6. VI 109, 2.
 λιμήν. III 294, 28 cf. I 240, 1 τῆς ἀρετῆς. V 255, 19 εὐδαιμονίας. III 121, 3 σοφίας. — IV 284, 11 μηδέποτε εἰς λιμένα κατάρται ... δυνάμενοι.
 λιμηρός. III 67, 23 (κένωσις).
 λιμνάζειν. II 93, 3 τὰ ... πελάγη ... ἀναχεόμενα λιμνάζει τὴν τέως γέρον. I 40, 6 πεδία λιμνάζουσι (οἱ πλάνητες).
 λιμοδοξία. II 81, 2.
 λιμός. IV 95, 4 sqq. ἀρχὴν ἐλάμβανεν ὁ λ. ὃν ἐπιβαίνονταί ... οὐκ ἐχώρησεν Αἴγυπτος. — V 136, 13 τὸ πάντων ἀφορήτατον κακῶν. III 108, 15 cf. I 262, 27 (coni. κάκωσις). III 108, 2 οἰκιστον ὀλεθρον. III 65, 22 μεταναστὰς καὶ πολέμου κακὸν χεῖρον. I 284, 5 τὸ δ' ἀκόρεστον ... λ. ἐστίν. I 265, 26 (οἱ φιλάρετοι) λιμὸν ὑπ' ἀπειτίας ἐμβλέποντες. IV 145, 10 λιμῷ τε καὶ λοιμῷ. V 258, 14 οἷα ἐν λιμῷ καὶ σπάνει. V 365, 22 (opp. περισσεία). IV 272, 2 cf. VI 178, 16 διψεῖ καὶ λιμῷ διαφθαρήναι. IV 94, 12 τὸν πεινῶντα λιμῷ. I 58, 24 ὑπὲρ τοῦ μὴ λιμῷ παραπολέσθαι. V 146, 23 λιμῷ ... θνήσκοντα υἱόν. II 308, 25 λιμὸν ἄγει διάνοια. — I 151, 26 οὐκ ἀρετῆς, ἀλλὰ (ὁ) ἐκ πάθους καὶ κακίας (συνιστάμενος). I 284, 24 ἀρετῆς. III 283, 5 (εἰρήνης). II 198, 20 (φρονήσεως).
 λιμώττειν. I 282, 22. IV 166, 9.
 λίνον. II 25, 19. 100, 4.
 λιποθυμία. III 216, 2.
 λίπος. IV 234, 14.
 λιποστράτιον. IV 198, 6.
 λιποτακτεῖν. VI 93, 4 μὴ λ. τάξιν οἰκέαν. VI 84, 15 λιποτακτοῦσα (ἡ τοῦ

κόσμου φύσις). II 50, 13 μὴ λιποτακτῆσαι μὲν τῆς τοῦ θεοῦ τάξεως. II 198, 7 λιποτακτῆσαι τὰ θνητά.
 λιποτάκτης. I 290, 25 ἱερωτάτων θεσμῶν.
 II 63, 20 τῇ κατὰ λιποτακτῶν ὠρισμένῃ ... δίκῃ. IV 307, 16 οἱ λείπουσι τὴν τοῦ δικαίου τάξιν. I 177, 22 Βαλαάμ.
 λιποτάξιον. IV 198, 5.
 λιτή. IV 20, 12, 23. 136, 23. 184, 20. 238, 23. V 24, 15. 134, 20. 137, 3 (λιταί coni. ἱεσάι). III 306, 10 λιταῖς καὶ εὐχαῖς καὶ θυσίαις. V 47, 14 ἐπὶ τὰς διὰ θυσῶν εὐχαριστίας ὁμοῦ καὶ λιτὰς ἔλθειν. IV 144, 9 οἱ δὲ λιταῖς τὸν θεὸν ἐξευμενίζονται. VI 142, 27 ἥδη ταῖς ἡμετέραις λιταῖς ἀρξάμενος συνεπινεύειν.
 λιφαιμία. VI 112, 8.
 λίχνος. I 137, 20 (αἰσθησις). II 200, 22 (διάνοια) ἀκοῆς. III 215, 18 (ὁ παιδείας ἐραστής) ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως. I 144, 19 ὀφαρτυτῶν καὶ σιτοπόνων λίχνων περιεργία. III 267, 1 πάθος. I 215, 11 (φιλήδονος). II 311, 14 (τὸ φιλομαθές) θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων. II 296, 4 ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ἡδονῆς καὶ λίχνου παθῶν. I 162, 16 ἴδε γέ τοι τὸν λίχνον, ὥς δουλεύει.
 λοβός. I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 21. 56, 23. 57, 9. 58, 13 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερῶν καὶ πρώτα, στέαρ καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος.
 λογεῖον. IV 226, 20 τετραγώνον διπλοῦν. IV 229, 13—230, 21 (ὁ θεῖος λόγος). IV 231, 14 τοῦ συνέγοντος καὶ διοικοῦντος τὰ σύμπαντα (μίμημα). V 22, 16 σύμπας δ' ὁ τύπος καλεῖται λ. ἐτύμως. V 22, 18 ἐπὶ δὲ τοῦ λογεῖου διττὰ ὑφάσματα. Cf. I 141, 4. III 150, 17 (λόγιον).
 λογιατρεία. III 82, 16.
 λογίζεσθαι. I 188, 8 τοῦ (νοῦ παιδία) μὲν τὸ νοεῖν, τὸ λ., τὸ διανοεῖσθαι κτλ. II 84, 4 τὸ λ. ὁ νοῦς ἐκτμηθεὶς ὅλον δι' ὅλων. I 96, 5 δύναται ὁ νοῦς λ. τι τῶν οἰκείων. I 203, 1 ἐν τῷ λ. ἡ αἰσθάνεσθαι. IV 35, 6 ἐν μὲν τῷ λ. καὶ φροντίζειν τινὸς ἡρμεῖ (ἡ ὄψις). VI 219, 5 μήτε δρῶν μήτε λ. θέμις. V 81, 5 τὰ μέλλοντα εἰκότι στοχασμῷ φαντασιοῦσθαι τε καὶ λ. V 204, 12 ἐν μὲν τῷ λ. καὶ σκοπεῖν αἱ κόραι πεπύγασι. II 54, 18 οἱ δὲ γῆς παῖδες τὸν νοῦν ἐκβιβάσαντες τοῦ λ. II 90, 18 καὶ ὅσοι μέντοι ἐν τῷ λ. περιττοί. I 221, 18 τοῖς μέντοι δυνάμενοις λ. V 31, 22 κἀκεῖνον γρη῏ λ. II 195, 7 ταπεινὸν οὐδὲν ἐξ λ. III 285, 26 ἀκόλουθον οὖν (ἀν) εἶη λ., ὅτι ... I 277, 14 τὸ θεοειδὲς ἐκεῖνο δημοῦργημα, ἢ λογιζόμεθα. III 80, 18 καὶ οὐ λογίζεται, ὅτι ... II 282, 14 πολλοὶ γὰρ λογίζονται μὲν τὰ

βέλτιστα. VI 189, 22 ταῦτα λογιζόμενος ἐσφάδαζον. V 99, 9 τὸ γὰρ ἐπίλυπον ... λογιζόμενος καὶ ὡς ἔστι μυρίων κακῶν μεστών. V 232, 9 λογιζόμενος τὸ πρέπον ἡμέρῃ ψυχῇ. IV 263, 13 ὥστε λογιζόμενος ἂν τις εὖροι. I 131, 7 ἱερὺς γὰρ ἔστι λόγος ... ὑψηλῶς περὶ αὐτοῦ ... λογιζόμενος. I 117, 11 (ὁ νοῦς) περιμένει λογιζόμενος αὐτὸ (sc. τὸ πάθος) νικήσειν. II 129, 10. V 250, 22 λογιζόμενος ὅτι ... V 186, 13 ὑπομνησκόμενον ἐκ τοῦ τόπου τὸ φόβον καὶ λογιζόμενον. IV 89, 23 ἐμπαλιν λογιζόμενοι βλαβήσεσθαι. II 126, 19 ἡδίστη τελευτὴ γίνεται λογιζομένοις ὅτι ... V 254, 2 καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἐκείνο λογιζομένους. IV 106, 6 χρηστὰ δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος λογιζομένους. V 34, 7 ὅπερ χρὴ λογιζομένους καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας σωφροσύνης ... περιτέγεσθαι. V 1, 17 λογιζομένους, ὡς εἰκός, τοσαύτας μυριάδας καθ' ἑκάστην γενεάν ἀποτέμνεσθαι. V 288, 10 χαρίζεσθαι τοῖς δεομένοις, λογιζομένους ὅτι ... I 135, 9 λογιεῖται δῆπου, ὅτι ... II 304, 22 λογιεῖσθε γὰρ ὅτι ... I 102, 19 πρὸς τῷ μοχθηρὸν τι λογίσασθαι. III 277, 16 ὥστε οὐκ ἰσχύει λογίσασθαι. VI 7, 2 χρῆν δὲ λογίσασθαι, ὅτι ... V 67, 17 καὶ οὐκ ἐλογίσω τοῦθ' ὅτι. III 264, 3. 293, 27 καὶ οὐκ ἐλογίζατο παρ' ἑαυτῷ, ὅτι. V 118, 24. V 213, 18 ἐλογίσαστο παρ' ἑαυτῷ, ὅτι ... III 238, 18 ἀλλ' ἐκείνο λογισάσθω, ὅτι ... V 308, 3 τὰ κατὰ γαστέρος ἐν ἰσὺ τοῖς ἀποκυθηθεῖσιν ἦδη λογισάμενος. IV 102, 15 λογισάμενος δὲ ἅτε σοφὸς ἀνὴρ, ὡς ἔστιν ἄραινον. I 277, 27 (Μωυσῆς) λογισάμενος δὲ μεγάλη ἀνήσειν τὸ δημοῦργημα. I 164, 1 ὁ δὲ ταῦτα λογισάμενος οὐκ ἔκλυτο. V 75, 6. VI 171, 14 λογισάμενος ὅτι ... V 100, 2 (ἡ διάνοια) λογισαμένη παρ' αὐτῇ, μή ποτ' ἄρα ... I 69, 8 οὐ λογισάμενοι ὅτι ... IV 207, 19 λογισάμενοι παρ' αὐτοῖς ὅσον εἴη τὸ πρᾶγμα. II 2, 15 λοιπόν ἂν εἴη λογισάμενος ... τὴν δι' ἀλληγορίας ὁδὸν ... τρέπεσθαι. V 133, 3 τοὺς μὴ παρόντας ... λογισαμένους, ὅπερ εἰκός, ὅτι ... II 263, 29 προσήκει δὲ κάκεινο λελογίσθαι. I 287, 3 οἷς ἡ διάνοια λελόγισται. V 176, 11 μὴδ' ἐκ πολλοῦ παρ' αὐτοῖς λελογισμένοι τὸ ἄγος. II 96, 1 κάκεινο λογιστέον. I 69, 7 ἀνθρωπὸν δὲ τὸν ἐκ γῆς λογιστέον εἶναι νοῦν. **λογικός.** III 258, 16 (ἀγγέλῃ). II 14, 26 (ἄνδρες). I 63, 15. III 75, 14 (ἀνθρωπος). II 142, 2 (ἀρεταί). V 336, 14 (ἀρθρωσις). III 302, 3 ἐν ψυχαῖς (ἀρουραι). I 133, 3 τὸ ἀστεῖον. I 42, 3. II 277, 14. III 243, 15 (βίος). III 193, 9.

IV 3, 14 (γένος). I 263, 15. II 269, 6 (διάνοια). V 268, 13 (δόγματα). I 95, 10. 18 sq. 277, 2 sqq. V 270, 2 (δύναμις). I 99, 11. 221, 5. 233, 5. II 108, 9. 11. 310, 12 (δυνάμεις). III 32, 12. 177, 13. 261, 26 (εἶδος). I 63, 17. 160, 6. III 149, 9 (ἐξίς). III 78, 6 σοφισμάτων εὗρεσις. II 15, 12 (ζωή). I 290, 4. III 239, 14. IV 8, 12 (ζῶν). II 182, 13 cf. I 220, 21. 267, 5 (ζῶα). III 74, 13 (θεωρία). V 173, 9 (ἰδέα). VI 95, 12 sq. (ὁ κόσμος). II 250, 16 (μερίς). III 42, 19 cf. 124, 26 ἡμῶν μέρος. II 219, 17 cf. 281, 14. III 39, 1. V 349, 12 τῆς ψυχῆς μέρος. V 80, 21 sq. τὴν δλην ψυχὴν ἐκ λογικοῦ καὶ ἀλόγου μέρους συνεστῶσαν. I 79, 14-24 cf. 75, 15 (ἡ ψυχὴ) ἔχει μέρος τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν. II 98, 6 cf. III 170, 4. V 81, 16 τὸ λογικὸν μέρος φιλοσοφίας (coni. ἡθικόν, φυσικόν). II 263, 10 sq. (μοῖρα). I 160, 6 οὕτω γὰρ αὐτοὺς (sc. τοὺς νηπίους) ἡ φύσις λογικοὺς πεπαίδευκε. IV 159, 8 νόμος. IV 2, 7 νόμοι. I 277, 6. II 277, 19. III 229, 21. V 136, 16 (πηγὴ). V 41, 23. 67, 1 (πνεῦμα). II 209, 16. III 170, 8 (πραγματεία, coni. φυσική, ἡθική). III 56, 17 (στάσεις). I 26, 2 (συγγένεια θεοῦ). I 52, 10. 15. 118, 22. 277, 8. 289, 20. II 8, 2. 160, 18. 281, 22. 283, 19. 291, 11. III 125, 8. 227, 17. 242, 22. IV 288, 1. V 17, 6. 319, 5. VI 94, 6. 102, 2. 113, 1 (φύσις). I 50, 17. II 142, 1. III 52, 20 (φύσεις). I 53, 19 φυτὰ. IV 139, 8 (φωνή). I 48, 4. II 64, 2. 107, 6. 137, 11. 141, 4. 263, 25. III 36, 7. 152, 25. 251, 14. IV 13, 15. 276, 7. V 179, 13. 235, 9. 237, 7. 310, 14. 338, 10. VI 67, 5 (ψυχῇ). II 143, 4. 189, 18 (ψυχαί). — I 179, 22 τὸν μὲν αὐτῷ (sc. λόγῳ) χρῆσθαι δυνάμενον ὁρθῶς ἀπέδειξεν εὐδαίμονα καὶ λογικὸν ὄντως. I 279, 6 τὸ μὲν ἄλογον ἄφρωνον, φωνῆεν δ' ὅσον λογικόν.

τὸ λογικόν, λογικὸν absol. II 304, 21. III 77, 19 sq. (τὸ λ. opp. τὸ ἄλογον). I 80, 10. 12 ὅταν τὰ δύο, τὸ τε θυμικόν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡμιχῶνται καθάπερ ἵπποι ὑπὸ τοῦ λογικοῦ. VI 23, 9 coni. τὸ φυσικόν, τὸ ἡθικόν. II 98, 3 τὸ δ' αὐτὸ λ. φραγμαὶ καὶ περιβόλῃ (παραβάλλοντες τοὺς παλαιούς). III 129, 11 τὸ πλησίον τοῦ λογικοῦ, τὸ ἄλλον ... πενταγῇ σχιζόμενον. III 52, 15 τὸ δὲ λ., ὃ δὴ νοῦς ἀνοράσθη. V 48, 21 τὸ μὲν λ. τῆς ἄρρενος γενεᾶς ἔστιν. I 137, 16 τὸ λ. ἐξοματίζεται. I 71, 10 διὰ τοῦ λογικοῦ τοῦ ἀρχοντός τε καὶ βασιλεύοντος ἐν ψυχῇ. III 79, 1 διχόθεν

συνοραρίζεται πρὸς τελείωσιν. II 59, 20 ὅπερ ἀριστον τῶν ὄντων γένος ἐστί. I 101, 30 τὰ μέρη τοῦ ἀλόγου, ἃ τὸ λ. ἐπεσκέαζε. — V 48, 21 δυοῖν δ' ὄντων, ἐξ ὧν ἡ ἡμετέρα ψυχὴ συνέστη, λογικὸν τε καὶ ἀλόγον. III 31, 46 τὴν μὲν ψυχὴν εἰς λ. καὶ ἀλογον (διεῖλε). III 129, 6 τὸ δὲ λογικὸν πλησόν τὸ ἀλογον. I 90, 12 οἷον ἐγὼ πολλά ἐμῇ, ψυχῇ σῶμα, καὶ ψυχῆς ἀλογον λ.

τὰ λογικά, λογικά absol. II 50, 7 εἰ μὴ ... ἐρεῖ τις καὶ τὰ λογικά ἀλόγοις τὰ αὐτὰ εἶναι. II 122, 20. V 312, 14 (τὰ λ. opp. τὰ ἀλογα). V 316, 13 τῶν λογικῶν ἐπιμελεῖσθαι. II 231, 20 τὰ ἀλογα τῶν λογικῶν διέευσεν. I 110, 5 cf. 196, 16. III 48, 1 (διαφορὰ) τῶν ὄντων, ... ἀλόγων λογικῶν. III 28, 11 λογικῶν εἶδος opp. ἀλόγων. I 105, 13 λογικῶν εὐφωνία.

I 160, 7. II 35, 14. VI 48, 15 οἱ λογικοί. III 90, 5. 96, 22 εὐθὺς μὲν γενόμενοι λογικοί. — II 301, 17 λογικῶς.

λόγιος. II 12, 10 (ἄνδρες). I 139, 21 τὸ φωνητήριον ὄργανον. — III 195, 2 (ὁ λ. opp. ὁ ἀγγίνους). I 197, 24 οὐ τὸ στόμα τῶν πάντων λογίων ἀπέρραψεν; VI 212, 13 ταῖς τῶν συνόντων ἀεὶ λογίων συνδιαιτήσεσι. IV 125, 8 Αἰγυπτίων οἱ λόγοι. II 35, 24 παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν πάλαι λογίων. VI 199, 15 cf. IV 119, 11 ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα λογίων. — VI 181, 26 τίς ἦν ... λογώτερος. V 320, 18 πάντων τε οἷται εἶναι λογώτατος, ἐπιστημονικιώτατος.

τὸ λόγιον, λόγιον absol. III 163, 4 ἀκολουθήσαντες τῇ λογίῳ φήσομεν. V 373, 14 ὅπερ λ. καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἀλληγορεῖται. II 67, 17 λ. ἐστὶ τοιοῦτον ἀναγεγραμμένον ἐν Δευτερονομίῳ. IV 217, 20 θεσφάτοις λογιῶν ... ἀνευδιόσκετο. III 27, 19 τὸ λ. ἀνέθηκε τὰς ἀρχὰς τῷ ἡγεμόνι θεῷ. II 307, 3 ἀποκρίνεται δὲ τὸ λ. II 241, 14 (ἀποφθέγγεσθαι) τοιόνδε λ. IV 262, 16 ἐπιθείσας ἀποφθέγγεται λ. τὸ περὶ τῆς ἐπαρᾶ ἐβδόμης. II 285, 1. III 144, 2 cf. II 301, 3 ὡς δηλοῖ τὸ λ. III 99, 20 ἐγγυᾶται δέ μου τὴν ὑπόσχεσιν λ., ἐν ᾧ λέγεται. III 240, 15 εἶπε τὸ λ. IV 39, 6 μὴδὲν τῶν ἐνδον ἐξεῖπων τὸ λ. II 120, 17 οὐ ... τῷ Κάλνι λ. ἐξέπεσε μὴ θαρρεῖν ὡς κεκαλλιεργητότι; V 147, 17 ἐκπεσόντος λογιῷ. V 359, 4 λ. γὰρ ἐστὶν ὅτι ... II 7, 12. 120, 18 ἐστὶ δὲ τὸ λ. τοιόνδε. IV 133, 1. 253, 21 χρησμούς καὶ λόγια θεοπέζει. IV 38, 22 cf. 244, 11. V 132, 19 θεοπέζεται λ. III 158, 19 cf. 1, 4. 254, 8. IV 258, 7. VI 52, 17.

258, 7 λ. θεοσισθέν. III 46, 15 κατακούων τῶν λογίων. IV 177, 10 καταπειθεῖς ἐγένοντο τοῖς λογιῶσι. IV 262, 23 ἀνέφηγε λογίῳ μαρτυρηθέντι. IV 213, 9 ὡς μὴνύει τὰ λόγια. IV 265, 13 ἔχω δέ τι μὴνῦσαι σημειωδέστερον λ. IV 20, 19 λογίῳ πάλιν πεισθεῖς ὁ ἀστέιος. IV 21, 11 τὸν μὲν πεισθέντα λογιῶσι. IV 266, 15 πέπλασμαί τὰ λόγια. IV 15, 7. 241, 19 λογίῳ πληχθεῖς. IV 233, 18 ὡς τὰ λόγια ὑψηλείτο. III 141, 5. 186, 12 cf. I 139, 24. III 26, 19 ὡς φησι τὸ λ. IV 33, 8 τὰ λόγια φησιν. I 269, 14. II 7, 11. 51, 19. 54, 8. III 2, 18. 123, 9. 162, 22. 219, 1. 295, 21. IV 42, 16 (τὸ χρησθέν λ.). II 225, 14. IV 223, 12. 241, 5. 254, 2. V 121, 2. 285, 4. 332, 7 (τὰ χρησθέντα λόγια). II 244, 24. 274, 5. 301, 14 cf. V 324, 2 λ. ἐχρήσθη τοιόνδε. IV 190, 3. 268, 6. V 76, 7. 283, 12. — VI 218, 25 (λόγια conii. χρησμοί). VI 194, 24 θεόχρηστα γὰρ λόγια τοὺς νόμους εἶναι. IV 278, 2 εὐδωχῆσαι λογίων καὶ θεσμῶν ἱερῶν. IV 276, 22. 280, 2. 17. 306, 25. V 151, 23. 227, 1. 238, 28. 239, 8 (τὰ δέκα λόγια). V 336, 2 τῶν ... διὰ τοῦ προφήτου Μωυσέως λογίων τρεῖς ἰδέας εἶναι. IV 262, 11 τὸ λ. τοῦ προφήτου. II 261, 7 λ. τοῦ ὤλεω θεοῦ ... ἀνήρηται τοιόνδε. IV 272, 7 cf. 279, 18 λόγια θεοῦ ... εἶναι τοὺς νόμους. IV 81, 11. 139, 18. V 220, 10 θεία λόγια. V 287, 19 (ἱερὰ). III 240, 2 (ἱερῶτατα). — V 353, 18 καθ' ἃ γέγονεν ἡ αἵρεσις τῶν ἱερῶν. IV 190, 7 εἰ μὴ ἄρα τῶν λογίων αἰσαί βουλαὶ δυνατώτεραι. V 280, 11 λογιῶσι ἀριδύλοις ἐγὼν τὴν ἐνθένδε μεταναστασιν. V 314, 6 τὸ λ. τοῦτο χρή φυλάττειν καὶ τὰς πόλεις. I 142, 13 τὸ λ., ἐφ' οὗ δὴ λωσῆς ἐστὶ καὶ ἀλήθεια. IV 259, 20 (ἡ) περὶ τὸ λ. (ἀλήθεια). VI 175, 21 τὰ παλιμύθημα Γαῖου λόγια. — I 141, 4. III 150, 17 (τὸ λ. = τὸ λογιεῖν).

λογισμός. I. cogitatio, consilium, sententia: I 7, 14 οὐδὲ γὰρ ἡ νοητὴ πόλις ἑτερόν τί ἐστιν ἢ ὁ τοῦ ἀρχιτέκτονος λ. V 351, 15 ὁ λ. οὗτος ἀνθρώπου τὸ μέγα δικαστήριον οὐ βλέποντος. I 163, 22 ἴδε λογισμὸν ἱατροῦ. I 188, 5 παῖδος ὄντως νηπιῶν κομιδῇ λογισμοῦ (ἐστίν). I 166, 7 οὐδεὶς ἦν ἀλλότριος λ. τῶν εἰωθότων ἐν τῇ ψυχῇ κατοικεῖν εἴσω. V 143, 5 ὁλόσθω τύχης ..., οὐ σὺν λογισμῷ. V 345, 1 ἔθει μᾶλλον ἢ λογισμῷ. V 345, 21 ἐτέρω μὴδενὶ χρῆσθαι λογισμῷ συνεργῶ. VI 170, 3 αὐτὸν χρῆσθαι τοιοῦτῳ λογισμῷ. V 246, 10 ἀναγινώσκων ἅμα λογισμὸν ἔξει τοιοῦτον. VI 164, 3 cf. 204, 4 ἀμβλανε τὸν τοιοῦτον

λογισμὸν. IV 111, 14. V 203, 6 λογισμὸν τε εἰκότα ... ἐλάμβανεν. IV 277, 18 ἀπομαθὼν οἷσιν εἰκότι μᾶλλον δ' ἀληθεῖ λογισμῷ. V 70, 20 τὸν εἰκότα ποιησάμενος λογισμὸν. V 345, 20 εἰκότι λογισμῷ στοχασάμενοι. VI 173, 4 λογισμὸν ἐν φρενοβλαβείᾳ παρεπιδοκνήμενος. V 342, 22 μετ' ἰσχυρογνώμονος λογισμοῦ. VI 54, 10 μετὰ λογισμοῦ καὶ φρονήσεως. VI 81, 12 „διὰ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λογισμόν“. — III 160, 22 οἱ κατὰ μέρος δορυφοροῦντες λογισμοὶ opp. ὁ ἀγαλματοφοροῦμενος νοῦς. I 187, 20 τοὺς ἐν μέρει λογισμούς, τὰς αἰσθήσεις, τὰς διὰ τούτων καὶ ἄνευ αὐτῶν ψυχῆς ἐνεργείας (τοῦ θεοῦ κτήματα ἐρεῖς). I 164, 14-16 ἄλογος δὲ ὁρμὴ ἐξέρχεται καὶ φοιτᾷ ἀφ' ἐκατέρων τῶν τε λογισμῶν καὶ τοῦ νοῦ τοῦ διαφθερόντος τὴν ἀλήθειαν. III 181, 6 τὴν ἐκ μεγάλων καὶ συγκλῦδων λογισμῶν συμπεφορημένην διάνοιαν. II 240, 4 πάντες οἱ δορυφόροι καὶ ὑπέρμαχοι ψυχῆς συμφρονήσουσι λογισμοί. VI 195, 14 συγκαλέσας ... τοὺς τῆς ψυχῆς ἅπαντας λογισμούς. I 202, 3 ἡ τινὸς πρόσθεσις ἀφαίρεσις ἐστὶν ἐτέρου, ὡς ἀριθμητικῆς μορίων, καὶ ψυχῆς λογισμῶν. III 171, 10 πρὸς τοὺς ἀντιπάλους καὶ τραχηλλίζοντας αὐτὴν (sc. τὴν ψυχὴν) λογισμούς. — III 249, 18 ἐν οἷς ἀναλογίας καὶ λογισμῶν ἐστί χρεῖα. VI 121, 3 ὅσα μὲν περὶ λογισμούς καὶ τὴν τῶν προσοδομένων κατῳρθοῦ διοίκησιν. V 142, 19 λογισμούς ἀκμάζουσι παίδων. VI 223, 13 τοιοῦτοις ὑπεράντλοι γενόμενοι λογισμοί. VI 150, 13 τοιοῦτοις ἀεὶ καταπελαίετο λογισμοί. VI 196, 10 τοιοῦτοις μὲν λογισμοῖς χρώμενος ἀπώκει. VI 144, 19 λογισμούς τῶν προσόδων καὶ δασμῶν λαμβάνοντας. VI 195, 3 ἀεὶ τοῖς λογισμοῖς αὐτῶν τεθήπασι. IV 90, 11 τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων ἀπλανεῖς λογισμοῖς ὁρᾷ. IV 23, 17 κοινωvν ... λογισμῶν καθάρσεως ἐπιτεμένων. IV 77, 3 ἐν τοῖς περὶ τοῦ συμφέροντος λογισμοῖς. V 96, 15 αἱ κακίαι καταδυναστεύσασαι τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων λογισμούς. I 102, 26 μὴ ἡσυχάζοντων τῶν λογισμῶν μηδὲ ἐπιτιθεμένων τῇ τροπῇ, ἀλλὰ περιαιροῦντων τὸ ἁμάρτημα. II 238, 3 (ὁ σοφός) λογισμοῖς (πρὸς ἄμυναν χρώμενος). — I 101, 24. V 200, 9 (ἀθεοί). II 75, 12 (ἀδικοί). V 267, 8 (ἀνένδοτοι καὶ ἀκαμπεῖς). III 46, 10 (ἀνόσιτοι opp. ὅσιτοι). I 157, 33 (ἄρρενες καὶ ἐλεύθεροι). II 93, 8 (ἄρτιοι καὶ πλήρεις). I 164, 4 (ἀσφαλεῖς). IV 209, 16 (εἰλικρινεῖς). II 197, 17 (ἐνδοιάζοντες καὶ ἐπαμφοτερίζοντες). I 187, 8 εἰκότατες. I 164, 7 (ἱδιοί). VI 191, 27 (ἰσχυρογνώ-

μονες). I 164, 13 (κενοί). VI 187, 13 (παρalloγοὶ καὶ ἐπάρτατοι). I 219, 13 (νόθοι καὶ πλάγιοι). I 115, 4 σοφοί. II 175, 15 ὑπαίτιοι καὶ ἐπιληπτοί. I 110, 16 οἱ φυγάδες ἀρετῆς λογισμοί.

All: II 195, 5 Ἀρῶν ... μετέωρα καὶ ὑψηλά φρονῶν λ. II 54, 13 Ἀβραάμ, ὁ τοῦ σπουδαίου λ. I 163, 21 Ἐσεβῶν ἐρμηνεύεται λογισμοί. I 116, 24 μὴ ἀναγγέλλειν τῷ ἡρτημένῳ τῶν αἰσθητῶν λογισμῶν Λάβαν. II 187, 28 (λογισμοὶ εὐφροεῖς), ὧν παράδειγμα Ῥουβὴν. — V 17, 7 (ἄγγελοι = λογισμοὶ ἀκραιφνεῖς). III 125, 6 „τὸν ἄνθρωπον“, τὸν αἰετὴ καὶ ἄκρατον ἐκείνον λογισμὸν. III 28, 5 ἀπὸ ἀνθρώπου, τοῦ λογισμοῦ καὶ λόγου. II 183, 22 καὶ πάντα „ἄνθρωπον“ καὶ λογισμὸν τὸν ἐπακολουθήσαντα τῇ δόξῃ. III 44, 11 συνέλεξεν οὐκ ἀνθρώπου μαλλον ἢ λογισμούς καὶ τρόπους. II 288, 3 (ἄνδρες, οἱ κατὰ μέρος λογισμοὶ opp. γυναῖκες, αἱ αἰσθήσεις). II 8, 22 γυναῖκα ἀσεβοῦς λογισμοῦ ... καλεῖ δόξαν. I 187, 5 cf. 164, 28 υἱοὶ δὲ εἰσὶν οἱ κατὰ μέρος τῆς ψυχῆς λογισμοί. III 302, 5 ὥσπερ ἐν καρτῶν τῷ λογισμῷ. II 186, 19 τοῖς ἐκ λογισμοῦ μόνοις (ἀγαθοῖς) γρήσεται, ἀ λιβανωτῷ καὶ τοῖς ἐπιθυμωμένοις ἀπεικάζεται.

II. mens, ratio: 1. divina pars animae regens et dirigens sensus: III 195, 16 τελειότατον δὲ καὶ θεϊότατον ἔργον, τῆς τοῦ παντός ψυχῆς ἀπόσπασμα ἢ ... εἰκότος θείας ἐκμαγεῖον ἐμφερές. III 53, 5 ἀτμητοὶ ... αἱ δύο φύσεις, ἡ τε ἐν ἡμῖν τοῦ λογισμοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς τοῦ θείου λόγου. III 60, 9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λ., τοῦτο ἐν κόσμῳ ἥλιος. II 40, 25 τὸ θεϊότερον τῶν ἐν ἡμῖν. III 91, 25 τὸ ... πρῶτον καὶ ἄριστον ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ὁ λ. ἐστί. IV 243, 10 τὸ κυριώτατον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ λ. ... καθελὼν τὸν βαρὺν τοῦ σώματος ἐπιτεριγισμὸν. I 22, 20 τὴν γὰρ τοῦ λογισμοῦ (δύναμιν) τανῦν ὑπερθετέον διὰ τοὺς ἀσύνκοντας ἠύραθεν αὐτὸν ἐπεισέναι θεῖον καὶ αἰδῶν ὄντα. I 71, 15 ὁ ... κατὰ τὴν εἰκόνα γεγονὺς καὶ τὴν ἰδέαν νοῦς πνεύματος ἂν λέγοιτο κεκοινωνηκέναι — ῥώμην γὰρ ἔχει ὁ λ. αὐτοῦ. III 84, 4 λογισμοῦ γὰρ ἡ μὲν ὅλη ψυχὴ καθάπερ ἀστὴ σύμβιος. III 298, 16 ψυχῇ δ' εὐδαίμονι τὸ ἱερῶτατον ἔκπωμα προτεινούσης, τὸν ἑαυτῆς λογισμὸν. V 178, 6 πᾶς ὁ ἐρημωθεὶς λογισμοῦ τοῦ κρείττονος μέρους ψυχῆς. I 277, 21 τοῦ σώματος ἡμῶν τὸ μὲν ὅσον ἀναίσθητότατον πλειστον ἀποστήσας λογισμὸν τὰς βάσεις γῇ προσερρίζου. V 325, 6 νεῶν ἀξιοπρεπέστερον οὐχ εὔρεν ἐπὶ γῆς λο-

γισμού. III 16, 11 ὁ μένων ἐν τῇ τοῦ σώματος εἰρκτῇ λ. opp. ὁ λυθείς. V 48, 22 τὸ μὲν λογικὸν τῆς ἀρρενος γενεᾶς ἐστίν, ὅπερ νοῦς καὶ λ. κεκλήρωται opp. αἰσθήσεις. I 137, 24 τῷ βλέποντι λογισμῷ τὰ πηρὰ ἐξορὴν ἐπεσθαι (opp. ἡ πηρὰ αἰσθήσεις). II 309, 13 τὸ δὲ ἐπιλανθανόμενον ὕπνῳ λογισμοῦ χρώμενον θηλυτοκεῖ· ἄλογον γάρ, ἀλόγου δὲ μέρους ψυχῆς αἰσθήσεις θυγατέρες. I 58, 2 (αἱ αἰσθήσεις) δεξάμεναι τὰ δῶρα ... προσφέρουσιν οἷα δεσπότη τῷ λογισμῷ. III 151, 16 (ἡ αἰσθήσις) διακρατουμένη λογισμῷ. IV 126, 10 τοῦ ἡνιοχεῖν ὀφειλόντος λογισμοῦ. I 48, 16 τὸν δὲ βασιλέα λογισμὸν ἐνιδρυσάμενος τῷ ἡγεμονικῷ. V 342, 16 ὅ τε ἡγεμῶν αἰσθήσεως. I 245, 10 (τὸ τῶν αἰσθήσεων γένος) ὑπεῖξαν πειθηνίως τῷ τοῦ συγκρίματος ἡγεμονίᾳ λογισμῷ. II 101, 1 τῷ τὴν ψυχῆς ἀγέλην ἐπιτετραμμένῳ λογισμῷ. III 176, 8 τὴν καθαρωτάτην λέγω τοῦ λογισμοῦ πολυμνην (int. τὰ ἐκτός αἰσθητά). III 243, 17 τὸν λογισμὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέιναντα μὴ ἀποθημῆσαι πρὸς αἰσθήσιν. V 83, 23 τοὺς φιλαύτους, ὧν οἱ μὲν τὸν λογισμὸν, οἱ δ' ἐκαστὴν τῶν αἰσθήσεων ἐξεθεώσαν. IV 73, 7 τοῦ λογισμοῦ καιρὸν οὐκ ἐχόντος ἐνηρμεῖν καὶ σχολάζειν ἑαυτῷ διὰ τὸ πεφύρθαι ... τοῦ σώματος.

2. *l. est ratio dirigens affectus et totam vitam hominis*: V 120, 2 ἐάν λογισμῷ τὰς πρώτας ἡνιοχῶμεν ὁρμάς. III 302, 24 ἄλογον πάθος ἐπιτελιζόντες ἡγεμονίᾳ λογισμῷ. IV 56, 10 τὸν ἀντίπαλον φύσει τῶν παθῶν λογισμὸν. III 231, 7 ἕως <ἀν> βύθιος μὲν ὁ λ. οἴχηται, τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα πλησμονῆς ἔκγονα πάθη διαναστάνα κτλ. V 39, 5 νικῶντος τοῦ οἰκείου πάθους τὸν ἀκριβῆ τῶν δικαίων λογισμὸν. IV 191, 6 ἐξηγκωνισμένους τὸν λογισμὸν, ... ἀναγραφείς τοῦ πάθους δοῦλος. — IV 104, 7 λογισμῷ τῆς ἀνάς ἐπεκρατήσε. V 349, 13 λογισμοῦ (προαγνιστής), ἀφροσύνης (ἀντίπαλος). II 116, 27 (ὁ ὄφιος, i. e. ἡ ἡρόνη) ἀνθρώπων τῷ καθ' ἑκάστον ἡμῶν ἐπιτίθεται λογισμῷ. I 80, 15 ἀναγκαιότης ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ τὸν ἡνιοχόν, λέγω δὲ τὸν λογισμὸν. V 176, 12 θυμῷ δυνατωτέρῳ χρησάμενοι λογισμοῦ. V 211, 17 θυμὸν λογισμῷ προτιμήσας. V 299, 2 λ. γὰρ πεδήσει τὴν ἐπιθυμίαν. V 230, 7 αὐτὴν (sc. τὴν ἐπιθυμίαν) ἥκιστα μετέγουσαν λογισμοῦ. V 230, 14 ἥς (sc. ἐπιθυμίας) ἀναίρεσις ἡ πειθαρχούσης κυβερνήτη λογισμῷ. V 169, 6 ἅπασιν τοῖς ἐκ λογισμοῦ πολλὰ χαίρειν φράσας δυναστείαν τὸν οἶστρον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὑπολαβών.

IV 74, 13 ἥκιστα προσέχιν εἰσθῶς τοῖς ἐκ λογισμοῦ (opp. ἡ ἐπιθυμία). II 111, 1 cf. 109, 2 πασῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων <κακιῶν> ἐποχουμένων ὥσπερ ἴπποις ἐκάστοι λογισμῶν. V 194, 4 παρ' οἷς οἴκτου λ. ἡττάται. IV 250, 8 λογισμῷ δὲ τὰ παρακεκινημένον τῆς ὀργῆς ἐπισχόντες. V 261, 1 ἡ ὑμετέρα νεότης ... μὴδὲν ὀργῇ πρὸ λογισμοῦ χαριζομένη. III 288, 12 τοῦ Φαραῶν κατὰ τὰς ἀνέσεις ἐπιτεινομένου τὸν σκληραυχένα καὶ πάντων ἀκράτορα λογισμὸν. III 283, 10 ἐπειδὴν αἱ ἄλλοι δυνάμεις τῆς ψυχῆς ἐπιθέμεναι ταῖς τοῦ λογισμοῦ κρατήσων. VI 8, 14 τὴν γὰρ ψυχὴν εὖ μάλα κραταιωθείς ἰσχυρογνωμονι λογισμῷ. V 136, 18 αἱ ... τροφαὶ κατακλύζουσαι τὸ σῶμα καὶ τὸν λογισμὸν προσεπισύρουσιν. VI 57, 1 εἴ τι χαλεπώτερον ἐπ' ἐκστάσει λογισμοῦ φυσικόν.

3. *ratione utitur homo virtutem appetens*: I 88, 6 εἰς ἀρετῆς ἀνάληψιν τε καὶ χρῆσιν ἐνός μόνου δεῖ λογισμοῦ. I 88, 14 ἐνὶ μὲν τῷ λογισμῷ διαλέγεσθαι περὶ κτήσεως ἀρετῆς. II 72, 27 πηγὴ ... λ. δὲ κατορθωμάτων. I 79, 18 λογισμῷ γὰρ ἐστὶν ἐπιστήμην ἔχειν ὧν τε δεῖ ποιεῖν καὶ ὧν μὴ. II 89, 4 cf. 88, 15 τοῦ λογισμοῦ ... καταλαμβάνοντος μὲν ἀμφοτέρα, ἀγαθὸν τε αὐ καὶ κακόν. III 260, 24 ἀπένειμαν (τὸ καλὸν) τῷ κρατίστῳ τῶν ἐν ἡμῖν. λογισμῷ. V 108, 12 λ. ἐξαιρετός, ὃ τὰ ἐκ πόνων καὶ καμάτων δδυνηρὰ τρανότεραίς φαντασίαις ἐκτοπούται. V 68, 17 ὕγειαν καὶ σωτηρίαν ἐκπορίζει ὀφείλει τῷ λογισμῷ. III 104, 19 λογισμοῖς (vel λογισμῷ) γὰρ τὰ κατὰ τε φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην ἀνατίθεται. II 167, 1 ὁ τῶν ἀφρόνων opp. ὁ τῶν ἐμφρόνων. IV 307, 10 ἐμφροني λογισμῷ opp. φόβῳ ... ἄφρονι. IV 156, 19 οἷα κριτῆς ἀγαθὸς ἐνίκῃ τῷ περὶ τὸν λογισμὸν ἀδεκάστῳ. I 296, 20 τὸν ἀστείον λογισμὸν χρῆσθαι μέρεσι τοῖς τοῦ ἀλόγου πάσι καθαροῖς. IV 131, 8 τοὺς ἀρετῆς ἄθλους Μωυσῆς διήθλη ἐνὸν ἀλείπτῃν ἔχων ἐν ἑαυτῷ λογισμὸν ἀστείον. II 199, 11 ἀφέντ καὶ ἐλευθεριάζονται καὶ καθαρῷ χρῆσθαι λογισμῷ. I 139, 15 δορυάλωτον γίνεσθαι τὸν μὴ μάχιμον ἀλλ' εἰρηναῖον ἐν ἡμῖν λογισμὸν. V 42, 14 σοφίας διαρκῆς τροφῇ, παρέχουσα ... τὸν λογισμὸν ὑγιὴ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα νηφάλιον. II 202, 1 ταῦτα δὲ νήφων μὲν λ. οὐκ ἀνέχεται. V 87, 15 λογισμῷ δὲ καὶ διανοίᾳ νηρούση ποιῆται τὸν ὄρκον. IV 40, 2 σταθερῷ μὲν τῷ βλέμματι, σταθερῷ δὲ τῷ λογισμῷ φησι. VI 41, 1 ἡ Ἀργῶ ... μεμοιραμένη ψυχῇ καὶ λογι-

σμοῦ, φύσεις οὐσα φιλελεύθερος. V 275, 1 πρὸς εὐστάθειαν λογισμοῦ. VI 214, 5 (Ιουλίᾳ) ἀρρενωθεῖσαν τὸν λογισμὸν. I 115, 18 τὸν ἀνδρεῖον καὶ καρτερίας ἀσκητὴν λογισμὸν ὁρρ. τὸ θῆλυ αἰσθητὸν πάθος. I 285, 24 ἡ ... ἀποκεκλήκε δικαιοσύνη ψυχῇ γενεάν ἄρρενα, τὸν δίκαιον λογισμὸν. II 180, 15 ἔρρωμένους καὶ ἄρρενος ... λογισμοῦ ἔπessθαι φύσει (ἴδιον). IV 24, 5 cf. 23, 23 θῆλυ δὲ ὁ λ. ὁρρ. ἄρρεν μὲν ἔστιν ἡ ἀρετὴ φύσει. I 116, 4 εἰ ἀναδύσσει ὁ θεὸς τῷ βαθεῖ καὶ μὴ κούφῳ λογισμῷ πηγὴν ἱκανήν. III 14, 8 διττὸν εἶδος ἀνθρώπων, τὸ μὲν θείῳ πνεύματι λογισμῷ βιούντων, τὸ δὲ αἱματι καὶ σαρκὸς ἡδονῇ ζώντων. III 117, 8 λογισμὸν τῆς ἀνάγκης ἐπιστήσας ἡγεμόνα τὴν ἡδονὴν εἰς ἀηδῖαν οὐδέποτε ἐκτρέψει. III 135, 24 τὸν λογισμὸν ἀπαιδεύσας καὶ ἀμελετησά χαλεπῶς ἤκισαντο. II 296, 9 ἀσθένεια λογισμοῦ μὴ δυναμένου τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἀγχοφορῆσαι πόνους. II 295, 19 πάριτε οὖν οἱ λογισμοὶ πάντες ... εἰς τὸ ψυχῆς συνέδριον, ὅσοι <πρὸς> τὸν δικαιοσύνης καὶ πάσης ἀρετῆς συγκατατάττεσθε ὄλεθρον. II 68, 2 ἀνθρώποι ... λογισμὸν ἔχοντας ἐν ἑαυτοῖς ὥσπερ τινα δικαστὴν ἀωροδόκῳ. II 263, 16 τῶν ἐκ λογισμοῦ συμβαινόντων ἔκουσίων ἀδικημάτων. I 290, 21 ψυχῇ δὲ ἀπουσία λογισμοῦ, λ. δὲ ἐνδεία ἀρετῆς πέφυκε παραπόλλυσθαι. I 140, 29 ὅταν συνεισπορεύηται ὁ λ. ταῖς ἀγίαις γνώμας καὶ μὴ τούτων ἀποδιόρᾳσκη. I 231, 15 πᾶς οὖν λ. κτήματα ἑαυτοῦ τὰ πάντα ἡγρόμενος καὶ ἑαυτὸν προσιμῶν θεοῦ. I 133, 6 ἡ τυχούσα κακίας γένεσις δουλοῦ τὸν λογισμὸν. I 117, 4 τὸ δ' ὑπομνησθεσθαι καὶ ἀναγγέλλειν καὶ ἀναπολεῖν κρατεῖ. καὶ δουλοῦται βίαιως τὸν λογισμὸν. VI 189, 13 ἐφασκον ἀνακινῶν τὸν ἑμαυτοῦ λογισμὸν. VI 123, 17 τῇ τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολῇ. VI 139, 2 ἀκέρῳ φορᾷ καὶ παραγωγῇ τινὶ λογισμοῦ. I 71, 25 μὴ γὰρ τοσαύτη κατὰσχῇ τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν ἀσέβεια. III 273, 14 τοὺς ἐκ φύσεως καὶ γένους καὶ ἐθῶν ἐχθροὺς λογισμοῦ, οἱ τὸ τῆς ψυχῆς νόμισμα, παίδεϊαν, ... ἀναλίσκουσιν. II 225, 4 ἐπὶ γὰρ τὰ ἀποτελέσματα καὶ ὡς ἂν ἔργονα τῶν λογισμῶν στεῖχουσιν αἱ τιμωρίαι.

4. *l. est vis cognoscendi et intellegendi*: V 63, 7 ἐάν γὰρ μὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ἢ τῷ λογισμῷ τοῦτο κατιδῷ. V 204, 17 μηδὲν οὕτως ὁ θεὸς ἐμφανὲς ἀφανὸς ἀπεργάσασθαι μίσημα ὡς ὅψιν λογισμοῦ. V 69, 17 ὕπερ γὰρ αἰσθητὸν φῶς ὀφθαλμοῖς ..., τοῦτ' ἐπιστήμη λογισμῷ. VI 39, 20 ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ

κόρη ἢ ἐν ψυχῇ λ. III 84, 22 (φιλοθεάμων). V 176, 2. 313, 13. VI 70, 17 (δύωπτα) λογισμοῦ. VI 15, 17 διὰ λογισμοῦ πῆρῳσιν. III 94, 13 τῆς ... τυφλῆς τὸν λογισμὸν ψυχῆς. III 183, 16 οὕτε καταλαμβάνειν ὄγκα λογισμοῦ. IV 201, 18 cf. 244, 6 ὅσα μὴ λογισμῷ δύνανται καταλαμβάνειν. VI 203, 28 πρὸς πάντα ... τὸν λογισμὸν ἀποτελεῖν. II 234, 25 ὅτι πᾶς τις ... διανοεῖται λ. I 164, 22 τῶν πραγμάτων ἕκαστον ἐν λογισμῷ σαφηνίζεται. III 94, 2 ψυχῆς καὶ τὴν ... οὐδένεϊαν τοῦ γενητοῦ περὶνοιον λογισμοῦ πεποιθῖαι. V 272, 15 τοῦ λογισμοῦ διὰ τὴν ἀγωνίαν συγκεχυμένου καὶ τὰς τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεις ἀκριβοῦν ἀδυνατοῦντος. V 60, 17 ἐπὶ καθαίρει λογισμοῦ. VI 196, 27 τὰ γὰρ αἰφνῖδια καὶ μεγάλα ... κατακλᾷ τὸν λογισμὸν. V 331, 21 δὲ διὰ μέγεθος ἀνθρώπινος λ. οὐ χωρεῖ. III 246, 16 ἀνδρῶν μὲν γὰρ οἱ λογισμοί, φαντασίας ἀπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων οὐχὶ τὰς αὐτὰς ἀλλ' ἐναντίας ἔχοντες. III 188, 16 ἔκαιροφυλάκῃς τὰς ἀκαιρίας τοῦ λογισμοῦ. IV 90, 3 ἀκριβεῖς λογισμοῦ. IV 203, 9 τὰ μὲν τῶν ἄλλων νόμιμα εἰ τις ἐπίοι τῷ λογισμῷ.

5. *l. est instrumentum cognitionis dei et caelestium et omnium quae oculis cerni non potest*: V 5, 7 ὑπερβάντες τῷ λογισμῷ πᾶσαν τὴν ὁρατὴν οὐσίαν. IV 21, 14 ἀνδραμῶν τῷ λογισμῷ φύσιν ἑτέραν ἀμείνω τῆς ὁρατῆς νοητὴν ἔδεάσατο καὶ τὸν ἀμφοῖν ποιητῇ. VI 155, 12 λ. δὲ φθάνει καὶ πρὸς τὰ ἀόρατα καὶ μέλλοντα. V 341, 23 πρὸς τὴν ἀώματον καὶ νοητὴν (φύσιν) εὐδὺς μέτειναι ..., τῷ δ' ὁ κέλχηται νοῦς καὶ λ. μόνῳ προσχρώμενον. V 342, 11 (coni. αἰσθήσις). ἑκατέρῳ γὰρ ἴδιον συνέδριον ... προσκεκληρῶται, τῷ μὲν εἰς τὴν τῶν νοητῶν ἐπίσκεψιν ... II 247, 9 ἀναβαίνειν τοῖς λογισμοῖς πρὸς αἰθέριον ὕψος. V 10, 2 ὁ λ. ἀπὸ γῆς ἄνω μετέωρος ἀρθεῖς αἰθεροβατεῖ. IV 187, 11. V 220, 1 ὥσπερ μετανισταμένου τοῦ λογισμοῦ. II 37, 17 ἀνθρώπου γὰρ ἐξαρκεῖ λογισμῷ μέχρι τοῦ καταμαθεῖν ὅτι ἔστι τε καὶ ὑπάρχει τὸ τῶν ὅλων αἴτιον προελθεῖν. II 39, 2 νήφοντος μὲν γὰρ ἔργον λογισμοῦ καὶ <σώφρονος> τὸν θεὸν ὁμολογεῖν ποιητῇ καὶ πατέρα τοῦ παντός. II 56, 11 εἰς μὲν γὰρ ἐλλάμπουσι τῇ ψυχῇ καθαρὰ φρονήσεις αὐγαί, δι' ὧν τὸν θεὸν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὀρᾷ ὁ σοφὸς, οὐδέως τῶν ψευδαγγελοῦντων ἐπεισέρχεται τῷ λογισμῷ. III 297, 7 ὁ (λόγος) δὲ ἀνακνήσας καὶ συγχᾶς τὸν τῶν οὐ προσεχόντων λογισμὸν. III 129, 13 τοῦ λο-

γισμοῦ διοικίσαντος ... τὸν ἐγγυτάτω δοκούντα εἶναι, τὸν προφορικὸν λόγον. III 60, 20 ἡ δύσις τοῦ λογισμοῦ καὶ τὸ περὶ αὐτὸν σκότος ἔκστασιν ... ἐγέννησε. II 30, 9 ἔμαθε γὰρ ἡ ἀσωμάτων ἐρώσα ὅλον ἀποδύεσθαι λογισμῷ τὸν ἀσχόν, τὸ σῶμα.

λογιστής. V 190, 2.

λογιστικὸς. I 138, 28 (ψυχὴν) ἔχειν μέρος μὲν ἐν λογιστικόν. I 139, 7 cf. 138, 31 (ὁ περὶ κεφαλὴν τόπος), ὅπου τὸ λογιστικόν.

λογογράφος. I 2.1. II 165, 7. V 263, 9. VI 46, 6 conl. ποιητής.

λογοθήρας. III 82, 18. IV 249, 18. VI 23, 10.

λογοπώλης. III 82, 18.

λόγος. I. oratio: 1. sermo, quatenus est mentis et voluntatis index et interpres: λ. opp. vel conl. ἔργον v. ἔργον Nr. 7. — VI 164, 5 ἀπὸ παντός ... λόγου καὶ πράγματος. II 302, 5. II 230, 1 (λόγοι opp. πράγματα). I 266, 6. II 89, 4. 164, 23. 252, 15. IV 24, 5. 216, 7. V 62, 16. 197, 10. 360, 16 (λόγοι conl. vel opp. πράξεις). V 239, 12 βουλαὶς μὲν ἀγαθαῖς ὑγιαίνοντας λόγους, λόγοις δὲ σπουδαίας πράξεις συνειρόντες. III 197, 24 καὶ τὰ ἀμαρτήματα καὶ τὰ κατορθώματα συμβέβηκεν ἐν τρισὶν ἐξετάζεσθαι, διανοία, λόγοις, πράξεσιν. IV 185, 2 (πράγμα) μὴ δεόμενον τῆς ἐκ λόγων πίστεως. IV 230, 19 λόγου δὲ οὐδὲν ὄφελος ... ᾧ μὴ πρόσσεσιν οἰκείων ἀκολουθία πράξεων. IV 79, 15 ταῖς ἀνυσιμωτέρας παντός λόγου πράξεσι. II 37, 12 ἐναργεῖα μᾶλλον ... ἢ λόγων ἀποδείξει. I 95, 23 κατὰ λόγον opp. κατ' ἐνέργειαν. V 327, 5 ῥάδιον μὲν καὶ τῷ τυγχόντι εὐπροσώπου λόγους εὐρεῖν, ἥθη δ' ὑπαλλάξασθαι ... V 216, 13 μοχθηρὰ δ' ἥθη κατασκευάσας λόγοις ἐπεικίσιν. VI 61, 6 ἄνδρες τὰ τε ἥθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι. IV 24, 8 τῷ λόγῳ τιμῶσι καὶ θαυμάζουσιν ἀρετὴν ... , ᾠρῶνται δὲ ... II 273, 14. III 197, 30. V 49, 19 (λόγοι, βουλαὶ vel βουλευματα, ἔργα). II 18, 22. 267, 13. III 73, 5. IV 178, 11. 249, 22. V 323, 16. VI 20, 10. 168, 4 (λόγοι, βουλαὶ vel βουλευματα, πράξεις vel πράγματα). III 199, 10-13. 287, 23. V 354, 9 (λ., διάνοια, πράξις). VI 43, 14 sq. λόγων βουλευμασι καὶ βουλευμάτων λόγοις συναδόντων. V 354, 10 οἷα τὰ βουλήματα τοιοῦτοι οἱ λόγοι. I 274, 28 sq. λόγων ἐνθυμήμασι καὶ βουλημάτων λόγοις ἀντιστατόντων. I 286, 25 ὁ λ. συνωδός ὢν τοὺς διανοίας ἐνθυμήμασι. I 288, 3 μήτε δ' ὁ πᾶς λ. ὑπαντάτω μήτε πᾶσι

τοῖς ἐνθυμήμασιν. III 300, 13 ἐν δὲ ἀπαιδεύτῳ λόγῳ τέθηκε τὰ ἐνθυμήματα. I 287, 13 ἐξέρχεται ὁ λ. τοῖς νοήμασιν ὑπαντησόμενος. II 19, 8 συνωδὸν ἀποφῆναι λόγον μὲν διανοία. II 259, 19 διὰ τῶν λόγων εὐφύμους ποιησάμενοι εὐχάς (opp. διανοία). I 275, 13 συνιέντες τὰ καλὰ καὶ τῷ λόγῳ φιλοσοφούντες ... , τὰ δ' αἰσίστα καὶ φρονούντες καὶ ἐπιτιθεύοντες. II 26, 16 οὐ λόγων τέγναις, ἀλλὰ νοημάτων ὑπερβάλλοντα κάλλει φιλοσοφῶν. II 224, 18 λόγῳ opp. δόξει. V 323, 19 οἷος ὁ λ. τοιάδε ἡ γνώμη. II 87, 20 θαυμασίως μὲν ὁ λ., πολὺ δ' ἡ γνώμη θαυμασιωτέρα. VI 28, 19 ἐν οἷς λόγοι γνώμαις διαμάχονται. I 55, 9. II 146, 4. III 192, 26. IV 79, 14. 249, 19. V 10, 1. 101, 22. 102, 7. 240, 17. 364, 15. VI 2, 3 (λόγοι conl. δόγματα). II 168, 21 οὐ λόγους μόνον ἀλλὰ καὶ γράμματα. IV 300, 3 διὰ λόγων ἢ διὰ γραμμάτων. IV 126, 25 οἷος ὁ λ. τοιοῦτος ὁ βίος. IV 126, 24 εἰς ἀρμονίαν λόγου καὶ βίου. II 279, 2 καὶ περὶ τὸν βίον καὶ λόγον κατορθώματα. III 85, 18 ὁ μὲν λ. ἐπαινετός, ὁ δὲ βίος ψεκτός. III 142, 17 cf. 143, 16 sq. (εἰρμός καὶ ἀκολουθία) λόγου πρὸς βίον καὶ βίου πρὸς λόγον.

2. dictum, apophthegma, proverbium: III 217, 18 αὐτός ὁ λ. ὁ περὶ τοῦ γυνῶναι τινα ἑαυτὸν προκειμένος. I 265, 15. II 91, 15. 220, 24. III 270, 12 τὸ τοῦ λόγου διὰ τοῦτο. II 137, 8. 171, 14. 264, 23. IV 187, 1 ὥς ὁ παλαιός λ. II 158, 16 cf. III 254, 11 παλαιὸς γοῦν ᾄθεται λ. ὑπὸ μὲν σοφῶν εὐρεθεῖς. II 120, 9. V 317, 9 ὁ τῶν παλαιῶν λ. II 87, 14 τῶν παλαιῶν τινα λόγον ἔχει ... εἰπεῖν. III 64, 19 ὥς ὁ τῶν ἀρχαίων λ. II 168, 15 ὥς ὁ τῶν προτέρων λ. VI 162, 23 ὥς ὁ τῶν πολλῶν λ. IV 299, 3 ὥς δ' ὁ τῶν πλείστων λ.

3. praeceptum, parentum monita, magistrorum institutio: I 260, 28 ὁ γε προτρεπτικός λ. τοῦ πατρός. I 83, 5 πῶς δὲ ἀκούσεται τῶν προτρεπτικῶν λόγων χωρὶς ἀκοῆς; I 222, 13 οἱ τῶν παίδων ἀφρονέσονται ... πάντα νοουθετητὴν καὶ σωφρονιστὴν λόγον (βδελύσσονται). IV 141, 20 οὗς λ. οὐκ ἐπαίδευσεν. III 278, 27 ἡλέου λόγῳ διδάσκειν παρανομεῖν. IV 241, 11 cf. V 353, 11 λόγους μὲν ἀναδιδάσκειν. IV 126, 8 διὰ λόγων ἐπιπλήξει. IV 129, 9 διὰ λόγων ... παραίνων. III 255, 3 οὐ πρὸς ἀλήθειαν τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῶν λόγων ἀναφέρων, ἀλλὰ πρὸς τὸ λυσιτελεῖς τῶν μανθανόντων. III 196, 19 ἐκ παίδων τοῖς περὶ καρτερίας καὶ ἐγκρατείας καὶ ἀρετῆς πάσης λόγοις

ἐπαντληθέντες. II 240, 24 οὐκέτι ἐξάρχοντι πεύθονταί λόγῳ.

4. lex, regula: IV 67, 17 (ὁ κόσμος) μιᾷ χρήτῃ πολιτεία καὶ νόμῳ ἐνί. λ. δέ ἐστι φύσεως προστακτικὸς μὲν ὢν πρακτέον, ἀπαγορευτικὸς δὲ ὢν οὐ ποιητέον. V 348, 11 νόμος = λ. προστάττων ἢ χρῆ καὶ ἀπαγορεύων ἢ μὴ χρῆ. II 289, 4. IV 219, 9. 230, 9. 12. V 66, 4 ὁ λ. (τῆς) φύσεως. V 88, 18 νόμοι δὲ καὶ θεσμοὶ τί ἕτερον ἢ φύσεως ἱεροὶ λόγοι. V 43, 18 λ. εἰς ἐστὶ, καθ' ὃν αὐξεται τε καὶ μειοῦται (ἢ σελήνη). I 33, 3 ὅταν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν μετελθῶμεν ἐπὶ τὸν ἐν ἀρμονίαις λόγον. IV 269, 12 κατὰ τὸν ἐν ἀριθμοῖς ἀσάλευτον καὶ βεβαίωτατον καὶ θεῖον ὄντως λόγον. III 37, 5 κατὰ τὸν τέχνης καὶ ἐπιστήμης λόγον. II 273, 13 παρέπεσθαι θεσμοθέτῃ λόγῳ Μωυσῇ ποδηγετοῦντι. III 39, 5. 96, 17. 161, 6. IV 275, 20. 303, 9. 307, 4. V 1, 9 οἱ δέκα λόγοι. IV 229, 13 λόγῳ ... τεταγμένῳ καὶ παγίῳ. II 296, 2 τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ τῶν ἐπομένων λόγους καὶ προστάξεις νομίμοις. IV 141, 17 τὰ διὰ τῶν λόγων προσταττόμενα. I 42, 2 λόγοι δ' ἐξίσιν ἀθανάτου ψυχῆς ἀθάνατοι νόμοι.

5. formula solemnis, dei oracula, scriptura sacra: III 82, 17 φαρμάκοις γὰρ καὶ χειρουργίαις καὶ διαίταις, ἀλλ' οὐ λόγοις, αἱ νόσοι θεραπεύονται. I 65, 1 ὁ κατὰ ἐβδομάδα ἄγιος λ. I 288, 11 αἰετὶ τῶν ἁγίων διήγησιν ἱεροὶ καὶ ἄγιοι ποιείσθωσαν λόγοι. I 111, 21. 115, 20. 120, 31. 137, 2. 138, 1. 139, 15. 17. 148, 14. 224, 6. 233, 10. 254, 10. II 34, 5. 151, 23. 188, 13. 190, 12. 271, 26. 274, 14. 285, 6. 286, 5. III 22, 8. 42, 18. 47, 14. 59, 11. 80, 9. 87, 17. 89, 9. 94, 10. 105, 8. 152, 13. 193, 17. 216, 10. 221, 15. 222, 10. 231, 15. 235, 11. 246, 7. 249, 24. 251, 7. 253, 12. 26. 256, 21. 262, 30. 269, 4. 297, 18. 302, 5. IV 11, 19. 13, 2. 17, 16. 46, 3. 52, 7. 91, 9. 106, 9 (ὁ ἱερὸς λ.). I 226, 15 ὅτι κεκρύφθαι δεῖ τὸν ἱερὸν περὶ τοῦ ἀγενήτου καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ μύστην λόγον. I 254, 14. II 211, 25. 235, 7. III 141, 4. 180, 9. 220, 6. 240, 6. 269, 18. 288, 23 (οἱ ἱεροὶ λόγοι). II 262, 22 ὁ θεσπιωδὸς λ. II 156, 26 cf. 228, 15 ὁ προφητικὸς λ. II 298, 2 κατὰ τὰς τοῦ προφήτου λόγους, Μωυσέως, ὕφηγῆσαι. II 247, 25 cf. III 244, 21 κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον (sequitur locus biblicus). III 254, 19 ὁ δὲ λ. (int. scriptura sacra) σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον ταῖς περὶ τοῦ ὄντος ἐννοαίαις αἰετὶ γράμμενοις. I 293, 14 τὴν πρόχειρον ἐκδοχὴν τοῦ λόγου (i. e. loci bibl.) παραδεχόμενος. I 199, 18 πάν-

των οὖν ἀνωμολογημένων θεοῦ κτημάτων λόγοις τε ἀληθεῖσι καὶ μαρτυρίαις.

6. narratio, fama sive vera sive ficta: I 34, 12. 53, 12. II 43, 13. 47, 5. 135, 20. 136, 9. 149, 20. 181, 5. 203, 21. III 4, 14. 14, 7. 52, 17. 64, 4. 75, 8. 207, 2. 212, 20. 215, 11. 278, 9. IV 214, 2. V 35, 18. 227, 20. VI 1, 7. 36, 16. 171, 11. λ. ἔχει. II 36, 4. 149, 7. III 267, 24. λ. κατέχει. VI 116, 5. 14 λ. (sc. ἐστίν). IV 66, 19. 146, 16. 181, 17. 245, 11. V 153, 14. VI 13, 2. 202, 5 ὡς λ. V 70, 12 ὡς ὁ λ. II 256, 1 παραδέχεσθαι ψευδῆ λόγον ἢ εὐήθη δι' ἀκοῆς. II 265, 26 ἀληθεῖ καὶ αὐτοὶ γράννται λόγῳ. III 209, 25 στοχασμοῖς καὶ εἰκασίαις, οὐ παγίῳ λόγῳ τῆς ἀληθείας. II 253, 21 διὰ τῆς τῶν λόγων πιθανότητος. II 175, 17 λόγων (πιθανότητες). V 80, 9 πολυαρχίας λόγῳ τὸν κόσμον ἀναπλήσαντες. II 169, 7 τοὺς τὸ ἐναντίον κατασκευάζοντας λόγους εἰπεῖν. I 141, 23. 270, 13. II 45, 6. 139, 22. 237, 26. 264, 3. III 124, 15 μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ.

7. explicatio, interpretatio, quaestio, scriptio, commentarius: II 108, 2 εἰ μὲν ἦν περὶ αἰγῶν ἢ προβάτων ἐπιμελείας ὁ λ. III 217, 23 τὸν περὶ τῶν αἰσθησέων σὺμπαντα λόγον ἀκριβῶς καταμαθόντες. II 80, 10 cf. III 258, 2 λόγοι περὶ ἀρετῆς αἰετὶ μελετῶνται. III 85, 4 συνείροντες τοὺς περὶ ἀρετῆς λόγους οἱ φιλοσοφοῦντες. I 275, 10 οἱ τοσοῦτοι περὶ ἀρετῆς λόγοι. VI 6, 3 ὁ μὲν περὶ ἀρχῆς τοῦ σοφοῦ λ. II 99, 19 περὶ γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδιάδος εἶναι τὸν λόγον. I 103, 2 περὶ ταύτης (sc. τρίτης γυμνώσεως) ἐστὶν ὁ λ. I 155, 9 ἀπὸ τοῦ περὶ τῆς γυναικὸς λόγου μετελήλυθεν ἐπὶ τὸ σπέρμα. III 109, 21 οὐ γὰρ περὶ γυναικῶν ἐστὶν ὁ λ. III 90, 8 τὸν δὲ περὶ δεκάδος λόγον ἐπιμελῶς μὲν ἡκριβώσαν. V 136, 4 ὡς ἐν τοῖς περὶ αὐτῆς (sc. τῆς δεκάτης) λόγοις ἡκριβώσαμεν. III 166, 11 τὸν δὲ περὶ διαθηκῶν σὺμπαντα λόγον ἐν δυσὶν ἀναγέγραφα συντάξει. III 213, 10 περὶ φρεάτων διορυχῆς τὸν τοσοῦτον εἶναι λόγον τῷ νομοθέτῃ. VI 1, 3 ὁ μὲν πρότερος λ. ἦν ἡμῖν ... περὶ τοῦ δοῦλου εἶναι πάντα φαῦλον. I 95, 21 περὶ ἧς (sc. δυνάμεως) ἐστὶν ὁ λ. II 112, 26 οὐκ ἐστὶ νῦν ὁ λ. αὐτῷ περὶ δυνάμεως ἱππικῆς. V 141, 24 καθάπερ ἐν τοῖς ἰόλα γόγῃς εἰδείξα. III 50, 4 πολὺν δ' ὄντα τὸν περὶ ἐκάστου λόγον. V 46, 3 ὅταν σύμψας ὁ περὶ τῶν εορτῶν ἐξετάζηται. I 4, 21 ὡς ὁ περὶ αὐτῆς (sc. τῆς πρώτης ἡμέρας) λ. μηνύει. V 44, 4 διττὸς ὁ περὶ αὐτῆς (sc. τῆς ἱερο-

μηνίας) λ. II 251, 5 κατασκευάζουσι ... ώσανει πόργον τὸν περὶ κακίας λόγον. I 248, 2 (Μωυσῆς) ἀποδοὺς οὖν τὸν περὶ τῶν μερῶν τῆς ψυχῆς λόγον. III 144, 6 (ὁ) περὶ ἁμαρτημάτων μετανοίας (λ.). I 95, 9 περὶ γὰρ τοῦ μήπω ἐνδεδεμένου (νοῦ) ἐστὶν ὁ λ. II 127, 2 ὅτι οὐ περὶ οἰκίας ... ἐστὶν ὁ λ. αὐτῷ. III 281, 2 οὐκ ἔστι περὶ ὀνειράτος ὁ παρὼν λ. III 288, 27 τρίβοντες γὰρ αἰετὸς τοὺς περὶ ὁσιότητος λόγους. I 83, 17 ἀλλ' οὐκ ἔστι περὶ τοῦ ποταμοῦ ὁ λ., ἀλλὰ περὶ ἤθους ἐπανορθώσεως. III 241, 23 περὶ φύσεως πραγμάτων ἐστὶν ὁ παρὼν λ. II 86, 17 οὐ περὶ μόνης σαρκὸς ἐστὶν ὁ λ. II 163, 9 τὸν δὲ περὶ αὐτῆς (sc. σκέψεως) λόγον ἤδη περαίνωμεν. I 17, 5 ἄς ἀκριβέστερον καὶ ἐν τῶν περὶ αὐτῆς (sc. τῆς τετραδὸς) ἰδίῳ λόγῳ προσυποδεικνέον. III 31, 10 λόγον τὸν περὶ τῆς εἰς ἴσα τομῆς καὶ περὶ ἐναντιοτήτων οὕτε παρήσομεν οὕτε μηχανοῦμεν. — VI 72, 4 cf. 79, 6 ὑπὲρ ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου. I 117, 1 cf. II 150, 4 ὁ δ' αὐτὸς λ. καὶ ἐπὶ πάντων καθ' ἡντινοῦν αἰσθητῶν ὀλκῶν. II 260, 12 κατὰ τῶν ἐπ' ἀθεοτήτι λόγους οἰκοδομουμένων. VI 215, 13 τίς γὰρ ἂν μου γένοιτο λ. ἢ παρὰ τοῖς ὁμοφύλοις. I 254, 21 ἄδειται δὲ τις καὶ τοιοῦτος ἐν ἀπορρήτοις λ. II 2, 17 τὴν ἀρχὴν ἐνθῆνδε τοῦ λόγου ποιησαμένους. IV 225, 12 cf. 56, 8. 60, 16 καθάπερ ἔδειξεν ὁ λ. II 217, 5 ἐν τοῖς ἰδίᾳ λόγοις ἐπιδείκνυμεν. V 238, 21 καθάπερ ἔδειξεν ὁ λ. II 169, 14 κατὰ τὸν λεγόμενον λόγον. IV 88, 17 cf. III 258, 9. IV 279, 12 ἐγγυᾶται μου τὸν λόγον Διουσίους. IV 228, 17 ὁ λ. ... παραστήσει. V 146, 2 ἐπειδὴ καὶ περὶ αὐτοῦ λ. ἐναυλος. I 183, 12 μὴ νῦν αὐτὸ κατατάττων εἰς τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν. II 232, 22 αἱ τῶν λόγων διέξοδοι. II 288, 15 μακροτέρων ... δεῖται λόγων. I 125, 4 διὰ μακροτέρων λόγων ἀπεδείξαμεν. II 53, 6 τὸν δὲ ἀκριβῆ λόγον ... ὑπερησώμεθα. V 63, 2 τὰ τῶν λόγων ἀπονεῖμαι πρεσβεῖα. I 216, 9 τὸν περὶ αὐτῶν λόγον ἐῷ. V 235, 16 ἐπεληλυθὺς οὖν τῷ λόγῳ τὰς τε τῶν χερσαίων ... ἰδέας. III 159, 3 τοῦ γὰρ ὑπερβατοῦ μετατεθέντος ἐξῆς ἂν τοιοῦτος εἴη λ. III 111, 19 ὁ ἐξῆς μὲν λ. II 215, 3 ἀρξώμεθα τοῖς λεγόμενοι τὸν ἐξῆς προσαρμόττειν λόγον. II 176, 19 cf. III 74, 18 ὑπεξαίρετόν τοῦ παρόντος λόγου. II 55, 8. 210, 6 ἐπὶ τὰ ἀκόλουθα τοῦ λόγου τρεψώμεθα. V 347, 13 ἐπὶ τὰ ἀκόλουθα τῶν λόγων. II 60, 12 τὰ δ' ἀκόλουθα τῷ λόγῳ συνυφῆνωμεν. III 84, 23 τὸν δ' εἰρμόν τοῦ λόγου συνυφαντέον. V 141, 15 κατὰ τὴν ἐν λόγοις ἀκολούθῃαν.

II 8, 7 τὸ ἐπόμενον τῷ λόγῳ συνεπισκεψώμεθα. II 266, 2 ἐφ' ὧν νῦν ἐστὶν ὁ λ. I 103, 10. 129, 13. 261, 14. II 116, 24 cf. VI 5, 1 περὶ οὗ νῦν ἐστὶν ὁ λ.

8. oratio communi usu dicendi; continuatio verborum: II 121, 20 ὁ λ. διὰ στόματος ... βῶων. III 5, 8 λόγων ῥύμη. III 193, 20 θαυμαστὸν ἐκφωνήσας λόγον. III 200, 12 οὐχ εὐρίσκουσι πέρας ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. VI 153, 7 ὧν πλείστος ὁ λ. IV 106, 25 τοῖς δεινοῖς περὶ λόγους. II 180, 10 διὰ τῶν Ῥαχὴλ ... λόγων. II 12, 19 καὶ ὁ τοῦ φαύλου λ. ἐξωθεῖν ... τὰ σπουδαῖα μελετᾷ. I 288, 8 μὴ γὰρ ποτε φαύλου λ. ἐρμηνεύς γενέσθω δογμάτων θεῶν. II 23, 18 ὁ λ. ὑπὸ μὲν φαύλου νοῦ κινούμενος ἀνάρμοστος. IV 36, 20 ἰδεῖν ... ἀπερίληπτον λόγῳ. III 200, 9 τὰ λόγων ἐπισχεῖν ἁμαρτήματα. III 198, 13 λόγοις μὴ διαμαρτάνειν. V 277, 8 στωμυλία λόγων. VI 66, 8 cf. 54, 11 οὐ γὰρ τῆς ἐπὶ δεινότητι λόγων ἐνκλείας ὀρέγεται. III 303, 28 οἱ τὴν τῶν λόγων δεινότητα μέχρις οὐρανοῦ τείνοντες. III 227, 10 δεινὸς γὰρ συγκρύψαι ... τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων λ. III 228, 12-15 τίς ἄλλος γὰρ οὕτως τὰ ὀνειδῆ καὶ τὰ αἰσχρὰ τοῦ βίου συσκιάζει καὶ συγκρύπτει, ὥς λ.; II 147, 2 τῷ λόγῳ καταλαχονεύεσθαι. II 254, 2 καὶ θαιρήσειν πάντα λόγον ἀποστρέφειν διάνοιαν ὁσιότητος ἀναπειθόντα. IV 248, 17 λόγων ἀναπλήρωμα ποιοῦμενοι. IV 245, 7 ὁ πατήρ θεοσπίζει λόγου καὶ ἀποκρίσεις μεταδιδοῦς. III 85, 25 cf. 86, 5. 6. 9 ἴδιον γὰρ τοῦ μανθάνοντος φωνῆς καὶ λόγων ἀκροᾶσθαι. III 122, 12 ἐπιστοῦτο μέντοι καὶ χρησμοῖς τὸν ἑαυτῆς (sc. γυναικὸς σοφῆς, σκέψεως) λόγον. II 12, 9 παντὸς λόγου κεφαλὴν καὶ τέλος εἶναι τὸν δηλούμενον νοῦν. I 281, 20 οὐ δύναμιν λόγων ἀλλ' ἡσυχίας ἀσθένειαν ἐπιδείκνυσθαι. I 178, 5 οὐκ ἐνέδωκεν αὐτῇ ... δύναμιν λόγων. I 234, 15 μάταιον ἔτι διὰ λόγων ὦτα γυμνάξιν. I 213, 4 ἡ (ἀρετὴ) δὲ ... λόγων ἤρξατο τοιῶνδε. II 158, 23 ἐν δὲ μόνον ζητεῖν, τὸν ἐπαινετὴν αὐτῶν λόγον. I 278, 18 ὧν οὐτε ἀριθμὸν οὐτε φύσιν λόγῳ περιλαβεῖν εὐπορον. IV 117, 17 μὴ θαυμάσητέ μου τὸν λόγον. IV 185, 6 ἡνιοχῆσω γὰρ ἐγὼ τὸν λόγον. III 35, 22 μήκος ἂν ἀπειρον τῷ λόγῳ δύναται ἂν περιθεῖναι. III 95, 12 λόγῳ ἐνί, 8ς ἂν τὰς τοῦ ἐνδὸς ἀρετὰς ... διεξέρχεται. VI 167, 12 τοὺς τοῦ κηδεμόνος λόγους αἰεὶ διεξέρχει. VI 15, 9 πολλοὶ τοῦ λόγου κατακερτομήσουσιν. VI 88, 13 ἀπομαζάμενος γὰρ τις τὸν τύπον τοῦ λόγου. VI 11, 12 τῇ περὶ λόγους χάριτι. VI 27, 4

γέμων μὲν παρρησίας ὁ λ. VI 76, 11 πρὸς τῶν τὸν ἅπαντα κόσμον τῷ λόγῳ καθαιρουμένων. V 242, 12 ἐπιτέμνειν εἰσθλῶς τὰ μήκη τῶν λόγων. IV 167, 9 μετεωρίσας καὶ φυσήσας ἡμᾶς τῷ λόγῳ. V 333, 5 τοῦ θεοῦ πνεύματος ... περιτιθέντος ... τοῖς δὲ λόγοις πειθῶ. I 279, 16 τότε γὰρ ἀναβαίνειν φησὶ Μωσῆς τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν. I 241, 13 τὴν μὲν ἀτοπίαν τοῦ λόγου, ὅτι ἀνθρωπώμορφον τὸ θεῖον, ἀποδιδράσκοντες. IV 176, 8 πάντα αἰρונτες τῷ λόγῳ πρὸς τὸ μεγαλεῖον. IV 60, 5 παρ' ὧ ὁ λ. ὅρκος ἐστίν. V 85, 11 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαίου ... λ. ὅρκος ἐστίν. IV 290, 7 τὰ μὲν αὐτῶν ἐν τῷ λόγῳ προσαναπληροῦντες ὅρκοις. IV 288, 3 ὡς τοὺς λόγους ὅρκους εἶναι. III 199, 23 sqq. διδυμος δὲ ὁ λ., ὁ μὲν ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής. III 31, 4 τὸν δὲ λόγον εἰς ἀληθές τε καὶ ψεῦδος (διεῖλε). V 326, 6 τὸ δ' ἀληθές τοῦ λόγου. III 69, 6 ἀρίστων ... εἶναι καὶ ἀληθῆ τὸν τοῦ σπουδαίου λόγον. II 223, 8 ὁ αὐτὸς τοῖνυν λ. ἐφαρμόζεται καὶ τοῖς κατ' ἀφροσύνην. I 212, 12 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) λόγον οὐ φένακα. II 231, 20 ὁ δ' ἐγγυτέρω τὰ λήθους προσάγων τὸν λόγον. III 33, 6 ἀδεκάστῳ λόγῳ τῆς ἀληθείας. II 254, 7 πᾶς λ. ὃν ἐδημιούργησεν ἀσέβεια. II 250, 25 τοὺς ἀσεβείας καὶ ἀθεότητος λόγους προτείνουσα. I 262, 6 τοὺς τῆς ἀσθενείας αἰτίους λόγους ἀνελεῖν. I 263, 25 ζητεῖν τοὺς ἐπιστήμης λόγους. II 192, 26 πλείστον ἀριθμὸν τῶν κατ' ἀνδρείαν λόγων φασὶ λαβεῖν. IV 188, 5 βελτίων γὰρ τῶν μὴ καθ' ἡδονὴν λόγων ἡ ἀκίνδυνος ἡσυχία. III 303, 5 τοῖς ὑπὲρ ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας λόγοις. III 18, 15 τοὺς πρὸς ἡδονὴν λόγους ὀργίτας ... δημιουργοὺς ἀποδέχεται. I 211, 8 ἀνουθέτητοι λόγοι (παρὰ τῇ ἡδονῇ εἶσιν). IV 70, 8 (οἱ) περὶ μίξεως (λόγοι). — III 203, 6 τὸν ἀκροατὴν ... κενὸν ὄντα σοφίας πρότερον καὶ ἀθανάτων λόγων ἐπλήρωσεν. I 296, 23 (οἱ σοφοί) ἔχουσι ... λόγον ἀκλήιδωτον. III 304, 2 ἀνοστοῖς λόγοις. II 169, 10, 19 (ἀπόρρητος). III 253, 13 (ἀπόρρητοι). II 287, 4 ὑπὸ ἀρρένων καὶ ἀνδρείων ... λόγων. II 156, 11 οἱ κεκαθαμένοι καὶ ὑγιαίνοντες ἀσπεῖτοι λόγοι ψυχὴν τρέφουσι. V 372, 19 κατὰ τὸν ἀψευδέστατον λόγον. I 297, 15 βλαβερὴν ἀκούειν λόγων. IV 62, 12 τοῖς ἐπισχοῦσι λόγοις. II 49, 27 τοὺς ἐν ἀγορᾷ τὰ ὄνια προσκλήροντες ... τοτὲ δὲ ἡδέος καὶ εὐπαραγῶλου λόγου. IV 76, 18 cf. VI 139, 3, 140, 3, 185, 29 τοὺς θῶπας λόγους ἐτέροις καταλιπὼν. I 161, 1 πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλεσε τὸν

ἐκέτην λόγον. III 300, 8 λ. οὐ πότιμος. III 153, 4, 176, 16. V 77, 21, 102, 4. VI 4, 8 (πότιμοι λόγοι). IV 57, 24 ἐν ἀκρίτοις ἤθεσι καὶ πτηνοῖς λόγοις. IV 23, 22. V 222, 12 (λόγοι σπουδαῖοι). I 176, 16 ἤκουσα ... σπουδαιοτέρου λόγου. IV 47, 16 συμβατῆροισι λόγοις. III 67, 22 λόγοις ὑγίειναι καὶ σωτήριοις. IV 103, 20 χρηστοῖς καὶ φιλανθρώποις λόγοις.

9. oratio cum ratione et arte coniuncta: II 283, 17 (ἡ) περὶ λόγους (τέχνη). I 165, 1, 266, 8, 13, 267, 26. II 22, 5, 26, 16. V 184, 9, 330, 7 (λόγων τέχνη). I 268, 10 οἱ δὲ τὰς ἐν λόγῳ τέχνας ἀναδιδαχθέντες. III 190, 24 ὅσα λόγῳ κακοτεχνούντες συνόφησαν. I 276, 16 ἡ ... κατὰ τὴν φράσιν ὑψηγορία πᾶσι τοῖς μὴ λόγων ἀμύητοις γνώριμος. I 237, 8 (ὁ λ.) τηρηθεὶς δὲ εἰς τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ τὰς εἰς ἕκαστον ἀποδείξει ὥσπερ ζῶον ἐκ τελείων μερῶν συμπαγὲς ἀρμολογήσεται. I 236, 1-3 ἐστὼ δὲ ὁ λ. μὴ συγκεχυμένος, ἀλλ' εἰς οἰκείους τετμηθῶν τομάς. I 236, 8 οὕτως τὸ πᾶντων ἄριστον ἐσθημάτων ὁ λ. ἀρμονίως συνυφαίνεται. I 267, 20 γεγυμνασμένοι γὰρ περὶ τὰς τῶν λόγων ιδέας οὐκέτ' ἀπειρία σοφιστικῶν παλαισμάτων ὀκλάσμεν. II 282, 27 τῷ μὴ γεγυμνασθῆαι περὶ λόγους. III 75, 14 ῥητορικὴ ... πρὸς ἐρμηνείαν γυμνάσασα τὸν λόγον. II 98, 23 ἡ περὶ τοὺς ῥητορικοὺς λόγους μελέτη. III 75, 17 διαλεκτικὴ ... τοὺς ἀληθεῖς τῶν ψευδῶν λόγους διακρίνουσα. I 139, 26 sq. — 140, 24 cf. 141, 15 sqq. 143, 28 τοῦ δοκίμου λόγου δύο ἀρετὰς φησὶν εἶναι τὰς ἀνωτάτας, σαφένειαν καὶ ἀληθότητα. III 69, 3 ἀσάφεια δὲ βαθὺ σκότος ἐν λόγῳ. I 142, 13 τὸν ἡνίοχον σὺν ταῖς προσφεύσιν ἀρεταῖς λόγον, τὸ λόγιον, ἐφ' οὗ δῆλωσίς ἐστι καὶ ἀλήθεια. I 266, 2 δόλιχον ἀπομηκύναντες λόγῳ (leg. λόγων). II 19, 1 τοὺς γὰρ περὶ φρονήσεως καὶ καρτερίας ἀπομηκύνοντες λόγους. III 109, 8 ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου συνεφέροντες μηχανῶναι δοκῶμεν. II 169, 17 τὴν γὰρ ἀγωγὴν τοῦ λόγου μιμησάμενος. IV 118, 7 ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν ... λόγων δυνάμειος. IV 118, 11 (ἡ) τῶν λόγων (δύναμις). IV 200, 7 ἡ δύναμις πᾶσαν λόγων ὑπερβάλλει. I 2, 1 λόγον καὶ ἀκὴν ὑπερβάλλει. I 31, 13. III 146, 20. IV 15, 3, 44, 15, 116, 12, 196, 4, 204, 6. V 18, 17, 23, 4, 35, 11, 81, 8, 101, 4. VI 24, 12, 26, 6, 157, 8 παντὸς λόγου (κρείττων). IV 44, 2 cf. 261, 2. VI 70, 4 λόγου παντὸς μεῖζον ἔργον. VI 209, 16 χρῆμα ... παντὸς λόγου μεῖζον. II 146, 4 μεῖζον ἢ κατὰ τὰς ἐτέρων ἡμῶν

ἀκοᾶς λόγοις τε καὶ δόγμασιν εἴωθε χρῆσθαι. VI 38, 6 λόγου παντός δυνατότεραν ... παρακλέουσιν. I 287, 21. 26 γαίρων καὶ γεγηθῶς ὁ λ. ἐμφαντικωτάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων πλουτεῖ. II 24, 12 παρέχουσι δ' ὥσπερ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ μεταβολάς. III 250, 9 ποικίλων λόγων ἰδέας ὁ ἀσκητὴς ἐκπονεῖ. II 24, 5 πρὸς δς (sc. ἰδέας) ὁ λ. τρεπόμενος ἄλλοτε ἄλλοις λαμβάνει σχήματα. III 190, 3 εὐπρεπεῖα λόγου διαδοιδράσκουσι τὸν ἔλεγχον. II 283, 1 προκληθεὶς εἰς ἀμιλλαν λόγων. II 284, 12 τῷ μέλλοντι πρὸς ἀγῶνα σοφιστικὸν ἀπαντᾶν ἐπιμεληθῆσαι λόγων ἑρρωμένως. III 265, 9 ὁ δὲ τοιγῆς καὶ διακρίσεις πραγμάτων ζηλωτὴς λόγων ἡκονημένων (ἐπιδράττεται). I 80, 21. 122, 7. II 285, 2. III 69, 9 (λόγοι σοφιστικοί). III 154, 28 (ἐριστικοί). III 302, 21 φέρεσθαι τὸν ἀκριτόμυθον, ἧ φασιν οἱ ποιηταί, λόγον ἱσθί. II 159, 13 (ἐγκωμισαστικοί, conii. ποιήματα). IV 36, 12 ἐπιχειρῶμεν ὀφθαλμοῖς λόγοις ἐγκωμιάζειν. II 282, 9 (ἐπαινετός). IV 125, 7 (μουσική) διὰ τε χρήσεως ὀργάνων καὶ λόγων. V 83, 9 λ. conii. ψῆδῃ. III 195, 2 τὸν λόγον τὰς ἐν λόγῳ πάσας ἀρετὰς ἀνερρῶντα διὰ τε φήδης καὶ τῶν καταλογαδῶν τοῦ ὄντος ἐγκωμίζων. V 138, 21 cf. II 226, 27 τὸν θεὸν ψδαῖς καὶ λόγοις γεραίρουσι. VI 28, 2 ὅσοι αὐτῶν εἰς πανήγυριν λόγους ἐμελέτησαν. V 83, 3 (δικανικοί, συμβουλευτικοί, ἐγκωμισαστικοί). I 232, 16 λ. εὐγαριστητικός.

10. λ. est enuntiatum, sensu grammatico: III 103, 3 sqq. περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ... τί σύνδεσμος, τί ὄνομα, τί ῥῆμα, τί κοινὸν ὄνομα κτλ. II 122, 11 (τέμνουσιν εἰς) ὄνομα, ῥῆμα, σύνδεσμον. III 64, 11 καθάπερ γὰρ ὀνόματα καὶ ῥήματα καὶ τὰ λόγου μέρη πάντα συνέστηκε μὲν ἐκ τῶν τῆς γραμματικῆς στοιχείων. II 277, 25 τὴν (φωνὴν) μὲν γὰρ εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ συνόλωσ τὰ τοῦ λόγου μέρη τευνομένην. III 92, 15 ὀνομάτων δὲ καὶ ῥημάτων καὶ τῶν λεγομένων (μέτρων) ὁ λ.

11. λ. est loquendi et disserendi facultas naturae munere nobis concessa: III 68, 25 τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ δωρηθὲν ὑπὸ φύσεως. VI 94, 3 λόγον δωρησαμένης φύσεως αὐτῷ (sc. ἀνθρώπῳ) γέρας. III 226, 24 ἀνθρώπῳ λ. δώρημα κάλλιστον ἐδόθη παρὰ θεοῦ. III 228, 7 cf. 227, 5 ἀνθρώπου τὸ λέγειν (ἴδιον) καὶ αὐτὸς ὁ λ. τοῦτον γὰρ ἔρυμα, περιβλημα, πανοπλία, τεῖχος τὸ ζῶον τὸ θεοφιλέστατον, ὁ ἀνθρωπος, ἐκ πάντων

ἴδιον κεκάρπυται. I 296, 7 cf. 232, 13 τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἰς ἐπτὰ διανέμεται μοῖρας, ὅρασιν ἀκοὴν ὄσφρησιν γέυσιν ἀφὴν λόγον γόνιμον. IV 235, 11 λόγον ... ἀκοὴν δικάζει. IV 37, 2 ἐξετάσωμεν τὴν λόγου μεταποιουμένην ἀκοήν. III 303, 7 ὄργανα λόγου. I 197, 23 ἀλλ' ὁ λ. κτήμα ἐμόν; ἢ τὰ φωνῆς ὄργανα; II 236, 3-15 χειρὶ δὲ στόματος μὲν ἐστί πέρατα, φραγμὸς δὲ τις γλώττης, δι' ὧν φέρεται τὸ τοῦ λόγου ῥεῦμα. III 211, 7 ἡ γλῶσσα πλήττουσα τῇ τῆς φωνῆς τάσει τὸ ἐναρθρον ἐνοσφραγίζεται καὶ λόγον. III 300, 22. IV 139, 12 τὸ τῶν λόγων νᾶμα. V 226, 11 τὰ λόγων νάματα. II 284, 8 διὰ γλώττης καὶ στόματος φερόμενον τὸ τοῦ λόγου νᾶμα συνεκφέρει τὰ νοήματα. III 169, 18 ἀπὸ γὰρ διανοίας ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς φέρεται τὸ τοῦ λόγου νᾶμα. III 303, 17 cf. 306, 23 παρὰ στόματι καὶ χειρὶσι καὶ λόγῳ. I 279, 9 cf. V 87, 3 τῆς οὖν ζωτικῆς δυνάμεως μοῖρά τις ἐξάρτεον ἔσχε γέρας φωνῆν καὶ λόγον. I 287, 15 ἴδιον δὲ λόγου τὸ λέγειν, πρὸς δ οἰκειώσει φυσικῇ τινι σπεύδει. II 23, 21 λ. τε αὐ μὴ πληγθεὶς ὑφ' ἡγεμονικοῦ ... ἡσυγίαν ἄγει. I 267, 13 δς (sc. λ.) ἀδελφός ἐστι διανοίας. I 267, 14 πηγὴ γὰρ λόγων διάνοια καὶ στόμιον αὐτῆς λ. IV 283, 14 διανοία καὶ λόγῳ καὶ πᾶσιν δυνάμει. I 24, 3. 25, 1. 36, 4. 277, 10. II 233, 21. 278, 16. IV 161, 21. V 63, 11. 148, 21. VI 96, 14 (νοῦς καὶ λ.). II 13, 1 ἐπὶ γὰρ τοῦτον (sc. τὸν νοῦν) πάντων θησαυρίζονται λόγοι. I 273, 23 ὁ μὲν τοῦ ἀστέιου νοῦς ... ὁ δ' ἀδελφός αὐτοῦ λ. III 92, 13 τρία μέτρα ..., αἰσθησις, λ., νοῦς. III 16, 17—17, 17 μὴ μόνον „γῆν“, τὸ σῶμα, καὶ „συγγένειαν“, <τὴν> αἰσθησιν, καὶ „οἶκον πατρός“, τὸν λόγον, καταλείπει. III 210, 7 conii. σῶμα, αἰσθησις, νοῦς. V 51, 11 (conii. νοῦς, αἰσθησις). III 28, 7. 166, 24 (conii. νοῦς, αἰσθησις). II 294, 29 οἵτινες ἐστε ... κατὰ τὴν αἰσθησιν, κατὰ τὸν λόγον. II 312, 7 τί τὸ σῶμα ..., τί ἡ αἰσθησις ..., τί λ. καὶ τίνων γινόμενος ἐρμηνείας πρὸς καλοκἀγαθίαν συμβάλλεται. II 306, 18 τὰ περὶ σώματος, τὰ περὶ αἰσθησεως, τὰ περὶ λόγου. II 306, 3 τὸν μὲν ὑμέτερον νοῦν ἀποδοῦναι σῶμα, αἰσθησιν, λόγον. I 197, 4. 242, 2. 270, 25. II 12, 17 (conii. νοῦς, αἰσθησις). I 88, 10 εἰς δὲ ἀπόλαυσιν κακίας οὐ μόνον δεῖ πως ἔχειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσθησιν καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ σῶμα. II 26, 1 (conii. διάνοια, αἰσθησις). III 24, 14. 25, 1. 5. 30, 15 (conii. ψυχὴ, αἰσθησις). III 25, 14 (στόμαχος, conii. αἰσθησις ἀκρόεστος). II 239, 23 τίνα ἢ πῶς ἢ διὰ τί ἡ αἰσθησις

ῥῆσθετο ἢ ὁ λ. διηρμήνευσεν ἢ τὸ πάθος αἰσθάνηκεν. III 92, 9 ἀπὸ τῶν κατ' αἰσθήσεων τὸ καλῶς αἰσθάνεσθαι, ἀπὸ τῶν κατὰ λόγον τὸ εὖ λέγειν. ἀπὸ τῶν κατὰ νοῦν τὸ εὖ διανοεῖσθαι. I 70, 26 ταῖς τε αἰσθήσεσι καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ γονίμῳ. III 20, 13 „ἔξω“ τῶν κατὰ τὸ σῶμα θεσμοτεριῶν, τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις φωλεῶν, τῶν κατὰ τὸν ἀπατεῶνα λόγον σοφιστεῶν. — I 229, 2. 6 λόγου δὲ ὀξύκοιτερον οὐδὲν καὶ παρὰ τῷ θνητῷ γένει. III 297, 8 διττὴ δὲ λόγου φύσις, ἡ μὲν ἀμείνων. ἡ δὲ χεῖρων. II 237, 7 πρὸς μόνον τοῦ καὶ τὸν λόγον αὐτὸν ἔχοντος ὑπήκοον ἐπιστοιμασθεῖ. III 7, 17 ἵνα σύ μοι λόγου μεταδόῃς. III 167, 12 (τὸ ὄν) ἐνῆχει τε καὶ λόγον μεταδίδωσι φάσκων. III 227, 5-12 οἱ καὶ τὸν λόγον ἐνεχυράζουσιν. III 141, 19 ἀνεγκλιῶς κατ' αὐτοῦ λόγον.

12. λ. προφορικὸς, γεγωνός, ἐρμηνηύς. IV 7, 21 αἶ τε πέντε αἰσθήσεις καὶ ὁ πρ. λ. II 9, 6 τῇ κατὰ τὴν προφορὰν μέντοι λόγῳ τὸ λέγειν (κεχάρισται). II 268, 8 (ἡ) ἐκ τριῶν χωρίων (μετανάστασις), σώματος, αἰσθήσεως, λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν. I 287, 1 οὗτος (sc. ὁ προφορικὸς) λ. ἐμοὶ τε καὶ σοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἐρμηνηύει τὰ ἐνθυμήματα. I 286, 30 τὸν γὰρ προφορικὸν λόγον διανοίας ἀδελφὸν ὄντα ἐπίστασθαι φησιν ὁ δημιουργὸς ὅτι λαλεῖ. III 129, 6 (ὁ) δὲ ἐγγιστα νοῦ (ὁ πρ. λ.). II 183, 3 ὁ δ' ἐγγυτάτω διανοίας ὁ κατὰ προφορὰν ἐστὶ λ. II 183, 10 τῶν κατὰ τὸν „ἐγγιστα“ λόγον σοφιστεῶν (ἰπτ. τὸν κατὰ προφορὰν λόγον). I 273, 21 (ὁ φύλαξ) τὸν ἀδελφὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς διδασκαλίας χειροτονήσας τὸν ἑαυτοῦ προφορικὸν λόγον. I 267, 10 τὸν προφορικὸν ἄκρως ἀσκηθῆναι λόγον. III 151, 22 ἀστεγος δὲ καὶ ὁ πρ. λόγος. II 239, 22 ἐλέγχοντες ... τὸν προφορικὸν λόγον, περὶ ὧν διεξελθεῖν ἔδοξε. IV 20, 9 cf. III 169, 16 διὰ ... τῆς ἡχοῦς τὸν προφορικὸν λόγον αἰνιττεται. II 232, 3 οἱ ἐκτεταμημένοι γλῶτταν νέμασι καὶ βλέμμασι ... οὐχ ἦπτον τῆς διὰ λόγων προφορᾶς ἀλλ' ἀν' ἀνελήσωνιν ὑποσημαίνουσι. II 270, 19 μετανάστηθι κακὰ τοῦ κατὰ προφορὰν λόγου, ὃν πατὴρ οἶκον ὠνόμασεν. V 36, 1 λόγον τοῦ κατὰ προφορὰν (ἀπαρχῆς). II 52, 8 τὸ μὲν γὰρ μετὰ λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν οὐ βέβαιον, ὅτι οὐδὲς. — II 301, 20 ὁ γεγωνός λ. προφητεύων διανοία. I 242, 15 σῶμα ὀργανικὸν ᾧ ... λόγῳ χρῆσασθαι γεγωνῶ ... ἐνεστί. I 139, 22 sqq. λόγιον οὖν ἐστὶν ἐν ἡμῖν τὸ φωνητήριον ὄργανον, ὅπερ

ἐστὶν ὁ γεγωνός λ. I 122, 5 λόγῳ δὲ ὑποστεῖλαι καὶ γεγωνῶ. I 267, 6 τῷ διὰ τοῦ φωνητήριου ὄργανου γεγωνῶ λόγῳ χρῆσθαι. I 171, 20 ἡχεῖ μὲν γὰρ ὁ γεγωνός λ. — I 159, 20. II 23, 23. 282, 15. 283, 23. 284, 9 sq. III 212, 3 (λ. ἐρμηνηύς). V 222, 22 ἐρμηνηύσι δὲ πραγμάτων λόγοις. I 80, 23 (ἐρμηνηυτικός λ.). III 167, 3 πέπτωκε δὲ καὶ ὁ λ. ἐρμηνηύσαι τι τῶν ὄντων ἀδυνατῶν. III 25, 7 κατ' αὐτὸν (sc. θεόν) εἶναι τὰς ἐκάστων ἐνεργείας, τοῦ νοῦ τὰς διανοήσεις, τοῦ λόγου τὰς ἐρμηνείας. Cf. Nr. II 7.

II. ratio: 1. computatio, comparatio sive proportio: I 102, 80. 155, 14 κατὰ λόγον. I 64, 18 κατὰ τινα λόγον. V 42, 3 κατὰ τὸν λόγον τῶν ἰσημεριῶν. II 144, 19. III 210, 5. V 188, 10 κατὰ (τὸν) ἐξάρετον λόγον. II 308, 8, 12 κατὰ τὸν ἐβδόμηχιστὸν λόγον. III 188, 11 κατὰ τοὺς τῆς τελείας μουσικῆς λόγους. I 283, 12 τεχνικῶς καὶ σὺν λόγῳ. I 282, 7 κατὰ τύχην, οὐ σὺν λόγῳ. IV 124, 1 οὐ σὺν λόγῳ τῷ κατὰ χρόνον. I 146, 31. 147, 4. 17. 18. II 248, 18 σὺν λόγῳ. II 19, 5 σὺν διανοίᾳ καὶ λόγῳ. V 361, 18 „οὐτ' ἐν λόγῳ“ ... „οὐτ' ἐν ἀριθμῷ“. V 289, 8 ἐν λόγῳ θετέον. V 51, 9 τέμει τῷ λογῷ τὴν εὐχαριστίαν. IV 288, 9 τῷ λογῳ δικάψων. I 147, 12 τῷ λογῳ γυμνώσεις καὶ διαστελεῖς. IV 281, 14 τὸν τε οὐρανὸν εἰς ἡμισφαίρια τῷ λογῳ διχῇ διανεμάντες. IV 22, 13 διενεοῖτο λογῳ. V 22, 16 τὰ ἐν οὐρανῷ πάντα λόγοις καὶ ἀναλογίαις δεδημιούργηται. I 226, 7 αἱ δυνάμεις κανόνων καὶ παραπηγμάτων λαβοῦσαι λόγον. — IV 291, 17 λόγον καὶ εὐθύνας (λαμβάνειν). II 131, 17 τῶν ἀκουσίων (ἀδίκημάτων) λόγον οὐκ ἐστὶν ἀποδοῦναι. V 189, 18 ἢ (sc. δίκη) λόγον καὶ εὐθύνας ἀπαιτῆσαι. VI 139, 22 λόγον καὶ εὐθύνας τῶν πεπραγμένων ἤτουν. VI 130, 9 μὴ δὲ λόγου μεταδόους, ἀλλ' ἀκρίτως καταδικάζων. VI 161, 2 μὴδενός ... λόγον ἀπαιτεῖν τολμῶντος. — IV 273, 7 οἷος ὁ λ. πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ δευτέρου, τοιοῦτος καὶ ὁ πρὸς τὸν δεύτερον τοῦ τρίτου. III 174, 15 sq. ὃν λόγον ἔχει Συμεὼν πρὸς Ῥουβὴν ... τοῦτον ἔχει λόγον ... I 23, 9 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν ἀπαντί τῳ κόσμῳ, τοῦτον ... II 217, 5 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ... παιδίων πρὸς ἄνδρα τέλειον, τοῦτον ... V 125, 13 ὃν λόγον ἔχει πρὸς πόλιν ἱερεῖς, τοῦτον ... III 77, 2. 4 ὃν δὴ λόγον ἔχει δέσποινα μὲν πρὸς θεραπαινίδα ..., τοῦτον ἔξει τὸν λόγον ἀρετῇ Σάρρα πρὸς παιδείαν Ἄγαρ. V 44, 14 τὸν γὰρ αὐτὸν ἔχειν ὥθη λόγον πρὸς μήνα νομη-

νίαν ὃν πρὸς ἰσημερίαν. IV 221, 2 ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσαριθμούς ... καὶ πρὸς αὐτὰ λόγον ἔχουσας. I 198, 19 πρὸς ... ἀλλήλους οἱ γενόμενοι πάντες αὐτογθώνων ... ἔχουσι λόγον. II 224, 24 ὥς ἐγγόνου λόγον ἔχεν. II 158, 5 ὁλόκληρον καὶ πλήρη ... λόγον ἔχει (ἔρον conl. W.). I 38, 22, 25 ὃν γὰρ λόγον ἔχει τὰ ὁκτώ πρὸς ἕξ. II 305, 9 ὃν ἔχει λόγον ἕκαστον αὐτοῦ (sc. οἴκου) μερῶν αὐγάσθη. — IV 273, 4 πάσας δὲ (διαφοράς) λόγων τῶν ἐν ἀριθμοῖς πολυπλάσιων καὶ ἐπιμερῶν καὶ ὑποεπιμερῶν περιέχει (ἢ δεκάς). IV 273, 21 τὰ γένη πάντα τῶν ἀριθμῶν καὶ λόγων τῶν κατ' ἀριθμὸν. I 32, 2. 10. 38, 4 ἐν διπλάσιον λόγῳ. I 32, 6 ἐχόντων δύο λόγους ἀρμονικωτάτους, τὸν τε διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον. I 38, 23 ὁ δὲ λ. ἐπί-τριτος. I 15, 17 διὰ τεττάρων ὁ λ. ἐπί-τριτος ..., ἡμιόλιος, διπλάσιος ..., τετραπλάσιος. I 38, 17. IV 227, 9. 273, 15 ἐν ἐπιτρίτῳ λόγῳ. I 32, 4 ἐν τριπλασίῳ λόγῳ. I 32, 22 ὁ δ' ἐξαπλάσιος λ. I 41, 13 ὁ τῆς ἐβδομάδος λ. I 34, 1 ὥστ' ἐξαίρετον ἔχει λόγον (ἢ ἐβδομάς) παρὰ τοὺς ἐν δεκάδι πάντας ἀριθμούς. II 49, 22 ἐξᾶς εἰς δύο τριάδας ὑπὸ μέσου τοῦ ἐβδομοῦ λόγῳ διήρηται. II 307, 25 μόνῳ χρήσεται τῷ ἐβδομηκοστῷ λόγῳ. II 307, 15 νοητὸς ... καὶ πρεσβύτερος καὶ ἀφθαρτος λ. ὁ τῶν ἐβδομηκοντα. V 136, 9 (ἢ δεκάτῃ) ἔχει δὲ καὶ τὸν ἐπόγδοον λόγον. I 251, 11 cf. III 196, 14 εἴ γε ὁ πεντηκοστὸς λ. εὐρέθῃ. I 273, 8 τέλειος γὰρ ὁ πεντηκοστὸς λ. ἡμιόλιος. III 189, 6-13 χρώμενος ἑκατοστῷ λόγῳ πρὸς ἀναμέτρησιν τοῦ χωρίου. III 156, 7 δεκάτας γὰρ λαβόντες ... ἑκατοστόν λόγον περιεχούσας. — II 303, 8 ὥσπερ διὰ μουσικῆς λόγων. I 15, 14 περιέχει δ' ἢ τετράς καὶ τοὺς λόγους τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιών. II 4, 6 (ὁ θεός) ἕκαστον κατὰ τοὺς ἀρμονίας λόγους συνῶρην.

2. λ. est vis et significatio verborum, rerumque sensus allegoricus: II 56, 3. 144, 16 τίνα ἔχει λόγον τὸ „—“. II 261, 18 τίς ἔχει λόγον τὸ εἰρημένον. III 172, 22 ὃν δὲ λόγον ἔχει καὶ ταῦτα, μηνυτέον. II 297, 2 τίνα ἔχει λόγον, σκεπτέον. II 91, 11 τὸν παντὸς οὐτινοσοῦν λόγον ἐρευνῶντες, δι' οὗ τὸ τί ἦν εἶναι γνωρίζεται. II 120, 21 ὃν δ' ἔχει καὶ τοῦτο λόγον, ἴδωμεν. II 121, 11 οὐκ οἶδ' ὃν ἔχει λόγον ἢ προσapoδοθεῖσα (αἰτία). I 296, 2 καὶ τοῦτο τίνα ἔχει λόγον πρὸς τὰς ῥητάς διερμηνείας, οὐκ οἶδα. III 280, 26 τίνα ἔχει λόγον τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἐπιτιμᾶν. IV 286, 10 ταῦτα

μὲν ἴσως ἔχει τινὰ λόγον. V 55, 2 ἥτις λόγον ἔχει τοιούδε. V 48, 16 νοὺς ἑτέρους αἰνιγματώδη λόγον ἔχων τὸν διὰ συμβόλων οpp. ἢ ῥητῇ πρόσταξις. II 222, 9 ἡμεῖς δὲ πειδόμενοι τῷ ὑποβάλλοντι ὀρθῷ λόγῳ. II 157, 8 cf. 73, 19 λόγον γὰρ καὶ φυσικωτάτων καὶ ἡθικωτάτων ἔχει. II 147, 23 οἱ τὸ πρόχειρον τοῦ λόγου παρασυχοφαντοῦσι. II 79, 3 τὸ δ' ὕστερον ἔχει μὲν τίνα οὐκ ἀνάρμοστον λόγον. II 155, 12 τὸ ... τὸ ἔξλον φάσκειν περικαθαίρεσθαι λόγον ἔχει βεβαιούμενον ἀληθεῖα. V 132, 17 cf. 122, 5 (ἢ ἐορτῇ) διττὸν λόγον ἔχουσα. V 45, 12 διττοὺς δ' ἔχει λόγους τὸ ἀζώμα τῆς ἡμέρας. II 302, 30 λόγον γὰρ ἔχει συνωδὸν τοῖς πρόσθεν εἰρημένους. V 52, 14 ὁ δὲ διείρηται, λόγον ἔχει προσήκοντα. I 117, 9 ἔχει δὲ καὶ τοῦτο οὐ πάρεργον λόγον. II 86, 14 δόξει μὲν τισιν ... τὸ ἀκόλουθον τοῦ λόγου καὶ τὸ ἀπαιτεῖτον οὕτως ἔχειν. I 165, 25 κατ' ἄλλον λόγον. III 84, 17 ἐν οὐδενὶ λόγῳ. I 99, 15 πρὸς τὸν ἀληθῆ λόγον. IV 227, 15 ὃν δ' ἔχει λόγον (ἢ τοῦ ἀρχιερέως ἐσθῆς). II 225, 19 (ἀραί). ὃν ἔχουσι λόγον. — I 66, 21 <ἰδέα τις αἰσθησεως> σφραγίδος λόγον ἔχουσα. I 70, 7 τὰ ἀκούσια καὶ κατὰ ἄγνοιαν οὐδὲ ἀδικημάτων ἔχιν λόγον. I 260, 10 τῶν γὰρ εἰρημένων ἕκαστον μερῶν τίνα καὶ στοιχεῖον λόγον ἔχειν. III 221, 6 (φῶς) λόγον ἔχον παραδείγματος. II 152, 19 τὰ μέσα τῶν καθηκόντων ἡμερῶν φυτῶν ἔχιν μοι δοκεῖ λόγον. II 227, 21 (ψυχῆς) ἐν δορυφόρῳ καὶ ὑπερκῶν λόγῳ τατοῦσης. II 48, 22 τὰ ἐναντία τμημάτων λόγον ἔχοντα. III 76, 18 τὴν μέσῃ παιδείᾳ παρόικου λόγον ἔχιν συμβέβηκεν. IV 165, 15 ὡν ἐκάστη (φυλὴ) πηγῆς ἔξει λόγον. V 53, 13 τὴν τοῦ ἥπατος φύσιν ... κατόπτρου λόγον ἔχειν. V 139, 19 ἐβδομάδος ... μητρὸς λόγον ἐχούσης. V 250, 8 τὸ σῶμπαν Ἰουδαίων ἔθνος ὀρφανοῦ λόγον ἔχει. VI 56, 10 ἐκάτερον δὲ πηγῆς λόγον ἔχον. VI 104, 7 σπέρματος ἔχει καὶ τοῦτο λόγον. I 57, 14 ἐν ἡμῖν γὰρ ἀνδρὸς μὲν ἔχει λόγον ὁ νοῦς.

3. λ. sensu dialectico est conclusio, causa, argumentum: II 156, 17 ᾧ πρὸς τοὺς συλλογιστικοὺς εἰσῶθεν ἢ διαλεκτικῇ λόγους χρῆσθαι. II 98, 10 διὰ λόγων ἐμφαντικωτάτων καὶ ἀποδείξεων ἀπενδοιάστων. VI 18, 8 (λόγοι ἀποδεικτικοί). VI 85, 5 ἀποδεικτικωτάτος γε μὴν κάκεινος ὁ λ. ἐστίν. II 248, 19 λόγους δυνατοὺς καὶ ἀποδείξεις ἐχυρωτάταις. V 50, 14 σὺν ἐπιστήμῃ καὶ λόγῳ. III 283, 25 (ἀρχή) ἢ σὺν λόγῳ. I 22, 10 ἢ τάξις ἀναγκαίως λόγῳ ὑπεγράφετο.

II 48, 23 ἔχει λόγον ἀναγκαῖον. VI 117, 12 τῇ γὰρ περὶ τὸν λόγον ἀτοπία. II 166, 20 δευτερός μὲν δὴ λ. οὗτος εἰρήται. VI 116, 19 ὁ τρίτος λ. ἐξ ἑαυτοῦ διελέγεται. VI 112, 19 τὸν δὲ τέταρτον καὶ λοιπὸν λόγον ἀκριβωτέον ὧδε. VI 99, 14 τὸν δὲ λόγον ἀκριβέστερον ὧδε διευνητέον. VI 94, 17 cf. 107, 7. 110, 11 ὁ Κριτόλαος ἐγρήτο καὶ τοιοῦτῃ λόγῳ. IV 291, 9 λ. δ' ἐστὶν ἀναγραφείς ἐν τοῖς κατὰ τὴν κοσμοποιίαν. V 142, 13 αἱ δ' ἐκ λόγου πίστεις. V 244, 13 αἱ σὺν λόγῳ πίστεις. II 148, 21. VI 86, 15 (ὁ εἰκὼν λ.). V 10, 13 τερπόμενοι τοῖς εἰκόσι λόγοις. I 3, 6 αἰρεῖ λ. I 147, 7. 189, 1. 220, 20 sqq. 235, 13 (ὁ αἰρῶν λ.).

4. λ. est doctrina, scientia in artis formam redacta: III 170, 3 τῶν παλαιοὶ τινὲς ἀγρῶν τὸν κατὰ φιλοσοφίαν ἀπεικάζαντες λόγον. II 97, 16 ταῦτα δ' εἰκάζεται τὰ δένδρα ταῖς περὶ λόγους (int. iatrolογίαν, ῥητορικὴν, διαλεκτικὴν, γεωμετρίαν) δυνάμει θεωρίαν ψιλὴν ἐχούσαις. II 97, 24 τὸν γοῦν κατὰ φιλοσοφίαν λόγον τριδύμον ὄντα. IV 302, 16 λ. ὁ κατὰ φιλοσοφίαν ἱατροῦ δίκην ἀγαθοῦ. I 94, 1 ὁ δὲ ἥθικος λ. τοιοῦτός ἐστιν. VI 16, 3 ὁ Ζήνων ἀρύσασθαι τὸν λόγον ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας. I 143, 22 ὥς τις κατ' ἐξαίρετον λ. μέμνηται. II 15, 26 ββεστηρίων ὀργάνων τῶν κατὰ παιδείαν λόγων εὐπορήσαντες. I 268, 4 sq. ἐν ἱατρικῇ τινες μὲν θεραπεύειν εἰδότες πάντα σχεδὸν πάθη καὶ νοσήματα καὶ ἀρρυστήματα λόγον οὐδενὸς αὐτῶν ... ἀποδοῦναι δύνανται. IV 245, 20 θεωπλαστοῦσι τῷ λόγῳ τὸν Νεῖλον. IV 211, 12 πόλιν δὲ τῷ λόγῳ κτίσαντες. VI 104, 3 κεὶνὸν ἄπειρον ἐκτός τοῦ κόσμου τῷ λόγῳ καταλιπεῖν. VI 87, 11 οὗς (sc. θεοὺς) τῷ λόγῳ διαφθεῖρειν οὐκ ἐρυνθριώσιν.

5. λ. est vitae ratio et institutum: I 102, 32 (ἡ ψυχὴ) ἀθεράπευτος μένει ἀνδρείου τε λόγου μὴ μετασχούσα. I 270, 5 εἰ τις τὸν ἀνδρείας λόγον κτείνει. V 142, 6 παρ' οἷς γὰρ λ. ἀρετῆς ἐστὶ. IV 204, 10 οἷς ἀρετῆς πλείων λ. I 117, 17 (ὁ νοῦς) ὁρμαῖ ... τὸν λόγον (λόφον conl. Mang.) τῆς τελείας ἀρετῆς. III 115, 21 τὸν φαῦλον πολὺν ῥέοντα κατὰ ἀρετῆς καὶ ὧν ἀλογεῖν προσήκε πολὺν λόγον ἔχοντα. II 81, 26 ὁ ἀσκητικός καὶ φιλομαθὴς οὗτος λ. I 259, 5. V 93, 2 sq. λ. ἀστείος. III 280, 14 ἀδελφοὺς δὲ τοὺς παιδείας καὶ ἀσκητικῆς ψυχῆς (ὥς) ἀν ἐγγόνους ἀστείους λόγους. IV 207, 14 λόγους ἀστείους καὶ σπουδαίους. V 188, 2 εἰ δὴ τινα ποιεῖται λόγον ἀσφαλείας καὶ

τοῦ ζῆν ἀκινδύνως. III 242, 14 ὁ παιδείας λ. III 155, 6 ἡ κυοφορούσα οὖν τὸν σοφιστὴν λόγον ψυχῇ. III 303, 23 ὁ πολέμιος ἀρετῆς σοφιστῆς λ. IV 54, 3 διὰ τὸ παρεῖναι τὸν σωφρονιστὴν λόγον. II 235, 15 τὸν θρασύτατον καὶ δεινότατον εἰπεῖν ἐν ἑαυτοῖς βασιλεῖα λόγον. III 222, 6 πρὸς τὸν ὑγιὲ λόγον. II 58, 23 ἐν τοῖς τῆς ἐναρέτου λόγοις ψυχῆς. I 235, 4-8 τὴν νέαν πρὸς ἀρετῆς ἀκμὴν ἀνάληψιν δυνατῶ καὶ ἀκινήτῳ λόγῳ χρῆ πάγιον καὶ σταθερωτάτην ἀπεργάζεσθαι. V 34, 1 συγγενικῶ αἵματι καὶ λόγοις προγόνων, ἀοράτοις εἶδεν, εἰς ἐσχόνους διήκουσι.

6. λ. est facultas mentis humanae, sensuum et affectuum gubernator et regnator: V 125, 18 ταῖς αἰσθήσεσιν ἡνίοχον, ἀλόγοις λόγον, ἐπιστήσαντες. V 81, 22 διανεμόντες τῷ λόγῳ τὰς ἀπ' αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) ἐγγινομένας χρεῖας. V 229, 27 λόγῳ μὲν ὡς ἡγεμόνι τὴν ἄκραν ἀπένειμαν ... κεφαλήν. IV 126, 11 ὅταν ἡγεμόνι λόγῳ πεπιθαρχῶσι (αἱ ὁρμαί). V 83, 13 ὁ δὲ λ. ἐπέχων καὶ ἀνακόπτων τὰς ἐπὶ κακίαν ὁρμάς. II 266, 18 ὁ τ' αὖ λ. οὐδὲν ἂν τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις πάθῃ. V 181, 16 ὅσα λόγῳ καταληπτὰ οὐκ ὅσα αἰσθητά. I 141, 9-18 ἡνιοχηθήσεται ὁ θυμὸς ὑπὸ τε λόγου κεκαθαρμένου τὸ ἄλογον αὐτοῦ περιαιρούντος. I 143, 2 ἐπικεῖσθαι δεῖ τῷ θυμῷ καὶ ἐπιδρῶσθαι τὸν λόγον. I 143, 10 ὅταν καὶ ὁ θυμὸς ἡνιοχηθῇ ὑπὸ λόγου. V 229, 26 τὸ (εἶδος ψυχῆς) μὲν λόγου, τὸ δὲ θυμοῦ, τὸ δ' ἐπιθυμία. V 270, 2 ὑγεία δὲ ψυχῆς εὐκρασία δυνάμειός ἐστι τῆς τε κατὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν λόγον. — II 248, 14 τὰ πάθη καὶ τὰς κακίας θερμῶ καὶ κινήτικατάτω λόγῳ κραταιούμενοι. I 96, 19 ἐάν δὲ ὁ λ. ἰσχύσῃ ἀνακαθάραι τὸ πάθος. I 139, 8 sq. μάχεται ὁ λ. τῷ πάθει. I 142, 24 σπονδὰς πρὸς αὐτὰ (sc. τὰ πάθη) τίθενται τὸν συμβατήριον λόγον προτείνοντες. I 146, 23. 27 λ. ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξορῶντων καὶ ἀναστῆλλον καὶ ἀπαμεινώνες αὐτό. I 147, 2 ἐπιστομεῖ γὰρ ὁ λ. καὶ ἐγγαλινύσει τὴν ῥύμην καὶ φορὰν τοῦ πάθους. I 147, 16 ἐπαγε γὰρ, ὦ ψυχῇ, τὸν λόγον ἐπὶ πάντα, ᾧ καλύπτεται ... πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. I 147, 21 ὅταν μέλλῃ τῆς γαστρός τοῖς ἀναγκαίοις ἐπιφερόμενος λόγον ἐπιστομεῖν τὸ πάθος. I 227, 11 τὸ ἀτίθασον καὶ ὠμὸν πάθος κατεργάσαντο ὥσπερ τροφὴν λόγῳ πεπαιόντι. I 235, 8 πέφυκε δὲ ὁ λ. οὐ μόνον πῆττειν ἐν ψυχῇ τὰ θεωρήματα διαρρεῖν

αὐτὰ κωλύων, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ἀλόγου πάθους ὁρμὴν εὐτόνως ἐκλύειν. III 229, 3 φάρμακον ... ψυχῆς παθῶν ὁ λ. ἐστὶ σωτήριον. IV 49, 11 τῶν παθῶν καὶ νοσημάτων παρευμερουμένων τοὺς ὑγιαίνοντας λόγους.

7. λ. ἐνδιάθετος, κατὰ διάνοιαν opp. προφορικός. IV 230, 15 δυοὶ λόγοις τοῖς καθ' ἕκαστον ἡμῶν, τῷ τε προφορικῷ καὶ ἐνδιάθετῳ. V 224, 20 ἀμφοτέρων τῶν ἐν ἡμῖν λόγων (εἰκόνες), ἐνδιάθετος τε καὶ προφορικῷ. δεῖται γὰρ ὁ μὲν προφορικὸς δηλώσεως ..., ὁ δ' ἐνδιάθετος ἀληθείας. II 282, 10 sqq. λ. δὲ ὁ μὲν πηγὴ ἔοικεν, ὁ δὲ ἀπορροή, πηγῇ μὲν ὁ ἐν διανοίᾳ, προφορᾷ δὲ ἡ διὰ στόματος καὶ γλώττης ἀπορροή. II 283, 25 sqq. ὁ λ. τοῖς ἐνθυμήμασι ὑπαντῶν, ῥήματα καὶ ὀνόματα προστιθεὶς χαράττει τὰ ἄσχημα, ὡς ἐπίσημα ποιεῖν. III 129, 16 ὁ κατὰ διάνοιαν (λ.) ... ἐρημος γεγνηνὸς λόγου προφορᾶς. III 129, 14 τοῦ λογισμοῦ ... τὸν ἐγγυτάτω δοκοῦντα εἶναι, τὸν προφορικὸν λόγον opp. ὁ κατὰ διάνοιαν. III 2, 3 τὸ μὲν φωνητήριον ὄργανον ἐπέγεσθαι, τὸν δὲ κατὰ διάνοιαν λόγον ἀρθροῦμενον ἀνυποτάκτῳ φορᾷ χρῆσθαι.

8. λ. σπερματικός. I 146, 4 διαπίπτει γὰρ τότε τῇ ψυχῇ καὶ ὁ σπ. καὶ γεννητικὸς τῶν καλῶν λ. ὀρθός. VI 99, 10 ὁ σπ. τῆς διακοσμήσεως ... λ. VI 101, 14 μηδὲν ἐντυφόμενον σπερματικῷ λόγῳ. III 28, 10 ἀράτος καὶ σπ. καὶ τεχνικός θεός. VI 166, 5 αἱ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμοιότητες ... ἐν τοῖς σπερματικῷς συμφύονται λόγοις. II 214, 7 γενναίους δὲ καὶ ἄρρενας ὡς ἀληθῶς καρποὺς καὶ λόγους χαρίσθαι δυναμένους μὲν σπείρειν καλὰς πράξεις.

9. λ. est facultas cognoscendi veritatem et omnia, quae sensibus percipi non potest: I 18, 19 λόγῳ τἀληθές ἔγνηλατῆσαι. I 123, 3-8 τὸ γὰρ τέλος τοῦ λόγου ἀλήθειά ἐστιν ἡ φωτὸς τηλαυστέρα, εἰς ἣν σπουδάζει ὁ λ. ἔλθειν. II 200, 11 τὸ παραπλήσιον οὖν ἐν ψυχῇ πάντως ἄγνοια ἐργάζεται ... μήτε φῶς μήτε λόγον παρεισελθεῖν εἴωσα. III 101, 5 sqq. ἐπιστήμης (ὅρος) δὲ· κατάληψις ἀσφαλῆς καὶ βέβαιος, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. III 30, 23 cf. 177, 10 τὰ λόγῳ θεωρητᾷ. I 311, 2 λόγῳ θεωρητοῖς πράγμασι συντρεφόμενος καὶ συνδιατρώμενος. II 36, 15 εἰ μὴ συνεχῆς ἦν λόγῳ θεωρητῶν ρευμάτων ἀπάντησις. V 86, 19 ἐπὶ τὸν ποιητὴν καὶ πατέρα τῶν ὁλων ἀνατρέχειν τῷ λόγῳ.

10. λ. est facultas optima eligendi et virtutem praeferendi:

I 179, 20 λόγον ἢ φύσιν δυνατότατον σύμμαχον ἀνθρώπῳ δημιουργήσασα τὸν μὲν αὐτῷ χρῆσθαι δυνατόν ὀρθῶς ἀπέδειξεν εὐδαίμονα καὶ λογικόν ὄντως, τὸν δὲ μὴ δυνάμενον ἀλογόν τε καὶ κακοδαίμονα. IV 298, 17 ἡ φύσις ... λόγον δοῦσα συναγωγὸν εἰς ἀρμονίαν καὶ κρᾶσιν ἰθῶν. II 179, 11 ἔχει δὲ καὶ τὸν ἡθοποιὸν λόγον αὐτοῦ συνάδοντα. V 349, 24 πάντες οἱ ἄνθρωποι, πρὶν τελειωθῆναι τὸν ἐν αὐτοῖς λόγον, κείμεθα ἐν μεθορίῳ κακίας καὶ ἀρετῆς. IV 54, 8 ὁ δ' ὁρμητηρίῳ χρώμενος ταῖς ἀρεταῖς λ. ἱερός καὶ θεῖος ὄντως. I 259, 7 ὅσοι δὲ ἐν μέρει λόγου τοῦ προκρίπτοντος κατὰ τὸν πατέρα κοσμοῦνται. I 144, 27 τὸν δὲ ἀσκητὴν (κινεῖσθαι) μετὰ τοῦ ὑψηγομένου τὰ πρακτέα λόγου, ᾧ προστάττοντι πεῖθεσθαι καλόν. II 35, 6 ὁ γὰρ φιλάρετος ... τῇ ἀπὸ διαιρέσεως λόγῳ χρώμενος. I 283, 19 (ἡ κακία) λόγῳ τομεῖ τῇ κατ' ἐπιστήμην τέμνεται. I 253, 6 ὁ φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης ἑρπασταὶ λόγοι. V 128, 14 (ἀνθρώπων) λόγου καὶ φρονήσεως κεκοινώνηκεν. II 103, 9 τῶν λόγῳ μηδέποτε πειθομένων. III 228, 20 μόνος ὁ ἀλεξίκακος λ. ἀπωθεῖται. I 238, 6 (ὁ οὐράνιος ἀρετῆς λ.). II 29, 28 τοὺς γὰρ ἀπ' οἰήσεως χάνουσι καταλεθόντας ὁ ἀρετῆς ... εἰς ὕψος αἶρει λ. I 157, 15 ἵνα μὴ παραδέξῃται λόγους ἀρετῆς. II 167, 26 πάνθ' ὅσα μὴ τὸ εὐπρεπὲς ἐν λόγῳ διασφίειν. II 40, 13 (Φινεὲς) κατεκέντει καὶ ἀνίρει τῷ λόγῳ τὴν μισάρετον καὶ φιλήδονον γένεσιν III 273, 20 τὸ διπλοῦν σπῆλαιον ... ὑπερχόμενον δὲ καὶ θεραπεύοντα τῷ λόγῳ. III 178, 3 λόγοις τοῖς περὶ μετανοίας ἐξοικίσασαν.

11. ὁ ὀρθός λ. I 50, 12. IV 68, 8. 131, 13. V 46, 16. 92, 15. 304, 3. VI 18, 13 ὁ τῆς φύσεως ὁ λ. II 197, 19 ὁ λ., ὅς δὲ νόμος ἐστίν, οὐ φθαρτός. VI 13, 16 νόμος δὲ ἀψευδὴς ὁ δ. λ. VI 14, 3 ὅς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ πηγὴ νόμοις. I 72, 17 οὐ γὰρ ὀδεῖται καὶ σβέννυται, ἀλλ' αἰεὶ πέφυκεν ἀνατέλλειν ὁ δ. λ. I 136, 28 ὅταν ἡ ψυχὴ σφαλῇ κατὰ τὴν βᾶσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. II 293, 6 ὅταν ὁ νοῦς ... κατ' ἔγνος ὀρθοῦ λόγου βαίνη. III 230, 19 ὁ ἐφεδρος ἀσκητικῆς ψυχῆς ὁ λ. I 150, 1 τοὺς οὖν ἀσκητάς ὥσπερ νόμισμα δοκιμάζει ὁ δ. λ. I 172, 12 σοφία δὲ διὰ μελέτης τῶν ἀληθῶν τὸ μέγα διανοίας ὄφελος, ἐπιστήμην ὀρθοῦ λόγου, πεπóρισται. I 221, 5 (δυνάμεις), οὐχ αἱ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον εἰσὶν ἀλλ' ὅσαι μὴ λογικαί. I 222, 11 τὸν γὰρ κυβερνήτην καὶ ὀφηγῆτην τῶν καλῶν ὀρθὸν λόγον βδελύττεται πᾶς φιλοπαθής. I 281, 25 τοῦ

δὲ συνῆχθαι καὶ συνεσφίγχθαι ὀρθὸν καὶ βίον καὶ λόγον ἐργαζομένου. III 274, 21 ὅσα ἐπ' ὀρθὸν βίον καὶ λόγον ἀναφέρεται. II 51, 18 ἐκάτερον (sc. ἀρετὴ καὶ ὁ σπουδαῖος) ὀρθοῦ λόγου βεβαιότητι ἰδρυμένον. II 68, 4 (λογισμὸν), οἷς ἂν ὁ ὁ. λ. ὑποβάλλῃ πεισθισόμενον, οἷς δ' ἂν ὁ ἐναντίος ἀπειθήσονται. II 83, 22 ἔχουσα γὰρ ἡ ψυχὴ τὸν ὑγαίνοντα καὶ ζωτικὸν καὶ ὀρθὸν ἐν ἑαυτῇ λόγον. II 88, 20 παρελθεῖν δὲ μὴ σὺν ὀρθῷ λόγῳ. II 93, 9 οἷς ἔθος συνομαρτεῖν ὀρθῷ καὶ πεπηγῶτι ὄρω καὶ λόγῳ. II 121, 8 τὰς δὲ περὶ θεοῦ δόξας ἐν ταῖς ἐκάστιον ψυχαῖς ὑποσυγκεχῦσθαι καὶ μὴ κανόνι ὀρθοῦ λόγου διακριθῆναι. III 180, 23 ἀριστον κερίσθαι παρὰ ὀρθῷ λόγῳ τὸ μηδὲν ἀποφαίνειν τὴν ψυχὴν ἴδιον αὐτῆς καλόν. III 274, 11 ἐπειδὴν ... ἐν διανοίᾳ <δ> ὁ. ἰσχύη λ., ἡ κενὴ καταλβεταὶ δόξα. II 280, 4 ἡς (sc. τάξεως) ὁ ὁ. λ. ἀφηγείται. III 286, 3 ὥσπερ ἔμπορος ἀναξιβάζας τὸν ὀρθὸν λόγον. II 145, 19 ἡγεμόνι χρήσασθαι ὀρθῷ λόγῳ. II 157, 14 πηγὴ δὲ ἀένας ἀρετῶν ὁ ὁ. λ. II 184, 16 τοῖς πρὸς θεὸν ὀρθῷ λόγῳ βραβευομένοις. II 185, 1 παιδεῖαν δὲ καὶ ὀρθὸν λόγον (τιμᾶν). II 220, 12 νεώτερον παρ' ὀρθῷ λόγῳ δικάζοντι νενόμισται. IV 243, 6 πρὸς τὸν ἀρχοντα τὸν ὀρθὸν λόγον. V 93, 5 (ἐπιγάμια ἡ) κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. VI 28, 8 ἦν (sc. ψυχὴν) ὁ ὁ. λ. δόγμασι παγίοις ἐνεύρωσε. VI 65, 23 νηφάλια ... τοῦτοις βιούν ὁ ὁ. λ. ὑφηγείται. VI 99, 2 (ἡ) κατ' ὀρθὸν λόγον (ἀνυπαίτιος διοικήσεως). — II 76, 12 παρὰλογον ἢ τροπῇ πράγμα, ἀπᾶδον ὀρθοῦ λόγου κατὰ φρονήσεως ἀμέτοχον. I 169, 7 ὁ ἄρρων νοῦς ἀπέστραπται μὲν αἰεὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. III 290, 22 ἡ ἀφροσύνη ... μακρὰν ὀρθοῦ λόγου διοικίξει. I 168, 30 ἄλογον δὲ <δ> φαῦλος ἐκτετμημένος τὸν ὀρθὸν λόγον. I 113, 9 (οἱ φαῦλοι) ἐχθροὶ καὶ δυσμενεῖς ὄντες ὀρθῷ λόγῳ. II 6, 12 ὁ ἄρρων αἰεὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινούμενος. I 162, 22 τίνα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ νοῦ διεξέρχεται παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινουμένου. II 83, 7 ὦν παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ἐπετήδευε. — I 130, 17 ὥσπερ σκάφος τὸ ζῶον εὐπλοῖα τῇ τοῦ βίου χρήσεται κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ κυβερνήτου, οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ὁ. λ. II 15, 9 ὁ προστάτης ἡ ἐπίτροπος ἡ πατὴρ ἡ ὅ τι φίλον καλεῖν τοῦ συγκαίματος ἡμῶν, ὁ ὁ. λ. II 19, 27 πατέρα μὲν τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὸν ὀρθὸν λόγον καλεῖ. II 43, 3 τέλειον καὶ ὀρθὸν λόγον καὶ ἄρρενα ὄντως μετιών. II 176, 22 sqq. πατέρα εἶναι φαμεν τὸν ἄρρενα καὶ τέλειον καὶ ὀρθὸν λόγον, μητέρα δὲ ... II 237, 20

οἱ ... ἓνα πατέρα τὸν ὀρθὸν τιμῶντες λόγον. I 145, 22 (ἡ ψυχὴ) ἀπολειποῦντα τὸν ὀρθὸν λόγον, ὅς ἐστιν ἀνὴρ νόμιμος. I 292, 5 ἡ ... ψυχὴ δύναται πως ἐγκαρτερήσασα τὰς πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον τὸν νόμιμον <ἀνδρα> συμβάσεις ... εὑρεῖν. II 185, 3 sqq. cf. III 192, 7. 281, 6 (οἱ νόμοι), οὗς ὁ πατὴρ, ὁ ὁ. λ., ἔθηκεν οἱ. ἡ παιδεία, μήτηρ. II 182, 17 συμμάχῳ γράμμενοι ὀρθῷ λόγῳ, τῷ πατρὶ. II 188, 13 τὰς ὀρθοῦ λόγου προστάξεις τοῦ πατρός. II 176, 23 τοῦ πατρός, ὀρθοῦ λόγου, παρ' ἀγγελμα ἐπεσθαι. II 45, 10 τὰς μὲν ὀρθοῦ λόγου θυγατέρας, ἐπιστήμας καὶ ἀρετάς, οὐκ εἰδότες. — II 31, 26 φησὶν ὁ ὁ. λ. II 181, 26 οὗς καὶ τῆς μεγίστης τιμῆς ἱερωσύνης ὁ ὁ. λ. ἡξίωσε. I 200, 14 αἰτιάσαι' ἂν ὁ ὁ. λ. καὶ Ἰωσήφ εἶποντα. I 120, 7 τὸν ἐστῶτα καὶ ὑγιὴ καὶ ὀρθὸν ... λόγον, ὅς θεῷ μόνῳ τὸ πάντα δύνασθαι μαρτυρεῖ. I 85, 22 οὔτε κατορθοῖ κατὰ τὴν τοῦ ὀρθοῦ λόγου πρόσταξιν. — III 150, 5 ὀρθοὶ καὶ τροφιμώτατοι λόγοι. — II 72, 22. 88, 22. III 146, 14 μετ' ὀρθότητος λόγου. II 157, 13 ὀρθότητος λόγου σαφὴ δειγματα. — v. ὀρθός.

III. *dei verbum et ratio*: I. *dei vox et oratio*; *verba divina*: II 75, 4 οὐ γάρ ἐστιν ὁ λ. αὐτῷ (sc. θεῷ) γεγωνὸς ἀέρος πληθεις. II 278, 4-19 cf. 277, 15 τὸ δὲ θεῖον (φωνῆς ὄργανον) ἀκρατοῦς καὶ ἀμειγροῦς ἐστὶ λόγου, φθάνοντος μὲν ἀκοῇ διὰ λεπτότητα, ὁρῶμενον δὲ ὑπὸ ψυχῆς ἀκραιφνοῦς. II 135, 10 οὐδ' ἔμπαλιν ὑπὸ πυρὸς ἀὴρ ἀναφλεγθήσεται, τοῦ θεοῦ λόγου μεθόριον τάττοντος αὐτὸν καθάπερ φωνήεντα στοιχείων ἀφώνων. II 284, 4 ἀνευ γὰρ τοῦ ὑποβολέως οὐ φθέγγεται ὁ λ., ὑποβολέως δὲ λόγου νοῦς, ὡς νοῦ θεός. I 151, 11—152, 13 ἡ τροφή, ἣν δέδωκεν ὁ θεὸς τῇ ψυχῇ, προτενέγκασθαι τὸ ἑαυτοῦ ῥῆμα καὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον. I 229, 9 sqq. ὁ τοῦ ἀγενήτου λ. παραθεῖ τὸν γενέσεως. I 229, 13 εἰ δὲ ὁ λ. ἐφθακε, πολὺ μᾶλλον ὁ λέγων αὐτός (sc. θεός). II 22, 11 τὴν βασιλικὴν ... ὁδόν, ἣν ἀληθῆ καὶ γνήσιον ἔφαμεν εἶναι φιλοσοφίαν, ὁ νόμος καλεῖ θεοῦ ῥῆμα καὶ λόγον. II 293, 13 νόμος δὲ οὐδὲν ἄρα ἢ λ. θεός. II 293, 15 sq. εἰ τοίνυν λ. μὲν ἐστὶ θεός ὁ νόμος, ποιεῖ δ' ὁ ἀστέως τὸν νόμον, ποιεῖ πάντως καὶ τὸν λόγον. III 185, 12 λ. γὰρ ὄντως καὶ χρησμός ἐστὶ θεός. IV 98, 12 ἡ θεός ἢ λ. ἡ νόμος θεός. I 66, 2 βιβλίων δὲ εἴρηκε τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. I 114, 26 διὸ φησι καὶ ὁ θεός λ. I 159, 24 cf. 161, 21. II 93, 14. III 246, 3 (ὁ θεός λ. *int. scriptura sacra*). II 284, 15 τοὺς ἐπασινοὺς καὶ φαρμακευ-

τάς ἀντιστοιφεύοντας τῷ θεῷ λόγῳ. — III 244, 4 ἔργων γὰρ ἀδιαφοροῦσιν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) οἱ λόγοι. I 158, 22. 26 cf. 241, 1 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὄρκοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοὶ ἱεροπρεπέστατοι. I 261, 12 ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ, νόμους δὲ ἀνθρώπων θεοφιλῶν. I 274, 3 καὶ λόγων καὶ διαθήκης θεοῦ φύλαξ ὁ ἀστείος ἐστίν. II 293, 11 τὰ ἔργα τοῦ σοφοῦ λόγων ἀδιαφορεῖν θεῶν. II 4, 20 (ὁ σοφός) λόγοις μὲν προεντυγχάνει θεοῖς παρ' οἷς προκαταλύει. III 108, 17 τοὺς λόγοις θεοῖς τρεφομένους. IV 271, 13 νόμοι καὶ λόγοι θεοῖο (τροφαί). I 116, 11 ἐγείρας τὴν φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς συμμάχια διὰ λόγων θεῶν. II 241, 4 εἰ λόγοις θεοῖς καὶ ἱεραῖς παραίνεσσι συναῖδει. II 284, 3 δ (sc. ἐνθυμήματα) ῥημάτων καὶ λόγων ἀδιαφορεῖ θεῶν. V 150, 8 θεοῖς αἰεὶ λόγοις συγγινόμενος καὶ δόγμασιν. V 297, 10 μεταδιδοῖαι λόγων θεῶν, οἷς θέμις καὶ τοὺς αὐτόχθονας καὶ εὐπατρίδας ἱεροφαντεῖσθαι.

2. δύο λόγοι. IV 229, 21 διττὸς γὰρ ὁ λ. ἐν τε τῷ παντὶ καὶ ἐν ἀνθρώπου φύσει· κατὰ μὲν τὸ πᾶν ὃ τε περὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ παραδειγματικῶν ἰδεῶν, ἐξ ὧν ὁ νοητὸς ἐπάγῃ κόσμος, καὶ ὁ περὶ τῶν ὁρατῶν, ᾧ δὴ μὴμήματα καὶ ἀπεικονίσματα τῶν ἰδεῶν ἐκείνων ἐστίν, ἐξ ὧν ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἀπετελεῖτο. III 52, 6 ὄρνεα καλῶν τοὺς ... δύο λόγους, ἕνα μὲν ἀρχέτυπον <τὸν> ὑπὲρ ἡμᾶς, ἕτερον δὲ μῆνιμα τὸν καθ' ἡμᾶς ὑπάρχοντα.

3. λ. a deo creatus, filius dei, σοφία, ἀρχάγγελος, ἀρχιερεὺς, τομεύς, ἀνθρώπος θεοῦ. I 229, 2 cf. IV 187, 15 ὁ λ. ἔργον ἦν αὐτοῦ (sc. θεοῦ). II 15, 15 ὁ δὲ θεὸς πηγὴ λόγου. I 107, 28 sq. τὸ δὲ γενικώτατόν ἐστιν ὁ θεός, καὶ δεύτερος ὁ θεοῦ λ., τὰ δ' ἄλλα λόγῳ μόνον ὑπάρχει. III 219, 5 ὧν (sc. πραγμάτων) τὸ μὲν ἕτερον θεὸς ἐστὶ λ., τὸ δὲ ἕτερον ὁ πρὸ τοῦ λόγου θεός. I 176, 21 sq. τρίτον δὲ συναγωγὸν ἀμφοῖν (sc. ἀγαθότητος καὶ ἐξουσίας θεοῦ) μέσον εἶναι λόγον, λόγῳ γὰρ καὶ ἄρχοντα καὶ ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν. III 132, 18 ὁ τοῦ ἡγεμόνος λ. καὶ ἡ ποιητικὴ καὶ βασιλικὴ δύναμις αὐτοῦ. II 106, 1 (ὁ θεός) προστησάμενος τὸν ὀρθὸν αὐτοῦ λόγον καὶ πρωτόγονον υἱόν. III 251, 14 ὁ κόσμος, ἐν ᾧ καὶ ἀρχιερεὺς ὁ πρωτόγονος αὐτοῦ (sc. θεοῦ) θεὸς λόγος. II 257, 3 sq. κατὰ τὸν πρωτόγονον αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λόγον, τὸν ἀγγέλων πρεσβύτατον, ὡς ἂν

ἀρχάγγελον, πολυώνυμον ὑπάρχοντα. I 277, 4 ὁ θεός, ἡ τοῦ πρεσβυτάτου λόγου πηγὴ. III 254, 3 καλεῖ δὲ θεὸν τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ νομὶ λόγον. III 173, 16 cf. II 269, 20. III 186, 6. 280, 19 ὁ πρεσβύτερος λ. καὶ πατήρ. — I 78, 2 ἡ (θεοῦ σοφία) δὲ ἐστὶν ὁ θεοῦ λ. V 93, 5. 8 (ἡ ψυχὴ) ἱατρὸν ἀμαρτημάτων οὐκ ἔχουσα οὐδ' ὡς ἄνδρα συμβιωτὴν οὐδ' ὡς πατέρα γεννητὴν τὸν κατὰ σοφίαν λόγον. III 297, 30 πλήρη τοῦ σοφίας νάματος τὸν θεῖον λόγον διασυνίστησι. III 131, 1 συντείνειν ἀπνευστὶ πρὸς τὸν ἀνωτάτω λόγον θεῖον, ὃς σοφίας ἐστὶ πηγὴ. III 126, 2 τῷ μὲν γὰρ ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θεὸς πατρίδα οἰκεῖν τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ ... δεωδωρεται. III 297, 16. 27 κάτεισι δὲ ὡσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς σοφίας ποταμοῦ τρόπον ὁ θεὸς λ. III 44, 6 τὴν οὐράνιον τροφήν — σοφία δὲ ἐστὶν — τῆς ψυχῆς, ἣν καλεῖ μάνα, διανέμει ... θεὸς λ. — III 47, 2 τῷ δὲ ἀρχαγγέλῳ καὶ πρεσβυτάτῳ λόγῳ θωρεῖν ἔωικεν ἐξαιρέτον. III 172, 8 ἄγγελος ὑπηρέτης τοῦ θεοῦ, λ. II 93, 22 ἐπιστάντος ἐλέγχου — λ. δ' ἐστὶ θεός, ἄγγελος ποδηγετῶν. III 256, 1 τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ λόγον, ὡς αὐτὸν κατανοοῦσιν. I 152, 13 προφά τὸν θεόν, οὐχὶ λόγον, ἡγείται, τὸν δὲ ἄγγελον, ὃς ἐστὶ λ., ὡσπερ ἱατρὸν κακῶν. I 171, 1 (*Ἀγαρ) καταγεται ὑπαντήσαντος ἀγγέλου, ὃς ἐστὶ θεὸς λ. I 178, 21 ἴδε τὸν ἀνθεστῶτα ἐξεναντίας θεοῦ λόγον ἐνωπλισμένον ἄγγελον. III 111, 7 ὑπαντᾷ αὐτῇ (sc. *Ἀγαρ) ἄγγελον, θεῖον λόγον. III 132, 11 ἡνίοχον μὲν εἶναι τῶν δυνάμεων (int. Χερουβίμ) τὸν λόγον. — II 52, 5 οὐδὲ ὁ ἀρχιερεὺς λ. ἐνδιατρεῖν καὶ ἐνσκολάζειν τοὺς ἁγίους δόγμασι δυνάμενος. II 288, 12 ἐὰν μείτοι καὶ τὸν ἀρχιερέα λόγον ἐξετάζης. III 133, 12 τὸν ἀρχιερέα οὐκ ἀνθρώπον ἀλλὰ λόγον θεῖον εἶναι. III 135, 4 φυσικωτάτη προθεσμία καθόδου φυγάδων ὁ τοῦ ἀρχιερέως ἐστὶ θάνατος. ἕως μὲν γὰρ ὁ ἱερώτατος οὗτος λ. ζῇ καὶ περίεστιν ἐν ψυχῇ ... I 131, 6 cf. 174, 4 ἱερεὺς γὰρ ἐστὶ λ. κληρὸν ἔχων τὸν ὄντα. — III 51, 2 cf. 49, 1 τομεύς ἦν ἀπάντων ὁ ἱερός καὶ θεὸς λ. III 30, 20 ἵνα τὸν ἀδικεῖον ἐνοήσῃ θεὸν τέμνοντα ... τῷ τομεῖ τῶν συμπτάντων ἑαυτοῦ λόγῳ. III 32, 18 ὁ θεὸς ἀκονησάμενος τὸν τομέα τῶν συμπτάντων αὐτοῦ λόγον. III 53, 5 sq. ὁ τὴν γὰρ θεὸς λ. τὰ ἐν τῇ φύσει διεῖλε καὶ διένειμε πάντα. V 50, 14 ὁ δὲ περὶ αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) λ. τομὴν ἐπιδέχεται καὶ διαίρεσιν καθ' ἐκάστην τῶν θεῶν δυνάμεων καὶ ἀρετῶν. — II 237, 14 (ἀνθρώπος

θεοῦ). ὅς τοῦ αὐτοῦ λ. ὢν ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτός ἐστιν ἀφθαρτος.

4. λ. est εἰκὼν θεοῦ. κόσμος νοητός, πόπος, οἶκος θεοῦ. II 257, 9 cf. III 256, 1 θεοῦ εἰκὼν λ. ὁ πρεσβύτατος. V 21, 9 λ. δ' ἐστὶν εἰκὼν θεοῦ, δι' οὗ σύμπας ὁ κόσμος ἐδημιουργεῖτο. III 132, 5 ὁ δ' ὑπεράνω τούτων λ. θεὸς εἰς ὁρατὴν οὐκ ἦλθεν ἰδεῖν ..., αὐτὸς εἰκὼν ὑπάρχων θεοῦ. II 247, 17 τὴν εἰκόνα (τοῦ ὄντος ἰδεῖν), τὸν ἱερῶτατον λόγον. III 266, 6 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκὼν καὶ ἰδέα. τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. II 137, 18 τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς κατὰ τὸν ἀρχέτυπον τοῦ αἰτίου λόγον ἀπεικονίσεις. III 112, 13 ὁ δὲ τοῦ ποιούντος λ. αὐτός ἐστιν ἡ σφραγίς. III 112, 15 τέλειον ... τὸ εἶδος, ἅτε ἐκμαγεῖον καὶ εἰκὼν τελείου λόγου. III 112, 18 μένει γάρ ἡ αὐτῇ ποιότητι ἅτε ἀπὸ μένοντος ἐκμαγεῖσα καὶ μηδ' αὖ τρεπομένου θείου λόγου. I 49, 1 ἀνάγκη δὲ παγκάλου παραδείγματος πάγκalon εἶναι τὸ μῆγμα. θεοῦ δὲ λ. καὶ αὐτοῦ κάλλους ... ἀμείνων. I 9, 15 τὸ δὲ ἀόρατον καὶ νοητὸν φῶς ἐκεῖνο θείου λόγου γέγονεν εἰκὼν. III 221, 7 τὸ μὲν γάρ παράδειγμα ὁ πληρέστατος ἦν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λ., φῶς ... αὐτός. — I 7, 12 οὐδὲν ἂν ἕτερον εἶποι τὸν νοητὸν κόσμον εἶναι ἡ θεοῦ λόγου ἤδη κοσμοποιοῦντος. I 48, 14 οὐδενὶ γάρ ἑτέρῳ παραδείγματι τῶν ἐν γενέσει πρὸς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἔοικε χρῆσασθαι, μόνῳ δὲ ... τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. I, 6, 10 οὐδ' ὁ ἐκ τῶν ἰδεῶν κόσμος ἄλλον ἂν ἔχοι τόπον ἢ τὸν θεῖον λόγον τὸν ταῦτα διακοσμήσαντα. I 236, 11 ὁ τιμιώτερος χρυσοῦ λ. ποικίλμα ὢν ἐκ μυρίων ἰδεῶν ἐπαινετῶς τελεσιουργεῖται. I 11, 8 ὁ μὲν οὖν ἀσώματος κόσμος ἤδη πέρας εἶχεν ἰδρυθεὶς ἐν τῷ θείῳ λόγῳ. I 8, 4 ἡ ἀρχέτυπος σφραγίς, ὃν φαμεν νοητὸν εἶναι κόσμον, αὐτὸς ἂν εἴη ... ὁ θεοῦ λ. II 137, 13 (σφραγίδος θεοῦ) ὁ χαρακτήρ ἐστιν ὁ αἰῶς λ. — III 218, 12 cf. 219, 7. 230, 4 sqq. ἐπινοεῖτο τόπος ... ὁ θεὸς λ., ὃν ἐκπεπλήρωκεν ὅλον δι' ὅλων ἀσωμάτως δυναμένων αὐτὸς ὁ θεός. — II 269, 1-24 cf. III 16, 17 τὸν τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον.

5. λ. est mundi creator, ποιμήν, κυβερνήτης. I 134, 18 cf. 135, 17 σκιά θεοῦ δὲ ὁ λ. αὐτοῦ ἐστίν, ὃ καθάπερ ὄργανον, προσσχησάμενος ἐκσμοποιεῖ. I 200, 10 εὐρήσεις ... ὄργανον δὲ λόγον θεοῦ δι' οὗ κατεσκευάσθη (ὁ κόσμος). I 205, 12 (ὁ θεός) τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὸ πᾶν ἐργαζόμενος. II 69, 18 οἴωσι δὲ

λόγῳ χρώμενος ὑπηρετῇ δωρεῶν (ὁ θεός), ὃ καὶ τὸν κόσμον εἰργάζετο. III 130, 7 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ὁ ποιῶν λόγῳ τὸν κόσμον ἐδημιούργησε. III 256, 11 ἵνα στηριχθῇ (τὸ πᾶν) βεβαίως τῷ κραταύει καὶ ὑπάρχει μου (sc. θεοῦ) λόγῳ. I 66, 14 τῷ γὰρ περιφανεστάτῳ καὶ τηλαυγεστάτῳ ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θεός ἀμφοτέρω ποιεῖ, τὴν τε ἰδέαν τοῦ νοῦ ... καὶ τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως. — III 176, 22 μοῖρα τῆς ἱερᾶς ἀγέλης ἀξιώσασαι γενέσθαι, ἥς ὁ θεός ἀρχηγεῖται λ. III 176, 27 ὁ ποιμὴν <α> βασιλεῖ χρώμενος τῷ θείῳ λόγῳ νοῦς. — I 179, 4 cf. II 281, 9 ὁ ὁλοπος καὶ κυβερνήτης τοῦ παντός λ. θεός.

6. ratio divina omnes partes mundi explere, penetrare, continere dicitur: III 133, 20 ἐνδύεται δ' ὁ μὲν πρεσβύτατος τοῦ ὄντος λ. ὡς ἐσθῆτα τὸν κόσμον (γῆν γάρ καὶ ὕδωρ καὶ αἶρα καὶ πῦρ καὶ τὰ ἐκ τούτων ἐπαμψίγετα). II 135, 3 λ. δὲ ὁ αἰῶς θεοῦ τοῦ αἰωνίου τὸ ... ἔρεσμα τῶν ὅλων ἐστίν. οὗτος ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρας καὶ ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ μέσα ταθεῖς ... κτλ. III 43, 16 λόγῳ σφίγγεται θείῳ. κόλλα γάρ καὶ δεσμός οὗτος πάντα τῆς οὐσίας ἐκπεπληρωκός. III 133, 26 ὁ τε γὰρ τοῦ ὄντος λ. δεσμός ὢν τῶν ἀπάντων.

7. divinae rationis cum hominibus commercium: V 212, 18 ἀνθρωπος ... ἀρχίσπορος ὢν θεοῦ καὶ συγγενῆς κατὰ τὴν πρὸς λόγον κοινωνίαν. V 374, 17 (θεοῦ παρασχομένου) τὴν πρὸς τὸν αὐτοῦ λόγον συγγένειαν, ἀφ' οὗ καθάπερ ἀρχέτυπου γέγονεν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. V 207, 18 ὁ ἀνθρώπινος νοῦς πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν, τὸν ἀνωτάτω λόγον, τυπωθεὶς. IV 10, 5 τὸ ζῶον ... συγγενεὶς ἀξιώθεν τῆς πρὸς αὐτὸν (sc. θεόν) ἕνεκα τῆς ἐν τῷ λόγῳ κοινωνίας. I 51, 6 πᾶς ἀνθρώπος κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ψικεῖται λόγῳ θείῳ. III 223, 7 ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ λ., ὅταν ἐπὶ τὸ γεῶδες ἡμῶν σύστημα ἀφίχεται. II 27, 4 οἷς μὲν ὁ ψυχῆς βίος τετιμῆται, λ. θεὸς ἐνοικεῖ καὶ ἐμπεριπατεῖ. I 150, 11 sqq. λ. θεοῦ συνεχῆς, ἐοικώς δρόσῳ, κύκλῳ πᾶσαν (τὴν ψυχὴν) περιειληφώς καὶ μηδὲν μέρος ἀμέτοχον αὐτοῦ ἔων. II 144, 9 ἡμᾶς ... ἐν ὑψηλῷ καὶ οὐρανίῳ λόγῳ καταφύεσθον. II 84, 24 ἔως μὲν γὰρ ὁ θεός λ. εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν καθάπερ τινα ἐστὶν οὐκ ἀφίχεται. III 298, 18 ψυχῆς δ' εὐδαίμονι ... τίς ἐπιχειρεῖ τοὺς ἱεροὺς κυάθους τῆς πρὸς ἀλήθειαν εὐφροσύνης, ὅτι μὴ <ὁ> οἰονόος τοῦ θεοῦ καὶ συμποσιάρχος λ. I 291, 21

(ὁ θεός) τὸν σωφρονιστὴν ἐλεγχον, τὸν ἑαυτοῦ λόγον, εἰς τὴν διάνοιαν ἐκπέμψας. III 220, 3 (Ἰακώβ) οὐκέτι θεῷ, λόγῳ δ' ὑπαντᾷ θεοῦ. III 230, 13 ἀπήντησεν ὁ ἀσκητῆς λόγῳ θεῷ. III 230, 18 μακρὰν ὁ θεὸς λ. ἀφέστηκεν. III 232, 21 ὡς ἀναπαυσάμενος ἐπὶ λόγῳ θεῷ. II 302, 19 ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ χρῆται λόγῳ θεῷ. II 86, 6 οἷς δ' ὑψηλεῖται ὁ ἐρμηνεύς τοῦ θεοῦ λ. καὶ προφήτης. III 160, 6 διδάξει με ὁ ὑποφήτης αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λ. III 219, 23 τῷ μέσῳ λόγῳ θεῷ, τὰ ἀρίστα ὑψηγουμένῳ καὶ ὅσα πρόσφορα τοῖς καιροῖς ἀναδιόσκει. III 220, 10 ἐξαπνίως ὁ θεὸς λ. ἐπιφανίνμενος. II 17, 13 τὸ μὴ δι' ἑαυτῶν παρὰ θεοῦ δ' ἐγγυᾶσθαι λόγον καὶ λαμβάνειν τὴν σοφῶν σύμβιον ἐπιστήμην. I 161, 30 „ὁ δὲ κύριός μου“ θεὸς λ. „πρεσβύτερός ἐστιν“, ᾧ προσεῖναι τοῦτο ἀνάγκη καὶ πιστεύειν καλὸν ὑπισχνουμένῳ. II 291, 27 τὸν ἰκέτην ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) λόγον οὐκ ἀποστραφεῖς. II 92, 22 χορεύει γὰρ ἐν κύκλῳ λ. ὁ θεός, ὃν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζουσι τύχην. III 236, 19 οὔτε γὰρ θεός οὔτε λ. θεός ζημίας αἰτίος. III 159, 12 cf. VI 156, 13 sqq. ὁ λ. αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) κυρίῳ ὀνόματι οὐ ῥητὸς ἡμῖν.

IV. λόγοι ἀσώματοι, δυνάμεις, ψυχοί, ἄγγελοι etc.: III 232, 15 ὁ θεός τύπος καὶ ἡ ἱερὰ χώρα πλήρης ἀσωμάτων ἐστὶ λόγων. III 232, 16 ψυχαὶ δ' εἰσὶν ἀθάνατοι οἱ λόγοι οὗτοι. II 283, 8 ἀφ' οὗ τὸ ἀληθείας φέγγος ἤρξατο ὁ θεός ἐναστράπτειν αὐτῷ διὰ τῶν ἐπιστήμης καὶ σοφίας αὐτῆς ἀθανάτων λόγων. II 19, 12 οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ γένους πρεσβύτεροι λόγοι καὶ θεοὶ. II 245, 3 κατοικεῖ δ' ὡς ἐν πατρὶδι νοηταῖς ἀρεταῖς, ἃς λαλεῖ ὁ θεός ἀδιαφορούσας λόγων θεῶν. II 20, 3 ὅσοι γὰρ θεοῦ λόγοι, τοσαῦτα ἀρετῆς ἔθνη τε καὶ εἰδη. II 32, 3 τίς ἀν' ἐχώρησε θεοῦ λόγων ἰσχὺν τῶν ἀπάσης κρείττονων ἀκοῆς; I 13, 23 (αἱ σπερματικαὶ οὐσαι), ἐν αἷς ἀθλοὶ καὶ ἀρνεῖς οἱ λόγοι τῶν ὄλων. I 152, 16, 23, 30 (ἄγγελοι καὶ λόγοι). III 238, 14 ὑπεράνω ... ἴστασθαι τὸ ὄν ... ἐπὶ λόγων, ἐπὶ ἀγγέλων. II 228, 2 Ἰακώβ, ἀγγέλους ἀλείπτει, λόγοις, χρώμενος. II 235, 12 cf. 302, 14. III 229, 23. 236, 22 κατὰ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν λόγων συνομοσάμενοι, οὓς καλεῖν ἔθος ἀγγέλους. III 235, 16 ὅτι τοῖς ἐπικήροις ἡμῖν συνέφερε μεσῆταις καὶ διαιτηταῖς λόγοις χρῆσθαι. II 276, 13 νικῶνται γὰρ ὑπὸ τῶν τοῦ ὄντος δυνάμεων οἱ περὶ αὐτὸν ἅπαντες ἅπαξ λόγοι. III 220, 18 τὰ δευτέρα λόγων δύναι φέγγη (opp. τὸ τοῦ θεοῦ φῶς). III 219, 25 ὁ

θεός ... τοὺς ἑαυτοῦ λόγους ἐπικουρίας ἔνεκα τῶν φιλαρέτων ἀποστέλλει. III 248, 6 ἐπιβαίνειτε οὖν οἱ σοφίας ὁρθοὶ λόγοι πάντες, ὀχεύετε, ἀσπερέτε ... I 148, 18 οἷς ἀν' ὁ θεός ὁμβρῆσθαι λόγους ἐκ τῆς μεταρσίου καὶ καθαρᾶς φύσεως (ψυχῇ τρέφεται). III 236, 11 ἄνω δὲ καὶ κάτω διὰ πάσης αὐτῆς (sc. ψυχῆς) οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι χωροῦσιν.

V. All: 1. personae: I 123, 1. 136, 2 Ἀαρὼν ὁ λ. III 192, 14 sq. λ. (Μωυσέως). II 283, 18 (ὁ προφορικὸς λ.). 181, 9. III 46, 4 ὁ ἱερός λ. Ἀαρὼν. II 284, 23 (ὁ ἐρμηνεύς διανοίας λ.). — I 164, 31 cf. III 70, 5 οἱ γὰρ Ἀμορραῖοι ἐρμηνεύονται λαλοῦντες, τοῦ γεγωνότος λόγου σύμβολον ὄντες — VI 176, 5 Ἀρης (ὁ ἐν τῇ φύσει λ., ὃν ἀνδρεία κεκληρωται). — II 8, 9 Ἐδὲμ ὁρθὸς καὶ θεὸς λ. — II 21, 23 sq. cf. 22, 20. 24, 15 Ἰουβάλ, ὁ κατὰ προφορὰν λ. — I 250, 7 Λευίτης, ὁ καταφευγὼς ἐπὶ θεὸν καὶ ἰκέτης αὐτοῦ γεγωνόν λ. I 288, 7 ὁ ἱερεὺς καὶ σπουδαῖος λ. — I 131, 6 Μελχισεδέκ, (ὁ ἱερεὺς καὶ προφήτης λ.). — I 122, 15 cf. III 107, 20 Μωυσῆς δὲ ὁ προφητικὸς λ. — II 12, 18 cf. III 221, 19 ἡ ... Πειθὼ ὁ λ. ἐστίν. — II 240, 15 Φινεές (ὁ πολεμικώτατος λ.). I 166, 26 (Φινεές) τὸν „σειρομαστῆν“ τοὔτεστι τὸν ζηλωτικὸν λόγον λαβών. — I 239, 14 εἰς τὸν σαλεύοντα λόγον, τὴν τῶν Χαναανίων γῆν. — III 247, 15, 22 οἱ ἡγεμόνες ἐν ἡμῖν ἀγγελάρχαι λόγοι. I 146, 7 (ὁ νόμιμος ἀνὴρ). III 28, 5 (ἀνθρώπος).

2. res et animalia: III 196, 14 ἄφες, ἧς σύμβολον ὁ πεντηκοστός λ. ἱερός. I 65, 21 — 66, 2 βιβλίον δὲ εἰρήνης τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. III 294, 17. 296, 23 (διαθήκη), λ. τῶν ὄντων ὁ πρεσβύτατος. III 223, 3 ἥλιον καλεῖ τὸν θεῖον λόγον. III 226, 21 cf. 228, 4. 229, 8 λόγου σύμβολον ἱμάτιον εἶναι. I 150, 19 sqq. cf. 151, 2 (κόρη), ὁ θεοῦ λ. ὁξυδερκέστατος. III 29, 17 (κρίσις, ὁ αγωνιστὴς καὶ τέλειος λ.). III 138, 17 „κρίσις“ εὐρίσκειται κατεχόμενος“, τοὔτεστι λ. ἡσυχάζων καὶ ἐπέχων. I 285, 3 μάννα, (ὁ πρεσβύτατος τῶν ὄντων λ. θεός, ὃς ὀνομάζεται τὸ γενεακώτατον τί. III 19, 2 εἰς τὸ μάννα ἀφορᾶν, τὸν θεῖον λόγον, τὴν οὐράνιον ψυχῆς φιλοθεάμενος ἀφάρτον τροφήν. III 139, 4 (μάννα, ῥῆμα θεοῦ καὶ λ. θεός). I 119, 6 „ἐν μαχαίρᾳ καὶ τόξῳ“, λόγοις τμητικοῖς καὶ ἀμυντηρίοις. III 130, 5 ἡ μὲν πρεσβυτάτη καὶ ἐχυρωτάτη καὶ ἀρίστη μητροπόλις, οὐκ αὐτὸ μόνον πόλις, ὁ θεός ἐστὶ λ.

II 11, 20 τὰ μὲν οἰκοδομήματα ἔστιν αὐτῷ λόγοι οἱ ἀποδεικνύοντες. I 294, 10 (πατρός οἶκος, ὁ λ.). I 136, 13 τὸν μεταρσίον καὶ ἐγκύμονα θέλουν φῶτων λόγον, ὃν δὴ κέκληκεν οὐρανόν. I 106, 4, 17 cf. 109, 12. 110, 11. 20 ὅφρις ..., ὁ σωφροσύνης λ. I 96, 12 πάσσαλον συμβολικῶς φάσκων τὸν ἐξορύσσοντα λόγον τὰ κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων. I 264, 15 „πεδίω“ τούτεστι ἐν ἀμίλλῃ λόγων. III 228, 5 „περιβάλοιον“ ..., τί πλὴν ὁ λ.; I 238, 8 „πεφυγμένα“ (ὁ πεφυγμένος καὶ ἀκίνητος λ.). II 28, 6-15. III 297, 1. 27. 298, 8. 300, 4. 6. 12 λ. = ποταμός. III 199, 10-13. 19-20 σύμβολον ... λόγου δὲ τὰ πτηνά. II 12, 7 (πύργος. τούτεστι λόγος ἐκάστου κατασκευαστικῶς). I 177, 1 sqq. λόγου δὲ τὴν φιλογιγνῆ βομφαίαν (εἶναι σύμβολον). I 166, 26 τὸν „σειρομαστὴν“ τούτεστι τὸν ζηλωτικὸν λόγον λαβών. III 287, 23. V 323, 17. 354, 9. VI 20, 10 λ. = στόμα. II 145, 24 cf. III 41, 8. 247, 19 „ἄλλο τράγους διακληροῦν“ ..., διπλὸν λόγον, ὃν μὲν θεῶν, ὃν δὲ γενέσει. III 247, 25 εἶδε τοὺς ἀναλογούντας τράγους καὶ κριοὺς τελείους λόγους. III 53, 2 (ἡ τρυγῶν = ὁ θεοῦ λ.).

λογοφίλης. I 80, 22.

λοιδορία. II 117, 8. III 285, 22. IV 286, 1.

λοιμικός. IV 151, 17 (ἀρρωστήματα). IV 40, 20. 183, 12 (νοσήματα). II 43, 23 παθήματα.

λοιμός. IV 145, 11. 204, 3 (conī. λιμός). VI 111, 5 λοιμὸν εἶναι πλὴν ἀέρος θάνατον.

λοιμώδης. II 234, 6. IV 31, 16. 151, 16. 177, 8 (νόσος). IV 129, 2 (φθορά).

λούειν. IV 233, 19 λούει τὸ πρῶτον αὐτοὺς ὕδατι πηγῆς. I 94, 2 τί λέλουςαι. — II 58, 7 ὅς ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαιδρύνεται τὸ σῶμα. V 30, 3 λουσάμενος δ' ἐπιγενομένης ἑσπέρας χρῆσθαι μὴ κεκωλύσθω. V 63, 17 λουσάμενον παρέχει τάς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἱερουργίας ἀδείας. VI 199, 9 λουσάμενοι τῷ συγγενικῷ αἵματι.

λουτήρ. IV 232, 1. 11 παρὰ ταῖς εἰσόδοις λ. ἐστὶ χαλκοῦς. II 287, 17 τὰ κάτοπτρα ἑαυτῶν συγκαθερούσιν εἰς τὴν τοῦ λουτήρος κατασκευήν. II 287, 20 ἐξ ὧν ὁ λ. δεδημιούργηται. IV 234, 11 τὰ ἐν ὑπαίθρῳ πρῶτα, τὸν τε βωμόν καὶ τὸν λουτήρα, κατέγειν.

λουτρόν. IV 234, 23 (ὠφέλεια) ὕδατος πρὸς ποτὸν καὶ λουτρά καὶ πλῶν. VI 199, 9 τοιαῦτα γὰρ τὰ λουτρά οἷς εἰς ἄδου φαιδρυνόμενοις. III 178, 4 τοῖς φρονήσεως λουτροῖς χρησαμένη (ἡ ψυχῇ) καὶ καθαρῶς ἐμελλε φαιδρύνεσθαι.

I 193, 10 τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρῶς ἀπορρῶπονται. I 262, 23 ἐάν οὖν τινα θεάσῃ ... λουτρά καὶ ἀλείμματα παραιτούμενον. II 166, 7 τὰ μὲν λουτροῖς, τὰ δὲ νόμων καὶ παιδείας ὀρθῆς βέλμασι. V 62, 19 διὰ λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων. II 156, 21 λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων ... οὐδαμῶς χρεῖος ὦν. IV 123, 3. 279, 4. V 46, 15. 63, 14. 168, 2 λουτροῖς καὶ περιρραντηρίοις.

λύειν. V 157, 7 προδιδασκῶν τὰ συγγενικά δίκαια μὴ λ. μηδ' ἐπιβαίνειν. II 286, 6 μηδὲν τῶν ἐν τοῖς ἔθεσι λ. I 155, 20 (ἡ ἡδονή) τοῦ δὲ σοφοῦ λ. καὶ ἀναιρεῖν ἐπιχειρεῖ τὴν ἔνστασι. VI 77, 2 „τό γε μὴ καλῶς ἄρμωσθαι καὶ ἔγχειν εὐ λ. ἐθέλειν κακοῦ“ (Plato). II 134, 5. 6 τὸ λύον (opp. τὸ λυόμενον). II 286, 9 τὰ ἐπ' αὐτῇ (sc. ἐξόδοι) νομοθετηθέντα λύωμεν. II 243, 24 φησὶ ... λύσειν τὰ δεσμά. I 126, 5 μήποτ' οὖν ἀλληγοροῦντες λύσμεν τὸ ἀπορηθῆναι. III 29, 19 τὰ σοφίσματα τῶν ἀντιδοξούντων ἀνατεμεῖν τε καὶ λύσαι. II 15, 23 τὸ γῆρας ... τοὺς τῶν ὀρέξεων ἐγάλασέ τε καὶ ἔλυσε τόνους. VI 217, 17 δεσμώτας ἔλυσεν ἐνίοις. II 102, 10 οἱ τὴν γεῦσιν ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἔλυσαν.

λύεσθαι. II 269, 6 ἀνάγκη δὲ τὸ λυόμενον εἰς τὰ δεθέντα λ. II 254, 4 τὸ ἀποκλίνειν καὶ ἀποστρεφόμενον αὐτοῦ (sc. τοῦ νοῦ) πᾶν λύεται. VI 97, 19 πάλιν ἐκ συναπομένων σώματα παγέντα διαστάσεις καὶ διαίρειναι λύεται. II 181, 12 οὐ γὰρ ἐξ ὕλης τῆς αἰσθητῆς συνισταμένης δεῖ καὶ λυομένης. IV 214, 16 ἔνεκα ... τοῦ μηδὲν τῶν κατὰ πρόθεσιν φύντων ποτὲ λυθῆναι. VI 77, 4 „ὅστι γε μὴν λυθήσεσθαι“ (Plato). II 255, 1 ἵνα μὴ ποτε λυθῇ (ὁ κόσμος). I 294, 7 λυθεῖς γὰρ τῶν ἀρρήκτων σώματος ... δεσμών. II 190, 1 (ὁ νοῦς) τὰς ἐννοίας ... καὶ διανοήσεις λυθεῖς. III 16, 11 ὁ λυθεῖς τῶν δεσμών. VI 114, 18 λυθέντες γὰρ δεσμοῦ τοῦ συνεχόντος. VI 214, 21 οἱ ... λυθέντες μέρει περιβέβληντο τοῦ σώματος. I 281, 24 ὡς ἂν τοῦ ... λελύσθαι τὰ ψυχῆς μέρη κακοδαμονίας αἰτίου. II 80, 25 λελυμένη καὶ ἐλευθέρᾳ χρῆσαι προαιρέσει τοῦ βίου. V 87, 2 λελυμένη (γλώττι) γρησθαι. II 223, 15 οἱ λελυμένοις (ἀγαθοῖς) ... ἐχρήσαντο. VI 77, 2 τὸ ... πᾶν λυτόν (Plato).

λύκος. IV 286, 22 λύκους ... ἐκθεσιώκασιν (οἱ Αἰγύπτιοι). VI 181, 11 οἱ κύνας καὶ λύκους ... θεοπλαστούντες.

λυμαίνεσθαι. I 213, 16 ψυχὴν δὲ ... (ἡ ἡδονή) πέφυκε λ. II 86, 19 οὗ τὴν ὁδὸν λ. τε καὶ φθείρειν ἐπιχειρεῖ. II 300, 18

- τὸν ... ὡς κηφῆνα τοὺς μὲν αὐτῶν ὠφελίμους πόνους λ. διεγνωνότα. V 262, 13 ὡστ' οὐδὲ πόλεως ἐγθράς τὴν ἀρετῶσαν γῆν ἐφῆσι λ. VI 212, 20 ὡς λ. τὰ τῆς εἰρήνης. I 172, 11 ἥτις (sc. δόξα) λυμαίνεται φυγῇ. III 293, 3 ἕως μὲν γὰρ μηδὲν λυμαίνεται. IV 144, 21 (σχιψ) οὐ γὰρ μόνον λυμαίνεται τὴν ἐπιφάνειαν. V 223, 7 τὰ δὲ δίκαια λυμαίνεται. II 85, 15 χρεῖν τῶν φθειρόντων καὶ λυμαίνεων παθῶν τὴν διάνοιαν. III 191, 22 τὸ φυγῆς ἀρίστον ὄμμα λυμῆνασθαι. VI 62, 4 λυμηνάμενος δὲ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. VI 192, 11 λυμηνάμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ σεμνότητα.
- λυμεών. VI 172, 23 τὸν ἀδελφῶν. VI 191, 3 τοῦ πανιέρου. VI 172, 3 ὡς κοινὸς λ. καὶ παλαμαῖος. VI 146, 27 κτείνει τὸν κοινὸν λυμεῶνα.
- λύμη. VI 175, 14 ἡ λ., τὸ φθοροποιὸν κακόν. V 164, 17 ὡς λ. καὶ ζημία καὶ κοινὸν μίσμα καταλυέσθω. V 251, 10 ἐπὶ λύμη καὶ ζημία. V 214, 12 cf. 153, 2 ἐπὶ λύμη τῶν πλησίων ζῶντες. V 49, 23 ἐπὶ λύμη τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων. I 193, 21 καθ' ἐκρούσιον γνώμην ἐνδεδεγμένοι τὰς λύμας.
- λυπεῖν. IV 283, 6 ἅμα καὶ λ. ἐθέλοντες τοὺς εὐσεβοῦντας. V 309, 5 τοῦ μὲν λ. καὶ ἀντιλυπεῖν ἀλλήλους ἀπεχόμενοι. V 190, 10 ὡς λ. ἕτερον ἐπιχειρεῖν. VI 81, 11 „προσπίπτοντα ἀκαίρως λυπεῖ“ (Plato). V 104, 15 εἰσφέρειν ἂ μὴ λυπήσει διδόμενα. V 330, 20 δι' ὧν λυπήσει τοὺς γονεῖς. IV 117, 4 τοῦ μὴ λυπῆσαι τὸν πατέρα χάριν. VI 210, 7 ἔνεκα τοῦ λυπῆσαι τὸ πλῆθος.
- λυπεῖσθαι. I 168, 25 λύπη, λυπηρόν, λ. III 301, 8 τὸ ἐπιθυμεῖν, τὸ ἥδεσθαι, τὸ λ., φοβεῖσθαι κτλ. V 75, 2 ὑπὲρ τοῦ λ. καὶ ἀνιάσθαι σφοδρότερον ἡμᾶς. I 161, 11 ἡ δὲ γε αἰσθήσις αἰεὶ λυπεῖται καὶ στένει. I 162, 1 λυπεῖσθω τοιγαροῦν αἰσθήσις. I 161, 20 ὁ σοφὸς χαίρων ἀλλ' οὐ λυπούμενος γεννᾷ. II 205, 2 καὶ θαρρῶν καὶ δεδιώς ἔμπαλιν, ἔτι μέντοι λυπούμενός τε καὶ χαίρων. IV 6, 9 λυπούμενος δὲ ἐφ' οἷς γεγηθέναι καλόν. V 204, 8 λυπούμενον δὲ συννοίας γέμουσι. V 296, 2 κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τὰ αὐτὰ λυπούμενους τὲ καὶ χαίροντας.
- λύπη. I 168, 25 λ., λυπηρόν, λυπεῖσθαι. I 157, 19 ἀλγηδὼν πάθος, ἡ λ. καλεῖται. IV 301, 14 ὄνομα δὲ τούτῃ τῷ πάθει λ. III 185, 10 τὸ ἀπεχδέστατον φυγῆς κακῶν. I 285, 16 τῶν τεττάρων παθῶν τὰ ὀδυνηρότερα ἀποκεκληρωμένους φόβον τε καὶ λύπην. II 72, 20 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβον ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἢ τι τῶν ἄλλων παθῶν πράττομεν. III 285, 9 ὀργὰς τε καὶ λύπας ἐπράννε. III 88, 14 ἡ φυγὴ συντρόφοις τοῖς πάθει μόνους χρῆται, λύπαις, ἀλγηδὸσι, πτόσις, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. II 246, 14. IV 52, 14. 78, 2. V 352, 4 (coni. ἡδονή, ἐπιθυμία, φόβος). V 124, 5 (coni. φόβος, ἐπιθυμία). II 280, 2. III 108, 10. IV 52, 19. VI 5, 9. 47, 4 (λύπαι coni. ἡδοναί, ἐπιθυμίαι, φόβοι). V 352, 7 εἰς λύπην ἐπιθυμίας ἀμιγῆ. VI 142, 1 στεργήσει τε ἱλαρὰς ἐπιθυμίας, ... καὶ μετουσία λύπης. VI 6, 9 (coni. ἔρως, φόβος, δειλία). I 92, 1 283, 17. 285, 14. II 312, 8. III 169, 31. 201, 26. IV 106, 23 (coni. φόβος). III 184, 12-14 ἡ ... παρουσία τοῦ κακοῦ λύπην, ἡ δὲ προσδοκία φόβον ἐγέννησεν. I 290, 7 φαῖλοι ... ἐν λύπαις καὶ φόβοις ὄντες. III 228, 16. V 92, 22. 328, 6 (λύπαι coni. φόβοι). V 98, 11 ὅσα λύπης αἷτια καὶ φόβων. I 269, 1 ἵνα ... ἡδονῆς ἢ λύπης ἡ τινος ἄλλου πάθους κέντροις τρωθῇ. I 138, 17 ἡ τε λ. συνίσταται κατὰ τὴν ταύτης (sc. ἡδονῆς) ἀφαίρεσιν. II 77, 23 λύπην μὲν φίλοις, ἡδονὴν δὲ ἐχθροῖς ἐμπορέσθω. III 284, 29 λύπην ὡς χαρὰν ὀνειροπολεῖ. IV 35, 2. VI 158, 21 (opp. χαρὰ). IV 45, 20 τὴν ἄκρατον καὶ ἀμιγῆ λύπης χαρὰν. III 289, 15 (coni. ἀνοία, παροινία). IV 44, 1 παραμύθια καὶ μειλγμματα τῆς ... λύπης. IV 46, 5 λύπαις καὶ δόδυνας καὶ ἄχθεσις ἀνιάτοις. — I 160, 12 ἔστι δὲ στεναγμός σφοδρὰ καὶ ἐπιτεταμένη λ. I 280, 22 (ὁ νοῦς) ὑπὸ λύπης ἐκάμφθη. I 285, 18 τοῦ δὲ παρόντος (κακοῦ) ἡ χρῆσις λύπην ἐγέννησεν. I 286, 17 ὡ καὶ τὸ χαίρειν ... ἐκτεμὼν λύπην δεδωρηται. III 61, 22 κατὰ δὲ τὴν τῆς λύπης δυναστείαν. IV 56, 8 τῆς λύπης ἐπαποδουμένης ἥδη. IV 80, 7 στογασμένους ἐκ τῆς σφοδρᾶς λύπης. IV 179, 15 οἷς φέρει λύπην τάχα τῶν πλησίων. IV 232, 21 στελλούσης ἔμπαλιν λύπης καὶ καθαιρούσης. IV 252, 19 διπλῇ κατείχοντο λύπη. V 111, 19 μηδεμιᾶς λύπης αἷτιος αὐτοῖς γενέσθαι. V 290, 9 τοὺς τόνους ὑπὸ λύπης ἐκλυθεῖς. V 300, 8 ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς τοῦ πέλας ἀγαθοῖς λύπην ... ἀπεργάζεται. V 375, 25 φάρμακον ἀνευρέθῃ σωτήριον, λ. IV 16, 1 ἐπὶ ταῖς τοῦ ἀρίστου συμφοραῖς λύπης ἀπαύστου γεμισθέντες. VI 190, 9 μὴ μόνος ἀπόλαυε τῆς λύπης. — I 27, 14 μῆτε στεῖλαισι καὶ κάμψωσι διάνοιαν αἱ λύπαι. I 58, 16 (ἡ γυνή) ἐνδεξαμένη τὰς ἐν ὧδισι ... λύπας. I 130, 12 (ἐπιτάγματα) σφοδρὰς λύπας ἐργαζόμενα. I 160, 11 χρῆσθαι πλουσίαις ταῖς λύπαις. I 160, 13 ὀμβρηρῶς χρώμεθα ταῖς λύπαις. I 286, 2 πέφυκε γὰρ ἡ δικαιοσύνη ... λύπας ἀναι-

ρετιν. III 1, 10 ἐπιστομίζουσι γὰρ ὡς αἱ σφοδραὶ λύπαι, καὶ αἱ υπερβάλλουσαι χαραί. VI 172, 4 πρὸς ἀηδίας καὶ λύπας.
 λυπηρός, λυπρός. I 12, 23 (βίος). III 46, 21 (διάνοιαι). III 115, 3 (εὐφροσύνη). III 185, 3 ἢ τε κακία λυπηρόν. I 28, 4 ταυτ' ἐστίν ὅτε λυπρά. IV 179, 17 ἀνευγκόντες τὰ συμβάντα λυπηρά τε αὐ καὶ ὅσα καθ' ἡδονήν. — I 285, 25 ταύτης (sc. ψυχῆς) τὰ λυπηρά πάντα ἐξωκίσται. V 279, 12 τοῖς δ' εὐτελέσι καὶ λυπροῖς. V 100, 10 ἢ ... βραγέσιν ἀνακεκραμένη λυπηροῖς (χαρά). — VI 3, 5 λυπρῶς.
 λύρα. I 64, 13 ἡ ἐπτάχορδος λ. πάντων σχεδὸν ὄργανον ἀρίστη. I 43, 9 λ. μὲν γὰρ ἡ ἐπτάχορδος ἀναλογουσα τῇ τῶν πλανήτων χορεία. I 196, 13 (τὰ γενητὰ) λύρας τρόπον ἐξ ἀνομοίων ἡρμοσμένης φθόγγων εἰς κοινωνίαν καὶ συμφωνίαν ἐλθόντα. II 61, 10 ὥσπερ τινὰ λύραν τὴν ψυχὴν μουσικῶς ἡρμοσμένον. II 192, 30 καθάπερ <γάρ> λ. ..., τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ψυχῆς ὄργανον. II 19, 7 καθάπερ λύραν ἡρμόσασθαι τοὺς τοῦ ἀγαθοῦ πάντας ἤχους. I 232, 18 ὅνπερ τρόπον ἡ λ. καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα τέτμηται. II 23, 20 λ. γε μὴν ἡ εἴ τι τῶν ὁμοίων, εἰ μὴ πληχθεῖ πρὸς τινος, ἡρεμεῖ. II 31, 20 λύραν μὲν ἱατρῶ ... δωρεῖσθαι ... καταγέλαστον. I 208, 12 αὐλὸς καὶ λ. καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα. II 23, 7 ὅσα γούν αὐλοὶ καὶ λ. καὶ τὰ παραπλήσια μελωδοῦσι. V 146, 18 δι' αὐλῶν ἢ λύρας.
 λύσις. V 47, 5 παλαιῶν ἀδικημάτων. IV 225, 20 ἁμαρτημάτων. III 62, 13 δεσμῶν. V 60, 26 ἐπὶ λύσει τῆς ψυχῆς. V 91, 16 τῶν ὄρκων. II 128, 14 σοφισμάτων. — II 82, 16 οὐ χαλεπὸν λύσεως εὐπορεῖσθαι τῷ μὴ σφόδρα παιδείας ἀπείρῳ.
 λυσιτελεῖν. I 274, 9.
 λυσιτελής. II 266, 21 τὸ μὴ ἀκούειν. II 261, 1 ἀπορία καὶ ἀσθένεια κακοῦ. II 285, 12 καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι λυσιτελές. IV 73, 13 ἐγκράτεια. V 261, 6 εἰρήνη ... λυσιτελεστέρα πολέμου. II 39, 31 cf. 60, 6 εἰ τὸ ἴδιον πορίζεις λυσιτελές. II 112, 13 ἱππικὴ δύναμις ... πολλαχού δὲ καὶ λυσιτελεστέρα. VI 200, 16 κέρδος. II 232, 9 (ἡ ἐν διαλέτοις κοινωνία). III 177, 15 κτήμα. II 215, 12 τὸ νῆφειν. I 117, 20 ὅτι λ. καὶ συμφύρουσα (ἡ μετανάστασις). IV 116, 13 τὸ παρὸν μόνον λυσιτελές. II 103, 14 τὸ ποιεῖν. V 337, 20 λυσιτελεστέρα καὶ ἡδύα (τὰ ἐπὶ τιμαῖς). V 131, 19 (τροφή). VI 121, 7 ἄρχοντι δὲ λυσιτελέστατον ὁ τύφος. V 89, 22 (ὕψηγήσεις). V 145, 5 χρησιμώτερον τε καὶ λυσιτελέστερον (ὁ φόβος).

VI 223, 1 ἐπ' οὐδενὶ λυσιτελεῖ. II 231, 7 εἴ ποῦ τι λυσιτελές ἀπαντή. I 3, 9 τὰ δὲ ὅσα ὠφέλιμα καὶ λυσιτελεῖ. III 233, 14 τὸ γὰρ πρεσβεῖων ἐξίστασθαι ... λυσιτελέστατον νενομίσται. III 108, 24 λυσιτελέστατον κρίνων τῷ πόλεμον ἀντ' εἰρήνης αἰρουμένῳ. — II 110 23. 113, 2. III 75, 20. 81, 6. 105, 10. 142, 18. 154, 13. 198, 21. 273, 6. V 14, 14. 65, 19. 164, 7. VI 128, 14 λυσιτελές (ἐστίν). II 119, 20 λυσιτελέστατον (sc. ἐστίν). III 55, 11 λυσιτελές ἦν. — III 255, 3 πρὸς τὸ λυσιτελές τῶν μανθανόντων. II 174, 9. VI 165, 3. 173, 27 (τὰ λυσιτελεῖ). V 30, 8 τὸ κάλλιστον καὶ λυσιτελέστατον τῶν ἐν τῷ βίῳ. V 148, 23 τὰ πρέποντα καὶ λυσιτελέστατα. VI 175, 18 τοῖς ἀβουλήτοις ὡς λυσιτελεστάτοις ἐπιτρέχων. — III 254, 19 λυσιτελῶς καὶ συμπεφρόντως.
 λυτήριον. III 242, 1. IV 40, 19.
 λύτρον. IV 103, 2 τὸν ἐν δεσμοῖς ἀπολαβεῖν θάπτον πολλὰ καταθέντας αὐτοῦ λύτρα. VI 131, 13 ὧν λύτρα κατατιθέας συγγενεῖς ἢ φίλοι. V 115, 11 τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν λύτρα κατατιθέναι δυνάμενοι. V 191, 5 ὁ δὲ κύριος προσαναμειδῶν ἡ λύτρα καὶ σώστρα κατατιθέσθω. V 192, 9 λύτρα παρὰ ἀνδροφόνου ... διαγορεύει ὁ νόμος μὴ ἐξεῖναι λαμβάνειν. V 20, 2 αἱ δ' εἰσφοραὶ „λύτρα“ προσονομάζονται. I 253, 7 οὗς ὁ νομοθέτης ... λύτρα καὶ πρωτοτόκους καλεῖ. III 11, 14 τὰ σώστρα καὶ τὰ λύτρα κατεθηδοῦς. III 29, 9 λύτρα ὠνόμασε τοὺς Λευίτας. I 250, 1 τοὺς Λευίτας ... λύτρα τῶν ἄλλων ἀπάντων εἶναι. V 33, 13 λύτρα δὲ τῶν ἄλλων κατατιθέσθαι, ἵππων καὶ ὄνων καὶ καμήλων. V 109, 22 λύτρα καταθέσθαι τῶν σωματῶν. I 249, 20 αἱ (sc. ἀπαργαί) λύτρα τῆς ἡμετέρας ψυχῆς εἰσι. III 43, 4 τῆς ἐαυτῶν ψυχῆς. I 251, 2 cf. II 247, 3 τὰ ψυχῆς ἐλευθερίας ἐφιμενῆς σώστρά τε καὶ λύτρα. I 251, 4 cf. 254, 2 πᾶς σοφὸς λ. ἐστὶ τοῦ φαύλου.
 λυτροῦσθαι. V 114, 1 sq. 115, 1 τὰς (οἰκίας) ἐν τοῖς χωρίοις ἐπέτρεψε ὁ νόμος αἰεὶ λ. I 249, 2 τὸ γὰρ λυτρώσασθαι τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν, ἐλευθερώσαι τὴν ψυχὴν ἀνὴντου ... φροντίδος. — I 253, 8. 11 τὸ γὰρ λυτρωτάς (τὰς πόλεις) ... γίνεσθαι τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν.
 λύττα, λύσσα. III 231, 8 (ἀκάθεκτος). V 266, 8 (ἀρεμάνιος). I 29, 8 (ἀτίθασος). II 233, 25 (ἐκμανεῖς καὶ παράφοροι). III 56, 20 μανιώδης. IV 283, 4 (στόμαργος). — V 109, 14 δι' ἀγριότητα καὶ παρηλλαγήμενην λύτταν. II 102, 17. VI 146, 2. 172, 26. 180, 8 (coni. μανία). I 178, 4 (ὁ τεχνίτης) τὴν ἀφροσύνην λύτταν εἰδώς.

I 268, 22 μέχρις ἂν ἐκεῖνος τῆς ἐπ' αὐτῷ σχελίου λύττης ἀνῆ. V 260, 9 αἱ (sc. ὑψηγῆσαι) ... τὴν λύσαν ἀνείργουσι.
 λυττᾶν. V 162, 9 ὥς ὑπὸ φρονόβλαβείας λ. καὶ ἐπιμεγνῆναι. I 297, 20 πρὸς συνουσίας ἐκνόμους λ. VI 57, 1 ἀράσσουσι καὶ λυττώσι τρόπον κυνῶν. V 169, 6 λυττῶν καὶ μεμηνῶς. IV 70, 7 (ἡ γυνή) περὶ τὸ πάθος λυττώσα. III 186, 6 τὰ λυττῶντα πάθη. I 215, 17 λελυττηκῶς (φιλήδονος). IV 126, 6 (πάθος) μεμηνός καὶ λελυττηκός φῶσει. VI 25, 18 τὸ ... λελυττηκός ... εἶδος. IV 289, 13 καθάπερ ἀπὸ φηρὸς ἀγραινόντος καὶ λελυττηκός. VI 132, 11 οἱ λελυττηκότες. IV 129, 20 ἦσαν γάρ τινες ... λελυττηκότες. V 87, 13 λελυττηκότες ἔρωτες. III 212, 16 λελυττηκότες ἡμεροί. IV 8, 13 cf. III 285, 13 τὰ ἀτίθασα καὶ λελυττηκῶτα πάθη. V 340, 2 ἔρωτας ἐκμανεῖς καὶ λελυττηκώτας θεραπευθέντες.
 λυχνία. III 51, 3 τριῶν ὄντων ἐν τοῖς ἁγίοις σκευῶν, λυχνίας, τράπεζης, θυμιατηρίου. IV 222, 22 σκεῦῃ ἱερᾷ, κιβωτός, λ., τράπεζα κτλ. III 49, 3 sqq. δεδημιουργηται γὰρ ἔξ καλαμίσκους ἔχουσα. V 71, 13 κατέσθαι λύχνους ἐπὶ τῆς ἱερᾶς λυχνίας. IV 234, 12 τὴν λυχνίαν (κατέχρειν). IV 224, 12-225, 12 cf. III 50, 6. 21. 51, 11. 20. 73, 22 τοῦ μὲν οὐρανοῦ (σύμβολον).
 λύχνος. I 48, 21 τῶν παλαιῶν λύχνον τις μεσμβρίας ἀψάμενος. VI 101, 5 ὁ λ., ἔως μὲν τις ἔλειον ἄρδει, περιφεγγεστάτην δίδωσι φλόγα. V 71, 12 ἐπὶ τῆς ἱερᾶς λυχνίας. IV 225, 3 ἐπτά. V 72, 8 (ἱεροί).
 λυχνόυχος. III 21, 14.
 λωβᾶν. VI 60, 15 τὰς (ἐπιδειπνίνας) λωβήσαντες. IV 10, 23 ὥς ... τὸν κόσμον ... λελωβῆσθαι δοκεῖν. II 166, 17 τὸ ἀναγκαϊότατον ἱερεῖον αὐτῷ (sc. τῷ φαύλῳ) λελωβῆται, ὁ νοῦς. V 274, 20 ἀσθενεῖ σώματι ἢ λελωβημένῳ. I 110, 7 (διαφορὰν τῶν ὄντων) λελωβημένον ὀλοκλήρων.
 λῶβη. III 227, 12 ἀλλὰ γὰρ εἰσι λῶβαί τινες καὶ κῆρες ἀνθρώπων. V 21, 2 τὸν ἱερέα ... μηδεμίαν ἐν τῷ σώματι λῶβην ἔχοντα. III 65, 5 κατὰ μὲν τὸ σῶμα ἀσθενεῖαι, λῶβη. II 166, 18 λῶβας δὲ οὐ θέμις βωμῶν προσάψασθαι. I 193, 16 (θρέμμα μὴ ὀλόκληρον) ταῖς σωματικαῖς λῶβαις ἀπάσαις κεχρημένον ἀκουσίως. II 121, 5 ὥς οὐδὲν (ζῶον) οὐδὲ τῇ βραχυτάτῃ χρησεται λῶβη. V 63, 12 ἔνα (τὰ θυόμενα) μηδεμίαν ἔχῃ λῶβην. V 40, 19 μὴ που τις βραχεῖα λ. διατέλλῃ. V 61, 20 μέρος ἐσπούδασε λαβεῖν. ὅπερ ἀφαίρεθ' οὐτ' ἀλληλόνας οὔτε λῶβην ἀπεργάζεται. III 269, 5 μεγάλαι τῶν γνησίων λῶβαι.

III 253, 15 πρὸς τὴν τῶν λεχθέντων ἀνηρεθισμένον λῶβην.
 λωποδοτέιν. III 225, 21.
 λωποδότης. III 226, 1. V 229, 3.
 λωφᾶν. VI 159, 4 ὅτε γοῦν ἤρξατο λ. ἡ νόσος. III 231, 10 ἔως (ἂν) ... ὁ λογισμός ... τὸν πολλὸν οἰστρον ἀπεργύοντα λωφῆσῃ. II 71, 9 τὸ ἀρρώστημα λωφῆσον. II 249, 8 λωφῆσαντος δὲ τοῦ κακοῦ.

μά. V 86, 11 εἰῶθαι γὰρ ἀναφθεγξάμενοι τοσοῦτον μόνον „νῆ τόν“ ἢ „μά τόν“.
 I 103, 26 μά τὸν ἀληθῆ μόνον θεόν.
 μαγγανεία. I 212, 8.
 μάγειρος. I 264, 3 cf. II 247, 8. 272, 14. VI 9, 15 (coni. οἰνογόοι, σιτοποιοί). IV 74, 14 οὐδὲν ἕτερον ἐπιτηδεύει μ. ἢ τὰς ... γαστρός ἡδονάς. IV 74, 18 τὴν δὲ πρὸς ἱατροὺς μαγείρων διαφορὰν τίς οὐκ οἶδεν; VI 25, 15 μαγείρων τρόπον (ζῆν).
 μαγικός. V 178, 9 τὴν ... ἀληθῆ μαγικὴν, ὁπτικὴν ἐπιστήμην οὖσαν ... βασιλέων οἱ μέγιστοι καὶ μάλιστα οἱ Περσῶν διαπονοῦσιν. IV 186, 1 cf. 185, 21 n. (σοφιστεία).
 μαγνητὶς. I 49, 17. V 349, 6 (λίθος).
 μάγος. VI 21, 15 cf. V 178, 3 ἐν Πέρσαις μὲν τὸ μάγων στίφος. IV 185, 17 (Bileam). IV 141, 2 σοφισταὶ δ' ὅσοι καὶ μάγοι. V 176, 15 οἱ μάγοι καὶ φαρμακευταί.
 μαῖζα. III 266, 16.
 μαζός. VI 93, 12 μαζοὺς καθάπερ γυναικὶ γῇ φατέον.
 μάθημα. IV 145, 11 πρὸς ἅπαντα τὸν βίον ἀναγκαῖον. V 240, 1 (τὰ) πάντων ἄριστα μαθημάτων. III 216, 7 βιωφελέστατον καὶ ἀριμύκτον ἀνθρώπων. I 167, 12. II 217, 7 (τὰ ἐγκύκλια μαθήματα). II 256, 7 καινόν. III 111, 26. IV 155, 8. 277, 2. V 103, 5. 119, 22 (κάλιστον). I 234, 17 πολλόν ... γρόνῳ. V 319, 5 πρεπωδέστατον. — V 80, 17 τοῦ ὄντως ὄντος θεοῦ. IV 213, 6 σωφροσύνης. II 33, 28 τέλειος τῶν γεγονότων οὐδεὶς πρὸς οὐδὲν μ. VI 194, 25 τοῦτο ἐκ πρώτης ἡλικίας τὸ μ. παιδευθέντες. V 11, 2 διαγινῶναι ποθὼν οὐδένα τοῦτο τοῦ μαθήματος ὑψηγῆναι. III 277, 7 ἀνδρὸς οὐκ ἀμελῶς ... τῷ μαθηματι προσεσχεθέντος. I 249, 16 ὅσοι ... μὴδὲν ἡδυνήθησαν ... μ. παραδέξασθαι. III 192, 30 πάντα τὰ ἀκούσματα καὶ μαθήματα ἐποικοδομεῖται. III 286, 5 τὰ σπειρόμενα μαθήματα coni. δόγματα. V 129, 18 οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων. IV 275, 3 cf. 292, 14. V 126, 11. 331, 13 (οἱ) περὶ τὰ μαθήματα (διατρίβοντες). IV 59, 16 μαθήματα πολίτας ἀξία. III 216, 18 (ἡ) ἐν τοῖς μαθήμασιν (εὐρεσιλογία). IV 12, 6 τοῖς ἐν ἡλικίᾳ παιδικῇ μαθήμασιν ἔοικεν (ἡ προτέρα τριάς). II 148, 10 (αἱ

- τῶν μαθημάτων ἅμα καὶ μιμημάτων (ἐπιμέλειαι). V 349, 3 τῆς ἐν τοῖς μαθήμασι Χαλδαϊκῆς τερθρεῖας ὑπεριδῶν. III 154, 29 πάντας βάλλει τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων (λόγους). VI 187, 13 ἐπιβιβάζει τὰ μαθήματα.
- μαθηματικῇ. IV 125, 8 ταύτην καὶ παρ' Αἰγυπτίων ἀνελάμβανε μαθηματικὴν. I 171, 8 ἦν φυσιολογίας τὸ κράτιστον εἶδος ἀποτέμνεται μ.
- μαθηματικός. I 44, 4 (ἐπιστήμη). V 119, 5 μαθηματικῶν παῖδες. III 169, 24 ὃν μαθηματικὸν ἔνιοι προσαγορεύουσιν.
- μάθησις. III 240, 20. 241, 8. IV 13, 12. 61, 3. V 350, 16 (coni. φύσις, ἀσκησις). II 175, 1. III 174, 16. V 306, 5. VI 124, 23 (coni. vel opp. φύσις). III 121, 17 (coni. παιδεία, ἐπιστήμη, φρόνησις). II 19, 24 μαθήσεως καὶ διδασκαλίας ἕνεκα τῶν ἀναγκαίων. I 204, 13 ὅσοι ... μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκόψαντες ἐτελειώθησαν. I 291, 2 ὅταν ἀπόλειψιν τὴν ἐπ' αὐτῇ χρηματίᾳ διδασκαλίᾳ καὶ μ. V 338, 8 τὰς μαθήσεις, ἀναμνήσεις εἶναι. IV 124, 16 ὡς ἀνάμνησιν εἶναι δοκεῖν, οὐ μάθησιν. III 174, 20 μαθήσεως δὲ ἀνάμνησις οἰκεῖον. III 174, 14 μαθήσει δὲ ἀνάμνησις ἐφαρμόζεται. — IV 100, 20 τῶν ἀβούλιων. III 192, 26 δογματικῶν ἱερῶν. II 200, 22 μαθήσεως (δίκη). III 151, 1 μαθήσεως διψῶντες. III 206, 16 πλείω γὰρ αἱ τῶν εἰς μάθησιν ἰκόντων. V 233, 14 ἐπὶ πλεόν ἔχει τὴν μάθησιν. III 201, 2 οἱ μυκτῆρες δὲ φρονοῦνται μαθήσει; VI 161, 20 ὁ δὲ πρώτην καὶ ὑστάτην μάθησιν ἀναδιδαχθεῖς. III 16, 9 (ἵνα) πάντα διὰ πάντων ὑγιαίνουσας μαθήσεως ἀναπλησθῇ. III 241, 12 δύναιμι ἀκουστικῇ πρὸς μάθησιν ἐτοιμοτάτη. V 27, 9 ἡ δ' ἐτέρου πείραν ἀνδρὸς λαβοῦσα ... ἀπειθεστέρα πρὸς μάθησιν. V 257, 11 πρὸς ἀναγκαιοτάτην μάθησιν ... τῶν δικαστῶν. III 112, 19 ὅτι πρὸς μάθησιν καὶ νόμιμον ἐπιστάσιαν κεχώφωται. — All: II 185, 13 Ἰακώβ ... μαθήσεως καὶ προκοπῆς ὄνομα. II 276, 2 τὸ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας νόμισμα, ὅπερ ἐπώνυμος ἦν Ἰακώβ. II 264, 15 μαθήσεως δὲ Συμεὼν (σύμβολον). III 174, 6 ὁ Συμεὼν ὄνομα μαθήσεως καὶ διδασκαλίας. V 233, 9 τὰ σημεῖα ἀμφοτέρω ἀνδρὶ σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως.
- μαθητής. I 205, 1. 235, 1 θεοῦ. I 228, 15 τοῦ μόνου σοφοῦ. II 106, 17 τούτου (sc. τοῦ βλέποντος πλοῦτος) πάντες οἱ μαθηταί. I 273, 18 οὗτος ... μ. ἦν διδάσκωντος ἐτέρου. I 288, 17 ὁ ἐξ ὑπογείου μ. ἀναφανείς. III 203, 6 sqq. ἐπεὶ δὲ τέλειος ὁ μ. (int. Abraham) ἐγένετο.
- II 28, 28. 29, 26. 32, 23 (Ἰσαάκ). V 142, 11 υἱοὶ καὶ θυγατέρες, νεώτεροι γὰρ μαθηταί (opp. οἱ γονεῖς). V 240, 15 μηκέτι ἐν τοῖς γνωρίμοις καὶ μαθηταῖς ἐξεταζόμενος.
- μαθητρίς. II 57, 9 Ἄννα.
- μαῖα. VI 93, 18 μαῖαι καὶ μητέρες. I 287, 8 ἡ ... ἡχῇ δεξαμένη μαῖας τρόπον. — All: II 311, 3 αἱ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν ψυχαί. III 147, 2 „πρὶν εἰσελθεῖν τὰς μαῖας“, λέγω δὲ μεθ' ὧν, τέχνας, ἐπιστήμας. III 30, 9 ταύτας μοι δοκεῖ τὰς ἀρετὰς Μωυσῆς αἰνιζάμενος μαῖας Ἑβραίων ὀνομάσαι Σεπφώραν τε καὶ Φουάν.
- ματευτικός. III 56, 12 ἀνὴρ. II 295, 27. III 72, 13 (τέγνη).
- μαίμα. II 102, 14.
- μαινάδες. II 163, 7 (βάχαι).
- μαίνεσθαι. III 163, 11 τὴν ἑνθεον μαῖαν μανέντες. IV 159, 6 ἀλλ' οὐδὲ μανέντες. VI 121, 21 μὴ ἄρα παραπαίεις καὶ μέμνησαι. I 187, 5 σωφρονεῖς ἢ μέμνηνας τοιαῦτα δοξάζων; VI 199, 1 οὐδεὶς οὕτως μέμνηεν. I 261, 5 „ὑγιαίνουσιν“ ἀλλὰ μὴ μεμῆναι. III 272, 8 παραπαίουσι καὶ μεμῆναι. II 112, 6 ὅς ἂν περὶ ἰθύντας καὶ ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτας ἀκαθέκτους μεμνηνῶς. VI 127, 1, 18 ἦν τις μεμνηνὸς ὄνομα Καραβᾶς. V 169, 6 λυττῶν καὶ μεμνηνῶς. I 160, 4 ὁ μεθῶν μέντοι καὶ μεμνηνῶς. IV 126, 5 (πάθος) ἐξ ἑαυτοῦ μεμνηνὸς καὶ λελυττηκὸς φύσει. I 178, 4 οὐκ ἐνέδωκεν αὐτῇ καθάρην ἕξους μεμνηνότη, δύναιμι λόγων. V 357, 7 μεμνηνότες τινές. V 185, 17 μεμνηνότες, ἐνθουσιῶντες. VI 1-9, 28 ὡς μηδὲν τῶν μεμνηνόντων διαφέρειν.
- μαινόλης. II 163, 6.
- μακαρίζεσθαι. V 371, 20.
- μακάριος. II 156, 10 τὸ πρῶτον ἀγαθόν. III 26, 13. 65, 9 (βίος). I 62, 19 (γέννη). VI 48, 1 (δυναμίς). I 60, 13. V 364, 13. VI 49, 7 (ζωή). I 243, 20. III 295, 18. V 99, 19 (θεός). I 191, 17 τὸ πρὸς ἀλήθειαν καλόν. III 264, 23 κτήμα. V 350, 8 (μερίς). V 150, 7 νοῦς. IV 26, 13 (οἶκος). II 260, 25 (τύραννος). I 47, 15. 51, 7. IV 21, 9. 292, 24 (φύσις). II 79, 17 (φύσις ἑαυτοῦ. sc. θεοῦ). V 219, 18 θεοῦ (φύσις). V 200, 6 (θεῖα φύσις). V 237, 14 τῆς μακαρίας καὶ τρισμακαρίας φύσεως ἀπαύγασμα. V 119, 15 cf. 142, 30 τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. — V 343, 17 μ. μὲν οὖν καὶ οὗτος. III 215, 19. V 235, 11 μακάριον δ' οἷς ἐξεγένετο. VI 44, 11 ἐπεὶ μακάριον ἦν τι. — I 218, 16 τὸ μακάριον ἐν τοῖς οὐσι μόνον ὁ θεός. VI 156, 12 τὸ ... μακαριότητος μὲν μακαριώτερον. I 241, 12.

- II 62, 1. III 279, 19. V 79, 17 ὁ μ. (int. deus). IV 270, 2 οἱ λεγόμενοι μακάριοι καὶ εὐδαίμονες.
- μακαριότης.** I 278, 1 εὐδαιμονίας γὰρ καὶ μακαριότητος ὅρος οὗτος. I 159, 5 ἀρετὴ εὐδαιμονία μ. (θεός ἐστιν). I 213, 1 συνειποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) ... μεταλοφροσύνη μ. ἀγαθότης. VI 28, 4 (coni. ἐλευθερία). V 329, 17 (coni. εὐδαιμονία). V 50, 17 ὁ γὰρ θεός ... μακαριότητος καὶ πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως. II 140, 23 (coni. εὐδαιμονία ἢ περὶ τὸ αἴτιον). II 69, 2 εἰς τὴν μακαριότητα αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) καὶ τὴν ἄκραν εὐδαιμονίαν. IV 45, 9 ἡ τοῦ θεοῦ φύσις εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος παντελῶς μόνῃ μετέχουσα. VI 156, 11 τὸ ... μακαριότητος μὲν μακαριώτερον. III 225, 2 τῇ ... πλήρει μακαριότητος καὶ εὐδαιμονίας φύσει. IV 26, 17 τίνα υπερβολὴν εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος. II 90, 9 τότε δὲ τὴν τε ἐκείνου μακαριότητα καὶ τὴν ἰδίαν εὐτέλειαν γνωρίζουσιν οἱ προσελθόντες. IV 243, 3 σπεύδει πρὸς μακαριότητα.
- μακαρισμός.** III 264, 23 (Ἀσὴρ) ἐρμηνεύεται.
- μακραίων.** I 54, 21. II 41, 8. V 149, 26. 247, 17 (βίος). III 83, 18 τὰ θεία βλαστήματα. II 3, 8. V 8, 13. 84, 5 (ζωή). VI 96, 10 (ἡ τοῦ κόσμου φύσις). III 212, 6 φύσις.
- μακρόβιος.** III 133, 4 μακροβιώτατοι γὰρ <οἱ μὲν> ... τῶν ἀργιερέων εἰσί. III 66, 21 (μόνος ὁ ἀστεῖος). IV 66, 13 ὁ μακροβιώτατος ὀλιγοχρόνιος ἀντεξέταζόμενος αἰῶνι. VI 95, 8 τοῦ γὰρ μακροβιωτάτου βραδεῖα ἐξ ἀνάγκης ἀκμή. V 265, 1 ἐπιλείψει καὶ τὸν μακροβιώτατον ὁ χρόνος. IV 171, 18 εἰ μέλλοι πάντων ἀνθρώπων ἔσθαι μακροβιώτατος. V 367, 24 ἐθέλοιεν ἂν καὶ μακροβιώτατοι γενέσθαι. II 219, 8 οἱ μακροβιώτατοι γεγόνασιν.
- μακρολογεῖν.** II 164, 9.
- μακρολογία.** III 86, 21.
- μακρός.** I 233, 15 αἰών. I 36, 8. 197, 22. II 116, 6. 233, 1. IV 252, 10 (γῆρας). II 63, 3 (διάστημα). II 12, 10 διεξοδοί τε καὶ ῥήσεις. I 30, 5 (δόλιγος). II 25, 18 ἐκτάσεις. I 125, 4 (λόγοι). II 15, 23. IV 41, 7 νόσος. I 52, 5 (χρόνος περίοδοι). I 287, 20 ῥήσεις. I 49, 21 (στοίχος). I 42, 9. 64, 17 (φθόγγος). I 228, 10. II 31, 10 (χρόνος). — II 119, 22 μακρὸν ὅσον ἀπολείπεσθαι. II 109, 2 cf. 147, 13. II 31, 8 μακρῷ διαφέρειν. II 100, 19 μακρῷ (διεστηχότες). — II 45, 17 τὰς μηκίστας ἐν ἑαυτοῖς τείνοντες ἐπιθυμίας.
- II 138, 22 πρὸς μήκιστον ὕψος. I 192, 4. II 35, 22. 92, 16 ἐπὶ μήκιστον. II 99, 28. 118, 11 μήκιστα.
- μακροχρόνιος.** III 9, 10 (ἀγαθόν).
- μαλάκειον.** III 48, 9.
- μαλακία.** V 158, 12. 161, 5. 194, 3 (coni. ἀνανδρία). V 161, 12 (coni. ἀκρασία). V 272, 13 ὑπὸ τῆς ἐμφύτου μαλακίας ἀλλασκεσθαι.
- μαλακίζεσθαι.** VI 152, 2 οἷδ' ὅτι μαλακίζομαι πρὸς θάνατον. V 267, 15 πρὸς ἄς (sc. ἰδέας) οἱ μὲν ὀλιγόφρονες μαλακίζονται. II 313, 4 μηδέποτε, ὡς διάνοια, μαλακισθεῖσα. V 267, 22 ὑπ' ἀνανδρίας κατέπεσον μαλακισθέντες. IV 243, 11 οὐ χάριν οὐ μαλακιστέον.
- μαλακός.** I 13, 12 (αὔραι). III 260, 26 (δαίτια). III 232, 1 ἔδαφος. VI 127, 3 (μανία). V 337, 3 (προτροπαί). VI 175, 27 (σῶμα καὶ ψυχὴ). I 211, 8. III 267, 22 (ὑπνος). V 125, 20 (ὑψηλήσεις). — I 125, 32 τὸ τραγὺ καὶ μαλακόν. I 98, 9 ὑπὸ <τοῦ> τραγέος καὶ μαλακοῦ ἡ ἀφή (διατίθεται). VI 222, 12 πρὸς τὸ μαλακώτερον. II 278, 10 τὰ μαλακὰ καὶ σκληρά. I 91, 28 πῶς δὲ αὐτὰ τὰ μαλακὰ καὶ τραγέα (νοῦς δοκιμάζει), εἰ μὴ δι' ἀφῆς; IV 34, 7 ἐν μαλακοῖς καὶ θερμοῖς. IV 52, 23 ἃ μαλακὰ καὶ σκληρὰ ἡ τραγέα καὶ λεία. — III 231, 12 μαλακῶς.
- μαλακότης.** I 20, 18 μαλακότητος δὲ καὶ σκληρότητος (ἀφή δικάζει). IV 31, 12 μαλακότητι καὶ θρύψει.
- μαλθακός.** III 231, 14 (κόμμα). II 194, 3 (ψυχῆς τόνοι). III 118, 21 ψυχοὶ τόνοι.
- μαλθαττεῖν.** II 61, 12.
- μάμμη.** V 154, 1.
- μανδραγόρα.** VI 58, 4.
- μανθάνειν.** V 77, 9 τὸ διδάσκειν καὶ τὸ μ. τελετάς. III 148, 4 οἷον ἀρχὴ τίς τοῦ μ.; II 34, 1 cf. I 261, 9. II 144, 7 παῖς ἄρτι τοῦ μ. ἀργόμενος. IV 73, 15 τοῖς βουλομένοις μ. II 295, 22 ἅτε ἱκανὸν διδάσκειν καὶ μ. οὐ δεόμενον. IV 6, 3 γλίσχεται μ. VI 126, 18 τὰ δ' ἐναντία μ. οἰστανται. VI 165, 19 πάρεστι ὁ διδάσκαλος τοῦ μηκέτι μ. ὀφειλοντος. IV 149, 1 ἡ οὐκ μανθάνει ἐκ τῶν γινομένων; III 141, 12 οὐ τὰ αὐτὰ παιδεύς καὶ ἀνδρες μανθάνουσιν. II 71, 4 μανθανέτωσαν οὖν πάντες οἱ τοιοῦτοι τὰ ψευδῆ. I 86, 7. 140, 11. II 31, 5. 32, 25. 33, 16. III 85, 1. 25. 86, 8. 97, 3. 98, 4 sq. 174, 11. 185. 194, 6. V 347, 1. 349, 22 (ὁ μανθάνων). II 39, 23 (Ῥαχὴλ) μαθούσα. I 142, 31 τὸ μανθάνον τοῦ αὐτομαθοῦς (ἐλαττόν ἐστιν). III 174, 18 ὥς γὰρ τὸ εὐφυὲς ἄμεινον τοῦ μανθάνοντος.

III 174, 7 μανθάνοντες δ' ἴδιον ἀκούειν.
 III 154, 14 λυσitelēs γάρ τῃ μανθανούσῃ.
 I 228, 11. III 153, 7 (οἱ μανθάνοντες).
 III 28, 19 μανθάνοντες, διδάσκοντες). V
 372, 2 μανθάνοντες, ὅτι ... III 255, 3
 πρὸς τὸ λυσitelēs τῶν μανθάνόντων. I
 204, 15 οὐ γὰρ ὀλίγος ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν
 ἐξ ἀκοῆς καὶ ὑψηλῆς μανθάνόντων.
 V 240, 19 κἀν τῶν ἀτομοτέρων τις ...
 προσέρχεται μαθησόμενος. IV 295, 12
 ἀγὼρ παρ' αὐτῆς (sc. φύσεως) μαθησόμενοι.
 II 107, 16 μὴ μαθησομένοις διαφορὰν κτηνο-
 τροφίας καὶ ποιμενικῆς ὑψηλίσται. III
 23, 22 τὸν πόθον οὖν. ὃ κέχρηται πρὸς τὸ
 μαθεῖν. I 260, 24 πρὸς τὸ μαθεῖν ἐτοιμότητα.
 II 28, 24 (ψυχῇ) πρὸς τῷ μαθεῖν νονί
 ... γεγεννημένην. II 30, 14 ὅπως τὴν
 τοῦ μαθεῖν διψὸν ἀκέσται. IV 13, 9
 τοῦ μαθεῖν καὶ ἀσκήσαι. VI 66, 10 τὸν
 ... τοῦ μαθεῖν ἕμερον. I 98, 6 μαθεῖν
 δὲ ἐκ τῆς ἐναργείας ῥάδιον. I 260, 21
 λαβὼν ὁρμὴν ἐκούσιον εἰς τὰ ἀμείνω μα-
 θεῖν. III 8, 2 cf. 5, 13 οὐ πείσομαι μα-
 θεῖν τι πλεόν ἀξίων. III 9, 7 δ' γὰρ λοι-
 πὸν ἐπιζητῶ μαθεῖν τε καὶ κτήσασθαι.
 III 44, 9 δι' οὗ συνέβη μαθεῖν, ὅτι ...
 III 111, 23 ποθεῖς γὰρ ἴσως δὲ τοῦτο
 μαθεῖν. III 111, 25 παρὰ τῶν εἰδόντων
 μαθεῖν σπουδάζαντες. III 146, 1 παρ'
 αὐτοῦ μαθεῖν τοῦ θεοῦ, τίς ἐστὶν ὁ θεός.
 IV 282, 9 τὸν ὄντα ὄντως ... οὐ σπου-
 δάζοντες μαθεῖν. V 9, 21 ἡ περὶ τὸ βού-
 λεσθαι μαθεῖν σπουδῇ. V 11, 7 περὶ σοῦ
 (sc. θεοῦ) σπεύδων μαθεῖν. VI 221, 24
 βουλόμεθα μαθεῖν, τίσι γρη῏σθε περὶ τῆς
 πολιτείας δικαίους. III 8, 8 τὴν γὰρ
 οὐδένειαν ... μετρεῖν ἔμαθον. III 17, 14
 παθοῦσα δ' ὡς ἄφρων καὶ νήπιος παῖς
 ἔμαθον. ὡς ... III 93, 4 ἔμαθον γάρ.
 III 276, 12 πείθεσθαι γὰρ ὡς δεσπόταις
 οἰκέτης ἔμαθον. V 110, 17 ἔμαθον δὲ πα-
 ρὰ τῆς πανσόφου ταῦτα φύσεως. I 179, 2
 εἰ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔμαθες, ὅτι ... I 266, 13
 ὁ τοίνυν Ἀβελ τέχνας μὲν λόγων οὐκ
 ἔμαθε. I 273, 17 τὸν μνήμονα ὦν ἔμαθεν.
 II 30, 9 ἔμαθε γὰρ ἡ ἀσωμάτων ἐρώσα
 ὅλον ἀποδύεσθαι λογιζομῶ τὸν ἀσκόν.
 II 21, 27 σταθρὸν οὐδὲν ὁ ἄφρων λέγειν
 ἔμαθε. III 80, 11 ἡ ... ψυχῇ καρποφορεῖ
 ἂ ἔμαθεν. III 94, 21 δόγμα ὁ τοῦ φιλομα-
 θοῦς παῖς ἔμαθεν. III 171, 22 ὦν ἔμαθεν
 ἀπρὲς ἐπειλημμένος. III 201, 6 ὁ νοῦς
 ἡμῶν νοεῖν ... ἔμαθε. III 203, 9 ὅπερ
 ἔμαθε. III 259, 2 ὡς ἔμαθεν οὐκ εἰδώς.
 III 276, 8 ὁ παθὼν ἀκριβῶς ἔμαθεν, ὅτι
 ... VI 6, 9 ἔμαθε γὰρ ἀλογεῖν ἐπιταγ-
 μάτων. III 19, 12 ψυχῆς γὰρ τρόπους
 ἱγνῆλατεῖν οὐκ ἔμαθετε. III 139, 9 αἱ
 δὲ ἰδοῦσαι ... ἔμαθον μὲν δ' ἔπαθον.

I 205, 11 ἵνα μάθης, ὅτι ... III 188, 18
 ἵνα ... μάθης, οὐκ ἄλλως αὐτῷ γενέσθαι
 ... τὴν τροπὴν. I 108, 14 ἐάν μάθῃ,
 ὅτι πάντα τὰ ἄλλα τρέπεται. V 215, 22
 ἵν' ἐκ τοῦ παθεῖν μάθῃ τὰς ... ἐνστάσεις.
 III 216, 5 οὐχ ἵν' ὡς παρὰ συγγραφέως
 ἱστορικοῦ μάθωμεν. I 184, 4 μάθοις δ'
 ἂν σαφέστερον. VI 12, 7 μάθοι δ' ἂν τις
 τὴν ἐλευθερίαν. I 124, 13 μάθε ὅτι ...
 II 57, 1 μάθε δ' εἰ θέλεις, ὡς διάνοια.
 IV 145, 8 εἰ δ' ὄντως ἄγνοεῖ, μαθεῖτω.
 II 49, 12 μαθέτωμεν διὰ πάντες οὗτοι.
 III 203, 11. 241, 16 (ὁ μαθὼν). I 156, 18
 μαθὼν παρὰ Μωυσέως διδάγμα. II
 79, 18 μαθὼν παρὰ Μωυσέως ἀποκρινοῦ-
 μαι. I 277, 25 χρησάμην μαθὼν (Μωυσέως).
 II 306, 22 μαθὼν ἀκριβῶς ἑαυτόν. III
 58, 3 ὅτι θηρεύει μὴ μαθὼν, ἀλλὰ φύσει
 κινούμενος τὸ πάθος. III 257, 12 ὁ
 ἀσκητὴς μελέτῃ συνεχεῖ μαθὼν, ὅτι ...
 III 274, 24 ἀλλὰ μαθὼν, ὅτι ... V
 134, 18 σιτίων γάρ τις καὶ ποτῶν μαθὼν
 ἀλογεῖν. V 231, 7 ὁ γὰρ ταῖς περιουσίαις
 ... μαθὼν μὴ ἐντρέχειν. V 346, 2 οὐ
 παρ' ἑτέρου τινὸς μαθὼν. VI 165, 22
 παρὰ τίνι μαθὼν τὰ ἀρχικὰ ἔγωγε οὐκ
 οἶδα. III 258, 15 (ψυχῇ) τάχα γὰρ μα-
 θοῦσα ἀγελαρχήσεις. I 281, 18 οἱ μαθόντες
 λέγειν μεμαθήκεναι καὶ ἡσυχαίνειν (δο-
 κοῦσιν). III 274, 29 ἀλλὰ μαθόντες καὶ
 παιδευθέντες (τὸν κύριον προσκυνεῖν).
 IV 137, 10 ἵνα μαθόντες διαφορὰν ...
 προσαναδιδάχθωσιν. IV 266, 13 μαθόντες
 οὐκ ἔγνωσαν. II 305, 26 μαθόντες ἀπό-
 λειψιν τοῦ θνητοῦ χρηματίζεσθαι. III
 139, 3 εὖρον μαθόντες ῥῆμα θεοῦ. VI
 240, 2 τῶν μὲν ὑπακούειν μαθόντων. VI
 139, 9 ὡς οὐκ ὀψὲ μαθόντων εὖσεβειν.
 IV 193, 20 τοὺς μὲν μαθόντας ἀδικεῖν.
 V 230, 20 ὡς ἡγεμονίδα μεμαθήκεναι
 τοῖς σωφροσύνης νόμοις πεῖθαρχειν. I
 219, 10 (Ἰακώβ) μεμάθηκε δὲ ταῦτα πα-
 ρὰ τῷ πάππῳ. IV 166, 4 ἄνω γὰρ
 μεμάθηκε βλέπειν. VI 176, 11 ἀρὰ γε
 ἥδη μεμαθήκαμεν ἐκ τούτων, ὅτι ...
 III 237, 12 σοφοὶ ... ἄνω φοιτᾶν ἀεὶ
 μεμαθηκότες. VI 63, 2 μεμαθηκότες
 ... ἔραν ἀληθείας.

μανία. VI 127, 1 μεμνηνός ... Καραβᾶς
 οὐ τὴν ἀργίαν καὶ θηριώδη μανίαν ...,
 ἀλλὰ τὴν ἀνεμμένην καὶ μαλακωτέραν.
 VI 95, 9 ἀθεραπεύτω μανία κεκρατημένος.
 III 146, 22. 163, 11 (ἐνθεος). II 86, 2.
 III 258, 12. 259, 9 (θεοφόρητος). — III
 60, 21 (θεοφόρητος) cf. conl. ἐκστασις).
 III 57, 3, 60, 15 cf. 284, 28 ἐνθεος κατο-
 κωχῇ τε καὶ μ. V 178, 2 ἐκστάσεις γὰρ
 καὶ παραφροσύναι καὶ ἀφόρητοι μανίαι.
 VI 3, 3 παράλογα καὶ γέμοντα πολλῆς

ἀναισχυντίας ἢ μανίας. II 102, 17 συνουσίας ἡδονὴ μανίαν ἔκτοπον καὶ οἰστρον ἀνεπίσχετον καὶ λύτταν ἀργελεωτάτην ἐπιφύρουσα. VI 146, 2. 172, 27. 180, 8 (coni. λύττα). V 228, 4 (ἡ ἐπιθυμία) οἰστρον καὶ μανίαν ἀκάθεκτον ἐγκατασκευάσασα. V 118, 10 μανίαν ἐξηγριωμένην οἰστρον χυλεπὸν μᾶλλον δ' ἀδύνατον ἰάσασθαι. II 163, 7 μανίας καὶ παραφροσύνης αἴτιος ... ὁ οἶνος. V 89, 6 coni. φρενοβλάβεια. II 194, 12 τουτέστιν οὐκ ἀκούσιον ἐνδεδεγμένων μανίαν, ἀλλ' ἐκουσίῳ φρενοβλαβείᾳ βεβαχγευμένων. II 162, 25 φάρμακον ... μανίας γούν ἄκρατον εἶναι αἴτιον συμβέβηκε. II 163, 1 διὰ τί δ' οὐγὶ καὶ μανίαν λεκτέον θάνατον. IV 289, 8 μανίας γὰρ ἀθεράπευτον τὸ ἔργον. III 217, 6 οὐκ ὑπερβολὴ μανίας; V 15, 1 ἐνιοὶ δὲ τοσαύτῃ κέχρηται μανίας ὑπερβολῇ. VI 189, 17 μανίας ἐγγύς ἐστιν. VI 191, 10 οὐ μ. παραπολέσθαι.

μανιώδης. IV 76, 19 (αὐθάδεια). VI 49, 17 τὸ ἔργον. III 56, 20 λύττα. III 212, 16 οἰστροι. — VI 56, 16 παρακινήματιόν τι καὶ μανιώδες. I 183, 13 τὸ μανιώδες.

μάννα. IV 272, 4 cf. III 108, 12 οὐρανοῦ μὲν ὄντος τροφᾶς τὸ καλούμενον μ. I 238, 4 οἱ τροφῇ θεῖα τὴν ψυχὴν τραφέντες τῇ λεγομένῃ μ. I 149, 13 καὶ ἐπὶ τοῦ μ. οὐν καὶ ἐπὶ πάσης ὠρεῶς. — All: I 151, 28 cf. II 107, 28 sq. τὸ γὰρ μ. ἐρμηνεύεται „τι“, τοῦτο ἐστὶ τὸ γενικώτατον τῶν ὄντων. I 285, 3 τὴν πέτραν ταύτην ἐτέρωθε συνωνυμίᾳ χρώμενος καλεῖ μ., τὸν πρεσβύτατον τῶν ὄντων λόγον θεῖον, ὃς ὀναμάζεται γενικώτατον τί. III 19, 2 εἰς τὸ μ. ἀφορᾶν, τὸν θεῖον λόγον, τὴν οὐράνιον φυγῆς φιλοθεάμονος ἄφθαρτον τροφὴν. III 44, 5 τὴν οὐράνιον τροφὴν — σοφία δὲ ἐστὶν — τῆς φυγῆς, ἣν καλεῖ μ., διανέμει ... θεῖος λόγος.

μανός. VI 105, 2 (πῦρ). II 248, 18 τὸ μανόν.

μανότης. II 205, 27. III 209, 4.

μαντεία. V 16, 7 μαντεῖαις καὶ κληδόσι καὶ πύθαισι εἰκασίαις. IV 183, 4 ἐπ' οἰωνούς δὲ καὶ μαντεῖας ἐτράπετο. IV 183, 6 ἀνὴρ ... ἐπὶ μαντεία περιβόητος Μεσοποταμῶν οἰκῶν. II 305, 17 (αἱ) διὰ τῶν ὀνείρων (μαντεῖαι). II 93, 17 οἰωνοὶς καὶ ψευδέσι μαντεῖαις ἐπόμενος (Βαλαάμ). II 259, 24 ἡ διὰ ἐνθουσιασμοῦ μ. νηφούση σοφία (ἐστὶ πολέμια). VI 178, 17 κατὰ μαντεῖαν τῶν ἐξαπιναιῶν κακοπραγίων.

μαντεύεσθαι. I 176, 17 περὶ ὧν οὐκ

οἶδε μ. IV 83, 16 μαντεύεται ... ἡ ψυχὴ μου. IV 100, 16 τῆς φυγῆς ἥθη τι μαντευσμένης ἀβούλητον. V 155, 1 τῶν βασιλέων ... μαντευσμένων. I 164, 2 μάντην ἀπόλαυσιν ἐμαντεύσατο.

μαντική. IV 187, 7 τὰ μαντικῆς εἶδη. V 15, 12 οὐδενὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς ἐξ χρησθῆαι (Μωυσῆς). IV 185, 21 (ἐντεχνος). V 16, 11 ἐπὶ θυτικὴν καὶ τὰ ἄλλα εἶδη τρέπονται μαντικῆς. V 219, 20 ὅσοι ἄλλοι μαντικὴν ἐκπονοῦσι τὴν σὺν τέχνῃ κακοτεχνίαν. V 220, 4 τῶν δὲ τὴν παράσημον καὶ βωμολόχον μαντικὴν ζηλούντων. V 220, 19 μαντικὴν μὲν ἐπεψευσμένων τεχνάζοντες. IV 187, 20 οἰωνῶν ἀλογοῦσι καὶ πάντων τῶν κατὰ μαντικὴν. IV 188, 4 οὐτῷ τὰ τῆς μαντικῆς ἀπαντᾶσαι.

μαντικός. III 191, 26 (σοφιστεία). VI 153, 11 μαντικώτατον γὰρ ἡ ἐκάστου ψυχῆ.

μάντις. VI 175, 15 Ἀπόλλων. II 290, 15. IV 185, 13. 187, 5. 10. 188, 7. 193, 5 (int. Bileam). I 178, 13 τοὺς μὲν ὡς ἀγαθοὺς μάντις ἀποδέχεται.

μαρμαρυγή. II 74, 1 cf. V 344, 11 ἡ ὅσις μαρμαρυγαῖς τῶν ἀκτίνων ἀμυδρωθεῖσα. I 2, 9 κάλλη καὶ ταῖς μαρμαρυγαῖς τὰς ... ψυχὰς ἐπισκιάζοντα. I 24, 7 ὡς ταῖς μαρμαρυγαῖς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα σκοτοδιναῖν. V 10, 6 cf. VI 2, 8 ὡς τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ταῖς μαρμαρυγαῖς σκοτοδιναῖν.

μαρτυρεῖν. I 159, 2 οὐκ ἐστὶν ὑπάτιον
× ἑαυτῷ μ. τὸν θεόν. II 206, 13 τὸ δὲ μὴ ἑαυτῷ μ. ἱκανόν. V 219, 3 τὰ ψευδῆ μ. II 255, 19 ἀκοῇ μὴ μ. V 223, 2 μὴ μ. ἀκοῇ. I 158, 28 εἰ δὲ ὁμνῶσιν ὁ θεός, ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. I 120, 8 ὃς θεῷ μόνῳ τὸ πάντα δύνασθαι μαρτυρεῖ. I 270, 13. II 45, 5. 237, 26 et passim: μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ. III 286, 16 μαρτυρεῖ δέ μοι τις τῶν πάλιν προφητῶν. IV 19, 21 μαρτυρεῖ δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ ἡ τοῦ ὀνόματος ὑπαλλαγή. I 255, 10. II 27, 2. III 294, 11 et passim: μαρτυρεῖ Μωυσῆς vel Moses int. VI 77, 15 Ἀριστοτέλης ταῦτα μαρτυρεῖ. V 66, 6 μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ νόμος. I 141, 23 μαρτυρεῖ δὲ μου τῷ λόγῳ ὁ ἱερώτατος χρησμός. VI 102, 7 μαρτυρεῖ δὲ τὰ παρ' ἡμῖν. IV 118, 8 μαρτυρεῖ δὲ τὸ μὲν κάλλος τοῦ σώματος ἔρωσ. V 66, 5 μαρτυρεῖ μὲν πως καὶ ἡ ἐνάργεια τρανήν παρέχουσα πίστιν. II 107, 24 οἱ γε οὐχ αὐτοῖς μόνοις τὴν προαίρεσιν τοῦ βίου τούτου μαρτυροῦσιν. V 83, 12 ὡς μουσικοὶ καὶ ποιητὰ μαρτυροῦσιν. IV 59, 9 μαρτυροῦσιν οἱ χρησμοί. VI 183, 15 καὶ μαρτυροῦσι ναοί,

προπόλαια κτλ. II 118, 16 κἀν πάντες ἄνθρωποι μαρτυρῶσιν. IV 289, 21 τὰ ψευδῆ μοι μαρτύρει. I 101, 12 τίς ὁ μαρτυρῶν ταῖς φιλαρέτοις διανοίαις ἐστί. I 240, 8 ὁ μαρτυρῶν, παρόσων μαρτυρεῖ, κρείττων ἐστί τοῦ ἐκμαρτυρουμένου. V 218, 16 ὁ δὲ τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν μᾶλλον ὑπαίτιος. I 160, 33 (Μωυσῆς) μαρτυρῶν τῇ τοῦ ὄντος χάριτι. V 218, 21 τοῦ δὲ μαρτυροῦντος μὴδὲν ἐπ' αὐτῷ προπεπονθός. IV 256, 12 θεοῦ μαρτυροῦντος. I 199, 20 χρησμοὶ γάρ ... οἱ μαρτυροῦν-τές εἰσι. V 222, 16 τοῖς ἀκοῇ μαρτυροῦσι. VI 138, 16 μαρτυρήσω δὲ καὶ αὐτός. I 99, 22 ὅτι δὲ ὁ γεννῶν ὁ θεός ἐστι, μαρτυρήσει ἐπὶ τῆς Λείας. I 121, 8 μαρτυρήσει Μωυσῆς. I 148, 14 cf. 161, 21 μαρτυρήσει διὰ πλειόνων ὁ ἱερός λόγος. I 269, 13 μαρτυρήσει δὲ τὸ χρησθὲν λόγιον. I 161, 28 μαρτυρήσει δὲ ὁ αὐτός λέγων ὧδε. I 156, 27 διὸ καὶ μαρτυρήσει, ὅταν φῇ. I 285, 25 μαρτυρήσει δ' ἡ Νῶε γένεσις. I 159, 3 τίς γάρ ἂν ἄλλος γένοιτο ἱκανὸς αὐτῷ μαρτυρῆσαι; II 231, 21 ὡς ἀνθρώποις μόνις μαρτυρη-σαι τὸ ὁμόφωνον. IV 133, 17 δι' ἐνὸς ἔργου πάντ' ὅσα τῶν εἰς καλοκάγαθIAN μαρτυρήσας. I 117, 20 (τοῦ θεοῦ) μαρτυρήσαντος αὐτῇ (sc. ψυχῇ) μετανάστασιν. IV 289, 7 ἀφικόμενός μοι μαρτύρησον. I 180, 3 οἷς ἀρετὴν μεμαρτύρηκεν ὁ νομοθέτης.

μαρτυρεῖσθαι. I 159, 24 πιστοῦ-σθαι καὶ μ. λόγῳ θεῷ. I 101, 10 μαρτυρεῖται ὑπὸ θεοῦ, ὅτι ... I 144, 9 ἐν ἐτέροις μαρτυρεῖται αὐτῷ. II 17, 11 τοῖς ... ἀσκηταῖς ... ἡ ἐκούσιος αἵρεσις τάχα τοῦ μαρτυρεῖται. II 26, 19 ὦν οὐδὲν βέβαιον ... ὑπὸ τοῦ πάντα ἐξελέγχοντος αἰῶνος μαρτυρεῖται. VI 39, 9 ὑπὸ τῶν παλαιωτέρων ... πόλεων τε καὶ ἐθνῶν μαρτυρεῖται. I 164, 6 καὶ Μωυσῆς ἄρχει μαρτυρούμενος ὅτι ... I 123, 12 σοφία μαρτυρουμένη ὑπὸ θεοῦ. II 17, 21 μαρτυρουμένης ἐν ἅπασι <τοῖς> λεγθεῖσι διανοίαις. II 18, 10 sq. τὴν οὖν Ἀδὰ ... τὴν μαρτυροῦσαν τε τοῖς φαύλοις καὶ μαρτυρουμένην ἐν ταῖς πρὸς ἕκαστα αὐτῶν ἐπιβολαῖς. IV 239, 23 αὐτίκα μαρτυρηθήσεται. IV 266, 16 τὸ φιλάληθές μοι μαρτυρηθήσεται. IV 57, 18 ἔπαινος αὐτῷ χρησμοῖς μαρτυρηθεῖς. IV 262, 23 λογίμῳ μαρτυρηθέντι διὰ σημείου τινὸς ἐναργεῶς.

μαρτυρία. I 158, 27 cf. 159, 1. 24. 240, 5. II 150, 1. IV 288, 7. V 87, 17 ἔρχον εἶναι μαρτυρίαν θεοῦ περὶ πράγματος ἀμφισβητουμένου. I 286, 15 κατὰ τὴν Σάρρας ἀψευδῆ μαρτυρίαν. III 2, 1 ἀψευδῆς

ἐστὶν ἡ τοῦ προφήτου μ. II 168, 20 (αἱ ἔντεχνοι ἀποδείξεις). ὦν μία ἐστὶν ἡ διὰ τῶν μαρτυριῶν. IV 56, 17 μαρτυρίαι δὲ τούτων ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις κατὰκείναι. V 353, 20 μ. δὲ σαφῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνάκειται γράμμασι. II 156, 15 τὸ σαφές οὐκ ἐκ τῆς ἐτέρου μαρτυρίας ... πιστοῦμενος. IV 111, 8 δυσὶν ᾗδ' μαρτυρίαις σημειωσάμενος. II 276, 23 εἰς μαρτυρίαν πίστεως ἦν ἐπίστευσεν ἡ ψυχὴ θεῷ. VI 103, 24 πίστεων δὲ τοῖς οὕτως ἐμφανέσι πρὸς μαρτυρίαν ὡς ἀδολουμένους οὐδεμία χρεῖα. II 18, 13 εἰ γὰρ τῇ μαρτυρίᾳ χαίρεις ὦν τύχη. I 199, 19 λόγους τε ἀληθείας καὶ μαρτυρίας. V 220, 24 ἐνὸς μαρτυρίαν μὴ προσιεσθαι. — All: II 17, 16 Ἀδὰ ... ἥτις ἐρμηνεύεται μ. I 117, 18 (τὸ ὄρος Γαλαὰδ) ἐρμηνεύεται δὲ μετοικία μαρτυρίας.

μαρτύριον. I 101, 11. 294, 17. II 197, 4 σκηνὴ μαρτυρίου. I 191, 27 τοῦ καμῆτου μ. ἐναργέστατον αἰ ἐτήσιος ὦραι. VI 81, 15 μαρτύρια δὲ καὶ τὰ ἐν Ἱμαίῳ. VI 81, 15 τοῦτο ... παρὰ Πλάτωνος ... μ. εἰλή-φθω. III 179, 17 ἡ δὲ Θάμαρ ... τὰ δὲ σύμβολα καὶ τὰ μαρτύρια διαθρήσασα. V 239, 20 τὰ τῶν μαρτυρίων ἐπὶ πλεόν ἀπορμηκύνων.

μάρτυς. IV 88, 22 μάρτυρες τῶν ἐνυπνίων οὐκ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ καὶ πόλεις. I 265, 23 cf. VI 26, 10 μ. δὲ ὁ βίος τούτου. II 13, 9 τὸν βουόνον τούτον ὁ ἀσκητῆς ἱακῶβ ... μάρτυρα καλεῖ. IV 7, 19 μάρτυρες δὲ τοῦ λεγθέντος αἱ ἐν ἡμῖν δυνάμεις (ἐξ). VI 21, 9 μ. δὲ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ βάρβαρος. II 259, 4 μ. δὲ μία μοῖρα τῆς οὐρανίου πυρὸς ἡλίου. I 30, 19 μάρτυρες δ' ἡνίοχοι καὶ κυβερνήται. I 174, 9. II 150, 2. 197, 5. 290, 25. IV 117, 16. 267, 7. 288, 8. 289, 14. V 87, 17. 147, 21. 216, 9. 16 (θεός, vel deus int.). I 270, 2 μ. δὲ Ἀάμεγ. I 289, 11. II 189, 3. 269, 3. III 28, 11 (Μωυσῆς). VI 109, 3 μάρτυρες δ' αἱ νήσων εὐδοκίμωταται. I 208, 4. II 13, 1 μ. ὁ νομοθέτης. IV 15, 15 μάρτυρες δὲ οἱ νομοθέται. II 26, 25 μ. δ' ὁ νόμος. II 13, 10 ὁ νόος ἐκάστω μ. ἐστίν. II 240, 19 cf. 255, 18 (ὁ ψις πρὸ ὁκοῆς σαφέστερος μ.). VI 28, 10 μάρτυρες εἰσι ποιηταὶ καὶ συγγραφῆς. I 280, 25 ὦν μ. ἡ ποιητῶν καὶ συγγραφῶν πληθὺς. IV 228, 4 μ. δὲ τοῦ δηλουμένου καὶ ὁ τόπος ἐναργέστατος. V 9, 22 μάρτυρες δὲ οἱ μὴ χεῖλεσιν ἀκροῖς γευσάμενοι φιλοσοφίας. I 196, 3 cf. III 306, 1 ὁ χρησμός ἀληθῆς μ. λέγων ὧδε. III 294, 3 οἱ ἀπευδῆστοι μάρτυρες ἱερὸν χρησμοί. — VI 130, 11 αὐτὸς γενόμενος

τὰ πάντα, κατήγορος, ἐχθρός. μ., δικαστής. V 14, 4 τὰ πάντα γεγενῆσθαι, βουλευτάς. δικαστάς, ... κατηγόρους, μάρτυρας. II 295, 7 μὴ νομίζετε κριταὶ τῶν ἄλλων ἢ μάρτυρες ἀψευδέστατοι ποτε γενήσεσθαι. I 263, 18 (ὁ ἀθηναῖος ἀνθρωπος) μάρτυρος ἢ κατηγόρου λαβὼν τάξιν. I 240, 7 (ὁ θεός) μάρτυρός γε μὴν οὐδενός δεῖται. I 122, 18 ἐξαπλώσω πάσας τὰς πράξεις θεῷ μάρτυρα καλῶν καὶ ἐπίσκοπον ἐκάστης. IV 300, 9 ἐπὶ μάρτυρας καταφεύγουσιν. V 217, 17 μάρτυρι χρώμενος ἐκείνῳ. V 216, 4 τοὺς θεασαμένους ἔχει μάρτυρας. V 149, 7 καλῶ δὲ μάρτυρας. VI 209, 10 τί μοι ξένους καλεῖν μάρτυρας. IV 42, 22 μάρτυρας ἐπαγόμενος ὦν εὐδέβει. IV 105, 17 μηδὲνα μάρτυρα παραλαβάνων. VI 190, 8 οὐ γὰρ ἕνεκα τοῦ διὰ μαρτύρων κλαίειν. V 221, 3 <ἐν> χρῆσθαι μάρτυρι. I 289, 14 ἐπιδείκνυμεν ... οὐχ ἑτέρῳ χρώμενοι μάρτυρι. II 20, 27 ἄξιον δὲ πρᾶγμα δοκιμάζεται διὰ τριῶν μαρτύρων. V 82, 21 ἀψευδέστατοι δ' οἱ πεπιτηρωμένοι μάρτυρες. V 221, 5 τί γὰρ μᾶλλον τῷ μάρτυρι ... συναινέτον; VI 149, 22 μάρτυρας ποιοῦμενοι τῆς εἰς τὴν νῆσον ἀφίξεως.

μαστεύειν. II 40, 11. III 175, 21.

μαστός. I 12, 11 διὸ φλέβας μαστοῖς δοικυίας ἐπλημμύρει. I 46, 3 πάσῃ μητρὶ ... ἢ φύσις πηγάζοντα ἀνέδωκε μαστούς. II 65, 4 διὰ τινων ἀραυῶν πόρων, οἱ τοῖς ἐν γυναιξὶ μαστοῖς ἀναλογοῦσι. I 46, 10 γῇ ... ἀνέδωκεν ἢ φύσις οἷα μαστούς ποταμῶν βρεῖθρα.

μαστροπεύειν. I 58, 7. 193, 1.

μαστροπός. I 58, 7. III 116, 17.

ματαιάζειν. I 178, 7. 295, 5. II 259, 18. III 258, 13.

ματαιοπόνος. VI 86, 1.

μάταιος. V 222, 11, 15 (ἀκοή). I 177, 21 (λαός). I 156, 5 ὁ λέγων. I 99, 14 ὁ νομίζων. I 274, 24 ὅχλος. V 222, 13 (ῥήσεις). III 256, 17 μ. δ' ὅστις μὴ θεῷ στήλῃν ἀνατίθῃσιν. — I 234, 15 μάταιος (sc. ἐστίν). III 39, 15. IV 280, 10. 287, 17. V 85, 11 ἐπὶ ματαίῳ. I 231, 6 ὡ μάταιοι. V 222, 17 ματαιῶς. — All: II 259, 18. 290, 10 cf. I 177, 21. 274, 24 ἐρμηνεύεται Βαλαάμ.

ματαιότης. II 256, 3. 259, 23.

ματαιουργός. IV 147, 6 ἢ φύσις οὐ μ. μάχεσθαι. III 23, 16 μ. τοῦτο τῷ πεπιστευκέναι. I 88, 26 οὗτος ὁ θάνατος μάχεται ἐκείνῳ. I 139, 8 μάχεται ὁ λόγος τῷ πάθει. II 8, 12 φύσει δὲ μάχεται ἀγαθῷ κακόν. I 111, 26 μάχου δὴ καὶ σὺ, ὦ διάνοια, πρὸς πᾶν πάθος. I 83, 25 ἀντιβῆναι καὶ μαχεῖσθαι τῷ γένει τῆς

ἐπιθυμίας. I 155, 25 (ἡ ψυχὴ) πάθεσι καὶ κακίαις μαχομένη. II 266, 11 τὸ μαχόμενον. I 117, 33. 257, 4. II 6, 16. 197, 23. 235, 27 τὰ μαχόμενα. II 205, 6 μαχόμενα καὶ ἀσύμφωνα ... δνειράτα. II 38, 31 αἱ δύο θυγατέρες ... μαχόμεναι τῷ λόγοντι. II 298, 10 ἐκ ... μαχομένων δοξῶν. I 265, 10 cf. 274, 24 περὶ ἐναντιῶν καὶ μαχομένων δοξῶν. II 30, 21 ταῖς μαχομέναις κακίαις. I 202, 6 δύο τοῖνυν δόξας ... ἐναντίας καὶ μαχομένας ἀλλήλαις. I 203, 11 τὰς γὰρ μαχομένας δύο φύσεις. III 31, 9 εἰς μαχομένας ἐναντιότητας.

μάχη. II 241, 25 (coni. ἐναντιότης). II 139, 10 coni. ἐρίδες, φίλονεικίαι. II 239, 3 „ἡλίκον με ἔτεκες“ ..., ἀνθρωπον ἀηδίας καὶ μάχης. III 8, 4 οὐκ ἔχει τὴν ἄμικτον ἐν ἐμοὶ μάχην φόβος τε καὶ θάρσος. I 57, 6 ἐγκράτεια ... μάχην ἀκαθαίρετον ... ἐκφέρουσα πρὸς ἀκρασίαν.

μάχιμος. I 139, 14 (ὁ μὴ μ. λογισμός). II 218, 1 τὸ μάχιμον καὶ ἡγεμονεῖον.

μαχλάς. I 58, 6 ἡδονή. III 143, 4 πεπορευμένη ψυχῇ.

μάχλος. I 213, 4 cf. 58, 6 μ. (ἡδονή).

μεγαλαυχεῖν. V 255, 19 τί δει μ.; III 183, 5 εἰς πίστιν τοῦ μὴ μ. II 74, 16 εἰ καὶ σφόδρα μεγαλαυχοῖεν. III 178, 23 καὶ εἰ τοῖς βασιλείοις σκήπτροις ἐκεῖνος ἐφιδύροισι μεγαλαυχῶν. II 147, 6 μηκέτι νῦν ... μεγαλαυχεῖτωσαν. I 289, 11 ἐφ' οἷς οὐ μεγαλαυχητέον.

μεγαλαύχημα. V 373, 6.

μεγαλαυχία. III 250, 19 τὸ κακὸν θεωμεσέσθαι. II 11, 22 οἱ ἀσεβεῖς, ἀθεότητος, φιλαυτίας, μεγαλυχίας ... ἑταῖροι. II 10, 28 ὅπερ ἐστὶ μεγαλυχίαν ἀποτίθεσθαι. I 189, 5 διὰ μεγαλυχίας. II 195, 5 οὐ διὰ μεγαλυχίας κενοῦ φουσηματος. I 149, 6. II 25, 11. 230, 17. 250, 22. III 233, 9 ὑπὸ μεγαλυχίας.

μεγάλυχος. I 151, 9 (πάθος).

μεγαλεῖον. IV 176, 9 πάντα αἰρωντες τῷ λόγῳ πρὸς τὸ μ. IV 126, 17 πρὸς τὸ μεγαλειότερον ἐξηρθαι. IV 185, 12 πάντα πρὸς τὸ μεγαλειότερον ἐπιιδόντα. — II 178, 21 τὸ μ. τοῦ ὄντος. V 332, 17 τὸ περὶ πάντα μ. τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἀβραάμ). I 264, 22 τὸ μ. καὶ ὑπερβάλλον ἐν ἅπασι τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ).

μεγαλόδωρος. III 108, 4 (θεός).

μεγαλόμικρον. IV 90, 15.

μεγαλόνοια. V 289, 2 (coni. κοινωνία, χρηστότης κτλ.). IV 181, 19 ἡ τῶν κατασκευασάντων ἀρχὴ καὶ μ. VI 50, 7 μεγαλόνοιαν δὲ ὀλιγωρίας προτιμήσαντες.

III 180, 25 κατὰ τὴν μεγαλόνοιαν τοῦ ... θεοῦ.
 μεγαλόπολις. VI 150, 1 (Ἀλεξανδρεία).
 I 6, 4. IV 67, 16. 212, 5. 281, 4. V
 9, 7 (ὁ κόσμος).
 μεγαλοπολίτης. I 50, 15.
 μεγαλοπρεπής. V 357, 5 ἀρετῇ. VI
 183, 17 ἔργα. II 88, 3 (ὑπόσχσεις). — I
 131, 7. 190, 19. V 351, 1 μεγαλοπρεπῶς.
 μεγαλουργεῖν. V 192, 13 αἰεὶ μεγαλουργοῦσι
 προσυπερβάλλοντες. VI 219, 4
 καινουργῶν καὶ μεγαλουργῶν ἀ μῆτε δρᾶν
 μῆτε λογίζεσθαι θέμις. V 127, 16 ὅσα
 μεγαλουργοῦντες ... ἡρέβουν. VI 152, 19
 αἰεὶ τινα καινὴν ἐπ' αὐτοῖς ἐμεγαλουργεῖ
 συμφορὰν. V 367, 19 ἀς (sc. συμφορὰς)
 μεγαλουργήσουσιν οἱ καιροί. VI 171, 16
 θαυμαστὴν ἐμεγαλούργησεν ἀντίδοσιν.
 IV 212, 16 ἀς (sc. τιμωρίας) ἐμεγαλούργη-
 σεν ἡ ... δίκη.
 μεγαλουργεῖσθαι. VI 195, 13 ὅσον
 τὸλμημα μεγαλουργεῖται σκεπτόμενος.
 IV 141, 11 ἡ μεγαλουργεῖσθαι ὅτις. V
 238, 11 τὸ τεράστιον τοῦ μεγαλουργηθέντος.
 V 132, 13 (ὑπόμνησις) μεγαλουργηθέντος
 ἔργου. II 259, 12 τῆς μεγαλουργηθείσης
 ἐπινοίας. IV 260, 4 ἀνατομὴ τῆς μεγα-
 λουργηθείσης οδοῦ. IV 135, 12 διὰ τῆς
 μεγαλουργηθείσης ὁψεως. IV 65, 9 αἱ
 τῶν μεγαλουργηθέντων φῆμαι.
 μεγαλουργήμα. IV 160, 2. 261, 12.
 μεγαλουργία. III 277, 23. IV 214, 5.
 μεγαλουργός. VI 133, 15. 191, 20.
 μεγαλοφροσύνη. I 213, 1. IV 206, 19.
 V 104, 13. 108, 6.
 μεγαλόφρων. V 323, 4 οἱ ἐπηλύται. V
 291, 4 (οἱ εὐποροί). VI 193, 7 μεγαλο-
 φρονέστερόν τι.
 μεγαλοφύες, τὸ. III 228, 1.
 μεγαλόφωνος. III 4, 15. V 326, 9.
 μεγαλῶνυμος. II 285, 9. 21.
 μέγας. III 48, 19 Ἡράκλειτος. I 3, 13.
 × II 137, 10. 225, 7. IV 249, 9. V 99, 5
 Μωσῆς. IV 119, 5 (ἀνὴρ ὁ πάντα μέ-
 γιστος int. Moses). III 174, 32 ὁ μ.
 int. Moses. VI 89, 3 Πλάτων. — I 40, 22.
 II 279, 24. V 324, 17 (ἀγαθά). III 35, 8
 μέγαν δὲ ἀνθρώπον τὸν κόσμον εἶναι. II
 140, 26 (ἀρεταί). III 288, 8 ὁ μ. ὄντως
 ἀρχιερεὺς. II 6, 15 (ὁ ἀφρων) μ. καὶ
 μικρός. II 92, 14 (βασιλεία). I 18, 22.
 24, 5. 31, 7. II 106, 2. 111, 3. 140, 14.
 296, 22. IV 160, 7. 282, 17. 307, 17. V
 181, 14. 237, 12. 289, 4. VI 6, 2. 39, 6
 (βασιλεὺς). II 147, 13 (βασιλεῖς). III
 22, 3 (διάνοια). II 64, 9 ἔργον. I 65, 7.
 II 75, 21 sq. 131, 1. 170, 7. V 60, 6. 13
 (εὐγῇ). II 15, 10. 78, 16. 96, 17 (ζημία).
 I 23, 10. 41, 4 ἡγεμῶν. I 45, 7 (θάλαττα).

I 177, 13. III 225, 1. V 74, 12 (θεός).
 III 295, 22. IV 51, 22 sq. 195, 5. 21.
 196, 13. V 39, 8. 187, 15. 188, 3. VI
 211, 17 (ιερεὺς). II 105, 4 (κακόν). II
 232, 23 (κακά). II 15, 1 (κακοπραγία).
 IV 213, 24 (κατακλυσμός). II 279, 20
 λέως, ὧν ἕκαστος μέγας εἰκότως ἐστίν.
 I 135, 13. 182, 3. 215, 21. 227, 8 (μυστή-
 ρια). II 170, 3 (νομοθέτης). I 255, 18
 (πληγῇ). I 274, 8 ταμεῖον. IV 28, 13.
 278, 5 (τελεταί). II 208, 15 (φρόνημα).
 IV 124, 17. 133, 15 φύσει. II 117, 18
 μεγάλη καὶ ἀρρήκτων φωνῇ. I 252, 16.
 II 112, 11. III 304, 9. IV 132, 25 (χείρ).
 II 99, 15 (φυγῇ). III 178, 20 τοῦτο
 μελίσσος καὶ τελειοτέρας φυγῆς. I
 136, 15. 284, 7 ἐν μεγάλῃ φησὶν ψῶδῃ. II
 26, 26. 37, 10 ἐν φῶδῃ μείζονι. — II
 206, 4 οἷον τὸ μικρόν παρὰ τὸ μέγα. III
 248, 14 τοῦ „διὰ“ πολλάκις ἐπὶ τοῦ με-
 γάλου τιθεμένου. II 251, 27 μέγα (φρο-
 νεῖν). IV 171, 8 τὰ ψῶδῃ ὄντι μέγала καὶ
 σπουδῆς ἄξια. IV 17, 16 τὰ μέγала ...
 ὑποτυπώσαι βραχυτέρων πολλάκις γνωρί-
 ζεται. IV 134, 12 ἀμύχανον γὰρ τὰ με-
 γάλα πρὸ τῶν μικρῶν τελεσθῆναι. I
 65, 5 μικρὸν τε καὶ μέγалаν (τὸ κράτος).
 II 25, 7 μικρὰ καὶ μέγала καὶ πάνθ'
 ἀπλῶς ἀνιφθῆναι δοκοῦσιν. II 24, 7 με-
 γάλα γὰρ καὶ μικρὰ ... οὐ τὸν αὐτὸν
 ἀν ἐρμηνεύσαι τρόπον. — I 142, 22.
 III 248, 15 μεγάλως.
 μέγιστος. I 17, 19. 188, 7. 216, 17.
 259, 4. II 4, 8. 61, 3. 103, 11. 150, 22.
 157, 4. III 68, 24. IV 192, 19. V 81, 15.
 204, 2. 276, 19. 297, 17. 324, 16 (ἀγαθόν).
 I 214, 8. 243, 4. II 148, 7. V 316, 16
 (ἀγαθά). V 327, 21 ἄγος. IV 71, 2.
 297, 1. V 95, 3 (ἀδίκημα). I 290, 27
 ἐν αἰτίαις καὶ ἐγκλήμασι μεγίστοις. II
 47, 18 αἷτιον. II 312, 15 (ἀνθρώπος, ὁ
 κόσμος). I 54, 1. IV 14, 19 (ἀρετῇ).
 II 148, 24 (ἀρεθμός). II 144, 14 (ἀρχή).
 I 196, 1 αὐχμημα. I 260, 17 ἄχθος. IV
 145, 14 δυνάμεις (θεός). V 74, 7 (δυνά-
 μεις). I 103, 21 ἐγκύμιον. II 87, 16
 ἐπάγγελμα. II 79, 8. 134, 14. IV 18, 16
 (ἔργον). II 49, 12 εὐτονία. II 80, 20.
 280, 9 ζημία. III 34, 16. 20 ἡμέρα. II
 279, 21. III 220, 17. 229, 5. IV
 21, 14. 51, 23. 282, 7 (θεός). V 80, 6
 (κακία). I 184, 11. II 7, 2. 18, 12.
 49, 15. 81, 3. III 99, 1. VI 16, 6 (κα-
 κόν). I 213, 7. 214, 8. 290, 20. II
 16, 26 (κακία). V 5, 3 ὁ μ. καὶ τελει-
 οτάτος (νοῦς). I 135, 3 (οἰκία). I 200, 7
 (οἰκία ἢ πόλις). IV 157, 14 (πλοῦτος).
 II 230, 8 ὁ μ. ... τῶν ποιητῶν Ὀμηρος.
 II 106, 5 πόμνη. I 297, 11 (πόλεμος).

II 78, 19 (πόλις, ἀρετή). V 4, 2 πόλις (ὁ κόσμος). I 50, 16 (πολιτεῦμα). I 258, 13 σημειών. II 134, 22 τὸ μέγιστον σωμάτων (ὁ κόσμος). II 65, 14 ταμειών. II 115, 17 (τιμωρία). II 143, 13 φυτόν (ὅδε ὁ κόσμος). II 151, 22 (φυτουργός). I 178, 3 χάρις. — V 301, 1 τὸ μέγιστον καὶ τιμιώτατον τῶν ἐν τῇ φύσει. IV 94, 9 ὡς ἂν περὶ τὸ μέγιστον ἀδικήσαντα. II 50, 17 τὰ μέγιστα ὤνησε. I 157, 3 τὰ μέγιστα δικαιονομεῖν ἀξιοὶ καὶ περὶ τῶν μεγίστων.

μέγεθος. I 42, 5 ἐπτά γάρ ἐστιν τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διάστασις, σχῆμα, μ., κτλ. V 82, 12 σώματα καὶ γράμματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. V 333, 3 τὸ μ. (coni. αἱ σχέσεις, αἱ κινήσεις). I 20, 21 (γένη) διαφέροντα καὶ τοῖς μεγέθεσι καὶ τοῖς ποιότησιν. I 13, 13 σὺν δὲ τῷ μεγέθει καὶ τὰς ποιότητας ἀλλάττει (ὁ καρπός). I 13, 7 κατὰ τε τὴν ἐν μεγέθει ποιότητα. V 264, 3 ἐπ' ἀμφοτέροις ἰδέαις τοῦ ποσοῦ, τῇ τε κατὰ πληθὸς καὶ τῇ κατὰ μ. V 251, 18 μεγέθει καὶ τῷ ποσῷ. III 33, 13 ἴσον ... ἐν μεγέθεσιν. III 33, 15 cf. 35, 8, 11 ἴσα μεγέθει οὔρ. δυνάμει. II 24, 10 τὸν (τρόπον) ἐκαστοὶς ἐφαρμοζόντα τῷ πλήθει καὶ ἀξιώματι καὶ μεγέθει. III 50, 12 ἀξιώματος ἕνεκα καὶ μεγέθους καὶ ὠφελειῶν. III 34, 9 μεγέθει coni. ἀριθμῷ. V 93, 10 οὐ πρὸς κάλλος ἢ μ. ... ἀπιδῶν. — I 156, 29 τελείων ἀγαθῶν. I 216, 3 τῶν δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυριζομένων ἀγαθῶν τὸ πλήθος ἢ μ. IV 21, 20 τῶν περὶ ψυχῇ ἀγαθῶν. I 150, 21 ἀέρος ... καὶ τοῦ παντός οὐρανοῦ. II 81, 7 τοῦ ἀξιώματος. I 117, 22. III 224, 23. IV 78, 11 ἀρετῆς. II 278, 24 sqq. τῶν ἀρετῆς δογμάτων. I 18, 23 τῆς περὶ τὸν ἥλιον δυνάμεως. I 7, 9 (τῶν δυνάμεων θεοῦ). I 264, 2 τῶν ἐπιθυμιῶν. I 177, 11 τῆς ἡγεμονίας τοῦ βασιλέως. II 178, 15 τοῦ παντός ἡγεμόνος. III 169, 6 ἡλίου. III 34, 18 τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν ἴσα μεγέθη. IV 171, 12 ἡπείρων τε καὶ νήσων. V 70, 19 cf. II 32, 1 τοῦ θεοῦ. II 282, 7 πρὸς πλῆθος καὶ μ. τῶν καλῶν. I 45, 9 λιμενῶν. I 261, 13 (λόγων καὶ νόμων). III 44, 24 (τῶν μειζόνων). IV 212, 3 τῆς ὅλης νομοθεσίας, coni. κάλλος. I 278, 27 οὐρανὸν καὶ κόσμου. III 56, 10 τῶν κατ' οὐρανόν (coni. κινήσεις). II 31, 13 cf. III 206, 20 τῆς τέχνης. V 143, 13 τῆς τιμωρίας. IV 267, 6 τῶν τιμωριῶν. IV 156, 10 φρονήματος. I 187, 1 ἐτέρων φροντίζων. I 125, 25 (φωνῇ) λεπτὴ ἢ μ.

ἐχουσα. I 7, 5 τῶν ἑαυτοῦ χαρίτων. III 1, 9 τοῦ χρησμοφθοῦντος. IV 44, 19 ψυχῆς. V 332, 16 περὶ τὴν ψυχὴν. — I 63, 21 ἐπιδιδῶσιν εἰς μ. ὁ ἀνθρώπου. I 282, 16 (ὁ γεωργός) τὰ μὲν εἰς μ. αἰῶν. I 2, 6 τῶν χολοσσισαίων μεγεθῶν (αἱ ἐμφάσεις). IV 18, 2 ἀπεριγράφοις μεγέθεσι. II 11, 2 πλήθει γὰρ ἀνθρώπων μεγέθους (εὐμεγέθους coni. Diels) δεῖ πόλεως πρὸς οἰκισιν.

μεθαρμόζεσθαι. V 252, 9 τὸ πλημμελὲς τῆς χειρόνος οὐσίας μεταποιεῖν καὶ μ. πρὸς τὴν ἀμείνω. V 323, 11 μ. τὸν βίον ἐξ ἀναρμοστίας εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολήν. IV 207, 7 εἰς Ἑλλάδα γλώτταν τὴν Χαλδαϊκὴν μ. διενοεῖτο. II 23, 23 ὄργανα κατὰ τὰς τοῦ μέλους ... κράσεις μεθαρμόττειται. V 4, 10 ὧν τὴν ἄνοιαν ... εἰς ἐπιστήμην μεθαρμόζεται. VI 218, 19 τὸν δὲ ἐν τῇ ἱερουδαίᾳ νεῶν ... μεθαρμόζετο ... εἰς οἰκείον ἱερόν. IV 267, 22 (Μουσῆς) μεθαρμοζόμενος εἰς νοῦν ἡλιοειδέστατον. V 309, 12 τοῦ δὲ ἔθνους ... μεθαρμοζόμενον πρὸς τὸ τιθασόν. V 12, 12 (ἰδέαι) τὸ γέρον εἰς τὸ ἀμεινον μεθαρμοζόμεναι. IV 302, 25 συγγένειαι μὲν ἀλλοτριούνται τὴν φυσικὴν εὐνοίαν μεθαρμοζόμεναι πρὸς ... ἐχθραν. II 254, 13 τὰ φύσει δοῦλα μεθαρμόσασθαι βιαζόμενοι. V 275, 13 ἵνα ... μεθαρμόσωνται πρὸς ἀσέβειαν ἐξ ὁσιότητος. II 310, 12 μεθαρμοσάμενος καὶ μετασκευασάμενος. V 332, 5 τῆς διανοίας ... μεθαρμοσάμενης τὴν ψευδὴ δόξαν εἰς ἀλήθειαν.

μέθεσις. II 167, 1 (μέθη etym.: μ. ψυχῆς).

μέθη. II 170—214 Φίλωνος περὶ μέθης λόγος πρῶτος. II 161, 15 sqq. τὰ ... εἰρημένα τῷ νομοθέτῃ περὶ μέθης. II 170, 1 τὰ ... εἰρημένα περὶ μέθης. II 215, 1 τὰ περὶ μέθης καὶ τῆς ἐπομένης αὐτῇ γυμνότητος εἰρημένα. — II 166, 22 τὴν γὰρ μέθην οὐ μόνον, ἐπειδὴ μετὰ θύσας ἐπιτελεῖται, νομίζουσι τινες εἰρησθαι, ἀλλ' ὅτι καὶ μεθέσεως ψυχῆς αἰτία γίνεσθαι. II 173, 4 coni. ἀπείθεια καὶ ἐριθισμός καὶ συμβολῶν εἰσφορά. I 192, 19 ἐνεχειρία μ. παροινία κτλ. (πανηγύρεως ἔργα). II 39, 4 πίπτοντος δ' ὑπὸ μέθης καὶ παροινίας. I 104, 4 νοῦς εὐρίσκειται πολλάκις ἄνους, ἐν τοῖς κόροις, ἐν ταῖς μέθαις, ἐν ταῖς παραφροσύναις. VI 145, 9 ἄκρατος καὶ μ. καὶ παροινία. II 197, 2 τὸ μέθη καὶ παροινίας ψυχῆς αἴτιον (ἀπαυδευσία). III 291, 1 ἡ δεξαμενὴ ... τῆς κατὰ πάντα τὸν βίον ἀπαυδου μέθης. II 188, 11 cf. III 285, 25 (ἀληκτος καὶ ἀνεπίσχετος ... τοῦ βίου παντός). V 49, 22. VI 212, 20

(coni. παροιμία). V 159, 2 (coni. φρενοβλάβεια). V 185, 18 διττήν μεθύνοντας μέθην, τὴν μὲν ἀσβεβία, τὴν δὲ οἶνω. IV 238, 3 διπλὴ μέθη κατέσχοντο, τῇ μὲν ἐξ οἶνου, τῇ δὲ καὶ ἀφροσύνης. III 284, 19 μὴ τὴν δι' οἶνου μέθην μᾶλλον ἢ τὴν δι' ἀφροσύνης ἐπιτηδεύων. II 194, 9 οἶνου. II 198, 19 ἀπὸ οἶνου μεθύοντες. IV 184, 10 καθάπερ ἐν οἶνῳ καὶ μέθῃ. II 161, 12 τὸ μέθης φυτόν. II 102, 19 ὅταν ... πολλῆς μέθης ἄνθρωποι πιεσθῶσιν. III 275, 20 ὅταν μικρὸν ἀνεῳγῇ τῆς μέθης. VI 58, 11 (ἡ) περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον μέθης (ἐλπίς). I 147, 1 μέθη ληραίνειν ἀναγκαζομένη χρυσόμειθα. II 166, 15 τὸ πρὸ τῆς μέθης ἔργον ... τὸ θῦειν. II 168, 23 συντάξεις ... περὶ μέθης. V 60, 19 τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἱερῶν ... τὰ περὶ μέθην ἀπείρται. II 164, 17 (τοῦ σπουδαίου, coni. οἰνωσις). VI 70, 13 μεθύοντες ... τὴν καλὴν ταύτην μέθην. II 210, 20 (ἡ ἐξάρχουσα ἡδονή). II 173, 7 (ἡ) ἐκστάσεις καὶ παραφροσύνης (αἰτία). II 216, 7 (παράφροσις). II 215, 11 δημιουργὸς κακῶν. II 168, 3 (ἡ) ἰσχυροῦσα καὶ ἄνεσιν καὶ ὠφέλειαν ἐργαζομένη. II 202, 2 μέθη κατεσχημένος (ὁ λογισμός). I 140, 21 ἅτε μέθη κεκρατημένος φυγῆς. I 24, 3 cf. IV 165, 8. VI 4, 10 μέθη νηφαλίῳ κατασχεθεῖς. I 83, 9 cf. III 146, 14 μεθύει τὴν νήφουσαν μέθην. III 305, 6 ὥσπερ ἐκ μέθης νήφαντες. I 131, 5 ἵνα (ψυχαὶ) κατὰσχετοὶ γένωνται θείᾳ μέθῃ νηφαλεωτέρα νήφειως αὐτῆς.

μεθμερινός. VI 100, 7 αὐγῇ. I 192, 21 γάμοι. IV 90, 19 ἐνύπνια. V 71, 18 (θυσίαι). V 111, 3 (πόνος). V 72, 3 (πόνοι). II 190, 26 (φέγγος). V 71, 14 (φῶς).

μεθόδεύειν. IV 249, 18 ὅπερ (sc. τὸ φιλοσοφεῖν) μεθοδεύουσιν οἱ λογοῦνται. VI 118, 18 ὅλα γὰρ τοῦ μεθοδεύοντος οὐχ εἶναι καθ' αὐτὴν ἰδεῖν ἐπιστήμην. II 100, 9 μεθοδεύοντες τὰ φίλα τῇ σαρκί. — I 283, 12 τῷ δὲ σπουδαίῳ ... ἡ ὕλη πᾶσα τεχνικῶς καὶ σὺν λόγῳ μεθοδεύεται.

μέθοδος. III 147, 2 μέθοδοι coni. τέχναι, ἐπιστήμαι. V 110, 15 μεθόδῳ καὶ τέχνῃ. I 116, 13 μεθόδοις καὶ τέχναις.

μεθολαχί. II 297, 13. III 128, 12.

μεθόριος. II 128, 3 (ἄγνοια). V 170, 2 ἀδίχημα ... φθορὰς καὶ μοιχείας ὑπογάμων. III 177, 6 αἱ αἰσθήσεις ... νοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν. I 47, 9 (ἄνθρωπος) θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως. III 237, 15 οἱ δ' ἀσκηταὶ ... τῶν ἄκρων. II 307, 14 ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος αἰσθητῆς καὶ νοητῆς φύσεως. III 189, 17 (ἀριθ-

μός) πρώτης καὶ δεκάτης. II 148, 27 (ἀριθμοὶ πάντες). V 29, 14 (ὁ ἀρχιερεὺς) ἀμφοῖν (sc. τῆς κατ' ἀνθρώπον φύσεως καὶ τῆς θείας). III 295, 18 ὁ ἀστέιος. II 299, 19 (βίος) ἀνθρωπίνῳ καὶ θεῶν ἀρετῶν. III 11, 19 ζωῆς ... γένος. III 164, 17 (διάνοια) κόσμου καὶ θεοῦ. III 132, 8. V 69, 14 (διάστημα). V 141, 24 τὸ πέμπτον (εἶδος) ... μεθόριον ἀνθρωπείων τε καὶ θεῶν. IV 105, 5 (ἐστιάτης) μεθόριον ἀμφοῖν τιθεὶς αὐτόν. III 34, 13 (ζῶναι). III 39, 20 ὁ θεσμὸς οὗτος. V 187, 10 εἰς ἱερόπολιν, ἥτις ἐστὶν ἱερόν καὶ βεβήλου τόπου μ. VI 118, 9 (ἰσθμοί). II 135, 10 τοῦ θεοῦ λόγου μεθόριον τάττοντος αὐτόν, III 47, 3 (ὁ πρεσβύτατος λόγος) μ. στάς. IV 163, 3 ἡ γὰρ ὁδηγὸς νεφέλη ... ταχθεῖσα μ. τῶν διωκόντων καὶ τῶν διωκομένων. VI 115, 13 (νῆσος). IV 260, 5. V 247, 10 (ὁδός). III 76, 22 αἱ δὲ ἄλλαι παιδεῖαι ... μεθόριοι ἔξωθεν καὶ ἀστῶν εἰσιν. IV 92, 11 ὁ πολιτικὸς ... οὕτε γὰρ ἰδιώτης ἐστὶν οὕτε βασιλεὺς, ἀλλ' ἀμφοῖν μ. VI 116, 3 (πορθμός). III 155, 17 ὁ ἐν προκοπαῖς. V 139, 3 σκότος. V 269, 1 ὁ δὲ σπουδαῖος ... ἀθανάτος καὶ θνητῆς φύσεως. V 123, 18 (συμφωνία). IV 293, 9 (τάξις). III 296, 9 (ὁ τέλειος) τῆς ἀγενήτου καὶ φθαρτῆς φύσεως. VI 83, 20 (τόπος) ὕδατος καὶ πυρός. II 246, 5 τρίτον μεθόριον ἀμφοῖν (sc. ὕδατος καὶ γῆς). III 289, 5 μ. τις θεοῦ <καὶ ἀνθρώπου> φύσις. IV 293, 13 τῶν γονέων ἡ φύσις ἀθανάτου καὶ θνητῆς οὐσίας. VI 182, 21 χωρία. I 21, 19 ἡ (ψυχὴ) δ' ἀμφοῖν μ. τῷ τῶν γερασίων καὶ ἀεροπόρων γένει. — III 28, 19 ἡμεῖς ἐν τῷ τέλους καὶ ἀρχῆς μεθόριον. V 349, 24. 350, 1 ἐν μεθόριῳ κακίας καὶ ἀρετῆς. I 154, 8 ὥς ἂν ἐν μεθόριῳ κείμενον ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως. IV 47, 18 ἐν μεθόριῳ στάς. II 296, 25 ἐν μεθόριῳ στήσαντες αὐτάς (sc. τὰς ἀρετάς). I 135, 8 γύσεις ἐν μεθόριῳ τεταγμένας. — I 285, 29 τὰ μεθόρια κακίας καὶ ἀρετῆς.

μεθορμίζεσθαι. IV 6, 17 μεθορμίζεται οὖν εἰς παιδεῖαν ἐξ ἀμαθίας. III 94, 7 ψυχῆς ... πρὸς τὴν ἀπλανῆ φύσιν μεθορμίζομένης. V 55, 22 τῶν ... μεθορμίζομένων δὲ πρὸς ζωὴν ἀνυπαίτιον. V 363, 1 τοῖς ... μεθορμίζομένοις ἐξ ἀκρασίας εἰς ἐγκράτειαν. V 339, 12 μεθορμίσασθαι δὲ πρὸς σωφροσύνην. V 13, 1 ὅτι πρὸς εὐσέβειαν ἡξίωσαν μεθορμίσασθαι. IV 19, 11 ἐπεὶ δὲ μετεφώρῃσας καὶ μεθωρμίσαντας. V 341, 25 ὁ πρῶτος ἐκ τύφου μεθορμίσάμενος πρὸς ἀλήθειαν.

μέθυ. II 164, 11. 13 μ. οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν (τὸν οἶνον).
 μεθύειν. μεθύσκειν. II 166, 13 τὸ μ. ὠνομάσθαι, ὅτι μετὰ τὸ θύειν ἔθος ἦν τοῖς πρότερον οἰνοῦσθαι. II 164, 14 sqq. τὸ τε οἰνοῦσθαι καὶ τὸ μ. (τὰ συνωνυμοῦντα). II 169, 3 ὅτι τὸ μ. ἦν τὸ οἰνοῦσθαι. II 161, 20 τὸ μ. διπτόν. II 199, 21 τὸ μ. οὐ μόνον ἐδήλου τὸ ληρεῖν. II 168, 14 sqq. καὶ μὴν τὸ γε νήφειν καὶ τὸ μ. ἐναντία. II 175, 8 μέγιστον ἔγκλημα ἦν τὸ μ. II 210, 6 ἐκ τοῦ μ. καὶ τὴν ... γαστριμαργίαν δηλοῦσθαι. II 166, 21 οὐκ ἀλλότριον σπουδαῖον τὸ μ. II 198, 9 μ. καὶ παροινεῖν καὶ ἐξεστάναι. VI 4, 9 μ. τὴν νηφάλιον ἀναπνεῖν μέθην. II 198, 17 τοὺς νήφοντας μ. ὑπετόπασαν. III 275, 13 μεθύω δὲ ἄχρι νῦν ἐγώ. II 169, 11 οὐκ ἄρα μεθύει ὁ ἄστειος. I 83, 8 μεθύει τὴν νήφουσαν μέθην. V 317, 7 καθάπερ οἱ πολλὸν ἄκρατον ἐμφορησάμενοι μεθύουσι καὶ ἐμπαροινῶσι. IV 71, 11 ἴν' ἀποστάς τῶν ὑπηρεσιῶν ... μεθύω καὶ ἐμπαροινῶ. I 160, 3 καὶ ὁ μεθύων μέντοι καὶ μεμηνώς. III 146, 14 μεθύων τὴν ... νήφουσαν μέθην. II 221, 25 ἂ μεθύων (ὁ νοῦς) ἀδυνάτως καταλαβεῖν εἶχε. II 39, 1 μεθύουσας καὶ παραφόρου ψυχῆς δόγμα. IV 165, 8 ἐστιάθენტες καὶ μεθύοντες. II 148, 19 οἱ δὲ τὴν ἀπὸ οἴνου μεθύοντες μέθην. VI 57, 13 κιθαρῳδοῦντες ἐπὶ συμποσίων ... μεθύοντες, ἐμπαροινῶντες. II 199, 20 μεθύοντων (ὁ χορός). V 185, 18 διττὴν μεθύοντας μέθην. I 153, 24 ἡ τοὺς οἶνον ἢ ἔρωτι μεθύοντας. — I 96, 19 πίνοντες μεθυσκόμεθα. II 164, 19 περὶ τοῦ τὸν σοφὸν μεθυσθῆναι. II 161, 19 sqq. 163, 10 sq. 167, 5 168, 2. 17. 169, 5 εἰ μεθυσθήσεται ὁ σοφός. III 117, 10 νηφάλια μεθυσθήσῃ. II 170, 16 τὸν Νῶε μεθυσθέντα. VI 70, 13 μεθυσθέντες τὴν καλὴν ταύτην μέθην.
 μέθυσμα. III 285, 5 τὸ ἀμπέλιον μ. II 199, 9 (coni. οἶνος). V 24, 19 cf. 60, 17 μήτ' οἶνον μήτε τι ἄλλο μ. πίνειν. III 288, 9 πλήρες ὅλον τὸ σπονοδεῖον ἀκράτου μεθύσματος ἐπιγέων. III 289, 20 τὸ ἀφροσύνης μ. III 289, 13 τὸ ἐξ αὐτῆς (sc. εὐφροσύνης). II 90, 1 ᾧ δίδωσιν ὁ θεὸς τὰς ἀκράτους μεθύσματος πόσεις.
 μειδιάω. V 98, 16 εἰ καὶ τῷ προσώπῳ μ. καθυποκρίνεται. III 185, 14 κἄν προσποιῇται τῷ προσώπῳ μ. II 198, 8 (ἡ ψυχὴ) γέγηθεν εὐθὺς καὶ μειδιά. V 204, 8 χαίρόντων μὲν ὀφθαλμοὶ γαυνοῦνται καὶ μειοῖσιν. III 183, 2 μειδιῶν δὲ τῇ διανοίᾳ. VI 221, 18 τὸ μετρίως μειδιάσαι.

μείλιγμα. III 179, 7. IV 44, 1.
 μειοῦν. I 40, 5 (οἱ πλάνητες) πάλιν τε ποταμούς πλημμυροῦσι καὶ μειοῦσι. III 35, 4 (ὁ ἥλιος) μειῶν τὴν ἡμέραν. μειοῦσθαι. IV 229, 1 πέφυκε μ. καὶ συναυξέσθαι καθάπερ σελήνη. V 170, 11 αὖξεσθαι ... καὶ μ. τᾶδίκημα. V 43, 18 καθ' ὃν (sc. λόγον) αὖξεται τε καὶ μειοῦται (ἡ σελήνη). VI 110, 6 εἰ δὴ μειοῦται ἡ θάλαττα. III 296, 19 μειοῦται δὲ ἐπὶ τῶν προκοπτόντων (τὰ περιθραύοντα τὴν ψυχὴν). V 120, 6 ποταμοὶ καὶ πηγαὶ καὶ μειοῦνται πάλιν μειῶσιν. II 47, 9 κἄν καταλερματισθὲν (τὸ πνεῦμα) εἰς μοίρας τοσαύτας ἐμειοῦτο. V 101, 3 σελήνης αὖξομένης τε καὶ μειομένης. I 261, 20 μειοῖσιν δὲ τῆς οἰκίας οὐδέν.
 μειρακίεσθαι. III 88, 18.
 μειράκιον. I 37, 11 Ἴπποκράτης ἡλικίας ἐπτά εἰναὶ φησι, παίδιον, παῖδος, μειρακίου, κτλ. VI 91, 14 coni. βρέφος, παῖς, ἀνήρ. I 197, 7 ποῦ τὸ μ., ὁ πρωτογένειος, ὁ νεανίας, ὁ τέλειος ἀνὴρ; VI 59, 17 ἐφεδρεύουσι δ' ἄλλοι, μειράκια <ῆ> πρωτογένεια.
 μειρακιώδης. VI 47, 22 (ἀκράσια). III 282, 20 (βίος). IV 126, 1 (ἐπιθυμία). VI 186, 23 γαριεντίσματα. I 185, 24 (ψυχῇ). — VI 163, 16 μειρακιωδέστερον.
 μειώσις. VI 91, 4. 18 sq. (ὁ ἄνθρωπος) ἀναβαίνει μὲν αὖξομενος, κατέρχεται δ' ἐν τοῖς μειώσεσι. VI 60, 20 ὧν (sc. ἐπιθυμιῶν) ἡ μ. φέλλιμον. VI 115, 3. 116, 14 τῆς θαλάττης. V 201, 12 κολάσεως. I 35, 5. III 169, 9. V 43, 17. 120, 6. 202, 17. 264, 12 σελήνης. VI 119, 1 τὰς τέχνας ... τῇ μειώσει τῶν ἔχοντων ὑποσπανισθείσας. V 192, 10 τῆς τιμωρίας.
 μελαγχολῶ. II 169, 14 sqq. ὁ σοφός οὔτε μελαγχολήσει ποτὲ οὔτε κοιμηθήσεται.
 μελαγχολία. I 104, 11 ἐν κόροις καὶ μελαγχολίαις καὶ παραφροσύναις. I 197, 22 ἐν ἐκστάσει καὶ μελαγχολίᾳ. I 187, 6 αἱ γὰρ μελαγχολίαι σου καὶ παράνοιαὶ καὶ φρενὸν ἐκστάσεις. III 272, 20 εὐθείας καὶ φρενοβλαβείας καὶ μελαγχολίας ἀνιάτου γέμοντα. II 232, 30 cf. III 56, 21 ὑπὸ μελαγχολίας ἡ μακροῦ γήρωτος.
 μέλας. I 9, 5. III 96, 5. 236, 6. IV 221, 4. V 52, 7. 23, 21 (ἀήρ). I 103, 22 ἐν ἀφθαλμῷ τὸ βλέπον. I 125, 22 ὅτι μέλαν ἢ λευκὸν (τὸ δραχέν ἐστι). I 91, 24 ὅτι τοῦτ' λευκὸν ἢ μέλαν ἐστίν. I 126, 16 cf. 98, 7 τὸ λευκὸν τῇ φύσει καὶ τὸ μέλαν ... δίδωσιν ἡ αἴσθησις τῷ νῦ. II 206, 5 τὸ μέλαν

παρά τὸ λευκόν (γενήσθαι). III 48, 3
 λευκὸν μέλαν. δεξιὰ εὐώνυμα, κτλ. III
 236, 5 τὸ γε ἐμφαινόμενον αὐτῇ (sc.
 σελήνῃ) μέλαν.
 μελέτ' ἄν. I 108, 30 δραστήριον τῶν παθῶν ἀρ-
 X μάζει μ. I 155, 21 (ἡδονῇ) ἡγουμένη
 τὸν μὲν καθύλου αὐτῆς μ. II 105, 21
 τὸ ἄσμα παντὶ φιλοθέω μ. ἐμπροστές. I
 142, 10 ὁ τέλειος τελείαν ἀπάθειαν αἰεὶ
 μελετᾷ. I 151, 8 ὁ τὸν θεόν ὁρῶν
 σωτὴν τὴν ἀπὸ τῶν παθῶν μελετᾷ. II
 12, 20 καὶ ὁ τοῦ φαύλου λόγος ... τα
 σπουδαία μελετᾷ. II 117, 2 σωφροσύνη
 τὴν τοῦτων (sc. πάθους καὶ κακίας)
 καθαίρειν τε καὶ φθορὰν μελετᾷ. I
 68, 19 ἀντίδοσον ὁ νοῦς καὶ τὸ αἰσθη-
 τὸν δεῖ μελετᾶσαι. III 21, 14 λογισμοῖς
 δεῖ οὕτοι μελετᾶσθαι ἐξάπτεσθαι. III
 44, 15 βταν ἡ ψυχὴ τὸ μὲν ἄλλορον πάθος
 ἀπομαθεῖν μελετᾷ. II 6, 3 ὁ φαῦλος
 ... βίου μελετῶν ἀνατροπὴν. I 167, 11
 ὁ γὰρ μελετῶν ἐν ἀρετῇ τελεία κατοικεῖν.
 II 116, 20 ὁ τὴν περὶ σῶμα ... ὑπό-
 θεσιν δεῖ μελετῶν ἰωσῆφ. I 145, 18
 (τὸν) καταφρονετικὸν αὐτῶν τῶν ἀναγ-
 καίων καὶ ἀστίαν αὐτῶν μελετῶντα. I
 149, 10 διάβασιν γε μελετῶσαν ἀπὸ τῶν
 παθῶν ... δεῖ τὴν προκοπὴν. I 199, 12
 οἱ δὲ ... μελετῶντες ἀποδοῦναι. I
 265, 27 (εὐἀρετοί) μελετῶντες ἀποθηνή-
 σκειν. II 44, 11 (ψυχαὶ) μελετῶσαι τον
 μετὰ σωμάτων ἀποθηνήσκειν βίον. I
 268, 1 εἰ δὲ τις ... τέχνας δὲ λόγων
 οὐκ ἐμελέτησεν. I 268, 13 ἀπόνειαν
 γὰρ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἐμελέτησαν. III
 304, 1 οὗτοι μελέτην κατὰ τῆς φύσεως
 ... ἐμελέτησαν φάσκοντες. I 116, 27
 μὴ ἐπιλογιστὴ πάλιν μηδὲ μελετήσῃς. II
 48, 18 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἄνθρωπος ...
 ἀλλοτριῶσιν δὲ τὴν πρὸς αὐτὰς (sc.
 ἡδονὰς) δεῖ μελετᾶσαι. II 22, 6 λόγων
 γὰρ οὕτοι τέχνας μελετήσαντες. II 58, 4
 μελετήσαντες γὰρ εὐχαριστικῶς ἔχουσιν.
 V 327, 2 μελετήσαντες ἀλλοτριῶσιν τὴν
 οἰὲ ἔργων. I 121, 6 ἀμούσους πιθανότη-
 τας μεμελέτηκας. I 118, 9 sqq. μεμε-
 λετήκαμεν γὰρ ... μελέτην ἀναγκαίαν.
 ἦν καὶ Ἰακωβὲς ἐμελέτησεν. III 302, 16
 τὸ δὲ ἐναντίον μεμελετήκασιν οἱ φαῦλοι.
 I 264, 12 ἂ μὴ ποὺς ἀρετὴν συνεργεῖ
 μεμελετήκασι. — II 80, 10 ἐν ᾧ (sc.
 ἐκκλησίᾳ) λόγοι περὶ ἀρετῆς ἀνὴ μελε-
 τῶνται.
 μελέτῃ. II 139, 28 μελέται, μνήμαι, ἔξεις,
 κτλ. I 117, 14 μέρη τῆς ἀσκήσεως,
 ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπείαι, κτλ. I
 192, 21 ἀσκήσεις ἀρχαίας, ἀφροσύνη με-
 λέται, κτλ. (πανηγύρεις ἔργα). I 237, 12.
 II 47, 6. 113, 20. 250, 10. IV 206, 7 (coni.

ἀσκήσις). III 77, 9 μελέταις χρῆται
 συνερέσιν ἀνευδύτως ἔχων πρὸς ἀσκησιν.
 II 174, 4 συνερεῖς, coni. ἀσκήσεις ἐπινο-
 μοῖ. II 274, 26 coni. πόνοι καὶ ἀσκήσεις.
 III 241, 5 (ἀσκητικά). III 257, 12 ὁ
 ἀσκητὴς μελέτῃ συνερεῖ μαθῶν, ὅτι ...
 III 241, 11 Ἰακωβ ... τοῦ μελέτῃ
 συγχερτήθέντος. II 22, 9 (ὁ ἀσκητῶν
 θίαςος) γρώμενος τῇ τοῦ καλοῦ μελέτῃ.
 II 127, 22 τὰς τῶν τελειωθέντων ψυχὰς
 κραταιοποιεῖτας παρὺντερον ἰδρυήσαν με-
 λέτῃ συνερεῖ. I 273, 12 cf. III 194, 16
 ὅσα ἐκ μελέτης καὶ πόνου περιποιήσεται.
 III 146, 11 σκέψεται καὶ μελέταις καὶ
 πόνοις. I 238, 9, ἐρικτὰ τὴν τριβλὴν
 καὶ μελέτην τῶν ἐπινοηθέντων. II
 289, 6 ἡ καθ' ἑκάτερον τῶν εἰρημένων
 εἰδῶν συνέχει καὶ μ. IV 194, 10 γυ-
 μνάσματα δ' εἰσι καὶ μελέται. II 237, 3
 διὰ τὴν ἐν τοῖς ἔργοις συνεχῇ μελέτῃ
 γεγυμνάσθαι. VI 214, 5 φύσει καὶ με-
 λέτῃ. IV 70, 9. V 214, 22. 266, 13 ἐκ
 φύσεως καὶ μελέτης. III 303, 26 μελέ-
 την κατὰ τῆς φύσεως ... ἐμελέτησαν.
 V 233, 16 συνερεῖται μελέταις — αἱ δ' εἰσι
 κἀλλα νοημάτων. — I 172, 11 τῶν ἀλη-
 θῶν. II 211, 21 (αἰσθητῇ) κατὰ τοῦ
 βίου. I 195, 6 (ἐγκύκλιος) τῶν προπαι-
 δευμάτων. II 98, 23 περὶ τοὺς ῥητορι-
 κοὺς λόγους. IV 133, 20 ποιμενικῇ γὰρ
 μ. καὶ προγυμνασίᾳ βασιλείας. III 230, 25
 πόνοι καὶ καρτερίας. I 248, 9 τῶν τε-
 γῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων. — III 203, 12
 πρὸς τὴν ἀνευ ὑποβολῆς ἐκούσιν μελέτην.
 I 118, 9 μεμελετήκαμεν γὰρ ... με-
 λέτην ἀναγκαίαν. III 184, 20 ἀνευ με-
 λέτης ἀπαντοματίζον ἀγαθόν. II 124, 6
 διαίρεσις ἀνευ ... μελέτης. I 216, 15
 κατὰ τὴν πρόχειρον ἐντευξίν ... με-
 λέτῃ δέ.

μέλλει. I 284, 28. 285, 4. V 70, 9 sqq.

μελίπηκτον. IV 170, 4.

μέλιττα. V 70, 11 ζῶν ἐστι οὐ καθαρόν.

μέλλειν. I 285, 17 ἀνάγκη γὰρ ἡ

X παρῆναι τι κακὸν ἢ μ. γε τῷ τοιοῦτῳ.

II 63, 12 ἐν αἰῶνι δὲ οὐτε παρελήλυθεν

οὐδὲν οὐτε μέλλει, ἀλλὰ μόνον ὑφ' ἑστῆκεν.

II 62, 18 οὐτε γὰρ ἀγγέλον οὐτε μέλλον

οὐδὲν θεῶν. II 63, 10 ὥστε οὐδὲν παρα

θεῶν μέλλον. I 46, 1. 178, 11. II 216, 19.

IV 85, 18. 95, 18. 102, 16. 106, 6. 116, 14.

117, 20. 122, 11. 134, 1. 238, 4. V 246, 22.

259, 5. 276, 15. 313, 13. 314, 1. 316, 6.

359, 14. VI 58, 11. 134, 2. 165, 13. 175, 19.

203, 15. 214, 15 (τὸ μέλλον). I 221, 3

(ὁ χρόνος) ἐκ παρελήλυθτος καὶ ἐνεστῶ-

τος καὶ μέλλοντος συνεστῶς. I 99, 3 ὁ

δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται,

παρελήλυθτος μὲν κατὰ μνήμην, μέλλοντι

δὲ ἐπελπίζων. III 184, 11 μέλλοντος δὲ ἐλπίζομεν. II 298, 20 cf. V 81, 4 (τὰ μέλλοντα conī. τὰ παρεληλυθότα, τὰ παρόντα). IV 111, 16 θεοῦ ... τὰ μέλλοντα οὐχ ἤττον τῶν παρόντων ὀρώντος. II 130, 15 (μέλλοντα opp. μακρὰν ἀρεστηκότα). I 19, 6. 98, 28 sq. 178, 14. 271, 20. II 62, 18. 63, 2. 276, 25. 305, 17. III 60, 1. 144, 11. 183, 17. 204, 7. 259, 6. IV 135, 11. 136, 16. 167, 21. 168, 3. 244, 21. 268, 1 sq. V 6, 10. 14. 53, 21. 286, 14. 352, 13. VI 155, 10. 13. 175, 16. 178, 12. 194, 15 (τὰ μέλλοντα, μέλλοντα absol.). V 374, 2 cf. III 184, 19 τὸ μέλλον καὶ πληρὲς ἀγαθόν. IV 82, 8 τὰ μέλλοντα τῇ χώρᾳ συμβαίνειν ἀγαθὰ καὶ κακὰ. I 132, 13 ἐπὶ μέλλουσι καὶ προσδοκώμενοις (ἀγαθοῖς). I 285, 18 τοῦ ... μέλλοντος (κακοῦ) ἡ προσδοκία. VI 146, 13 ἕξω τοῦ μέλλοντος ἀπελέγχσθαι μέρους. I 275, 19 οἷ τε ὄντες καὶ οἱ μέλλοντες ... μουσικοὶ τε καὶ γραμματικοί. I 203, 13 τοῦ μέλλοντος πολέμου. II 62, 12 μελλόντων πραγμάτων (συντοχαι).

μέλλῃσις. I 161, 8. 223, 7. 227, 16. III 180, 27.

μελλήτης. III 240, 10. 269, 22 (ὄκνος). I 215, 16 (φιλήδονος). II 238, 10 ὑπερασπίσαι μ., δεινὸς φενακίσαι. III 58, 11 (μ.) πρὸς τὰ παιδείας ἔργα.

μέλος. I 22, 18. II 68, 12. III 285, 24. VI 152, 1 τοῦ σώματος (conī. μέρη). V 201, 3 κατὰ μέρη καὶ μέλη καὶ τὰς αἰσθήσεις. V 275, 2 (σῶμα) τοῖς μέρεσι καὶ μέλει πᾶσιν εὐ ἡρμοσμένον. I 36, 7 (ὀργανικά). I 64, 3 μέλη δὲ σώματος ὁμοῦς (σάρδιμα (sc. ἐπτά). V 365, 7 (ὁ) τῶν μελῶν (ἀριθμός). V 36, 1 τοῦ τε κυριωτάτου τῶν μελῶν, κεφαλῆς. V 307, 2 ὦν (sc. σαρκῶν) εἰ τὰ μέλη τις ἀναμίξει θελήσειεν. V 180, 19 ἀπάντων μελῶν τὰς οἰκείους τάξεις ... ἀπειληφότων. V 25, 1 ἄκρατος ... δυσκινήτοτερα τὰ μέλη ποιεῖ. V 339, 18 αἱ σωματικαὶ νόσοι μ. ἕκαστον καὶ μέρος ἰδίᾳ κατεργαζόμεναι. VI 117, 3 κοινωνιᾶν τῶν μερῶν καὶ μελῶν πᾶσαν (ἀποκοπεῖς), αὐτίκα τελευτήσει. VI 204, 20 τρόμος τε καὶ σεισμός πάντα αὐτὸ καὶ μέρη καὶ τὰ μέλη συνεκίκα. VI 200, 19 ρέοντες κατὰ τῶν μελῶν ἀπάντων ἰδρῶτι. — V 50, 7. 22 τοῦ ζῴου. IV 225, 16 τὰ μέλη καὶ τὰ μέρη τῶν ἱερουργουμένων. V 48, 12 εἰς ὁλόκληρα μέλη. III 31, 13 ἡμῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὰ μέλη μέσα διεῖλεν ὁ τεχνίτης. — IV 150, 13 κατὰ μ. καὶ μέρος. VI 25, 16 cf. 179, 25 κατὰ μέρη καὶ μέλη. II 122, 13 cf. 222, 24. III 87, 7 μου-

σικοὶ δὲ τὴν ἰδίαν ἐπιστήμην εἰς ῥυθμόν, εἰς μέτρον, εἰς μ. (τέμνουσι), καὶ τὸ μ. εἰς τε τὸ χρωματικόν καὶ ἑναρμόνιον καὶ διατονικόν εἶδος. I 286, 22 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ ῥυθμούς καὶ μέλη ἀκοᾶς διὰ μουσικῆς ψυχαγωγούντα. I 195, 14 ῥυθμῷ καὶ μέτρῳ καὶ μέλει. V 7, 8 cf. 83, 1 μέλει καὶ ῥυθμοῖς καὶ μέτροις. III 249, 20 συνημμένα τε αὐ καὶ διεzeugμένα (conī. ῥυθμοί, μέτρα). VI 69, 5 ὕμνους ... πολλοῖς μέτροις καὶ μέλει. VI 54, 1 διὰ παντοίων μέτρων καὶ μελῶν. VI 68, 3 μέτρα γάρ καὶ μέλη καταλειπίσας πολλὰ ἐπὶν τριμέτρων κτλ. VI 70, 8 μέλεισιν ἀντίχῳ καὶ ἀντιφώνοις. II 288, 27 ἐκ διαφερόντων φθόγγων ἀνακεκραμένον ἐν μ. ἑναρμόνιον. II 167, 10 φθόγγοις ἀντιφώνοις εἰς ἐνὸς μέλους κράσιν συνηγούσαν. III 172, 11 (ἐντεγνος κράσις). IV 261, 7 διὰ τε κράσεις ἡθῶν καὶ μέλους. II 23, 16 τὴν (ἀκοήν) μὲν τῷ μέλει κηλῶν, τὸν (νοῦν) δὲ τοῖς νοήμασιν ἐπιστρέφω. II 23, 22 ὄργανα κατὰ τὰς τοῦ μέλους ἀπείρους ὁσας κράσεις μεταρροπύεται. II 204, 10 ὅφ' ἐνὸς μέλους τῶν ἀγωνιζομένων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τραγῳδῶν ἢ κithαρῳδῶν. IV 261, 10 ἥδιστον καὶ παναρμόνιον. II 188, 21 ἥδιστον (opp. θρήνος). II 159, 14 χωρὶς μέλους, conī. ἐκμελῶς. V 83, 10 opp. τὸ δ' ἐκμελές. III 75, 10 opp. τὸ ἀπῳδὸν καὶ ἐκμελές. I 162, 18 (ὁ σεσοβημένος) περὶ μ. II 193, 7 εὐάρμοστον (ψυχῆς). IV 256, 9 οἱ γὰρ ἀστέρες εἰς γονύμενοι χοροὶ ἄσονται τι μ. ἐπάξιον. III 4, 17 τὸ ... νοητῆς ἀρμονίας εὐάρμοστον καὶ σύμφωνον μ.

μελωδεῖν. II 23, 8 ὅσα γοῦν αὐλοὶ καὶ λύραι ... μελωδοῦσι. I 64, 14 δ δὴ τῶν μελωδοουμένων γενῶν ἐστὶ τὸ σεμνότατον. — III 212, 14 ὁ δὲ οὐρανὸς αἰεὶ μελωδεῖ. II 240, 15 ἵνα τὸ τοῦ παντός ὄργανον, ὁ κόσμος πᾶς, ταῖς ἀρμονίαις μουσικῶς μελωδῇται.

μελωδία. III 263, 21. 23 ἀναγκαῖον καὶ τὰς μελωδίας καὶ συμφωνίας διακεκρίσθαι. II 22, 22 τὰ γένη τῶν μελωδιῶν. II 23, 6 κατὰ τὰς τῶν συνημμένων καὶ διεzeugμένων μελωδιῶν παμπληθεῖς ποικιλίας. III 301, 27 κατὰ πάσας αὐτῆς (sc. μουσικῆς) τὰς ἀρμονίας καὶ μελωδίας. II 122, 15 διὰ τεσσάρων καὶ διὰ πέντε καὶ διὰ πασῶν, συνημμένων τε καὶ διεzeugμένων μελωδίας. I 293, 23 μελωδίας παντοδαπῶν ἡχῶν δι' ἀκοῆς τερφεῖσθαι.

μεμψεσθαι. V 237, 22 μέμφεται τινος τῶν καθ' αὐτὸν γεγονότων. II 216, 2 τὸν Ἀγρίππαν τῇ μὲν ἐπ' ἔχει, τῇ δὲ ἐμέμφετο. II 285, 27 οὐς μεμψάμεν

ἀν ἔγωγε τῆς εὐχερείας. V 200, 17 cf. 236, 12 μέμψαιτ' ἂν τις δεόντως. VI 199, 11 μέμψαιτ' ἂν οὐδὲ θεὸς ἡμᾶς. I 178, 24 ὅτε εὐώδει σοι τὰ πράγματα, οὐχὶ μεμψάμενος. II 96, 6 ὑπὲρ τοῦ ... πρὸς μηδενὸς τῶν ἰδόντων μεμψθῆναι. V 194, 6 αὐτοὺς δ' ἐπὶ μηδὲν μεμψθέντας τὸ παράπαν οἰόμενοι. — V 58, 4 ἐπαγόμενος παράκλητον οὐ μεμπτόν. III 175, 4 μέρος οὐ μεμπτὸν αὐτῆς (sc. τῆς ἀγέλης).

μεμψιμοιρεῖν. IV 163, 22.

μέμψις. III 165, 9 ἵνα μὴ τυγχάνῃς μέμψεως. IV 127, 11 οἷς μ. οὐδέμια πρόσ-εστι δικαία. V 303, 15 οἷς μ. οὐ παρέπεται. V 343, 11 μ. οὔτε τῇ ἱατρῷ τῆς πηρώσεως ... ἔπεται. IV 105, 5 τὴν ἐν ἐκατέρῳ μέμψιν ἐκφεύγων. V 152, 12 ἔχει ... ἡ κατὰ φύσιν ἡδονὴ πολλὴν ... μέμψιν. VI 216, 24 πρὸ μετριωτάρας μέμψεως. V 152, 16 ἡ δὲ μ. σώματός ἐστι μᾶλλον ἢ ψυχῆς κατὰ τοὺς πολλούς. II 286, 22 τὰς ἀπὸ τῶν πολλῶν μέμψεις καὶ κατηγορίας ἀποδιδράσκειν. μένειν. I 139, 8 (ὁ λόγος) ἐν ταύτῃ μ. × οὐ δύναται. II 47, 14 πνεῦμα θεῖον μ. μὲν δυνατόν ἐν ψυχῇ (cf. 45, 23 μ. opp. καταμένειν). I 278, 6 πῶς γὰρ ἂν θνητὴ φύσις μ. ἅμα καὶ ἀποδῇμειν ἡδύνατο. I 275, 18 αἱ δὲ τούτων ἰδέαι μένουσι καὶ τρόπον τινὰ βιοῦσιν. III 294, 7 ἐστὼς ἐν ὁμοίῳ καὶ μένων (θεός). I 33, 15, 179, 8 2 2, 12. II 47, 1 62, 11 (μ. ἐν ὁμοίῳ). I 169, 8 (ὁ ἄφρων νοῦς) καὶ μένων δὲ καὶ κινούμενος ὁ αὐτός ἐστιν. III 112, 18 ἀπὸ μένοντος ... καὶ μηδαμῇ τρεπομένου θεοῦ λόγου. II 211, 2 2 τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπάδια ἄσβεστα. IV 91, 14 τῶν κατ' αὐτὸν (sc. τὸν οὐρανόν) ὁμοίων μενόντων. I 135, 15 τὸ μένον.

μερίζεσθαι. II 20, 7.

μερίς. II 88, 14. 228, 13 τῶν ἀγαθῶν. II 145, 16 μερίδα καὶ κλήρον εἶρηκε θεοῦ τὸν ὁρατικὸν αὐτοῦ ... τρόπον. VI 68, 15 τῶν ἱερέων. I 250, 10 τῶν πρεσβείων. — IV 293, 16 τῇ ἑτέρᾳ μερίδι προσκληρώσαντες ἑαυτοὺς. VI 220, 7 οἱ τῆς ἐναντίας μερίδος πρέσβεις. IV 294, 7 ἐκατέρας μερίδος ὄντες ἐχθροί. II 250, 16 προσκληρώσαντες τὰς (ψυχῆς δυνάμεις) μὲν λογικὰς, τὰς δὲ ἀλόγως μερίδι. VI 30, 17 τοῦ θνητοῦ μίγματος ὑπὸ τῆς ἀφάρτου μερίδος κατακρατηθέντος. II 19, 6 τὸ γὰρ ἄνευ τούτων τῆς ἀκουσίου μερίδος ὄν. II 84, 20 τρέπεται δὲ πρὸς μερίδα τὴν χειρῶ. I 142, 7 ἵνα (ἡ ψυχὴ) ... γένηται μ. τοῦτο ἀρμόζουσα τῇ φιλαρέτῃ. I 290, 8 φαῦ-

λοι ... ἀργαλεωτάτην μερίδα καρπού-σθωσαν. V 350, 9 μακαρίας δὲ καὶ εὐδαι-μονος ὅταν τύχη μερίδος.

μερισμός. II 19, 22.

μεριστός. II 75, 10.

μεριστός. IV 292, 19, 21 (φύσις).

μέρος. σώματος, ψυχῆς, κόσμου, φιλοσο-φίας etc. v. σῶμα, ψυχὴ etc. — μ. καὶ μέλος v. μέλος. — I 276, 7 τὸ ὁμόνυ-μον τοῦ Ἀβελ ἀνήρακε, τὸ εἶδος, τὸ μ. τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον. I 276, 7 (διαφοραὶ) οὐδ' ὄλον πρὸς μέρη οὔτε γενῶν πρὸς εἶδη. V 56, 6 τὸ ὄλον τοῦ μέρους ἀεὶ κρεῖττον εἶναι δεῖ. VI 80, 10 τοῦ ὄλου τὸ μ. καὶ μεῖζον ἔσται καὶ κραταιότερον. V 203, 12 προνοούμενος καὶ τοῦ ὄλου καὶ τῶν μερῶν. III 277, 17 sq. τεχνίτης οὐδεὶς ἕνεκα μέρους ποτὲ ὄλον, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ὄλου μ. δημιουργεῖ. I 60, 4 ὄλον γὰρ οὐκ ἂν ἦν, εἰ μὴ ἐξ ὄλων ἐπάγῃ ... τῶν μερῶν. II 303, 17 τῇ ... ἐν τοῖς μέρεσι κοινωνοῦν καὶ συμπάθειά τοῦ παντός. I 196, 25 τὸ ὄλον, οὐ μέρη ταῦτα. IV 197, 10 οὐδὲ προσθήκην τὸ ὄλον μέρους εἶναι. I 7, 17 εἰ δὲ τὸ μ. εἰκὼν εἰκόνας καὶ τὸ ὄλον εἶδος. II 1, 9. 16 ὁ δὲ θεὸς ὄλον, οὐ μ. IV 197, 11 ἕνεκα τῶν ὄλων τὰ μέρη κληρονομίας ἀξιοῦται. III 102, 11 ἡ (φιλοσοφία) τὰ ὅλα καθορώσα θεᾶται καὶ τὰ μέρη. II 69, 9 τῷ μὲν ἐκ πλειόνων συνόδου δυνάμειν γενομένην πλειόνων ἔδει μερῶν. II 122, 2 μὴδὲ ἔχειν διαιρετὰ τὰ μέρη, ἅπερ ἄτομα καὶ ἀμερῇ. III 53, 9 εἰς ἀπειράκις ἀπειρα διαίρει μέρη. III 87, 3 (γεωμετρία) εἶχε γὰρ συμμετρίαν καὶ ἀναλογίαν ἐν τοῖς μέρεσι πᾶσι. I 4, 6 cf. cf. 62, 5. IV 274, 23 (ὁ ἔξ) ἰσούμενος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι. I 273, 9 τέλειος γὰρ ὁ πεντη-κοστός λόγος, ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἰκόσιν ἡμῖς μ. I 260, 4, 9 μέρη μὲν ἢ στοι-χεῖα ἀγαθῶν. II 43, 11 τῶν πρώτων καὶ στοιχειωδῶν μερῶν (ἔκαστον). II 69, 13. III 71, 15 (ὀργανικά). V 362, 3 πᾶσι τοῖς μέρεσι καὶ διαστήμασιν. V 361, 6 μηδενὸς ἐλλειψθέντος ἡ μέρους ἢ ὀνόματος. III 33, 3 τῶν τμημάτων τὸ ἕτερον ἐνδεῖν ἢ περιτεῦναι, καὶ εἰ μὴ μεῖζον, ἀλλὰ τοι βραχεῖ μέρει. I 273, 11 ἀρχὴ δὲ ... τοῦ παντός ἡμῖς μ. V 141, 1. 155, 15. 335, 5 μέρει ἡμῖσει. III 42, 10 (χρᾶσις) μερῶν τε καὶ ἡθῶν. II 98, 18 ὅς μὴδὲν μ. ἀλλὰ μὴδ' ἔχνος ἢ σκίαν ὑπολειφθῆναι. III 26, 9 πᾶσι τοῖς μέρεσι ζῆσαι θεῷ. V 131, 16 τὸ ἐπιβάλλον μ. I 144, 7 οὐχὶ μ. τι, ἀλλ' οὕτω ... V 305, 12 τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν ἔχον μ. V 147, 4. 161, 4 cf. 192, 6 τὸ γ' ἐπ' αὐτὸν

ἡχον μ. I 268, 14 ἐκείνοις ... μ. ἐπέχειν ἀναγκαῖον. IV 253, 9 ἐν ἀδικήματος μέρει καταριθμηθῆναι. — I 81, 22. II 83, 9. III 178, 1. IV 200, 8. VI 101, 3 ἐκ μέρους. I 12, 21. 25, 20. 58, 21. 61, 4. 171, 11. 17. 182, 25. 187, 20. 191, 15. 200, 7. 259, 7. 275, 24. II 2, 12. 96, 19. 106, 7. 133, 10. 135, 15. 171, 11. 187, 13. 193, 14. 233, 20. 238, 6. 248, 7. III 6, 9. 179, 3. 261, 12. 280, 3. IV 2, 11. 212, 7. 272, 20. V 55, 18. 60, 4. 288, 3. 295, 8. 334, 8. 337, 21. 355, 3. VI 96, 2. 98, 13. 117, 19. 118, 12. 121, 13. 151, 11. 185, 5 ἐν μέρει. IV 307, 1 ἐν τῷ μέρει. I 34, 2 ἐν οὐδενὶ μέρει. V 111, 6 sq. VI 219, 14 ἐν μέρει μὲν ..., ἐν μέρει δέ. I 46, 20. 66, 19. 22. 67, 21. 68, 4. 81, 21. 119, 31. III 72, 6. 133, 22. 134, 2. 254, 22. IV 2, 2. 280, 14. 287, 14. V 239, 6. VI 84, 9. 15 ἐπὶ μέρους. I 22, 11. 23, 44. 25, 57. 1. 66, 21. 24. 67, 1 sq. 75, 7. 73, 77, 12. 78, 4. 164, 20. 28. 187, 4. 196, 10. 200, 18. 255, 2. 282, 26. II 47, 3. 92, 9. 101, 13. 133, 6. 193, 13. 196, 23. 254, 17. 275, 24. 288, 3. III 32, 3. 55, 21. 86, 2. 96, 18. 102, 15. 140, 7. 148, 5. 152, 11. 160, 21. 195, 25. IV 150, 6. 251, 12. 252, 15. V 3, 15. 27, 17. 85, 8. 99, 21. 102, 6. 23. 145, 27. 152, 1. 239, 1. 336, 12. 342, 18. 351, 7. 364, 19. VI 26, 10. 39, 18. 101, 11. 141, 10. 154, 4 κατὰ μ. I 192, 4. II 303, 21 κατὰ μέρη. I 237, 5 καὶ καθ' ὅλα καὶ κατὰ μέρος.

μεσημβρία. V 18, 2 ἐξ ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ ἄρκτου καὶ μεσημβρίας. III 242, 17 τὰ κατὰ μεσημβρίαν, τὰ προσ-ἀρκτια. VI 172, 8 ἡ κατὰ μεσημβρίαν ... ἡ πρὸς ἄρκτον. III 248, 19 ἄσκιος ἐν αἰθρία κατὰ μεσημβρίαν αὐγῇ. IV 27, 17 καθάπερ ἐν μεσημβρία θεῷ περιλαμβθῇ. III 57, 6 ἐν μεσημβρία καθάπερ ἐν βαθεὶ σκότῃ. II 48, 21 λύχνον τις μεσημβρίας ἀψάμενος.

μεσημβρινός. VI 174, 17 (περιαυγεῖα). III 60, 12 φέγγος. — VI 182, 20 ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ἑφών.

μεσιτεύειν. II 299, 19 μ. τὸν ἑαυτῶν βίον ἀξιούντες. V 216, 9 ἀοράτῃ δὲ πράγματι πάντως ἀόρατος μεσιτεύει θεός. II 135, 13 τοῦ θείου λόγου ... μεσιτεύοντος τε καὶ διαιτῶντος.

μεσίτης. III 235, 16 μεσίταις καὶ διαιτηταῖς λόγοις χρῆσθαι. IV 238, 21 (Μωυσῆς). III 235, 19 ἐδεήθημέν ποτέ τινας τῶν μεσιτῶν λέγοντες.

μέσος. II 90, 23 μέση δὲ θράσους μὲν καὶ δειλίας ἀνδρεία. I 213, 3 μέσῃ αὐτὴν (sc. τὴν ἀρετὴν) ἐδορυφόρου. I 38, 20. 39, 1 sq. II 20, 27. IV 273, 11 (ἀριθμός).

II 151, 24 (ἀριθμοί). II 22, 16. V 232, 1 (ἀτραπός). I 274, 11 (βίος). I 103, 1 τρίτῃ γύμνουσις ἐστὶν ἡ μέση. I 10, 13 (διαστήματα). II 90, 26 (ἐκτροπαί). I 172, 9 (ἐξέεις). III 75, 1. 98, 6. 14 (ἐπιστήμαι). III 196, 23 (εὐλογία). I 22, 26 τὰ δ' ἄλλα (ζῷα) μέσα τῶν ἄκρων. III 34, 17 (ἡμέρα, νύξ). I 219, 15. II 152, 19 τὰ μέσα τῶν καθηκόντων. III 189, 19 (καταπέτασμα). I 176, 21. 177, 14. III 47, 8. 219, 23 (λόγος). I 75, 24 (τὸ ἐξόλον τῆς ζωῆς) μέσον ἱδρῦται τοῦ παραδείου. I 86, 8. 119, 20. 167, 25. II 142, 26. III 52, 12 (νοῦς). II 22, 1. 90, 13. 22. 294, 11. 296, 21. V 246, 9 cf. 247, 8 (δόξος). I 10, 16 ὄροι. I 76, 5. II 275, 22 ἐν μέσῃ τῷ παραδείσῳ. I 170, 12. 171, 14. II 28, 20. 181, 22. III 74, 20. 75, 2. 76, 4. 18. 102, 13. 151, 3. 196, 14. 200, 29 (παιδεία). I 21, 1 πέλ-αγος. III 50, 9 sq. ὁ μ. τῶν ἐπτά (πλανήτων). I 70, 15 (πνεῦμα). II 299, 28 μ. τῆς Φαραῶ καὶ τῆς πατριῆς οἰκίας ὁ πολιτικός οὗτος τάττεται. I 217, 9 (ὁ πόνος) μ. γὰρ διανοίας ἱδρυθεῖς. III 120, 19 εἰς μέσον τὸν γειμάρρον ποταμὸν τοῦ βίου. III 50, 16. 295, 26 (τάξις). I 217, 20. 249, 5. 15. III 101, 2. 14. 102, 2 (τέχνη). IV 224, 12 τοῦ κόσμου (τόπος). I 140, 8 (λέγει) τὴν ὑπά-την ὅτι μέση. I 54, 3 (φρόνησις). III 17, 8 ἐκ μέσης τῆς φύσεως. I 196, 22 αἱ ἄκραι (φύσεις) τῶν μέσων καὶ ἑαυτῶν ἐρῶσι. III 252, 13 (χαρακτήρ). I 191, 2 (χάρις). II 176, 22 (γορεῖα τε καὶ παιδεία). I 76, 1. III 50, 10 (χώρα). I 135, 7 (χῶρος). III 162, 4 (ψυχή). — III 31, 4 ἕκαστον οὖν τῶν τριῶν διεῖλε μέσον. III 31, 13 τὰ μέλη μέσα διεῖλεν ὁ τεχνίτης. III 34, 3 μέσα διεῖλεν ἴσα διεῖλε. III 33, 7 ὁ θεός ... μέσα μόνος δύνασθαι διαιρεῖν τὰ τε σώματα καὶ πράγματα. — IV 56, 14 τὸ δὲ μέσον πρὸ τῶν ἄκρων ἐλόμενον. I 154, 7 περὶ τὸ μέσον καὶ ὡς ἂν ἐν μεθορίῃ κείμενον. V 247, 10 cf. 257, 17 τὸ μέσον ἐν τριάδι. II 133, 14 sq. ὅσῳ ἐπὶ τὸ μέσον (τοῦ κόσμου) ἐρρίζου. I 176, 10 νένευκε δὲ ἐπὶ γῆν τὸ μέσον τοῦ παντός. III 138, 2 περὶ τοῦ μέσου τῶν ἄκρων. I 154, 9 τὸ δὲ μέσον ἀμφοῖν (sc. ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως). I 273, 13 ἡ ... ἀσκησις μέσον, οὐ τέλειον, γίνεται. I 127, 19 cf. 68, 14 μέσον τι αὐτῇ (sc. ἡ αἴσθησις). III 166, 10 μὴ εἶναι θεοῦ καὶ ψυχῆς μέσον, ὅτι μὴ τὴν παρθένον χάριτα. I 210, 14. 214, 6 ἐν μέσῳ. III 116, 20 εἰς μέσον προθεῖς τὰ ἴδια. I 121, 3. II 291, 23. III 152, 5 εἰς μέσον

(προφέρειν). III 32, 23 τὰ ... κατὰ μέσον διαιρεθέν. — II 135, 4 sq. (ὁ λόγος) ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ μέσα ταθείς. II 64, 5 ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρατα. III 78, 26 τὰ μέσα τῶν ἀμεινόνων αἰε θεμέλιοι. I 171, 18 ἐν οἷς πρὸ τῶν ἄκρων τὰ μέσα αἰρετά. III 196, 10 εἰς πρὸ τῶν ἄκρων τὰ μέσα ἔλοιτο. II 119, 15 ἡ τῶν μέσων κτῆσις. VI 18, 1 μέσα καὶ ἀδιάφορα. — I 226, 1 (ὁ θεός) εἰς ὧν ὁ μ. V 29, 14 ἵνα διὰ μέσου τινὸς ἄνθρωποι μὲν ἱλάσκωνται θεόν. III 156, 9 σπεύδει δὲ ὁ μ. αἰε πρὸς ἀκρότητα. I 85, 20 ἡ δὲ παραίνεσις πρὸς τὸν μέσον, τὸν μήτε φαῦλον μήτε σπουδαῖον. I 265, 6 τὸν αἰδεῖσθαι οὐκ εἶδε πᾶσι τοῖς μέσοις ἀόρατον ὄντα. — I 261, 11 οὐ μέσως ἀλλ' ἄκρως. III 137, 6 οὐ μέσως ἀλλὰ τελείως. III 196, 21 μέσως κοινῇ μετρίως.

μεσαιτάτος. II 139, 26 (ἡγεμονικόν). II 142, 18 (μοῖρα). II 275, 25. II 83, 15 (τόπος). — I 250, 8 ἐκ τοῦ μεσαιτάτου καὶ ἡγεμονικωτάτου τῆς ψυχῆς. IV 171, 11 γῆς (ἰδρῶσις) ἐν τῇ μεσαιτάτῳ τοῦ παντός.

μεσοτήτης. II 74, 19. 296, 24. III 30, 1. μεταβαίνειν. II 295, 14 πρὸς τὴν ἄχρονον μεταβαίνων φύσιν. II 306, 12 μεταβαίνων ὁ νοῦς ἐπὶ τὸν εὐσεβείας ... ἀφίξεται πέρατα. I 293, 2 ἀνάγκη τῇ μίαν (ἀρχὴν) διαφυγόντι εἰς ἑτέραν μεταβῆναι. II 109, 22 μεταβάς τοῖνον ἀπὸ τῶν χρεμετιζόντων καὶ τῶν ἐπογοιμένων αὐτοῖς. I 32, 13 μεταβατέον δὲ καὶ ἐπὶ θάτερον ἑβδομάδος εἶδος.

μεταβάλλειν. I 167, 28 cf. VI 86, 12 (ὁ νοῦς) πρὸς τὸ εὖ καὶ πρὸς τὸ χεῖρον εἴωθε μ. I 192, 7 τὰ μὲν τρεπόμενα καμᾶτῳ πέφυκε μ. II 107, 4 ὑπολαμβάνει καὶ τοὺς φιλαρέτους πείσαι δυνήσεσθαι μ. ὡς αὐτόν. III 294, 13 τὸ μὴ μ. διὰ τῆς στάσεως καὶ ἰδρῶσεως αἰνιττόμενος. IV 129, 13 πάντα γὰρ μ. τὰ ἐν κόσμῳ πρὸς τάναντία. II 203, 22 μ. αἰε τὰς τρίγας πρὸς τε τὰ χωρία καὶ τὰ δένδρα. VI 100, 24 τὸ στοιχεῖον βαρύτατον ... μ. δὲ ἡ εἰς φλόγα ἢ εἰς αὐγὴν ἀναγκαῖον. V 264, 6 τρέπεσθαι καὶ μ. ὁ αἶρ πέφυκεν. V 286, 17 ἥρξατο μ. ἐκ θνητῆς ζωῆς εἰς ἀθάνατον βίον. V 99, 3 βιαζόμενος τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτῆρα παρακύπτειν καὶ μ. εἰς γυναικόμορφον ἰδέαν. V 160, 20 εἰς θῆλειαν (φύσιν) μ. οὐκ ἐρυθριώσι. IV 210, 8 ἐκάστους μ. ἐπὶ τὴν τούτων μόνων τιμῇν. I 43, 18 (τὰ φωνήεντα) τῶν δ' ἀφώνων τρέπει καὶ μεταβάλλει τὰς φύσεις. IV 143, 15 μεταβάλλει τὸ αἶμα εἰς ὕδωρ πότιμον. VI 111, 1 (τὸ ὕδωρ) μεταβάλλει

γούν καὶ δυσωδέστατον γίνεται. I 40, 3 (οἱ πλάνητες τὸν ἀέρα) μεταβάλλουσι. IV 159, 4 οἱ λίαν αὐτῶν ἀκράτορες μεταβάλλουσι πρὸς ἐγκράτειαν. V 333, 2 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον. III 255, 19 cf. 165, 2 (ὁ θεός) οὐ μεταβάλλων. III 209, 6 ὁ αἶρ ... τρεπόμενός τε καὶ μεταβάλλων. V 104, 12 ὁ βίος ... μεταβάλλων πρὸς τὰ ἐναντία. VI 107, 13 κατ' ἀλλοίωσιν δὲ μεταβάλλων οἶνος εἰς ὄζος. III 254, 13 (θεόν) οὐ μεταβάλλοντα τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. I 183, 2 εἰς γυναικὸς μεταβαλλοῦσθαι σχῆμα παρθενία. I 179, 1 μένομεν γὰρ αἱ αὐταὶ μηδὲ τῆς ἑαυτῶν φύσεως μεταβάλλουσαι τὸ παράπαν στιγμῇν. V 74, 6 μεταβαλλέτω πρὸς τὸ εὐκολον. V 90, 4 πρὸς τὸ σεμνότερον ... τὴν δαιταν παρακαλῶν μεταβαλεῖν. V 356, 3 μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ μονωτικοῦ ... πρὸς τὸ σύννομον. V 321, 14 ἀμαρτάνοντα μεταβαλεῖν πρὸς ἀνυπαίτιον ζωὴν φρονίμου. VI 177, 6 θάπτειν γὰρ ἂν εἰς ἀνθρώπον θεὸν ἢ εἰς θεὸν ἀνθρώπον μεταβαλεῖν. VI 199, 22 οὐκ ἂν εἰς πέτρον μεταβαλεῖν. I 3, 3 (τὸ δὲ παθητὸν αἷτιον) μετέβαλεν εἰς τὸ τελειώτατον ἔργον. I 54, 19 τοῦτ' ἐξαπιναιῶς ἀμφοτέρους ἐξ ἀκακίας ... εἰς πανουργίαν μετέβαλεν. II 34, 11 ὃν δὲ τρόπον μετέβαλε σημανοῦμεν. II 248, 20 τὸ γὰρ μανὼν ... λόγοις δυνατοῖς καὶ ἀποδείξεσιν ἐχυρωτάταις μετέβαλεν. IV 141, 9 πάντας (δράκοντας) ... εἰς τὴν ἀργαίαν φύσιν τῆς βακτρίνης μετέβαλεν. IV 154, 13 ὁ ποταμός εἰς αἶμα μετέβαλεν. IV 251, 6 μετέβαλεν ὁ νοῦς εἰς κωφὴν λῆθον. V 329, 18 ῥάστα μετέβαλεν εἰς ἐπίπονον ... ζωὴν. IV 170, 2 (τὸ μάννα) οὐ μόνον οὐ μετέβαλεν. IV 171, 5 (αἱ πικραὶ πηγαὶ) μετέβαλον ... πρὸς τὸ γλυκίον. II 29, 9 αἱ (ἀρεταὶ) δὲ ἐκ γυναικῶν εἰς παρθένους μετέβαλον. I 84, 17 ἀσκηταὶ ... ἐπὶ τοῦ τέλους μετέβαλον. V 179, 14 πρὸς θηρίων ἀτιθάδων ἀγριότητος μετέβαλον. I 187, 18 ἀλλ' ἐὰν μεταβάλῃς. V 54, 1 ὥς μὴ μεταβάλῃ μήκει χρόνου. IV 266, 11 ἐνθουσιᾷ μεταβαλὼν εἰς προφήτην. V 284, 20 μεταβαλὼν ἐκ φθαρτοῦ βίου εἰς ἀφθαρτον. I 292, 23 τὸ χερσαῖον εἰς πτηνὸν γένος μεταβαλὼν. I 297, 25 (Μωυσῆς) τὴν ῥάβδον μεταβαλὼν εἰς ὄφιν. II 34, 11 θεός εἰς γλυκύτητα τὸ πικρὸν τοῦ πόνου μεταβαλὼν. IV 191, 1 μεταβαλὼν δὲ τιμῆσθαι ἄπερ ἐγώ. IV 263, 17 μεταβαλὼν τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ κατεπεῖγον τῆς χρείας. IV 276, 8 (ἡ ψυχὴ λογικὴ) τὸν ἀέρα ... πρὸς πῦρ φλογιοῖδὲς μεταβαλοῦσα. I 171, 10 (Σάρα) γενικὴ μὲν οὐκ ἐφθῇ μεταβαλοῦσα ἀρετῇ γενέ-

σθαι. I 194, 15 εἰ πᾶσα γῆ χρυσός ... μεταβαλοῦσα ἐξαίφνης γένοιτο. II 84, 3 ἡ (ψυχὴ) δ' εἰς ἓν εἶδος λευκὸν μεταβαλοῦσα. V 29, 24 ἡ λέπρα μεταβαλοῦσα. IV 143, 9 τῆς ζωτικῆς δυνάμεως εἰς φθοροποιὸν μεταβαλοῦσθ. V 21, 5 τῆς γράας μεταβαλοῦσης εἰς λέπραν. III 81, 1 τὰ δ' ὀνόματα μεταβαλόντες εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον. IV 165, 2 αἱ μὲν πηγαὶ γλυκαίνονται μεταβαλοῦσαι πρὸς τὸ πότιμον. V 356, 21 τὰ μὲν ... ἀκοινώνητα ἔνσπονδα γεγενῆσθαι μεταβαλόντα πρὸς εἰρήνην. IV 26, 9 ἀγγέλων μεταβαλόντων ἀπὸ πνευματικῆς ... οὐσίας εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν. V 356, 16 μεταβαλόντων τῶν θηρίων πρὸς τὸ τιθασόν. IV 294, 5 μεταβεβληκέναὶ δόξαιεν ἂν εἰς θηρίων φύσιν. V 178, 7 μεταβεβληκεν εἰς θήρειον φύσιν. V 289, 18 ψυχῆς τὰ ἐπιτηδεύματα μεταβεβληκυίας εἰς ἀγριότητά. IV 169, 6 τῶν δ' ἀπολειφθέντων ... οὐδὲν ἔτι σφόν εὑρισκον, ἀλλὰ μεταβεβληκέντα καὶ δυσώδη. IV 287, 6 μεταβεβληκέντας εἰς ἐκείνα τὰς ψυχὰς.
 μεταβάλλεσθαι. V 12, 22 ἐκ τοῦ μ. πρὸς τὴν ἀμείνω τάξιν. V 353, 12 λόγοις ἀναδιδάσκειν ἐπειράτο μ. IV 289, 1 ὡς δικαστῆς διδάσκει, νοουθετεῖ, παραινεῖ μ. IV 156, 1 εἰ δὴ τινες ... μετεβάλοντο σωφρονισθέντες.
 I 174, 16. 243, 18. II 51, 17. III 293, 25 μεταβλητός.
 μετὰβασις. II 7, 21 γενέσεως δὲ μ. τε καὶ μεταβατικὴ πᾶσα κίνησις (ἰδιὸν ἔστιν). II 8, 1 συγγενὲς αὐτοῖς (sc. τοῖς ἀνθρώποις) μ. II 135, 16 (φυτὰ) ἄνευ μεταβάσεως ὡς ἂν ἐστῶτα. II 155, 9 ἀπὸ τοῦ σώματος. V 139, 9 ἀπὸ τῶν ἀσωμάτων. III 245, 3 κατὰ τὴν τοῦ αἰσθητοῦ καὶ ὁρωμένου τούτου μετὰβασιν. IV 282, 14 ἀφ' οὗ κατὰ μετὰβασιν εἰκὸς ἦν ἐννοίαν τοῦ ἀγενήτου λαβεῖν.
 μεταβατικός. II 222, 11 (κινήσεως εἶδος). II 7, 21. 135, 17. 136, 4. 255, 9 (κίνησις). III 19, 13 κινήσεις. — I 230, 5. II 7, 27. 135, 15. III 32, 5 μεταβατικῶς.
 μεταβιβάζειν. II 10, 9.
 μεταβλητικός. II 64, 11 (δύναμις, conī. θρεπτικῇ, αἰσθητικῇ).
 μεταβλητός v. μεταβάλλειν.
 μεταβολή. V 313, 15 cf. II 192, 2. IV 89, 2. V 375, 17 πάντων τροπαῖς καὶ μεταβολαῖς χρωμένων. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐντυγχάνει) πράξεις, μεταβολαῖς, φθοραῖς, κτλ. VI 74, 14 εἰ δέχεται (ὁ κόσμος) τὴν ἐκ τῆς διακοσμῆσεως μεταβολήν. VI 90, 2 τὴν πρὸς τὸ πῦρ αὐτοῦ (sc.

τοῦ κόσμου) μεταβολὴν δεόντως ἂν τις ἀκοσμίαν ὀνομάσει. VI 95, 9 τὸν δὲ κόσμον ... χρῆσασθαι ποτε ταῖς τοιαύταις μεταβολαῖς. VI 77, 9 διὰ τὸ ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ τὰ μέρη (τοῦ κόσμου) θεωρεῖσθαι. III 93, 9 τούτων (sc. κόσμου μερῶν) γὰρ μία συγγένεια τροπᾶς καὶ μεταβολᾶς παντοίας δεχομένων. IV 236, 12 cf. VI 98, 13. 106, 7. 18. 108, 5 τῶν στοιχείων. IV 228, 14 τὰ κατωτέρα σελήνης ἅπαντα τροπὰς ἔχει καὶ μεταβολὰς. I 63, 11 cf. II 187, 12. III 209, 5. V 51, 3. 120, 9. 264, 7 ἄερος. IV 168, 7 τῶν νεφῶν. III 99, 13 πνευμάτων, ὥρων. IV 68, 13 τῶν πνευμάτων. IV 17, 6 cf. 229, 15. V 345, 10 τῶν ἐτησίων ὥρων. VI 104, 11 cf. 106, 14 ὕδατος ... εἰς γῆν. VI 103, 10 (ἡ γῆ) τηκομένη γὰρ εἰς ὕδωρ <μετα>λαμβάνει τὴν μεταβολήν. III 56, 9 οὐσίας καὶ ποιότητας, μεταβολὰς τε αὐτὴ καὶ τροπὰς καὶ γενέσεις, ἔτι δὲ φθορὰς αὐτῶν (sc. οὐρανοῦ, γῆς etc.) ἀναζητοῦσιν. II 75, 27 πάντα γὰρ ταῦτα (sc. γῆ, ὑετοί, ἀήρ etc.) δυνάμει θεοῦ μεταβολὰς δέχεται καὶ τροπὰς. I 40, 4 (οἱ πλάνητες) μυρία ὅσας ἐμποιοῦντες μεταβολὰς. I 6, 19 τροπὴν δὲ καὶ μεταβολὴν ἐδέχετο (ἡ ὕλη). III 167, 11 τῶν μετ' αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) τροπὰς καὶ μεταβολὰς παντοίας ἐνδεχομένων. II 81, 22 ἑτέρα (γένεσις) δ' ἔστιν ἡ ἐκ βελτίονος γένους εἰς ἑλαττον εἶδος μ. V 200, 5 γένεσιν ... τὴν τροπαῖς ἀμυθήτοις χρωμένην καὶ μεταβολαῖς. I 10, 3 κατὰ τὴν ἐκ νοητοῦ πρὸς αἰσθητὸν μεταβολήν. I 3, 15 πᾶν γὰρ τὸ αἰσθητὸν ἐν γενέσει καὶ μεταβολαῖς. III 280, 25 τῶν καθ' ἐστώτων πρὸς τάναντία. V 6, 21 (εἰδωλα) τροπὰς καὶ μεταβολὰς παντοίας ἐνδεχόμενα. II 67, 4 (φυτὰ καὶ ζῷα) τὰς γὰρ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ μεταβολὰς ... ἔλαβον. I 13, 6 καρπὸς οὐ τέλειος, ἀλλ' ἔχων παντοίας μεταβολὰς. II 64, 15 τί χρὴ λέγειν περὶ μεταβολῆς αὐτῶν (sc. ἔρρων). V 16, 5 (νεκρά σώματα) ἑτεροιούμενα τὰς οἰκείας φύσεις ἐξαλλάττει πρὸς τὴν χεῖρω μεταβολήν. III 262, 13 φθορὰ τοῦ ὑπολειφθέντος καὶ ... τῇ πρὸς σώληκας ... μεταβολῇ. V 177, 15 τοῖς φύσει τροφίμοις φθοροποιὸν ἐνεργάζεσθαι μεταβολήν. II 25, 2 ἐξίτηλοι γραφαὶ ... καιρῶν ὀξεῖαις μεταβολαῖς ἐκπετινύσκων. I 52, 22 τροπὰς δὲ καὶ μεταβολὰς ἀναγκαιῶς τὰ θνητὰ δέχεται. IV 7, 1 πρὸς ὑγίαν ἐξ ἄσθενείας. I 192, 2 τὸ συνεκτικώτατον μεταβολῆς αἰτίον κάματος. VI 91, 16 αἱ ... ἀρχὴ τῆς ἀνδρὸς ἡλικίας μεταβολαὶ κατ' αὔξησιν.

II 204, 18 αὐτός τις εἰς ὃν ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ ... μυρίας μεταβολάς καὶ τροπὰς δεχόμενος. II 51, 14 μεταβολαῖς χρῆσθαι πεφυκώς (Μωυσῆς). — I 42, 7 τῆς φωτῆς ... ἐπτά. V 83, 2 τῶν γενῶν καὶ συστημάτων αἱ μεταβολαὶ καὶ πάνθ' ὅσα κατὰ μουσικὴν ἐπικρίνεται. II 23, 13 ταῖς ἐπαλλήλαις τῶν τόνων μεταβολαῖς ἀκοᾷ αὐτὸ μόνον ἤδυνει. II 23, 12, 24 ὁ λόγος ... ἀμυθῆτους λαμβάνει μεταβολάς.

II 16, 4 ψυχῆς θάνατος, ἡ κατὰ πάθος ἀλογόν ἐστιν αὐτῆς μ. V 373, 19 (ἡ ψυχῇ) ἀθρόα γίνεται μὲν ἐκ μεταβολῆς ἀγῆν παρθένος. V 374, 20 τῆς ἀθρόας πρὸς ἀρετὴν μεταβολῆς κατά- πληξιν ἐργασαμένης. II 120, 12 τῆς διανοίας κατὰ τὰς συνεχεῖς μεταβολὰς στρобиουμένης. VI 91, 10 αἱ ... ἡμέτεραι γυνῶμαι ... τροπὰς καὶ μεταβολὰς εἰκότως ἐνδέχονται. II 55, 3 cf. 62, 2. III 199, 3 γυνώμης. IV 20, 4 πράγματος καὶ δόγματος. V 323, 12 μεθαρμόζεσθαι τὸν βίον ἐξ ἀναρμοστίας εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολήν. V 147, 6 cf. 362, 18. VI 83, 15 εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολήν. V 318, 8 τῷ τῆς κρεττονος αἰτίῳ μεταβολῆς. III 166, 20 ἄλλοτε ἀλλοίως δέχεται μεταβολὰς καὶ υποσκελιζόμενος, ὁ δυστυχῆς. V 45, 23 οἱ (sc. πλημμελήσαντες) μεταβολαῖς ταῖς πρὸς τὸ βέλτιον ἐκαθάρθησαν. IV 5, 6 πρὸς δὲ τὸ βέλτιον ἡ μ. V 228, 29. VI 74, 3, 123, 17 πρὸς τὸ χεῖρον. IV 107, 5 τῶν τρόπων. IV 115, 6 τῶν ὀθνεῖων. IV 68, 17 αἰτίων. V 161, 16 εἰς ἅπαν ὠρεγῆθραν μεταβολῆς τῆς εἰς γυναῖκας. V 314, 9 τοῖς συμμάχοις ὡς οὐ χρηστομένοις μεταβολῇ πρὸς τὸ ἀντίπαλον.

V 302, 2 εἰς τὸ τῆς τύχης ἀτέκμαρτον ἀφορᾶν καὶ λαμβάνειν αἰδῶ τῆς μεταβολῆς. V 75, 7 ὅτι καιρὸν ὀξύν (ταῦτα, sc. πλοῦτος, δόξα etc.) ἔχει τῆς μεταβολῆς. V 103, 8 τῶν ἀνθρωπίνων πραγματιῶν. II 47, 17 ἄλλοτε ἀλλοίως ἐνδεχομένων (πραγμάτων) μεταβολὰς. II 92, 10 χωρῶν ὄλων καὶ ἐθνῶν πρὸς τε τὸ εὖ καὶ τὸ χεῖρον. IV 278, 16 διὰ τὰς ἀδύλους πρὸς τάναντία μεταβολὰς καὶ τῶν εὐπραγόντων καὶ τῶν ἐν κακοπραγίαις. IV 203, 18 τοσαύταις γούν χρησαμένου τοῦ ἔθνους μεταβολαῖς. IV 68, 11 πολιτεία ... μυρίας ὅσας ἐνδεχομένη μεταβολὰς. IV 91, 11 μεταβολὴν εὐλαβοῦ. VI 149, 10 τίς ἡ τοσαύτη μ. V 138, 20 φόβῳ τῆς πρὸς τάναντία μεταβολῆς. VI 169, 14 οὕτως ἄθρόαν ἐνδέδεκται μεταβολὴν πρὸς τάναντία. V 298, 4 οἰκτισάμενος τῆς μεταβολῆς ἐπι-

κούφισον τὴν συμφωνίαν. VI 148, 10 ὁ ... ὀνειδιζόμενος τῆς ἀθρόας μεταβολῆς. VI 192, 4 ἐλπίδι μεταβολῆς γαληνοτέρως. VI 148, 16 κατὰ πίστιν (vel πίστιν) τῆς αἰφνιδίου μεταβολῆς. IV 191, 2 πᾶσις δέ μοι τῆς βεβαίου μεταβολῆς γένοιτ' ἂν ἀρίστος. VI 168, 3 κἄπειτα ἐκ μεταβολῆς ... ἀπιστοῦντες.

VI 170, 26 (Πρωτεύς) μεταβολὰς παντοίας (ἐνδεχόμενος). III 70, 14 τὴν εἰς πῦρ ἱερὸν, ὡς ὁ Ναδάβ καὶ Ἀβιοὺδ, δέξασθαι μεταβολήν. IV 138, 5 εἰς βακτηρίαν μετεστοιχειούτο τὴν αὐτήν, ὡς θαυμάζειν μὲν τὰς μεταβολὰς ἀμφοτέρως. μεταγιγνώσκειν. II 60, 19. III 197, 9. V 26, 8.

μεταγρᾶφειν. V 223, 1. 246, 15. μεταδιδάσκειν. I 225, 3. 259, 8. 260, 11.

II 177, 28.

μεταδιδόναι. V 24, 16 τὸν ἡγεμόνα ποτινῶμενος τῆς ... ὕλης φύσεως αὐτοῦ μ. τῷ γενομένῳ. V 12, 15 τῶν δ' ἐφικτῶν ... μεταδιδωμι. I 293, 20 εἰ τῶν ἀνθρώπων μὴ μεταδιδῶς ἀγαθῶν. I 286, 16 (ὁ θεὸς) μεταδίδωσι δὲ καὶ τῷ σοφῷ τῆς ἰδίου κλήσεως. I 71, 2 τοῦτο μεταδίδωσι τῷ ἀλόγῳ μέρει. II 7, 15 (τὸ ὄν) τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ... τῷ σπουδαίῳ μεταδίδωσιν. I 13, 25 (ὁ θεὸς) μεταδίδους αὐτοῖς αἰδιότητος. III 294, 16 ὥστε καὶ ταῖς ἐπιτελεγμέναις φύσεσιν ἐχυρότητος ... μεταδίδωσιν. IV 245, 7 τῇ δὲ ὁ πατὴρ θεσπίζει λόγου καὶ ἀποκρίσεως μεταδιδόναι. I 54, 7 (τὴν γυναῖκα) συνανέσασαν ἐμφαγεῖν τοῦ καρποῦ καὶ τῷ ἀνδρὶ μεταδοῦναι. II 50, 16 οἷς μὲν ἂν ἐθέλησῃ (ἡ ἡδονή) τῶν ἰδίων ἀγαθῶν μεταδοῦναι. III 7, 17 ἵνα σὺ μοι λόγου μεταδῷς. I 26, 2 τῆς αὐτοῦ συγγενείας μεταδούς ὁ θεὸς ἀνθρώπῳ. I 281, 10 ὅτι γεύσεώς σοι μεταδέδωκεν ἡ φύσις. I 191, 15 (ὁ θεὸς) τὸ δὲ ἴδιον μεταδεδωκώς ἅπασιν τοῖς ἐν μέρει τῆς τοῦ καλοῦ πηγῆς, ἑαυτοῦ. II 47, 12 ὅπερ (sc. πνεῦμα) ... οὐδὲ μεταδοθὲν ἐτέροις.

μετάδοσις. V 55, 14. 226, 3.

μετάθεσις. VI 107, 8 (coni. πρόσθεσις, ἀφαίρεσις, ἀλλοίωσις). V 339, 18 αἰνίττεται δὲ ἐναργῶς διὰ μὲν τῆς μεταθέσεως τὴν ἀποικίαν. IV 5, 5 ἡ γὰρ μ. τροπὴν ἐμφανίζει καὶ μεταβολήν. II 55, 3 γυνώμης. IV 20, 1 τοῦ ὀνόματος. III 167, 28. 178, 30 τῶν ὀνομάτων. — All: II 55, 1 μ. δὲ καλεῖται Βαβυλῶν.

μετακαλεῖν. II 304, 10 μετακλίνειν καὶ μ. ... ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. IV 267, 21 (Μωυσῆς) μετακληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς. I 260, 20 μετακλήθητι καὶ πρόσελθε τῇ διανοίᾳ.

μετακλαίειν. I 279, 29.

μετακλίνειν. II 304, 9 μ. καὶ μετακλίνειν ... ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. II 50, 19 μετακλίνει σεαυτὴν (sc. τὴν ψυχὴν). II 21, 22 sqq. 24, 15 ἐρμηνεύεται δὲ καὶ οὗτος (sc. Ἰουβάλ) μετακλίνων. II 93, 12 μετακλίνειν δὲ καὶ μεταναστῆναι πρὸς τὰ ἄφθαρτα. II 253, 22 ἔνεκα ... τοῦ μετατραπῆναι καὶ μετακλιθῆναι διανοίαν.

μετακόσμιος. II 254, 18 ἀσέβεια. III 279, 18 κακόν. III 244, 16 (χώρα).

μεταλαμβάνειν. I 55, 15 (ὁ φιλόδοξος) × μ. [τῆς εἰδεχθείας] ὀρέγεται. VI 106, 10 (ἡ γῆ) τηχομένη γὰρ εἰς ὕδωρ [μετα]λαμβάνει τὴν μεταβολήν. II 3, 14 (Μωυσῆς) ἀψευδοῦς δόξης μεταλαβών. I 46, 19 μεταλαβοῦσι τοῦ πανσόφου πνεύματος. — II 221, 10 ταῦτα δ' εἰ μεταληφθεῖη τὰ ὀνόματα εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν. I 133, 28 cf. II 300, 29. 309, 6. III 13, 14. 78, 9. 83, 7. 119, 13. 18. 121, 4. 154, 20. 173, 8. 174, 4. 24. 175, 9. 178, 15. 189, 23. 290, 1 ὁ δὲ Μανασσῆς ... μεταληφθεὶς γὰρ „ἐκ λήθης“ εἶναι λέγεται. II 15, 14. 198, 6. 312, 21. III 22, 21. 72, 5. 84, 7. 258, 9. 264, 26. 298, 21. IV 45, 1 τὸ ὄνομα μεταληφθέν.

μετάληψις. II 148, 19 τοῦ κυρίου ὀνόματος.

μεταλλεύειν. II 100, 5.

μεταλλοιοῦν. II 18, 13 cf. 20, 8 Ἰωβήλ, ὃς ἐρμηνεύεται μεταλλοῖων. II 21, 8 περὶ τοῦ μεταλλοιοῦντος καὶ τὸ ἀρχαῖον νόμισμα κιβδηλεύοντος. II 54, 18 οἱ δὲ γῆς παῖδες ... μεταλλοιῶσσαντες εἰς τὴν ἀψυχον καὶ ἀκίνητον σαρκῶν φύσιν.

μεταμέλεια. V 56, 6 cf. IV 98, 7 ἄμαρτημάτων.

μεταμορφοῦσθαι. V 242, 6 ἐπαλλάξει καὶ μεταμορφώσει τὸ εἶδος. VI 173, 5 εἰς δὲ Ἀπόλλωνα μετεμορφοῦτο. IV 133, 1 μεταμορφοῦμενος εἰς προφήτην.

μετανάστασις. IV 177, 13 cf. V 147, 8 ἀπ' Αἰγύπτου. IV 164, 10 τοῦ βίου. III 66, 5 ἀπὸ Χαλδαϊκῆς δόξης πρὸς τὴν φιλόθεον. II 305, 10. IV 139, 23. V 280, 11. 287, 1 ἐνθ' ἐνδε. I 195, 4 τοῦ καλοῦ. I 293, 6 ἀπ' αὐτῶν (sc. τῶν μεταρσίων). III 301, 25 τοῦ πάθους. III 214, 15 εἰς τὴν πατρίαν. II 268, 8 ἐκ τριῶν χωρίων ... σώματος, αἰσθήσεως, λόγου. — IV 19, 7 τοῦ σοφοῦ (sc. Ἀβραάμ). V 339, 21 μετανάστασιν εὐτρεπισέσθω. I 117, 22 (τοῦ θεοῦ) μαρτυρήσαντος αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) μετανάστασιν. I 206, 5 τὴν πρὸς τὸν ὄντα μετανάστασιν ψυχῆς. III 60, 18 κατὰ δὲ τὴν μετανάστασιν αὐτοῦ (sc. τοῦ θεοῦ πνεύματος).

— III 65, 22 (λιμός) μεταναστάσεως καὶ πολέμου κακὸν χεῖρον.

μετανάστατος. III 64, 1 ἡ ψυχὴ.

μετανάστης. III 239, 12 (coni. ἐπὶ ἄλυστος opp. αὐτόχθων καὶ αὐθιγενής). III 7, 19 οὐ τῆς πατρίδος εἰμί μ.; III 216, 5 ὅτι μετανάσται τινὲς ἐγένοντο, τὴν μὲν πατρίαν γῆν καταλιπόντες. II 274, 13 εἰς τὴν πατρίαν γῆν τὴν ἱεροῦ λόγου. VI 137, 18 ἐξ ὧν (sc. οἰκίων) μετανάσται ἐγένοντο. III 302, 12 οἱ μὲν ἰκέται, οἱ δὲ μετανάσται καὶ πρόσφυγες. V 114, 10 μὴ μετανάστας γενέσθαι τοὺς τῶν νόμων ἰκέτας καὶ πρόσφυγες. V 296, 10 ἀξίων τοὺς μετανάστας ἐν καιροῖς γενομένους ἀπονέμειν τινὰ ... τιμὴν. V 333, 6 (Ἀβραάμ). II 189, 16 ὅτι ὁ σοφὸς μέτοικος καὶ μ. ἐστίν. II 242, 14 ὅσοι δὲ μετανάσται ἀρετῆς ἐγένοντο. III 159, 20 (ὁ νοῦς) ἀπὸ τοῦ Χαλδαϊκοῦ δόγματος. III 288, 13 τῆς ἀνδρωνιίδους.

μετανάστις. VI 31, 6 (ἡ ψυχὴ) σώματος.

μετανίστασθαι. III 66, 1 τὸ ... μ. καὶ ἀνδρῶν εἶναι. III 216, 4 εἰς Χαρράν λέγεται μ. Θάρρα. V 245, 4 ἵνα μὴ τὸ ἔθνος ... ἀναγκάζῃ μ. VI 83, 8 πρὸς τοὺς ἐναντίους τόπους μ. II 162, 24 καθάπερ ἐκ πατρίδος μ. τοῦ βίου. II 1, 6 ὁ δὲ βουλόμενος αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) καταλιπεῖν ἐτέρωσε μ. ῥῆστα δύναται. I 234, 1 ἀφ' οὗ (sc. χρόνου) μ. καὶ ἀποδιδράσκειν δεῖ. II 272, 17 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ μ. IV 38, 7 μ. δὲ πρὸς τὰς ἀφθάρτους φύσεις ἀξιοί. II 303, 4 καὶ ταύτης (sc. Χαρράν) μετανίσταται. III 81, 22 τῆς γὰρ Χαλδαϊκῆς οὐ μετανίσταται χώρας. I 205, 10 (Μωυσῆς) „διὰ ῥήματος“ τοῦ αἰτίου μετανίσταται. II 52, 25 Μωυσῆς ... τοῦ θνητοῦ βίου μετανίσταται. V 178, 4 ὁ νοῦς ... μετανίσταται καὶ μετοικίζεται. IV 243, 5 (ἡ ἀρετὴ) κακουμένη δὲ μετανίσταται. IV 16, 15 ἡ τάχιστα μετανίσταται. III 41, 12 μετανίσταται καὶ διψήσκει καὶ μακρὰν ἀπελήλκει σοφίας. VI 82, 13 πρὸς ἣν (sc. τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν) σπεύδοντα μετανίσταται. I 205, 3 (οἱ μαθηταὶ θεοῦ) εἰς τὸ ἄφθαρτον ... γένος μετανίστανται. IV 217, 12 εἰς ἣν (sc. χώραν) μετανίσταντο. III 17, 1 πῶς οὖν μετανίστασο τῶν προτέρων ἐκείνων. III 62, 20 (ὁ νοῦς) μετανίστάμενος. III 84, 2 (ὁ φαῦλος) πάντῃ φορούμενος καὶ μετανίστάμενος αἰεὶ. III 135, 9 (ὁ λόγος) μετανισταμένου πάντως εἰσοικισθήσεται. IV 187, 11 cf. V 219, 24 ὥσπερ μετανισταμένου τοῦ λογισμοῦ. V 207, 15 ἥς (sc. ψυχῆς) μεταν-

ισταμένους καὶ μετοικιζομένους. III 23, 3 μετανισταμένους τῆς ψυχῆς ἀπὸ ἀστρονομίας. III 65, 19 μετανισταμένῳ καὶ πάλιν οἰκῆσαι μὴ δυναμένῳ. III 123, 3 ἀπὸ τοῦ γενομένου πρὸς τὸ ἀγέννητον μετανιστάμενοι. V 195, 16 τῶν οἰκητῶρων ... μετανισταμένων. IV 155, 11 τῶν δ' ἐξίστων καὶ μετανισταμένων οἱ μὲν ... IV 47, 3 τῆς πατρίδος ὅτε μετανίστατο. IV 181, 4 εἰς ἣν (sc. γῶραν) μετανίστατο. II 244, 2 πρὸς ὀλίγον ἐνδιατρίψας αὐτοῖς (sc. γυμνάσμασι) χρόνον μετανίστατο. IV 16, 9 ἅμα τῷ κελευσθῆναι μετανίστατο. I 197, 17 (ἡ ψυχὴ) ἀπολείπειν ... πρὸς τὸν ἄγοντα χρηματίσασα μεταναστήσεται. V 332, 4 sq. εἰ δὲ μετanasταῖ, μεταναστῆται καὶ τῆς διανοίας ἡ ἀπάτη. IV 15, 8 περὶ τοῦ πατρίδα ... καταλείπειν καὶ μετanasτῆσαι. III 163, 9 τὸ (μεταεθῆναι) δ' ἐστὶ μετanasτῆναι. II 2, 18 τὸ ἐκ προσώπου μετanasτῆναι. II 2, 14 ἀδύνατον <δ> ἐστὶν ὥσπερ ἐκ πόλεως τοῦδε τοῦ κόσμου μετanasτῆναι εἰς μέρος αὐτοῦ. II 93, 12 μετاكلίναί δὲ καὶ μετanasτῆναι πρὸς τὰ ἄφθαρτα. IV 37, 3 κατὰ διὰ τοῦτο μετanasτῆν. IV 11, 23 πρὸς ἣν (sc. ἀρετὴν) μετanasτῆ καὶ μετωκίστατο. III 17, 8 μετanasτῆν καὶ τοῦ λόγου. V 140, 15 οἱ ἀρχηγεῖται ... μετanasτῆσαν εἰς Αἴγυπτον. II 53, 26 εἰς τὸν νοητὸν κόσμον μετanasτῆσαν. III 54, 6 (ψυχῆ) ἐν ἀέρι καὶ αἰθέρι ... τραφεῖσαι μετanasτῆσαν. V 340, 5 καὶ μετanasτῆ μέντοι. IV 18, 3 τὴν Χαλδαϊκὴν ἐπιστήμην μετanasτῆθι. III 17, 18 μετanasτῆθι σεαυτῆς (sc. διανοίας). II 270, 18 μετanasτῆθι καὶ τοῦ κατὰ προφορὰν λόγου. II 38, 15 ὁ μὲν Ἀβελ ... πρὸς τὴν ἀμείνω φύσιν μετanasτὰς οἶγεται. II 307, 9 τοῖς ἀγγέλοις τῆς ψυχῆς <ἐν>διατρίβων ..., μετanasτὰς δὲ ... I 194, 5 (ὁ θεός) λήσεται μετanasτὰς εἰς ἕτερον οἶκον. V 249, 22 μετanasτὰς εἰς ἀλλῆλειαν. I 295, 8 μετanasτὰς δὲ τὸ γήινον σῶμα οὐδὲν ἤττον οἰκῆσεις. IV 178, 5 ἡ (οἰκία) δ' ... εἰς Αἴγυπτον μετanasτῶσα. II 46, 4 (ἡ τοῦ καλοῦ φαντασία) οἶγεται γὰρ εὐθὺς μετanasτῶσα. II 51, 11 τὸ σοφίας πνεῦμα θεῖον μὴ ῥαδίως μετanasτάν. III 170, 11 μετanasτάντος ἀπὸ τῆς περὶ τὸν κόσμον θεωρίας πρὸς τὴν τοῦ πεποιηχότος ἐπιστήμην. III 23, 7 τὸν δ' ἐνθὲνδε μετanasτάντα. IV 167, 1 ἐπ' ἐλευθερίας ἐλπίδι μετanasτάντες. II 304, 28 μετanasτάντες οὖν ἀπὸ τῆς κατ' οὐρανὸν περιεργίας. I 117, 28 (Λεία καὶ Ραχὴλ) μετanasτῶσαι δὲ ἀμαθίαν ... κατέλιπον.

IV 128, 1 τῶν ἄνω σατραπειῶν εἰς Αἴγυπτον μετanasτάντων.
μετanasοεῖν. III 144, 4 τὸ δὲ μ. σοφοῦ (ἰδίων). III 224, 11 τὸ μ. ἀδελφὸν νεώτερον ἐν τοῦ μηδ' ὅλως ἀμαρτεῖν. V 321, 11 ἡ ... ἀνάμνησις, ἥς ἀδελφὸν καὶ συγγενέστατον τὸ μ. ἐστίν. III 244, 7 (ἡ ψυχὴ) μ. ἄρχεται. III 224, 7 (ἡ διάνοια) ὠρῶσα μ. ἐφ' οἷς πρότερον ... κακῶς ἐδόξαζε. V 330, 19 ὅφ' ὧν ἀνεπαίσθη ... μ. εὐθὺς ἐφ' οἷς ἐξέστη. VI 217, 16 ὡς, εἰ καὶ τῇ χρηστῶν ἐργάσατο, μ. εὐθύς. I 102, 15 ἀνανήφει, τοῦτο δ' ἐστὶ μετanasοεῖ. IV 187, 14 οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου μετanasοεῖ (ὁ θεός). VI 211, 4 ὅτι μετanasοεῖ μὲν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, IV 239, 8 εἰ δὲ τινες ἀμαρτάντες μετanasοῦσι. IV 79, 19 κακίζουσιν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις αὐτοὺς καὶ μετanasοῦσι V 322, 15 μετanasοίτω δὲ τις μὴ μόνον ἐφ' οἷς ἡπατήθη. V 314, 5 ἵνα ἕκαστος ... ἐν ἔργοις καὶ λόγοις μετanasοῖ. V 58, 14 ὁ μετanasῶν σώζεται. V 61, 15 sq. τὸν μετanasοῦντα σώσεισθαί καὶ τὸν σφίζοντα ἐκ τῶν ψυχικῶν ἀρρωστημάτων μ. IV 160, 12 ἐπὶ δὲ τῇ μεθέσθαι μετanasῶν ἐπεχειρεῖ διώκειν. VI 217, 1 (ὁ Γάιος) μετanasῶν ἐπὶ τῇ χάριτι ᾗδῃ. II 72, 25 τοῦτο μὲν γὰρ μετanasοῦντος ἦν. III 197, 20 πρὸς τὴν τοῦ καθαιρομένου καὶ μετanasοῦντος δὴπου δύναμιν. V 58, 20 εἴ τι τῷ μετanasοῦντι πρότερον ἡμάρτηται. V 26, 10 ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν μετanasοῦντων. V 321, 5 ἄλλα προτιθεῖς οὗς νικηφόροις μεγάλα τοῖς μετanasοῦσι. I 160, 16 περὶ τοὺς μετanasοῦντας καὶ ἀχθομένους ἐπὶ τῇ πάλαι τροπῇ. II 58, 13 καὶ ταῦτα μὴ μέλλων μετanasοῖν. III 131, 13 καὶ ἀμάρτη πρότερον, αὐθις μετενόησεν. V 213, 17 αὐτοὶ ... τῶν ὑπηγμένων ἰσως ἀν μετanasοῖσιν. I 170, 8 τῷ ... μετanasοῖσαντι καθάπερ εἰς πατρίδα τὴν ἀρετὴν ... κατελθεῖν (δέδοται). V 261, 4 ἐφ' οἷς ἐνεωτέρωσαν μετanasοῦσαντες. III 145, 6 ὅς ἂν ... ἀδικῶν μετanasοῦν καὶ φάσκη. IV 7, 8 ὅθεν εἰκότως τῷ μετanasοῦν καὶ τάττει. V 375, 18 ἐπὶ τοὺς <τῶν> μετanasοῦν καὶ ἐχθροῦς.
μετάνοια. V 321—324, 14 Περὶ μετάνοιας. V 322, 14 (τὰ) εἰς μετάνοιαν. V 323, 11 (αἱ) εἰς μετάνοιαν ὠφρηγῆσαι. III 144, 6 (ὁ) περὶ ἀμαρτημάτων μετάνοιας (λόγος). III 178, 3 λόγοις τοῖς περὶ μετάνοιας. II 63, 14 περὶ τοῦ μὴ χρῆσθαι μετάνοιᾳ τὸ ὄν. III 144, 12 ἐσταλμένον δὲ καὶ βραδὺ καὶ μέλλον ἡ μ. VI 85, 10 ὅτι καὶ μετάνοιαν πάθος καὶ νόσημα δέσσεται ψυχῆς (θεός). III 145, 2 τὸ συνέως αὐτῷ μετanoίᾳ τραφῆναι. IV 6, 25

τὰ δευτεραῖα φέρεται μ. τελειότητος. II 39,18 ὥσπερ ἐκ κλύδωνος ἀνανηξάμενοι λαβόμεθα μετανοίας, ἐγυροῦ καὶ σωτηρίου πράγματος. I 255,8 ἡ δι' ὅλο-
καυτωμάτων ἡ διὰ σωτηρίων ἡ διὰ μετα-
νοίας ἀμαρτημάτων. IV 5,1 ἡ ἐπὶ τοῖς
ἀμαρτανόμενοις μ. καὶ βελτίωσις. V
26,1 μ. γὰρ ἀδικημάτων ἐπαίνον. I
137,3 (ὁ θεός) δίδωσι χρόνον εἰς μετα-
νοίαν. V 45,14 τοῦ ἔλεω θεοῦ μετανοίαν
ἐν ἴσῳ τῇ μηδὲ ἀμαρτάνειν τετιμηκότος.
III 197,18 τριεὶ μετανοίας τρόποις ἰλά-
σκεται. V 340,16 μετὰ δὲ τοὺς μετανοίας
ἀγῶνας. V 339,8 ἀγῶν δευτέρως ἐστίν,
ἐν ᾧ μ. ἀγωνίζεται. III 305,10 ἀκο-
λακεύτω καὶ ἀδεκάστω χρυσάμενοι συμ-
βούλῳ μετανοίᾳ. V 57,24 ἐπαληθεύσαντι
τὴν μετάνοιαν οὐχ ὑποσχέσει ἀλλ' ἔργοις.
I 105,26 μέχρις ἂν μετάνοιᾳ χρυσάμενον
ὁμολογήσῃ τὴν τροπὴν. V 15,2 οὐδ'
ἀναχώρησιν αὐτοῖς εἰς μετάνοιαν ἀπολεί-
ποντες. I 160,28 πολλάς γὰρ ψυχὰς
μετανοίᾳ χρῆσθαι βουληθείσας. I 280,5
τῷ δὲ μὴ δεχομένῳ μετάνοιαν Κάιν.
III 276,12 ἐπαίνων οὐκ ἐπιλείψω τῆς
μετανοίας ἐκείνων. III 276,14 ἀξιωμα-
μόνευτον οὖσαν αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν.
VI 152,22 πολλάκις αὐτὸν μ. εἰσέει.
μεταξύ. I 4,24 (τὸ μ. διάστημα). I 11,1
× (τὰ μ. διαστήματα). I 169,13 τὴν μ.
τοῦ βίου τρίψας ὁδόν. III 295,11 τῇ μ.
φύσει θνητοῦ καὶ ἀθανάτου γένους. I
196,21. III 26,5. 202,9 (αἱ μ. φύσεις).
III 296,10 (ἡ μ. χώρα). I 276,21 (τὰ μ.).
μεταπειθεῖν. IV 241,12.
μεταπλάττειν. I 292,24.
μεταποιεῖν. V 252,9 τὸ πλημμελεῖς τῆς
χείρονος οὐσίας μ. καὶ μεθαρμύεσθαι
πρὸς τὴν ἀμείνω. II 20,9 ἰωβὴλ ...
τάς φύσεις τῶν πραγμάτων ... μεταποιῶν.
II 21,16 <ὁ> ἅπαντα μεταχαράττων καὶ
μεταποιῶν τὰ καλά. II 21,23 τὸν δὲ
τοῦ μεταποιούντος νοῦ τὰ πράγματα λόγον
μετακλίνοντα ... ὠνόμασε.
μεταποιοῖσθαι. IV 80,20 ἐπιτρέ-
ψει δὲ τῆς αὐτῆς μ. τάξεως. I 243,8
τὸ γενόμενον αὐτὸ ... ἀνομοίον μετα-
ποιεῖται ἀρετῶν. I 188,12 φυγῇ γὰρ
αὐτῶν καὶ ἀλλοτριώσει μεταποιούμεθα
ἀδείας. II 118,9 στεφανῶν τῆς ἀνηλεοῦς
ψιφότητος ἔνεκα μεταποιούντα. I 5,10
ἡγεμόνος αὐτοκρατοῦς ἐξουσίας μεταποιου-
μένου. II 228,22 δούλον τὸν ἄφρονα
τῶν ἀρετῆς μεταποιουμένων ἀνέγραψεν.
II 59,4 τοῖς ... δευτερείων δ' ἐξ ἀνάγκης
μεταποιούμενοις. I 274,11 κεκριμένου
καὶ μέσου βίου μετεποιήσατ' ἄν. V
340,17 ἦς (sc. δικαιοσύνης) ὁ μεταποιη-
σάμενος λαμβάνει γέρα διττά.

μεταποίησις. V 351,1.
μετάρσιος. I 181,17 (ἀρετῇ). I 136,12
(λόγος). IV 10,19 μετάρσια ἦρθη τὰ
ρεῖθρα. I 71,21 (σοφία). I 171,6 (φιλοσο-
φία). I 148,19. 169,8. II 54,2.
147,10. 158,21 (φύσις). II 139,2 (φύσεις).
II 133,15 (χώρα). — I 177,20 ἵνα
(Ἀβραάμ) ... μ. πρὸς θεὸν ἀναπτή.
V 150,11 ἄνω μ. ἐδόκουν αἰεὶ φέρεσθαι.
VI 92,8 περωθεῖς ἀρθεῖν μ. — I 192,5.
278,10 239,6. III 169,5. V 264,13
(τὰ μετάρσια).
μετάστασις. IV 54,13.
μεταστένειν. I 279,29.
μεταστοιχειοῦν. II 284,18. IV 138,4
μετασχηματίζειν. VI 97,20. 170,24.
218,19.
μετατιθέναί. VI 89,18 μετατιθεῖς τὰ ὀνό-
ματα. II 62,3 ὁ ἀφθαρτος ... μένει δὲ
ἐφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐβουλεύσατο οὐδὲν αὐ-
τῶν μετατιθεῖς. II 18,15 cf. 19,10 τοὺς
... ὅρους μετατιθεῖς. I 137,8 ἡ (ἡδονὴ)
μεταθεῖσα τοὺς ὅρους τῆς ψυχῆς. II
10,9 οὓς γὰρ ὁ θεός ... μετέθηκεν ἐκ
φθαρτῶν εἰς ἀθάνατα γένη. I 137,12
τούτου δὲ μετατέθεικεν <ὁ> πῆξας ὅρον
κακίαν. I 206,14 τί δήποτε ... τὸν
Καῖν νυνὶ τὴν τάξιν μετατέθεικεν. —
IV 5,11 τὸν μετατιθέμενον καὶ ἐν τῇ
βελτίῳ ταχθέντα τάξει. V 349,3 ὁ ...
πρῶτος πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τύφου μετα-
θέμενος. III 163,9 μετατεθῆναι λέγεται.
τὸ δ' ἐστὶ μεταναστῆναι. IV 6,18 ὁ
μετατεθειμένος ἡμέτερος. IV 5,9 ἐπὶ
τοῦ μετατεθειμένου.
μετατρέπειν. II 284,19 τὸ ὕδωρ εἰς
αἷματος χροάν μετατρέπουσι. II 255,12
ὥς οὐδ' ἂν (ὁ θεός) μετατρέπομενος
ἐναλλάττει χωρία. II 93,27 ὁ ... μὴ
μετατρέπομενος τῷ ἀντιβαίνοντι ἐλέγχῳ.
II 253,22 ἔνεκα ... τοῦ μετατραπῆναι
καὶ μετακλιθῆναι διάνοιαν. I 248,16
cf. 249,14 μετατραπόμενος ἡμέρει. II
93,19 μετατραπόμενος ἐπέσχε τὸ ἀδικεῖν.
μετατυποῦν. III 241,15. 242,1.
μεταφορά. I 253,7.
μεταφράζειν. IV 209,2.
μεταχαράττειν. I 292,24 μεταχάραττε
τὸ θεῖον νόμισμα. II 20,11 τὰ γὰρ
φρονήσεως ... κάλλη θεοειδέστατα τύποις
ἐναντίας ἀφροσύνης ... μετεχάραττεν.
VI 170,25 ἐνὸς σώματος οὐσίαν μετασχη-
ματίζων καὶ μεταχαράττων εἰς πολυτρό-
πους μορφάς. II 21,16 <ὁ> ἅπαντα
μεταχαράττων καὶ μεταποιῶν τὰ καλά.
VI 169,1 τὰς φύσεις τῶν ὀνομάτων
ὁμοῦ καὶ πραγμάτων μεταχαράττοντας.
V 78,24 τὸν ἄφρονα τύπον μεταχαράττοντας
εἰς θηλύμορφον ἰδέαν. VI 175,1 τὴν

ιατρικὴν Ἀπόλλωνος εὐ πως μετεχάραξεν. VI 2, 6 κάλλος τὸ σοφίας εἰς τὸ σοφιστείας αἰσχος μεταχαράζαντες. — II 276, 2 μεταχαράττεται τὸ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας νόμισμα. II 291, 17 ὅσαι (δυνάμεις) ἀντὶ παθῶν εἰς εὐπάθειαν μεταχαράττονται. II 259, 21 ἂ προμηθεῖα θεοῦ μετεχαράττετο οἷα δόκιμον ἀντὶ κιβδήλου νόμισμα. VI 28, 13 πᾶν ὅσον ... κεκιβδήλευται μεταχαραττόμενοι πρὸς τὸ δόκιμον. III 177, 28 οὕτω μετεχαράχθη καὶ τὸ ... νόμισμα. I 171, 4 μέχρι μὲν οὕτω μετωνομάσθησαν, ὅπερ ἦν μετεχαράχθησαν. III 169, 25 τὸν μεταχαράχθῃνα τρόπον. III 233, 2 καλέσας αὐτὸν μεταχαράχθῃνα καινὸν τύπον Ἰσραήλ. μεταχωρεῖν. III 222, 5. IV 19, 10. V 74, 19.

μετέχειν. I 113, 4 ταύτης (sc. ἀρετῆς) ὁ × μὴ δυνάμενος μ. I 113, 5 ἥς (sc. πόλεως = ἀρετῆς) ἀδυνατεῖ μ. ὁ φαῦλος. I 24, 21 τῶν ὄντων τὰ μὲν οὐτ' ἀρετῆς οὕτε κακίας μετέχει. I 42, 4 τὰ δὲ διὰ τῆς ... ὀψείας μετέχει τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ γένος. I 277, 12 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται, ζωῆς δὲ ... μετέχει. I 95, 12 (ἔξις). ἥς μετέχει καὶ τὰ ἐν ἡμῖν εὐκίκα λίθοις ὀστέα. III 52, 2 (ὁ οὐρανός) μήκους καὶ πλάτους οὐ μετέχει. I 277, 3 τῆς ... ζωτικῆς δυνάμεως μετέχει καὶ τὰ ἄλογα. I 277, 4 τῆς δὲ λογικῆς (δυνάμεως) οὐ μετέχει (τὰ ἄλογα). II 46, 12 ἥς (sc. ἐπιστήμης) πᾶς ὁ σοφός εὐκίως μετέχει. II 65, 12 τῶν δὲ ζῶων ἕκαστον ἀνθρώπων μετέχει τῶν εἰρημένων. IV 24, 1 ὁ μὲν νοῦς ἄρρενος ἡ δ' ἀρετὴ θήλειος μετέχει χαρὰς. I 156, 31 ὦν μετέχουσιν οἱ εὐφρεῖς ἀσχητά. II 35, 12 (οἱ φαῦλοι) μετέχουσιν αὐτῶν (sc. ἀγαθῶν). III 219, 18 μετέχουσι γὰρ αὐτοῦ (sc. τόπου) πάντες οἱ γηγενεῖς. V 141, 25 οἱ γὰρ γονεῖς ... μετέχουσιν ἀμφοῖν (sc. θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως). I 46, 17 ὁ ... διαπλασθεὶς (ἀνθρωπος) αἰσθητὸς ἤδη μετέχων ποιότητος. I 103, 2 (ὁ νοῦς) μήτε ἀρετῆς πω μήτε κακίας μετέχων. I 191, 14 (ὁ θεός) μετέχων μὲν οὐδενὸς ἑτέρου πρὸς βελτίωσιν. I 47, 9 τὸν ἀνθρωπον ... ἐκατάρας (φύσεως) ὅσον ἀναγκαῖον ἐστὶ μετέχοντα. I 95, 20 λογισμοὶ ἐσμεν νοῦ μετέχοντες. I 241, 9 (ἡμεῖς) πλείστον μετέχοντες τοῦ θνητοῦ. I 192, 6 (τὰ χερσαῖα ἢ καθ' ὕδατος) πλείστον μετέχοντα τῆς ὑστάτης καὶ γεώδους οὐσίας. I 21, 21 ἰχθύας πλεόν μετέχοντας σωματικῆς ἢ ψυχικῆς οὐσίας. I 51, 4 τοὺς δ' ἀπογόνους τῆς ἀμείνου μετέχοντας ιδέας. II 87, 2 τοῖς τοῦ ὁρατικοῦ γένους μετέχουσιν. IV 36, 1

τοῖς δ' ἄτε σαρκὸς πλείστον μετέχουσιν. I 198, 21 ἥς (sc. πόλεως) πρὸ γενέσεως οὐ μετείχε. II 35, 11 ὦν, εἶπερ ἦν ἀγαθὰ, φαῦλος οὐδενὸς οὐδεὶς ἂν μετείχε. I 71, 1 οὐ γὰρ μετέσχεν ὁ νοῦς παρὰ θεοῦ. I 102, 38 (ἡ ψυχὴ) ἀνδρείου τε λόγου μὴ μετασχοῦσα. II 74, 18 ὡς ἔχοντας ὁρᾷ (ὁ δημιουργός) δυνάμει τοὺς ἐκατέρου μετέχοντας.

μετεωρεῖν. I 161, 2.

μετεωρίζειν. V 11, 15 μηδὲ σε τῶν ἀνεφίκτων ἔρωσ αἰρέτω καὶ μετεωρίζετω. VI 193, 8 διαίρων τὰ πράγματα καὶ μετεωρίζων. III 17, 9 (τοῦ λόγου) μετεωρίζοντας καὶ φυσώντας ἑαυτὸν. IV 232, 20 μετεωρίζουσης ἡδονῆς. III 9, 13 ἄνω πρὸς οὐρανὸν τὸ στέλεχος ἀνεγείρον μετεωρίζαι. I 292, 22 πτερώσας καὶ μετεωρίζας σαύτας. IV 167, 8 μετεωρίζας καὶ ψυσθίας ἡμᾶς τῷ λόγῳ. III 98, 8 μετεωρίζας καὶ ψυσθίας ἑαυτὸν ὑψαυγενεῖ. VI 205, 12 ἐπιστραφεῖς καὶ μετεωρίζας σαύτας. V 193, 3 τοὺς ... πολεμίου μετεωρίζαντας εἰς τοῦμφανὲς ἐπιδείξασθαι.

μετεωρίζεσθαι. VI 47, 11 παρὰ τὸ αἰρεσθαι καὶ μ. πρὸς ὕψος. III 61, 18 μετεωρίζεται καὶ φυσᾶται τὸ φρόνημα. IV 147, 3 (ὁ ποταμός) μετεωρίζομενος. V 352, 19 δ ... τῇ δ' ἐπαναστάσει μετεωρίζομενον ἐπικλύζει. VI 99, 18 φλόξ δὲ ἐστὶν ὅπερ ἐξ τροφῆς αἰρεται μετεωρίζομενον. I 154, 28 ὁ νοῦς ἐπαιδᾶν μὲν ἐξάρη αὐτὸν ... καὶ μετεωρισθῇ. II 187, 23 τοῦ γὰρ μετεωρισθέντος καὶ φυσθέντος ὑπ' ἀνοίας παιδός. II 25, - φυσθθέντες καὶ μετεωρισθέντες ὑπὸ κοῦβης ἐννοίας. II 129, 18 (οἱ τελευθθέντες-μετεωρισθέντες καὶ ἐξαρθέντες ἐπὶ μὴ) κιστον. IV 213, 1 ποταμοὶ μετεωρισθέντες-μετεωροθήρας. III 277, 10.

μετεωρολεσχεῖν. III 159, 19. 216, 19. 239, 14.

μετεωρολεσχῆς. III 169, 20. VI 23, 11. μετεωρολογία. II 187, 19 (coni. φυστολογία, ἡθοποιία, κτλ.). III 22, 16 Χαλδαϊκῇ).

μετεωρολογικός. II 187, 11 (δυνάμεις). II 188, 4 (Χαλδαϊκῇ θεωρίᾳ). — III 169, 6. 12. IV 20, 6. 13 (ὁ μ.). III 276, 28 οἱ μετεωρολογικοί.

μετεωροπολεῖν. I 264, 8 τὸν περίγειον καταλειπούσας χώρων μ. ἐγνώκασιν. III 30, 11 τῆς ... θείας ἐπιστήμης ὀρνίθος τρόπον τὸ αἰεὶ μ. ἔϊον. III 52, 6 τοὺς πτηνοὺς καὶ περυκτάς μ. δύο λόγους. III 54, 3 ὅσαι (ψυχᾷ) ... μ. ἰσχύουσιν. III 53, 19 (ὄρνεα) τοῦ μ. ἐνεκα πτερωθέντα. V 50, 3 ἡ γὰρ τοῦ φιλοθέου ψυχῇ πτερωθεῖσα μετεωροπολεῖ. III 235, 7

- (ψυχαί) μεταωροπολοῦσι τὸν αἰῶνα. I 128, 9. 131, 21 ὅταν γὰρ ὁ νοὺς μεταωροπολῇ. IV 166, 5 (ἡ διάνοια) μεταωροπολοῦσα δέ. II 162, 13 μεταωροπολοῦντα αὐτὸν (sc. τὸν σοφόν).
- μεταωροπόλος. III 169, 6.
- μετέωρος. II 91, 10 (δυναμίς). I 117, 12 (πάθος). VI 159, 6 πᾶσα πόλις. V 346, 19 (πράγμα, οἷσις). II 246, 12 ὁ τῆς ψυχῆς τειγισμός. I 117, 17 (τόπος). IV 163, 11 (τρικυρίαί). I 171, 7 (φιλοσοφία). V 53, 12 (ἡ τοῦ ἥπατος φύσις). — I 57, 4. III 182, 31. 250, 22. IV 172, 24. 222, 4. V 10, 2. 142, 29. 337, 22. 354, 6. 371, 19 (μ. αἶρην, αἰρεσθαι). V 264, 14 ἰσότης ... τὴν μὲν ἀκραιφνῇ φύσιν ἑαυτῆς ... ἄνω μετέωρον διαίρουσα. I 51, 12. 292, 25. II 301, 11. 302, 7. III 119, 15. 271, 22. IV 127, 8. 162, 15. 301, 10. V 270, 6. 320, 11. VI 114, 13 (μ. ἐξαίρειν, ἐξαίρεσθαι). III 262, 6 φουσώμενος καὶ μετέωρον αἰρωρῶν ἑαυτόν. I 30, 12 (ἵππος) μετέωρον ἀναβαστάσας (τὸν ἔποχον). VI 146, 15 ἵνα μετέωροι καὶ ἐμφανεῖς εἴεν. IV 161, 4 ἐπὶ λόφου μ. ἡ ἀντίπαλος καταφαίνεται δύναμις. V 183, 20 νεῶς, <δ> ... μ. ἴδρυται. VI 127, 6 στήσαντες μετέωρον (τὸν ἄθλιον). IV 92, 14 φέρεται δὲ ... μ. IV 270, 3 ἐφ' ὧν οἱ ... εὐδαίμονες μετέωροι φέρονται. — I 167, 8. II 303, 7. III 216, 17. 234, 7. VI 69, 16 (τὰ μετέωρα). II 195, 5 μετέωρα καὶ ὑψηλὰ φρονῶν λογισμός. — All: III 169, 4 μετέωρον τοίνυν ἀλληγοροῦντές φαμεν τὸν ἀπὸ γῆς ἑαυτὸν εἰς ὕψος αἶρουν. I 131, 17. 171, 6. II 54, 5. III 169, 2. IV 20, 5 ἐρμηνεύεται γὰρ Ἀβράμ „πατήρ μ.“ I 117, 10. III 80, 15 Συρία γὰρ ἐρμηνεύεται μετέωρα. III 119, 13 μεταληφθεὶς γὰρ ὁ Σύρος ἐστὶ μ.
- μετοικία. I 131, 24 (τῶν ἐξ ἀρχῆς δογματικῶν). III 163, 10 ἀπὸ θνητοῦ βίου πρὸς τὸν ἀθάνατον. — All: I 117, 18 (τὸ ὅρος Γαλαδὸ) ἐρμηνεύεται δὲ μ. μαρτυρίας.
- μετοικίζειν. I 59, 24 τὴν ... ὀγκοκρατικὴν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν μετοικίζοντες. I 117, 19 τοῦ θεοῦ μετοικίσαντος τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν κατὰ Λάβαν παθῶν.
- μετοικίζεσθαι. III 64, 7 πρὸς ἃ τὴν τοῦ σοφοῦ διάνοιαν μ. V 127, 5 <ἐπὶ> τῇ μ. δανισάμενοι. V 178, 4 ὁ νοὺς ... μετανίσταται καὶ μετοικίζεται. VI 51, 5 μετοικίζονται δὲ οὐκ εἰς ἐτέραν πόλιν. V 207, 18 ἥς (sc. ψυχῆς) μετανισταμένης καὶ μετοικισμένης. III 17, 3 ὅτι μετωκισάμην τοῦ σώματος. IV 11, 23 πρὸς ἣν (sc. ἀρετὴν) μετανίστη καὶ μετωκίσατο. II 8, 8 Ναὶδ, τὸν κλόνον,
- εἰς ὃν ἡ ψυχὴ μετωκίσατο. IV 49, 19 μετοικισάμενος μακρὰν ἀποσεύχθητι. V 340, 9 τῷ νῦν πρῶτον μετοικισαμένῳ πρὸς ἀρετὴν. II 304, 30 μετοικισάμενοι δὲ εἰς Χαρράν. III 137, 21 μετοικισάμενοι δ' εἰς τὸν ἔρμηον κακῶν εὖσεβῶν γῶρον.
- μέτοικος. II 189, 16 ὁ σοφός. II 245, 5 ὡς οἱ μέτοικοι. V 127, 20 οὐκ ἐν μετοίκοις ἀλλ' ἐν αὐτόχθοσιν ἐξετασθέντες. V 296, 10 cf. 297, 12 διατάττεται καὶ περὶ μετοίκων.
- μετονομάζειν. IV 86, 13 μετονομάζει δ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀνειροκριτικῆς ἐγχωρίῳ γλώττῃ προσαγορεύσας. III 177, 20 καὶ τὸν ὡστὲ μετονομάζει Μωυσῆς. III 172, 6 τὸν μὲν Ἀβράμ ... μετωνόμασεν ὁ ... θεός. III 171, 3 καὶ τὸν Ἰακώβ μετονομάζεσθαι συμβέβηκεν. II 54, 8 ὅταν δὲ βελτιωθεῖς μέλλῃ μετονομάζεσθαι (Ἀβράμ). III 170, 14 αὕτη μετονομάζεται εἰς Σάρραν. I 116, 13 (Ἰακώβ) οὐ γὰρ μετωνόμαστό πω εἰς τὸν Ἰσραήλ. I 167, 7 cf. II 54, 1 (Ἀβράμ) πρὶν μετονομασθῆναι. III 171, 16 ὁ μὲν Ἀβράμ, ἀφ' οὗ μετωνομάσθη. I 171, 4 μέγρι μὲν οὕτω μετωνομάσθησαν. III 172, 13 τριῶν ὄντων τοῦ γένους ἀρχηγῶν, οἱ μὲν ἄκροι μετωνομάσθησαν. II 307, 24 ὅταν ... Ἰσραὴλ μετωνομασθῇ. I 171, 19 Ἀβράμ ... μετονομασθεὶς Ἀβράμ. III 169, 1 cf. 170, 10 ἀπὸ τοῦ νυνὶ μετωνομασθέντος (Ἀβράμ).
- μετοπωρίζειν. I 19, 13.
- μετοπωρινός. V 139, 10 cf. IV 304, 18 ἑορτῇ. I 41, 6. III 35, 3. IV 304, 16. V 42, 4. 45, 7. 122, 21. 137, 8. 263, 20. VI 141, 21 (ισημερία). III 34, 11 (κύκλος).
- μετόπωρον v. ἑαρ. — Etym.: V 137, 13 καιρός ὁ μετὰ τὴν ὥραν.
- μετουσία. III 301, 19 ἀγαθοῦ. I 123, 18. 179, 3. III 5, 5. 131, 16. IV 3, 1. 29, 19. 156, 14. 201, 11. V 47, 17. 22. 198, 4. VI 158, 25 ἀγαθῶν. V 355, 16 τὰ ἴδια προφέρειν εἰς μέσον ἀγαθὰ ... εἰς κοινὴν μετουσίαν καὶ ἀπόλαυσιν. I 66, 25 (αἰσθητό). V 231, 10 τῶν ἄλλων. V 315, 8 ἀπολαύσεως. V 365, 19 παντελοῦς ἀπορίας. I 69, 19. 124, 18. III 169, 24. V 149, 24 ἀρετῆς. V 247, 8 ἀπαισίου βίου. V 114, 9 γῆς. I 123, 11. VI 157, 7 εἰρήνης. VI 14, 4 ἐλευθερίας. VI 213, 20 ἐλπίδων χρηστῶν. III 292, 12 παρεληλυθότων μνημείας ἐνεστηκότων μετουσίας, μελλόντων προσδοκίας. V 226, 12 τῆς ὁμοίας ἐπιστήμης. V 241, 15 δικαιοσύνης. IV 2, 21 ζωῆς. I 216, 5 δοίνης. V 65, 9 θυσίας. V 128, 15 τῶν ἰδίων. V 207, 19 τοῦ μὴ καθάρου. I 290, 8. V 367, 22 κακῶν. IV 257, 11

καλῶν τῶν πατρῶων. I 58, 23 καμάντων. V 292, 4 καρπού, κτημάτων. V 117, 14 κλήρου. I 151, 2 (λόγου). VI 142, 1 λύπη. V 131, 13 τῶν προσαγομένων τῷ βωμῷ. IV 164, 7 ἀργαλειωτέρων συμφορῶν. V 126, 14 τῶν ἰσών τιμῶν. V 59, 7 τῆς τοιαύτης τραπέζης. V 40, 9 τροφῆς. II 174, 2 φρονήσεως. III 116, 21 χάριτος. V 118, 20 χάριτος καὶ δωρεῶς. μετοχευέσθαι. III 227, 25.
μετοχῇ. I 66, 23.
μετρεῖν. III 290, 7 τὸν ... θεὸν ὑπολαβεῖν πάντα μ. καὶ σταθμᾶσθαι. I 177, 17 (Ἀβραάμ) ἤρξατο μ. κατὰ θεὸν πάντα. III 289, 25 ὕψ' ἤς (sc. ἀφροσύνης) ἀναπεισθέντες τινὲς μ. καὶ σταθμᾶσθαι καὶ ἀριθμεῖν πάντα κατ' αὐτοὺς ἡξίωσαν. III 8, 7 τὴν γὰρ οὐδένειαν τὴν ἑμαυτοῦ μ. ἔμαθον. II 30, 1 ὡς παντός τοῦ τὴν ἴδιον ταπεινότητα μετροῦντος. μετρεῖσθαι. I 35, 18 τὰ σώματα ἐβδομάδι μ. I 37, 12 ταύτας (sc. ἡλικίας) δὲ μ. μὲν ἐβδομάσιν. I 13, 17 (ἡ ἐβδομάς) ἐπτάκις μονάδι μόνῃ μετρεῖται. I 44, 24 τὰ πρεσβύτερα εἶδη καὶ μέτρα, οἷς εἰδοποιεῖται καὶ μετρεῖται τὰ γινόμενα. IV 274, 13 ἡ ἀπειρία τῶν ἀριθμῶν ταύτῃ (sc. δεκάδι) μετρεῖται. IV 274, 20 ὅς (sc. ὁ πρῶτος κόσμος) μονάδι μόνῃ μετρεῖται. I 35, 24 ἡλικία μετροῦμεναι ταύτῃ (sc. ἐβδομάδι). II 118, 11 ὁρομένων ... μετρομένων τὰ διαστήματα. IV 91, 15 τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτῆς μετρομένων κανόνιν. I 226, 2 sqq. ὧν (sc. φαντασιῶν) ἐκάστη μεμέτρηται μὲν οὐδαμῶς ... μεμέτρηκε δὲ τὰ ὅλα. II 205, 22 ἡ ... ποσότης ὁροῖς καὶ κανόνι μεμέτρηται. III 52, 1 τὸ ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) μέτροις ... οὐ μεμέτρηται. III 51, 18 τὰ μὲν στοιχεῖα ... μεμέτρηται περατωθέντα ὑπ' οὐρανοῦ. V 264, 1 σελήνης περίοδοι ... ἀρ' οὐ διαστημάτων ἰσότητι μεμέτρηται; V 263, 17 ὅτι ἡλίῳ μεμέτρηται πρὸς νόκτας ἡμέραι. I 12, 7 ἡ μεμετρημένη γλυκεῖα νοτὶς τῶν διεστηκῶτων. I 149, 14 καλὸν τὸ ἐνάριθμον καὶ μεμετρημένον. I 145, 30 οἱ μὲν ἄτε ἀγγεῖα ὄντες μεμετρημένα. I 148, 24 τὰ αὐτάρκη λαβόντας ἀγαθὰ καὶ μεμετρημένα.
μετρησις. VI 79, 3 χρόνου.
μετριάζειν. III 196, 7 οὐ μ. ἐν ἐνίοις ἀξίοις, εἰ μὴ ἐν πᾶσι δύνασαι; IV 129, 10 διὰ λόγων ὠφέλει παραινῶν τοῖς μὲν ἐφεστώσι μ. V 199, 7 τῶν δ' ἄλλων ὅσαι προπετέστεραι φόβῳ μετριάσουσιν. I 59, 11 ἐμετρίασε τὴν τιμωρίαν (δ' θεός). III 117, 25 τῶν ... ἡδονῶν ἐπιμορφάζοντες ἀλογεῖν ... ἐμετριάσατε;

μετρικός. IV 125, 6 (θεωρία).
μετριοπαθῆαι. I 141, 22. 142, 11. 144, 20. V 326, 23.
μετριοπαθεῖν. I 142, 20. IV 56, 15. 67, 1.
μέτριος. I 270, 7 (αἰσχρὴν). II 224, 13 ἀνὴρ. II 176, 13 (ἀπειλὴ ἢ ἐλαφροτάτη κατὰμεμψις). I 212, 13 (ἐσθλῆς). III 199, 7 αἱ μὲν λόγων εὐθυναὶ μετριώτεραι. II 103, 10 (κόλασις). I 44, 11 (νοῦ θεσία). II 258, 5 μετ' οὐ μετρίῳ σχετλιασμοῦ. V 296, 13 (τιμῇ). — V 147, 22. 194, 11 (οἱ μέτριοι). VI 58, 3. cf. 60, 19. ἔτεροι δὲ τῶν μετριωτέρων. II 31, 16. III 98, 13. IV 139, 10 (τὸ μέτριον). I 2, 16. II 49, 14. 193, 5. IV 56, 13. V 322, 7. VI 168, 18. 176, 23 πλέον τοῦ μετρίου. I 146, 32. II 109, 14 cf. VI 104, 15 πέραν τοῦ μετρίου. II 162, 15 γρησάμενος οὖν πλείονι τοῦ μετρίου. III 117, 7. V 108, 17 (τὰ μέτρια). II 49, 7 πλείων τῶν μετρίων. VI 41, 10 „ἀρκεῖ μέτρια βιωτὰ μοι“ Eurip. — III 41, 21. 193, 6. 196, 20. VI 92, 15. 94, 8. 178, 25. 221, 18 μετρίως. I 54, 10. 132, 16. 267, 25. II 6, 4. 173, 11. 257, 25. 272, 20. III 14, 10. 143, 12. V 162, 13. 198, 6. 324, 17. VI 31, 13. 36, 10 οὐ μετρίως. III 178, 27. V 148, 6. VI 222, 4 μετριώτερον.
μέτρον. I 195, 14. II 122, 13 (coni. ῥυθμός, μέλος). II 222, 24. III 249, 18. V 7, 14. 83, 1. 11 (μέρην coni. ῥυθμοί, μέλη). VI 54, 1 cf. 68, 3. 69, 5 διὰ παντοίων μέτρων καὶ μελῶν. I 286, 22 cf. VI 90, 14 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ (ῥυθμοί). VI 91, 1 κατ' ὠρισμένα μέτρα καὶ ἀριθμούς. I 10, 22 ἰδεῖν καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγίδες. I 44, 24 τὰ πρεσβύτερα εἶδη καὶ μέτρα. V 253, 12, 13 σταθμῖα καὶ ζυγὰ καὶ μέτρα. III 33, 15 τὰ ἐν σταθμοῖς καὶ μέτροις. III 35, 13 ἐν μέτροις καὶ πλάστιγι. III 92, 13 sqq. ἐν ἡμῖν γὰρ αὐτοῖς τρία μέτρα εἶναι δοκεῖ, αἴσθησις, λόγος, νοῦς. III 52, 1 τὸ ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) μέτροις τοῖς εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπίνοιαν ἤκουσιν οὐ μεμέτρηται. II 9, 3 εἰ γὰρ πάντων μ. ἐστὶν ἄνθρωπος. III 56, 4 πάντων χρημάτων (ἄνθρωπος). II 8, 25 πάντων χρημάτων (ὁ ἀνθρώπινος νοῦς). III 290, 2 στάθμην καὶ μ. καὶ ἀριθμὸν τῶν ὅλων ὑπέλαβεν εἶναι τὸν θεόν. I 226, 4 sqq. ἡ ... ἀγαθότης αὐτοῦ (sc. θεοῦ) μ. ἀγαθὸν ἐστίν, ἡ δὲ ἐξουσία μ. ὑψηλῶν, κτλ. III 199, 12. V 62, 7 (ἐφρόν). III 92, 18 τὸ ... ἀληθινὸν καὶ δίκαιον. III 290, 6 ἀληθὲς δὲ καὶ δίκαιον μ. I 149, 9 μέτρον δικαίους χρω-

μένη (ψυχῇ). III 197, 6 πρὸς τὰ τῆς ἐκάστου ψυχῆς σταθμήματα καὶ μέτρα. — II 293, 23. III 122, 21 αἰῶνος. III 44, 9 τῆς ἀναλογίας. I 16, 17 δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος. V 260, 7 μέτροις αὐτάς (sc. τὰς ἐπιθυμίας) μὴ περιορίζων. I 178, 10 μέτρα ταῖς ἐπιθυμίαις περιθεῖναι. I 11, 15 ἡμέρας. IV 170, 2 (τὸ μάννα) μ. εἶχε διπλάσιον. V 227, 8 μέτρα ταῖς ὁρμαῖς ὀρίζει. III 51, 19 τὸ περιέχον τοῦ περιέχοντος. V 238, 6 πλεονεξίας. I 225, 17. III 92, 20 σεμιδάλεως. IV 227, 7 τῶν συμπάντων. III 51, 16 τῆς τραπέζης καὶ τοῦ θυμιατηρίου. I 11, 2. 18, 16. 119, 1 (τοῦ) χρόνου. I 19, 20 χρόνων. — All: III 290, 1 Γομόρρα <γάρ> μεταληφθέν ἐστὶ μ.

μῆκος. I 35, 14 cf. III 102, 23. 210, 10. IV 274, 7 πᾶν σῶμα ὀργανικὸν τρισὶ μὲν κεχρησθαι διαστάσει, μήκει, πλάτει καὶ βάθει. III 33, 13 conl. πλάτη, βάθη, διαστάσεις. I 16, 6. III 102, 21 γραμμὴ δ' ἐστὶ μ. ἀπλάτης. III 31, 2 εἰς μ. ἀπλάτης ἀσωμάτοις γραμμαῖς ἐμπερές. III 102, 22 ἐπιφανεία δὲ δ μ. καὶ πλάτος μόνον ἔχει. III 52, 2 (ὁ οὐρανός) μήκους καὶ πλάτους οὐ μετέχει. III 34, 15 μήκει δ' ἴσα. V 130, 4 ὅσῳ τὸ δυνάμει τοῦ μήκει (κρεῖττον ἐστὶ). II 14, 6. 25, 1. 107, 3. 298, 21. III 207, 5. VI 91, 21 χρόνου. I 4, 2. 175, 11. IV 291, 22 χρόνων.

μηκύνειν. III 109, 9 ἵνα μὴ λόγον ...
× μ. δοκῶμεν. V 120, 5 τί χρῆ δεξιότα μ. I 96, 10 τὰ δ' ἐσταλμένα ... ἐπὶ φύσεως ἐκτάσει μ. I 283, 7. II 14, 21 ταῦτ' ἐμηκύναμεν. — I 283, 18 εἴ τις ἐπινοημένη κακία μηκύνεται. II 98, 16 κἂν ἄχρις οὐρανοῦ μηκύνηται. III 5, 10 κατὰ μηχανομένην παράτασιν. I 252, 3 (σπέρματος) μηχανθέντος καὶ συναυξηθέντος.

μηλοβοότοι. VI 49, 13.

μῆν. I 18, 16. 19, 22. V 23, 2. 107, 15. 141, 13. 362, 1 (conl. ἡμέραι, ἑνιαυτοί). V 308, 6 cf. II 187, 13 μηνῶν δὲ περίοδοις. III 122, 17. VI 89, 3 περίοδοι conl. ἑνιαυτῶν. V 42, 2 τοῖς μηνὶ τοῦ ἑνιαυτοῦ. I 20, 1 sq. ἐκ μηνός τὰ τριάκοντα καὶ ἐξ ἑνιαυτοῦ τὸ ἰσαριθμὸν ταῖς ἐν δώδεκα μηνῶν ἡμέραις πληθός. I 62, 24 μῆνα δὲ καὶ ἑνιαυτὸν ἐνισταμένους πέρατα δήπου τῶν ἐξηκόντων ὑποληπτέον. II 157, 3 μῆνας καὶ ἑνιαυτοὺς (ἀστέρες ἐπεράτῳσαν). I 41, 7 ἑκατέρω γὰρ τῶν ἰσημεριῶν ἐβδόμῳ γίνεται μηνί. V 43, 13 ἐν ψ σελήνῃ τὸν ἑαυτῆς κύκλον περατοῦται. V 264, 8 ἰσαριθμῶν γὰρ μηνσὶ διακρινόμενος ... τρισὶν εἰς ἐκάστην

ῶραν. I 43, 1 τὰ κατὰ γαστροὺς βρέφῃ μηνσὶν ἐπτά τελειοιοῦσθαι πέφυκεν. I 63, 14 (τὸ βρέφος) ὀκτὼ μῆνας ἐνδεταιγῆαι γαστρί. VI 93, 7 (γυναῖκες) δέκα πού μῆνας πιέζονται. IV 291, 8 ἀπαξ τοῦ μηνός. III 150, 12 sq. δώδεκα. V 159, 5 ἐκάστῳ μηνί. IV 304, 19 ἐπτά μηνσὶ. IV 252, 2 τὴν ἀρχὴν τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον ἀναγράφει μῆνα Μωυσῆς. IV 252, 11. 253, 18. V 122, 19. 154, 2 (πρῶτος). IV 254, 9 δευτέρῳ μηνί. V 44, 14 sqq. τὸν γὰρ αὐτὸν ἔχεν ὡθήθη λόγον πρὸς μῆνα νοσηνίαν ὅν πρὸς ἰσημερίαν ἐβδόμῳ μηνί γινομένην τὰς ἐπτά τῆς ἐορτῆς ἡμέρας, ἵν' ἀποφῇ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός ἱερὰν. V 45, 6. 107, 16. 122, 7 (ἐβδόμος). V 119, 6 ἀρχῇ μηνός. II 10, 28 cf. V 136, 3 δεκάτῃ τοῦ μηνός. I 100, 21 τῇ δεκάτῃ τοῦ <ἐβδόμου> μηνός. V 121, 2 τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός. V 138, 23 πεντεκαίδεκάτῃ μηνός. VI 150, 25 ὀλίγοις δ' ὕστερον μηνσὶ.

μηναγύρτης. V 178, 15.
μηνιαῖος. VI 185, 4 (διανομαί). V 119, 19 (διάστημα). — V 158, 18. 159, 12 (τὰ μηνιαῖα).

μηνιγξ. I 278, 27. II 30, 11.

μηνιμα. IV 148, 1.

μηνοειδής. I 35, 6. 10 (ἐπιλαμψίς).

μηνύειν I 260, 25 ἐξ οὗ μοι δοκεῖς ... ἀπελέγειαν σεαυτοῦ μάλλον ἢ πρὸς τὸ μαθεῖν ἐτοιμότητα μ. I 288, 7 ὅτι μόνῳ τῷ Δευτέρῳ ... προσήκει μ. τὰ ἐνθυμήματα. I 4, 21 ὡς ὁ περὶ αὐτῆς λόγος μηνύει. IV 213, 9 ὡς μηνῶν τὰ λόγια. I 45, 18 μηνύουσι δ' αἱ μεταβολαὶ τῶν σπερμάτων. I 25, 25 ὥσπερ αἱ ἱερὰι γραφαὶ μηνύουσιν. IV 228, 19 οἱ ... δύο λίθοι περιφερεῖς μηνύουσιν ... ἥλιον καὶ σελήνην. IV 172, 18 μηνύοντος διὰ συμβόλων τοῦ θεοῦ. I 287, 14 διὰ τὸν τοῦ μηνύσαι πόθον. I 297, 17 ὑπὲρ τοῦ τὰ ἄρρητα μηνύσαι. IV 306, 4 οὐχ ὑπὲρ τοῦ μηνύσαι. IV 265, 13 ἔχω δέ τι μηνύσαι σημειωδέστερον λόγιον. I 214, 14 (ἡ ἡρόνη) τὰς ἄλλας νόσους ... ἑαυτῆς οὐκ ἐμήνυσεν.

μηνύεσθαι. I 8, 13 εἰκός ἂν εἴη μ. τὴν κατ' ἀριθμὸν (ἀρχήν). IV 231, 4 ἐξ ὧν ὄνομα τοῦ ὄντος φασὶ μ. I 288, 10 μὴδ' ἐμπαλιν σπουδαίου προφορᾶ τὰ ἀκόλαστα καὶ αἰσγρά μηνύοιτο. II 37, 25 διὰ γὰρ ταύτης (sc. προσβολῆς) οἷος ἦν ἐμηνύετ' ἂν. I 2, 10 ἐπειδὴν ἐκεῖνο μηνυθῇ πρότερον. II 17, 10 τούτων ... αἱ διαφοραὶ παρὰ τῷ νομοθέτῃ μεμίνυνται. II 8, 19 γένεσις γὰρ οὐδεμιᾶς ἄλλης ... ἄχρι νῦν μεμίνυνται γυναικός.

III 98, 3 τὸ „τίς“ ῥητῶς οὐ μεμνήνται.
 IV 199, 18 τὰ ... πεπραγμένα αὐτῷ μεμνήνται. IV 292, 12 πῶς δὲ λέγεται ... μεμνήνται διὰ τῶν ἀλληγορηθέντων ἐν ἑτέροις. — II 114, 15. IV 254, 2 μνηυτέον.
 μήνυμα. V 162, 22 τῆς ... βδελυρίας.
 VI 10, 1 δουλείας. V 242, 13 τῶν ἡσυχάζομένων ἱκανὰ μηνύματα. V 158, 6 τοῦ ἐκατέρου (sc. μοιχείας τε καὶ προαγωγείας).
 VI 185, 3 τρόπων ὄντως αὐτοκρατορικῶν.
 IV 13, 1 φύσεως ἀδελωτέρας.
 μήνυσις. I 287, 24. IV 230, 14.
 μνηυτής. II 4, 11. VI 173, 26.
 μνηυτικός. I 79, 1.
 μηρυκᾶσθαι. V 233, 7 sqq. τὸ τε διηγεῖν καὶ τὸ μ. ... σύμβολον διδασκαλίας.
 II 33, 7 cf. 121, 10. 12 μηρυκᾶται γὰρ τὸ ζῶον.
 μήτηρ. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φύν-
 × τεσ, οὐχὶ δὲ μυρίοις ἄλλοις. πατρί, μητρί, γυναικί, τέκνοις. II 39, 15 ὅτις ὑπὸ πατρός καὶ μητρός πάντα γεννᾶσθαι. III 39, 19 παρ' ὅν μ. τε καὶ πατὴρ γεννᾶν ἔδωκεν. V 250, 3 πατὴρ καὶ μητὴρ τῶν ἐκ φύσεως βοηθῶν καὶ ὑπερμάχων. — I 46, 2 πάση μητρί ... ἡ φύσις πηγάζοντας ἀνέδωκε μαστούς. V 229, 12 τίτῃται καὶ μητέρες. VI 93, 18 μαῖαι καὶ μητέρες. V 155, 9 μητριῆς καὶ μητὴρ ὄνομα συγγενές. V 304, 7 διὰ τῆς φυσικῆς μητέρων πρὸς ἔγγονα φιλοστοργίαν. V 373, 10 οἷα μ. φιλόστοργος. V 304, 11 χαρίσαι ... τῇ μητρί τὸ ἔγγονον. II 176, 2 πατὴρ δὲ καὶ μητὴρ κοινὰ μὲν αἱ κλήσεις, διάφοροι δ' αἱ δυνάμεις. II 172, 20. 175, 20 (πατὴρ καὶ μ., κατηγοροί, ἄλλοις σύμχαροι). IV 248, 14 τοῖς τῆς φύσεως (ὀνόμασι) ἀνακαλοῦσι πατέρα καὶ μητέρα προσαγορεύοντες. IV 270, 18 ὅσους ἑραστές ἔσεν ἡ μ. V 80, 12 ὧν μητέρες πόρνοι. V 306, 15 συγκαταθῆναι μητέρα καὶ ἔγγονον. V 367, 10 ἄλλεται ... μ. σπλάγχων θυγατρὸς. V 155, 3 τὰς ἀναρμόστους υἱὸν πρὸς μητέρας ὁμιλίας. V 153, 13 μητέρας γὰρ οἱ ἐν τέλει Περσῶν τὰς ἑαυτῶν ἄγονται. II 185, 21 φυλάσσειν νόμους πατρός καὶ μὴ ἀπαθεῖσθαι θεσμούς μητρός. II 184, 12 (οἱ) μητὴρ καὶ τῶν ἐκείνης φροντισμάτων. II 88, 3 τὰ δὲ τῶν προγόνων ἀξιώματα τῶν πρὸς πατρός καὶ μητρός ... ὑπερκύψετε. IV 296, 14 πατὴρ καὶ μ. ἐμφανεῖς εἰσι θεοί. III 196, 5 εἰ μητὴρ ὀλιγοῦραι καὶ πατὴρ, ἀσέβει καὶ εἰς τὸ θεῖον. V 144, 10 πατέρα ... μετὰ θεὸν καὶ μητέρα τίμα. V 148, 4 ἐπὶ μὲν ἀτιμία πατρός ἢ μητρός φονᾶν. V 145, 21 ἔνεκα τοῦ μὴ δεδιέναι τοὺς Philonis opera vol. VII

σωφρονιστὰς πατέρας καὶ μητέρας. V 146, 3 ἐάν ... τις τυπτήσῃ πατέρα ἢ μητέρα. V 308, 8 τῷ περὶ τὰς μητέρας ἀνεπιβουλεύτῃ. V 117, 2 οὐ προσέταξε μητέρας καὶ πατέρας τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κληρονομεῖν.
 metaph. et all: I 130, 21. 270, 17.
 III 133, 14 (αἰσθησις). V 163, 13 (ἀδικήματα) καθάπερ ἐκ μητρός μιᾶς, ἀκολασίας, φύντα. III 180, 29 (ἀρετή). I 12, 9. 46, 3. 9. II 136, 17. 20. VI 90, 18 (γῆ). I 46, 5 cf. VI 47, 13 τοῖς πρώτοις ἔδοξεν αὐτὴν Δήμητραν καλέσαι τὸ μητὴρ καὶ γῆς ὄνομα συνθεῖσιν. III 181, 12 (διάνοια). I 172, 15 (διδασκαλία). V 139, 19 (ἐβδόμας). II 176, 4 (ἡ τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμη). I 142, 4 ἔρις δὲ μ. ἐστὶ θυμοῦ. V 263, 13 ἰσότης ... μ. δικαιοσύνης. II 176, 22 sqq. 177, 7. 13. 181, 22. 185, 4 sqq. 188, 14. III 281, 7 (ἡ μέση καὶ ἐγκύκλιος παιδεία, πατὴρ ὁ λόγος). I 100, 7. 270, 26. 284, 21. II 176, 11. 239, 1. III 13, 11. 133, 17 ἡ σοφία (τοῦ θεοῦ). II 182, 15 (συνήθεια, πατὴρ ὁ ὀρθὸς λόγος). I 100, 17 πατέρα καὶ μητέρα ..., τὸν νοῦν καὶ τὴν τοῦ σώματος ὕλην. II 181, 12 (ὕλη, conl. τροφός, τιθήνη). III 180, 1 (φρόνησις). II 35, 24 οἱ τῶν μὲν ἀλόγων μητέρα τὴν φύσιν, ἀνθρώπων δὲ μητριᾶν ἔφεσαν εἶναι. II 65, 4. IV 278, 7. V 110, 21. 372, 19. VI 23, 6 (φύσις). II 283, 19 (ἡ λογικὴ φύσις).
 μήτρα. I 244, 2 ταῖς γυναῖξι πρὸς ζῴων γενέσιν οἰκειότατον μέρος ἡ φύσις ἔδωκε μήτραν. I 56, 11 ἐκ γὰρ θερμότητος καὶ πυρῶδεστος χωρίου τοῦ κατὰ τὴν μήτραν ... (τὸ βρέφος) προελθόν. VI 93, 10 cf. V 159, 9 τὸ γὰρ ζωογονοῦν χωρίον ἐστὶ μ., „φύσεως“, ὡς εἰπέ τις, „ἐργαστήριον“. V 183, 3 τὰ μὲν ἐπὶ κατὰ γαστὴρ προσεχόμενα τῇ μήτρᾳ τῶν κυουσῶν εἶναι μέρη. I 22, 15 (τὸ σπέρμα) ἐπὶ τὴν μήτραν καταβλήθην. V 103, 2 τὰ ἐν μήτραις μέντοι διαπλαττόμενα. II 40, 15 διὰ τῆς μήτρας ἐξεκέντησε τὴν γυναῖκα. III 175, 23 κατακεντήσαι διὰ τῆς μήτρας τὸ πάθος. V 167, 15 τὴν περὶ μήτραν δεῖν ἡν καίωσιν. I 99, 24 cf. 153, 15. 181, 10 ἀνδρὸς δὲ ἴδιον τὸ μήτραν ἀνοίγναι. I 239, 11 τὸ γὰρ διανοίγον μήτραν τὸ Ἄβελ ὁὐρὸν ἐστὶ πρωτότοκον.
 metaph. et all: V 159, 5. VI 94, 10 (ἀρουρα). VI 93, 8 (γῆ). II 275, 8 παρ' ὅν (sc. τὸν ὄντα) τὰς τῆς ψυχῆς ἀνοίγνυσθαι τε καὶ συγκατεῖσθαι μήτρας συμβέβηκεν. I 153, 3 τοῦ μόνου δυναμένου τὰς ψυχῶν μήτρας ἀνοίγνυσθαι. I 153, 9 sq. τῆς ἀρετῆς ὁ θεὸς τὰς μήτρας

- ἀνοίγει. III 12, 21 τῆς μισουμένης (φρονήσεως) ὁ θεὸς τὴν μήτραν διοίξας. I 181, 9 τὴν μὲν μήτραν ἀνέφην αὐτῆς (sc. τῆς Λείας) ὁ θεός. III 200, 25 τὴν μήτραν ὑπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ πανηγυρόνοιο) διοικηθεῖσαν. III 73, 21 θεῷ ... τῷ τὴν ἀειπάρθενον μήτραν ... ἀνοίξαντι. III 28, 4 sqq. μήτραν δοιγνύνει ἀπὸ ἀνθρώπου, τοῦ λογισμοῦ καὶ λόγου.
- μητρόπολις. VI 128, 27. 193, 9. 207, 2. 209, 14. 211, 10. 216, 11 (int. Hierusalem). III 244, 1 ἄχρι τῆς μητροπόλεως ἀσφαλῶς παραπέμψιν. II 244, 15 τοῖς ... ἀποικίαν στείλαμένοις ἀντὶ τῆς μητροπόλεως ἡ ὑποδεξαμένη δῆλου πατρί. III 130, 4 ὁ θεὸς ἐστὶ λόγος. III 213, 22 Χαρράν μ. τις αἰσθήσεως.
- μητρική. II 35, 25 (ἡ φύσις). V 118, 6. 153, 11. 155, 8 sqq. 335, 2 sqq.
- μητρικός. V 79, 2 (αἰσχος). V 310, 13 (γάλα). III 15, 9. 262, 2. VI 162, 4. 166, 1 (γένος). IV 268, 4 (γένη). VI 189, 6 (κῆποι). IV 123, 7 πάθος. — II 181, 24. VI 151, 10 (τὰ πατρῷα καὶ μητρῷα).
- μηχανᾶσθαι. V 277, 21.
- μηχανή. V 176, 16 τέχνας καὶ μηχανὰς πολυτρόπους ἀνευρίσκοντες. V 275, 15 πάσας μὲν μηχανὰς τεχνάζοντες. V 7, 12 cf. 126, 14 θεοὺς καινοὺς ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς εἰσαγαγόντες. I 283, 14 μηχανῇ τινι. I 3, 8. II 297, 16. V 87, 11. 113, 11. 333, 8 μηχανῇ πάσῃ.
- μηχανήμα. II 40, 28 cf. IV 174, 8. 10. V 215, 15 ὅπλα καὶ μηχανήματα. VI 11, 14 ὅσα ἐπ' ἀνατροπῇ τειγῶν. II 248, 16 πρὸς ἀνατροπὴν. I 137, 28 τοσοῦτον ἔστησε μ. κατὰ τῆς ψυχῆς.
- μηχανοποιός. I 142, 1.
- μιαίνειν. II 29, 13 θνητῶν γὰρ ... οὐδενὶ τὴν ἀδιάφορον φύσιν μ. ἐφέπται. III 179, 28 ἀσεβὲς ἡγούμενος μ. βεβήλοις τὰ θεῖα. II 313, 16 τὰ κριτήρια τῆς διανοίας μ. ὁ παμμύριος ... ἐπεχειρήσεν. III 134, 25 τὰ γὰρ ἀβούλητα ... τὴν ψυχὴν οὐ πρὸς αἰῶνα ... μιαίνει. I 65, 8 ἐὰν τροπὴ κατασκευάσῃ αἰφνιδίον μίαν τὸν νοῦν. V 193, 6 ὅπως μὴ τὰ ὑπὲρ γῆν μιαίνωσι. V 218, 10 μιαίνων τὸ ἀμίαντον φύσει θεῖον ὄνομα. II 76, 7 τροπὴ τις ... ἀκούσιος παραχρῆμα τὸν νοῦν μιαίνουσα. I 145, 23 τοῦ μιαίνοντι τὴν ψυχὴν πάθει. I 183, 5 αἰσθῆσιν ... τὴν ἐκθληνόνσαν σε καὶ μιαίνουσαν. V 328, 1 αἵματι ἀνθρωπίνῃ τὴν γῆν ἐμίανε. II 85, 10 ταῦτ' οὖν ἅπαντα ὁ ἱερῶμενος ἑλεγχος μίνας.
- μιαίνεισθαι. II 84, 24 τὸ εἰσελθόντος τοῦ ἱερέως τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν μ. III 133, 15 οὔτε γὰρ ἐπὶ πατρί, τῷ νῷ, οὔτε ἐπὶ μητρί, τῇ αἰσθήσει, φησὶν αὐτόν (sc. τὸν ἀρχιερέα) Μωυσῆς δύνασθαι μ. V 28, 19 μὴ ἐφ' ἅπαν αὐτοὺς (sc. ἱερέας) μ. V 61, 18 τὸν δ' ἱερὸν βωμὸν οὐ θέμις αἵματι ἀνθρωπίνῃ μ. V 62, 17 τὸ δὲ σῶμα ἀφ' ὧν ἔθος αὐτῷ μ. V 307, 8 τοῦ μὴ τὸν αέρα ... ὑπὸ τῆς αἰρομένης φλογός μ. V 207, 16 τὰ ἀπολειφθεύσασα πάντα μαινέται στερόμενα θείας εἰκόνης. II 16, 24 πᾶν ὃ τι ἂν ἐαυτῷ λαμβάνῃ φαῦλος, πάντως ἐστὶν ἐπιληπτον, ἅτε γνῶμη δυσκαθάρτου μαινόμενον. V 207, 19 ἀκάθαρτα καὶ τὰ ἄλλα ... μετουσίᾳ τοῦ μὴ καθαροῦ μαινόμενα. VI 63, 21 (χειρες) ὑπ' οὐδεμιᾶς προσφάσεως τῶν εἰς πορισμὸν μαινόμεναι. I 146, 6 ἐὰν ὑπὸ πάθους μὴ μιανθῇ. I 182, 21 ψυχὴν πάθειν ἀκολάστοις μανθεῖσαν. IV 237, 5 μεμιασμένον ... πῦρ τὸ χρεῖωδες. V 99, 4 μεμιασμένῃ καὶ ἐπαρταῖον πάθει. V 246, 3 μεμιασμένη ψυχῇ τε καὶ γλώττῃ. I 296, 13 τὰ δὲ ἐπτά ταῦτα ... ἐν δὲ ἄφρονος (ψυχῇ) ἀκάθαρτα καὶ μεμιασμένα.
- μιαρός. II 83, 19 τὰ δὲ ἐκούσια (τῶν ἀδικημάτων). I 127, 27 (ἡδονή). II 183, 4 (ὁ κατὰ προφορὰν λόγος). V 148, 1 (ὁ ὁμῶς μᾶτην). — IV 290, 30 ὁ δὲ τῶν λεχθέντων ὀλιγώρως ἔγων ἴστω ... μ. καὶ ἀκάθαρτος ὢν. III 168, 6 ὁ μ. καὶ δυσκαθάρτος. III 126, 23 ὡς μιᾶροι καὶ ἀκάθαρτοι.
- μιάσμα. V 175, 11 ἀνεκπλότοις ἄγεσιν, ὧν τὰ μιάσματα οὐδεὶς ἀπονίφει χρόνος. V 351, 9 ἄηθες ἀνθρωπεῖον αἷματος. IV 192, 9 τοῦ ἔθνους. V 68, 6 (παθῶν). V 162, 1 τῶν πατρίδων. IV 250, 11 cf. V 184, 12 φόνου. — IV 192, 15. V 164, 17 (κοινόν). II 83, 3 τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα τοῦ μὴ καθαρεῖν μισμάτων αἷτια γίνεται. V 188, 11 προσάπτεισθαι γὰρ αὐτῷ (sc. τῷ ἀρχιερεῖ) μιάσματος τὸ συνόλον οὐ θεμιτόν. IV 64, 6 μὴ ἐφάψασθαι τοῦ μιάσματος. V 186, 9 καθαρὸς εἶναι παντὸς ἄγους καὶ μιάσματος. IV 254, 6 οὓς ἀπὸ παντὸς ἀγνεύειν ... μιάσματος δεῖ. V 26, 1 (πόρνη) σπουδάζουσα μισμάτων καθαρεῖσθαι. IV 41, 5 αἰτιώμενος γὰρ αὐτοὺς τοῦ μιάσματος φάσκει. IV 71, 8 τριτὸν προστίθῃ μοι μ. V 164, 3 οἷα εἰκός ἐκ τούτων μισμάτων. V 308, 9 χάριν τοῦ μὴ τὸ λεχθὲν μ. συμβῆναι. — I 296, 18 τὴν ψυχὴν ... ἐκνιφάμενην καὶ ἀπολουσάμενην τὰ μιάσματα. II 83, 8 πλήρη μισμάτων ἑαυτὴν (sc. ψυχὴν) καταλαμβάνει. I 173, 26 (ἡ διάνοια) νοσεῖ μισμασι κεχωρσμένη πολλοῖς. V 176, 14 τῆς διανοίας μὴ προκατασχρημένης ἐκ

μακροῦ τοῖς μιάσμασιν. V 49, 22 ἦν (sc. ἐπιθυμίαν) ἐκνίπτεσθαι συμφέρον κηλίδων καὶ μiasμάτων. IV 290, 2 καθαρθεὶ ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ γλώτταν, τὴν μὲν παρανομίας, τὸ δὲ μiasμάτων. I 288, 9 τὸ γὰρ κάλλος αὐτῶν (sc. δογματῶν θεῶν) οἰκείους μιάσμασιν αἰσγύνει.
 μιγάζε. II 177, 18. IV 271, 2 (ἄνθρωποι). II 309, 16 (ἀριθμός). II 298, 16 (δόξα). V 171, 21 (ἡθῆ). I 73, 14 (λέπρα). III 181, 6 (λογισμοί). VI 177, 19 (ὄχλος). II 298, 9 (ἡ τοῦ φαύλου ψυχῆ). III 127, 16 (ψυχαί). — II 298, 13 cf. 299, 17 ὁ δὲ πολλὰ τέλη τοῦ βίου προτιθέμενος πολὺς καὶ μ. καὶ δαούς. VI 192, 22 τὴν Ἰάμνειαν ... μιγάζεσθαι οἰκοῦσιν. I 154, 31 τῶν μιγάζων καὶ συγκλύδων ... ἀβουλεῖ τὸ πάθος ἄργει.
 μιγμα. II 207, 8. VI 30, 17.
 μιγνύναι. III 260, 24.
 μικρολογία. III 225, 2.
 μικροπολίτης. III 213, 9.
 μικρός opp. μέγας v. μέγας. — II 108, 6 × cf. I 133, 4 αὔρα. II 77, 20 μετ' οὐ μικρὰς βλάβεις. II 24, 1 (διαφοραί). II 49, 12 (ισχύς). I 227, 8 μυστήρια. II 49, 27 (λήμμα). I 197, 23 νόσου πρόφασιν. I 149, 5 ῥοπή. I 252, 1 ὑγείας σπέρμα. IV 132, 5 (φρόνημα). — I 219, 13 μικρά χαρίζεται καὶ μικροῖς ἐκείνοις.
 μικροψυχία. V 292, 8.
 μικτός. I 4, 13 (ἀριθμός). VI 30, 15 (γένεσις). III 11, 19 sqq. (ζωῆς γένος). III 42, 8 (σοφίας ἱερὸν γένος). III 42, 8, 15 (γένος ἡμῶν. conl. σύνθετον καὶ κεκραμένον). IV 3, 13 (γένος, opp. καθαρώτατον). IV 254, 20 διάταγμα. VI 75, 4 (δόξα). II 207, 9 δυνάμεις, opp. ἀπλαῖ. V 163, 10. 339, 2 ζῦνον. IV 258, 5 (κληρουχία). I 25, 5 (φύσις). V 100, 10 (χαρά). — I 25, 11 τὰ δὲ μικτὰ τῇ μὲν οἰκείον τῇ δ' ἀνοικείον.
 μιμεία. VI 221, 6.
 μιμεῖσθαι. IV 158, 13 ἐστὴς παραδείγμα τοῖς ἐθέλουσι μ. V 248, 17 δ (sc. παραδείγματα) μ. καλόν. V 226, 1. 319, 5 μ. θεόν. I 73, 2 τοῦ μ. θεοῦ τὰ ἔργα. I 228, 17 ὡς ἐνεστι τέλειον ἀτελεῖς μ. V 252, 10 ταῦτα μ. προσήκει τοὺς ἀγαθοὺς ἄρχοντας. V 362, 17 μ. τὰ σπουδαία καὶ θαυμαστά κάλλη. VI 62, 13 οἱ μιμοῦνται τοὺς ἀνεπιστήμονας τῆς γεωργίας. VI 53, 15 οἷς καθάπερ τισὶν ἀρχετύποις χρώμενοι μιμοῦνται. III 86, 1 μιμούμενος τὸν ἐκείνων βίον. II 241, 20 (ὁ ἄνθρωπος) μιμούμενος τὰς τοῦ πατρὸς ὁδοὺς. IV 230, 12 ὁ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος) μιμούμενος ἐκείνον (sc. τὸν τῆς φύσεως). V 228, 14 ἡ ἐπιθυμία ... μι-

μούμενη τὴν ... πυρὸς δύναμιν. VI 114, 8 (οὐσία) τὸ πυρὸς σχῆμα μιμούμενη. I 27, 9 (οἱ ἐπειτα) μιμούμενοι τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους. I 230, 7 μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν οἱ ὑπῆκοι παῖδες. IV 280, 13 γονεῖς, οἱ μιμούμενοι τὴν ἐκείνου (sc. τοῦ ποιητοῦ) φύσιν γεννώσι. IV 296, 15 (πατὴρ καὶ μήτηρ) μιμούμενοι τὸν ἀγένητον ἐν τῷ ζωπλαστεῖν. V 119, 15 μιμούμενοι τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. V 142, 4 (οἱ γονεῖς) μιμούμενοι ... τὴν ἐκείνου (sc. θεοῦ) δύναμιν. VI 127, 12 νεανίαι ... μιμούμενοι δορυφόρους. IV 202, 1 (δυνάμεις) μιμούμεναι τὰς παρθένους Χάριτας. III 124, 25 (δυνάμεις) μιμούμεναι τὴν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τέχνην. V 4, 5 τοὺς ... ἄρχοντας ..., οὗ μιμούμενους τὴν ἐπιστάσιαν κατορθοῦν πρυτανεύοντες. I 236, 5 μιμούμενους τοὺς ἀγαθοὺς τῶν τοξοτῶν. I 251, 16 (ἡμᾶς) μιμούμενους τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἱατρῶν. I 214, 2 οὐ μιμήσομαι (sc. ἡ ἀρετὴ) τρόπους ἡδονῆς. V 251, 1 παραδείγματα καλοκαγαθίας δ μιμήσεται. VI 171, 22. 26 ἐμιμήσω τοὺς Διοσκούρους ... ἐμιμήσω Διόνυσον. V 280, 12 οὐδένα τῶν ἄλλων ... ἐμιμήσαντο. I 238, 3 οὐς οὐκ ἐμιμήσαντο οἱ τροσὴ θεῖα τὴν ψυχὴν τραφέντες. IV 192, 7 τὸ παράδειγμα ... ἐμιμήσαντο. V 319, 9 ἵνα μιμήσῃ θεόν. II 294, 11 μιμησάμενος δὲ τοὺς ἀγαθοὺς δρομεῖς. II 29, 21 καὶ σὺ μιμησαμένη Λεῖαν, ὦ ψυχῇ. III 40, 2 τῷ θνητῷ γένει μιμησαμένη τὴν περὶ τὸ γεννᾶν τέχνην. I 268, 19 (τὸν Ἀβελ) μιμησάμενον Ῥεβέκκαν τὴν ὑπομονήν. II 297, 12 ἐνεκα τοῦ μιμησάμενον τὸν ἀείμελον βελτιωθῆναι. IV 294, 11 τοὺς ... κατὰ τοῦτο μιμησάμενους θεόν. I 46, 6 γυνὴ γῆν μεμιμηται. II 23, 3 τὸ ὧτων σχῆμα ἄκρως ἡ θεάτρων κατασκευὴ μεμιμηται. II 85, 12 μεμιμηται δὲ τοῦτο καὶ ἡ ... γυνή.
 μιμηλάζειν. III 125, 22. 192, 15.
 μίμημα. II 22, 9 ὅσον ἀπεικονίσματα καὶ μ. ἀρχετύπου παραδείγματος (ἀπολείπεται). III 30, 4 ἡ διαφέρει ... ἀρχετύπου. I 91, 4 sq. πᾶν δὲ μ. ποθεῖ τοῦτο, οὐπὲρ ἐστὶ μ. I 49, 15 sq. ἀποδοεῖ γὰρ τὰ μίμηματα τῶν ἀρχετύπων, τὰ δ' ἀπὸ τῶν μιμημάτων γραφόμενα ... πολλὸ μᾶλλον. III 254, 15 ὡς τὴν εἰκόνα οὐ μ., ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀρχεῦτον ἐκεῖνο εἶδος ὑπολαμβάνειν εἶναι. I 5, 1 cf. 49, 1 μ. καλὸν οὐκ ἂν ποτε γένοιτο διγα καλοῦ παραδείγματος. II 148, 10 μέτιμεν ἐξῆς ἐπὶ τὰς τῶν μαθημάτων ἄμα καὶ μιμημάτων ἐπιμελείας. — IV 231, 9 ἀέρος, ὕδατος,

γῆς, πυρός, οὐρανοῦ. III 38, 15 (χρόνος) μ. αἰώνος. VI 73, 2 τῆς ἀληθείας. III 251, 15 (τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἀνθρώπου). I 72, 8. 11 τὴν οὖν ἐπίγειον ἀρετὴν ... μ. καὶ ἀπεικόνισμα οὐσαν τῆς οὐρανόου. II 143, 24 οὖν ἀγίων ἀπαύγασμα, μ. ἀρχετύπου. III 50, 20 ἐπίγειον ... ἀρχετύπου τῆς κατ' οὐρανὸν σφαίρας ἐπαφειγούς. I 135, 29 cf. III 250, 1 Μωσῆς ... τὰ ἀρχέτυπα τεχνιτεύει, Βεσελεὴλ δὲ τὰ τούτων μīmῆματα. II 270, 21 sq. ἀποπον γὰρ ἡ σκιὰν σωμάτων ἡ μ. ἀρχετύπων φέρεσθαι πλέον. V 122, 10 τῆς ἀρχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν ἔδε ὁ κόσμος ἐδημιουργεῖτο. VI 211, 15 αἷς (sc. ἀσπίσι) οὐδὲν ἀνεξωγράφητο μ. III 251, 12 τῶν κατ' οὐρανὸν φωσφόρων ἄστρων. V 204, 16 ἐμφανὲς ἀφανούς. VI 26, 17 καθάπερ ἀπ' ἀρχετύπου γραφῆς ἀπεικόνισμα καὶ μ. I 212, 12 διανοίας ὑγιούς ἀληθέστατον μ. V 86, 2 (γονεῖς) θέας δυνάμεως. I 8, 2 κόσμος ... θέας εἰκόνας. V 269, 18 (φρόνησις) τῶν ἐπουρανίων. IV 237, 22 τοῦ ... ἱερωτάτου ζώου. V 141, 20 μηδὲν ἀπεικόνισμα καὶ μ. δημιουργεῖν θεοῦ. VI 208, 15 τῶν αἰσθητῶν θεῶν. IV 299, 5 τῆς αἰδοῦ καὶ εὐδαίμονος ἰδέας. IV 230, 3 τῶν ἰδεῶν ἐκείνων. IV 227, 17. 231, 19. V 22, 4 (ἡ τοῦ ἀρχιερέως ἐσθῆς) τοῦ κόσμου. V 350, 18 τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. I 48, 14 (θεοῦ λόγου ὁ ἀνθρώπος). III 52, 7 δύο λόγους, ἓνα μὲν ἀρχέτυπον <τὸν> ὑπὲρ ἡμᾶς, ἕτερον δὲ μ. τὸν καθ' ἡμᾶς ὑπάρχοντα. III 73, 22 (λυχνία) τὸ ἀρχέτυπον τοῦ μīmῆματος παραδείγμα. V 23, 19 περιστήθιον, οὐρανοῦ μ. II 196, 3 παντός τὸ μὲν παράδειγμα, τὸ δὲ μ. ὁ ποιὼν ἐποίει. IV 233, 22. V 23, 24 τοῦ παντός. IV 218, 3 νοητῶν παραδειγμάτων αἰσθητὰ μīmῆματα. VI 77, 13 (ὁ κόσμος) ἀπ' ἀρχετύπου <καὶ> νοητοῦ παραδείγματος μ. αἰσθητόν. IV 203, 4 τῶν ἀγαματοφορομένων ἐν τῇ ψυχῇ παραδειγμάτων ἀπεικόνισματα καὶ μīmῆματα. II 249, 26 εἰσὶ δ' αὐταὶ (sc. πόλεις) μὲν ... ἀρχέτυποι ..., ἐκεῖναι δὲ μīmῆματα. III 132, 2 ἔστιν αὐτῶν (sc. τῶν πόλεων) ἐν τοῖς ἁγίοις τὰ μīmῆματα. I 177, 18 τῆς φλογίνης ῥομφαίας. I 294, 24 ἡ δὲ Μωυσέως σκηνὴ ... μ. καὶ ἀπεικόνισμα τῆς θέας ἐκείνης. I 71, 23 ταύτης (sc. οὐρανόου σοφίας) δ' ὡς ἂν ἀρχετύπου μ. τὴν ἐπίγειον σοφίαν νυνὶ παρίστησι. III 26, 18 σοφίας. IV 264, 9. V 185, 13 (ταῦρος χρυσοῦς) Αἰγυπτιακοῦ μ. τύφου. II 276, 9 θεοῦ τὸ ἀρχέτυπον φέγγος,

οὔ μ. καὶ εἰκὼν ἥλιος. II 187, 5 φύσεως. I 277, 9 φύσεως λογικῆς ... ἀνθρώπος. VI 212, 9 δρατὸν ἀοράτου μ. φύσεως. I 212, 2 κλάδους ... τῶν ἐν ζώοις χειρῶν καὶ ποδῶν ἀναλογούντα μīmῆματα. III 50, 5 τῶν ἐπτά πλανήτων χορείας μ. ἔστιν ἡ ἐρὰ λυχνία. VI 69, 10 τοῦ (χοροῦ).

μίμησις. V 356, 4 μīmῆσει τῶν ἀγελαίων. VI 137, 11 τῶν ἱερῶν ἀγώνων. VI 150, 9 μ. ἐναργείας, οὐκ ἐνάργεια. III 267, 12 ἐν ζωγραφίᾳ. V 59, 19 κατὰ μίμησιν τῶν ὀλοκαυτουμένων. V 221, 15 καθάπερ ἀπ' ἀρχετύπου γραφῆς ἀπομαρτεσθαι τὰ φύσεως ἔργα πρὸς μίμησιν. II 41, 4 οὐδ' οἱ κατὰ μίμησιν ἔτι συνιστάμενοι (πόλεμοι). IV 9, 12 μὴ κατὰ μίμησιν ἢ ἐναντίωσιν ἐτέρων. II 300, 20 ἐνεκα μίμησεως.

μίμητής. III 86, 5 τοῦ γὰρ βίου μιμητὴν ἔδει τὸν ἀσκητὴν, οὐκ ἀκροατὴν λόγων εἶναι. V 284, 10 τῶν ἀξιεστῶτων ἡθῶν Ἰησοῦς. IV 295, 4 θηρίων ἐνίων, ἀνθρώπων. II 274, 5 ἀντιπάλου κακίας.

μιμητικὸς. II 301, 10 τέχνας.

μimνήσκεσθαι. III 80, 20 παρ' αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἦν τὸ μemνήσθαι. III 174, 6 συγγενὲς ... εὐφρεῖ τὸ μemνήσθαι. I 206, 14 ὥς τοῦ νεωτέρου μemνήσθαι πρότερον. I 280, 24 τῶν ... οἰστρον τί δεῖ μemνήσθαι; I 283, 6 ὧν περιττόν ἐν τῷ παρόντι μemνήσθαι. II 122, 9 τῶν πραγμάτων ... μemνήσθαι. III 88, 7 μemνήσθαι οὖν δεῖ τῆς κυρίας. III 90, 13 ὧν μακρὰν ἀν εἴη μemνήσθαι. V 138, 12 προσήκει δὲ καὶ ἐν πλούτῳ πενίας μemνήσθαι. V 329, 1 τί τούτων μemνήσθαι προσήκεν. VI 48, 8 τῶν ... παρ' Αἰγυπτίοις οὐδὲ μemνήσθαι καλόν. I 69, 17 πνοῆς νῦν ἀλλ' οὐχὶ πνεύματος μemνηται. I 98, 28 (ὁ νοῦς) τῶν παρεληλυθότων μemνηται. I 98, 30 (ἡ αἰσθησις) οὕτε παρεληλυθότων μemνηται. I 143, 21 ὥς τις κατ' ἐξάρετον λόγος μemνηται. I 84, 26. 103, 24. II 81, 23. 100, 20. 313, 1. III 110, 13. 119, 14. 296, 2 μemνηται (sc. Μωσῆς). III 96, 18 καίτοι τί τούτων μemνήμεθα. II 26, 28 ὄντως γὰρ οὐκέτι μemνηνται τοῦ αἰωνίου. IV 161, 20 τῶν δὲ χρησμῶν ἐμemνητο. III 80, 8 ἐκλαθέσθαι πρότερον ὧν ἐμemνητο. V 259, 13 εἰ γοῦν ἐμemνησθε τῆς ... εἰσηγήσεως. I 189, 2 (οὗτος) μηδενὸς τῶν ἐν τῷ πάσχειν ἔτι μemνημένος. I 224, 12 sq. μemνημένους γὰρ τῆς ἰδίου περὶ πάντα οὐδενείας μemνήσῃ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ πάντα ὑπερβολῆς. II 73, 1 μemνημένος δὲ τῆς περὶ πάντα τελείας ἀγαθότητος ἑαυτοῦ ὁ θεός. III 263, 27

μεμνημένος τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεως. III 80, 6 ὁ ἀναμνησκόμενος τοῦ μεμνημένου (τὰ δευτερεῖα φέρεται). III 80, 11 ἡ μὲν τοῦ μεμνημένου ψυχῇ.
 μιμολόγοι. V 222, 14.
 μῖμος. VI 127, 10. 133, 8. 222, 6 ὡς ἐν θεατρικοῖς μίμοις. II 102, 5 cf. VI 135, 22 οἱ ... ὀρχηστὰς καὶ τοὺς ἄλλους μίμους ἀποδεχόμενοι. IV 249, 14 ἡ μίμων ἡ ὀρχηστῶν ἐπιδείξεισι. VI 126, 14 ποιηταῖς μίμων καὶ γελοίων διδασκάλους χρώμενοι. VI 163, 15 ἐπὶ μίμοις.
 μῖξις. II 264, 22 sqq. ἡ μ., ὡς περὶ ὁ παλαιὸς λόγος, καὶ κράσις· ἀλλ' ἡ μ. ἐν ξηραῖς, ἡ δὲ κράσις ἐν ὑγραῖς οὐσίαις δοκιμάζεται. III 53, 11 τὸ γὰρ θεῖον ... ἅπαντι τῷ κόσμῳ γέγονεν αἷτιον μίξεως, κράσεως, διαιρέσεως, πολυμερείας. II 206, 18 πάντα μίξεις πολυπλοκωτάτας ἔχοντα καὶ κράσεις. III 74, 17 σωματίων πρὸς σώματα. VI 52, 8 (αὐρῶν). V 100, 11 ἐν ἡ πλείω τὰ ἡδέα τῶν ἀδῶν ἀνακρίσκειται. IV 244, 18 τὰ δευτέρα (λόγια) μίξιν ἔχει καὶ κοινωνίαν. II 102, 20 πρὸς δὲ τὰς ἐρωτικὰς μίξεις ἐπιεγγόμενοι. I 211, 7 μίξεις ἀνεξέταστοι (παρὰ τῇ ἡδονῇ εἰσιν). I 281, 14 (μηδὲ) φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας ... μίξεις μετέρχου. I 297, 9 ὁ περὶ τὰς μίξεις ... οἶστρος. II 48, 10 cf. IV 298, 13. 306, 3 (ἐκνομοὶ καὶ ἐκθεσμοὶ). V 99, 1 (ἄθεσμοι). IV 70, 8 (οἱ) περὶ μίξεως (λόγοι).
 μιζήθηρ. V 162, 18 (Μινώταυρος).
 μισάδελφος. III 274, 23 (ἡθός).
 μισάλληλος. II 238, 16.
 μισανθρωπία. IV 6, 7 ὁ δ' ἀστεῖος ... μόωνσιν ἀγαπᾷ... οὐ δὲ μισανθρωπία. V 89, 3 ἄμικτοι... δι' ὑπερβολὴν μισανθρωπίας γεγονότες. V 292, 18. 294, 11. VI 26, 1 (coni. ἀσέβεια). II 31, 23 (coni. εὐπορία). IV 65, 8 (coni. ἀπιστία). V 181, 19 (coni. φιληδονία, ἀνδροφονία, τεκνοκτονία). V 309, 8 τὸ μὲν ἔθνος ἐπὶ μισανθρωπία διαβαλλέτωσαν. V 189, 11 ὑπὸ τῆς ἐμφύτου ... μισανθρωπίας. VI 51, 11 οὐ διὰ τινα ὦμὴν ἐπιτετηδευμένην μισανθρωπίαν.
 μισάνθρωπος. III 274, 23 (ἡθός). V 181, 22 μισάνθρωποι δὲ τίνες ἂν εἴην μάλλον ἢ οἱ τῶν γεννηθέντων ἐχθροί. II 238, 15 coni. μισάλληλος
 μισάρετος. II 40, 13 (γένεσις). II 290, 19 διάνοια. III 11, 4 Λάβαν. II 111, 21 νοῦς. II 267, 6 τρόποι. II 304, 2 (φθόνος). II 308, 12 φῶσις. — II 236, 4 οἱ μισάρετοι coni. φιλοπαθεῖς.
 μισεῖν. II 310, 14 ὁμολόγησον τὰ αὐτὰ φιλεῖν τε καὶ μ. III 278, 12 <οὗς> ἄξιον μ. μὲν ..., χλευάζειν δέ. IV 297, 13 ἡ

ψυχὴ ... διδασκομένη πάντα τρόπον ἀποστρέφεται καὶ μ. τὸν ἄνδρα. V 248, 6 τῷ μὴ ἐκτρέπασθαι μόνον ἀλλὰ καὶ μ. ὡς ἐχθρὸν ... κακὸν ἀλαζονεῖαν. III 11, 8 εἰρωνεῖν γὰρ μ. ἀκαταλλάκτως ἐπαιδεύθημεν. III 89, 11 παραγγέλλων μ. τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα. II 86, 24 ταύτην τὴν ἀτραπὸν μισεῖ... ὁ σαρκῶν ἐταῖρος. IV 130, 7 μισεῖ μὲν οὗς αὐτὸς στέργει. II 280, 19 ὃ πᾶς ὁ γενόμενος ὑπὸ χόου μισεῖ. II 29, 18 διόπερ σκορακίζόμενοι μισοῦσιν αὐτὴν (sc. Λεῖαν). II 205, 3 λυπούμενός τε καὶ χαίρων, καὶ φιλῶν καὶ τοῦναντίον μισῶν. II 29, 14 μισῶν καὶ προβεβλημένος οὐ παύεται. V 64, 18 μεταποιῇσεται τῆς ἡλεω δυνάμεως αὐτοῦ <τοῦ> μισοῦντος ἀλαζονεῖαν. IV 62, 10 οἱ ... μισοῦντες ὅσον ἐστέργετο. V 178, 17 στέργοντας μὲν εἰς ἀνήκεστον ἐχθρὰν μισοῦντας δὲ εἰς ὑπερβάλλουσαν εὖνοιαν ἄξειν ὑπισπνοῦμενα. VI 220, 12 δέσποτα, μισήσεις τοὺς παρόντας. III 69, 18 ἀμήχανον γὰρ ἀποστραφῆναι καὶ μισῆσαι... τὸ πιθανὸν ψεῦδος. IV 24, 15 ὁ ἐφορος... ἐμίσησε καὶ προὔβαλετο... ἡθὸς κατεψευσμένον. III 117, 20 ὅποια ἅττα τὴν φύσιν ἐστὶν..., εἰ δὲ αἰσχροῖ, ἐγλεῦσαν καὶ τῆς ὑποκρίσεως ἐμίσησαν. V 247, 3 μισήσας τὴν χορηγὸν σκοτούς. II 86, 5 τὰ μὲν ἐκείνης ἔγγονα μισήσασα. III 9, 18 ὅτι ψυχὴν ὁ τὰ μὴ ὄντα φέρων... μεμίσθηκας. I 129, 16 ἡδονὴν καὶ σῶμα ἄνευ μεμίσθηκεν αἰτίων ὁ θεός. III 12, 8 τίς δ' οὐ τὰ ἐναντία μεμίσθηκεν. III 37, 21 οὐκοῦν ὁ... θεὸς ἀδικίαν βδελύττεται καὶ μεμίσθηκε.
 μισεῖσθαι. I 99, 24 φύσει δὲ μισεῖται παρὰ τῷ θνητῷ <γίνει> ἡ ἀρετὴ. I 209, 9 sq. cf. III 12, 14 sqq. τίς ἐστὶν ἡ μισουμένη καὶ τίς ὁ τῆς μισουμένης υἱός. I 100, 1 cf. II 14, 9. III 179, 12 τὰ τῆς μισουμένης ἀρετῆς γεννήματα. II 29, 15. III 200, 21 Λεῖαν φυσικῶς εἰσάγει μισουμένην. I 99, 28 τῇ μισουμένην (ἀρετῇ). III 12, 3 ὦν (sc. γυναικῶν) τὴν μὲν ἀγαπωμένην, τὴν δὲ μισουμένην καλεῖ.
 μισθαρνεῖν. IV 190, 15.
 μισθαρνία. II 33, 16.
 μισθός. III 1, 1 τὰ περὶ μισθῶν. I 82, 13 ἐφ' οὗ φησι Μωυσῆς σπαρέντος καὶ φυτευθέντος ἐν ψυχῇ, ἔστι μ. II 96, 2 πρὸς ἐν τέλος, τὸν μισθόν, ἀφορῶν. III 7, 18 χάριτος καὶ δωρεᾶς ἀγαθὸν τελειώτερον. III 264, 19 αὐτὰ τὰ ἔργα ὁ τέλειος μ. ἦν. II 188, 3 διὰ τὴν μετὰ πόνων ἀρετῆς κτήσιν ἐκλούσιον μισθὸν καὶ δωρεῶν ἀξιωθέντας. V 290, 2 sqq. πένητος.

VI 144, 24 (ἐπάρατος). VI 146, 4. 10 τὸν διομολογηθέντα μισθόν, τὸν ἤδη δεδομένον. VI 187, 22 ἐμεμισθώντο αὐτὸν μεγάλοις μισθοῖς. IV 125, 19 τοῖς ἐπὶ μισθῷ συναγορεύουσι. V 231, 4 μισθὸν ληψομένους τῶν περὶ τὰς ἱερουργίας ὑπηρεσιῶν. — All: III 264, 18 cf. 265, 6. II 160, 10. 23 Ἰσάχαρ δὲ μισθῶν (σύμβολον). μισθοδοτεῖν. I 82, 14. VI 145, 16. 146, 13. μίσθωμα. V 67, 22 πόρνης v. πόρνη. VI 144, 24 ἡττάσθαι μετὰ τὸν ἐπάρατον μισθὸν ἢ κυριώτερον εἰπεῖν τὸ μ. ἐν νενικηκόσιν. μισθωτός. V 106, 14. 18 cf. 115, 10 (δοῦλος). μισογύναιοι. V 171, 21. μισόκαλος. IV 6, 4 ὁ φαῦλος φύσει. II 304, 2. IV 43, 1. V 151, 1 (φθόνος). μισόπολις. VI 175, 14. μισοπονηρία. IV 202, 17. μισοπόνηρος. II 253, 17. 313, 24. IV 212, 16. V 189, 17. VI 139, 28 (δέκη). IV 307, 13 (ἔργον). IV 131, 5 ἡθός. IV 239, 6. 266, 5. V 14, 1. 170, 18. 185, 16. 211, 13 (πάθος). III 175, 20 Φινεές. IV 288, 14 (φύσις). II 254, 1 (ψυχῇ). — I 213, 6 εἰμὶ γὰρ μ. φύσει (sc. ἡ ἀρετῇ). VI 191, 12 ὅσοι τὰς φύσεις μισοπονηρότατοι. II 238, 9. 239, 2. IV 156, 10. 198, 13. 202, 12 (τὸ μισοπόνηρον). μισοπονία. II 34, 28. μίσος. III 110, 15 sqq. 111, 4 sqq. (coni. φόβος, αἰδώς). III 115, 10 cf. VI 126, 7 (coni. φόβος). V 225, 5 coni. εὐνοία. II 2, 22 ἐλέου μάλλον ἢ μίσους τυγχάνοιεν ἄν. III 274, 26 (coni. ἔγθρα). III 274, 21 (opp. φιλία). III 276, 10 τὸ μ. εἰς φιλίαν ... μεταβαλόντες. II 280, 22 οὐ μίσους ἐστὶν ἐπαξία ψυχῇ. VI 204, 25 κατὰ τοῦ ἔθνους. V 335, 2 <πρὸς> προγονούς. IV 297, 14 εἰ τὸ μ. ἐπεδείκνυτο ἐμφανές. III 113, 1 τὰς αἰτίας τοῦ μίσους παραδιηγούμεναι. VI 177, 21 τὸ τυφόμενον ἐκ μακρῶν χρόνων μ. ἀνέφηνε. VI 180, 13 ὃν ἐν ἡπίσταντο μ. ἄλεκτον ἔχοντα. IV 62, 10 τὸ δὲ μ. οὐκ ἐξελέλουν. IV 62, 22 τὸ δὲ μ. ἔτι μάλλον ἐξωπυρετο. V 355, 8 ὑποπτήσσουσιν ἐγκώτῳ μίσει. μισοτεχνία. VI 11, 1. μίτρα. IV 227, 12. μνᾶσθαι. III 88, 3 ὁπότε μέλλομεν αὐτῆς (sc. κυρίας) <τάς> θεραπευνίδας μ. V 28, 7 προστάξας τῇ μὲν ἀρχιερεῖ μ. μὴ παρθένον μόνον ἀλλὰ καὶ ἱέρειαν. V 274, 6 sq. καὶ μ. μὲν ἄλλον, γαρμῖν δὲ τὸν μὴ μνῶμενον. III 121, 18 ὁ ἀσκητής

Ἰακώβ μνᾶται γάμον ἑαυτοῦ. II 179, 17 τοῖς ἀδόλοις καὶ καθάρους μνωμένοις. μνῆμα. III 235, 6 (= σῶμα). IV 143, 12 ἐπὶ τὰ μνήματα τῶν οἰκειῶν, τοὺς τετελευτηκότας ἐκκομίζεν. IV 161, 11 ἐν Αἰγύπτῳ. VI 178, 28 cf. 130, 19 ἐξεχέοντο εἰς ἐρημίας καὶ αἰγιαλοὺς καὶ μνήματα. III 64, 3 (Χαλδαϊκά). IV 268, 14 (Μωυσεώς), ὁ μηδεὶς εἶδεν ἀνθρώπων. μνημεῖον. III 8, 18 τὸ πάθος τῆς ψυχῆς ἐστηλογράφησεν ἐν τῷ ἐμῷ μνημείῳ ὁ ἐπίσκοπος Μωυσῆς. VI 25, 21 τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας. III 94, 14 τὸ δικαιοσύνης ..., ἡ δεκάς. V 367, 10 παλαιὰς μὲν εὐτυχίας. VI 53, 14 τῆς ἐν τοῖς ἀλληγορουμένοις ἰδέας. V 247, 18 καλοκάγαθίας. IV 206, 19 μεγαλοφροσύνης. IV 32, 16. 213, 10 τοῦ γὰρ συμβεβηκότος πάθους. IV 120, 6 τῆς αὐτοῦ σοφίας. V 154, 14 τῶν τῆς Ἑλλάδος συμφορῶν. III 92, 11 τῆς οὐρανόου καὶ θείας τροφῆς. μνήμη. III 174, 5 καρπὸς δὲ ψυχῆς ἀριστος. I 133, 16 sqq. δύο φύσεις ἐδημιουργήθησαν ἐν ψυχῇ ... μ. τε καὶ ἀνάμνησις. III 80, 5 cf. 174, 17 ἀνάμνησις γε μὴν μνήμης τὰ δευτερεῖα φέρεται. I 99, 2 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῇ μὴ παρόντι κινεῖται, παρελθούσῃ μὲν κατὰ μνήμην. III 80, 7 λήθῃ γὰρ νόσος μνήμης. I 224, 7 τῇ μνήμην μὲν ἀνηρηκότες λήθην δὲ ζωपुरοῦνται. II 65, 19 ἡ ἀντίπαλος μνήμης τὸν τύπον λεάνασα λήθῃ. V 225, 4 εἰς ἄγνοιαν καὶ λήθην βιαζόμενον ὦν ἐπιστήμην εἶχε καὶ μνήμην. V 228, 3 λήθῃ μὲν τῶν παρόντων, μνήμῃ δὲ τῶν μακρὰν ἀφεστηκότων. II 298, 13 τῶν παρελθούσων, coni. ἐνεργεία τῶν παρόντων καὶ τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι. — II 139, 28 μελέται, μνήμαι, ἔξεις, κτλ. (ἐν ἡγεμονικῷ). III 292, 12 μνήμαις, coni. μετουσίαις, προσδοκίαις. III 249, 21 παρὰ δὲ ῥητορικῆς εὗρεσιν, φράσιν, τάξιν, οἰκονομίαν, μνήμην, ὑπόκρισιν. I 74, 21 cf. 194, 24. III 265, 3 ἐξ ὧν συνέστηκεν ἡ εὐφυΐα, εὐδιέξιας, ἐπιμονῆς, μνήμης. III 174, 14 εὐφυΐα μὲν <ῆ> μ. ... ἐφαρμύζεται. I 117, 14 μέρῃ τῆς ἀσκήσεως, ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπείαι, τῶν καλῶν μνημαῖ. III 203, 12 ἀλήστου μνήμης ἐγχαράττων βεβαίωτον εἶδος. III 193, 8 τὰ εἶδη, μνήμης ἐναργεῖς τινες εἰκόνας. I 79, 23 ἡ δὲ μ. φυλακὴ καὶ διατήρησις τῶν ἀγίων δογμάτων. II 121, 17 sqq. οὐ πᾶσα ἀγαθὴν, ἀλλ' ἡ ἐπὶ μόνοις τοῖς ἀγαθοῖς. II 271, 23 δι' ὧν τὰ καλὰ ζωपुरεῖσθαι πέφυκε. III 158, 15 τὸ πέρα μνήμης καὶ νοήσεως ἰστάμενον. V 86, 1 τὴν μνήμην ὕρον ποιητέον. II 86, 3 ἀδικημάτων καὶ ἀμαρτημάτων.

V 321, 8 τῶν ἀξίων μνημονεύεσθαι. II 221, 20 ἀρετῆς. IV 127, 13 τῶν ἀρχαίων. VI 188, 17 τῶν ἐγκλημάτων. IV 262, 21 τῶν ἐπειτα. II 14, 2 ἐπιστήμης <καί> σοφίας. II 287, 19 τῶν ἐσώπτρων. V 284, 18 τῶν πρότερον εὐπαθεῖων. V 32, 23. 128, 3. 318, 3. VI 53, 1 θεοῦ. II 279, 10 ἡ ἀδιάστατος περὶ θεοῦ. III 246, 23 τῶν θεσφωδουμένων. II 33, 13 τῶν θεωρημάτων. VI 150, 20 τῶν κακοπραγίων. III 95, 1 (ἅπειροι τοῦ κυρίου). V 241, 7 τῶν λεκτέων καὶ πρακτέων. II 196, 26 παιδείας καὶ ἐπιστήμης opp. λήθη. V 155, 12 ἐπὶ τῇ πατρί. III 292, 8 τῶν παρεληλυθότων τερπνῶν. IV 63, 9 τῶν φανέντων. V 265, 4 τῶν φιλεπιστημόνων.

I 5, 18 τὰ εἰδωλα μνήμη τῇ συμφύτῳ ... ἐνσφραγισάμενος. IV 119, 10 αὐτόν μνήμης ἀξιώσαι. VI 61, 6 α καὶ μνήμης ἤξισαν. IV 4, 3 γραφῆς καὶ μνήμης ἀξίος ὁ εὐελπίς. III 171, 22 διὰ συνεργοῦ μνήμης. VI 21, 11 ὧν ἡ μ. ... μῆκει χρόνων ἡφανίσθη. IV 283, 1 τῇ οὐδὲν νέμοντες ἀλλ' οὐδὲ μνήμην, τὸ κοινότατον. V 339, 25 μνήμας ἐναύλους, ὧν ἐπιτελεῖσθαι καλὸν ἦν, ἐνεργάζονται. VI 212, 11 τὰ μὲν μνήμαις ..., τὰ δὲ καὶ ταῖς ... συνδιαιτῆσαι. II 158, 16 (παλαιὸς λόγος) μνήμη ... παραδοθεῖς. I 273, 15. 234, 11. III 153, 8 μνήμη (παραυιδόναί). III 39, 16 εἰς μνήμην (ἐργεσθαι). V 233, 16 ἀναπολὺν μνήμη. V 81, 3 τὰ παρεληλυθότα μνήμη διασφύζον. IV 131, 10 μνήμη παρακατατιθέμενος. IV 165, 4 εἰς μνήμην ὑπολεγεῖσθαι. V 246, 2 ὑπὲρ τε συνεγούς καὶ ἀδιαστάτου μνήμης. II 309, 7 τὸ ἀληστον ἐν μνήμαις. II 124, 4 διαίσεις ἄνευ μνήμης. II 33, 13 διὰ μνήμης. I 82, 15 τοῦτον ποιεῖται μνήμην. II 221, 16 μνήμαι ... νεώτεροι ... ὧς φέρονται. II 216, 10 μνήμαις ὑποβαλλούσαις ἐγγερόμενος.

All: I 133, 26. 134, 2. II 221, 11 sqq. 309, 5. III 80, 9. 14. 174, 4 συμβολικῶς οὐκ ὡς μὲν Ἐφραίμ λέγεται μ. II 33, 5 sqq. ταῖς καμύλοις ὑδρεύσασθαι, ὡς συμβολικῶς μνήμας εἶναι φαμεν. II 34, 5 τὸ δὲ φέρερ συγγενὲς μνήμης.

μνημονεύειν. II 84, 21 τὸ δὲ „φυλάττειν“ ἀντὶ τοῦ μ. I 74, 24 ὁ δὲ πλαστός νοῦς οὕτε μνημονεύει τὰ καλά. — V 321, 8 μνήμη τῶν ἀξίων μνημονεύεσθαι. IV 263, 19 τοιοῦτος μὲν ὁ βίος ... διὰ τῶν ἱερῶν γραμμάτων μνημονεύεται. VI 93, 15 ἀντ' ὕδατος μνημονεύεται ποτε ὁμβρῆσαι γάλα.

μνημονικός. III 80, 13 (ἀνὴρ). III 85, 20 εὐρεῖν προσεκτικὸν καὶ μνημονικόν.

II 121, 19. 309, 12. III 174, 19 (τὸ μνημονικόν).

μνημόν. I 74, 14. 273, 17.

μνησικαχεῖν. VI 146, 20 ὡς βιασθῆναι μ. V 296, 17 καὶ τοῖς κακῶς πεπονηκόσι ... μὴ μ. V 262, 15 „τί“ γάρ φησι, „τοῖς ἀφύχοις ... μνησικαχεῖς“; IV 64, 24 τί καὶ νεκρῷ μνησικαχοῦμεν; IV 137, 3 μηδενὸς τῶν πραγμάτων σοι μνησικαχῶν. VI 222, 21 μνησικαχῶν οὐ περὶ ἐτέρου ..., ἀλλὰ περὶ ἑαυτοῦ. VI 123, 22 ἔργοις δὲ κατὰ διάνοιαν ἀσύμβατα μνησικαχοῦντες. IV 63, 13 τοῖς ἀδελφοῖς μνησικαχοῦσιν ὑπὲρ τῶν ὀνειράτων τῷ θεασαμένῳ. V 205, 2 μνησικαχῆσονται τῆς συμφορᾶς. IV 130, 10 ἤξισαν γάρ μνησικαχῆσόντα τῶν ἀνοσιουργημάτων αὐτοῖς.

μνησικαχία. IV 116, 22.

μνηστήρ. I 181, 14. II 127, 7.

μοῖρα. III 176, 21 τῆς ἱερᾶς ἀγέλης. II 106, 8 ἀέρος. II 100, 2 ἡ πλειστήρ μ. ἀνθρώπων. II 295, 13 τῶν χρονικῶν διαστημάτων. I 279, 9 ζωτικῆς δυνάμεως. III 11, 25 ἡ τῆς κρείττονος ζωῆς. II 93, 4 τῆς θαλάττης. III 32, 13 τοῦ θνητοῦ δῶο. II 264, 8 τῶν κακῶν. II 154, 9 ἐξ ὧν ἀν κλέψωσι ... μοίρας ἀπονομοῦσι τοῖς βωμοῖς. III 93, 6. 10 ἐννέα γάρ ὁ κόσμος ἔλαχε μοίρας. II 66, 17 τοῦ πρεπωδεδαστάτου ... κτήματος. II 92, 12 Μακεδονία ... διαιρεθεῖσα κατὰ μοίρας. III 130, 10 νομοθετικῆς. III 21, 13 τοῦ γάρ ψυχῆς ὁμματος βραχυτάτη. II 74, 2 ἡλιος ... οὐρανοῦ. IV 146, 12 αὐτὴ καθαρῶταται μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. II 135, 18 (ὁλοσχερέστεραι) τοῦ παντός. II 138, 1 (ἡ καθαρωτάτη) τοῦ παντός. V 23, 23 (ἡ) κατωτάτω τοῦ παντός. IV 168, 15 οὐ μία μ. τοῦ παντός. VI 94, 15 ἀνθρώπος, βραχεία μ. τοῦ παντός. II 20, 5 τοῦ παντάρχου. II 47, 9 κατακερματισθὲν (τὸ πνεῦμα) εἰς μοίρας τσαυτάς. II 259, 4 μία ... τῆς οὐρανόιο πυρᾶς ἡλίου. IV 196, 19 τοῦ ... στρατοῦ. I 45, 7 (ἡ θάλαττα τετάρτη) τῶν συμπάντων (στοιχείων). III 51, 5 (τὸ θυμιατήριον) μοίρας ἔχει τῶν τετάρτων (στοιχείων). III 2, 5 τῶν τετελευτηκότων ἀναστοιχειούμεναι μοῖραι. III 76, 13 ἡ πλείων μ. τοῦ φιλοσοφεῖν. II 137, 9 τῆς αἰθερίου φύσεως (ὁ νοῦς). I 148, 11 αἰθερίου φύσεως (ἡ ψυχῆς). III 252, 18 ψευδὸν εὐλόγων. III 52, 14 ἐπτά (ψυχῆς). — III 122, 11. VI 79, 4 (ἀθάνατος). II 263, 10 (ἄλογος καὶ λογιχή). II 221, 21. 265, 19. III 26, 16. 112, 3. 188, 14. 299, 16 (ἀμελῶν). I 142, 9 (ἀρίστη). II 300, 21 (αἱ ἀρμόττουσαι).

III 208, 11 (δυσέβητος). II 304, 16 (εὐδαίμονέστεροι καὶ θεϊότεροι). III 246, 5 (θεία καὶ εὐδαίμων). VI 13, 7 (θεία). I 29, 14. II 277, 10. V 149, 21. VI 170, 8 (θειοτέρα). III 237, 18 (κρείττων opp. χείρων). VI 170, 5. 171, 13 (κρείττων). II 220, 14 (μειζων καὶ πρεσβυτέρα). II 142, 18 (ἡ μεσαιότης καὶ ἡ γεροντικωτάτη). III 15, 19 (οὐράνιος τε καὶ θεός). IV 195, 19 (πεντηκωστής). III 154, 25 (τιθασὸς καὶ πολιτική). — III 37, 8 cf. 41, 15 τέμνειν εἰς μοίρας. III 31, 1 εἰς ἀμυθίτους καὶ ἀπεριγράφους μοίρας ἄρχεται διαιρεῖν. II 246, 6 τέμνειν κατὰ μοίρας. III 93, 19 ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ δύο μοίρας ἐκ τριῶν πεφωτισμένη. III 50, 23 μοιρῶν δὲ γενομένων ἕξ. III 274, 10 ἐν ὑψηλοῦ μοίρα τετάξῃ. III 44, 19 μοῖραν, ἧς ἐστὶν ἐπάξιος ..., εὐρισκόμενος. IV 173, 13 ἵνα μηδεμία μ. πλέον ἢ ἔλαττον ἐνεγκαμένη διαφέρηται. IV 199, 9 καρποσόμενοι ἦν εἰλεῦσθε μοῖραν. — I 188, 22 λαφυραγωγῆσιν ἐπίστας καὶ μοίρας λείας διατιθεῖς. VI 77, 4 „οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας“ (Plato).

μοιχεία. IV 298, 13 στυγνὴν καὶ θεομισήτον πράγμα. IV 71, 2. 296, 20 (τὸ μέγιστον) τῶν ἀδικημάτων. I 281, 14 (μηδὲ) φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας οὐκ εὐαγεῖς μίξεις μετέρου. IV 73, 18 δι' ἔρωτας καὶ μοιχείας. V 276, 10 (coni. ἐταίρις). V 170, 3. 228, 19 (coni. φθορά). II 251, 22 σὺν μοιχείαις φθοραί. III 40, 5 cf. IV 280, 15. V 88, 13 (coni. ἀνδροφονία, κλοπή κτλ.). V 158, 15 (coni. προαγωγεία). V 165, 1 μοιχείας δὲ τὰς μὲν ἢ αὐτοφώρους ἢ ἐναργέσιν ἐλέγχους πιστουμένας ὑπαίτιους ἀπέφηνεν ὁ νόμος. V 168, 3 sqq. πόρρωθεν μοιχείαις ἀνείργων καὶ τῶν ἐπὶ μοιχείαις ἐγκλημάτων. V 170, 5 μοιχείας καὶ τοῦτ' ἐστὶν εἶδος. V 209, 9 τὰ μὲν ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ἀνδροφονίᾳ ... νόμιμα.

μοιχεύειν. II 18, 8 τοῖς κλέπτειν ἢ μ. ἢ ἀνδροφονεῖν ἐγνωκῶσιν. II 260, 22 coni. κλέπτειν, ἀνδροφονεῖν, ἱεροσυλεῖν. IV 71, 9 σὺ ... κελεύουσας μὴ μ. μόνον. IV 276, 23. V 152, 5 „οὐ μοιχεύσεις“. — IV 297, 11 τῆς μοιχευομένης γυναίκος. V 166, 6 τὴν μεμοιγεμένην οὐδὲν θηρίων διαφέρειν. V 166, 13 τὸ μεμοιχεύσθαι. I 173, 9 τὸ τῆς ζηλοτυπομένης μεμοιχεύσθαι.

μοιχίδιος. III 179, 8. IV 298, 3.

μοιχός. IV 306, 1 κεφάλαιον τὸ κατὰ μοιχῶν. IV 191, 9 τὸν κατὰ μοιχῶν νόμον παρακαλυφάμενος. V 256, 14 ἐν τοῖς κατὰ μοιχῶν. V 229, 14 (coni. φθορεῖς,

παιδερασταί, κτλ.). IV 297, 5. 20 τὸν μοιχὸν οὐκ ἀδικεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ διδάσκειν συναδικεῖν. V 166, 13 θάνατος γὰρ ἡ κατὰ μοιχῶν δίκη. V 256, 18 ἀνακοπὴν μοιχῶν ἐργάζεσθαι. IV 298, 5 ὁ μὲν μ. ἐφύβρισας καὶ ἐναπερυγῶν τὸ πάθος. IV 298, 12 (παῖδες).

μοναρχία. IV 6, 12.

μοναδικός. I 11, 4 (φύσις). IV 29, 2 μοναδικῶς.

μοναργεῖσθαι. III 39, 8. IV 280, 8. V 334, 1 μοναργεῖται ὁ κόσμος.

μοναρχία. IV 280, 8. V 141, 19 ἡ μοναργεῖται ὁ κόσμος. V 3—16 cf. IV 303, 10 οἱ περὶ μοναρχίας νόμοι. V 333, 22 (ἡ) περὶ μοναρχίας (ἐπιστήμη). V 322, 9 ἀντὶ πολυαρχίας. V 148, 22 ἵνα καὶ φρονῆς περὶ μοναρχίας τὰ ἀρίστα. III 112, 9 ὁ ... μοναρχίας ἀληθοῦς ἐταίρος. III 143, 15 τὴν (διάνοιαν) ... μοναρχία χαίρουσαν. IV 121, 17 οἷα ἐν μοναρχίαις φιλεῖ.

μονάς. III 43, 21 μ., ἡ πᾶς ἂν ἀριθμὸς εἴποι τὸ ποιητικὸν ἐκείνου „ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι“. III 44, 2 ἀναλυόμενος ὁ κατὰ σύνθεσιν ἀπειράκις ἀπείρος ἀριθμὸς εἰς μονάδα, ἄρχεται τε αὐτὴν ἀπὸ μονάδος. V 44, 8 ἀδιαίρετῶ φύσει μονάδος πρὸ διαιρετῆς δυάδος χρήσασθαι. V 45, 18 τέλος μὲν γὰρ ἔργων ἐβδόμας, ἀρχὴν δὲ μ. κεκληρωτά. I 64, 18 ἐτι πρῶτός ἐστιν ἀπὸ τελείου τοῦ ἕξ καὶ μονάδι κατὰ τινα λόγον ὁ αὐτός (sc. ὁ ἐπτά). II 14, 12. 20 cf. 58, 21. 59, 7. IV 292, 16. 304, 3 ἡ ἐβδόμη ... οὐνάμει δὲ πρεσβυτάτη παντός ἀριθμοῦ, μηδὲν διαφέρεισα μονάδος. IV 28, 11 τὴν γείτων μονάδος δυάδα. V 346, 12 sq. τοῖς ἀπὸ δυάδος μονάδος φύσιν ἐρευνῶσι. I 4, 5 sqq. 15, 11. 31, 17 sqq. 32, 1 sqq. 35, 2. 38, 2 sqq. V 95, 18. 233, 2 ἀπὸ μονάδος. — I 33, 21 σημείον μὲν κατὰ μονάδα (τέτακται). IV 292, 17 (ἡ ἰδέα) τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας μ. IV 292, 21 ἦν (sc. περιφορὰν) μ. ἐπισκοπεῖ. IV 304, 4 μονάδι μὲν τὴν τε ἱερομηνίαν (παραιθυμεί). — I 75, 1 τὸ ἄκρατον μ. καὶ ἡ μ. ἄκρατον. III 270, 9 δυάδα τιμῆας πρὸ μονάδος καὶ τὸ γενόμενον πρὸ τοῦ πεποικηκότος θαυμάσας. I 98, 18 sq. τέτακται οὖν ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἐν καὶ τὴν μονάδα, μᾶλλον δὲ ἡ μ. κατὰ τὸν ἕνα θεόν. III 42, 7 τῷ ... κατὰ τὴν μόνωσιν μονάδι ὅτι ... θεῷ. III 43, 14 cf. V 129, 13. 200, 11 εἰκὼν οὕσα τοῦ μόνου πλήρους θεοῦ. II 52, 10 (τὸ θν) κατὰ τὴν ἀδιαίρετον ἴσταται μονάδα. II 75, 3 μονάδας ... ἀκράτους ὁ θεὸς λαλεῖ. II 58, 24 (Σαμουήλ) κατὰ τὸ ἐν καὶ τὴν

μονάδα, τὸ ὄντως ὄν, κεκόσμηται. VI 47, 7 cf. V 344, 17 τὸ ὄν, ὃ ... καὶ μονάδος ἀρχεγονώτερον. II 75, 6 ὁ λόγος ... ἀσωμάτως τε καὶ γυμνός, ἀδιαφορῶν μονάδος. III 145, 25 φύσις ἀπλή, οἷα μ. IV 274, 20 τὸν τε πρῶτον κόσμον, ὃς μονάδι μόνῃ μετρεῖται. I 140, 12 ἀς (sc. ἀρετᾶς) καὶ μ. σχεδὸν εἶναι συμβέβηκέ που. V 17, 8 ἀσωμάτους ψυχὰς ... μονάδι ὁμοιουμένης. IV 267, 22 αὐτὸν δυάδα ὄντα, σῶμα καὶ ψυχὴν, εἰς μονάδος ἀνεστοιχείου φύσιν. II 148, 27 sqq. βολβίδι μὲν μονάδα, καμπυτῇ δὲ εἰκασαν μυριάδα. III 95, 10 ὄραχμῃν μίαν εἶναι τὸ ἀκουσμα καὶ μονάδα ἀραχῇ. IV 227, 6 τάχα που σύμβολα τίθεις αὐτὰ τῶν πρῶτων ἀριθμῶν μονάδος καὶ δυάδος καὶ τριάδος καὶ τετράδος.

μοναστήριον. VI 52, 15. 54, 3.

μοναυλία. V 197, 18.

μονή. IV 14, 12 μονὴν εὐχέσθω καὶ στάσιν. III 296, 22 τῆς ... μονῆς πρῶτον μὲν ὑπαρχούσης περὶ τὸ ὄν. VI 108, 6 τὸ δ' ἰσοκρατές ἀκλινοὺς ... μονῆς αἰτῶν. IV 229, 18 (ἐτησίων ὥρων διαιωνίζουσα). IV 195, 18 διὰ τὴν ἔνδον μονήν. IV 134, 20 ἡ ἐν ὁμοίᾳ μ. V 15, 5 πρὸς ἀνεξλείπτον μονήν. IV 198, 22 οὐδενὶ τῶν ἀπλῶν πρόσφασιν παρασχόντες μονῆς.

μονήρης. I 53, 12 (βίος).

μόνιμος. I 135, 22 (ἐμφάσεις). VI 155, 8 τὰ μὲν τυγχρὰ μόνιμώτερα εἶναι τῶν φύσις. V 70, 7 τὸ μόνιμον.

μόνος. I 90, 4 sqq. καλὸν ἐστὶ τὸ μόνον × εἶναι μόνον * μ. δὲ καὶ καθ' αὐτὸν εἰς ὦν ὁ θεός. II 54, 10 ὁ τοῦ κόσμου θεός καὶ μ. ὦν θεός. II 54, 14 τῷ ἐνὶ μόνῳ ... θεῷ. II 40, 18 (θεός ὁ πρῶτος καὶ μ.). I 193, 26 μ. ὁ νοητός θεός. III 125, 3 ὁ μ. θεός. III 201, 14 ὁ μ. αὐτοσυργός θεός. III 290, 7 (ὁ μ. δίκαιος θεός). II 176, 7 (ὁ μ. καὶ ἀγαπητός ... υἱός). I 123, 25 μ. καλεῖται ὁ Ἀδάμ. I 90, 3 sqq. 91, 1 sqq. διὰ τί τὸν ἀνθρωπον ... οὐκ ἔστι καλὸν εἶναι μόνον; I 74, 7. 17 (τὸν ἀνθρωπον) μόνον τίθησιν ἐν τῷ παραδείσῳ. II 54, 16. 90, 5. 296, 22. III 95, 27 (ὁ μ. βασιλεύς). I 280, 2 ὁ μ. εὐμενής. I 231, 6 ἐπὶ τὸν μόνον ἱερτὸν ψυχῆς ἀρρωστημάτων. II 40, 9 ὁ ἱερεὺς καὶ θεραπευτὴς τοῦ μόνου καλοῦ. I 228, 15. 250, 14. II 78, 10. 143, 4. 161, 4. 182, 20. 191, 8. 237, 3. 247, 5. III 95, 20. 120, 13 (ὁ μ. σοφός). I 231, 13 cf. II 111, 13. III 15, 6 ἐπὶ τὸν μόνον σωτήρα θεόν. I 289, 18 παρὰ τοῦ μόνου φιλοδώρου θεοῦ. — I 295, 29 οὐχὶ πᾶς ... ἀλλὰ μ. ὁ ἀρετῇ μὲν φίλος. I 247, 11. III 297, 25 μόνος ὁ

σοφός ... I 260, 11. V 105, 1 μόνον τὸ καλὸν ἀγαθόν. I 25, 9. 48, 19 δι' αὐτοῦ μόνου. III 49, 7 τὸ γὰρ ἐν καὶ μόνον καὶ καθαρὸν ὄντως.

μονότροπος. III 117, 21 (βίος). I 184, 16 (ζῷα). V 356, 3 (τὸ μονότροπον).

μονοῦ σθαῖ. VI 151, 1 πολλὰ διέτριβε μονοῦμενος. VI 52, 15 μονοῦμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται. VI 54, 3 ἕκαστοι μονοῦμενοι παρ' ἑαυτοῖς. III 289, 3 ὅταν μονωθῇ (ὁ δημιουργός). IV 187, 10 ὁ δὲ μονωθείς. I 181, 6 ὅτε ὁ θεός αὐτὴν (sc. Σάρραν) μονωθείσαν ἐπισκοπεῖ.

μόνωσις. I 52, 25 (ὁ ἀνθρώπος) ὡμοιοῦτο κατὰ τὴν μόνωσιν κόσμῳ καὶ θεῷ. IV 6, 6 ὁ δ' ἀστείος ... μόνωσιν ἀγαπᾷ. III 129, 16 τῇ κατὰ τὴν μόνωσιν διαίτῃ. V 281, 8 ὁπότε ... χρησμευδομένην προσταχθεῖ μ. I 60, 2. 12 (ὁ θεός) κατὰ τὴν μόνωσιν ἐξομοίωσας ἑαυτῷ (τὸ ἔργον). V 129, 14 ᾧ (sc. θεῷ) κατὰ τὴν μόνωσιν ἐξομοιοῦται (ἡ μονάς). IV 21, 8 τὴν φιλὴν αὐτῷ (sc. θεῷ) μόνωσιν. III 42, 7 τῷ ... κατὰ τὴν μόνωσιν μονάδι ὄντι ... θεῷ. I 11, 4 τοῦ νοητοῦ κόσμου. IV 8, 1 (ὁ νοῦς) μόνωσιν ἀσπασάμενος. III 30, 5 ἡ θεία σοφία ... τὴν μόνωσιν ἀγαπᾶσα. — V 340, 5 τοὺς τῶν πολλῶν θιάσους ἐκτρεπέσθω μόνωσιν ἀσπάζόμενος. VI 152, 6 ἡ μ. θηριώδης. V 339, 15. 19 τὰ δ' ἄλλα ἀποικία καὶ μ.

μονωτικός. III 115, 25. 117, 21 (βίος). V 39, 17 (ζῷον, τρυγῶν). I 184, 17 (ζῷα). III 53, 2 ὁ θεοῦ λόγος. — V 356, 3 (τὸ μονωτικόν). III 48, 10 μονωτικά ἀγέλαια.

μόριον. I 202, 3 ἀριθμητικῆς. II 44, 3 γῆς. III 64, 14 ἐκάστης οὐσίας μικρὰ μόρια. I 39, 7 sq. ἴσω, τρίτῳ μορίῳ.

μορφή. VI 166, 4 κατὰ τε τὴν μορφήν καὶ σχέσεις καὶ κινήσεις. II 269, 5 (ἀνθρωπιεία). I 47, 2 (ἀνθρωπίνῃ). VI 210, 9 ἐπιγρύσσους ἀσπίδας μήτε μορφήν ἐχούσας. V 78, 22 ἀκολάστων γυναικῶν. VI 175, 26 θεοῦ. VI 74, 15 (ποικίλῃ) στοιχείων τε καὶ συγχευμάτων. IV 34, 2 σωματικῶν. VI 208, 14 (γειρόκητος). — V 79, 19 πρὸς τὸ γένος ἕκαστον τὴν ἀρμόττουσαν λαβεῖν μορφήν. VI 97, 21 ἵνα μηδὲ ἕτεροειδῇ τινα παράσχῃ τύπον μορφῆς. VI 170, 25 ἐνὸς σώματος οὐσίαν μετασχηματίζων ... εἰς πολυτρόπους μορφάς. I 63, 5 μορφήν ἑτέραν ἀπέδειξεν. I 25, 20 τῶν ἐν μέρει μορφήν λαβόντων. I 49, 13 ἀμαυροτέρας ἀεὶ τὰς τε μορφὰς καὶ τὰς δυνάμεις λαμβανόντων. V 12, 8 μορφὰς ἀμόρφους (περιποιεῖν). I 52, 3 θεασάμενος

- ἀδελφόν εἶδος καὶ συγγενή μορφήν. VI 195, 2 ἐναργεῖς τύπους καὶ μορφὰς αὐτῶν (sc. εἰκότων) καθορώντες. VI 218, 17 καταπλήσας εἰκότων καὶ ἀνδριάντων τῆς ἰδίας μορφῆς. IV 135, 8 μ. τις ἦν περικαλλεστάτη. VI 74, 12. 83, 5 „μορφή“ (Eurip.).
- μορφοῦν. II 133, 13 ὁ κοσμοπλάστης μ. ἤρξατο (τὴν οὐσίαν). VI 85, 20 τὰ ἄμορφα μ. III 124, 26 ἡνίκα τὸ λογικὸν ἐν ἡμῖν ἐμόρφου. II 241, 21 ἐμόρφου τὰ εἶδη. II 245, 23 ἄμορφα μορφῶσαι. III 266, 5 τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ... ἀποῖον ἐμόρφωσε. V 5, 16 θεοὺς ὅσα τῷ δοκεῖν ἐμόρφωσαν. II 69, 4 τὴν κατὰ τὸ εἶναι φαντασίαν μόνην ἐνεδέξαντο μὴ μορφώσαντες αὐτὸ (sc. τὸ ὄν). IV 270, 14 μυρίας γὰρ ... μορφώσαντες ἰδέας. IV 284, 5 ἦττον δὲ τῶν ἄλλων ἀδικοῦσι τῶν ... ὕλας μορφώσαντων.
- μορφοῦσθαι. V 42, 1 ὅπερ (sc. τὸ λογικὸν πνεῦμα) ἐμορφώθη πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν. V 148, 15 ἄπερ εἰς ἀνθρωποειδεῖς τύπους ἐμορφώθη. IV 285, 11 δι' ὧν ἐμορφώθησαν αἱ ὕλαι. III 250, 18 διότι γῆν καὶ ὕδωρ λόγος ἔχει φυραθέντα καὶ μορφωθέντα. IV 27, 12 εἰς ἰδέαν ἀνθρώπων μεμορφώσθαι. III 112, 14 (ἡ σφαγίς) ἥ τῶν ὄντων ἕκαστον μεμόρφωται. V 180, 19 ἥδη μεμορφωμένον (τὸ ζῷον). V 183, 2 τὰ μεμορφωμένα ἥδη (βρέφη).
- μόσχευμα. II 98, 20. 134, 7. 139, 28. V 226, 13.
- μόσχος. II 34, 29 cf. 36, 1. 4. 37, 1. III 129, 2 ὁ χρυσοῦς μ., τὸ Αἰγυπτίον ἀφίδρυμα, τὸ σῶμα. I 141, 30 καὶ μ. ἱεροουργήθη. III 150, 21 ἱερεῖα μόσχων ἐβδόμηκοντα. V 33, 11 κελεύει διαδίδοσθαι τοῖς ἱερεῦσι ... μόσχους καὶ κριοὺς. V 232, 17 μ., ἀμνός, κτλ. (τὰ ποσάγα).
- μουσική. III 74, 13 (coni. γραμματική, γεωμετρία, ἀστρονομία, ῥητορική, λογική θεωρία). III 177, 24 μ. μουσικοῦ καὶ ἱατρικῆ ἱατροῦ (ἀμείνων). II 179, 16 (ἡ σύμπασα τῶν ἐγκυκλίων, coni. γραμματική, γεωμετρία). I 43, 9. 275, 17. III 101, 9 (coni. γραμματική). V 142, 27 (coni. γεωμετρία). I 195, 15 cf. IV 125, 6 γεωμετρία ... τὸ δὲ ἐν ἡμῖν ἄρθρμον καὶ ἀμτρον καὶ ἐκμελές ῥυθμὸν καὶ μέτρον καὶ μέλει διὰ μουσικῆς ἀστείου θεραπεύουσα. III 87, 5 εὐρhythmos, εὐάρμοστος, ἐκμελής. III 249, 18 παρὰ δὲ μουσικῆς ῥυθμοὺς καὶ μέτρα. I 286, 22 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ ῥυθμοὺς καὶ μέλη ἀκοᾶς διὰ μουσικῆς ψυγαγωγούντα. II 102, 4 οἱ ... κitharistas καὶ κιθαριδοὶς καὶ πᾶσαν τὴν κεκλασμένην καὶ ἄνανδρον μουσικὴν περιέποντες. II 97, 3. 282, 15.
- III 62, 19. 74, 5. 77, 6. 88, 3. 105, 1. 196, 17 (ἐγκύκλιος). II 99, 1 ἡ σύμπασα τῆς ἐγκυκλίου παιδείας μ. V 81, 13 (coni. ἡ ἐγκύκλιος ἅπασα παιδεία). I 192, 26 coni. φιλοσοφία καὶ πᾶσα παιδεία. I 43, 9 (ἡ) κατὰ μουσικὴν (ὄργανοποιά). II 193, 1 πᾶν μουσικῆς ὄργανον. II 22, 19 sq. cf. 291, 21 (πατὴρ) μουσικῆς καὶ τῶν κατὰ μουσικὴν πάντων ὀργάνων (ὁ γεγωνὴς λόγος). II 240, 7 τὰ μουσικῆς ὄργανα ἄκρως ἡρμωσμένα πᾶσι τοῖς φθόγοις. I 233, 1 cf. 64, 13. 208, 14. V 146, 18 ἡ λύρα καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα. II 303, 8 cf. III 188, 11 διὰ μουσικῆς λόγων. VI 14, 11. 19 ὁ κατὰ μουσικὴν νόμος. V 136, 10 (τὰ) κατὰ μουσικὴν (θεωρήματα). III 75, 8 τὸ ἀσύμφωνον εἰς συμφωνίαν ἄξει. III 48, 6 μ. opp. ἀμουσία. I 15, 14 (οἱ λόγοι) τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν. IV 227, 8 αἱ κατὰ μουσικὴν ἀρίστα συμφωνίαι. III 263, 20 (ἡ) ἐν μουσικῇ δις διὰ πασῶν (συμφωνία). III 102, 9 φθόγους (παρεσπάσαστο). II 276, 6 διὰ μουσικῆς τὰ κατὰ μουσικὴν ... καταλαμβάνεται. III 301, 27 καθ' ἐν μέρος μουσικῆς. II 24, 18 ἀπὸ μέρους τῆς ὅλης μουσικῆς. V 134, 8 τὸ παραλειπόμενον καὶ ἐκτεθηλυμένον εἶδος μουσικῆς. V 83, 3 πάνθ' ὅσα κατὰ μουσικὴν ἐπικρίνεται. I 262, 14 οὕτε μουσικὴν ἀμούσως ... ἐπιτηρθεῖεν προσήκων. II 23, 10 τὴν μὲν γὰρ ἀνθρώπων μουσικὴν οὐδενὶ τῶν ἄλλων συγκρίνειν ἄξιον. II 23, 8 τῆς ἀρμόνων ἡ κύκλων μουσικῆς τοσοῦτον ἀπολείπεται. II 165, 7 ὅσοι περὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ἐσπούδαζον. III 212, 19 μουσικῆς τελείας ἐνθέοις ψόαις. — I 27, 3 (ἡ ἀρχέτυπος καὶ ἀληθὴς καὶ παραδειγματικὴ μ.). III 212, 22 ὁ τοῖνον οὐρανός, τὸ μουσικῆς ἀρχέτυπον ὄργανον. I 18, 3 cf. 23, 17 χορείας τε πάντων (ἀστέρων) ἐκμελεις νόμοις τοῖς μουσικῆς τελείας διακεκομημένας.
- μουσικός. VI 157, 26 (ἀγῶνες). I 32, 21 μουσικωτάτη δὲ καὶ ἡ τοῦτον ἀναλογία τῶν ἀριθμῶν. VI 14, 11 νόμος. II 23, 4 (κανὼν). II 23, 7. III 172, 10. IV 127, 1. 225, 7. V 123, 18. 232, 3 (ὄργανον). III 249, 1. VI 70, 10 (συμφωνία). — I 86, 5. 140, 6. 208, 14. II 222, 23. 223, 4 (ὁ μ.). III 4, 17 ὁ νοητὸς μ. VI 44, 10 (coni. γραμματικός, γεωμέτρης). II 291, 20 ὡς μουσικῷ καὶ παντὶ τεχνίτῃ. III 177, 24 μουσικῇ μουσικοῦ (ἀμείνων). I 275, 16. 20 μουσικοῦ τινος ἡ γραμματικὴ καὶ τελετήσαντος. II 23, 17 μουσικῷ ... εὐάρμοστον (ὄργανον) γίνεσθαι. II 31, 21 μουσικῷ δὲ τὰ κατὰ τὴν

χειρουργίαν θεωρεῖσθαι ὄργανα καταγέ-
λαστον. II 122, 12 μουσικοί δὲ τὴν ἰδίαν
ἐπιστήμην ... (τέμνουσιν). III 115, 3
(ἄμουςι). V 83, 12 μουσικὴ καὶ ποιη-
ταί. III 170, 29 (coni. γεωμέτραι, γραμ-
ματικοί). III 101, 10 coni. γραμματικοί.
III 90, 8 μουσικῶν παῖδες. III 181, 19
<τὸ> μουσικόν, coni. γραμματικόν καὶ
γεωμετρικόν. III 181, 16 μουσικά, coni.
γραμματικά καὶ γεωμετρικά. — II 61, 10.
240, 14. III 167, 5. 213, 1. 258, 20
μουσικῶς.

μουσοῦν. I 105, 13 (φωναί) τῶν ἄλλων
ὅσα φύσις μεμοῦσκει. V 286, 9 μεμου-
σῶσθαι τὴν ψυχὴν. VI 14, 19 οὐ δίδωσιν
ἰσχυροῖαν ἄνουςις πρὸς μεμουςμένους.

μοχθεῖν. II 313, 3.

μοχθηρία. II 252, 17 τῆς αἰετὸς μὲν ἀπο-
θησκοῦσης, μηδέποτε δὲ τεθνηκυίας
μοχθρίας, ἧς Κάιν ἐστὶν ὄνομα. V
326, 6 ὅταν τὴν ... εὐνοίαν ἢ ἐν ἐκεί-
νους μ. κατακρατήσῃ. V 26, 6 αἰ (sc.
οὐλαί) σύμβολον ἀτυχίας, οὐ μοχθρίας,
εἰσὶ. V 251, 15 τῶν δ' ἐστὶ δύσληπτος
καὶ δυσθήρατος ἢ μ. V 143, 11 τῇ ῥύμῃ
τῆς ἀνιάτου μοχθρίας. IV 79, 5 ὧν ἀφ'
ἐκάστου σπῶνται τι μοχθρίας. IV
179, 18 ὅτι πόρρω προεληλύθασιν μοχθ-
ρίας. IV 267, 9 τὴν γὰρ μοχθρίαν
ἐρρίψαν μὲν ἐπὶ γῆς, ἐξέτειναν δ' εἰς
αἰθέρα. VI 121, 24 ἵν' αὐτοῦ τὴν μο-
χθρίαν ἀριθλοτέραν παραστήσω. VI
128, 8 ὁζύτατοι γὰρ τὴν μοχθρίαν εἰσὶ.
VI 145, 2 δ δ' Ἰσθμῶρος οὐκ ἀποδέειν
τὴν μοχθρίαν. V 219, 17 ἐπιμένοντες
τῇ μοχθρίᾳ. V 213, 4 τὴν σύμφυτον
μοχθρίαν προσαύξοντες. IV 246, 12
τίνα μοχθρίας ὑπερβολῇ. V 219, 16
ὑπερβολῇ χρῶνται μοχθρίας. V 289, 10
οἱ τοσαύτῃ κέρχηνται μοχθρίας ὑπερ-
βολῇ. V 193, 19 φίλους ... ἡλλοτρίωσαν
αἱ μοχθηρίαι πλημμελοῦντας. V 208, 6
(πράγματα) τῇ τῷ δρώντος συμμετα-
βάλλοντα μοχθηρία.

μοχθηρός. I 166, 31 (αἰσθησις). IV
290, 4 (ἄνθρωπος). IV 258, 15 (ἄνθρω-
ποι). II 173, 12 ὁ ἀπειθής. I 276, 1
(δαίτα). IV 9, 8 ἐπιτηδεύματα. II 22, 7
(ἔργον). I 127, 24 ἢ ἰδονή. V 216, 12
ἦθη. V 196, 8 (οἰκείοι). II 175, 12
(τρόπος). I 127, 21. II 243, 31 (φύσις).
— III 83, 22. 113, 14. V 293, 1 (ὁ μ.).
V 67, 4 opp. ἀνὴρ ἀστείος. V 226, 21
μηδεῖς μ. ἄπορος. III 59, 14 οὐδεῖς ἐν-
δοῦσι. V 219, 5 ἐνί ... μοχθηρῷ μὴ
συναπονοήσθαι. II 92, 2 λέγωμεν οὖν
παντὶ μοχθηρῷ. III 185, 14 σκυθρωπὸν
... εἶναι τὸν παντός μοχθηροῦ βίον.
III 116, 22 ἐπικομπάζοντα βουλῇθεῖς

ὀνειδίσαι μοχθηρόν. II 246, 9. VI
148, 17 οἱ μοχθηροὶ τὰς φύσεις. III
41, 4 οἱ τε ἐπαινοὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ οἱ
ψόγοι τῶν μοχθηρῶν. V 78, 18 ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις οὐκ ἀλόγους τῶν μοχθηρῶν
παρεισρέοντας. IV 179, 7 ἵνα καὶ ταύ-
τη μοχθηρῶν ἀγαθὸν διαφέρωμεν. III
137, 19 οὐδὲν αὐτῶν παρὰ μοχθηροῖς
ἀνευρήσει. IV 284, 18 ὥς μοχθηροῖς.
I 102, 19 πρὸς τῷ μοχθηρῷ τι λογι-
σασθαι.

μόχθος. IV 187, 17.

μύδρος. III 209, 15 cf. VI 87, 11 μύ-
δρους διαπύρους (τοὺς ἀστέρας εἶναι).

μύειν. II 313, 6 (διάνοια), μῆτε ἐκούσα
μῆτε ἄκουσα ποτε μύσης. II 145, 10
τῷ διανοίας ὅμματι, μύσαντι μὲν
οὐδέποτε. I 234, 13 cf. II 93, 17. III
247, 24 τὸ μεμυκὸς ὅμμα ψυχῆς. II
65, 1 τὰ τε μεμυκῶτα τῶν στομίων. II
292, 7 τὰ τέως μεμυκῶτα καὶ τυφλά.

μυεῖσθαι. II 53, 8 ὅταν αὐτὸν ἱκανοὶ
γενόμεθα μ. V 78, 9 τῶν μὲν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν μῆδενά μ. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ
νοῦς ... τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μυῖται.
I 135, 14 νοῦς τὰ μεγάλα μυστήρια μυη-
θεῖς. I 182, 3 ἐγὼ παρὰ Μουσεῖ ...
μυηθεῖς τὰ μεγάλα μυστήρια. I 227, 8
οἱ πρὸ τῶν μεγάλων τούτων τὰ μικρὰ
μυστήρια μυηθέντες. II 70, 12 μυηθέντες
τὸ περὶ τοῦ ὄντος ἀψευδῆ μυστήρια.

μύησις. I 193, 7.

μυθεύειν. I 64, 21 μυθεύοντες οἱ Πυ-
θαγόρειοι. V 126, 2 οὗς τό τε ποιητικόν
γένος ἐμύθευσε. — III 83, 21 οὐχ ὁ
μυθευόμενος ἐν Ἀἰδοῦ (χώρος). III 51, 2
διὰ τὴν ... μυθευομένην τερατολογίαν.
V 368, 5 δ δὲ ὑπερβολὰς μεμυθεύσθαι
δοκεῖ. I 298, 4 ὥσπερ ἡ μεμυθευμένη
Σκύλλα. II 53, 10 τὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς
μεμυθευμένα. VI 176, 4 Ἄρεως οὖν,
οὐχὶ τοῦ μεμυθευμένου. V 162, 23 τῶν
ἀνυπάρχτων καὶ μεμυθευμένων. II
89, 10 τὴν νέκταρος καὶ ἀμβροσίας τῶν
μεμυθευμένων ἀμείνω τροφήν.

μυθικός. II 36, 26 (λήρος). III 84, 20
(λήροι). V 14, 9 (τελεταί). II 1, 7 ὑπο-
θέσεις. II 283, 12 πιθανότερες. III
119, 2. IV 286, 9. VI 170, 9 πλάσμα.
I 1, 3. 59, 21. 192, 14. V 13, 2. 77, 5 n.
250, 1. 295, 14. 322, 2 (πλάσματα).

μυθογράφοι. IV 281, 12. V 7, 10.

222, 13.

μυθολόγος. I 213, 4 (ἰδονή).
μυθοπλαστειν. II 53, 12 τὸν νομοθέτην
... πλείστον ὅσον διεστηχότα τοῦ μ.
V 20, 17 ὃν (sc. τύφον) ἐπ' ἀλόγοις ζψι-
οις καὶ μάλιστα ταύροις μυθοπλαστοῦσι.
II 11, 22 πιθανὰς εὐρέσεις κατὰ τῆς ἀλη-

θείας μυθοπλαστών. III 136, 2 οὐ μυθοπλαστών, ἀλλὰ πράγματος ἰδιότητα μηνύων.
 μυθοπλασται. II 231, 2. VI 90, 11. 93, 23.
 μυθοποιεῖα. I 72, 3. 207, 7. 233, 15. II 70, 1.
 μῦθος. I 286, 20. IV 53, 22. 264, 14. V 338, 2. VI 90, 21. 158, 4. 199, 17 μύθου πλάσμα. I 54, 25. IV 303, 18. VI 62, 16 μύθων πλάσματα. III 84, 14 πλάσμα καὶ μ. ἐστὶν ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος. I 1, 8 (Μωυσῆς) μήτε ... μύθους πλασάμενος. V 374, 9 ἀπλαστον ἀλήθειαν ἀντί πεπλασμένων μύθων. IV 260, 1 μύθων ἀπιστότερα. II 43, 10 μηδεὶς ὑπολάβῃ μύθον εἶναι τὸ εἰρημένον. III 182, 18 cf. 241, 18 οὗτος δ' οὐκ ἐμός μ. II 159, 8 ὁ τῶν παλαιῶν. II 230, 3 αἱ ἱεραὶ λεγόμεναι βίβλοι παρ' ὑμῖν καὶ μύθους περιέχουσιν. II 53, 16 περὶ γιγάντων. VI 57, 4 ἐπὶ Κύκλωπος καὶ τῶν Ὀδυσσεύς ἐταίρων. VI 113, 3 τῶν ἐπιτραγυδουμένων θεοῖς μύθων. III 84, 21 σκηνὴ καὶ μ. αὐτός. V 7, 10 n. <μῦθοι> πάντες, οὓς οἱ μυθογράφοι διαπλασάντες.
 μυθώδης. I 94, 25 τὸ ῥητόν. I 233, 12 (χρόνος). II 231, 22 ἐστὶ δὲ ... καὶ τοῦτο μυθώδες. II 114, 28 τὸ μυθώδες.
 μυκτῆρ. I 64, 6 ὡς δυσίν, ἴσοις μυκτῆρσιν (πρόσωπον κατατέτρηται). I 41, 24 αὐλοῖς μυκτῆρος δυσίν. I 42, 14 διὰ δὲ μυκτῆρων αἱ ἐκ κεφαλῆς καθάρσεις. I 184, 9 (ἡ αἰσθησις) διὰ δὲ μυκτῆρων ἀτμῶν ... συλλαβούσα. VI 178, 22 διὰ μυκτῆρων καὶ στόματος. VI 60, 4 τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς μυκτῆρσι περιλιχνεύουσι. IV 144, 23 διὰ μυκτῆρων καὶ ὥτων. I 147, 6 διὰ μυκτῆρος καὶ γούσως. I 211, 12 (τί) μυκτῆρσιν ὀσφρῶμενος ἡσθεῖς. I 293, 24 ἀτμῶν ἀποφοραῖς εὐώδεσι διὰ μυκτῆρων γανωθῆναι. II 27, 27 sq. cf. 150, 7 οὐδὲ μυκτῆρας ὀσφραίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ μυκτῆρων τὸ ἡγεμονικόν. II 139, 20 εἰς μυκτῆρας ὀσφρῆσιν (ἐνετῖθαι). III 42, 17 μυκτῆρες ὀσφρήσεως (κρατῆρες). II 191, 2 παρὰ μυκτῆρων ὁσμάς (λήψομαι). III 101, 7 cf. 201, 2 ὀσφραίνονται μὲν οἱ μυκτῆρες. II 252, 23 cf. III 183, 14 μυκτῆρας ὀσφραίνεσθαι. IV 285, 6 μυκτῆρσι μήτε ἀναπνέοντες μήτε ὀσφραίνόμενοι. II 160, 3 (αἰσθησις) διὰ μυκτῆρων. V 82, 2 διὰ δὲ μυκτῆρων ὁ ἀήρ. III 150, 2 εἰς δὲ μυκτῆρας τὸ ὀσφρήσεως (πνεῦμα). II 35, 21 (κύωνος). IV 58, 10 ὅπερ γὰρ ὄψις ἐτέροις, τοῦτο μυκτῆρες κυσί. II 207, 1 (ἡ) κατὰ τοὺς μυκτῆρας (δύναμις). I 70, 9 cf. III 95, 23 ὥστε νομίσαι θεὸν στόματος ἢ μυκτῆρων ὀργάνους χρῆσθαι.

μύξαι. I 64, 7 (σώματος ἀποκρίσεις).
 μυρεψικός. III 45, 25 (τέγνη).
 μυρίαι. II 148, 26 sqq. τέλος (ἀριθμῶν opp. μονάς ἀρχή). II 102, 1. 118, 2 (μυριάδες).
 μυρίος. I 193, 25 (ἀκτῖνες). I 92, 20 × (ἀνατολαὶ καὶ βλάσαι). II 47, 1 (δῶδες). II 37, 21 δεήσεις. II 30, 19 (δεσπότης). I 95, 11 (δυνάμεις). I 242, 9 ἐπιβάλλοντα. II 76, 26 (τὰ κατ' ἐπιστήμην). I 283, 5 τεχνικὰ ἔργα. II 45, 14 (θυγατέρες). I 236, 11 (ιδέαι). II 101, 10 (κακά). I 110, 8 κινήματα. I 281, 9 μυρία γὰρ τῶν λεγομένων αἰσγρὰ. I 40, 3 (μεταβολαί). I 40, 15 (ὁδοί). I 275, 27 (οὐσίαι). I 29, 15 πληθῆ. II 42, 10 σκότος. II 190, 6 (στόματα καὶ γλῶτται). I 165, 12 (τροπαί). I 56, 2 (ὑπέρμαχοι). II 8, 23 μυριοὶ τῶν φιλοσοφῆσαντων. I 53, 26 οἶα φυτῶν μυρίων ὅσων δοξῶν. II 59, 10 μῖα οὐσα ψυχὴ ... μυρία κατὰ τὸ εἰκὸς γίνεται. — I 19, 15. 91, 7. 278, 17. II 47, 22 μυρία ἄλλα. I 187, 3 δὲ ἄλλα μυρία. II 96, 15 μυρία τοίνυν καὶ αὐτοπρεμα. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνους φύντες, οὐχὶ δὲ μυρίοις ἄλλοις. I 88, 5. 197, 25. 234, 1. 238, 2. 240, 4. 295, 28 (μυριοί).
 μυριοφόρος. I 40, 9.
 μυρμηκία. V 21, 5.
 μύρον. I 210, 10.
 μυσάττεσθαι. V 164, 4. 363, 3.
 μυσταγωγεῖν. III 240, 6. IV 217, 9. V 321, 16.
 μυσταγωγός. III 271, 20.
 μυστήριον. V 77, 3 τὰ περὶ τελετὰς καὶ μυστήρια. I 88, 12 cf. 226, 22 ἐπεὶ πῶς ἐκκαλῆσει μυστήρια. I 227, 8 οἱ πρὸ τῶν μεγάλων τούτων τὰ μικρὰ μυστήρια μυηθέντες. I 182, 3 ἐγὼ παρὰ Μωυσεὶ ... μυηθεὶς τὰ μεγάλα μυστήρια. I 215, 21 τοιαῦτα τῆς ... ἡδονῆς ἐστὶ τὰ μεγάλα μυστήρια. V 161, 14 μυστηρίων καὶ τελετῶν κατάρχοντας καὶ <τὰ> Δήμητρος ὀργιζόντας. II 70, 13 μυηθέντες τὰ περὶ τοῦ ὄντος ἀψευδῆ μυστήρια. I 113, 17 αἱ γὰρ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν θεοῦ μυστηρίων. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ... τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μυήται. VI 52, 15 ἐν ᾧ μονούμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται. I 135, 14 νοῦς τὰ μεγάλα μυστήρια μυηθεὶς. I 119, 12 ἦν (sc. ψυχὴν) τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων ἡζήσας (ὁ θεός). I 181, 20 ταῦτα ... ὡς ἱερὰ ὄντως μυστήρια ψυχαῖς ταῖς ἑαυτῶν παραδέχεσθε.
 μύστης. I 162, 4. 181, 19. III 127, 15. V 77, 10 ὧ μύσται. VI 166, 11 ἐν μύσταις ἀναγραφέντες. I 180, 16 τοὺς τελε-

τῶν ἀξίους τῶν ἱερωτάτων μύστας. III 271, 20 ὁ γε τῶν ἐνυπνίων μ. ὁμοῦ καὶ μυσταγωγός. I 182, 4 (Ἱερεμίας). I 226, 15 (ὁ ἱερὸς λόγος). II 38, 22. 52, 19 (Μωυσῆς). V 364, 5 (ὁ νοῦς) τῶν θείων τελετῶν.

μυστικὸς. V 77, 5 (πλάσματα, μυθικά coni. Mang.).

μύστις. I 226, 12 (ψυχῇ).

μυγός. III 11, 21 cf. 237, 13 Ἰδου. II 259, 5. 312, 1. V 22, 8. 77, 15. 289, 5 γῆς. I 40, 20 γῆς ὁμοῦ καὶ θαλάττης. II 58, 16. III 223, 26. IV 117, 16 τῆς διανοίας. II 99, 24 θαλάττης. VI 207, 6 τοῦ Πόντου. VI 165, 3 Ταοτάρου. III 190, 26 τῆς φύσεως. II 62, 14 ψυχῆς. — VI 19, 15 πάντας μυχοὺς ἔρουνῶμεν. III 224, 3 (διάνοια) κόρυφα καὶ ἐν μυχοῖς (διαμαρτάνει). IV 121, 17. 144, 6. V 256, 2. VI 136, 9 τὰ ἐν μυχοῖς.

μῶμος. II 109, 18.

μωμᾶσθαι. I 153, 2.

μῶμος. I 73, 20 μ. γὰρ τοῦτό γε. τὰ δὲ αἰματα τῇ θεῷ προσάγεται. V 63, 3 cf. 40, 14 (ἱερεῖον) παντελῶς μῶμων ἀμέτοχον. V 40, 16 εἰς τὴν τῶν μῶμων ἐπίσκεψιν. V 29, 19 καὶ τινα μῶμων ἐνδέχεται. V 59, 10 τοῦ βραχυτάτου μῶμου σκαρακίζεται. III 167, 24 μῶμους αἶι τοῖς ἀμώμοις προσάπτειν. I 144, 5 διὰ τὸ μηδένα ἔχειν μὴ ἢ ἐκούσιον μὴ ἢ ἀκούσιν αὐμῶμον. II 217, 13 ἐν ψυχῇ. III 126, 21 δυσίατος δὲ ἢ παντελῶς ἀνίατος μ.

μωμοσκόπος. II 121, 6.

μωραίνειν. I 197, 21.

μωρία. I 104, 10. II 90, 25. 217, 18.

μωρός. I 188, 17.

μῶν. IV 123, 18 τὸ γὰρ ὕδωρ μ. ὀνομάζουσιν Αἰγύπτου.

νᾶμα. VI 4, 9 ἀκράτου διδασκαλίας. II 192, 13 γλυκὺ ... καλοκλήγαθας. II 284, 9. III 169, 18 cf. V 36, 1 τοῦ λόγου. III 300, 23. IV 139, 12. V 222, 12. 226, 11. 240, 18 (τῶν) λόγων. II 283, 6 πηγῆς. ἥς ὁλοκρὸν καὶ νοσερὸν τό ν. I 107, 22. II 27, 22. 30, 16. III 294, 9. 297, 30 cf. II 34, 4. III 131, 1 σοφίας. I 227, 1 τῆς ἀκράτους ψυχῆς. — IV 36, 19 ὦν (sc. πηγῶν) αἱ μὲν ψυχρὸν αἱ δὲ θερμὸν ν. προχέουσι. II 34, 14 γορήν πόντιμον μὲν οὐκ ἔχοντι ν. I 267, 15 καθάπερ νάματα ἀπὸ πηγῆς εἰς τοῦμφανὲς ἐπιρρέοντα. I 97, 5 θεοῦ ... γλυκὺ ν. ἀντὶ ἄλμυροῦ ἐπαισχέαντος τῇ ψυχῇ. V 136, 17 διαυγές καὶ καθαρὸν τὸ ἀπὸ τῆς λογικῆς πηγῆς ἐπὶ ψυχὴν φέρεσθαι ν. λείως. V 222, 1 (ἵνα) φέρηται ν. πόντιμον τοῖς διψώσιν

ἐννομίας. I 279, 10 οὗ τὸ διὰ στόματος καὶ γλώττης ῥέον ν. II 77, 12 οὐρανίων καὶ ποτῶν δεξαμεναὶ ναμάτων.

ναματιαῖος. III 266, 16 ὕδωρ.

ναός ν. νεῖος.

νάπη. III 209, 15 νόπας (τοὺς ἀστέρας εἶναι).

νάρκη. All. III 233, 5 cf. 188, 23 τῶν ἐν τιμαῖς ἡπάντων θαυμασιώτατον ἀριστεῖον. V 346, 17 sqq. μετεώρου καὶ πεφουσημένου πράγματος, οἰήσεως. συστολή.

ναστός. II 164, 25 (ὄγκος). II 134, 18 τὸ ναστόν.

νεάζειν. IV 233, 4 τὸ δὲ τῆς διανοίας (κἄλλος) καινούμενον καὶ νεάζον. VI 91, 21 cf. 93, 2 (ἡ γῆ) νεάζουσα αἶει. V 267, 3 ὕγιαίνοντες καὶ νεάζοντες τῷ κρείττονι μέρει τῆς ψυχῆς. IV 13, 24 τοῦ νεάσαντος αὐθις καινοῦ γένους ὀνθρήπων.

νεσνεῖα, νεανιεῖα. II 37, 30. IV 191, 18. V 161, 15.

νεανίας ν. μεράκιον.

νεανιεύεσθαι. I 158, 4. II 99, 1. VI 7, 15.

νεανικός. II 208, 15 (φρόνημα). VI 13, 1. 15, 6 νεανικώτερον.

νεανίσκος. I 37, 11.

νεαρός. I 121, 25 η. (σπέρματα, νοερά Cohn scripsit).

νεβρίς. VI 170, 19 (coni. θύρσος).

νεκρός. III 122, 15 τοὺς ... ἱκέτας τοῦ θεοῦ μόνους ζῶντας οἶδε, νεκροὺς δὲ τοὺς ἄλλους. II 244, 18 (βίος). V 70, 11 (βίος). V 192, 2 (ζῶν). III 19, 5 (ἐχθύς). III 123, 16 (κακὸν ἢ κακία). I 120, 29. III 293, 1 (ὁ νοῦς). III 14, 13 ὁ ἑναιμος ὄγκος. V 256, 6 ὀφθαλμοί. I 89, 10 cf. 128, 17 (ψυχῆς) ἀπληλαγμένης κακῶ καὶ νεκροῦ συνδέτου τοῦ σώματος. I 127, 22. 31. 128, 6. 16. 129, 5. III 70, 11. V 29, 2. 207, 7. III 186, 17 (σῶμα). IV 144, 12. V 16, 4. 89, 13. VI 179, 24 (σώματα). III 152, 26 ὕλη. IV 259, 19 καὶ ὑμεῖς νεκροὺς αὐτοὺς θεάσεσθε. II 240, 10 (ὁ τῶν ἀμώμων χορός). — II 44, 16. VI 133, 4. 154, 5 (ὁ ν.). IV 64, 24 τί καὶ νεκρῷ μνησικακοῦμεν. IV 260, 16 οἱ νεκροί. V 109, 18 μὴδὲ νεκρῶν ἀποσγέσθαι. V 193, 5 εἰς τὸν νεκρῶν χώρον. VI 197, 6 πᾶσιν τὴν χώραν καταστορέουσι νεκρῶν. VI 178, 15 σωροὺς ἀθρόων νεκρῶν ἐφευρήσιν. III 269, 15 ἔτι ζῶσιν αὐτοῖς ὡς νεκροῖς προτεθήσεται πένθος. V 256, 4 νεκροὺς ἐπισφάττειν. VI 135, 12 καὶ νεκροὺς ἀπολοῦσαι τινος χρηστοῦ ... αὐτοκράτορος. VI 131, 18 τὴν ἐχθραν καὶ πρὸς νεκροὺς ἀποτείνοντες. — III 123, 4 νεκρὸν γὰρ οὐ θέμις εἰς ὅψιν ἔλθειν τοῦ θεοῦ. II 82, 24 τὰ νεκρά τῶν ζῶντων.

νεκροῦσθαι. VI 111, 1.
 νεκροφορεῖν. I 128, 25. cf. 127, 32 πότε οὖν, ὡς ψυχῇ, μάλιστα ν. σαυτὴν ὑπολήψῃ; VI 149, 14 ἐγὼ τρόπον τινὰ νεκροφωρῶν ἑμαυτὸν εἰς ἥριον. II 100, 12 (ἡ ψυχῇ) νεκροφοροῦσα. — II 273, 3. III 296, 27 (σῶμα νεκροφοροῦμενον).
 νεκροφύλακες. II 244, 17.
 νέκταρ. II 89, 10. V 73, 16.
 νεόκτιστος. I 47, 16 (γῆ).
 νεόπλουτοι. V 91, 4.
 νέος. III 23, 1 ἀγαθόν. I 233, 17. III 64, 1. IV 205, 20 (ἀγαθά). III 264, 28 αἰών. I 235, 3. 7. II 218, 12 (ἀκμή). VI 190, 22 ἄνθρωπος. VI 173, 15 (Ἀρης). III 133, 5 (ἀρχιερεῖς). I 234, 21. II 97, 9 (βλάσται). II 33, 24 βλαστήματα. VI 186, 26. 189, 17. 196, 11 (δεσπότης). VI 97, 3 Διογένης ἦν ἔκτα ν. ἡν. VI 172, 10 Διόνυσος. III 86, 28 cf. 73, 17 (ἐγώ). III 63, 17 ἔθνος καὶ γένος. I 233, 14 ἐνθύμια. VI 183, 16 ἔργα. V 118, 12 (ἔρωτες). I 233, 17 (θεός). III 207, 8 ἠεωρήματα. V 69, 7 (ἡσυχία). I 166, 22. II 82, 3. 107, 2. 217, 20 sqq. (Ἰωσήφ). I 211, 15. 253, 2 (καρποί). VI 100, 15. 117, 12 (κόσμος). VI 113, 21 τὸ λεγόμενον. VI 159, 21 (πηγαί). V 144, 24 (προεδρία). V 96, 6 (σελήνη). IV 11, 14 ἀνθρώπων (σποράι). VI 182, 1 ἔτι ν. ὦν Τιβέριος. II 218, 1. III 118, 23 (τρόπος). III 12, 16 (υἱός). VI 162, 5 (υἰώνος). II 32, 15 (χάριτες). III 264, 27 (γρόνος). III 248, 2 (ψυχαί). — III 194, 7 σωφροσύνη κοσμεῖται ν. II 24, 2 πρεσβυτή γὰρ ἑτέρως διηλιγμένον καὶ νέον. I 210, 3. 291, 12. II 36, 24. V 161, 6. 164, 15. 240, 17. 277, 7. 341, 14. VI 4, 16. 36, 19. 38, 19. 65, 9. 67, 1. 68, 9 (οἱ νέοι). V 240, 22 (πάντες νέοι). V 226, 13 (νέοι εὐφρεῖς). IV 305, 11 sqq. cf. V 120, 19. VI 23, 18. 197, 31 (νέοι opp. πρεσβύται). V 297, 4 νέα παλαιοῖς συνυφαίνοντες. II 24, 9 ἀρχαῖα καὶ νέα οὐ τὸν αὐτὸν ἀν ἐρμηνεύσαι τρόπον. V 359, 15 νέων ἀπακμαζόντων παλαιοῖς.
 νεώτερος. III 239, 23 (ἀγαθόν). III 124, 18 (ἀγαθά). V 156, 6 (ἀδελφαί). III 224, 11 (ἀδελφός). I 5, 5 πρεσβυτέρου νεώτερον ἀπεικονίσμα. I 90, 19 ἀριθμὸς ν. κόσμου. I 91, 10, 22 βοηθός. I 91, 12 sqq. βοηθοί. II 220, 11 (γέννημα). VI 90, 17 ἔργον. II 165, 23 (εὐφροσύνη). I 133, 9 sq. Ἐφραίμ. V 80, 8. VI 76, 17 (θεοί). I 208, 6. 219, 4. II 221, 1 sqq. (Ἰακώβ). II 14, 6 Ἰσραήλ. I 207, 9 (κακία ἀρετῆς). II 307, 15 (λόγος). II 309, 3 (Μανασσῆς). I 133, 24 (μνήμη). II 176, 12 πάνθ' ὅσα εἰς γένεσιν ἤλθεν.

IV 48, 15 πλοῦτος καὶ δόξα κτλ. II 216, 17 (πράγματα). II 179, 12. III 104, 14 (παιδεία). V 356, 16 (πόλεμος). II 180, 3 (τάξεις) τῶν ἀγαθῶν. IV 48, 11 (τρόπος). II 63, 6. 8 (υἱός). V 142, 11 υἱοὶ καὶ θυγατέρες. II 179, 19 (φιλοσοφία). II 179, 15. 25 (φιλοσοφία). II 307, 13 (φύσις). III 24, 8 (γάρρις). I 8, 11. 62, 1 (γρόνος) κόσμου. III 281, 16 (ψυχή). — V 330, 15 ὁ ν. V 327, 21 cf. I 206, 16 (ὁ ν. opp. ὁ πρεσβύτερος). V 5, 11 ἄλλω ... νεωτέρῳ καὶ γενητῇ. III 186, 4 (οἱ νεώτεροι). IV 104, 16. V 126, 20. 142, 6 (νεώτεροι opp. πρεσβύτεροι). I 254, 22 νεωτέρων ὧτα ἐπιφράζονται. V 188, 6 νεωτέρων ἀκοαίς. — I 206, 14 ὡς τοῦ νεωτέρου μεμνησθαι πρότερον. VI 140, 13. 142, 11 τι νεώτερον. VI 198, 24 μηδὲν ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι νεώτερον. VI 216, 9 μηδὲν ... νεώτερον κινεῖν. II 179, 8 τὰ νεώτερα opp. τὰ πρεσβύτερα. I 110, 6. 239, 1. II 179, 10. III 12, 12 (νεώτεροι opp. πρεσβύτεροι).
 νεώτατος. II 218, 6. 243, 9.
 νεότης. II 311, 20. III 48, 12. VI 97, 4. 132, 20 (opp. γῆρας). V 347, 7 μετὰ γὰρ τὸν ἐν νεότητι πρακτικὸν βίον ὁ ἐν γῆρᾳ θεωρητικὸς βίος. I 152, 31 ἐκ νεότητος καὶ πρώτης ἀκμῆς. II 231, 13 τὴν εἰς αἰὲν νεότητος ἀκμὴν αἰτούμενα. VI 191, 1 ν. δὲ μετ' ἐξουσίας αὐτοκρατοῦς ὁρμαῖς ἀκαθέκτοις χρωμένη κακὸν δόγματον. VI 4, 13 ἄξιον οὖν νεότητα ... τὰς ἀπαρχὰς τῆς πρώτης ἀκμῆς μηδενὶ μᾶλλον ἢ παιδείᾳ ἀναθεῖναι. V 260, 20 ἡ ὑμετέρα ν. IV 305, 17 εἰς ἐπιμείλειαν νεότητος. IV 71, 3 νεότητος ὁρμαῖς ἡγμένους. IV 114, 21 νεότητα εὐδολισθὸν φύσει. VI 91, 6 παρ' ἰσχυροῦς νεότητος. IV 73, 20 τῶν πόλεων. V 277, 9 δελεάζουσι τῆς νεότητος τὴν ὀλιγόφρονα μοῖραν. V 278, 7 μηδένα τῆς ἀντιταχθείσης νεότητος ἀπολιπέσθαι. V 272, 11 οὐχ ἅπαντα τὴν νεότητα καλεῖν οἶεται δεῖν. V 276, 10 ἡ δὲ ν. εἰς ἀκρασίαν εὐδολισθόν. V 91, 16 διὰ νεότητα δύναμιν ὄρκων οὐκ ἴσασιν.
 νεοττοροφείσθαι. IV 296, 4.
 νεῦρον. VI 154, 6 τοῦ νεκροῦ τὰ πλεῖστα μέρη διελύετο, τῶν νεύρων κατεσθισμένων. V 370, 5 τῶν δὲ νεύρων ἀνεθέντων καὶ γλασθέντων. V 350, 13 τὰ πάντα καθάπερ νεύροις τισὶν ἐνωθέντα. IV 74, 17 τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς.
 νευροῦν. VI 28, 9 ἦν (sc. ψυχῇ) ὁ ὁρμός λόγος δόγμασι παγίοις ἐνεύρωσε. IV 194, 2 νευρωθέντες οὖν ταῖς παραινέσεσιν ἐκείνοι. VI 41, 15 ὁ ... νοῦς ἀνδρείᾳ τονωθεὶς οὕτω σφόδρα νενεύρωται.

V 18, 10 τὸν δὲ τυπόμενον ... δι' ὧλων νενευρωμένον. V 270, 18 νενευρωμένης ψυχῆς.
 νευροσπαστεῖν. I 41, 17. III 120, 5.
 νευστικόν. VI 114, 12.
 νεφέλη. III 46, 15 sqq. cf. IV 160, 3. 163, 1. 260, 9 μέση τῆς τε Αἰγυπτιακῆς καὶ τῆς Ἰσραηλιτικῆς στρατιᾶς. IV 160, 7 ἀφανὴς ἄγγελος, ἐγκατεληγμένος τῇ νεφέλῃ προηγητήρ. IV 278, 24 καθόδω νεφέλης. ἡ κίονος τρόπον τὴν μὲν βάσιν ἐπὶ γῆς ἡρέριστο. III 216, 15 τί δὲ ... ὑπὲρ νεφέλας πηδᾷς;
 νέφος. IV 168, 7 αἱ τῶν νεφῶν ... μεταβολαί. IV 149, 8 συνεγείας νεφῶν. IV 147, 16 νεφῶν ῥήξεις. IV 162, 12 πυκνὸν καὶ μέλαν ν. ἅπαντα τὸν οὐρανὸν ἐπέιχε. I 229, 10 (ὁ τοῦ ἀγενήτου λόγος) ἐπὶ νεφῶν καταφέρεται. II 92, 17 (ὡς ν. αὐτῆς (sc. Αἰγύπτου) ἡ μεγάλη παρῆλθεν εὐπραγία. VI 197, 25 ἡ δὲ τῶν Ἰουδαίων πληθὺς ... ὥσπερ ν. ἐπιστᾶσα. II 112, 17 φθάνων παρελθὲν ὥσπερ νέφους ἐκείνων. — V 366, 2 ἀκρίθων. V 238, 7 cf. IV 170, 8 ὀρυγομήτρας.
 νεφρός. I 41, 22. 64, 3 νεφροὶ ὁδο (πλάγῃ). I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 16. 57, 1. 10. 58, 14 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὰ πρῶτα, στέαρ καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος.
 νέφωσις. I 19, 10. 40, 4. III 47, 20. IV 129, 14. 146, 19. V 120, 8 (opp. αἰθρία).
 νεωχορία. III 302, 11 (ἱερά).
 νεωχώρος. III 129, 1 cf. IV 196, 1 ἡ τῶν νεωχώρων Λευιτικὴ φυλὴ. IV 265, 17 s. . τρεῖς μὲν ἱερεῖς, νεωχώρων δὲ πολλαὶ χιλιάδες. V 38, 3 κλήρος γὰρ νεωχώρων οὗτος. IV 196, 12 τῷ προσεσηκῶτι τῶν νεωχώρων ἱερεὶ τῷ μεγάλῳ. — III 129, 19. 130, 2. IV 196, 10. 237, 13. 240, 19 sq. V 37, 24. 114, 20. 352, 24.
 νέως. IV 221, 8 ἡ ... σκηνή, καθάπερ ν. ἄγιος. III 298, 5 cf. VI 218, 18 ἱερά πόλεις, ἐν ἧ καὶ ἄγιος ν. ἐστί. VI 213, 28 Ἰουδαία Σεβαστὴ κατεκόσμησε τὸν νεῶν. VI 128, 28 καθ' ἣν (sc. ἱεροπόλιν) ἔδρευται ὁ τοῦ ὑψίστου θεοῦ ν. ἄγιος. VI 206, 11 ὁ τοῦ ὑψίστου θεοῦ ν. ἄγιος. VI 209, 17 ὁ τοῦ νεῶ ... ἔπανος. V 18, 17 αὐτός ὁ ν. παντός λόγου κρείττων. V 65, 15 ἐνδιαίτημα πάντων ἄριστον. V 66, 9 παρά ταῖς τοῦ νεῶ προσβάσεις. V 175, 10 ἄβατος ὁ ν. ἐστί. IV 217, 13 (περισυμῶτατος). VI 191, 5 ὁ τὸν περισυμῶτατον καὶ ἐπιφανέστατον νεῶν ... καθυβρίζων. IV 232, 12 οἱ μέλλοντες εἰς τὸν νεῶν εἰσέναι ἱερεῖς ... πόδας μάλισσα καὶ χεῖρας ἀπονιπτόμενοι.

IV 241, 18 εἰς τὸν νεῶν ἄχρι τῶν αὐτῶν εἰσενεγκεῖν. V 31, 1 τῆς περὶ τὸν νεῶν λειτουργίας. IV 265, 6 τῶν περὶ τὸν νεῶν λειτουργῶν δύο τάξεις εἰσίν. V 65, 2 τὸν δ' ἀρχιερέα ... ἐπτάκις ἐπιρραίνειν ἀντικρὺ τοῦ νεῶ πάντα. II 185, 27 διὰ τῆς κατὰ τὸν νεῶν δημιουργίας. VI 209, 3 οὐκ ἄλλο τι τῶν ὄντων οὐδὲν ἐνεωτέρισέ ποτε οὕτως εἰς τὸν νεῶν, ὥς ἀγαλμα ... ἰδρύσασθαι. — VI 183, 20 τὸ λεγόμενον Σεβαστεῖον, ἐπιβατηρίου Καίσαρος ν. — I 48, 4 ἱερός ... ψυχῆς λογικῆς. V 325, 5 νεῶν ἀξιοπρεπέστερον οὐχ εὔρεν ἐπὶ γῆς λογισμοῦ. V 17, 3 νεῶ μὲν ἔχοντα τὸ ἀγιώτατον τῆς τῶν ὄντων οὐσίας μέρος, οὐρανόν. — V 5, 16 νεῶς κατασκευάσαντες. I 262, 30 μηδ' εἰ πάλιν ὑπὸ περισυμῶτας νεῶν ἰδρύεται. IV 270, 14 ἱερά καὶ νεῶς αὐταῖς (sc. πλαστικαῖς ιδέαις) προσπεριεβάλοντο. VI 181, 13 ἱερά καὶ ναοὶ καὶ τεμένη κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. VI 183, 16 cf. I 194, 17 ναοί, προπύλαια. κτλ.
 νεωτερίζειν. II 198, 11 ὑπὸ παντός τοῦ ν. καὶ τὰ καλὰ γλευάζειν. V 353, 13 ἐπειράτο μηδὲ ν. εἰς τὰ ἅγια. V 316, 12 ὁ τε μὴ ἐπιχειρῶν ν. περὶ τὰ ἔμψυχα. III 231, 20 ἐφ' ὅσον μὴ ν. ἀρχεται λιμός. V 262, 2 μηδὲν τῶν ὅσα νεωτερίζει πόλεμος. I 28, 7 πολλὰ γὰρ ὕδωρ καὶ ἄηρ εἰς ἀγόνταν καρπῶν νεωτερίζουσιν. V 219, 11 ἐὰν οὖν κατὰ θιάσους ... ἀγειρόμενοί τινες νεωτερίζωσι. II 218, 9 μὴ πάντα νεωτέρειζε. V 238, 3 οὐ πρότερον ἐπαύσαντο νεωτερίζοντες ἡ ... VI 129, 5 εἰς τὰς προσευχὰς καὶ τὰ πάτρια νεωτερίζοντες. III 227, 1 κατὰ τῶν νεωτερίζοντων εἰς αὐτὸν ὄπλον ἀμυντήριον (ἐδόθη). II 103, 10 κατὰ τῶν ἰάσιμα νεωτερίζοντων. IV 147, 14 ἐξαιρέτης οὕτως ἐνεωτέρισεν ὁ ἄηρ. V 229, 16 (ἡ ἐπιθυμία) ἐπὶ γλώτταν φθάσασα μυρία ἐνεωτέρισεν. VI 209, 2 οὐδὲν ἐνεωτέρισέ ποτε οὕτως εἰς τὸν νεῶν. VI 184, 22 οὕτε ἐνεωτέρισεν εἰς τὰς προσευχὰς. VI 184, 1 οὕτε περὶ τὰς προσευχὰς ἐνεωτέρισαν. V 261, 4 ἐφ' οἷς ἐνεωτέρισαν μετανόησαντες. IV 148, 2 νεωτερίσαντος ὡς οὕτω πρότερον τοῦ ἀέρος.
 νεωτερίζεσθαι. V 167, 17 τοῦ μηδὲν ἐπὶ γάμοις ν. III 273, 24 διὰ φόβον τοῦ μηδὲν ἀπ' αὐτῶν εἰς ἡμᾶς νεωτεριοῦναι. VI 210, 14 τὸ νεωτερισθὲν περὶ τὰς ἀσπίδας εἰς ἐπανόρθωσιν ἀγαγεῖν.
 νεωτερισμός. VI 194, 14 περὶ τὸ ἱερόν. IV 172, 12. 215, 15 τῶν στοιχείων. IV 203, 11 τύχης. II 162, 3 ἐπὶ τὴν ψυχὴν. VI 137, 10 πρὸς γὰρ νεωτερισμὸν ὑποπτοί.

νεωτεροποιία. VI 186, 10 περί τὰς προσευχάς. V 339, 16 σώματος. II 218, 13 ψυχῆς. VI 203, 16 τὰς πρὸς νεωτεροποιῶν ἀφορμὰς ὁρῶν. II 216, 13 νεωτεροποιῶν δὲ ἀγαπῶντος ἐμφαίνει τρόπον διάθεσιν. IV 247, 17 αἱ ἀπροσδόκητοι νεωτεροποιῶνται καινοῦς νόμους ... ἐπιζητοῦσιν. V 44, 27 αἱ (φθοραὶ) δ' ἄλλαις ἀμυθῆτοις νεωτεροποιῶνται.

νεωτεροποιός. VI 191, 1. 20 ἄνθρωπος. II 198, 21 (βίος). IV 301, 3 (ἐπιθυμία). I 207, 12 ἀκμῆς ἡλικία. II 221, 24 κακία. VI 124, 16 (πολέμιοι). — II 219, 17 κεκιβδηλευμένοι νεωτεροποιοὶ τὰς ψυχὰς ἅπαντες. IV 60, 8 τὰ νεωτεροποιῶν.

νηκτός. I 21, 6 (γέννη).

νημα. I 236, 13 (ὁ λόγος) τρόπον τινα νήματος δέξεται.

νημεία. I 19, 10. 40, 4. 207, 18. II 5, 21. III 47, 20. V 23, 9 ν. γαλήνη.

νήνεμος. IV 129, 15 (ἀήρ). III 285, 15 (αἰθρία). III 295, 15 (γαλήνη). II 61, 21 (εὐδία).

νήπιος. II 217, 9 (ἡλικία). VI 95, 6 (ὁ κόσμος). II 217, 6 παιδίον. III 104, 11 sqq. (παιδίσκη). I 100, 29. 188, 4. II 34, 1. III 17, 14. IV 284, 19. V 39, 21 (παῖς). I 160, 5. IV 143, 20. 164, 4. VI 86, 2 (παῖδες). VI 131, 25. 132, 18 τέκνα. II 274, 17 (τροφή). III 261, 4 (τροφοί). IV 198, 22 υἱοί. I 185, 24 (ψυχή). — I 86, 4. 103, 2 (ὁ ν). VI 160, 14 ὁρᾷτε δὲ καὶ αὐτοὶ νήπιον ἔτι ὄντα. II 167, 12. V 183, 16. VI 45, 3 (οἱ νήπιοι). VI 155, 5 τὰς δὲ ψυχὰς ... νήπιοι. II 277, 7 ἕτερος νηπίων καὶ ἕτερος τελείων γῶρὸς ἐστίν. V 93, 12 διακρίνας ... νηπίους τελείων. VI 127, 5 νηπίων καὶ μαιρακίων σχολαζόντων. II 96, 26 νηπίοις μὲν ἐστὶ γάλα τροφή.

νηπιότης. II 233, 26.

νηστεία. V 96, 9 cf. IV 205, 11. V 134, 1. 11. 135, 5 (ἐνάτη ἑορτή). IV 304, 5 ἦν Ἑβραῖοι πατρίῳ γλώττῃ Πάσχα προσαγορεύουσιν. V 136, 3 cf. 45, 8 ἡ δὲ ἡμέρα τῆς νηστείας ἀγεται νόμου προστάζει δεκάτη μηνὸς αἰ. VI 211, 18 ὁ μέγας ἱερεὺς εἰσέρχεται τῇ νηστείᾳ λεγομένη μόνον. V 41, 11 αἱ (ὑσταὶ ἀνάγονται) δὲ νομηνίαι καὶ ἱερομηνίαι, αἱ δὲ νηστείαι. II 198, 20 (φρονήσεις). II 308, 26 ταῖς νηστείαις εὐφροσύνας (ἄγει διάνοια). II 287, 21 τὸ νηστείας καὶ καρτερίας ἀνάθημα.

νηστεύειν. V 135, 7.

νηφάλιος. VI 49, 19 τὸ ἔργον. IV 57, 5 (κατήφεια). V 42, 14 (λογισμός). I 24, 3. 131. 5. IV 165, 8. VI 4, 9 (μέθη). — II 194, 10. 215, 11. 216, 1 (τὸ νηφάλιον).

II 194, 24 cf. 197, 9. VI 65, 22 νηφάλια θύειν. V 25, 12. 253, 5 νηφαλίους θύειν. I 160, 4 νηφάλια φθέγγεται τε καὶ ποιεῖ. III 117, 10 νηφάλια μεθυσθήσῃ. I 96, 20 δέχα τοῦ ληρεῖν νηφάλια σιτοῦ μεθα.

νήφειν. II 215—228 Περὶ ὧν νήψας ὁ Νῶε. — II 215, 5. 12 sq. τὸ ν. οὐ μόνον ψυχαῖς, ἀλλὰ καὶ σώμασιν ὠφελιμώτατον. II 168, 14 sq. τό γε ν. καὶ τὸ μεθύειν ἐναντία. II 195, 17 πρόνοιαν ἔξουσι τοῦ ν. VI 205, 15. ν. γὰρ ἤρχετο. II 199, 10 παρὰ πάντα τὸν βίον ν. II 170, 17 ν. ὑπολαμβάνοντες τοῖς ὁμοίοις ἀλίσκονται. IV 289, 8 νήφων καὶ ἐν σεαυτῷ δοκῶν εἶναι. II 202, 1 νήφων μὲν λογισμός. II 216, 12 τοῦ μὲν δὴ νήφοντος κατάστασις. II 39, 8 ὑπὸ νήφοντος οὐδέποτε δέξονται σποράν ἔννομον. II 167, 3 ἡδίων αὐτὸς ἐαυτοῦ νήφοντος λογισθεὶς ὁ σοφὸς γίγνεται. II 39, 2 νήφοντος μὲν γὰρ ἔργον λογισμοῦ. V 25, 3 νήφοντος δὲ τὰ τε μέρη τοῦ σώματος. I 160, 5 οὐκ ἀπὸ νηφούσης διανοίας. V 87, 15 διανοία νηφούσῃ. II 259, 24 νηφούσῃ σοφία. I 83, 9. III 146, 14 μεθύει τὴν νήφουσαν μέθην. IV 76, 20 νήφουσαν παρρησίαν. II 198, 18 μεθύουσιν οἱ νήφοντες. III 275, 12 πάντα νήφοντες τὸν αἰῶνα. VI 57, 10 νήφοντες ἐν σταδίοις ἐκείνοι. II 199, 19 νηφόντων παιδείαν προσηταμένων ἡγεμονίᾳ. II 198, 17 τοὺς νήφοντας μεθύειν. II 195, 13 νήφοντας καὶ ἐν αὐτοῖς ὄντας πρὸς εὐχὰς καὶ ἱεουργίας χωρεῖν. II 221, 23 ὅταν ὁ νοῦς νήψῃ. II 221, 22 νήψας οὖν ὁ δίκαιος. III 305, 6 ὥσπερ ἐκ μέθης νήψαντες.

νήψις. I 131, 5. II 195, 11. 199, 13.

νικᾶν. I 266, 3 λόγῳ ν. τοὺς οὐκ εἰωθό-

× τας σοφιστεῦεν ἔδοξαν. I 147, 8 νικῶ καλὴν νίκην καρτερίας. I 123, 23 (ὁ σπουδαῖος) πάντων ἀριστον ἀγώνισμα τοῦτο νικῶν. II 117, 9 ἐν φῖ (sc. ἀγῶνι) γέλιον ὁ νικῶν ἐστὶ τοῦ ἡττωμένου. I 112, 7. 139, 9 τῆς τοὺς ἄλλους ἅπαντας νικώσης ἡδονῆς. I 166, 23 νικῆσαι τὴν ἡδονήν. I 154, 22 ὅταν τοῦτο (sc. πάθος) νικῆσῃ νίκην κακὴν. I 117, 11 αὐτὸ (sc. τὸ πάθος) νικῆσειν κατὰ κράτος. I 155, 27 (τὸ πάθος) ἐπέρνισται καὶ νενικηται δίς. II 117, 14 εὐ μὲν ἔσῃ νενικηκὼς ὁ ἡττώμενος, ἡττώμενος δ' οἱ νενικηκότες. II 307, 23 οὐ νενικηκότες (ἱακίῳ ἐστὶν ὄνομα). IV 104, 4 cf. 111, 17 νικῶμενος ὑπὸ τοῦ πάθους.

νίκη. V 339, 8 ἐλπίδος. I 147, 8 καρτερίας καὶ σωφροσύνης. I 154, 22 ὅταν τοῦτο (sc. πάθος) νικῆσῃ νίκην κακὴν).

IV 12, 9 κατὰ τῶν ἀντιπάλων παθῶν. I 190, 2 περὶ νίκης καὶ στεφάνων. II 111, 21 ἀμείνονα ... οὐκ ἂν τις εὖροι σκοπῶν νίκη. I 266, 3 αἰτία δὲ τῆς νίκης οὐχ ἡ τῶν περιγεγενημένων ισχύς. II 117, 7 τὰ γὰρ τοιαῦτα πτώματα φέρει τὰς εὐκλεεστάτας νίκας. II 119, 9 οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς τῆς νίκης τρόπος ἅπασιν. III 263, 10 τῆς ἀοιδίου νίκης εὐκλεεστερον. V 298, 1 ἐλπιδί νίκης. — All: I 128, 28 cf. II 85, 22 Θάμαρ, ἥτις ἐρμηνεύεται φοινίξ, σύμβολον νίκης. — Cf. Νίκη in ind. nom.
 νικητήριος. II 177, 10 ἄλλα. III 233, 3 (στεφάνος). — I 129, 5. II 274, 9. 307, 17. V 3, 2. 79, 21 (τὰ νικητήρια).
 νικηφορεῖν. I 249, 12 ἀλληλαὶ μὴ δυνάμενοι ν. III 233, 13 (ἡ ψυχὴ) ἥττασθαι δοκοῦσα νικηφορήσει. I 116, 3 εἰ ἐπιθέμενος ἰσχύσει νικηφορήσει. II 113, 21 οἱ γὰρ τὸν τοῦ νικηφορήσαι πόθον ἐνιδόντες θηρίοις. II 119, 7 παραλιπόντες οὐδὲν ὑπὲρ τοῦ νικηφορήσαι.
 νικηφόρος. II 85, 21 (Θάμαρ). II 111, 6. III 91, 1. 292, 26 (θεός). III 171, 13 (ψυχὴ). — V 321, 4 ἄλλα προτιθεῖς ὡς νικηφόροις.
 νίφειν. III 201, 14 τὰς (τροφάς) δ' ἀπ' οὐρανοῦ νίφει (ὁ θεός). IV 169, 9 ἕς (sc. τροφάς) ... συνέβαινε νίφεσθαι. IV 170, 4 συλλέγοντες ... τὸ νιφόμενον. IV 245, 19 τῆς γὰρ χώρας οὐχ ὑετῶ ... νιφομένης. IV 147, 13 τῶν δ' ὑπὲρ Μέμφων ... μὴδὲ νιφομένων τὸ παράπαν.
 νοεῖν. I 188, 8 τοῦ (νοῦ παιδία) μὲν τὸ ν., τὸ λογίζεσθαι, τὸ διανοεῖσθαι κτλ. II 9, 7 αὐτὸ δῆπου <τὸ> ν., ἐν ᾧ μυρία ἐνοήματα. I 104, 8 cf. 157, 12. II 10, 1 (τὸ ν. opp. τὸ αἰσθάνεσθαι). III 17, 19 sq. τὸ ν. καὶ διανοεῖσθαι καὶ καταλαμβάνειν. III 138, 11 ἰδοὺ ὁ νοῦς ... ἰδοὺ καὶ τὰ νοητά, ... πού τὸ τρίτον, τὸ ν.; I 103, 28 ὁ ἐμός νοῦς αἴτιος τοῦ ν.; πόθεν; I 104, 4 πού διή το ν. ἐπ' αὐτῶν; I 131, 11 (το) ὑψηλῶς ν. περὶ θεοῦ. III 198, 16 διὰ τί δὲ τὸ λέγειν τοῦ ν. τὰ μὴ προσήκοντα βαρύτερον ἁμάρτημα. I 66, 18 τὰ ἐν τῷ ν. I 103, 5 ἦν ὁ (νοῦς) μὲν τοῦ ν. ἐρρημος. III 201, 6 ὁ νοῦς ἡμῶν ν. καὶ καταλαμβάνειν ἔμαθε. III 20, 14 τοῦ δοκεῖν αὐτεξουσίῃ ... γνώμῃ ν. τε καὶ καταλαμβάνειν. I 104, 3 ὁ δοκῶν ν. νοῦς. III 192, 16 ν. ὁρθῶς περὶ τοῦ ἀρίστου καὶ λέγειν ἐπαινετῶς. I 103, 27 τὸ ὑπολαμβάνειν ὅτι νοῦ ἢ ὅτι αἰσθάνομαι. I 85, 7 ὁ νοῦς τὰ μὲν ἄλλα νοεῖ, αὐτὸν δὲ οὐ καταλαμβάνει. I 98, 27 (ὁ νοῦς) τὰ παρόντα νοεῖ. I 103, 4 οὔτε ὁ νοῦς ἐνέοι οὔτε ἡ αἰσθητικὴ ἡσθάνετο.

I 90, 18 ὑπὲρ οὐδὲ θέμις νοῆσαι. IV 10, 23 ὁ μήτε εἰπεῖν μήτε νοῆσαι θέμις. VI 197, 16 (ἀθέατος θέα), ἣν οὔτε ἀκοῦσαι θέμις οὔτε νοῆσαι. I 95, 20 ὅταν τι βουλόμεθα ἀκριβῶς νοῆσαι. I 97, 3 βουλόμενος καθήκον τι νοῆσαι. I 150, 14 ἔστι λεπτός νοῆσαι τε καὶ νοηθῆναι. I 294, 28 θεὸν ... διδόμενον δὲ οὐ δύναμαι νοῆσαι. II 287, 6 μηδὲν ἔξω τούτων θεωρητὸν νοῆσαι δυνάμενοι. VI 120, 15 πυκνός τε γὰρ ἦν ... καὶ ὀξύς νοῆσαι. V 270, 17 δεῖ νοῆσαι, ὅτι ... I 76, 16 ἐπεὶ πῶς ἂν ἐνόησεν ἡ ψυχὴ θεόν. I 127, 22 μὴ γὰρ ἄλλο τι νοήσης ... ἢ ... I 134, 26 πῶς ἐνόησαμεν τὸ θεῖον. III 255, 18 ὅταν φῇ ..., τότε νοήσον, ὅτι ... IV 188, 20 ἄλλως δὲ καὶ μόλις ἐνόησεν, ὅτι ... I 272, 7 εὐδαιμονίαν δὲ χρῆσθαι ἀρετῆς ... νενόηκα.
 νοεῖσθαι. I 295, 5 θεὸς πρὸς φαντασίαν καὶ δόκῃσιν ... νοούμενος. I 177, 4 (τὸ αἴτιον) πρὸ πάντων νοούμενον. II 79, 23 τῷ δορυφορούμενον ... κατὰ τὸ εἶναι μόνον νοουμένῃ. I 104, 27 αἱ ἡλικίαι διάφοροι νοοῦμεναι. III 157, 1 αὐτὰ γὰρ ἑαυτοῖς ἐστὶ φέγγος τὰ νοοῦμενα. I 16, 1 δύναισι ... νοηθῆναι θαυμασιωτάτῃ. I 33, 7 ἔτερον κάλλος ... ἱερώτατον νοηθῆναι. I 52, 19 ὡς ἅμα λεγθῆναι τε καὶ νοηθῆναι τὰς φύσεις αὐτῶν. V 23, 24 θαυμάσιον ἔργον καὶ ὀφθῆναι καὶ νοηθῆναι. V 346, 16 βραβεῖον ... λεγθῆναι μὲν οὐκ εὐφρημον, νοηθῆναι δὲ ἀρίστον. V 126, 11 οὗ τὴν φύσιν ... δυστόπαστον οὖσαν οὐ μόνον ὀραθῆναι ἀλλὰ καὶ νοηθῆναι. I 70, 21 κατὰ τὰς ἐφικτάς νοηθῆναι δυνάμεις. III 245, 5 ἡμερουνόων μὲν γὰρ ἐνόηθη τόπος. I 80, 22 τὸν ... θεῖον ἐρμηνεύσαι τὸ νοηθέν. II 282, 22 ἐξαγγέλλειν τὰ νοηθέντα. I 71, 11 τὸ ... πνεῦμα νενόηται κατὰ τὴν ἰσχύν. I 259, 6 καθ' ὃ νενόηται καὶ προσηγόρευται Λάβαν. II 206, 3 τῶν ὄντων σχεδὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ καθ' αὐτὸ νενόηται τὸ παράπαν οὐδέν. I 62, 4. 79, 13. 83, 1. 110, 22 νοητέον.
 νοερός. III 209, 19 (οἱ ἀστέρες). III 64, 17 τῆς ψυχῆς γένος. I 25, 3. II 136, 1 ζῷα, οἱ ἀστέρες. VI 102, 3 (ὁ κόσμος). I 121, 25 (σπέρματα). V 340, 13 τόνοι. III 52, 20 (δύο φύσεις). I 69, 10. V 237, 7 (ψυχὴ). V 17, 7 (ψυχαί). — III 216, 21 νοερώς.
 νόημα. I 287, 6 (ὁ νοῦς) ὠδίνει τὰ νοήματα. II 23, 16 τὸν (νοῦν) δὲ τοῖς νοήμασιν ἐπιστρέφω. V 2, 11 τὸ μὲν ἐγὼ κάρδιον πνεῦμα (πρὸς γένεσιν) νοημάτων (παρεσκεῖασται). I 287, 9 φωνὴ δὲ τηλαυγεστάτη νοημάτων ἐστὶν αὐτῇ.

- I 287, 8 μέχρις ἂν ἡ ... ἡγή ... εἰς φῶς προαγάγῃ τὰ νοήματα. II 284, 9 τὸ τοῦ λόγου ἄμα συνεκφέρει τὰ νοήματα. I 287, 13 ἐξέρχεται ὁ λόγος τοῖς νοήμασιν ὑπαντησόμενος. II 26, 16 οὐ λόγων τέχναις, ἀλλὰ νοημάτων υπερβάλλοντι κάλλει φιλοσοφῶν. II 12, 8 ὅνπερ (sc. λόγον) εἰσηγοῦνται κεφαλὴν ἔχοντα τὸ οἰκεῖον ν. VI 70, 11 sq. τὰ νοήματα conī. αἱ λέξεις. I 287, 18 τοὺς γούν μὴ πάνυ τῶν νοημάτων ἐν ταῖς τοῦ λέγειν διεξόδοις περικρατοῦντας. VI 66, 12 ἐγγαράττων ταῖς ψυχαῖς τὰ νοήματα. V 233, 17 συνεγείσει μελέταις — αἱ δ' εἰσὶ κόλλα νοημάτων. VI 67, 6 εἰσάγει κάλλη νοημάτων. I 1, 14 τὸ ... κάλλος τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας. III 2, 3 νοημάτων οὐ ῥημάτων ἐπάλληλα κάλλη. VI 54, 12 (ἡ) ἐν τοῖς νοήμασι (ἀκριβεία). III 146, 17 οὐ γὰρ ἄνθρωπος ἦν ὁ γεννώμενος, ἀλλὰ ν. καθάρωτατον. III 119, 3 τὸ ὑπ' ἀμαθίας σκληρόν καὶ ὀρύνον ὄντως ν. καὶ πείσμα. II 283, 31 ἐπειδὴν γούν ἀδηλότερα πῶς ἢ τὰ νοήματα. V 53, 16 τὰ νοήματα καθαρῶς ἐφ' αὐτοῦ σκοπεῖν. I 276, 17 τὰ δ' ἐμφαινόμενα νοήματα ... ἐπισκεψόμεθα. I 276, 14 πρὸς νοημάτων εὗρεσιν. V 233, 18 ἡ τῶν νοημάτων βεβαία κατάληψις. I 287, 28 ὅταν δὲ τὸ νοήματος ἐπαμφοτερίζῃ κατάληψις. V 245, 18 τοῦ ... ἀναγινώσκοντος ὑπορεῖ τὰ νοήματα τῇ φορᾷ παρασυρόμενα. VI 215, 28 διαναγινώσκων ἐφ' ἐκαστῇ τῶν νοημάτων. I 1, 3 οἱ δὲ πολλὸν ὄγκον τοῖς νοήμασι προσπεριβαλόντες. III 199, 4 ὑπὸ τῶν ἐπισφωτισμένων νοημάτων ἔσωθεν. II 288, 28 τὰ μὲν ἐνδόσιμα τῶν νοημάτων ἐμπνεόντων. II 120, 15 τὸ χρηστὸν ἐκεῖνο διαφθάρῃν αἶ. — III 187, 1 sq. „ὥς εἰ πτερόν ἦν ν.“ (Hom.). — AII: III 300, 11 ἰχθύες ..., οἱ συμβολικῶς εἰσι τὰ νοήματα.
- νόησις. II 63, 17 ἔννοιαν καὶ διανόησιν, τὴν μὲν ἐναποκειμένην οὖσαν νόησιν, τὴν δὲ νοήσεως διεξοδόν. III 158, 15 τὸ πέρα μνήμης καὶ νοήσεως ἰστάμενον. II 139, 28 (ἐν ἡγεμονικῇ). III 75, 5 γραμματικὴ ... νόησιν καὶ πολυμάθειαν ἐργάζεται. II 279, 5 (δύναμις) νοήσεως καὶ ἐπιστήμης. V 24, 2 (φιλόσοφος). III 214, 8, 17 τὰ νοήσεαι μόνη καταληπτά. III 157, 5 νοήσεαι γὰρ τὸ νοητὸν εἰκὸς μόνον καταλαμβάνεσθαι.
- νοητός. II 226, 13 (ἀγαθόν). II 288, 5. 289, 3 ἀγαθά. II 215, 18 (ἀγαθματα). IV 219, 13 τὰ αὐτὰ τῆς σκηνῆς. I 66, 1 (αἰσθησις). III 66, 7. IV 282, 9 αἰτίον VI 64, 9 (αἰτίνας). I 46, 18 (ἄνθρωπος). II 245, 2 (ἀρεταί). III 4, 16 (ἁρμονία). III 21, 9 (ἀστέρες). I 193, 26. II 178, 25. III 60, 11 (αὐγαί). II 289, 6 τὰ ἀφανῆ. I 5, 6 γέννη. III 93, 16 τὸ δέκατον. V 66, 2 (διεξόδοι καὶ ἐκβολήσεις). I 233, 5. II 288, 13. III 168, 21. V 11, 22 sq. (δυνάμεις). I 139, 12 (ἐπιπρόλαι). I 9, 8. V 67, 18. 253, 10. 263, 14. 317, 16 (ἡλιος). I 193, 26. IV 140, 7. V 4, 22. 11, 23 (θεός). II 196, 1. 271, 3 (θεωρήματα). I 5, 3. II 288, 22 (ιδέα). I 44, 19 (ιδέαι). III 28, 6 καταλήψεται. I 165, 8 (κῆρες). I 4, 20. 5, 1. 6, 5. 7, 12. 8, 3. 11, 4. II 53, 26. 262, 13. III 18, 3. 26, 8. 202, 25. 245, 2. 8. IV 230, 2. V 344, 9 (κόσμος). II 307, 14 λόγος ὁ τῶν ἐβδόμηκοντα. III 4, 17 μουσικός. III 95, 27 οἶκος (ὁ θεός). I 11, 11. V 73, 9 (οὐρανός). I 16, 10. 24, 1. IV 17, 3. V 100, 20. 139, 9 (οὐσία). IV 4, 9 (οὐστάι). VI 77, 13 (παράδειγμα). III 64, 6. IV 218, 2. V 203, 19 (παράδειγμα). I 5, 17. 7, 13 sq. III 215, 2 (πόλις). II 285, 26. III 16, 4 (πράγματα). III 15, 23 (σπέρμα). III 54, 19 (σώματα καὶ πράγματα). III 18, 2 (τέμενος). III 187, 23 περὶ τὸν ἀστεῖον ἡ τροπή. II 288, 8 (υετός). II 63, 7 (υἱός). III 245, 11 (υπόστασις). III 149, 4. IV 264, 17 (φέγγος). I 194, 2. II 307, 13. 309, 17. IV 19, 10. 21, 15. V 341, 21 (φύσις). I 50, 18. 61, 5. II 21, 18. 63, 22. 183, 1 (φύσεις). I 9, 15. 10, 8. 18, 11. IV 27, 18. VI 2, 7 (φῶς). — I 3, 16. 9, 12. 66, 26. 27. 67, 1 sq. II 305, 21. III 157, 5 (τὸ νοητόν). I 10, 3 κατὰ τὴν ἐκ νοητοῦ πρὸς αἰσθητὸν μεταβολήν. VI 72, 6 νοητὸν αἰσθητοῦ (ἡγεμών). IV 20, 15 ἰδὼν τι τελειώτερον νοητόν. I 279, 7 οὔτε θεὸν οὔτε τι νοητὸν καταλαβεῖν δυνάμεθα. I 96, 4 ὁ νοῦς ... νοητὸν ἐπινοῶν οὐδέν. VI 214, 3 (γυναῖκες) μηδὲν ἰσχύουσιν νοητὸν καταλαβεῖν. I 104, 7 ἐπειδὴν ὁ νοῦς μικρόν ὅσον ἐτέρῳ νοητῷ προσενεχθῇ. I 104, 13 ὁ νοῦς ... μηδενὶ προσέγων νοητῷ. I 10, 21. 17, 16. 24, 5. 61, 8. 66, 22 sq. 96, 14. 20. 104, 19. 154, 21. 157, 11. II 53, 24. 183, 10. 254, 11. 272, 17. 283, 14. 288, 24. 28. 295, 25. 310, 2. III 17, 2. 21, 12. 26, 11. 77, 17. 132, 7. 138, 11. 214, 11. 230, 15. 261, 16. IV 37, 9. 44, 22. 48, 8. V 2, 13. 53, 18. 69, 17. 139, 9. 342, 12. 17. VI 214, 6 (τὰ νοητά). III 48, 1. 82, 12. 177, 7. V 5, 9. 332, 4. VI 72, 5. 77, 13 (νοητά conī. vel. opp αἰσθητά). I 39, 14. III 202, 23 ἐν ἀσωμάτοις καὶ νοητοῖς. II 305, 25 τὸ ψυχῆς ἄμμα, ᾧ νοητὰ βλέπειν ἔδωκεν ὁ θεός. III 92, 15 νοητῶν δὲ νοῦς (μέτρον). III 18, 4 <ἐφιέμενος> νοητῶν. V 69, 11 τὰ μὲν ῥητά

ταῦτα [σύμβολα νοητῶν]. — II 111, 11. 306, 25. III 53, 8 νοητῶς.
 νοθεία. II 127, 16 τῆς τοῦ.
 νοθεύειν. II 226, 21.
 νοθεύειν. IV 298, 4 οἱ μοιχῶν τὴν ... ἄλλοτερον γενεάν νοθεύουσι. V 167, 6 (ἡ γυνή) τὰ ... φιλὰτα προδοῦσα καὶ νοθεύσασα. II 78, 9 νοθεύονται τῇ με- γίστῃ πόλει ἀρετῇ. V 163, 6 ἡ (sc. φύσει) τὰ ἀνωτάτω γένῃ διατηρεῖν ἐπι- μελὲς οὐ νοθεύμενα.
 νόθος. II 88, 18. III 142, 26. 29. IV 49, 4 sq. 127, 19 (ἀγαθὰ). II 82, 9. 217, 21. 218, 5 (ἀδελφοί). IV 245, 9 ἄν- θρωπος. IV 6, 23 (ἀρχαί). III 79, 17 (δόγματα). III 181, 24 ψυχῆς ἔγγονον. V 158, 4 (ἐξῆ). I 213, 12. II 45, 12. III 191, 2 (εὐμορφία). V 220, 12 (εὐρή- ματα). I 193, 8 (εὐσέβεια). II 78, 10 (θε- ραπεία). I 263, 8 (θεραπεία). III 79, 7 (θεωρήματα). I 210, 12 (κάλλη). II 238, 16 (κολακεία). VI 90, 16 (κόσμος). I 219, 12 (λογισμοί). I 153, 22 (οἰκειότης). II 147, 25 (παῖς). III 61, 14 πᾶσι. III 73, 14. V 334, 21 (παῖδες). V 216, 13 (πίστις). IV 155, 14 (πληθὺς). II 287, 1. IV 116, 6 (πλοῦτος). III 209, 21. 216, 12 φέγγος. III 157, 3. V 269, 17 (φῶς). — II 286, 26. III 40, 17. 125, 18 (οἱ νόθοι). III 266, 12 τὸ νόθον. IV 74, 8. 269, 14 (τὰ νόθα). III 179, 8 νόθα καὶ μοιχι- δια παιδοποιεῖσθαι. III 262, 28 (νόθων γνήσια διακρίνειν).
 νομός. V 197, 18. VI 159, 13.
 νομεύς. II 105, 8 cf. I 245, 5. VI 170, 4 (coni. αἰπλός, βουκόλος). IV 214, 18. VI 159, 16 (coni. ἀγγελάρχης). V 214, 23 εὗρεν ἀπολογίαν ... ὑπὲρ τοῦ νομῆως.
 νομικός. V 223, 16 (νομικωτάτη γνώσις).
 νόμιμος. I 262, 7. III 176, 21 (ἀγωγὴ). I 1, 11. 145, 22. 146, 7. 162, 19. 292, 5 (ἀνὴρ). I 162, 10. V 49, 14 (ἀνδρες). V 20, 10 (ἀπαρχαί). III 112, 5 (ἀρχή). IV 255, 11. V 247, 13. 17 (ἀρχων). IV 60, 16 ὁ βίος. V 274, 12 (γυνή). IV 266, 10 (διαγεννάτῃς). V 32, 21 (ἰδι- οκαλία). VI 116, 17 δικαστής. III 112, 19. 283, 16 (ἐπιστάσις). V 169, 16 (ἔρω). V 88, 11 τῶν εὐγῶν αἱ νομιμώ- τата. V 174, 4 κολαίσι νομιμώτατον. II 298, 2 (λόγοι καὶ προσταξίς). III 90, 6 (παιδεία). II 207, 21 τὰ παράνομα. V 35, 16 (πράξις). III 195, 8 (προστασία). IV 70, 21 (σύνοδοι). IV 195, 6 αἱ κατ' ἐχθρῶν σφαγαί. II 188, 14. 223, 11. V 309, 11 (ὑπεγγήσεις). IV 300, 14 (ψήφοι). IV 157, 11 ψόγοι καὶ κολάσεις ἀμαρτανόν- των. — IV 277, 3 ὅταν ἡ ν. καὶ θεῶ

καταπειθῆς. V 209, 10 ὅσα ... νόμιμα. VI 214, 13 ἀ μέγρι καὶ τήμερον ἐφυλάχθη νόμιμα. — II 197, 14 sqq. VI 24, 10. 184, 1 (τὸ νόμιμον). I 141, 2. II 104, 2. 185, 25. 285, 24. 286, 27. 300, 3. III 106, 10. IV 203, 9. 204, 13. 14. 21. V 37, 17. 85, 8. 133, 6. 241, 13. 259, 3. 336, 12. VI 129, 18. 184, 6. 185, 13. 24. 203, 2. 221, 11. 222, 25. 223, 12 (τὰ νόμιμα). I 207, 15 cf. IV 67, 21. 70, 16. 110, 10 (ἐξῆ καὶ νόμιμα). V 25, 14 (εἰς διάκρισιν) νο- μίμων καὶ παρανόμων. V 219, 9 νόμιμα καὶ δίκαια. V 108, 4 καλοῖς ἐνασκούμενοι νομίμοις. VI 221, 20 νόμιμα παρ' ἐτέ- ροις ἑτέρα. VI 200, 6 περὶ νομίμων ἀκα- θαιρέτων φυλακῆς
 νόμισμα. VI 157, 10 παμπληθεῖς θησαυ- ροὺς χρημάτων, ... τὸν μὲν ὡς ὕλην, τὸν δὲ ὡς ν. III 41, 13 ἐπιστήμων γε μὴν καὶ ἀσκήμων ὥσπερ νομισμάτων, οὕτως καὶ πραγμάτων ὄντων ἐν τῇ φύσει πολλῶν. II 250, 1 τὸ παράσημον καὶ παρακεκομμένον ἐν νομίσματι. V 267, 11 ἐν τοῖς νομίμασι τὸ παράσημον. V 26, 13 τό γε ν. καθ' αὐτὸ οὐκ ἔνοχον. V 93, 13 δραχμὰς διακοσίας νομίσματος ὀλαργύρου. — I 134, 15 νομίσματος δοκί- μου τρόπον. II 219, 17 τῆς ἀρετῆς. III 273, 14 οἱ τὸ τῆς ψυχῆς ν., παιδείαν, ... ἀναλίσκουσιν. II 137, 12 (ψυχῇ) τοῦ θεοῦ καὶ ἀσπάτου πνεύματος ἐκείνου δόκιμον ν. I 150, 1 τοὺς οὖν ἀσκητὰς ὥσπερ ν. δοκιμάζει ὁ ὁρθὸς λόγος. III 186, 2 cf. 192, 16. V 60, 21. 78, 21. 160, 21. 199, 11. 219, 12. 371, 23. VI 57, 8 (παρακρίπτειν τὸ ν.). I 257, 3 παρακεκομμένον καὶ κιβ- δήλου νομίσματος. III 288, 16 ἀνθρω- πείου παράκομμα νομίσματος. VI 175, 25 τὸ ν. παράκομμα καὶ θεοῦ μορφῇ γίνεται. II 54, 20 τὸ ἀρίστον ἐκιβδήλευσαν ν. II 19, 14 μὴ κιβδήλειεν τὸ ἀρετῆς ν. II 21, 8 περὶ τοῦ ... τὸ ἀρχαῖον ν. κιβδη- λεύοντος. III 105, 17 νομίσματος κε- κιβδήλευμένον τὸν τρόπον. I 174, 8 cf. III 114, 9 κιβδήλον ν. I 292, 24 μετά- πλαττε καὶ μεταχάραττε τὸ θεῖον ν. II 276, 3 μεταχάραττεται τὸ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας ν. III 177, 29 μετεχάραθη καὶ τὸ τοῦ λεχθέντος ν. II 79, 4 τοὺς τὸ θεῖον ἐν ἑαυτοῖς ν. ... διαφθερόντας.
 νομοθεσία. V 348, 2 cf. IV 200, 14 (coni. βυσιλία, προφητεία, ἀρχιερωσύνη). IV 2, 11 ἀγράφῃ τῇ νομοθεσίᾳ ... ἐχρήσαντο οἱ πρῶτοι. VI 16, 3 ὁ Ζήνων ἀρυσσάσθαι τὸν λόγον ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας. I 134, 22. 191, 19. 276, 18. 298, 3. II 95, 9. 156, 25. 170, 4. 216, 20. 230, 5. 257, 10. 271, 8. 303, 28. III 96, 17. 123, 8. 149. 13. 255, 12. IV 206, 1.

207, 6. 209, 3. 210, 19. 212, 3. 268, 8. 287, 7. 303, 9. V 77, 4. 111, 12. 219, 2. 225, 16. 239, 4. 270, 8. 272, 7. 294, 12. 301, 6. VI 67, 3 (Mosis legis latio int.). V 125, 22 τὴν νομοθεσίαν τρόπον τινὰ διδασκαλίαν ἱερωσύνης εἶναι. IV 67, 12 τὰ πλεῖστα τῆς νομοθεσίας ἀλληγορεῖται.
 νομοθετεῖν. IV 202, 13 ὅτι ζῆλος εἰσέρχεται τοῦ ν. IV 270, 23 ἕξω πόλεων ἐβουλήθη ν. V 271, 7 βούλεται γὰρ ... τὰ οἰκία καὶ συνφῶς ἀλλήλοις ... ν. III 126, 6. V 29, 17. 57, 5. 13. 217, 22. 233, 1. 260, 16. 297, 13. 301, 14. 303, 5 (Μωυσῆς) νομοθετεῖ. III 150, 15 Μωυσῆς ... νομοθετῶν. I 144, 11. II 32, 7 θεοῦ νομοθετοῦντος. II 181, 24 παιδείαν μέσσην ... νομοθετοῦσαν. II 70, 9 τῇ ἀρίστα νομοθετήσονται τέλος ἐν οὐκ προκείμεναι. II 118, 23 κηρύγματα καὶ ἄλλα τινὰ νομοθετήσαι. V 34, 16 τὴν εἰσφορὰν νομοθετήσαι στοχασόμενος. V 212, 4 ἀνάλογον καὶ τὴν ἐκτίσιν ἐνομοθέτησε. V 288, 3 ἀ δὲ περὶ ἐκάστων ἐνομοθέτησε. V 57, 16 cf. 39, 9. 112, 15. 295, 11 (Μωυσῆς) νομοθέτησας.
 νομοθετεῖσθαι. V 242, 16 τοῦτο ... νομοθετεῖται. III 133, 2 ἄνισος γὰρ ἡ τιμωρία ... νομοθετεῖται. V 72, 9 ἀ ... πρὸς εὐσέβειαν νομοθετεῖται. V 188, 20 ἐξῆς δὲ καὶ περὶ οἰκετῶν νομοθετεῖται. IV 247, 18 cf. V 94, 4. 114, 19. 115, 7. 172, 5 νομοθετεῖται τάδε. IV 303, 16 ὅσα περὶ χειροκμητῶν ἐνομοθετεῖτο. III 239, 17 ἵνα ... ὑπακούῃ τῶν νομοθετουμένων. IV 245, 5 τέτταρες εἰσι τύποι ... νομοθετηθέντες. I 270, 14. II 286, 9. V 48, 5. 95, 13. 294, 1 τὰ ... νομοθετηθέντα. V 145, 3 κακείνο νενομοθετησθαι δοκεῖ. IV 251, 8 ὅσα περὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐβδόμης νενομοθέτηται. V 21, 18 περὶ ἐσθῆτος ... νενομοθέτηται.
 νομοθέτημα. III 6, 12 n.
 νομοθέτης. I 1, 1 cf. II 161, 17. IV 211, 9 τῶν ἄλλων νομοθετῶν οἱ μὲν ..., Μωυσῆς δέ. IV 119, 9 ὑπὸ τῶν κατὰ πόλεις νομοθετῶν. V 223, 1 cf. 236, 11 τῶν παρ' Ἑλληνιστῶν νομοθετῶν μεταγράφαντες. I 36, 9 Σόλων. V 155, 20 cf. 231, 21 ὁ δὲ Λακεδαιμονίων ν. I 255, 1 sq. ν. γὰρ καὶ πηγὴ νόμων αὐτός (sc. ὁ θεός), ἀφ' οὗ πάντες οἱ κατὰ μέρος νομοθεταί. III 124, 10. 131, 14. IV 211, 6 (θεός). V 195, 22 οἱ τῶν δικαίων ὅροι καὶ κανόνες, αὐτοὶ οἱ νομοθεταί. VI 177, 18 τοὺς (νόμους) τῶν ἐκασταγοῦ νομοθετῶν ὡς κενὰς ῥῆσεις ἔλυνεν (Γάιος). V 308, 12 cf. 146, 5 ἔνιοι τῶν νομοθετῶν. IV 4, 20 πολλὰ μὲν οὖν οἱ νομοθεταί ... πραγματεύονται. IV 15, 15 μάρτυρες δὲ

οἱ νομοθεταί. IV 307, 6 ὡς ἔθος νομοθεταί. V 3, 4 ἔδοξε τοῖς νομοθεταί. V 146, 20 ὃ γενναῖοι νομοθεταί. V 197, 7 ὃ σεμνοὶ νομοθεταί. II 224, 15 νομοθετῶν δὲ οὐδεὶς. IV 201, 2 sqq. 268, 18 (Μωυσῆς), conl. βασιλεὺς, ἀρχιερεὺς, προφῆτης. — ὁ ν. int. Moses passim.
 νομοθετικός. I 255, 1. 14. II 187, 17. 20. IV 199, 17 cf. III 99, 2. 7. 109, 17. IV 216, 2 (δύναμις). IV 202, 5. 10. 244, 2 sq. (ἐξίς). V 336, 4 (ἰδέα). V 336, 11 (μέρος).
 νόμος. IV 94, 15.
 νόμος. V 348, 11 ν. δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἕτερον ἢ λόγος προστατῶν ἀ γρὴ καὶ ἀπαγορεύων ἀ μὴ γρῆ. VI 156, 20 sq. ν. γὰρ ἐκ δυοῖν συμπληροῦσθαι πέφυκε, τιμῆς ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν καλᾶσεως. IV 68, 6 τὰ δόξαντα συμφέρειν κοινῇ τοῖς ὁμογνώμοσιν διόλοις ταῦτα νόμους ἐπεφῆμισαν. — II 208, 12 cf. I 278, 8. V 213, 8. 284, 4. VI 180, 19 (νόμοι καὶ ἔθη). II 208, 1 (conl. ἀγωγὰ καὶ ἔθη). V 333, 16 (ὁσυγένεια ἡ) ἐξ ἀλλοκώτων νόμων καὶ ἐκθέσμων ἐθῶν. IV 197, 13 οἰκία μία, ἔθη τὰ αὐτά, κοινωνία νόμων. I 119, 28 νόμους καὶ ἔθη καὶ πολιτικά ... ἔθετο μόνος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. II 207, 16 ἔθη πάτρια καὶ παλαιοὶ νόμοι. III 271, 24 (conl. πόλεις, ἔθη πάτρια). IV 127, 10 cf. VI 130, 1 νόμους δὲ παραβαίνουσι ..., ἔθη δὲ πάτρια ... κινούσιν. V 360, 8 μήτε τῶν νόμων μήτε τῶν πατρίων ἐθῶν αἰδῶ ποιούμενος. III 174, 26 ἔθη νόμων ... προτιμᾷ. VI 83, 6 τοῖς μὲν δὴ φθιρομένοις ἅπασιν ν. ἀναγέγραπται καὶ θεσμός οὗτος. VI 2, 1 νόμον αὐτό (sc. τὸ τῶν Πυθαγορείων πρόσταγμα) μᾶλλον δὲ θεσμὸν ἰσούμενον χρησμοῦ ὑπετόπησαν. II 185, 21 φυλάσσειν νόμους πατέρος καὶ μὴ ἀπωθεῖσθαι θεσμούς μητρός. V 263, 17 πάντα ισότης ... εὐ διετάξατο νόμοις καὶ θεσμοῖς ἀκινήτους. I 130, 10. II 11, 25. III 48, 22 (opp. ἀνομία). V 67, 17 οὔτε ν. ἀνομίαν παραδέχεται. VI 161, 11 νόμων γὰρ ἐν ἀνομίαις ... ἐμείνῃτο. V 326, 16 οὐδὲ γὰρ οἱ νόμοι τοῖς παρανομοῦσιν (ἄφελος). V 14, 5 τὰ πάντα γεγενῆσθαι ... κατηγοροῦς, μάρτυρας, νόμους, δῆμον. III 290, 29 πρεσβυτέρων, ἀργόντων, νόμων (τοῦτό ἐστι τὸ ἔθος). I 290, 18 sqq. ὅταν ἀπολειφθῇ πόλις πρὸς ἀρχόντων ἢ νόμων. II 11, 19 πᾶσα πόλις ἐξ οἰκοδομημάτων καὶ οἰκητῶν καὶ νόμων συνέστηκε. II 40, 3 πόλεις προστασίαν, βεβαίωσιν νόμων, φυλακὴν ἐθῶν (καταλύσεις). II 46, 5. 249, 29. III 283, 2 (ν. καὶ δίκη). I 15, 6. II 106, 1. 216, 15. V 4, 6 κατὰ νόμον καὶ δίκην.

I 274, 5 δικαιωμάτων καὶ νόμων ἔρημνεύς. V 169, 8 νόμου βίαν ... προτιμότεραν θέμενος. III 219, 27 παρινέσεις ἱεράς ὥσπερ νόμους ἀκινήτους τιθέντες. — IV 4, 10 οἱ πανταχοῦ νόμοι. IV 154, 3 νόμῳ τῶν κεκρατηκότων. IV 128, 8 ὡς πολέμου νόμῳ. IV 182, 4 ν. ὁ πρεσβευτικός. — VI 13, 12, 15 αἱ δὲ νόμοις ἐπιμεληταῖς χρώμεναι (πόλεις) καὶ προσταταῖς εἰσὶν ἐλεύθεραι. I 167, 17 ν. ἡμῶν ἔστω ἐκάστῳ τὸ δοκοῦν ἀρετῇ. IV 203, 14 ὅβρις δ' ἀντίπαλον νόμῳ. II 197, 21 νόμου δὲ καὶ παιδείας ἴδιον. II 166, 8 νόμων καὶ παιδείας ὀρθῆς βέβημασι (καθηράμενοι). V 104, 21 ἐν ἀρεταῖς ἡ πολιτεία καὶ νόμοις, οἱ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἰσηγούνται. II 255, 19 παρὰ τοῖς ἄριστα πολιτευομένοις ἀναγγελλοῦνται ν. ἀκοῇ μὴ μαρτυρεῖν. V 16, 6 τὸν ἐγγράφομενον τῇ κατὰ τοὺς νόμους πολιτείᾳ. IV 271, 18 τότε ζητεῖν νόμους, οἷς πολιτεύονται. VI 177, 14 μετὰ νόμον ἄρχειν. IV 74, 21 ἱατροῖς ... εὐόκασιν ἐν ὅμῳ νόμοι καὶ οἱ κατὰ νόμους ἄρχοντες. VI 206, 6 ἔρως μὲν τῆς πατρίδος, τῶν δὲ οἰκείων νόμων ἀποδοχή. VI 177, 15 (Γάιος) νόμον γὰρ ἡγούμενος ἑαυτοῦ. III 178, 11 τὸ μὲν νόμους μεταγράφειν ἐπ' ὠφέλειαν τῶν ἐντεταγμένων ψηλαφῶντός ἐστι. III 161, 20 ἀν τὸν χειροποιήτους καὶ ἐκουσίους ἅπαντας νόμους ἐκφύγῃς. VI 72, 7 τὰ δὲ τῶν ὑπηκόων παρ' ἡγεμόνος τε καὶ ἐπιστάτου ν. φιλοπνευστεῖν. VI 147, 26 ὕπερ τοῦ μὴ παραβιβασθῆναι τὸν ἐπὶ τοῖς οὕτως ἐαλωκόσι τεθέντα νόμον. VI 210, 19 οὐκ ἔστιν ἀτιμία νόμων ἀρχαίων αὐτοκράτορος τιμῇ. VI 214, 10 παρακλητεύουσι τοὺς νόμους αὐτοκράτορες πρὸς αὐτοκράτορα. I 198, 8 τῷ δεσπότῃ ν. ὅταν θέλῃ τὰ ἑαυτοῦ κομίζεισθαι. III 267, 20 ὅσα οἱ ἐντροφῶντες <τοῖς καθεστ> ὡς νόμοις προσεξέδρον. I 86, 6 νόμων προσταταῖς καὶ ἀπαγορεύσεις. IV 201, 5 πρόσταξις δὲ τῶν πρακτέων καὶ ἀπαγορεύσεις τῶν οὐ πρακτέων ἴδιον νόμου.

1. *leges gentium*: IV 124, 13 cf. VI 51, 15. 128, 23 κατ' Αἴγυπτον. II 308, 20 ὅλη ... Αἰγύπτῳ καὶ νόμους ἀναγράφει (Ἰωσήφ). VI 32, 18 Λυκούργου. VI 160, 23 τῶν Ῥωμαίων. IV 204, 17 Σκυθῶν. VI 14, 1 Σόλωνος καὶ Λυκούργου. V 221, 11 (οἱ) τοῖς ἄλλοις νόμοις (χρώμενοι). II 118, 18 νόμους τοὺς καθ' ὕβριστην καὶ τιμωρίας τὰς ἐπὶ ταῖς αἰκίαις ἔθεσαν.

2. νόμος ἄγραφος, ν. θεοῦ, φύσεως et sim.: IV 2, 23 (ἄγραφος). III 67, 3 γεγραμμένοι καὶ ἄγραφοι. IV 269, 5. V 242, 18. 24. 326, 16 (νόμοι

ἄγραφοι). IV 60, 17 *coni.* θεσμός ἄγραφος (π. περὶ νόμων ἀγράφων). VI 176, 18 ὑπὸ ... τῶν ἱερῶν νόμων καὶ ἐτι τῶν ἀγράφων ἐθῶν. IV 201, 6 εἶναι τὸν μὲν βασιλέα νόμον ἐμφυχον. IV 159, 8 ν. ἐμφυχός τε καὶ λογικός. IV 2, 7 sqq. οἱ γὰρ ἐμφυχοὶ καὶ λογικοὶ νόμοι ἄνδρες ἐκείνοι. V 285, 12 ἵνα τοῖς ἔπειτα γένηται κανὼν καὶ ν. ἅπασιν ἡγεμόσι. — I 159, 6 γνώμη βουλὴ ν. πράξις ἡγεμονία (θεός ἐστιν). V 245, 9 πολιτεία μία καὶ ν. ὁ αὐτός καὶ εἰς θεός. I 255, 2 νομοθέτης γὰρ καὶ πηγὴ νόμων αὐτός (sc. ὁ θεός). V 67, 18 ὁ δὲ θεός καὶ νόμον ἐστὶ παράδειγμα ἀρχέτυπον. I 20, 7 θεσμοὶ καὶ νόμοις, οὓς ὥρισεν ὁ θεός ἀκινήτους ἐν τῷ παντί. IV 272, 16 cf. V 133, 5 τῶν νόμων οὐς μὲν αὐτός ὁ θεός ... θεσπίζειν ἡξίωσεν, οὓς δὲ διὰ προφήτου Μωυσέως. I 158, 23 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσὶν ὅμοιοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοί. IV 271, 24 μὴ ἐνρήματα ἀνθρώπου τοὺς νόμους ἀλλὰ θεοῦ χρησμούς σαφειστάτους. IV 272, 7 λόγια θεοῦ ... εἶναι τοὺς νόμους. I 261, 12 ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ, νόμους δὲ ἀνθρώπων θεοφιλῶν. I 231, 14 (ὁ θεός) οὐκ ἐπὶ πάντων χρῆται τῷ νόμῳ. V 238, 25 εὐαρεστεῖται γὰρ τις θεῷ, κόσμῳ, φύσει, νόμοις. I 137, 11 ὅρον γὰρ ἔθηκε καὶ νόμον ὁ θεός τὴν ἀρετὴν τῇ ψυχῇ. I 195, 21 αἱ (δυνάμεις θεοῦ) δὲ νόμους ἀπ' οὐρανοῦ καὶ θεσμούς ἐπιφερόμεναι. I 149, 26. IV 60, 11. V 189, 3 (θεῖος). IV 98, 12 ἡ θεός ἢ λόγος ἢ ν. θεῖος. IV 203, 7. V 125, 16 (νόμοι θεοῖ). — I 4, 5. 60, 8. II 41, 6. 101, 8. 108, 20. 159, 21. 220, 27. IV 31, 4. 55, 8. 202, 2. 257, 20. V 158, 19. 203, 11. 257, 3. 345, 17. 361, 2. VI 9, 7 ν. φύσεως. II 177, 25. 179, 5. III 286, 25. IV 211, 6. 219, 11. 298, 18. V 37, 21. 49, 4. 74, 6. 181, 17. VI 11, 8. 61, 16. 91, 8 (νόμοι) φύσεως. V 88, 18 νόμοι δὲ καὶ θεσμοὶ τί ἔτερον ἢ φύσεως ἱεροὶ λόγοι; IV 271, 12 νόμοι καὶ λόγοι θεοῖ. II 197, 15 νόμον ἀθάνατον ἐν τῇ τοῦ παντός ἐσθηλιτεῖσθαι φύσει. IV 67, 17 ὁ κόσμος ... κατὰ γρητὰ πολιτεία καὶ νόμῳ ἐνὶ. II 304, 26 αὐτοκράτορι νόμῳ καὶ δίκῃ τὸν κόσμον ἡνωσέ. V 116, 2 ἀνάγκης νόμῳ. — I 50, 12 cf. IV 68, 8. VI 18, 13 ὁ τῆς φύσεως ὀρθός λόγος, ὃς κυριωτέρα ἰδέσθαι προσονομάζεται θεσμός, ν. θεῖος ὢν. VI 14, 8 τὸν ὀρθὸν λόγον ὃς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ πηγὴ νόμοις. VI 13, 15 cf. II 197, 19 ν. δὲ ἀψευδῆς ὁ ὀρθός λόγος. II 185, 2 οὓς ὁ πατήρ, ὁ ὀρθός λόγος, ἔθηκε

κεν. I 254, 10 ἵν' οἱ μὲν ἀτελεῖς νόμον ἔχωσι τὸν ἱερὸν λόγον. II 293, 13. 16 λόγος μὲν ἐστὶ θεῖος ὁ ν. III 294, 17 ὁ πρεσβύτερος ν. ἐοικ. λόγος τῶν ὄντων. I 42, 3 λόγοι δ' ἐξίσιν ἀθανάτου ψυχῆς ἀθάνατοι νόμοι.

3. sensu metaph.: I 18, 3 νόμοις τοῖς μουσικῆς τελεαῖς. VI 14, 11 ὁ μουσικός ν., ὁ γραμματικός, ὁ γεωμετρικός. VI 14, 19 ὁ κατὰ μουσικὴν ν., ὁ κατὰ γραμματικὴν, ὁ τεχνικός. V 132, 14 κατὰ νόμους τῆς οἰκονομικῆς ἀρετῆς. III 182, 6 ἀρετὴ καὶ νόμους ὁρίστους εἰσηγήσατο. III 302, 3 (ἐπιστήμη) ἡ ν. τὰς τῶν φιλοθεαρόνων ἀρεὴν λογικὰς ἐν ψυχαῖς ἀρούρας. III 226, 20 cf. IV 16, 20 ἐπόμενοι τοῖς ἀλληγορίας νόμοις. V 230, 20 τοῖς σωφροσύνης νόμοις πειθαρχεῖν. VI 15, 1 ὁ βωτικὸς ν. VI 14, 13 ὁ ἐν τῷ βίῳ ν. I 122, 17 πόλις γὰρ ἐστὶ καὶ αὕτη (sc. ἡ ψυχὴ) τοῦ ζῴου νόμους διδοῦσα καὶ ἔθῃ. I 156, 15 τῶν ἐν σαυτῷ δεσποτῶν, οἷς ν. ἐστὶ μηδὲνα ἐλευθέρων ποιεῖν.

4. Iudaeorum lex et leges: II 177, 21 Μωσῆς ... τοὺς ἱερωτάτους νόμους ἀναδιδάσκοντας. V 280, 1 ὁ προφήτης τῶν νόμων. V 111, 9 ὁ τοὺς νόμους ἡρῶν προφητεύσας. V 328, 9 ὁ τοὺς νόμους διαταξάμενος. IV 207, 10 ἐλέσθαι τοὺς τὸν νόμον διερμηνεύοντας. IV 207, 20 θεσπισθέντας νόμους χρησμοῖς διερμηνεύειν. V 211, 12 οἱ μὲν φύλακες τῶν νόμων. II 59, 23 μὴ νόμων φυλακῆς ... ἐπιστρέφόμενοι. V 114, 11 (οἱ) τῶν νόμων (ικεταὶ καὶ πρόσφυγε). V 79, 11 cf. 67, 21. III 38, 22 αἱ ἱερὰ τοῦ νόμου στήλαι. IV 223, 11 cf. III 132, 3 ἡ μὲν κιβωτὸς ἀγγεῖον νόμων ἐστίν. IV 206, 4 τὸ παλαιὸν ἐγράφον οἱ νόμοι γλῶσση χαλδαϊκῇ. IV 211, 13 διὰ τῆς τῶν νόμων θέσεως. IV 269, 11 ἐν ἐρήμῳ βαθεῖα τοὺς νόμους ἐτίθει. IV 119, 6 τῶν μὲν γὰρ νόμων τὸ κλέος. V 105, 18 cf. 32, 1. 118, 22 131, 14 (ἡ) ἀπὸ τῶν νόμων (φιλανθρωπία). V 309, 8 sqq. τοὺς δὲ νόμους ὡς ἀμύκτα καὶ ἀκοινώνητα παραγγέλλοντας αἰτιάσθωσαν. IV 206, 10 οἱ νόμοι παρὰ τῷ ἡμίσει τμήματι τοῦ γένους ἀνθρώπων ἐξετασθήσονται. V 250, 11 τῷ (Ιουδαίῳ ἔθνει) δ' ἡμιστά τις συναγωνίζεται νόμοις ἐξαιρέτοις γρωμῆν. V 155, 6 ὁ ἡμέτερος ν. V 183, 19. 184, 3. 257, 4 ὁ ἱερὸς ν. III 178, 14. IV 1, 4. 119, 4. 270, 24. 277, 17. V 158, 3. 163, 2. 246, 5. 20. 248, 17. 323, 5. 293, 1. 361, 19. 363, 18. 368, 13. 374, 5. VI 47, 6. 142, 15 (ἱεροὶ νόμοι). V 132, 19 καθ' ὃν χρόνον τὰ λόγια τῶν νόμων ἐθεσπίζετο.

VI 52, 17 νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν. VI 194, 25 θεόχρηστα γὰρ λόγια τοὺς νόμους εἶναι. V 145, 26 πέντε κεφάλαια νόμων. V 185, 9 cf. 239, 1 τὰ γένη τῶν ἐν εἶδει νόμων. V 1, 8 cf. IV 275, 20. 303, 9. 307, 4 τὰ μὲν γένη τῶν ἐν εἶδει νόμων, οἱ προσγορευόμενοι δέκα λόγοι. III 38, 22 αἱ στήλαι τῶν γενικῶν δέκα νόμων. IV 272, 20. 307, 1 cf. 2, 1. V 3, 15 (οἱ ἐν μέρει νόμοι). I 57, 1 cf. III 96, 18 ἐν τοῖς κατὰ μέρος νόμοις. IV 305, 24 cf. 307, 1. V 152, 4 (οἱ ἐν εἶδει νόμοι). — I 1, 11 τοὺ κόσμου τῷ νόμῳ καὶ τοῦ νόμου τῷ κόσμῳ συνάδοντες. IV 212, 6 τοὺς νόμους ἐμφερεστάτην εἰκόνα τῆς τοῦ κόσμου πολιτείας ... εἶναι. IV 208, 19 cf. 1, 6. 2, 8 κοσμοποία γὰρ ἡ τῶν νόμων ἐστὶν ἀρχή. — VI 184, 23 συνάγεσθαι πρὸς τὰς τῶν νόμων ὑψηλῆς. IV 272, 15 ἐξῆς αὐτοὺς ἀκριβῶς τοὺς νόμους. V 199, 20 τὰ πλείστα τῶν ἐν τοῖς νόμοις ὑπολαμβάνόντων εἶναι σύμβολα. II 285, 25 cf. 286, 20 (ῥητοὶ) σύμβολα νοητῶν πραγμάτων. II 126, 20 τὸ ... τοῦ νόμου ῥητὸν opp. ἀλληγοροῦντες φήσομεν. II 222, 8 τὰς ῥητάς καὶ προγείρους ἀποδόσεις ἐν τοῖς νόμοις opp. τὴν ἐγκειμένην ἀπόδοσιν. I 165, 21 τοῖς γὰρ τὰ ῥήματα τοῦ νόμου πραγματευομένους πρὸ ἀλληγορίας. IV 203, 4 ἀπεικονίσματα καὶ μιμήματα, ἃ καὶ οἱ δηλωθέντες νόμοι. — IV 269, 7 τῶν ἀναγραφέντων νόμων τὰς ἰδέας ἀκριβῶς. II 250, 19 τὴν πενίας καὶ ἀδοξίας αἰτίαν δικαιοσύνην τιθεμένους ἐκποδῶν γράφωμεν νόμους. V 106, 3 ἀναγράφει νόμον ἡμερότητος ... μεστόν. V 86, 3 ἀναγράφεται τις ἐν τοῖς νόμοις τῶν ἀρχηγῶν. V 122, 19 πρῶτος ἀναγράφεται μὴν ἐν τοῖς νόμοις. II 232, 19 ἐκ τῆς φανεράς τῶν νόμων γραφῆς. — II 161, 8 προστάξεις καὶ ὑψηλῆς νόμων. II 68, 15 ἐν ταῖς προστάξεσι καὶ ἀπαγορεύσεσι νόμων, οἱ δὴ κυρίως εἰσὶ νόμοι. IV 272, 11 (νόμοι καὶ διατάγματα). V 354, 14 cf. 106, 13 τὰ τῶν νόμων παραγγέλματα. III 91, 4. IV 252, 14. V 19, 7. 120, 21. 136, 3 νόμου προστάζει. II 196, 17 κατὰ πρόσταξιν νόμου. VI 3, 2 νόμων προστάξεις. III 251, 6 τὰς νόμῳ προστεταγμένας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. II 219, 19 ἐνὶ μέντοι νόμῳ διατάγματα. — I 1, 8 προτιπώσαι τὰς διανοίας τῶν χρησομένων τοῖς νόμοις. I 25, 26 οἱ τοῖς νόμοις ἐπὶ πλεόν ἐμβαθύναντες. I 293, 14 μηδεὶς ... ἀνεξετάστως τῷ νόμῳ τὴν ἰδίαν εὐθῆθειαν προσαρτάτω. II 17, 24 διδασκάλῳ τῷ νόμῳ χρώμενος. II 20, 13 ὁ δὲ γε ν.

τοσοῦτον δεῖ κατὰ ἀγαθῶν ἐπιτρέπειν ἀντικαταλλάττεσθαι. II 72, 8 τὰς γὰρ διὰ τῶν νόμων εἰς εὐσέβειαν ... παρακλεῦσεις. II 229, 20 ψόγον καὶ κατηγορίαν αἰεὶ τῶν νόμων μελετῶντες. II 303, 2 οὐδένα ... τῶν ἐντετυχηκότων τοὺς νόμους ἀγορεύειν εἰκός. III 106, 12 τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ ἀψευδέστατος ν. III 189, 14 πολλὰ δ' ἂν τις ... εὔροι πρὸς ἔπαινον τοῦ λεγθέντος ἀριθμοῦ τοῖς νόμοις ἐμφορούμενα. IV 104, 11 χαλεπὸν ... παλαιούς νόμους παριδεῖν. IV 203, 12 τρυφῇ ... καθεῖλε νόμους. IV 204, 8 πεφυλάχθαι τοὺς νόμους ἐν βεβαίῳ. IV 208, 11 μόνῃ τῇ ψυχῇ πρὸς μόνους ὁμιλῆσαι τοὺς νόμους. IV 210, 2 οἱ νόμοι ζηλωτοὶ καὶ περιμάρητοι πᾶσιν ... ἐπιδείκνυνται. IV 210, 9 εὐτυχία γὰρ τοῦ ἔθνους οἱ νόμοι συναναλαμβάναντες. IV 212, 2 κατὰ τὴν ἀσίαν τῶν νόμων. IV 247, 17 καινοὺς νόμους εἰς ἀνακοπὴν ἁμαρτημάτων ἐπιζητοῦσιν. IV 254, 10 χρησθῶσαν ὥς ἐκεῖνοι νόμῳ καὶ τρόπῳ τῷ παραπλήσιῳ. IV 279, 21 τοὺς νόμους αὐτοὺς ἀστράτας ἔχοντες ἐν ψυχῇ φωσφοροῦντας. IV 291, 19 συνῆταζόντων τῶν νόμων. IV 299, 12 ἐπικυρότεροι τῶν νόμων. IV 304, 22 ἐμφέρονται δὲ καὶ ἄλλοι νόμοι πάννυ καλῶς τεθέντες. IV 306, 16 ἐφ' οἷς ἅπασιν νόμοι προσήκοντες ἐτέθησαν. V 38, 18 ἄπερ ἐκ τῶν νόμων διὰ τὴν σεμνότητά τῆς ἱερωσύνης εἶχον. V 49, 13 ἀ παρὰ σοφία καὶ νόμοις ... τετίμηται. V 63, 11 οὐ γὰρ ὑπὲρ ἀλόγων ὁ ν. V 75, 23 ἐντραφέντες νόμοις ἐπὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἀλείφουσι. V 111, 23 ἐρασθήναι τῶν νόμων. V 125, 24 τὸν βιούοντα κατὰ τοὺς νόμους εὐθὺς ἱερέα ... νομῶσθαι. V 148, 2 ζηλωταὶ νόμων. V 160, 20 νόμῳ πειθαρχοῦντας. V 190, 14 τοὺς νόμους κυρίου ποιῶν τῆς τιμωρίας. V 201, 6 καταλύντων νόμους ἐστίν. οὐ βεβαίουντων. V 211, 17 τοὺς νόμους τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐν ὑστέρῳ θείς. V 214, 16 ἐπιεικοὺς καὶ σφόδρα συγκνώμονας τυχῶν τοῦ νόμου. V 226, 17 τοιαῦτα τοῖς νόμοις ἀγάλματα συνύφραται. V 247, 14 ἄργοντος ... ἐμμελετώντος αἰεὶ τοῖς νόμοις. V 271, 1 τοσαύτη δὲ τίς ἐστὶ τῷ νόμῳ σπουδὴ καὶ φιλοτιμία. V 337, 18 μὴ ψεύσαντες ... τοὺς ἀλείπτας νόμους. V 353, 8 παρασπονδουμένων τῶν νόμων. V 361, 10 ὠκύμορος ... οὐδεὶς ἂν γένοιτο τῶν κοσμουμένων τοῖς νόμοις. V 365, 13 τῶν ἀνδρώπων ... τοὺς νόμους ἔργοις ἐπιτελούντων. V 372, 12 οἱ δ' ἄλλοι τοῦτον παρακαλυφόμενοι τὸν νόμον. VI 138, 9 τιμὰς γάρ, ὅσας οἶδ' ἂν ἦν καὶ ἐπέτρεπον οἱ νόμοι. VI 191, 9

ζῶη γὰρ τίς ἐστὶν ὁ ὑπὲρ σολακῆς νόμον εὐκλεέστατος θάνατος. VI 191, 25 οἱ νόμοι ... ἐλπίδας ἀγαθὰς δημιουργοῦσιν. VI 194, 12 προεληφώς οὐκ ἀνεξομένους, ἀλλ' ὑπερασπιούντας τοῦ νόμου. VI 199, 13 τῆς πρὸς τοὺς καθωσιωμένους νόμους ἀποδοχῆς. VI 23, 13 ἀλείπται χρώμενοι τοῖς πατρίσι νόμοις.

4. ὁ νόμος φησὶ, λέγει. προστάττει etc.: II 40, 15. 57, 5. 91, 1. 121, 9. 259, 19. 288, 30. III 141, 11. V 73, 20. 84, 5. 171, 9. 223, 6. 239, 24. 259, 3 (φησὶν). — V 320, 1 ὁ ν. ... οὐκ ἤγαγεν. V 96, 3. 12 ἀναγράφει. III 100, 9 ν. δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγράφη. V 14, 6 ἀναγράφεται τις ἐν τοῖς νόμοις. II 83, 9 νόμον ἀναγράφει. V 251, 3 ἀπαγορεύει. V 131, 6 τοῦ νόμου ... ἀπειπόντος. V 87, 11 ἀπείρηκε. III 107, 15 νόμῳ δὲ ἀπείρηται. II 282, 1 ἀπελήλακε. V 32, 11. 47, 19. 114, 10. 20 ἀπένειμα. V 133, 20. 165, 2 ἀπέφηνεν. V 29, 12. 62, 14. 187, 3 βούλεται. II 19, 13 δεδήλωκεν. V 129, 10 ἔδειξεν. V 192, 10 διαγορεύει. II 28, 29 διδάξει. V 296, 6 δίδωσιν. V 103, 18 ἔδωκεν. II 175, 2 νόμῳ διειρηκότος. V 153, 9 διατάξατο. V 72, 6. 113, 9. 198, 7. 200, 15 ἐδικαίωσεν. V 335, 18 τοῦ νόμου δοκιμαζόντος. IV 279, 12 ἐγγυᾶται δὲ μοι τὸν λόγον ὁ ν. V 38, 4 εἶπεν. II 256, 18 ὁ ν. ... εἰπών. V 78, 15 cf. 101, 14 εἰσηγγητὴς ὢν. V 307, 16 ἐλάυνει. V 255, 4 ἐπανατίεται θεοῦ φόβον ὁ ν. V 116, 20 ἐπιμνησθεῖς. V 31, 2 ἐπιτρέπει. V 114, 1. 143, 11 ἐπέτρεψεν. V 121, 8 ἐφῆκεν. V 173, 2 ἐφίησιν. V 167, 17 τοσαύτην δ' ἔχει πρόνοιαν ὁ ν. II 22, 11 καλεῖ. V 117, 14 καλέσας. I 262, 20 παρὸ καὶ ν. καίται. V 222, 10 κελεύει. II 173, 15 νόμῳ κελεύοντος. V 293, 3 κελεύουσιν οἱ νόμοι. I 294, 11. II 77, 24 λέγει. V 76, 22 ὁ ν. λέγων. II 301, 19 λέγεται ... ἐν τοῖς νόμοις. V 66, 7 μαρτυρεῖ. II 26, 25 μάρτυς δ' ὁ ν. V 118, 9 οὐκ ἂν ἐμέλησεν ὁ ν. V 149, 1 μεμνήσκην. II 126, 23. V 27, 21. 221, 9 οἶται. V 35, 1 περιάπτει. V 80, 5 προσαγορεύει. V 80, 11 ὑπὸ τοῦ νόμου προσαγορεύονται. II 296, 13 προσεῖπεν. V 33, 18 προστάττει. V 129, 5. 170, 7 προσέταξεν. V 205, 5 προϋνόησεν. V 119, 21 τετίμηκεν. V 51, 22 ὑπεξείλετο. V 200, 22 ὑψηγητὴς ὁ ἡμέτερος ν. IV 304, 7 τοῦ νόμου χαρισάμενος.

5. singulae leges: V 237, 5 περὶ αἵματος. III 197, 8 ἐπὶ τοῖς ἐκδουμένοις τὰ ἁμαρτήματα. II 259, 27 cf. II 121, 22. 220, 26 ὁ γραφεὶς περὶ (τῶν ἀνδρο-

φόνων). IV 306, 9 οἱ περὶ βιαιῶν, ὕβρεως, αἰχίας, τραυμάτων, πηρώσεως ἀναγκαῖοι νόμοι. V 311, 1 ὅς ... διαγορεύει, βουὸν ἀλοῶντα μὴ φημοῦν. V 312, 7 τὸ δὲ ἐρρωμενέστερον, βουὸν, ἐν ταῖς τελειοτάταις θυσίαις ν. ἱερουργεῖν. V 110, 3 μὴ ἀπορροῦντες ... τῶν ἡμετέρων νόμων, οἱ καὶ τὴν γῆν μεθείσαν φόρων τῶν ἐτησίων ἀνεσιν ... αὐτῇ παρασχόντες. V 308, 13 ἐπὶ ταῖς κατακρίτοις γυναῖξιν. III 224, 14 περὶ τῶν ἐπ' ἐνεχούροις δαναϊζόντων. IV 253, 17 τῆς τῶν διαβατηρίων θυσίας. III 278, 20 περὶ τῆς ἐβδόμης. V 334, 9 κατ' ἐπιδικασίας νόμον. II 295, 30 κατὰ τὸν ἐπ' εὐχαριστίας τεθέντα νόμον. V 235, 17 νόμοις αὐτάς (sc. τῶν ζῶντων ἰδεάς) ὡς ἐνῆν ἀριστα διακρίνας. V 183, 12 τοῦ νόμου μὴ ἐπὶ ταῖς ἡλικίαις ἀλλ' ἐπὶ τῇ γένει παρασπονδομένῃ δυσχεραίνοντος. V 311, 12 ἐπὶ τοῖς <γῆν> ἀροῦσι θέρμασι. III 222, 12 ἀφικτον δὲ καὶ τοῖς ἱερεῦσι νόμον ... τίθησιν. V 21, 1 cf. 28, 19 νόμοι δὲ ἱερῶν εἰσὶν οἷδε. II 173, 23 (περὶ τῶν ἱερουργιῶν). IV 257, 10 περὶ κλήρων διαδοχῆς. I 262, 1 cf. II 82, 20, 155, 6. 225, 6 τῆς ἑλπίρας. IV 191, 9 κατὰ μοιγῶν. V 3, 17 sqq. περὶ μοναργίας. IV 22, 12 ἐπὶ τιμῇ ξένων. I 257, 9. IV 44, 10 ὀλοκαυτωμάτων. III 121, 23 λέγε τὸν νόμον „ἐὰν πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ ...“ II 286, 16 ἐπὶ τῇ περιτομῇ. IV 305, 11 ἐπὶ πρεσβύταις καὶ νέοις. II 14, 10 ψ' ν. ἐστὶν ὡς πρεσβυτάτῳ διπλὰ διόσσεσθαι τὰ πρεσβεῖα. II 295, 10 ν. γὰρ ἐστὶ τὸ τέλος εἶναι κυρίου. III 109, 10 ν. γὰρ ἐστὶ τοιοῦτος „πάσαν γῆραν καὶ ὄρφανόν οὐ κακώσετε“. — I 208, 15 περὶ δὲ τοῦ δόγματος τούτου καὶ νόμον ἀναγράφει. II 307, 8 ἀκούσαι τῶν τῆς βασιλείας δογμάτων καὶ νόμων. V 245, 17 τὴν Ἐπινομήδα ... κεφαλαῖωδῃ τύπον περιέχουσαν ἀπάντων τῶν νόμων. III 225, 6 εἰτ' οὐκ ἀμεινον ἦν γράφαι νόμον, δι' οὗ τούτους ἐρανοῦσι μάλλον κτλ. V 305, 7 τούτων ἀναγνόντες τὸν νόμον. 6. I 41, 8. V 167, 3. 172, 5 νόμῳ. III 86, 24 νόμῳ καὶ γνώμῃ. V 298, 10 μετὰ δὲ ταῦτα ὡς γαιμετῇ νόμῳ συνέρχου. III 269, 24 ἀπειρήται γὰρ νόμῳ. IV 140, 5 τρώπῳ καὶ νόμῳ. — VI 15, 3 ἡ ἐκ νόμου ... ἰσηγορία. I 194, 20. VI 167, 10 κατὰ νόμον. V 341, 1 καθ' ὃν εἰσηγήσατο νόμον. VI 130, 3 ἡ κατὰ νόμων πείρα εὐδοεῖν ἔδοξεν αὐτῷ. V 187, 19 κατὰ τοὺς νόμους. I 281, 15. III 105, 22 μετὰ νόμου. VI 206, 20 μετὰ νόμων εὐσεβεῖν. V 122, 22 παρὰ τῷ νόμῳ. IV 157, 12 σὺν νόμῳ.

νομοφυλακίς. III 164, 6.
 νοσεῖν. V 160, 13 οἱ νόσον θήλειαν ν. ἐθιζόμενοι. VI 111, 3 (ὁ ἄηρ) ν. γὰρ καὶ φθίνειν ... πέφυκεν. V 373, 17 ἀσθενεῖ καὶ νοσεῖ καὶ ... θανατᾷ. I 173, 26 εἴτε (ἡ διάνοια) ὑγιαίνει καὶ καθαρρεῖ εἴτε νοσεῖ. VI 158, 16 διαγγελείσης οὖν τῆς ὅτι νοσεῖ φήμης. III 145, 6 sq. ὁ νοσῶν (opp. ὁ ὑγιαίνων). II 164, 25 οὐδὲν ὅτι μὴ νοσῶν κατασκευάσαντες. I 173, 17 ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ νοσοῦντος. I 251, 6 ἱατρός τοῦ νοσοῦντος ἀντιτεταγμένος τοῖς ἀρρωστέμασι. III 185, 18 οὐδ' ἱατρός ἀκρατεῖ νοσοῦντι. II 285, 18 τὸν νοσοῦντα ὑγιαίνειν ἢ τὸν ὑγιαίνοντα ν. (ὑπολαμβάνειν). VI 25, 5 οἱ τε νοσοῦντες. I 160, 18 νοσοῦντες ἀφροσύνης νόσον. II 82, 24 τὰ νοσοῦντα φθορᾶς τῶν ὑγιαίνοντων ... νομίζουσι. V 78, 20 ἀπὸ τῶν νοσοῦντων τὴν θήλειαν νόσον. III 46, 10 ἐγγὺς εἶναι πολλὰς νοσοῦντων καὶ οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες. I 110, 7 (διαφορά) νοσοῦντων ὑγιαίνοντων. III 196, 24 ὑγιαίνοντων γὰρ καὶ νοσοῦντων (σωμάτων) ἕτερα μὲν γυμνάσματα. V 251, 20 νοσοῦντων ἱατρός. V 273, 2 τοῖς τὰ σώματα νοσοῦσι. I 58, 13 ἐπὶ τέκνοις ... καὶ νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουν. II 204, 21 οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ὑγιαίνουν καὶ νοσοῦσι προσπίπτειν φιλεῖ. V 153, 5 τοὺς ... ἀνίαντον νόσον ψυχῆς νοσοῦντας. II 103, 6 μὴ ἐξ ἀμελείας καὶ βραθυμίας νοσήσαι. III 196, 26 ἵνα μὴ ὅλως νοσήσωσι. IV 11, 11 ὡς ἂν βαρεῖται καὶ θανατώδῃ νόσον νοσήσαντα. VI 133, 27 τοὺς δὲ νοσήσαντας.
 νοσερός. I 275, 3 (ἀκολασία). III 283, 6 τὸ νᾶμα. I 265, 27 (φιλάρετοι) νοσερώτατοι. II 128, 18 (φιλία τῆς ψυχῆς). — III 68, 10 τὰ νοσερά.
 νοσηλεία. VI 25, 5.
 νοσηλεύεσθαι. III 67, 21.
 νόσημα ν. ἀρρώστημα. — II 299, 2. IV 49, 10. V 68, 5. VI 72, 9 (coni. πάθη). II 71, 16 cf. IV 63, 15. V 124, 6. 317, 3 νοσήματα ψυχῆς (coni. πάθη). V 370, 10 τὰ ποδαγρικὰ καὶ ἀρθριτικὰ πάθη καὶ νοσήματα. IV 302, 14 cf. VI 79, 11 τὰ ἐρπηνώδη τῶν νοσημάτων. IV 183, 12 cf. 40, 20 (λοιμικὰ). I 140, 24 (θυμός) ν. χαλεπὸν ψυχῆς. III 306, 6 τὸ παλμῶδες καὶ παφλᾶζον τοῦ νοσήματος. II 15, 27 ν., οἷα ἐκ πονηρᾶς φιλεῖ αἰατῆς ἐπανίστασθαι. VI 97, 13 ὃ γένοιτ' ἂν αἷτιον θεῷ τοσούτῳ διαλύσεως. VI 16, 10 τὰ ποικίλα τῶν νοσημάτων ἱατροῖς ἔθος ποιικιλωτέρας ἰᾶσθαι θεραπεῖαις. I 193, 17 κατατετρωμένοι δὲ τὰς ψυχὰς ἐκ νοσημάτων χαλεπῶν. II 212, 8 ἃ ... μεγάλα

καὶ παντοδαπὰ τίκτειν νοσήματα φιλεῖ.
 III 279, 24 πρὸς νοσημάτων γενέσεις.
 νόσος. 1. corporis: I 223, 13. 232, 29.
 311, 20 σώματος. V 369, 18 σωματικά.
 I 43, 3 βαρεῖαι ... σωμάτων. V 269, 19
 νόσοι γε μὴν σωμάτων ὑγιαίνουσας ψυ-
 χῆς ἥκιστα βλάπτουσιν. VI 152, 23 καθ-
 ἅπερ αἱ ἐν τοῖς σώμασιν ὑποτροπιάζουσαι
 νόσοι. I 280, 17 τὸ γοῦν σῶμα ... νόσῳ
 χρησάμενον. V 255, 13 σῶμα μὲν πάσαις
 ἀλωτὸν νόσους. V 267, 14 νόσων ἰδέαι
 πολύτροποι. — I 187, 3 διὰ τὴν ὥρι-
 σμένην τοῖς πρεσβύταις ἀθεράπευτον νόσον
 γῆρας. II 15, 23 cf. 24, 24. 36, 14.
 125, 16. IV 41, 8. V 267, 2. VI 80, 4.
 81, 11. 95, 19 τὸ γῆρας, ἡ μακρὰ καὶ
 ἀνίατος ν. I 188, 18 νόσοι γὰρ καὶ γῆρας
 καὶ θάνατος ... ἕκαστον ἡμῶν ἐλαύνουσι.
 IV 95, 8 κοινὴ ν. ..., καθάπερ ἦν ἱα-
 τρῶν παῖδες ὀνομάζουσιν ἐρπῆγα. I 283,
 19. V 228, 9 (ἐρπηνώδης). II 10, 25
 (λέπρα). IV 84, 13 sq. τὰ ὡς ἐν νόσῳ
 σωτήρια· ν. δὲ πόλεων καὶ γωρίων ἡ
 βαρυτάτη λιμός. II 234, 6. IV 31, 16.
 151, 16. 177, 8 (λοιμώδης). IV 284, 14
 ὀφθαλμῶν. II 233, 18 conl. πῆρωσις αἰ-
 σθητηρίων. V 2, 3 προσθένς (lege: πό-
 σης). II 224, 13 καταβολὴ πυρετοῦ.
 VI 194, 2 ὥσπερ ἐν ταῖς περιοδικήσιν
 νόσοις. III 252, 27 πολλὰς μὲν ἐμφω-
 λεούσας νόσους εὐρήσεις. VI 182, 19 cf.
 118, 19 ὁ τὰς κοινὰς νόσους Ἑλλήνων καὶ
 βαρβάρων ἱατάμενος. VI 220, 21 ἦν πᾶ-
 σα ἡ οἰκουμένη συνενόησεν. — III 82, 17
 φαρμάκοις γὰρ καὶ χειρουργαῖς καὶ δι-
 αίταις. ἀλλ' οὐ λόγοις, αἱ νόσοι θεραπεύ-
 ονται. II 184, 23 ὥσπερ μεγάλην νόσον
 ... εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἀποτρέπεσθαι.
 I 64, 9 ἐν γε μὴν ταῖς νόσοις κριτικω-
 τάτη ἐβδομάς. II 194, 2 cf. I 197, 23
 ἡ τυχοῦσα νόσου πρόφασις. IV 271, 8
 τὰ τῶν νόσων αἷτια. II 292, 12. V
 20, 4 (ἄκεις). II 285, 19. III 48, 3.
 90, 27 (ν. opp. ὑγεία). VI 84, 16 νόσον
 ἀνθ' ὑγείας. I 152, 18 ἧς (sc. ὑγείας)
 οὐ προηγείται ν. ἐν τοῖς σώμασιν. VI
 175, 4 νόσους μὲν τοὺς ὑγιαίνουσι ...
 ἐπέφερε. III 46, 11 οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες
 ἐνδεξάμενοι τὴν ἐκείνων νόσον. II
 24, 22 ἰσχυρὸς δὲ καὶ εὐτονία σώματος, ἧς
 ἡ τυχοῦσα ν. ἐξέλυσεν. II 197, 11 δια-
 λύσεως ... αἷτια. II 172, 11 (νᾶμα)
 ἀλμυρὸν δὲ νόσου καὶ φθορὰς τοῖς χρη-
 σιμένοις αἷτιον. VI 93, 22 κρυμοὶ ...
 νόσους καὶ φθορὰς ἀπεργάζονται. I
 129, 12 (τῶν φωτῶν τὰ δὲ) νόσων καὶ
 φθορὰς αἷτια. II 215, 7 τὰς ἐξ ἀμέτρου
 πλησμονῆς γινομένας. III 116, 10 τὰς
 σφαλεράς νόσους ἀπέφυγον. I 152, 19

τὴν δὲ γινομένην κατὰ νόσον φυγὴν. IV
 88, 11 ἰσχυρὸς δ' εὐάλωτον νόσοις. I 281, 12
 πολλὰ γὰρ τῶν οὐ τροφίμων ... νόσους
 μετὰ χαλεπῆς ὥδινος ἔτεκε. V 21, 4 μέρους
 ... ἐκ νόσου προσφύοντος. IV 150, 16 ἡ ν.
 ῥάων ἐγένετο. I 102, 15 cf. III 80, 7. V
 340, 10 ὥσπερ ἐκ νόσου ἀναλαμβάνει. V
 321, 9 ἡ τὴν ἐκ νόσου ἀνάληψις. II 71, 8 οὐ
 ῥωσθησμένην τὴν νόσον. II 103, 7 εὐχό-
 μενοι μὴδὲ τὰς ἐξωθεν εἰσθυσίας κατα-
 σκήπτειν νόσους ἐπιγενέσθαι. I 170, 10
 τὸν δὲ πιεσθέντα καὶ ὑποβεβλημένον σφο-
 δρὰ καὶ ἀνιάτῳ νόσῳ. I 132, 14 νόσων
 ἀπαλλαγὴν εὐρήσεσθαι. V 358, 12 μη-
 δὲν νόσῳ πλαζόμενον. V 264, 20 τὸ
 ἀνίσον ... νόσων καὶ κκιῶν αἷτιον.
 V 343, 8 ἐν ταῖς μεγάλαις καὶ ἐπισφαλέσι
 νόσοις. VI 148, 11 καθάπερ ἐν ταῖς νό-
 σοις. VI 80, 16 τὰ ... ζῶα ... νόσῳ
 τελευτῇ. VI 48, 13 (ζῶα) νόσοις ἀλωτὰ
 παντοίαις. VI 158, 8 κατασκήπτει βαρεῖα
 ν. τῷ Γαῖῳ. VI 158, 23 βαρυτέρα νόσον
 χρησάμενα. IV 11, 11 ὡς ἂν βαρεῖαν καὶ
 θανατοδὴν νόσον νοσήσαντα. VI 159, 5
 ὅτε γοῦν ἤρξατο λωφᾶν ἡ ν. VI 158, 15
 ἀσπένεια καὶ ν. γειννώσχα θανάτῳ. V
 326, 10 τὸν ἐκ μακρᾶς καὶ φθινάδος νόσου
 κατεσκελετευμένον. VI 22, 8 ὡς ἀπ' ἀέρος
 φθοροποιῶν νόσον ἐγγινομένην προσ-
 βολὴν ψυχᾶς ἀνίατον. VI 175, 2 τὰς
 ὑπ' ἐτέρων ἐγγινομένας νόσους. IV
 129, 17 τὰς νόσους ... ἐπικουφεῖν. V
 177, 18 sq. θάνατοι γὰρ πολλάκις αἰρετώ-
 τεροι νόσων. V 180, 6 νόσῳ δὲ γρήσε-
 ται καὶ κινήρης γενόμενος. V 157, 13
 ὁ νόσους ἀνιάτους ἀπεργάζεται. V 118, 11
 ἀθεραπεύτῳ νόσῳ κατεσχημένον. V 58, 6
 τὴν θανατοῦσαν νόσον ἀνείς. IV 208, 4
 διὰ νόσους καὶ τελευτάς.
 2. animae: I 72, 11. 121, 6. 187, 9.
 268, 14. II 71, 12. 156, 12. III 75, 18.
 IV 79, 18. V 58, 15. 153, 5. VI 4, 3
 ψυχῆς. II 85, 11 εἴ τινας ἐν αὐτῇ (sc.
 τῇ τῆς ψυχῆς οἰκίᾳ) νόσοι γηγόναν.
 III 100, 23 (ψυγῇ) νόσῳ χωρὶς ἱατροῦ
 (κατεσχημένη). V 42, 18 (ἡ γεύσις) νόσους
 σώματι καὶ ψυχῇ κατασκευάζει. VI
 47, 3 ψυχὰς νόσοις κεκρατημένας. II 72, 1
 cf. I 161, 10 (αἱ τῆς διανοίας νόσοι). — II
 260, 24 (μεγίστη, ἀδικία). I 121, 6. II
 297, 15. V 267, 10 (ἀμαθία). II 197, 17
 νόσου δὲ καὶ φθορὰς αἷτιον ἀπαιδευσία.
 III 75, 18 (μεγίστη ψυχῆς, ἀπάτη). I
 160, 17. 172, 13. II 197, 13 (ἀφροσύνη).
 I 270, 6. V 273, 3 (δειλία). IV 85, 4.
 102, 17 (ἐνδεια). II 77, 19 (ἐρις). IV
 31, 11 cf. V 78, 20. 160, 13. VI 36, 3.
 62, 2 θῆλειαν κατεσκευάσαν αὐτοὺς νόσον.
 I 286, 8 (κακία). I 153, 20 ν. γὰρ φιλάς

ή κολακεία. I 187, 9 cf. III 80, 7 ή σύντροφος ψυχής ν. λήθη. III 182, 10 ή έν ταίς έπιστήμαις άργαλειωτάτη ν., πανουργία. V 3, 7 (οίησις). V 6, 10 (φιλαργυρία). — I 207, 18 ή τών παθών παλμώδης ν. I 214, 14 (ή ήδονή) τās άλλας νόσους και κήρας έαυτής ούκ έμύηυσεν. IV 77, 10 ύπ' άργαλειωτέρων νόσων, ός κατεσκεύασαν αί συγγενείς έπιθυμιαί. III 305, 21 μέγρις άν ό κεκτημένος έπισχή την βοώδη τε και πολλήν αυτών νόσον. IV 239, 5 κατιδών ούκ εις άπαντας την νόσον άφίγμένην. I 298, 9 (τά φάυλα) την άθάνατον έγκατασκήπτει νόσον.
 ν ο σ φ ί ζ ε σ θ α ι. I 120, 11. III 275, 2. IV 180, 20. 306, 13.
 ν ο σ φ ι σ μ ό ς. V 217, 14.
 ν ο σ σ ώ δ η ς. I 110 8 κινήματα. V 236, 4 θνησιμιαζόν.
 ν ό τ ι ο ς. IV 146, 15 (κλίμα). IV 225, 1 περιπολήσεις. I 191, 29 (περιφοραί). — III 34, 15. IV 148, 13. 224, 13. V 202, 18. 203, 1 (τά νότια).
 ν ο τ ι ς. I 12, 6 sq. 45, 13, 15.
 ν ό τ ο ς. IV 148, 10. 162, 8.
 ν ο υ θ ε σ ί α. I 156, 8. II 21, 5. 93, 25. 176, 1. 271, 10. V 286, 13 (coni. σωφρονισμός). III 179, 24 coni. σωφρονισμός, ή παιδεία. II 68, 20 παιδείας ένεκα και νουθεσίας. III 109, 6. IV 142, 15 (coni. έπιπληξίς). III 105, 7 αγαθόν ... ν., ό έτέρω όνόματι κάκωσις ό ιερός μὴνυει λόγος. III 105, 22 ή μετά νόμου κάκωσις αγαθόν τέλειον άποτίκται, την αοίδιμον νουθεσίαν. V 89, 20 την νουθεσίαν ύβριν εναι. VI 167, 19 πρὸς ύβρεως τās νουθεσίας λαμβάνων. IV 306, 22 πρὸς τε νουθεσίας έπανόρθωσιν. III 161, 1 άθλον ώφελιμώτατον ... νουθεσίας. VI 163, 9 πεπαρησιασμέναις έχρητο ταίς νουθεσίαις. I 44, 11. 13 μετριωτέραις νουθεσίαις χρώμενος. V 145, 23 εϋτονωτέραις και έμβριθεστέραις χρώμενοι νουθεσίαις. III 41, 2 τοίς χρείοις νουθεσίας ούσιν. V 337, 4 έπανατάσσει και νουθεσίας έμβριθεστέραις. III 43, 1 ταίς μέν νουθεσίαις (νυθ θείαις (oni. W.) περιόδοις άκολουθήσαν. IV 146, 13 παρ' ύδατος και γής διαδεχονται την έπ' Αιγύπτου νουθεσίαν. IV 150, 16 την νουθεσίαν ταύτην έπετρέψαν. IV 198, 10 την δε νουθεσίαν πρώως ένεγχόντες. V 189, 19 πληγάς ένεκα νουθεσίας έκτείναι. V 374, 11 έπ' όλέθρῳ ... μάλλον ή νουθεσία. IV 257, 2 δεξασθαι νουθεσίαν άναγκαίαν. III 117, 1 βελτιών δε τούς χείρους νουθεσία. V 375, 24 διά νουθεσίαν έτέρων. IV 148, 7 εις νουθεσίαν τών όρώντων. V 367, 12 πρὸς νουθεσίαν. III 154, 8 έπὶ νουθεσία.

ν ο υ θ ε τ ε ι ν. V 143, 9 εξίστι τοίς πατράσι και κακηγορείν τούς παίδας και έμβριθεστέρον ν. V 230, 18 την ... έπιθυμίαν άργεται ν. τε και παιδεύειν. III 255, 5 οδς άμήχανον έτέρως ή τρόπον τούτον ν. λέγοντας, ότι ... VI 9, 18 ν. δε (συμβέβηκε) και όσους άν αϊθήνεται πάγαις ήδονής άλισχομένους. III 96, 11 δέκα πληγαίς και τιμωρίαις ό τών όλων έπίτροπος ... νουθετεί. IV 288, 16 ως δικαστής διδάσκει, νουθετεί, παραινεί μεταβάλλεσθαι. V 292, 19 ούς ... άκοντας νουθετεί και σωφρονίζει νόμοις ιεροίς. V 299, 11 αυτών ... νουθετεί και σωφρονίζει πρὸς βελτιώσιν ήθών. VI 156, 22 ή κόλασις νουθετεί και σωφρονίζει πολλάκις μέν και τούς άμαρτάνοντας. I 258, 15 νουθετών και σωφρονίζων. II 238, 7 τίς έστιν ό γε μὴ παραινών καλιζών, νουθετών, σωφρονίζων. IV 76, 19 έπιτιμών, νουθετών, σωφρονίζων. V 90, 3 πρεσβύτερη παρών ... ένουθετεί πρὸς τό σεμνότερον ... μεταβαλειν. VI 123, 1 ό Μάκχρων όρών αυτών ... ένουθετεί και παρηγόρει. VI 163, 19 πρώως ένουθετεί φάσκων. II 15, 12 άγελάρχου του νουθετήσοντός τε και παιδεύσοντος. II 68, 13 του νουθετήσαι χάριν τούς έτέρους μὴ δυναμένους σωφρονίζεσθαι. IV 145, 8 cf. 151, 20 τούς οικήτορας τής χώρας ό θεός νουθετήσαι μάλλον έβούλετο ή διαφείρειν. V 261, 16 ύπερ του νουθετήσαι φόβῳ τούς όμόρους. III 105, 10 cf. 108, 8 „και έκάκωσεν αυτην“ ήσαν τῷ ένουθέτησε και έσωφρόνισεν. V 14, 16 τωτι το έργον ... μυρίους ένουθέτησε. V 186, 4 ών αί συμφοραί τούς συναπονοείσθαι μέλλοντας ένουθέτησαν. III 239, 19 ού γάρ υπό νουθετούσης άρχής έβελτιώθη. V 277, 18 φόβῳ νουθετήσας.

ν ο υ θ ε τ ε ι σ θ α ι. II 51, 6 φόβῳ σωφρονίζονται οι εξ έαυτών μὴ πεφυκότες ν. II 271, 11 πρὸς νουθεσίαν και σωφρονισμόν έτοιμώτατος τών οίων τε ν. και σωφρονίζεσθαι. V 162, 2 πολλούς άν έτέρους συνέβαινε ν. V 371, 9 πρὸς άνθρώπων τών μέν δυναμένων ν. φόβον (ό θεός έδημιούργει). II 72, 5 μόνως γάρ ούτως ό άφρων νουθετείται. III 131, 9 το ήθησον ... άνάγκη σωφρονίζούση νουθετείται. IV 240, 10 ή πληθὺς ... φόβῳ νουθετείται. II 71, 4 (οικέται) άκοντες φόβῳ νουθετοῦνται. IV 141, 20 αἷς (sc. πληγαίς) οι άφρονες νουθετοῦνται. V 242, 24 νουθετούμενος άνάγκη και φόβῳ κολάσεως. III 107, 12 ή νουθετουμένη ψυχή. V 145, 6 τοίς παιδευομένοις και νουθετουμένοις. IV 154, 8 πληγαίς και τιμωρίαις Αἴγυπτος ένου-

θετεῖτο. II 85, 2 ὅφ' οὗ νουθετηθῆναι καὶ σωφρονισθῆναι μόνον δυνατόν.
 νουθετητήης. I 222, 13 (λόγος). II 71, 1 (ιατροί). VI 123, 6. 165, 20 ὁ ν. III 18, 13 νουθετητῆς μὲν καὶ σωφρονιστῆς ... ἀποδιδράσκει.
 νουμηνία. V 96, 7. 119, 4 sqq. 120, 15 sq. τριτῇ (ἐορτῇ) δ' ἡ μετὰ σόνουον τῆς κατὰ σελήνην νέαν ν. IV 291, 8 ἀπὸ τῆς κατὰ θεὸν νουμηνίας διαριθμούνται (πόλεις). V 43, 11 ταῖς νουμηνίαις φησὶ δεῖν θύειν ὁλόκαυτα δέκα. V 44, 4 sqq. ν. dist. ἱερομηνία. V 41, 10 νουμηνίαις καὶ ἱερομηνίαις.
 νοῦς. I. mens humana. 1. divina, caelestis, immortalis pars animae: V 207, 17 cf. 374, 18 θεοειδὴς ὁ ἀνθρώπινος ν. πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν, τὸν ἀνωτάτω λόγον, τυπωθεὶς. I 66, 15-19 cf. 65, 22. 68, 3. 71, 4 τοῦ ἐπὶ μέρους καὶ αὐτοῦ νοῦ προϋπάρχει τις ἰδέα. IV 299, 5 ἀπεικόνισμα καὶ μῆμα τῆς αἰδέου καὶ εὐδαίμονος ἰδέας. I 69, 8. 13 ὁ δὲ ν. οὗτος γεωδῆς ἐστὶ τῷ ὄντι καὶ φαρτὸς, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐμπνεύσειεν αὐτῷ δύναμιν ἀληθινῆς ζωῆς. I 70, 13 τὸ μὲν οὖν ἐμπνέον ἐστὶν ὁ θεός, τὸ δὲ δεχομένον ὁ ν. I 71, 1 sqq. τὸν μὲν νοῦν ἐψυχῶσθαι ὑπὸ θεοῦ, τὸ δὲ ἄλογον ὑπὸ τοῦ νοῦ. I 84, 12 ὁ μὲν γὰρ πλασθεὶς ν. ἐστὶ γεωδέστερος, ὁ δὲ ποιηθεὶς αὐλότερος. I 84, 14 τοῦτον οὖν τὸν καθαρὸν νοῦν λαμβάνει ὁ θεός. III 15, 20 ὁ καταπνευσθεὶς ἄνωθεν, οὐράνιον τε καὶ θείας μοίρας ἐπιλαχών, ὁ καθαρώτατος ν. II 53, 21 τὸ γὰρ οὐράνιον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ ν. (ν. δὲ καὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἑκαστον). III 42, 12 ὁ ἀκραιβνέστατος ν. ἐστίν, ὅς ἀπ' οὐρανοῦ καταπνευσθεὶς ἄνωθεν ... III 14, 3 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ἐξ οὐδενὸς ἥρτησε γενητοῦ. I 205, 5 (ἀθάνατος). II 137, 9 (νοῦς) αἰθερίου φύσεως (μοῖρα). III 212, 7 ἀπόσπασμα θεῖον. III 62, 15 ἐπειδὴν ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταβάς ὁ ν. ἐνδεῖλῃ ταῖς σώματος ἀνάγκαις. V 178, 2 ὁ ν., ἣν μεγίστην ἀπέχειμεν ἀνθρώπων γένει ὠρεῖν ὁ θεός. II 79, 5 τοὺς τὸ θεῖον ἐν αὐτοῖς νόμισμα, τὸν ἱερώτατον νοῦν, αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι μὴ διαφθείρονται. II 163, 2 cf. 44, 15 ὃ τὸ κράτιστον ἀποδνησκει τῶν ἐν ἡμῖν, ὁ ν. III 199, 14 ἐν ἡμῖν ἀρίστον ὁ ν. III 292, 2 κεφαλὴν ... εἶναι ψυχῆς τὸν ἡγεμόνα νοῦν. III 236, 10 ἥς (sc. ψυχῆς) βάσις μὲν τὸ ὡσανεὶ γεωδὲς ἐστίν, αἰσθησις, κεφαλὴ δ' ὡς ἂν τὸ οὐράνιον, ὁ καθαρώτατος ν. II 108, 19 ὁ ἀγελάρχης ν. παραλαβὼν τὴν ψυχῆς ἀγέλην. I 163, 6 ὁ τῆς ψυχῆς ἡνίοχος ἢ κυβερνήτης ν.

I 95, 16 ἔχει δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος ν. ἀναλογῶν τι ἀλόγου ψυχῆς. I 119, 20 κατὰ μέσον τὸν νοῦν. ὅς καὶ αὐτὸς μέσος ἐστὶν ὡσανεὶ παραδείξου τῆς ὅλης ψυχῆς. I 120, 3 ἢ (ψυχῇ) δὲ πάλιν θεὸν ἀποδοκιμάζουσα τὸν μὴδ' αὐτῷ βοηθῆσαι ἱκανὸν νοῦν σύμμαχον ἐπισπάται πλημμελῶς. I 130, 11 ὁ ... τύραννος ν. ἐπιτάγματα ἐπιτάττει τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι. I 131, 18 ὁ γὰρ νοῦς, ὅταν μὴ δεσπότου τρόπον ἀπειλῇ τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ὡς πατήρ ἄρχῃ. V 350, 2 πτερυζάμενος ὁ ν. ὅλη τῇ ψυχῇ διὰ πάντων αὐτῆς τῶν μερῶν φαντασιωθῇ τὸ ἀγαθόν. II 281, 2 βουληθέντες ὅλον τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον ἐκζωπυρῆσαι μέρος, τὸν δὲ νοῦν διαφθεῖραι. II 49, 20 cf. 227, 8. III 43, 10. V 102, 1. 329, 11. VI 41, 15 (ὁ ν. ἡγεμὸν σώματος, ψυχῆς). II 281, 8 (ὁ ἡνίοχος καὶ βραβευτής). II 107, 7 ὁ βασιλεὺς ν. τῆς σωματικῆς χώρας. I 277, 11 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται. I 280, 14. 27 καταράτων δὲ φησι τὸν νοῦν ... ἀπὸ τῆς γῆς (i. e. τοῦ σώματος) ἔσεσθαι.

2. sedes, substantia, qualitas: I 278, 27 τὸν ἀνθρώπινον νοῦν μήνιγγι ἢ καρδίᾳ, βραχέσιν ὀγκοῖς, ἐγκατελιημμένον. IV 126, 15 τίς ἄρα ὁ ... ν. ἐστίν, πότερον ἀνθρώπειος ἢ θεῖος ἢ μικτός ἐξ ἀμφοῖν. III 211, 10 sqq. τί γὰρ αὐτὸν οἰόμεθα κατὰ τὴν οὐσίαν εἶναι; πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ σῶμα συνόλης ... ἢ πέρας ἢ εἶδος ἢ ἀριθμὸν ἢ ἐνδελέγειαν ἢ ἀρμονίαν ἢ τί τῶν ὄντων; III 138, 10 ἐνθερμον καὶ πεπυρρωμένον πνεῦμα. IV 267, 23 μεθαρμοζόμενος εἰς νοῦν ἡλιοειδέστατον. III 52, 13 φύσει δὲ ἄτμητος. II 138, 21 φύσει κοῦφον. II 5, 4 τὸ πάντων ὀξυκινητότατον. I 278, 19 πάντων ὠκυρότατος. IV 18, 10. 19 ἀόρατος. III 158, 3 ἄγνωστος ἡμῖν. III 217, 8 τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ἰδεῖν καὶ τὸν νοῦν ... καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν οὐποτε δυνήσῃ. II 65, 18 cf. 98, 11 κηρῷ δὲ εἰκνῶς.

3. ν. aliis partibus animae opponitur: IV 7, 24 αἱ τε πέντε αἰσθήσεις καὶ ὁ προσφορικὸς λόγος ..., ἢ δ' ἐβδόμη δύναμις ἢ περὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν. III 52, 16 ἐπτά μοῖρας εἰργάζετο, ὕρασιν, ἀκοήν, γεῦσιν, ὄσφρησιν, ἀφήν, φωνήν, γόνιμον, τὸ δὲ λογικόν, ὃ δὴ ν. ὠνομάσθη. I 296, 8 cf. 232, 13. II 101, 5 τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἰς ἐπτά διανέμεται μοῖρας, ὅρασιν ἀκοήν ὄσφρησιν γεῦσιν ἀφήν λόγον γόνιμον· εἰ δὲ τις τὸν ὄρθον ἀνέλκοι, νοῦν τὸν ἡγεμόνα τούτων Κάιν, παραλύσει καὶ τὰ ἐπτά. I 88, 9. II 306, 2. III 210, 17. 212, 2 (coni. vel opp. σῶμα, αἱ-

σθησις, λόγος). I 197, 3. 242, 3. II 12, 17. III 25, 7. 28, 6. 92, 9. 13 sqq. 166, 24. V 51, 11 (coni. αἰσθησις, λόγος). II 233, 21 v. καὶ λόγος coni. θυμός, ἐπιθυμία. I 91, 7 cf. 92, 5 αἰσθήσεις καὶ πάθη καὶ κακίαι καὶ μυρία ἄλλα τούτῳ τῷ νῷ συνέζευκται καὶ συνήρμοσταί.

4. v. quomodo referatur ad αἰσθησιν, αἰσθήσεις v. αἰσθησις Nr. 2, 4, 6. — I 96, 1 sqq. ὅταν ἀναστῇ καὶ ἐγρηγόρσει χρῆται ὁ ν., φθίρεται αἰσθησις. I 97, 25 γεννήσας οὖν ... τὴν καθ' ἑξῆιν αἰσθησιν, ὅτε καὶ τὸν νοῦν ἐγέννα. I 67, 14 cf. 68, 2 οὐδ' ὁ ν. ἐργάζεται καὶ πραγματεύεται τι περὶ αἰσθησιν. I 98, 5 sqq. ἐν μὲν τῷ ὄρᾶν ὁ ν., ἐν δὲ τῷ πάσχειν γυναικὸς τρόπον ἢ αἰσθησις ἐξετάζεται. I 99, 9 sqq. ἡ δὲ κατ' ἐνέργειαν (αἰσθησις) ἐκ τοῦ νοῦ (ἐγεννάτο). I 68, 11 sqq. πηγῆς δὲ τρόπον ἄρδαι τὰς αἰσθήσεις ὁ ν. II 27, 25 τῶν αἰσθήσεων ἐκάστην ὡς περ ἀπὸ πηγῆς τοῦ νοῦ ποτίζεσθαι. II 65, 13 αἰσθησις ... τὰ φανέντα ἐπιειφέρει τῷ νῷ. V 203, 8 (ἡ ὄψις) τὰδε πάντα τῷ νῷ μετὰ σπουδῆς ἐπεδείξατο. II 159, 24 τὸ τρέφον τὸν νοῦν ἡμῶν ἐστὶν αἰσθησις. I 125, 29. 33 τὸν γὰρ ἐξέλιπον καὶ αἰσθητὸν ὄγκον τῷ νῷ οὐδεὶς δίδωσιν, ὅτι μὴ αἰσθησις. I 126, 2. 16 τὸ λευκὸν τῇ φύσει καὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν δίδωσιν ἡ αἰσθησις τῷ νῷ. I 137, 19 (αἰσθησιν) δυνάμεν ἐπὶ νοῦν τρέπεσθαι. I 168, 31 ὁ δὲ ν. ἐφιέμενος τῶν αἰσθητῶν διὰ τὴν ἀλόγων αἰσθήσεων οὐκ ἄνευ πόνου καὶ ἰδρώτος ἐρίεται. I 163, 9. 12 περὶ τῆς τοιαύτης ἐμπρήσεως, ἡ γίνεται διὰ τῶν αἰσθήσεων, τοῦ νοῦ. I 185, 10 (ἡ αἰσθησις) ἀθρόον φῶς εἰς τὸν νοῦν ἐπεισέχευε. I 184, 15 ὅτε ν. οὐ διελέγετο αἰσθήσει οὐδ' εἶχεν αἰσθησιν. I 199, 21 ὅς (sc. νοῦς) τὸ γεννηθὲν κατὰ τὴν πρὸς αἰσθησιν σύνοδον κτήμα ἴδιον ψήθη. I 245, 15 τῶν αἰσθήσεων τὰς μὲν ἐπομένας τῷ νῷ κινήσεις. I 245, 12 ὅσα ... ἂν αἰσθητὰ κατὰ τὴν ἐπικέλευσιν τοῦ νοῦ. I 104, 2 (αἰσθησις) μὴ ὅφ' αὐτῆς μήτε ὑπὸ τοῦ νοῦ γνωριζομένη. I 125, 20 ἅπαντα αἰσθησις μετὰ τοῦ ἡμετέρου νοῦ γνωρίζει καὶ ἅμα αὐτῷ. V 80, 22 τὸ λογικόν, ὃ δὴ ν. ἐστὶ, ... τὸ ἄλογον, ὅπερ εἰς τὰς αἰσθήσεις τέμνεται. II 202, 21 cf. 253, 12 διττὰ κριτήρια (αἰσθησις τε καὶ ν.). VI 97, 6 ὅσα μὴ δικάζει ἢ ἄλογος καὶ ἀπατηλὸς αἰσθησις ἀλλ' ἡ καθαρῶτατος καὶ ἀραιφνέστατος ν. I 138, 32 cf. 277, 21 δορυφόροι δὲ αἱ αἰσθήσεις τοῦ νοῦ περὶ κεφαλὴν οὔσαι. III 283, 19 ἀγέλαρχην δὲ τὸν ἡγεμόνα νοῦν

opp. τὸ ἄλογον στίφος (αἰσθήσεων). I 245, 8 (τὸ αἰσθητὸν γένος) ὅταν ἀφηνιάσαν ὡς περ βουκόλου τοῦ νοῦ φέρηται. II 101, 19 τὰ τῶν αἰσθήσεων θρέμματα, ἐπειδὴν ὁ νοῦς ὑπὸ τῶς καὶ ῥαθύμως ἔχη. ... ἀπαυγερίζει. V 230, 1 cf. 181, 14. 237, 12 τῶν αἰσθήσεων αἱ τοῦ νοῦ καθάπερ βασιλέως δορυφόροι τάξεις. III 223, 15. 19 αἱ αἰσθήσεις, κεκλημέναι νοῦ θυγατέρες. II 165, 13 αἰεὶ τι καίνον ... ἐπιτευχίζοντες ταῖς αἰσθήσεσιν, ὅπως τὸν ἡγεμόνα πορθήσωσι νοῦν. V 125, 18 <νοῦν> ταῖς αἰσθήσεσιν ἡνίοχον ... ἐπιστήσαντες. II 233, 13 τούτοις (sc. αἰσθήσεσι etc.) γὰρ ὡς περ οἴκοις ὁ ν. ἐμπεριπατῶν. II 311, 1 πότε τῶν αἰσθητῶν καὶ αἰσθήσεων ὑπερίδων νοῦν καὶ διάνοιαν οἰκίσω. II 311, 9 ἐξελθὼν οὖν ἐκ τῶν κατὰ τὴν Χαρρὰν (sc. αἰσθησιν) τόπων ὁ ν. λέγεται. V 252, 12 τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, ἅτ' ἐνδεεμένον αἰσθήσεων ὄλῳ. II 12, 21 καθάπερ γὰρ ὑπὸ σιγῆς ὅφ' ἐκάστης τῶν αἰσθήσεων ν. ἐκβιβρῶνται. VI 159, 17 τυφλωτέη γὰρ ὁ ἀνθρώπινος ν. πρὸς τὴν τοῦ συμπερόντος ὄντως αἰσθησιν. II 287, 25 αἱ (αἰσθήσεις) δὲ προσαναφλέγουσαι τὸ πῦρ ἐπὶ τὸν ἀθλιὸν νοῦν ἀπόλυσεν. I 116, 16 ἂ τὸν νοῦν διὰ τῶν αἰσθητῶν τιτρώσκειν πέφυκεν. II 308, 24 ὅπως ἐκάστη (αἰσθησις) ... τὸν νοῦν τοῖς ἐπισωρομένοις βαρύνουσα βαπτίζει. II 305, 18 ἀναχωρήσας ... καὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα κατὰ τὸ σῶμα ὑπεξελθῶν. II 287, 27 οὐχ ἐκάστη τῶν τοῦ ἄφρονος αἰσθήσεων ἐξαπτομένη πρὸς τῶν αἰσθητῶν ἐμπύρησι τὸν νοῦν. I 57, 16 ἡδονῇ δὲ προτέραις ἐντυγχάνει ... ταῖς αἰσθήσεσι, δι' ὧν καὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν φενακίζει. I 58, 9 ἄς (sc. αἰσθήσεις) δελεάσασα ῥαδίως (ἡ ἡδονή) ὑπηγάγετο τὸν νοῦν. I 117, 23 ὁ φίλος τῶν αἰσθήσεων καὶ κατ' αὐτάς ἀλλὰ μὴ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. V 83, 17 οἱ τε τοῦ νοῦ θασάσων καὶ οἱ τῶν αἰσθήσεων. III 151, 8 ὅταν νοῦν ἀπολιποῦσα (ἡ αἰσθησις) ... ἐφιδρύνεται τοῖς δελεάζουσι ... αἰσθητοῖς. III 152, 3 τὰ ἀμαρτήματα τοῦ νοῦ καὶ τῆς αἰσθήσεως μὴ ἐπέχειν.

5. v. quomodo referatur ad λόγον, φωνήν. II 278, 16 δύο ταῦτα τῶν ἐν ἡμῖν ἄόρατα, ν. καὶ λόγος. I 277, 10 τὸ τῆς ψυχῆς ἄριστον εἶδος, ὃ ν. καὶ λόγος κέκληται. I 24, 23 τὰ (ἄλογα ζῶα) ὅτι νοῦν καὶ λόγον ἐκτέμνεται. I 36, 4 συναύξεσις νοῦ καὶ λόγου. I 25, 1 κακίας δὲ καὶ ἀρετῆς ὡς ἂν οἶκος ν. καὶ λόγος. V 148, 21 ἐπίστρεφον πρὸς τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τῶν ὄλων. IV 161, 21

διανείμας τὸν νοῦν καὶ τὸν λόγον. V 63, 11 τῶν νοῦν καὶ λόγον ἐχόντων. VI 96, 14 ψυχὴν δὲ ζῶων ἀπάντων, ἀνθρώπων δὲ νοῦν καὶ λόγον. II 269, 11 sq. νοῦ λόγος ἐνδιάστημα. II 284, 4 ὑποβολεὺς λόγου ..., ὡς νοῦ θεός. I 171, 21 ἡχεῖ μὲν γὰρ ὁ γεγωνὸς λόγος, πατήρ δὲ τούτου ὁ νοῦς. III 129, 6 τὸν δὲ ἐγγίστα νοῦ τὸν προφορικὸν λόγον. III 169, 17 (τοῦ προφορικοῦ λόγου) δὲ πατέρα τὸν νοῦν. II 269, 8 πατὴρ δὲ οἶκος ὁ λόγος, ὅτι πατήρ μὲν ἡμῶν ὁ νοῦς σπεύρων εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις. II 183, 7 ἵνα μοικρέτ' ἐνσοφιστεύοντες (τοῦ κατὰ προφορὰν λόγου) ὁ ν. μετέλκηται. III 75, 18 ῥητορικὴ ... τὸν νοῦν πρὸς θεωρίαν ἀκονησαμένη καὶ πρὸς ἐρμηνείαν γυμνάσασα τὸν λόγον. II 12, 9 παντὸς λόγου κεφαλὴν καὶ τέλος εἶναι τὸν δηλούμενον νοῦν. II 21, 24 τὸν δὲ τοῦ μεταποιούντος νοῦ τὰ πράγματα λόγον μετακλίνοντα σφῶδρα θεόντως ὠνόμασε. II 23, 15-19 ὁ λόγος ὑπὸ μὲν φαύλου νοῦ κινούμενος ἀνάρμοστος. I 286, 24 καθάπερ δὲ ὁ ν. ἀκρατικῶς ἔχων τῶν θεοῦ ποιημάτων χαίρει, οὕτως καὶ ὁ λόγος ... I 287, 4 sqq. ὁ ν. ... κυοφορεῖ τε καὶ ὠδίνει τὰ νοήματα· καὶ βουλόμενος ἀποτεκεῖν ἀδυνατεῖ, μέχρις ἂν ἡ διὰ γλώττης ... ἡχὴ δεξαμένη μαίας τρόπον εἰς φῶς προαγάγῃ τὰ νοήματα, φωνὴ δὲ τηλαυγεστάτῃ νοημάτων ἐστὶν αὕτη. I 125, 16-25 ἡ ἀκοὴ ἐπλήχθη ὑπὸ τῆς φωνῆς καὶ μετ' αὐτῆς ὁ ν. I 154, 4 (πλήξεις) τὴν τε ἡχὴν ἀχρι τοῦ νοῦ διαιδύσας. I 96, 5 τί δ' ὅταν ἡ ἀκοὴ προσέχῃ φωνῆς ἐμμελεῖα, δύνανται ὁ ν. λογιζεσθαι τί τῶν οἰκείων; III 211, 9 (ἡ φωνὴ) κήρυκος ἢ ἐρμηνεύς ἔχει τάξιν πρὸς τὸν ὑποβάλλοντα νοῦν. II 158, 15 οὐχ οὖς ἢ γεγωνὸς ἄσεται φωνή, ἀλλὰ οὖς ὁ αἰδέης καὶ καθαρώτατος ν. ἐπηγχάσει.

6. *mentis facultates, vires* (δυναμίεις), *functiones*: I 202, 7 τὴν (δόξαν) μὲν τῷ νῷ πάντα ἐπιγράφουσιν ὡς ἡγεμόνι τῶν ἐν τῷ λογίζεσθαι ἢ αἰσθάνεσθαι ἢ κινεῖσθαι ἢ ἴσχεσθαι. III 160, 21 ὁ ἀγαλματοφορούμενος ν. opp. οἱ κατὰ μέρος δορυφοροῦντες λογισμοί. II 84, 4 τὸ λογίζεσθαι ὁ ν. ἐκτρυφεῖς. I 95, 20 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) λογικοὶ ἐρμηνεύ νοῦ μετέχοντες. III 201, 6 ὁ ν. ἡμῶν νοεῖν καὶ καταλαμβάνειν ἔμαθε. I 103, 28 ὁ ἐμός ν. αἰτίος τοῦ νοεῖν; πόθεν; I 66, 18 φέρει γὰρ ὁ μὲν ν. καρπὸν τὸ ἐν τῷ νοεῖν. I 85, 4-7 ὁ ν. τὰ μὲν ἄλλα νοεῖ, ἑαυτὸν δὲ οὐ καταλαμβάνει. I 104, 3 ὁ δοκῶν νοεῖν ν. εὐ-

ρίσκεται πολλὰκις ἄνους. II 253, 8 πολλὰκις ... παρανοῶν. I 91, 22 sq. cf. 125, 22 πῶς ἡμῶν ὁ ν. καταλαμβάνει, ὅτι τοῦτ' λευκὸν ἢ μέλαν ἐστίν. III 138, 15 ἐπιφροσύνῃ γὰρ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) ὁ μὲν ν. καταλαμβάνει. II 150, 8 οὐδ' ἐν νῷ τὸ καταλαμβάνειν. III 101, 15 sq. ὀφθαλμοὶ μὲν ὁρῶσιν, ὁ δὲ ν. δι' ὀφθαλμῶν τηλαυγέστερον, καὶ ἀκούει μὲν ὦτα, ὁ δὲ ν. δι' ὠτων ἄμεινον. II 27, 26 οὐδεὶς ... εἰποὶ ἂν ὀφθαλμοὺς ὁρᾶν, ἀλλὰ νοῦν δι' ὀφθαλμῶν. I 17, 15 ὅπερ γὰρ ν. ἐν ψυχῇ, τοῦτ' ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. I 22, 6 ὃ νοῦν ἐξείρετον ἐδωρεῖτο ψυχῆς τινα ψυχὴν καθάπερ κόρην ἐν ὀφθαλμῷ. II 66, 9 ψυχῆς γὰρ ὄψις. III 157, 2 ὁ γὰρ ν. τὸ ἀκλείστον καὶ ἀκρίμειον προσβαλὼν ὅμμα τοῖς δόγμασι. II 216, 6 ὀφθαλμῶν ἀμείνων. II 43, 21 καταλαμβάνεσθαι δ' αὐτὰς (sc. ψυχὰς) ἀναγκαῖον ὑπὸ νοῦ. II 13, 3 ὁ ν. τὸ οἰκίον φῶς ἀποστέλλων πάντα καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πράγματα τηλαυγέστερα παρασκευάζει καταλαμβάνεσθαι. VI 141, 9 δεινὸς γὰρ ὁ ν. ... πάνθ' ἅμα ἰδεῖν καὶ πάντων ἀθρόων ἀκούσαι. II 17, 17 τὴν κατὰ τὰς εὐθιέτους ἐπιβολὰς λείαν κίνησιν καὶ διέξοδον τοῦ νοῦ ... ἀγαθὸν εἶναι πρῶτον ἀνθρώπων. II 43, 16 (οἱ ἀστέρες) κύκλῳ κινούνται τὴν συγγενεστάτην νῷ κίνησιν. III 43, 1 ταῖς μὲν νοουθεσίαις (leg. νοῦ θείαις) περιόδοις. I 99, 17 τῇ Παγχῇ νομιζούσῃ ἐκ τοῦ νοῦ τὰ κινήματα εἶναι. I 99, 1 ὁ δὲ ν. καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται. I 162, 21 τίνα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ νοῦ διετέλλεται παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινουμένου. I 99, 10 ὁ γὰρ ν. ..., ὅτε ἐγεννᾶτο, σὺν πολλαῖς δυνάμεισι καὶ ἔξῃσιν ἐγεννᾶτο. II 301, 23 αἱ τοῦ βασιλεύειν ἀξίου νοῦ δορυφόροι δυνάμεις. I 124, 2 ἀνεῖ γὰρ τῶν δυνάμεων ὁ ν. καθ' ἑαυτὸν γυμνὸς καὶ οὐδὲ ὦν εὐρίσκεται. I 97, 16 τῶν πολλῶν τοῦ νοῦ δυνάμεων μίαν ἔλαβε τὴν αἰσθητικὴν. I 185, 25 ὁ ν. τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν ἐξαψάμενος. I 95, 9 ὁ γυμνὸς καὶ ἀνένδετος σῶματι ν. ... πολλὰς ἔχει δυνάμεις, ἐκτικτὴν φωτικὴν ψυχικὴν λογικὴν διανοητικὴν. I 95, 17 ἡ διανοητικὴ δύναμις ἰδίᾳ τοῦ νοῦ ἐστὶ. I 68, 23 sq. φαντασία συνίσταται κατὰ τὴν τοῦ ἐκτός πρόσδοον τυποῦντος νοῦν δι' αἰσθήσεως, ἡ δὲ ὁρμή, τὸ ἀδελφὸν τῆς φαντασίας, κατὰ τὴν τοῦ νοῦ τοικίαν δύναμιν. I 186, 25 παρὰ τοῦ διδάξαντος αὐτὰς (sc. θυγατέρας, i. e. τέχνας καὶ ἐπιστήμας) νοῦ. III 65, 15 δορυφορεῖται ... ὁ δὲ ν. ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις θεωρημάτων. II 201, 23 cf. 209, 20 (θυ-

γατέρες βουλή, συναίνεσις). II 38, 30 βουλή και συγκατάθεσις ἐκ τοῦ νοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐθέλουσι παιδοποιεῖσθαι. I 74, 23 ὁ δὲ πλαστός ν. οὐτε μνημονεύει τὰ καλὰ οὔτε ἐργάζεται, μόνον δὲ εὐ-δικτικός ἐστί. I 98, 27 ὁ μὲν γὰρ ν. τῶν τριῶν ἐφάπτεται πρῶτον. V 81, 1 sq. οἱ ... τοῦ νοῦ προστάται τὴν ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων ἀνάπτουσιν αὐτῷ καὶ φασιν ἱκανὸν εἶναι καὶ τὰ παρελθυθέντα μνήμη διασφύζειν καὶ τῶν παρόντων ἐρρωμένως ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ τὰ μέλλοντα ... φαντασιοῦσθαι. II 286, 15 ὑπελάξεν ... ἱκανὸς εἶναι γεννᾶν δι' ἑαυτοῦ. III 53, 7 ὁ τε ἡμέτερος ν. ... τέμνων οὐδέποτε λήγει opp. ὁ θεὸς λόγος. III 151, 11 εἰ πρὸς ὕπνον τράποιτο ὁ ν. I 96, 2 πῶς ὕπνῳ χρῆται ὁ ν. I 96, 8 μή ποτε ὁ ν. μὴ μόνον κοιμηθῇ, ἀλλὰ καὶ τελείως ἀποθάνῃ. I 125, 14 sqq. ἐὰν γοῦν βουληθῇ ὁ ν. προστάξει τῇ ὁράσει μὴ ἰδεῖν. III 295, 17 ὁ ... ἀγγελικὸς ἀνθρώπειος ν. σείεται καὶ κυκᾷται πρὸς τῶν ἐπιτυχόντων. II 205, 13 τὰ ... ψευδεῖς προσβάλλοντα φαντασίας τὸν νοῦν εἴωθεν ἀπατᾶν. III 175, 16 τὰ τοῦ σώματος στόμα ... κατέχουσιν τὸν ἡγεμόνα νοῦν. III 176, 13 ἔξω τὸν νοῦν ἐπισπᾶσθαι καὶ ἀγώγιμα παραδιδόναι τὰ φαινόμενα. III 4, 3 ἐὰν οὖν μηδενὶ τῶν ἔξωθεν ἐπιφοιτώντων ἡ ἐνδον ταμιευομένων πραγμάτων ὁ ν. ἀξίωσιν προσομιλεῖν. II 254, 3 ὅταν γὰρ ὁ ν. ἐπιστρέψῃ, τὸ ἀποκλίνειν καὶ ἀποστρεφόμενον αὐτοῦ πᾶν λύεται.

7. ν. est instrumentum cognitionis rerum caelestium et intelligibilem; deum ipsum cognoscit, divinum spiritum recipit, ἐξίστασθαι, κατέχεσθαι, θεωφορεῖσθαι dicitur: I 17, 17 χρεῖος δὲ ὁ μὲν ν. ἐπιστήμης εἰς τὸ γνωρίσαι τὰ ἀσώματα. I 61, 7 κόσμος δὲ νοῦ μὲν τὰ ἀσώματα καὶ νοητὰ πάντα (ἔχει). I 157, 11 τοῦ μὲν νοῦ (ἔκγονα) τὰ νοητά. I 67, 10 τὸ μὲν ἀγροῦ χλωρὸν τὸ νοητὸν ἐστίν, ἐκβλάστημα νοῦ. I 66, 26 sq. βλάστημα νοῦ τὸ νοητὸν ἐστί. III 230, 15 ὁ νοῦς τὰ νοητὰ ... οἰεῖται παγίως καταλαμβάνειν. V 12, 2 οὐκ ἂν αἰσθήσις αὐτὰς (sc. νοητὰς δυνάμεις) ἀλλ' ἀκραϊφνέστατος ν. καταλαμβάνει. II 310, 1 ὅταν καταλιπὼν τὰ οἰκεία ἐαυτῷ νοητὰ τράπηται. III 26, 7 νῦν γὰρ ὁ θεὸς καταλαμβάνει τὸν μὲν νοητὸν κόσμον δι' ἑαυτοῦ, τὸν δὲ ὁρατὸν δι' αἰσθήσεως ἐφῆκεν. V 341, 23 πρὸς τὴν ἀσώματον καὶ νοητὴν (φύσιν) εὐθὺς μέτεισιν ... τῷ δ' ὁ κέκληται ν. καὶ λογισμὸς μόνῃ προσ-

χρῶμενον. V 202, 5 φιλοσοφίαν ὠμώρησε μὲν ὁ οὐρανός, ἐχώρησε δὲ ὁ ἀνθρώπινος ν., ἐξενάγησε δὲ ὅσις. V 142, 28 ἡ (sc. φιλοσοφία) τὸν νοῦν εἰσφωτισμένον θνητῷ σώματι μετέωρον αἶρουσα παραπέμπει μέχρις οὐρανοῦ. III 182, 30 τὸν νοῦν ἐκφωσθέντα μετέωρον ἀρθῆναι. III 159, 18 ν. δὲ ἡμῶν ἡνίκα ἐγαλῶνιζε μετεωρολεσχῶν. III 23, 2 σοφίαν ... νῦν δ' εἰλικρινεστάτῃ καταλαμβάνομένην. I 26, 7 ἡ θεωρία τῶν κατ' οὐρανόν, ἀφ' ἧς πληγθεὶς ὁ ν. ἔρωτα καὶ πόθον ἔσχε τῆς τούτων ἐπιστήμης. II 86, 22 διὰ γὰρ ταύτης (sc. ὁδοῦ) ὁ ν. ... ἄχρι τῶν τερμάτων ἀφικνεῖται· τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνωσιὸς ἐστί καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. V 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρου φαντασιούται ὁ ν. θεόν. I 70, 19 ἀπετόλμησε τοσοῦτον ἀναδραμεῖν ὁ ἀνθρώπινος ν., ὡς ἀντιλαβεῖσθαι θεοῦ φύσεως. I 82, 24 ὅταν γὰρ ἐκβῇ ὁ ν. ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτὸν ἀνενέγκῃ θεῷ. I 122, 14 (Ἰσαὰκ) ἀπολείπων ἑαυτὸν καὶ τὸν ἴδιον νοῦν. I 279, 11 ἡ δὲ πηγὴ ν. ἐστί, δι' οὗ τὰς πρὸς τὸν ὄντα ἐντεύξεις καὶ ἐκβοήσεις ... ἀναφθεγγόμεθα. III 256, 4 ὁ ν. ἀρχεται βελτιούμενος τὸν ἡγεμόνα ... φαντασιοῦσθαι. III 157, 11 ὄργανον γὰρ οὐδὲν ἐν ἑαυτοῖς ἔχομεν, ᾧ δυνησόμεθα ἐκεῖνο (sc. τὸ ὄν) φαντασιωθῆναι, οὗτ' αἰσθῆσθαι ... οὔτε νοῦν. II 70, 17 ὁ (θεὸς) δ' ἄρα οὐδὲ τῷ νῷ καταληπτὸς ὅτι μὴ κατὰ τὸ εἶναι μόνον. II 283, 14 ὅταν τοῖς τοῦ πανηγεμόνος ἐμπεριπατῇ πράγμασιν. III 159, 16 τίς γὰρ ἀνθρώπειος ν. τὸ μέγεθος τῆς φαντασίας ἱκανὸς ἐστί χωρηθῆναι; I 154, 25 ὁ ν. ἐπειθ' ἂν μὲν ἐξάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν θνητῶν. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ ν. μετεωροπολῇ καὶ τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μυηται. I 135, 13 ἐστί δὲ τις τελειώτερος ... ν. τὰ μεγάλα μυστήρια μυηθεὶς. V 11, 23 τὰς ᾗδῃ ὑπὸ νοῦ καταλαμβάνομένας (δυνάμεις). II 227, 27 ὡς (sc. θεός) τὸ βραχὺ τοῦτο οἰκοδόμημα, τὸν νοῦν, ἐξαίρων εἰς ὕψος ἀπὸ γῆς τοῖς οὐρανῶν συνάψει πέρασι. III 229, 6 ἄς (sc. αὐγάς) ... εἰς νοῦν τὸν ἀνθρώπινον οὐρανῶθεν ἀποστέλλει. IV 263, 6 ὁ γὰρ ν. οὐκ ἂν οὕτως ἐξοχώπως εὐθυβόλησεν, εἰ μὴ καὶ θεῖον ἦν πνεῦμα τὸ ποδηγετοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. III 60, 12-18 ἐξοικίζεται ... ἐν ἡμῖν ὁ ν. κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ πνεύματος ἀφίξιν. IV 201, 19 ὡν γὰρ ὁ ν. ἀπολείπεται, πρὸς τοῦθ' ἡ προφητεία φθάνει. I 96, 27 ἡ γὰρ ἔκστασις καὶ τροπὴ τοῦ νοῦ ὕπνος ἐστίν αὐτοῦ. III 59, 1 (ἐκστασις ἡ) ἡσυχία καὶ ἡρεμία τοῦ νοῦ. II 141, 19 ὅλον τὸν νοῦν ὑπὸ θείας κατοχῆς συναρπασθεῖς

οἰστρῶ. III 204, 5 ὁ ἡμέτερος ν. τῷ τῶν ὄλων συγκινούμενος ἐξ ἑαυτοῦ κατέγεσθαι τε καὶ θεωροῦσθαι δοκεῖ. II 189, 12 θεωροῦσθαι. III 295, 28 ἐξ ἔρωτος θεοῦ κατασχεθεῖς. II 141, 15 πρὸς τὸν ἴδιον νοῦν φάσκων ... παρακεκινημένος πρὸς τὸν οὐράνιον καὶ θεῖον ἔρωτα. II 284, 24 ὅταν καὶ ὁ ν. ἐπιθειάσας προσρηθῇ θεός.

8. ν. est animae corporisque rector et totam vitam hominis: I 9, 14 cf. 23, 7 ν., ὁ τῆς ὅλης ψυχῆς ἡγεμῶν. I 23, 11 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ μέγας ἡγεμῶν ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ, τοῦτον ... ὁ ἀνθρώπινος ν. ἐν ἀνθρώπῳ. I 70, 25 ψυχῆς ἡγεμονικὸν ἐστὶν ὁ ν. II 292, 11 τὸν ὡς ἐν οἰκίᾳ στῦλον νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ. I 206, 1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν ὑπήκοα καὶ δοῦλα ἀποφύνας. II 13, 10 ὁ ν. ἐκάστω μάρτυς ἐστὶν ὧν ἐν ἀφανεί βουλευέται καὶ τὸ συνεῖδός ἐλεγχος ἀδέκαστος. II 105, 8 ὥσπερ αἰπλὸν ἢ βουκόλον ἢ ποιμένα ἢ κοινῶς νομέα τὸν ἡμέτερον ἀρchein νοῦν. III 176, 12, 27 πρὸς οἷα δικαστὴν καὶ βασιλέα τὸν νοῦν. III 167, 6 ὁ βασιλεὺς ν. τὰς καταλήψεις ἀφηρημένος. II 66, 19 ὧν ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ ἐξαιρούμενον εἰς ἐλευθερίαν ν. οὐκ ἔστι. I 86, 8 τῷ γγῆν νῷ μῆτε τὰ νῦν ἐντέλλεται καὶ παραινεί. I 155, 16 cf. 167, 26 ἀνάγκη δὲ τὸν νοῦν ἢ φαῦλον ἢ σπουδαῖον εἶναι. I 111, 6 τὰ τέσσαρα πάθη καὶ τὸν ἐποχοῦμενον αὐτοῖς ἄθλιον νοῦν. I 154, 18 ὥσπερ οὖν ἡδονὴ πρὸς αἰσθησιν, τοῦτο πάθος πρὸς νοῦν. II 117, 5 μηδενὶ τῶν ἐκ πάθους ἢ κακίας τὸν ἡμέτερον ἐποχεῖσθαι νοῦν. II 192, 7 τὸν ἐποχοῦμενον νοῦν ταῖς τοῦ τετραπόδος καὶ ἀφηνιαστοῦ πάθους ἀλόγοις ὁρμαῖς. II 189, 6 ἕως ... ἐκεκράγεσαν ἐν ἡμῖν αἱ ἀλογοὶ ὁρμαὶ, σταθεράς τινος ὁ ν. ἴδρυτο. II 280, 13 „καὶ ἀναβάτην“, τὸν ἐποχοῦμενον αὐτῷ (sc. τῷ πάθει) φιλοπαθῇ νοῦν. II 110, 5 ἔπποι μὲν οὖν ἐπιθυμία καὶ θυμὸς εἰσιν ..., ἀναβάτης δὲ καὶ ἡνίοχος εἰς ὁ ν. II 112, 1 κακίαι τῷ γένει τέτταρες καὶ πάθη ταύταις ἰσάρημα —, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἐπιβάτης αὐτῶν μισάρετος καὶ φιλοπαθὴς ν. καταπεσὼν οἴγεται. II 113, 26 οἱ τὸν ἀναβάτην νοῦν ἐποχον ἀποφαίνοντες ἄπειρον ἱππικῆς ἐπιστήμης κακία καὶ πάθει τετράποδι. II 233, 23 ἐπειδὴν ὁ μὲν ν. ὅσα ἀφροσύναι καὶ δειλίαι ἀκολασίαι τε καὶ ἀδίκαιαι σπεύρουσι θέρισθ, ὁ δὲ θυμὸς ..., ἡ δὲ ἐπιθυμία ... V 230, 4 πλησίον τοῦ νοῦ παρψικισμένος (ὁ θυμὸς). I 96, 14

ὅταν ὁ ν. τοῦ τόνου τῶν νοητῶν ἀποστὰς ὑψιῇται πρὸς τὰ πάθη. I 107, 16 ὁ ν. ... πάθει δηγθεῖς. I 92, 22 (τὰ πάθη) σίνεται τὸν νοῦν. I 138, 14 τοῦτοις (sc. πάθεσι τῆς ψυχῆς) γὰρ ν. τιτρώσκεται. I 154, 20 κατὰ γούν τὰς ἐπικρατείας τοῦ νοῦ ... φυγαδεύεται τὸ πάθος. III 70, 12 ἵνα μὴ ... ὁ ν. ὑπὸ παθῶν καταψυγῇ. II 213, 2 ὁ γαστρός βασιλεὺς, ν. I 155, 12 sq. ὀρθῶς οὖν τῇ ἡδονῇ λέγεται, ὅτι ὁ ν. σου τηρήσει τὸ κεφάλαιον καὶ ἡγεμονικὸν δόγμα. I 210, 15 (ἡ ἡδονή) φησι πρὸς τὸν νοῦν τάδε. I 127, 1 ἡ (ἡδονή) μὲν γὰρ σοφίζεται καὶ παράγει τὸν νοῦν. I 106, 21 ὁ ν. δηγθεῖς ἡδονῇ. I 96, 17 ὁ ν. ... κρατηθεῖς τοῖς ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ἄγουσι. III 243, 1 ἐάν τε γὰρ ὁ ἐν ἐμοὶ ν. ἀρετῇ τελεία καθαρῇ. III 74, 18 νοῦ γὰρ πρὸς ἀρετὴν ἐστὶ σύνδοξος ἐξ αὐτῆς ἐπιεμένον παιδοποιεῖσθαι. I 129, 4 ὅταν γὰρ ὁ ν. τὰ ἀρετῆς ἀπενέγκηται νικητήρια. I 72, 22 (ὁ θεός) τὸν νοῦν τίθει ἐν τῇ ἀρετῇ. II 37, 28 γεννήσας τοῖνον ὁ ν. ἀρχὴν σπουδαίας διαθέσεως καὶ ἀρετῆς τινα πρῶτον τρόπον. I 100, 23 cf. 102, 10. 103, 1. 125, 8 γυμνός ἐστὶν ὁ ν. ὁ μῆτε κακία μῆτε ἀρετῇ ἀμπεχομένος. I 212, 5 (ἡ ἀρετὴ) δέισασα μὴ ποτε λαθῶν ὁ ν. αἰχμάλωτος ἀνδραποδισθεὶς ἀπαχθῇ. I 220, 9 ὁ ν. ἀποστρέφεται μὲν ἡδονῇ, ἀρμόζεται δὲ ἀρετῇ. II 293, 5 ὁ ν. εἰς τῆς ἀρετῆς ἀτραπὸν ἐλθών. I 106, 2 ὅταν γὰρ ἀμάρτη καὶ ἀπαρτηθῇ ὁ ν. ἀρετῆς. II 156, 11 οἱ ... ἀστείοι λόγοι ψυχὴν τρέφουσι καὶ νοῦν αἰξουσιν. I 224, 4 ἀναγράφοντες γὰρ αἴτιον τῶν καλῶν πρὸς ἡγεμόνα νοῦν. II 250, 11 τοῦτοις (sc. ἀσκησιν καὶ μελέτην) ὧν καλέσας τοὺς συμμάχους ὁ ν. φησιν. II 301, 1 ἐπειδὴν ... ὁ ν. μηδὲν ἐλλείπει τῶν πρὸς ἀσκησιν. II 202, 14 εἰ δαδουχοῦσα παιδεία παραπέμποι τὸν νοῦν. II 166, 18 τὸ ἀναγκαῖον ἐρεῖον αὐτῷ (sc. τῷ φαύλῳ) λελύβηται, ὁ ν. I 260, 21 τὰ ἐξ ὑποθέσεως τοῦ νοῦ πάντ' ἐπιλείπει αὐτῷ. I 65, 8 ἐάν τροπὴ κατασκήψασα αἰφνίδιον μίαν τὸν νοῦν. II 76, 7 ὁ δὲ τυφὸν οὗτος τροπὴ τίς ἐστιν ἀκούσιος παραγῆμα τὸν νοῦν μαινοῦσα. II 54, 18 οἱ δὲ γῆς παῖδες τὸν νοῦν ἐκβιβράσαντες τοῦ λογίζεσθαι καὶ μεταλλοῦσαντες εἰς τὴν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον φύσιν. I 281, 4 τότε γὰρ ἐγκαταποθεῖς ὁ ν. τοσοῦτω κλύδωνι βύθιος εὐρίσκειται. I 251, 14 οὐκ ἂν οὕτως ἀκλεῶς ὁ ν. ἐφθάρη.

9. ceterae mentis actiones vel passiones: I 94, 5 διὰ τί καλέσει καὶ προσκυλέσεται καὶ ἀσπάσεται τούτων ἔκονα

στον ὁ ν. I 94, 14 πῶς ἕκαστον τούτων προσκαλεῖται καὶ ἀποδέχεται ὁ ν. I 103, 12 ὁ ν. ἀποκαλύπτει τὰ αἰσγρά. I 116, 26 φύγε λαθὼν ἀπὸ τῆς φαντασίας αὐτοῦ καὶ μηκέτι ἀναγγεῖλαι τῷ νῷ. I 122, 3 τὸν νοῦν εἰς τὸ ἐξώτατον ἐξήγαγε. I 122, 5 χρὴ γὰρ τὸν μέλλοντα νοῦν ἐξάγεσθαι. I 137, 22 ὁ δὲ ν. ... (ἵνα) ἐκτραγηλίζηται καὶ ἀκρατῆς ἑαυτοῦ γίνηται. I 139, 12 ν. ἐκβάς τῶν νοητῶν καὶ οἰκείων ἐπιβολῶν ἐκδοθῆναι τῷ χεῖρονι. I 140, 30 πολλὰκις συνεισέρχεται μὲν ὁ ν. εἰς τέρας ... δόξας. I 164, 11 αὐτὸς γὰρ ὁ ν. ἐνὸντιον εὐρέθη. I 165, 8 οὐκ ἐξήρκεσε τῷ νῷ τὰς ἰδίας καὶ νοητάς ἔχειν χίρας. I 280, 10 κατὰ φύλιν τοῦ νοῦ φαντασίαν. II 39, 1 ὁ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ὄν, τοῦθ' αὐταῖς (sc. θυγατράσι) φασὶ τὸν νοῦν περιποιεῖσθαι δύνασθαι. II 97, 21 ὅσα (sc. διαλεκτικὴ καὶ γεωμετρία) ... παραθίγει δὲ τὸν νοῦν. II 123, 11 παραθήξας ὁ ν. εἰς τὸ λεπτότερον ἑαυτόν. II 152, 10 ἕως ... εἰς τὴν σοφίας ὁδὸν οὐ προσελήλυθεν ὁ ν. II 202, 4 βουλευέσθαι τὸν νοῦν ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ συμφέροντα. II 208, 16 τὸν νοῦν εἰσάσας ἀγύμναστον. II 221, 23 ὅταν ὁ ν. νήψη. II 271, 2 ἐπειδὴν τοῦν ὁ ν. ἀρξῆται γνωρίζειν ἑαυτόν. II 273, 21 ἀνευδοκίᾳ γινώμη καὶ προθυμίᾳ συντόμῳ χρώμενος. II 274, 29 ἀφείται τῶν κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιβολὰς ἐνεργειῶν. II 283, 22 τὰ ἐν αὐτῷ ταμιευόμενα μὴ δυνάμενος ὁ ν. ἀπαγγεῖλαι. II 287, 19 τὰ ἐγχειρήματα οἷς ἐφορμεῖ καὶ ἐνίδρυται ὁ ν. II 291, 13 ἐάν ... ἄνσος καὶ ἀπῆμων διατελῇ. II 297, 3 κλίνεται δὲ ὁ ν. τοτὲ μὲν τάχαθόν, τοτὲ δ' αὐτὸ καχόν ἀποστρεφόμενος. II 298, 17 διὰ τὸν ἐπίμεινον καὶ δασύν τοῦτον ὄχλον ἐκ μιγᾶδων καὶ συγκλύδων συμπεφυρμένον δοξῶν ὠκυδρομῆσαι δυνάμενος ὁ ν. III 94, 20 εἰ μὴ δύνατο ... βελτιοῦσθαι ὁ ν. III 257, 9 νοῦ κενὴν εὐμορφίαν ... μεταδιδῶν. III 292, 29 περισυληθεὶς οὐν ὁ ν. ὦν ἐδημιούργησεν. III 295, 9 ἡρεμήσας ὁ ν. IV 232, 19 οἷα πρὸς κάτοπτρον αὐγάξῃ τὸν ἴδιον νοῦν. IV 251, 6 μετέβαλεν ὁ ν. εἰς κωφὴν λίθον. V 52, 9 ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ποτε φωλεύσας ὁ ν. ἐπὶ τὴν ἀδικίας καὶ ἀσεβείας ἀνοδίαν ἐχώρησεν. V 53, 15 τῶν ἡμερινῶν φροντίδων ἀναχωρήσας ὁ ν. V 363, 6 οὕτω καὶ τὸν νοῦν ... ἐλεῶν ὁ σωτὴρ ἐξ ἀνοδίας εἰς ὁδὸν εὐπετῶς ἀν' ἀγάγοι. V 364, 11 ὁ ν. εὐθύνειν ἀδυνατεῖ. VI 27, 4 γέμων ... ἐλευθερίας ὁ ν. VI 66, 14 ὁ τῶν ἀκρωμένων ν. συνομαρτεῖν ἀδυνατῶν.

10. *mentis cum deo commercium*: II 296, 17 σπουδαζέτω ... ἔπεσθαι θεῷ. I 101, 17 θυμιάσαι ὅλον τὸν

νοῦν τῷ σωτῆρι καὶ εὐεργέτῃ θεῷ. III 20, 8 ὁ γὰρ ν., ὅτε μὲν καθαρῶς λειτουργεῖ θεῷ, οὐκ ἔστιν ἀνθρώπινος, ἀλλὰ θεός. III 162, 20 ὅταν ... ὁ ν. εὐαρεστεῖν προέλται θεῷ. II 198, 3 ν. λατρεία καὶ θεραπεία θεοῦ μόνῃ χαίρων. II 295, 9 τελειωθείς ὁ ν. ἀποδώσει τὸ τέλος τῇ τελεσφόρμῳ θεῷ. II 199, 13 νήφεις ἀκράτου τὸν νοῦν ἐμφορηθέντα σπονδῇν ... γίνεσθαι τε καὶ σπένδεσθαι θεῷ. II 306, 12 μεταβαίνειν ὁ ν. ἐπὶ τὸν εὐσεβείας καὶ οἰοτήτος ἀφίεται πατέρα.

11. *mens humana nihil, deus omnia metiri et perficere potest*: II 8, 26 cf. 9, 4 τίς οὐν ἔστιν ἀσεβοῦς δόξα; μέτρον εἶναι πάντων χρημάτων τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. III 290, 3, 9 στάθμην καὶ μέτρον καὶ ἀριθμὸν τῶν ὄλων ... εἶναι τὸν θεόν, ἀλλ' οὐ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. I 120, 9 cf. 119, 30, 123, 21 δὲ τὸν ἴδιον νοῦν ἐνεργοῦντα οἶδεν, ἀλλ' οὐ θεόν. I 99, 15-20 οὐκ ἔστιν ὁ ν. αἰτίον οὐδένος, ἀλλ' ὁ πρὸ τοῦ νοῦ θεός. I 200 14 οἱ δὲ φάσκοντες διὰ τοῦ θεοῦ τι κεκτηῖσθαι τὸ μὲν αἰτίον ὄργανον τὸν δημιουργόν, τὸ δ' ὄργανον αἰτίον τὸν ἀνθρώπινον νοῦν ὑπολαμβάνουσιν. I 222, 17 ὁ δὲ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τὸν ἴδιον νοῦν (τὰ ἀρίστα ἀναφέρων). II 14, 24 τὸν γὰρ τῷ νῷ χαριζόμενον τὰ πάντα τῷ μηδὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἦτις ἐστὶ καταλαβεῖν δυναμένη. II 306, 7 ὁ ... ἡμέτερος ν. οὐ δεδημιούργηκε τὸ σῶμα. I 157, 9 πῶς γὰρ ὁ λέγων οὐ δοῦλος Ἑρμοῦ ὁ κύριος ν. ἐστί, κύριος ἑαυτοῦ καὶ αὐτοκράτωρ. I 188, 5 sq. σεμνολογεῖν ἐπὶ τῷ τὸν νοῦν ἡγαπηκέναι καὶ τὸν νοῦν νομίζειν ἑαυτοῦ κύριον εἶναι καὶ εὐεργέτην. I 197, 20 ὁ δὲ νοῦς ἐμὸν ἔστιν διαίτημα (leg: κτήμα); ὁ ψευδῶν εἰκαστικός, ὁ πλάνης, <ὁ> οἰητικός, ὁ παρανοῶν, ὁ μυραίνων, ὁ εὐρισκόμενος ἄνους ἐν ἐκστάσει καὶ μελαγχολίᾳ καὶ μακρῷ γήρα; II 253, 4 τῷ δ' ἀσεβεῖ τοῦναντίον δοκεῖ, αὐτοκράτορα μὲν εἶναι τὸν νοῦν ὦν βουλευεταί.

12. ν. (cum adiectivo aut generativo) naturam, ingenium, mores hominis indicat: I 164, 18 τίνα γὰρ ἄλλον ἢ τὸν ἄθλιον νοῦν ἢ ψευδῆς δόξα ἀπατᾷ; V 74, 4 μὴ ἀκαμψῆς ὁ ν. καὶ αὐθαδέστατος. II 9, 11. 246, 1. III 288, 7 cf. 96, 9 (ὁ ἀντίθεος ν.). I 108, 21 ὁ ἀσκητῆς ν. I 273, 22—274, 7 ὁ μὲν τοῦ ἀστείου ν. II 243, 16 ὁ τῶν ἀστείων ... ἀποτινάττει opp. ὁ μὲν δὴ τῶν τοιοῦτων ν. ... τιναττόμενος. I 164, 23 ἄρχεται ... θρηγεῖν τὸν αὐθόδη καὶ φίλαυτον νοῦν οὕτως. I 81, 4. 169, 7 ὁ ἀφρων ν. II 246, 20 cf. 300, 4 (ὁ βασιλεύειν δοκῶν).

I 164, 8-16 οἰκοδομήσομεν τὴν πόλιν τοῦ διαφθείροντος τὴν ἀλήθειαν νοῦ. I 203, 9 πρὸς τὸν δοκησίσοφον νοῦν. II 260, 27 ὁ ἐκλευττηκῶς κἀκτεθριωμένος. III 285, 14 κἀξηγριωμένον καὶ ἐποημένον πρὸς πάντα νοῦν. I 165, 22 ὁ γὰρ εὐ-νοῦχος καὶ ἀργιμάγερος ὄντως ν. III 286, 18 ὁ μὲν Ἰσραὴλ ἐστὶ ν. θεωρητικὸς θεοῦ τε καὶ κόσμου. II 104, 19 ὁ τὴν ἀκρόπολιν ἐπιτετειχικῶς ἐκαστῶ θηριωδέ-στατος ν. V 49, 5 τοῦ θύοντος πρῶτον μὲν τὸν νοῦν ὠσιώσθαι. V 150, 8 ὅτε ... τὸν καλὸν καὶ περιπόθητον καὶ μακρίον ὄντως νοῦν ἐκαρπούμεν. III 99, 6 cf. 192, 13 sq. Μωυσεῖ, ὁ καθαρῶ-τατος ν., ὁ ἀστείος ὄντως. II 146, 13 ὁ τελειὸς ἐκκαθαρμένος. V 364, 5 τὸν καθάρσει τελείας νοῦν καθαρθέντα. III 119, 16 ἐξαίρουσι τὸν κενὸν φρονήσεως νοῦν. V 25, 5 νήφοντος ... ὁ τε ν. ὀζυωπέστερος. III 192, 21 (ὁρατικός, φι-λοθεάμων, φιλόσοφος). VI 62, 7 τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς τὰ παιδικά. IV 37, 17 περιττός ν. φρονή-σει συμβίων. III 56, 16 (ὁ πιθανὸς καὶ στοχαστικός ν.). II 249, 17 (ὁ πλάνης καὶ τετυφωμένος τῶν πολλῶν ἀλλιος). II 275, 20 τὸν ... πικρίας γέμοντα νοῦν. IV 23, 13 σπουδαῖος ν. (Ἀβραάμ). I 157, 22 ὁ μὲν σπουδαῖος καὶ ἐκκαθαρμένος ν. ἐλάχιστα ἀλγεῖ. I 121, 8, 18 ὁ φαῦλος εἰς τὸν σποράδα νοῦν ἑαυτοῦ καταδύεται. II 111, 9 ἡγεμόνι Μωυσεῖ, νῶφ τελείω. II 113, 10 ὑπεραντὸς ὁ ν. γινόμενος. III 296, 25 ὁ φαῦλος καὶ πάσαις ἀραῖς ἔνοχος ν. III 77, 15 ὁ φιλάθλος καὶ φιλο-γυμνάστης. I 73, 7, 9 φιλαυτος δὲ καὶ ἀθεος ὁ ν. οἰόμενος ἴσος εἶναι θεῷ. III 186, 3 ὁ φιλήδονος ν. II 80, 5 cf. IV 24, 10 ἕτερος δὲ τις φιλοσώματος καὶ φιλοπαθῆς ν. II 260, 16 ὁ φρενοβλα-βέστατος. — IV 21, 11 sq. ἀξίεραστον καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὸν νοῦν.

13. εἰς νοῦν ἔρχεσθαι, βάλλε-σθαι, προσέγειν τὸν νοῦν et ce-tera his similia: I 72, 2 cf. IV 63, 8. 107, 7. 276, 1 μηδὲ εἰς νοῦν ἔλθαι. V 196, 8 μηδ' ἂν εἰς νοῦν ποτε βαλεῖσθαι τὰς τσιαύτας προστάξεις. III 250, 20 τίς γὰρ εἰς νοῦν βαλλόμενος. IV 44, 17 εἰς νοῦν βαλλόμενον II 200, 18 προσέχει τὸν νοῦν. III 21, 19 τίς δὲ οὐκ ἂν ... θεῷ προσέχοι τὸν νοῦν. III 85, 5 τοῦ προσέχειν ἐτέρωσε τὸν νοῦν. V 103, 1 προσέγοντας τὸν νοῦν τοῖς προσταττο-μένοις. IV 91, 10 πάντα σοι κατὰ νοῦν χωρεῖ I 123, 15. IV 92, 16. V 137, 1. VI 63, 21 κατὰ νοῦν. IV 153, 11 οἱ νοῦν ἔχοντες.

Philonis opera vol. VII

14. v. est sensus, vis ac signifi- catio vocabulorum: I 231, 17. 249, 8. 253, 12. II 116, 4. 249, 23. 260, 17. III 167, 14 (τὸ δὲ „—“) τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν. VI 190, 17 οἷα ὑπέβαλλεν ὁ ν. διεξή-μεν. III 211, 9 (ἡ φωνή) ἐρμηνεύς ἔχει τὰξιν πρὸς τὸν ὑποβάλλοντα νοῦν. V 48, 15 ν. ἕτερος αἰνιγματῶδη λόγον ἔγων τὸν διὰ συμβόλων. II 72, 15 τίνα ὑπογράφει νοῦν τὸ „—“. VI 67, 5 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητάς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκεί-μενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν.

II. deus et astra. 1. deus est mens: II 306, 4 τὸν δὲ τῶν ὧλων νοῦν, τὸν θεόν, οὐκ ἔξω τῆς ὑλικῆς φύσεως πάσης ἐστάναι. II 50, 5 τὸ (ἀγαθόν) δὲ ψυχῆς καὶ τοῦ παντός ὁ ν. τῶν ὧλων, ὁ θεός. I 2, 19 τὸ μὲν δραστήριον (αἷτιον) ὁ τῶν ὧλων ν. ἐστίν. II 306, 8 ὁ δὲ τῶν ὧλων ν. τὸ πᾶν γεγέννηκε. II 269, 14 τὸν τῶν ὧλων νοῦν, τὸν θεόν, οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον. IV 59, 20 ψυχὴ μὲν ἐν σώματι, ν. ὁ ἐν ψυχῇ, καὶ πάλιν οὐρανός μὲν ἐν κόσμῳ, θεός ὁ ἐν οὐρανῷ. I 119, 22 sqq. δυοῖν γὰρ ὄντων τοῦ τε τῶν ὧλων νοῦ, ὅς ἐστι θεός, καὶ τοῦ ἰδίου. II 9, 31 τὸ μὲν οὖν „χάρισον“ λέγεται μὲν πρὸς τὸν ἐν ἡμῖν νοῦν ὑπ' ἐνίαν, λέγεται δὲ καὶ πρὸς τὸν τῶν ὧλων ὑπὸ τῶν ἀμεινούνων. V 5, 2 ὁ μὲν ν. ὁ ἐν ἡμῖν βραχύτατος opp. ὁ δὲ τοῦ παν-τός ὁ μέγιστος καὶ τελειότατος. II 304, 23 ὅς ἐν ὑμῖν ἐστὶ ν., καὶ τῷ παντὶ ἐστὶ. III 53, 13 ὁ ἐν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀμερεῖς καὶ ἀτμητοί. III 120, 6 εἴτε ὁ ἐν σοὶ ν. εἴτε ὁ τῶν συμπάντων. IV 18, 14 οὗ γὰρ ἐν σοὶ μὲν ν. ἐστὶν ἡγεμόν ἐπιτεταγμένος, ... ὁ δὲ κόσμος ... βασιλέως ἀμοιρεῖ. III 112, 3 οἱ νοῦν ἔφασαν ἐλθόντα πάντα διακοσμήσαι. I 3, 3 τὸ δὲ παθητὸν ἀψυχον καὶ ἀκίνητον ἐξ ἑαυτοῦ, κινήθην δὲ καὶ σχηματισθὲν καὶ ψυχωθὲν ὑπὸ τοῦ νοῦ. VI 95, 11 λή-ψεται δὲ καὶ ὁ ν. ἐπίδοσιν.

2. astra: II 43, 16 ν. γὰρ ἕκαστος αὐτῶν (sc. ἀστέρων) ἀκραιφνέστατος. I 25, 4 (οἱ ἀστέρες) ζῷα τε εἶναι λέγονται καὶ ζῷα νηρά, μᾶλλον δὲ ν. αὐτὸς ἕκα-στος. III 234, 13 (ἕκαστος τῶν ἀστέρων) ν. ὅλος δι' ὧλων ὁ καθαρῶτατος εἶναι λέγεται. III 209, 19 (οἱ ἀστέρες) εὐψυχοὶ δὲ καὶ νοεροὶ ἢ νοῦ καὶ ψυχῆς ἀμέτοχοι;

III. All: I 66, 17 ἀγροῖς δὲ ἀπεικάζει δυοὶ τὴν τε ἰδεαν τοῦ νοῦ καὶ τὴν ἰδεάν τῆς αἰσθήσεως. I 57, 14. 104, 25. 162, 19. III 151, 7 sq. V 48, 23 (ἀνὴρ). I 69, 7. II 96, 25. 142, 6. 189, 23. 234, 16. III 52, 10. 91, 20. 125, 3. 301, 14. VI 32, 2 (ἀνθρωπος). II 39, 15, 21. IV 24, 1.

V 48, 22 (ἄρρην). I 67, 18 ἐργάτης οἷα πίνους γῆς. I 120, 26. II 13, 6. III 60, 9. 221, 16. 24. 223, 2. 230, 12 (ἥλιος). I 110, 22. 26 (ἱππεύς). I 61, 5. 66, 15. 92, 19. II 254, 9. III 151, 26. 29. 212, 12 (οὐρανός). I 100, 18. 130, 22. 163, 13. 270, 16-25. II 38, 30. 54, 6. III 80, 18. 133, 14. 151, 8. 176, 2. IV 20, 9 (πατήρ). III 52, 23 (περιστερά). I 68, 8. III 149, 9 (πηγή). IV 219, 17 εἶκασε δὴ τὸν μὲν νοῦν γρυσῶ, γαλιῶ δὲ τὸ αἰσθητόν. — I 85, 2. 13. 123, 26. 124, 4 sqq. 167, 26. 172, 13. 184, 5. II 142, 26. 143, 7. III 13, 7 (Ἀδάμ). IV 93, 9 sqq. cf. I 191, 29 τον βασιλέα τῆς Αἰγύπτου τὸν ἡμέτερον νοῦν ... εἶναι. I 117, 10 sqq. ὁ ἀσκητής οὖν Ἰακώβ ν. II 160, 14 Ἰούδας ὁ εὐλογῶν τὸν θεόν. III 58, 17 ὁ ἐν σώματι ν., Ἰωσήφ. I 164, 18 Μωάβ II 12, 24 cf. III 221, 21 ἡ δὲ Ὡν ... ἔστι δὲ συμβολικῶς ὁ ν.
 νυκτεγερσία. I 192, 22.
 νυκτερία. III 264, 20 (Ζαβουλὼν) ῥύσις νυκτερίας.
 νυκτερινός. VI 178, 11 (περιψύξεις).
 νυκτιφόρος. II 141, 22 ἀφροσύνη.
 νυκτοφύλακες. V 38, 1 (νεωχώροι).
 νύκτωρ ν. νύξ.
 νύμφη. I 128, 27. V 28, 9.
 νυμφίος. V 28, 9 coni. νύμφη.
 νύμφιος. V 327, 19 ἐκ τῶν πρώτων νυμφίων.
 νυμφοστολεῖν. III 86, 18. IV 55, 9.
 νῦν. I 98, 24 διὰ τί τὸ „νῦν“ προσετέθη. × I 86, 8 τα ν. II 301, 11 τα ν. opp. τὸ πάλαι. II 165, 15 οἱ ν. opp. τοῖς πάλαι. I 218, 13 πάλαι μὲν ..., νυνὶ δὲ καὶ εἰσαεῖ. II 26, 3 διαφορὰς ... καὶ πάλαι γεγενημένος καὶ ν. ὑπαρχούσας καὶ ἐσομένας αὐθις. I 256, 2 καὶ πάλαι καὶ ν. καὶ αὐθις καὶ αἰεῖ. I 149, 1 ν. μόνον ἀλλὰ μὴ καὶ αὐθις. I 149, 3 καὶ ν καὶ αἰεῖ.
 νύξ ν. ἡμέρα. — I 19, 1 ὁ (sc. τμήμα τοῦ συμπαντος χρόνου) κέκληται ν. I 18, 22 (τὸ κράτος) τῆς δὲ νυκτός σελήνη καὶ τῇ πλησίει τῶν ἄλλων ἀστέρων (ὁ πατήρ ἀνελόου). II 13, 2 ἀνατείλας ἥλιος τὰ κρυπτόμενα νυκτι ἐμφανῶς ἐπιδείκνυται. III 35, 4 (ἥλιος) παραυξίνει ἄρχεται τὴν νύκτα. III 221, 9 ἥλιος ἡμέραν καὶ νύκτα διακρίνει. V 23, 2 (coni. ἡμέραι, μῆνες, ἐνιαυτοί). V 9, 11 cf. IV 228, 19 (ἥλιος καὶ σελήνη, οἱ ἡμέρας καὶ νυκτός ἡγεμόνες). III 264 20 βεούσης δὲ καὶ ἀπολιπούσης νυκτος ἐξ ἀνάγκης φῶς ἀνίσχει. V 344, 4 ὁ αἰθὴρ καὶ ὁ σύμπας οὐρανός νυκτος αὐτῷ παρεῖχε φαντασίαν. III 21, 2 οὐρανοῦ γὰρ ἀπελήγεται ν. III 34, 16 sqq. 35, 5 (μεγίστη coni. βραχυτάτη,

μέση). III 34, 20 (ἀφαίρεςις). VI 100, 9 νυκτὶ καὶ μάλιστα ἀσελήνῃ. IV 162, 12 γνωφώδους τῆς νυκτός οὕσης. II 200, 2 μακρῷ δὲ σκότῳ καὶ νυκτὶ αἰωνίῳ συν-οικούντες. II 210, 19. 251, 8. III 226, 4. 230, 9. 275, 26. 280, 7. IV 300, 4. V 77, 6. VI 174, 16 (coni. σκότος). IV 91, 21 (coni. σκία). III 265, 20 ἂν νυκτὶ φίλα. I 30, 5 δι' ἡμέρας, ἔστι δ' ὅτε <καὶ νυκτός>. I 185, 12 ὥσπερ ἐκ νυκτός. III 280, 12 ἐν νυκτὶ γάρ. — I 28, 2. 165, 10. 217, 23. II 248, 7. III 226, 15. 231, 10 νύκτωρ.
 νυστάζειν. III 88, 17 (ὁ λογισμός).
 νύττειν. I 212, 8 (ἡ ἡδονή).
 νωθής. II 35, 19 ὄνος. I 215, 9 (φιλήδονος). II 70, 19 (φύσις). — II 76, 24 οἱ μὲν γὰρ νωθέστεροι ... τὰς ψυχὰς. III 255, 14 πρὸς τὰς τῶν νωθεστέρων δόξας.
 νώτιος. III 257, 8 τὰ ὀπίσω καὶ τὰ νώτια.

Ξεναγεῖσθαι. III 219, 6 ὑπὸ σοφίας.
 Ξεναγός. I 56, 6. III 214, 5.
 Ξένη. II 108, 17 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανόν, ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. III 258, 22 (ἡ ψυχὴ) τὴν ἐπὶ τῆς ξένης μακρὰν καὶ ἀνήνυτον ἄλλην ἐκφυγοῦσα. II 245, 1 παροικεῖ δὲ σοφός ὡς ἐν ξένῃ σώματι αἰσθητῷ. II 240, 4 (ἡ) ἐν σώματι. II 244, 13 (ὁ περιγίσιος χώρος). III 214, 19 Χαρράν, ἣν ὡς ξένην ὁ φιλάρετος Ἰακώβ ... οἰκεῖ. III 216, 6 τὴν δὲ ξένην ὡς πατρίδα οἰκίσαντες. IV 189, 22 φέρων ἀπὸ τῆς ξένης εἰς τὴν οἰκίαν ἀγαθὸν μὲν οὐδέν. III 214, 14 ὡς ἐν ξένῃ (διατρίβοντες). V 245, 12 τοῖς ἐν τῇ ξένῃ σποράσιν. V 213, 12 (δουλεύ-σοντας) ἐπὶ ξένης. VI 153, 19 μὴ χειραῖς ἐν ἐπὶ ξένης. I 216, 16 ὡς (Ἰακώβ) υἱὸν ἐπὶ τὴν ξένην ἐκπέμπειν.
 Ξενηλασία. V 121, 3.
 Ξενία. II 78, 18 οἱ ξενίας ἀλόντες. IV 207, 14 ἐπὶ ξενίαν κληθέντες.
 Ξενικός. IV 110, 10 (ἔθνη). IV 204, 21 (νόμιμα). I 211, 16. II 26, 7. III 37, 10. 55, 10 (πόλεμος). IV 270, 7. VI 168, 12 (πολεμοί). II 237, 17 (ταραχαὶ καὶ στάσεις). — II 311, 16. IV 213, 19 (τὰ ξενικά).
 Ξένιος. IV 128, 12 (θεός).
 Ξενιτεῖα. VI 151, 12.
 Ξενιτεύειν. IV 254, 13. V 17, 17.
 Ξενοδόχος. IV 38, 14.
 Ξένος. IV 247, 10 (ἀνοσιούργημα). III 202, 22 (ἐνιαυτός). III 233, 4 ὄνομα. III 61, 15 τὰ σώματος ... πάθη. I 198, 21 (πόλις). VI 135, 24 (συκοφάντημα). IV 171, 20 (φαντασία). III 243, 22 (χώρα). — V 108, 1 μὴ ὡς ἐπὶ καινῷ καὶ ξένῳ

δυσχεραίνων. V 106, 7 ἵνα μὴ ὡς ξένου κατολιγωρῇ. II 24, 1 τις δ' ἂν οικείοις καὶ ἄλλοιτοίς, ἢ πολίταις καὶ ξένοις (ὁμοίως διαλεγείη). V 225, 5 ἄλλοτριών, ἐχθρῶν, ξένων opp. οικείων, φίλων, πολιτῶν. V 194, 1 οὐκ ἐν ὀθνεσίς καὶ ξένοις μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν ἀσπόνδοις ἐχθροῖς ἀναγράφεται. V 241, 5 ἄστοι καὶ ξένοι. I 110, 6 (διαφορὰ τῶν ὀντων,) ξένων ἄστων. V 320, 16 κέχυται ... τοῖς δ' ἄστοις ὡς ξένοις. IV 127, 24 ξένοι γὰρ ἦσαν ... οἱ Ἰουδαῖοι. VI 130, 9 ξένους καὶ ἐπήλυδας ἡμᾶς. V 19, 5 (ὁ νεῦς) θαυμάζεται πρὸς ... τῶν ἐπιφοιτῶντων ξένων. IV 185, 11 πρὸς ὑποδοχὴν ξένων. — II 278, 7 ξένως conl. ιδίως.

ξενοῦσθαι. I 131, 13.

ξηρός. V 159, 3 (ἄρoura). III 213, 4 (γένεσις). II 134, 3 cf. I 12, 6. 14. 45, 12 (γῆ, vel sc. γῆ). IV 148, 12 νότος. VI 69, 15 (ὁδός). III 45, 13 ὄνυξ. II 264, 24 (οὐσία). V 123, 1 (πνεύματα). VI 103, 2 (τροφή). III 213, 19 (φρέαρ). V 253, 14 ὠνια. — II 206, 4 τὸ ξηρόν παρα τὸ ὑγρόν, παρὰ τὸ ψυχρόν τὸ θερμόν (δοκιμάζεται). III 35, 19 cf. 64, 15 ξηρόν conl. ὑγρόν, ψυχρόν τε αὐ καὶ θερμόν. III 31, 22 τὸ δὲ βαρὺ εἰς ὑγρόν τε αὐ καὶ ξηρόν (ἐτεμνεν). III 47, 18 θερμόν ἐναντὶν ψυχρῷ καὶ ξηρόν ὑγρῷ. I 246, 6 ψυχρόν γὰρ θερμῷ καὶ ξηρόν ὑγρῷ, δυοῖς ἐναντίας, ἀναμίξας ... ὁ ζωπλαστές. I 90, 13 σώματος θερμὸν ψυχρόν βαρὺ κοῦρον ξηρόν ὑγρόν. III 35, 12 ἐν τε ξηροῖς καὶ ὑγροῖς. III 34, 7 τὸ μὲν ξηρότατον τῷ ὑγρότατῳ (ἐτεμνε).

ξιφηφορεῖν. II 70, 4 (τὸν θεόν) ξιφηφορῶντα γὰρ <εἰσάγει>.

ξίφος. V 177, 4 ὁ ... ξίφει κτείνων. V 195, 10 ξίφεσιν ἢ φαρμάκοις ἢ ἀρχνοῖς. V 174, 10 ἐάν τις ἐπανατείνῃται ξ., ὥστε ἀποκτείνει. V 176, 9 cf. 261, 11 οἱ μὲν ξίφεσιν ἢ δορατίοις ἢ βέλεσιν ... ἀναιροῦντες. V 146, 11 τοὺς ἀνδροφονήσαντας ξίφει μεθετέον ὑπερόριον τὸ ξ. ῥίψαντας. I 178, 4 οὐκ ἀνέδοικεν αὐτῇ, καθάπερ ξ. μεμνηνότε, δύναιμι λόγων.

ξόανον v. ἄγαλμα.

ξύλινος. IV 214, 8 (ἔργον). IV 242, 16 ἔρκος. IV 215, 10. 242, 9 κατασκευάσματος. I 125, 29. II 7, 1. III 91, 13 (ὄγκος). III 91, 18 (σώματος ὄγκος). I 194, 13 (ῥιγ).

ξύλον. I 104, 20 ξύλον ἢ φυτὸν ἢ λίθον ἢ συνόλως σῶμα. I 147, 28 ἵρεμια γὰρ λίθῳ μὲν καὶ ξύλῳ καὶ παντὶ ἀψύχῳ οἰκεῖον. III 138, 9 ἰδοὺ καὶ τὸ πάσχον, ἢ ῥιγ, τὰ ξύλα. III 51, 5 γῆς μὲν τὰ ξύ-

λα, ὕδατος δὲ τὰ ἐπιθυμιώμενα. I 95, 12 ἢ μὲν ξίσι κοινῇ καὶ τῶν ἀψύγων ἐστὶ λίθων καὶ ξύλων. I 6, 2. 50, 5. 189, 21. 200, 4. 5. II 58, 9. 64, 3. IV 284, 4. V 148, 15. 333, 16 (ξύλα καὶ λίθαι). — IV 164, 20 ξ. δεικνυσιν. ὁ προσέταξεν ἀράμενον εἰς τὰς πηγὰς καθεῖναι. V 65, 5 κέδρινον. I 75, 22 sqq. 76, 4 sqq. 124, 19. 137, 12. II 142, 19. 275, 21 sqq. (τὸ ξ.) τῆς ζωῆς. I 76, 5 τὸ τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν. III 270, 8 Ἀδάμ, ὅταν ἄψῃται τοῦ διδύμου ξύλου, θνήσκει. II 34, 22 καθάπερ ἡδυσμα ἔ. γλυκαίνον εἰς τὴν ψυχὴν ἐνέβαλε. I 86, 21 τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν μὴ ἀφ' ἐνὸς ξύλου ... ὠφελεῖσθαι. I 87, 14 οὐκοῦν οὐκ ἔστιν ἐν τῇ παραδείσῳ τὸ ξ. τοῦτο. I 87, 22 παραινέει ὑπὸ παντός ξύλου τοῦ παραδείσου ἐσθῆεν. I 74, 4 φυτεύσωμεν ... „πάν δὲ ξ. βρώσιμον“. I 73, 4 „πάν ξ. παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ“.

ξυρᾶσθαι. V 2, 7 οἱ ἐν Αἰγύπτῳ τῶν ἱερέων.

ὄβολοσπάτης. III 116, 15. V 105, 11. 289, 7. 360, 10.

ὄγδοός. V 139, 7 πρῶτος κύβος.

ὄγδος. I 39, 8 (ἀριθμός). I 36, 4 (ἐπταετία). I 296, 8 (νόος).

ὄγκος. III 270, 8 ὁ γήινος ὁ Ἀδάμ. I 127, 29. II 30, 8. 240, 11 (δερμάτινος). III 270, 21 (διδύμος) ἐκ ἡνιότου καὶ ἀθανάτου (συνεστώς). V 366, 11 ὁ δ' ἐκτός ὁ. III 14, 13 ἐναίμος. I 125, 29 cf. II 7, 1 (ξύλινος καὶ αἰσθητός). III 91, 19 (ξύλινος καὶ γήινος σῶματος). I 227, 18 (σάρκινος). I 105, 19. 264, 6. II 305, 20. III 91, 12. 214, 6 (σωματικός). I 123, 14. 145, 29 (σωματικοί). I 145, 11 (conl. σῶμα). II 299, 10 ὡς δια τὸν ὄγκον μηκέτι γυρῶν τὸ σῶμα. — IV 124, 5. V 167, 14 τῆς γαστροῦ. III 209, 15 οἱ ἀστέρες πότερον γῆς εἰσὶν ὄγκοι. I 278, 27 μήνιγγι ἢ καρδίᾳ. βραχέσιν ὄγκοις. II 165, 1 τὸν πλήρη καὶ ναστόν, ὡς ἔφη τις, ὑπ' εὐτονίας ὄγκον εἰς παρὰ φύσιν οἰδόσσης καχεξίας ἀγαγόντες. I 13, 13 (ὁ καρπός) συναβάζεται πρὸς ὄγκον ἐπιιδιόους τελειώτατον. III 98, 13 ὄγκον πλείονα τοῦ μετρίου περιβεβληθῆαι. VI 103, 11 μείζονα τὸν ὄγκον ἐστὶ τοῦ πεποιητότος. III 221, 22 ἡμῶν ὄγκον τὴν ἡγεμονίαν ἀνῃπτα. III 33, 4 τὴν αἰσθησιν ἐκφεύγει τοῖς ἀδρομερεστετέροις ἐκ φύσεως καὶ ἔθους προσβάλλουσιν ὄγκοις. II 108, 3 παρὰ τοῖς ὄγκον μὲν εὐτυχίας τὸν ἀνευ φρονήσεως περιβεβλημένους. I 1, 2 οἱ δὲ πολλὸν ὄγκον τοῖς νοήμασι προσπεριβαλόντες.

I 284 ■ ἄθλιοι δ' ὦν μεστοὶ μὲν οἱ ὄγκοι. II 186, 24 τῷ περιεχυμένῳ τῆς οὐσίας ὄγκῳ μεθελκομένους. — II 195, 6 διὰ μεγαλαυχίας κενοῦ φουσιμάτους ὑπόπλεων ὄγκων. IV 75, 4 cf. 278, 13 ὄγκῳ καὶ σεμνότητι ... χρώμενον. IV 157, 7 πρὸς σεμνότερον ὄγκον. VI 37, 12 ὥστε δέεσθαι φιλοσόφου φρονήματος ὄγκον τοσούτον.

ὁδαῆσμός. V 152, 19.

ὁδεύειν. I 101, 11. II 34, 13.

ὁδηγός. IV 163, 1 νεφέλῃ.

ὁδμή. I 220, 4.

ὁδοιπορία. I 29, 18. IV 172, 3. 18. V 138, 10. VI 20, 6.

ὁδός. V 363, 8. 375, 10 ἐξ ἀνοδίας εἰς ὁδόν. V 234, 13 (ὁδοὶ) ἐν δυσοδίαις. VI 91, 6 ἀνακάμπουσι τὴν αὐτὴν ὁδόν. II 247, 11 cf. V 268, 9 (ἡγεμόν) τῆς ὁδοῦ. II 306, 21 ἀνατεμὼν ὁδὸν τὴν ἀφ' αὐτοῦ. V 91, 8 κατ' ἀναγκαῖον τὴν ἄγουσαν ὁδόν. I 170, 14 τὴν προτέραν ὁδὸν (ὑποστρέφειν). III 141, 4 εὗρον τὴν εἰς τοῦτ' ἄγουσαν ὁδόν. IV 59, 1 οἱ μὲν δι' ὀλισθηρὰς ὁδοὺ βαδίζοντες. II 113, 6 τὴν εἰς Αἴγυπτον ... βαδίζειν ὁδόν. V 255, 2 cf. III 138, 1 τῆς ὁδοῦ διαμαρτάνει. I 260, 28 ἐν τῇ ὁδῷ. V 240, 22 ἐν ὁδῷ. — III 78, 3 (ἀνώμαλος καὶ τραχὺς opp. ἄζατος φιλαρέτοις ψυχαῖς). V 4, 21 (ἀπλανής). IV 287, 11 εἰς ἀπλανέστατον ἄγειν ὁδόν. IV 59, 7 (ἀσφαλὴς καὶ ἀκράδαντος). II 22, 3 sqq. 54, 16. 87, 1. 90, 4 sqq. (βασιλική). II 22, 1 cf. 296, 21. V 247, 9 τῇ δὲ μέσῃ ὁδῷ παρέργεσθαι, ἣν κυριώτατα καλεῖ βασιλικήν. II 93, 14 (οὐράνιος καὶ βασιλική ἀρετῆς). V 344, 20 (βελτίων). III 115, 24. V 350, 4 (ἐναντία). II 116, 5 ἱππῆλατος καὶ ἀμαξήλατος. V 234, 2 καθάπερ κοίλου καὶ περιφεροῦς καὶ ἀνάντους ὁδοῦ καὶ κατάντους, v. λεωφόρος. III 287, 18 οὐ μακρὰς καὶ ἀτριβεῖς διεξιὼν ὁδούς. II 93, 12 (ὕψηλα καὶ ὀρικαί).

VI 106, 8 τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄνω καὶ κάτω συνεχῶς ἀμείβοντα (τα στοιχεῖα). VI 106, 9 προσάντης opp. κατάντης. III 238, 7 ἄνω καὶ κάτω τῶν ἀνθρωπεύων πραγμάτων. IV 14, 12 αἱ μὲν γὰρ ἀνάνταις ὁδοὶ καματῆραι καὶ βραδεῖαι, ἣ δὲ κατὰ πρηνούς φορά ... ταχεῖα καὶ ῥάστη. I 35, 8 (ἡ σελήνη) διαυλοδρομοῦσα τὴν αὐτὴν ὁδόν. III 35, 1 ἀνακάμπων ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδόν. V 244, 3 οὐχ ἦττον τῶν κατὰ γῆν ὁδῶν τὰς κατα θάλατταν ἀτραποὺς ἐπιστάμενος. I 40, 15 τὰς ἐν θαλάττῃ μυρίας ὁδοὺς ἀνετεμον. V 81, 9 ὁδοὺς ἐν θαλάττῃ πολυσχηθεῖς ... ἀνατεμὼν.

II 81, 20 γένεσις δὲ ἡ μὲν ἀγωγή καὶ ὁ. τίς ἐστὶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι.

I 110, 4 ὁ. ἡμῶν ἐστὶν ἡ ψυχὴ. II 86, 24 τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσις ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. I 264, 24 τῷ συνοδοιπόρῳ καὶ ἡγεμόνι τῆς τε ὁδοῦ καὶ τῆς ψυχῆς θεῷ. II 52, 22 τὸ θεῖον ἀεὶ παρίσταται πνεῦμα πάσης ὀρθῆς ἀφηγούμενον ὁδοῦ. II 302, 18 sqq. ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ γρηῃταὶ λόγῳ θείῳ. II 86, 15 sqq. ὅτι κατασθεῖρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτῆς. II 87, 4 μετὰ σπουδῆς καὶ παρασκευῆς τῆς πάσης εἰρῆειν ἀπειλῶν τῆς ὁδοῦ. II 90, 22 τὴν μέσῃν ὁδὸν εὐθύνειν βουλώμεθα. II 294, 11 τῆς μέσης καὶ εὐθυτενοῦς διαμαρτῶν ὁδοῦ. II 116, 1 sqq. προσφύεσθαι οὖν ἔχσθαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ σωφροσύνην εἶπε. II 301, 26 ψυχῇ δι' ἑαυτῆς ἀγνοοῦσθαι τὴν ὁδόν. II 296, 2 τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ τῶν ἐπομένων λόγους καὶ προστάξεις νομίμοις. — IV 106, 15. V 59, 11 τῶν ἀδικημάτων. II 309, 25 ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις. V 370, 22 ἐπ' ἀλήθειαν. II 2, 16 δι' ἀλληγορίας. V 46, 19 ἀμαρτημάτων. II 194, 20 εἰς ἀπαιδευσίαν καὶ ἀφροσύνην. V 72, 15 εἰς ἀρεσκείαν. II 116, 12 φρονήσεως καὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν. I 75, 14. II 34, 8. 199, 2. III 74, 7. 114, 15. 257, 1 ἐπ' ἀρετήν. II 141, 5. III 243, 13 πρὸς ἀρετήν. V 52, 11 ἐπ' ἀρετήν καὶ καλοκάγαθιαν. V 233, 21 τοῦ βίου διττὴ ὁ, ἡ μὲν ἐπὶ κακίαν, ἡ δ' ἐπ' ἀρετήν ἄγουσα. III 284, 23. IV 167, 12 τοῦ βίου. I 263, 25 δεσιδιαμονίας. I 262, 26 τῆς ἐγκρατείας. V 224, 23 cf. IV 244, 17 ἐπ' εὐδαιμονίαν. V 32, 21 εἰς εὐσέβειαν. I 263, 4. II 131, 10. V 157, 18 πρὸς εὐσέβειαν. II 301, 29 πρὸς (θεόν). IV 232, 15 κακίας. II 263, 24 ἐπὶ κακίαν. III 250, 14 πρὸς καλοκάγαθιαν. III 241, 3 πρὸς τὸ καλόν. III 255, 12 δύο ... τῆς νομοθεσίας πάσης. IV 39, 14 ἥς ὁσίτης τὸ τέλος. II 230, 10 εἰς οὐρανόν. I 110, 15 τὴν τετριμμένην ὁδόν, τὸ πάθος καὶ τὴν κακίαν. IV 45, 18 ἡ πάθει μὲν καὶ κακίαις ἐστὶν ἄζατος. III 286, 2 διὰ τῆς τῶν παθῶν καὶ ἀδικημάτων ἐρήμης ὁδοῦ, φιλοσοφίας. II 241, 20 τοῦ πατρός (τῶν ὅλων). V 295, 4 εἰς πλεονεξίαν. I 263, 12 (ὀρθή) τῶν πραγμάτων. II 152, 10 σοφίας. IV 100, 21 εἰς σωτηρίαν. II 151, 13 φρονήσεως.

ὁδοὺς. V 205, 18 sq. ὄργανα δὲ ζωῆς ἐτεκνήματο ἡ φύσις ὁδόντας ... ὁδόντες δὲ οἱ μὲν εἰσι τομίαι ..., οἱ δὲ μύλαι. I 36, 1 ἔκφυσις ὁδόντων. I 55, 5. 19 (ὄφεις) τὸν ἰὸν ἐπιφέρειται τοῖς ὁδοῦσιν. V 205, 14 εἰ τις ὁδόντα θεράποντος ἐκκόψειεν. V 206, 13 sqq. ἰσότημον οὖν, φῆσει τις, ὁ ὀφθαλμῷ.

δδυνᾶσθαι. I 284, 9. II 246, 28. IV 81, 10.

δδύνη. I 161, 11 (ἡ αἰσθησις) τίττει μετ' ὁδύνης ... τὸ αἰσθάνεσθαι. VI 92, 16 ψυχῆς. IV 46, 5 λύπαις καὶ ὁδύναις καὶ ἀχθεσιν ἀνιάτοις. I 56, 13 (τὸ βρέφος) τῆς ὁδύνης ... τὰ κλαύματα δαίγμα παρεῖγεν. VI 152, 16 αἱ συνεγεῖς ὁδύνη. III 285, 11 τὰς ὁδύνας ἐπέσφιγγε. — All: III 173, 17 sqq. Βενιαμίν, ὁδύνης υἱός. δδυνήρος. I 169, 1 ὁ τοῦ ἄφρονος βίος. VI 143, 29 (ζωὴ ὁδυνηρότερα θανάτου). VI 132, 23 θέα. V 328, 6 (κακὰ). I 285, 15 τῶν τεττάρων παθῶν τὰ ὁδυνηρότερα. — III 185, 3 ἡ τε κακία λυπηρὸν καὶ ὁ ἔγων ὁδυνηρότατος. IV 56, 14 καθάπερ μηδενὸς ὁδυνηροῦ συμβεβηκός. V 166, 3 μὴ ἐπὶ χαρτοῖς ἀλλ' ἄγαν ὁδυνήροισι τὴν θυσίαν μέλλειν ἐπιτελεῖσθαι. I 157, 1. 290, 9. V 108, 13. 352, 11. VI 132, 14 (τὰ ὁδυνήρα). — VI 142, 2 ὁδυνήρας.

δδύρεσθαι. II 299, 5.

δθνεῖος II 270, 17 (ἀγαθὰ). II 244, 5 (ἀμαρτήματα). V 88, 6 ἄνθρωπος. III 181, 23 ψυχῆς ἔγγονον. V 194, 1 (ἐγθροί). II 108, 18. VI 169, 7 (οἶκος). III 77, 2 (παῖδες). — IV 290, 17. V 156, 18 (οἱ ὀθνεῖοι). V 367, 14 ὥστε ἀλλοτριωθέντες τοῦτων τρέφονται ..., οὐ μόνον ὀθνεῖων ..., ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκειοτάτων. III 3, 13. IV 115, 6 (τὰ ὀθνεῖα).

οἰακονομεῖν. II 247, 23. IV 281, 5 n. VI 183, 12.

οἷσις. I 120, 12 πράγμα ἀμαθίας καὶ ἀπαιδεύσεως συγγενές. I 74, 5sq. ἀκάρητον φύσις. I 225, 12 ἐάν οὖν λήθην καὶ ἀχαριστίαν καὶ φιλαυτίαν καὶ τὴν γεννητικὴν τούτων κακίαν ἀνέλωμεν οἷσιν. I 120, 17 (coni. ἀθεότης). I 184, 11 κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον. I 187, 23 δουλεύσεις τὸν αἰῶνα χαλεπαῖς δεσπύλαις, οἷσεσιν, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς κτλ. V 3, 7 (βάρεια νόστος). IV 188, 12 οἷσει, κακῇ μεγάλῃ, πεπαισμένος. I 123, 15 (διάνοια) μένουσα δὲ ἐν ... ταῖς κατὰ νοῦν οἷσεσιν. II 275, 7 τὴν (διάνοιαν) μὲν κακίσας τῆς οἷσεως. III 100, 20 (ἡ ψυχὴ) οἷσιν πρὸ ἀτυφίας ἐπαγγελιομένη. IV 223, 10 τὴν πρὸς ὕψος ἄλογον αἵρουναν καὶ φουδῶσαν οἷσιν. V 64, 12 τὴν ἐπίβουλον οἷσιν εὐθὺς ἀποστραφῆσεται. V 70, 21 τὴν ἐπίβουλον οἷσιν καθαιρῶν. IV 277, 18 ἀπομαθῶν οἷσιν. II 29, 27 τοὺς γὰρ ἀπ' οἷσεως χάυνου καταλθόντας. II 10, 22 ἀπὸ οἰδοῦσος οἷσεως. III 186, 27 ἔπεσε δὲ ἀπὸ τῆς ἰδίας οἷσεως. III 94, 5 τοῖς ... μὴ καυχῆσαι καὶ οἷσει φουσιμένοις. III 250, 22 φουσηθεῖς ὑπ' οἷσεως μετέ-

ωρος ἀρθήσεται. I 223, 14 ὑπὸ σφοδρᾶς οἷσεως. I 143, 10 (ὅταν) ὁ πόνος μὴ οἷσιν ἐγκατασκευάσῃ. — All: V 346, 20 διὰ δὲ τῆς νάρκης μετεώρου καὶ πεφουσημένου πράγματος, οἷσεως, συστολὴ (ἐμφαίνεται).

οἷσιςσοφας. I 156, 5.

οἷητικός. I 197, 21.

οἷκεία. IV 189, 22 ἀπὸ τῆς ξένης εἰς τὴν οἷκείαν.

οἷκεῖν. I 131, 13 γῆν ο. I 50, 15 μεγαλό-
× πολίται τὸν μέγιστον περιβολὸν ο. λαχόντες. I 113, 12 τὴν ἀρετὴς πόλιν ο. II 241, 24 πρὸς ἀνατολαῖς ... οἷκων. I 81, 23 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις ἡ οἷκουσα τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν. II 311, 2 νοῦν καὶ διάνοιαν οἷκῃσω. I 295, 9 μετὰναστάς δὲ τὸ γῆμον σῶμα οὐδὲν ἤττον οἷκῃσει. II 304, 29 ἑαυτοὺς ... οἷκῃσατε. II 249, 12 ὁ τὸν κόσμον ὡς ἄστυ καὶ πατρίδα οἷκῃσας. II 304, 19 μὴ ἐτέρωθι μᾶλλον οἷκῃσαντες ἢ παρ' ἑαυτοῦ. — IV 171, 22 ὅροι ... γῆς οἰκουμένης. IV 170, 6 ἐν οἰκουμένη γῶρᾳ. — v. οἰκουμένη.

οἷκεῖος. I 159, 4 (ὁ θεός) συγγενὴς ο. φι-
× λος. I 188, 14 ὡς περὶ οἷκεῖων ἀγωνισάμενος. V 115, 17 διαφορὰν οἷκεῖων τε καὶ ἀλλοτρίων εἶναι. II 23, 27 τίς δ' ἂν οἷκεῖσι καὶ ἀλλοτρίοις, ἡ πολῖταις καὶ ξένοις (ὁμοίως διαλεχθεῖν). IV 252, 18 οἷκεῖων ... τετελευτηκῶτων. IV 253, 9 τοῖς ἀποθανοῦσιν οἷκεῖσι. IV 210, 1 μετ' οἷκεῖων καὶ φίλων. V 29, 10 ὑπὲρ οἷκεῖων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν. I 295, 24. V 225, 4 (οἷκεῖοι coni. φίλοι). V 179, 1 (οἷκεῖοι coni. συγγενεῖς). III 128, 14 στέρησις τῶν οἷκειοτάτων καὶ φιλάτων. V 75, 14. 186, 1 cf. I 174, 21 (οἱ φιλάτοι καὶ οἷκειοτάτοι). V 196, 4. 197, 7 (οἱ οἷκεῖοι). IV 265, 5 φίλων καὶ συγγενῶν τοὺς οἷκειοτάτους. V 2, 1 τὰ ... τῶν οἷκειοτάτων σώματα. V 29, 8 ἐπὶ τοῖς οἷκειοτάτοις ἀποθανοῦσι. — III 62, 11 ὁ θεός τὸ οἷκεῖον ἐργάζεται ἑαυτῷ. II 7, 23 ὅταν δὲ πρὸς τὸ οἷκεῖον γενέσῃς ἐρχῆται. II 265, 7 τὸ οἷκεῖον opp. τὸ ἀλλοτρίον. V 16, 16 προφήτης ... λέγων μὲν οἷκεῖον οὐδέν. III 14, 3 οἷκεῖον οἷκεῖν. — II 66, 2 τοτὲ μὲν οἷκεῖως τοτὲ δὲ ὡς ἐτέρως.

οἷκειότης. V 322, 11 (coni. φίλια). I 295, 16. III 272, 13 (coni. κοινωνία). II 257, 21 coni. συγγένεια. V 104, 21 (συγγενική). IV 186, 21. VI 23, 8 (opp. ἀλλοτρίωσις, ἀλλοτρίωτης). VI 169, 8 τὴν ἀλλοτρίωτητα εἰς οἷκειότητα συνάγων. VI 94, 3 τίς δὲ τοῖς πρώτοις γενομένοις εἰς ὅπλισιν ο.; V 349, 1 οὐ μόνον μιᾶς οἷκας ἢ συγγενείας, ἀλλὰ καὶ γνησιω-

- τέρας οἰκειότητος. IV 197, 13 ἔθη τὰ αὐτά, κοινωνία νόμων, ἄλλα μυρία, ὧν ἕκαστον τὴν οἰκειότητα συνδοί. VI 161, 4 μήτε συντροφίας μήτε οἰκειότητος μήτε ἡλικίας οἶκτον λαβῶν. V 76, 15 ἔστω γὰρ ἡμῖν μία ο. ... ἢ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια. V 76, 12 κολαστέον ὡς δῆμιον καὶ κοινὸν ἐχθρὸν ὅντα ὀλίγα φροντισαντας οἰκειότητος. IV 13, 12 τὴν τῶν τριῶν λόγῳ μὲν ἀνδρῶν ἔργῳ δ' ὡς εἶπον ἀρετῶν οἰκειότητα συνῆψε. IV 178, 6 τὴν δ' οἰκειότητα ἢ (sc. οἰκία) μὲν διεφύλλαττε. IV 44, 3 μηδὲν οἰκειότητι χαρίζεμενος. III 181, 26 πρὸς ἔμφρασιν οἰκειότητος. IV 241, 6. V 204, 15 διὰ τὴν οἰκειότητα. IV 266, 1 δι' οἰκειότητα. — II 147, 5 πρὸς τὸν ἀγέννητον. I 153, 22 (τὴν ἡδονὴν) νόθον οἰκειότητα ὑποδοῦμένην πρὸς αἰσθήσιν. V 204, 5 πρὸς δίναν. V 76, 18 κατ' ἐπιγαμίας. VI 167, 15. 169, 7 κατ' ἐπιγαμίαν. III 91, 6 δεκάδος πρὸς θεόν. V 245, 8 πρὸς τὴν ἀνωτάτω συγγένειαν. I 38, 9 κατὰ τὴν πρὸς τετράδα οἰκειότητα.
- οἰκειοῦσθαι. I 56, 8 τά τε γεννώμενα οὐδενὶ πρῶτον ο. πέφυκεν ἢ ταύτῃ (sc. ἡδονῇ). II 264, 12 φιλοδύρους αὐτοῦ δυνάμεις ο. τιμωρίας. III 63, 15 τὸν γὰρ ἀλλοτριωθέντα ἐπιφροσύνῃ θεῷ πῶς ἦν τοῖς αὐτοῖς εὖλογον ο. πάλιν; III 295, 8 τῷ ὅντι τὸ τῷ θεῷ συνεγγίζον οἰκεῖται κατὰ τὸ ἄτρεπτον αὐτοστατοῦν. III 295, 25 (ἀνθρωπος) κατὰ δὲ τὸ ἀθάνατον οἰκειούμενος τῷ ἀγενίτῃ. II 27, 12 ὡς τῆς κατὰ μὲν διάνοιαν πύθουτος ἀναφερομένης ἐπὶ θεὸν καὶ οἰκειομένης αὐτῷ. I 174, 14 οἰκειομένην δὲ συνεγγίζειν ἀρμόττει. I 188, 11 τὸν τούτοις οἰκειούμενον. II 100, 12 τὸν σύνθετον χοῦν ... μετὰ σπουδῆς τῆς πάσης οἰκειούμενοι. II 96, 15 ὡς τοὺς θεοῦς παῖδας γένεσιν ἀλλοτρίοις διὰ τὰς σφετέρας οἰκειοῦμενος ἀρετὰς παγίως ἐναρμόζεσθαι. I 172, 22 τοῦ κατανοηθῆναι γάρην καὶ ἐκ τῆς ἀκριβεστέρας προσόψεως μᾶλλον οἰκειωθῆναι. I 51, 6 πᾶς ἄνθρωπος κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ψικέωται λόγῳ θεῷ. I 233, 2 τῶν γὰρ ἐν τούτοις (sc. μουσικῆς ὀργάνοις) φθόγγων καὶ κατ' αὐτὸν ἕκαστος ... πρὸς τὴν ἐτέρου συμφωνίαν μάλιστα ψικέωται. I 257, 4 τὴν δεδεγμένην οὖν χώραν ἄμφω τὰ μαχόμενα καλὸν τε καὶ αἰσχροὺν καὶ πρὸς ἑκάτερον ψικεωμένην. II 45, 19 ἄλλων (ἡδονῶν) ψικεωμένων ἄλλαις.
- οἰκείωσις. II 245, 6 (opp. ἀλλοτρίωσις). II 29, 19 τῇ δὲ τῇ πρὸς τὸ γενντὸν ἀλλοτρίωσις πρὸς θεὸν οἰκείωσιν εἰργάσατο. III 36, 8 οἰκείωσις καὶ ἀλλοτρίωσις καὶ ὅσα ζῳῶν φύσις χωρεῖ. III 177, 17 ταῖς ὑμετέραις βελτιώσεται καὶ πρὸς αὐτὸν (sc. θεόν) οἰκείωσεται. IV 257, 14 τὸ γὰρ περιτιθέμενον οὐδεμίαν οἰκείωσιν ἔχει πρὸς τὸ διασκοπούμενον. II 3, 10 (ἢ) κατ' οἰκείωσιν (ἁρμονία καὶ ἔνωσις). I 3, 10 πρὸς δὲ τὸ μὴ γεγονὸς ο. οὐδεμία τῷ μὴ πεποιηκότι. I 174, 11 τὸ δ' εἰς οἰκείωσιν (ἐναντίον), δ ἐπὶ τοῦ πανσόφου λέλεκεται Ἀβραάμ. I 174, 13 τεκμήριον τῆς οἰκείωσις τοῦ ἐπιλεγόμενον. I 287, 15 πρὸς δ οἰκείωσις φυσικῇ τινι σπεύδει. II 34, 26 διχα μὲν οἰκείωσις τῆς πρὸς αὐτὸ τὸ ἀρμόττον τέλος οὐ λαμβάνει. II 31, 5 <τῆς> πρὸς τὸν μανθάνοντα τοῦ διδάσκοντος ἐπικλινούς καὶ προσεχοῦς οἰκείωσις (ἐμφανισμένης). II 47, 19 ἢ πρὸς σάρκα ο. V 224, 11 ἢ πρὸς τὸ ψεῦδος ο. II 144, 19 ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἐξαίρετον οἰκείωσις λόγον δεσποζομένην.
- οἰκέτης. III 206, 7 cf. II 208, 2 (opp. ἐλεύθερος). V 115, 16 ἐπιτρέπει δ' ἐκ τῶν μὴ ὁμοφύλων οἰκέτας κτᾶσθαι. I 189, 20 δ συμβέβηκε πληγῶν ἀξία ἡδονηκότι οἰκέτῃ ἢ ἐλευθέρῳ. V 201, 18 ἐάν τις ... ὀφθαλμῶν οἰκέτου ἢ θεραπαίνης ἐκκόψῃ. V 189, 1 sqq. κατὰ τῶν οἰκέτας κτεινόντων. III 196, 3 εἰ μὴ τοῖς οἰκέταις ἡμέρως γρῆ. I 261, 15 (σπάνις) οἰκετῶν ἢ ὑπηρετῶν. III 110, 17 φόβῳ ... δεσπότης οἰκέται (ἀπολείπουσι). III 276, 12 πεθεσθαι γὰρ ὡς δεσπότης ο. ἔμαθον. II 71, 2 ἄφροσι οἰκέταις φοβερός δεσπότης ὠφέλιμος. III 2, 10 ἀγεί παρησίαν ο. πρὸς δεσπότην. II 66, 20 (ζῆα) πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδεδόται ὥσπερ οἰκέταις δεσπότης. II 107, 12 καθάπερ δεσποίναις οἰκέται φόρον τελούντες. II 30 17 μετὰ τοῦ καὶ κύριον ὀνομάζειν τὸν οἰκέτην. II 40, 2 χρήσεις ἀμέμπτους οἰκετῶν. I 197, 16 ὑπηρετοῦμεν ὡς οἰκέταις δεσποίνῃ. I 190, 7 ὁ δὲ ο. ἢ ὁ χαλκὸς μηδὲν ἀντιδρῶν ὑπέριπται πάντα πεισόμενος.
- οἰκετικὸς. VI 147, 19 θεραπεία. IV 108, 7 (δόματα).
- οἰκέτις. III 104, 2.
- οἰκημα. VI 52, 14 ἱερὸν.
- οἰκησις. I 172, 19. II 11, 3.
- οἰκήτωρ. II 11, 19 πᾶσα πόλις ἐξ οἰκοδομμάτων καὶ οἰκητῶρων καὶ νόμων συνέστηκε. II 46, 5 τοὺς προσεληλυθότας οἰκήτορας νόμον καὶ δίκην ἐκδοειχτημένους. III 126, 1 ὥστ' ἕτερον μὲν εἶναι τὸν οἰκήτορα, ἕτερον δὲ τὸν φεύγοντα. V 114, 12 κατὰ τὰς ἐν ἀγροῖς ἐπαύλεις τῶν οἰκητῶρων ποιουμένων τὰς διατριβάς. III 237, 1 ὅσα δὲ ἐξοικίζεται κακῶν οἰκητῶρων στίφη. II 11, 22 οἰκήτορες δὲ οἱ

ἀσβεβίας ... ἐταῖροι. — II 13, 18, 24 ἡ (ψυχῇ) ... σωματικαῖς συζυγίαις ὑποβάλλουσα αὐτὴν οἰκήτορας ἔχει τοὺς λεγθέντας. III 44, 20 (ἀρετῆς). II 271, 12 (τῆς Αἰγυπτίας χώρας, τοῦ σώματος). II 227, 26 οἰκήτορας λαχεῖν τοῦ πανηγυρισμοῦ.

οἰκία. II 286, 3 (coni. πόλις, κώμη). IV × 69, 20 πόλις ἐστὶν ἐσταλμένη καὶ βραχεία. V 113, 19 sqq. ἕτερα δ' ἐπὶ ταῖς οἰκίαις (διατέτακται). II 84, 8 τὸ περὶ τῆς οἰκίας διάταγμα. V 207, 12 ἐν ἣ τετελεύτηκέτι. V 94, 17 ο. δ' εἰ γένοιτο ἀνάθημα. I 193, 3 μέχρι μὲν <ἐν> οἰκίαις ἢ χωρίοις βεβήλοισι ἀσχημονοῦσιν. I 200, 2 ο. καὶ πόλις πᾶσα ἵνα κατασκευασθῇ, τίνα συνέλθῃν δεῖ; I 210, 11 (ἡ ἥδονή) τὴν ἀγορὰν οἰκίαν νομίζουσα. I 252, 5 ὅταν τινὰ τῶν σπουδαίων διακτινόμενον κατ' οἰκίαν ἢ κατὰ πόλιν θεώσωμαι, τὴν οἰκίαν ἢ τὴν πόλιν ἐκείνην εὐδαιμονίζω. IV 26, 17 ἐν ἣ ... ὑπέμειναν ἄγγελοι πρὸς ἀνθρώπους. — IV 8, 8 coni. συγγένεια καὶ πατρὶς ... σοφῶ. V 326, 4. 348, 26 (coni. συγγένεια). I 173, 7 (διάνοιαν) πατριδα καὶ οἰκίαν λαχούσαν. V 30, 19 οὐ γὰρ οἰκίας ἀλλὰ γένους ἐστὶν ἡ τιμή. VI 126, 19 Κάσπαρος. IV 207, 2 τῶν Πτολεμαίων. II 299, 27 μέσος τῆς Φαραῶ καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας. II 52, 1 πόλεμον ... συνιστάμενον ... κατ' οἰκίαν, μάλλον δὲ καὶ κατ' ἓνα ἄνδρα ἕκαστον. II 300, 2. III 7, 19 (πατρις).

metaph. et alleg: III 237, 4 cf. II 227, 25 (ο. θεοῦ δ. κόσμος, ἡ ψυχῇ). I 135, 3 cf. 200, 8 ὥσπερ εἰς μεγίστην οἰκίαν ἢ πόλιν τόνδε τὸν κόσμον. II 130, 2 (τῆς παιδείας). I 166, 4 ἡ μὲν οὖν ο. ἐστὶν ἡ ψυχῇ. I 265, 15 sq. cf. V 364, 3 οὐκ ο. ψυχῆς τὸ σῶμα; II 85, 11 ὅπως αὐτὴν καθαρὰν ἔῃ τὴν τῆς ψυχῆς οἰκίαν. II 235, 6 τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς περιθρόντας. II 292, 11 τὸν ὡς ἐν οἰκίᾳ στόλον νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ. — I 113, 14 (ὁ Ἰακώβ) οἰκίαν τὴν ἀρετὴν κατοικεῖ. II 77, 8 cf. III 143, 24 πόλεις ... καὶ οἰκίας συμβολικῶς τὰς τε γενικὰς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀρετὰς ὑπογράφει.

οἰκίδιον. III 61, 14 ταπεινῶσιν ἐπάγοντα τῇ ψυχῇ τὰ κατὰ γῆν ἐστὶν οἰκίδια.

οἰκίζειν. II 19, 22 διένειμεν ἔθνη ὁ θεὸς ἢ ἔσπειρεν ἢ ἔκτισεν.

οἰκοδεσπότης. III 237, 3 (θεός).

οἰκοδομεῖν. II 11, 9 ἓνα ἄνδρα πόλιν ο. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ σφωτεῖν καὶ ο. ἐν ψυχῇ τὰς ἀρετάς. I 113, 18 οἰκοδομοῦσι τὰ ἀρετῆς πράγματα. II 12, 15 τῷ βασιλεῖ τῆς χώρας τρεῖς πόλεις οἰκοδομοῦσι. II 12, 6 ὅταν ... πύργον οἰκο-

δομῶσιν. I 164, 7 οἰκοδομήσομεν τὴν πόλιν τοῦ διαφθειρόντος τὴν ἀλήθειαν νοῦ. II 11, 2 οἰκοδομῶν πόλιν αὐτὸς οὕτως εἰσάγεται. III 304, 5 δόγμα ἀδόκιμον οἰκοδομοῦντες

οἰκοδομεῖσθαι. II 11, 14 ὅσα ἄλλα δημόσια καὶ ἴδια ἔθος ο. II 13, 12 (ὁ νοῦς) πρὸ τούτων τῶν πόλεων οἰκοδομεῖται. I 91, 16 ἐφ' ἣ (sc. καρδίᾳ) οἰκοδομεῖται τὸ ἄλλο σῶμα. III 304, 10 τὸ οἰκοδομηθὲν δόγμα.

οἰκοδόμημα. I 5, 16 cf. 134, 30 ἱερῶσεις οἰκῶν καὶ ... ἄλλων οἰκοδομημάτων. II 11, 18 πᾶσα πόλις ἐξ οἰκοδομημάτων ... συνέστηκε. — II 227, 27 τὸ βραχὺ τοῦτο (ὁ νοῦς). II 311, 5 τὸ δὲ εὐερέστατον ο. ἦν ὁ θεοῦ φόβος. II 130, 2 παιδείας. II 11, 19 τὰ μὲν οἰκοδομηματὰ ἐστὶν αὐτῷ λόγοι οἱ ἀποδεικνύντες.

οἰκονομεῖν. IV 102, 19 ἔσως ἡ φύσις οἰκονομεῖ τι βέλτιον. IV 281, 5 δς (sc. θεός) οἰκονομεῖ σωτηρίως ἀεὶ τὰ σύμπαντα. II 247, 23 π. ὁ κυβερνήτης θεὸς τῶν ὅλων οἰκονομῶν (codd. οἰκονομῶν).

οἰκονομεῖσθαι. I 3, 18 ἐφ' οὗ πάντ' ο. καὶ πρυτανεύεσθαι θέμις. IV 17, 2 πάντα ... ο. τὰ ἐν κόσμῳ δυνάμεις, ἀς περιέχουσι ἀριθμοί. I 18, 9 τίνες αἱ αἰτίαι, δι' ὧν ἕκαστα οἰκονομεῖται.

οἰκονομία. V 197, 17 sq. διειληχασιν ἄνδρες μὲν τῶν μεζόνων, ἧς ὄνομα πολιτεία, γυναῖκες δὲ τῶν βραχυτέρων, ἧς ὄνομα ο. IV 69, 22 πολιτεία δὲ κοινή τις ο. IV 69, 20 sq. συνηγμένη τις πολιτεία. VI 24, 3 παιδεύονται δὲ εὐσέβειαν, δικαιοσύνην, οἰκονομίαν, πολιτείαν. II 187, 19 πάντα γὰρ ταῦτα ὁ ... σοφὸς κερύρακεν, εὐσέβειαν, ... ἡθοποιάν, πολιτείαν, οἰκονομίαν κτλ. III 249, 20 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. V 330, 14 (ἐνεκά τινας οἰκονομίας).

οἰκονομική. II 187, 15. III 118, 2 (coni. πολιτική).

οἰκονομικός. III 182, 5 (ἄνδρες). V 132, 14 (ἀρετῇ). IV 73, 11 (γαρκατήρ) τοῦ πολιτικοῦ. — IV 69, 23 τὸν αὐτὸν οἰκονομικόν τε εἶναι καὶ πολιτικόν. III 118, 2 πολιτικοὶ τε καὶ οἰκονομικοί. — V 362, 10 οἰκονομικῶς.

οἰκονόμος. V 362, 10 ὁ σπουδαῖος.

οἶκος. II 291, 17 coni. πόλις καὶ γῶρα καὶ ἔθνη καὶ κλήματα γῆς. III 83, 27 οὐδενὶ γὰρ τῶν φάσιων οὐκ ο., οὐ πόλις. II 299, 28 (πατρικός). III 258, 21 (πατρὸς opp. ξένῃ). — IV 25, 16 ἐν οἴκῳ σοφῶ (int. Abraham). IV 26, 14 μακάριον οἶκον ὑπέλαβον εἶναι τινες, ἐν ᾧ συνέβη καταχθῆναι καὶ ἐνδιατρίψαι σο-

φούς. IV 55, 1 ὁ θεοφίλης ο. I 171, 1 (Ἄγαρ) κατάγεται ... εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον. V 350, 19. 22 οὗτός ἐστιν ὁ ἀνιῆς ὁ. (int. ὁ τοῦ Ἰακώβ). II 17, 7 ὁ μὲν Ἰσαὰκ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρός. I 166, 2 οὗτ' εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ οὕτε Πεντεφρῆν. VI 162, 4 Κλυδιών. IV 214, 1 ἕνα οἶκον (sc. τὸν τοῦ Νῶε) ἀπαλλῆ γενέσθαι παντός κακοῦ. VI 124, 13. 129, 13. 139, 15 (Σεβαστός). — V 339, 22 οἶκον καὶ πατρίδα καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους (φύλων). VI 169, 7 δεσμός γὰρ οἴκων ὀθνεῖναι αἱ ἐπιγαμίαι. VI 139, 10 εἰς τὸν εὐεργέτην οἶκον. I 103, 18 παρὰ τὸν πιστὸν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. I 183, 3 ὡ ψυχῇ. ἴδεν ἐν οἴκῳ θεοῦ παρενεύσθαι. II 85, 17 καθέζεσθαι ἐν τῷ τοῦ μόνου καὶ σωτήρος οἴκῳ πατρός.

metaph. et alleg: II 144, 10 προχειρότατος ο. (θεοῦ τὸ ἀγαθόν). III 234, 9 (ἀήρ) ψυχῶν ἀσωμάτων. II 233, 12 τούτοις (sc. αἰσθηθεῖσι) γὰρ ὥσπερ ... οἴκοις ὁ νοῦς ἐμπεριπατῶν. II 310, 26 τὸν μὲν τῶν αἰσθησεων οἶκον ἀπολείπει. II 100, 11 cf. I 48, 4 τὸν πεπλασμένον ἀνδριάντα, τὸν ψυχῆς ἔγγιστα οἶκον. I 146, 20 ἐπειδὴν γὰρ ἐξέλθη (ἡ ψυχῇ) τῶν ἱερῶν ἀρετῆς οἴκων. II 228, 5 sq. βασιλεῖον ὁ βασιλείας (i. e. θεοῦ). V 364, 17 βασιλεῖον καὶ ο. θεοῦ σοφοῦ διάνοια. III 298, 26 cf. 302, 9 τίνα σεμνότερον ... εὑροί τις ἀν οἶκον ἐν τοῖς οὐαί θεῷ ἢ φιλοθεάμονα διάνοιαν. V 52, 5 τούτου (sc. τοῦ ἡγεμονικοῦ) δὲ ο. ἐγκέφαλος ἢ καρδία. I 182, 9 ὁ θεὸς καὶ ο. ἐστιν. III 211, 19 ἀρα (ὁ νοῦς) οἶκον κεκληρίτωται; οἱ μὲν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἐν ἡμῖν ἀνιέρωσαν αὐτῷ κεφαλῇ τῇ. III 95, 27 νοητός (θεός) opp. αἰσθητός ὁ ὁ κόσμος. II 2, 1 cf. 143, 22. III 244, 23 sq. VI 107, 2 sq. θεοῦ δὲ ο. αἰσθητός τις ἀν εἴη πλὴν ὅδε ὁ κόσμος. I 50, 4 ἦν γὰρ ο. αὐτῷ (sc. τῷ πρώτῳ ἀνθρώπῳ) καὶ πόλις ὁ κόσμος. II 269, 1—270, 19 cf. III 16, 16 τὸν τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν. οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἐαυτοῦ λόγον II 227, 17 sq. κατοικεῖν δὲ ἐν οἴκῳ λέγεται ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἐν τόπῳ. I 25, 1 κακίας δὲ καὶ ἀρετῆς ... νοῦς καὶ λόγος. I 8, 17 (ὁ οὐρανός) θεῶν ἐμφανῶν. V 286, 2 (οὐρανός) ἀθανάτων. I 81, 24 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις ἡ οἰκοῦσα τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καλῇ, ἀφθαρτος γὰρ ἐν ἀφθάρτῳ οἴκῳ διαμένει. I 113, 21 ὁ δὲ σπουδαῖος καὶ πόλιν ἔχειν καὶ οἶκον σοφίαν κεκληρίτωται. I 146, 17 (ἡ ψυχῇ) ἐν τῷ οἴκῳ διατρίβουσα τῆς σοφίας. II 108, 18 πᾶσα ψυχῇ σοφοῦ ...

νομίζει τὸν μὲν σοφίας οἶκον ἴδιον, τὸν δὲ σώματος ὀθνεῖον. III 250, 8 πᾶς ὁ σοφίας ο. III 121, 2. 19 τὸν γὰρ σοφίας οἶκον εὖδιον καὶ γαληνὸν λιμένα εὐρήσεις. III 231, 5 τὸν συμφορὰ τῆς ψυχῆς οἶκον, τὸ σῶμα. III 217, 6 cf. II 304, 20. 305, 9. 306, 17 πρὶν δὲ τὸν ἴδιον οἶκον (i. e. τὸ σῶμα) καλῶς ἐπεσκεψάμην, τὸν τοῦ παντός ἐξετάζειν. II 273, 11. 305, 1 (σωματικός). I 197, 18 (ἡ ψυχῇ) ἔρημον καταλιπούσα ζωῆς τὸν ἡμέτερον οἶκον. II 88, 18 ὅσοις ὁ τῆς ψυχῆς ο. ἡ τύμβος ἡ ὀτιοῦν γρῆ καλεῖν κεκόσμηται. III 286, 20 διανοίας ὅλη ψυχῇ. I 102, 11 sq. (ὁ νοῦς) ἔμεινεν ἐν τῷ οἴκῳ (sc. ἐν τῇ ψυχῇ). I 165, 32 ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἐαυτῆς οἶκον ἡ ψυχῇ. I 292, 7 (ἡ ψυχῇ) εἰς τὸν ἀρχαῖον οἶκον ἐπανελθεῖν ἀδυνατοῦσα. III 237, 2 σπούδαζε οὖν, ὡ ψυχῇ, θεοῦ ο. γενέσθαι. I 194, 5-18 cf. II 227, 19 οἶκον οὖν ἐπίγειον τὴν ἀόρατον ψυχὴν τοῦ ἀόρατου θεοῦ γέροντες. II 228, 19 ἐν οὖν τοῖς οἴκοις τῆς ψυχῆς τοῦ μόνου εἶναι τὸ καλὸν ἀγαθὸν κατοικησάτω. II 142, 22 ἀπλάστου καὶ ἀπλῆς φύσεως ἀμέτοχος, ἡς ὁ ἀσκητῆς ἐπίσταται τὸν οἶκον ... οἰκεῖν μόνος. I 195, 11. 19. 209, 13. III 141, 1 (ψυχικός ο.).

οἰκόσιτος. II 110, 4 (ἐπιθυμία).

οἰκότριψ. V 144, 2 οἰκότριβες τε ἀν εἶεν οἱ μὴ μόνον οἴκοι γεννηθέντες ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν τῆς οἰκίας δεσποτῶν. V 143, 19 cf. 243, 7. VI 143, 19 (δεσποτεία) ἐπ' οἰκότριψι καὶ ἀργυριωνήτοις. VI 5, 12 τὰ φύσεως μὲν ἀλλότρια δόξης δ' ἡρητημένα ὀνόματα οἰκοτριβῶν ἢ ἀργυριωνήτων ἢ αἰχμαλώτων. VI 44, 15 μήτε τοὺς οἰκότριβιν ἢ ἀργυριωνήτοις δουλείαν ἐπιφημίσωμεν. V 325, 13 κὰν τύχωσιν ἐξ οἰκοτριβῶν ἢ ἀργυριωνήτων γερονότες. I 261, 19 ὑπὲρ τριακοσίων ἔσχεν οἰκότριβας. οἰκουμένη. VI 157, 14 ἀ δὴ καὶ κυρίως ἀν τις οἰκουμένην εἴποι. IV 167, 11 ἐξ οἰκουμένης τὸ πρῶτον εἰς οἰκητόν ἀγαγόν. II 92, 25 ὡς μία πόλις ἡ ο. IV 158, 4 οὐδεμιᾷ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων ἐνεγράφη. VI 159, 11 (ἀρχῇ) ἡμετέρας τῆς οἰκουμένης. IV 89, 5 ὡς ἀπάσης ἀνάψασθαι τῆς οἰκουμένης τὸ κράτος. III 287, 20 τῆς οἰκουμένης ἔξω πεφυγάδευται. IV 181, 14 ἐπιβάντες ἐξ ἐρημίας μακρὰς τῆς οἰκουμένης. IV 248, 6 ἑορίων ... ἡ ο. μεστὴ γέγονεν. VI 128, 20 τὴν οἰκουμένην ἐμφυλὴν πολέμων ἐπλήρωσεν. VI 151, 15 φυγὰς ἐξ ἀπάσης ἐληλαμένος τῆς οἰκ. υμένης. VI 182, 23 τὰ ἰδεσθῶ, οἷς ... ἐπεπείστο ἡ ο. VI 187, 26 παρόντος τοῦ δεσπότου καὶ σὺν αὐτῷ σχεδὸν τι τῆς οἰκουμένης.

VI 217, 13 ἐν καλῷ τῆς οἰκουμένης. VI 220, 21 ἦν (sc. νόσον) πᾶσα ἡ ο. συνενόησεν. — VI 129, 13 cf. 215, 27 τοῖς πανταρχαῖς τῆς οἰκουμένης Ἰουδαίοις. VI 51, 13 πολλαγοῦ ... τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ γένος. V 125, 14 ὃν λόγον ἔχει πρὸς πόλιν ἱερεῦς, τοῦτον πρὸς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τὸ Ἰουδαίων ἔθνος. IV 65, 8 μνημεῖα καλοκάγαθίας οἱ πατέρες ἡμῶν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἀπέλιπον. — II 191, 19 cf. IV 284, 8. V 228, 22. VI 172, 2 κατέπλησε τὴν οἰκουμένην. II 311, 18 cf. IV 95, 7 τὴν οἰκουμένην ἐν κύκλῳ περιμέναι ἄπασιν. II 92, 20. VI 176, 21. 183, 15. 195, 21 cf. IV 119, 7. 146, 7. 205, 2. V 156, 17. VI 164, 18. 175, 11 πᾶσα ἡ ο. II 101, 25. IV 257, 1. V 152, 5. 358, 16 πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης. VI 93, 14 οὐδαμοῦ τῆς οἰκουμένης. VI 207, 15 καθ' ἕκαστον κλίμα τῆς οἰκουμένης. IV 73, 16 cf. VI 118, 2 ὅλοις κλίμασι τῆς οἰκουμένης. VI 158, 22 cf. 174, 9. 207, 18 τὰ γὰρ μέρη πάντα τῆς οἰκουμένης. VI 148, 1 ἀμεινον τμήμα. VI 182, 12 τὰ μεγάλα τμήματα. VI 165, 5 εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην.

οἰκουρία. III 73, 10. 143, 15. V 34, 7. 197, 12.

οἰκουρός. III 43, 10. V 369, 1.

οἰκοφθόρος. II 110, 4.

οἰκτερεῖν. II 292, 3. III 130, 9. V 292, 2.

οἰκτιζεσθαι. II 194, 1 οὓς οὐ κακίζειν μᾶλλον ἢ ο. χρή. IV 287, 4 οἰκτίζονται τοὺς χρωμένους. II 261, 16 ἰδὼν τινα τῶν φαύλων ... ὡς ἀποτυχάνοντα οἰκτίζει. IV 109, 11 μυρία δ' οἰκτιζόμενος. IV 122, 2sq. οἰκτιζόμενοι μὲν αὐτοὺς ..., οἰκτιζόμενοι δὲ καὶ τὸν παῖδα. IV 99, 19 τὸν ἐν δεσμοῖς ἀδελφὸν ὡς εἰκὸς οἰκτιζομένων. V 373, 10 οἷα μήτηρ φιλόστοργος οἰκτιεῖται μὲν υἱός. V 298, 4 οἰκτισάμενος τῆς μεταβολῆς. V 278, 8 ἄκακον ἡλικίαν οἰκτισάμενοι. IV 192, 12 μηδένα τῶν ἀφ' αἵματος κατακρίτων οἰκτισάμενοι. VI 132, 20 μὴ παίδων ἄκακον ἡλικίαν οἰκτισάμενοι.

οἰκτος. I 59, 10. 262, 25. 280, 2. II 34, 21. III 48, 16. 179, 11. 243, 24. IV 31, 17. 109, 21. 136, 22. 139, 22. 143, 14. 149, 21. V 74, 14. 118, 19. 151, 5. 174, 9. 182, 16. 213, 17. 250, 14. 277, 15. VI 16, 4. 139, 5. 142, 15. 161, 4. 222, 11 οἰκτον (λαμβάνειν). V 187, 6 δι' υπερβάλλοντα οἰκτον καὶ πένθος. V 222, 5 πρὸς ἱερείας καὶ οἰκτους. V 82, 23 οὐκ ἐπ' ὀνειδὲι μᾶλλον ἢ οἰκτῶν. VI 203, 5 εἰτα οἰκτῶ μᾶλλον ἐνέδωκας ἢ Γαῖω;

V 29, 11 (ὁ ἀρχιερεὺς) κρείττων οἰκτου γενόμενος. II 8, 2 καὶ τοῦτο μέντοι ποιῶ διὰ φύσεως οἰκτον λογικῆς. V 194, 4 παρ' οἷς οἰκτου λογισμὸς ἡττάται. V 109, 21 εἰς οἰκτον ἀγαγεῖν.

οἰκτρος. VI 96, 4 (βίος). III 105, 15 τὰ ἀσβεβείας ... βραβεῖα. III 258, 17 ἀνθρώπων γένος. II 110, 15. V 206, 20 (θάνατος). VI 133, 23 (ἡεα). IV 256, 15 sq. κακόν. III 108, 2. 161, 1. IV 258, 21. VI 132, 22. 179, 18 (ὀλεθρος). IV 122, 11. VI 217, 23 (πένθος). VI 200, 23 περιπάθησι. IV 109, 15 (τελευτή). III 47, 1 (ψθόρα). — V 73, 17 οἰκτροὶ δὲ καὶ κακοδαίμονες ὅσοι ... III 273, 15 οἰκτῶς.

οἰμωγή. IV 152, 10.

οἶνος. VI 65, 23 ἀφροσύνης φάρμακον. II 163, 8 μανίας καὶ παραφροσύνης αἴτιος. II 199, 23 ἀναισθησίας ... δημιουργός. II 194, 24 ὃ τοῦ ληρεῖν αἴτιον. II 161, 21 sqq. ληρεῖν ἐν οἶνῳ. IV 252, 9 ἔλαιον δὲ καὶ ο. καὶ ἀκρόδουρα οὐχὶ τῶν ἀναγκαίων (εἰσίν). II 164, 15 cf. 166, 4. 168, 23. V 25, 7 οἶνον (χρήσις). IV 94, 4 οἶνου (χρεία) δὲ οὐ πάντῳ χρήσιμη. I 153, 24 ἢ τοὺς οἶνῳ ἢ ἔρωτι μεθύοντας. II 198, 19 οἱ τὴν ἀπὸ οἶνου μεθύοντες μέθηρ. II 194, 9 cf. III 284, 19. IV 165, 8. 238, 3. V 185, 18 (μέθη). IV 184, 10 καθάπερ ἐν οἶνῳ καὶ μέθη. II 164, 10 sqq. conī. μέθυ. V 24, 19 cf. II 199, 9 μήτ' οἶνον μήτε τι ἄλλο μεθύσμε πίνειν — V 230, 25 ἀπαρχεσθαι γὰρ ἀπὸ τε σίτου καὶ οἶνου. I 130, 19 ἄρτους γὰρ καὶ οἶνον προσφέρει. I 131, 4 Μελαχισδεκ ἀντὶ ὕδατος οἶνον προσφερέτω. V 43, 24 εἰς σπονδάς. — I 102, 10 ὅταν πῆχυν τοῦ οἶνου (ὁ Νῶς). II 163, 5 τὸν εὐρετὴν τῆς περὶ τὸν οἶνον ἐργασίας μαινόλην ἐκάλεσαν οἱ πρῶτοι. II 194, 19 ἔξαρχος οἶνου γενέσθαι. II 188, 10 ὥσπερ ὑπ' οἶνον φλεγόμενον. II 197, 1 οἶνον ὅταν ἱεουργῇτε, μὴ πίνετε. II 195, 15 σῶμα καὶ ψυχὴν, παρειμένους ὑπὸ οἶνου. II 195, 23 βεβαρημένος τοὺς ὀφθαλμούς ἀπ' οἶνου. II 170, 4 sqq. πολλαχοῦ τῆς νομοθεσίας οἶνου καὶ τοῦ γεννῶντος φυτοῦ τὸν οἶνον ἀμπέλου διαμέμνηται. II 215, 12 (σίμασιν) ἢ οἶνον πόσις οἰκεῖν. VI 65, 18 οὐκ εἰσχομίζεται. VI 57, 17 οἱ τὸν οἶνον οὐχὶ ὡς ὁ κωμικός φησιν, ἐπὶ κακοῦ τῶν πλησίον αὐτοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ πίνειν ὑπομένοντες. VI 146, 17 ἤλεγχον τὸν Ἰσίδωρον ... οὐκ ὀλίγῳ πλήθει παρασχόντα καὶ ἀργύριον καὶ οἶνον δι' αὐτόν. VI 56, 15 καθάπερ οὐκ οἶνον πίνοντες ἀλλὰ παρακινηματικόν τι καὶ μανιωδες. III 284, 9 sq. φαντασιούται ... ὁ μὲν οἶνον

καὶ τὸ γεννητικὸν οἶνου φυτὸν. VI 107, 13 μεταβάλλων ο. εἰς ἕξος.
οἶνοῦσθαι. II 161, 21 sqq. cf. 164, 14 sqq. 169, 3 ἔστι τρέφειν τὸ μέθειν διττόν. Ἐν μὲν ἴσον τι τῷ ο., ἕτερον δὲ ἴσον τῷ ληρεῖν ἐν οἶνῳ. II 166, 13 μετὰ τὸ θύειν ἕθος ἦν τοῖς πρότερον ο. II 167, 4 οἰνωθεῖς ὁ σοφός.
οἶνοφλυγεῖν. II 175, 8.
οἶνοφλυγία. III 291, 8 θάτερον εἶδος τῆς γαστριμαργίας. I 55, 10 conl. ὀφφαγία, λαμμαργία. II 213, 18. III 284, 8 (conl. λαμμαργία). IV 243, 11. V 36, 6. 68, 4. 162, 6. 229, 20 (conl. ὀφφαγία vel ὀφφαγία). V 46, 19 αἱ μετ' οἶνοφλυγίας ὀφφαγία. VI 158, 12 conl. γαστριμαργία. III 291, 19 ἀφ' ἧς (sc. πηγῆς) τὸ οἶνοφλυγίας ὀμβρεῖ κακόν. III 192, 4 οἱ καταγορεύοντες τοῦ οἶνου γονεῖς ἐπ' οἶνοφλυγίας.
οἶνοχοεῖν. II 90, 2. III 288, 1. VI 59, 8.
οἶνοχόος. I 264, 3 ἐν οἶνοχόοις ἡ σιτοποῖσις ἢ μαγειροῖς. II 247, 7 ἔργα, conl. σιτοποίων ἢ μαγειρῶν. II 272, 14 (τέρψεις) διὰ σιτοπόνων καὶ μαγειρῶν. III 288, 10 οἶνοχόων (διαφοραὶ). — II 213, 2 sqq. ὁ γαστρός βασιλεὺς νοῦς. III 288, 7 τίς οὖν ο. θεοῦ; III 289, 13 ὁ ἀρυσάμενος ο. ἐκ τοῦ θεοῦ κρατῆρος. III 298, 17 τοῦ θεοῦ ... λόγος.
οἶνωσις. II 164, 18 (τοῦ σπουδαίου).
οἰστικός. I 138, 21. II 97, 10. 115, 16. 214, 1.
οἰστός. II 28, 27 ἀποδείξεις ὥσπερ (οἰστοί).
οἰστράν. II 110, 19. 112, 7.
οἰστρος. II 102, 17. V 228, 4 (conl. μανία). V 118, 10 μανίαν ἐξηγριωμένην οἰστρῳ χαλεπὸν μάλλον δ' ἀδύνατον ἰάσασθαι. III 212, 17 μανιώδεις. II 25, 21 (conl. ἕμερος). V 169, 7 (conl. ἐπιθυμία). V 159, 18 (conl. ἀκρασία). II 141, 19 θείας κατοχῆς. II 162, 5 φλεγμαίνοντος ἔρωτος. II 86, 3 τῆς θεωφορήτου μανίας. I 297, 5 περὶ τὰς μῦθας. I 280, 24 πρὸς συνουσάν. V 99, 1 (ἐκνομώτατοι). I 55, 13 (ὑπογαστριοί). III 231, 9 ἕως <ἀν> ... τὸν πολλὸν οἰστρον ἀπερυγίντα λωφίσῃ. IV 297, 7 οἰστρῳ γάρ [τοῦ] κατασχόντος.
οἰωνόμαντις. II 259, 17. III 252, 19.
οἰωνός. II 93, 16 οἰωνοὶς καὶ ψευδεῖς μαντεῖαις ἐπόμεινος. IV 183, 3 ἐπ' οἰωνοὺς δὲ καὶ μαντείας ἐτρέπετο. IV 187, 10. 19 ἐξέπεμπε τὸν μάντιν ἐπ' οἰωνοὺς καὶ φήμας αἰτίους. IV 188, 18 ἐπὶ κληδόνας καὶ οἰωνοὺς.
οἰωνοσκοπία. IV 183, 7.
οἰωνοσκοπός. III 191, 19. V 15, 13. 219, 19.
ὀκλάζειν. III 197, 2 μὴ πρὸς τοῦτο ἀπ-

ειπὼν ὁ δυστυχὴς ὀκλάσας. II 313, 4 ὥστε μηδέποτε, ὡ δὲ διάνοια, μαλακισθεῖσα ὀκλάσας. I 267, 21 οὐκέτ' ἀπειρία σφι-στικῶν παλαισμάτων ὀκλάσασμεν. II 294, 10 ἐάν ... μήτε κάμη ὥς ὑπενδούς ὀκλάσαι, μήτε βραθυμῆση. II 33, 8 ὅταν (τὸ ζῶον) ὀκλάσαν δέξηται βαρύτατον φόρον. I 110, 21 πτερισθέντος δὲ τοῦ πάθους καὶ ὀκλάσαντος. II 117, 3 διηγθέντων μέντοι καὶ ὀκλάσαντων, οἵ περὶ "φρί", πεσεῖται".
ὀκνηρός. III 58, 11. V 25, 1.
ὀκνος. V 24, 20 (conl. λήθη, ὕπνος, ἀφροσύνη). II 216, 9 ὕπνῳ μὲν ἀποτάζεται λήθη καὶ ὄκνον ἐμποιοῦντι τῶν πρακτέων. III 206, 10 ὄκνῳ καὶ ἀμελείᾳ καὶ βραθυμίᾳ. II 88, 20 δι' ὄκνον ἢ βραθυμίαν ἢ ἀπειρίαν ἐκείνων (sc. τῶν ἀγαθῶν). II 125, 6 ὄκνῳ καὶ βραθυμίᾳ ... χρῆσονται. VI 21, 4 πολλὸς ὁ καὶ βραθυμία συνεχής. III 118, 5 (ἡ) ὄκνου καὶ ἀργίας (κατηγορία). I 266, 16 τὸν δὲ ὄκνον τοῦτον οἱ μὲν ἐγρήροι δειλίαν, ἀσφάλειαν δ' οἱ φίλοι προσαγορεύουσι. I 266, 15 ἤττης γὰρ πᾶς ὁ ἀμείνων. I 238, 3 μυρίοι γοῦν ἀθλήσεως ὄκνῳ καὶ τῇ ἐκ φύσεως ἰσχυρῇ ἐξέλυσαν. I 285, 22 δι' ἣν (sc. ἐπιπῶν) ὄκνον μεθέμμενοι. III 240, 10 (ψυχῇ) μεθέμμεναι τὸν βραδὺν καὶ μελλήτην ὄκνον. III 269, 22 τὸν μελλήτην ὄκνον ἐκποδῶν ἀνελόντες.
ὀκτάκις. I 32, 3.
ὀκτώ. I 38, 5 sqq. κύβος. I 38, 16. 39, 3 sqq. τὸ δὲ πλινθίον συνέστηκεν ἐκ τῶνδε τῶν ἀριθμῶν, ἕξ ὁ. ἐννέα δώδεκα. I 34, 6-8 (ὁ τέσσαρας) γεννᾷ ... τὸν ὁ. I 63, 14 (τὸ βρέφος) ὁ μήνας ἐκδιαιτηθῆναι γαστρί. I 32, 3 ὀκτάκις ὁ. I 35, 3. IV 220, 4. V 95, 19 ὁ καὶ εἰκοσι (ἀριθμὸς τέλειος).
ὀκτωμηνιαῖος. I 43, 2.
ὀλεθρός. I 97, 11 ψυχῆς. I 289, 6 α ... ὀλεθρον ἀπαραίτητον ἠνεγκεν. I 225, 6 ὀλεθρον κακίας ἐπάγοντος θεοῦ. III 108, 2 (λιμός, οἰκτιστος ὁ). II 245, 21 δικαιοσύνης καὶ πάσης ἀρετῆς. III 223, 10 ὀλεθρον καὶ φθορὰν ἀνάτον ἐπιπέμπει. III 161, 2 τὸν δὲ ὀλίγων ἐκδέχεται πάντως οἰκτρός ὁ. IV 260, 9 ἐχθρῶν ... σπευδόντων ἐπ' οἰκτίον ὀλεθρον. II 284, 21 τὰ πρὸς τὸν οἰκτίον ὀλεθρον συναύζοντες. II 252, 2 ὀλεθρον (προορᾶσθαι). VI 132, 22 οἰκτρότερον καὶ ἐπιμηχέστερον ὀλεθρον τοῖς δειλαῖσι τεχνάζοντες. VI 179, 18 τοῖς δὲ ... κατακαχομένοις οἰκτρότατος ἦν ὁ. IV 258, 21 οἱ μὲν εὐκτὸν ἀγαθὸν ἡγούμενοι τὸν οἰκτίον ὀλεθρον. I 116, 2. 269, 4. 282, 1. II 91, 6. III 118, 17. 198, 15. 287, 17. 302, 17. IV 130, 3. V 191, 16. 194, 14. 238, 4. 358, 1. 367, 9. 374, 10. VI 172, 18. 174, 22. 209, 9 ἐπ' ὀλεθρῳ.

δλιγαρχεῖσθαι. VI 13, 10.
 δλιγαρχία. IV 303, 12.
 δλιγαρχικοί. IV 299, 12.
 δλιγοδεής. I 145, 17. II 212, 10. V 269, 1.
 δλιγοδεῖα. I 57, 7 ἡ (ἐγκράτεια) μὲν γὰρ εὐτέλειαν καὶ ὀλιγοδεῖαν (ἀσπάζεται). IV 243, 9. V 42, 12. 125, 3 (coni. εὐτέλεια). III 12, 7. 231, 17. 265, 14. V 43, 1. 358, 20 (coni. ἐγκράτεια). I 212, 16 συνεῖποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... πρᾶότης δ. εὐκολία κτλ. VI 24, 10 τοῦ δὲ φιλαρέτου (δείγματα παρέχονται) ... ὀλιγοδεῖαν, ἀφέλειαν, εὐκολίαν, κτλ. V 231, 20 πρὸς ἀσκησιν ἀρετῆς δι' ὀλιγοδεῖας καὶ εὐκολίας. V 268, 15. VI 22, 15 (coni. εὐκολία). V 89, 18 οὐδενὶ τῶν εἰς τὴν ὠφελιμωτάτην ὀλιγοδεῖαν χρῆσθαι δικαιούσιν. IV 24, 18 βῆσανος ... ἐστὶν ἀπληστίας δ. II 49, 5 (ἡ) ἀρετῆς (φιλή δ). IV 126, 20 ἀσκητῆς ὀλιγοδεῖας. II 180, 21 ὡς ὀλιγοδεῖας ἑταῖροι.
 δλιγοδρανεῖν. II 298, 27 ἡ διάνοια.
 δλιγοτόκος. III 48, 9.
 δλιγοχρήματος. II 78, 7. V 224, 5.
 δλιγοχρόνιος. II 219, 2 Ἀβραάμ ὀλιγοχρόνιος opp. μακροβιώτατος. III 9, 9 ἀγαθόν. II 78, 20. 21 τὸ γὰρ βίαιον ὀλιγοχρόνιον. III 66, 15 (γῆρας). VI 82, 11 (δεσμός). V 164, 12 (εὐμορφία). III 66, 22 (ὁ φαῦλος opp. ὁ ἀστείος εὐγῆρας καὶ μακροβιώτατος). — III 133, 4 ὀλιγοχρονιώτατος opp. μακροβιώτατος.
 δλιγοφρων. V 323, 6 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάτης). VI 33, 14 (γόναια καὶ μεράκια). IV 115, 3 (διάνοιαι). IV 105, 11 (ἐπίδειξις). V 105, 4 τὰ ὀλιγόφρονα τὴν ξύμιν. V 277, 9 τῆς νεότητος τὴν ὀλιγόφρονα μοῖραν. V 246, 22 (ψυχῇ). — V 19, 13. 235, 10. 267, 15. VI 186, 5 (οἱ ὀλιγόφρονες).
 δλιγωρεῖν. III 3, 3 μηδενὸς ὧν ἂν προστάξῃ ὁ δεσπότης δ. I 92, 2 λύπη μέντοι καὶ φόβος ... ἐπέστρεψεν αὐτὴν (sc. τὴν ψυχὴν) μηδενὸς δ. IV 293, 17 ἔδοξεν τῆς ἐτέρας (μερίδος) δ. V 155, 15 ἐπεὶ καὶ σφόδρα ἐστὶν εὐήθης ... παντελοῦς (γένους) δ. δοκεῖν. V 77, 6 δ. ἀληθείας. V 335, 12 δ. ὑγιαίνοντος <βλου καὶ> βεβαίου. V 76, 1 τῶν μὲν ὀλιγωρομένων, τῶν δ' ὡς ἀληθῶς ὀλιγωρίας ἀξίων περιεχόμεθα. I 59, 6 (ψυχῇ) δσιότητος ὀλιγωροῦσαν. I 194, 7 μηδενὸς τῶν εἰς κόσμον ὀλιγωροῦντες. IV 294, 13 οἱ τῶν συγγενεστάτων ... ὀλιγωροῦντες. VI 30, 18 εἰ τῶν ἐπ' αὐτοῖς δουλεῖαν τεχνάζονταν ὀλιγώρου. V 250, 21 μὴ μέντοι ... ὀλιγορεῖται καλῶν πράξεων. V 213, 20 οἱ δὲ πριζόμενοι ... ὀλιγορη-

σουσιν. V 167, 4 εἰ δ' ὀλιγορήσας μὲν ἀνδρός. V 312, 8 οὕτε τῆς τῶν ἀκαθάρτων ἀσθeneίας ὀλιγορήσεν. II 285, 27 τῶν δὲ βράθυμους ὀλιγορήσαν. I 219, 3 αὐτοῦ (sc. πόνου) μηδέποτε ὀλιγορήσας. III 136, 3 ὅς γὰρ ἂν ὀλιγορήσας τοῦ διδάσκοντος. V 217, 20 ὡς ... παραρριψαὶ τὸ σκεῦος ὀλιγορήσαντα τοῦ ἀλλοτρίου. V 216, 15 ὡς ἀνθρωπεῖων τε καὶ θεῶν ὀλιγορηκέναι. III 162, 14 οὗτος δὲ πᾶς ὁ θῖασος ... τῶν σαρκὶ φίλων ὀλιγορήκεν. IV 296, 6 ὀλιγορηκότας ὦν ... ἀναγκαῖον ἦν πεφροντικέναι.
 δλιγωρεῖσθαι. VI 212, 18 πούθμενος δ. τὰς ἱεράς ἀπαργάς. V 210, 7 ἵνα μὴδ' ὁ πεπονθὼς κακῶς ... δ. δοκῇ. V 31, 23 ὅτι τὰ τῶν ἀπαργῶν οὐ παρόσον ἐπινέμεται τοῖς οἰκέταις ὀλιγορηθήσεται.
 ὀλιγωρία. VI 50, 7 μεγαλόνοιον δὲ ὀλιγωρίας προτιμήσαντες. IV 270, 13 τῶν θεῶν. IV 164, 18 (ἡ) τοῦ θνητοῦ (φυσικῆ δ.). II 105, 1. 3 πρὸς τοὺς ἄργοντας. I 252, 1 μὴ τῇ παρ' αὐτοὺς ὀλιγωρίᾳ δοκεῖν συμῖναί τι τῶν παρὰ γνώμην. VI 21, 12 διὰ τὴν ἐπιτολᾶζουσαν τῶν συνόντων ὀλιγωρίαν. V 37, 18 ἡ τινῶν δ. ... γέγονεν αἰτία πενίας τοῖς ἱερωμένοις. V 76, 2 τῶν δ' ὡς ἀληθῶς ὀλιγωρίας ἀξίων περιεχόμεθα. III 103, 17 συναισθημένη δὲ αὐτῇ (sc. ἡ κυρία) τῆς ὀλιγωρίας τοῖς τῶν ἐλέγξει. VI 4, 11 πολλὰ τῆς πρόσθεν ὀλιγωρίας ἑαυτοῦς κακίζουσιν.
 ὀλίγωρος. I 215, 10 (φιλήδονος). III 161, 1 (ὁ δ.). I 248, 10. ὀλιγώρος.
 ὀλισθαίνω. I 44, 13. II 129, 23. III 275, 15. V 56, 15.
 ὀλισθημα. II 73, 12.
 ὀλισθηρός. II 115, 24. IV 175, 15.
 ὀλισθός. III 166, 21 ὁ γὰρ σύμπατος ὁ βίος ἐστὶν αὐτῷ. III 135, 11 γνῶμης. VI 10, 20 εὐτυχίας. V 143, 4. 243, 11 τύχης. II 207, 15 ἐπάγοντα τὸν ἐκ τοῦ κρίνειν ὀλισθόν. III 78, 4 ἀνευ πταισμάτων καὶ τῶν ἐν ποσὶν ὀλισθῶν. V 255, 10 διὰ τῶν ἐν ποσὶν ὀλισθῶν. II 84, 7 (ἐπειθάν) ὁ νοῦς ... συνεχεῖς ὀλισθούς καὶ πτώματα ἐπάλληλα ... ὑπομένη. II 297, 14 παρασχεῖν ἀντιστάσματα καὶ μεθολκᾶς καὶ κατὰ τὴν ἔσθην ὀλισθούς. I 186, 10 τοὺς ὀλισθούς ἀνάγκη τοῦτους περὶ ἑκάστον ἡμῶν δεῖ συμβαίνειν. V 254, 21 οἱ τυφλοὶς ὀλισθούς ἐμποιούντες.
 ὀλκῆ. II 138, 3 πρὸς τὸ ὄν διανοίας. V 17, 18 πρὸς εὐσέβειαν. V 235, 10 τοῦ σώματος. V 235, 12 πρὸς τὴν ῥοπὴν τῆς δλκῆς ἀντιβέβασθαι. I 49, 23 διὰ τὴν δλκὴν ἀνίστασθαι. V 350, 9 ὀλκῇ μιᾷ, V 143, 15 δλκῇ ... βεβαίῳ.

ὀλκός. V 27, 7 διάνοιαι παρθένων πρὸς ἀρετήν. I 49, 21. 279, 2. II 308, 11. III 43, 2. 61, 28. 69, 10. 142, 19. IV 16, 14. V 273, 12. VI 18, 5. 205, 1 (δύναμις). II 142, 28. III 87, 13. IV 15, 22. V 145, 15 (δυναμίς). II 16, 3 (ἡδονή). III 95, 11 (μονάς). V 296, 9 (πράγμα). V 339, 22 ὀλκὸν γὰρ ἡ συνήθεια. VI 51, 4 τὸ σύνθηες. I 47, 19 (βλή). — VI 90, 14 πρὸς τὴν φύσεως ὀλκόν. I 117, 2 ἐπὶ πάντων τῶν καθ' ἡντινοῦν αἰσθησιν ὀλκῶν.

ὀλοθρεύειν. I 97, 11.

ὀλόκαρπος. III 269, 25 (θυσία).

ὀλοκαρπώματα. VI 20, 18.

ὀλόκαυτος. V 47, 8 (θυσίων εἶδος). II 308, 7. III 269, 25. V 47, 19. 48, 1. 6. 51, 14. 60, 4. 61, 2. 17. 62, 0. 66, 21 (θυσία). II 281, 10. V 46, 6 sq. VI 185, 1. 213, 14 (θυσία). V 46, 1 ζῶα. V 48, 17 ἱερίων. V 44, 24. VI 220, 19 ἱερεῖα. — V 43, 12 cf. 44, 13 θῦειν ὀλόκουτα δέκα.

ὀλοκαυτοῦν. V 45, 20 δεῖν τὸν (χρίον) μὲν ὁ, διακληροῦν δὲ τοὺς χιμάρους. I 257, 13 τὰ δ' ἄλλα ... ὁ. θεῶ. — V 237, 18 δύο ταῦτα ἐξαιρέτα ὀλοκαυτοῦται. III 45, 27 κόσμος ἅπας ... ὀλοκαυτούμενος. I 257, 9 εἰ δ' ἐπικρίναι πᾶσιν (τὸ ἡγεμονικόν) ... ἀκληλῶτον ἄχραντον ὀλοκαυτωθήσεται. II 27, 9 τὸ ὀλοκαυτούμενον. V 46, 13 ἕκαστον τῶν ὀλοκαυτούμενων. V 59, 20 κατὰ μίμησιν τῶν ὀλοκαυτουμένων.

ὀλοκαύτωμα. I 255, 7 cf. III 218, 17 ἡ δὲ ὀλοκαυτωμάτων ἢ διὰ σωτηρίων ἢ διὰ μετανοίας ἀμαρτημάτων. V 234, 20 εὐχαριστήριον τῆς τῶν ὄλων διοικήσεως. I 257, 10 νόμος γὰρ ὀλοκαυτωμάτων οὗτος. IV 44, 11 νόμῳ τῶν ὀλοκαυτωμάτων. V 36, 19 τὰς τῶν ὀλοκαυτωμάτων ... δορὰς προστάττει τοὺς ... ἱερεῖς λαμβάνειν. I 247, 4 ὡν ἐναργὲς παράδειγμα Ἰσαάκ. III 199, 26 (ὁ λόγος).

ὀλοκαύτωσις. III 247, 2. V 61, 1.

ὀλόκληρος. III 142, 1 (τὸ ἀγαθόν). IV 196, 12 (ἀνδραγαθία). II 192, 30 (ἀνδρεία). I 225, 10. III 201, 10 (ἀρετή). II 56, 15. IV 33, 20. 202, 7 (ἀρεταί). III 288, 19 ἀρχιτερεῖς. II 200, 8 (βάσεις). III 285, 4 (βλάστη). V 155, 15 (γένος). V 61, 16 (διάθεσις). V 68, 12 διάνοια. V 241, 15 (δικαισύνη). III 27, 4 τὰ δοθέντα. III 228, 26 (δύναμις). I 247, 9 (δῶρα). I 225, 9 αἱ τοῦ ἀγενήτου ὀρωρεῖ. III 169, 12 ἔργονα. VI 80, 7 (ἐναντιότητες). III 20, 19 (εὐδαιμονία). IV 2, 21 (ζωή). III 126, 25 (θεός). III 168, 15 θέσεις τῶν ὀνομάτων. I 193, 15 (θρέμμα). I 110, 9

(κινήματα ἐν ψυχῇ). V 40, 13 (ιερά). V 63, 3 ἱερεῖον. V 21, 1. 59, 9 (ιερεῖς). IV 285, 6 ἡ κινιωνία τῶν τοῦ σώματος μερῶν. IV 10, 23 (κόσμος). II 158, 4 (λόγος, ἀριθμός). V 48, 12 μέλη. V 141, 1 (μέρος). VI 97, 12 (στοιχεῖα). V 275, 1 σῶμα. III 54, 20 (σώματα καὶ πράγματα). IV 11, 21 ὁ ... τέλειος. II 47, 7 (τελειότης). V 131, 17 (τροφή). I 43, 14 (φθόγγον). I 233, 4 (φωνή). III 52, 22 (φύσεις). I 257, 12. III 134, 4 (ψυχή). — II 196, 17 εἰ μὴ τις ὁ καὶ παντελής εἴη. II 121, 3 ὡς ὀλόκληροι τὰ σώματα καὶ παντελεῖς ἔσονται. II 275, 3 ὅσα δὲ ... ὁ θεὸς ἄρδῃ, τέλεια καὶ ὀλόκληρα ... γεννᾶται. — VI 175, 5 (οἱ ὀλόκληροι). V 278, 11 ἀτρωτοὶ καὶ ὀλόκληροι. IV 294, 2 ὀλόκληροι οὐκ ὀρρ. ἡμιτελεῖς τὴν ἀρετήν. — II 35, 8. 209, 10. III 65, 14. V 363, 23 (τὸ ὀλόκληρον). V 47, 19 sq. ὀλοκλήρῳ καὶ παντελεῖ μηδὲν ἐπιστρέφω μὲν τῆς θνητῆς φιλατίας ὀλόκληρον καὶ παντελῆ (ὁ νόμος ἀτένιμε). I 110, 7 (διαφορὰ τῶν ὄντων) λελωβημένων ὀλοκλήρων. III 48, 17 ἕκαστων (θέσις) οὐχ ὀλοκλήρων ἀλλὰ τμημάτων ὑπαρχόντων.

ὄλος. II 280, 26 τὸ ἄπουν ... ὄλον δι' ὄλων πέπτωκεν ἐπὶ γῆν. I 293, 9 ὄλας δι' ὄλων τὰς τέτταρας ἀργάς. II 30, 9 (ἀσμός). I 111, 7 (ἄσμα). II 101, 5 τὸ μὲν ἄτμητον ὄλον δι' ὄλων ἐαθέν. II 109, 16 (αὐγήν). I 75, 16 (βίος). I 144, 6. 12 (αὐτήρ). I 240, 12. II 53, 3 (γένος). I 11, 14 διάστημα καὶ μέτρον. I 248, 9 τὰ δοθέντα. I 247, 3 δύναμις ἀμυγῆς κακίας ὄλαι δι' ὄλων. I 190, 20 δῶρα καὶ δόματα. I 262, 18 τὸν ἰωτήρ οὐν ὄλον ... εἰσδευκότα. II 87, 23. IV 158, 7 (ἔθνος). I 7, 17 εἶδος. I 98, 1 (ἐπιφάνεια). I 60, 3. 196, 25. 293, 11 (ἐργον). I 150, 21 (ζῶνα). I 163, 6 (ζῶον). I 144, 21 (ἡδονή). I 141, 21. 143, 25. 145, 15 (θυμός). I 282, 18 αἱ (κλητικότητες) δ' ἀντὶ μερῶν ὄλαι ... ἐγίνοντο. I 144, 15. 28 (κοιλία). IV 158, 5. VI 80, 1. 3 (ὁ κόσμος). II 43, 10 ὄλου δι' ὄλων τὸν κόσμον ἐψυγῶσθαι. II 141, 24 (ὁ οὐρανοῦ κόσμος). II 84, 4 τὸ λογίζεσθαι ὁ νοῦς ἐκτμηθεὶς ὄλον δι' ὄλων. I 152, 6 ὄλω τῷ λόγῳ. III 298, 2 (τὸν θεῖον λόγον) ὄλον δι' ὄλων ἀναγεύμενον. I 60, 3 (αἰετή). II 24, 16 (μουσική). I 101, 17. II 141, 19. III 42, 14 (ὁ νοῦς). I 25, 4 νοῦς ... ὁ. δι' ὄλων σπουδαῖος. I 103, 17 (ὁ οἶκος). I 261, 3 περιαγωγῶν ὅμα ὄλον δι' ὄλων. II 215, 16 τὸ ψυχῆς ὅμα ὄλον ἰσχύσαι δι' ὄλων διοικῆσθαι. I 142, 21 ὄλα τὰ πάθη δι' ὄλων. II 29, 22 (αἱ πηγάς). I 280, 24 (πόλεις καὶ χῶραι). II 93, 10

τὸ γενέσεως πρᾶγμα. II 84,1 τὸ τοῦ βίου σκάφος. I 150,17 (σπέρμα). VI 95,20 (τὰ στοιχεῖα). I 42,17. 64,8. 91,15. 277,12. II 28,2 (σῶμα). II 224,13 (σῶμα, ψυχή). II 33,14 (ἡ ὑδρία). I 55,18 (ὁ φιλήδονος) καταβαλὼν αὐτὸν ῥλον. I 245,18 (φύραμα). III 49,13 (φύσεις) πλήρης ῥλη, δι' ῥλων. I 260,1 (φύσεις). II 92,10 (γῶραι καὶ ἔθνη). I 9 14. 91,19. 95,26. 119,20. 121,15. 141,14. 19. 27. 144,4. 154,29. 168,3. 185,6. 262,5. II 32,25. III 13,17. 19. 286,20. IV 90,14 (ψυχή). II 43,15 (ψυχαί). — II 83,10 τὸν δὲ ῥλον δι' ῥλων ... κατεσχημένον τῇ λέπρᾳ.

τὸ ῥλον, ῥλον absol. II 135,11 ῥνα τὸ ῥ. ... συνήχθη. IV 221,7 τὰς ... οὐσίας, αἷς τὸ ῥ. ἐδημιούργει. VI 107,18 ἀμήχανον ἔξω τι σῶμα τοῦ ῥλου ... σχεδασθῆναι. VI 107,16 ὁ μὴ μέρος γέγονεν αὐτοῦ <τοῦ> ῥλου. VI 108,12 ἐκάστου τῶν τοῦ ῥλου μερῶν (διαίσεις). — I 60,3 (γένεσις) I 20,7. VI 84,14. 91,22. 99,1 (διαμονή). IV 211,7 (διόταξις). I 48,9 κοινωνία. III 45,9 (κράσις). II 209,3 (πρόνοια). I 159,5 ἀρχὴ τέλος ῥ πᾶν opp. VI 80,10 τοῦ ῥλου τὸ μέρος καὶ μείζον ἔσται καὶ κραταιότερον. V 56,6 τὸ ῥ. τοῦ μέρους αἰεὶ κρείττον. IV 197,10 οὐδὲ προσθήκη τὸ ῥ. μέρους εἶναι. VI 88,17 τοῦ ῥλου τὸ μέρος ἔλαττον. III 249,11 ἀπὸ δὲ τοῦ φανεῖτος μοι μέρους ... τὸ ῥ. εἰκάζων. V 50,21 καὶ περὶ τοῦ ῥλου ποιοῦ τὴν εὐχαριστίαν καὶ περὶ τῶν ... μερῶν. II 79,15 καὶ τῷ ῥλῳ καὶ τοῖς μέρεσι. III 277,17 sq. ἔνεκα τοῦ ῥλου μέρος. V 203,12 προνοούμενος καὶ τοῦ ῥλου καὶ τῶν μερῶν. I 237,2 τὸ γὰρ ῥ. καὶ ἐν γένει. II 1,8 ὁ δὲ θεὸς ῥ., οὐ μέρος. —

τὰ ῥλα, ῥλα absol. III 102,11 opp. τὰ μέρος. I 237,5 καὶ καθ' ῥλα καὶ κατὰ μέρος. I 276,2 (διαφοραὶ) οὐθ' ῥλων πρὸς μέρη οὔτε γενῶν πρὸς εἶδη. IV 197,11 ἔνεκα τῶν ῥλων τὰ μέρη κληρονομίας ἀξιοῦται. — III 220,7 ὁ πρὸ τῶν ῥλων θεός. II 255,4 (ὁ θεός) ἐγκεικλιπταὶ τὰ ῥ. III 47,2 ὁ τὰ ῥ. γεννήσας πατήρ. II 304,1 οἰκονόμησε τὰ ῥ. (ὁ θεός). I 115,15 (θεὸν) τὸν τὰ ῥ. συστησάμενον ἐκ μὴ ὄντων. II 261,11 (ὁ θεός) τοῖς ῥλοις δεσμούςς ... περιΐψεν. I 226,4 (ὁ θεός) μεμέτρηκε τὰ ῥ. III 290,2 στάθμην καὶ μέτρον καὶ ἀριθμὸν τῶν ῥλων ... εἶναι τὸν θεόν. IV 293,7 θεόν ... τῶν ῥλων ἐπιτροπεύοντα. IV 303,12 εἰς ὃ ... κυβερνῶν τὰ ῥ. σωτηρίως. II 4,5 n. διὰ γὰρ <τῶν ῥλων τὰς εαυτοῦ> δυνάμεις ἄχρι περάτων τείνας τὰ

ῥ. III 138,20 ὃς (sc. θεός) ... τὰ ῥ. αὐγάξει. III 218,19 ὁ θεός καλεῖται τόπος τῷ περιέχον τὰ ῥ. III 68,20 πρεσβύτερον ἄλλο ἐπαγοούμενον τοῖς ῥλοις ἡνιόχῳ τρόπον. III 39,19 ἐπὶ τὸν σπέρμα καὶ γενέσεως τοῖς ῥλοις αἴτιον. III 121,13 τὸ τὰ ῥ. ποιῶν. III 133,17 δι' ἧς (sc. σοφίας) τὰ ῥ. ἦλθεν εἰς γένεσιν. III 112,7 ποικίλον ἐν μὲν τοῖς ῥλοις τὸ εἶδος. III 112,2 ἀσχημος δὲ ἐν μὲν τοῖς ῥλοις ἡ ἀποιοὺς ῥλη. III 11,25 ὅταν ... ἡ τῆς κρείττονος ζωῆς μύρα τοῖς ῥλοις βρίσκη. — τῶν ῥλων: I 191,23. II 37,18. IV 283,15 (αἴτιον). III 202,9 ἀνατολή. I 291,25 (θεός, ἀνὴρ καὶ πατήρ). II 14,20. III 304,26 (ἀρχή). III 141,24 (ατομοὶ, ἀρχαί). II 22,3 βασιλεὺς. I 13,15. 15,1. IV 142,6. 14. 219,4. V 338,3. VI 63,14 (γένεσις). III 287,13. IV 248,3. 293,15. V 50,16. 346,11 (γεννητής). III 7,8 δεσμός. II 151,10 δεσπότης καὶ ἡγεμών. V 343,7 (διαμονή). IV 30,19 (δικαστής). IV 234,20 (οἰκίσις). III 224,6 (ἐπίσκοπος). VI 72,3 (ἐπιστήμη). III 96,10 ἐπίτροπος καὶ κηδεμὼν. II 135,4 λόγος ... ἔρεσις. I 26,13. II 133,9. 147,20. III 158,19. 167,31. 178,24. 223,11. 236,18. IV 239,13. V 249,15. 250,15 (ἡγεμών). III 125,27 (ὁ θεός) καταφυγή. V 74,10 κράτος. III 152,17 κρίσις. I 196,9 κτίσις. III 224,21 κτίστης καὶ ἡγεμών. V 70,22 κτίστης καὶ ποιητής. II 247,23. 269,21 κυβερνήτης. III 156,10 (κύριος). III 239,3 κύριος καὶ θεός. II 176,11 (μῆτηρ καὶ τιθήνη). I 2,19. 23,7. 119,22. 120,1. II 9,31. 50,5. 269,14. 306,3. 8. III 204,5 (νοῦς). III 32,19. I 146,12 (οὐσία). III 278,22 (παράβασις). I 24,13. 100,6. II 185,5. 241,19. 277,12. 294,19. 306,22. III 26,2. 124,24. 152,19. 212,23. 223,25. IV 28,3. 45,15. 275,22. 277,19. V 5,19. 100,16. 186,8. 332,4 (πατήρ). VI 156,2 (πατήρ καὶ βασιλεὺς). III 127,13. IV 3,10. 156,6. V 148,22. 200,2. VI 70,22 (πατήρ καὶ ποιητής). II 63,18. IV 256,1. 283,13. V 8,7. 331,20 (ποιητής). II 256,22. III 53,10. 149,11. IV 293,5. V 86,18. 275,14. 284,3. 341,8. VI 209,6 (ποιητής καὶ πατήρ). IV 156,11 (ὁ πρυτανεύων καὶ ἐπιμελούμενος). VI 193,18 (αἱ περὶ τῶν ῥλων (σκέψεις). III 179,20 σφραγὶς ἡ ἀργέντεος ἰδέα. IV 248,19 (τιμή). III 290,8. IV 244,23. V 24,5. 341,2. 343,14. VI 91,10 (κύσις). I 85,11 sq. II 303,12. III 259,8 (ψυχή). — I 121,25. 150,18. 191,4. II 47,11. 134,12

δι' ὧλων. — I 10, 21. 59, 20. 69, 12. 133, 4. II 21, 28. 67, 16 ὧλος.
 ὁλοσχερής. III 49, 22. IV 171, 17. 284, 1. V 50, 22 (μεστῇ). II 135, 18 (τοῦ παντός μοίρα). I 237, 6 (φαντασίῳ). II 139, 15 (φυτὰ ἐν κόσμῳ). II 187, 12 (ῥαι).
 ὁλοφύρεσθαι. I 252, 14 οὐ μᾶλλον αὐτοὺς (sc. τοὺς τελευτήσαντας) ἢ τοὺς ζῶντας ὁλοφύρομαι. IV 101, 18 „τίνα πρῶτον“ εἶπεν „ὁλοφύρωμαι“; III 258, 18 τὸ μὲν οἰκτρὸν ἀνθρώπων ὁλοφύρει. VI 192, 3 ταῦτα ἅμα μὲν ὁλοφύρομενοι.
 ὁλόφυρσις. I 280, 2. III 269, 16. IV 164, 13. V 376, 3.
 ὁλύμπιος. III 297, 16 βλαστήματα καὶ φυτὰ. II 148, 4 ἀγώνισμα. II 119, 4 (ἀρεταί). III 22, 3 (διάνοια). III 222, 25 (ἐπιστήμη). II 86, 2 (ἔρως). VI 12, 15 (θεοί). II 89, 13 (ἡγασυροὺς). II 146, 9 κτήμα. III 153, 2 (πράξεις). I 277, 19 (τροφαι). II 8, 3. III 237, 11 (γῶρος). II 88, 14 (ψυχῇ). — II 250, 24. 258, 7. III 149, 23 (τὰ ὀλύμπια).
 ὅμαιμος. I 92, 5.
 ὁμαλός. III 37, 3 (δύναμις). III 22, 20 κίνησις. II 10, 24 (φαντασία).
 ὁμαλότης. III 22, 21 τὸ Χαλδαίων ὄνομα μεταληφθὲν ὁμαλότητι παρωνυμεί. IV 118, 10 ἢ ἐν ταῖς ... ἀνωμαλίαις ὁ. I 230, 17 τῆς ἀθεότητος.
 ὁμβρεῖν. II 274, 21 πηγῇ δέ, ἀφ' ἧς ὁμβρεῖ τὰ ἀγαθὰ. II 291, 25 (ὁ θεός) ὁμβρεῖ καὶ ἐπίνειει τὰ ἀγαθὰ ἄνθρωποι. III 180, 25 τοῦ χάριτος ὁμβροῦντος θεοῦ. II 151, 21 τὰς τοῦ θεοῦ διαιωνίζειν χάριτας καὶ ὁμβροῦντας ἀπαύστως μηδέποτε λήγειν. I 149, 2 ἐλπίζει τὸν θεὸν ὁμβρῆσιν αὐτῷ ἀγαθὰ. III 201, 9 ἀρετὴν ἀπονοῦν ... ὁ θεός ὁμβρῆσει. V 359, 5 ὁ μὲν οὐρανὸς ὁμβρῆσει καίρους ὑετοῦς. V 310, 4 τὴν μὲν φύσιν ἐπιμελετήσιν αὐτοῦ τῆς διαμονῆς ὁμβρῆσαι γάλα. VI 93, 15 ἀνθ' ὕδατος μνημονεύεται ποτε ὁμβρῆσαι γάλα. III 152, 23 τὸν γὰρ σύμπαντα τοῦτον κόσμον ὁμβρῆσε (ὁ θεός). V 99, 21 (ὁ θεός) τὰ κατὰ μέρος ὁμβρῆσεν ἀγαθὰ. II 227, 26 ὅτω τὸ θεοφιλὲς ὁμβρῆσεν ἀγαθόν. III 64, 1 ἄλλοι καὶ νέα ὁμβρῆσεν ἀγαθὰ. IV 261, 20 τροφῆς, ἣν ... ὁμβρῆσε ὁ οὐρανός. V 202, 5 φιλοσοφίαν ὁμβρῆσε μὲν ὁ οὐρανός. IV 11, 9 ἅπεο ἐκείνους ὁ καιρὸς ὁμβρῆσε. III 294, 9 ἀφ' ἧς (sc. ἀρχῆς) ἡ τῶν ὄντων γένεσις ὁμβρῆσε. IV 103, 23 ἡγασυροὺς γὰρ ἐν τοῖς ὑπετέροις ὁμβροῦνεν ἀγγέλους. IV 237, 8 φλόγα αἰθέριον ὁμβρῆσεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. V 304, 13 ἀς ἡ φύσις ὁμβρῆσε πηγὰς. V 73, 15 ἀφ' ἧς (sc. πηγῆς) καὶ τὰς ἄλλας ὁμβρῆσεν ἀρετάς. I 148, 18

οἷς ἂν ὁ θεός ὁμβρῆσῃ λόγους ἐκ τῆς μεταρσίτου ... φύσεως. IV 267, 14 πυρὸς πολλοῦ φορὰν, καινότατον ὑετόν, ὁμβρῆσας. III 79, 16 θεοῦ γὰρ τὸ αὐτομαθὲς ... ἀπ' οὐρανοῦ καλὸν ὁμβρῆσαντος. II 299, 7 ἄθροα ἀγαθὰ μὴδὲ προσδοκῆθέντα ποτὲ αἰφνίδιον ὁμβρῆσαντα. III 146, 13 εὔρε σοφίαν ἄνωθεν ὁμβρῆθεισαν ἀπ' οὐρανοῦ. III 239, 20 διὰ τὰς ὁμβρῆθείσας ἄνωθεν ὠρεάς.
 ὁμβρηρῶς. I 160, 13.
 ὁμβρος. V 366, 20 οὐ γάρ ὅ, οὐχ ὑετός, ... οὐκ ἄλλο τι τῶν αὔξειν δυναμένων ἐπιγενήσεται. I 28, 4 ὁμβρων ἐπαλλήλων φοραί. IV 147, 5 αἱ τῶν ὁμβρων φοραὶ χρῆσται. VI 108, 16 τοσοῦτων γὰρ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ὁμβρων ἐξ αἰδίου φερόμενων. VI 92, 2 τοῖς ἐτῆσι τοῖς ὁμβροῖς. IV 215, 2 τῶν τε ὁμβρων ἐπισχεθέντων. IV 32, 1 πυρός.
 ὁμιλεῖν. I 182, 15 ὅταν δὲ ὁ ἀρέσῃται ψυχῇ θεός. V 167, 3 οὐδ' ἀνὴρ ἕτερος ὠμίλησέ σοι. V 27, 24 ἧ (sc. παρήνυ) μὴ ἕτερος ὠμίλησεν. II 24, 2 πρεσβύτη γὰρ ἐτέρως ὠμίλητόν καὶ νέφ.
 ὁμιλητής. V 108, 4 Μωυσέως. V 97, 18 σοφίας. VI 4, 4 σοφῶν ἀνδρῶν. V 284, 4 (φιλοσοφίας).
 ὁμιλία. V 299, 10 πρὸς τὴν αἰγμάλωτον. III 288, 21 πρὸς τὸν ἄνδρα. IV 293, 21 πρὸς ἀνθρώπους. IV 70, 21 ἐτέρας γυναῖκός. III 276, 2 (τῆς γυναῖκος τοῦ Αἰγυπτίου, i. e. σώματος ἰδονῆς). I 105, 4 περὶ τὰς γυναῖκας. IV 216, 16. 279, 3 πρὸς γυναῖκας. III 75, 3 πρὸς τὴν δέσποιναν. II 47, 8 πρὸς ἐτέρας. IV 238, 10 πρὸς θεόν. III 248, 8 καλέσαντας δ' εἰς τὴν ὁμιλίαν καὶ συνούσαν αὐτῶν (sc. λόγων). V 155, 3 οὖν πρὸς μητέρα. IV 8, 2 (οὐ νοῦς) ταῖς αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν <χαίρων> ὁμιλαίς. III 104, 2 πρὸς τὴν οἰκέτιν. V 340, 8 τῶν πολλῶν. III 74, 17 σωματῶν πρὸς σώματα. V 162, 12 (ταύρου). III 181, 9 τῶν φαύλων. V 97, 7 τῶν φιλοπραγμῶν. — V 327, 19 ἀνδρὸς τε καὶ γυναῖκός τότε πρῶτον εἰς ὁμιλίαν κοινὴν ... συνεβλήοντων. V 168, 1 τοὺς συνιόντας εἰς ὁμιλίαν ἄνδρας καὶ γυναῖκας κατὰ τοὺς ἐπὶ γάμοις θεσμούς. I 180, 22 ἐπὶ γενέσει παίδων. IV 191, 11 ἐπιτρέπει τὰς γυναῖξί τὰς ὁμιλίας πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσι ποιέσθαι. V 181, 22 ἡρώμενοι συῶν ἢ τράγων τρόπον τὴν ἐξ ὁμιλίας ἀπόλαυσιν. V 3, 3 τὸ ὑπηρετοῦν ταῖς τοιαύταις ὁμιλαῖς ὄργανον. II 126, 2 παρθένοις ... εἰς ὁμιλίαν ἐρχόμενοι. II 85, 18 (Θάμαρ) καταλιπούσα τὰς τῶν θνητῶν συνοῦσας καὶ ὁμιλίας. IV 190, 21 οὐ θέμις ὁμιλίας σοι τῆς ἐμῆς ἀπολαύσαι.

I 142, 5 ἐν τε ταῖς συζητήσεσι κἀν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις. V 153, 9 τὰ περὶ τὰς ὁμιλίας. V 170, 9 ὅταν ... βιασάμενος εἰς ὁμιλίαν ἔλθῃ. V 156, 19 πολλὰς καὶ ἄλλας ὁμιλίας ἐκώλυσε. V 158, 19 ὁμιλίας ἀνεγένετο. V 171, 20 περὶ τὰς ὁμιλίας ἀψιχοροί. V 172, 11 ἐν ταῖς πρώταις ὁμιλίαις. V 83, 5 ἐν ὁμιλίαις ἀναγκαίαις. IV 118, 12 ἡ ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὐπέτα. V 3, 13 ὧν ἀτελεῖς αἱ ὁμιλίαι. IV 31, 16 ἐξήλυσαν τὰς τοιαύτας ὁμιλίας. V 333, 1 οὐδὲ γὰρ ὁμιλίαις ἐγγρητο ταῖς αὐταῖς. V 163, 2. 171, 7 cf. 257, 3 (ἐκθεσμος). II 48, 10. IV 306, 3. V 163, 15 (ἐκνομοί). — All: II 289, 5 ἡ καὶ ἑκάτερον τῶν εἰρημένων εἰδῶν συνέχεια καὶ μελέτη.

ὁμῆα. I 24, 7. II 4, 22. 37, 7. 145, 10. 167, 21. III 247, 24. IV 83, 16. V 12, 17. 150, 14 διανοίας (ὁ. vel ὁμματα). III 157, 3 ὁ γὰρ νοῦς τὸ ἀκλειστον καὶ ἀκοίμητον προσβαλὼν ὁ τοῖς δόγμασι. VI 155, 14 δι' ὁμμάτων σώματος. I 217, 7. 230, 10. 234, 13. 263, 13. II 2, 21. 93, 17. 138, 10. 178, 24. 215, 16. 276, 4. 278, 2. 300, 27. 305, 25. III 21, 13. 156, 13. 191, 22. 230, 9. 240, 3. 284, 21. IV 14, 11. 17, 10. 164, 20. 189, 6. 284, 16. V 10, 5. 151, 7. 240, 13. 344, 6 ψυχῆς (ὁ. vel ὁμματα). VI 2, 8 κατὰ ψυχῆν. — II 139, 20 ὅψιν δ' εἰς ὅμματα (ἐνετίθει). I 217, 3 μήτε γρωμάτων μήτε ὁμμάτων ἱκανῶν ὄντων πρὸς τὴν δι' ὅψεως ἀντίληψιν. III 150, 2 τὸ μὲν ὁρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὅμματα. I 83, 4 ἐπεὶ πῶς ἀναγνώσεται χωρὶς ὁμμάτων ὁ ἀσκητής; VI 203, 26 διὰ ... τῆς τῶν ὁμμάτων παραχῆς. I 261, 3 ὅταν ... περιαγαγὼν ὁ. ὅλον δι' ὅλων καταθέσῃ. III 81, 14 τὰ ὅμματα αὐγαῖς ... περιλάμπεται. II 76, 24 ὥσπερ οἱ τὰ ὅμματα πεπρωμένοι. IV 36, 3 τῆς ἀπὸ τῶν ὁμμάτων ὠφέλειας. II 138, 5 εἰδῶλον ἐναργὲς αἰετοῦς ὁματος τὰ τοῦ σώματος. V 82, 24 τῇ τῶν ὁμμάτων φθορᾷ. V 80, 4 ὁμμάσιν ἀκοιμήτοις. V 256, 1 ἀκοιμήτοις καὶ ὀξυωπεστάτοις ὁμμάσι. IV 20, 15 ἀκριβεστέροις ὁμμάσιν. I 45, 5. IV 248, 20 ὀξυωπεστέροις ὁμμάσι. II 26, 9. V 134, 11 ὀξυδερκεστάτοις ὁμμάσιν. IV 71, 22 ὁσθὶς ὁμμάσιν οὐκ ἐάσει προσβλέπειν. III 233, 2 τὰ ὠτα θείαις ἐπιπνοαῖς μεταβαλὼν εἰς ὅμματα. VI 204, 10 οὐ τῇ φωνῇ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁμμάσι φθέγγονται. VI 29, 10 „ὦ. γὰρ πυρὸς γέμεις“ (Eurip.).

ὁμνύναι, ὁμνύειν. I 240, 3 ὅταν δὲ λέγῃ τὸν θεόν ὁ. I 159, 17 οἱ φάσκοντες ὁ. κατὰ θεοῦ. I 158, 20 ὡς ἀνοίκειον ἦν ὁ. V 141, 21 μὴ ψευδοῦρκειν ἢ συνόλως μάτην ὁ. IV 303, 20 ἐφ' οἷς ὁ.

δεῖ. III 207, 18 μηδεὶς δὲ ὁ. τὸν τοιοῦτον ὄρκον ἀναδουέσθω. IV 290, 9 διὸ γρητὸν μέλλοντα ὁ. πάντ' ἐπιμελῶς ἐξητακέναι. IV 288, 10 εἰς τὴν τοῦ μελλοντος ὁ. διάνοιαν ἐπὶ φεύδει. V 86, 9 εἴ ποτε βιασθεῖεν ὁ. V 85, 12 κἀν εἰ ὁ. μέντοι βιάζονται αἱ χρεαίαι. V 217, 13 ὁ. δ' ἀναγκαῖον ἐπανάγκοντι περὶ ... I 158, 18 οὐ καὶ ἑτέρου ὁμνύει θεός. I 158, 28 εἰ δὴ ὁμνυσι ὁ θεός. I 159, 18 εἰκότως γὰρ οὐδεὶς ὁμνυσι κατ' αὐτοῦ (sc. θεοῦ). V 88, 13 εἰσὶ γὰρ οἱ ὁμνύουσιν, ἐάν τύχῃ. V 91, 18 αἱ (γυναῖκες) δὲ πολλάκις ὑπ' εὐχερείας ὁμνύουσιν. IV 290, 5 κατακρίως καὶ ἀνεξετάστως ὁμνύουσιν. V 217, 1 ἀνατείνας τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ὁμνύτω κατ' ἐξωλέας ἑαυτοῦ. V 91, 20 γῆραι δὲ μὴ βράδιως ὁμνύτωσαν. I 159, 15 (ὁ θεός) εἰκότως ὁμνυε κατ' ἑαυτοῦ πιστούμενος ἑαυτὸν. III 210, 1 ὥστε κἀν ὁμῶσι τινα ἠαρήσαντα. I 239, 14 οὐχ ὃν τύχῃ τρόπον, ἀλλ' ὃν ὥμοσεν αὐτός. V 89, 5 ἐφ' οἷς ἀβουλίᾳ χρῆσάμενος ὥμοσε. V 90, 5 πρῆν τις ... ὥμοσεν ἀντιφιλονεικῶν. V 57, 19 ἐάν τις ... ὁμῶσῃ. V 87, 10 ἐάν δέ τις ἐκβιασθῇς ὁμῶσῃ. V 86, 4 ὁμνύς „κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρός“. V 148, 10 ὁ μὴ προστηκόντως ὁμνύς ὑπαίτιος. IV 288, 3 ὁ γε ὁμνύς εἰς ἀπίστιον ὑπονοεῖται. IV 289, 18 ὁμνύς κατὰ τοῦ μὴ προσεγγόντος. II 150, 1 ὁ ὁμνύς ... καλεῖ θεὸν μάρτυρα. II 300, 9 ὁμνύς (Φαραώ). V 147, 25 τὸν ὁμνύοντα μάτην. I 241, 5 παρεσταγαγὲν αὐτὸν (sc. θεόν) ὁμνύοντα. — V 91, 19 τὰ ὁμοσθέντα.

ὁμογάστριος. II 308, 17. III 265, 17 (ἀδελφός). V 334, 22 (οἱ ὁμογάστριοι). V 155, 20 (ὁ) ἐπὶ τοῖς ὁμογαστρίοις (γάμος).

ὁμογενής. III 189, 19. V 50, 19. 257, 1. 309, 4.

ὁμόγλωττος. II 231, 5. 232, 11. 16. 245, 7.

ὁμόγινος. III 216, 4.

ὁμογνωμονεῖν. III 55, 21 ἥ δ' οὐχ ὁμογνωμονοῦσιν ἐν ταῖς κατὰ μέρος ζητήσεσιν. V 244, 18 ἦν (sc. δοκιμασίαν) σύμψασις ἡ πληρὴς ὁμογνωμονοῦσα ποιήσῃ. IV 71, 6 μόνον τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες. VI 195, 15 πάντας εὗρισκεν ὁμογνωμονοῦντας περὶ ... IV 261, 11 τὰς δὲ τοσαύτας μυριάδας εἵπαιεν ὁμογνωμονήσαντι.

ὁμογνώμων. III 216, 4 n. IV 68, 6. V 262, 5. VI 183, 26 (οἱ ὁμογνώμονες). IV 179, 16 ὡς πρὸς ὁμογνώμονας.

ὁμοδιαιτος. I 195, 23 (αἱ δυνάμεις θεοῦ) ταῖς φιλαρέτοις ... ψυχαῖς. II 232, 4 ἔθνος. II 239, 17 (ἐπιθυμίαι). I 197, 9 (ἡ ψυχὴ) ἡμῖν. — VI 24, 17 τὸ γὰρ

ὁμορφίῳ ἢ ὁμοδίαιτον. VI 159, 14 τὸ σύννομον καὶ ὁμοδίαιτον.
 ὁμόδουλος. VI 10, 16.
 ὁμοεθνής. V 104, 16. 18. 115, 8. 295, 8. 11.
 VI 195, 12 (οἱ ὁμοεθνεῖς).
 ὁμόζηλος. I 180, 5 εἰ τις αὐτοῖς ὁ. II 93, 15. VI 24, 15 (οἱ ὁμοζήλοι).
 ὁμοψυμάδον. II 240, 22. IV 136, 23. 152, 11. VI 142, 20. 144, 11. 146, 26. 220, 16.
 ὁμοιοπαθής. II 231, 10.
 ὁμοιος. VII 86, 9 ἵσος ... αὐτὸς ἑαυτῷ
 × καὶ ὁ. ὁ θεός. II 50, 11 ὁ θεὸς οὐδὲ τῷ ἀρίστῳ τῶν φόντων ὁ. I 90, 5 οὐδὲν δὲ ὅμοιον θεῷ. IV 286, 2 οἷς (sc. θεοῖς) ὁμοιοί ποτε τὰς φύσεις ἀπεύξαιεν? ἂν γενέσθαι. II 53, 3 ὅτι τὰ ὁμώνυμα οὐ πάντως ἑστ' ὅμοια. III 37, 5 ἴσα καὶ ὅμοια πάντα πᾶσιν. IV 91, 14 πάντων τῶν κατ' αὐτὸν (sc. οὐρανόν) ὁμοίων μενόντων. I 254, 19 οἱ τὰς ὁμοίας εἰ καὶ μὴ τὰς αὐτὰς πράξεις ἐργασάμενοι. — III 39, 22 τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους ἀδικημάτων. IV 278, 6 (φρυστοόμενος) πρὸς τοὺς ὁμοίους. I 295, 14 sq. τὸ γὰρ εὐρισκόμενον ὑπὸ θυοῖν, ἢ ὁμοῖον ἢ ἀνομοῖον, πάντως εὐρίσκεται, ὑπὸ μὲν τοῦ ὁμοίου καὶ συγγενεῶς διὰ τὴν ἐν ἅπασιν οἰκειότητα. I 105, 5 cf. 53, 8 δι' ὧν γενέσθαι ἢ τοῦ ὁμοίου πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι. I 63, 19 τελείωσις δὲ ἐστὶ δύναμις τῆς τοῦ ὁμοίου σποράς. I 63, 20 τὸ ὅμοιον γεννᾷν. IV 215, 12 cf. I 13, 22 πρὸς τὴν τῶν ὁμοίων σποράν τε καὶ γένεσιν. I 290, 14 τοῦθ' οἷόν ἐστι ἀπὸ τῶν ὁμοίων φανεῖται. II 43, 21 ἵνα πρὸς τῶν ὁμοίων τὸ ὅμοιον θεωρῇται. II 65, 9 σπείρειν καὶ γεννᾷν ὅμοια τοῖς φυτεύσασι. — I 33, 15. 179, 8. 242, 12. II 47, 2. 62, 11. 151, 11. III 161, 24. 172, 6. 238, 2. 246, 14. 294, 7. IV 127, 6. 134, 20. 147, 19. 292, 25. V 12, 6 ἐν ὁμοίῳ. I 41, 18. 44, 18. 49, 12. 23. 64, 4. 105, 11. 129, 13. 135, 24. II 23, 25. 45, 2. 81, 15. III 285, 6 ὁμοίως.
 ὁμοιότης. IV 295, 2 πρὸς ἐκείνους (sc. ἀνθρώπους). V 71, 15 τὰ ἅγια γινόμενα αἰεὶ σκότους ἀμέτοχα καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀστέρων. II 187, 4 ἐπὶ τὴν διδύμων ἢ φύσις ... παρὰ μικρὸν ὁμοιότητος ἐτύπωσε. III 128, 15 ἔργων. II 6, 5 τὸ τῷ ἐσώτῳ πλησιάζον ἡρεμίας διὰ πόλιν ὁμοιότητος ἐφίεσθαι. IV 214, 15 cf. V 365, 14 πρὸς αὐτόν (sc. θεόν). V 2, 10 τὴν πρὸς καρδίαν ὁμοιότητα τοῦ περιτμηθέντος μέρους. II 264, 21 τῶν οἰκείων. III 52, 16 τὸ δὲ λογικόν ... ἀχριστον εἶασε κατα τὴν τοῦ παντός ὁμοιότητα οὐρανοῦ. IV 74, 5 τίς οὖν ἢ πρὸς ὅχλον εὐνούχων ὁ; V 326, 20 πράξεις. VI 166, 3 αἱ

τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμοιότητες. III 192, 19 τοῦ χαρακτήρος. — V 342, 15 πᾶσα δὲ εἰκὼν ὁμοιότητι εὐπαραγώγῃ ψεύδεται τὸ ἀργέτυπον. I 7, 1 (ὅλη ἐδέχετο) ὁμοιότητα ταυτοῦτητα. V 252, 5 ἐξ ἀνομοίων ὁμοιότητας. III 121, 14 κατὰ τὴν πρὸς τᾶλλα ὁμοιότητα. II 50, 6 ὡς παρὰ τὴν ἐγγὺς ὁμοιότητα ἀπατηθῆναι.
 ὁμοιοτρόπος. III 56, 21 (αἰτία). I 53, 22 πᾶν εἴ τι τούτοις ὁμοιότροπον. III 36, 4 πάντα. — V 12, 21 (οἱ ὁμοιότροποι). II 231, 9 τὸ ὁμοιότροπον. III 65, 3. 7 n. (τὰ ὁμοιότροπα).
 ὁμοιοτύραννος. III 65, 7 n.
 ὁμοιοῦν. II 114, 17 τὴν ... τῆς ψυχῆς δύναμιν ὁμοίωσε δράκοντι. — I 150, 19 μήποτε δὲ (ὁ λόγος) ὁμοιοῦται καὶ τῇ ... κέρῃ. II 67, 7 μόνῃ δὲ ἢ ἀνθρώπου ψυχῇ ... ὁμοιωθεῖσα αὐτῷ (sc. θεῷ). III 53, 12 τὰ ὁμοιωθέντα.
 ὁμοιώσις. I 23, 3 cf. 24, 10. 14 κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν. III 124, 1 „φυγὴ δὲ ὁ. θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν“ (Plato).
 ὁμολογεῖν. I 82, 27 παραγινώσκειν θεῷ καὶ ὁ. αὐτῷ. I 195, 27 τῷ δεσποτῇ ἔχειν τὸν ἡγεμόνα πάντων ὁ. I 232, 11 δίκαιον τῶν τῆς ψυχῆς κινήματων ὅσα πρῶτα ... θεῷ ὁ. II 39, 3 τὸν θεὸν ὁ. ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦ παντός. II 209, 8 οὐκ ἐπέχειν μᾶλλον ἢ ὁ. βιάζονται. II 207, 8 τῶν ἢ ὁ. ἀρνεῖσθαι περὶ παντός οὐτινοσούν βράδυνας ὑπομενόντων. III 291, 10 οὐκ ἄμεινον ἦν μὴ οὐχ ὁ διδάσκαλον ἀκрасίας εἶναι. II 108, 2 κἂν ἴσως ᾔδεσθῃσαν ὁ. ἀτιμίαν φυγόντες. I 118, 4 νυνὶ δὲ λέγεις μὲν ... διὰ δὲ τῶν ἔργων ὁμολογεῖς. IV 60, 14 περὶ δὲ ὧν ὁ θεὸς ὁμολογεῖ. I 272, 8 (ὁ θεός) αὐτόν (sc. Ἀβραάμ) ὁμολογεῖ τελεσφορήσειν. I 155, 3 ταύταις (sc. διανοαῖς) ὁμολογεῖ (ὁ θεός) ἀπαλείφειν. II 47, 19 καὶ αὐτὸς δὲ ὁμολογεῖ φάσκων. I 119, 24 ὁ γὰρ νοῦν τὸν ἰδίον ἀπολείπειν ὁμολογεῖ μὴδὲν εἶναι τὰ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. I 127, 15 ἢ (γυνὴ) δὲ γε ὁμολογεῖ παῖσαι. I 76, 14 Ἰακώβ ὁμολογεῖ φάσκων. I 249, 22 ὁμολογεῖ Μωυσῆς. I 7, 16 ἐν τοῖς ἔπειτα διαρρήδην ὁμολογεῖ, ὡς ... I 238, 10 ὅταν οὖν „νέα“ ... ὁμολογῇ κατὰ θεόν. I 231, 2 κἂν μὴ διὰ τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ὁμολογῶν. II 191, 11 ὁμολογῶν ἀκατακέρως τὰ προσόντα αὐτοῖς. I 272, 9 τούτῳ μὲν οὖν ... ὁμολογοῦντι. I 143, 3 (τὴν ψυχὴν) ὁμολογοῦσαν. II 107, 10 εἰ ἡγεμόνες ὄντες ὑπηκόων τάξιν ἔχειν ὁμολογήσουσιν. I 221, 14 (οἱ τοῦ Ἰακώβ υἱοί) ὁμολογήσουσιν, ὅτι ... I 157, 8 εὐ γε τὸ ἑαυτῷ ὁμολογήσαι δουλείαν.

- II 121,2 μετὰ διαστολῆς μόνων ὁμολογήσαι τῶν ἀγαθῶν. II 16,7 ὁμολογήσαι ὅτι ἔχοντες αὐτὰ ἐν ψυχῇ ζῶντα καὶ περιόντα οὐκ ἐνδίδομεν. I 127,23. 155,28 πρὶν ... ὁμολογήσαι, ὅτι. . . I 219,7 ὅς ὁμολογήσεν ὁ ἔπαθεν εἰπὼν. I 105,26 μέχρ' ἂν μετανοῖα γηρασάμενον ὁμολογήσῃ τὴν τροπὴν. I 109,10 εἰ μὴ τὰς πράξεις ... ὁμολογήσειεν ἡ ψυχὴ κατὰ θεὸν εἶναι. I 129,18 (ὁ θεός) ἔργον οὐδὲν πρὸ τῶν ἐπαίνων αὐτῶν ὁμολογήσας. I 208,11 (φροῖ) ὁμολογήσας ἀντίκρυς. V 374,12 ἐξαγορεύσαντες δὲ καὶ ὁμολογήσαντες ὅσα ἤμαρτον. I 260,22 μήπω γὰρ παρὰ σαυτῷ τοῦτο ὁμολογῆκώς. IV 45,10 τῷ δὴ τὴν ἀληθῆ ταύτην ὁμολογίαν ὁμολογηκότες.
- ὁ μολογεῖσθαι. II 163,13 ὁμωνυμία δὲ καὶ συνωνυμία τάναντία ὁμολογεῖται. II 251,11 (αἱ) ἐφ' ὁμολογουμένους ἀμαρτήμασι (τιμωρίαι). III 109,13. IV 110,12 τὸ ὁμολογούμενον. I 242,17 τὰ δὲ ὁμολογούμενα ἀγαθὰ. I 276,25. III 154,7 τὰ ὁμολογούμενα. I 262,19. II 72,21 ὁμολογουμένως. II 35,24 ᾗδ' γὰρ τοῦτο ... ὁμολογῆται. I 245,15 ὁμολογητέον.
- ὁ μολογία. V 170,3.5 αἱ γὰρ ὁμολογίαι γάμοις ἰσοδυναμοῦσιν. V 27,15 ἐφ' ἣ (sc. παρθένῳ) μηδεὶς ἄλλος ἀνὴρ ὠνομάσθη διὰ τινων ὁμολογιῶν. III 109,7 cf. 97,19. V 94,23 ἡ πρὸς θεὸν ὁ. συγγένεια γίνεται. I 82,25 (ὁ νοῦς) ὁμολογίαν τὴν πρὸς τὸν ὄντα ποιεῖται. III 167,10 περὶ τοῦ ὄντος. I 203,8 πρὸς τὸ αἶτιον. I 82,24 αὐτὸ τοῦνομα τὸ τῆς ἐξομολογήσεως ἐμφαίνει τὴν ἐκτὸς ἑαυτοῦ ὁμολογίαν. V 193,20 πρὸς δικαιοσύνην καὶ πᾶσαν ἀρετήν. III 194,21 τὰς εὐχαρίστους ὁμολογίας ποιεῖσθαι. IV 180,20 τὰς χαριστηρίους ὁμολογίας ἐπετέλουν. III 87,15 ἐκκληρησμένοι τῶν πρὸς φιλοσοφίαν ὁμολογιῶν. IV 178,14 παραβαίνων τὰς ὁμολογίας. III 86,24 οὐκ ἐξελάθετο τῶν πρὸς τὴν δέσποιναν αὐτῆς ὁμολογιῶν. III 291,9 ἐπ' ... ὁμολογίας ἐπαξίῳ πράγματι. III 103,18 παρασπονδοῦμαι τό γε ἐφ' ὑμῖν ὁμολογίας παραβαίνουσιν. II 178,3 ὃν (sc. τὸν ἐπιστήμης τόπον) χρησμοῖς καὶ ὁμολογίαις θείαις λαμβάνομεν. II 191,12 ἡ δὲ ὁ. δικαιοσύνη. II 61,17 ἡ τις (sc. συμφωνία) ... ἐν ὁμολογίᾳ τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων ἔχει τὸ τέλος. IV 233,5 ἔργων πρὸς λόγους. II 266,13 (τῆς κακίας). IV 101,10 (πίστις) ἀψευδοῦς ὁμολογίας. IV 45,10 τῷ δὴ τὴν ἀληθῆ ταύτην ὁμολογίαν ὁμολογηκότες τρώπῳ.
- ὁ μολογήτριος. IV 178,2. V 155,19. VI 1,5. 11,12.
- δμόνοια. III 42,9. IV 298,17. V 71,8. 301,6. 357,1 (coni. κοινωνία). V 276,5 coni. συμφωνία. III 191,6 διὰ τὸ σύμφωνον τῆς ὁμονοίας. V 34,8 (coni. σωφροσύνη, οἰκουρία). V 372,13 coni. φιλία. IV 53,23 πρὸς τὰ πάθη. V 276,6 αἶτιον δὲ τῆς ὁμονοίας τὸ ἀνωτάτω καὶ μέγιστον. V 18,9 εἰς βεβαιωτάτην πίστιν ὁμονοίας. IV 271,21 ἐν ὁμονοίᾳ.
- δμόνομος. II 232,4 ἔθνος.
- ὁμοπατριος. II 308,18. III 264,12. 265,16. IV 178,2. V 155,19. 156,1. VI 1,5.
- δμορος. III 297,6 (γῆ). III 243,7 γείτονες καὶ ἄμοροι σοφοῦ.
- ὁμότιμος. III 196,4.
- ὁμοτράπεζος. I 195,23. V 54,6. 89,10. VI 25,1.
- ὁμότροπος. II 231,29.
- ὁμοτύραννος. III 65,7.
- ὁμοφρονεῖν. IV 176,3.
- ὁμοφροσύνη. IV 121,3. V 301,7. 355,14. VI 130,2.
- ὁμόφυλος. V 288,7 δὲ ἂν ἀστὸς καὶ ὁ. ἡ. — V 106,6. 245,7 (ὁ ὁ.). II 258,6. V 95,11. 115,16. 213,23. 291,8. 335,12. VI 48,18. 191,12. 215,13. 216,2 (οἱ ὁμόφυλοι). VI 220,12 ὧν εἰσιν ὁμόφυλοι. V 284,9 πρὸς ἅπαν τὸ ὁμόφυλον.
- ὁμοφωνία. II 231,2 τῶν ζῳῶν.
- ὁμόφωνος. II 232,4 ἔθνος. II 231,2 πάνθ' ὅσα ζῳα ... τὸ παλαιὸν ὁμόφωνα ἦν. — II 231,9. 21. 245,7 (τὸ ὁμόφωνον). II 19,31 τὰ ὁμόφωνα.
- ὁμφαλός. V 230,6.
- ὁμωνυμεῖν. III 14,17 Μωυσέως ὁ δευτερος τῶν υἱῶν ὁμωνυμεῖ τούτῳ. III 96,7 ἡ (πορφύρα) ὁμωνυμοῦσα κόγχῃ. II 241,24 αἰτινες (sc. ἀνατολαί) ὁμωνυμοῦσαι ταῖς προτέραις.
- ὁμωνυμία. II 163,13 sq. ὁ. δὲ καὶ συνωνυμία τάναντία ὁμολογεῖται, ὅτι ὁ. μὲν κατὰ πολλῶν ὑποκειμένων ἐν ὀνομα. III 219,4 μήποτε δεῖν πραγμάτων ἐστὶν ὁ. διαφερόντων. III 191,16 ταῖς γὰρ ἐν τοῖς πράγμασι ὁμωνυμίας ἡπατήθησαν. I 276,4 οὐκ εἰδότες οὖν οἱ παιδείας ἀμύνητο διαφοράς ... οὕτε τὰς ἐν τούτοις ὁμωνυμίας. II 13,15 φυσικώτατον (τὸ) τὰς ὁμωνυμίας εἶδους διαστελλέσθαι. III 53,17 ὁμωνυμία μὲν χρῆσάμενος.
- ὁμώνυμος. V 228,5 (ὁεσποιναι). II 252,18 (πόλις). II 163,13 (πράγματα, οὐκ. συνώνυμα). II 163,18 (φωνή). — VI 152,21 (οἱ ὁμώνυμοι). I 276,6 τὸ ὁμώνυμον. III 82,1 ὁμώνυμον αὐτὸ μόνον ἐκείνη. II 9,25. 53,3 (τὰ ὁμώνυμα).

ὁμωρόφιος. V 89, 10. VI 24, 17.

ὄναρ, ὄνειρος. III 204—306 Περὶ τοῦ θεο-
πέμπτους εἶναι τοὺς ὄνειρους. — III 281, 2
περὶ ὄνειρατος ὁ παρὼν λόγος. VI 150, 6 κοι-
μώμενος ὄναρ εἶδον. V 371, 18 κοιμώμε-
νον ἐξ ὄνειράτων ἀποτροπαίους φαντασίας.
III 265, 20 ὃ νυκτὶ φίλα. III 284, 1
μὴ νυκτὶ φαντασιούμενος τοὺς ὄνειρους
εἰσάγεται. III 291, 27 ἔστι γὰρ ἐκμα-
γείον ἐμπερέστατον αὐτοῦ τῆς εἰκόνος ὁ
φανεὶς ὄνειρος. III 205, 14 κάπειτ'
εὐθύς ἔστι τὸ ὄναρ. IV 63, 13 μνησικα-
κοῦμεν ὑπὲρ τῶν ὄνειράτων τῷ θεασα-
μένῳ. III 245, 18 περὶ τῆς ποικίλης
ἀγέλης. III 260, 9 τὸ περὶ τὸν ἀμη-
τὸν ὄναρ. III 262, 9 περὶ τῶν δραχμά-
των. III 204, 7 τὸ φανὲν ἐπὶ τῆς οὐρα-
νῶν κλίμακος. III 238, 23 ὁ τοῖνον
ἐπιβεβηκὼς τῇ οὐρανῶν κλίμακι λέγει τῷ
φαντασιουμένῳ τὸ ὄναρ. III 260, 4
τίνος οὖν εἶσιν οἱ ὄνειροι (sc. τοῦ Ἰωσήφ,
τοῦ Φαραώ). IV 62, 14, 24 (Ἰωσήφ)
ὄναρ ἰδὼν αἰσιον. III 204, 1. 246, 3.
259, 1 (θεοπέμπτου). VI 72, 11 ἢ δι'
ὄνειράτων ἢ διὰ χρησμῶν ἢ διὰ σημείων
ἢ τεράτων. VI 53, 1 δι' ὄνειράτων μη-
δὲν ἕτερον ἢ τὰ κάλλη τῶν θείων ἀρε-
τῶν καὶ δυνάμεων φαντασιουέσθαι. III
259, 12 τοῦ θεοῦ χρησμῶς σαφὲς ἐστὶν ἐπι-
κρίτα διὰ τῶν ὄνειρων ὑποβάλλοντος. V
53, 20 προφητεῖα διὰ τῶν ὄνειρων τὰ
μέλλοντα. II 305, 17 τὰς περὶ τῶν
μελλόντων ἀσυνεστῆτας διὰ τῶν ὄνειρων
μαντείας. IV 80, 23 ὥς καὶ αὐτὸς εὐτυ-
χὲς ὄναρ ἰδὼν. III 260, 20 ἐκάρτερον δὲ
τῶν ὄνειράτων ἀκριβοῦντες. IV 81, 11
τοῖς ὄνειρων χρηταῖς ἀληθεύειν ἀναγκαῖον.
IV 113, 16 τὰ ὄνειράτα διεκρίνειν. IV
118, 12 cf. 81, 23. 85, 16 ἢ τε τῶν ὄνει-
ράτων διακρίσεις. III 260, 3 ὄνειροι ...
διακρίνονται πρὸς σοφῶν τὴν λεγθεῖσαν
τέχνην (sc. ὀνειροκριτικὴν) ἀνδρῶν. IV
83, 20 τοὺς ὄνειρους διηγείτο. IV 94, 19
κατὰ τὴν τῶν ὄνειράτων σύγκρισιν. III
264, 10 cf. 262, 24 ὦν καὶ τὸ ὄναρ διη-
γούμενος ἐπεμνήσθη IV 184, 2 ὄνειράτα
διηγούμενος. IV 96, 4 τῶν ὄνειράτων
αὐτοῦ λαμβανόντων βεβαίωσιν. III
284, 12 τὸ πρότερον ἐξετάζειν ὄναρ. III
288, 11 ἐμήνυε δὲ τὸ ὄναρ. III 293, 9
τὰ ... ὄνειράτα δεδήλωται. III 290, 23
τὸ δ' ὄναρ ἐδήλου. — III 280, 8 εἰδῶ-
λων καὶ φασμάτων καὶ ὄνειράτων ἔθνη
μυρία. III 141, 2 πλήρης γὰρ πραγ-
μάτων, οὐκ ὄνειράτων καὶ κενῶν φαντα-
σμάτων ἦν. IV 84, 1 τὰς μέντοι διττὰς
φαντασίας μὴ ὑπολάβης εἶναι διττοὺς ὄνει-
ρους. IV 87, 9 τὸν κοινὸν καὶ πάνδημον
καὶ μέγαν ὄνειρον ... εἰδῶς ἀκριβοῦν.

IV 82, 9 διτταῖς φαντασίαις δι' ὄνειρου.
IV 83, 17 ἀσαφεῖα τοὺς ὄνειρους ἐπισκι-
ασθῆσθαι. VI 150, 10 τῶν ἐν τοῖς ὄ-
νειροις φανέντων. II 205, 6 τῆς περὶ
τὰ φαινόμενα ἀσάτου φορᾶς ... μαγύ-
μενα καὶ ἀσύμφωνα προσβαλλούσης
ὄνειράτα. IV 83, 7 ὄνειράτα τὰ φανέντα
ἡμῖν. III 137, 15 τὰ ὄνειράτα καὶ φαντά-
σματα τῶν νομιζομένων καὶ φαινομένων
ἀγαθῶν. III 283, 26 τὰ μὲν δὲ τῆς κενῆς
δόξης ὄνειράτα. II 92, 8 κατὰ κενῶν
βαίνοντα, μὴδὲν φευνῶν ὄνειράτων δια-
φέροντα. I 187, 8 κενοὶ τινες ἐννοημάτων
ὄνειροις ἐοικότες (λογισμοί). IV 80, 8
ὥς ὄνειρους ἰδόντες ἀσῆς καὶ ἀθημονίας
πεπλήρυνται. II 25, 4 ἐκ ταύτης τῆς
σκιᾶς καὶ τῶν ἀβεβαίων ὄνειράτων
ἀποκυεῖται νῦνός. II 50, 1 αἱ (sc.
ὑποσχέσεις) διαφέρουσιν ὄνειράτων οὐδέν.
IV 87, 10 ὁ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ βίος. I
266, 7. II 5, 21. 104, 2. III 282, 18. IV
154, 21. V 54, 22. 91, 6. 289, 9. VI 18, 3.
23, 1. 44, 10 οὐδ' ὄναρ. I 188, 11. II
76, 4. III 298, 27. V 43, 6. 109, 10.
213, 12. 267, 5. 272, 2. 343, 19 μὴδ' ὄναρ.
ὄνειδ' ἔειπεν. V 37, 3 ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴδένα
τῶν διδόντων ὁ τοῖς λαμβάνουσι. IV
117, 6 ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀπεικτῆν
ὠφέλειαν προσμένον ὁ πένθοσιν. III
74, 25 ἵνα μὴ προσφέρῃν ὀτυχίαν καὶ ὁ
ἑτέροις δοκῇ. III 224, 20 εἰ καὶ μὴ ὁ,
ἀλλὰ τοῖ γε ὑπομνησκείν φάσκοντας.
V 91, 10 οἷς ὁ ἱερός λόγος ... οὐ με-
τρίως ἐπιτιμᾷ καὶ ὀνειδίζει. 1178, 12 βροκα-
νίαν ὀνειδίζει καὶ φθόνον. III 153, 22 οὐ
πυνθανόνμενος μάλλον ἢ δυσωπῶν καὶ ὀνει-
δίζων. VI 211, 9 μυρία μὲν τοῦ καινοσυγγ-
θέντος τολμήματος ὀνειδίζων. II 83, 5
(ὁ ἔλεγχος) καὶ ὀνειδίζων καὶ δυσωπῶν
καὶ ἐπιπλήττων μόλις παύεται. II 290, 29
ὀνειδίζοντες γὰρ, ἔστι δ' ὅπου καὶ κολά-
ζοντες ἕκαστοι. I 54, 13 (τὸ ἐρπετόν)
προσελθὼν τῇ γυναικὶ τῆς βραδυτῆτος ...
ὀνειδίζει. III 74, 22 ἥτις (sc. σοφία) τὸ
βραδὺ πρὸς γένεσιν ... οὐκ ἠξίωσαν
ἡμῖν ὀνειδίσαι. III 116, 22 ἐπιπορεύοντα
βουλήθεις ὀνειδίσαι μοχληρόν. VI 151, 12
ὀνειδίσά ποτε ἀτιμίαν καὶ ξενιτείαν αὐτοῖς
ἐπιτίμους οὐσι κατοικοῖς. VI 36, 18 ἐπειδὴ
τίς τῶν ἐν τέλει τὸν δρασμὸν ὀνειδίσεν.
I 291, 22 δι' οὗ (sc. λόγου) δυσωπήσας
καὶ ὀνειδίσας περὶ ὧν ἐπλημμέλησεν αὐτὴν
(sc. διάνοιαν) ἰάσεται (ὁ θεός).
ὀνειδίζεσθαι. V 127, 4 ὥς ὀνειδοί
καὶ ἀνιόρου ... ὀνειδίζονται. IV 167, 13
τοιαῦτ' ὀνειδίζόμενος. I 291, 11 οἱ ὑπὸ
διδοσκάλων ... ὀνειδίζόμενοι. V 327, 9
τῶν εἰς δυσγένειαν ὀνειδίζομένων. — V
159, 13 ὀνειδιστέον.

ὄνειδος. IV 65,6 κεκαινούργηται μέγα ὄ., περιβόητος αἰσχύνῃ. III 227,8 (λόγος) αἰσχύνῃς καὶ ὄνειδων ἀναγκαῖατατον περιβλήμα. IV 190,1 φέρων ... ἀγαθὸν μὲν οὐδέν, ὄνειδῃ δὲ καὶ πολλὴν ... αἰσχύνῃ. V 198,15 καταπλέων ἀποραινοῦσῃς τὸν ἴδιον βίον αἰσχύνῃς καὶ μεγάλων ὄνειδων. III 66,18 γένοισθα αἰσχύνῃς καὶ πολλῶν ὄνειδων. III 190,27 ἔξω προαγαγόντες τὰ αἰσχῇ καὶ τὰ ὄνειδῃ πάντα. III 228,11 τὰ ὄνειδῃ καὶ τὰ αἰσχῇ τοῦ βίου συσκιάζει. III 231,24 τὰς πολυτελεῖς ὄ. καὶ μεγάλην τοῦ βίου ζημίαν νομίσαι. IV 107,13 τοῖμα ὄ. αἰσίστον. IV 134,8 οὐ γὰρ ὄ. ἀλλ' ὡς υπερβάλλουσα τιμῇ. V 111,22 ταπεινοῦ σχήματος αὐτοὺς ἀπαλλάττων καὶ τῶν ἐπὶ μεταίταις ὄνειδων. VI 152,7 ἀσφαλὲς ὄ. ἢ κατ' ἀγρὸν ἐρμηΐα. V 331,5 τοῖς ἀπογόνοις μεγάλων αἰτίος ὄνειδων ἐγένετο. V 160,12 ὄ ... καὶ λεγθῆναι μέγα ὄ. ἦν. V 188,14 ᾧ μῆδεν ὄ. πρόσεστι. IV 297,21 τῶν μεγίστων ὄνειδων ἀνακίματα. IV 120,4 εἰς ὄνειδων ἐπιφάνειαν. IV 98,5 ἐπιφανὲς ὄ. κτήσασθαι σπουδάζαντες. II 49,25 πῶς γὰρ οὐκ ἐναργῆ καὶ πρόδηλα τὰ ὄνειδῃ τῶν λεγόντων μὲν εἶναι σοφῶν. IV 25,4 ἀρετὴν δὲ (ἡπτάσθαι) ὄ. IV 111,18 ὑπὲρ τοῦ μῆδεν ὄ. προσβαλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς. IV 306,7 ἀθρόα ὄνειδῃ, δι' ὧν ἐρυθρίασους. V 164,1 ὅτι τισὶ τοῖς ὄνειδεσιν ὑπῆρέτης. V 161,1 τὸν ἀνδρόγυνον ... ὄ. αὐτοῦ καὶ οἰκίας καὶ πατρίδος ὄντο. IV 198,13 οὐκ ἐπ' ὄνειδει σωφρονισμῷ δέ. V 82,28 οὐκ ἐπ' ὄνειδει μάλλον ἢ οἴκῳ. V 59,1 ἐπ' ὄνειδει καὶ διαβολαῖς.

ὄνειροκριτικός. IV 87,6 ὁ πολιτικός. III 260,2 (ἐπιστήμη). III 276,21. IV 86,13. 90,19 (τέχνη, vel sc. τέχνη).

ὄνειροπολεῖν. VI 187,25 ὁ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον ὄνειροπολῶν. III 284,29 λύπην ὡς γὰρ ἂν ὄνειροπολεῖ καὶ οὐκ αἰσθάνεται. VI 205,21 ἦν (sc. βοῆθειαν) ὄνειροπολεῖ μου ἢ διάνοια τῷ ... ἔθνη παρασχεῖν. III 275,27 ἐπειδὴν δὲ ... μὴδὲ νύκτα καὶ σκότος καὶ ... συντυχίας ὄνειροπολῇ. III 241,14 ἐάν ... ἴδῃ ἂν πρότερον ἀμυδρῶς ὄνειροπόλει. VI 217,11 νομίσων τὴν ἐκθέωσιν, ἦν ὄνειροπόλει. — VI 53,8 πολλοὶ γοῦν καὶ ἐκλαλοῦσιν ἐν ὕπνῳ ὄνειροπολοῦμενοι.

ὄνειρόπληξ. IV 63,25.

ὄνειροπόλος. III 265,18.

ὄνειρος v. ὄναρ.

ὄνειρώξεις. III 306,4. VI 3,13.

ὄνειρώττειν. IV 92,7 ὅφ' ὧν (sc. δοξῶν) ὄ. ἀναγκάζομεν. III 274,5 ὄνειρώττοντα δόξαν. III 262,14 τοῖς ... ἔτι ὄνειρώτ-

τουσιν. V 30,2 καὶ ... νύκτωρ ... ὄνειρώξῃ.

ὄνησις. II 32,19. III 81,7.

ὄνινάναι. I 277,28 λογισάμενος δὲ μεγάλα τὸ δημιουργήμα, εἰ λάβοι τοῦ δημιουργήσαντος ἔννοιαν. I 271,10 μεγάλα δ' αὐτοὺς ὀνήσουσι. IV 156,20 ὀνήσαι τοὺς ἀρχομένους. I 271,3 ἄτε (τὸ θεῖον) μήτε ἐνδεὲς ὄν μήτε τινὸς τὸ ἐν ἀπασιν αὐτοῦ κρεῖττον πεφυκότος ὀνήσαι. II 96,5 ὑπὲρ τοῦ καὶ τὸ χωρίον ὀνήσαι. I 107,16 οὐδὲν ὀνήσαι. II 50,17 οὐς δ' ἂν ἀφελέσθαι (ἐβελήσῃ ἢ ἡδονῇ). τὰ μέγιστα ὀνήσει. V 135,10 ταῦτα γὰρ καὶ παρόντα πολλὰς ἐβλάψε καὶ μὴ παρόντα ὀνήσει. II 120,13 ἀλλ' οὐδὲν ὀνήητο. I 164,1 ὁ δὲ τοῦτα λογισάμενος οὐκ ὤντα.

ὄνομα. 1. nominum positio (θέσις), transpositio, conversio: I 51,23. 93,18. 183,24. II 95,4. III 168,15. 254,4. IV 281,14 (ἢ θέσις) τῶν ὀνομάτων. I 24,14 ταῦτα διαταξάμενος ὄνοματ' αὐτοῖς ἐτίθετο. I 85,3 (Ἀδάμ) πᾶσιν ἐπιτίθεις τοῖς ἄλλοις τὰ ὀνόματα. I 85,13 (Ἀδὰμ) ἐαυτῷ ὄ. οὐκ ἐπιτίθεισιν. III 168,13 ἴν' ἐκάστοις τὰ οἰκεία ὀνόματα θῇται (ὁ ἀνθρώπος). I 93,20 τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων προσῆψε τῷ πρώτῳ γενομένῳ ὁ νομοθέτης. I 93,22 οἱ παρ' Ἑλλῆσι φιλοσοφούντες εἶπον εἶναι σοφοὺς τοὺς πρώτους τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέντας. IV 150,24 cf. 273,18 οἱ θετικοὶ τῶν ὀνομάτων — σοφοὶ γὰρ ἦσαν. I 93,28 πολλῶν μὲν τιθέντων ὀνόματα διάφωνα καὶ ἄμικτα ἐμῆλθεν ἔσεσθαι. I 184,2 παρὰ Μωσὲι δὲ αἱ τῶν ὀνομάτων θέσεις ἐνάργεια πραγμάτων εἰσὶν ἐμφαντικώταται. III 12,4 Μωσῆς ... προσφύεσθαι θεῖς ὀνόματα. III 122,3 περιττόν ὄ. οὐδὲν τίθησιν (Μωσῆς). III 191,14 οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τῶν ἐμφερομένων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων τιθεῖς. I 170,5 οὐ παρέργως τὰ ὀνόματα θεῖς. I 183,15-26 οὐκ ἀγνοεῖς τὴν οἰκείαν θέσιν τῶν ὀνομάτων. I 184,3 ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἐξ ἀνάγκης εὐθὺς εἶναι τοῦ νομα καὶ (τοῦνομα καὶ) καθ' οὗ τίθηται διαφέρειν μῆδεν. II 86,8 κύρια ὀνόματα καὶ ἐμπρεπῆ τῷ ἐπιθεασμῷ καὶ τῇ περιαιρήσει τῶν πραγμάτων ... τιθέμενοι. I 235,1 ἢ ὁ τί ποτε γοῇ θεμένου ὄ. καλεῖν. V 83,21 οἷς ὄ. οἰκείον τὸ „ἀποκόπων“ ἔθετο. V 70,4 ἐκέληκε θυσιαστήριον, ἴδιον καὶ ἐξείρετον ὄ. θέμενος αὐτῷ παρὰ τὸ διατηρεῖν. V 203,17 θεῖτο ἂν τις οἰκειότερον ὄ. ἢ φιλόσοφον. IV 151,1 συνθέεντες τοῦνομα. III 167,28 μεταθέσεις. IV 20,1

ὁ παλλαγή καὶ μετάθεσις. III 169, 21. 178, 29 (ἀλλαγή). VI 89, 18 μετατιθεῖς τὰ ὀνόματα. II 15, 14 cf. III 298, 22. IV 45, 1 τὸ ὄ. μεταληφθέν. II 221, 10 ταῦτα δ' εἰ μεταληφθῇ τὰ ὀνόματα εἰς Ἑλλάδα γλώτταν. III 81, 1 τὰ δ' ὀνόματα μεταβαλόντες. V 87, 7 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐπιφθρόντες ὀνόματα. I 43, 17 οἱ τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφθρόσαντες. III 213, 15 τρία ὀνόματα ἐπεφθίμαν τοῖς εὐρεθεῖσιν. V 173, 5 ὁ μὲν ἀνδροφονία κατὰ τοῦ κτείναντος ἀνδρῶπον ἐπιφθμίζεται. VI 9, 18 ἡ δὲ φύσις τοῖς ἀγαθοῖς κυριώτερον τοῦτ' ὀνόμαζον ἐπεφθίμειν. V 166, 16 ἑκάτερον καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐπεφθμεισε.

2. de nominum usu, notione, significatione etc.: IV 28, 1 κατὰ χρῆσιν ὀνοματὸς ἐστὶ μόνον πρὸς ἐναργεστέραν ἔμφασιν τοῦ δηλουμένου πράγματος. I 243, 17 κατὰ χρῆσιν δὲ ὀνομάτων ἐστὶ παρηγοροῦσα τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν. I 35, 11 ὑπὸ τῶν κυρίως τοῖς ὀνόμασιν εἰσθότων χρῆσθαι. III 202, 17 οὐ κυρίως καταχρῶνται τοῖς ὀνόμασιν. VI 124, 6 τοῦτο γὰρ κεκράτηκέ πως τοῦνομα. VI 73, 5 πρῶτον ἐρευνῆσαι περὶ τῶν ὀνομάτων. I 275, 27 cf. II 75, 20 οἱ ζητητικοὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων. VI 47, 14 τὰ μὲν ὀνόματα σοφιστῶν ἐστὶν εὐρύματα. IV 209, 4 συνεγενθῆναι δ' εἰς ταῦτόν κύρια κυρίως ὀνόματα, τὰ Ἑλληνικὰ τοῖς Χαλδαϊκοῖς. VI 131, 7 cf. 156, 15 κυρίως χρώμενος τοῖς ὀνόμασιν. VI 111, 4 τις μὴ στοχασάμενος ὀνομάτων εὐπρεπείας. II 163, 15 (ὁμωνομία opp. συνωνυμία). IV 24, 1 δι' ἀπάτην ὀνομάτων. V 307, 3 ἐπέψευσται καὶ τοῦνομα. V 342, 8 μὴ τοῖς ὀνόμασι παραχθέντες. I 134, 17 ἐάν τὴν ἑρμηνείαν πρότερον τοῦ ὀνοματος ἀκριβώσωμεν. I 214, 6 τὰ ... δυσυπομόνητα κυρίως ἑρμηνεύσας τοῖς ὀνόμασι γυμνοῖς. I 79, 5 ἥς ἐστὶν ἑρμηνευθὲν τοῦνομα ταπεινῶσις. II 9, 28 τῶν λεχθέντων ἑκαστὸν ὀνομάτων ἑρμηνευθὲν διπλοῦν ἐστὶν. VI 156, 4 ἑρμηνευθέντος τοῦ ὀνοματος. VI 4, 20 τῇ τῶν ὀνομάτων ἀσαφείᾳ. II 1, 4 τῆς ἐν τοῖς ὀνόμασι προχείρου φαντασίας. II 232, 14 ἐπιφερόμενος τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασι συνήθειαν. III 121, 15 (ἡ) ἐν τοῖς ὀνόμασι (διαφορά). II 251, 18 ὀνόματος οὐκ πολὺ γλίσχεται; ἡ τοῦ τοῖς πραττομένοις οικειοτάτου; I 202, 4 ἵνα δὲ μὴ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀσύνγηδες ἐπισκοπῇ πολλοῖς. V 327, 3 τὴν ἐν λόγῳ συγγένειαν εὐπρεπὲς ὁ ὑποδύμενοι. VI 109, 8 δι' ἀμφοτέρων ὀνομάτων πι-

στούμενοι τὸ λεγόμενον. II 95, 15 καὶ τῷ ὀνόματι πεπίστωται. III 192, 23 μυρίας δὲ σεμνότητας ὀνομάτων ἐπαμψύχοντες. III 192, 12 τὰς δείξεις μὴ πλέον τι τῶν ὀνομάτων παρεμφαίνειν. I 248, 8 cf. II 65, 13. 78, 21. III 37, 8. 54, 13. 176, 22. IV 11, 23. 51, 2. V 137, 13. 228, 10. VI 176, 7 ὡς καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοῦνομα. V 264, 10 καθάπερ αὐτὸ μὴνύει τοῦνομα. I 82, 23 αὐτὸ τοῦνομα τὸ τῆς ἐξομολογήσεως ἐμφαίνει. — V 117, 5 γυμνοῖς ὀνόμασι. I 7, 11 γυμνότεροις χρῆσασθαι τοῖς ὀνόμασιν. II 251, 6 δυσώνυμον. VI 25, 10 (Ἑλληνικά). II 256, 12 (ἐμφανὴ opp. ἀποκεκρυμμένον). I 287, 28 ὁ λόγος ἐμφαντικωτάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων πλουτεῖ. II 266, 5 ἐναντίον ὁ. ὀνόματι. II 221, 12. III 105, 7. 107, 7. 225, 21. IV 13, 13 ἐτέρῳ ὀνόματι. II 70, 6 ἐτέροις ὀνόμασι. V 79, 18 ἔτυμον. I 4, 18. II 136, 13. 201, 17. 296, 14. III 172, 27. V 220, 11 (εὐθυβόλον). III 173, 16 εὐθυβόλον καὶ κύριον. I 287, 28 (ὁ λόγος) προσεχῶν καὶ εὐθυβόλων ὀνομάτων παραπαιών. II 266, 3 εὐθυβολώτερον. II 241, 18. IV 67, 14 εὐθυβολώτατον. II 95, 8 ὀνόμασι εὐθυβολώτατοις καὶ ἐμφαντικωτάτοις εἰσθε χρῆσθαι. V 168, 13 εὐπρεπείην ὀνόμασι. III 233, 4 εὐφημον. II 22, 7. III 158, 17. V 218, 11 (θειον). II 86, 15 (θελυκόν). V 79, 7 κενόν. V 339, 5 κοινόν. I 277, 7. III 158, 6. 159, 6. IV 28, 4 (κύριον). II 283, 36 (ὁ λόγος) κυρίων καὶ εὐθυβόλων καὶ γεμόντων πολλῆς ἐμφάσεως εὐπορῶν ὀνομάτων. V 361, 17 χρῆσάμενος τοῖς ὀνόμασι κυρίως ἅμα καὶ προσφύειν. I 3, 17. II 271, 9. III 304, 11. V 214, 10 οικεῖον. II 223, 1. VI 3, 4 (οἰκεία). IV 108, 7 (οἰκετικά). III 298, 20 (ποιητικά). III 235, 12 προσφυστάτω χρώμενος ὀνόματι. III 152, 13 προσφυστάτα. II 266, 10 προσχευτέρους ἂν καὶ κυριωτέροις ἐγγράσο τοῖς ὀνόμασι. I 223, 5. II 174, 17. V 131, 4. VI 20, 17 (σύνθετον). VI 199, 7 (τραγικά). V 297, 1 φιλόανθρωπον.

3. ὁ. opp. ἀληθεία, δόξα, ἐνθυμήματα, ἔργον, πᾶρμα et similia: I 198, 25 καταχρήσει μάλλον ὀνοματος ἢ ἀληθείας προσαγορεύονται. II 252, 3 φροντισμῶν ὀνοματὸς τε καὶ δόξης. VI 5, 12 τὰ φύσεως μὲν ἀλλότρια δόξης δ' ἡρητημένα ὀνόματα. III 113, 6 καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν. III 195, 16 λογισμὸς δὲ βραχὺ μὲν ὁ. τελειότατον δὲ καὶ θεϊότατον ἔργον. II 40, 20 ὅτι ἀδελφόν ἐστιν εἰρήνην καὶ ὁ. καὶ ἔργον.

II 55,2 συγγενές αὐτομολία καὶ ὁ. ὀνόματι καὶ ἔργον ἔργον. IV 270,11 ἡ καὶ ὁ. καὶ ἔργον ἔχει τίμιον. IV 86,8 τὸ μὲν ὁ. τῆς ἀρχῆς opp. τῆς δ' ἐν ἔργοις ἡγεμονίας. III 169,21 μηκέτ' οὖν ὀνομάτων ἀλλαγὴν ὑπολάβης χαρίζεσθαι τὸ θεῖον, ἀλλὰ διὰ συμβόλων ἡθῶν ἐπανόρθωσιν. V 361,6 μηδενὸς ἐλλειφθέντος ἡ μέρους ἡ ὀνόματος. III 158,18 ὀνόματι opp. πράγματι. III 213,24 δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ἐνὸς δηλουμένου πράγματος. VI 168,23 τὰς φύσεις τῶν ὀνομάτων ἑμοῦ καὶ πραγμάτων μεταχαράττοντες. IV 209,9 συντρέχοντα τοῖς πράγμασιν ὀνόματα ἐξεύρον. V 218,24 πραγμάτων μὲν ὡφελιμοτάτων τὰ ὀνόματα, ὀνομάτων δὲ προσαγωγότατα. IV 209,14 ἐν τε τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ὀνόμασι. V 334,17 cf. 76,3 conl. σχῆμα. IV 287,18 σκιὰ παραπλήσιον, ἡ παρέπεται σώματι. III 249,4 οὐ μόνον αὐτὴν (sc. τὴν τέγνην), ἀλλὰ καὶ τοῦνομα τέθηπα. III 170,16 opp. τὰ τυγχάνοντα. III 17,12 κοινότητι τῶν ὀνομάτων τὰς ιδιότητας τῶν υποκειμένων ἀδυνατῶν ἐμφάσει τραπῇ παραστήσαι.

4. nomina rerum: I 128,21 ὁ θεὸς γὰρ ἀγαθότητός ἐστι τοῦ αἰτίου ὁ. II 259,3 (τοῦ αἰθέρος) παρὰ τὸ αἶθιν. V 55,11 αἰνέσεως. I 98,3 αἰσθήσεως γυνή. III 122,19 ἀψευδὲς ... αἰῶνος. V 242,3 ἀνδρείας. IV 167,10 ἀποικίας. I 213,2 τῶν κατ' εἰδὸς ἀρετῶν. V 266,11 εὐφρημον ὁ ἀριστείας. IV 299,14 ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας. VI 124,4 ἀρχῆς. III 27,12 πρεσβυτέρως ... ἀρχῆς. I 81,3 ἀφροσύνη δὲ κύριον ὁ. ἐστὶν ὠδίνουσα. III 159,10 τὰ δὲ γεννητῶν σύμβολα, ὀνόματα. IV 3,4 τὸ κοινὸν τοῦ γένους ὁ. III 239,22 χαρακτηριστικῆς ... δυνάμεως θεός, βασιλικῆς δὲ κύριος ὁ. IV 28,23 τὴν εὐεργέτιν, ἡ θεός ὁ. ..., τὴν ἀρχικὴν (sc. δύναμιν), ἡ καλεῖται κύριος. I 199,10 δωρεάς. VI 191,19 τὸ κοινὸν τοῦ εἶθους ὁ. III 279,16 ἐμπαρμένης ἀνάγκης οὐκ ὁ. VI 40,11 (ἐλευθερίας). III 177,23 ἔξεως. I 107,12 οἰκειότατον δὲ ὁ. εἴληχε τὸ ἥδονός ἔργον. V 276,10 ἐταιρήσεως ἡ μοιχείας ... ὀνόματα μὴ δαίσητε. V 194,2 κατεψευσμένον ὁ. εὐνοίας. III 118,22 εὐνοίας καὶ ἡλικίας ... ἐν ταῦτι. II 216,13. 217,9 ἡλικίας. VI 95,6 ἡλικιῶν. II 267,12 οἰκειότατον κακίας. II 224,10 ἡρεμούσης κακίας opp. κινουμένης. IV 106,19 οἱ μὴδ' ὁ. κατασκοπεῖς εἰδότες. II 255,9 μεταβατικῆς κινήσεως. I 39,18 ὦν (sc. κύκλων) ὀνόματα εἶναι τάδε. IV 229,5 τῶν λθῶν ἐξ ὀνόματα ἐγ-

γλύφεται. II 185,14 Ἰακώβ μαθήσεως καὶ προποηῆς ὁ. II 252,17 (μοχθηρίας Κάιν). VI 149,13 τάφος ἀν εἴη τὸ κυριώτατον αὐτῆς (sc. νήσιδος) ὁ. IV 301,14 ὁ. δὲ τοῦτω τῷ πάθει λύπη. I 69,16 διὰ τί πνεύματος ὁ. εἰδός. II 273,13 ποιότητος. VI 146,8 (πώλεως). III 106,2 πόνον. V 302,3 τὸ τῆς προσβολῆς ὁ. καὶ πάθος. VI 130,4 τὰς προσευχὰς ἀρπάσαντι καὶ μὴδὲ τοῦνομα ὑπολιπομένῳ. V 197,16 sq. ἡς (sc. προστασίας) ὁ. πολιτεία. V 76,3 ὁ. καὶ σχῆμα προφητείας. V 220,2 ὑποδυόμενοι δ' εὐπρεπεῖς ὁ. τὸ προφητείας. II 253,18 (τοῦ πύργου) δεδῆλωται. II 300,25 πυρός. III 121,9 ὁ. μὲν θῆλυ σοφίας ἐστίν, ἄρρεν δὲ ἡ φύσις. I 71,21 οὐράνιον σοφίαν πολλοῖς ὀνόμασι πολυώνυμον οὖσαν. III 121,4 σοφίας ... Βαθουήλ. IV 178,10 συγγενείας. III 85,23 τοῦ συναινεῖν καὶ πειθαρχεῖν εὐθουλώτατον. V 270,3 ὁ. ταύτης ἴδιον τῆς ὑφείας ἐστὶ σωφροσύνη. I 154,1 ὁς (sc. ὕπνος) καὶ τοῦνομα ἔσχεν ἀπὸ τῆς ὑφέσεως αὐτῶν (sc. αἰσθήσεων). IV 77,2 τὰ φιλίας καὶ εὐνοίας ὀνόματα. I 191,3 ἡς (sc. γάριτος ἀμείνονος) ὁ. οἰκεῖον δωρεά. II 251,25 ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τῶν τοιοῦτων ἔστ' ὀνόματα. II 222,16 οὐδὲν ἤττον τοῖς εἰρημένοις ἔθος καλεῖν ὀνόμασιν.

5. nomina personarum: II 195,4 (Ἀαρών). IV 241,21 τοῦ ἀδελφοῦ (Mosis). I 206,11. II 282,25 (Ἀβελ). III 13,7 Ἀδάμ. I 131,17. II 54,5. III 77,5. 171,17. 215,3 cf. 240,16 Ἀβράμ, Ἀβραάμ. I 172,17 ὦν ὀνόματα Ἀβραάμ τε καὶ Σάρραν καλεῖ. II 296,4 Ἀμαλήκ. III 258,9 Ἄννα. IV 182,4 Βαλάνης. II 240,12 Βεελεφεγῶρ. I 134,11 Βεσελεὴλ ἀνακαλεῖ ὁ θεός ἐξ ὀνόματος. I 79,1 Γηών. II 313,11. Δεῖνα. I 289,14 Ἐνώς. VI 22,2 Ἐσσαῖοι. II 244,20 Ἐφρών. III 118,16 Ἡσαῦ. III 142,4 Θάμαρ. III 84,7 Θαμνὰ. II 307,23 Ἰακώβ. III 298,22 Ἱερουσαλὴμ. V 281,4 Ἰησοῦς. III 97,20 Ἰούδας. I 132,18. III 201,24 sqq. (Ἰσαάκ). III 154,18 Ἰσμαήλ. II 185,15. 246,25. III 63,21. IV 14,2 Ἰσραὴλ. III 172,21. 221,25. 252,12. 266,11 (Ἰωσήφ). III 264,13 (τῶν τοῦ Ἰωσήφ ἀδελφῶν). I 183,11 (Κάιν). VI 127,1 Καραβάς. VI 136,1 (Κάστος). V 275,11 Μαδινηταί. III 80,23 Μελχὰ. II 249,11. III 107,20. 176,15. 289,9. IV 123,17 Μωυσῆς. III 264,26 (Νεφθαλεὶμ). VI 189,8 (Ὅριμος). V 162,11 (Πασιφάη). II 8,26 (Πρωταγόρας). III 109,2 Σαλομών.

IV 255, 1 Σαλπαδ. II 306, 27 Σαμουήλ.
 III 72, 4. 170, 19 (Σάρα, Σάρρα). III
 177, 18 (Σεπφώρα). II 225, 22 sq. Σήμ.
 III 174, 6 Συμεών. II 312, 27 Συγέμ.
 III 15, 4. 293, 10 Φαραί. III 22, 21
 Χαλδαίων. IV 180, 2 Χανάνης. II
 307, 10 Χαρράν. — II 45, 9 cf. 44, 19
 ἀγγέλων. V 170, 6 ἀνδρὸς ὅ. καὶ γυναι-
 κός. I 84, 28 τοῦ πλαστοῦ ἀνθρώπου.
 I 263, 10 τοῦ δὲ εὐρόντος ... αὐτὸν ἀν-
 θρώπου. I 263, 14 τοῦ πρὸς ἀλήθειαν
 ἀνθρώπου. II 108, 23 βασιλέως. IV
 296, 14 γονέων. I 209, 16 (γυναικός).
 III 122, 7 παρὰ γυναίκα σοφίην, ἥ σκέ-
 ψις ὅ. VI 128, 8 Καίσαρος. I 94, 17
 ... τοῦτο ὅ. οὐ τοῦ κληθέντος ἐγίνεται
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλέσαντος. III
 100, 25 κτηνοτρόφων καὶ ποιμένων. I
 46, 5 μητρός καὶ γῆς. V 155, 9 μητριάς
 καὶ μητρός ὅ. συγγενές. III 104, 11 παι-
 δίσκης. VI 208, 9 τὸ πατρός καὶ τὸ
 μητρός. IV 255, 5 τοῦνομα καὶ ἀξίωμα
 διασώσαι τοῦ πατρός. I 204, 13 λαὸς δὲ
 ὅ. πλειόνων. V 76, 6 ἀπατωμένους ὀνό-
 ματι προφήτου. VI 153, 1 ὀνόματι μὲν
 υποπεποιημένον ἀτυχεῖν. IV 226, 16.
 241, 16 τὰ ὀνόματα τῶν φυλάργων. IV
 248, 12 τῶν φυτευσάντων. — IV 43, 15
 (αἱ φιλίαι), ὅσαι δι' ὀνόματος γεγόνασι.
 V 117, 20 τοῦτοις ἀνακαλεῖν ἡρώατο τοῖς
 ὀνόμασι τοὺς σπεύροντας. III 76, 5. 17
 διὰ δυνεῖν παρίστανται συμβόλων, τοῦ τε
 γένους καὶ τοῦ ὀνόματος. V 116, 25 δια-
 δεξιόμενους ὅ. τε αὐτῶν καὶ γένος καὶ
 οὐσίαν.

6. nomen dei: I 159, 19. II 150, 17.
 257, 4. IV 248, 10. 290, 19. V 85, 10
 (θεοῦ). III 158, 11 διδῶσι καταχρησθαι
 ὡς ἂν ὁ ὢν ὀνόματι τοιοῦτον, „κύριος ὁ
 θεός“ ... Ἀβραάμ. Ἰσαάκ. Ἰακώβ. II
 198, 19 κυρίου. III 158, 20 τοῦ τῶν
 ὄλων ἡγεμόνος. III 158, 8. 254, 6. IV
 231, 4 (τοῦ ὄντος). IV 137, 8 „τὸ ὅ.
 τῷ πέμψαντι“. III 39, 12 ὁ (θεομὸς)
 περὶ ὀνόματος κυρίου. IV 287, 17 μὴ
 λαμβάνειν ὅ. θεοῦ ἐπὶ ματαίῳ. IV
 247, 19 ὅς δ' ἂν ὀνομάσῃ τὸ ὅ. κυρίου,
 ἠνγκαστέω. IV 12, 17 τὸ γὰρ ἴδιον ὅ.
 (θεοῦ) τοῖς ἐκείνων ἐναρμολοσάμενος. IV
 12, 21 ὀνόματος γὰρ ὁ θεὸς οὐ δεῖται.
 IV 137, 11 οὐδὲν ὅ. τὸ παράπαν ἐπ' ἐμοῦ
 κυριολογεῖται. III 254, 9 εἰ ἔστιν ὅ. αὐ-
 τῷ. V 148, 5 ἐπὶ δ' ὀνόματι τῷ καὶ αὐ-
 τῆς εὐκλεστερέω σεμνότητος. V 344, 20
 ὑπάρξεις (θεοῦ). IV 248, 18 τὸ ἀγίω-
 τατον καὶ θεῖον ὅ. IV 227, 2-4 τετρα-
 γράμματος. IV 290, 13 τὸ ἱερῶτατον ὅ.
 IV 13, 16 cf. III 158, 14 τὸ αἰώνιον ὅ.
 τὸ δηλούμενον ἐν τοῖς χρησμοῖς. —

III 159, 12 ὁ λόγος αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κυρίῳ
 ὀνόματι οὐ ῥητὸς ἡμῖν. — VI 186, 9
 ὅσα τοῖς ἄλλοις ἔθος ἐπιφραγεσθαι θεοῖς.
 V 148, 19 θεῶν ἐτέρων. — V. θεός I Nr. 4.

7. ὅ. est pars orationis (λόγου),
 conl. ῥῆμα. II 122, 12 τὸν λόγον
 (τέμνουσιν) εἰς ... ὅ., ῥῆμα, σύνδεσμον.
 II 277, 24 τὴν (φωνήν) ... εἰς ὅ. καὶ
 ῥῆμα καὶ συνόλως τὰ τοῦ λόγου μέρη
 τεμνομένην ἀκουστήν εἰκότως εἶπεν. III
 92, 14 ὀνομάτων δὲ καὶ ῥημάτων καὶ τῶν
 λεγομένων ὁ λόγος (μέτρον ἐστίν). III
 64, 10 ὀνόματα καὶ ῥήματα καὶ τὰ λόγου
 μέρη πάντα συνέστηκε μὲν ἐκ τῶν τῆς
 γραμματικῆς στοιχείων. II 283, 25 ὁ
 λόγος τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑπαντῶν, ῥήματα
 καὶ ὀνόματα προστιθεὶς χαράττει τὰ
 ἄσχημα, ὡς ἐπίσχημα ποιεῖν. III 103, 5
 τί ὅ., τί ῥῆμα, τί κοινόν ὅ., τί ἴδιον. VI
 193, 28 (conl. ῥῆμα). I 139, 31. 180, 19.
 229, 3. 231, 2. II 245, 7. 270, 19. 278,
 1. 5. III 82, 22. 297, 3. IV 208, 20
 (ὀνόματα conl. ῥήματα). I 93, 25 μὴ
 γὰρ ὄντων ὀνομάτων, οὐδ' ἂν διάλεκτος
 ἦν. IV 209, 1 πᾶσα μὲν διάλεκτος ...
 ὀνομάτων πλουτεῖ. III 168, 17 μέρη τῶν
 ὀνομάτων ἢ συλλαβὰς ἢ γράμματα ...
 προσετίθει. III 168, 11 οὐ <γὰρ> γράμ-
 ματα ἄφωνα ἢ φωνήεντα ἢ συνόλως ῥή-
 ματα καὶ ὀνόματα χαρίζεται ὁ θεός. VI
 203, 19 θεραπεύων οὖν τοῖς ὀνόμασι καὶ
 γράμμασιν. VI 153, 8 γραφὴν δοὺς ὀνο-
 μάτων. I 63, 17 ἐρμηνεύς· εἶναι τῶν
 συνήλων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὴν
 λογικὴν ἔξιν περιπεποιημένους. II 279, 3
 τὸν ἐν τοῖς ὀνόμασιν εἰρμόν διαφυλάττων.
 VI 67, 6 ὡς περ διὰ κατόπτερον τῶν ὀνο-
 μάτων ἐξαίτια ἀλλήλη νοημάτων ἐμφαι-
 νόμενα. IV 257, 7 διὰ τῶν ὀνομάτων
 „δόμα“ λέγων καὶ „δῶσεις“.

ὀνομάζειν. IV 247, 21 τοῦ καταρᾶσθαι
 (τὸν θεὸν) χειρὸν τὸ ὅ. V 86, 3 ἵνα ...
 μὴ ῥαδίως ἐπιχειρῶσιν ὁ θεόν. I 31, 11
 ἦν (sc. ἐορτήν) κυρίως ἄξιον καὶ μόνην
 πάνδημον ὁ. καὶ τοῦ κόσμου γενέθλιον.
 I 46, 7 ἦν (sc. γῆν) ἐτύμως τὸ ποιητικόν
 γένος παμμήτορα ... εἴωθεν ὁ. II
 30, 17 μετὰ τοῦ καὶ κύριον ὁ. τὸν οἰκέτην.
 II 43, 9 οὗς ἄλλοι φιλόσοφοι θαύματα,
 ἀγγέλοις Μωυσῆς εἴωθεν ὁ. III 248, 15
 ἀφ' οὗ διαδήλον καὶ διάσημον τὸ μεγάλως
 δῆλον ... ἔθος ὁ. ἐστίν. III 299, 11 μη-
 δὲν οὖν διαφερέτω σοι ἢ ὅρασιν εἰρήνης
 ἢ ὅρασιν θεοῦ τὸ αὐτὸ υποκείμενον ὁ. I
 11, 14 ὀνομάζει δὲ καὶ ἡμέραν μετὰ τὴν
 γένεσιν αὐτοῦ δευτέραν. I 95, 5 πλευράς
 ὁ βίος ὀνομάζει τὰς δυνάμεις. I 266, 19
 οὗς φαρμακείας ὀνομάζει. I 277, 13 ἀν-
 θρώπου ψυχῇ πνεῦμα ὀνομάζει. II 28, 21

ἦν (sc. ἐπιστήμην) ὀνομάζει φρέαρ. II 21,9 ὃν καὶ πατέρα ὀνομάζει ... κτηνοτρόφων. II 121,6 οὓς ἐνίοι μωμοσκόπους ὀνομάζουσιν. II 92,23 ὃν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζουσι τὴν γῆν. III 217,15 τὸν τρόπον τοῦτον ... Σωκράτην δὲ Ἕλληνας ὀνομάζουσι. I 85,13 (Ἀδάμ) τὰ ἄλλα ὀνομάζων καὶ ἀταλαμβάνων. I 9,11 τὸ (πνεῦμα) μὲν γὰρ ὠνόμασε θεοῦ. I 66,16 ἦν (sc. αἰσθησίν) διὰ σημείου γῆν ὠνόμασεν. I 78,13 ἡ φρόνησις, ἦν Φεισὼν ὠνόμασε. I 104,24 ἦν (sc. ἡδονήν) συμβολικῶς ὅφιν ὠνόμασε. I 118,24 ὥστε διὰ συμβόλου χειρά ὠνόμασε. I 204,15 οὓς λαὸν ὠνόμασεν. II 20,1 τοὺς τε γῆς παῖδας ... οὓς Ἀδάμ ὠνόμασεν υἱούς. II 21,24 τὸν ... λόγον μετακλίνοντα σφόδρα θεόντως ὠνόμασε. II 25,5 ὃν ὠνόμασεν Θοβέλ. II 26,15 τὸν γὰρ δημιουργόν ... Θοβέλ υἱὸν Σελλᾶς τῆς σκιάς ὠνόμασεν. III 221,21 ἦν (sc. τὴν Ὀν) Ἠλίου πόλιν ὠνόμασεν. I 77,15 ἀρετή, ἦν ἀγαθότητα ὠνόμασαμεν. I 4,18 (τὴν πρώτην ἡμέραν) μίαν δ' ὀνομάσας. I 84,27 νυνὶ δὲ πρῶτον ὠνόμακεν αὐτόν.

ὀνομάζεσθαι. I 181,8 οὗτος δὲ Ἀβραάμ ὀνομάζεται. I 285,3 ὅς (sc. λόγος) ὀνομάζεται τὸ γενικώτατον τί. I 297,1 τὸ δὲ κατὰ κίνησιν ... ἄρρεν ὀνομάζεται. II 9,23 ἐκγονος τοῦ Σῆθ πάλιν Ἐνὼχ ὀνομάζεται. II 16,11 οὗτος δὲ ὀνομάζεται Μαθουζάλα. II 87,3 διαμάχεται ὁ γῆνιος Ἐδὼμ — τοῦτο γὰρ διεμνηνεύεις ὀνομάζεται. II 101,2 σπουδαῖος (ἀγελάρχης) ὀνομάζεται ποιμήν. I 250,7 ὁ κατοφευγὼς ἐπὶ θεόν ... λόγος ὀνομάζεται Λευίτης. III 264,20 (Ζαβουλὼν) ῥύσις νυκτερίας ὀνομάζεται. III 241,23 τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον τοτὲ μὲν Ἰακώβ ὀνομάζεται πατὴρὸς Ἀβραάμ. V 346,16 ὀνομάζεται δὲ τὸ βραβεῖον πλάτους νάρχη συμβολικῶς. I 190,16 οἱ δὲ λεγόμενοι δεσπόται δόξῃ μόνον, οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ὀνομάζονται. III 218,1 καταλιπόντες τὰς αἰσθήσεως ὁπίας, αἱ Χαρρὰν ὀνομάζονται. III 242,4 τοῦ μὲν γὰρ ὕψηλῆς, τοῦ δὲ πατὴρ ὑπέμεινας ὀνομασθῆναι. III 210,2 ὅρκος διὰ τοῦτ' ὀνομασθῆναι τὸ τέταρτον ... φρέαρ. III 205,16 τί τὸ τοῦ ὅρκου φρέαρ καὶ διὰ τί οὕτως ὀνομασθῆναι. IV 293,1 ὅτι περιπολοῦνται ..., πλάνητες ὀνομασθήσαν. II 134,2 ἀφ' οὗ (sc. ὅρου) καὶ οὐρανὸς ὀνομασθῆναι δοκεῖ. III 211,16 παρὰ τὴν ψῦξιν ὀνομασθῆναι ψυχὴ δοκεῖ. VI 176,8 παρὰ γὰρ τὸ ἀρῆγειν ... Ἄρης ὀνομασθῆναι μοι δοκεῖ. I 66,23 τὸ γενικὸν νοητόν, οὐ κατὰ μετοχὴν καὶ τὰ ἄλλα

ὠνόμασται. I 176,12 (ἡ γῆ) Ἑστία πρὸς τῶν παλαιῶν εὐθυβόλως ὠνόμασται. II 22,4 ἡ ... ὁδὸς ... ὠνόμασται βασιλική. II 16,18 τοῦδ' ἅπαν ὠνόμασται Λάμεχ.

ὀνομαστί. IV 63,24.

ὀνομαστικός. I 185,8.

ὀνομαστός. II 226,1 τὸ ἀγαθόν. IV 183,13 ὀνομαστότατος ἦν.

ὀνοματοποιεῖν. III 183,28. 201,27.

ὄνος. II 35,19 τὸ δοκοῦν ἐν ζῳίοις εἶναι νοθέστατον. V 257,6 cf. 312,1 ἐν ταύτῃ καταξέξαντας ὄνον τε καὶ μόσχον ἀποτριῶν ἐκώλυσεν. V 257,9 ἐν τῇ (τάξει) τῶν μὴ καθαρῶν (ἀναγράφεται). V 312,6 ἔξω περιρραντηρίων ἐλαύνεται. — All: II 313,15. III 189,23 καλεῖται γὰρ Ἑμῶρ ὄ. I 248,7 πόνου κέν γὰρ ὄ. ... σύμβολον. I 178,1 λέγει γὰρ ὄνῳ, τῇ ἀλόγῳ προαιρέσει τοῦ βίου.

ὄνυξ. I 95,14 ἐν ἡμῖν δὲ ἐστὶν εὐκίκα φυτοῖς, ὄνυχές τε καὶ τρίχες. — All: III 45,12 sqq. cf. 51,8 (γῆ).

ὄξυγράφος. V 246,14.

ὄξυδερκεῖν. II 235,5. — v. δευδορκεῖν.

ὄξυδερκής. II 35,17 ὁ ... ἀνθρώπων δευδορκεστάτος. III 81,15 ἡ διάνοια ... δευδορκεστέρα ἐμβλέπειν ἐγχρισμένη. VI 39,19 οἱ τῶν Ἑλλήνων δευδορκεστάτοι διάνοιαν. VI 214,5 (Ἰουλία) οὕτως ὁ ἐγεγένητο. III 167,7 (κόραι). I 150,23 ὁ θεοῦ λόγος δευδορκεστάτος ἐστίν. II 26,9. V 136,10 δευδορκεστάτους ὅμασιν. III 102,12 ὀφθαλμοὺς μεῖζοσι καὶ δευδορκεστέροις. II 275,13 (ὄψις). III 114,8 πλοῦτος opp. τυφλός. — V 151,8 τὸ δευδορκεῖν. — I 256,4. III 171,14 δευδορκεῖν. II 4,12. IV 270,13. VI 100,11 δευδορκεστέρον.

ὄξυδορκεῖν. IV 284,12 πρὸς δ μόνον ὁ ἀναγκαῖον ἦν. IV 83,16 οἷς τὸ τῆς διανοίας ὅμμα δευδορκεῖ. III 298,24 ἐν ψυχῇ ἀπολέμῳ καὶ δευδορκοῦσῃ. II 106,17 οὐ τυφλὸν πλοῦτον, βλέποντα δὲ καὶ σφόδρα δευδορκοῦντα. VI 62,7 (τὸν νοῦν) πρὸς ταῦτα μόνον δευδορκοῦντα. II 186,23 τὸ ... εἶδος ἀπρεπτον ἐμφαίνει τοῖς δευδορκοῦσι. VI 66,10 μὴ φθονῆσαι τοῖς εἰ καὶ μὴ ὁμοίως δευδορκοῦσι. III 207,11. 286,14. IV 287,18 τοῖς διάνοιαν δευδορκοῦσι. II 307,10 ἡνίκα τῆς ἀχλύος σκεδασθείσης δευδορκεῖν ἐμελλεν. III 240,1 εἰκὸς ἦν καὶ τοὺς τυφλοὺς διάνοιαν δευδορκεῖν. II 216,10 ἐγγήγορσιν δὲ ἀσπασάμενος πρὸς τὰ θεὰς ἄξια πάντα δευδορκεῖσαι. ὄξυκίνητος. I 229,7. III 187,9 (διδανία). I 177,2. 229,2 (λόγος). II 5,4 cf. I 126,11 ὁ νοῦς. III 144,8 (ὁρμὴ ἄλογος). II 116,20 (πάθος). III 269,21 πρὸς τὴν εὐσέβειαν (σπουδῇ).

ὀξύνεσθαι. III 77, 15.

ὀξύς. III 30, 21 (ἀκμή). I 30, 12, 15 (γωνία). I 30, 22 (δρόμος). II 193, 22 (γρόνου κίνησις). III 175, 21 (λόγος). I 42, 7 (φωνῆς μεταβολή). II 25, 2 (καιρῶν μεταβολαί). I 92, 23 ὁρμή. IV 189, 19 πάθος ἐστὶ θυμός. II 193, 22 (παραδόσεις καὶ ὑψηγήσεις) αἱ διὰ θεοῦ. I 284, 27 μετ' ὀξύτερου τοῦ τάχους. I 75, 11 (τόνος). I 64, 16 (φθόγγος). II 61, 10. III 48, 8. IV 269, 9 (φθόγγοι). III 210, 24 (φωνή). — IV 233, 8 τοὺς διανοίας ὀξεῖς. I 33, 1 ψ διέστηκε τὸ ὀξύτατον ἀπὸ τοῦ βαρυτάτου. — I 25, 22. II 70, 20. 111, 15. III 114, 5. 135, 25. 259, 15. 264, 15 ὀξύ (καθορᾶν). IV 165, 13 ὀξύ τῇ διανοίᾳ βλέπειν. I 30, 12. 229, 10. 236, 3 ὀξύτατα.

ὀξύτης. IV 261, 8 κατὰ τὴν βαρύτητος πρὸς ὀξύτητα συμφωνίαν. II 278, 21 ἐν τῷ βλέπειν. II 193, 19 τῆς σπουδαίας διαθέσεως. II 31, 3 πρὸς τὸ εὐεργετεῖν. IV 239, 20 τῆς εἰς εὐσέβειαν ψυχικῆς ὁρμῆς. V 7, 8 περὶ τὴν ῥύσιν. V 21, 16 πρὸς τὴν ὑπερρεσίαν. II 215, 7 (τὸ νῆφειν) τὰς αἰσθήσεις πρὸς ἄκρας ὀξύτητας ἀκονᾶ. III 187, 13 „ὡς εἰ πτερὸν ἡ ἐ νύημα“ φάναι, δηλῶν τὸ τῆς ὀξύτητος τάχος.

ὀξυτονεῖν. II 20, 17.

ὀξυωπεῖν. II 215, 17.

ὀξυωπής. II 277, 11 (γένος). II 313, 7 ἐγρήγορσις. IV 58, 6 τίς δ' ὀξυωπέστερος ἱέρακος ἢ ἀετοῦ; IV 264, 14 ὁ λαὸς ... ὁ ἄχρῃ πρὸ μικροῦ πάντων ἐθνῶν ὀξυωπέστατος. V 25, 5 νήφοντος ... ὁ τε νοῦς ὀξυωπέστερος. I 45, 5. IV 248, 20 cf. V 256, 1 ὀξυωπεστέροις θυμασι. II 246, 24 ὁ ψυχῆς ὀφθαλμός. II 283, 15 τῶν νοητῶν μὴ διανοία ὀφθαλμός ὀξυωπέστατος. V 155, 13 (ὄψις). V 63, 5 (ὄψις). — III 89, 4 πρὸς τὸ ὀξυωπέστερον. — II 145, 9 cf. 216, 1 ὁ ὀξυωπέστατος ὁρῶν.

ὀξυωπία. V 269, 17 ὀφθαλμοῦ. V 269, 12 τῶν σώματος ὀφθαλμῶν. V 246, 13 οἱ γυμνάζοντες ὀφθαλμούς τε καὶ χεῖρας, τοὺς μὲν εἰς ὀξυωπίαν. III 265, 9 ὁ δὲ φῶς ἀντὶ σκότους μεταδιδῶν ἐγρηγόρσεως, ὀξυωπίας. V 326, 8 προγονική. I 39, 20 ὡς ἀν ὀξυωπίας ἔχη τις ἢ τοῦναντίον. V 176, 2. 313, 13. VI 70, 17 λογισμοῦ.

ὀπαδός. III 246, 5 (ἄγγελοι). II 54, 15. 302, 25. III 18, 5 (θεοῦ). IV 241, 11 ἀλήθεια γὰρ ὁ θεοῦ. II 251, 29 τοῦ θεοῦ δίκη. III 164, 18 τὸν ἀστεῖον ὀπαδὸν εἶναι θεοῦ. III 203, 8 φύσει γὰρ θεοῦ ὁ ὁ σοφός. II 292, 25 θεοῦ καιρός. III 53, 4 (ὁ θεοῦ λόγος) ἐνὶ ὁ εἶναι μόνῃ μεμελετηκώς. II 102, 16 γαστριμαργία τοίνυν ἢ ὁ. ἐκ φύσεως

ἀκολουθεῖ συνουσίας ἡδονῇ. II 262, 21 τῶν οὐρανίων (ψυχῶν).

ὀπή. II 305, 2. III 214, 1. 218, 1 cf. I 185, 9 αἰσθήσεως. III 216, 22 τοῦ σώματος.

ὀπίσθιος. I 111, 4 εἰς τὰ ὀπίσθια.

ὀπίσω. I 110, 22, 27 πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω. III 136, 6 τοῦπίσω opp. τὰ πρόσω. III 257, 8 τὰ ὀπίσω καὶ τὰ νῦν.

ὀπλισίς. II 70, 3 περὶ τὸ ἀγένητον.

ὀπλον. II 26, 15 (ὁ δημιουργός) τῶν πολεμιστηρίων ὅπλων. II 40, 28 πρὶν ὅπλα καὶ μηχανήματα ἀντεπιφέρειν. II 70, 6 cf. 72, 4 καταγίδια καὶ κεραυνὸν ... ὅπλα τοῦ αἰτίου φασὶν εἶναι. I 146, 31 cf. III 227, 2 σὺν λόγῳ παραγενόμεθα ὥσπερ ὅπλῳ τινὶ ἀμυντηρίῳ. I 254, 14 οἱ ἱεροὶ λόγοι πάντες αὐτοκείμεστοι μὲν ὅπλων ὁρμήσαντες ἀμυντηρίων. II 54, 25 (ἡ ψυχὴ) προσχωρήσασα τοῖς ἐγθροῖς ὅπλα κατὰ τῶν φίλων ἤρατο. III 242, 1 τὸ φόβον καὶ παντὸς πάθους λυτήριον ἐστὶν τὸν ὑπεραπιστήν ὅπλων ἔχοντες. III 258, 15 κατὰ τοῦ πάθους καὶ τῆς κενῆς δόξης. II 40, 26 τῶν ὅπλων ἄχρῃ τῆς σωματικῶν καὶ χρηματικῶν ζημιᾶς προερχομένων. I 92, 3 ὁρτῇ τε ἀμυντήριον ὁ.

ὀπτῆρ. III 275, 10 conl. κατάσκοποι.

ὀπτικός. V 178, 9 (ἐπιστήμη).

ὀπώρα. II 98, 4. V 268, 5.

ὀπωρινός. II 163, 18 (ἀστήρ).

ὀρᾶν. III 217, 3 sq. τί τὸ ὁ. καὶ πῶς

× ὀρᾶς. I 161, 13 τίκεται δὲ ἡ μὲν θρασίς τὸ ὁ. II 3, 12 ὀρέγεται τοῦ ὁ. καὶ πρὸς αὐτοῦ ὀρᾶσθαι. I 188, 9 τῆς (αἰσθήσεως παιδιὰ) δὲ τὸ ὁ., τὸ ἀκούειν, τὸ γεύεσθαι, κτλ. II 191, 2 οὐ παρὰ ὀφθαλμῶν τὸ ὁ., οὐ τὸ ἀκούειν παρὰ ὠτων, κτλ. III 295, 2 sq. διχόθεν γὰρ αὐτῇ τὸ ἀρρεπές, ἐκ μὲν τοῦ ὁ. τὸν ἀσύνκριτον ..., ἐκ δὲ τοῦ ὀρᾶσθαι ... III 138, 12 ἰδοὺ ἡ θράσις, ἰδοὺ τὸ χρῶμα, ποῦ τὸ ὁ.; II 276, 8 sq. σοφία οὐ μόνον φωτὸς τρόπον ὀργανον τοῦ ὁ. ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ὀρᾶ. II 300, 30 τῷ δὲ θεωρητικῷ τὸ ὁ. συνωδόν τε καὶ οἰκείατον. IV 36, 15 εἰς τὴν τοῦ ὁ. ὑπερρεσίαν. II 276, 3 δι' οὗ καὶ τὸ ὁ. γίνεται φῶς τὸ θεῖον. I 281, 7 δύναιται μὲν γὰρ πάνθ' ὁ. γρώματα καὶ σχήματα ἢ ὄψις. III 91, 16 conl. ἀκούειν. ὀσφραίνεσθαι, γεύεσθαι, ἀπτεσθαι. I 138, 7 οὐδ' ὁ. οὐτ' ἀκούειν οὐτ' ὀσφραίνεσθαι κτλ. III 136, 4 δι' ὧν ὁ. καὶ ἀκούειν. III 53, 18. 297, 10 τοῖς ὁ. δυναμένοις. III 236, 12 τὴν θέαν ὧν ἄξιον ὁ. μόνων. I 297, 5. II 101, 22. IV 247, 8 ἀ μὴ θέμις δ. V 199, 16 ὀφθαλμοὶ

... 2 μὴ βουλόμεθα πολλάκις ὁ. ... ἀποβιάζονται. I 297, 14 πεπηρωσθαι μᾶλλον ἢ τὰ μὴ προσήκονθ' ὁ. I 263, 12 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ὁρᾶν ὑδὸν τῶν πραγμάτων ἐναργῶς ὁ. VI 156, 9 τὸ ἀγέννητον καὶ θεῖον ὁ. II 307, 23 τὸν θεόν ὁ. ἱκανὸς εἶναι. III 191, 23 δὲ δὴ μόνον τὸν θεόν ὁ. πεπαίδευται. IV 14, 10 τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τῶν συμπάντων ὁ. IV 184, 18 τὸν κοσμοποιὸν αὐγῶν ὁ. V 342, 5 ὁ. αἰεὶ τὸ ὄν τί ἂν ... σεμνότερον ἐπινοήσῃ τις; II 306, 3 γυμνά δύνασθαι τὰ ὄντα ὁ. III 82, 7 τὸ ἀριστον ὁ. τὸ ὄντως ὄν. II 194, 17 τοῖς τε φιλοθεάμοις καὶ τὰ ἀσώματα ὁ. γλιχομένους. II 27, 26 οὐδεὶς γούν εὖ φρονῶν εἴποι ἂν ὀφθαλμούς δ., ἀλλὰ νοῦν δι' ὀφθαλμῶν. III 298, 27 διάνοιαν, πάνθ' ὁ. ἐπειγομένην. II 249, 6 ψυχῇ μόνῃ τὰ ὄντα ὄντως ὁ. IV 90, 11 τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων ἀπλανέσι λογισμοῖς ὁ. IV 44, 22 οἱ τὰ νοητὰ πρὸ τῶν αἰσθητῶν ἀποδεχόμενοι καὶ ὁ. δυνάμενοι. I 193, 22 νομίζουσιν τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμόν τὰ ἐκτός μόνον ὁ. IV 115, 7 ὃ μόνον δυνατόν ἀόρατον ψυχῇ ὁ. IV 279, 11 ὡς ὁ. αὐτὰ μᾶλλον ἢ ἀκούειν δοκεῖν. IV 187, 21 ὁρᾶ λαὸν ὡς σκόμνον ἀνιστάμενον. III 138, 16 ἡ δ' ὅρασις ὁρᾶ καὶ πάντα αἰσθησις αἰσθάνεται. V 82, 9 ὅρασις μὲν φῶς τὸ κάλλιστον ἐν τοῖς οὐσίς ὁρᾶ, ὁρᾶ δὲ διὰ φωτός τὰλλα πάντα. I 85, 6 ὁ ὀφθαλμός τὰ μὲν ἄλλα ὁρᾶ, ἐαυτὸν δὲ οὐχ ὁρᾶ. I 117, 11 ὁ ... νοῦς, ὅτε μὲν ὁρᾶ ταπεινὸν τὸ πάθος. II 84, 6 ὁ νοῦς ... μηδὲν ὁρᾶ τῶν πρακτέων. IV 289, 15 cf. V 67, 13 (ὁ θεός) πάνθ' ὁρᾶ καὶ πάντων ἀκούει. II 74, 18 ὡς ἔχοντας ὁρᾶ (ὁ δημιουργός) δυνάμει τὸς ἐκατέρου μεθεξέοντας. I 121, 13 (Μωυσῆς) ὁρᾶ τὸν Αἰγύπτιον ἀνθρώπον. I 150, 21 τὰς τῶν ὄντων ὁρᾶ ζώνας. II 26, 11 ταῦτα (sc. σώματος ὅμματα) μὲν γὰρ τὰς ἐκτός ἐπιφανείας ὁρᾶ. I 161, 16 ἐπιλύουσιν γὰρ οὗτος (sc. ὁ ἄφρων) καὶ ὁρᾶ καὶ ἀκούει. II 4, 16 (Ἀβραάμ) ὁρᾶ τὸν τόπον μακρόθεν. III 219, 8. 10 αὐτόν (sc. θεόν) ὁρᾶ μακρόθεν. II 56, 10 δι' ὧν (sc. αὐγῶν) τὸν θεόν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾶ ὁ σοφός. IV 135, 3 θέαμα ἐμπληκτικώτατον ὁρᾶ. III 77, 18 οὐκ ἐπειδὴ βεβήλωσεν ὁρᾶ. I 104, 5 sq. ὁρῶντες ἔστιν ἅτε οὐχ ὁρώμεν. III 101, 15 ὀφθαλμοὶ μὲν ὁρῶσιν, ὁ δὲ νοῦς δι' ὀφθαλμῶν. III 100, 3 οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ πολλάκις μὲν ἀμυδρῶς ... ὁρῶσι opp. τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα. III 201, 2 ἀρὰ γε οἱ ὀφθαλμοὶ διδαχθέντες ὁρῶσι; I 153, 25

(οἱ μεθύνοντες) ὁρῶντες οὐχ ὁρῶσι. III 101, 3 ὅτι αἱ μέσαι τέχναι ... ὁρῶσιν, ἀλλὰ τοὶ πάντες ἀμυδρῶς ὁρῶσιν. I 251, 17 κἄν ὁρῶσιν ἀδύνατον τοῖς κάμνουσι τὸ σφῆζεσθαι. — ὁ τὸν θεόν ὁρῶν v. θεός Nr. I 6 b et Ἰσραήλ in indice nom. — II 275, 25 ὁ δὲ ὁρῶν ἐστὶν ὁ σοφός. II 145, 9 ὁ δὲ ὁρῶν ἐστὶν ὁρῶν. IV 189, 5 ὁ ἀνθρώπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν. I 23, 11 τὰ πάντα ὁρῶν (ὁ νοῦς). III 174, 2 cf. 264, 14 (Ῥουβὴν) ὁρῶν υἱός. III 81, 4 cf. 82, 6. 13 Ῥοῦμὰ δὲ ὁρῶσά τι (ἐρμυγεύεται). I 264, 26 Ῥεβέκκα ... ἕνα ὁρῶσα. II 50, 20 κατίδε τὸ γνήσιον ἀρετῆς κάλλος καὶ ὁρῶσα ἐπίτμεινον. III 295, 1 (ἡ διάνοια) ὁρῶσά τε καὶ ὁρωμένη. IV 111, 17 θεοῦ ... τὰ μέλλοντα ... ὁρῶντος. III 156, 15 ὁ (sc. τοῦ φῶς) διαφέρει τοῦ θ' ὁρωμένου καὶ τοῦ ὁρῶντος. I 256, 4 τὰ τοῦ θεοῦ δέξυδερκῶς ὁρῶντος ... ἔκγονα. I 164, 27 ἦτον δὲ τοῦ μὴ ὁρῶντος τὸ ἔργον τοῦτο. III 262, 13 οὐ παγίως καὶ τηλαυγῶς ὁρῶντος. II 259, 19 φησὶν ὁ νόμος τῷ ὁρῶντι καταράσασθαι. I 186, 18 Ἰακώβ τῷ πρὸ τούτων τὴν ἀποῖον φύσιν ὁρῶντι. I 118, 26 πλούσιον πεποιθέναι τὸν ὁρῶντα. II 58, 17 λήσεται γὰρ οὐδέποτε τὸν τὰ ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας ὁρῶντα. II 162, 15 οὐδ' ὁρῶντες ἀρετῆς εἰς ὕψος ἔφασαν. IV 34, 4 ὁρῶντες χρωμάτων καὶ σχημάτων ποικιλίας. V 341, 11 πρὸς ἀπάτην τῶν ὁρῶντων. III 225, 11 τὸν ἀπὸ τῶν ὁρῶντων παρεῖς ἔλεον. III 117, 7 γέλωτα καὶ χλεύην παρέξει τοῖς ὁρῶσι. IV 270, 13 τοῖς δέξυδερκестерον ὁρῶσι. I 214, 7 τοῖς ἀμυδρῶς ὁρῶσι. II 77, 18 τοῖς ... τὸν κόσμον ἐξαίφνης ἀπόνως ... ὁρῶσιν. II 113, 20 τῆς περὶ τὴν θέαν τέρψεως αἰτίοι γίνεσθαι τοῖς ὁρῶσι. V 7, 17 ἵνα χρωμάτων ... ἰδέαις υπαγάγωνται τοὺς ὁρῶντας. II 86, 8 τοὺς γὰρ προφήτας ἐκάλουν οἱ πρότερον ... ὁρῶντας. III 18, 17 τοὺς προφῆτας ὠνόμασαν οἱ παλαιοὶ ὁρῶντας. III 262, 30 τοὺς ὁρῶντας εἰσάγει θερλίζοντας. V 77, 20 ὁρῶντας ἡλδίστας ὁμοῦ καὶ καταπληκτικωτάτας ὄψεις, ἀκούοντας δὲ ... I 281, 7 ὁράτω (ἡ ὄψις) τὰ φωτός, μὴ σκότους, ἀξία. I 185, 17 (ὁ νοῦς) τὰ μὲν εἴωρα, τῶν δὲ ἡχουσε. II 69, 20 εἴωρα δὲ ὁ θεός καὶ πρὸ γενέσεως φωτὶ χρώμενος ἑαυτῷ. III 178, 17 ἀνθρώπου τὴν πρὸς γένεσιν μὴ εἰωρακὸς συγγένειαν. ὁρᾶσθαι. IV 160, 8 ὄν (sc. ἄγγελον) οὐ θέμις σώματος ὀφθαλμοῖς ὁ. I 122, 20 ἐξαπλοῦσθαι δὲ καὶ φανερῶς ὁ. II 205, 11 τὰς εἰρεσίας ... κεχλασμένους ὁ. συμβαίνει καθ' ὕδατος. III 158, 2 μόνου δ' ἐκείνου

μῇ πεφυκότος ὁ. V 184,9 ἐν ᾧ μόνῃ τάληθες ἀκραιφνέστατον ὁρᾶται. I 226,10 (ὁ θεός) καὶ χωρὶς αὐτῶν (sc. δυνάμεων) ὁρώμενος. III 20,20 τὸ ὁρώμενον αἰθέριον. III 304,2 τὸ αἰσθητὸν καὶ ὁρώμενον τοῦτο. II 278,20 (λόγου) ὁρωμένου ὑπὸ ψυχῆς ἀκραιφνοῦς. III 245,3 κατὰ τὴν τοῦ αἰσθητοῦ (κόσμου) καὶ ὁρωμένου τούτου μετὰβασιν. II 278,2 θεοῦ φωνήν, ὁρωμένην τῷ τῆς ψυχῆς ὕματι. I 42,5. II 195,28. III 64,6. 202,23. IV 32,15 τὰ ὁρώμενα. IV 26,8 τῶν ὁρωμένων λαβεῖν φαντασίαν. IV 83,15 χαρακτῆρες γὰρ ἐπιφαίνονται τινες τῷ σώματι τῶν ὁρωμένων. II 277,15 τοὺς τοῦ θεοῦ λόγους οἱ χρησιμοὶ σιωτὸς τρόπον ὁρωμένους μηχανοῦσι. V 126,11 οὐ μόνον ὁραθῆναι ἀλλὰ καὶ νοηθῆναι (θεοῦ τὴν φύσιν). I 125,22 ὁ νοὺς κατέλαβε τὸ ὁραθέν. V 203,5 οὐκ ἐπὶ τῶν ὁραθέντων αὐτὸ μόνον ἔσται.

ὄψεσθαι. I 125,15 (ἡ ὄρασις) τὸ ὑποκείμενον ὄψεται. I 91,13 πῶς μὲν οὖν βοηθῶσιν, ὀφθῆμα. I 54,14 πάγκαλον ὀφθῆναι ... καρπὸν. I 48,11 κάλλιστον ὀφθῆναι τὸν πρῶτον ἀνθρωπον. I 75,10 τὸ ἀγαθὸν καὶ ὀφθῆναι κάλλιστόν ἐστι. I 115,19 ὀφθῆναι πᾶν ἀρσενικὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ. III 156,9 ὀφθῆναι τὸν τῶν ὅλων κύριον. I 126,27 τοὺς ἐρώντας ἰδεῖν ἔστι πολλάκις ἐπὶ γυναικὶν αἰσχίστων ὀφθῆναι ἐπιμειννόμενους. V 23,24 θαυμάσιον ἔργον καὶ ὀφθῆναι καὶ νοηθῆναι. III 157,4 ὀφθέντα θεὸν ἀνθρώπων. III 194,8 πατήρ δὲ ἡ μήτηρ οὖν μέλλοντα ἀδικεῖν ἐκώλυσαν ἐφ' ἡσυχίας αὐτὸ μόνον ὀφθέντες.

ἰδεῖν. I 242,13 σῶμα ὀργανικὸν φῶ λαβεῖν, φῶ δοῦναι, προσελθεῖν, ἰ., ἀκοῦσαι ... ἐνεσθαι. I 24,6 γλιχομένου (νοῦ) ὁ ἰ. I 125,14 ἂν γοῦν βουληθῇ ὁ νοὺς προστάξει τῇ ὁράσει μὴ ἰ. I 185,11 (ἡ αἰσθησις τὸν νοῦν) τὰς φύσεις τῶν σωματικῶν ἰ. ... παρεσκεύασεν. I 217,3 ἀνευ φωτὸς ἀμύχανον ἰ. II 277,10 ἰ. ὁ ἰ. οὐκ ἀδύνατον, ἀλλ' οὐχ ἅπαν. II 312,1 εἰ ποῦ τι καλὸν ἔστιν ἰ. ἡ ἀκοῦσαι. III 76,9 ὡς ἰ. καὶ ἀναγνῶναι, ... ὡς προσσχεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι. II 30,6 ἐκ γὰρ τοῦ πολλὰ μὲν ἰ., πολλῶν δὲ ἐπακούσαι. II 4,9 καὶ αὐτὸ τοῦτο ἰ. ὅτι ἐστὶν ἀόρατος. I 277,27 ψυχὴν οὐδεμίαν ... ἱκανὴν ἐξ ἐαυτῆς τὸν ποιητὴν ἰ. I 265,2 (ἡ ψυχὴ) οὕτω δὲ δυνατὴ τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεὸν ἰ. I 124,29 ὅπου οἱ τὸν θεὸν ἰ. ἀδυνατοῦντες. III 255,3 τοῦ μήπου

δυναμένου τὸν ἀληθῆ θεὸν ἰ. III 230,5 τὸν πρὸ τόπου καὶ λόγου θεὸν ἰ. III 179,17 εὐλαβοῦμενος τὸν θεὸν ἰ. II 247,16. 18 ἐφίσθαι μὲν τοῦ τὸ ὄν ἰ. III 256,3 τὸ πρεσβυτάτον ἰ. αἰτίον. III 155,15 τὸν αἴτιον τῆς ἐπιστήμης ἰ. III 157,15 τὸν τριπόδητον καὶ μόνον ἀγαθὸν τηλαυγῶς ἰ. III 255,21 cf. V 10,17 οἱ μὴ δυνάμενοι τὸν ἥλιον αὐτὸν ἰ. IV 282,13 εἰ πῶς ἰδεῖν οἶόν τε ἦν τὸ ἀγαλμα τοῦ πάντων ἱεροπρεπέστατον. III 249,10 μὴδὲ πολλοστὸν μέρος αὐτοῦ (sc. κόσμου) δυνηθεῖς ἰ. I 94,13 ὁ θεός ἰ. καὶ καταμαθεῖν βούλεται. III 140,11 (τοῦ θεοῦ) ἐπιδεικνυμένου ἑαυτὸν τοῖς γλιχομένοις ἰ. I 52,8 (ὁ θεός) ἰ. βουλούμενος. II 255,13 (ὁ θεός) λέγεται δ' οὐδὲν ἥττον καταλθῶν ἰ. IV 24,14 μόνῃ γὰρ ἔξεσι θεῷ ψυχὴν ἰ. I 174,10 τῷ μόνῃ γυνήν ψυχὴν ἰ. δυνάμεν. III 217,7 τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ἰ. καὶ τὸν νοῦν. II 207,10 ἀμύχανον δὲ καὶ τὰς ἀόρατους (δυνάμεις) ἰ. II 69,7 ἀδυνατοῦντες ... ἀπλῆν φύσιν ἰ. ἀμύχῃ καὶ ἀσύγκριτον. IV 24,3 γυνὰ τὰ πράγματα καθάρως ἰ. II 167,18 τὴν θεαίαν παιδιάν τῆς ψυχῆς ἰδιώτῃ μὲν οὐ θέμις ἰ. IV 19,18 κατ' ὅσον οἶόν τε ἦν ἰ. τὸν βλέποντα. II 157,20 ἐξ ἐπιλογισμοῦ ῥάδιον ἰ. II 275,28 ὁ ἀσκητὴς ἐσπούδασεν ... ἰ. ὁ πρότερον ἤκουε. III 83,26 οὐράνιον οὐδὲν ἀγαθὸν ἐσπούδακός τις ἰ. ἤλασεν. III 146,7 πρὶν ἰ. πηρὸς ἔσται. I 94,4 ὅταν οὖν λέγῃ „ἰδεῖν τί καλέσει“. I 110,4 ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔστιν ἰ. διαφορὰν τῶν ὄντων. I 126,22 τῶν ἐταιρῶν τὰς εἰδεγθεῖς ἰ. ἔστι. I 126,26 τοὺς ἐρώντας ἰ. III 303,26 τοῦτο μὲν μὴδ' ἐκ τυχῆς ἰ. ποτε γένοιτο. I 49,15 ὅπερ ἐπὶ τε πλαστικῆς καὶ ζωγραφίας γινόμενον εἶδον. I 213,5 τὴν ... μυθολόγον εἶδον ἡδονήν. I 24,1 ὧν εἶδεν ἐνταῦθα αἰσθητῶν. I 125,21 εἶδε τε γὰρ ὁ. ὀφθαλμοὺς τὸ σῶμα. I 184,19 (ὁ νοὺς) ᾗ ἦθη γὰρ αὐτοῦ πάντ' εἶναι κτήματα, ὅσα εἶδεν. II 4,22 διοιχθέντων γὰρ τῶν διανοίας ὁμμάτων ὀξύοερκεστερον εἶδεν. IV 19,13 ὅπερ ἡ διάνοια τότε πρῶτον ἀναβλέψασα εἶδε. IV 19,19 οὐχ ὅτι ὁ σοφὸς εἶδε θεόν, ἀλλ' ὅτι „ὁ θεὸς ὤφθη“ τῷ σοφῷ. V 25,6 ὁ πρότερον εἶδεν. I 263,21 ἡνίκα τὴν πλάνην εἶδεν αὐτῆς (sc. τῆς ψυχῆς). I 265,6 τὸν ἀδεακτον οὐκ εἶδε πᾶσι τοῖς μέσοις ἀόρατον ὄντα. I 287,23 ἐπὶ τὴν ὦν εἶδε καὶ ὦν δυνάτως κατέλαβε μήνυσιν. I 272,2 ἰδοὺ τὴν ἀρετὴν, φησί, ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. I 106,23 μόνον ἰδέτω καὶ κατανοήσάτω. II 37,16 ὅτι ἐγὼ εἰμι ἰδετε. II 37,14 ἴδετε ἐμέ. I 211,11 τί τοῖς

ὀφθαλμοῖς ἰδῶν ... ἡσθήεις. I 280, 20 (ὁ νοῦς) κάλλος ἰδῶν. IV 20, 15 ὁ δὲ σοφὸς ἀκριβεστέροις ὅμμασιν ἰδῶν. V 134, 11 ὀξυδερκεστάτοις ὅμμασιν ἰδῶν. IV 62, 14. 24. 80, 23 ὄναρ ἰδῶν. IV 82, 21 ταύτην ἰδῶν τὴν ὄψιν. III 277, 4 ὁ τὴν θεόπεμπτον φαντασίαν ἰδῶν. II 290, 23 ὁ τῶν ἐν ψυχῇ ταμιευομένων ἐπίσκοπος ἰδῶν, ὃ κατιδεῖν ἔξεστι μόνῳ. I 106, 20 πᾶς ὁ ἰδῶν αὐτὸν ζήσεται. I 109, 13 ὁ δηγθεὶς ὑπὸ ἡρόνης ἰδῶν σωφροσύνην. I 116, 25 ἐὰν κάλλος ἰδῶν αἰρεθῇ αὐτῷ. I 121, 15 (Μωυσῆς) μηδὲν ἰδῶν ἐστῶτα. I 182, 4 (ἐγὼ) αὐτῷ Ἰερεμίαν τὸν προφήτην ἰδῶν. I 264, 5 ὁ τὴν ἀπάτην ἰδῶν ἄνθρωπος. II 51, 25 ἰδῶν γὰρ τις τὸν ἐν εἰρήνῃ συνεγὼ πῦλεμον. I 282, 17 (ὁ γεωργός) ἀμπελον ἰδῶν. II 30, 13 ὑδρευσαμένην ... ὁ φιλομαθὴς ἰδῶν ἐπιτρέχει. I 203, 13 (Ῥεβέκκα) ἀνασχιρτῶσας αὐτάς (sc. δούξας) ἰδοῦσα. II 33, 13 (Ῥεβέκκα) ἰδοῦσα δὲ εὐπαράδεκτον ἀρετῆς <τὴν> τοῦ πατρὸς φύσιν. I 106, 28 τοῦ σωφροσύνην καὶ θεὸν ἰδόντος. II 104, 2 οὐδ' ὄναρ ἰδόντι. III 280, 27 τῷ τὴν καθ' ὕπνον φαντασίαν ἰδόντι. I 29, 5 ἐμμελὴ γάρ ἰδόντα πρῶτον τεθῆναι. I 288, 23 Ἀαρὼν ... ὑπαντᾷ τῷ ἀδελφῷ Μωυσεῖ καὶ ἰδόντα χαίρειν ἐν ἑαυτῷ. IV 80, 8 ἀνείρουσ ἰδόντες. II 88, 7 τοὺς μὲν τοῦ πλοῦτου θησαυροὺς ἅπαντας ἐξῆς πλήρεις ἰδόντες. III 139, 8 αἱ (διάνοιαι) δὲ ἰδοῦσαι καὶ γευσάμεναι. II 96, 5 ὑπὲρ τοῦ ... πρὸς μηδενὸς τῶν ἰδόντων μεμψήσονται. I 29, 21 ἐμποῦσαι τοῖς ἰδοῦσι κατάπληξιν. I 252, 12 ὅταν οὖν ἡ ὄψις ἡ ἀκούσῃ τινὰ αὐτῶν τεθνεώσῃ. I 245, 11 ὅσα μὲν οὖν ἂν ἰδῇ ἡ ἀκούσῃ. I 287, 16 ὅταν (ὁ λόγος) ὥσπερ ἐναυγασθῇ ἰδῇ καὶ καταλάβῃ τὸν νοῦν. I 167, 13 ὅταν ἰδῇ τετελειωμένον αὐτόν. II 243, 15 ἵνα μηδὲν ἀληθές καὶ γνήσιον καλὸν μήτε ἰδῇ μήτε ἀκούσῃ. II 85, 11 ὅπως αὐτὴν καθαρὰν ἰδῇ τὴν τῆς ψυχῆς οἰκίαν. II 91, 22 ὅταν ἰδῇ τινὰ τῶν αὐστηροτέρων ἢ πόνον φεύγοντα ἢ λήμματος ἡττώμενον. II 218, 1 τὸ μάχιμον ... ὅταν ἰδῇ ὁ ὄρων. III 241, 14 ἐὰν μόντοι ὁ ἀσκητὴς ... τηλαυγῶς ἰδῇ ἂν πρότερον ἀμυδρῶς ὠνευροπόλει. II 185, 10 ἵνα ταῦτ' ἐναργῶς ἰδῇ. IV 52, 18 ἰδῶμεν ἢ ἀκούσωμεν ἢ ἀσφραδῶμεν κτλ. III 210, 20 ὅσα ἂν ἰδῶσιν ἢ ἀκούσῃσι. VI 49, 6 ἐνθουσιάζουσι, μέγρις ἂν τὸ ποθεῖν ἰδῶσιν. II 111, 5 ἐπειδὴν ἰδῶσι τὸν ἀντίπαλον ἡττημένον.

ὄρασις. I 20, 15. 17. 67, 16. 232, 12. 296, 7 II 65, 15. 246, 13. III 176, 4. 217, 2.

222, 7. IV 52, 14 (inter alios sensus enumeratur). I 124, 5 οὔτε γὰρ ἡ ὁ. οὐδ' ἡ ἀκοή οὔτε τις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων διδακτὴ. II 243, 11 ἐνάργειαν τὴν ὅαν δι' ὁρασεως conī. διδασκαλίαν τὴν δι' ἀκοῆς ἐγγινομένην. II 288, 22 conī. ἀκοή (αἰσθητῶν ποιητῶν τὰ χρητήρια). II 291, 15 καθ' ὄρασιν καὶ ἀκοήν. III 277, 22 ἀκοήν ὁράσεως διακρίνει. II 257, 11 μεθ' ὄρασιν ἀκοῇ δευτερείς τετίμῃται. III 154, 19. 174, 18 sq. ἀκοή δ' ὁράσεως τὰ δευτερεία φέρεται. II 276, 1 τυγχάνει τοῦ καθ' ὄρασιν κλήρου τὸν ἐξ ἀκοῆς ὑπερβάς. III 154, 22 ἀπατηλὸν ἀκοῇ, ἀψευδὲς δ' ὁ. IV 249, 16 διὰ τῶν ἡγεμονικωτάτων αἰσθήσεων, ὁράσεως καὶ ἀκοῆς. V 82, 8 (conī. ἀκοή, αἱ φιλόσοφοι αἰσθήσεις). IV 34, 13 ἐμφοδόσοφοι καὶ ἡγεμονίδες, ἀκοή καὶ ὁ. IV 37, 21 (ἡγεμονίς) τῶν αἰσθήσεων. IV 38, 5 ἐκ πενταπόλεως τῶν πέντε αἰσθήσεων τὴν ὄρασιν ἐξαιρέτου γένους τυχεῖν. V 204, 18 (ἡ ἀρίστη καὶ ἡγεμονικωτάτη) τῶν αἰσθήσεων. II 294, 30 τί ἐστίν. III 52, 15 (ψυχῆς μοῖρα). III 138, 12 ἰδοῦ ἡ ὁ., ἰδοῦ τὸ χρῶμα, ποῦ τὸ ὄραν. III 209, 4 ὁ ἀήρ ... ὄργανον. I 17, 15. 20 ὄργανον αὐτό (sc. τὸ φῶς) τῆς ἀρίστης τῶν αἰσθήσεων ὁράσεως. IV 36, 4 μόνῃ γὰρ ὁράσει τῶν αἰσθήσεων ὁ θεὸς ἀνέτειλε φῶς. I 161, 13 τίκατε δὲ ἡ μὲν ὁ. τὸ ὄραν. I 162, 11 τὸ μὲν ὁρατὸν κινεῖ τὴν ὄρασιν. V 240, 11 ὁράσεως γὰρ ἐπαγωγὸν κίνησις. III 151, 19 ὅταν ἀστέγος μὲν ὁ. κεχυμένη πρὸς τὰ ὁρατά. II 74, 11 ἡ γὰρ τοῦτων ἐξ ἐναντίας εἰς ταῦτο σύννοδός τε καὶ δεξιῶσις τὴν δι' ὁράσεως ἀντιλήψιν ἐργάζετα. III 210, 16 (ὄργανον) ὀφθαλμοί. III 42, 18 κρατῆρες δὲ ὁράσεως μὲν ὀφθαλμοί. IV 14, 3 δι' ὀφθαλμῶν opp. ἡ δὲ διὰ τοῦ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικοῦ. II 305, 3 ὁπᾶς γὰρ καὶ φωλεὺς τρόπον τινα ὀφθαλμοὺς μὲν ὁράσεως ... εἶναι συμβέβηκε. III 138, 16 ὁ μὲν νοὺς καταλαμβάνει, ἡ δ' ὁ. ὁρᾷ. V 203, 5 (ὁ νοῦς) διὰ τῆς ὁράσεως ἰδῶν. I 125, 14. 20 ἡ ὁ. ἅμα τῷ νῷ ἐπιβάλλει τῷ ὁρατῷ. I 91, 24 βολητῷ χρησάμενος ὁράσει (ὁ νοῦς). II 243, 14 ἀμφοτέρω καταλύσων, ὄρασιν τε καὶ ἀκοήν ψυχῆς. IV 35, 13 ψυχῆς εἰκόνα δεδημιουργῆσθαι τὴν ὄρασιν. V 204, 13 πλάζεται καὶ ἡ ὁ. V 82, 14 παρέχεται ... ὠφελείας ... ἡμῖν τὰς μεγίστας. IV 34, 17 προνομία δ' ἔστω τις ἐξαίρετος ὁράσει. I 162, 14 τὸ τε γὰρ ὡφειλὲ γὰρ καὶ καλεῖ τὸ μὲν ὁρατὸν τὴν ὄρασιν ἐφ' ἑαυτῷ. V 82, 1 δύο μὲν αἵτια

- τοῦ ζῆν ἔστιν, ὁσφρησις καὶ γεῦσις, δύο δὲ τοῦ καλῶς ζῆν, ὁ. καὶ ἀκοή. I 75, 20 „εἰς ὁρασίαν ἔστιν ὠραϊόν“, ὅπερ ἔστι τοῦ χρηστικοῦ καὶ πρακτικοῦ σημεῖον. I 296, 22 (οἱ σοφοὶ) ἔχουσι γὰρ κεκαθαρμένην ὁρασιν. II 250, 7 (ὁ ἄφρων) προτρέπει μὲν ὁρασιν, προτρέπει δὲ ἀκοήν ... αὐτῷ συντετάχθαι. I 105, 9 ὅσα κατὰ τέχνας τεχνικὰ δημιουργήματα τέρπει τὴν ὁρασιν. I 105, 2. 7 δι' ὁράσεως ἡδοναὶ συνίστανται. — I 71, 22. V 342, 4. 343, 22 cf. 347, 7 ὁ. θεοῦ. II 278, 5 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ὁρασιν ἔχουσι τὴν ἐν ψυχῇ κριτήριον. — All.: III 298, 22 cf. 299, 10 (ὁ. εἰρήνης = Ἱερουσαλήμ). II 185, 15. 243, 15 cf. III 154, 19 (ὁ. θεοῦ = Ἰσραήλ). II 300, 29 Μαμβρῆ, ὁ μεταληφθὲν ἀπὸ ὁράσεως καλεῖται. III 77, 16 (Ῥαγὴλ) ἐρμηνεύεται δὲ ὁ. βεβηλώσεως. IV 38, 10 τὴν πόλιν ταύτην οἱ χρησμοὶ διασυνιστᾶσιν αἰνιττόμενοι τὴν ὁρασιν.
- ὁρατικός. II 140, 27 (ἄνδρες). III 201, 12 (ἄνθρωπος). II 87, 1. 246, 18. 272, 1. 279, 1. III 140, 5. 175, 25. 189, 1. 302, 25. 303, 9. IV 245, 23 (γένος). II 271, 13. III 83, 13. IV 28, 9 (διάνοια). II 143, 8. III 192, 20 (νοῦς). III 150, 1 (πνεῦμα). II 264, 15 (Ῥουβήν). II 145, 18 (θεοῦ τρόπος). I 226, 2. II 192, 9. III 139, 14 (ψυχῇ). III 174, 3 πᾶς ὁ εὐθιξία καὶ εὐφροία χρώμενος. — II 191, 10 ὁ τοῦ ὄντος ὁ. III 213, 13. IV 274, 12 (οἱ ὁρατικοί). I 103, 23. II 300, 15 (τὸ ὁρατικόν).
- ὁρατός. II 43, 17 αὐτὸς (ὁ ἀήρ) οὐχ ὁ. αἰσθῆσαι. II 278, 9 τὰ κατὰ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πάνθ' ὁρατά. VI 213, 20 ἀπεικόνισμα. V 66, 12 (βωμός) οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἔστιν ὁ. I 51, 12. 278, 4 (εἰκόν). III 220, 23 sq. ὁρατὸν δὲ ἥλιος οὐρανὸν ψυχὴ μὲν ἀάρατον. II 255, 6 τὸ θεῖον ... οὐδαμοῦ. VI 76, 6. 79, 7 (θεός). II 304, 6 ἀάρατος ὡς ἂν ὁ. ὦν (sc. θεός). VI 95, 15 (θεοί). III 132, 5 (ιδέα). II 277, 9 τὰ κάλλιστα τῶν ἐν τῇ φύσει. I 3, 17. 5, 3. III 26, 8. 245, 10. IV 21, 13. V 73, 11 (κόσμος). I 47, 7 (μερίς). VI 212, 9 μίμημα. IV 18, 19 οὐδὲ γὰρ ὁ ἐν σοὶ νοῦς. IV 292, 18 οὐρανὸς ὁ ἀσώματος, τὸ παράδειγμα τοῦ ὁρατοῦ. V 73, 12 (οὐρανός). I 39, 15. III 102, 10. IV 17, 3. V 5, 8 (οὐσία). II 262, 15 (σώματα). V 67, 19 φέγγη. IV 21, 15. 35, 14. V 341, 20 (φύσις). II 278, 2 sqq. cf. IV 250, 1. 279, 14 (θεοῦ φωνή). IV 83, 15. χαρακτήρες ... οὐχ ὁρατοὶ πάντες. I 44, 23 χόρτος ἦν οὐχ ὁ. II 278, 11 χυλός. I 13, 9 (ψήγματα). — I 3, 14. 9, 13. 122, 23. 125, 21. 162, 11. II 37, 12. 150, 6. III 244, 22. V 2, 13. 203, 12 (τὸ ὁρατόν). IV 301, 23 ὁρατοῦ τινος πάνυ μακρὰν ἀφεστηῶτος. I 11, 13. 18, 7. 98, 7. 165, 15. II 101, 22. 277, 22. III 77, 17. 151, 19. IV 34, 14. 36, 11. 135, 9. 140, 7. 230, 2. 235, 3. V 206, 15. 269, 13. 342, 13. VI 99, 19 (τὰ ὁρατά).
- ὁργάν. IV 31, 20. 265, 2.
- ὁργανικός. I 62, 10 (ζῶα). I 64, 2 (σώματος κινήσεις). I 36, 7 (μέλη). II 69, 12. III 71, 15. 95, 23 (μέρη). I 3, 13. 62, 10. 242, 13. II 191, 30 (σῶμα).
- ὁργανον. I 200, 4 (δημιουργὸς καὶ λίθοι καὶ ξύλα καὶ ὄργανα). I 200, 5 τί δὲ τὰ ὄργανα πλὴν τὰ δι' ὧν; II 31, 21 τὰ κατὰ τὴν χειρουργίαν. I 255, 12 χεῖρας ὁργάνων τρόπον παραλαμβάνεσθαι. V 133, 19 (πολεμικὸν σάλπιγξ). I 142, 2 (πολεμιστήρια). II 236, 21 τὸ ὑδρῆρόν ὁ. III 255, 9 cf. V 184, 15 πρὸς τιμωρίας ὄργανα ἐπιτήδεια. IV 138, 13 τὰ τῶν τεράτων ὄργανα. — I 199, 24 ὁ θεός αἴτιον, οὐχ ὁ., τὸ δὲ γινόμενον δι' ὄργανου μὲν ὑπὸ δὲ αἰτίου πάντως γίνεται. I 200, 10 εὐρήσεις ... ὁ. δὲ λόγον θεοῦ δι' οὗ κατεσκευάσθη ὁ κόσμος. I 134, 18 ὧ (sc. λόγῳ) καθάπερ ὄργανῳ προσγρησάμενος (ὁ θεός) ἐκσπομοῖται. II 269, 22 ἐκσπομπλάσται χρησάμενος ὄργανῳ τούτῳ. II 32, 6 οὐδὲν ἔχουσι παρ' ἑαυτοῖς ἀξιοχρεῶν ὁ. θεοῦ νομοθετοῦντος ἐκκλησίαν. IV 145, 15 (ὁ θεός) ἐάν δέ που βουλευθῇ καθάπερ ὄργανον τισὶ χρήσασθαι πρὸς τὰς τιμωρίας. II 191, 13 ὄργανα γὰρ ὑπηρετήσοντα ταῖς ἀθανάτοις αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χάριτι γεγνήσθαι. I 200, 13 οἱ δὲ φάσκοντες διὰ τοῦ θεοῦ τι κεκτησθαι τὸ μὲν αἴτιον ὁ. τὸν δημιουργόν, τὸ δ' ὁ. αἴτιον τὸν ἀνθρώπινον νοῦν ὑπολαμβάνουσιν. — I 200, 17 ὄργανα γὰρ ἡμεῖς, δι' ὧν αἱ κατὰ μέρος ἐνέργειαι. II 276, 8 σοφία ... φωτὸς τρόπον ὁ. τοῦ ὁρᾶν ἔστιν. IV 24, 16 οἱ δὲ βάσανοι διὰ τίνων ὁργάνων; ἢ πάντως διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν. II 15, 25 σφραγίστην ὄργανον τῶν κατὰ παιδείαν λόγων εὐπορήσαντες. III 5, 2 διανοίας. III 59, 15 (ὁ σοφός) μόνος ὁ. θεοῦ ἔστιν ἡγεῖον. II 165, 10 φύσεως καὶ ἀρετῆς. IV 34, 3 τῶν ἡδονῶν. — III 209, 3 ὁ ἀήρ ... ὁ. ὦν ζωῆς, ἀναπνοῆς, ὁράσεως, ἀκοῆς. IV 235, 1 πασῶν (αἰσθήσεων) ἀήρ ὁ. I 17, 14 ὁ. αὐτὸ (sc. τὸ φῶς) τῆς ἀρίστης τῶν αἰσθήσεων ὁράσεως. I 186, 12. II 150, 7. 306, 24. III 210, 16. 214, 1. 217, 1 (αἰσθήσεως). III 120, 1. 149, 29. 213, 25 τῶν αἰσθήσεων. III 183, 15 (κατὰ τὰς αἰσθήσεις). I 154, 2 αἰσθητικόν. I 122, 7.

185, 2. II 28, 6. 65, 15. V 5, 3 (αἰσθη-
τικά). II 91, 1. III 104, 18 (σωματιτικά).
V 87, 3 (γλώττα). I 286, 31 (προφορικός
λόγος). V 205, 15 cf. 206, 9. 23 ὄργανα
δὲ ζωῆς (ὀδόντες). III 303, 7. 17 (στόμα,
χείλος, λόγος). II 277, 18 στόματος καὶ
γλώττης. I 70, 10 στόματος ἢ μυκτήριον.
III 127, 18 (ὦτα, γλώττα). — VI 178, 25
ἀναποῖς. III 39, 20 γενέσεως. I 184, 10
γεύσεως. V 2, 12 γόνιμον. V 207, 4
τὰ τοῦ ζῆν ὄργανα. V 3, 4 τὰ ὑπηρετοῦν
ταῖς τοιαύταις ὁμιλίαις ὁ. I 297, 6 ὁσφρή-
σεως καὶ γεύσεως. II 102, 23 συνουσίας.
II 69, 21 cf. 140, 22 τῆς τροφῆς. I 197, 23.
II 252, 24. III 180, 15. IV 185, 5.
276, 13 φωνῆς. III 26, 12 κατὰ τὴν
φωνήν. II 222, 25 τῷ τῆς φύσεως ὁρ-
γάνῳ χρῆσθαι διὰ φωνῆς. I 41, 16. 88, 12.
139, 21. 178, 17. 195, 18. 267, 6. 274, 6.
281, 16. 287, 7. II 22, 21. 101, 6. 236, 15.
257, 24. 282, 19. III 2, 2. 61, 3. 78, 6.
79, 2. 167, 4. 169, 16. V 66, 1 (φωνητή-
ριον, φωνητήρια). I 2, 2 (τὰ νοήματα)
μεῖζω ἢ σεμνότερα ὄντα ἢ ὡς θνητοῦ
τινος ὄργανοις ἐναρμολοῦσθαι. III 157, 9
ὅς δυνήσόμεθα ἐκεῖνο (sc. τὸ ὄν) φαντα-
σιάζηται. V 16, 19 θεοῦ καταχρωμένου
τοῖς ἐκεῖνων (sc. προφητῶν) ὄργανοις.
I 184, 18 (ὁ νοῦς) ἀπρὸς τὸ ἐκτός. — II
23, 6. III 172, 10. IV 127, 1. 225, 7.
V 123, 18. 232, 3 (μουσικόν). I 208, 14.
233, 1. II 193, 1 sqq. 240, 7. V 146, 19
μουσικῆς. II 22, 20. 291, 21 κατὰ μου-
σικήν. IV 125, 7 μουσικὴν τὴν σύμπα-
σαν διὰ τε χρήσεως ὀργάνων καὶ λόγων.
III 115, 6 ἄλλων καὶ ἀναρμολοῦντων οὐκ
ὀργάνων μᾶλλον ἢ τῶν κατὰ τὸν βίον πρά-
ξεων. II 23, 17 ὁ ἀμύσφ μεν παραδοθέν
ἀναρμολοῖ. II 23, 22 ὄργανα κατὰ τὰς
τοῦ μέλους ἀπεύρους ὅσας κράσεις μεθαρ-
μόττειται. I 64, 14 ὅσα πάντων σχεδὸν
ὀργάνων ἀρίστη. I 105, 11 κιθάρα, πᾶσα
ὀργάνων ἰδέα. IV 276, 5 ἦχον ὀράτον
..., πάντων ὀργάνων θαυμασιώτερον. —
I 217, 18 cf. III 4, 15. V 239, 18 τὸ
... ψυχῆς ὁ. II 61, 14 ὁ γὰρ τελειώ-
τατον ὑπὸ φύσεως ὁμοιορρηθὲν (int.
ψυχῆς). II 111, 12 τοὺς εἰς τὸ θεῖον
ἄνους ... τῶν ὀργάνων ἐμμελῶς κρούειν
ἐκάτερον, τότε νοῦ καὶ αἰσθήσεως. — V
286, 9 πρὸς τὸ θεῖον ὁ, τὸν οὐρανὸν καὶ
τὸν σύμπαντα κόσμον. II 240, 14 ἵνα
τὸ τοῦ παντὸς ὁ, ὁ κόσμος πᾶς, ταῖς
ἀρμονίαις μουσικῶς μελωδῇται. III
212, 22 ὁ τοῖνον οὐρανός, τὸ μουσικῆς
ἀρχέτυπον ὁ.

ὄργανοποιία. IV 230, 7. 246, 3. 256, 8.
V 36, 4 φωνῆς. IV 139, 9 λογικῆς φωνῆς.

ὄργη. II 72, 20 πάνθ' ὅσα δι' ὄργην ἢ φό-
βου ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἢ τι τῶν ἄλλων
παθῶν πράττομεν. VI 44, 19 ἢ φόβῳ ἐκ-
κλίνει ἢ λύπῃ στέλλεται ἢ ὑπ' ὄργης
τραχηλίζεται. III 285, 9 ὄργας τε καὶ
λύπας ἐπράνυε. VI 13, 13 conl. ἐπιθυ-
μία. II 98, 15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (δένδρα)
ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ὄργης τε καὶ θυμοῦ.
II 213, 26. 310, 7 (conl. θυμός). V
87, 13 ἐπειδὴν μὴ ὄργαι ἀτίθασοι ἢ λε-
λυττηκότες ἔρωτες ἢ ἐπιθυμιαί ἀνάθεκτοι
τὴν διάνοιαν ἐκμήνῃσι. — III 287, 15.
IV 121, 1 θεοῦ. I 241, 16 ἔχθρας ἀπο-
στροφάς ἀλλοτριώσεις ὄργας (τῇ θεῷ)
προσαναπλάττομεν. II 68, 9 cf. III 254, 23
ὑπολαμβάνουσιν θυμοῖς καὶ ὄργαις χρῆσθαι
τὸ ὄν. II 72, 4 εἰ χρώμενον ἀπειλαῖς
καὶ ἀγανακτήσεσι ... ὄργαις ... εἰσα-
γάγοι τὸ αἷτιον. II 70, 7 πρὸς δὲ ἔτι
ζῆλον, θυμόν, ὄργας ... ἀνθρωπολογῶν
διεξέρχεται. VI 222, 10 ἵνα τοῦ ψευ-
δωνόμου (θεοῦ) τὰς ὄργας ἐπίσχη. III
255, 8 (ὁ θεός) ἀπαρτιτῆται πρὸς τὰς
ὄργας ἔχει. — IV 35, 5 εἰ δ' ὁ κατὰ-
σχοι, τραχυτέρα πως καὶ ὕψαιμος ἢ ὅτις.
VI 203, 27 ἐτεκμαίρετο μέντοι ... ὑπο-
τυφόμενῃ ὄργῃ. I 145, 15 ὁ τέλειος
σοφός ... ὄργῃς κατεξαναστάς. II 238, 20
δούλος ὄργης. V 92, 10 τῶν δὲ μαλα-
κώτερον χρωμένων ὄργαις. 192, 3 ὁ. τε
ἀμυντήριον ὄπλον. V 89, 8 ὑπ' ὄργῆς
ὅσα χαλεπῆς δεσποίνης ἐκβιασθέντες. V
261, 1 μηδὲν ὄργῃ πρὸ λογισμοῦ χαρι-
ζομένη. V 232, 11 ὑπ' ὄργῆς, ἀγρίου
πάθους, θηριωθέντες. IV 197, 3 πάνυ
δυσχερᾶνας πρὸς ὄργην ἀποκρίνεται. V
146, 24 χρόνῳ τῆς ὄργῆς ἀμαυρουμένης.
IV 246, 1 ἀκράτῳ ὑπ' ὄργῆς αὐτὸς
αὐτοῦ γενόμενος. V 179, 19 ἀρπασθεὶς
ὑπ' ὄργῆς, ἀνηκέστος καὶ ἐπιβούλου πά-
θους. V 204, 10 κρατούσης μεν ὄργῆς.
V 226, 23 οὐκ ἐλέου ... ἀλλ' ὄργῆς ἀεία.
I 54, 20 ἡ γὰρ πρᾶξις ὄργῆς ἀεία. III
287, 16 τῶν ὄργῆς ἀείων. VI 211, 7
καίτοι οὐκ εὐληπτος ὢν ὄργῃ. V 353, 11
ἤθει βαρυτέρῳ χρώμενος χωρὶς ὄργῆς.
V 212, 20 τραχύς ἐστὶ τὴν ὄργῃν. VI
199, 19 ὄργαι δεσπότης θάνατον ἀπερ-
γάζονται. IV 140, 11 cf. VI 201, 2 ἀπαρ-
αίτητος τὴν ὄργῃν. VI 202, 27 μεστός
ἦν ὄργῆς. IV 64, 1 ἐπὶ τοσοῦτον προ-
ήγον ὄργῆς. IV 94, 9 ἄγρι θανάτῳ λαμ-
βάνοντα τὴν ὄργῃν. IV 97, 14 βαρείας
ὄργῆς δαίγματα παρασχών. IV 250, 9
τὸ παρακεκινημένον τῆς ὄργῆς ἐπισχόντες.
VI 200, 11 αἱ δὲ σὺν ὄργῃ (γνώμαι). IV
65, 18 τραχύτατοι γὰρ <εἰς> εἰς ὄργῃν.
V 313, 11 ἀποπον ὑπολαβὼν εἶναι τὴν
πρὸς ἀνθρώπους ὄργην ἀποσκήπτειν εἰς

τὰ μηδενὸς αἷτια κακοῦ. VI 152, 27 ἀμειλίκοις καὶ ἀφείτοις ἐχρήτο ταῖς ὄργαις. IV 64, 16 ὑπὸ τῶν ὀργῶν ἀμειλικτον-ἐπ' αὐτῷ ζωपुरούντων. IV 131, 14 ἕτερος ... ὀργῶν ἀμειλικτον βασιλέως ἀποδιδράσκων. IV 192, 3 πληρωθεὶς ὀργῆς δικαίας. IV 266, 5 πρὸς δικαίαν ὀργὴν ὑπὸ μισοπονῆν πᾶθους ἡκονήθη. III 129, 3 ὀργῇ δικαίᾳ σὺν ἐνθουσιασμῷ ... χρησάμενοι. III 224, 11 (ἐλεγγος) ὀργῇ δικαίᾳ (χρῶμενος). III 260, 15 (διάκρισις) τοῦ δὲ ὑστέρου (δνειράτος) ὁ. πάλιν δικαία. V 250, 22 ὅτι μελίζονος ὀργῆς ἀξίως τυγχάνειν ἐστίν. VI 177, 24 ἐκμανέσι καὶ θηριωδεσταῖς ὄργαις κατεργάζονται. V 266, 8 τὴν ἀρειμάνιον λύτταν ὀργῇ συμβούλῃ χρωμένην. V 185, 17 ὑπόπλεω πάντες ὀργῆς. μεμνηνότες, ἐνθουσιώντες. VI 196, 20 καὶ ἐπ' αὐτοὺς πρῶτους αἱ ἀπὸ Γαίου χωρήσουσιν ὄργαι καὶ τιμωρίαι. IV 94, 3 ὀργῆς καὶ κολάσεως ἀξιοῦνται. IV 240, 10 τὸ ... μεστόν ὀργῆς παράστημα.

ὄργια. II 52, 20 (Μωυσῆς) ἱεροφάντης ὀργίων καὶ διδάσκαλος θείων. II 139, 4 Μωυσῆς ὁ ταμίης καὶ φύλαξ τῶν τοῦ ὄντος ὀργίων. I 227, 1 θείων παρακαταθήκην ὀργίων οὐ παντός ἐστι φυλάξει. I 291, 5 ὅταν εὐσέβεια τῶν ἰδίων ὀργίων ἀποσχονίσῃ. III 127, 16 ὅ μύσταί καὶ ἱεροφάνται θείων ὀργίων. VI 4, 11 ὅταν ὀργίων γνέμωσι. VI 170, 15 χρηστηρίοις αὐτοῖς καὶ ὀργίοις χλεῦν τιθέμενος.

ὀργιάζειν. V 161, 15 τοὺς γοῦν ἀνδρογύνους ἐστὶν ἰδεῖν ... <τὰ> Δήμητρος ὀργιάζοντας. IV 236, 6 ἱεροφαντῶν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἀδελφίδους ὀργιάζεν. — V 77, 5 οὐκ ἀξίων τοὺς ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τραφέντας ὀργιάζεσθαι. IV 28, 14 ὅταν ... ἔτι ἐν ταῖς βραχυτέραις (τελεταῖς) ὀργιάζηται.

ὀργιάζειν. IV 245, 9 ὅς οὐκ ὅτι Μωυσῆν ... ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπὶ βραχὺ γευσάμενον εὐσεβείας ὀργισεν. — III 280, 28 ἐπεὶ τίνα ἔξει λόγον τὸ ὀργιάζεσθαι καὶ ἐπιτιμᾶν τῷ τῇν καθ' ὅπνον φαντασίαν ἰδόντι; I 138, 26 οἱ γὰρ φιλήδονοι ... ὀργίζονται καὶ παρατιπραίνονται. I 142, 5 οἱ φιλονεικότεροι ... ῥᾶστα ὀργίζονται. I 140, 17 τῶν γοῦν ὀργιζομένων οὐ μόνον ἢ διάνοια ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα ταραχῆς ... γέμει. VI 211, 6 ὡς δὲ ὀργισθῇ, καίτοι οὐκ εὐλήκτος ὡς ὀργῇ. VI 41, 6 ἐπειδὴ τις τῶν ἀντιτέχνων ὀργισθεὶς εἴπεν.

ὀρέγειν. I 206, 9 μὴ προλαβόντι δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀφθόνους εἰωθεν (ὁ θεός) ὁ. V 11, 11 ὅθεν ὀρέγω τῷ χάριτος ἀξίῳ

πάσας ... ὠρεάς. I 55, 8 οὐράνιον τροφήν, ἣν ὀρέγει ... σοφία. II 30, 16 (Ῥεβέκκα) εὐθὺς ὀρέγει τὸ σοφίας νῆμα. II 32, 23 ὀρέγει τῷ μαθητῇ ... διδασκαλίας. I 284, 14 ὅς (sc. θεός) καὶ τὰ γεννήματα τῶν ἀγγέλων ... αὐτοῖς ὀρέγει. IV 9, 17 ὧν ὀρέγει καὶ ὠρεῖται θεός. IV 57, 13 τὴν δὲ τοῦ σοφοῦ βασιλείαν ὀρέγει θεός. II 73, 3 (ὁ θεός) τὴν δεξιάν καὶ σωτήριον χεῖρα ὀρέγων. III 166, 9 ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) τε ὠερόντος καὶ ἀνθρώπου λαμβάνοντος. III 17, 17 θεῷ τῷ καὶ τὸ σῶμα σωματοῦνται καὶ ... τῷ λόγῳ τὸ λέγειν ὀρέγοντι. V 29, 16 ἵνα ... θεὸς δὲ τὰς χάριτας ἀνθρώποις ... ὀρέγῃ καὶ χορηγῇ.

ὀρέγεσθαι. IV 158, 17 ὧν ἀν' ἐκεῖνοι μάλιστ' ὁ. δοκῶσι. I 55, 15 (ὁ φιλήδονος) μεταλαμβάνειν [τῆς εἰδεχθείας] ὀρέγεται. II 3, 12 αὐτὸς δ' οὕτως ἀπαύστως ὀρέγεται τοῦ ὄρναι καὶ πρὸς αὐτοῦ ὀρᾶσθαι. I 217, 9 οὐ διάνοια ὀρέγεται καλοῦ. V 219, 1 ὧν ὀρέγεται καὶ ποθεῖ. VI 17, 9 ὁ μὴ τυγχάνων ὧν ὀρέγεται, ὀρέγεται δ' ὁ σοφὸς τῶν ἀπ' ἀρετῆς. VI 66, 8 οὐ γὰρ τῆς ἐπὶ δεινότητι λόγων εὐκλείας ὀρέγεται. II 299, 1 ὁπότε μὴ δύναται τυχεῖν ὧν ὀρέγεται. II 279, 20 ἐπειδὴ μεγάλων ὀρέγεται. V 210, 12 ὅτι τοῖς οὖσιν οὐκ ἀρκούμενος περιττοτέρων ὀρέγεται. II 26, 23 ὅταν τινὸς ὧν ὀρέγονται λάχῃσι. II 25, 20 πρὸς τῶν ὧν ὀρέγονται θήραν. II 103, 1 ἀθρόων ὧν ὀρέγονται πάντων ἐμφορεῖσθαι. IV 42, 7 τις ὁδῆς ὀρεγόμενος. IV 48, 19 ὁ μὲν τὸν ἐκτός ὀρεγόμενος. II 28, 24 τὴν ἄρτι διδασκαλίαν ὀρεγομένην ψυχῇ. I 160, 14 περὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας καὶ ὀρεγομένους τῶν ἀδικιών. VI 4, 8 ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐκτροπῆς υγείας ὀρεγόμενοι. IV 301, 18 ἐπειδὴν δὲ λαβῶν τις ἐννοίαν ἀγαθοῦ μὴ παρόντος ὀρέγεται τυχεῖν αὐτοῦ. V 214, 24 ὅταν ὀρέγεται τροφῆς. V 238, 3 τυχεῖν μὲν ὧν ὀρέγοντο. III 96, 23 οὐ γὰρ εὐθὺς λογικοὶ γενόμενοι ... ὀρεγέτηναι παιδείας τῆς ἐγκυκλίου δυνάμεθα. V 161, 18 ὅσοι ... ὀρεγέτησαν μεταβολῆς. IV 302, 11 ὧν ὀρεγέτη πάντων. I 184, 7 (ὁ νοῦς) [συνουσίας ἴσης ὀρεγθεῖς]. V 105, 10 ὀρεγθεὶς πλειόνων. V 333, 8 τὸν ... τῆς πρὸς θεὸν συγγενείας ὀρεχθέντα. III 79, 18 νόθων δογματῶν οἷα παίδων ὀρεχθέντα. VI 64, 8 ἐνταῖς τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἱερειῶν ... οὐ θνητῶν ἐχγόνων ἀλλ' ἀθανάτων ὀρεχθεῖσαι. III 235, 9 (ψυχαὶ) μηδενὸς μὲν τῶν περιγίων ποτὲ ὀρεχθεῖσαι. II 218, 9 πρεσβυτέρως γνώμης ὀρέχθητι.

ὀρεινός. All.: II 195, 4 (Ἀαρών) τοῦνομα
× ὁ. ἐρμηνεύεται.

ὀρεῖς. I 27, 19 ὀρέξεις conl. πάθη. I
139, 5 ἐπιθυμία, ὁ. ἄλογος. II 7, 4 ἐπι-
θυμία δὲ ἀλόγους ἐμποιοῦσα ὀρέξεις ἐκ
τοῦ σώματος. II 213, 13 ἡ ἀπληστος ἐν
αὐτοῖς ὁ. ὥσπερ ἐτι λιμώττουσα μαίμαζει.
IV 302, 13 περὶ κενὴν ἱλυσπώμενος τὴν
ὀρεῖν. I 143, 15 τῆς γαστροῦ ὀρέξεις
καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν γίνονται σύν-
τονοι. V 307, 10 τῆς ὑπερφυοῦς γαστρι-
μαργίας. IV 22, 21 ὡς τὰς μὲν ἐφ'
ἡδονῇ ἀγοῦσας ὀρέξεις ἀπάσας ἐκκεκώ-
φθαι. II 15, 23 ὅτι τὸ γῆρας ... τοὺς
τῶν ὀρέξεων ἐχάλασε ... τόνους. II
25, 23 ὥσπερ δικτύοις ταῖς ἀρίσταις αὐτῶν
ὀρέξεσιν ἐπισπώμενους τὰ πανταγόθεν.
II 49, 3 μὴ πρὸς πάντα οὖν τὰ τῇ σαρκὶ
φιλα αἱ ὀρέξεις ἀνηρεῖσθαι. IV
297, 8 ἀμύχανον λαβεῖν τέλος δι' ἐνὸς
μόνου τὰς ὀρέξεις. II 212, 7 ἂ τὰς ὀρέξεις
ἀναρρηγνύντα. I 284, 3 (ἀνθρωπος) πρὸς
συνουσίαν ὀρέξεσιν ἀμαρῶν.

ὀρθογνώμωνεῖν. III 112, 12.

ὀρθογνώμων. III 115, 19.

ὀρθογώνιος. I 33, 9. 16. IV 219, 3. V
129, 18. VI 63, 13 (τρίγωνον)

ὀρθός. III 280, 14 (ἀτραπός) τοῦ βίου. V
247, 8 (βάσεις). I 246, 15. II 217, 14
(βίος). I 281, 25. III 274, 20 (βίος καὶ
λόγος). II 239, 14 (γνώμη). I 33, 11. 14. 17
(γωνία). II 157, 12 (γωνία). II 22, 15
(διάνοια). V 229, 25 (δόγματα). VI
168, 13 sq. (ἡγεμονία). III 151, 7
(ἡγεμῶν). III 132, 12 τοῦ παντός
(ἡνιόχησις). II 7, 16 (κανὼν). I 50, 12.
72, 17. 85, 22. 113, 9. 120, 7. 130, 16.
136, 26. 145, 22. 146, 4. 150, 1. 162, 22.
168, 30. 169, 7. 172, 12. 200, 14. 221, 5.
222, 11. 292, 5. II 6, 11. 8, 9. 15, 9.
19, 27. 31, 26. 43, 3. 45, 10. 51, 17. 68, 3.
76, 12. 83, 7. 21. 88, 19. 106, 1. 121, 8.
145, 19. 157, 14. 176, 22 sq. 181, 26.
182, 16. 184, 15. 28. 185, 3 sq. 188, 13.
197, 19. 220, 12. 222, 9. 237, 20. 280, 4.
293, 6. III 150, 4. 180, 23. 192, 7. 230, 19.
275, 11. 280, 19. 281, 6. 286, 3. 290, 22.
IV 68, 8. 131, 13. 243, 6. V 46, 16.
92, 15. 93, 5. 304, 3. VI 13, 16. 14, 3.
18, 13. 28, 8. 65, 23. 99, 2 (λόγος). III
248, 6 λόγος. I 263, 12. II 52, 22. 116, 1.
III 138, 1 (ὁδός). IV 71, 22 (ὅμματα).
II 93, 9 (ὅρος καὶ λόγος). II 166, 8.
214, 6. 282, 14. III 94, 24. 142, 17. 28.
IV 287, 3. V 90, 19. 235, 13. 277, 2
(παιδεία). I 262, 7 (παίδευσις). VI 107, 11
sq. (παράλληλος). II 120, 19 ὀρθὸν μὲν
οὖν ἡ τοῦ θεοῦ τιμή, τὸ δὲ ἀδιαίρετον
οὐκ ὀρθόν. III 151, 24 βίον ὑποθέσεις.

III 16, 9 (ὑφήγησις). II 302, 27 (ψυχῇ). —
I 33, 8 τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἀκλινές καὶ ὀρθόν
φύσει. — I 65, 10. 96, 27. 125, 33. 139, 27.
155, 11. 179, 22. 227, 7. 264, 5. 275, 9.
288, 13. II 40, 27. 59, 21. 94, 5. 112, 9.
294, 16. III 163, 3. 192, 17. IV 256, 11.
VI 17, 1. 135, 2. 165, 12 ὀρθῶς. I 130, 2.
134, 1. 198, 15. 233, 8. 286, 15. II 7, 24.
30, 19. 67, 10. III 20, 11 ὀρθότατα.

ὀρθότης. II 72, 22. 88, 22. 157, 13. III
146, 14 λόγου. III 284, 19 ὀρθότητι
(ὀρθότητι conl. Mang.) καὶ ἐγγρηγόρει
δυσχεραίνων.

ὀρθοῦν. I 111, 18 ἄγειν τὸ σκάφος καὶ
εὐθύνειν καὶ ὁ. II 233, 8 δορυφόροι ...
σώματος πλοῦτος, εὐδοξία, τιμὰ ὀρθοῦντες
αὐτό. III 271, 26 τὰ δὲ οἰκεία διανοι-
στάνας καὶ παγίως ὀρθοῦντες. — IV
90, 14 τὴν ὅλην ψυχὴν οὐκ ἔωσα ὀρθοῦσθαι
(ἐκαστὴ τῶν αἰσθησέων). V 145, 19
μηδὲν μέρος ἑῶντες ὀρθοῦσθαι ταῖς οἰκεί-
αις δυνάμεσιν. V 337, 15 ἀθλητῶν σώ-
ματα κλίνειται βραδίως ὀρθοῦσθαι δυνάμενα.
VI 111, 8 διὸ σκληροπρόθεμον ὀρθοῦνται
(τὸ πῦρ). IV 86, 13 (οἱ εὐσεβεῖς) διτνα-
στάνας ὀρθοῦνται παγίως.

ὀρίζειν. II 260, 13 δίκην δ' ὑπερβάλλουσιν
... ὀρίζει. II 224, 16 νομοθετῶν δὲ
οὐδεὶς ἐπιτίμιον ὀρίζει κατὰ ἀδικῶν ἡρε-
μούντων. I 251, 13 Ἀβραάμ ... μέχρι
τῆς κατὰ παιδείαν ὀρίων δεκάδος τὴν
ὑφ᾽ ἑσιν. I 150, 22 ὅσον ἀνατέλλων καὶ
δυόμενος ὁ ἥλιος ὀρίζει. I 39, 20 ὁ γὰρ
ὀρίων πάνθος ἐστὶ ἡμέτερον. I 54, 23
κολάζεις ὀρίσαι κατ' αὐτῶν τὰς προσ-
ηκούσας. I 244, 3 (ἡ φύσις) πρὸς γέ-
νεσιν πραγμάτων ἥρισεν ἐν ψυχῇ δύναμιν.
I 296, 21 τοῦδ' ὅπερ ὥρισεν ὁ νομοθέτης.
II 264, 14 ὠφελίμους ὑπαρχούσας (δυνά-
μεις) δι' ἐτέρων αὐτὰς ὥρισεν. II 286, 7
ἂ νεσπέσιοι καὶ μεΐζους ἄνδρες ἢ κατ'
ἡμᾶς ὥρισαν. II 21, 19 οὐς (sc. ἄρους)
ὑπὲρ ἀρετῆς ὥρισαν. II 208, 11 ὁ γὰρ
ἂν οὗτος ὀρίσῃ. IV 307, 6 μηδὲν ὀρίσας
ἐπιτίμιον. II 118, 21 δίκας κατ' αὐτῶν
ἀπαραίτητους ὠρικένας.

ὀρίζεισθαι. VI 89, 6 πρὸς τῶν
εἰωθότων τὰ πράγματα ὁ. I 291, 29 ὁ.
τι καὶ παγίως ἀποφαίνεσθαι. I 292, 2
καθ' ἣν (sc. ἀρετὴν) ... ἀκλινῶς ἔκαστα
ὀρίζεται. II 15, 17 τὸ ... κατὰ θεὸν
ζῆν ἐν τῇ αγαπᾷ αὐτὸν ὀρίζειται Μωυ-
σῆς. I 242, 1 λέγει Μωυσῆς ὀριζόμενος.
III 51, 24 τὸ ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ (sc.
τοῦ ὄντος). III 102, 21 πόθεν γὰρ αὐτῇ
(sc. γεωμετρίᾳ) λέγειν ὀριζομένην. II
66, 3 ἣν (sc. ὁρμήν) ὀριζόμενοι πρῶτην
ἔφασαν εἶναι ψυχῆς κίνησιν. I 291, 28
ὅσα ἂν ὀρίσθαι (ἡ ψυχῇ), καθ' ἑαυτῆς

ὀριεῖται. IV 306, 11 τὰ ἐπὶ χρεωκοπίας ὀρισθέντα. V 336, 10 τὰ ὀρισθέντα ἐκατέρους ἐπιτίμια. V 352, 22 sq. ταῦτα μὲν ἔστι τὰ ὀρισθέντα κατὰ τοῦ ... ἀδελφοκτονίου ὠρίσθη δὲ ... II 118, 24 δυεῖν γὰρ ἐναντίων καθ' ἑνὸς εἴτε σώματος εἴτε πράγματος ὀρισθέντων. V 3, 16 τοὺς περὶ μοναρχίας ὀρισθέντας (νόμους). III 235, 2 κατὰ τοὺς ὑπὸ φύσεως ὀρισθέντας ἀριθμούς καὶ χρόνους. II 21, 18 τοὺς ὀρισθέντας ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ὅρους. IV 52, 18 δασμοὺς ἀναγκαίους φέρουσιν ὑπὸ φύσεως ὀρισθέντας. V 145, 28 τὰς ὀρισθείσας ἐπὶ τῇ τούτων παραβάσει τιμωρίας δηλώσας. III 100, 17 ὅπου δὲ ὠρισμένον ἐπὶ τελείῳ νομοθεῖται. II 64, 1 τὰ δὲ μεθιστάμενα τῇ κατὰ λιποτακτῶν ὠρισμένη μετέρχεται δίκῃ. I 187, 2 διὰ τὴν ὠρισμένην τοῖς πρεσβύταις ἀδεράπευτον νόσον γήρας. I 66, 3 cf. V 4, 15 καθ' ὠρισμένας χρόνους περιόδους. III 64, 14 καθ' ὠρισμένας περιόδους καιρῶν.

ὀρκικός. II 93, 11 (ὁδοί). II 123, 2 πύσματα. — II 46, 18. 91, 10 ὀρκίως.

ὀρκισμός. I 102, 25 οἱ ὀρκισμοὶ τῆς ψυχῆς.

ὀρκιον. II 237, 23 (σύγχυσις) ὀρκίων.

ὀρκος. I 158, 20 ὁ ὁ. γὰρ πίστews ἕνεκα παραλαμβάνεται. V 218, 8 ἐπὶ τὴν αἰτεχον λεγόμενὴν πίστιν καταφεύγει, τὴν δὲ ὀρκων. I 240, 14 τοῦ γε μὴν πιστευθῆναι χάριν ἀπιστοῦμενοι καταφεύγουσιν ἐφ' ὅρκον ἀνθρώποι. II 149, 28 τὸ πίστews βεβαιωτάτης σύμβολον. IV 60, 3 (ἡ) δι' ὀρκου (βεβαίωσις). IV 60, 5 παρ' ὧ ὁ λόγος ὁ. ἔστιν. IV 288, 3 ὡς τὸν λόγους ὀρκος εἶναι. V 85, 11 ὁ γὰρ τοῦ στουδαίου ... λόγος ὁ. ἔστω. V 87, 16 λογισμὸν δὲ καὶ διανοίαν νηφούση ποιῆται τὸν ὀρκον. IV 290, 18 ὅλας ῥήσεις ὀρκων συνείροντας. I 158, 27 cf. 240, 4. IV 288, 8. V 87, 17 ὀρκον εἶναι μαρτυρίαν θεοῦ περὶ πράγματος ἀμφισβητούμενου. I 158, 23. 26 cf. 241, 1—17 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὀρκοὶ καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ. V 88, 19 φύσεως ἱεροὶ λόγοι ... ὡς ὀρκων ἀδιάφορεῖν. V 91, 15 εἰς τε βεβαίωσιν τῶν ὀρκων καὶ λύσιν. V 88, 16 μάλλον τῆς βεβαιώσεως τῶν ὀρκων τὸ μηδὲν ἀδίκειν. V 87, 12 τὸν ὀρκον βεβαιούτω. V 88, 7 πάντας ... ὀρκους ... βεβαιωτέον. I 158, 17 εὐ καὶ τὸ ὀρκῳ βεβαιώσαι τὴν ὑπόσχεσιν καὶ ὀρκῳ θεοπρεπεῖ. II 272, 6 ὀρκῳ τὴν σπονδὴν ἐμπεύσασθαι. V 89, 24 ὀρκοὶς ἐπισφραγίζονται. V 89, 9 ὀρκῳ τὴν ἀγριότητα πιστοῦνται τῶν ἡθῶν. V 91, 16 (δύναμις) ὀρκων. V 216, 14 (ἀτελεῖς). V 91, 9 ἐν οὐ δέοντι καιρῷ. V 89, 2 ἐν οὐ δέοντι γινομένοις

ὀρκοῖς. IV 300, 16 μετὰ φρικωδεστάτων ὀρκων. V 58, 10 ἐπειδὴ προσέγονεν ὁ. V 57, 19 ὀρκου προταθέντος. IV 290, 7 προσαναπληροῦντες ὀρκοῖς. IV 288, 5 ταῖς ὑπερθέσεσιν ἀπώσασθαι τὸν ὀρκον. IV 289, 18 καταστρατηγεῖς τὸν ὀρκον. V 87, 8 τῷ συνεχεῖ τῶν ἐπαλλήλων ὀρκων. V 86, 10 τοῖς προκαλουμένοις εἰς τὸν ὀρκον. V 86, 1 τετελευτηκότων δὲ τὴν μνήμην ὀρκον ποιητέον. V 86, 12 τρανοῦν ὀρκον οὐ γενόμενον. V 95, 4 ὀρκων μὲν δὴ πέρι καὶ εὐχῶν ἄλλης. V 89, 1 τὸν δὲ πολλῆς φυλακῆς καὶ ἐπιμελείας ἄξιον ὀρκον. II 235, 1 (τὸ) οὐδ' ὀρκων οὔτε σπονδῶν ἐπάξιον. I 158, 25 ὅπερ ἦν οἰκείατορον ὀρκῳ. V 91, 22 (χηρῶν). II 300, 9 sqq. οὐς πεποιῆται (Φαραώ). — II 148, 19. 149, 6 sqq. III 205, 15. 207, 12 sqq. 210, 2. 213, 19. 214, 2. 218, 9. 219, 21. 288, 4 τὸ φέρας τοῦ ὀρκου.

ὀρμᾶν. VI 33, 16 ὡς ... πρὸς θάνατον ὡς ἐπ' ἀθανάσιον ὁ. IV 125, 5 „ἵππος εἰς πεδίον“ ὀρμᾶ. IV 34, 12 πρὸς τὰς ὀχείας ὀρμᾶ. I 117, 16 (ὁ νοῦς) ὀρμᾶ διαβάς εἰς τὸν ὑψηλὸν (τόπον). V 350, 3 (ὁ νοῦς) πρὸς αὐτὸ (sc. τὸ ἀγαθόν) καὶ πτηνὸς ὀρμᾶ. I 142, 22 οἱ δὲ .. ὀρμῶσιν ἐπὶ τὸν τῶν παθῶν πόλεμον. IV 138, 1 πρὸς φυγὴν ὀρμῶν. I 197, 13 εἰς παλιγγενεσίαν ὀρμήσονται. V 369, 2 πρὸς μὲν ἄμυναν ὀρμήσουσιν. IV 47, 12 ἕως ἀπηνάγκασαν τοὺς ἀδικουμένους εἰς ἄμυναν ὀρμήσαι. IV 42, 19 ἐπὶ τὴν πράξιν ὤρμησε. I 134, 5 ἐπέμειναν τῇ διαβάσει καὶ οὐχ ὤρμησαν ἐτι ἐπ' αὐτά. I 134, 8 πάλιν ἐπὶ τὸ πράττειν ὤρμησαν. I 145, 28 πάλιν ἐπὶ τὸν ἄκρατον καὶ τὰλλα ὤρμησαν. II 44, 9 ὅθεν ὤρμησαν, ἐκεῖσε πάλιν ἀπέτρησαν. IV 237, 20 πρὸς ἀσέβειαν ὤρμησαν. VI 38, 10 πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησαν. II 143, 2 πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν ὀρμήσας. I 110, 26 ἐὰν γὰρ ὀρμήσας ὁ νοῦς ἀδικῇσαι ὑστερήσῃ. I 117, 6 ἀλλ' ἄφετος ὀρμήσασα (ἡ διάνοια) ἀπόρραθι. II 102, 11 ἡ (γεῦσις) δὲ πρὸς πᾶσαν αἰτίαν τε καὶ ποτῶν (ἀπόλαυσιν) ἄφετος εὐθὺς ὀρμήσασα. V 162, 17 τὸν δὲ ταῦρον ὀρμήσαντα ὡς ἐπὶ ζῳῶν συγγενὲς ἐπιβαίνειν. I 254, 15 οἱ ἱεροὶ λόγοι ... μεθ' ὅπλων ὀρμήσαντες ἀμυντηρίων. I 167, 13 ἵνα διὰ τούτων πρὸς τελείαν ἀρετὴν ἀφέτως ὀρμήσῃ.

ὀρμᾶσθαι. III 243, 16 ἐξ ὧν ἔστιν ὀρμώμενος φρονήσεως ἐφικνεῖσθαι. II 64, 7 ἀφ' οὗ (sc. τόπου) τὸ πρῶτον ὤρμηθη. II 163, 20 ὁ ἀπὸ κυνικῆς αἰρέσεως ὀρμηθεὶς φιλόσοφος. III 92, 4 ὁ μὲν ἀσκητικὸς ὀρμηθεὶς εὐχόμενος εἶπε.

III 105, 23 ἐνθένδε ὁρμηθεῖς. V 308, 12 ὁρμηθέντες ἔνιοι τῶν νομοθετῶν. V 170, 9 οὐχ οἶόν τε γάρ μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁρμηθέντας βουλευμάτων νομίζεσθαι συναδικεῖν. III 241, 1 ἀπὸ μὲν τῆς αὐτῆς οὐχ ὁρμηθέντας ἰδέας. III 257, 20 ὁ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων ὁρμημένος θῆραν.

ὁρμεῖν. II 5, 22 τότε οὕτε πλεῖν οὕτε ὁ. ἔστιν ἱκανή (ἡ ναῦς). II 125, 14 ἀποπον ἐπὶ ταῖς ἐτέρων σπουδαῖς ἢ τύχαις ὁ. III 22, 9 ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄντι βεβαίως καὶ ἀκλινῶς ὁ. I 219, 10 ἐν γάρ τῷ τοῦ θεοῦ ἐλέφ τὰ πάντα ὁρμεῖ. III 305, 1 ἐφ' ἧμῖν ὁρμεῖ τὰ πάντα. V 104, 11 οὐκ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁ βίος ὁρμεῖ.

ὁρμηῆ. II 66, 3 τοῦτο δὲ αὐτῆς (sc. τῆς ψυχῆς) τὸ πάθος ὁ. καλεῖται, ἣν ὀριζόμενον πρώτην ἔφασαν εἶναι ψυχῆς κίνησιν. IV 126, 9. 131, 22. V 125, 19 τῆς ψυχῆς. IV 239, 21 (ψυχικῇ). V 359, 21 τῆς διανοίας. II 233, 14 (ὁ νοῦς) πρὸς μηδενὸς ταῖς ἰδίαις ὁρμαῖς χρησθαι κωλυόμενος. II 192, 8 cf. 189, 6 τὸν ἐποχοῦμενον νοῦν ταῖς τοῦ τετράποδος καὶ ἀφηνιαστοῦ πάθους ἀλόγοις ὁρμαῖς ἀφανίσας. I 68, 21 ὁ (νοῦς) δὲ κινῶν τὴν αἰσθησιν πρὸς τὸ ἐκτός ὡς ἂν τεχνίτης, ἵνα γένηται ὁ. III 295, 28 ὁ νοῦς ... ὁρμηῇ καὶ σπουδῇ πάσῃ χρώμενος. V 120, 2 ἐὰν λογισμῷ τὰς πρώτας ἡνοσχόμεν ὁρμάς. II 305, 24 τῶν ἄλλων (αἰσθησέων). I 281, 3 μηδενὸς τὴν βίαιον ὁρμὴν (τῶν αἰσθητῶν) ἀνασθούντος. — I 154, 15 cf. 164, 13 168, 12. 16 ἀρχὴ δὲ ἡδονῆς μὲν τὸ πάθος, ἄλογος ὁ. II 16, 20 πάθους τοῦ περὶ ψυχὴν θανάτου ταπεινὸν καὶ ὑπεικόν, ἀλόγου ὁρμῆς ἐκγονον ἀρρώστημα. I 235, 10 (πέφυκε ὁ λόγος) τὴν τοῦ ἀλόγου πάθους ὁρμὴν εὐτόνως ἐκλύειν. III 83, 7 (ἄλογος καὶ ἄμετρος ὁ) τοῦ πάθους. II 246, 10 (αἱ ἄλογοι καὶ πλεονάζουσαι ὁρμαὶ) τῶν παθῶν. I 139, 18 ἡ ἐκατέρου ... ὁ. πάθους, θυμοῦ τε καὶ ἐπιθυμίας. I 28, 8. III 186, 19. V 74, 1 cf. I 92, 23 τῶν παθῶν. III 144, 9 τῆς φιλογίης, λέγω δὲ τῆς ὀξυκίνητοτάτης ὁρμῆς ἀλόγου, καταδρομώσης καὶ ὀλην ψυχῇ ἐπιμεμηθείσης. — II 65, 10 ψυχῇ δὲ φύσεως τριπλῇ διαλλάττουσα ὁ ποιῶν ἐπείκει, αἰσθῆσει, φαντασίᾳ, ὁρμηῇ. III 195, 16 (coni. αἰσθησις, φαντασία, λογισμός). I 68, 24 τὸ ἀδελφόν τῆς φαντασίας. I 68, 22. 95, 16. III 234, 18 (coni. φαντασία). III 201, 4. (ὁρμαὶ coni. φαντασίαι). — III 302, 23 ἐπὶ συνηγορίαν ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας καὶ πάσης πλεονάζουσης ὁρμῆς. III 55, 14 ὅσαι ἄλλαι ἐκ πλεοναζούσης ὁρμῆς εἰσῶθαι φέσθαι ἄλογοι ἐπιθυμίαι. V 11, 14

Philonis opera vol. VII

ταῖς ὑπὲρ δύνανται ὁρμαῖς καὶ ἐπιθυμίαις. V 372, 17 ταῖς ἐπιθυμίαις ἐφιστάντες ἀγαθίνους καὶ ἀδίκους ὁρμάς εἰς τὸ ἀκόρυστον. II 189, 1 (τὰ περὶ ἡμᾶς) ὁρμαῖς καὶ ἐκβοήσασιν ἀκαίροις ὥσανει χρῆται. III 183, 28 τὸ δὲ γινόμενον ὁρμῆς ἐκάλεσαν ... ὁρμὴν τινα πρὸ ὁρμῆς ὑπάρχουσαν. — VI 191, 2 νεότης ... ὁρμαῖς ἀκαθέκτοις χρωμένη. I 141, 13 αὐτὸν (sc. τὸν θυμὸν) ἀκρίτοις ὁρμαῖς ἐκφέρεσθαι. V 227, 6 πᾶσα ἄμετρος καὶ πλεονάζουσα ὁ. ... ὑπαίτιος. VI 122, 30 ἀγαλίνου ταῖς ὁρμαῖς ... χρώμενον. IV 16, 14. V 274, 19 ἐλευθεραῖς καὶ ἀφέτοις ὁρμαῖς. IV 9, 11 ταῖς ὁρμαῖς ἐλευθεραῖς καὶ εὐγενέσιν. V 172, 1 οἱ ταῖς πρώταις ἐκτὸς ὁρμαῖς ἐνδιδόντες. IV 60, 13 ὑγιαίνουσας καὶ ἀνόσοις ὁρμαῖς ἐπακολουθῆσαι. — V 17, 8 ἔδει γάρ ὁρμάς ἀνθρώπων μὴ ἀνακόψαι. II 114, 11 ἐπιστομίζεν τῆς πλεοναζούσης τὴν φορὰν ὁρμῆς. II 88, 6 καὶ οὐδὲν ἄρα τὴν εἰς τὸ πρόσω ὕμῶν ὁρμὴν ἀντιβιάσασθαι ἐφέξει καὶ στηγῇ. IV 158, 18 πρὸς ταῦτα τὰς αὐτῶν ἀποτείνουσιν ὁρμάς. IV 190, 18 ὁ γὰρ ἀκκισμός ὑποκνίζων τὰς ὁρμάς. V 231, 9 (ὁ ἀφηνιασμός) τῶν ὁρμῶν. V 227, 8 εἴ τις οὐκ ἢ μέτρα ταῖς ὁρμαῖς ὀρίζει. II 5, 19 ὁ ἀφρων ἀσάστως καὶ ἀνιδρύτοις ὁρμαῖς κεχρημένος. I 80, 15 ὅταν ... τῇ βίᾳ τῆς ὁρμῆς κατασύρῃ. V 346, 21 τὸ κεχλασμένον καὶ ἀναιμένον τῶν ὁρμῶν. VI 129, 27 τῶν φιλαπεχθημόνων. — II 107, 14 εἰς ἀπλησίαν. IV 30, 2 πρὸς ἀρέσκειαν. IV 232, 22 ἐπ' εὐθείας. V 46, 25 ἐφ' ἡδονῇ. V 83, 14 ἐπὶ κακίαν. II 281, 16 πρὸς τὰ κατὰ πάντα. I 123, 19 ἐπὶ καλᾷ. V 232, 14 ἐπὶ τὰ λεγθέντα. I 260, 20 εἰς τὸ τὰ ἀμείνω μαθεῖν. III 191, 6 πρὸς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος. IV 71, 4 νεότητος ὁρμαῖς ἡγμένους. I 287, 4 πρὸς τὴν οἰκείων. III 261, 13 πρὸς πλοῦτον καὶ δόξαν. I 27, 15 ἐπὶ τὰ σπουδαῖα τῶν ἔργων. V 25, 18 πρὸς συνουσίαν. I 296, 24 πρὸς συνουσίαν. VI 50, 6 πρὸς φιλοσοφίαν. — III 84, 10 ἐξ ἀμετρίας ὁρμῆς. II 77, 2 μεθ' ὁρμῆς. II 109, 14 σὺν πλείονι ὁρμηῇ. V 374, 24 μᾶζ.

ὁρμητήριον. IV 54, 7 ὁ δ' ὁρμητήριον χρώμενος ταῖς ἀρεταῖς λόγος. V 46, 22 τὸ τῆς εορτῆς ἀδελφός ὁ. V 223, 19 τῶν μεγίστων παρανομημάτων. V 269, 4 ὁ γὰρ ἑπαίνος ὁ. ἔχων καλοκάγαθίαν. VI 129, 13 τοῖς ... Ἰουδαίοις ὁρμητήριας τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν οἶκον ὁσιότητος εἰσιν αἱ προσευγαὶ ἐπιδίηλως.

ὁρμητικός. I 110, 19 πάθος. I 142, 1. 3. ζῶν.

ὁρμίσκος. All: III 142, 16 (εἰσμός και
× ἀκολουθία) λόγου πρὸς βίον. III 179, 22
ἡ ἐμπαρμένη, ἀκολουθία και ἀναλογία τῶν
συμπάντων.
ὄρνεον. All: III 52, 5 ὄρνεα καλῶν τοὺς
× πτερόνους ... δύο λόγους. III 54, 9 αἶς
(sc. ἐννοίαις) τὰ κατιόντα ἐξωμοίωσεν ὄρ-
νεα. III 55, 4 αἰνιττόμενος γὰρ τοὺς
ψυχῆς πολεμίους.
ὄρνιθιον. All: I 180, 13. III 30, 10 (Σεπ-
φώρα) καλεῖται δὲ ὁ.
ὄρνις. V 16, 1 ἐξάπτων ἀβεβαιοτάτων
πεισμάτων, ὄρνιθων και πτερῶν και
φορᾶς ἐν ἀέρι τῆς ὥδε χάκασε. VI
152, 4 ὁ αἰσιος οὐδεὶς αὐτῷ προυφαίνεται.
All: III 30, 11 (ἡ θεία ἐπιστήμη).
ὄρος. IV 237, 17. 20 Μωυσέως ἀναβάντος
εἰς τὸ πηλσίον ὅ. I 144, 11 ὅτε ἐν τῷ
θείῳ ὅρει γενόμενος. IV 217, 2 ὕψη-
λότατον και ἱερώτατον. V 185, 13
(περιμυηέστατον και ἱερώτατον). II
93, 11 και παρὰ τὸ ὅ. πορευσόμεθα.
VI 114, 16 εἰ μὴ τὰ ὅρη ταῖς τῶν ὑετῶν
φοραῖς ἐξανήλωται. — All: II 143, 14
„ὁ κληρονομίας“ (i. e. ὁ κόσμος). III
40, 22 δύο ὅρη συμβολικῶς δύο γένη.
ὄρος. II 180, 2 conl. πέρας (ἐγέτω τὸ τῆς
ψυχῆς ἀγαθόν). III 187, 21 τοῦ παντός
αἰσθητοῦ τούτου. V 163, 18 ἀκρασίας.
I 165, 2 τῆς ἀληθείας. V 330, 1 sqq.
κοινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅροι. I 15, 12
ἦτις (sc. δεκάς) ὅ. τῆς ἀπειρίας τῶν
ἀριθμῶν ἐστι. II 19, 28 τῆς ἀρετῆς.
II 158, 5 n. συμπάντων (ἀριθμῶν). II
148, 24 τῶν ἀπὸ μονάδος παραυξηθέντων
(ἀριθμῶν). I 35, 20 cf. IV 274, 14 sqq.
οἱ γὰρ λεχθέντες ἀριθμοὶ τέσσαρες μὲν
ἔχουσιν ὅρους. II 158, 5 n. ὁς (sc.
ἀριθμός) και συμπάντων ... ὅρον ἔχει.
III 160, 11 ἀσεβείας. III 147, 3 sqq.
τοῦ αὐτομαθοῦς. III 122, 26 ἀθανάτου
βίου. III 99, 16 (γενέσεως). V 242, 16
γῆς. IV 171, 21 γῆς οἰκουμένης. VI
106, 4 δικαιοσύνης. I 278, 23 (ὁ νοῦς)
βραχὺν ὅρον τοῦ συνεχοῦς ... δρόμου
νομίσας τὸν κόσμον εἶναι. II 20, 2 τῶν
ἀρετῆς ἐκγόνων τοὺς ὅρους ἐστῆσεν ἰσα-
ριθμους ἀγγέλους. V 296, 16 ἐπιτελείας.
II 132, 4 ἀκρας ἐπιστήμης. I 191, 13 cf.
II 81, 19. 147, 5 τέλος και ὁ. εὐδαιμονίας
ὁ θεός. II 226, 17 ἀνθρωπίνης εὐδαι-
μονίας. I 278, 1 εὐδαιμονίας γὰρ και
μακαριότητος. IV 127, 14 τῆς ἀνθρωπίνης
εὐτυχίας. II 2, 23 κακίας. I 137, 12
<δ> πῆξας ὅρον κακίαν. III 108, 4 (ὁ
θεός) κακίαν ὅρων ἱερῶν ἀπεληλακῶς.
VI 151, 22 τῶν ἐμῶν κακοπραγίων. II
19, 10 sq. III 233, 3 τοῦ καλοῦ. I 278, 13
τῆς κινήσεως. II 279, 23 τοῦ μεγάλου λεῖου.

I 59, 3 οὐρανῶ. III 51, 23 (οὐρανοῦ) ὁ
θεός. I 11, 13 (οὐρανός) πάντων ὁ. II
134, 1 ἀφ' οὗ και οὐρανός ὠνομάσθαι
δοκεῖ. I 78, 7 περὶ τὰ ποιητέα. II
13, 15 τοὺς παγέντας ὑπὸ τῆς φύσεως
τοῖς πράγμασιν ὅρους μετατιθεῖς. II
127, 25 (σοφίας). II 160, 18 τελειότητος.
IV 229, 10 (τροπαὶ τέσσαρες), ὧν ἐκάστης
ὁ. τρία ζῷδια. II 39, 31 φιλαυτίας και
φιληδονίας ὑπερβεβηκῶς τοὺς ὅρους.
III 207, 11 τὸ ... ἐπιστήμης φρέαρ
ὅρον και τελειτὴν οὐκ ἔχον τοιοῦτον.
IV 278, 15 (τῆς φύσεως). V 320, 9.
VI 170, 1 τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. III
8, 20 αἱ σαὶ χάριτες ... ὅρον ἢ τελειτὴν
οὐκ ἔχουσιν. IV 181, 10 τῆς χάρας.
I 137, 8. II 216, 17 ψυχῆς. I 54, 4
(ὁ θεός) θέμενος δὲ τούτους τοὺς ὅρους ἐν
ψυχῇ. II 173, 7 ἡ ψυχὴ ... ἐπὶ ὕστα-
τον ὅρον ἔρχεται, μέτῃν. IV 296, 10
ἐντός ὅρων ... τῶν ψυχῶν. — I 10,
13. 16 cf. 11, 1 ὅρους ἐν μέσοις ἔθετο
διαστήμασιν. VI 91, 12 τοὺς ἐξ ἀρχῆς
παγέντας ὅρους ἀκινήτους διαφυλαττούσας
(φύσεως). III 290, 3 ἀριθμοὺς και πέρασι
και ὅροις τὴν τῶν ὄλων περιγράψαι φύ-
σιν. III 206, 16 ὅροις περιγραφῆται.
I 78, 7 ὅροις πεπεράτωται. III 297, 20
οὗ τοπικοὶς ὅροις. I 279, 26 ἐγκράτειαν
πέραν ὅρων ἐλαύνοντες. II 21, 18 τοὺς
ὀρισθέντας ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ὅρους
ἐφύλαττεν. V 72, 24 ἐπὶ ... τῶν αὐτῶν
ὄρων ἕκαστον ἴδρυται. III 131, 9 τῷ δὲ
μὴ φθάνοντι πρὸς τοὺς λεχθέντας ὅρους.
V 59, 2 ἐντός ὄρων ἱερῶν, ἐν οἷς και ἡ
κάθαρσις γέγονεν. — VI 24, 4 ὅροις και
κανόνι τριτοῖς χρώμενοι. II 205, 22
ὅροις και κανόνι (μετρεῖσθαι). II 93, 9
ὁρθῶ και πεπηγότι ὅρων και λόγῳ. I
137, 11 ὅρον γὰρ ἔθηκε και νόμον ὁ θεός
τὴν ἀρετὴν τῇ ψυχῇ. — definitio: III
102, 24 ἡ περὶ ὄρων πραγματεία πᾶσα
τῷ φιλοσόφῳ (ἀνάκειται). I 290, 3 ὁ.
οὐν τοῦ μὲν συγκρίματος ἡμῶν ζῶν λο-
γικὸν διηγετὸς ἐστι. III 101, 6 τέχνης μὲν
γὰρ ὁ. οὗτος.
ὄρουσις. III 183, 27.
ὀρυγομήτρα. IV 170, 8. 272, 5. V
238, 7.
ὄρυγμα. II 115, 2 (αἰσθησις).
ὀρυκτὴ. All: III 213, 23. 216, 21 (Χαρρὰν)
ἐρμηνεύεται.
ὄρυξ. V 232, 18.
ὀρφανία. V 250, 14 (τῶν Ἰουδαίων ἔθνος).
I 291, 15 οὗς ὀρφανίας ἔλεος ἐπιτρόπους
εὐθε χεῖροτονεῖν. I 220, 14 (αἱ ἄλογοι
διυμάνει) μὴ καθάπερ τινὰ ἀπροστασία-
στον ... ὀρφανίαν ὑποστάντες.
ὀρφανός. IV 257, 10 θεοσιᾶς δὲ περὶ ὧν

ετύγγανον αἱ ὄρφαναι παρθένοι. V 169, 18
 ἐάν δὲ πατρός ὄρφανη τυγγάνη, πρὸς
 τῶν δικαστῶν ἐρωτάσθω, εἴτε βούλεται
 συνοικεῖν. V 250, 7 τὸ σύμπαν Ἰουδαίων
 ἔθνος ὄρφανὸν λόγον ἔχει. V 249, 12. 20
 τίσιν ἢ κρίσις; ... „ἐπηλύτῳ καὶ ὄρ-
 φανῷ καὶ χήρᾳ“. V 112, 4 χήραι καὶ
 ὄρφανοι παῖδες ... ταῖς τοῦ θεοῦ δω-
 ραῖς πεπλουτηκότες. III 302, 12 Λευί-
 ται καὶ προσηλύται καὶ ὄρφανοὶ καὶ χή-
 ραι. III 228, 2 ὄρφανῶν παίδων ἐπί-
 τροποὶ κακοί. V 74, 15. 22 ὄρφανῶν δὲ
 καὶ χηρῶν, ἐπειδὴ κηδεμόνας ἀφ' ἑρηνται.
 IV 278, 11 εὐέντευκτον ἑμαυτὸν παρέσω
 ... ἐκατέρου τῶν γονεῶν ὄρφανοίς. VI
 10, 17 πολλοὶ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ παῖ-
 δας ὄρφανούς δεσποτῶν ἐπετρέψαν.
 ὅρχησις. I 42, 12. VI 164, 2.
 ὅρχηστῆς. II 102, 4. IV 249, 13. VI
 135, 21. 163, 14.
 ὅρχηστρα. VI 135, 20.
 ὅσιος. V 66, 14 (ἀνὴρ). V 328, 7 ἀνὴρ
 ὁσιώτατος. IV 12, 24 (ἄνδρες). V 96, 13
 (ἀνθρώποι). IV 236, 10 (γνώμη). VI
 144, 22 (γνώμη). V 298, 13 (γυνή).
 VI 97, 1 πρὸς ὁσιώτερον δόγμα. I
 140, 30 (ὁδοί). IV 91, 3 ἔργον. I 73, 2
 (θεός). V 345, 22 (θεραπευταί). IV
 225, 20 θυσία. III 46, 9 (λογισμοί). II
 235, 7 (λόγοι). IV 245, 8 (Μωυσῆς ὁσι-
 ώτατος) τῶν πώποτε γενομένων. II
 37, 30 (νεανία). IV 282, 1 παράγγελμα.
 IV 96, 24 παρ' ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλε-
 στάτῳ πατρί. V 341, 6 τριὰς ὁσιωτέρα
 καὶ θεοφιλεστέρα. I 254, 12 (φόνος). —
 II 21, 6. V 127, 7. 129, 3. 130, 14 ὁσιόν
 ἐστὶ vel sc. ἐστὶ. II 260, 11. IV 181, 6
 ὁσιον εἶναι. VI 191, 16 ποῦ γὰρ ὁσιον
 ἢ θεμιτόν. IV 290, 13 cf. V 113, 7. 15.
 191, 1. 302, 14 οὐ γὰρ ὁσιον. IV 19, 2
 οὐχ ὁσιον ἦν. II 147, 23 οὐδ' ὁσιον οὐτ'
 ἀσφαλὲς εἶναι λέγειν ... V 157, 6 οὐχ
 ὁσιον ὑπέλαβεν. VI 208, 17 οὐχ ὁσιον
 ἐνομίσθη. IV 81, 13 ἀψευδεῖν ... ἐπὶ
 δὲ τῶν θείων ἀποφθεγμάτων καὶ ὁσιώ-
 τατον. — III 182, 28 ὁ δ' ὁ. ἀνοσίῳν
 (ἡγεμών). V 358, 2 ἐπ' ὀλέθρῳ ... τῶν
 ὁσίων. VI 26, 3 τῶν Ἑσραίων ἢ ὁσίων
 (ὅμιλος). V 357, 17 τὸ ἀρμόττον ὁσίως
 ἐπικουρικόν. — I 180, 20. III 160, 16.
 305, 25. IV 91, 3. V 279, 15 (τὸ
 ὁσιον). I 216, 8. II 207, 21. III 192, 15.
 V 29, 7. 175, 13 (τὰ ὁσια). IV 98, 1
 οὐχ ὁσια ... εἰργασάμεθα. V 75, 22
 ἡμᾶς οὐχ ὁσια δρώντας. — I 256, 21.
 III 192, 15. IV 291, 7. VI 76, 3 ὁσίως.
 III 195, 18 ὁσιώτερον. VI 206, 18 ὁσιώ-
 τατα.

ὁσιότης. V 149, 11 ἢ ὅ ὥσπερ ἐν χορῷ

καλλιστεύουσα καὶ κατάρχουσα πασῶν
 (ἀρετῶν) ὁ. V 239, 15. cf. 296, 10 περὶ
 ... τῆς ἡγεμονίδος τῶν ἀρετῶν, εὐσε-
 βείας καὶ ὁσιότητος. — conl. εὐσέβεια
 v. p. 315b 18 sqq. — I 206, 10 τὸ δὲ
 ἀγαθόν ὁ. ἐστίν, ἧς ὄνομα Ἄβελ. II
 149, 5 (καλλιστος καὶ τροφιμώτατος καρ-
 πός). VI 200, 16 τί γὰρ ἂν εἴη κέρδος
 λυσιτελέστερον ὁσιότητος ἀνθρώποις. V
 13, 7 δι' ἀρετὴν καὶ ὁσιότητα. V 88, 10.
 350, 23 (conl. φρόνησις, δικαιοσύνη). V
 73, 20. 279, 2 (conl. δικαιοσύνη). IV
 46, 13 ὁ. μὲν πρὸς θεόν, δικαιοσύνη δὲ
 πρὸς ἀνθρώπους. V 286, 16 (conl. φιλα-
 νθρωπία). V 359, 19 διὰ σοφίας καὶ ὁσιό-
 τητος. II 9, 9. V 18, 7 (conl. θεοῦ τι-
 μῆ). I 263, 5 θρησκείαν ἀντὶ ὁσιότητος
 ἡγούμενος. II 191, 22 (opp. ἀσέβεια).
 V 275, 17 ἵνα ... μεθαρμοσῶνται πρὸς
 ἀσέβειαν ἐξ ὁσιότητος. II 78, 16 ἢ (sc.
 δεισιδαιμονία) κώλυσις μὲν ἐστὶν ὁσιότητος.
 VI 22, 4 Ἑσραῖοι ... παρώνυμοι ὁσιό-
 τητος. IV 237, 20 πρὸς τὸ ὄν. VI
 129, 14 εἰς τὸν Σεβαστὸν οἶκον. IV 240, 5
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν. V 375, 4 τῶν ἀρχη-
 γειῶν τοῦ ἔθνους. IV 265, 11 θερα-
 πευτὰς ὁσιότητος γενέσθαι. V 65, 22 ἀν-
 δράζειν ἀσκηταῖς ὁσιότητος. V 238, 6
 τοὺς ... ἀφηγιστάς ὁσιότητος. III
 288, 26 (οἱ) περὶ ὁσιότητος (λόγοι). VI
 161, 11 ὁσιότητες ἐν ἀνοσιουργίαις ἐμέ-
 μνητο. IV 44, 13 ὅλην τὴν φυγὴν δι'
 ὅλων ὁσιότητι προσεκέληρσεν. IV 39, 14
 (ὁδός), ἧς ὁ. τὸ τέλος. V 280, 2 (ὁδός)
 γὰρ οἷα (λεωφόρος ἀγούσα) ἐφ' ὁσιότητα.
 V 277, 22 ἀνωθεν ἐξ ἄκρας ὁσιότητος
 καταβαλόντες. III 29, 3 προθυμίαν ὁσιό-
 τητος ἐμποιῆσαι. II 254, 2 ἀποστρέφειν
 διάνοιαν ὁσιότητος. I 193, 8 ὡς ἀπερ-
 γάσασθαι ... κεκιβδηλευμένην ὁσιότητα.
 II 106, 12 παγκάλῃ δὲ εἰς ὁσιότητα παραί-
 νεσις. IV 232, 7 σπουδάζασαι μὴ ἀπο-
 λειφθῆναι τῆς ἐκεῖνων ὁσιότητος. V
 60, 12 ἀλεκτον ἐπιδεικνύμενοι ὁσιότητα.
 IV 239, 9 ὡς ἔχοι πρὸς τε ὁσιότητα καὶ
 τὸναντιόν. IV 166, 4 ἢ διάνοιαν τῶν
 γευσάμενων ὁσιότητος. V 14, 6 προα-
 γωνίζωνται ὁσιότητος. V 8, 5 βαθεῖς τό-
 πους ταῖς διανοίαις ἐγχαράττων ὁσιότητος.
 V 37, 17 μέγα δειγμα γενήσεται τοῦτο
 κοινῆς ὁσιότητος.

ὁσιοῦσθαι. V 49, 5 βούλεται γὰρ τοῦ
 θύοντος πρῶτον μὲν τὸν νοῦν ὡσιώσθαι.
 IV 204, 11 τοὺς ἄλλους ... πρὸς τὴν
 ἀποδογὴν αὐτῶν καὶ τιμὴν ὡσιώσθαι.
 VI 184, 24 οὕτως ὡσιώτω περὶ τὰ ἡμέ-
 τερα. VI 212, 1 τοὺς περὶ ταῦτα ὡσιω-
 μένους.

ὁσμῆ. I 198, 3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν

ἢ ἂν ἄγγ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα, πρὸς φωνάς, πρὸς ὁσμάς κτλ. II 239, 19 cf. 305, 3 ἐλέγχοντες μέντοι καὶ πᾶσαν αἰσθησιν, περὶ μὲν ὧν εἶδον ὀφθαλμοῖς, περὶ ὧν δὲ ἤκουσαν ἀκοάς, ὁσμάς τε περὶ ἀτμῶν, κτλ. III 151, 20 ἄστειγοι δὲ ὁσμαί (coni. ὁρασίς, ἀκοή, κτλ.). I 165, 16 τοῦτο δὲ ἐκ τῶν φωνῶν, εἴτα χυλῶν <καί> ἀτμῶν τῶν κατὰ τὴν ὁσμήν. II 207, 3 οὔτε ὁσμών (ἀντιλαμβάνομεθα), ἀλλὰ μίγματος, ὅπερ συνέστη διὰ τε τοῦ ρυέντος ἀπὸ τῶν σωματίων καὶ τοῦ πανδεγνύς ἀέρος. II 35, 18 ἀκοαίς γε μὴν ἣ ὁσμαίς πολλῇ τῇ περιόντι τὰ ἀλογα κεκράτηκεν. III 216, 2 τὰ εἰς ἀνάληψιν προσφέρονται ὁσμάς. III 215, 13 (ἣ) περὶ τὰς ὁσμάς (αἰσθήσεις). I 220, 5 τροφῶν δὲ οὗτος, οὐκ ὁσμών, δέεται πρὸς τὸ ὑγιαίνειν. III 215, 9 ὁσμαίς ἀλλ' οὐ τροφῶν ἀπολαύσσειν ἐχρήτο. II 35, 21 δι' ὑπερβολὴν τοῦ περὶ τὰς ὁσμάς τάχους. II 206, 23 ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιωμένων. I 211, 6 ὁσμών ἡδίστων παμπληθεῖς διαφοραί. IV 144, 12 διὰ τὰς ἀνυπόιστους ὁσμάς, αἱ ἐκ νεκρῶν σωματίων ... ἀνεφέροντο. VI 4, 16 τὰ καινὰ τῶν ἀγγείων ἀναφέρει τὰς τῶν πρῶτων εἰς αὐτὰ ἐγγυθέντων ὁσμάς. VI 60, 6 ὅταν ἀμφοτέρων. ὀψέων τε καὶ ὁσῶν, γένωνται διακορεῖς. — All: III 215, 6 Θάρρα, ὅς ἐρμηνεύεται κατασκοπὴ ὁσμῆς.

δστέον (ὁστούν). I 98, 19 sqq. „τοῦτο“ γάρ φησιν „ἐστὶν ὁ. ἐκ τῶν ἐμῶν ὁστών“. All: II 271, 24 τὰ γούν ὁστὰ Ἰωσήφ, λέγω δὴ τὰ μόνα ὑπολειφθέντα τῆς τοσαύτης ψυχῆς ἀδιάφθορα ... εἶδη.

δστρακώδερος. III 48, 10.

δστρεον. V 286, 19 (σῶμα). I 51, 17 ὅσοι τὴν ἐπ' ὁστρέοις καὶ ἰχθύσιν ἄγραν μετῶσι.

δσφραίνεσθαι. I 188, 10 cf. 138, 7. II 252, 28. III 91, 17 τῆς (αἰσθήσεως παιδία) δὲ τὸ ὄρν, τὸ ἀκούειν, τὸ γεύεσθαι, τὸ ὁ., κτλ. III 217, 4 τί τὸ ὁ. ἢ γεύεσθαι ἢ ἅπτεσθαι. II 150, 7 οὐδ' ἐν μυκτῆρι τὸ ὁ. III 215, 11 μῆπω ἱκανός ὧν ἐμπίπλασθαι φρονήσεως, ἀλλὰ μὴδὲ γεύεσθαι, τοῦτο δ' αὐτὸ μόνον ὁ. III 183, 14 οὔτε ὀλγα μυκτῆρων ὁ., ἀλλὰ διὰ μυκτῆρων τὸ ἡγεμονικόν. I 161, 17 ἐπὶ λύπως γὰρ οὗτος ... καὶ γεύεται καὶ ὁσφραίνεται. III 101, 17 ὁσφραίνονται μὲν οἱ μυκτῆρες, ἢ δὲ ψυχὴ διὰ ῥινῶν ἐναργέστερον. III 201, 2 τί δ'; οἱ μυκτῆρες ὁσφραίνονται μαθήσει; III 215, 17 ὁσφραίνόμενος αὐτὸ μόνον καλοκαγαθίας. IV 285, 17 μυκτῆρι μῆτε ἀναπνέοντες μῆτε ὁσφραίνόμενοι. I 151, 13 ἡδέων ἀτμῶν ὁσφραίνόμενοι. I 185, 17 (ὁ νοῦς) τῶν

δὲ ἐγεύετο, τῶν δὲ ὁσφραίνετο. II 266, 18 χυλὸς δὲ ἐνστόμος οὐκ ἂν ὁσφροίτο. I 211, 12 (τὶ) μυκτῆρι ὁσφραίνετος ἡσθήεις. I 184, 13 ὧν ὁσφρήσάτο (ὁ νοῦς). I 125, 17 ἢ γε ὁσφρήσας ἀτμῶν χωρησάντων εἰς αὐτὴν ὁσφρήσεται. III 95, 22 „ὁσφράνθη κύριος ὁσμήν εὐωδίας“, τὸ ὁσφραίνεσθαι τιθεῖς ἐπὶ τοῦ συναινεῖσαι. III 52, 18 ἰδῶμεν ἢ ἀκούσωμεν ἢ ὁσφρανθῶμεν.

δσφρήσις. I 20, 15. 18. 232, 13. 296, 7. II 246, 13. III 176, 4. 217, 3. 222, 8. IV 52, 15. 53, 14 (inter alios sensus enumeratur). IV 34, 9 ζωωδέσεται ... καὶ ἀνδραποδωδέσεται τῶν πέντε τρεῖς εἰσιν αἰσθήσεις, γεύσις, ὁ., ἀφή. V 81, 23 δύο μὲν αἷτια τοῦ ζῆν ἐστίν, ὁ. καὶ γεύσις, δύο δὲ τοῦ καλῶς ζῆν, ὁρασίς καὶ ἀκοή. III 150, 2 τὸ μὲν ὁρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὅμματα, ... εἰς δὲ μυκτῆρας τὸ ὁσφρήσεως. I 91, 27 (ὁ νοῦς) συμμάχῳ χρησάμενος ὁσφρήσει. I 125, 13 οὐχ ἢ ὁ. (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸν ἀτμῶν); III 52, 15 (ψυχῆς μοῖρα). II 233, 10 coni. ἀκοαί, ὅψεις, γεύσις, κτλ. (δορυφόροι ψυχῆς). II 295, 1 τί ὁ.; IV 58, 8 τίς δὲ περὶ τὰς ὁσφρήσεις κυνὸς ἀκριβέστερος; I 98, 9 ὑπὸ τῶν ἀτμῶν ἢ ὁ. (διατίθεται). I 125, 17 ἢ γε ὁ. ἀτμῶν χωρησάντων εἰς αὐτὴν ὁσφρήσεται. III 210, 17 ῥίνες δὲ ὁσφρήσεως (ὄργανον). II 139, 21 εἰς μυκτῆρας (ἐνετίθει). III 42, 17 μυκτῆρες ὁσφρήσεως (κρατῆρες). I 297, 6 πρὸς τῶν ὁσφρήσεως καὶ γεύσεως ὄργανιων. I 220, 6 (ὁ. δὲ ὑπηρεσίας γεύσεως. III 184, 16 γεύσεως γάρ ὁ. προκαθημένη. IV 34, 7 ἢ κατὰ γεύσιν ... ἢ κατ' ὁσφρήσιν ἐν εὐωδίᾳ ἀτμῶν. — I 105, 3 διὰ ὁσφρήσεως (ἡδονὰς συνίστανται). III 12, 5 τὰς διὰ γεύσεως ὁσφρήσεως τε καὶ ἀφῆς ἡδονάς καὶ τέρψεις ἀποδέχεται. I 58, 1 ἐν ταῖς τῶν ἀναθυμιωμένων ἀτμῶν εὐωδίᾳ ὁ. (χαίρει).

οὐδένεια. IV 184, 19 (coni. αἰμιρία). III 251, 1 (ἀνθρωπίνῃ). III 183, 6 διὰ κατάργωνσι τῆς θνητῆς οὐδενείας. III 8, 16 (γενέσεως). III 94, 2 τοῦ γενητοῦ. III 218, 6 ἐν πᾶσι τοῦ γενητοῦ. III 166, 16 τοῦ θνητοῦ γένους. III 8, 7 ἔμαυτο. III 305, 14 τὴν αὐτὴν ... οὐδένεϊαν αἰσθήσονται. I 224, 18 μεμνημένος γάρ τῆς ἰδῶν περὶ πάντα οὐδενείας.

οὐράνιος. III 83, 25 ἀγαθόν. I 85, 3 (Ἀδάμ, νοῦς). I 51, 15. 20 τὸν ἀνθρωπον πάντα εἶναι χειρσαῖον ἐνυδρον πτηνόν οὐράνιον; I 69, 2 sqq. (ἀνθρώπος) ἅτε κατ' εἰκόνα θεοῦ γεγονώς. I 72, 12. 78, 9 (ἀρετή). II 241, 12 (ἀρεταί). II 163, 18 ἀστήρ. VI 61, 18 (Ἀφροδίτη). III 297, 17

βλαστήματα καὶ φυτά. III 64, 17
 τῆς ψυχῆς γένος. II 87, 16 ἐπάγγελμα.
 III 222, 25 (ἐπιστήμαι). I 174, 23.
 II 141, 17. 196, 22. III 16, 20. IV 16, 10.
 216, 9. V 281, 6. 354, 23. VI 49, 5
 (ἐρώς). VI 37, 10 (θεοί). II 291, 25 (θη-
 σαυρός). V 345, 19 (κλίμαξ). I 238, 5.
 II 144, 9 (λόγος). III 15, 19 (μοῖρα).
 II 93, 13 (ἀρετῆς ὁδός). IV 132, 22 (ὁ
 τῆς δίκης ὀφθαλμός). II 77, 12 (νάματα).
 III 21, 1 τὸ ὀρώμενον. II 48, 8 (περί-
 οδοί). VI 83, 2 („πόλος“, Eurip.). III
 153, 1 πράξεις. IV 235, 3. 278, 25 (πῦρ).
 II 259, 4 (πυρά). I 71, 21. 169, 5. III
 201, 18 (σοφία). II 259, 6 (σφαῖρα). III
 243, 21 (τόπος). I 55, 8. III 19, 2.
 44, 4. 92, 10. 139, 4. IV 263, 14. 264, 5
 (τροφή). I 148, 14 τροφαί. II 288, 8
 (ὕετός). III 93, 20 φέγγος. III 288, 25
 (φλόξ). I 277, 16. II 137, 7 φυτόν. VI
 53, 6 (φῶς). III 54, 11 (χορός). II
 244, 13. III 237, 12 (χῶρος). II 88, 15
 (ψυχή). II 262, 21 (ψυχαί). — II 53, 21.
 III 236, 9 τὸ οὐράνιον. I 41, 12. II
 303, 7. III 279, 27. IV 17, 6. 92, 2.
 125, 12. 293, 2. V 23, 9. 181, 12. 244, 4.
 264, 13. 364, 6. VI 72, 11 (τὰ οὐράνια).

οὐρανόθεν. III 229, 7.
 οὐρανομήκης. VI 20, 15 (ἀρεταί). VI
 103, 12 δένδρα. I 211, 19 τὸ δὲ ὑπὲρ γῆς
 ἔρνος.

οὐρανός. 1. ortus et interitus: I
 17, 6. 66, 13. 276, 20. III 34, 4. 38, 1.
 IV 171, 9. 262, 18. V 336, 5 (γένεσις).
 II 5, 2 σύμπας ο. ἀπὸ θεοῦ γέγενεν.
 I 8, 5. 14 πρώτων ἐποίησεν τὸν οὐρανόν.
 I 28, 20 ἀρχὴν μὲν οὐρανὸν ἐποίησε. I
 24, 15 τὸν μὲν οὐρανὸν ἡνίκα ἐποίησε. I
 29, 1 ἀρχῇ μὲν οὐρανόν, ... τέλει δὲ ἀν-
 θρωπον (ἐποίησεν). I 14, 5 μετὰ τὴν
 γῆν τὸν οὐρανὸν ἐποίησεν διακοσμίαν.
 I 15, 8 cf. 17, 1 ὁ δ' ο. διακοσμεῖτο αὐ-
 θις ἐν ἀριθμῷ τελειῶ τετράδι. I 20, 10
 γῆς δὲ καὶ οὐρανοῦ διακοσμηθέντων τοῖς
 προστάκτοις κόσμοι. I 11, 15 ὅλον ἡμέρας
 διάστημα καὶ μέτρον ἀνατιθεῖς οὐρανῷ.
 IV 249, 7 κόσμου (γενέθλιος), ἦν ἐορτά-
 ζει μὲν ο. VI 87, 1 εἰ φησὶν ὁ ο.

2. substantia, qualitas, forma,
 motus, fines: III 169, 23 τὰ περὶ
 φύσεως οὐρανοῦ. III 209, 8 ἀκατάληπτον
 ἔχει τὴν φύσιν. IV 37, 13 ἡ φύσιν
 ἐξαίρετον ο. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κεκλήρηται.
 I 148, 19 ἐκ τῆς μεταρσίτου καὶ καθαρὰς
 φύσεως, ἦν οὐρανὸν κέκληκεν. II 138, 1
 (ἡ καθαρωτάτη τοῦ παντός μοῖρα). IV
 146, 11 ἀήρ ... καὶ ο., αἱ καθαρώταται
 μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. III 64, 20
 ἐξ ἧς (sc. οὐσίας) οἱ τε ἀστέρες καὶ ὁ σύμ-

πας ο. ἔδοξε γεγενῆσθαι. I 40, 19. IV
 299, 3. 303, 15. V 264, 4. 289, 7 (τὸ
 καθαρώτατον τῆς οὐσίας). IV 292, 19 πέ-
 πηγε δ' ὁ ο. ἔκ τε τῆς ἡμερίστου φύσεως
 καὶ τῆς μεριστῆς. V 17, 4 τὸ ἀγνώτατον
 τῆς τῶν ὄντων οὐσίας. III 21, 2. V
 344, 4. V 218, 21 (coni. αἰθήρ). V
 50, 23 ζέου τελειοτάτου μελῶν, ὅλον οὐ-
 ρανοῦ λέγω καὶ ἡλίου καὶ σελήνης. III
 52, 17 (τὸν νοῦν) ἄσχιτον εἶασε κατὰ τὴν
 τοῦ παντός ὁμοιότητα οὐρανοῦ. III 52, 20
 δ ... ἐν ἀνθρώπῳ ψυχῇ, τοῦτο ο. ἐν
 κόσμῳ. IV 91, 20 εὐρήσει τὸν οὐρανὸν
 ἡμέραν αἰώνιον. IV 245, 16 ἐν γὰρ κό-
 σμῳ βασίλειον μὲν ἱερώτατον ο. IV
 223, 17 πτηνὸν γὰρ ὁ σύμπας ο. III
 68, 22 τὸ πτηνὸν ἄρμα. III 93, 6 ἐν
 οὐρανῷ μὲν ὁκτώ (μοῖραι). III 212, 22
 sq. αἰεὶ μελωθεῖ. III 212, 22 cf V 286, 9
 τὸ μουσικῆς ἀργέτουτον ὄργανον. IV
 256, 9 εἰ. VI 156, 16 ὁ δ' ο. ὅλος εἰς
 φωνὴν ἀναλυθεῖς. — I 62, 2 ἡ γὰρ οὐ-
 ρανοῦ κίνησεις χρόνου φύσιν ἔδειξεν.
 I 19, 14 ἐκ τῶν κατ' οὐρανὸν κινήσεων.
 IV 11, 10 πάντα γὰρ τὰ τοῦ κόσμου μέρη,
 δῖχα τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν, ἐκινήθη.
 II 248, 11 ἐστάναι δοκίων περιδινεῖται
 κύκλῳ. I 135, 4 cf. IV 281, 17 θεασά-
 μενος οὐρανὸν μὲν ἐν κύκλῳ περιπολοῦντα
 καὶ πάντα ἐντὸς συνεληφότα. V 9, 12
 (αἱ) τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ περιπολήσει.
 I 277, 23 ταῖς δὲ ἀέρας καὶ οὐρανοῦ περι-
 ὀδοῖς ἀφθάρτοις οὐσαίς. I 23, 18 πρὸς
 αἰθέρα καὶ τὰς οὐρανοῦ περιόδους. II
 280, 24 cf. III 19, 1. 269, 25 (θεαίαι περι-
 ὀδοί). I 175, 2 μήποτε οὐν τὴν τοῦ παν-
 τὸς οὐρανοῦ φορὰν δι' ὑπονομιῶν εἰσάγει.
 I 176, 6 τοῦ παντός οὐρανοῦ (ἡ αἰθῆς
 φορά). III 47, 19 ἐν οὐρανῷ μὲν ἡ ἀπλα-
 νῆς τῇ πεπλανημένῃ φορᾷ (ἐναντία). VI
 89, 5 (ἡ) τοῦ παντός οὐρανοῦ (περι-
 φορά). V 345, 12 τὸν σύμπαντα οὐρανὸν
 ἐν τάξει μετὰ τῆς οἰκείας στρατιάς
 ἡρμοσμένον, κόσμον ἀληθινόν ἐν κόσμῳ
 περιπολοῦντα. V 371, 22 γέρας λαβεῖν
 οἰκειότατον τὴν ἐν οὐρανῷ τάξιν βεβαίαν.
 III 82, 2 9 τὸν αἰσθητὸν οὐρανὸν κατὰ
 τὴν ἐν αὐτῷ τῶν ἀστέρων ἐναρμόνιον
 τάξιν. III 51, 20 ἀπειρομεγέθης. I 59, 3
 (ὅροι). II 227, 28 (πέρατα).

3. ο. ἀσώματος. I 9, 4 πρώτων οὖν
 ὁ ποιὼν ἐποίησεν οὐρανὸν ἀσώματον.
 IV 292, 18 ο. ὁ ἀσώματος, τὸ παρά-
 δεῖγμα τοῦ ὁρατοῦ. V 73, 9. 10 τοῦ
 θεοῦ καὶ ὁ αἰσθητός ἐστίν ο. καὶ ὁ
 νοητός, ὁ κυρίως, εἰποῖ τις ἄν, „ο. οὐ-
 ρανοῦ“. V 73, 12 ὁ ἀάρατος καὶ ἀσώ-
 ματος (κόσμος), τὸ παράδειγμα τοῦ ὁρα-
 τοῦ οὐρανοῦ. III 244, 25 τὸν δὲ κόσμον

οἶκον ὠνόμασε καὶ πόλιν τοῦ πρὸς ἀλήθειαν οὐρανοῦ (int. κόσμου νοητοῦ) προσεῖπε.

4. ο. αἰσθητός est mundi pars et elementum: IV 36, 21 cf. V 345, 12. VI 151, 4 δὲ ἀληθεῖς κόσμος ἐν κόσμῳ δεδημιουργηται. II 68, 8 οὐρανῷ, γῇ, τῷ παντὶ κόσμῳ. I 278, 27. II 63, 1. 74, 14. 295, 3. III 99, 15. 132, 11. IV 14, 6. 203, 18. 212, 14. 244, 23. 249, 1. V 11, 13. 148, 14. VI 47, 18 conī. κόσμος. VI 73, 8-10 λέγεται τοῖνον ὁ κόσμος καὶ ἔν μὲν σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀστρων ... καὶ ἕτερον δὲ μόνος ο. — v. κόσμος Nr. III, 1. — Inter elementa enumeratur: v. ἀήρ Nr. 1, γῇ Nr. 1. — conī. vel. opp. γῇ v. γῇ Nr. 2a. — V 23, 13 πάντων γάρ ἐστηλίτευται τῶν ἐπὶ γῆς ἐν οὐρανῷ τὰ σημεῖα. IV 91, 13 ὁ σύμπας ο. opp. τὰ δ' ἐπίγεια. III 209, 24 τὸ ἀριστόν τε καὶ τέταρτον τῶν ἐν κόσμῳ σώμα. III 51, 19 τὰ μὲν στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα ... μεμέτρητοι περατωθέντα ὑπὸ οὐρανοῦ. III 234, 5 cf. 236, 2. 6 ὁ ἀήρ, οὗ βάσις μὲν ἐστὶ γῇ, κορυφή δ' ο. V 23, 21 ὁ ἀήρ μέλας ὢν τὴν μετ' οὐρανὸν δευτέραν τάξιν κεκλήρωται.

5. σφαῖραι, κύκλοι, ἀστέρες, φύσεις, τὰ ἐν οὐρανῷ etc.: V 130, 5 ἡ καλλιστεύουσα τῶν ἐν οὐρανῷ σφαῖρα ἡ ζωφόρος. IV 281, 14 τὸν τε οὐρανὸν εἰς ἡμισφαίρια τῷ λόγῳ διχῇ διανείμαντες. I 175, 2 cf. III 249, 5 αἱ κατ' οὐρανὸν σφαῖραι. III 50, 20 τῆς κατ' οὐρανὸν σφαίρας ἐπταφεγγοὺς μύμημα. — II 141, 24 (ὅλος ὁ κύκλος). II 2, 3 πάντα ... οὐρανὸν κύκλος περισφιγξας ἐντὸς ἑαυτοῦ κατέχει. III 34, 10 μεγέθει δ' ἴσα ἐν οὐρανῷ μὲν τοὺς παραλλήλους κύκλους (ἔτεμνε), τοὺς τε ἰσημερινούς, ἑαρινὸν καὶ μετοπωρινόν, κτλ. III 234, 6 ἀπὸ γὰρ τῆς σεληνιακῆς σφαίρας, ἣν ἐσχάτην μὲν τῶν κατ' οὐρανὸν κύκλων ... ἀναγράφουσιν. III 150, 11. 260, 12 n. 276, 29 ὁ ζωδιακὸς ἐν οὐρανῷ κύκλος. I 39, 17 τὸν οὐρανὸν φασιν ἐπὶ τὰ διεξῶσθαι κύκλοις. — II 43, 14 οὐρανὸν δὲ τοὺς ἀστέρας (περιέχοντος). III 234, 11 οὐρανῷ δὲ τοὺς ἀστέρας (ἐγκατεσκευάσε). I 121, 26 ὡς τοὺς ἀστέρας ἐν οὐρανῷ. II 136, 1 γῇ μὲν τὰ χεοαῖα, πλωτὰ δὲ ὕδατι, τὰ δὲ πτηνὰ ἀέρι καὶ τὰ πυρίγονα πυρὶ, ... καὶ οἱ ἀστέρες οὐρανῷ. I 18, 14 (τοὺς ἀστέρας) ἐν ἱερῷ καθαρωτάτῃ τῆς σωματικῆς οὐσίας ἔρρε τῷ οὐρανῷ. I 9, 9 cf. III 251, 11 φωσφόρα ἀστρα κατὰ τὸν οὐρανόν. V 4, 2 τοὺς ἐν οὐρανῷ πάντας ὅσοι πλάνητες καὶ ἀπλανεῖς ἀστέρες. IV 36, 13 τοῦ

θεοῦ τοὺς ἀληθεῖς ἐπαίνους αὐτῶν στηλιτεύσαντος ἐν οὐρανῷ, τοὺς ἀστέρας. VI 87, 13 ἔδει γὰρ ἡ μύδρους διαπύρους (τοὺς ἀστέρας) ἀποφύνασθαι, καθάπερ ἔνιοι τῶν οἶα περὶ δεσμωντηρίου φλυαροῦντων τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. V 86, 14 προσπαλαβέτω τις ... γῆν, ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν, τὸν σύμπαντα κόσμον. I 14, 15 τὰς τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστρων περιπολήσεις. I 61, 14 cf. II 74, 3 ἥλιος δὲ μέρος οὐρανοῦ. III 223, 4 τὸν θεῖον λόγον, τὸ τοῦ κατ' οὐρανὸν περιπολοῦντος (ἡλίου) ... παράδειγμα. V 119, 18 τῶν κατ' οὐρανὸν ἀπάντων ἐν ἐλάττονι προθεσμίᾳ σελήνῃ τὸν ζωφόρον περιπολεῖ. V 122, 13 διεκοσμεῖτο ὁ ο. ἡλῶν καὶ σελήνῃ. II 248, 10 (ἥλιος καὶ σελήνῃ) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν μιᾷ περιπολοῦσιν ἡμέρα. VI 79, 4 σελήνῃ τε καὶ ἥλιος ... μετὰ τοῦ παντός οὐρανοῦ μοῖρας ἀθανάτου λαχόντες. V 72, 20 ἥλιος ἡ σελήνῃ ἡ τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων ἀστέρων ἡ ὁ σύμπας ο. I 191, 25 ἥλιον μὲν γάρ καὶ σελήνην καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν τε καὶ κόσμον ... θέμις εἰπεῖν κακοπαθεῖν. V 82, 10 ἥλιον, σελήνην ἀστέρας, οὐρανόν, γῆν, θάλατταν (ὕρῃ). II 79 12 γάρνιν ὄντα θεοῦ τὰ πάντα ... ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν. IV 36, 22 τὰ κατ' οὐρανὸν κάλλη καὶ θεῖα ἀγάλματα. IV 45, 22 τὸ φῶς ἐν οὐρανῷ. IV 36, 8 (φῶς) ἀνῶθεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἡμᾶς φερόμενον. V 119, 8 κατ' αὐτὴν (sc. νομηνίαν) οὐδὲν ἀνώτιστον ἐν οὐρανῷ. — I 20, 4 αἱ τῶν κατ' οὐρανὸν φύσεις τε καὶ κινήσεις ἀστέρων. I 28, 22 οὐρανὸν πολλὰς ἐν αὐτῷ φύσεις ἀστεροειδεῖς ἀγαλματοφοροῦντα. V 22, 22 αἱ κατ' οὐρανὸν φύσεις. I 278, 13 τὰς ἐν οὐρανῷ φύσεις ἐξετάζειν. I 92, 20 ὡς ο. πάλιν λαμπρὰς καὶ θείας καὶ εὐδαίμονας φύσεις (ἔχει). V 119, 15 μιμούμενοι τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. V 142, 29 μέχρις οὐρανοῦ καὶ τὰς ἐν αὐτῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. I 61, 6 αἱ νοηταὶ φύσεις ἐν οὐρανῷ. — II 187, 10 τὰ περὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν. I 191, 28 τὰ τε γὰρ συνεκτικώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ τὰς κινήσεις ἐναλλάττει. V 22, 16 τὰ ἐν οὐρανῷ πάντα λόγους καὶ ἀναλογίας δεδημιουργηται. IV 292, 24 οὐ ... πεπλάνηται τι τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν. III 22 20 ἡ τῶν κατ' οὐρανὸν οὐαλῇ καὶ τεταγμένη κίνησις. I 29, 13. III 50, 14. 51, 12. 56, 10. V 346, 2 (τὰ) κατ' οὐρανόν.

6. caeli et caelestium contemplatio: I 26, 7 ἡ θεωρία τῶν κατ' οὐρανόν. IV 37, 5 ὀφθαλμοὶ ... φθάουσιν εἰς οὐρανόν. V 206, 17 ὀφθαλμόν.

ἅτε θεωρὸν ὄντα τοῦ σεμνοτάτου τῶν κατὰ τὸν κόσμον, οὐρανοῦ. IV 38,12 (ἡ ὄρασις) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν καὶ κόσμον γλιγομένη καταθεάσασθαι. VI 151,4 τὴν ὄψιν ἀνατείνας εἰς οὐρανὸν καὶ τοὺς ἀστέρας, τὸν ἐν κόσμῳ κόσμον ὄντως ἰδών. II 138,8 οἱ ... ὀφθαλμοὶ τοσοῦτον ἐπέβησαν, ὥς ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς χωρίου πρὸς τὸν μακρὰν οὕτως ἀφαστώτα ἀνατρέχειν οὐρανόν. VI 218,21 αἰθέρα καὶ οὐρανὸν ζητεῖς προσλαβεῖν. III 216,18 cf. 217,12 τί δὲ τὴν ἐν τοῖς μαθήμασι εὐρεσιλογίαν ἄγρις οὐρανοῦ τείνεις; III 210,4 ἡ τοῦ τετάρτου τῶν ἐν κόσμῳ ζήτησις ἀτελετήτος καὶ πάντῃ δυσεύρετος, οὐρανοῦ. III 272,5 ἅτε γὰρ θεωρὸς ὢν ... ὁ ἀστείος οἶδεν ... ὅσας ὑποθέσεις καὶ ἡλικίας εὐπραγίας ἀπνευστὶ δραμούσας ἄγρις οὐρανὸν κατέσεισαν. V 78,2 ἀστέρας μὲν καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν εἰς τὴν δι' ὄψεως τέρψιν καὶ πρὸς φιλοσοφίας ἡμερον ἀπέφηνεν. I 171,7 τὴν μετέωρον τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὑπαρχόντων φιλοσοφίαν. II 304,28 μεταναστάντες οὖν ἀπὸ τῆς κατ' οὐρανὸν περιεργίας. I 76,25 sq. (τὸ ἡγεμονικὸν ἐστὶ) ἐν οὐρανῷ, ὁδὸς περὶ οὐρανοῦ σκοπεῖ. II 137,7 ἴνα (ὁ ἄνθρωπος) οὐρανὸν καταθεῖται. V 81,18 πρὸς ἐπιστήμην οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. IV 18,2 παραπεμπόμενος οὖν τοὺς τε κατ' οὐρανὸν περιπολοῦντας. III 304,8 εἰς οὐρανὸν ταῖς ἐπινοίαις ἀναδραμεῖσθαι. III 204,8 cf. 238,22. 259,14 ὅναρ ... τὸ φανὲν ἐπὶ τῆς οὐρανοῦ κλιμακος.

7. in caelum ascensio: V 341,19 φθάνειν δ' εἰς οὐρανόν. III 9,12-14 τὴν ... ἀνθρωπίνην ἀρετὴν ... φθάνειν δὲ πρὸς οὐρανὸν ἀναγκαῖον. II 195,7 (ἡ ἀρετὴ) τὸ φρόνημα ἐξαίρουσα πέραν οὐρανοῦ. III 217,9 ἀνάβαινε νῦν εἰς οὐρανόν. III 278,2 ἀνέβαινε ... εἰς οὐρανὸν ὁ δούστηνος. III 197,28 οὐκ εἰς οὐρανὸν ἀναπτῆναι δεῖ. II 18,18 οὐ γὰρ ἀναπτῆναι, φησί, εἰς οὐρανὸν οὐδὲ πέραν θαλάσσης ἀφικέσθαι δεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ καλοῦ. II 98,18 καὶ ἄγρις οὐρανοῦ μηχανήνεται. II 302,3 πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐξάραντας ἔαυτους. II 183,1 ἴνα ... (ἡ ψυχὴ) μηδέποτε πρὸς οὐρανὸν ἀνακλῇ. II 230,10 cf. V 234,20 (ἡ) εἰς οὐρανὸν (ἰδός). II 8,4 ὅς τὴν εἰς οὐρανὸν ἄγουσαν ὁδὸν ἀνατεμὼν λεωφόρον ἰκέτισι ψυχαῖς. V 235,14 ἄνω πηρᾶν ... εἰς αἰθέρα καὶ τὰς οὐρανοῦ περιόδους. IV 268,9 (ὁ) εἰς οὐρανὸν (δρόμος). V 150,13 συμπεριπολεῖν ... σύμπαντι οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. V 10,4 ὁ λογισμὸς ... σύμπεριπολῶν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ

τῷ σύμπαντι οὐρανῷ. III 54,3 (ψυχαί) οὐρανὸν ἀντικαταλλαξάμεναι γῆς. IV 267,20 cf. V 354,6 τὴν ἐνδένδε ἀποικίαν ἐμελλεν εἰς οὐρανὸν στέλλεσθαι. II 244,9 (ἀποικία ἡ) ἐξ οὐρανοῦ. III 63,6 ἀποδημία τῇ ἐνδένδε πρὸς οὐρανόν. III 23,7 τοὺς ... τὰς γνώμας χαλδαίζοντας οὐρανῷ πεπιστευμένοι, τὸν δ' ἐνδένδε μεταναστάντα τῷ ἐπόχῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡνιόχῳ τοῦ παντός κόσμου, θεῷ, φατὶν οἱ χρησμοί. II 108,17 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανόν, ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. VI 70,21 θεραπευτῶν ..., οὐρανὸν μὲν καὶ κόσμον πολιτῶν. IV 284,1 τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου ... πρόπολοι τε καὶ θεραπευταί. III 21,4 βούλεται γὰρ ἀντίμιμον οὐρανοῦ ..., οὐρανὸν ἐπείγειον ἀποφῆναι τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχὴν. V 359,19 οἷς ... ὁ ἀληθινὸς πλούτος ἐν οὐρανῷ κατακείται. VI 63,18 τὰς τε ὄψεις καὶ τὰς γείρας εἰς οὐρανὸν ἀνατείναντες. IV 52,5 cf. 208,13. V 217,1. 281,20. VI 70,17. 142,12. 220,5 τὰς γείρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν. V 45,4 οὗς (sc. ἄρτους) προσενεγκόντες τῇ βωμῷ καὶ ἄνω πρὸς οὐρανὸν ἀνατείναντες.

8. mens et anima ex caelo oriuntur: III 62,15 cf. 20,9 ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταβάς ὁ νοῦς. II 53,22 τὸ γὰρ οὐράνιον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ νοῦς (νοῦς δὲ καὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἕκαστον). III 42,12 (ὁ νοῦς) ἀπ' οὐρανοῦ καταπνευσθεῖς. IV 216,21 ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταπνεύμενος. II 54,2 Ἀβραάμ ... καλούμενος Ἀβράμ <ἦν> ἄνθρωπος οὐρανοῦ. II 53,20 οὐρανοῦ δὲ ὅσοι τεχνίται καὶ ἐπιστήμονες καὶ φιλομαθεῖς. II 263,18 (ψυχαὶ ἀσώματοι), αἱ κατὰ τε αἶρα καὶ οὐρανὸν περιπολοῦσι.

9. caelum est deus aut dei et rerum divinarum sedes: V 331,15 cf. II 262,17 οἱ τοὺς ἀστέρας θεοὺς νομιζοῦσι καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν τε καὶ κόσμον. IV 281,2 ἐκτεθειώκασιν ... οἱ δὲ μόνον τὸν οὐρανόν. II 70,15 ἀλλ' οὐδ' ὡς ο. οὐδ' ὡς κόσμος (ὁ θεὸς ἐστίν). V 5,5 πάντας οὖν τοὺς κατ' οὐρανόν ... θεοὺς οὐκ αὐτοκρατεῖς νομιστέον. V 202,14 (ἡ ἱεροπρεπεστάτη οὐρανοῦ στρατιὰ). V 286,1 συναγαγὼν ἄθροισμα θεῶν ..., γῆν τε καὶ οὐρανόν, τὴν μὲν θνητῶν ἐστίν, τὸν δὲ ἀθανάτων οἶκον. IV 60,1 πρῶτος ... ο. μὲν ἐν κόσμῳ, θεὸς δ' ἐν οὐρανῷ. I 218,11 ὁ ... τοῦ σύμπαντος ἡγεμὼν οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. II 105,23 οὐρανοῦ φασὶν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης περιόδους ... ὁ ποιμὴν καὶ βασι-

λαὺς θεὸς ἄγει. III 256, 14 πᾶς ὁ ο. καὶ ὁ κόσμος ἀνάθημα θεοῦ. III 212, 5 τὸ γὰρ ἐν τοῖς γεγονόσιν ἅγιον. III 180, 17 θεοῦ καρπός. — I 63, 12 τὰ θνητὰ σπᾶσαντα ἀπ' οὐρανοῦ θείαν ἀρχήν. I 272, 5 οὐ καθεῖς ἐξ οὐρανοῦ τὰ σπέρματα. III 18, 7 ὁ πῶν θείων θιγαυρὸς ἀγαθῶν. I 210, 7 τὰ γὰρ θεία (ἀγαθὰ) ἐν οὐρανῷ. III 123, 18 οὐρανὸν μὲν ἀγαθῷ (ἀπονεμηθῆναι). V 202, 5 φιλοσοφίαν ὤμβρησε μὲν ὁ ο. III 146, 18 σοφίαν ἄνωθεν ὀμβρηθεῖσαν ἀπ' οὐρανοῦ. IV 45, 20 μηδεὶς δ' ὑπολαβέτω τὴν ... χαρὰν ἀπ' οὐρανοῦ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν γῆν. III 79, 18 θεοῦ ... ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καλὸν ὀμβρήσαντος. II 89, 10 ὕοντος ἡμῖν ἀνεπισχέτως οὐρανοῦ τὴν νέκταρος καὶ ἀμβροσίας τῶν μεμυθευμένων ἀμείναι τροφήν. IV 272, 4 οὐρανοῦ μὲν ὕοντος τροφὰς τὸ καλούμενον μάννα. V 135, 21 ὕων δὲ τροφήν ἐξ οὐρανοῦ. IV 261, 20 (τροφή), ἦν ... ὤμβρησε δ' ο. III 201, 16 ἀπ' <οὐρανοῦ> (τροφή). II 89, 17 ὁ μηδ' οὐρανὸν ἦ υετὸν ἢ λάκκον ... νομίσας ἱκανὸν εἶναι τρέφειν αὐτόν. III 26, 15 τῆς θείας ἀρετῆς ἀπ' οὐρανοῦ τὴν εἰκόνα ἐπὶ γῆν καταπέμψαι. III 281, 24 τοῦ τελεσφόρου καταπέμψαντος αὐτὸ ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ. I 195, 21 αἱ (δυνάμεις θεοῦ) δὲ νόμοις ἀπ' οὐρανοῦ καὶ θεσμοὺς ἐπιφερόμεναι. I 15, 4 ὅταν αὐτῷ (sc. θεῷ) δοκῇ μὴ προσδεχθῆναι τῶν κατ' οὐρανὸν ἐχθρῶν, αἷς δυνάμεις μὲν ἔδωκεν, οὐ μὴν αὐτοκρατεῖς.

10. caelum est superior pars mundi, unde fulgura, nubes, imbres etc. oriuntur: IV 213, 9 κεραυνοὶ ρυέντες ἐξ οὐρανοῦ. II 213, 23 τὰς κεραυνίους φλόγας θεοῦ ... ἀσβεστοὺς ἐνιφεν. IV 150, 20 ταῖς δ' ἀπ' αἰέρος καὶ οὐρανοῦ πληγαῖς. V 359, 5 ὁ μὲν ο. ὀμβρήσει καίριους υετούς. IV 237, 7 φλόγα αἰθέριον ὤμβρησεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. IV 279, 9 φωνὴ δ' ἐκ μέσου τοῦ ρυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρὸς ἐξήχει. V 132, 20 ἀπ' οὐρανοῦ φωνὴ σάλπιγγος ἐξήχησεν. V 367, 7 χοὺς ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ καταγθῆσεται. IV 147, 9 τοῖς μὲν ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ ... παρέχει τὴν ἐξ ὕδατος ὠφέλειαν. IV 10, 14 πάντα γὰρ τὸν οὐρανὸν βαλὺ καὶ συνεχὲς νέφος ἔπειχε. IV 162, 12 πυκνὸν καὶ μέλαν νέφος ἅπαντα τὸν οὐρανὸν ἐπέειγε. V 311, 4 (βοῦς) προετομασάμενος οὐρανῷ καὶ γεωπόνῳ τὰς ἀρούρας. III 149, 18 ἀντίμῃον οὐρανοῦ δύναμιν ἐπιδείκνυσθαι δοκῶν. II 234, 9 τῶν τε ἀπ' οὐρανοῦ καταρακτῶν τοὺς κακίας αὐτῆς λάβρω φορᾷ χειμάρρους ἐπομβρούντων. III 149, 19

cf. IV 245, 21 ὁ γὰρ χειμῶνος ταῖς ἄλλαις χώραις ο., τοῦτ' Αἰγύπτῳ θέρους ἀκμαζόντος ὁ Νεῖλός ἐστιν. — II 12, 6 cf. 230, 17. 250, 22 πύργος, οὗ ἡ κεφαλὴ εἰς οὐρανὸν ἀφίσταται. II 253, 18 συναυξῆσαι γλίσσονται μέχρις οὐρανοῦ. I 277, 15 οὗ (sc. δημιουργήματος) τὰς ῥίζας εἰς οὐρανὸν ἔτεινε. II 4, 25 πάντ' ὅσα τῶν ὕψ' οὐρανὸν κυκυδρομώτατα. V 219, 18 cf. 22, 20 τείνουσι τὸ ψεῦδος ἄχρι οὐρανοῦ. III 303, 29 οἱ τὴν τῶν λόγων δεινότητα μέγρις οὐρανοῦ τείναντες.

11. etym. et all: I 11, 8-12 οὐρανὸν προσεῖπεν αὐτὸν ... διότι πάντων ὄρος ἦ διότι πρῶτος τῶν ὁρατῶν ἐγένετο. II 134, 2 ἀφ' οὗ (sc. ὄρου) καὶ ο. ὠνομάζονται δοκεῖ. — IV 225, 11 οὐρανοῦ δὲ καὶ γῆς παρίδρυται τὰ σύμβολα. IV 228, 17 τὴν δ' ἐπωμίδα οὐρανοῦ σύμβολον. I 136, 13 τὸν μετάρσιον καὶ ἐγκύμονα θείων φῶτων λόγον, ὃν διὰ ἐκκληξεν οὐρανόν. III 51, 20 cf. IV 225, 12 οὗ σύμβολόν ἐστιν ἡ λυχνία. III 50, 5 τῆς κατ' οὐρανὸν τῶν ἐπὶ τὰ πλανήτων χαρεῖας μίμημά ἐστιν ἡ ἱερὰ λυχνία. II 12, 8 τὸ οἰκεῖον νόημα, ὁ προσαγορεύεται συμβολικῶς ο. I 61, 5 cf. 66, 15. 92, 18. II 254, 8 sq. III 151, 26. 29 συμβολικῶς μὲν γὰρ τὸν νοῦν οὐρανὸν ... καλεῖ. V 23, 19 τὸ καλούμενον περιστήθιον, οὐρανοῦ μίμημα, διότι καὶ ὁ ο. ἀνωτάτω. IV 229, 3 σμαράγδῳ γὰρ ὅμοιον ἦ τοῦ παντός οὐρανοῦ φαντασία. V 22, 9 ὕψασμα θωρακοειδὲς ἐπὶ τούτῳ, σύμβολον οὐρανοῦ. I 175, 15 γίνεται οὖν τὸ μὲν ἕτερον τῶν Χερουβιμ ἢ ἐξωτάτω (σφαῖρα), τοῦ παντός οὐρανοῦ <ὁ> ἔσχατος. III 251, 17 χιτῶνα ..., τοῦ παντός ἀντίμιμον ὄντα οὐρανοῦ.

οὐς. I 64, 6 ὡς δὲ δυσὶν (πρόσωπον κατατέτρηται). II 22, 24 καθάπερ γὰρ τὸ ο. ἡμῶν κύκλους ἐν κύκλοις, ἐλάττους ἐν μεῖζοσι, γράφουσα (ἢ φύσις) σφαιρικὸν ἐτόρνευε. II 23, 2 πρὸς <γὰρ> τὸ ὅτων σχῆμα ἄκρωις ἡ θεάτρων κατασκευὴ μεμύμηται. II 210, 17 ἀκοῆς (ὄργανον). II 278, 19 τὸ ἡμέτερον (φωνῆς ὄργανον) ... πρὸς τὸν συγγενῆ τόπον καταφεύγει, καὶ ὅτα. III 42, 17 (κρατῆρες) ἀκοῆς. II 305, 3 ὅπας γὰρ καὶ φωλεοὺς τρόπον τινὰ ὀφθαλμοὺς μὲν ὁράσεως, ἀκοῆς δὲ ὅτα ... εἶναι συμβέβηκε. III 150, 2 τὸ μὲν ὁρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὅματα, τὸ δὲ ἀκουστικὸν εἰς ο. II 160, 2 (αἰσθησις) δι' ὅτων. I 184, 9 (ἡ αἰσθησις) διὰ δὲ ὅτων φωνῆν ... συλλαβοῦσα. I 297, 5 ὑπὸ ὅτων ἀπάσαις ἐπακολουθοῦντων. I 281, 8 δύναται δὲ καὶ τὸ ο. πασῶν ἀντιλαμβάνεσθαι φωνῶν,

ἀλλ' ἐνίων παρακούετω. II 9, 5 cf. 150, 6 ὡς δὲ τὸ ἀκούειν (κεχόρισται). III 183, 14 οὕτ' ἀκούειν χωρὶς ὧτων. — II 139, 20 cf. 191, 2. 252, 23. 266, 17. III 76, 7 ἀκοήν μὲν εἰς ο., ὅψιν δ' εἰς ὄμματα καὶ εἰς μυκτῆρας ὁσφρησιν ... (ἐνέτιθει). III 216, 22 cf. 149, 29 ἐπισκεψαὶ ὀφθαλμούς, ὦτα, ῥίνας. VI 57, 2 ἀποτρώγουσι ῥίνας, ὦτα, δακτύλους. IV 53, 14 ὀφθαλμοὶ δὲ καὶ ὦτα καὶ ὁσφρησις ... ἀποδιδράσκουσι τὴν δουλείαν τοῦ σώματος. VI 66, 15 <τὰ ὦτα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς ἀνατεταχότες>. I 265, 17 οὐκ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα ... ὥσπερ τινὲς δορυφοροὶ καὶ φίλοι; II 30, 5 τῇ (sc. ὑδρίᾳ) μὲν ... δεῖ καθάπερ τινῶν σωματικῶν τῆς αἰσθήσεως ἀγγείων, ὀφθαλμῶν, ὧτων, πρὸς τὴν τῶν θεωρημάτων ἀνάληψιν. II 102, 8 τὸν ἑαυτῶν οἱ δυστυχεῖς διὰ τὸ ὀφθαλμῶν καὶ ὧτων ἀνατρέποντες βίον. II 102, 2 οἱ γὰρ ... ὦτα καὶ ὀφθαλμοὺς χωρὶς ἡνίων ἐξάσαντες φέρεσθαι. II 199, 27 cf. V 254, 21 ὅσοι ὀφθαλμούς καὶ ὦτα ἐβλάβησαν. II 270, 14 ὡς ὀφθαλμοὶ σε ἄγουσι καὶ ὦτα. IV 174, 1 γίνεσθε δὴ τῶν τοσοῦτων μυριάδων ὦτα καὶ ὀφθαλμοί. II 200, 5 (πῆρσις, conl. ὀφθαλμῶν). I 216, 12 ἡ ἐπιλαμψὶς ἀμάρτυρος πίστεις ὀφθαλμοῖς ὧτων ἐναργεστερῇ κριτηρίῳ βεβαιουμένη. V 222, 20 ὦτα δ' ... ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. II 185, 11 πιστοτέρα ὅψις ὧτων. IV 185, 3 ὀφθαλμῶν ὦτα ἀληθέστερα. IV 34, 14 βραδύτερα ... καὶ θηλύτερα ὦτα ὀφθαλμῶν. IV 250, 2 ὀφθαλμούς ὧτων ἐπήγειρε μάλλον. IV 279, 16 ἅπερ ὀφθαλμοὶ πρὸ ὧτων δικάζουσι. II 275, 28 ὁ ἀσκητὴς ... ὦτα ὀφθαλμῶν ἀντιδούς. III 233, 1 τὰ ὦτα θείαις ἐπινοίαις μεταβαλὼν εἰς ὄμματα. II 276, 5 ἡ (sc. ἐπιστήμη) τὸ τῆς ψυχῆς διοήγνυσιν ὄμμα καὶ τὰς ὧτων τηλαυγέστερας ... ἅγει κατὰλήψεις. IV 144, 23 διὰ μυκτῆρων καὶ ὧτων. III 285, 23 ἀκρωτηριάζοντων ὦτα καὶ ῥίνας. IV 247, 1 διακόνους δὲ τοῖς ὡσὶ ..., αἰσθήσει τυφλῇ. V 239, 28 μὴ ὡσὶν ἀπίστοις. IV 235, 16 cf. V 256, 7 ὡς μὴ ἀκούοντες. IV 53, 6 ὦτα δυσήκοα. — III 101, 16 ἀκούει μὲν ὦτα, ὁ δὲ νοῦς δι' ὧτων ἀμεινον. II 27, 27 οὐδ' ὦτα ἀκούειν, ἀλλὰ δι' ὧτων ἐκείνον (sc. τὸν νοῦν). III 3, 10 οὐ γὰρ παραινεῖ μόνον γλώττῃ σιωπᾶν καὶ ὡσὶν ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ ψυχῇ ταῦτα παθεῖν ἀμφοτέρω. V 312, 9 τοῖς ὦτα ἔχουσιν ἐν ψυχῇ. III 115, 5 κτύπων ... πληγὰς ἐμφορῶντων ψυχῇ δι' ὧτων. III 127, 17 (ψυχαί), αἱ ἀκλειστα μὲν ὦτα ... περιφέρουσιν. V 226, 12

τὰ λόγων νάματα ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων δι' ὧτων ἐπανελθόντες. IV 283, 8 πένθος τὴν ἑλὴν πυρπολοῦν ψυχὴν δι' ὧτων. II 200, 15 ψυχῆς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτά ἐστί (ἡ ἐπιστήμη). IV 276, 16 ἀκοήν ἐτέραν πολὺ βελτίω τῆς δι' ὧτων ταῖς ἐκάστων ψυχαῖς ἐντιθεῖσα (ἡ θεοῦ δύναμις). — I 213, 14 ὦτα δὲ φθεγγαμένη (ἡ ἡδονή) λυγαίνει. I 211, 11 (τὸ) τοῖς ὡσὶν ἀκούσας ... ἂν ἡσθήη. I 56, 18 ὅσα θεάματα ἡ ἀκούσματα τέρψιν δύναται παρασχεῖν ὡς καὶ ὀφθαλμοῖς. II 34, 15 αἱ δὲ ὀφθαλμῶν καὶ ὧτων γαστροὶ τε αὐ καὶ τῶν μετὰ γαστέρα τέρψεις. III 12, 5 (αἱ) δι' ὧτων (ἡδοναὶ καὶ τέρψεις). II 59, 13 (αἱ) πρὸς φωνὰς δι' ὧτων (ἐπιθυμίαι). V 134, 8 δι' ὧτων ἐγείρει τὰς ἀκαθέκτους ἐπιθυμίας. VI 63, 1 τὰ ὦτα δαλεάζειν. III 212, 19 τρεφόντων ... δι' ὧτων μουσικῆς τελείας ἐνθέσις ψῆδαῖς. V 46, 16 δι' ὑγιαίνοντων καὶ ἀδιαφθόρων ὧτων. — I 181, 19 ὡ μύστα κεκαθαρμένοι τὰ ὦτα. I 162, 4 ἀναπεπταμένους οὖν ὦτα, ὡ μύστα. V 222, 11 τὰ ὦτά σου κεκαθαρμένα. II 52, 20 ἂ τοῖς ὦτα κεκαθαρμένοις ὑψηγῇσεται. IV 227, 2 τοῖς ὦτα καὶ γλώτταν σοφία κεκαθαρμένοις. — I 157, 14 (θεοῦ) κελεύοντος τό τε ο. τρυπᾶσθαι. V 66, 2 ὦν ἐν μόνον ο. ἀντιλαμβάνεται τὸ θεῖον. II 37, 7 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ἐν οὐ δι' ὧτων μόνον ... γνωρίζεσθαι συμβέβηκε. III 4, 1 ἀνδριάσιν, οἷς ὦτα μὲν ἐστίν, ἀκοαὶ δ' οὐκ ἐνεῖσιν. — I 95, 31. 254, 22. II 305, 23. IV 247, 2. V 193, 18. 229, 6 τὰ ὦτα (ἐπιτράττειν). III 180, 8 cf. VI 187, 8 οἷς τὰ ὦτα ἀναπέπταται. V 213, 23 ἀναπεπταμένους ὡσὶν. III 199, 22 τὸ γὰρ ἅπαξ λεγθὲν ... πληττεῖ τὰ ὦτα. IV 187, 13 τὰ ὦτα ἐπουρίας. IV 238, 9 πληγῆς τὰ ὦτα Μωσῆς. III 246, 21 cf. IV 279, 6. V 102, 3 τὰ ὦτα ἀνωρθακότες. IV 302, 5 τὰ ὦτα ἀνεγερθέντα. II 205, 11 κἂν σφόδρα ὡσὶν εὐθυτενεῖς. VI 180, 24 ἡκρωτηριασμένον ὦτα καὶ οὐράς. VI 192, 6 σπινθήρας αὐτὸ μόνον τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἐνιέντες. IV 77, 12 ὦτα θεραπεύειν. II 290, 4 τὰ ὦτα θρύπτοντες. V 277, 18 ὁ ... ἡγεμῶν ἐπαντλῶν τοῖς ὡσὶ τὰ ὑπὲρ εὐσεβείας δόγματα. V 233, 13 δεσζόμενος δι' ὧτων τὰ σοφίας δόγματα. — VI 54, 13 οὐκ ἄκροις ὡσὶν. V 300, 1 ὡς φιληρόσις. V 369, 24 κώφωσις ὧτων. VI 90, 15 ἀφρόνων ὦτα. I 274, 30 (οἱ σοφισταὶ) ἀποκοναίουσι γοῦν ἡμῶν τὰ ὦτα. II 19, 1 τὰ ὦτα καὶ τῶν σφόδρα διψώντων ἀκοῆς ἀποκοναίουσιν. I 234, 15 μάταιον ἔτι διὰ λόγων ὦτα γυμνάζειν.

I 288, 2 ἀντί τοῦ πείθειν τὰ ὅσα ἀλγεῖν ἀναγκάζει. IV 283, 20 ὁδὸς δ' ἡ πολὺ-θεος· μηδ' ὥτων ψανέτω. IV 306, 6 ἐπαντλοῦντα τοῖς ὧσιν αὐτῶν ἀθρόα ὀνειδῆ. IV 167, 9 κενῶν ἐλπίδων τὰ ὅσα πληρώ-σας. V 255, 9 ἐξαμαρτάνοντες ... ὅσα μὲν διὰ κακηγοριῶν.

οὐσία. 1. IV 275, 7 inter decem categorias enumeratur. I 159, 12 περί οὐσίας ἡ ποιότητος ἡ σχέσεως ἡ κινήσεως αὐτοῦ (sc. τοῦ αἰτίου). II 37, 19 cf. II 56, 8. IV 37, 18 conī. I 59, 8. V 79, 8 τὴν ἀναγκαιοτάτην οὐσίαν ἐκ τῶν ὄντων ἀναι-ρουῦντες, ἣτις ἐστὶν ἀρχέτυπον παράδειγμα πάντων ὅσα ποιότητες οὐσίας. II 265, 4 συνελθούσας ... τὰς οὐσίας ἀπο-τελεῖν κρᾶσιν, τὸ δὲ κραθὲν οὐδὲν ἦττον ἀναπλοῦσθαι πάλιν εἰς τὰς ἐξ ὧν ἀποτε-λέσθῃ ποιότητας. II 245, 15 ὥσπερ ἀνελθεῖν τινα καὶ ἀποιον οὐσίαν τὸ τε πάθος καὶ τὴν κακίαν παραλαβόντας εἰς τὰς ἀρροτοῦσας ποιότητας. — I 33, 11. 17. 24 ἄπερ ἐστὶν ἐξδομάδος ο. IV 220, 4 δεκάδος. V 129, 18 (ἡ τῆς πεντη-κοντάδος φύσις) συνέστηκεν ἐκ τοῦ στοι-χειωδεστάτου ... τῶν ἐν οὐσίαις περι-λαμβανομένων. I 186, 7 (Καὶν) μηδ' αὐτὸν ἔχειν βεβαίως δυνάμενος, ἀλλὰ μηδ' ὅστις ἐστὶ τὴν οὐσίαν εἰδώς. VI 50, 7 χαρισάμενοι τὰς οὐσίας.

2. dei substantia: III 146, 3 ἰσχυ-σε μηδὲν περὶ τῆς τοῦ ὄντος ἔρευναν οὐσίαν. III 146, 6 τὴν δ' ἡγεμονικὴν οὐσίαν ὁ βουλούμενος καταθέσασθαι. I 85, 10 οἱ περὶ θεοῦ σκεπτόμενοι οὐσίας. V 9, 18 τὴν δ' οὐσίαν, εἰ καὶ δυσθῆρατον καὶ δυσκατάληπτον εἶναι συμβέβηκεν. ... διερευνήσαντες. V 332, 9 λαβεῖν φαντασίας, οὐχὶ τῆς οὐσίας ... ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ (sc. θεοῦ). II 37, 27 αὐταί (sc. δυνάμεις) γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν, τὴν δ' ὑπαρξίν ἐκ τῶν αποτελουμένων αὐτῶ (sc. θεῶ) παριστάσι. III 157, 13 εἰς γὰρ τὸν γνόφον ... εἰσελθεῖν. τὴν ἀόρατον καὶ ἀσώματον οὐσίαν. VI 98, 10 ἐπ' ἐλάττωτος οὐσίας τῆς τοῦ Διός. VI 176, 12 μήτε φύσεως μήτε οὐσίας ... τετυχηκότα (Γάιον) τῆς αὐτῆς (sc. deorum).

3. totius mundi materia: III 102, 10 πᾶσα ἡ τῶν ὄντων ὁρατὴ τε καὶ ἀόρατος ο. III 32, 19 (ἡ τε ἀμορφος καὶ ἀποιος τῶν ὅλων ο.). II 133, 12 (ἄτακτος καὶ συγκεχυμένη οὐσα ἐξ αὐτῆς). I 6, 17 οὐσία μηδὲν ἐξ αὐτῆς ἔχουσα καλόν, δυνάμεν δὲ πάντα γίνεσθαι. III 266, 4 οἷ (ὁ θεὸς) ἀσχημάτιστον οὐσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ἐσχημάτισε καὶ ἀτύπωτον ἐτύπωσε καὶ ἀποιον ἐμόρ-

ρωσε. VI 73, 13 (ὁ κόσμος) οὐσία τις ἢ διακεκοσμημένη ἢ ἀδιακόσμητος. III 299, 6 ὁ μὲν θεὸς ἐκούσιος, ἀνάγκη δὲ ἡ ο. VI 80, 3 σύμπασαν τὴν οὐσίαν εἰς αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ἐξανη-λῶσθαι. V 264, 18 ἦτις (sc. ἰσότης) ἐν μὲν τῇ τοῦ παντός οὐσίᾳ ... κόσμος ἐστίν. VI 99, 8 ἐξαναλωθεῖσης γὰρ τῆς οὐσίας ὑπὸ πυρός. VI 104, 1 συμπάσης τῆς οὐσίας εἰς τὸν λεπτότατον ἀναλυθεῖσης αἰθέρα. VI 104, 8 ἐκ τελείων τῶν μερῶν τῆς συμπάσης οὐσίας. III 31, 14 τὴν τοῦ παντός οὐσίαν (διεῖλεν ὁ τεχνίτης). IV 146, 12 αἱ καθαρῶταται μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. V 17, 4 τὸ ἀγνύτατον τῆς τῶν ὄντων οὐσίας μέσος (οὐρανός). I 8, 18 cf. 40, 19. IV 299, 3. 303, 14. V 264, 4. 289, 6 (τὸ καθαρῶτατον τῆς οὐσίας, οὐρανός). IV 236, 17 τῇ καθα-ρωτάτῳ τῆς οὐσίας πυρί. III 43, 17 (λόγος θεῖος) πάντα τῆς οὐσίας ἐκπεπλη-ρωώσας.

4. elementorum et rerum singularium materiae: III 116, 6. IV 218, 10 (ὕλικα). II 303, 20 στοιχειώδους. V 79, 14 πρὸς τὴν ἀνωτέρω τῶν στοι-χείων οὐσίαν τὴν ἀμορφον καὶ ἀποιον ἐκείνην. I 47, 1. IV 228, 3. VI 82, 9. 99, 18. 100, 22. 114, 5 (γεώδης). I 192, 6 (τὰ χερσαῖα ἢ καθ' ὕδατος) πλείστον μετέ-χοντα τῆς ὑστάτης καὶ γεώδους οὐσίας. IV 143, 4 ἡ κατ' Αἴγυπτον ο. ὕδατος. II 264, 24 ἡ μὲν μίξις ἐν ξηραῖς, ἡ δὲ κρᾶσις ἐν ὑγραῖς. II 246, 4 (ὑγραί, στερεά). I 45, 18. 21 ἀνευ ὑγρᾶς οὐσίας. II 207, 6 διὰ ... τῆς κατὰ τὸ στόμα ὑγρᾶς οὐσίας. IV 136, 10 τὸ πῦρ φθοροποιὸς ο. IV 135, 7 οἷά τις ἀπαθὴς ο. καὶ οὐχ ὕλη πυρὸς αὐτὸς ὢν. V 317, 4 οἷα πυρὸς ο. VI 110, 10 ἀποκριθῆσεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν οὐσίαν τὴν πυρὸς. III 64, 19 πέμπτη ... κυκλοφορητική. III 236, 4 σελήνη ... κρᾶμα δὲ ἔκ τε αἰθερώ-δους οὐσίας καὶ ἀερώδους. VI 88, 21 ὁ ... κόσμος ἐπ' ἐλάττωνα οὐσίαν ἀνέδραμεν. — IV 221, 7 αἷς τὸ ὅλον ἐδοκίμοιργει. I 18, 7 τίς ἡ τῶν ὁρά-των δὴ τούτων ο. V 203, 12 τίς ο. τοῦ ὁρατοῦ. I 39, 15. V 5, 8 (ὁρατή). I 9, 7 ὕδατος ἀσώματον οὐσίαν καὶ πνεύ-ματος καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐξδομῶν φωτός. IV 17, 3 τὴν ὁρατὴν οὐσίαν ἀσέμνουον τῆς ἀοράτου καὶ νοητῆς οὐ λαβόντες ἔννοι-αν. I 16, 10 ἐκ τῆς ἀσωμάτου καὶ νοη-τῆς οὐσίας. IV 4, 9 ὅσοι τὰς ἀσωμάτους οὐσίας καὶ νοητάς ἠσπάσαντο. I 31, 26 (ἐξδομος ἀριθμός) ἀμφοτέρω τὰ εἶδη πε-ριέχων τῆς τε ἀσωμάτου καὶ σωματι-κῆς οὐσίας. I 23, 18 πᾶσαν τὴν αἰσθητὴν

οὐσίαν ὑπερκύψας (ὁ νοῦς) ἐνταῦθα ἐφίεται τῆς νοητῆς. IV 283,12 εἰ καὶ καθαρωτέρας καὶ ἀθανατωτέρας οὐσίας ἔλαχον. IV 237,8 ταῖς θυσίαις ἀφθαρτοτέραν οὐσίαν ἀπονενεμησθαι. IV 158,10 εἰς τὴν αἰδιὴν καὶ ἀόρατον καὶ ἀσώματον τῶν ὄντων παραδειγματικὴν οὐσίαν. V 100,20 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τεκμηράμενοι τὴν νοητὴν αὐτῆς (sc. ἐβδόμης) οὐσίαν. IV 293,12 τῶν γονέων ἡ φύσις ἀθανάτου καὶ ἡγητῆς οὐσίας ἔοικεν εἶναι μεθόριος. IV 37,14 θειοτέρως ... οὐσίας ἐπιλαχόντα (τὰ ἐν οὐρανῷ). V 139,8 τῆς μὲν δυνάμει στερεᾶς οὐσίας ἐστὶν ἀρχὴ ..., τῆς δὲ νοητῆς συμπέραςμα (ἡ ὀγδόας). II 183,23 τῇ δόξῃ τῇ <τὰ> μόνον τῶν γινομένων αἰτίου θεοῦ περιπατοῦσθ παθηταῖς οὐσίαις. III 299,5 ἡ δὲ γεννητὴ καὶ φθαρτὴ ο. πάσα συνεχῆς πόλεμος. IV 240,3 φθαρταῖς καὶ γεννηταῖς οὐσίαις. II 245,1 (ἡ δεικνυμένη καὶ αἰσθητή). IV 19,9. 21,13 (αἰσθητή). I 6,3 ἐκάστη τῶν ἀσωμάτων ἰδεῶν τὰς σωματικὰς ἐξομοῖν οὐσίας. II 36,14 τῆς σωματικῆς οὐσίας αἰεὶ ῥεούσης. I 18,18 ἐν ἱερῷ καθαρωτάτῳ τῆς σωματικῆς οὐσίας ... οὐρανῷ. I 21,22 ἰχθύας πλέον μετέχοντας σωματικῆς ἢ ψυχικῆς οὐσίας. VI 170,24 ἐνὸς σώματος οὐσίαν μετασχηματίζων ... εἰς πολυτρόπους μορφάς. V 257,15 τὸ μὴ συναφάνειν τὰς ἑτεροειδεῖς οὐσίας. V 252,9 τὸ πλημμελὲς τῆς χειρόνος οὐσίας μεταποιεῖν καὶ μεθαρμόζεσθαι πρὸς τὴν ἀμείνω. III 191,8 ὁ δὲ Μωυσῆς ... δύο οὐσίας κερασάμενος. I 275,27 μία σφαγὴς πολλάκις μυρίας θύας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα. I 275,28 πάντων ἐστὶν ὅτε τῶν τύπων ἐξετήλων αὐταῖς οὐσίαις γενομένων. III 36,19 τὰ ἐν ταῖς εὐτελεστέραις οὐσίαις τεχνικώτερα. III 64,14 ἀφ' ἐκάστης οὐσίας μικρὰ μόρια. — VI 48,3 ὧν αἱ οὐσαι λίθοι καὶ ξύλα. III 111,24 οἱ τὴν ἀποιον καὶ ἀνείδον καὶ ἀσχημάτιστον οὐσίαν θεοπλαστοῦντες. VI 79,10 σίδηρον γούν καὶ χαλκὸν καὶ τὰς τοιοιουτρόπους οὐσίας εὐροῖς ἀν' ἀφανιζομένας ἐξ ἑαυτῶν. I 106,16 δυνατὴ δὲ καὶ στερεὰ οὐσίᾳ τῇ χαλκοῦ. I 181,22 χρυσὸς καὶ ἄργυρος, οὐσαι φθαρταί. I 78,18 τῆς χυτῆς οὐσίας ἡ κρατίστη καὶ δοκιμωτάτη χρυσὸς ἐστίν. IV 147,18 θέοντες γὰρ διὰ τῆς χαλάζης, μαγομένως οὐσίας. V 44,1 σίτος δὲ καὶ οἶνος καὶ ἔλαιον, βιωφελέσταται οὐσαι. IV 260,7 ἡ ψάμμος καὶ ἡ σποράς αὐτῆς ο. συμπύσσα. II 249,27 (πάλλει) ἐκ φθαρτῆς οὐσίας συνεστῶσαι. III 141,22 „πατάξας γὰρ αὐτὸν“ οὐσα σποράδι „κατέχυσεν, ἄμυν“. II 186,24 μὴ τῷ περιεχυ-

μένῳ τῆς οὐσίας ὄγκῳ μεθελκομένοις. I 26,19 ἂ καταπληκτικωτάτας μὲν ἔχει τὰς οὐσίας.

5. corporis humani, mentis, animae substantia vel materia: IV 275,9 ἐγὼ μετέχω μὲν οὐσίας δανεισάμενος ἀφ' ἐκάστου τῶν στοιχείων ... γῆς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ πυρός. I 246,6 (ἡμῶν) συγκεκριμένῳ πλείστον οὐσίῳ. V 64,6 γυνῶναι πρότερον ἑαυτοῦς καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν. V 64,8,19 ἡμῶν ἢ κατὰ τὸ σῶμα ο., γῆ καὶ ὕδωρ. I 45,23 ο. σωματικῇ βρεφῶν. I 69,3 (οὐράνιος ἄνθρωπος) φθαρτῆς καὶ συνόλης γεώδους οὐσίας ἀμέτοχος. I 277,5 ἡ ... κοινὴ πρὸς τὰ ἄλλα δύναμις οὐσίαν ἔλαγεν αἷμα. — III 211,11 τί γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) οἴομεθα κατὰ τὴν οὐσίαν εἶναι. III 14,3 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ἐξ οὐδενὸς ἤρτησε γεννητοῦ. I 23,12 (ὁ νοῦς) ἄδῃλον ἔχει τὴν οὐσίαν τὰς τῶν ἄλλων καταλαμβάνων. — I 85,11 οἱ γὰρ τῆς ἰδίας ψυχῆς τὴν οὐσίαν οὐκ ἴσαι, πῶς ἂν περὶ τῆς τῶν ὄλων ψυχῆς ἀκριβώσαιεν. I 197,10 τίς δὲ ἐστὶ (ἡ ψυχὴ) τὴν οὐσίαν, ἔχομεν εἰπεῖν; III 158,4 τίς γὰρ ψυχῆς οὐσίαν εἶδεν; I 279,3 ταῦτα ... εἰρήσθω περὶ οὐσίας ψυχῆς. II 66,13 τοῦτο τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος ... καθαρωτέρας δὲ καὶ ἀμείνων ἔλαχε τῆς οὐσίας. III 13,20 διττὴν καὶ τὴν οὐσίαν εἶναι ψυχῆς. V 80,21 ὥσπερ τινα κοινήν οὐσίαν διενειμάντο τὴν ὄλην ψυχὴν. I 276,18 cf. V 237,2,6 οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἀποφαίνεται τὸ αἷμα. I 276,24,28 ὅτι πνεῦμά ἐστιν ἡ ψυχῆς ο. V 237,8 ἐκείνης (sc. ψυχῆς λογικῆς) γὰρ ο. πνεῦμα θεῖον. IV 26,10 ἀπὸ πνευματικῆς καὶ ψυχοειδοῦς οὐσίας.

6. I 76,11. 87,16 οὐσίᾳ μὲν ... δυνάμει δέ. I 76,24 cf. 77,4 κατὰ τὴν οὐσίαν ... δυνάμει δέ. I 76,27. II 4,7. 126,18. 270,1. III 211,11. 263,25. V 8,21. 10,11. 11,2. 12,3.13 κατὰ τὴν οὐσίαν.

7. opes, pecuniae: II 126,19. 174,11. III 33,19. 173,2. IV 153,11. 258,2. 297,3. V 93,9. 108,3. 109,11. 116,1. 25. 117,7. 195,20. 201,1. 214,19. 242,21. 245,14. 259,20. 348,9. VI 10,16. 49,8.13. 51,1. 62,10. 137,19. 143,30. 144,3. 15. 147,14. 24. 27. 151,9. 174,25. 218,4.9. οὐσιώδης. I 279,8. II 306,6.

ὀφθαλμός v. οὐς. — III 101,19 sq. (ἡ διάνοια) ὁ μὲν ὀφθαλμῶν. II 283,15 τῶν νοητῶν μόνῃ διάνοια ὁ δὲ ὡς ὑπέρτατος. II 26,11. V 253,7 τῆς διανοίας. II 248,13 κατὰ διάνοιαν. V 51,24 cf. IV 186,6 διανοία μάλλον ἢ ὀφθαλμοῖς.

IV 132, 23 (ὁ οὐράνιος) τῆς δίκης (ὁ).
I 193, 22. 272, 14 τοῦ θεοῦ. III 163, 20
(ὁ θεός) ἀκοιμήτω γὰρ ὀφθαλμῷ βλέπει
πάντα. II 69, 18 (ὁ θεός) ὀφθαλμῶν
γε μὴν οὐκ ἔδειτο. II 64, 17 οἱ τε ἐν
ταῖς κληματοῖσι λεγόμενοι πρὸς τῶν
γεωπόνων ὀφθαλμοί. I 193, 24 τοῦ
ὄντος (int. θεοῦ). II 216, 3 cf. III
21, 13. 100, 2. 156, 10. 14 τοῦ σώματος
(opp. τὸ ψυχῆς ὄμμα). V 12, 18 οὐ
σώματος ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τοῖς διανοίας
ἀκοιμήτοις ὄμασι. II 248, 8. IV 19, 1.
282, 12. V 10, 17. VI 175, 20 σώματος.
II 65, 1 (ἡ φύσις) ὥστε γὰρ ἐκ βαθέος
ὑπνυ περινασάσθαι τοὺς τε ὀφθαλμούς
διοίγνυσι. V 151, 17 τῆς ψυχῆς. II
246, 23 ὁ ψυχῆς ὁ. ὁ διαυγέστατος καὶ
καθαριώτατος καὶ πάντων ὀξυωπέστατος.
III 102, 12 ὀφθαλμοῖς μεῖζον καὶ ὀξυ-
δερκεστέροις ἐνομματωθεῖσα (ἡ ψυχὴ).
II 138, 7 οἱ ἐκ φθαρτῆς παγέντες ὕλης
(opp. τὰ ψυχῆς ὄματα). V 195, 8
τρανότερον τῆς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν
διὰ τῆς ψυχῆς λαβόντες αἰσθῆναι.

I 41, 24 cf. 64, 6 ὅστιν ὀφθαλμοῖς (ξε-
φαλῇ χρῆται). I 17, 15 ὅπερ γὰρ νοὺς ἐν
ψυχῇ, τοῦτ' ὁ. ἐν σώματι. V 206, 16
σεμνότατον ... τῶν ἐν σώματι μερῶν.
III 210, 17 ὁράσεως (ὄργανον). IV 14, 4
ὄρασις δ' ἡ μὲν δι' ὀφθαλμῶν. III
42, 17 κρατῆρες ὁράσεως. II 305, 3 ὁπᾶς
γὰρ καὶ φωλεὺς πρόπον τινὰ ὀφθαλμοῦς
μὲν ὁράσεως ... εἶναι συμβέβηκε. II
239, 19 ἐλέγχοντες μέντοι καὶ πᾶσαν αἰ-
σθησιν, περὶ μὲν ὧν εἶδον ὀφθαλμοῦς,
περὶ ὧν δὲ ἤκουσαν ἀκοᾶς, κτλ. II 185, 8
ἀκοᾶς ὀφθαλμῶν ἀντιτιδόναι. VI 60, 3
τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς μυκτῆρσι περι-
λιχνεύουσι. II 9, 4 ὥστε ὀφθαλμῷ μὲν
κεχαρίσται τὸ βλέπειν. III 183, 14 οὐτε
βλέπειν χωρὶς ὀφθαλμῶν. IV 301, 28
ὀφθαλμοὶ ... εἰς κατάληψιν ἐλθεῖν ἐπει-
γόμενοι. III 201, 2 ἄρα γε οἱ ὀφθαλμοὶ διδα-
χθέντες ὁρώσι; II 101, 21 ὀφθαλμοὶ πρὸς
πάντα ἀναπεπτάμενοι τὰ ὁρατά. I 22, 6-8
(τὴν κόρην) ὀφθαλμοὶ λέγουσιν ὀφθαλμόν
εἶναι. III 13, 18 ὁ τε κύκλος σῆμας καὶ
τὸ κυριώτατον μέρος τὸ φ' βλέπομεν. VI
39, 20 ἐν ὀφθαλμῷ κόρη ἡ ἐν ψυχῇ λο-
γισμός. I 150, 20 (ὁ θεοῦ λόγος) ὁμοιοῦ-
ται καὶ τῇ κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν κόρῃ.
IV 145, 1 σίνεται δὲ καὶ κόρας ὀφθαλμῶν
εἰσπετόμενον. I 103, 22 ὥστε γὰρ ἐν
ὀφθαλμῷ τὸ βλέπον μέλαν ἐστίν. IV
301, 11. καθάπερ ὀφθαλμοὺς φῶς ἀνα-
στράψαν (διεγείρει). V 222, 17 ὀφθαλμοὶ
μὲν αὐτοῖς ἐντυγχάνουσι τοῖς γινομένοις
... φωτὸς συνεργούντος. I 17, 17 χρεῖτος
... ὁ. δὲ φωτὸς εἰς τὴν τῶν σωμάτων

ἀντιληψιν. V 69, 18 ὅπερ γὰρ αἰσθητὸν
ὡς ὀφθαλμοῖς πρὸς κατάληψιν σωμάτων.
I 217, 8 ψ (sc. φωτὶ) συνάγεται καὶ
ἀρμόζεται πρὸς χρώμα. VI 99, 18
αὐτῇ ... συνεργὸν ὀφθαλμοῖς. I 98, 31
ὁ. λευκαίνεται νῦν ὑπὸ τοῦ παρόντος λευ-
κοῦ. I 85, 8 ὁ ὁ. τὰ μὲν ἄλλα ὁρᾷ ἑαυ-
τὸν δὲ οὐκ ὁρᾷ. I 125, 21 εἶδὲ τε γὰρ ὁ
ὁ. τὸ σῶμα. II 278, 14 ὁ ἀτμός, ἡ μὲν
ἀτμός, ὑπὸ ῥινῶν ἐξετασθήσεται, ἡ δὲ
σῶμα, καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. I 297, 4
πόσῃν γὰρ ὑπολαμβάνομεν πληθύνει καθ'
ἐκάστην ἡμέραν ὑπ' ὀφθαλμῶν προδι-
δοσθαι. I 42, 13 διὰ ὀφθαλμῶν δάκρυα
προχεῖται. IV 284, 15 (νόσος) ὀφθαλμῶν
(χαλεπή). V 369, 21 σφακελίζουσιν
ὀφθαλμοῖς. VI 199, 23 παγέντων τῶν
ὀφθαλμῶν, ὡς μὲν κινήθηναί δύνασθαι.
V 369, 24 πῆρως ὀφθαλμῶν. V 256, 6
ὀφθαλμοὶ τε γὰρ μὴ βλέποντες νεκροί.
II 150, 6 οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ ὁρατόν.
V 201, 18 τῶν αἰσθῆσεν τὸ κράτος ἀν-
έδωκεν ὀφθαλμοῖς. I 184, 8 cf. II
160, 1 (ἡ αἰσθησις) διὰ μὲν ὀφθαλμῶν
τὸ χρώμα ... συλλαβοῦσα. II 27, 26
sq. οὐδεὶς ... εἰποι ἀν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν,
ἀλλὰ νοῦν δι' ὀφθαλμῶν. III 101, 15
ὀφθαλμοὶ μὲν ὁρῶσιν, ὁ δὲ νοῦς δι'
ὀφθαλμῶν τηλαυγέστερον. I 9, 15 νοῦς
ὀφθαλμῶν σώματος (λαμπρότερος ἐστίν).
II 216, 18 νοῦς ὀφθαλμῶν ἀμείνων.
V 63, 6 μὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ἢ τῷ
λογισμῷ. VI 155, 11 ὀφθαλμοῖς μὲν ...,
λογισμὸς δέ. — V 82, 19 ὀφθαλμοὶ δὲ
ὥσπερ τι κοινὸν ἀγαθόν. IV 36, 12
ὀφθαλμοῦς λόγοις ἐγκωμιάζεν. IV 35, 16
τὸ κάλλος ὀφθαλμῶν. IV 74, 3 sq. οἱ
τάς ὄψεις ὑποχυθέντες ὀφθαλμοῦς ἔχον-
τες. IV 35, 11 προπητῶσι καὶ προεκτρέ-
χουσιν ὀφθαλμοί. IV 35, 2 ὀφθαλμοὶ
συννοίας γέμουσι. V 206, 14 sqq. ἰσότητιον
οὖν, φῆσαι τις, ὁδοὺς ὀφθαλμῷ; V 269,
12. 17. πρὸς ὀξυμπίαν τῶν σωμάτων
ὀφθαλμῶν. II 275, 14 (ἐνάργεια) δι'
ὀφθαλμῶν ἐκ σαφειστάτης δειξέως. IV
35, 18 cf. 36, 15 αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν
ἀναπεπταμένω ἐνέργειαι. II 196, 18
διὰ περιεργίαν ὀφθαλμῶν. III 18, 19 κἄν
ποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς διοίξωσι. V 246, 13
οἱ γυμνάζοντες ὀφθαλμοὺς τε καὶ χεῖρας.
V 240, 12 ἀκοιμήτους καὶ ἐργηγοράτας
κατασκευάζουσα ὀφθαλμοῦς. IV 285, 16
ὀφθαλμοῖς μὴ βλέποντες. IV 217, 7 καὶ
μὴδ' ἐπὶ πλεόν ἀντέχειν τοῖς ὀφθαλμοῖς
δύνασθαι. V 239, 26 τὰ δίκαια ...
εἶναι σειόμενα πρὸ ὀφθαλμῶν. III 250, 19
cf. V 138, 17 πρὸ ὀφθαλμῶν αἰε λαμ-
βάνειν. VI 197, 4 τὰ δὲν πρὸ ὀφθαλ-
μῶν λαμβάνειν. VI 131, 25 ἐν ὀφθαλμοῖς

παραπολλύμενα. VI 205, 4 βεβαρημένους τοὺς ὀφθαλμούς ἐπὶ βραχὺ μόλις διοίξας. IV 71, 21 προσβλέψω δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς. IV 109, 14 cf. 298, 8. VI 197, 14 τίσι δ' ὀφθαλμοῖς αὐτὸν θεάσασθαι. IV 37, 4 ὀφθαλμοὶ ... φθάνουσιν εἰς οὐρανόν. V 240, 9 φαντασιῶσθαι τὰ δίκαια καθάπερ ἔγγυς ὄντα ὀφθαλμῶν. V 223, 6 τὰ γὰρ ὄψα ... πηροὶ μὲν ὀφθαλμούς βλέποντας. IV 160, 8 ὃν οὐ θέμις σώματος ὀφθαλμοῖς ὁρᾶσθαι. — V 202, 4 τὰς ... χρεῖας καὶ ὠφελείας, ἃς παρέχουσι τῇ γένει ἡμῶν ὀφθαλμοί. I 56, 18 ὅσα θεάματα ἢ ἀκούσματα τέρψιν δύνανται παρασχεῖν ὥστ' καὶ ὀφθαλμοῖς. III 12, 4 τίς γὰρ οὐ τὰς δι' ὀφθαλμῶν ... ἰδονὰς καὶ τέρψεις ἀποδέχεται; V 204, 14 τοῖς τῆς ψυχῆς πάθει συμπάσχουσιν ὀφθαλμοί. V 204, 8 χαίροντων μὲν ὀφθαλμοὶ γαυνοῦνται καὶ μειδιῶσι. V 199, 16 ὀφθαλμοὶ μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ μὴ βουλόμην πολλὰ κίς ὅρᾳν ἀπελευθεριάζοντες αποβιάζονται. III 303, 26 τὸ δὲ ἀγαθὸν μείζον ὀφθαλμοῖς αἰεὶ περιθροῖτο. V 255, 10 ἐξαμαρτάνοντες ... ὀφθαλμοὺς δὲ διὰ τῶν ἐν ποσὶν ὀλίσθων. I 210, 3 (ἡ ἰδονή) σαλεύουσα τὰ ὀφθαλμῶ. I 213, 14 ὀφθαλμοὺς μὲν γὰρ φανεῖται (ἡ ἰδονή) ἰδύνει. I 211, 11 τί τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδῶν ... ἡσθεῖς. II 59, 13 (αἱ) πρὸς σχήματα καὶ χρώματα δι' ὀφθαλμῶν (ἐπιθυμῖαι). II 53, 15 (τέχναι) ἀπάτας καὶ σοφίσματα δι' ὀφθαλμῶν ψυχῆς εὐπαραγωγὸς τεχνιτεύουσι. II 35, 22 ὡς ὀφθαλμῶν ἀμιλλᾶσθαι φορᾶ. VI 90, 15 καθάπερ ὀφθαλμοὺς αἱ ἄμφοροι ... ἐταῖροι περιάπτει. II 195, 23 βεβαρημένους τοὺς ὀφθαλμούς ἀπ' οἴνου. — V 201, 13 cf. 205, 7 ἐάν τις ... ὀφθαλμὸν οἰκέτου ἢ θεραπεύτης ἐκκόψῃ. V 204, 19 ἐλευθέρου ὀφθαλμὸν ἐκκόψας. — All: II 300, 26 (Αὐτὸν) ὀφθαλμοὶ ... ἐρμηνεύεται.

ὀφθαλμοφανής. III 197, 28.
ὀφιομάχης. I 57, 25. 111, 24. V 235, 8.
ὀφιομάχος. I 112, 5 (γινώμη).
ὄφιος. V 356, 9 cf. IV 166, 21 τὰ σκορπίων γένη καὶ ὄφιν. I 54, 11 ἔρπετόν [δ]. II 231, 14 τετυχηκέναι (τῆς ἀθανασίας). II 116, 22 τὸν ... τῆς Εὔας ὄφιν εἰσάγει κατ' ἀνθρώπου φωνῶντα. I 56, 2, 21 φωνὴν δ' ἀνθρώπειον δ. λέγεται προῖεσθαι. I 155, 7 τῷ γὰρ ὄφει λέγεται περὶ τῆς γυναικός. I 126, 13 ἡ δὲ γυνή (λέγει) οὐχὶ τὸν ὄφιν δεωσκέναι, ἀλλὰ ἡπατηκέναι. I 127, 11 sqq. χωρὶς ἀπολογίας καταρᾶται τῷ ὄφει. I 106, 11 διὰ τί Μωσὴς χαλκοῦν ὄφιν κατασκευάζει. I 106, 20 ὅς ἂν οὖν „δάκῃ δ., πᾶς δ' ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται“. II 114, 22

οἱ δὲ γένοντες ὑπὸ τῶν ἰοβόλων ὄφιν. I 109, 14 τοιοῦτον ὄφιν εὐχεται ὁ Ἰακώβ γενέσθαι τὸν Δάν. II 115, 13 ὅταν εὐχῇται Μωσὴς γενέσθαι τῷ Δάν ἢ αὐτὸν ἐκείνον ὄφιν. I 108, 25. 109, 6 sqq. 297, 25 ἡ βράβδος ἀπορριφθεῖσα γίνεται ὄ. I 107, 10 οὐ μόνον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ παθῶν ἐφευμένη ἡ ψυχὴ περιπίπτει τοῖς ὄφειν. — All: I 55, 2. 19 cf. 104, 24. 30. 105, 1. 17. 106, 22. 107, 31. 127, 24. 129, 6. 13 sqq. 167, 23. II 114, 29 ὄφιν ἰδονῆς εἶναι σύμβολον. II 281, 3 (τὰς ἀλογος καὶ φιλοπαθῆς ἀνθρωπος). I 106, 4 sqq. cf. 108, 2. 110, 11 ἕτερος ὄ. ... τῷ τῆς Εὔας ἐναντίας, ὁ σωφροσύνης λόγος. II 115, 5 καρτερία.

ὀφιώδης. I 103, 6. 111, 25. 126, 15. 127, 15 (ἰδονή). I 107, 11 (πάθος).

ὀφλημα. IV 199, 15.

ὀφλισκάνειν. II 78, 4. 114, 5.

ὀφρύς. I 210, 7. IV 277, 17. VI 219, 17.

ὀχρεία. V 166, 7 (ἀδιάρκτοι καὶ ἀνεπίστατοι).

IV 31, 5 (ἐκθεσμοί). V 256, 17 ἑτερογενῶν.

V 230, 10 ἐν οἷς τροφαὶ τε καὶ ὀχρεῖαι.

ὀχεῖσθαι. II 134, 2 ὁ. μὲν γῆν ὕδατι.

ὀχετός. I 64, 8. II 11, 14. 27, 25.

ὀχεύειν. V 256, 12 φάσκων τὰ κτήνη μὴ

ὁ. ἑτεροζῶντος. V 163, 4. 12 sq. τοῖς

ἀνομοιογενέσι μὴ ἐφείς ὁ. ἡ ὀχεύεσθαι.

V 163, 16 sq. ἐάν τε οὖν ἀνὴρ ὀχεύῃ

τετράπου ἑάν τε γυνὴ ὑπὸ τετράποδος

ὀχεύηται. III 248, 7 οἱ σοφίας ὀρθοὶ

λόγοι πάντες, ὀχεύετε, σπεύρετε.

ὄχημα. I 175, 20 καθάπερ ἔποχον ἐν ὀχί-

ματι ἀστέρα ἐν οἰκίῳ κύκλῳ θείας. IV

228, 16 ἀλλ' (γῆς καὶ ὕδατος). VI 108, 3

ἀλλ' γὰρ πυρός ὄ. II 294, 1 ἀνθρώπου ...

γῆ. I 107, 20. 110, 18. 22 τῆς ψυχῆς. I

156, 14 ὑποζεύξας σεαυτὸν ὀχίματι παθῶν.

ὀχληρός. VI 52, 11 αἱ γειννιάσεις. I

122, 22 ἡχοι.

ὀχλικός. VI 145, 2 ἀνθρωπος. I 222, 7

(σπουδάσματα).

ὀχλοκρατία. I 59, 23. II 104, 13. V

322, 18 (ἡ φαυλοτάτη) τῶν κακοπολιτειῶν.

IV 303, 12 ὀλιγαρχίαν ἢ ὀχλοκρατίαν

ἐπιβούλους πολιτείας ..., ἐξεληλακίως ἐκ

τοῦ ... οὐρανοῦ. II 104, 18 οὐ μὴν ἀναρ-

χία μόνον ὀχλοκρατίαν τίττουςαι δεινόν.

II 250, 1 ἢ θαυμάζει τὸ ἄνισον, opp.

δημοκρατία. III 112, 4 (ἡ) ἐξ ὀχλοκρατίας

ἐν τοῖς οὖσιν (ἀταξία). III 304, 14 ἀβασί-

λευτοὶ δ' ἐαθεῖσαι πόλεις ὑπὸ ὀχλοκρατίας.

VI 132, 6 συναρπασθέντες ὑπὸ τῶν τῶν

ὀχλοκρατίαν ἐπιτεγισάντων. VI 180, 2

βουλευθεὶς ὥρα μᾶ τὴν ὀχλοκρατίαν

καθελεῖν.

ὄχλος. II 307, 22 αἰσθήσεως. I 165, 14. III

214, 7. V 72, 5. 252, 13 τῶν αἰσθήσεων.

VI 53,7 τῶν αἰσθήσεων καὶ αἰσθητῶν.
 VI 177,19 Ἀλεξανδρέων. V 198,19 ἀνδρῶν. IV 271,2. VI 121,9 μιγάδων καὶ συγκλύδων δ. ἀνθρώπων. III 69,8 τῶν ἀγελαιῶν καὶ ἡμελημένων ἀνθρώπων.
 III 78,1 ὁ πολλὸς καὶ ἀγελαιὸς ἀνθρώπων δ. III 53,2 τῶν γεγονότων καὶ φεαρησομένων. III 181,7 διὰ τὸ πλῆθος τῶν περὶ αὐτὴν (sc. διάνοιαν) ὄχλων καὶ θορύβων. I 274,24 ἐναντίων καὶ μαχομένων δόξων. II 298,16 διὰ τὸν ἐπίμικτον καὶ δαδὺν τοῦτον ὄχλον ἐκ μιγάδων καὶ συγκλύδων συμπεφυρμένον δόξων. II 49,6 ἀσπόνδων ἐγθρῶν. II 56 ε. III 14,2 ἀσρκῶν. II 104,5. 279,30. V 125,17 ψυχῆς. I 107,18 ψυχικός. I 105,18 τὸ λαῶδες καὶ ὄχλον ἔχον ἐν ἡμὶν μέρος. — V 340,9 ὅ τι γὰρ ἄτακτον, ἀκοσμον, πλημμυεές, ὑπαίτιον, τοῦτο ὅ. ἐστί. V 143,5 ὄχλου, πράγματος ἀνεξετάστου καὶ ἀνεπισκέπτου, φορᾷ. IV 167,19 ἀβέβαιοι φῦσαι πρᾶγμα. VI 168,3 ἀνιδρωτον ἐν ἅπασι. IV 74,1.16 ὁ πολιτικός δ. IV 6,8 ἦν (sc. κακίαν) ὁ πολλὸς δ. ἀσπάζεται. IV 74,10 μνάται γὰρ δ. ἐπιθυμῖαν. IV 74,28 ἡ τῶν ὄχλων ἐπιθυμία. IV 93,1 ὑπὸ τῶν ὄχλων τιμώμενος. II 300,14 διόπερ καίτοι τοσαύτης πληθύος συνανιούσης ἐπίμικτον ὄχλον οὐκ εἶπεν. V 272,21 ὄχλον ἀργὸν εἰδῶς ... ἐμπόδιον εἰς κατόρθωμα. IV 75,1 παρελθόν, ὃ οὗτος, εἰς ὄχλον, ᾧ συνοικῶ. IV 75,7 πρὸς τὸν ἐμὸν ἄνδρα τὸν ὄχλον, τὸν σὸν δεσπότην. IV 277,14 τὸν ὄχλον ἀφηνιασμοῦ παρακλύμμα ποιούμενος. VI 202,14 ἀφίξεται γὰρ παμπληθὴς δ. καὶ διὰ γῆς καὶ διὰ θαλάττης. VI 197,22 ἰδόντες δὲ τῶν Πετρωνίου τινὲς ὄχλον ἀμύθητον. VI 120,19 περιττός δ. ἦσαν οἱ γραμματεῖς. IV 69,7 οὐ γὰρ εἰς δεσπότης τῶν πολιτευομένων, ἀλλ' ὅ. III 289,4 οὗτος ... πολλὸς δέ, ὅταν μονωθῇ, γίνεται, ... ὄλος δῆμος, ὄλος δ. κτλ. II 208,12 ἐγὼ δ' οὐ τεθαύμακα, ἐκ πεφορημένος καὶ μιγάς δ. IV 74,5 ἡ πρὸς ὄχλον εὐνούχων ὁμοιότης. V 219,15 "σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία μείζον κακόν" (Eurip.).
 ὄχυρός. II 246,19 πόλεις. III 171,6 εἰ τι ὄχυρόν καὶ ἰδρυμένον. — ὄχυρώτατος: II 250,21 βασίλειον. II 235,23 (διάθεσις). II 135,3 ἐρεῖσμα τῶν ὄλων. III 286,8 (αἱ πόλεις) πρᾶξεις. I 282,18. III 300,21 φραγμός.
 ὄχυρότης. III 238,14 ἀπάντων ἐστὶν ὁ ἀσφαλὴς θεός.
 ὄχυροῦν. I 139,2 παρὸ καὶ τὴν φύσιν ὄχυράσαι τὸ μέρος. — II 134,1 τὸν αἰθέριον ἐν κύκλῳ τόπον ὄχυροῦτο. II 250,12 ὄχυρωσάμεθα τὰ οἰκεία. I 266,9

τοὺς δὲ λόγους ταῖς περὶ αὐτοὺς τέχναις μάλιστα ὄχυρώσασθαι. II 266,14 τὸ τῆς ἀρχῆς κράτος, ὃ δειναῖς ὄχυρώσατο παρανομαίαις. II 33,22 ἵνα καὶ τὰ <παλαιὰ> παγίως ὄχυρωσῇται. I 189,13 γνώμην ὄχυρωσάμενον καὶ ἀναφραζάμενον τῇ ἐαυτοῦ καρτερίᾳ καὶ ὑπομονῇ. III 10,19 ἡ ζωὴ ἡ σὺν αἰσθήσει, ἡ πᾶσιν ὄχυρωμένη.

ὄχυρωμα. II 253,21.24.

ὄψαρτυτής. II 108,23 ὁ δ' ὄψαρτυτοῦ τινος ἡ σιτοπόνος (ὄνομα ἀποδύσεται) κτηνοτρόφος ἐπιφημισθεῖς. IV 74,23 ὄψαρτυταῖς δὲ οἱ πολυάνθρωποι τῶν νεωτέρων θυμολοί (ἐοίκασιν). I 55,18. 144,18. 168,17. V 42,15. 234,27. VI 44,5. 60,1 (ὄψαρτυταὶ conī, σιτοπόνοι). III 267,1 (conī, τραπεζοποιοί).
 ὀψίγονος. VI 112,21 τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. V 338,6 τῶν γὰρ θεῶν ἔργων οὐδέν. II 221,3 ὁ τοῦ καλοῦ ζῆλος. IV 252,6 ὁ δὲ τῶν δένδρων καρπός. I 133,25 (ἡ μνήμη). IV 43,17 (παῖδες). III 69,23 ἀρετὴ πρᾶγμα ἐστὶν ὀψίγονον.
 ὀψιμαθής. III 160,2 (ψυγῆ).

ὄψις. 1. oculi, visus, facies: I 42,4 (ἡ ἀρίστη τῶν αἰσθήσεων). I 51,21 (ἡ ἡγεμονικωτάτη τῶν αἰσθήσεων). IV 149,16 cf. VI 48,20 (ἡ ἀναγκαιοτάτη τῶν αἰσθήσεων). II 233,10 conī ἀκοαί, ὄσφρησις. γεῦσις, κτλ. (δορυφόροι ψυχῆς). V 47,2 διὰ τῶν κυριωτάτων αἰσθήσεων, ὄψεως καὶ ἀκοῆς. V 7,18 τὰς ἡγεμονίδας αἰσθήσεις ὄψιν καὶ ἀκοήν. II 200,8 τὰ γὰρ ὑπερείδοντα ... ἀνθρώπων λόγῳ μὲν αἱ βᾶσεις εἰσὶν, ἔργῳ δὲ ἀκοαί τε καὶ ὄψεις. III 214,18 ἅπερ εἰς ὄψεις καὶ ἀκοάς ... ἔρχεται. II 185,10 πιστοτέρα ... ὧτων. II 240,19 πρὸ ἀκοῆς (σαφέστερος μάρτυς). II 255,17 ἀπλανῆ πρὸ ἀκοῆς ἀπατεῶνος αἴτιον μάρτυρα τίθεσθαι. II 256,2 ὑστερίζουσα ... ἀκοή. — II 139,20 εἰς ὅμματα (ἐνετίζει). II 66,8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡγεμονικὸν ὅ. ἐστίν. II 137,5 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τὰς δοῖναι περιήγαγε κατὰ κάμψας, ... ἀνθρώπου δὲ ἔμπαλιν ἀνώρθωσεν. II 248,6 τῆς αἰσθητῆς (προσβολαί). II 276,17 (ὁ θεός) ὄψιν ἐκάστω προσέβαλεν. V 204,3 μέγιστον ... ἀγαθὸν δ. παρέχεται. V 244,20 ὡς ὄψιν (ἐκλογὴν) ἐν σώματι. I 98,8 ἡ δ. πάσχει ὑπὸ τῶν κινούντων αὐτὴν ὁρατῶν. II 35,17 ὁ ... ἀνθρώπων ὀδυτερνέστατος πρὸς ἐσράκων ἢ αἰετῶν ὄψιν ἀμβλυωτέστατος. IV 58,10 ὕπερ γὰρ ὁ. ἐτέριος, τοῦτο μυκτῆρες καὶ. IV 35,8 τραχυτέρα πῶς καὶ ὕφαιμος ἡ δ. IV 36,10 ἐκατέρῳ (φωτὶ) δ' ἡ δ. ἐνομίλει. I 281,7 δύναι-

ται μὲν γὰρ πάνθ' ὁρᾶν χρώματα καὶ σχήματα ἢ ὅ., ἀλλ' ὁράτω τὰ φωτός, μὴ σκότους, ἄξια. II 206, 21 τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβανόμεθα πῶς; ἄρ' οὐ σὺν ἀέρι καὶ φωτί, τοῖς ἐκτός, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν τὴν ὅψιν ὑγρῷ; II 74, 1 σβεσθῆσεται γὰρ πρότερον ἢ ὅ. μαρμαρυγαῖς τῶν ἀκτίνων ἀμυδρωθεῖσα ἢ προσβάλλουσα καταλήψεται. II 74, 10 ὅπως τὸ αὐγοειδὲς ... τῇ ταμειομένῳ ἐν ταῖς ὄψεσι συγγενεῖ αὐτοῦ καὶ φίλῳ ὑπαντίσταν ἀσάσσηται. II 202, 17 σβεσθέντος (φέγγους) ἀνωφελὲς πᾶσα ὅ. I 217, 4 μῆτε χρωμάτων μῆτε ὁμμάτων ἱκανῶν ὄντων πρὸς τὴν δι' ὄψεως ἀντιληψίν. II 212, 19 cf. VI 20, 3 (ἀπάτη). V 344, 11 ταῖς μαρμαρυγαῖς τῆς ὄψεως ἀμυδρομένης. IV 53, 6 ἀμυδραὶ δὲ ὄψεις. VI 205, 5 ἀμαυραῖς καὶ ἀχλυώδεσι ταῖς ὄψεσι. IV 19, 3 δι' ἀσθένειαν τῆς ἡμετέρας ὄψεως. V 326, 7 cf. IV 284, 13 τῇ τὰς ὄψεις πεπρωμένῳ. I 184, 20 ὅταν πηρωθέντα τὰς ὄψεις θεᾶσονται. II 43, 19 ἀδύνατος ἢ ὅ. ψυχῶν φαντασισθῆναι τύπους. — III 242, 21 ἥλιος ἀπάντων ἐστὶ φῶς τῶν ὄψεων ἐχόντων. II 178, 23 ὁ ἥλιος ἀποκρύπτει τοὺς ἀστέρας τῶν ἡμετέρων ὄψεων. III 74, 1 λαμπρότερον ... τὸ φέγγος ἢ ὅς δύνασθαι θνητὴν αὐτῷ προσβάλλειν ὄψιν. III 143, 7 (ψυχῇ) καθάπερ τὰ πινάκια χρώμασι τὴν ὄψιν ὑπογραφομένη. II 305, 23 τὰς τε γὰρ ὄψεις καταμύουσι καὶ τὰ ὦτα ἐπιφράττουσι. I 95, 30 καταμύουσι τὰς ὄψεις. V 18, 21 ἢ ὅ. ἐπισκιάζεται. V 19, 18 μηδενὸς τὰς ὄψεις ἐμποδίζοντος. IV 229, 4 cf. V 7, 8 κατὰ τὴν τῆς ὄψεως προσβολήν. V 344, 14 κράτος δοῦς τῇ τῆς ὄψεως προσβολῇ. IV 184, 17 παρευημερεῖτό τὰς ὄψεις. VI 54, 14 νεύμασιν ὄψεως ἢ κεφαλῆς. VI 59, 2 πρὸς τὸ τῆς ὄψεως ἐπαγωγόν. V 63, 5 ὀξυωπεστάταις δ' αὐτῶν ὄψεσι. VI 155, 13 οὐ τὴν ὄψιν ὀξυωπεστέραν οὖσαν. II 275, 13 σχεδὸν γὰρ ἐρμηνεύει εὗρεσιν, φωτός ἀπόλαυσιν, ὀξυωπεστάτην ὄψιν. II 216, 4 πολλοὶ τῶν τὰς ὄψεις ἀποβαλόντων. V 206, 19 ὁ μὲν τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν οὐ κεκλύεται βιοῦν. V 240, 10 ἵνα τῇ κινήσει τὴν ὄψιν ἐκκαλῇ πρὸς ἀρτηρίαν θέαν. V 284, 20 ἱλαρὰς ὄψεις. V 320, 18 παραβλέπει πλαγίαις ὄψεσι. II 296, 16 πρὸς μόνον τὸ καλὸν ἀποκλίνουσα. V 202, 6. 12 φιλοσοφίαν ... ἐξεναγῆγε δὲ ὅ. II 275, 26 ἀμυδροὶ τὰς ὄψεις οἱ ἄφρονες. II 10, 24 ὅταν γὰρ ἢ ὅ. ταπεινότερα φαίνηται. IV 302, 3 τὴν ὄψιν ... ἀσθενήσαντες ἀμαυροῦνται. III 19, 1 ὁ μὲν ... ἀνατείνει τὰς ὄψεις πρὸς αἰθέρα. II 138, 1 cf. VI 151, 3 τὰς ὄψεις

ἀνατείνει (πρὸς τὸν οὐρανόν). VI 63, 18 τὰς τε ὄψεις καὶ τὰς γεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀνατείναντες. VI 12, 2 εἰ μόνον ἐπανατείναντο τὰς ὄψεις. VI 70, 15 τὰς τε ὄψεις καὶ ὅλον τὸ σῶμα πρὸς τὴν ἔω στάντες. IV 112, 3 τὰς ὄψεις ἐπὶ γῇ καταβεβληκότων. IV 44, 8 τὰς ὄψεις ἀποστρέφονται. II 88, 8 ἀποστραφήσεσθε καὶ ἀποκλίνειτε τὰς ὄψεις. V 160, 16 τοῖς ὁμοιοτρόποις τὰς ὄψεις τριβόμενοι. V 199, 14 τὰς τῶν ἐτέρων ὄψεις ἐκτρέπεσθαι. VI 92, 18 τὴν δ' ὄψιν ἀποκλίνας ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐν μέρει πάλιν αἰετέρος. VI 204, 3 τετακότα τὰς ὄψεις πρὸς μηδὲνα τῶν παρόντων. VI 136, 14 δι' αἰδῶ τὰς ἀνδρῶν ὄψεις ἐκτρέπομεναι. II 37, 4 ὅτι χειρόκρητος οὐδεὶς ἐστὶν ὄψει καὶ πρὸς ἀλήθειαν θεός, ἀλλ' ἀκοῇ καὶ τῷ νομίζεσθαι. I 96, 3 ὅταν ἢ ὅ. γραφῶν ἢ πλαστῶν ἔργα ... καθορᾷ. IV 115, 19 τὴν ὄψιν καταπαγεῖς τῆς σεμνότητος. IV 98, 16 τὴν ὄψιν ἀπομαζάμενος. III 235, 10 μεγάλου βασιλέως ἀκοαὶ καὶ ὄψεις. IV 90, 5 φεύγονται τὰς ὄψεις. IV 74, 3 οἱ τὰς ὄψεις ὑπογυθνέτες ὀφθαλμοὺς ἔχοντες. I 126, 23 cf. 210, 6 τῶν ἐταίρων τὰς εἰδεχθεῖς ἰδεῖν ἐστι ... ὑπογραφόμενας τὴν ὄψιν. IV 175, 1 οἱ (sc. ἄνδρες) φυλῆς ἐκάστης ὅ. ἦσαν. — VI 38, 7 διὰ τῆς τοιαύτης ὄψεως. IV 27, 18 διὰ τρανότητος ὄψεως. II 77, 2 cf. III 123, 5. 295, 4. IV 109, 5 εἰς ὄψιν ἔλθειν. II 2, 19 cf. I 294, 6 εἰς ὄψιν ἀφικνεῖσθαι. IV 83, 13. 124, 4 ἐκ τῆς ὄψεως. IV 111, 6 τεκμαρρόμενος ἐκ τῆς ὄψεως. VI 36, 3 ἐκ τῆς ὄψεως οὐκ ἄρρενα προσελθόν. VI 204, 8 ἐκ τῆς φανεράς ὄψεως. IV 98, 17. V 197, 19. VI 10, 14. 134, 7. 143, 2. 151, 16. 178, 6. 179, 15. 216, 18 ἐν ὄψει cum genet. V 183, 6 τὰ τ' ἐν ὄψει καὶ τὰ ἀφανῇ. V 349, 4 ἔνεκα τελειότερας ὄψεως. VI 157, 26 ἐξ ἱλαρᾶς τῆς ὄψεως. VI 206, 1 κατ' ὄψιν. VI 137, 6 ὑπὸ μίαν ὄψιν καὶ τὴν αὐτὴν σὺνταξιν. — I 53, 15 πρὸς τὴν ὄψεως ἀδιάστατον ἢ δονήν. V 340, 2 οὐκέτι τῆς ὄψεως χορηγεῖν δυναμένης τῷ πάθει τῆς ἰδούνης τὰ εἰδωλα. I 293, 23 ποιικιλίας χρωμάτων δι' ὄψεως ἡσθῆναι. V 78, 3 (ἢ δι' ὄψεως τέρψις). II 45, 15 (αἱ δι' ὄψεως ἐπαυμῖαι). VI 60, 2 οὐ γεῖον ... ἡδῶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὄψιν. I 57, 18 ἐπὶ χρωμάτων μὲν καὶ σχημάτων ποιικιλίας ὅ. (χαίρει). V 164, 5 τὴν ὄψιν αὐτὴν δυσχεραίνοντες. — IV 14, 8 φρόνησις ὅ. οὐσα διανοίας. IV 212, 3 ἀκριβεστάτῃ ὄψει τῇ κατὰ διάνοιαν. IV 37, 9 παρὰ τῆς ὄψεως τοῦ δύνασθαι τὰ νοητά

θεωρεῖν τὰς ἀφορμὰς λαβοῦσα (ἡ διάνοια). I 125, 30 οὐχ ἡ δ. (ἐδῶκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸ σῶμα); I 234, 14 (ἡ αὐτομαθὴς σοφία) τὴν ἀκυδρόματώδη αἰσθήσεων ὄψιν πρὸ τῆς βραδυτέρας ἀκοῆς ἐν διανοίᾳ θεῖσα. IV 173, 20 ταῖς ὑμετέραις ὄψεσιν τε καὶ διανοαῖς. I 174, 6 ὄψει ... τοῦ ἀδεκάστου θεοῦ. V 204, 17 μηδὲν οὕτως ὁ θεὸς ἐμφανὲς ἀφανοὺς ἀπεργάσασθαι μίμημα ὡς ὄψιν λογισμοῦ. II 66, 9 ψυχῆς γὰρ δ. οὗτος (sc. ὁ νοῦς). VI 48, 20 ὄψιν τὴν ἀναγκαιοτάτην τῶν αἰσθησέων, πεπληρωμένοι λέγω δὲ οὐ τὴν σῶματος, ἀλλὰ τὴν ψυχῆς. II 50, 20 ἀντιπεριέργουσα (ἡ ψυχὴ) τὴν ὄψιν κατ' ἰδέ τοι γνήσιον ἀρετῆς κάλλος.

2. *conspectus, aspectus*: V 374, 26 πρὸς τινος θειοτέρας ἢ κατὰ φύσιν ἀνθρωπίνην ὄψεως. VI 11, 12 ὄψεως κάλλει καὶ τῇ περὶ λόγου χάριτι. IV 190, 13 γυναῖκες ... διαφέρουσαι τὴν ὄψιν ἐτέρων. IV 217, 6 πολὺ καλλίων τὴν ὄψιν. VI 41, 18 καὶ ὄψιν φοβερός ὢν. IV 96, 8 τὴν ὄψιν ἀλλάξαντος εἰς σεμνότερον εἶδος. III 190, 21 οἱ προσωπεῖα καλὰ αἰσχίσταις ὄψει περιτιθέντες. IV 121, 13 ὁ παῖς εὐθύς ὄψιν ἐνέφαινε ἀσπειότεραν ἢ κατ' ἰδιώτην. IV 133, 14 ὁ δὲ πατήρ τὴν μὲν ὄψιν εὐθύς τὸ δὲ βούλημα ὅλγον ὕστερον καταπλαγεῖς. IV 94, 18 ταῖς περὶ τὴν ὄψιν ... ἐξαιρέτοις χάριτι. I 212, 7 (ὁ νοῦς) ἔτι καὶ πρὸς τὴν ὄψιν ἐνδούς. I 212, 10 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) ἡρεμαιοτάτην ὄψιν. VI 156, 6 πρεσβυτέρων ἢ ὑψηλῶν τῶν ἀρχόντων ἢ γονέων δ. κινεῖ τοὺς βλέποντας. VI 60, 5 ὅταν ἀμφοτέρων, ὄψεων τε καὶ ὁσμῶν, γίνωνται διαχωρεῖς. V 24, 1 ὄψιν ἔχει καταπληκτικωτάτην οἶαν οὐδὲν ὕψωσιν. IV 218, 17 ἴν' οἷα τείχους δ. μία προφαίνεται. II 205, 18 μυρία ἄλλα ὑπὸ τῆς φανεράς ὄψεως ψευδογραφεῖται. III 245, 12 [ὁ δὲ νοητῆς ὑποστάσεως κόσμος ἄνευ ἡστινοσούν σχημάτων ὄψεως]. V 199, 15 ὢν ἡ δ. ἐπιλήπτως, οὐ πολὺ μᾶλλον αὐ χεῖρες ὑπαίτιοι; VI 59, 7 ἔνεκα ... τοῦ φανέντα τὴν τῶν θεωμένων ὄψιν ἡρῶναι. V 251, 17 εἰς ἀπόκρυψιν ἀληθοῦς ὄψεως. VI 187, 27 ὅσον τῶν πόλεων δ. ἐστίν. V 333, 2 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, τὸ μέγεθος. IV 168, 10 ἄπιστος δ.

3. *visum, miraculum, species per somnum oblata*: IV 184, 15. 260, 10 θεία τις δ. V 77, 21 ὁρῶντας μὲν ἡδίστας ὁμοῦ καὶ καταπληκτικωτάτας ὄψεις. IV 184, 22 ἐπυνθάνετο τῆς φανείσης ὄψεως. III 253, 6 τῷ εὐπρεπεῖ τῆς φανεράς ὄψεως ἀπατῶμενοι.

IV 141, 11 cf. 135, 13 ἡ μεγαλουργηθεῖσα δ. IV 147, 17 οἱ τερατιώδεστές τὴν ὄψιν παρείχοντο. VI 149, 24 τῷ δὲ Φλάκκῳ μηδεμίαν ὄψιν οἰκείαν ἔτι θεωμένῃ. IV 38, 13 cf. 17, 15 περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπιφανείσης ὄψεως. IV 82, 21 ταύτην ἰδὼν τὴν ὄψιν. III 259, 14 ἡ ἐπὶ τῆς οὐρανοῦ κλίμακος φανείσα δ. III 276, 20 ἡ ... ἐπὶ τῶν δραγματίων φανείσα δ.

ὄψον. IV 93, 15.
ὄψοφαγία v. οἶνοφυλία. — II 102, 18. IV 31, 5. VI 158, 10.

πάγιος. V 75, 8 ἀγαθόν. II 202, 5 τὸ ἀληθές. I 235, 8 (ἀνάληψις). II 150, 10 αἱ ἀντιλήψεις. III 188, 5 (αἱ θεοῦ ἀρεταί). II 61, 5 (βεβαιότητες). III 97, 1 (γνώμαι). I 261, 9 (γνώμαι). VI 28, 8 (δόγματα). I 238, 2 (ἐπιστήμη). V 143, 16 cf. III 134, 7 (εὐνοια). III 23, 4 (κατάληψις). III 209, 25. IV 229, 14 (λόγος). V 139, 12 πληρωμά τι ... σταθερώτερον καὶ παγιώτερον. V 15, 16 (φύσις). — II 26, 19 οὐδὲν βέβαιον ἢ πάσιον. III 68, 4. 293, 27. V 8, 8. 88, 19 (τὸ πάγιον). VI 155, 7 τὸ παγιώτατον. — I 159, 8. 176, 11. 190, 15. 227, 19. 231, 3. 285, 8. 291, 29. II 6, 13. 19, 22. 33, 22. 48, 15. 67, 11. 96, 15. 209, 23. 249, 19. 273, 6. III 5, 15. 14, 15. 50, 14. 119, 17. 172, 7. 230, 15. 238, 18. 256, 24. 262, 12. 271, 26. 306, 5. IV 60, 6. 90, 3. 92, 8. 171, 7. 203, 15. 290, 11. 300, 6. VI 32, 18 παγίως. IV 17, 15. VI 188, 16 παγιώτερον.

πάγκαλος. III 161, 15 (ἀντιδίστοι). I 1, 6 (ἀρχή) τῶν νόμων. V 140, 12 ἄσμα. II 253, 28. III 253, 20 αὐχμημα. V 47, 10 ἡ διαίρεσις. IV 196, 8 ἡ διανομή τῶν ἀπαρχῶν. IV 208, 15 (διατάγματα). III 94, 21 δόγμα. IV 216, 6 (δόγματα). IV 249, 4 (ἡ ἐβδόμη). I 17, 1 συμφωνίας εἶδος. V 173, 8 (εἰκῶν). I 21, 15 (εἰρμός). V 173, 8 ἐκμαγεῖον. II 302, 15 (ἐπανάσις). II 50, 21. IV 158, 12 ἔργον. V 78, 1 (ἔργα). II 199, 18 (τοῦ ἀγενήτου θέα). I 75, 19 ἡ θεωρία τῆς ἀρετῆς. III 45, 4 ἰσότης. I 54, 14 (καρπός). I 17, 13 (κόσμος). I 49, 1 μίμημα. VI 70, 10 sq. τὰ νοήματα ... αἱ λέξεις. IV 38, 14 (ἔνεια). III 147, 3 (ὄροι). III 3, 6 παράγωγα. I 49, 1 (παράδειγμα). II 106, 12. IV 292, 1 παραίνεσις. IV 226, 6 (πλοκή). III 130, 11 πόλις. II 111, 5 (ῥυμός). II 45, 4 (ὑπηρεσία). V 323, 10 (ὑψηλότητες). V 139, 1 (φῶς). III 10, 5 (ἀρετῆς χαρακτήρες). — V 220, 23 πάγκαλον μέντοι κάκεινο προσδιτάζατο. V 322, 21 πάγκαλον γὰρ καὶ συμφέρον (sc. ἐστίν). — I 51, 23. 123, 13. 287, 12. II 24, 14. 50, 2.

75, 11. 112, 3. 248, 4. 271, 7. 288, 4. 293, 10. 294, 18. 298, 8. 309, 9. 25. III 6, 14. 15, 6. 20, 17. 60, 6. 92, 9. 189, 22. 235, 23. 243, 17. 257, 12. 269, 3. 270, 19. IV 3, 9. 279, 16. V 26, 11. 145, 2. 193, 7. 218, 2. 238, 22. 317, 9. 320, 1. 361, 17 παγκάλως.

παγκρατησία. IV 192, 21 ἱερωσύνης.

παγκρατιάσειν. I 265, 13. II 118, 3.

παγκρατιστής. V 199, 1. VI 8, 5. 16. 31, 16. 41, 12.

παγκράτιον. I 190, 1. V 146, 15.

παγκτησία. V 113, 3. 295, 3.

παγγάλεπος. III 290, 18 τὰ ... ἀθερά-
πευτα. IV 297, 24 ὁ τῶν τέκνων ἐπαμ-
φοτερισμός. III 144, 4 τὸ μετανοεῖν. I
120, 12 (πληγή). II 261, 5 (ψυχή). — IV
285, 7. V 353, 17 ἀλλ' ἐκεῖνο παγγάλεπον.
II 2, 18 cf. VI 134, 23 πῶς οὐ παγγάλεπον.
III 23, 13 cf. 276, 16 παγγάλεπον ἡγείται.

πάθημα. IV 1, 12 τοῦ κόσμου. IV 229, 19
κατὰ τε ἀέρα καὶ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ τὰ
τοῦτων παθήματα. I 23, 15 cf. 192, 2.
II 43, 23. V 51, 4 (ἀέρος). II 234, 7 τοῦ
παθήματος τούτου (σύμβολον) ὁ ...
κατακλυσμός.

παθητός. I 2, 19. 3, 2 (αἰτίον). I 231, 7
(γένεσις). V 200, 16 (δύναμις). II 183, 23
(οὐσία). V 200, 12 (ὕλη).

πάθος. 1. *p. est secundum Stoicorum
doctrinam animi affectus vel
perturbatio.* a) definitio: V 227, 7
πᾶσα ἄμετρος καὶ πλεονάζουσα ὁρμή καὶ
τῆς ψυχῆς ἡ ἀλογος καὶ παρὰ φύσιν
κίνησις. — b) πάθη sunt genere quat-
tuor: I 111, 2 sqq. 143, 21. 285, 15.
II 189, 18. III 61, 17. 90, 23. IV 54, 6.
V 352, 3 (τέτταρα). II 111, 24 καὶ αὖ
τῷ γένει τέτταρες καὶ πάθη ταύτας ἰσ-
αρίθμηται. I 93, 9 ἐν τῇ ἐξατημέρῳ τὰ
γένη τῶν παθῶν καὶ τὰς ἰδέας εἰργάζετο.
IV 52, 13 ἐν ἡμῖν τῶν τεττάρων παθῶν
δυνάμεις, ἡδονῆς, ἐπιθυμίας, φόβου, λύ-
πης. II 246, 9 εἰς ἡδονὴν καὶ ἐπιθυμίαν
φόβον τε καὶ λύπην (τέμνουσι). II 72, 21
πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβον ἢ λύπην ἢ ἡδο-
νὴν ἢ τι τῶν ἄλλων παθῶν πράττομεν. IV
78, 1 ἐκτὸς πάντων παθῶν ἰσάμενον, ἡδο-
νῆς, φόβου, λύπης, ἐπιθυμίας. III 62, 2 αἱ
δὲ τῶν λεχθέντων (sc. ἡδονῆς, λύπης,
ἐπιθυμίας, φόβου) ἡγεμονίαι παθῶν. I
168, 22 ἕκαστον δὲ τῶν παθῶν τριβόλια
εἶρκεν, ἐπειδὴ τριτά ἐστίν, αὐτὸ τε καὶ
τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτελε-
σμα, οἷον ἡδονή, ἡδύ, ἡδεσθαι· ἐπιθυμία
... λύπη ... φόβος. III 169, 31 τίς
καθαίρεσις ἡδονῆς; τίς ἐπιθυμίας ἀνατροπή;
τίς λύπης ἢ φόβου κατάλυσις; ποῖα παθῶν
... ἐκτομή; V 124, 6 τοῦ σπουδαίου ...

λύπην καὶ φόβον καὶ ἐπιθυμίαν καὶ
ἄλλα πάθη καὶ νοσήματα τῆς ψυχῆς
ἐληλαχότος. III 88, 14 λύπαις ἀλληρόσι,
πτόαις, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. c) v. ὁρμή,
ὄρεσις. — d) de singulis affectibus agitur:
V 228, 21 ἀρχέακον π. ἐστὶν ἐπιθυμία.
V 227, 11 cf. II 171, 7. V 228, 28.
235, 3 τῶν δὲ παθῶν οὕτως οὐδὲν ἀργα-
λέον ὥς ἐπιθυμία. II 210, 14 τοῦ τὰς
ἐπιθυμίας ἀναρρηγνόντος πάθους. II
272, 21 τὸ ἐμποῖζειν ἐπιθυμιῶν καὶ πάν-
των παθῶν ἄμετρίαις. I 269, 1 ἵνα ...
ἡδονῆς ἢ λύπης ἢ τινος ἄλλου πάθους
κέντροις τραυθῇ. I 138, 23 περὶ γὰρ ταῦτα
φωλεῖται τὰ μέρη τοῦ πάθους (int. ἡδονή,
θυμός). II 212, 9 οἱ ... ἡδονῆς καὶ
ἐπιθυμίας καὶ παθῶν ἰδιώται. I 262, 4
διαφέρουσαι ποιότητες, ὡς ἐδημιούργησαν
ἡδοναὶ καὶ ἐπιθυμίαι καὶ τὰ ἀδελφὰ
τούτων πάθη. III 36, 2 πάθη, ἀλγυδόνες
τε καὶ ἡδοναί. I 154, 14 ἀρχὴ δὲ ἡδονῆς
μὲν τὸ π. I 138, 15 καὶ τῶν ἄλλων πα-
θῶν χεῖρων εἶναι (ἡ ἡδονή) δοκεῖ. I
107, 11 ὅψ' ἡδονῆς τοῦ ποιήλου καὶ ὀφι-
ώδους πάθους. V 118, 7 (ἡδονή, αἰσχί-
στον π.). I 173, 3 δι' ἀλόγου πάθους
ἡδονῆς. I 137, 8 κατὰρας ἡδονή, τὸ π.,
(ἐπαξία ἐστίν). I 56, 19 λέγεται δὲ καὶ
ἄλλα παμπληθῆ πρὸς ἑπαινον τοῦ πάθους
(int. τῆς ἡδονῆς). I 58, 15 οἱ πρῶτοι
γενόμενοι δοῦλοι γαλεποῦ καὶ οὐσιάτου
πάθους (int. τῆς ἡδονῆς). I 138, 19 πάν-
τα ἐφορμεῖ τὰ πάθη τῇ ἡδονῇ. I 108, 27
ἀπὸ γὰρ τοῦ πάθους καὶ τῆς ἡδονῆς
ἀποδιόρσκει ὁ φιλάρετος. V 340, 3
οὐκέτι τῆς ὀψέως χορηγεῖν δυναμένης
τῷ πάθει τῆς ἡδονῆς τὰ εἰδῶλια. IV
301, 11 καλεῖται δὲ τοῦτ' τὸ π. αὐτῆς
(sc. ψυχῆς) ἡδονή. II 296, 4 ἀπὸ τοῦ
πεινώντος ἡδονῆς καὶ λίχνου παθῶν. II
286, 14 τὸ περιτέμνεσθαι ἡδονῆς καὶ πα-
θῶν πάντων ἐκτομήν. I 221, 20 (ισχύσις)
καὶ τῶν μετὰ γαστέρα ἡδονῶν καὶ παθῶν
τῶν ἄλλων. IV 189, 19 ὅς π. ἐστὶ
θυμός. II 72, 18 τὸ δὲ κυριολογούμενον
ἐπ' ἀνθρώπων π. ὁ θ. εὐθυβόλος εἰρήνηται.
I 140, 21 τῶν γούν χρωμένων τῷ πάθει
τούτῳ (sc. τῷ θυμῷ) σχεδὸν οὐδεὶς ἀλη-
θεῖ. II 281, 1 τὸ ἀδελφὸν αὐτῇ (sc.
ἐπιθυμία) π., τὸν θυμόν, προσεκτῆσαντο. I
80, 15 ὅταν ... ἐκάτερον δὲ π. (sc. θυμός
καὶ ἐπιθυμία) λάβηται τῶν ἡνίων. IV
301, 14 ὄνομα δὲ τούτῳ τῷ πάθει λύπη.
VI 13, 14 ὀργὴ ἢ ἐπιθυμία ἢ τι ἄλλο
π. V 232, 12 ὅπ' ὀργῆς, ἀγρίου πάθους,
θηριωθέντες. V 179, 20 ὅπ' ὀργῆς ἀνη-
κέστου καὶ ἐπιβόλου πάθους. IV 301, 17
φόβος δὲ προσαγορεύεται τὸ π. III
241, 28 τὸ φόβου καὶ παντός πάθους

λυτήριον. — II 199, 26 ἄγνοια. I 221, 8 ἀμαθία ..., ἀκούσιον καὶ κοῦφον π. II 242, 7 τοῦτο δὲ τὸ π. ἀνατολὴ ἀφροσύνης. V 175, 4 ὑπὸ δειλίας ἢ θράσους, μαχομένων καὶ ἐπιλήπτων παθῶν. I 145, 3 (ἢ γαστρός ἐκπλήρωσις) θεμέλιός τις τῶν ἄλλων παθῶν. V 310, 15 τὸ ἀναγκαϊότατον καὶ συγγενέστατον λογικῇ ψυχῇ π. ἐκτεταγμένον, τὸν ἔλεον. V 300, 5 (ἐπιχειρεκακία). V 299, 1 τὸν ἔρωτα βασανίζει, πότερον ἐπιμανῆς καὶ ἀψίχορος καὶ ὅλος τοῦ πάθους ἐστίν. IV 35, 9. 38, 20. 43, 14 τῆς εὐνοίας. V 286, 12 τὰ γνήσια πάθη τῆς πρὸς τὸ ἔθνος εὐνοίας. III 106, 8 ὅπερ ἐστὶν εὐφροσύνη καὶ ἑορτὴ διανοῖα φιλάδλφ. V 27, 22. 157, 15 (ζηλοτυπία). II 309, 10 οὐ γὰρ ἐκούσιον ἢ λήθη π. III 174, 13 τὸ ... τῆς ἀπορροῆς π. ὀνομάζεται λήθη. V 99, 4 μειμασμένῳ καὶ ἐπαράτῳ πάθει (sc. παιδεραστία) χαρίσασθαι. V 210, 13 (πλευνεξία), ἐπίβουλον καὶ δυσίατον π. IV 213, 6 τὸ περὶ τοὺς προγόνους π. V 302, 3 τὸ τῆς προσβολῆς ὄνομα καὶ π. V 176, 4 στοργή, π. ἀδούλωτον. V 165, 8 τῆς ὑπονοίας. IV 86, 3 φιλαυτία ..., πάθει δυσίατῳ. V 335, 6 τὸ τοῦ φιλεῖν καὶ ἀντιφιλεῖσθαι π. II 198, 15 cf. III 201, 25 τῆς ἔνδον ... χαρᾶς τὸ π. εἰς τὸ ἔξω διαδιδόσης. — amor, libido: V 172, 6 ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς. V 298, 3 μὴ ὡς αἰχμαλώτῳ ... ἐναπερόγῃς τὸ π. V 198, 12 ἐάν ... ὑπὸ τοῦ παραστάτος πάθους ἐξορμητὰς βιασθῇ. V 162, 12 ταύρου γὰρ ἐρασθεῖσαν καὶ τῇ πάθει σφαδάζουσαν. V 169, 1 ἀπογυμνάσας τὸ σεαυτοῦ π. IV 298, 5 ὁ μὲν μοιγὸς ἐφύβριτας καὶ ἐναπεργῶν τὸ π. — II 155, 10 ἀποικίλον καὶ ἀνευδοίαστον. I 227, 10 ἀτίθασον καὶ ὀμόν. V 121, 7 (αὐτοκέλευστον καὶ ἐθειουργόν). V 158, 13 βιωφελέστατον, μισοπόνηρον. I 119, 16 βλαβερόν. II 147, 25 (γνήσιον opp. ὑποβολιμαῖον καὶ νόθον). III 5, 20. IV 108, 3. VI 191, 23 (γνήσιον). V 227, 9 (δυσίατον). VI 94, 4 τὰ ἐξηγριωμένα πάθη. VI 134, 22 cf. V 93, 1 ἐπίβουλον. V 227, 5 πᾶν μὲν π. ἐπιληπτόν. V 182, 16 (ἡμερον). I 115, 18 cf. 264, 13. III 201, 24 τὸ θῆλυ αἰσθητόν π. II 56, 13 παρευημερήσαντες πάθεισι τοῖς κατεργασίαι καὶ τεθληγυμένοις. V 169, 5 μὴ κατεψευσμένον ἢ ἐπιπόλαιον ἄλλως τὸ π. ἀλλ' ἐπαληθεῖον. III 267, 1 λίγνον. IV 123, 7 μητρώον. IV 239, 6. 266, 5. V 185, 16. 211, 13 (μισοπόνηρον). V 14, 2 (μισοπόνηρον καὶ φιλόθεον). V 39, 4 (οἰκεῖον). I 283, 15 ὅταν δὲ παλμῶδες ἐν ψυχῇ π. ὀμόν γένηται. II 116, 21 (πα-

ρατεθγμένον καὶ ὀξυκίνητον καὶ σκιερητικόν). I 117, 11 ὅτε μὲν ὀρᾷ ταπεινὸν τὸ π. IV 173, 14 τερατωδέστατόν τι ... περὶ τὰς χεῖρας. I 256, 3 (τυφλόν). I 247, 6 (ψθοροποιόν). V 285, 8 φιλόκληλον καὶ φιλοπαθές. IV 111, 18. 122, 12. V 106, 9. 280, 15. 353, 15 (φιλοῖκειον). IV 78, 21 (χρηστὸν καὶ φιλάνθρωπον). — II 275, 4 τὸ ἑμαυτοῦ π., ὁ μυριάκις παθῶν οἶδα. III 59, 5 ἐνθουσιῶντος καὶ θεοφορήτου τὸ π. III 207, 7 τὸ δὲ π. τοῦτο κοινὸν ἀπάντων ἐστὶ τῶν φιλομαθῶν. I 203, 15 sq. τί τέ ἐστι τὸ π. αὐτῇ (sc. Ῥεβέκκᾳ) παραστήσαι. V 78, 22 εἰς ἀκολάστῳν γυναικῶν πάθη καὶ μορφᾶς εἰσβάλλονται. V 238, 20 ὡς καὶ τὸ χωρίον ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦς πάθους τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν. IV 97, 5 εἰ μὴ ἐξελάλησε τότε τὸ παραστάν π.

2. quomodo affectus referantur ad sensus: I 100, 12 (ἡ παθῶν αἰτία αἰσθησις). III 43, 10 (ἡ φίλη καὶ οἰκουρὸς παθῶν αἰσθησις). 158, 11 (αἰσθήσεις) καὶ τὸ ὅμοιον ἐνεργαζόμενα π. I 118, 8 αἱ τῶν αἰσθήσεων φωναὶ ταῖς τῶν παθῶν ἐνεργείαις συνηχοῦσαι. I 91, 12 ἡ γὰρ αἰσθησις καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς εἰσι βοηθοὶ νεώτεροι τῆς ψυχῆς. III 129, 13 διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων οἷα δεξαμενῶν τὴν τῶν παθῶν ... φορᾶν. I 91, 21 τὸ δὲ ἄλογον αἰσθησίς ἐστι καὶ τὰ ταύτης ἔκγονα πάθη. I 92, 6 μιᾶς γὰρ ἐστὶ ψυχῆς μέρῃ καὶ γεννήματα ἢ τε αἰσθησις καὶ τὰ πάθη. I 92, 7 cf. 91, 29 τοῦ δὲ βοηθοῦ ἐστὶ διττὸν τὸ εἶδος, τὸ μὲν ἐν πάθει, τὸ δ' ἐν αἰσθήσει. II 239, 23 τίνα ἢ πῶς ἢ διὰ τί ἡ αἰσθησις ᾗσθητο ἢ ὁ λόγος διηρμήνευσεν ἢ τὸ π. διέτιχεν. II 283, 16 (τὰ) κατὰ αἰσθησιν ἢ π. ἢ σῶμα. II 181, 18 ἡμεῖς δὲ ἐτι ὑπὸ τῆς ... συνηθείας τῆς περὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθητὰ νικώμενοι. IV 53, 1 ταῦτα γὰρ πάντα διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐκαστῶν τῶν παθῶν χορηγεῖται. I 157, 19 τῆς γυναικός, ἥτις αἰσθησις ἦν, ἰδιὸν ἐστὶν ἀλγηδὼν π. III 152, 1 κάτωθεν δὲ ὥσπερ ἀπὸ γῆς τῆς αἰσθήσεως ἀνομωρησάντων παθῶν. I 117, 16 τὸν τῶν αἰσθητῶν ποταμὸν τὸν ἐπικλύζοντα ... τῇ φορᾷ τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν. I 39, 20 ὁ γὰρ ὀρίζων π. ἐστὶν ἡμέτερον.

3. quomodo affectus referantur ad mentem et rationem: I 154, 18 ὅπερ οὖν ἦδον ἢ πρὸς αἰσθησιν, τοῦτο π. πρὸς νοῦν. I 154, 21 κατὰ γοῦν τὰς ἐπικρατείας τοῦ νοῦ ... φυγαδεύεται τὸ π. V 364, 8 (ὁ νοῦς κηραίνων) περὶ

μηδὲν π. II 190, 2 ὡς τὰς ἐπικελεύσεις τῶν παθῶν (ὕπο τοῦ νοῦ) εὐθὺς ἐπισχεθῆναι. I 110, 22 <τόν> ἐπιβεβηκότα τοῖς πάθεσι νοῦν. I 96, 15 ὅταν ὁ νοῦς τοῦ τόνου τῶν νοητῶν ἀποστάς ὑφίηται πρὸς τὰ πάθη. I 110, 23 sqq. ὅς (sc. νοῦς) ἀποπίπτει τῶν παθῶν, ὅταν αὐτὰ συλλογισθῇ καὶ περνεσθῇ. I 107, 16 (ὁ νοῦς) πάθει δηγθεῖς. I 280, 21 (ὁ νοῦς) ἐρωτος ἐτρώθη δεινοῦ πάθους βέλεσιν. III 70, 12 ἵνα μὴ ... ὁ νοῦς ὑπὸ παθῶν καταψυχθῇ. — I 111, 27 μάχου δὴ καὶ σύ, ὦ διάνοια, πρὸς πάν π. IV 37, 8 ἡ (διάνοια) δὲ τὸ παραπλήσιον ἐνδοξαμένη π. II 85, 15 χίρα δ' ἐστὶν ... τῇ χηρεύειν τῶν φθειρόντων καὶ λυμαινομένων παθῶν τὴν διάνοιαν. I 108, 29 (διανοία) μήπω τελειωθείση φυγῇ καὶ ὁρασμῶν τῶν παθῶν ἀρμόζει μελετᾶν. — I 235, 10 (πέφυκε ὁ λόγος) τὴν τοῦ ἀλόγου πάθους ὁρμὴν εὐτόνως ἐκλύνει. III 229, 3 φάρμακον ... ψυχῆς παθῶν ὁ λόγος ἐστὶ σωτήριον. I 147, 2 ἐπιστοιμεῖ ὁ λόγος καὶ ἐγγαλινώσει τὴν ῥύμην καὶ φορὰν τοῦ πάθους. I 139, 8 μάχεται ὁ λόγος τῷ πάθει. I 110, 21 ὁ δὲ σωφροσύνης λόγος δάκνειν ... φιλεῖ καὶ ἀναίρειν τὸ π. I 146, 23 λόγος ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξορύττων. I 146, 28 πάσσαλος οὖν, τούτῃς λόγος, ἐπέσθω τῷ πάθει. III 186, 6 οὐ (sc. λόγου) τὰ λυτῶντα πάθη παρήβηκε. I 96, 19 ἐάν δὲ ὁ λόγος ἰσχύσῃ ἀνακαθᾶραι τὸ π. I 96, 13 κελεύει ὁ αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) φορεῖν ἐπὶ τοῦ πάθους, ὁ ἀνεξῶσθαι χρῆ. I 139, 11 ἐν αὐτῷ (sc. τῷ ἀλόγῳ) γὰρ εὐρίσκεται καὶ ἡ κρίσις ἢ ἡμέτερα καὶ τὰ πάθη. — I 157, 23 τῷ δ' ἄφρονι περιτεύει τὸ π. — II 110, 27 θυμοῦ γὰρ καὶ ἐπιθυμίας καὶ συνόλως ἀπάντων παθῶν ... ἐποχομύμενων ὥσπερ ἱπποὶς ἐκάστοις λογισμῶν. IV 56, 10 τὸν ἀντίπαλον φύσει τῶν παθῶν λογισμὸν. III 302, 23 ἄλογον π. ἐπιτελιχίζοντες ἡγεμόνι λογισμῷ. II 199, 11 χρῆσθαι λογισμῷ πρὸς μηδενὸς πάθους παροινουμένῳ. IV 24, 6 τὸ π. αὐτῷ (sc. τῷ λογισμῷ) τοῦτο μόνον ἐστὶ σωτήριον.

4. π. ex corpore oritur, morbus corporis est: III 84, 6 ἡ δὲ τὸ σώματος φύσις παλλαχῇ, δι' ἧς ἡ γένεσις τοῦ πάθους θεωρεῖται. III 61, 15 νόθα γὰρ καὶ ξένα διανοίας τὰ σώματα ... πάθη, σαρκὸς ἐκπεφυγότα. III 299, 17 τὰ ἐν αὐτῷ (sc. τῷ σώματι) καὶ δι' αὐτοῦ ἐγγινόμενα πάθη. I 147, 17 πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. I 100, 9 ἵνα γένωνται μία σὰρξ καὶ ἐν π., οἱ δύο. IV 38, 1 τοῖς σαρκὸς πάθεσιν. IV 271, 9 αἱ τροφαὶ ... ὕλαι γινόμεναι τοῦ πάθους. III 231, 8

τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα πλησμονῆς ἔκγονα πάθη. II 16, 14 τοῦτο μέντοι τὸ π. ὅταν κυοφορήσῃ, μετὰ χαλεπῶν ὠδίνων νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα ἔτεκεν ἀνάτα. V 121, 12 (ἡ) ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῶν παθῶν (διάβασις). II 10, 20 κατὰ τὰ ἐξ ἀλόγων παθῶν ἐγγενόμενα νοσήματα. I 101, 22 (δεσμός) πάθους καὶ σωματικῆς ἀνάγκης. V 58, 15 τὴν χαλεπωτέραν τῶν ἐν τῷ σώματι παθῶν νόσον ψυχῆς ἐκτρεπόμενος. II 299, 2. IV 49, 10. VI 72, 9 (πάθη conī. νοσήματα). I 52, 16. 268, 4. V 41, 4. 62, 15 (π. conī. νοσημα, ἀρρώστημα). V 68, 5 (πάθη conī. νοσήματα, κακία). IV 205, 18 (σωματικόν). III 71, 20 σωματικά. II 71, 1 οἱ (sc. ἱατροί) πρὸς τὸ παρὸν π. τὴν οἰκίαν ἐπινοήσουσι θεραπείαν. IV 68, 16 τοῦ πάθους μὴ ἐπιμένοντος. I 106, 3 πῶς οὖν γίνεται ἱασις τοῦ πάθους; I 141, 20 (Ἀρίων) ἔγινε τὸ π. ἴσθαι. II 164, 23 εἰς π. ἀνήμεστον καὶ φθοράν. III 81, 12 (ποδαγρικόν). V 370, 10 τὰ ποδαγρικά καὶ ἀρθριτικά πάθη καὶ νοσήματα. VI 111, 5 τί ἂν ... λοιμὸν εἶναι πλὴν ἀέρος θάνατον τὸ οἰκίον π. ἀναχέοντος ἐπὶ φθορᾷ πάντων.

5. π. est animae perturbatio vel morbus: V 178, 1 cf. II 203, 9 <τὰ> περὶ τὰς ψυχὰς πάθη opp. ἐν σώμασι. IV 301, 4 πάντα ... τὰ ψυχῆς πάθη χαλεπά. IV 129, 5 τοῖς ἀδουλῶτος πάθεσι τῆς ψυχῆς. VI 85, 10 π. conī. νόσημα ψυχῆς. II 71, 16 cf. III 65, 6. IV 63, 15 τῆς ψυχῆς (πάθη καὶ νοσήματα). V 317, 2 ψυχῆς (πάθη, νοσήματα, ἀρρωστήματα). II 113, 8 τῆς ψυχῆς ... ὑπὸ βίας τῶν καταπινέντων εἰς αὐτὴν παθῶν τε καὶ ἀδικημάτων ἀντιρρεπούσης καὶ κλινομένης. III 278, 16 ὅσα ψυχῆς πάθη κατὰ τε ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας. V 204, 14 τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι συμπάσχουσιν ὀφθαλμοί. I 205, 16 καθ' ἣν (sc. ἀρετὴν) ἀνά κράτος ἡγεμονεύσει τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν. I 101, 4 (ἡ ψυχὴ) πάντα δὲ τὰ πάθη ἀπηφείσται καὶ ἀποβέβληκε. I 107, 1 σωφροσύνης ἐρασθείσαι ψυχὰ καὶ ἐρμηνοθεῖσαι παθῶν. I 107, 21 (ψυχῇ) δέψα καταλαμβάνει ἡ τῶν παθῶν. V 170, 18 ἔστιν ἐν ἐκτάστῳ τῇ ψυχῇ ... μισοπόνδρον π. I 189, 12 ἀγεννοῦς καὶ ἀνάνδρου ψυχῆς πάθη. III 223, 17 παθῶν κεντούντων καὶ τιτρωσκόντων ψυχῇ. I 168, 11 τὰ κεντούμενα καὶ τιτρωσκόμενα αὐτῇ (sc. ψυχῇ) πάθη. I 145, 23 τῷ μαινόντι τὴν ψυχὴν πάθει. I 182, 20 καὶ παρθένον ψυχὴν πάθεισιν ἀκολάστοις μανθέντων αἰσχυνομένη. I 193, 11 τὰ δὲ ψυχῆς ἐκνίψασθαι πάθη. I 145, 26 (ἡ ψυχῇ) αἰδίου ἔξει τὸ π. I 147, 26 τὸ

π. ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον ἡρεμεῖν αὐτὴν οὐκ ἔσθ. I 155, 28 (ἡ ψυχὴ) οὐ πρότερον ἀνήσει πτέρναν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ πάθους. I 165, 27 αἰ δυνήσεται ἡ ψυχὴ κακίαν ἐκφυγοῦσα ἀπομαθεῖν τὸ π. I 190, 9 τοῦτο ... τὸ π. μήτε σώματι μήτε πολλῷ μᾶλλον ψυχῇ δεξιώμεθά ποτε. V 274, 21 κηραίνουσης π. ψυχῆς. III 83, 13 ὅταν ... σκορακίσῃ τὴν ψυχὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ θεός, τὸ ἄλογον εὐθὺς γεννᾶται π. III 84, 8 ἐκλείπει γὰρ καὶ ἀδυνατεῖ ἡ ψυχὴ τῷ πάθει. III 111, 10 τὸ μὲν γὰρ ἀγεννοῦς, τὸ φιλαπεχθήμονος π. ψυχῆς. III 11, 16 (γνήσιον τὸ ψυχῆς). III 58, 10 ἐάν γὰρ ἔλθῃ τὸ π. εἰς τὴν ψυχὴν. III 8, 12 καὶ τοῦτό μου τὸ π. τῆς ψυχῆς ἐστήλογράφησεν. I 139, 29 τὸ ἐγγεγόμενον τῇ ψυχῇ π. II 16, 14, 19 ψυχῆς θάνατος, ἡ κατὰ π. ἄλογόν ἐστίν αὐτῆς μεταβολή. II 66, 3 τοῦτο δὲ αὐτῆς (sc. ψυχῆς) τὸ π. ὁρμὴ καλεῖται. IV 26, 15 εἰ τι π. ἐνέαιρων ταῖς ψυχαῖς τῶν ἔνδον ὄντων ἀνιέται. IV 35, 10 τὸ δυσάρεστον τῆς ψυχῆς π. V 155, 10 τὸ τῆς ψυχῆς συνωδόν π. IV 238, 14 ψυχῆς ἀδύλων καὶ ἀφανῶν τοῖς ἄλλοις παθῶν (ιδιότητες). I 107, 10 οὐ μόνον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ παθῶν ἐφιερμένη ἡ ψυχὴ. I 117, 19 τοῦ θεοῦ μετοικίσαντος τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν κατὰ Λάβαν παθῶν.

6. π., πάθη conl. κακία, κακία v. κακία Nr. 3, 6, 7. — II 113, 8. 216, 8. 235, 19. III 43, 6. 286, 1 (πάθη conl. ἀδικήματα). II 119, 23 (conl. ἀμαρτήματα). I 106, 5 ποικίλῃ πάθει ποικιλὴ ἀρετὴ (ἐναντίον ἐστίν). II 246, 21. 291, 16. III 18, 13. 44, 15 (opp. εὐπάθεια). II 168, 9 (ὁ πάθεισι κεχρημένος) opp. εὐπαθείαις. II 152, 15 (opp. ἀπάθεια). — II 273, 24 ἄλογον (κράτος). III 301, 24 ἡ μὲν τοῦ πάθους φθορὰ καὶ μετανάστασις ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ τέλειον ἀγαθόν. IV 70, 13 τοῦ πάθους ἰσχυρὸν ἐπιδιδόντος. IV 104, 4 cf. IV 98, 14 νικώμενος ὑπὸ τοῦ πάθους. IV 12, 9 (ἡ) κατὰ τῶν ἀντιπάλων παθῶν (νίκη). I 155, 1 τῶν ... πεφυρμένων ἀβούλει τὸ π. ἄρει καὶ κυρίει. III 303, 12 τὸ λυ(τῶν) π. III 285, 13. IV 8, 13 λελυττηκότα πάθη. IV 70, 7 ἀκαθέκτως περὶ τὸ π. λυττώσα. I 142, 22 οἱ δὲ ... ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν τῶν παθῶν πόλεμον. III 282, 16 (ὁ) ὑπὸ τῶν παθῶν ... (ἐμφύλιος πόλεμος). I 208, 10 τῷ πόλεμον ἀσπονδον καὶ ἀκήρυκτον πρὸς τὰ πάθη πεποιτημένῳ. II 228, 1 (ἡ) πρὸς πάθη (πάλη). V 364, 9. VI 5, 5 (ἡ παθῶν δυνάστεα). V 346, 22 ἡ τῶν παθῶν ἄμετρος ἰσχύς. III 201, 28 τὸ βιαζόμενον

καὶ κρατήσαν ... π. III 303, 4 ἐπὶ τὴν φορὰν καὶ ἀνάγκην αἰ τοῦ ἄλόγου πάθους ἐξείναι. V 208, 4 cf. II 272, 4. V 327, 2 (αἱ ἀμετρίαι) τῶν παθῶν. III 62, 8 τῷ τῶν παθῶν ἔθνη πιεσθῆναι. II 250, 10 τὸ ... ἀτίθασον ἐκ φύσεως τῶν παθῶν στίφος. II 243, 1. V 270, 5 (ἡ τῶν παθῶν φορὰ). II 234, 11 τὰ πάθους ἐκάστου βεῦματα πολλὰ ὄντα. II 314, 4 τῶν γὰρ ἀκουσίων οὐδὲν τοῦ πάσχοντος ... π. III 83, 9 sq. τὸ π. ἀναξέον τὰ ἐν ποσὶ πάντα ἐπιλυγμάται καὶ διαφθερίει. II 300, 12 τῆς πατρικῆς ... διάταγμα οἰκίας αἰ φονώσης κατὰ τοῦ πάθους. III 175, 23 κατακεντήσαι διὰ τῆς μητέρας τὸ π. II 196, 19 περὶ μηδὲν, μὴ μέγα, μὴ μικρόν, ἀπλῶς κηραίνων π. V 300, 6 (ἐπιχειρε-κακία), ἀδελφόν ὁμοῦ καὶ ἀντίπαλον φθόνου, συγγενὲς μὲν ὅτι ἐκ πάθους ἐκάτερον. II 162, 12 οἱ δὲ τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ π. ὑπερβολῆς οὐ κατανοήσαντες. III 58, 3 (Ἰακώβ) φύσει κινούμενος τὸ π. III 301, 20 τέθηγχε τὸ ἐπιτιθέμενον ἡμῖν π. III 303, 8 (αἱ συντηγοροῦσαι τῷ πάθει πιθανότητες). III 171, 6 τὰς βάσεις τοῦ πάθους ... κινεῖν καὶ σαλεύειν καὶ ἀνατρέπειν. III 172, 1 τὸ οἰκεῖον π. τῷ γεννητῷ. III 106, 23 cf. 58, 13 ἐπὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ πάθους. III 193, 23 πλησίον πρὸς τὰς ἀπολαύσεις τῶν παθῶν φερόμεθα. III 291, 3 εὐδοήσει τὸ π. ἐξ ἑαυτοῦ. III 291, 16 τὸ ἐκπληρωτικόν τοῦ πάθους. III 291, 11 τὰ ὑπεκκαύματα τοῦ πάθους. IV 52, 20 μηδενὸς τῶν παθῶν καθ' αὐτὸ σθένοντος. II 102, 21 μέχρις ἂν τὸν πολλὸν τοῦ πάθους ἀπογευσαμένοι βραστὸν ἡρεμῆσαι δυνηθῶσιν. V 317, 11 τῶν μὲν ἀναφλέγειν τὸ π. εἰωθότων. VI 167, 5 διὰ τὸ τοῦ πάθους ἀψίκoron. I 100, 20. 24 τοῦ γὰρ φιλοπαθοῦς ἐστὶ κλῆρος ὅντως τὸ ἀποπόμπιμον π. I 98, 21 sq. „ὅστων ἐκ τῶν ἐμῶν ὁστών“ τούτεστι δυνάμεις ἐκ τῶν ἐμῶν δυνάμεων ... καὶ π. ἐκ τῶν ἐμῶν παθῶν. I 269, 3 ὁ μόντοι χρηστός θεός οὔτε ἁλωτὸν πάθει τὸ ἀτρώτου γένους εἶδος ἐργάζεται. I 110, 21 πτερνισθέντος δὲ τοῦ πάθους καὶ οὐκ ἄσαντος. IV 302, 19 οὐδὲν ... ὁ διαφεύγει τὸ π. IV 306, 23 ἀφηνιαστῶν ὅλον τὸν βίον ἐνδεωκότων τῷ πάθει. V 63, 13 ἵνα περὶ μηδὲν π. κηραίνωσι. I 143, 27 ὁ δὲ προκόπτων οὐ δυνάμενος μὲν ἀποκόψαι τὸ π. IV 216, 14 μηδενὸς πάθους προσαζόμενον. VI 48, 2 οἱ παντὸς πάθους ἀμέτοχοι. IV 186, 7 τὸ π. οὐ χωρήσας ... εἶπεν. V 94, 16 κεκρατημένος ὑπὸ πάθους. IV 152, 11 διὰ τὴν κοινοπραγίαν τοῦ πάθους. V 230, 11 ἐκδύσασθαι τὸ π. ...

ὡς αἰσχιστον καὶ τῶν αἰσχίστων αἴτιον. IV 232, 19 εἴ τι ὑποφαίνεται αἰσχος ἐξ ἀλόγου πάθους. I 151, 4 ὅτιον δὲ περὶ τοῦτον τὸν λόγον συμβαίνει π. III 258, 14 τὰ κατὰ τοῦ πάθους ἅλοι τῆς κενῆς δόξης ἀναλαβεῖν ὅπλα. I 115, 27 ἀπὸ τῆς ἀθέου καὶ ἡγεμονίδος τῶν παθῶν δόξης. IV 96, 18 ἐγκρατῶς τὸ π. ἐνεγκίων. V 174, 9 λαβόντες τοῦ πάθους οἶκτον. V 277, 15 τοῦ πάθους λαβῶν οἶκτον ὁ ... θεός. IV 191, 7 ἀναγραφεῖς τοῦ πάθους δοῦλος. II 274, 1 (δοῦλος opp. ἀγωνιστής). I 166, 14 εἰ μέλλω, φησί, δουλεύειν π. III 84, 3 τὸ δὲ π. ἐκ παλλακῆς (τῇ φάτῃ γίνεσθαι). II 80, 26 ἀν δ' ἄρα ἀγκιστρευθῆς ὑπὸ πάθους. I 268, 28 εὐχεται ... τὸν Ἰσαάκ ... ἀλόγῃ πάθει χρῆσθαι. VI 204, 8 ἀφανὲς ἀνθρώπου βούλημα καὶ π. συνιδεῖν. V 274, 18 οἷς οὐδὲν προενηλυθὸς ὑποικουρεῖ π. II 190, 7 εἰ μυρίαις στόμασι καὶ γλώτταις ἕκαστον τῶν παθῶν ... χρήσατο. IV 149, 20 ὑπὸ τοῦ πάθους ἅλοι συνηραμένοι. I 151, 10 ἵνα διαβῇ τὸ π. ὁ βλέπων τὸν θῆτα. I 146, 6 ἐάν ὑπὸ πάθους μὴ μιανθῇ. I 166, 15 ἐξελεύσονται ἀπὸ τοῦ πάθους ἔξω. I 147, 21 ἐταν μέλλῃ ... ἐπιστομῇ τὸ π. I 121, 13 ἡ τῶν παθῶν ἡγεμονὶς κακία. I 130, 13 τὰς κατὰ κακίαν λέγω πράξεις καὶ τὰς τῶν παθῶν ἀπολαύσεις. III 66, 4 παθῶν γὰρ ἔνδεια. III 68, 10 τὴν ἀκμὴν τῶν παθῶν ἀνηβῶντες. III 67, 19 τῶν ἐντυφομένων ἀναρριπίζομένων παθῶν. II 243, 2 ἐπειδὴν ὑποδράμῃ τὰ πάθη. II 298, 2 ἀπομαθεῖν τὰ πάθη. II 192, 11 ἐπὶ καθαιρέσει τῶν παθῶν. I 207, 18 ἡ τῶν παθῶν παλμώδης νόσος. VI 42, 19 αἱ ἐφεδρεῖαι τῶν παθῶν. II 80, 11 εἰς μὲν τὸ δεσμοτῆριον τῶν παθῶν εἰσάγεται. I 149, 10 διάβασιν γε μελετῶσαν ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ τὸ Πάσχα θύουσιν δεῖ τὴν προκοπὴν. II 273, 22 (ἡ ἀπὸ τῶν παθῶν διάβασις). III 78, 17 (ὁ ἀσκητὴς) πρὸς τὰ πάθη παλαίων. IV 53, 5 τὸ ἐπώδυνον γῆρας, ἐν ᾧ τῶν μὲν παθῶν ἀσθενέστερον οὐδὲν γίνεται. IV 53, 10 ὑπὸ τῶν ἀντιπαλῶν παθῶν. IV 54, 1 ὁμόνοια τὴν πρὸς τὰ πάθη. II 29, 17 τοῦτους οὐκ ἀνέχεται ἡ ἐκτὸς τῶν παθῶν Λεία. II 15, 27 τὸν πολὺν φλογμὸν ἅμα καὶ βρασμὸν τῶν παθῶν ἐπεκουφίσαν. I 207, 13 τὸν ζέοντα φλογμὸν τῶν παθῶν. I 280, 3 τὸν δὲ ἐπιστεθῆντα τῶν παθῶν Αἰγύπτιον σκηπτὸν βραδίας ἀπωθεῖται. II 8, 3 ἵνα ἐκ τοῦ τῶν παθῶν ὄξος πρὸς τὸν ὀλύμπιον χῶρον ἀρετῆς ἀναβιβασθῇ. I 36, 6 τῶν παθῶν ἐπὶ πλέον ἡμερωθέντων. I 118, 28 κρύπτεται μὲν αἶε καὶ φυλάττεται τὰ πάθη ἐν Σικίμοις. I 142, 21

(ὁ τέλειος ὢν) ὅλα τὰ πάθη δι' ὧν ἀπέκοψεν. I 142, 9 τὸ ἐκτέμνειν τὰ πάθη δύνασθαι. V 46, 12 παθῶν (ἐκτομή). I 144, 30 (Μωυσῆς) καὶ τοῖς ἄλλοις πάθεσιν ἀποτάττεται. II 98, 16 τῶν παραπλησίων παθῶν ... τὰ φυτὰ. IV 62, 12 τὰ γὰρ στεγρόμενα πάθη μὴ διαπνέοντα τοῖς ἐπισχοῦσι λόγοις βαρύτερα. IV 176, 13 τὰ ἐκ τῶν ἰδίων παθῶν. V 162, 20 ἀγαλινώτων ἐωμένων τῶν παθῶν. V 97, 12 ἐπάνω τῶν παθῶν ἴστασθαι σπουδάζοντες. V 339, 20 ἀνθρωπος ... ἐπάνω τῶν παθῶν ἀψευδῶς ἔγνωκεν ἴστασθαι. V 262, 1 τοῖς ἑτέρων πάθεσιν ἄνθρωποι διδάσκονται σωφρονεῖν. V 100, 1 γαληνιασάντων αὐτῇ τῶν παθῶν. V 83, 9 (ψῆδ) τὰ πάθη κατεπάδουσα. IV 126, 5 τῶν ἄλλων ... παθῶν ἕκαστον ἐξ ἐαυτοῦ μεμνηνός. VI 31, 5 τῆς μὲν πρὸς τὰ πάθη κοινωνίας ἀφίστασθαι. V 363, 3 εὐδίαν δὲ παθῶν ἐξῆλκωσιν. II 162, 4 φρόνησιν παθῶν σβεστήριον. II 123, 20 (οἱ σοφισταί) τοῖς πάθεσι ἐγκατεγύρσαν. II 94, 2 οὗς κατεκέντησε καὶ κατέτρωσε τὰ πάθη. I 151, 8 ὁ τὸν θεὸν ὀρῶν φυγὴν τὴν ἀπὸ τῶν παθῶν μελετᾷ. I 146, 24 ἀνεξῶσθαι γὰρ βούλεται ἡμᾶς τὰ πάθη. I 156, 14 ὑποζεύξας σεαυτὸν ὀχήματι παθῶν. I 172, 1 ἐπιλιπόντων τὰ γυναικεῖα καὶ ἀποθανόντων τὰ πάθη.

7. deus est „παντὸς πάθους ἀμέτοχος“: IV 45, 8 παντὸς πάθους ἀμέτοχος ἡ τοῦ θεοῦ φύσις. II 68, 10 sq. θεῷ δὲ οὔτε τὰ ψυχῆς ἄλογα πάθη οὔτε τὰ σώματος μέρη καὶ μέλη συνόλως ἐστὶν οἰκεία. I 241, 17 ἀνοικεῖα καὶ μέρη καὶ πάθη τοῦ αἰτίου. II 72, 10 τοῖς ... μῆτε μέρος μῆτε π. ἀνθρώπου περὶ τὸ δὴ νομίζουσιν. — Cf. θεός Nr. I 2 d.

8. π. est malum, calamitas, perniciēs: IV 215, 1 τὸ ... π. ἐλώφα καὶ ἡ τοῦ κατακλυσμοῦ φορὰ ... ἐμειοῦτο. IV 32, 16 cf. VI 213, 11 τοῦ γὰρ συμβεβηκότος μνημεῖον. VI 116, 1 πόλις ἐπώνυμος τοῦ πάθους Ῥήγιον. V 307, 15 δι' ὑπερβολὴν τοῦ καινουργηθέντος πάθους. VI 197, 19 τοῦ κοινοῦ πάθους τὸ σύνθημα δόντος. VI 149, 24 τῷ δὲ Φλάκκῳ ... τὸ π. ἐκαινοῦτο. IV 168, 1 ὁ θεός ἐλεήσας τὸ π.

9. I 132, 24. 218, 19. 279, 14 (πάθη opp. ἐργα). — I 49, 17 παραπλήσιον δὲ π. καὶ ἡ μαγνητὴς λίθος ἐπιδείκνυται.

10. All: III 88, 2 παθῶν μὲν Αἰγυπτίους σύμβολόν ἐστι. I 152, 1 cf. II 244, 25. III 89, 8 τὸ π. „Αἰγυπτίος“. I 131, 3 cf. 134, 5 ἐξίσουσιν ἐκ τῶν παθῶν Αἰγύπτου. III 89, 2 Αἰγύπτιον. III 106, 13. 303, 20 (Αἰγυπτιακά). II 108, 14

cf. 21, 3. 34, 12 πῶς ... προσορμίσασθαι τῇ σώματι καὶ παθῶν γῶρα, διανοήθητε, Αἰγύπτω. III 276, 18 ὁ τῶν παθῶν Αἰγύπτιος ποταμός, τὸ σῶμα. I 116, 5 τὴν φορὰν τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως, τῶν παθῶν αὐτοῦ. I 121, 14 τὸν Αἰγύπτιον ἄνθρωπον, τὸν ἀνθρώπειον καὶ ἐπὶ κληρον π. I 154, 28 αὐτίκα τὸ π. ἰσχύσει, ὁ Ἀμαλήκ, ὃς ἐρμηνεύεται λαὸς ἐκλείων. I 103, 18 cf. 134, 1. 219, 7 ὁ περὶ τῆς τῶν παθῶν Ἰακώβ. I 227, 16 cf. III 93, 15 τὸ Πάσχα, τὴν ἐκ παθῶν εἰς ἄσκησιν ἀρετῆς διάβασιν. — I 138, 14 πάντα τὰ θηρία, λέγω δὴ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. I 92, 13. 21 θηρίοις δὲ καὶ πτηνοῖς ἀπεικάζει τὰ πάθη. II 117, 1 cf. 280, 12 (ἵππος), τὸ πάθος καὶ κακίας σύμβολον. I 110, 18 sq. τὰ πάθη δὲ ἵππῳ ἀπεικασθή.

παιάν. VI 142, 12 παιᾶνος ἐξήρχον. VI 173, 11 χοροὶ ... παιᾶνας εἰς αὐτὸν ᾄδοντες. VI 175, 25 ὁ ψευδώνυμος Παιάν τὸν ἀληθῆ Παιᾶνα μιμούμενος.

παίγνιον. IV 171, 8 ὅτι τὰ παραδόξα δὴ × ταῦτα καὶ παράλογα θεοῦ παίγνια εἰσιν. παιδαγωγεῖν. III 285, 9. V 260, 14.

παιδαγωγός. II 290, 28. VI 176, 18 (coni. γονεῖς). V 143, 20 (coni. τίτθαι, διδάσκαλοι). I 207, 15. V 322, 3 (coni. τίτθαι). III 67, 12 coni. τίτθαι, γονεῖς. I 222, 12. VI 160, 15. 17 (coni. διδάσκαλοι). VI 165, 20 τοῦ μηκέτι παιδὸς ὄντος. VI 123, 7 ἀνδρὸς τελείου καὶ αὐτοκράτορος. I 291, 9 οἱ ὑπὸ παιδαγωγῶν ... πληττόμενοι. III 194, 5 παιδαγωγοῦ μὲν παρόντος οὐκ ἂν ἄμάρτοι ὁ ἀγόμειος.

παιδάριον. II 198, 26 τὸ γλευάζον.

παιδεία. I 167, 9. 171, 14. II 98, 23. 176, 23 sqq. III 86, 17. 22. 96, 23. 104, 14. 256, 2. IV 125, 11 (ἐγκύκλιος). V 81, 14 (μουσικὴ καὶ ἐγκύκλιος). I 170, 13. 171, 14. II 28, 20. 176, 23 sqq. 181, 22. III 74, 20. 75, 2. 76, 4. 18. 102, 13. 151, 5. 196, 14. 200, 29 (μέση). III 90, 6 (νόμιμος). II 166, 8. 282, 14. III 94, 24. 142, 18. 28. IV 287, 3. V 90, 19. 235, 12. 277, 2 (δρῆθ). — II 179, 12 (νεωτέρα opp. τελειότερα). II 202, 14 δαδουχοῦσα. II 162, 10 (σωτήριος). II 197, 17 ὑγιεινὸν καὶ σωτήριον χρῆμα. I 149, 19 φῶς δὲ ψυχῆς ἐστὶ π. III 273, 14 τὸ τῆς ψυχῆς νόμισμα. II 197, 10 ἀφθαρσίαν (ἐπιφύροισα). II 20, 27 ἄνθρωπος δὲ πρᾶγμα δοκιμάζεται διὰ τριῶν μαρτύρων, ἀριθμοῦ μέσου, παιδείας, ἀριθμοῦ τελείου. II 199, 19 (νηφόντων ἡγεμονίς). II 130, 2 φύσιν ἔλαγε τὴν ἀγήρω. III 112, 23 ἐχθρὸν φύσει ... ἀπαιδεύσας. III 48, 6 opp. ἀπαιδευσία. III 58, 11 ἔργα opp. τὰ ἀκο-

λασίας. II 171, 5 ἡ ἐπιζήμιος ἀπαιδευσία — λέγω δ' οὐ τὴν παιδείας ἀνεπισημοσύνην, ἀλλὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀλλοτριώσιν. II 196, 26 (μνήμη coni. ἐπιστήμη). III 29, 16 (coni. ἡνίοχους, ἐπιστάσας). III 121, 17 (coni. μάθησις, ἐπιστήμη, φρόνησις). III 179, 25 coni. νοῦθεσία ὁ σωφρονισμός. II 197, 21 (coni. νόμος). II 166, 8 νόμων καὶ παιδείας ὁρθῆς ρεύμασι (καθηράμενοι). V 361, 19 τῷ δὲ παιδείας καὶ νόμων ἱερῶν μεταποιημένῳ. III 270, 14. V 92, 19. VI 31, 5 (coni. σοφία). III 139, 4 ἀφ' οὗ πᾶσαι παιδεῖαι καὶ σοφαὶ ρέουσιν ἀέννατοι. III 76, 21 αἱ δὲ ἄλλαι παιδεῖαι opp. ἐπιστήμη, σοφία, ἀρετὴ πᾶσα. II 160, 26 (καρπὸς coni. φρονήσεως). III 242, 14 ὁ παιδείας λόγος. III 227, 20 ὁρμῶσαν (τὴν λογικὴν φύσιν) γὰρ ἔστιν ὅτε πρὸς παιδεῖαν. III 143, 16 ἐγέτω τὰ δεδόμενα, καὶ τὴν παιδεῖαν καὶ τὸν εἰρμὸν λόγου πρὸς βίον. V 151, 5 cf. III 207, 3 τὸν ... ἐνιδρυμένον τῇ ψυχῇ παιδείας ἡμερον. III 193, 1 φύσει παιδείας δεκτικῇ. VI 214, 4 ὑπὸ παιδείας ἀκράτου φύσει καὶ μελέτῃ περιγεγενημένη (ἰουλία). VI 201, 4 ἔνεκα τῆς περὶ παιδείας σπουδῆς. III 41, 15. 119, 16. 215, 15 (ὁ παιδείας ἐραστῆς). II 261, 8 (ἐρασταί). IV 15, 21 δι' ἔρωτα παιδείας. III 98, 11 (ὀψώνιος) δὲ παιδείας. II 313, 10 (πόνος). VI 39, 1 τις τῶν ἐπὶ βραχὺ παιδείας ἀφαιμένων. V 241, 21 κἂν ἐπὶ βραχὺ παιδείας προσάψωνται. II 184, 16 τοῖς πρὸς γένεσιν παιδεῖα βεβατουμένοις. I 273, 24 τοῖς παιδεῖαν μετιούσι. I 260, 21 ἐπιμορφᾷς ὡς παιδεῖαν δεξάμενος τὴν ἀληθῆ. I 276, 3 οἱ παιδεῖας ἀμύητοι. II 82, 16 τῷ μὴ σφόδρα παιδείας ἀπειρῷ. II 158, 17 τὰς παιδεῖας λίγους ... ἀκοάς. III 290, 22 ἡ ἀφροσύνη ... ἀφιστάσα παιδείας. VI 77, 18 ὃς οὐκ ἀπέρεργον ἔθετο παιδεῖαν. VI 2, 5 ὅσοι ... παιδεῖας εἰς ἅπαν ἄγευστοι. V 195, 19 ἡμέρου παιδείας ἄγευστοι. III 18, 14 ἐλεγγον καὶ παιδεῖαν ἀποδιδράσκει. I 108, 26 ἐὰν γὰρ ἡ ψυχὴ ἀπορρίψῃ τὴν παιδεῖαν. II 174, 14 ἐράνους ἐπὶ καθαιρέσει παιδείας. III 7, 13 σύ μοι γλῶσσαν παιδείας ἔδωκας. III 155, 14 διὰ κατόπιν τῆς παιδείας. III 242, 2 τοὺς ἀρχετύπους τῆς παιδείας ἡμῶν. VI 181, 26 ἀλλ' εὐγενέστατος κατ' ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ τὴν παιδεῖαν; III 270, 23 ἐκκεκαθαμένῃς ταῖς παιδείας ὑποθήκαις γνώμης σύμβολον. III 250, 10 παιδείας κόμματι. VI 4, 14 τὰς ἀπαρχὰς ... παιδεῖα ἀναθεῖναι. III 150, 4 πολύτροποι πηγαί. III 107, 11 (δῶγματα). II 130, 2 παιδείας τὸ οἰκοδόμημα. II 156, 7. 19. cf.

158, 9 ὁ τῆς παιδείας καρπός. III 62, 21 πάντ' ἐπάγεται τὰ παιδείας, ἅπερ ἀποσκευῇ καλεῖται. I 109, 7 ἀντὶ ἡδονῆς γενήσεται ἐν τῇ χειρὶ π. I 219, 11 παρὰ τῷ πάππῳ τῆς ἐαυτοῦ παιδείας Ἀβραάμ. IV 200, 4 Μωυσέως. III 71, 16 ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ. V 142, 23 παιδείας τῆς κατὰ τε σώμα καὶ ψυχῇ. IV 207, 13 οἱ πρὸς τῇ πατρίῳ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπεπαίδευντο παιδεῖαν. V 116, 6 παιδεῖαν τὴν ἀρμόττουσαν κόραις. IV 127, 18 τὴν συγγενικὴν καὶ προγονικὴν ἐξήλωσε παιδεῖαν. II 26, 6 παιδείας δὲ καὶ ἀρετῆς χάριν. II 104, 7 εἰς τὰ παιδείας καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς δόγματα. — I 5, 12. III 162, 16. VI 36, 8. 212, 14 (οἱ) ἀπὸ παιδείας. VI 189, 12 δι' ἡλικίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδεῖαν. IV 119, 11 διὰ παιδείας. IV 6, 17 εἰς παιδεῖαν εἰς ἀμαθίας. I 108, 21 ἐν παιδεῖα. II 68, 20 παιδείας ἕνεκα καὶ νοουθεσίας. I 251, 13. II 15, 26. III 153, 18. 186, 15 κατὰ παιδεῖαν. II 179, 21 πρὸς παιδεῖαν. — All: I 171, 14 cf. II 28, 20. III 77, 4. 200, 29. 256, 2 Ὑγάρ ἡ μέση καὶ ἐγκύκλιος π. II 176, 23 sqq. 181, 22 (μήτηρ). II 185, 4 sqq. cf. 184, 28. 188, 14 μήτηρ opp. ὁ πατήρ, ὁ ὀρθὸς λόγος. III 192, 7 (coni. ὀρθὸς λόγος), οὗτοι γὰρ ψυχῆς ἀφευδίστατοι γυνεῖς. III 281, 8 ἡ τοῦ φιλομαθοῦς θιάσου [ψυχῇ] μήτηρ ὁμοῦ καὶ τροφός, ἀρετῶσα π. III 228, 13 ἀδελφὸν λόγου. III 280, 13 ἀδελφούς δὲ τοὺς παιδείας καὶ ἀσκητικῆς ψυχῆς (ὥς) ἂν ἐγγόνους ἀστείους λόγους. II 214, 6 δένδρα τὰ παιδείας ὀρθῆς. III 102, 13. 105, 3 (θεραπνίς). I 167, 9. 171, 14 (παιδεία). II 127, 10 παρθένος. III 149, 9 πηγῇ. I 108, 17. 23. 228, 1. II 21, 4. III 91, 3 (ράβδος). III 280, 11 (τελήνη). II 192, 14 φρέαρ.

παιδεραστεῖν. V 99, 2. 160, 11.

παιδεραστής. V 229, 14 (coni. φθορεῖς, μοιχοί). IV 306, 2 τὸ κατὰ παιδεραστῶν (διάταγμα). V 161, 2 ὁ δὲ π. ἴστω τὴν αὐτὴν δίκην ὑπομένων. VI 62, 6 ἀνάγκη γὰρ τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς τὰ παιδικά. VI 59, 18 μειράκια ... ἀθύρματα πρὸ μικροῦ παιδεραστῶν γεγονότες.

παιδεύειν. V 230, 18 ἀρχεται νουθετεῖν τε καὶ π. IV 266, 13 τούτους οὐ λόγος ἀλλ' ἔργα παιδεύει. I 143, 28 (ὁ προκόπτων) παιδεύων δὲ αὐτὸ (sc. τὸ πάθος) λόγῳ κεκριμένῳ. III 282, 13 διὰ τὴν τῶν τρεφόντων καὶ παιδευόντων ἐπιμέλειαν. II 15, 12 ἀγελάρχου τοῦ νουθετήσαντός τε καὶ παιδεύσαντος. III 254, 21 τὸν τῶν ἀφρόνων βίον παιδεύσαι γιγχιόμενος.

IV 141, 20 οὗς λόγος οὐκ ἐπαίδευσε. III 108, 8 τὸ μὲν „ἐκάκωσε“ ἴσον ἐστὶ τῷ ἐπαίδευσε καὶ ἐνουθέτησε καὶ ἐσωφρόνισε. I 87, 9 ἐγέννησαν ἡμᾶς, ἐθρεψαν, ἐπαίδευσαν. VI 198, 14 τοῦτο ἡμᾶς ἐξ ἀρχῆς ἐπαίδευσαν τὸ ἐπιτήδευμα. II 21, 7 ἀφ' ἧς (sc. πίστεως) ὅσιν ἀπαρχεσθαι τῷ τέξαντι, τῷ παιδεύσαντι, τῷ τὰ ἐπισθέντα τελεσφορήσαντι. I 160, 6 οὕτω γὰρ αὐτοὺς (sc. τοὺς νηπίους) ἡ φύσις λογικοὺς πεπαίδευκε.

παιδεύεσθαι. I 147, 20 ὁ δὲ ἄρτι ἀρχόμενος π. II 38, 28 τὴν δὲ τούτου (sc. Νῶε) τελείωσιν Ἀβραάμ ἀρχεται π. V 347, 2 δύσκολον γάρ, μᾶλλον δ' ἀδύνατον ἀπιστοῦντα π. VI 126, 16 βραδεῖς μὲν ὄντες τὰ καλὰ π. VI 24, 2 παιδεύονται δὲ εὐσέβειαν, οὐσίτητα ... κτλ. VI 184, 18 ὅτε δημοσίᾳ τὴν πᾶτριον παιδεύονται φιλοσοφίαν. IV 138, 12 ταῦτα μὲν οὖν ὑπὸ μόνου μόνος ἐπαυδεύετο. V 233, 13 ὁ παιδευόμενος. IV 24, 5 ὁ λογισμὸς κινούμενος καὶ παιδευόμενος. IV 217, 9 ἄνω διατρίβων ἐμυσταγωγεῖτο παιδευόμενος τὰ κατὰ τὴν ιερωσύνην πάντα. III 109, 15 ὑπὸ φρονήσεως παιδευόμενον. V 75, 24 οἱ γεννηθέντες ἐν πολιτείᾳ φιλοθέμει καὶ ... ἐκ πρώτης ἡλικίας παιδευόμενοι. V 97, 23 τὸν ἐπιτερισμὸν αὐτῶν (sc. παθῶν) πάσῃ δυνάμει καθαιρεῖν παιδευόμενοι. II 291, 1 ἀμείνους τὰς ψυχὰς ἀπεργάζονται τῶν παιδευομένων. II 254, 20 διὰ τὰς τῶν παιδευομένων ἡμῶν ... ὠφέλειαν. V 145, 6 τοῖς παιδευομένοις καὶ νουθετουμένοις ἄφροσιν. II 306, 1 τὰς περὶ τοῦ ἀγενήτου παιδευθήσεσθαι δόξας. III 39, 2 ἂ παιδευθῇ καὶ τε καὶ σωφρονισθῇ καὶ χρῇ. III 11, 9 εἰρωνεῖαν γὰρ μισεῖν ἀκαταλλάκτως ἐπαυδεύθημεν. III 127, 20 ὅσοι δὲ διαφορὰν ἐκουσίαν καὶ ἀκουσίαν ἐπαυδεύθησαν. V 337, 5 εἰς τὴν ὧν ἐπαυδεύθησαν ἐπίδειξιν. V 374, 7 ἦν (sc. διδασκαλίαν) ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπαυδεύθησαν. VI 47, 6 παρόσον τε φύσεως καὶ τῶν ἱερῶν νόμων ἐπαυδεύθησαν θεραπεύειν τὸ ὄν. VI 63, 19 ἐπειδὴ τὰ θῆας ἄξια καθορᾶν ἐπαυδεύθησαν. IV 168, 2 τρανοτέραις ὅπως ἐμπράσσει παιδευθῶσιν ἡδὴ μὴ δυσανασχετεῖν. I 141, 17 εἰ γὰρ παιδευθῇ ὁ θυμὸς οὕτως. IV 134, 12 ἐν ἐλάττωσι ζῷοις παιδευθεὶς τὰ τῶν κρειττόνων. VI 149, 6 ὁ ... τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ Ῥώμῃ. I 221, 11 ἅτε οὖν παρὰ πανσόφῳ πατρὶ παιδευθέντες οἱ τοῦδε υἱεῖς. III 274, 29 μαθόντες καὶ παιδευθέντες ἐξ ἀρχῆς τὸν ὄντως βασιλέα. VI 195, 1 τοῦτο ἐκ πρώτης ἡλικίας τὸ μάθημα παιδευθέντες. V 333, 22 γυναικες ... παιδευθεῖσαι δὲ τὴν περὶ μοναρχίας ἐπιστήμην. IV 59, 16

- μαθήματα πολιᾶς ἄξια μηδέποτε παιδεύθεντας. II 9, 15 παρ' ὑψηγῆς καὶ διδασκάλῳ πάντῳ καλῶς πεπαιδευθῆναι Κάν. IV 6, 1 διὰ τὸ μὴ πεπαιδευθῆναι τὸ ἐν καιρῷ κάλλιστον, ἡσύχιαν. IV 197, 17 ὑμᾶς ταῖς ἐτέρων πληγαῖς πεπαιδευθῆναι. VI 187, 3 τῶν ἐγκυκλίων οὐχ ἥττον πεπαιδεύσαι τὰ ἀγόρευτα. III 19, 2 ὁ μὲν γάρ ... πεπαιδευταὶ δὲ καὶ εἰς τὸ μάννα ἀφορᾶν. III 191, 23 δ (sc. ὅμμα) δὴ μόνον τὸν θεὸν ὁρᾶν πεπαιδευταί. III 192, 14 πεπαιδευταὶ δὲ καὶ ὁ νοῦς θεοπρεπῶς ἐφάπτεσθαι. IV 4, 23 ὁ δ' ... εὐέλπιδι ἀγρᾶφῳ μὲν νόμῳ ... τὴν ἀρετὴν ταύτην πεπαιδευταί. IV 295, 5 τοὺς ὠφελήκοντας ἀντωφελεῖν ἐκεῖνα οἶδε καὶ πεπαιδευταί. VI 156, 9 αἱ (sc. ψυχαί) τὸ ... θεῖον ὁρᾶν πεπαιδευταί. VI 191, 27 εἰ πεπαιδευταὶ φέρειν τὰ δεινὰ. IV 207, 13 οἱ πρὸς τῇ πατρίῳ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπεπαιδευτο παιδεῖαν. III 196, 16 τῶν ἀναγώνων οἱ πεπαιδευμένοι. V 43, 9 οἱ τῶν σαρκὸς ἀλογεῖν ἡδονῶν πεπαιδευμένοι. V 83, 13 τοῖς εὖ πεπαιδευμένοις. II 270, 4 βασιλεὺς ὧν ἀρχεῖν ἀλλὰ μὴ ἀρχεσθαι πεπαιδευσο.
- παιδεύμα. II 30 4 (ἐγκύκλια). III 97, 4 τὰ προσήκοντα ἀνθρώπου φύσει παιδευόμενα. III 61, 12 ἐν μὲν δὴ π. τοῦτο· ἕτερον δὲ, ὅτι ... II 30, 15 ἡ (Ρεβέκκα) δὲ τὸ πρεσβύτατον παιδευμάτων διδασκείσα. I 268, 10 οὐδὲν ἐν ψυχῇ π. καλὸν ἐθήσαυριζαντο. I 167, 14 πρὸς τὰ παιδευματα, δι' ὧν ἀρετῇ συνεστάθη.
- παιδεύσις. I 192, 26 μουσικὴ μὲν καὶ φιλοσοφία καὶ πᾶσα π. V 350, 11 ἡ (ψυχὴ) δ' ἀγαθῆς μὲν φύσεως ἀγαθῆς δὲ καὶ παιδευσεως ἐπιλαχοῦσα. I 262, 7 δι' ἀγωγῆς νομίμου ἢ καὶ παιδευσεως ὀρθῆς.
- παιδευτής. VI 40, 15. 165, 22.
- παιδευτικός. II 271, 10 (ὁ ἱεροφάντης). II 307, 4 (Σαμουήλ). — I 219, 9. II 50, 2. V 218, 2. 224, 1. 318, 4 παιδευτικῶς. II 119, 16 παιδευτικώτατα.
- παιδιά. II 167, 9 cf. IV 166, 6 (opp. σεμνότης καὶ σπουδή). V 76, 2 sq. παιδιὰ μὲν τὰ σπουδαῖα, σπουδὴν δὲ τὰ παιδιὰς ἄξια ἡγούμενοι. II 167, 11 conl. γέλως, τέλος ἐστὶ σοφίας. IV 45, 2 γέλως δ' οὐχ ὁ κατὰ παιδιὰν ἐγγινόμενος σῶματι. III 12, 8 (βίον) γέλως καὶ παιδιὰς ἀμέτοχον. II 285, 19 συμπόσιον τὸ μὲν πέπληται γέλως, παιδιὰς. IV 249, 14 σχολάζοντας οὐχ ὥς ἐνίοι γέλωσιν ἢ παιδιαίς. IV 124, 8 οἷα κομιδῇ νήπιος ἦτο τωθασμοῖς καὶ γέλωσι καὶ παιδιαίς. VI 187, 2 ἀθύρματα καὶ παιδιὰς ληρώδεις ... οἶδας. I 16, 12 ἐκ τίνος παιδιᾶς. IV 104, 21 ὧν τὰ πλεῖστα ἐν παιδιαίς. I 211, 7 ἀπαι-
- δαγώγητοι παιδιαί (παρὰ τῇ ἡδονῇ εἰσιν). II 167, 18 cf. 172, 1 (θεαί) τῆς ψυχῆς. — V 367, 18 τὰ θεύσεια π. συγκρινόμενα ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν συμφορῶν.
- παιδικός. III 249, 14 (γραμματικὴ). II 97, 2. 98, 20. 248, 21. III 67, 6. 9. 88, 18. 89, 8. VI 62, 4 (ἡλικία). III 76, 1. 261, 4 (τροφαί). IV 7, 3 (φρονήματα). V 1, 14 (χλεύη). III 141, 14 ψυχαί. — VI 62, 7 τὰ παιδικά.
- παιδίον. I 37, 11 Ἰπποκράτης ἡλικίας ἐπτά εἰναί φησι, παιδίου, παιδὸς κτλ. II 217, 6 νήπιον (opp. ἀνὴρ τέλειος). II 28, 18 τὴν Ἄγαρ ... τὸ π. ποτιζοῦσαν. II 28, 23 π. δὲ καλεῖ τὴν ἀρτί διδασκαλίαν ὀρεγομένην ψυχῇ. I 188, 8 τὰ τούτων ἀμφοῖν (sc. αἰσθησεως καὶ νοῦ) παιδιαί.
- παιδισκάριον. VI 11, 11.
- παιδίσκη. III 104, 10 sq. ὁ παιδίσκην εἰπὼν ἀμφοτέρω ὁμολογεῖ, τὸ τε δούλην καὶ τὸ νηπίαν εἶναι. I 167, 9 Ἄγαρ. I 109, 21. 145, 8 Βάλλα. — All: I 167, 9 (παιδεία ἐγκύκλιος).
- παιδοκτονία. IV 41, 3. 42, 12.
- παιδοποιεῖσθαι. I 167, 10 συμβουλευεῖ (Σάρρα) ἐκ τῆς παιδίσκης ... π. τῆς Ἄγαρ. III 179, 8 ἐξ ἐτέρου δὲ νόθα καὶ μοιχίδα π. II 38, 31 ἐκ τοῦ νοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐθέλουσι π. III 74, 19 νοῦ γάρ πρὸς ἀρετὴν ἐστὶ σύνδοδος ἐξ αὐτῆς ἐπιεμένου π. III 86, 16 ἐκ φρονήσεως π. ... τὴν ἐγκύκλιον ... παιδεῖαν. I 88, 19 παιδοποιοῦνται καὶ ἐτέροις τοῦ ζῆν αἰτίοι καθίστανται. IV 55, 22 ἄχρι τοῦ παιδοποιήσασθαι. V 330, 8 ὁ πρῶτος ἐκ τριῶν παιδοποιησάμενος γυναικῶν. IV 278, 12 γυναῖξί ... μὴ παιδοποιησάμενος τὸ παράπαν.
- παιδοποιεῖν. V 118, 2. 361, 3.
- παιδοσπορεῖν. IV 31, 8.
- παιδοτριβεῖσθαι. V 16, 7. 68, 9.
- παιδοτροφία. II 47, 20. VI 198, 13.
- παιδοφόντης. VI 199, 7.
- παίξιν. II 167, 16, 21 cf. 168, 1 ἐμπρεπὲς ἔργον σοφῶν ... τὸ π. καὶ γανοῦσθαι.
- παῖς. I 37, 11 Ἰπποκράτης ἡλικίας ἐπτά εἶναι φησι, παιδίου, παιδὸς κτλ. VI 91, 14 conl. βρέφος, μεράκιον, ἀνὴρ. I 197, 7 ποῦ ὁ π., ποῦ <δ> ἀντίπαις, ποῦ ὁ ἀρτί ἡβών. III 141, 12 conl. ἀνδρὲς. II 110, 17 conl. γονεῖς. V 142, 22 εὐεργεταί ... παίδων γονεῖς. IV 296, 8 παίδων γάρ ἴδιον οὐδὲν, ὁ μὴ γονέων ἐστίν. V 33, 20 μέρη γάρ διαιρετὰ γονέων παῖδες εἰσιν. V 367, 16 γονέων παῖδες (σπλάγγωνων ἄφεται). V 145, 8 τοὺς παῖδας εὐνοῖαν διδάσκεισθαι τὴν πρὸς γονεῖς. V 28, 18 χάριν παίδων γενέσεως. I 180, 22 (αἱ) ἐπὶ γενέσει παίδων (ὁμιλία). II 75, 27 γάμου ὡς γενέ-

σεως παίδων (αίτίας). IV 31, 18 ἔνεκα παίδων σποράς. II 70, 20 οἱ ... περὶ δὲ τὰς ἐν παισὶ τροφὰς πλημμεληθέντες. II 96, 14 ὥς τοὺς θετοὺς παῖδας γένεσιν ἀλλοτρίοις διὰ τὰς σφετέρας οἰκειουμένους ἀρετὰς παγίως ἐναρμόζεσθαι. III 77, 1 οἱ θετοὶ παῖδες, ἧ μὲν κληρονομοῦσι τὰ τῶν θεμένων. II 59, 23 μὴ παίδων εὐκοσμίας ... ἐπιστρεφόμενοι. IV 298, 11 οἱ μὴδὲν ἡδικοκότες ἄθλιοι παῖδες. III 17, 14 ὥς ἄφρων καὶ νήπιος π. II 218, 10. III 277, 17 ἄφρων. II 220, 19 ἄφρονες. I 222, 12 οἱ τῶν παίδων ἀφρονέστατοι. III 75, 4. IV 297, 19. V 282, 5. 368, 24. III 25, 7 (γνήσιοι). III 192, 6 καρτερικοὶ καὶ σώφρονες. V 334, 21 νόθοι (opp. γνήσιοι). VI 86, 2 (νήπιοι). I 100, 29 ἡ τοῦ νηπίου παιδὸς ψυχὴ. III 118, 20 οἷα παιδὸς οἱ ψυχικοὶ τόνοι μαλθακώτεροι. I 160, 5 οἱ ἐτι κομιδῇ νήπιοι παῖδες οὐκ ἀπὸ λογικῆς ἔξεως. I 188, 4 παιδὸς ὄντως νηπίου (ἐστὶν) κομιδῇ λογισμοῦ σεμνολογεῖν. II 34, 1 cf. 144, 7 κομιδῇ νήπιος π. ἄρτι τοῦ μανθάνειν ἀρχόμενος. III 228, 2. VI 10, 17 (ὀρφανοί). VI 132, 20 παίδων (ἀκακος ἡλικία). II 220, 22 (ὁ φιλήδονος τρόπος) αἰ π., conī. ἀτελής. I 230, 7 μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν οἱ ὑπήκοοι παῖδες. II 253, 16 τὸν φιλαντίας κληῖρον παραλαβόντες παῖδες παρὰ πατρός. II 40, 2. 207, 16 παίδων (ἀγωγαί). II 28, 25 ἀνδρωθεὶς ὁ π. γίνεσθαι σοφιστής. I 140, 5 τῷ παιδὶ τρανῶς καὶ σαφῶς δεῖξας τὸ ἄλφα στοιχείον. V 143, 8 κακιοῦσιν τοὺς παῖδας. V 143, 14 ἐπ' ἀναίρεσει τοῦ παιδὸς. V 117, 5 ἐπὶ παίδων τετελευτηκότων κληρονομίαν. V 196, 1 τοῖς μὲν προδότης τοὺς παῖδας συναναίρεισθαι. VI 33, 3 παῖδας εἰς τὸ βαθύτατον τοῦ ποταμοῦ ῥίπτειν. IV 41, 17 τῶν καταθύνοντων παῖδας. IV 40, 18 ἐπιδοῦναι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας. — II 256, 8 ἀνθρώπων. II 20, 1. 54, 17. 145, 17. VI 90, 20 γῆς. II 257, 8 θεοῦ. II 258, 3. IV 95, 9 ἱατρῶν. VI 32, 14 (Λακωνικός). V 119, 5 μαθηματικῶν. III 90, 9 μουσικῶν. III 94, 21 τοῦ φιλομαθοῦς. — III 73, 15 τὸ πληθὺς τῶν νόθων παίδων, οὓς ἀπεκύησάν μοι αἱ κεναὶ δόξαι.

παιώνιον. I 231, 11.
πάλατι. I 273, 11. II 117, 7. V 214, 4 τις × τῶν π. V 100, 1 τῶν π. τις ἀρετῶσα διάνοια. III 170, 3 τῶν π. τινες. III 126, 26 τις τῶν π. σοφῶν. II 35, 24 παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν π. λογίων. II 165, 15 τοῖς π. opp. οἱ νῦν. II 301, 10 τὰ π. opp. τὰ νῦν. I 93, 10 τὰ π. καταςκευασθέντα γένη. I 216, 7. 254, 1

τὸ π. λεγθέν. I 218, 13 π. μὲν ..., νυνὶ δὲ καὶ εἰσαεῖ. I 256, 2 καὶ π. καὶ νῦν καὶ αὖθις καὶ αἰεῖ.
παλαίειν. III 232, 25 διερετούμενος π. ἀναγκάζει (τὸν ἀθλητήν). I 155, 24 πάλην δ' οὐ τὴν σώματος ἀλλ' ἦν παλαίει ψυχῇ. III 171, 10 ἐπειδὴν τις ... τὰ τῆς ψυχῆς γυμνάσματα ... παλαίῃ. III 78, 18 Ῥαγὴλ δὲ ἀγαπᾷ πρὸς τὰ πάθη παλαίων. II 307, 22 παλαίνοντος γὰρ καὶ κοιομένου καὶ περνεύοντος Ἰακώβ ἐστὶν ὄνομα. II 282, 27 πρὸς δεινοῦ παλαῖσαι Κάν. III 159, 7 ἦν (sc. πάλην) ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς ὁ ἀσκητὴς ἐπάλασε.
παλαίνδοσος. V 324, 18.
παλαιόδουλος. VI 42, 3.
παλαιόπλουτος. V 324, 18.
παλαίος. V 47, 5. VI 147, 5 (ἀδικήματα). VI 199, 14 (ἀκοή). IV 205, 20. V 286, 12 (ἀμαρτήματα). V 242, 18. VI 53, 13 (ἄνδρες). V 121, 9 (ἀρχαιολογία). V 138, 6 (ἀτυχήματα). II 33, 24 βλαστήματα. III 63, 16 (γένος). V 124, 21 γηγενεῖς. I 279, 29 (δαίτια). I 234, 8 (δόξαι). IV 96, 4. V 112, 11 (ἐθός). III 63, 22. 267, 24 (ἔθνη). VI 183, 17 ἔργα. IV 209, 20 (εὐεργεσία). III 48, 21 εὐρεμα Μωυσέως. VI 110, 4 (θαλάττωσις). III 207, 8 θεωρήματα. V 69, 6 (θυσία). II 137, 8. 158, 16. 171, 14. 264, 22. III 254, 16. IV 186, 22 λόγος. V 147, 8 ἐξ Αἰγύπτου (μετανάστασις). I 233, 15 (μυθοποιία). II 207, 16. IV 104, 11 (νόμοι). V 275, 11 ὄνομα. V 227, 7 πάθος. I 195, 12. IV 211, 2 (πράξεις). VI 114, 1 ῥήματα. II 8, 26 (σοφισταί). VI 180, 23 τέθριππον. V 337, 21 (Τριπτόλεμος). II 86, 5 (τροπή). III 22, 14 (ὑπόσχεσις). II 32, 15 (γάρτες). I 233, 12 (χρόνος). — VI 21, 11 ὧν ἡ μνήμη παλαιότερων μὲν ὄντων. — I 176, 12. II 48, 21. 60, 21. 78, 22. 87, 14. 98, 1. 120, 9. 146, 19. 149, 20. 159, 5. 164, 11. 199, 2. III 18, 17. IV 2, 13. V 2, 2. 314, 2. 317, 9. VI 39, 8. 77, 19 (οἱ παλαιοί). I 54, 10. III 277, 27. IV 206, 3. V 154, 2. 162, 11. VI 109, 4. 115, 11 (τὸ παλαιόν). I 233, 18 μὴδὲν ἡγεῖσθαι παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ) παλαιόν. VI 180, 28 τί γάρ, εἰ <καὶ> καινόν γυναικός; τί δέ, εἰ παλαιόν ἀνδρός; II 33, 22. 58, 14 τὰ παλαιά. V 359, 15 νέων ἐπακμαζόντων παλαιοῖς. V 98, 2 ὥς ἐπὶ παλαιοῖς καὶ ἐώλοισ. V 297, 4 νέα παλαιοῖς συνυφαίνοντες. I 40, 12 ὥς νέα παλαιοῖς ἐπανθῆν.

παλαιοῦσθαι. II 226, 20.
παλαιπλούσιος. II 10, 5.
παλαιοσμα. II 283, 3 (τεχνικόν). I 295, 27 τῆς τέχνης. I 267, 21 cf. 284, 13 (σοφι-

- στικά). II 128, 10 (τῶν σοφιστῶν). II 274, 3 οὐκ ἐξ μέγρι παντός τοῖς παλαίσμασι χρήσασθαι. III 280, 15 παλαίσμασι πολυτρόποις καὶ πολυμηγάνοις αὐγενέζοντες. III 116, 2 τί ἂν οὖν ἐργασάμενος ἐκφύγῃς τὰ παλαίσματα' αὐτοῦ, σκόπει.
- παλαιστής. VI 31, 18.
- παλαμναῖος. III 83, 22 βίος. I 215, 3 (φιλήδονος). — IV 247, 15 μετὰ δὲ τὴν τοῦ ἄνοσίου καὶ παλαμναίου τίσιν. VI 172, 4 ὡς κοινὸς λυμεῶν καὶ π.
- παλεῦειν. III 252, 20.
- πάλη. III 159, 6 ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς. II 228, 1 πρὸς πάθῃ. I 155, 23. 24 οὐ τὴν σώματος ἀλλ' ἦν παλαίει ψυχῇ.
- παλιγγενεσία. II 27, 15 τὴν δ' ὥσπερ παλιγγενεσίαν Ἄβελ τοῦ δολοφονηθέντος σκεψώμεθα. I 197, 12 εἰς παλιγγενεσίαν ὀρμήσμεν οἱ μετὰ ἀσωμάτων σύγκριτοι ποιοί. VI 215, 12 καθάπερ ἐκ παλιγγενεσίας ἀνήγγειρας. IV 215, 16 παλιγγενεσίας ἐγένοντο ἡγεμόνες καὶ δευτέρως ἀρχηγέται περιόδου. VI 99, 7. 12. 101, 13. 103, 7. 104, 8 (τοῦ κόσμου). VI 76, 2 (παλιγγενεσία coni. περίοδοι). VI 87, 9. 97, 1. 105, 17 (coni. ἐκπυρώσεις).
- παλίμπρατος. VI 128, 4.
- παλίμψημος. IV 225, 18 εὐγαί. V 153, 4 (αἱ ἐπὶ γάμοις εὐγαί). VI 152, 5 κληδόνες. VI 175, 21 Γαίου λόγια. IV 80, 23 (ἄναρ). IV 184, 6 σημειῖον. V 162, 11 τέρατα. V 123, 6 φθοραί. — V 116, 23 οὐδὲν ψήθη χρήναι παλίμψημον. VI 214, 14 εἰ μὴδὲν ... ἀπαντηθεῖ παλίμψημον. V 164, 2 ἵνα μὴδὲν ἢ τέχῃ ἢ γεννήσῃ παλίμψημον. — IV 257, 21 τὸ παλίμψημον. VI 174, 1 cf. 140, 6 τὰ παλίμψημα.
- παλινδρομεῖν. II 34, 20 π. δὲ εἰς Αὔρυπτον ἐβουλεύεμεθα. III 115, 8 ἵνα παλινδρομήσω διὰ τὸ ἀπατηλὸν ... τῶν αἰσθησέων. III 235, 4 τούτων (sc. ψυχῶν) αἱ μὲν ... παλινδρομοῦσιν αὐθις. III 123, 20 σπουδάζει παλινδρομῆσαι δικαίως. II 297, 11 μηκέτι παλινδρομήσαι πρὸς αὐτὴν (sc. ἀμαθίαν). III 296, 5 παλινδρομήσας ἀπὸ τῶν θείων ἄνθρωπος γίνεταί.
- παλινψοδία. II 39, 23 ('Ραχὴλ) μαθοῦσα παλινψοδίαν ἱερωτάτην ἐποίησε γέγραπται γὰρ 'Ραχὴλ π., θεοφιλὴς εὐχή. III 305, 10 παλινψοδαίς ἀντί βεβήλων ἱεραῖς. VI 223, 17 λεκτέον δὲ καὶ τὴν παλινψοδίαν.
- παλίρροια. V 120, 8 πελάγη ... ἐπιτρέχει κατὰ παλίρροϊαν. I 40, 7 (πελαγῶν) ἐξαναχωρούντων ἢ παλίρροϊαις χρωμένων. II 93, 2 ἔρχεται γὰρ καὶ πάλιν ἀπεισιν ὥσπερ ἐν ταῖς παλίρροϊαις. III 174, 14 τὸ (πάθος) δὲ τῆς παλίρροϊας ἀνάμνησις (ὀνομαζέται). I 160, 29 (ψυχαί) ὥσπερ ὑπὸ παλίρροϊας εἰς τοῦμπαλιν ἀνεχώρησαν.
- παλίσσυστος. II 110, 17.
- παλλαχτή. III 82, 6 cf. 80, 23 sq. opp. γυνὴ ἀσπί. III 79, 5 τῷ δὲ Ἰσαὰκ οὔτε πλείους γυναῖκες οὔτε συνόλως π. III 77, 6 Ἄγαρ. III 83, 2 Θαμνά. I 157, 2 ὡς καὶ τὰ ὑπαρκτὰ τῶν παλλαχῶν. I 219, 13 τοῖς νόθοις καὶ πλαγίοις τῶν παλλαχῶν λογισμοῖς. II 286, 28 cf. III 40, 17 οἱ νόθοι καὶ ἐκ παλλαχῶν. — III 83, 1 (δόξαι καὶ δόγματα). III 79, 17 (τέχνη). III 84, 5 ἡ δὲ τοῦ σώματος φύσις π.
- παλλαχίς. III 82, 13 'Ρουμά. V 334, 16 ἐκ παλλαχίδων εἰς γαμετῶν ὄνομα καὶ σχῆμα παρῆλθεν. III 79, 3 πλειόνων γυναικῶν καὶ παλλαχίδων, οὐκ ἀστῶν μόνον, ἄνδρες. II 82, 9 οἱ παλλαχίδων ὄντες ἀπὸ τοῦ γειρόνος γένους. — III 80, 16 (ἀνάμνησις). III 78, 15. 84, 22 (δυνάμεις). III 79, 14 (ἐπιστήμη). III 78, 24 (κατάποσις).
- παλμός. IV 35, 4 (κινήσεις). VI 152, 2 ἄσθματι καὶ παλμῷ.
- παλμῶδης. I 207, 18 νόσος. I 283, 15 πάθος. — III 306, 6 τὸ παλμῶδες καὶ παφλάζον τοῦ νοσήματος.
- παμμεγέθης. I 46, 15. 233, 21. III 98, 23 (διαφορά). II 134, 8 ἔρνος ὁ κόσμος.
- παμμήτωρ. I 46, 6 (γῆ).
- παμμίαρος. IV 79, 6 κακόν. — II 313, 16 ὁ π. II 251, 18 ὡς σχέτλιοι καὶ παμμίαιοι. II 270, 7 τὸ παμμίαιον.
- πάμμουσος. III 212, 14 (ἀρμονία). II 159, 3 (γένος). II 282, 18 αἱ διὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων διέξοδοι. III 4, 15 (ψυχῆς ὄργανον). II 237, 20 (συμφωνία ἀρετῶν). III 61, 4 (τέχνη). III 82, 10 (τῶν ἀστέρων γορεία).
- παμπληθής. I 211, 6 διαφοραί. V 81, 19 ἐγκώμια νοῦ. V 83, 4 ἰδέαι. I 261, 29 (ποιήτης). II 23, 6 (ποιικίαι). — I 56, 19 καὶ ἄλλα παμπληθῆ.
- πάμπλουτος. II 291, 21 (ὁ μόνος θεός). II 226, 19 ὁ δὲ ἔχων τὸν κληρον τοῦτον ..., οὐ πλοῦσις, ἀλλὰ π.
- παμπούκιλος. III 249, 6 cf. 252, 17 ὕψασμα (ὁ κόσμος).
- παμπόνηρος. V 223, 8 (ἄνθρωποι).
- παμπρότανις. II 235, 17.
- παμφάγος. III 292, 23 (δύναμις). II 102, 15 (πῦρ).
- παμφόρος. II 242, 5 (ἀρετή). II 134, 8 ἔρνος ὁ κόσμος. II 135, 14 φυτόν (ὁ κόσμος).

πάμφυρτος. I 183, 5 γέννημα. IV 79, 6 κακόν.

πάν v. πᾶς.

πάναγρον. II 100, 3.

πανάθλιος. I 283, 9. II 12, 3. 54, 24 (ψυχή). — III 105, 14 οἱ πανάθλιοι καὶ βαρυδαίμονες.

πανάκεια. I 286, 9.

πανακής. II 292, 14 τὸ πανακέστατον φάρμακον.

πανάρετος. II 286, 28 (Λεία).

παναρμόνιος. IV 249, 8 (ἐβδόμας). IV 261, 10 μέλος. III 61, 5 ταῦτα (sc. τὰ φωνητήρια ὄργανα) κρούων εὐχεα καὶ παναρμόνια ... ἀποτελεῖ. V 50, 4 (ἀστέρων στρατιά). IV 201, 20 ἡ συζυγία ... τῶν τεττάρων δυνάμεων. V 311, 1 (χορδός).

πανάρχων. VI 12, 17.

παναύγεια. I 9, 18.

πάνδεινος. V 177, 13. 198, 13.

πανδεχής. II 207, 4 (ἀήρ). I 256, 8 (διάνοια). I 76, 12 τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν. II 65, 14 (ὁ νοῦς) μέγιστόν ἐστι ταμεῖον καὶ πανδεχής. I 266, 1 (ψυχή).

πάνδημος. V 140, 4. VI 141, 21 (ἐορτή). VI 61, 19 ἔρως. V 123, 13 (εὐφροσύνη). V 121, 20 (εὐωχία). VI 62, 11 κακόν. IV 87, 9 (ὄνειρος). II 234, 5 (συμφορά).

πανδώρα. I 46, 7 (γῆ).

πανέορτος. VI 55, 11 (ἐβδόμη).

πανηγερμών. II 2, 1. 26. 105, 17. 140, 12. 145, 7. 160, 27. 183, 26. 226, 22. 227, 27. 263, 24. 283, 13. 302, 25. III 95, 27. 191, 29. 200, 25. 235, 9 (θεός).

πανηγυρίζειν. IV 249, 10.

πανηγυρικός. V 140, 8 (ἄδεια).

πανήγυρις. VI 157, 26 οὐδὲν γούν ἦν ἰδεῖν ἕτερον κατὰ πόλεις ἢ ... ἐορτάς, πανηγύρεις, μουσικοὺς ἀγῶνας κτλ. IV 286, 17 γεραίρουσιν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι θυσίαις τε καὶ πανηγύρεσι. II 118, 22 ἐν πανηγύρεσι καὶ θεάτροις. I 112, 8 (στέφανος), ὃν οὐδεμία π. ἀνθρώπων ἐχορήγησεν. II 113, 8 τοὺς τε ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ τὰς πανταχῇ πανηγύρεις ἀγομένας πασὶ κοσμεῖν. I 192, 13 συνεπίσκειναι τὰς αἰοδιμούς πανηγύρεις ἡμῶν. VI 135, 5 αἱ ἐπιφανεῖς γενεθλίοι καὶ πανηγύρεις αὐτὰν τῶν ἐπιφανῶν Σεβαστῶν. V 129, 11 ἐπὶ τῷ ὀράγματι. V 286, 13 κατὰ τὰς ἐτησίους ὥρας. VI 135, 13 τὸ ἱεροπρεπὲς τῆς πανηγύρεως φυλαχθῆναι. VI 141, 28 στερεῇσει τε ἱλαρὰς εὐθυμίας, ἦν π. ἐπιζητεῖ. V 139, 20 ἐν πανηγύρεσι καὶ ἱλαρῷ βίῳ. V 125, 3 τὸν ἀρχαῖον βίον ... τιμῆσαι πανηγύρεως ἐκεχειρία. VI 28, 2 ὅσοι (sc. φιλόσοφοι) αὐτῶν εἰς πανήγυριν λόγους ἐμελέτησαν. V 140, 2 ἐορτῆς δὲ <συγ-

γενής>. I 192, 18. IV 209, 17 (coni. ἐορτή). IV 237, 11. V 201, 10 ἐν πανηγύρεσι καὶ ἐορταῖς. IV 253, 4 μετὰ τὴν πανήγυριν προσελθόντες τῇ ἀρχῇ.

πάνθειον. III 18, 4 ὁράτων (φύσεων) ... ὁ νοητός (κόσμος). VI 76, 7 τῶν πλανήτων καὶ ἀπλανῶν.

πανίερος. VI 55, 11 (ἡ ἐβδόμη). III 18, 1 (τεμένη). V 286, 8 (ἀστέρων χορδός). — VI 191, 4 (τὸ πανίερον).

πάνλευκος. III 252, 15 (ἐσθής).

παννυχίζειν. IV 238, 4.

παννυχίς. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα) ... θρύψις θυραυλίας παννυχίδες. VI 68, 17 μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον τὴν ἱερὰν ἀγούσι παννυχίδα. VI 157, 27 μετ' αὐλῶν καὶ κιθάρας.

πάννυχος. VI 142, 17.

πανοίκιος. VI 184, 25.

πανοπλία. III 227, 5. 228, 8.

πανοργγῆμα. IV 300, 14.

πανουργία. III 182, 10 ἡ ἐν ταῖς ἐπιστήμασι ἀργαλειωτάτη νόσος. I 221, 9 ἐκούσιον ψυχῆς ἀρρώστια. I 112, 2. 5 τὰ γούν ποιητικά αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) εὐρίσκεται διὰ πανουργίας πάσης. I 210, 13 π. προπέτεια ἀπιστία κτλ. (συνομαρτοῦσι τῇ ἡδονῇ). IV 212, 12 (coni. ἀδικία). II 251, 23 μετὰ πανουργίας ἀδικία. I 88, 4 ἐνὶ παραγγέλλει ταῖς ἀρεταῖς ἐντρέφεσθαι, πολλοῖς δὲ περὶ τοῦ πανουργίας ἀπέχεσθαι. III 269, 14 coni. πλεονεξία. II 18, 7 (coni. θρασυτήτος). II 213, 26 (coni. πικρία καὶ πονηρία). I 54, 19 ἐξ ἀκακίας καὶ ἀπλότητος ἡθῶν εἰς πανουργίαν. V 202, 9 (opp. ἀρετή). II 110, 3 ἡ (ἐπιθυμία) ... πανουργία χαίρουσα. II 22, 6 τὴν πανουργίαν σοφίαν ἐκάλεσαν. II 90, 25 μέση ... πανουργίας τε αὐ καὶ μωρίας φρόνησις. V 347, 17 (ἡ ψυχὴ) φρονήσει μὲν ἡλιθιότητα καὶ πανουργίαν ἐλαύνουσα. VI 120, 10 πανουργίας τὰς ἐπιβουλὰς κατορθοῦσιν. I 274, 26 ἵνα καὶ τῆς πανουργίας ἀπελῆγῃ τὸν αἰκόν. I 263, 23 τί οὖν ἐπὶ πανουργίας βραίνεις; I 54, 6 (ρέπειν) ἐπὶ πανουργίαν.

πανοῦργος. II 10, 8. III 282, 22 (βίος). I 111, 29 ἡδονή. I 221, 7 (κακία). II 155, 9 πάθος. IV 297, 15 (τέγναι). I 214, 17 (φιλήδονος). — I 295, 19 ὁ Κῆν καὶ εἰ τις ἕτερος π. VI 187, 17 ὁ πανουργότατος. II 90, 19 τὸ πανοῦργον opp. τὸ εὐηθικόν. — I 262, 17. II 18, 7 πανοῦργος.

πάνσοφος. I 198, 23 δόγμα. III 250, 6 (ἐπιστήμη). V 283, 5 (ἡγεμών). II 139, 17 θεός. I 221, 11 (πατήρ, Ἰακώβ). II 46, 19 (πνεῦμα). V 110, 18 (φύσις). — I 174, 11 cf. II 277, 3 (ὁ π. Ἀβραάμ). I 219, 11

- cf. 181, 15 (ὁ π. Ἰσαάκ). I 286, 26. II 7, 11. 99, 7. 139, 8. V 244, 14. 249, 7 cf. II 37, 20. 103, 23. 283, 5. IV 4, 10. V 224, 16. 282, 10 (ὁ π. Μωσῆς). II 53, 2 τῷ πανσόφῳ καὶ προφήτῃ. III 122, 23. IV 247, 20 ὡ πάνσοφε.
- παντάρχης. II 20, 4.
- παντέλεια. I 54, 21 ἀρετῆς. V 230, 15 εὐδαίμονος βίου. IV 235, 4 τῶν ἱερωμένων. V 21, 11 ἐν τε σώματι καὶ ψυχῇ. I 15, 9. IV 218, 24 cf. 54, 9. 220, 4. 273, 1 δεκάδος. V 136, 5. 11 (ἡ δεκάτη). V 101, 5 (ἐβδομάς).
- παντελής. IV 138, 18 (ἀλλαγῇ). III 305, 11. V 59, 8 (ἀμνηστία). VI 74, 4. 98, 8 (ἀναίρεσις). II 192, 30 (ἀνδρεία). II 171, 1. 201, 9. 202, 3 (ἀναισθησία). II 41, 1 (ἀνάστασις). V 365, 19 (ἀπορία). III 150, 29. 201, 10 (ἀρετῇ). IV 33, 21. 202, 7 (ἀρεταί). V 43, 15 ἀριθμός. I 270, 10 (ἀτεχνία). I 273, 2 (ἀφεςις καὶ ἐλευθερία). III 196, 13 εἰς ἐλευθερίαν ἀφεςις. V 52, 8 ἀφέςεις. II 126, 25 (βίος). III 285, 4 (βλάβη). V 155, 15 (γένος). II 242, 10 διαζευξίς. V 68, 12 διάνοια. V 61, 16 (δικάσεις). V 241, 15 (δικαιοσύνη). I 225, 9 αὐτοῦ ἀγνήτου δωρεαί. I 251, 11. III 62, 5. 94, 6 (ἐλευθερία). II 18, 7 (ἐνδεία). I 270, 28. II 120, 7 (ἐπιστήμη). I 196, 25 ἔργον. III 20, 19. IV 45, 9 (εὐδαιμονία). I 161, 8 (εὐεργεσία). VI 117, 11 εὐήθεια. V 135, 8 (εὐσέβεια). I 193, 14 τι τῶν θρεμμάτων μὴ παντελής. V 47, 19 sq. ὁλοκλήρῳ καὶ παντελεῖ (θυσίᾳ) μηδὲν ἐπιφερομένη τῆς θνητῆς φιλαυτίας ὁλόκληρον καὶ παντελῆ. V 21, 1 (ιερεὺς). II 193, 12. IV 10, 23 (κόσμος). II 10, 3 (κτῆσις). II 185, 20 ἡ κτῆσις τάγαθού. III 92, 3 (ῥώμη). III 65, 5 πηρώσεις. VI 74, 17 cf. II 266, 24 (σύγχυσις). II 114, 9. 27. 183, 15. 192, 9. 268, 8. 292, 13. VI 84, 16 (σωτηρία). VI 95, 5. 103, 16 (τελείωσις). I 135, 10 (τέχνη). V 58, 6 (ὕγεια). I 97, 8. 192, 22. 269, 3. 296, 10. 298, 8. II 59, 21. 174, 20. 176, 1 (φθορά). II 36, 15 φθορά. I 273, 15 φυλακή. — II 196, 18 εἰ μὴ τις ὁλόκληρος καὶ π. εἴη. VI 72, 4 οὔτε γὰρ ἐν αἰσθητοῖς παντελέστερόν τι τοῦ κόσμου. II 121, 3 ὡς ὁλόκληροι τὰ σώματα καὶ παντελεῖς ἔσονται. — II 20, 23. V 363, 23 (τὸ παντελές). II 92, 13. III 118, 20 εἰς τὸ παντελές. I 116, 17. 138, 11. 171, 2. 290, 29. II 34, 17. 39, 19. III 211, 18 κατὰ τὸ παντελές. — I 265, 14. 267, 4. II 16, 9. 66, 1. 93, 21. 115, 22. 199, 22. III 262, 15 παντελώς.
- παντευχία. IV 54, 4.
- παντοκράτωρ. I 227, 15. II 54, 16.
- πάντροφος. III 108, 18 (γεῦμα σοφίας).
- πανύστατος. II 243, 8 αἰσθητὸν ἀγαθόν.
- πανωλεθρία. V 369, 5 εἰς βλάβας, εἰς αἰνίας, εἰς πανωλεθρίαν. VI 69, 13 τὸ γὰρ πέλαιος ... τοῖς μὲν σωτηρίας αἴτιον τοῖς δὲ πανωλεθρίας γίνεται. VI 198, 12 ἵνα ἡ περιούσητε πάντας ἡ πάντας πανωλεθρία διαφείρητε. V 177, 17 ὡς σωτήρια προσῶνται τὰ πανωλεθρίας αἴτια. VI 34, 1 αὐθαίρετον πανωλεθρίαν ὑποστάντας. V 154, 13 ἡ πλείστη μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ παντός ἐξεφθάρη πανωλεθρία. V 328, 10 ἐν τῷ μεγάλῳ κατακλυσμῷ, τῶν πόλειον ἀφανίζομένων πανωλεθρία.
- πανώλεθρος. I 183, 5 γέννημα.
- πάππος. VI 128, 29 ἐκ πατέρων καὶ πάπων καὶ προπάπων. IV 3, 12 καίτοι πατέρων καὶ πάπων ἡδὴ γεγονότων. V 326, 9. 335, 15 (coni. γονεῖς). V 361, 7 πρὸς τοὺς ἀνῶ, γονεῖς, πάππους, καὶ πρὸς τοὺς κάτω ..., <γυῖός>, ἀδελφούς, κτλ. V 250, 1 cf. 25, 17 coni. γονεῖς, πρόγονοι καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἵματος. V 325, 17. VI 3, 14. 165, 24. 198, 25. 206, 11. 214, 11 (coni. πρόγονοι). V 349, 1. cf. VI 200, 8 ὁ δὲ τούτων π. καὶ πρόπαππος. — VI 208, 18 cf. 209, 13 Ἀγρίππας ... ὁ π. σου. VI 209, 12 Ἡρώδης. I 261, 18 cf. 219, 10 ὁ π. αὐτοῦ (sc. Ἰακώβ). VI 209, 27 τί δὲ ὁ ἑτερός σου π. Γιβέρτος Καίσαρ;
- πάπυρος. VI 64, 15. 127, 9.
- παραβαίνειν. IV 300, 16 οὓς (sc. ὄρκους) παραβαίνουσι. I 73, 20 ἐάν οὖν τι τούτων παραῖξῃ, ὡ ψυχῇ. IV 211, 10 τιμωρίας κατὰ τῶν παραβαίνοντων ὥρισαν. IV 307, 5 προστάξει καὶ ἀπαγορεύσει κατὰ τῶν παραβησομένων.
- παραβάλλειν. I 154, 21 ὅτε (ὁ νοῦς) τοῖς νοητοῖς καὶ ἀσωμάτοις παραβάλλει. II 69, 1 οὐδεμιᾷ τῶν γεγονότων ιδέα παραβάλλουσι τὸ ὄν. I 144, 19 n. τὴν τοῦ <τελείου ἀπάθειαν παραβάλλων πρὸς τὴν τοῦ> προκόπτοντος μετριοπάθειαν. II 98, 2 τὸ μὲν φυσικὸν αὐτοῦ (sc. κατὰ φιλοσοφίαν λόγου) δένδροις καὶ φυτοῖς παραβάλλοντας. I 78, 22 οὓς ἀνθρώποι καὶ λίθῳ πρασίῳ παραβέβληκεν. I 168, 19 ἀρετὴν μὲν οὖν παραβέβληκε τῇ ἄλφ. — I 295, 3 ὅταν μὲν (ὁ σοφός) τῷ ὄντι παραβάλληται. IV 264, 17 πρὸς ὃ παραβαλλόμενον τὸ αἰσθητόν. I 105, 17 ἡδονὴ ποικίλῃ ζῳῇ ὅφει παραβλήθῃ. I 246, 11 διὸ καὶ ἄλφ παραβέβληται (σῶμα καὶ ψυχῇ).
- παράβασις. III 278, 23 τῶν ὄλων. V 145, 28 χρῆ δὲ καὶ τὰς ὁρισθείσας ἐπὶ τῇ

τούτων παραβάσει τιμωρίας δηλωῶται.
 VI 196, 7 ὑπὲρ παραβάσεως.
 παραβιάζεσθαι. III 98, 1.
 παραβλέπειν. V 320, 13.
 παραβολή. II 248, 4.
 παραβώμιος. VI 68, 4 (ὕμνοι).
 παραγγελία. VI 146, 12.
 παραγγέλλειν. I 87, 14 ἀπὸ παντὸς ἐσθί-
 ειν παραγγέλλει. I 88, 4 ἐνὶ παραγγέλλει
 ταῖς ἀρεταῖς ἐντρέφεσθαι. I 130, 14 (ὁ βασι-
 λεύς) ἔπειτα τοιαύτα παραγγέλλει, δι' ὧν...
 I 146, 11 ὁ ἱεροφάντης τὸν τρόπον παραγ-
 γέλλει τῇ ἀγομένῃ ὑπὸ σωματικῆς χρείας.
 I 268, 21 ἦτις ... ἀναχωρῆσαι τῇ μέλ-
 λοντι ἐπιβουλεύεσθαι παραγγέλλει. II
 7, 18 ἐτέρῳ πτῆναι μετ' αὐτοῦ παραγγέλ-
 λει. I 86, 27 τοῖς ἀθληταῖς οἱ ἀλείπται
 παραγγέλλουσι μὴ κᾶπτειν.
 παράγγελμα. III 84, 25 cf. IV 24, 9
 ἀρετῆς. II 176, 23 ὁρθοῦ λόγου. V
 106, 13 τοῦ νόμου. V 354, 15 τῶν νόμων.
 I 228, 11 cf. 86, 5 τῶν τεχνῶν. — III
 260, 19 σοφῆς ἀρχιτέκτονος, ἀλληγορίας.
 V 145, 8 νομοθέτου. III 4, 5 Μωυσέως.
 — IV 283, 18 πρῶτον ... π. καὶ πα-
 ραγγελμάτων ἱερῶτατον. V 223, 5 δευτερον.
 IV 299, 6. V 225, 1 τρίτον ... π. μὴ
 κλέπτειν. IV 293, 8 πέμπτον π. τὰ περὶ
 γονέων τιμῆς. I 291, 6 τὸ περὶ τῆς
 ἱερᾶς ἐβδόμης. V 155, 17 μηδ' ἀδελφὴν
 ἐγγυᾶσθαι. V 290, 1 ἐν τι τῶν εἰς φιλαν-
 θρωπίαν τεινόντων π. V 256, 12 ἁρμο-
 νίαν δὲ τινα στοιχηδὸν ἐξῆς τῆς
 ὁμοιοτρόπων παραγγελμάτων. II 3, 6
 κάλλιστον. IV 282, 1 κάλλιστον καὶ ὁσιώ-
 τατον. V 242, 14 κοινωφελές. III 3, 6
 πάχαλον.
 παράδειγμα. VI 37, 15 τῶν ἄλλων ἀν-
 θρωπίνων ἀγαθῶν. VI 96, 6 ἀδιόκλητος.
 I 103, 12 τῆς μὲν οὐκ ἀναισχυντίας παρα-
 δείγματα αἱ ἀσχημοσύναι πᾶσαι. II 15, 18
 τοῦ ὁ' ἐναντίου βίου. IV 158, 12 τὸν
 ἑαυτοῦ (sc. Μωυσέως) βίον ... ἔστησε
 π. τοῖς ἐθέλουσι μιμεῖσθαι. IV 192, 6
 τῶν τὴν ἐγκράτειαν καὶ θεοσέβειαν ἐξη-
 λωκισάντων. II 241, 10 τοῦ προτέρου (εἰ-
 δους τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνατολῆς). I
 134, 20 sqq. ὥστερ γὰρ ὁ θεὸς π. τῆς
 εἰκότος. I 278, 5 (ἡ εἰκὼν) τυπωθεῖσα
 μέντοι κατὰ τὸ π. I 173, 9 τοῦ δὲ εἰς
 ἐπίκρισιν ἐναντίου π. τὸ τῆς ζήλοτουπου-
 μένης μεμοιγεῖσθαι. II 75, 21 τοῦ ...
 προτέρου (ἔργου) π. ἐναργέστατον. V
 22, 13 cf. 129, 21 τοῦ ζψωδιαχοῦ. I 9, 8
 νοητὸν ἡλίου. III 223, 4 τοῦ κατ' οὐ-
 ρανὸν περιπολοῦντος (ἡλίου). II 23, 1
 θεάτρον. V 178, 9 (ἄνθρωπος) ἐκμαγεῖον
 ἀρχετύπων λογικῆς ιδέας παραδείγματι
 τυπωθέν. II 188, 15. V 251, 1. 327, 10

καλοκαγαθίας. I 6, 6 cf. 11, 6 (κόσμον
 νοητὸν) ἀπετέλει καὶ τὸν αἰσθητὸν παρα-
 δείγματι χρώμενος ἐκεῖν. V 77, 13 τὸν
 κόσμον, ἀπ' ἀρχετύπου <καὶ> νοητοῦ
 παραδείγματος μίμημα αἰσθητόν. IV
 231, 19 (τοῦ κόσμου). IV 274, 20 τὸν τε
 πρῶτον κόσμον, ὃς μονάδι μόνῃ μετρί-
 ται, οὐ π. ὁ τρεῖς, ὁ πέντε, καὶ. II
 187, 28 (λογισμῶν εὐφυῶν). V 67, 18 ὁ
 δὲ θεὸς καὶ νόμων ἐστὶ π. ἀρχέτυπον.
 I 66, 20 cf. III 52, 12. 53, 1 ἄτομον νοῦ
 προϋπάρχει τις ιδέα ὡς ἂν ἀρχέτυπος
 καὶ π. τοῦτου. I 247, 4 ὧν (sc. ὁλοκαυ-
 τωμάτων) ἐναργὲς π. ὁ Ἰσαάκ. II 23, 7
 (ἡ φύσις) τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν ...
 παντὸς ὀργάνου μουσικοῦ π. ἰδρύετο.
 V 73, 12 τοῦ ὁρατοῦ οὐρανοῦ. IV 292, 18
 οὐρανὸς ὁ ἀσώματος, τὸ π. τοῦ ὁρατοῦ.
 VI 214, 8 τῆς ἡμερωτέρας προαιρέσεως
 τοιούτα παραδείγματα. IV 292, 3 προ-
 θεσμίαις. VI 217, 12 τοῦ σεβασμοῦ. IV
 233, 7 τῆς ἱερᾶς σκηνῆς. IV 292, 4 τοῦ
 δεῖν φιλοσοφεῖν. V 130, 5 ἡ πεντηκοντάς
 ... ἀμείνονος φύσεως. III 297, 9 παρα-
 δείγματα δὲ ἑκατέρας (sc. λόγου φύσεως).
 II 63, 11 cf. III 202, 24 τὸ ἀρχέτυπον
 τοῦ χρόνου καὶ π. αἰὼν ὁ βίος ἐστὶν αὐ-
 τοῦ (sc. θεοῦ). III 232, 11 ἀρχέτυπον
 ἀσκητικῆς ψυχῆς. — I 6, 2 (ὁ δημιουρ-
 γὸς) ἀποβλέπων εἰς τὸ π. II 241, 21 πρὸς
 παραδείγματα ἀρχέτυπα ἐκεῖνου βλέπων
 ἐμόρφου τὰ εἶδη. II 22, 24 ἢ τῇ τοῖς ἐκ
 τέχνης μέλλουσι δημιουργεῖσθαι προ-
 εγγραμμένον π. I 44, 28 ἦτις (sc. ἡ τῶν
 συμπάντων φύσις) ἀνευ ἀσώματος παρα-
 δείγματος οὐδὲν τελεσιουργεῖ τῶν ἐν
 αἰσθήσει. IV 218, 2 νοητῶν παρα-
 δειγμάτων αἰσθητὰ μῖμῆματα. V
 203, 19 περὶ νοητῶν παραδειγμάτων καὶ
 πάλιν αἰσθητῶν ἀποτελεσμάτων. I 8, 3
 [τὸ π. ἀρχέτυπος ιδέα τῶν ιδεῶν]. I
 24, 2 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ιδέας
 θεασάμενος. III 64, 6 τὰς ἀρχετύπους
 ιδέας, τὰ νοητὰ καὶ ἀόρατα ἐκεῖνα ...
 παραδείγματα. V 79, 9 ἦτις (sc. οὐσία)
 ἐστὶν ἀρχέτυπον π. πάντων ὅσα ποιότητες
 οὐσίας. I 48, 12 οὐδὲν γὰρ ἐτέρῳ παρα-
 δείγματι ... ἔοικε χρῆσασθαι, μόνῳ δ'
 ὡς εἶπον τῇ ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) λόγῳ.
 III 221, 6 sq. (ὁ θεός, ὁ θεοῦ λόγος =
 φῶς) λόγον ἔχει παραδείγματος. I 24, 8
 οὐ σύμπασα εἰκὼν ἐμφορῆς ἀρχετύπῳ
 παραδείγματι. II 196, 3 παντὸς τὸ μὲν
 π., τὸ δὲ μῖμημα ὁ ποιῶν ἐποίει. III
 250, 2 τὰ γὰρ μῖμῆματα οὗτος, τὰ δὲ
 παραδείγματα ἀρχιτεκτονεῖ Μωυσῆς. III
 73, 23 τὸ ἀρχέτυπον τοῦ μῖμῆματος. IV
 203, 4 τῶν ἀγαματοφορομένων ἐν τῇ
 ψυχῇ παραδειγμάτων ἀπεικονίσματα καὶ

μμήματα. IV 218 ■ ὁ ... τύπος τοῦ παραδείγματος. II 22, 9 ὅσον ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα ἀρχετύπου παραδείγματος (ἀπολείπεται). I 5, 1 μίμημα καλὸν οὐκ ἂν ποτε γένοιτο διὰ καλοῦ παραδείγματος. I 49, 1 παγκάλου παραδείγματος πάγκαλον εἶναι τὸ μίμημα. I 5, 5 (ἁσώματων καὶ θεοειδέστων). V 5, 14 θνητῷ παραδείγματι προσχρησάμενοι. II 252, 27 παραδείγματος ὑγιούς ἐγγὺς ἐστῶτος. IV 197, 18 παραδείγματ' ἔχοντες οἰκεία τοὺς πατέρας. V 285, 13 ἡγεμόσι πρὸς ἀρχετύπον π. Μωυσὴν ἀποβλέπουσι. VI 61, 8 γρήσασθαι παραδείγμασι τοὺς ἔπειτα. V 372, 1 ταῦτα ὁρῶντες τὰ παραδείγματα. V 280, 3 π. καλὸν ... στηλιτεύσας τὸν ἴδιον βίον. II 292, 18 ἐναργέστατον δὲ π. Νῶε ὁ δίκαιος. V 362, 15 αἱ γὰρ συνεγείς τῶν καλῶν παραδειγμάτων φαντασίαι. II 222, 13 τὸ δὲ λεγόμενον παραδείγματι οἰκείφ γνωριμώτερον γένοιτ' ἂν. IV 18, 3 τοῦτο ἔγων παρὰ σεαυτῷ τὸ π. V 248, 17 cf. II 160, 7 τῶν εἰρημένων σαφῆ παραδείγματα. V 249, 10 ἂν μὲν δὴ τῶν παραδειγμάτων μεμήνηται. I 172, 23 τοῦ ... ἀντιτεταγμένου π. τὸ ἐπὶ τοῦ Κάιν εἰρημένον.

παραδειγματικός. V 230, 17 (διδασκαλία). IV 230, 1 (ἰδέαι). I 27, 3 (μουσική). IV 158, 9 (οὐσία).

παράδεισος. I 53, 13—54, 8. 71, 24—78, 3. 86, 13—87, 22. II 140, 6—143, 5 de π. agitur. I 124, 12 τὸν θεὸν ἐν τῷ παραδείσῳ περιπατεῖν. I 172, 19 sq. ἡ φλογὶν ῥομφαία καὶ τὰ Χερουβὶμ ἀντικρὺ τοῦ παραδείσου τὴν οἰκίαν ἔχει. II 275, 22 τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ, v. ξύλον. III 108, 6 τὰ γῆς ἄγθη, τὸν τε Ἀδάμ καὶ Κάιν, ἐφυγάδευσεν ἐκ τοῦ παραδείσου. IV 189, 7 αἱ σκηναὶ σου ὡς νάπαι σκιάζουσαι, ὡς π. ἐπὶ ποταμοῦ. — All: I 72, 12 cf. 76, 21. II 141, 7. 143, 5, 11 sqq. π. μὲν δὴ τροπικῶς εἰρηται ἡ ἀρετή. III 297, 17 θεὸς λόγος ἵνα ἄρῃ καὶ ποτίζῃ τὰ ὀλύμπια καὶ οὐράνια φιλαρέτων ψυχῶν βλαστήματα καὶ φυτά, ὡσανεὶ παράδεισον. I 53, 25 cf. 76, 20 ἀνίσταται διὰ μὲν τοῦ παραδείσου τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν. II 142, 25 (ὁ πᾶς κόσμος). I 119, 20 ὅς (sc. νοῦς) καὶ αὐτὸς μέσος ἐστὶν ὡσανεὶ παραδείσου τῆς ὅλης ψυχῆς. I 71, 24 τὴν ἐπίγειον σοφίαν νυνὶ παρίστησι διὰ τῆς τοῦ παραδείσου φυτουργίας.

παράδεσθαι. II 87, 19 ὡς μὴδὲν εἰς ἀπόλαυσίν τε καὶ χρῆσιν τῶν ἀπ' αὐτοῦ π. II 37, 6 ἐκνευρισμένης γὰρ ἔργον ... ψυχῆς τοὺς τοιούτους ἄλλους π. I 261, 13 τοῦτον, ὡ διάνοια, τὸν τρόπον

... οὐδὲν ταπεινὸν οὐδ' ἀνάξιον ... ἀναγκασθῆναι π. II 85, 19 (Θάμαρ) παραδέχεται δὲ θείαν γονήν. I 181, 20 ταῦτα ... μυστήρια ψυχᾶς ταῖς ἐαυτῶν παραδέχσθε. I 293, 14 μὴδεὶ οὖν τὴν πρόχειρον ἐκδοχὴν τοῦ λόγου παραδεχόμενος. III 181, 8 στείραν δὲ τὴν (διάνοιαν) μὴ παραδεχομένην θνητὸν ... σπórον. I 101, 23 ἀκοαὶ πᾶσας φωνὰς παραδεχόμεναι. III 193, 6 τὰς δὲ τῶν εὐφυσῶν ψυχὰς ἔστιν ἰδεῖν ... παραδεχόμενας τὰ ἀκούσματα καὶ θεάματα ῥαδίως. I 249, 16 ὅσοι ... μὴδὲν ἡδυνήθησαν ... μάθημα παραδέξασθαι. II 80, 8 νοῦς ... ἀκοὴν παραδέξασθαι θείαν ἀδυνατῶν. I 162, 4 παραδέξασθαι τελετάς ἱερωτάτας. I 114, 2 ἀδύνατον παραδέξασθαι τὸ προκείμενον. II 211, 16 τὰ καταβληθέντα (σπέρματα) παραδέξασθαι. III 200, 26 ὥστε τὴν μήτραν ... σποράν θείας γονῆς παραδέξασθαι. I 291, 27 ἦτις (sc. διάνοια) ἡ γονὰς θείας παραδέξασθαι ἡ παραδεξαμένη ἐκουσίως αὐτῆς ἐξήμβλωσε. I 157, 15 ἵνα μὴ παραδέξηται λόγους ἀρετῆς. I 94, 25 πῶς γὰρ ἂν παραδέξαιτο τίς, ὅτι γέγονεν ἐκ πλεονῶντος ἀνδρός γυνή. I 261, 15 αὐτὸ γὰρ τοῦτο ... πῶς ἂν τις τῶν εὐφρονούντων παραδέξαιτο; II 29, 19 παρ' οὗ (sc. θεοῦ) τὰ φρονήσεως παραδεξαμένη (Λεῖα) σπέρματα ὠδίνει. I 153, 10 ἡ δὲ μήτρα, παραδεξαμένη τὴν ἀρετὴν ὑπὸ θεοῦ. II 57, 11 ἐπειδὴ γὰρ ἐγκύμων ἐγένετο παραδεξαμένη θείας γονάς. II 176, 6 (ἡ ἐπιστήμη = μήτρα) παραδεξαμένη τὰ τοῦ θεοῦ σπέρματα. V 373, 19 (ἡ ψυχὴ) παραδεξαμένη δὲ τὸν θεὸν σπórον. III 248, 16 τῆς τὸν ἱερὸν σπórον παραδεξαμένης ψυχῆς

παραδελουῖσθαι. I 2, 10.

παραδίδόναι. III 176, 14 ἔξω τὸν νοῦν ἐπισπᾶσθαι καὶ ἀγώγιμα π. τὰ φαινόμενα. II 121, 15 λήθη μὲν αὐτὰ οὐ παραδίδωσιν. IV 125, 8 ἀριθμοὺς ... καὶ γεωμετρίαν ... οἱ λόγοι παρεδίδωσαν. I 228, 11 οἱ τὰς τέχνας ... τοῖς μανθάνουσι παραδίδόντες. I 55, 21 (ὀδόντες) τὸ μὲν πρῶτον γλώττῃ παραδίδόντες. I 228, 14 ἐπειδὴ δὲ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὁ θεός, παραδιδῶν τὰς ἐπιστήμας τῷ θνητῷ. II 76, 19 ὅταν γὰρ ὁ θεός παραδιδῶ τὴν αἰδίον σοφίαν θεωρήματα. II 272, 1 (ὁ θεός) οὐ παραδώσει μέχρι παντός αὐτὸ (sc. τὸ ὁρατικὸν γένος) ἀραθία. I 273, 15 μνήμη τὰ ἀσκητὰ παραδιδόναι θεωρήματα τῶν ἁγίων. V 263, 13 ὡς οἱ τὰ φύσεως ἀκριβοῦντες ἡμῖν παρέδοσαν. I 27, 5 ὡφελιμωτάτην τέχνην τῷ βίῳ παρέδοσαν. II 256, 15 τὸ ψυχῆς τέλος ἡδονὴν παραδόντες.

I 48, 17 τὸν δὲ βασιλέα λογισμὸν ἐνίδρυσάμενος τῇ ἡγεμονικῇ παρέδωκε δορυφορεῖσθαι. IV 203, 2 (τὰς βίβλους) παρέδωκε τοῖς ἀξιόις χρηθῆσαι. I 233, 16 ἄς (sc. μυθολογίας) ὁ μακρὸς αἰὼν ἐπὶ ἀπάτῃ τοῦ θνητοῦ παραδεδώκε. I 234, 11 ἄπερ ἱστορικοὶ ... μνήμη παραδεδώκασιν. παραδίδοσθαι. V 48, 14 εἴτα σύμπαν τῷ ἱερῷ πυρὶ τοῦ βωμοῦ παραδιδόσθω. V 140, 6 οὔτε τι ... παραδιδόμενον τῷ ἀσβέστῳ πυρὶ. III 173, 21 δυσμένειαι παισὶ παίδων παραδιδόμεναι. V 151, 19 φωτὶ τῷ σοφίας ἐναυγάζομαι μὴ πάντα τὸν βίον τῷ σκότῳ παραδοῖται. II 158, 17 (καλοῖς λόγος) μνήμη ... παραδοθεῖς. II 23, 17 ὄργανον ἀμούσφ μὲν παραδοθὲν ἀνάμωστον. III 119, 15 αἱ γὰρ κατὰ τὸν βίον ὕλαι φαύλῃ μὲν παραδοθεῖσαι. II 271, 22 τὰ ... μέρη λήθη παραδοθέντα. III 153, 9 μνήμη τὰ παραδοθέντα ταμιεύεσθαι. II 208, 16 πιστεῖται τοῖς ἅπασι παραδοθεῖσι. V 184, 3 τὸν ... ἀναπρεθέντα φησὶν ὁ ἱερὸς νόμος παραδεδόσθαι ὑπὸ θεοῦ χερσὶν ἀνδρόφονοις. II 66, 20 τὰ ... ἄλλα ζῷα ... πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδεδόται. παραδιδιγέσθαι. III 113, 1. παραδιήγημα. III 92, 10. παραδιήγησις. I 183, 23. παραδοκεῖν. I 155, 18. παραδοξολογεῖν. II 147, 16. VI 88, 4. παραδόξος. III 22, 7 τὸ δὲ δίκαιον καὶ ἀκόλουθον τοῦτο τῇ φῶσει παράδοξον ἐνομίσθη. IV 168, 21 τὸ ἔργον. II 83, 9 παραδοξότατον νόμον ἀναγράψει. VI 16, 11 τοῖς παραδόξοις νομιζόμενοις τῶν προβλημάτων. — IV 154, 11. VI 170, 24 ὃ δὴ καὶ παραδοξότατον ἦν. I 243, 6. 292, 30 καὶ τί παράδοξον. VI 30, 18 ὡς μὴδὲν εἶναι παράδοξον. I 268, 12. IV 43, 21 παράδοξον οὐδέν. III 19, 14 παράδοξον ὑμῖν φαίνεται, εἴ τις ... II 11, 7 τὸ μὲν γὰρ οὐ παράδοξον μόνον ἀλλὰ καὶ παράλογον παντὶ τῷ ὄλῳ. — IV 171, 7 τα παράδοξα. III 280, 21 τὸ ἔτι παραδοξότερον. I 269, 11. 279, 18. II 5, 7. 146, 6. 182, 4. 204, 18. 235, 25. 240, 27. 254, 5. III 72, 9. 149, 21. 263, 1. 288, 20. IV 229, 14. 250, 1. VI 106, 7 τὸ παραδοξότατον. I 43, 1 ὡς παραδοξότατον τι συμβαίνειν. παράδοσις. II 193, 21 conl. ὑψηλῆς. V 242, 23 ἀγραφος αὐτῶν (sc. ἐθῶν) ἡ π. παραδύειν. I 45, 13. παραθεῖν. I 229, 9 ὁ τοῦ ἀγενήτου λόγος παραθεῖ τὸν γενέσεως. II 248, 7 κινήσει ... παραθεύσῃ. παραθέσις. II 264, 25 μῖξις ... οὐκ ἐν κόσμῳ π. II 265, 1 opp. ἀντιπαρέκτασις.

II 206, 3 πρὸς τὸ ἐναντίον. II 206, 10 τὰ δίκαια ... τῇ τῶν ἀδίκων καὶ κακῶν παραθέσει (γνωρίζεται). παραθήγειν. II 53, 23 cf. 97, 21. 123, 11. III 77, 15. 136, 18 ὁ νοῦς ... παραθήγων καὶ ἀκονῶν ... ἐν τοῖς νοητοῖς αὐτόν. II 116, 20 τὰς ... τοῦ παρατεθηγμένου ... πάθους ἐπιβάθρας. παραινέειν. V 145, 22 ἀλλὰ καὶ τούτοις ἀναγκαῖον π. I 86, 2 τῷ μὲν οὖν τελείῳ ... προστάττειν ἢ ἀπαγορεύειν ἢ π. οὐχὶ δεῖ. I 86, 9. 19, 22 τῷ γῆνι νῦ ... τὰ νῦν ἐντέλλεται καὶ παραινέει. I 110, 14 λογιῖν παραινέει τὴν τετριμμένην ὁδόν. I 111, 20 παραινέει μόντοι ὁ ἱερὸς λόγος ἐν Λευιτικῇ. I 167, 18 ὅσα παραινέει ἢ ἀρετῇ. I 296, 17 (ὁ θεὸς) παραινέει τῷ φανέντι δικαίῳ. II 3, 11 ὁ μὲν δὴ τοῖς ἄλλοις παραινέει. II 294, 4 ἐπιτείνον δὲ τὸν ἀκάθεκτον πόθον τοῦ καλοῦ παραινέει καὶ κολλᾶσθαι αὐτῷ. III 3, 10 οὐ γὰρ παραινέει μόνον γλώττῃ σιωπᾶν. IV 288, 16 ὡς δικαστὴς διδάσκει, νοουθετεῖ, παραινέει μεταβάλλεσθαι. II 309, 20 ἐπειδὴ τῷ τελείῳ ... παραινέει τότε εἰς Χαρρὰν ἀποδρᾶναι. II 9, 16 ὅς το πηλῖσον πρὸ τοῦ μακρὰν αἵτου παρῆγει τιμᾶν. II 238, 7 τίς ἐστὶν ὃ γε μὴ παραινῶν, καχιζῶν, νοουθετῶν, σωφρονιζῶν; III 147, 16 παραινῶν μὲν γὰρ εἶπεν ἄν. V 260, 17 παραινῶν ὡς προσενεκτέον οὐ φίλοις καὶ συμμάχοις. I 167, 6 αὐτῇ (sc. Σάρρα) παραινουσῇ ὁ δεῖ. III 111, 7 θεῖον λόγον, ὃ γὰρ παραινέοντα καὶ ὑψηλῶς μόνον. V 89, 14 οἷς παραινέσασιν ἂν καθάπερ καὶ τοῖς προτέροις. παραινέσεις. I 85, 18 sqq. διαφέρει δὲ τρία ταῦτα· πρόστασις, ἀπαγορεύσεις, ἐντολὴ καὶ π. I 86, 4 τῷ δὲ νηπίῳ παραινέσεως καὶ διδασκαλίας (δεῖ). I 86, 9. 11 ἢ δὲ π. γίνεται δι' ἀμφοτέρων τῶν κλήσεων καὶ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ θεοῦ. VI 168, 21 ἐκάλουν γὰρ οἱ ἀνεξέταστοι τὴν παραινέσιν πρόστασιν. V 72, 11 κατὰ τὰς φιλοσόφους ὑποθήκας καὶ παραινέσεις. V 285, 14 (conl. ὑποθήκαι). III 201, 4 κατ' ἐπιτάγματος ἡ παραινέσις ὑψηλῆς. III 226, 13 ἀφορισμῷ ἡ παραινέσις ἔοικε τὸ διάταγμα. VI 49, 4 ἐκ παραινέσεως ἡ παρακλήσεως τινῶν. II 112, 4 cf. V 238, 22 ὁ νομοθέτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν ἐκδιδάσκει. IV 287, 15 διειλεγμένοι καὶ περὶ τῆς δευτέρας παραινέσεως. IV 190, 9 τὰς καλὰς αὐτοῦ παραινέσεις ἐξετάσωμεν. II 106, 12 παγκάλῃ δὲ εἰς ἰσιότητα π. ἡ διὰ τοῦ λεγθέντος ἡμαρτος. II 241, 4 (ἱεραὶ conl. λόγοι θεοῖ). III 219, 27 (ἱεραὶ). V 354, 20 (ἡεῖται). V 372, 23 (χρησταὶ).

IV 262, 3. 264, 6 (opp. χρησμοί). IV 277, 13 ὁ τὰς παραινέσεις αὐτοπροσώπως δεχόμενος. III 27, 2 μὴ ἑαυτοὺς ἀλλὰ θεῶν λαβεῖν. V 285, 16 δύναται γὰρ ἄνδρὸς ἀγαθοῦ π. ἀναπεπτωκότας ταῖς γνώμας ἐγεῖραι. II 310, 5 τίς οὖν ἡ π. τῆς ὑπομονῆς; V 90, 4 τὴν παραινέσιν οὐ μετρίως δυσχεράνας. V 285, 8 καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἴσως οὐ θεομένῳ παραινέσεως. V 76, 12 τὰς παραινέσεις αὐτοῦ διαγγελλέον πᾶσι τοῖς εὐσεβεῖας ἐρασταῖς. IV 136, 16 παραινέσιν ἐναργεστάτην τῶν μελλόντων ἀποτελεῖσθαι. IV 292, 1 ἄρ' οὐ παγκάλῃ π.; IV 240, 5 οἱ δὲ τὴν παραινέσιν ἐτοιμότητι φθάσαντες. V 286, 14 παραινέσεις αἱ πρὸς τὰ μέλλοντα διὰ χρηστῶν ἐλπίδων. IV 4, 22 ὁ δ' ἄνευ παραινέσεως ... γεγόμενος εὐελπίς. IV 55, 19 ἂν ταῖς ἐμαῖς παραινέσεσι πεισθῇς. IV 194, 2 νευρωθέντες οὖν ταῖς παραινέσεσιν ἐκείνου.

παρατεῖσθαι. I 144, 20 τὸν μὲν ἄνευ προστάξεως π. ὅλην τὴν γαστρός ἡδονήν. I 293, 20 καὶ ἀρετὴν παραιτοῦμαι. I 266, 19 Μωυσῆς τοὺς ... σοφιστὰς ... παραιτεῖται. II 1, 8 τί τὴν Ἐπικούρειον ἀσέβειαν ... παραιτούμεθα; I 287, 20 τοὺς ... ἀδολέσχους καὶ ἀπεραντολόγους ὄντας παραιτούμεθα. I 166, 11 τί παραιτῇ τὴν ἡδονήν; I 144, 1 (ὁ) τὴν δὲ περιεργον (ἡδονήν) ... παραιτούμενος. I 144, 29 Μωυσῆς ὅλην τὴν κοιλίαν ... παραιτούμενος. I 262, 23 ἐάν οὖν τινα θεάσῃ ... λουτρά καὶ αἰεήματα παραιτούμενον. I 227, 16 εὐτρεπεῖς αἰεὶ γινώμεθα μέλλῃσιν παραιτούμενοι. I 145, 15 ὁ τέλειος σοφὸς ὅλον μὲν τὸν θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. I 266, 14 τὴν εἰς τὸ πεδίον ἀφίξει ἐχρὴν παραιτήσασθαι. I 167, 15 χαλεπὸν ἡγήται παραιτήσασθαι αὐτά. II 18, 10 τὴν οὖν Ἀδὰ παραιτῆσαι. I 199, 21 παραιτητέον τοῖσιν τὸν νοῦν. II 60, 5 παραιτητέοι δὴ πάντες οἱ γεννῶντες αὐτοῖς.

παραίτησις. II 10, 30 ἀδικημάτων. V 135, 1 ἁμαρτημάτων. V 17, 11 (coni. συγγνώμη).

παραιτητής. III 178, 25. IV 238, 24. V 59, 19. 91, 20.

παραιτητός. V 184, 13.

παραίτιον. II 175, 9 τὸ παραίτιον ἀφροσύνης φάρμακον. IV 194, 15 ἀκολασίας καὶ ἀσεβείας καὶ τὰ τελευταῖα θανάτου. IV 193, 18 χαλεπὴς ἀπωλείας. V 190, 18 κατὰ ζῶων ἀλόγων ἂ παρῑτία γίνεται θανάτου. V 207, 6 μηδὲνα παρῑτίον τινι γενέσθαι θανάτου. V 38, 13 τελευτής.

παρακαλεῖν. I 55, 1. II 30, 17.

παρακάλυμμα. IV 277, 14.

παρακαλύπτεσθαι. V 225, 8 ὅθεν προσήκει τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν τοὺς μὲν κρινόμενους ... π. V 80, 1 ὑπαρξὶν θεοῦ παρακαλυπτόμενοι. IV 290, 2 τὸ παρακαλύψασθαι σε τὴν ἀλήθειαν. IV 281, 6 τὸν δ' ἀνωτάτω καὶ πρεσβύτατον (θεόν) ... παρεκαλύψαντο. V 3, 10 τὸν ὡς ἀληθῶς αἰτίον γενέσεως ὄντα θεὸν παρακαλυψάμενοι. V 372, 12 οἱ δ' ὅλον τοῦτον παρακαλυψάμενοι τὸν νόμον.

παρακαταθήκη. II 78, 7 τοὺς τὰς ὀλιγοχρημάτους παρακαταθήκας ἀποδιδόντας. II 286, 10 παρακαταθήκας ἀπατεῖν ἢ θάνειν ἀναπαρττεῖν. III 24, 7 θάνειον δὲ ἡ παρακαταθήκην νομίσας τὸ δοθὲν τῷ παρακαταθεμένῳ. IV 306, 11 ὃ ὑποτέτακται τὰ ἐπὶ χρεωκοπίαις ὀρισθέντα καὶ ἐξάρνοις παρακαταθηκῶν. V 57, 18. 29 ἐάν τις ... ψεύσῃται περὶ κοινωνίας ἢ περὶ παρακαταθήκης. V 216, 4 παρακαταθηκῶν δ' οὐχ οὗτος ὁ τρόπος, ἀλλὰ μόνος τις αὐτὸς διδῶσι μὲν χρῆμα. V 216, 11. 15 διττὰς ἀρνεῖσθαι παρακαταθήκας. V 217, 2 μῆτε τι μέρος τῆς παρακαταθήκης νοσίσσασθαι. V 217, 5 παρακαταθήκαι δ' οὐ μόνον ἐν ἀψύχοις εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ ζῳῖς. V 217, 9. 14 ἐάν οὖν <ἐν> παρακαταθήκῃ θέρμεντα τελευτήσῃ. V 224, 5 ἡδὴ γοῦν ὀλιγοχρημάτων τις παρακαταθήκην λαβὼν ἀπέδωκεν. V 225, 13 παρακαταθήκην εὐληφότι τὴν πάντων τῶν κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀρίστην παρὰ τοῦ πάντων ἀρίστου. V 229, 3 χρεωκοπίαις τε καὶ παρακαταθηκῶν ἀρνήσῃ. V 293, 15 ἄχρις ἂν ἐπανελθὼν κομισθῇται παρακαταθήκην ἣν οὐκ ἔδωκεν. VI 144, 21 ὁ δὲ φυλάττειν ἐπιτραπείς τὴν ἀναγκαιοτάτην παρακαταθήκην. VI 185, 23 παρακαταθήκην ἔχειν τοὺς τε ἀνδρὰς ὡς εἰρηγικούς τὰς φύσεις. I 173, 13 ἡ μὲν τῆς παρακαταθήκης ἀπόδοσις ὅταν μὴ ἀπὸ γνώμης ὕγιους γίγηται. III 30, 15 (ισρά). III 24, 10 (ισρά). V 216, 1 ἱερώτατον. V 216, 18 λαβὼν ὡς ἱερὸν χρῆμα παρακαταθήκην. I 226, 15 θείων παρακαταθήκην ὀργίων οὐ παντός ἐστι φυλάξει. — II 152, 23 sqq. (ψυχῆς ἀπόδοσις). II 212, 1 βιωφελεστάτων δογμάτων. I 273, 16 ἐπιστήμη.

παρακατατίθεσθαι. I 254, 21 ὃν (sc. λόγον) ἀκοαῖς πρεσβυτέρων π. γρή. III 24, 7. 13 sq. τὸ δοθὲν τῷ παρακαταθεμένῳ.

παρακλέεσθαι. I 225, 16. III 301, 22.

παρακλέυσις. II 72, 9.

παρακινεῖσθαι. II 110, 19. IV 250, 8. VI 25, 18.

παρακινηριακός. VI 56, 16 (coni. μακινῶδες).

παράκλησις. VI 49, 4.
 παρακλητεύειν. VI 124, 14, 214, 10.
 παράκλητος. VI 122, 28 (Μάρων). VI 148, 3 cf. 152, 25 μὴ παρακλητῆν χρησάμενος Ἀπειθῶ. VI 124, 11 δὲ δὴ παρακλητὸν ἡμᾶς εὐρεῖν δυνατόν. VI 124, 12 ὁ δὲ π. ἡ πόλις Ἀλεξανδρέων ἐστίν. IV 112, 5 μηδενὸς ἐτέρου δεῖσθαι παρακλητοῦ. V 375, 1 τρισὶ χρησάμενοι παρακλητοῖς. I 58, 2 (αἱ αἰσθηθεῖς) παράκλητον ἐπαγόμεναι πειθῶ. — I 7, 2 οὐδενὶ δὲ παρακλητῶν ... χρησάμενος ὁ θεός. IV 231, 15 τὸν ἱερωμένον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ παρακλητῶ γρηῃσθαι τελειοτάτην τὴν ἀρετὴν υἱῷ. V 58, 4 ἐπαγόμενος παρακλητὸν οὐ μεμπτόν τὸν κατὰ ψυχὴν ἔλεγχον.
 παρακολουθεῖν. I 177, 14 διότι χρὴ τοῦτοιο π. τὸν ... λόγον. V 138, 2 διὰ τὰς ἐιωθίας βλάβας π. ἐκ τε φλογώσεως ἡλιακῆς. II 297, 10 καλὸν δ' ἦν ἀρξάμενον ἐκείνῳ π. I 231, 1 τοῦτο σχεδὸν ἅπασι παρακολουθεῖ τοῖς ἐπαμφοτερισταῖς. I 296, 21 ὁ νομοθέτης ἐξ ἀνάγκης παρακολουθεῖ πᾶσι τοῖς σοφοῖς. III 112, 14 τοῖς γινόμενοις ... παρακολουθεῖ τὸ εἶδος. II 302, 26 θεοῦ μηδενὸς ἔτι τῶν ἑτεροδόξων παρακολουθοῦντος. I 288, 20 τὸ ἐκ τῆς παρακολουθούσης βλαβερὸν αἰσχύνῃς. V 358, 17 τὰς ἀπὸ κρυμοῦ παρακολουθούσας ζημίας. I 5, 8 παρακολουθήσαντες εἰκόνι τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν. IV 289, 6 ὡς παρεκολουθηκώς ἅπασιν. II 19, 22 ὥσπερ τῷ μερισμῷ παρεκολουθηκότες ἐκείνῳ.
 παράκομμα. II 165, 19 τῶν γυμνικῶν. II 104, 13 ἢ (sc. ὀλυμπερατῶν) παράκομμα τῆς ἀρίστης δημοκρατίας ἐστίν. V 219, 21 τῆς ἐνθέου καταγωγῆς καὶ προφητείας (ἢ μαντικῆς). V 178, 14 (τῆς μαγικῆς). III 288, 16 ἀνθρωπεῖον ... νομίματος. VI 175, 25 οὐ γὰρ ὥσπερ τὸ νόμισμα π. καὶ θεοῦ μορφή γίνεται. III 11, 10 τὸ φιλίας.
 παράκοπος. VI 172, 27 μανία. II 40, 14 χλιδαὶ τε καὶ θρύψεις.
 παρακόπτειν. V 99, 3 βιαζόμενος τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτήρα π. V 60, 21 τοῦ μὴ π. τὸ νόμισμα τῆς εὐγῆς. V 147, 7 τὸ δὲ τολμᾶν τὰ καθωσιωμένα π. καὶ παραχαράττειν. V 219, 13 ὡς τὸ ἀρχαῖον καὶ δόκιμον τῆς πολιτείας νόμισμα παρακόπτουσι. V 199, 11 ἵνα μὴ ... τὸ δόκιμον αἰδοῦς νόμισμα παρακόπτωσιν. VI 57, 8 παρακόπτοντες ὥσπερ νόμισμα δόκιμον ἄσκησιν. III 192, 16 παρακόπτοντες τὸ δόκιμον νόμισμα. V 78, 21 cf. 160, 21 οἱ τὸ φύσεως νόμισμα παρακόπτοντες. V 371, 22 ὁ δ' εὐπατρίδης

παρακόψας τὸ νόμισμα τῆς εὐγενείας. III 186, 2 προσδοκῶσιν αὐτὸν ... τὸ ... ἀρετῆς συγγενὸς νόμισμα παρακόψαντα. — I 215, 17 παρακεκομμένος (φιλήδονος). I 257, 3 παρακεκομμένου καὶ κιβδηλοῦ νομίματος.
 παρακοῦειν. I 186, 9 cf. II 150, 9, 200, 16. III 25, 18 conī. πορορᾶν. V 320, 13 ἀκούων παρακοῦει. I 281, 9 ἀλλ' ἐνίων (φωνῶν τὸ οὖς) παρακοῦέτω. I 187, 13 παρορῶν, εἰπέ μοι, παρακοῦων αἰεῖ ... οὐκ ἐρυθρίας. V 220, 25 ὅτι ἐνδέχεται εἶνα καὶ παριδεῖν τι καὶ παρακοῦσαι. I 86, 17 πάλιν ὡς ἀμφοτέρω ὦν τὸν παρακοῦσαντα τιμωρῆται.
 παρακρούεσθαι. I 126, 15 (ἴδιον) ἴδοντ' ὅς ... τὸ ἀπατᾶν καὶ π. III 69, 1 φενακίσαι καὶ παρακρούεσθαι μόνον εὖ εἰδότες. I 137, 27 (ἡ ψυχὴ) παρακρούεσθαι καὶ ἀναπέσασθαι.
 παραλαμβάνειν. II 279, 6 τί γὰρ ὄφελος πολλὰ μὲν θεωρήματα π. I 62, 4 νοητέον ὅτι οὐ πλῆθος ἡμερῶν παραλαμβάνει. I 89, 3 παρατίθει ὅτι θάνατον τὸν ἐπὶ τιμωρίᾳ παραλαμβάνει. I 125, 7 γυνώσκει οὐ τὴν τοῦ σώματος παραλαμβάνει. II 91, 21 τιμὴν τὸ γέρας νυνὶ παραλαμβάνει. II 290, 3 ὅσοι τι ψεύδος ἐν ἐκατέρῳ παραλαμβάνουσιν εἶδει. I 8, 6 τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνων. II 20, 15 ὥστ' οὐδὲ καλὰ πονηρῶν ἐξ, πονηρὰ οὐ τὰ φαῦλα παραλαμβάνων. III 224, 13 φαίνεται μέντοι καὶ ἐτέρωθεν κατὰ σύμβολον ἐπὶ τοῦ αἰτίου τὸν ἥλιον παραλαμβάνων. I 211, 17 ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον αὐτὰ (sc. φυτὰ) γῇ παρέλαβεν. III 53, 7 ὅ τε ἡμέτερος νοῦς, ἅτ' ἂν παραλάβῃ νοητῶς πράγματα τε καὶ σώματα. I 186, 25 οὐ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ διδάξαντος αὐτὰς (sc. θυγατέρας) νοῦ παραλαβὼν ἔχεις. I 108, 19 ὁ ἀγελαρχὴς νοῦς παραλαβὼν τὴν ψυχῆς ἀγέλην. I 86, 14 ὅτε ἐκβάλλεται τοῦ παραδείσου, τὰς αὐτὰς κλήσεις παρείληφε.
 παραλαμβάνεσθαι. I 255, 12 ὥστε τὰς μὲν τούτου χεῖρας ὀργάνων τρόπον π. III 300, 1 τὸ „ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου“ νομιστέον τὸ χωρὶς ἐκείνου π. I 8, 12 εἰ δ' ἀρχὴ παραλαμβάνεται. I 158, 20 ὁ ὄρκος γὰρ πίστεως ἐνεκα παραλαμβάνεται. IV 45, 3 γέλως δ' οὐχ ὁ κατὰ παιδιὰν ἐγγινόμενος σῶμα παραλαμβάνεται. I 98, 21 ἐπὶ γὰρ δυνάμεις καὶ ἰσχύος νῦν παρείληπται τὸ ὁστέον. II 20, 22 τὸ ἐπίπονον ἀλλ' οὐ φαῦλον παρείληπται. II 31, 25 τὸ δὲ ποσὸν ἐν ταῖς χάρισιν αὐτῷ παρείληπται διὰ συμμετρίαν.
 παραληρεῖν. V 253, 6.

παράληρος. III 291, 23 κακόν. II 208, 9 conī. ἔκφρων. — II 194, 11 τὸ μὲν νηφάλιον ἐκτέμνουσι τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ παράληρον αἰροῦνται.

παράλιος. II 111, 14 (ψῆδη).

παραλλάττειν. I 119, 31. II 2, 25.

παράλληλος. III 34, 10. II 107, 11.

παράλογος. IV 122, 3 (ἀπώλεια). VI 187, 13 (λογισμοί). II 76, 11 πρᾶγμα. — II 11, 8 τὸ μὲν γὰρ οὐ παράδοξον μόνον ἀλλὰ καὶ παράλογον παντὶ τῷ δῆλον. VI 3, 3 πῶς δὲ οὐ παράλογα; — VI 173, 18 ὁ π. I 119, 31 π. IV 161, 5. 167, 15. VI 145, 21 (τὸ παράλογον). II 194, 7. IV 74, 9. V 5, 15 τὸ παραλογώτατον. IV 171, 8 τὰ παράδοξα δὴ ταῦτα καὶ παράλογα. παραλύνειν. I 296, 8.

παραμείβεσθαι. I 229, 3 παραμείβεται γὰρ ἡ ῥύμη τῶν ὀνομάτων. I 229, 8 ὁ καὶ τὰς πτηνάς παραμείβεται φύσεις. I 278, 20 ὁ νοῦς ... καὶ τὸν γρόνον ... φθάνει καὶ παραμείβεται. II 5, 6 οἱ μὲν ἀστέρες παραμείβονται τὰ κινούμενα. I 177, 3 αὐτὸ (sc. τὸ αἷτιον) πάντα φθάσαν παραμείψατο.

παραμετρεῖν. I 62, 14 τὰ μὲν θνητὰ (γένη) ... παραμετρῶν ἐξάδι. I 180, 20 ἐκείνοις ... ἄλλῃ δὲ οὐδενὶ τὸ εὐαγὲς καὶ ὅσιον παραμετροῦσιν. — I 118, 31 ὁ γὰρ αἰὼν ἅπας τῷ σήμερον παραμετρεῖται.

παραμυθία. IV 44, 1. 152, 17. 211, 15.

παραμύθειον. V 352, 15.

παραναβλαστάνειν. II 271, 23.

παρανάλωμα. VI 122, 23. 223, 1.

παρανοεῖν. II 150, 9 conī. παρορᾶν ἢ παρακοεῖν. I 102, 9 ὅταν ληραίνῃ καὶ παραοῇ ἡ ψυχὴ. I 197, 21 ὁ παρανοῶν (νοῦς). II 253, 8 ὁ νοῦς πολλάκις ἐπὶ μυρίων ὧσων ἠλέγχθη παρανοῶν.

παράνοια. I 187, 6. III 56, 20. V 202, 11.

παρανομεῖν. V 37, 20 τὸ γὰρ π. ἐπιζημιον τοῖς παρανομοῦσι. VI 129, 20 τὸ μὴ γνώμῃ ἐκουσίῃ π. II 258, 14 χορυσθέντες <γὰρ> οἱ τοῦ π. ἀπληστοί. IV 191, 17 τῷ π. καὶ ἀνοσιουργεῖν. IV 71, 2 οὐκ ἄρξομαι π. ἀπὸ μοιχείας. III 278, 27 ἡεῖου λόγῳ διδάσκειν π. IV 289, 10 διὰ τὴν ἐταιρίαν ἀδικοπράγει, παράνομος, συνασβεῖ μοι. V 326, 16 οὐδὲ γὰρ οἱ νόμοι τοῖς παρανομοῦσιν, ὧν εἰσιν αὐτοὶ χολασταί. VI 139, 28 ὧν ἡδέικαι καὶ παρηνόμοι. VI 135, 8 ὁ δ' ἐν αὐταῖς (sc. πανηγύρεσι) παρηνόμοι καὶ ἐτιμωρεῖτο. V 171, 3 ὧν ὕβρισε καὶ παρηνόμησε. VI 15, 2 ὅσα ἀκολασία παρῆνεν ἡ ἀδικία παρηνόμησεν. IV 73, 1 τοῦ μηδὲν ἡδικοχότος ὡς τὰ μέγιστα παρνομήσαντος. IV 193, 19 ἔστιν οὖν ἄτοπον οἰκείων μὲν αὐτόχειρας γεγενῆσθαι παρνομήσαντων. — IV 298, 7 γέλτω θεμένος

τὴν τοῦ παρανομηθέντος ἄγνοιαν. V 175, 9 ἄτοπον δὲ ἐνὸς ἕνεκα ... τοὺς παρανομηθέντας ἐξελαύνεσθαι.

παρὰ νόμῳ. I 53, 10 ἧτις (sc. ἡδονή) ἐστὶν ἀδικημάτων καὶ παρανομημάτων ἀρχή. V 223, 19 ὁρμητήριον τῶν μεγίστων παρανομημάτων. VI 128, 7 καινότερον καὶ μηδέπωπραχθὲν εἰσηγόμενοι π. IV 251, 6 τελεώτατον. IV 213, 18 διότι τῶν ἐγγωρίων παρανομημάτων οὐδὲν ἡσπασατο. IV 99, 11 ἐθάρσυνε τοὺς συνεσπομένους τοῦ παρανομηματος. IV 240, 7 ἀφ' οὗ τὸ π. γενόμενον εἶδον. IV 250, 10 κἂν ἄλλως τὸ π. ἢ ἐμφανές. IV 251, 14 ὡς τὸν ξυληζόμενον ... τὸ π. διπλασιάζοντα. IV 265, 20 δύο ἐν ταύτῃ παρανομήματα συνύφαινον. IV 271, 5 οἱ τῶν ἀρχαίων παρανομημάτων ἐνσφραγισθέντες τύποι. IV 300, 7 προσεξεργάζονται δὲ καὶ τρίτον π. V 52, 7 πάντων ἀμαρτημάτων καὶ παρανομημάτων ἀπολύσεις. V 196, 6 γένους γὰρ ἡ παρανομημάτων αἱ τιμωρίαι.

παρανομία. IV 53, 21 cf. III 254, 18 (conī. ἀδικία). V 175, 14. 369, 17 (conī. ἀσέβεια). II 251, 24 μετὰ παρανομιῶν ἀσέβεια. III 15, 4. IV 143, 17 (conī. ὀμότης). II 108, 21 (ὁ νοῦς) παρανομία βράθυμω ... προσφερόμενος. II 266, 14 ὁ δειναῖς ὠχυρώσατο παρανομίας. IV 23, 2 μηδενὸς ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ δυσχεράναντος. IV 190, 11 εἰδὼς γὰρ Ἑβραῖοις μίαν ὁδὸν ἀλώσεως παρανομίαν. IV 239, 2 ἐπὶ τῇ τοῦ πλήθους παρανομίᾳ. IV 290, 12 εἰ καθαρῶς ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ γλῶτταν, τὴν μὲν παρανομίαν, τὸ δὲ μισαρχίαν. V 14, 9 ἕνα τὸν ἔξαρχον καὶ ἡγεμόνα τῆς παρανομίας. V 37, 11 τῆς ἡμετέρας παρανομίας ἐφεστᾶσι κατήγοροι. V 147, 13 εἰς παρανομίας ἐπίδειξιν. V 209, 15 παρανομία συνυφαίνων ἀνασχίντον θράσος. V 219, 6 πλῆθει δὲ ἐπὶ παρανομίαν ... φερομένῳ. VI 177, 15 Γαῖου ... παρανομίαν ἐξηλωκότος. VI 190, 19 μὴ εἰς ἅπαν ταῖς ἀνιάτοις παρανομίαις ἀφελθῆναι. VI 196, 25 κἂν τῷ τάχει τῆς παρανομίας ταχὺς ἐξήφθη ὁ πόλεμος.

παράνομος. V 174, 4 ἀνδροφονία. V 210, 6 (κέρδος). IV 306, 18. V 89, 3 (πράξεις). IV 300, 13 (ψῆφος). — V 219, 8 τὰ τοῖς πολλοῖς ἀνδροφονία, κἂν παρανομώτατα ᾗ. IV 107, 10 τὸ τῶν ἄλλοτρίων ἐπιθυμεῖν παρανομώτατον. — II 104, 16 ἡ καὶ παράνομος καὶ βιάτου τινὸς ἐφ' ἡγεμονίαν ἀπαναστάς. II 197, 20 <τὸ> παράνομον ἐφήμερόν τε καὶ εὐδαικωτόν. V 175, 18 τοῦ παρανομώτατου (ἕνεκα) τοὺς παρανομηθέντας ἐξελαύνεσθαι. II 207, 21 τὰ παράνομα.

- V 25, 14 εἰς διαστολὴν ... καὶ νομίμων καὶ παρανόμων.
- παρᾶπαιειν. II 170, 13 σύμβολον τὸν ἄκρατον Μωυσῆς ... πλειόνων εἶναι νομίζει, τοῦ ληρεῖν καὶ π., κτλ. III 284, 30 τὸ ἀφροσύνης καὶ τοῦ π. ... φυτὸν, ἄμπελον. V 253, 6 κηδὲν τοῦ π. καὶ παραληρεῖν φάρμακον. VI 121, 21 μὴ ἄρα παραπαίεις καὶ μέμνησαι; III 145, 5 παραπαίεις δ' ὅς ἂν ... φάσκη. III 272, 8 ἄρ' οὐκ οὐ παραπαίουσιν καὶ μεμνήσαντες ὅσοι ... I 288, 1 (ὁ λόγος) προσεχῶν καὶ εὐθυβόλων ὀνομάτων παραπαίων. VI 57, 17 πάσῃ γὰρ οὐκ ἐλάττωσα ὧν διατιθέσιν, ὅπερ οὐκ ἴσασιν, παραπαίοντες. III 238, 7 εὐλογιστότατοι δὲ ἐκ παραπαίωντων (γίνονται).
- παράπηγμα. I 226, 7 (coni. κανόνες).
- παρᾶπικραίνειν. I 138, 26. III 287, 10. παραπληξία. III 57, 5. V 367, 24. VI 170, 2. παραπλόσσειν. I 290, 22 λογισμοὶ δὲ ἐνδεία ἀρετῆς πέφυκε π. I 58, 24. 220, 15 cf. II 172, 20 ἵνα μὴ ... οἱ ἀφηνιαστὰι τρόποι παραπλῶνται. II 110, 20 (τὰ ζῷα) κατὰ τινος ἐνεχθέντα κρημνοῦ βαθέος παραπλόσσειται.
- παρᾶριθμεῖν. III 196, 15. IV 304, 3. παρᾶρτυμα. II 275, 17. III 283, 28. παρᾶρτυσις. IV 93, 21.
- παράσημον. VI 127, 10 τῆς βασιλείας. V 246, 18 ἡγεμονίας. V 29, 9 τῆς ἱερουσύνης. V 267, 11 ἐν τοῖς νομίμοις. V 226, 25 cf. VI 173, 20 ἵνα μὴ φύρηται συγγεόμενα τοῖς παρασήμοις τὰ δόκιμα.
- παράσημος. V 220, 4 (μαντική). II 40, 14 χλοδαί τε καὶ θρύψεις. V 26, 15 ταχρήματα.
- παρᾶσιωπᾶν. I 101, 11. 199, 5. IV 12, 12. 227, 16.
- παρᾶσκευάζειν. I 145, 8 (ὁ θεός) Βάλλαν ... τίκτειν παρᾶσκευάζει. II 13, 4 ὁ νοῦς ... πάντα ... παρᾶσκευάζει καταλαβάνεσθαι. I 26, 5 ὧν τὸ μὲν παρᾶσκευάζουσιν αἱ χορηγίαι καὶ ἀφθονία τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν. I 194, 3 παρᾶσκευάζωμεν τὸν τόπον ἐκεῖνον. I 28, 13 (εἰρήνης) ταῖς ἐν ἡμῖν δυνάμεσιν εὐνομίαν παρᾶσκευάζουσι. III 17, 16 θεοῦ τῷ ... τὴν αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι παρᾶσκευάζοντι. I 40, 12 (ἀστέρες) τὴν ἐν ἐκάστοις φύσιν δολιχεύειν παρᾶσκευάζοντες. II 21, 14 οἱ δ' ἐστιάτορων τροφὰς ἀφθόνους παρᾶσκευάζοντες. I 294, 3 δικαιοσύνης αὐστηρὰς διαθέσεις ἐπίπονον παρᾶσκευάζουσας βίον ἐώμεν. I 213, 14 ἀτελῆ τὴν ἄγρην αὐτῇ (sc. ἰδόνῃ) παρᾶσκευάζει. I 253, 2 ἡ φύσις ... παρᾶσκευάζει. I 159, 10 (ὁ θεός) ἀόρατον αὐτὴν (sc. τὴν ἐαυτοῦ φύσιν) παντὶ τῷ γένει παρᾶσκεύασε. I 185, 12 (ἡ αἴσθησις τὸν νοῦν) τὰς φύσεις τῶν σωμάτων ἰδεῖν ... παρᾶσκεύασεν. I 205, 6 εἰσι δὲ οὓς ... (ὁ θεός) εἶδῃ μὲν καὶ γένῃ πάντα ὑπερπτήνην παρᾶσκεύασεν. I 212, 3 (ἡ γῆ) πέταλα ... ἐπανθῆσαι παρᾶσκευάσασα. I 248, 10 μετὰ φροντίδος τῆς πάσης παρᾶσκευακῶς τὴν σαυτοῦ διανοίαν. I 225, 14 ἐντευξόμεθα τῷ δεσπότῃ παρᾶσκευακῶς ἐτοίμους τὰ κελεύμενα ποιεῖν ἑαυτοῦς. I 146, 30 cf. 147, 5 εἰς ἀπόλαυσιν καὶ χρῆσιν τῶν παρᾶσκευασμένων. I 266, 12 ὅποτε καὶ παρᾶσκευασμένοι ἀγὼν ἄνισος.
- παρᾶσκευῇ. I 162, 16 τῶν ὅσα ἀκαρτυταὶ καὶ σιτοπῶνι τεχνιτεῦσιν. I 126, 24 τῶν σιτῶν. I 27, 8 (αἱ) εἰς τὸ ζῆν (παρᾶσκευαί). I 13, 22 (οἱ καρποὶ) παρᾶσκευαί πρὸς τὴν ὁμοίον αἰεὶ γένεσιν. III 232, 6 (βασιλικαί). IV 271, 20 ταῖς τῶν δικαίων παρᾶσκευαῖς. III 172, 26 τῶν ἰδόνῃς ποιητικῶν. I 30, 2 (αἱ) ἐκ φύσεως (παρᾶσκευαί). I 221, 14 (οἱ τοῦ) ἰακῶβ υἱεῖς) μὴδὲν καταπλαγόντες τῆς ἀφθόνου παρᾶσκευῆς. I 145, 19 πλυνέτω οὖν αὐτὴν (sc. τὴν κοίαν) καὶ καθαιρέτω ἀπὸ τῶν περιττῶν καὶ ἀκαθάρτων παρᾶσκευῶν. IV 161, 25 παρᾶσκευῆς οὐδεμιᾶς ἐστὶ χρεῖος ὁ θεός βοηθός. II 87, 3 μετὰ σπουδῆς καὶ παρᾶσκευῆς τῆς πάσης.
- παρᾶσπᾶσθαι. III 103, 4. IV 298, 3.
- παρᾶσπεῖρειν. I 22, 1.
- παρᾶσπονδῆος. VI 68, 4 (ὕμνοι).
- παρᾶσπονδεῖσθαι. III 103, 18. IV 297, 18. V 353, 7.
- παρᾶστᾶται. I 64, 1. V 52, 16. 20.
- παρᾶσταγμα. IV 265, 2 (coni. εὐτολίμια). IV 246, 7 (εὐγενές). IV 240, 10 τὸ ... ἐνθερμον ἔτι καὶ μεστὸν ὀργῆς π. V 14, 15 ἐν θερμῷ παρᾶσθημάτι.
- παρᾶσυκοφαντεῖν. II 147, 23.
- παράτασις. III 5, 11.
- παρᾶτείνειν. I 64, 10. III 122, 9.
- παρᾶύειν. III 35, 4 (ὁ ἥλιος) παραύειν ἄρχεται τὴν νύκτα. I 158, 10 τῇ αἰσθηθείσει τὰ ἀλγεῖνᾶ πάντα παραυξήσας τέθεικεν ὁ θεός. — I 31, 21 cf. 32, 2 sqq. ὁ μὲν κατὰ τὸν ἀπὸ μονάδος διπλάσιον παραυξηθείς (ἀριθμός).
- παρᾶύησις. III 206, 15 τὰς ἐπιτάσεις καὶ παραυξήσεις ἀμύχανον εἶναι ὅροις περιγραφῆναι. II 278, 28 τοῦ ποσοῦ. III 93, 21 (σελήνης). V 139, 9 τὰ δὲ νοητὰ ταῖς παραυξήσεσι πρὸς τὴν στερεάν φύσιν <πληροῦται>. III 112, 17 καθ' ἡλικίαν ἐκάστην. II 38, 17 (Σῆθ) πρῶτην μὲν παραυξήσιν ἄχρι δεκάδος ἀριθμοῦ τελείου λήφεται. V 317, 3 τὴν δ' ἐπὶ πλείον παραυξήσιν οὐ λαμβάνει.
- παρᾶφαίνειν. I 19, 23. IV 102, 20. 274, 12.
- παράφορος. IV 76, 20 (αὐθάδεια). II 6, 1

(διάνοια). II 233, 24 (λύτται). VI 172, 26
μανία. II 216, 7 (μέθῃ). II 39, 1 (ψυχῇ).
παραφράζειν. IV 209, 2.
παραπροσύνῃ. II 163, 7 (αἷτιος ὁ οἶνος).
II 173, 7 (μέθῃ ἢ) ἐκστάσεως καὶ παρα-
προσύνῃς αἰτία. I 104, 4. 11 ἐν τοῖς κό-
ροις, ἐν ταῖς μέθαις, ἐν ταῖς παραπροσύναις.
V 178, 2 παραπροσύναι καὶ ἀφόρητοι μανίαι.
παραφύσις. II 165, 1 n.
παραφυτεύειν. II 96, 17.
παραχαράττειν. V 147, 7 τὰ καθω-
σισμένα παρακόπτειν καὶ π. VI 176, 25
τὸ εὐγενές τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐλευθερίας
παραχαράττοντες. VI 184, 16 οὐδὲν τῶν
πατρίων παραχαράττει βιασθέντες. III
191, 26 τὴν θεοφόρητον προφητείαν παρε-
χάραξε.
παραχωρεῖν. I 82, 26 (ὁ νοῦς) μακρὰν
ἀφέστηκε τοῦ π. θεῶ. V 61, 3 διὰ τὸ
μὴ τῶν ἄλλων μόνον ἀπαρχῶν ἀλλὰ καὶ
ἐαυτοῦ π. V 60, 14 οὐ παραχωρεῖ καὶ
ἐξίσταται. I 159, 28 (ἡμεῖς) παραχωροῦν-
τες αὐτὸ (sc. τὸ τέκνον τῆς ἀρετῆς) τῷ
δημιουργῷ. I 109, 25 ἐξομολογήσασθαι
τῷ θεῷ καὶ παραχωρῆσαι πάντα ἴσχυεν
ἢ ψυχῇ. I 208, 9 τὰ βραβεῖα καὶ τὸν
στέφανον παραχωρῆσαι τῷ πόλεμον ...
πρὸς τὰ πάθῃ πεποιημένῃ. II 117, 23
τὰ ... τῶν ἀνέρων τούτων ἀγώνων
ἄθλα παραχώρησεν ἄλλοις. I 256, 15 τὰ
τῆς ψυχῆς γενηθότα ... πάντα θεῷ
παραχωρητέον.
παραχώρησις. I 143, 10.
παρεγράφειν. II 78, 19.
παρδάλις. IV 145, 4. 294, 20. V 356, 1.
παρέδροος. III 189, 30 cf. IV 72, 4. 212, 6.
307, 12. V 255, 20 ἢ π. θεοῦ δίκῃ.
παρεῖναι. V 80, 3 τοῦ δοκοῦντος πάντῃ
× π. I 285, 17 ἀνάγκῃ γὰρ ἢ π. τι κακὸν
ἢ μέλλειν γε τῷ τοιούτῳ. I 234, 19 γνῶ-
μαις καὶ διηγήσασιν ἀρχαιολογούντων π.
I 230, 4 καὶ νῦν ὅτε πάρειμι ἐστηκα
κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον κἀκεῖθι. I 256, 8
καὶ πάρεστιν ἐπὶ τὴν πανδεχὴ διάνοιαν
Ἡσαΐ. I 116, 17 αὐτὰ νικῆσαι παρίων ...
οὐκ ἠδύνατο. I 132, 7 (ἡ χαρὰ) παρούσα.
I 132, 17 ἡ χαρὰ οὐ παρούσα μόνον
ἀλλὰ καὶ ἐλπιζομένη. II 71, 1 τὸ παρὸν
πάθος. I 99, 1 ὀφθαλμοὶ λευκαίνονται νῦν
ἀπὸ τοῦ παρόντος λευκοῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ
μὴ παρόντος οὐδὲν πάσχει. II 274, 24
τοῦ τελεσφόρου παρόντος θεοῦ. I 98, 31
ὑπὸ τοῦ ἡδὴ κινούντος καὶ παρόντος.
I 260, 21. II 209, 18 ἄχρι γε τοῦ παρόν-
τος. I 285, 18 τοῦ δὲ παρόντος (κακοῦ) ἡ
χρῆσις λύπην ἐγέννησεν. II 31, 9 τῆς
παρούσης ἔξεως. I 283, 6. III 119, 1.
V 129, 7. 130, 7 ἐν τῷ παρόντι. I 99, 2
ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖ-

ται. II 53, 2 εἰς μὲν οὖν τὸ παρὸν
ἀρέσει τοῦτο εἰπεῖν. II 55, 7 τὰς αὐτὰς
εἰς γε τὸ παρὸν ἀρκούντως περὶ τῶν
γιγάντων εἰρηκότες. I 98, 27. 271, 19.
II 246, 29. 298, 20. III 144, 11. IV 129, 11.
152, 18. V 81, 4 (τὰ παρόντα). I 132, 3
ἐντα τῶν ἀγαθῶν γενόμενα καὶ παρόντα.
V 135, 10 παρόντα ... καὶ μὴ παρόντα.
IV 127, 12 διὰ τὴν τῶν παρόντων ἀποδο-
χὴν. I 252, 6 τὴν τε τῶν παρόντων
ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν. I 231, 9 περὶ τῆς
τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπῆς. IV
45, 6 ἢ παρόντων κακῶν ἢ προσδοκω-
μένων. II 51, 4 οὕτε δὲ ὑψηλοῖς παρόν-
των ἡγεμόνων ... ἀδικεῖν ἀσφαλές. I
132, 13 τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς καὶ παρούσι.
παρεισέρχεται. I 52, 16.
παρεισφθεῖρεσθαι. II 98, 5.
παρεμβολή. All: I 146, 18 παρεμβολὴν
καλὴν τὴν ἀρετὴν. I 123, 10 παρεμβολῇ
γὰρ αὐτὸ (sc. τὸ σῶμα) ἀπεικάζει, στρα-
τοπέδῳ. II 52, 15 Μωυσῆς ἔξω τῆς
παρεμβολῆς ... πῆξας τὴν ἐαυτοῦ σκη-
νὴν, τούτεστι τὴν γνώμην ἰδρυσάμενος
ἀκλινῇ.
παρεμφαίνειν. III 26, 14. 290, 14.
294, 20. IV 44, 21.
παρενθυμεῖσθαι. I 104, 7. V 220, 25.
παρενόχλημα. VI 123, 4.
παρεργολαβεῖν. III 103, 4.
πάρεργος. IV 275, 2 πάρεργον ποιούμε-
νος ἔργον μέγιστον. VI 214, 18 πρὸς τῷ
μὴδὲ ἀρμόττον εἶναι προηγούμενον ἔργον
πάρεργον ἐτέρου ποιῆσθαι λόγου. — VI
188, 12 sq. τὸ ... προηγούμενον ἔργον
εἶναι δοκούν, ὁ διασυρμός, πάρεργον ἦν
αὐτῷ, τὸ δὲ φαινόμενον πάρεργον, αἱ
κατηγορίαι, μόνον καὶ πρῶτον ἔργον. III
56, 11 (ἐρευνα). I 117, 9 (λόγος). VI
77, 18 ὅς οὐ πάρεργον ἔθετο παιδεῖαν
ἀψικόρη βραθυμία. IV 26, 11 (τὸ φιλό-
ξενον) πάρεργον ὃν ἀρετῆς μερίζονος. IV
280, 18 μὴδὲν πάρεργον αὐτῶν ποιουμέ-
νους. V 130, 8 ἐν παρέργῳ. — I 31, 22.
93, 1. 121, 26. 145, 12. 170, 5. 253, 15.
II 17, 9. 239, 24. 256, 4. 261, 18. III
10, 10. 187, 1. 192, 12. 239, 8. 240, 19.
V 72, 15. 235, 15. 344, 1 παρέργως.
παρέρχεσθαι. II 90, 4 οἱ τὰ γῆνα π. δι-
καιούντες. II 89, 5 ὠργίος εὐήθεια π.
II 112, 16 φθάνειν παρελθεῖν ὥσπερ
νέφους ἐκείνων. II 117, 9 οὐκ ἂν εἰς
τοιούτων ἀγῶνα ἔφῃ ποτὲ παρελθεῖν. II
88, 4 πάντα ... ὑπερβῆναι παρελθεῖν
παραδραμεῖν τὰ φαινόμενα ... ἀγαθὰ
δυνήσεσθε. II 88, 19 τί οὖν ὄρελος παρελ-
θεῖν πάντα τὰ θνητῶν θνητὰ ἀγαθὰ,
παρελθεῖν δὲ μὴ τὸν ὄρθῳ λόγῳ. II
92, 17 ἀλλ' ὡς νέφος αὐτῆς (sc. Αἰγύπτου)

ἡ μεγάλη παρῆλθεν εὐπραγία. II 117, 10 μηδέποτε· εἰς κακῶν παρελθῆς ἄμιλλαν. I 5, 11 παρελθὼν ἐστὶν ὅτε τις ... διαγράφει. I 141, 31 τοῦτον (sc. μόσχον) παρελθὼν ἐπὶ τὸν κριὸν ἦλθε. II 117, 16 αὐτὸς παρελθὼν τὰ βραβεῖα καὶ τὸν φοίνικα ἀνάδος καὶ στεφάνωσον. I 268, 2 παρελθὼν δ' ὡς Ἀβελ εἰς σοφιστικὸν ἀγῶνα ... πεζεῖται. I 218, 9 (ἡ ἀρετὴ) παρελθούσα ἐξαίφνης ἐπιφάνεται. II 84, 18 ἀνδρὸς κεκαθαρμένον καὶ τελείου ... παρελθόντος εἶσω. I 31, 2 οἱ δ' αὖ κυβερνῆται πρὸς τὸ τῆς νεῦς ἔσχατον γωρίον πρύμαν παρελθόντες. I 54, 20 παρελθόντες τὸ ζωῆς ἀθανάτου φυτόν. II 63, 12 ἐν αἰῶνι δὲ οὕτε παρελθλυθεν οὐδὲν οὕτε μέλλει. I 233, 19 μὴδὲν ἡγεῖσθαι παρ' αὐτῶ (sc. θεῶ) παλαιὸν ἢ συνόλως παρελθλυθός. I 221, 3 (χρόνος) ἐκ παρελθλυθότος καὶ ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος συνεστώ. I 99, 2 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται, παρελθλυθότι μὲν κατὰ μνήμην. II 298, 19. I 81, 3 (τὰ παρελθλυθότα coni. τὰ παρόντα, τὰ μέλλοντα). I 271, 19 οὗ τὰ παρόντα μόνον καὶ παρελθλυθότα. I 98, 28 (ὁ νοῦς) τῶν παρελθλυθότων μέμνηται. I 98, 30 (ἡ αἰσθήσις) οὕτε παρελθλυθότων μέμνηται. I 207, 4 τοῖς ... εἰς τὸν τοῦ βίου σάλον καὶ κλύδωνα παρελθλυθόσιν.

πάρεσις. V 370, 6 τῶν μελῶν. I 296, 10 (πάντα) πάρεσιν τε καὶ ἔκλυσιν λαμβάνει. παρευημερεῖν. I 59, 7 ὅτε ᾤρετο κακία τὰς ἀρετάς π. VI 50, 19 καθ' ἣν (sc. ἰσότητά) ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥριεται καὶ παρευημερεῖ τὸν ἐν ταῖς κεναῖς δόξαις. III 137, 16 ἂν μὴ πάλιν τὰ δνειράτα ... τῶν νομιζομένων ... ἀγαθῶν ὑπαναπλεύσαντα παρευημερήσῃ. V 96, 14 εἰ γε μὴ παρευημερήσαν αἱ κακίαι. II 56, 12 οἱ τοῦ σκότους ἐταῖροι παρευημερήσαντες πάθεσι. I 27, 18 πάντων ὅσα ἐλέγεται παρευημερήσαντων.

παρευημερεῖσθαι. VI 183, 18 ὡς ὅσαι τῶν πόλεων ... τῷ κάλλει καὶ μεγέθει τῶν Καισαρείων π. IV 184, 17 ὑπὸ γὰρ ἀλόγου ζήλου παρευημερεῖτο τὰς πόλεις. III 222, 12 τῆς διανοίας ὑπὸ τῶν κατ' αἰσθήσιν κινήσεων παρευημερουμένης. III 143, 26 πολλάκις γὰρ ὑπὸ τοῦ δοκεῖν παρευημερήθη τοῦ εἶναι.

παρευτρεπίεσθαι. IV 301, 15.

παρήβαν. I 49, 9. 207, 17.

παρηγορεῖν. IV 152, 17 τίς γὰρ ἔμελλε π. ἕτερον; VI 152, 3 τοῦ μόνου π. τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐκ φύσεως δυναμένου στερόμενος. V 59, 10 παρηγορεῖ δὴ τοὺς μηκέτι τὴν τῶν ἀδικημάτων ὁδὸν ἰόν-

τας. IV 211, 18 ἐν τε γὰρ ταῖς προστάξεσι ... ὑποτίθεται καὶ παρηγορεῖ τὸ πλεόν ἢ κελεύει. IV 161, 23 δι' οὗ δ' ἐθάρσυνε καὶ παρηγορεῖ τοὺς καταβοῶντας. VI 123, 1 ἐπειδὴ γὰρ ὁ Μάκρων ὁρῶν αὐτὸν ... ἐνουθέτει καὶ παρηγορεῖ. I 243, 17 κατάχρησις δὲ ὀνομαζόμεν ἐστὶ παρηγορούσα τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν. VI 192, 4 παρηγορούσας ἑαυτοὺς ἐλπιδὶ μεταβολῆς γαληνοτέρας διεζήμεν. III 283, 5 (ὁ λιμός) ἔρωτα καὶ πόθον ἔγυν παρηγοροῦντας. III 111, 12 τῇ τὸν φόβον ἐπανατειναμένη παρηγορήσῃ προσπάθειν. I 241, 6 ἵνα τὴν ἀσθένειαν διελέγῃ τοῦ γενητοῦ καὶ διελέγξας ἅμα παρηγορήσῃ. — V 100, 5 τὸν ψυχικὸν γέλωτα ἀρνείται μέχρι τοῦ παρηγορηθῆναι. V 169, 17 ἵν' αὐτῆς τὸ περὶ τὴν πρώτῃν σύνοδον ἀτύχημα παρηγορηθῇ βεβαιωτάτῃ γάμψ. παρηγόρημα. IV 58, 18 ἡ πρὸς θεὸν πίστις, π. βίου. V 117, 8 βραγὺ π. μεγάλου κακοῦ. IV 78, 12 τῶν συμφορῶν.

παρηγορία. I 102, 33 (ἡ ψυχὴ) τῆς τοῦ πατρὸς παρηγορίας στερηθεῖσα. I 198, 12 τῶν μάλιστα συντεινόντων εἰς παρηγορίαν. II 71, 9 ἐκ δὲ τῆς τῶν ἐναντίων παρηγορίας. III 229, 2 ἐπὶ τὸ τρίτον ἀφικνεῖται βοήθημα, παρηγορίαν. IV 64, 5 εἰ μὴ παρηγορίαις τοῦ πρεσβυτάτου μόλις ἐπεσθῆσαν. V 205, 12 ὁ δὲ ἀνθ' ὧν ὑπέμεινε παρηγορίαν ἔξει διπλὴν. VI 16, 1 οὐδὲ παρηγορίας δι' ὑπερβολὰς κακῶν ἀνέξονται. VI 166, 17 εἰ μὴ δι' ἐμὲ καὶ τὰς ἐμὰς παρηγορίας. V 58, 2 εἰς παρηγορίαν τοῦ πλημμεληθέντος. V 186, 11 ἐνεκα παρηγορίας.

παρησυχάζειν. I 120, 13. III 48, 25. 51, 2.

παρθενεύεσθαι. I 183, 3 ὃ ψυχῇ, δέον ἐν οἴκῳ θεοῦ π.

παρθενία. I 182, 22. 183, 2. V 170, 14.

παρθέσιος. III 97, 16.

παρθέσιος. V 299, 5 (ἡ αἰχμαλωτός). III 190, 9 (ἀρετὴ). I 183, 1. II 29, 9. V 347, 21 (ἀρεταί). I 182, 12 (γῆ). III 134, 11 γνῶμην. III 288, 23 (γνώμαι). V 92, 20 sq. (διάνοια). IV 292, 16 (ἐβδόμας). V 372, 8 (ἐβδομάδες). V 100, 15 (ἡ ἱερὰ ἐβδόμη). II 159, 4 Μνήμη = Μνημοσύνη. II 127, 10 (παιδεία). I 182, 13 (φύσις). III 166, 10 (χάρις). II 8, 12. 274, 25. III 140, 11. I 202, 2 (χάριτες θεοῦ). V 281, 19 (χεῖρες). — I 182, 16 πρότερον αὐτὴν (sc. ψυχὴν) οὖσαν γυναῖκα παρθένον αὐτῆς ἀποδεύκνυσι. I 182, 20. II 313, 21. III 248, 7. V 373, 19 (ψυχῇ). V 276, 14 (ψυχαί). — II 29, 5 (*Ρεβέκκα). I 182, 19 (Σάρρα). — VI 197, 32 εἰς τάξεις δὲ ἐξ διενεμήθησαν,

πρεσβυτῶν, νέων, παιδῶν, πάλιν ἐν μέρει πρεσβυτιδίων, γυναικῶν τῶν ἐν ἡλικίᾳ, παρθένων. V 28, 22 ἐπὶ μόνους πατράσι καὶ μητέρας, υἱοῖς καὶ θυγατράσι, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς παρθένους. IV 70, 22 ἄγνοι γάμων ἀγναις παρθένοις προσερχόμεθα. V 25, 16 cf. 27, 13 sqq. 28, 7. III 288, 20 γάμον αὐτῷ (sc. ἀρχιερεῖ) μνᾶται παρθένου καθαρᾶς. V 32, 4 sq. θυγάτηρ ... ἱερέως. I 182, 14 ἀνθρώπων ... ἡ ἐπὶ γενέσει τέκνων σύνοδος τὰς παρθέτους γυναῖκας ἀποφαίνει. I 182, 22 ὁ χρησμός περύλακται θεὸν ἄνδρα εἰπὼν οὐ παρθένου ... ἀλλὰ „παρθένας“. II 29, 11 ἡ δ' αἰ π. ὑπὸ ἀνδρός, ἡ φησι, συνόλως οὐ γινώσκειται. II 126, 1 ταῖς ὁμολογηθείσαις ἔκπαλαι παρθένοις νῦν πρώτων εἰς ὁμιλίαν ἐρχόμενοι. II 314, 1 ὧν πεσόντων εἰς παρθένον ἡ δόξασα αἰσχυνθῆναι μεταβάλλει ψυχῇ. IV 194, 17 νέοις δὲ κομιδῇ παισὶ καὶ παρθένοις συνέγνωσαν. IV 256, 7 ἔπαινον γὰρ διεξῆλθε τῶν παρθένων. V 27, 7 ὅλοι γὰρ καὶ εὐαγγοὶ διάνοιαν παρθένων πρὸς ἀρετὴν. V 91, 13 sq. παρθένων δὲ καὶ γυναικῶν τὸ περὶ τὰς εὐχὰς αὐτοκρατὲς ἀφείλετο. V 116, 3 παρθένοι ... ἀνέκδοτοι. V 156, 14 ἄς ἐρῶντιαν ἀναγκάσιν. V 156, 22 μὴ ... ἐγγυᾶσθαι ... γῆραν ἢ παρθένον ζωῆς μὲν τῆς γυναικός. V 168, 17 τὸ ἀδικημα μὴ εἰς πλείους χωρεῖν οἰκίας ..., ἀλλ' εἰς μίαν συνῆχθαι τὴν τῆς παρθένου. V 172, 10 ὅτι παρθένοις δόξαντες συνεληλυθέναι γυναῖκας ἐν ταῖς πρώταις ὁμιλίαις ἐφάρσαν. V 172, 16 ὡς παρθέτους τὰς ὑφ' ἐτέρων ἐφθαρμένας ἐνεγύρουν. V 197, 12 παρθένοις μὲν εἰσὼ κλεισθῶν τὴν μέσaulον ὄρον πεποιτημένους. V 250, 7 γυναῖκί γὰρ ἀνὴρ εἰς χθεμονίαν, ὥσπερ γονεῖς παρθένην. V 262, 1 παρθέτους δὲ καὶ γυναῖκας μεθέσθωσαν. V 273, 15 παρθένον ἐγγυησάμενος. V 277, 8 ζωγράφαντες παρθέτους. VI 64, 5 συνεστιῶνται δὲ καὶ γυναῖκες, ὧν πλείσται γηραιαὶ παρθένοι. VI 136, 14 ὅτι γυναῖκα κατὰ κλειστα μῆδὲ τὴν ἀλείον παρερχόμενα καὶ θαλαμειούμενα παρθένοι.

παρόδος. V 362, 3 ἀμαρτηρότης.

παροικεῖν. III 61, 9 sqq. τῷ φιλαρέτῳ κατοικεῖν οὐ διδῶσι ὁ θεὸς ὡς ἐν οἰκίᾳ γῇ τῷ σώματι, ἀλλὰ π. ὡς ἐν ἀλλοδαπῇ μόνον ἐπιτρέπει χώρα. I 220, 3 ὁ γὰρ τοῖς ἐγκυκλίοις μόνους ἐπ' ἀνέγνω παροικεῖ σοφία, οὐ κατοικεῖ. I 198, 22 (ἐκαστος) ἀφικόμενος παροικεῖ. I 167, 12 (Ἀβραάμ) τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι παροικεῖ. II 245, 1 παροικεῖ μὲν ὁ σοφός ὡς ἐν ξένη σώματι αἰσθητῷ. II 167, 19 φ' ἀμύπολυν χρόνον παρῴκησαν, εἰ καὶ μὴ πάντ'

ἐνῴκησε τὸν αἰῶνα, σοφία. II 228, 20 ἐν οὖν τοῖς οἰκοῖς τῆς ψυχῆς ... κατοικησάντες, παροικῆσας ἐν τοῖς τῶν ἐτέρων.

παροικησῖς. All: I 167, 10 cf. 220, 2. III 76, 6 Ἄγαρ, δ' λέγεται π.

παροικία. II 244, 22.

παροικος. I 198, 20, 24 πρὸς δὲ θεὸν ἐπηλύτων καὶ παροικῶν (οἱ γενόμενοι ἔχουσι λόγον). I 199, 1 sq. τῶν ἀφρόνων ἐπὶ πλὺς μὲν ἢ π. ἀπλῶς οὐδεὶς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ πόλει γίνεται. I 220, 9 τὰς αὐτόχθονας πρὸ τῶν παροικῶν ἐπιστήμας (θεραπευτέον). III 76, 18 τὴν μέσσην παιδείαν παροίκου λόγον ἔχειν.

παροιμία. IV 52, 8. 125, 4. 157, 20. VI 178, 23 κατὰ τὴν παροιμίαν. IV 206, 20 cf. V 371, 11 ἐν παροιμίᾳ εἶδει.

παροινεῖν. II 198, 10 conl. μεθύειν, ἐξεσθάναι. II 175, 19 τὸν ... καταμεθύοντα ἀρετῆς καὶ παροινας ἐκτόπου εἰς αὐτὴν παροινούντα. II 188, 12 ὥσπερ ... μέθην τοῦ βίου παντός καταμεθύοντα καὶ παροινούντα. III 305, 7 ἦν (sc. παροιμίαν) παρῴκηναν. II 199, 11 χρῆσθαι λογισμῷ πρὸς μηδενὸς πάθους παροινουμένῳ.

παροιμία. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα) ... ἐκεχειρία μέθη π. κῶμοι κτλ. III 289, 15 (conl. ἀνοια, λύπη). II 39, 4. III 305, 6. V 49, 22. VI 212, 20. 145, 9 (conl. μέθη). III 290, 29 ἡ δεξαμένη τῆς ἀνοίας καὶ παροινας. II 197, 2 τὸ μέθης καὶ παροινας ψυχῆς αἴτιον. III 285, 25 παντός τοῦ βίου (conl. μέθη). II 169, 2 τὸ παροινας ... εἶδος. IV 238, 14 ὅτι παροινας ἐστὶν ἡ κατέχουσα ταραχή. II 175, 19 ἀρετῆς καὶ παροινας (ἐκτοποι).

παροίνιος. II 165, 19 (ἀγών). III 291, 22 κακόν. II 188, 20 (μέλος).

παρολιγωρεῖν. V 183, 8.

παροξύνειν. IV 283, 9. V 64, 15.

παρορᾶν. I 186, 9 cf. II 150, 9. 200, 16. III 25, 18 conl. παρακούειν. I 272, 15 πᾶς ὁ τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν οἰόμενος τι π. I 126, 30 τὰς γούν πρὸς ἀλήθειαν ἀμειπτῶν κεχρημένας καλλεὶ παρορῶσιν. I 187, 13 παρορῶν, εἰπέ μοι, παρακούων αἰ ... οὐκ ἐρῶντις. V 220, 25 ὅτι ἐνδέχεται ἕνα καὶ παρῶσιν τι καὶ παρακούσαι. — VI 11, 16 παρορῶμενοι μὲν σφαδάζουσιν. II 102, 15 μὴ τί που παρορᾶν λείψανον ἀφείται. IV 291, 20 εἰς τε τὴν τὴν παρορᾶν κατὸρθωσιν.

παροργίζειν. III 287, 10.

παρορᾶν. V 138, 20. 179, 6.

παρρησία. III 4, 8 ἀναγκαιότατον ... κτήμα. III 2, 5 conl. εὐτολμία. III 6, 13 π. δὲ φιλίας συγγενές. IV 83, 21 παρρησία σὺν αἰδοῖ χρώμενος. IV 108, 17

παρρησίαν τὴν ἀνευ ἀναίσχυντίας ἐπι-
τετηδευκώς. VI 42, 12 ὡς χωρία μὲν
θάρρους αἷτια καὶ παρρησίας ὑπολαμ-
βάνειν εἶναι. VI 36, 16 ἀλαζονεία παρρη-
σίαν ἀντιπάττον. III 272, 8, 18 sq. (ἀκαί-
ρος). IV 76, 20 (νήφουσα). VI 36, 8
ζηλωτῆς δὲ τῆς τοῦτο παρρησίας. III
5, 18 τσσαύτη ... χρῆται παρρησία ὁ
αστεῖος. II 198, 24 τῆς ψυχῆς. V 77, 17
τοῖς δὲ τὰ κοινωφελῇ δρώσιν ἔστω π.
VI 27, 4 γέμων μὲν παρρησίας ὁ λόγος.
III 2, 10 πότε οὖν ἄγει παρρησίαν οἰκέ-
της πρὸς δεσπότην; IV 167, 14 ἔχων
εἰς παρρησίαν καὶ μεγάλας ἀφορμὰς. V
226, 5 ἰσότητα τιμῆσας μεταδιόττω παρρη-
σίας τοῖς ἀδόξοις. V 189, 9 παρρησίας δὲ
τῶν ἔνδον μηδενὶ μετασίδους. III 7, 22
ἀλλὰ σὺ μοι, δέσποτα, ἡ πατρίς, ... σὺ
ἢ ἐπιτιμία, ἢ π. I 206, 19. 216, 14.
II 108, 15. 135, 2. 261, 4. III 103, 17.
VI 42, 20. 121, 6 μετὰ παρρησίας.
π παρρησιάζεσθαι. III 8, 6 ὅ με ἀναπέ-
πεικε μήτε ἀνευ εὐλαβείας π. I 229, 10
διό καὶ παρρησιάζεται φάσκων. III 6, 14
ἐπεὶ πρὸς τίνα ἂν τις ἦ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
φίλον παρρησιάζοιτο; V 49, 8 ὡς ...
δύνασθαι τινα παρρησιάζμενον ἐκ καθα-
ροῦ τοῦ σκευοῦτος τοιαῦτα εἰπεῖν. IV
285, 12 πρὸς τοὺς οὕτως ἀπονοηθέντας
ἄξιον παρρησιασάμενους εἰπεῖν.
παρρησιαστής. VI 152, 10.
παρουσία. III 184, 12 τοῦ κακοῦ. III
229, 11 τοιούτου συμβούλου.
παρῳδεῖν. II 61, 20.
παρωνυμεῖν. III 22, 21. IV 59, 18.
παρώνυμος. III 66, 19. VI 22, 3.
πᾶς. II 157, 18. 158, 7 καλεῖται ἡ τετράς
× καὶ „π.“ I 67, 3 τὸ μὲν γὰρ κατὰ μέ-
ρους νοητὸν ἀτελὲς ὂν ὁ πᾶν. I 159, 5
συνεστis ἀρχὴ τέλος ὅλον πᾶν (θεὸς ἐστίν).
I 67, 2, 6 τὸ αὐτὸ τοῦτο νοητὸν ἀποτελεῖ
γενικὸν ὂν, ὃ δὴ καὶ „πᾶν“ κέκληκεν
ὕψως. I 15, 15 sq. 32, 17 sq. 33, 4, 14.
38, 19. II 122, 14. III 5, 2. 87, 7. 211, 3.
263, 20. IV 227, 9 sq. 273, 17. V 136, 8
sq. διὰ πασῶν (συμφωνία, μέλος, λόγος).
— I 295, 28 οὐχὶ π. ... ἀλλὰ μόνος ὁ
ἀρετῇ μὲν φίλος. I 227, 1 οὐ παντὶς ἐστὶ
φυλάξαι. II 80, 1 (ὁ θεός) δεῖκνυς ἑαυτὸν
τὸν ἄνευ παντὸς τέτερον. II 11, 8 τὸ μὲν
... παράλογον παντὶ τῷ δῆλον. II 4, 9
ὅτι ἀκατάληπτος ὁ κατὰ τὸ εἶναι θεός
παντὶ. II 13, 1 οἱ πάντων ... λόγοι.
II 92, 24 (λόγος ὁ θεῖος) τὰ ἄλλων
ἄλλοις καὶ πᾶσι τὰ πάντων ἐπινέμει.
τὸ πᾶν. III 159, 15 (αἵτιον). II
58, 22. IV 212, 8. 228, 8 (ἀρμονία). II
24, 26 (ἀρχή). IV 267, 9 (ἀρχαί). I 22, 24.
59, 2. II 156, 25. IV 211, 14. V 371, 8.

VI 23, 12 (γένεσις). II 176, 19 γονεῖς.
II 135, 7 (ὁ λόγος) δεσμός ἀρρηκτος). II
303, 28 δεσμοὶ γὰρ αἱ δυνάμεις τοῦ παν-
τὸς ἀρρηκτοί. I 281, 13. II 211, 12. V
4, 18 (διαμονή). II 2, 5 (δυνάμεις). V
24, 4 τὸν ἀρχιέρα ... εἰκόνα τοῦ παν-
τὸς ἔχειν. I 31, 11 ἑορτή. IV 172, 19
ἐσχατιαί. IV 18, 5 (ἐφορος). III 132, 12
(ἡνιόχης). II 230, 21 κέντρον. VI
172, 7 (κλίματα). II 303, 18 (κοινωνία
καὶ συμπάθεια). II 178, 17. V 322, 3
κτίστης καὶ πατήρ. II 99, 24 μὴδὲν
μέρος ἑὼν τοῦ παντὸς ἀδιερυνήτων. III
277, 18 μέρος δὲ τοῦ παντὸς ἀνθρώπος.
II 255, 5. III 213, 13. IV 10, 17. V
11, 2. 133, 22. VI 142, 21. 177, 9 (μέρη).
IV 171, 11 γῆς ἱδρυσιν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ
τοῦ παντός. I 176, 10 τὸ μέσον. IV
233, 22. V 23, 24 μίμημα. II 138, 1 (ἡ
καθαρωτάτη μοῖρα, ὁ οὐρανός). III
304, 21 δ (sc. τὰ περιγεία) βραχυτάτῃ
μοῖρα τοῦ παντός ἐστίν. VI 94, 15 ἀνθρῶ-
πος, βραχεία μοῖρα. IV 168, 15 θεῷ
δ' οὐ μία μοῖρα τοῦ παντός ... ὑπο-
βέβληται. V 23, 23 γῇ καὶ ὕδρι τὴν
κατωτάτῃ τοῦ παντός μοῖραν ἔλαχον.
VI 91, 22 τετάρτη μοῖρα (ἡ γῆ). II
135, 18 (ὁλοσχερέστεραι μοῖραι). II
134, 7 τὰ τέλεια ... μουσεύματα. II
304, 25. V 5, 3 cf. I 278, 21. II 50, 5.
306, 8 ὁ τοῦ παντός (νοῦς). III 217, 6
(οἶκος). II 240, 14 ὄργανον, ὁ κόσμος
πᾶς. III 31, 14. V 264, 18 (οὐσία). I
39, 16. 279, 1. II 106, 9. 199, 17. III
242, 15. IV 37, 5. V 133, 1 (πέρατα).
III 76, 20 πολῖτις. II 157, 9 (ῥίξαι τέττα-
ραι). IV 142, 3. 212, 17. V 148, 12.
285, 22. II 82, 6. 143, 7 (στοιχεῖα). II
263, 27 (συμπλήρωσις). II 303, 8. IV
147, 8 (συμφωνία). II 89, 14 ὁ σωτήρ. I
279, 1 (τελειότης). III 234, 14 ἐν τῷ
λοιπῷ τμήματι τοῦ παντός, ἀέρι. I 4, 16
ἔνια τῶν τοῦ παντός τμημάτων. II 136, 3
(φορά). I 275, 22. II 197, 15 cf. VI
76, 14 (φύσις). II 133, 7 τὰ τελειότατα
... φυτὰ. III 195, 17 (ψυχὴ). — v.
ἡ γε μὴν, πατήρ, ποιητῆς τοῦ παν-
τός. — I 135, 11 καὶ ἡ καὶ ἐστὶν ὁ τοῦδε
τοῦ παντός δημιουργός ὁ θεός. II 176, 3
τόδε τὸ π. (ἐργασάμενος δημιουργός). II
193, 10 δῶρόν ἐστιν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τό-
δε τὸ π. IV 224, 2 καθ' ἣν (sc. δύναμιν)
ἔθηκε καὶ ἐποίησε καὶ διεκδύσθησε τόδε
τὸ π. I 6, 14. 17, 7 ἐξ ὧν τόδε τὸ π.
ἐδημιουργήθη. IV 169, 20 τίς ἀρ' ἐστὶν ἡ
τοῦ κόσμου γενέθλιος, ἐν ᾗ τόδε τὸ π.
ἀποτελεσθή. II 303, 25 συνέχεσθαι μὲν
τόδε τὸ π. ἀοράτοις δυνάμεσιν. — I 72, 7
(θεός) εἰς καὶ τὸ π. αὐτός ὢν. I 124, 15

(ὁ θεός) περιέχει τὸ π. I 292, 29 cf. II 8, 1 (θεόν) τὸν πεπληρωκότα τὸ π. I 190, 17 ἀνάγκη δ' ὡς ὑπάρχον καὶ δοῦλον, οὕτως ἡγεμόνα ἐν τῷ παντὶ εἶναι καὶ κύριον. I 20, 8 οὓς (sc. νόμους) ὥρυσεν ὁ θεὸς ἀκινήτους ἐν τῷ παντὶ. III 256, 10 (ὁ θεός) τὸ π. ἐπερείσας. IV 28, 7 ταύτῃ (sc. τῇ ποιητικῇ δυνάμει) γὰρ ἔθηκε τε καὶ διεκόσμησε τὸ π. I 176, 20 ἀγαθότητι μὲν τὸ π. γεγεννηκέναι. I 205, 12 (ὁ θεός) τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὸ π. ἐργαζόμενος. I 270, 27 δι' ἧς (sc. σοφίας) ἀπετέλεσθη τὸ π. V 79, 9 κατὰ ταύτην (sc. δύναμιν) ἔθηκε καὶ διεκόσμησε τὸ π. V 24, 7 τὸν ἱερόμενον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ καὶ τὸν οὖν, τὸ π. ἐπάγεσθαι πρὸς θεραπείαν. IV 307, 17 τῷ δὲ μεγάλῳ βασιλεῖ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν ἐπιγεγράφει τοῦ παντός. II 53, 26 τὸ δὲ αἰσθητὸν π. ὑπερκύβαντες εἰς τὸν νοητὸν κόσμον μετανέστησαν. IV 230, 1 ὁ τε περὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ παραδειγματικῶν ἰδεῶν. II 66, 8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡγεμονικὸν ὄψεις ἐστίν, ἐν δὲ τῷ παντὶ ἡ τοῦ φωτός φύσις. III 60, 10 (ὁ ἥλιος) τῷ παντὶ φέγγος αἰσθητὸν ἐκπέμπων. III 52, 21 (ἡ λογικὴ φύσις) ἐν τῷ παντὶ. I 76, 16 αἱ ἀμύθητοι τυπώσεις ἀπάντων τῶν ἐν τῷ παντί. III 55, 22 οἱ ἀγένητον εἶναι λέγοντες τὸ π. III 131, 5 ὅτι γέγονε τὸ π. I 228, 18 ὅτε τὸ π. ἐγέννα. II 208, 22 οἱ γὰρ ἄπειρον τὸ π. εἰσρηγόμενοι. II 79, 15 κεχάρισται δὲ ὁ θεός... τὰ μέρη ἑαυτοῖς τε καὶ ἀλλήλοις, ἔτι δὲ τῷ παντί. I 66, 8 τὸ ἐν ἐξ ἡμέρας γεγενῆσθαι τὸ π. II 18, 24 ὡς ἡ γε ἐνός ἐνδεῖα οὐκ ἀτελὲς μόνον ἀπεργάζεται τὸ π. I 260, 6 ἐξ ὧν ἐδημιουργήθη τὸ π. I 293, 11 ἵνα ἐκ μερῶν τελείων τελειότατον ἀπεργάσθαι τὸ π. III 208, 5 κἀν τῷ παντὶ τεττάρων ὄντων, ἐξ ὧν συνέστηκεν ὁ κόσμος. II 48, 5 ἐν τῷ τοῦ παντός θεάτρῳ. I 293, 8 τοῦ παντός ἔξω δραμεῖν ἦν ἀδύνατον. I 278, 14 πῶς ἀλλήλοις τε καὶ τῷ παντί κατὰ τι συγγενεῖας δέχονται ἀρμόζονται (αἱ ἐν οὐρανῷ φύσεις). IV 172, 20 ἐν τῷ παντὶ βασιλεύει καὶ κρατεῖ γῆς οὐρανόσ. II 177, 16 πάνθ' ὅσα ἐν τῷ παντὶ πεφυκέναι γίνεσθαι. III 251, 18 ἵνα συνιερουργῇ... τῷ παντὶ ἀνθρώπος. I 135, 6 ἀστέρας... κινουμένους ἐμμελῶς... καὶ τῷ παντὶ ωφελίμως. II 304, 23 ὡς ἐν ὑπὲρ ἐστὶ νοῦς, καὶ τῷ παντὶ ἐστὶ. IV 229, 21 διττός γάρ ὁ λόγος ἐν τε τῷ παντί καὶ ἐν ἀνθρώπου φύσει. II 50, 3 τῷ τῆς ψυχῆς καὶ τῷ τοῦ παντός ἀγαθῷ. II 292, 24 ἐν τῷ παντὶ ἀρετῇ. II 267, 3 βούλεται δὲ ὁ φυτουργὸς θεὸς σπείρειν

μὲν ἐν τῷ παντὶ καλοκάγαθίαν. — I 114, 25 ἐν τῷ π. καὶ πάντα ἀμοιβῇ εἰσάγων. — I 273, 11 cf. 120, 10. III 27, 16 ἀρχὴ δὲ... τοῦ παντός ἡμῖς μέρος. τὰ πάντα, πάντα absol. V 50, 7 ὡς ἐν τὰ π. ἡ ὅτι ἐξ ἐνός τε καὶ εἰς ἐν. I 130, 4 τὰ π. ὅσα ἐν κόσμῳ. III 277, 14 τὰ π. γεγενῆσθαι. III 9, 16 ὁ... τὰ π. γενῶν. II 79, 11 χάριν ὄντα θεοῦ τὰ π. VI 98, 16 ἐὰν ἐκπυρωθῇ... τὰ π. III 27, 14 ἀτελῇ τὰ π. III 266, 4 ἀσχημάτιστον οὖσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν. II 121, 16 ἡ ψυχὴ... εἰς ἀνάμνησιν τῶν πάντων ἔρχεται. I 190, 18 cf. 199, 18. 203, 3. II 191, 13 ὅτι π. αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κτήματα. I 231, 16 πᾶς οὖν λογισμὸς κτήματα ἑαυτοῦ τὰ π. ἡγούμενος. III 213, 8 τὰ π. διψῶν θεοῦ. II 60, 11 μὴ τὰ π. προσθήκην ἑαυτοῦ, ἑαυτὸν δὲ τῶν πάντων νομίζον. II 231, 16 ἄπονον δέειναι... ἐνός τὰ π. λειψῆναι. I 230, 2 cf. IV 256, 5 (ὁ θεός) πεπληρωκὸς π. διὰ πάντων. II 158, 22 τέλειαν μὲν καὶ κλήρη π. διὰ πάντων εἶναι. I 29, 6. 196, 15. 261, 20. 276, 5. II 2, 11. III 298, 9 π. διὰ πάντων. II 159, 9 (ὁ π. πεποικηκώς). II 26, 19 ὑπὸ τοῦ π. ἐξελέγγοντος αἰῶνος. II 31, 18 ὅτι οὐ π. πᾶσι χαριστέον. II 147, 15 π. τοῦ σπουδαίου εἶναι. III 5, 4 π. γὰρ γνώριμα θεῷ. II 5, 4 τὰ πάντων ὀφεινητότατον, ὁ νοῦς. IV 275, 8 τὰ ὧν οὐκ ἄνευ <π>. — cf. αἴτιον, ἡγεμῶν, πατήρ (τῶν) πάντων. III 15, 11 ἐκ πατρὸς τοῦ πάντων θεοῦ.

πάσσαλος. All: I 96, 11 cf. 146, 27. 147, 22 πάσσαλον συμβολικῶς φάσκων τὸν ἐξορύσσοντα λόγον τὰ κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων.

πάσχειν. I 189, 7 ἴδιον δὲ γενητοῦ τὸ π. I 190, 10 ἐπειδὴ π. ἀνάγκη τὸ θνητόν. I 189, 19 (ὁ ἀνθρώπος) ἀνακρινὰς τῷ π. τὸ ποιεῖν. I 269, 23 περὶ ὃ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ π. εὐρίσκεται. V 48, 19 (τὸ θῆλυ) ἐν τῷ π. μᾶλλον ἢ ποιεῖν ἐξεταζόμενον. I 73, 8 (ὁ νοῦς) ποιεῖν δοκῶν ἐν τῷ π. ἐξεταζόμενος. I 270, 1 τὴν ψυχὴν... ἀνάγκη π. ὃ ποιεῖν δοκεῖ. I 7, 8 εὐ π. opp. εὐ ποιεῖν. IV 213, 15 τῶν ἐξ καλοκάγαθῶν διενηνογότας εὐ π. ἀρετῆς ἐπαξίαν ἄλλων τυγχάνοντας. IV 190, 19 δρᾶν τε καὶ π. II 231, 6 περὶ ὧν ἡ δρᾶν ἡ π. τι συνέβαινε. V 254, 20 τὸ μὲν ἕτερον μέρος ἐν τῷ δρᾶν ἐξετάζεται, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῷ μόνον π. I 98, 4 sq. ὁ μὲν ἀνὴρ ἐν τῷ δρᾶσαι θεωρεῖται ἐν δὲ τῷ π. ἡ γυνή. I 98, 31 (αἰσθησις) ὑπὸ τοῦ ἤδη κινουμένου καὶ παρόντος μόνου π. πεφύκεν. I 111, 18 π. ὅσα ἂν ἡ ναῦς

υπομένη. I 189, 2 μηδενὸς τῶν ἐν τῷ π. μεμνημένος. IV 24, 6 ὁ λογισμὸς ... συνήλως ἐν τῷ π. ἐξεταζόμενος. VI 111, 10 τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς ... δράκοντάς φασι π. V 232, 7 τὰ αὐτὰ πρὸς ἀνθρώπων π. οἷς διατίθῃται. IV 275, 7, 14 inter decem catemorias enumeratur. I 177, 11 (ὦ διάνοια,) μήτε ἐν οἷς εὖ πάσχεις ὑψηγορούσα. I 98, 6 ἡ ὄψις πάσχεις ὑπὸ τῶν κινούντων αὐτὴν ὁρατῶν. I 98, 23 πάντα γὰρ ὅσα πάσχει ἢ αἰσθῆσις. I 98, 29 (ἡ αἰσθῆσις) οὐδ' ἀνάλογόν τι πάσχει προσδοκία. I 99, 1 (ὁ ὀφθαλμὸς) ὑπὸ δὲ τοῦ μὴ παρόντος οὐδὲν πάσχει. III 183, 29 ὅμοιον δὴ τι καὶ ἡ ψυχὴ τὰ πολλὰ πάσχει. I 138, 10 ὅταν ἐπίσχωμεν τὴν γρήσιν αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) πάσχομεν. V 71, 22 οὐ μόνον ἐρηγορότερες εὖ πάσχομεν. IV 57, 23 ὁ δῶσι καὶ πάσχομεν. V 172, 4 οὐκ ἐλάττω ὡν διατιθέσθαι πάσχομεν. VI 57, 16 πάσχομεν γὰρ οὐκ ἐλάττω ὡν διατιθέσθαι. I 257, 8 εἰ δ' ἐπικρίσιν πάσχοι (τὸ ἡγεμονικόν). III 44, 16 ὅταν ἡ ψυχὴ ... τὴν δ' ἐβλογον εὐπάθειαν ἐκουσίως πάσχει. V 174, 12 τὰ δ' αὐτὰ πασχέτω. II 183, 21 (ἡ μήτρα) πάσχομεν πρὸς ἀλήθειαν μᾶλλον ἢ ὁρῶσα. III 188, 23 (ἀρετὴ) παραπλήσιόν τι πάσχομεν νάρκη. III 138, 9 τὸ πάσχον (αἷτιον), ἡ ὕλη. II 312, 6 τί τὸ σῶμα καὶ τί ποιοῦν ἢ πάσχον διανοία συνεργεί. III 177, 27 ὁ δὲ ποιὸς θνητόν, πάσχον. I 189, 17 (πρόβατον) πάσχον δὲ μόνον ὑφ' ἑτέρου. I 294, 30 δραστήριον δὲ τὸ ὄντως ὄν, οὐ πάσχον. I 294, 29 τὸ διδομένον πάσχοντος, οὐ δρῶντος. IV 284, 22 τὸ γὰρ δρῶν τοῦ πάσχοντος ἐπικυδέστερον. III 177, 27 κρείττον ... πάσχοντος δὲ τὸ δρῶν αἷτιον. II 314, 3 τοῦ πάσχοντος πρὸς ἀλήθειαν. I 206, 7 τῷ γὰρ εὖ πάσχοντι. III 199, 4 τὴν μὲν γνώμην ... πάσχομεν μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἐπεισφοιτῶντων νοημάτων ἐξῶθεν ἢ ὁρῶσαν. II 77, 16 παραπλήσιόν τι πάσχοντες τοῖς ἐκ βαθέος ὕπνου διανισταμένοις. I 269, 20 ἔτερα μὲν τὰ ποιούντα, ἔτερα δ' εἶναι τὰ πάσχοντα. V 99, 12 τῶν συνόντων αἱ ἀντεπιθέσεις μυρία κακὰ δρῶντων τε καὶ πασχόντων. VI 140, 7 αἱ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐλπίδες ... ὡν ἄξιον τυγχάνειν εἰσι πασχόντων. V 160, 13 τοῖς δρῶσι ... τοῖς πάσχοισιν. VI 131, 16 τοῖς γὰρ εὖ πάσχοισιν ἀδιαφορεῖ τῆς σωτηρίας ὁ τρέπος. IV 166, 12 ὅπερ ἦν τοῖς πάσχοισιν ἀφορητότατον. II 234, 5 ἵνα τοὺς πάσχοντας ἰάται. VI 133, 8 sq. ὥσπερ ἐν τοῖς θεατρικοῖς μίμοις καθυπεκρίνοντο τοὺς πάσχοντας. II 310, 16 μηδὲν ἐτι

προσδοκῶν ἐξ ἐκείνου κακὸν πείσσεσθαι μετὰ βραστώσεως ἐπαυλεῖσθαι. I 270, 27 αὐτὸς εὖ πείσθαι. II 50, 12 ὅτιπερ τὸ μὲν γέγονέ τε καὶ πείσεται. V 174, 1 εἰ ταῦτόν οἱς διέθηθε τις πείσεται. I 270, 18 εὖ πρὸς ἐκείνων αὐτοὶ πείσόμεθα. I 190, 8 ὁ δὲ οἰκέτης ἡ ὁ χαλκός ... πάντα πείσόμενος. I 296, 27 τὸ μὲν κατ' ἐξιν καὶ ἡμερίαν ἅτε πρὸς τὸ παθεῖν ὑποβεβλημένον καλεῖται θῆλυ. V 46, 23 cf. 179, 11. VI 179, 23 πρὸς τὸ μὴδὲν παθεῖν. V 179, 7 τοὺς δὲ εἰς τὸ παθεῖν ὑπόπτους φοβηρωτέρου δέους. VI 80, 9 παθεῖν τι ἢ δρᾶσαι. II 128, 11 πρὶν δρᾶσαι, παθεῖν φθήσεται. V 177, 3 ὁ μελλήσουσι δι' αὐτοὺς ἑτέροι παθεῖν, τοὺς δρῶντας προδιαθεῖναι. V 215, 22 ἐν ἐκ τοῦ παθεῖν μάρη τὰς πρώτας τῶν πραγματικῶν ἐνστάσεις. I 97, 8 οἱ δ' ὅσον μόνον παθεῖν τὸ θνητόν. I 256, 11 πρὶν ἢ παθεῖν ἀμύνασθαι. III 151, 22 πρὸς ὅ τι ἂν οἱ κατατρέχοντες βούλωνται διαθεῖναι παθεῖν ἐτοιμώταται (δυνάμεις). III 3, 11 παραινέει ... ψυχῇ ταῦτα παθεῖν ἀμφοτέρω. III 46, 12 τοῦτο δ' ἀμύχανον ἐτι παθεῖν ἦν. III 272, 6 τοῦ μὴδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς δεῖνον παθεῖν συγγενὲς φυλακτῆριον. III 273, 8 μὴδὲν ἀπ' αὐτῶν δεῖνον παθεῖν. V 196, 10 cf. 248, 16. VI 175, 21 διὰ τὴν τοῦ μὴδὲν ἀνῆκεστον παθεῖν προφυλακῆν. V 186, 5 cf. VI 156, 24 εἰεῖ τοῦ μὴ τὰ παραπλήσια παθεῖν. V 191, 6, 20 ὅ τι γὰρ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι διαγνώσεται. V 261, 11 ὁ παθεῖν ἐμέλλησαν διατιθέντες. VI 137, 14 ἡμᾶς δὲ τί τοιοῦτον ἔδει παθεῖν; VI 168, 8 οὗτος ὁ παθεῖν ἐμέλλησεν ἄν. VI 36, 20 „τὸ δ' αὐτὸ ἔπαθον τῷ Διὶ Ὁρακλεῖ“. V 319, 8 μετὰ τοὺς ἄλλους ἰσχύος διαθέσει δ' ἔπαθες. I 152, 32 ἔπαθεν οὖν ταυτὸν ὁ Ἰωσήφ. I 184, 14 ἔπαθε δὲ τοῦτο οὐκ ἀλόγως. I 219, 8 cf. II 89, 19 ὅς (sc. Ἰακώβ) ὡμολόγησεν ὁ ἔπαθεν εἰπὼν. I 269, 10 εἰκότως δὲ τοῦτο ἔπαθεν. V 177, 9 ἐν σπονδαῖς ἄσπονδα ἔπαθεν. VI 154, 7 τοιαῦτα καὶ Φλάκκος ἔπαθε. IV 127, 22 τοὺς δ' εὐχαριστίας ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθεν ἡμείβετο. V 181, 9 ὡς μὴ ἐξ ἐπιβουλῆς τι δεῖνον παθεῖν. I 188, 25 (καί τις) πάντῃ ὅσα δράσιν ἐνεκνέσθαι παθὼν ἀνά κράτος. I 147, 3 ἐγὼ γοῦν αὐτὸ πολλὰς παθὼν οἶδα. IV 94, 11 ὅμοιον κακὸν ᾧ διέθηκε παθὼν. III 276, 7 ὁ παθὼν ἀκριβῶς ἔμαθεν. V 180, 5 τὰ ἴσα οἷς διέθηκε παθὼν. I 133, 7 τί δὲ παθὼν ὁ αὐτὸς οὗτος Ἰακώβ. I 93, 5 τί παθὼν οὖν ἄλλα πλάττει θηρία. V 351, 13 τί ἂν οὖν παθὼν ἀξίαν ἐδεδώκει δίκην. VI 168, 17 τί παθὼν ὑπελλάτ-

τετο; VI 12, 3 οὓους ἐπρίλατο κυρίους ὁ δούστηνος ... αὐτίκα παθὼν εἴζεται. VI 88, 21 ὥσπερ θένων ὁ μηδὲν παθών. III 193, 20 ὁ εὐ παθών. III 173, 17 ἡ δὲ παθοῦσα ψυχὴ. III 17, 13 (διάνοια) παθοῦσα δ' ὡς ἄφρων καὶ νήπιος παῖς ἔμαθον. IV 266, 13 παθόντες εἰσόντες τὸ ἐμὸν ἀψευδές. I 265, 22 τί παθόντες οὐ ποιοῦμεθα. VI 70, 3 τοῦτο δὲ ἰδόντες καὶ παθόντες. III 176, 31 (νυνὶ δ' οὐκ οἶδ') ὁ τι παθοῦσαι (αἱ θυγατέρες). IV 173, 4 τῶν ἐγθρῶν ... ἄπερ τε διαθεῖναι παρὰ τὸ προσήκον ἐσπούδαζον παθόντων μετὰ δίκης. V 232, 11 τοῖς διατιθεῖσιν ἀριούται τὰ παραπλήσια παθεῖν, ἀλλ' οὐγὶ τοῖς παθοῦσιν ἀντιδιατιθεῖναι. I 207, 1 (Μωυσῆν) πεπονθένει δὲ τοῦτο πρὸ τῆς ἐγθῆς καὶ τρίτης. VI 8, 13 cf. I 49, 24 ὅμοιον δὴ τι τοῦτ' πεπονθένει μοι δοκεῖ ὁ ἀστείος. VI 151, 9 ὅσα γὰρ κατεμάνην τῶν Ἰουδαίων, αὐτὸς πέπονθα. I 124, 13 μάθε ὅτι <οὐκ> εὐ τοῦτο πέπονθας. I 269, 14 ὁ πέπονθεν ὑπὸ κακοῦ συνδέτου. II 138, 4 ὁ πέπονθεν ἕκαστος, αὐτὸς ἐξαιρέτως οἶδεν. II 78, 15 ὁ πρὸς ἀλήθειαν πεπόνθασι. I 223, 13 διὰ λήθην ὧν εὐ πεπόνθασι. V 318, 12 πολλοὶ τὰ ἐναντία ὧν εὐ πεπόνθασι δρᾶν ἐπιχειροῦσιν. V 175, 8 ἀνίατα δρῶσιν οὐκ ἀνίατα πεπόνθασιν. V 205, 2 ὅτι πονηροτέρῳ χρήσαιτ' ἂν ὁ πεπονθὼς ἀντιπρωθῇ τῷ δεσπότη. V 174, 6 ὁ δὲ πεπονθὼς ἄτε γεγονὼς ἐκποθὼν οὐτ' ἀντιδιαθεῖναι οὐτ' ἀντεφωθῆναι δυνατόν ἐστι; V 210, 6 ὁ πεπονθὼς κακῶς. V 301, 1 ὁ τε γὰρ εὐ πεπονθὼς. V 206, 12 στερόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἐκ τοῦ πεπονθότος λατρείας. VI 145, 22 μήτ' αὐτοὶ τι πεπονθότες ἀνέχεστον. V 194, 15 καὶ ταῦτα δρῶσιν ἔστιν ὅτε μηδὲν πεπονθότες δεῖνόν. VI 143, 1 οἱ κακῶς πεπονθότες. V 142, 7. 11 εὐ πεπονθότες. I 151, 11 αἱ ψυχαὶ αἱ πεπονθυῖαι μὲν ἤδη τὸν λόγον. VI 26, 1 ἀπέλιπον τὰς τῶν πεπονθότων ἀλῆστοις συμφορὰς. IV 305, 13. 16 τοὺς ἐπ' εὐεργέταις καὶ εὐ πεπανθόσι (νόμους). VI 8, 15 τοῖς μὴ πεπονθόσιν ἀρετῇ. VI 134, 5 οὓς οὐκ ἡγήνησε ταῦτα πεπονθότες. V 189, 18 τῆς περὶ τοὺς πεπονθότας συμφορὰς ἀπαιτῆσει.

πατήρ. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φόντες, οὐχὶ δὲ μυριοῖς ἄλλοις, πατρί, μητρί, γυναικί, τέχνους. V 367, 15 ἄφεται ... πατὴρ υἱοῦ σαρκῶν. V 341, 7 conl. υἱονός. I 3, 7 π. ἐκγόνων καὶ δημιουργός τῶν δημιουργηθέντων στοχάζεται τῆς διαμονῆς. IV 13, 22 τὸν μὲν πρῶτον ἄνθρωπον τὸν γηγενῆ πατέρα τῶν ἄχρη τοῦ κατακλυσμοῦ φύντων. V 118, 18 ὁ

φύσει π. IV 248, 14 τοῖς τῆς φύσεως ἀνακαλοῦσι πατέρα καὶ μητέρα προσαγορεύοντες. III 39, 19 παρ' ὃν μήτηρ τε καὶ π. γεννᾶν ἔδοξαν. V 250, 3 πατρός καὶ μητρός τῶν ἐκ φύσεως βοηθῶν καὶ ὑπερμάχων. V 144, 9 πατέρα ... μετὰ θεὸν καὶ μητέρα τίμα. II 184, 12 οἱ τὸν πατέρα καὶ τὰ τοῦ πατρὸς τιμῶντες. II 172, 19. 175, 20 (conl. μήτηρ, κατήγοροι). II 176, 2 (conl. μήτηρ), κοινὰ μὲν αἱ κλήσεις, διαφοροὶ δ' αἱ δυνάμεις. IV 296, 14 π. καὶ μήτηρ ἐμφανεῖς εἰσι θεοί. V 148, 4 ἐπὶ μὲν ἀτιμίᾳ πατρός ἡ μητρὸς φονῶν. V 201, 7 πατρί πληγὰς ἐμφορῆσαι. III 196, 5 εἰ μητρός ὀλιγωρεῖς καὶ πατρός, ἀσέβει καὶ εἰς τὸ θεῖον. V 146, 3 ἐάν ... τις τυττήσῃ πατέρα ἢ μητέρα. V 146, 23 σιδήρειος. V 155, 3 τελευτήσαντος πατρός. V 153, 15 πατρός εὐνήν τετελευτηκότος. II 253, 16 τὸν φιλαυτίας κληρὸν παραλαβόντες παῖδες παρὰ πατρός. II 88, 8 τὰ δὲ τῶν προγόνων ἀξιώματα τῶν πρὸς πατρός καὶ μητρός ... ὑπερκύβετε. I 230, 7 δεόντως οὖν μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν οἱ ὑπήκοοι παῖδες. VI 128, 29 ἐκ πατέρων καὶ πάππων κτλ. IV 3, 12 καίτοι πατέρων καὶ πάππων ἤδη γεγονότων. V 213, 19 ἐκ πατέρων καὶ προπάππων. IV 169, 20 παρὰ πατέρων καὶ προγόνων. V 375, 13 αἱ τε πατέρων καὶ προγόνων εὐτοχίαι. II 237, 13 τὸν αὐτὸν ἐπιγεγραμμένοι πατέρα οὐ θνητὸν ἀλλ' ἀθάνατον, ἄνθρωπον θεοῦ. V 117, 3 οὐ προσέταξε μητέρας καὶ πατέρας τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κληρονομῖν. V 143, 8 ἔξεστι τοῖς πατράσι καὶ κακηγορεῖν τοὺς παῖδας. IV 270, 19 πάντας, ὅσους ἐραστάς ἔσγεν ἡ μήτηρ, ἐπιγράφονται πατέρας. V 193, 7 πατέρας ὑπὲρ υἱῶν μὴ ἀποθνήσκειν. I 151, 31 τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες. — v. μήτηρ.

deus int.: V 126, 9 ὁ ἀνωτάτω π. θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. VI 77, 11 πατέρα μὲν καὶ ποιητὴν καὶ δημιουργὸν τὸν θεοπλάστην ἐκείνον καλεῖ. I 270, 25 ἐάν δὲ ... πατέρα μὲν τὸν γεννήσαντα <τόν> κόσμον ... τιμῆς ἀξιώσῃ. I 65, 18 (θεός) οὐ τεχνίτης μόνον ἀλλὰ καὶ π. ὢν τῶν γινόμενων. II 62, 21 ὁ δὲ θεός π. καὶ τεχνίτης καὶ ἐπίτροπος τῶν ἐν οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. IV 284, 21 (ὁ τεχνίτης) τοῦ δημιουργηθέντος π. II 63, 4 δημιουργός δὲ καὶ χρόνου θεός· καὶ γὰρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ π. — π. δὲ χρόνου κόσμος. II 39, 3 τὸν θεὸν ὁμολογεῖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦ παντός. I 291, 25 τὸν μὲν γὰρ θεὸν ἄνδρα καὶ

πατέρα τῶν ὄλων ... φήσομεν. V 335, 1
 ὁ πάντων κοινός π. III 15, 11 ἐκ πατρὸς
 τοῦ πάντων θεοῦ. II 176, 4 τοῦ γεγο-
 νότος (ὁ δημιουργοῦ). I 195, 23 αἰ (δυ-
 νάμεις θεοῦ) ... ἀφίξονται κατὰ τὴν τοῦ
 πατρὸς αὐτῶν ἐπικέλευσιν. III 28, 10 cf.
 133, 16 δς (sc. θεὸς λόγος) προσήκοντως
 ἀνακείσεται τῷ πατρί. II 306, 23 αἰ, cf.
 V 24, 7 μηδὲ ἀρμόττειν πατέρα (sc. θεόν)
 ἐν υἱῷ (sc. ἐν κόσμῳ) περιέχεσθαι. III
 240, 15 τῷ δ' ὡς ἀληθῶς πατρί. V
 329, 10 τοῦ (πρώτου ἀνθρώπου) π. θνη-
 τὸς οὐδεῖς. VI 98, 18 οἷα γνήσιος π. (ὁ
 θεός). II 241, 20 (ὁ ἀνθρώπος) μιμούμενος
 τὰς τοῦ πατρὸς ὁδοὺς. III 192, 1 τὸν
 ἕνα ἄνδρα καὶ πατέρα φιλαρέτου ψυχῆς
 θεόν. VI 64, 10 σπείραντος εἰς αὐτὴν (sc.
 ψυχὴν) ἀκτίνας νοητὰς τοῦ πατρὸς. III
 302, 14 θεὸν δὲ τὸν τῆς ψυχῆς θεραπευ-
 τρὶδος ἄνδρα καὶ πατέρα γνήσιον. V
 375, 11 εὐαρεστεῖν τῷ θεῷ καθάπερ
 υἱὸς πατρί. V 344, 13 ὁ π. καὶ σωτήρ.
 II 85, 17 καθέξεσθαι ἐν τῷ τοῦ μόνου
 καὶ σωτήρος οἴκῳ πατρὸς. II 248, 21 ὁ
 δ' Ἰλαεὺς καὶ π. τῶν καλῶν. III 123, 19
 φιλόδωρος γὰρ ὁ π. αὐτοῦ (sc. τοῦ ἀγα-
 θοῦ). I 162, 7 αὐτὸς (sc. ὁ κύριος) γὰρ
 π. ἐστὶ τῆς τελείας φύσεως. I 286, 16 (ὁ
 θεός) καὶ τοῦ Ἰσαάκ ὀρθότατα λέγοιτ' ἂν
 εἶναι π. I 103, 17 ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ
 πατρὸς. I 77, 18 ἐπὶ μόνῳ τῷ πατρί
 ... θεῷ. II 39, 15 ὥσπερ ὑπὸ πατρὸς
 καὶ μητρὸς πάντα γεννᾶσθαι. V 93, 2
 γεννητῆς. I 175, 17. II 29, 20. 66, 15.
 135, 7. 274, 26. III 47, 2. 162, 1. 212, 12.
 243, 24. 246, 6. 263, 19. V 203, 11 (ὁ
 γεννήσας π.). IV 117, 14 (ὁ γεννητὸς
 opp. ὁ ἀγέννητος). — III 23, 6. IV
 211, 5. 231, 14. 256, 2. 289, 14. 299, 4. V
 24, 7. VI 176, 19 τοῦ κόσμου. I 24, 13.
 100, 6. II 185, 5. 241, 19. 256, 22. 277, 12.
 294, 19. 306, 22. III 26, 3. 53, 10. 124, 24.
 127, 13. 149, 11. 152, 19. 212, 23. IV 3, 10.
 28, 3. 45, 14. 158, 6. 275, 22. 293, 5. V
 5, 20. 86, 18. 100, 16. 148, 22. 186, 8. 200, 2.
 275, 14. 284, 3. 332, 4. 341, 8. VI 70, 22.
 156, 2. 209, 6 τῶν ὄλων (persaepe conī.
 ποιητῆς). I 181, 2 τῶν ὄντων. II 159, 2.
 160, 20. 178, 18. 195, 20. 263, 4. IV
 206, 19. 221, 6. V 322, 8 τοῦ παντός. I
 25, 8. 47, 3. II 181, 14. III 178, 18. V
 4, 5. 287, 6. 333, 10. VI 13, 5 πάντων vel
 τῶν πάντων. IV 283, 13 ἀπάντων. I
 182, 10. II 60, 9. III 133, 17. IV 14, 9.
 18, 22. V 8, 16. 343, 5 τῶν συμπάντων.
 — I 50, 22. VI 156, 2 (conī. βασιλεύς).
 I 2, 15. 3, 6. 6, 16. 25, 25. II 262, 7. III
 45, 27. IV 261, 6. V 9, 14. 203, 8. 206, 1.
 250, 17 (conī. ποιητῆς). I 15, 3. 25, 18.

29, 10. 31, 9. 54, 19. II 183, 26. 226, 18.
 282, 4. III 134, 18. 164, 18. 178, 26.
 235, 13. IV 27, 14. 29, 4. 46, 5. 245, 6.
 262, 10. 267, 21. 280, 12. V 10, 23. 14, 21.
 77, 1. 101, 12. 135, 15. 375, 2. 7 dens int.

ΑΙΙ: II 301, 21 Ἀβιουδ π. μου (ἐρμη-
 νεύεται). I 131, 17 cf. 171, 6. II 54, 5
 sq. III 169, 2. IV 20, 5 ἐρμηνεύεται
 γὰρ Ἀβδάμ „π. μετέωρος“. III 169, 12
 (ὁ μετεωρολογικός). V 331, 13 (ἀστρονο-
 μικός). I 171, 20 cf. II 54, 12 sq. III
 169, 2. 27 Ἀβραάμ, δς ἐρμηνεύεται π.
 ἐκλεκτός ἡχοῦς. III 169, 5 (Ἀβραάμ)
 τρία, π. καὶ ἐκλεκτός καὶ ἡχοῦς. II
 24, 15 Ἰουβάλ π. εἴρηται φαληρίου καὶ
 κηθάρας. III 80, 17 υἱὸς ἐστὶ Μαχείρ,
 ὡς Ἑβραῖοι καλοῦσιν, ὡς δὲ Ἕλληνες,
 πατρὸς. III 223, 20 Μωᾶβ γὰρ ἐκ πα-
 τρὸς ἐρμηνεύεται. — III 64, 18 (αἰθέρ).
 III 64, 7 (αἱ τέτταρες ἀρχαὶ τε καὶ δυνά-
 μεις). III 220, 21. 25 (ἡλιος). III 64, 1
 (ἡλιος καὶ σελήνη καὶ οἱ ἄλλοι ἀστέρες).
 III 173, 16. V 92, 15. 93, 8 (ὁ λόγος).
 II 274, 15 ἀσχητῶν (ὁ ἱερὸς λόγος). II
 22, 19 (ὁ γεγωνὸς λόγος). II 15, 8. 19, 26.
 176, 21 sqq. 177, 9. 12. 181, 21. 182, 17.
 185, 2 sqq. 188, 14. 237, 19. III 280, 18
 (ὁ ὀρθὸς λόγος). II 269, 1. 24 cf. 270, 19.
 III 16, 16 (ὁ τοῦ πατρὸς οἴκος) λόγον
 ... σύμβολον. I 100, 17. 130, 22. 131, 19.
 163, 13. 171, 20. 270, 16. II 38, 30. 54, 6.
 267, 7 sq. III 80, 18. 133, 14. 169, 17.
 176, 18q. IV 20, 9 (ὁ νοῦς). III 121, 9. 16
 ἢ γε θυγάτηρ τοῦ θεοῦ σοφία, λέγοιτ'
 ἂν ἐνδίκως εἶναι π.

πατρικίος. IV 178, 12 (ἐχθρα). II 299, 26.
 300, 11 (οἰκία). II 299, 28 (οἶκος). V
 90, 3 φίλος.

πάτριος. II 114, 20. III 109, 3. IV
 223, 13. 304, 6. V 96, 5. 120, 17. 134, 12
 πατρίῳ γλώττῃ. V 374, 7 (διδασκαλία).
 V 121, 19 ἔθος. II 207, 16. III 271, 24.
 IV 127, 11. 245, 10. V 242, 21. 360, 8.
 VI 128, 14. 130, 1. 6. 210, 15 (ἔθνη). III
 251, 15. IV 231, 7 (εὐχαί τε καὶ θυσαί).
 IV 140, 3 (θυσαί). VI 23, 13 (νόμοι). IV
 207, 13 (παιδεία). II 229, 20. 285, 24
 (πολιτεία). III 279, 8. IV 250, 18. VI
 53, 11. 184, 18 (φιλοσοφία). — VI 198, 20
 τὸ πάτριον. III 278, 23 τὸ ἐπὶ τῇ ἐβδό-
 μῃ πάτριον. III 278, 19. IV 104, 11.
 110, 13. 114, 21. 137, 5. 178, 7. 186, 10.
 191, 1. 210, 7. 264, 8. V 14, 8. 74, 18.
 148, 3. 375, 24. VI 129, 5. 176, 27.
 184, 5. 16. 192, 25. 194, 13. 195, 27.
 200, 7. 202, 1. 206, 7. 211, 18. 212, 25.
 215, 12. 216, 18. 223, 11 (τὰ πάτρια). V
 167, 16 κατὰ πάτρια.

πατρίς. I 107, 15 cf. V 13, 6. 17, 17.

339, 22 καταλιπὼν μὲν ἀνθρώπους συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πατρίδα. IV 15, 8 sqq. περὶ τοῦ πατρίδα καὶ συγγένειαν καὶ πατρῶν οἶκον καταλείπειν. I 131, 13 κελεύει αὐτῷ πατρίδος καὶ τῆς γενεᾶς ταύτης ξενοῦσθαι. V 332, 1 καταλείπει μὲν πατρίδα καὶ γενεάν. V 295, 13 γενεάν μὲν τὴν ἀφ' αἵματος καὶ πατρίδα καὶ ἔθνη ... ἀπολελοιπότης. VI 51, 3 καταλιπόντες ... πολυανθρώπους συγγενεῖς, φιλικὰς ἐταιρείας, τὰς πατρίδας. IV 246, 11 μῆτε γονεῖς μῆτε πατρίδα μῆτ' εὐεργέτας τιμᾶν. I 173, 20 ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. II 59, 23 cf. 162, 21 μὴ σωτηρίας πατρίδος ... ἐπιστροφόμενοι. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φύντες, οὐχὶ δὲ μυριοῖς ἄλλοις ... πατρίδι, ἀνθρώπων γένει. II 244, 15 τοῖς ... ἀποικίαν στείλαμένοις ἀντὶ τῆς μητροπόλεως ἡ ὑποδεξαμένη δῆπου π. II 311, 22 μὴ πατρίδος καὶ πολιτικῶν φιλανθρωπιῶν (ἀπόλαυσις). II 163, 17 ἡ φίλους εὐεργετῶν ἢ πατρίδος ὑπερασπίζων. III 214, 19 πατρίδος ἡξίωται Χαρράν. III 216, 7 τὴν δὲ ξένην ὡς πατρίδα οἰκίσαντες. IV 128, 7 ὡς ἐν δευτέρᾳ πατρίδι. V 189, 14 τὴν αὐτοῦ πατρίδα προδουλώσαντες. V 198, 7 ἐν ... τοῖς ὑπὲρ πάσης τῆς πατρίδος κινδύνους. V 213, 12 μηδ' ὄναρ τὸ τῆς πατρίδος ἔδαφος ἔτι προσκυνήσοντας. VI 37, 7 φύσεως δὲ ὑπερβολαῖς, ὥς ἡ π. οὐκ ἐγώρει. VI 37, 11 τῆς πατρίδος βραχυτέρας οὐσης ἢ ὥστε ... VI 38, 11 ἐν ἐλευθέρῳ γούν τῷ τῆς πατρίδος ἔδαφει ταφῆναι. VI 52, 1 (οἱ θεραπευταῖ) καθάπερ εἰς πατρίδα ἀποικίαν στέλλονται πρὸς τι χωρίον ἐπιτηδεύοντες. VI 149, 12 τὴν νησίδα ταύτην τί φῶ; πότερον φυγαδεύτηριον ἐμὸν ἢ πατρίδα καινήν; VI 149, 26 ἡ ἐν τῇ πατρίδι βίαιος ἀναίρεσις. VI 169, 16 κατεργασάμενος ... ἄθλους ἐκ τριῶν ... μερῶν, οὐσὶν μὲν ἐκ τῆς πατρίδος. VI 175, 13 ἀπὸ τῆς πατρίδος ὥσπερ ἀφ' ἱερᾶς ἡρχετο. VI 185, 4 κὰν ταῖς μηνιαῖς τῆς πατρίδος διανομαῖς. VI 206, 5 sqq. πᾶσιν ἀνθρώποις ... ἐμπέφυκεν ἔρωσ μὲν τῆς πατρίδος. VI 207, 2. 13 αὕτη (sc. ἱερόπολις) ... ἐμὴ μὲν ἐστὶ π. VI 215, 17 εἰς μῆτε ἢ π. ἀπαθὴς παντὸς κακοῦ διαφυλαχθῆ. — I 254, 5 ὡς γὰρ ἐκείνῳ τῶν πατρίδων ἐλαύνονται. V 154, 12 δι' ὧς (sc. ἀδελφοκτονίας) οὐ μόνον αἱ συγγένειαι καὶ πατρίδες ... ἐξεφθάρη. V 161, 18 οἱ μεγάλων ἀγαθῶν αἵτιοι ταῖς πατρίσι προέρχονται. V 161, 20 ὡς κοινὰ τῶν πατρίδων ἄγῃ καὶ μιάσματα. V 229, 11 cf. VI 58, 13 (ἐχθροὶ) τῶν πατρίδων. V 267, 6 τὰ τε ἴδια ἐκάστων

καὶ τὰ κοινὰ τῶν πατρίδων πεσόντα πολλάκις ἀνὴρθωσαν. VI 129, 1 ὧς (sc. γῶρας) ... πατρίδας νομίζοντες (οἱ Ἰουδαῖοι). VI 207, 20 cf. 208, 1. 3. 13 φίλων ἐνίων πατρίδας ὅλας τῆς Ῥωμαϊκῆς ἡξίωσας πολιτείας. VI 217, 27 τοὺς ἀρίστους ... ἡδὴ ζῶντας ὡς ἐν πατρίσι ταῖς νήσοις.

All. et metaph.: I 170, 9 καθάπερ εἰς πατρίδα τὴν ἀρετὴν. V 325, 15 sq. (ἡ ἀρετὴ) σοφῶν ἀνδρῶν ἐστὶ π. II 245, 2 κατοικεῖ (ὁ σοφός) ὡς ἐν πατρίδι νοηταῖς ἀρεταῖς. VI 8, 8 ὅτι οἰκία καὶ συγγένεια καὶ π. οὐδεμία ἐστὶν ἐτέρα σοφῷ ὅτι μὴ ἀρεταί. II 162, 24 καθάπερ ἐκ πατρίδος μετανίστασθαι τοῦ βίου. VI 40, 10 „πᾶσα γῇ μοι π“. III 126, 2 (ἡ ἐπιστήμη θεοῦ). I 50, 5. II 249, 12. III 213, 11. V 24, 14 (ὁ κόσμος). II 108, 17 cf. III 62, 21 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανόν, ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. II 244, 13 (ὁ οὐράνιος χώρος). I 173, 6 (διάνοιαν) πατρίδα καὶ οἰκίαν λαχούσαν <σάλον καὶ> κλόνον. III 7, 18 sqq. σύ μοι, δέσποτα, ἡ π., σὺ ἡ συγγένεια, κτλ. III 19, 21 ἀποδημίαν ἡγούμενον ἔλον τὸν μετὰ σώματος βίον, ὅποτε δὲ δύναται τῇ ψυχῇ μόνῃ ζῆν, ἐν πατρίδι καταμένειν ὑπολαμβάνοντα.

πατροκτόνος. IV 109, 16.

πατροστόπησις. I 166, 18. V 146, 6. 20. πατρῷος. III 186, 9. 276, 4. V 330, 10

(ἀγαθὰ). III 19, 16 (ἀγιστεῖαι). IV 122, 17 (ἡγεμονία). IV 155, 18. VI 165, 25 (γένος). II 274, 14. III 65, 18. 214, 15. 216, 6 (γῆ). V 328, 14 (ὠμεῖα). VI 2, 18 ἔδαφος. III 7, 21 ἐστία. IV 298, 4 (κλήρος). IV 255, 3 (λῆξις). II 300, 2. III 7, 19. IV 115, 4. 118, 15 (οἰκία). III 258, 21. IV 15, 8 sqq. V 32, 3. 332, 1 (οἶκος). V 13, 12 (τύφος). — I 219, 6. II 181, 25. IV 257, 12. V 118, 29. VI 151, 10 (τὰ πατρώα).

πατρώος. V 118, 5. 157, 1.

παύειν. I 62, 20 παύει μὲν γὰρ τὰ δο-
× κούντα ποιεῖν οὐκ ἐνεργοῦντα, οὐ παύεται δὲ ποιῶν αὐτός (sc. ὁ θεός). I 65, 17 παύων ὁ θεός οὐ παύεται ποιῶν. I 62, 16 παύεται γὰρ οὐδέποτε ποιῶν ὁ θεός. I 64, 25 τὰ θνητὰ γένη παύεται πλάττων ὁ θεός. I 145, 25 (ἡ ψυχὴ) οὐδέποτε παύσεται. I 142, 7 ἵνα στειρωθεῖσα (ἡ ψυχὴ) παύσεται βλαβερά τίκτουςα. I 62, 20 εὐ μέντοι καὶ τὸ φάναι „κατέπαυσεν, οὐχὶ ἐπαύσατο“. IV 291, 12 παυσάμενον τῶν ἔργων τὸν θεόν.

παῦλα. I 191, 23 τοῦ ποιεῖν.

παφλάζειν. III 306, 6.

παχυμερής. III 31, 16 sq. IV 142, 8.

πέδιλα. VI 173, 3. 23. 174, 6 Ἑρμοῦ.
 πεδίον. All: I 258, 5 sqq. 265, 7 σημειον
 × ἀμύλλης καὶ διαμάχης. I 264, 15 „ἐν
 πεδίῳ“ τοῦτέστιν ἐν ἀμύλλῃ λόγων.
 πειθαρχεῖν. VI 168, 20 οἰκείστατον ...
 ὑπαρκόν δὲ τὸ π. III 85, 22 τὸ δέ ἐστι
 τοῦ συναίνειν καὶ π. εὐθυβολώτατον ὄνομα.
 III 109, 1 ἐπιτάγμασιν, ἅτε ἂν ὁ σωφρο-
 σύνης ἐραστῆς ἐπικελεύσῃ, πᾶσι π. III
 85, 1 ἀναγκαῖον γὰρ τοῖς παραγγέλμασιν
 ἀρετῆς τὸν μανθάνοντα π. III 72, 8
 ἐπιστατεῖ γάρ μου καὶ ἡγεμονεύει π.
 ἐγνωκόςτος. II 173, 10 ὅτι τὸ εἶκιν καὶ
 π. ἀρετῇ καλὸν καὶ συμφέρον. I 58, 20
 οὗ (sc. ἀνδρός) τοῖς ἐπιτάγμασι π. ἀνα-
 γκαῖον. III 131, 15 ὅτι ἐννοιαὶ λαβίων,
 ὅτι νομοθέτης ὁ θεὸς ἐστίν, πειθαρχῶν
 οἷς ἂν προστάτῃ πᾶσιν εὐδαιμονήσει.
 III 270, 2 ὡς ψυχῇ πειθαρχοῦσα τῷ δι-
 δάσκοντι. II 177, 12 ἡ (παίδων τάξεις)
 πειθαρχοῦσα πατρί. III 192, 7 (παῖδες
 σώφρονες) τοῖς ἐπιτάγμασι τοῦ ὀρθοῦ
 λόγου καὶ παιδείας πειθαρχοῦντες. III
 176, 24 ἐξ ἐτοίμου ἀγαθὰ πάρεστιν ἀθρόα
 τοῖς πειθαρχοῦσι.
 πειθαρχία. II 63, 20 τὰ μὲν δὴ μὴ λεί-
 ποντα τὴν τάξιν τῆς πειθαρχίας ἔνεκα
 ἐπαινεῖ. III 154, 12 ἀποδεξάμενος οὖν
 τῆς πειθαρχίας. IV 139, 19 τῷ δ' ἄρα
 προϋπεύρραστο ἡ ψυχὴ κατ' ἐπιπροσώπῃν
 θεοῦ πρὸς πειθαρχίαν. IV 305, 18 εἰς
 πειθαρχίαν ἡγεμόνων. IV 159, 19 πῶς
 ἔχουσι πειθαρχίας ἐν οὐκ ἀφθόνοις χο-
 ρήγαις.
 πειθαρχικός. VI 162, 12.
 πείθειν. II 12, 18 ἡ μὲν γὰρ Πειθὼ ὁ
 × λόγος ἐστίν, ὅτι περὶ τοῦτον τὸ π. I
 288, 2 (ὁ λόγος) τοῦς τε ἀκούοντας ἀντί
 τοῦ π. τὰ ὦτα ἀλγεῖν ἀναγκάζει. II
 116, 4 τὸ δὲ „—“ τοιοῦτον ὑποβάλλει
 νοῦν, ὥς γε ἐμαυτὸν πείθω. I 130, 14
 ὁ δὲ βασιλεὺς ... οὐκ ἐπιτάττει μᾶλλον
 ἢ πείθει. II 240, 24 οὗτοι γὰρ οὐκέτι
 ἐξάρχοντι πείθοντας λόγῳ. II 107, 4
 ὑπολαμβάνει καὶ τοὺς φιλαρέτους πείσαι
 δυνήσασθαι μεταβάλλειν ὡς αὐτόν. IV
 289, 1 κλν μὲν ἰσχύει πείσαι, γεγηθῶς
 καταλλάττεται. — IV 43, 4 τὸ πείθεσθαι
 θεῷ. I 144, 28 φ προστάττοντι πείθεσθαι
 καλόν. I 172, 7 ἀρετῇ δὲ πείθεσθαι κα-
 λόν. I 167, 6 καὶ πείθεσθαι γε ὁ σοφὸς
 Ἀβραάμ αὐτῇ (sc. Σάρρα). I 86, 11 εἰ
 μὲν πείθονται ταῖς παραινήσεσιν. II 222, 8
 ἡμεῖς δὲ πειθόμενοι τῷ ὑποβάλλοντι ὀρθῷ
 λόγῳ. II 103, 9 τῶν λόγῳ μηδέποτε πει-
 θομένων. II 93, 27 ὁ μὴ πεισθείς. I 226, 9
 (ἡ ψυχῇ) πεισθεῖσα τὸν ἀνωτάτω εἶναι
 θεόν. II 68, 4 (λογισμὸν) οἷς ἂν ὁ ὀρθὸς
 ὑποβάλλῃ λόγος πεισθησόμενον. II 108, 10

εἰκότως αὐχῆσουσιν οἱ πεπεισμένοι, ὅτι
 ... I 167, 5 ἐτέρᾳ δὲ πειστέον γυναίκα.
 πειθῆνιος. III 41, 20 ἡ ψυχῇ. I 245, 9.
 II 240, 1 πειθηνίως.
 πειθῶ. II 97, 20 ῥητορικῆς τὸ συνηγορι-
 κόν καὶ ἔμμιστον εἶδος ... πραγματευ-
 ὄμενον ... περὶ τὴν δι' ἀπάτης π. τῶν
 ἀκούοντων. I 58, 3 (αἱ αἰσθήσεις) παρά-
 κλητον ἐπαγόμεναι π. II 135, 12 (συν-
 αγωγὸς τοῦ λόγου θεοῦ). II 105, 3 τοῖς
 δὲ ... πειθούς ἡμεληχόσι. IV 118, 13 ἡ
 ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὐπεία καὶ ἡ παρα-
 κολουθήσασα π. III 140, 1 πειθοὶ δέ,
 ἀρετῇ γλυκεῖα. III 246, 11 μετὰ πειθούς
 πολλὰ καὶ τῶν ἀρρήτων ἀναφέρει. V
 333, 5 τοῦ θεοῦ πνεύματος ... περιτι-
 θέντος ... τοῖς δὲ λόγοις π. — v. Πει-
 θῶ in ind. nominum.
 πείνα v. δίψα. — II 102, 12 (ἡ γεῦσις)
 πείναν ἄλγητον καὶ ἄπληστον ἰσχεῖ τῶν
 ἀπόντων. III 107, 3 τῶν τῆς φύσεως
 ἀναγκαίων κατεξαναστάντες, ὥς πείναν,
 δίψας, κτλ. IV 166, 13 δόξαντες ἀπαλλα-
 γῇναι δίψους ἐφεδρεῦον κακὸν πείναν
 εὗρισκον.
 πεινᾶν v. διψῇν. — II 296, 3 ὑπὸ τοῦ
 πεινῶντος ἡδονῆς.
 πείρα. VI 196, 2 οὐκ ἀκοῇ μόνον ἀλλὰ
 καὶ πείρᾳ. VI 203, 1 οὐκ εἰς μακρὰν
 αὐτοῦ πείραν ἐξείς. I 287, 25 ἐκ τῆς καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν πείρας. V 137, 3 ὑπὲρ
 τοῦ μὴ εἰς ἀληθῆ πείραν ἐλθεῖν. V
 275, 15 πάσας δὲ πείρας καθιέντες. V
 243, 13 ἱατροὶ γὰρ οὐ κλήρῳ λαγχάνουσιν,
 ἀλλ' ἐν πείρᾳ δοκιμάζονται. VI 130, 3 ἡ
 κατὰ τῶν νόμων π. III 142, 14 ὡς
 ἱεροπορεῖς πείρας.
 πειρασθαι. II 94, 4 διδάγμα αὐταρκέστα-
 τον τοῦ π. τὸν ἐνδὸν δικαστὴν ἔχειν εὐ-
 μενῇ. I 251, 15 π. μέντοι δεῖ ... δια-
 σφίξειν. II 112, 20 τὴν ἱππικὴν δύναμιν
 ... ὥς οἶόν τε πειράται συναύξειν. I
 141, 20 (Ἀρῶν) ἔχων τὸ πάθος ἱασθαι
 αὐτὸν πειράται τοῖς λεγθεῖσι σωτηρίοις φαρ-
 μάκοις. II 90, 3 ἀνυπερβέτως οὖν τῇ
 βασιλικῇ πειρώμεθα βαδίζειν ἰδῶν. I
 236, 7 οἱ σκοπὸν τινα προθέμενοι τὰ βέλῃ
 πάντα ἐπ' αὐτόν ἀφίεναι πειρῶνται. I
 234, 18 ὥς δέον πολλὸν μὲν μᾶθημα χρό-
 νῳ μὴδὲν ἀρνεῖσθαι πειρωμένους καὶ
 γράμματα σοφῶν ἀνδρῶν ἐντυγχάνειν. I
 202, 6 τὴν ἐμφαινομένην φιλοσοφίαν ἀκρι-
 βεῖν ... πειρασμέθᾳ. V 138, 22 ὑπὲρ
 τοῦ μηκέτι πειραθῆναι κακῶν.
 πειρατήριον. II 253, 26 (Γεδεῶν) ἐρ-
 μηνεύεται.
 πειρατής. II 253, 24 τῆς ἀδικίας
 πειρατικός. II 264, 22. 265, 11.
 πείσμα. III 119, 3 τὸ ὑπ' ἀμαθίας σκλη-

- ρὸν καὶ ὀρίνον ὄντως ἐοῖ. νόημα. III 78, 12 τὰ τοῦ ζῆν πείσματα. III 134, 16 βέβηλον ... καὶ ὀνίρον. VI 130, 8 οὐ-
δενὸς ἐπειλημμένοι πείσματος εἰς ἀσά-
λειαν.
- πέλαγος. I 40, 6 (οἱ πάλαντες) καὶ πελα-
× γῶν ἐργάζονται τροπὰς. V 120, 7 πελάγη
τοτὲ μὲν ἐξαγαγῶν καὶ ἀμπατίζοντα
ὑποσύρεται. IV 171, 13. V 9, 9 πελαγῶν
ἀναγύσεις. — V 55, 5 τοῦ βίου. V 151, 3
τῶν ἐν πολιτείᾳ φροντίζων.
- πελαργός. IV 295, 13 οἱ μὲν γηραιοὶ
καταμένουσι ἐν ταῖς νεοττιαῖς.
- πελιδνός. VI 204, 18.
- πέμμα. III 107, 12 ἄζυμον. II 97, 1 τε-
λειός δὲ τὰ ἐκ πυρῶν πέμματα (ἐστὶ
τροφή). III 266, 17 ἀμῆτων καὶ μελι-
πῆκτων πεμμάτων γένη μυρία. V 90, 17
πεμμάτων μελιπῆκτων περιεργίσι. VI
40, 3 cf. 44, 4 τὰ πρὸς τὴν ἑορτὴν πέμ-
ματα τῶν ἐφῆβων οἱ δοκιμῶτατοι αὐτο-
πονοῦσι.
- πέμπτος. II 159, 18 sqq. (ἀριθμός). I
× 49, 20 (δακτύλιος). I 36, 3 (ἐπταετία).
I 20, 12 (ἡμέρα). III 64, 18 οὐσία κυκλο-
φορητική. III 209, 11 κυκλοφορικὸν σῶ-
μα. I 109, 19 sq. υἱός. I 42, 8 (φθόγγος).
- πέμπτος καὶ ἐβδόμηκιστός. II
309, 16 (ἀριθμός), ὅς ἐστι σύμβολον αἰ-
σθητικῆς καὶ νοητικῆς φύσεως.
- πένεσθαι. VI 7, 3.
- πένης. II 106, 14 ὁ μὲν πάντα τὰ ἄλλα
δοκῶν ἔχειν, τῇ δὲ ἐνὸς προστασίᾳ δυ-
σχεραίνων, ἀτελής καὶ π. V 320, 18 τοὺς
ἄλλους ὑπολαμβάνει πένητας, ἀδόξους,
ἀτίμους. II 24, 3 ἐτέρως ὁμιλητέον ...
καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι. V 34, 12 ἴσον
εἰσφέρειν καὶ πένητα καὶ πλούσιον. V
104, 8 (Μωυσῆς) πένησιν ἐπιταυρῶν καὶ
τοὺς πλουσίους ἐπὶ φιλανθρωπίαν προκα-
λούμενος. III 238, 4 πένητες δ' ἐκ πλου-
σίων καὶ ἐκ πένητων πολυχρήματοι. VI
178, 8 πένητας ἐκ πλουσίων καὶ ἀπόρους
ἐξ εὐπόρων γεγενῆσθαι. V 294, 2 τοὺς
δὲ πένητας ἀδεῶς τοῖς τῶν πλουσίων χω-
ροῖς ἐπιβατεύειν. VI 158, 2 τότε οὐ
πλούσιοι πένητων προύφερον. III 113, 8
(οἱ ἄφρονες). III 225, 5 οἱ χρεῶνται.
III 116, 18 πένησι φίλων. V 112, 1
παρηγοροῦνται δ' οἱ πένητες. V 225, 16
κελεύει <γὰρ> πένητα ἐν κρίσει μὴ ἐλε-
εῖν. III 163, 17 πένητας ἐλεῶν. IV
91, 8 πένητα γὰρ βάσκανον οὐδεὶς ἀν-
ελεῖσθαι. V 90, 12 ἐφ' ᾧ καὶ οἱ πένητες
ἡμεῖς ἐσθιν ὅτε τρέπονται. V 105, 9
πενιχρότερον ἀπεργαζόμενος τὸν πένητα.
V 107, 9 εἰ μὴ π. ὢν ἀπαλλάττοιο τῆς
οἰκίας. V 107, 12 πένητων μὲν δὴ πέρι
- τοσαῦτα. V 111, 17 ἵνα τοῖς ἀπαντοματι-
σθεῖσι καρποῖς οἱ πένητες ἀδεῶς χρῆσθαι
δύνανται. V 254, 7 ἐκ τῆς τῶν πένητων
ὑπηρεσίας ἀπειληφέναι τοὺς εὐπόρους. V
288, 14 οὗθ' οἱ πένητες ἐμελλον ἀπορώ-
τεροι γίνεσθαι. V 291, 7 τοὺς πένητας
εὐθυμοτέρως ἀπεργαζόμενος. VI 3, 8
πένητας δὲ τοὺς ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ ...
περιρρομένους. VI 146, 18 πένητές ἐσμεν.
VI 192, 17 π. γὰρ ἀφίγμενος. V 290, 2
μισθὸν πένητος αὐθημερόν ἀποδιδόναι.
- πενθεῖν. IV 56, 19 τὸ π. ἐπὶ πλέον ...
ἀλλότριον ἡγησάμενος σοφίας. III 269, 17
Ἰακῶβ τὸν Ἰωσήφ ἐτι ζῶντα πενθεῖ. V
28, 24 κἀν πενθῶσί τινας (ιερεῖς). II
308, 12 Αἴγυπτος, ἡ μισάρετος καὶ φιλο-
παθῆς φύσις πενθοῦσα. II 282, 25 (Ἀβελ)
ὄνομα δὲ ἐστὶ τὰ θνητὰ πενθοῦντος καὶ
τὰ ἀθάνατα εὐδαιμονίζοντος. IV 252, 19
οὗς (sc. τετελευτηκότας) πενθοῦντες δι-
πλῆ κατελόνχοτο λύπη. IV 57, 4 ἰδόντες
οὐδὲν τῶν ἐν ἔθει παρ' αὐτοῖς γινομένων
ἐπὶ τοῖς πενθοῦσιν. V 117, 6 ὑπὲρ τοῦ
μὴ δοκεῖν ἀπευχτὴν ὠφέλειαν προσέ-
μουν ὀνειδίζειν πενθοῦσιν. V 298, 8
ἐπιτρέψας αὐτῇ (sc. τῇ αἰγμαλώτῳ)
πενθήσαι ... πατέρα καὶ μητέρα. IV
268, 15 ὡς σύμψαν τὸ ἔθνος αὐτὸν (sc.
Μωυσῆν) ... ἐπένθησεν. — III 269, 18
οὐ Μωυσῆς ἐάσει τοὺς περὶ Ναδὰβ ἱεθεῖς
λόγους πενθεῖσθαι.
- πενθερός. V 248, 19 (Μωυσέως).
- πένθος. VI 171, 16 ἀθάναντον. V 283, 7
οἷς ἀλεκτον καὶ ἀπαρηγόρητον εὐθύς
εἰσδύεται π. V 187, 6 δι' ὑπερβάλλοντα
οἶκτον καὶ π. ἀπαρηγόρητον. IV 152, 9
βαρυτάτῳ πένθει κατασχεθέντας. V
117, 27 βαρυτάτῳ καὶ ἀπαρηγόρητῳ πέν-
θει. IV 268, 15 ἴδιον καὶ κοινόν. IV
122, 11 οἰκτρῷ κατεσχημένοι πένθει. IV
67, 3 τί γὰρ μείζον ἢ οἰκτρότερον π.; VI
217, 28 οἰκτρότατον. V 176, 1 πρόωρον.
IV 254, 3 συγγενικόν. II 308, 18 ἐβδόμη-
κοντα γὰρ ἡμέρας καταριθμεῖται παρ'
αὐτοῖς τὸ π. III 269, 16 καὶ ἐτι ζῶσιν
αὐτοῖς ὡς νεκροῖς προτεθήσεται π. IV
63, 16 π. ἀνελεῖν. IV 152, 15 διπλοῦν
π. πρὸς τῷ ἰδίῳ καὶ τὸ κοινὸν εὐθύς
ἐλάμβανεν. IV 253, 3 μῆπω τοῦ πένθους
ὑπερμύκρον καὶ ἐκπροθέσμου γεγονότος.
IV 253, 6 ψ κατ' ἀναγκαῖον ἐχρήσαντο.
IV 254, 12 τοῖς μὴ διὰ π. ... κωλυο-
μένοις. IV 258, 1 τὰ ἐπ' ὠκυμρόσι
τέκνοις ἀπαρηγόρητα πένθη. V 28, 22
τὸν δ' ἀρχιερέα παντὸς πένθους ὑπεξ-
εἴλετο. V 29, 10 ἐκ τῶν ἁγίων ἐξιέναι
κατὰ πρόφασιν πένθους. V 351, 12 ὁ
πρώτος ... π. γὰρ καὶ κακὰ ἀγαθοῖς
ἐπιτείχισας. V 376, 5 τὰ πένθη κατευ-

- ωγηθέντες. VI 122, 5 ἐπὶ Τιβερίῳ. VI 130, 22 ἐπὶ Δρυσίλλῃ.
- πέντα. III 48, 10 π. πλοῦτος, δόξα ἀδοξία, κτλ. V 267, 14 π. καὶ ἀδοξία καὶ πῆρσις καὶ νόσων ἰδέαι πολύτροποι. II 223, 13 (coni. ἀδοξία, νόσος σώματος). III 65, 3 coni. ἀδοξία, δυσγένεια. II 232, 29. 250, 18. VI 10 9 (coni. ἀδοξία). II 233, 9 coni. ἀτιμία, ἀδοξία. VI 175, 22 πέναι καὶ ἀτιμίαι κτλ.. V 267, 19 cf. 269, 3 πέναι μὲν πλοῦτον ἀντιτίττοντες. VI 131, 4 π. γὰρ χαλεπὸν μὲν, καὶ μάλιστα ὅταν κατασκευάζεται πρὸς ἐχθρῶν. V 365, 18 πρῶτην ἀρὰν ὡς κορυφαίαν καὶ ἀναγράφει πέναν καὶ ἔνδειαν. V 295, 6 πέναι δίδοντας δίκας, ἣν κολάζεσθαι μὲν οὐ θέμις, ἐλεεῖσθαι δὲ ἀναγκαῖον. III 225, 9 πένιας δ' εἰς αὐτά τις ἐλθὼν τὰ πέρατα. V 37, 19 ἥ τινων ὀλιγωρία ... γέγονεν αἰτία πένιας τοῖς ἱερωμένοις. V 138, 12 ἐν πλούτῳ πένιας μεμνησθαι. V 194, 17 ὀφείλειν διὰ πέναν. V 245, 3 πολλὸν πλοῦτον καὶ πάντα ἄδικον ἐκ τῆς πένιας τῶν ὑπηκόων θησαυριζόμενος. V 267, 21 μυρίου γὰρ π. κατεπάλασεν. V 318, 13 πλουτήσαντες πέναν ἄλλοις κατασκευάζουσιν. VI 50, 3 τοῦτο οἱ περὶ Δημόκριτον τοῖς ἀφ' αἵματος ἐργάσαντο χειροποίητον ἔνδειαν καὶ πέναν αὐτοῖς κατασκευάσαντες. VI 130, 28 ὡς διγόνθην κατασκευάσθαι πέναν. VI 134, 9 ἔν' οἱ μὲν ὑπομένουσι διττὰς συμφοράς, πέναν ὁμοῦ καὶ τὴν ἐν τοῖς σώμασιν ὕβριν. VI 144, 14 πέναν ἀδικωτάτην ὑπέμειναν. — IV 157, 3 ψυχική. II 288, 11 ψυχῆς. I 118, 27 πλούσιον πεποιθέναι τὸν ὁρῶντα πέναν ἀρετῆς τῆς πλουσίας ἀντιόχους.
- πενεχρός. III 293, 2 (ἀπαίδευσία).
- πένταθλον. II 118, 10.
- πενταπόλις. All: IV 34, 3 cf. 38, 4 αἱ ἐν ἡμῖν πέντε αἰσθήσεις.
- πεντάς. IV 280, 4 sqq. cf. 293, 10. 296, 19. 305, 23. 306, 24. III 39, 21 δέκα (λόγια) τολῶν ὄντα διένειμεν εἰς δύο πεντάδας. II 159, 24 cf. 307, 25. IV 219, 9 αἰσθήσεως π. ἀριθμὸς οἰκείος. I 20, 13 οὐδὲν οὕτως ἕτερον ἑτέρῳ συγγενὲς ὡς ζῦσις πεντάδα. I 32, 20 (ἡ ἐβδομή) διακρίεται ... εἰς δυάδα καὶ πεντάδα.
- πενταγῆ. I 20, 14 cf. 105, 1 π. δὲ τμητὸν αἰσθησις.
- πέντες. I 15, 15. 17. cf. 38, 13. II 122, 14.
- × III 87, 7. 211, 3. IV 227, 9 τῆς (συμφωνίας) τε διὰ τεττάρων καὶ διὰ π. I 33, 3 τὰ δὲ π. πρὸς δύο πλείστην ἐν ἀρμονίᾳ δύνανται ἐπιδείκνυται. — v. αἰσθήσεις. — I 33, 10 τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ... ἐξ ἀριθμῶν συνίστηκε τοῦ τρία καὶ τέσσαρα καὶ π.
- πεντεκαίδεκάτη. V 123, 7 καὶ ἦν σελήνη πλησιφαῆς γίνεται.
- πέντε καὶ ἐβδομήκοντα. II 307, 12 sqq. ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος αἰσθητῆς καὶ νοητῆς, πρεσβυτέρας τε καὶ νεωτέρας, ἔτι δὲ φθαρτῆς καὶ ἀφθάρτης μεθόριος φύσεώς ἐστι.
- πέντε καὶ εἴκοσι. I 273, 9.
- πεντηκονταετία. III 90, 11. 118, 7. V 113, 4. 9.
- πεντηκοντάς. VI 63, 12 ἀγιώτατος καὶ φυσικώτατος ἀριθμῶν. V 129, 15 sqq. θαυμαστὴ καὶ περιμάχητος ἐστὶν ἡ φύσις <αὐτῆς>. V 130, 3. 6 παράδειγμα ... ἀμείνωνος φύσεως. IV 219, 3 ὁ ἀγιώτατος πεντηκοντάδος ἀριθμὸς, δύναμις ὢν τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου. III 94, 16 (ὁ τῆς ἀφέσεως ἀριθμὸς). III 196, 11 ὁ Ἀβραάμ ἐπὶ τῆς Σοδομιτῶν ἀπωλείας ἀρξάμενος ἀπὸ πεντηκοντάδος εἰς δεκάδα τελευτᾷ.
- πεντηχοστός. V 130, 1. 9 ἡ κατὰ τὸν πεντηχοστὸν ἀριθμὸν ἐνισταμένη ἑορτή. I 273, 1 εἴ τινας ἀριθμὸν πεντηχοστὸν ἔλαχον ἄφεσιν καὶ ἐλευθερίαν παντελῆ ... προκηρύττοντα. V 115, 12. 294, 10 (ἐνιαυτός). IV 305, 7. V 95, 12. 112, 14. 114, 2. 6. (ἔτος). IV 304, 11. cf. V 129, 12 (ἡμέρα), ἐν ᾗ προσάγειν ἄρτους ἔθος. I 251, 11 ὡς εἰ γε ὁ π. λόγος εὐρέθη. I 273, 8 τέλειος γὰρ ὁ π. λόγος. III 196, 14 λόγος ἱερός.
- πεπαίνειν. I 227, 11 λόγῳ πεπαίνονται. I 283, 17 προεுτρεπισθέντι σωτηρίῳ πεπαίνεται φαρμάκῳ. II 65, 6 τελεσφορεῖται δὲ ὁ πεπανηθεὶς ἄκρως. I 211, 16. 253, 1 τοὺς ἥδ' πεπανηθέντας (χαρπύς).
- πέπανσις. I 227, 12 coni. βελτίωσις.
- πεποίθησις. V 335, 13 προγονικῆς ἀρετῆς.
- πεπείρασθαι. V 203, 9 ταῦτα ... πεπείρασται δὲ ἐνὸς κόσμου περιγραφῇ. II 208, 22 (τὸ πᾶν) πεπερασμένον εἶναι. IV 37, 11 τὰ φανέντα ... πότερον ἄπειρα ἢ πεπερασμένα.
- περαῖον. I 62, 23 n. II 99, 23.
- πέρας. II 180, 3 ὅρον ἐγέτω καὶ π. (τὸ τῆς ψυχῆς ἀγαθόν). II 149, 3 τῶν ἀπάντων (θεός). III 90, 17 ἀριθμῶν. I 63, 20 αὐξήσεως. II 99, 23. 147, 8. IV 227, 20. V 17, 15 γῆς. II 25, 21. 200, 19. III 187, 16. 197, 26. IV 89, 8. VI 165, 6 γῆς καὶ θαλάττης. I 278, 22 γῆς καὶ θαλάττης ... ἀέρος καὶ οὐρανοῦ. VI 152, 16 τῆς εἰμαρμένης. I 62, 25 τῶν ἐξηκόντων. II 33, 26. 38, 26. 294, 17. III 28, 16. 206, 17 ἐπιστήμης. I 52, 20 τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας. II 130, 9 εὐπραγίας. II 200, 4 ἰσχύος ... καὶ

- ρώμης. IV 15, 18 κακοπραγίων ὁ θάνατος. I 11, 5 ὁ ... ἀσώματος κόσμος ἤδη π. εἶχεν. VI 212, 7 τοῦ κόσμου. III 200, 12 π. ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. I 61, 4 οὔτε δὲ νοῦν τὸν ἄτομον οὔτε αἰσθῆσιν τὴν ἐν μέρει π. εἰληφέναι φησίν. I 194, 12. II 138, 9. 227, 28. 254, 8. 303, 26 οὐρανοῦ. I 39, 16. 279, 1. II 106, 10. 199, 18. III 242, 15. IV 37, 5. V 133, 1 τοῦ παντός. III 225, 10 πενίας. VI 187, 27 (πόλεων). III 90, 18 τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων. VI 175, 11 (Ρώμης καὶ Ἰταλίας). II 236, 3 χεῖλη ... στόματος, φραγμός δὲ τις γλώττης. I 35, 14. 17 πᾶν σῶμα ὄργανον τρισὶ μὲν χειρᾶσθαι διασάσσει ... τέταρτοι δὲ πέρασι. II 128, 2 (τελειώσεως). II 132, 3 τῆς γεωργικῆς ... τέχνης. III 6, 11 τόλμης. II 294, 15 φρονήσεως. II 63, 10 χρόνων. — III 245, 6 σημεῖα δὲ καὶ γραμμαὶ καὶ ἐπιφάνειαι καὶ συνόλως πέρατα. III 290, 8 θεὸν ὑπολαβεῖν ... ἀριθμοῖς καὶ πέρασι καὶ ὅροις τῶν τῶν ὅλων περιγράψαι φύσιν. II 288, 15 τὰ δὲ πρὸς τοῖς πέρασιν ἐξετάσωμεν, κεφαλῇ τε καὶ βάσει. III 211, 12 ἡ π. ἡ εἶδος ἡ ἀριθμὸν ἡ ἐνδεδέχεται (τὸν νοῦν οἰόμεθα). V 363, 6 ῥαδίως <ἀν> ἐνὶ κελύσματι συναγάγοι ὁ θεὸς ἀπὸ περάτων εἰς ὃ τι θελήσῃ χωρὶν. I 297, 10. III 160, 24 sq. IV 146, 7. 152, 12. 205, 2. VI 108, 22 ἀπὸ περάτων ἐπὶ πέρατα. I 64, 5. II 135, 5 ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρατα. I 278, 8. 292, 28. II 4, 5. VI 99, 17 ἄγροι περάτων. IV 13, 9 ἐπὶ π. ... ἐλθεῖν. VI 159, 5 μέχρι περάτων. I 249, 9 ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ π.
- περάτης. All: II 272, 17 ὁ Ἑβραῖος ἐρμηνεύεται.
- περατοῦσθαι. III 209, 7 ἐξ ὧν ὁ ἐνιαυτοῦ κύκλος πέφυκε π. IV 305, 23 ἡ μὲν προτέρα πεντάς ἐν τούτοις περατοῦται. V 43, 14 ἐν ᾧ σελήνη τὸν ἑαυτῆς κύκλον περατοῦται. V 273, 1 ὧν εὐθέως ἄξιον θαυμάσαι τὸν ἀριθμὸν δεκάδι τῇ παντελεῖα περατουμένων. IV 274, 6 τὸ μὲν γὰρ δυοὶ σημεῖοις περατούμενός ἐστι γραμμῇ. V 12, 11 (ἰδέαι) τὰ ἀπειρα καὶ ἀόριστα καὶ ἀσχημάτιστα περατοῦσαι. — IV 280, 6 εὐρείας ὁδοῦς καὶ λεωφόρους ἐνὶ τέλει περατούμενας. I 62, 23 ὅσα δὲ ἐπιστήμη θεοῦ (δημιουργεῖται), περατωθέντα πάλιν κινεῖται. III 51, 18 τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα ... περατωθέντα ὑπ' οὐρανοῦ. I 78, 7 τὸ δὲ „φοριζέται“ ἵσον ἐστὶ τῷ ὅροις πεπερατωταί.
- πέρθειν. II 80, 5 νοῦς πρᾶθεις ... τῇ ἡδονῇ.
- περιάγειν. IV 266, 4. V 376, 1.
- περιανιστάναι. I 96, 2. 185, 13. II 64, 22. περιάπτειν. I 189, 1 (οὗτος) τὰ ἐν τῷ ποιεῖν ἅπαντα περιάπτων αὐτῷ. III 304, 29 τὸ ἀκαθαίρετον τοῦ θεοῦ κράτος γενέσει ... περιάπτοντες. I 149, 6 τὸν ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα περιάπτοντα νοῦν. I 213, 12 (ἡ ἡδονή) περιήπτοι δὲ δίκτυα καὶ πάγας. I 222, 6 (Μωυσῆς) περιῆψεν ἑαυτῷ τὸ ἔργον. II 103, 19 τῷ ... Ἰακώβ τὴν ποιμενικὴν ἐπιστήμην περιῆψε. II 118, 6 ἑκατέραν τῶν χειρῶν περιάψαντες.
- περίαπτος. I 212, 8. II 78, 17. III 176, 18. 190, 24. 191, 2. VI 173, 20 (τὰ περιάπτα).
- περιαύγειν. VI 174, 17 (μεσημβρινῇ).
- περιαυγής. III 252, 7 (ἀληθείας φέγγος). II 277, 18 φέγγος ἀρετῆς. II 141, 22 φρόνησις. III 220, 17 τοῦ ... θεοῦ ... φῶς. III 146, 7 (τὸ περιαυγές).
- περιβλήμα. II 69, 6 σαρκῶν. III 227, 8 cf. 228, 8 (ὁ λόγος) αἰσχύνης καὶ οὐνεῶν ἀναγκαῖσάτων π.
- περιβόητος. IV 119, 13 (αἰσχύνῃ). IV 183, 6 ἀνὴρ ... ἐπὶ μαντείᾳ. II 284, 17 (ἐπιστήμη). IV 267, 6 (εὐσέβεια τοῦ προφήτου). VI 61, 3 (συμπόσια). V 6, 16 ὕλαι.
- περίβολος. IV 257, 1 ὁ τῆς γῆς ἅπας ἐν κύκλῳ π. I 50, 15 μεγαλοπολεῖται τὸν μέγιστον περίβολον οἰκεῖν λαχόντες. VI 195, 20 ὅπερ (sc. ἔθνος) οὐκ ἐδέξατο ... μῖς χώρας τῆς ἀποκεκληρωμένης αὐτῷ μόνῃ π. VI 219, 1 ἐν τῷ τῆς τοσαύτης γῆς περίβολῳ. VI 142, 24 τῶν ἐν πόλει δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν περιβόλων. VI 95, 15 (τελειότατος) ὁρατὺν τῶν <αἰῶν>. VI 218, 24 τὸν βραχὺν οὕτως περίβολον αὐτῷ (sc. θεῷ) καθιερωθέντα ... ἀφελέσθαι διανοή. VI 129, 10 οὐκ ἔχοντες ἱεροῦς περιβόλους. IV 29, 15 ἡ τῶνδε θεραπεία ... ἐντὸς εἰλεῖται θείων περιβόλων. — V 18, 11 τοῦ ἱεροῦ ὁ μὲν ἐξωτάτος π. V 19, 7 ἄλσος δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἐν τῷ περιβόλῳ. VI 195, 10 θάνατος ἀπαραίτητος ὥριστα κατὰ τῶν εἰς τοὺς ἐντὸς περιβόλους παρελθόντων. IV 254, 5 ἕως μὲν οὖν ἐμπρόθεσμον ἐστίν, ἔξω περιβόλων ἱερῶν ἐλαυνέσθω. V 63, 15 οὐκ ἐξ ἐπὶ περιβόλων εἰσὼ περιβόλων ἱερῶν παρέρχεσθαι. — II 98, 3 τὸ δ' αὖ λογικὸν φραγμὴ καὶ περιβόλῳ (παραβάλλοντες οἱ παλαιοί). III 170, 4 αἵμασις δὲ καὶ περίβολος τὸ λογικὸν (μέρος ἐξωμώσαν).
- περίγειος. IV 37, 3 (ἀήρ). II 244, 10 (φύσις). V 4, 4 (φύσις). I 264, 7. 278, 3. II 88, 15. 244, 14. V 22, 21 (γῶρος). — I 31, 5. 50, 7. 205, 13 sq. II 38, 3. 291, 26.

III 123, 18. 222, 23. 234, 20. 235, 9. 278, 1. 304, 20. IV 215, 18. 225, 12. VI 6, 1. 213, 19 (τὰ περίγεια).
 περιγράφειν. I 234, 22. II 120, 22. III 290, 8.
 περιγραφή. II 245, 23 ἄμορφα μορφῶσαι τύποις καὶ σχήμασι καὶ περιγραφαῖς. V 203, 9 πεπέρασται δὲ ἐνὸς κόσμου περιγραφῇ. I 66, 6 ἐπιφέρει τὸ „ὅτε ἐγένετο“ τὸ πότε κατὰ περιγραφὴν οὐ διορίζω. I 39, 22 ἀποτερμομένης τῆς αἰσθήσεως τοτὲ μὲν ἐλάττω τοτὲ δὲ μείζω περιγραφὴν. V 214, 2 cf. 116, 18 κατὰ μείζονα περιγραφὴν. II 77, 9 ὅτι (ἡ πόλις) κἀν μείζουσιν ἐξετάζεται περιγραφαῖς.
 περιδείξ. IV 45, 6 τὸ ἀνθρώπινον γένος. VI 152, 5 ὕπνος. III 244, 7 (ἡ ψυχὴ) τῇ δυστοπαστῇ τῆς σκέψεως π. γίνεται. — VI 196, 6 π. οὐν ὡς εἰκὸς ἦν. V 99, 8 τὸ ... περιδεῖς τοῦ ἡμετέρου γένους λογιζόμενος.
 περιδιδεῖσθαι. I 176, 15. II 248, 11.
 περιδράσσεσθαι. I 287, 17 (ὁ λόγος) περιδραξάμενος.
 περιεκτικός. III 103, 6 (ὄνομα).
 περιεργία. I 57, 9 ἡ (ῥδονή) δὲ περιεργίαν καὶ πολυτέλειαν (ἀσπάζεται). VI 204, 5 περιεργίας ὁμοῦ καὶ προπετείας καὶ θράσους ὑπόληψιν ἐξεργηκάμενος. II 101, 23 cf. III 145, 17 ἀκοαί ... διψῶσαι δὲ δεῖ περιεργίας καὶ φιλοπραγμοσύνης. IV 6, 2 ἔνεκα πολυπράγμονος περιεργίας. — III 82, 22 ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. VI 25, 9 Ἑλληνικὸν ὀνομάτων. II 196, 16 ὀφθαλμῶν. I 144, 19 cf. V 234, 27 ὀφθαλμῶν καὶ σιτοπόνων. — III 169, 29 τίς ἐκ τῆς τοσαύτης περιεργίας γένοιστ' ἂν ὠφέλεια; II 304, 28 μεταναστάντες οὖν ἀπὸ τῆς κατ' οὐρανὸν περιεργίας ἑαυτοῦς. II 222, 1 ὁ ... ἐκ περιεργίας ἰδεῖν τὸν πατέρα ἐβελήσας. II 202, 10 βιασάμενός τις ὑπὸ περιεργίας.
 περιεργός. I 144, 1 (ῥδονή). I 210, 5 (ποικίλια). V 358, 18 (πολυτέλεια). III 283, 29 (πύσις). II 212, 11 (ὑπηρεταί). II 311, 12 τὸ φιλομαθές. — VI 147, 17 τὸν περιεργον. III 69, 20. 97, 14 περιέργως.
 περιεσκεμμένως. III 275, 17.
 περιέχειν. II 303, 30 τὸ γάρ ὃν π. ἀλλ' οὐ περιέχεσθαι θέμις. III 218, 19 ὁ θεὸς καλεῖται τόπος τῷ π. μὲν τὰ ὅλα, περιέχεσθαι δὲ πρὸς μηδενὸς ἀπλῶς. I 35, 19 εἰ μὴ συνέβαινε τὰς τῶν πρώτων ἀριθμῶν ιδέας ... ἐβδομάδος φύσιν π. II 227, 22 περιέχει γὰρ τὰ πάντα πρὸς μηδενὸς περιεχόμενος (ὁ θεός). III 244, 21 (ὁ κύριος) περιέχει γὰρ ἀλλ' οὐ περιέχεται. VI 105, 11 οὐδὲν γὰρ ἐστίν

ὁ μὴ περιέχει (ὁ κόσμος)· τὸ δὲ περιεχόμενον καὶ κατακρατούμενον ἀσθενέστερον δῆπου τοῦ περιέχοντος. I 15, 14 περιέχει δ' ἡ τετράς καὶ τοὺς λόγους τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν. I 32, 18 περιέχει δὲ καὶ διατρέσεις ἄλλας ... ἐβδομάς. I 38, 15 (ἡ ἐβδομάς) ἐτι τὴν ἀρμονικὴν (ἀναλογίαν) περιέχει. V 136, 5 (ἡ δεκάτη) περιέχει δ' ἐν αὐτῇ τὰς ἀναλογίας πάσας. I 152, 16, 23 ὅσα περιέχει κακῶν ἀπαλλαγὴν. I 279, 22 πρὸς ... τὸ ῥητὸν ἢ λέξις τὸ εὖλογον οὐ περιέχει. I 4, 20 (ἡ πρώτη ἡμέρα) περιέχει γάρ τὸν νοητὸν κόσμον ἐξαίρετον. II 2, 13 cf. 254, 23. 306, 4 sq. III 125, 26 ἅτε (ὁ θεός) περιέχων, οὐ περιεχόμενος. I 72, 6 (ὁ θεός) τὰ μὲν ἄλλα ... πληρῶν καὶ περιέχων. I 31, 25 (ὁ ἐβδομος ἄ.) ἀμφοτέρα τὰ εἶδη περιέχων. I 1, 10 ἡ δ' ἀρχὴ ... κοσμοποιῖαν περιέχουσα. II 74, 9 τὸ αὐγοειδὲς ... τὴν μὲν τοῦ κατεῖν μεθαιμένου δύναμιν, τὴν δὲ τοῦ φωτίζεῖν περιέχον. II 133, 10 φυτὸν ... περιέχον ἐν ἑαυτῷ τὰ ἐν μέρει φυτὰ ἅμα ... ὅδε ὁ κόσμος. III 51, 19 sqq. δεῖ γὰρ τὸ περιέχον τοῦ περιεχομένου μέτρον. I 14, 3 ἐκ καρποῦ τὸ σπέρμα περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ πάλιν τὸ φυτὸν. III 211, 14 ὑπὸ τοῦ περιέχοντος ἄερος. II 43, 12 τῶν ... στοιχειωδῶν μερῶν ἐκάστω τὰ οἰκεία ... ζῷα περιέχοντος. III 244, 10 θεὸν ..., τὸν περιέχοντα αὐτὸν ἐν κύκλῳ τὰ πάντα. VI 95, 15 τὸν γὰρ τελειότατον ὁρατὸν <θεῶν> περιβόλον καὶ τοὺς ἐν μέρει περιέχοντα κληρούχους. I 4, 14 (τὸν ἔξ) περιέξοντα καὶ τὴν τοῦ σπείροντος ἄρρενος καὶ τὴν τοῦ ὑποδεχομένου τὰς γυνῶς θήλεος ιδέαν. I 5, 6 (τὸν σωματικὸν κόσμον) τοσαῦτα περιέξοντα αἰσθητὰ γένη. I 13, 23 (οἱ καρποὶ) τὰς σπερματικὰς οὐσίας περιέχοντες. I 114, 15 sq. ὁ φαῦλος δοκεῖ εἶναι τὸν θεὸν ἐν τόπῳ, μὴ περιέχοντα, ἀλλὰ περιεχόμενον.

περιέχεσθαι. III 140, 15 οἰεσθαι τὸ αἶτιον ἐν τῷ αἰτιατῷ π. II 254, 26 τὸ πεποιητὸς ἐν οὐδενὶ τῶν γενομένων θέμις εἰπεῖν π. I 124, 15 π. γὰρ αὐτὸ (sc. τὸ γενομένον) ἀλλ' οὐ περιέχειν ἀναγκαῖον. I 114, 12 ἀνάγκη γὰρ ἐν τοῦτοις π., οὐ γὰρ ἔξω γέ τις τοῦ κόσμου φεῦγῃν δυνήσεται. I 121, 29 εἰς τε τὸν ἐκτός, ὃ δύναται ὑπ' ἄλλων π. I 124, 12 ἐπειδὴ γὰρ ψήθης τὸν θεὸν ἐν τῷ παραδείσῳ περιπατεῖν καὶ ὑπὸ τούτου π. I 183, 3 ὡ ψυχῇ, θεὸν ἐν οἴκῳ θεοῦ ... ἐπιστήμης π. I 207, 6 τῷ δὲ θεοῦ θεραπευτῇ πρεπωδὲς ἀληθείας π. II 41, 7 θεὸν τιμᾶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ π. II 306, 10 μηδὲ ἀρμύττειν πατέρα ἐν

υἱὸν π. II 271,1 τὸν ἐφίεμενον τοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τοῦ δοκεῖν γρῆ π. διοικιζόμενον ἀπ' ἐκείνων. III 99,17 μεγάλης ... ψυχῆς τὸ αὔχημα, ... μόνου τοῦ ἀγενήτου π. I 124,15 οὐ γὰρ (ὁ θεὸς) περιέχεται ἀλλὰ περιέχει τὸ πᾶν. II 4,2 (τὸ αἶτιον) περιέχεται μὲν ὑπ' οὐδενός, ἐπιβέβηκε δὲ πᾶσιν. VI 107,16 οὐδὲν ἐστὶν ἐκτός, ὃ μὴ μέρος γέγονεν αὐτοῦ <τοῦ> ὅλου· περιέχεται γὰρ καὶ κατακρατεῖται. I 286,27 ὁ ... χρησμός, ἐν ᾧ περιέχεται ταῦτα. II 58,18 τὸ ἄσμα, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ „—“. II 306,8 διὸ καὶ (ὁ νοῦς) περιέχεται ὡς ἐν ἀγγεῖψ τῇ σώματι. I 182,1 λιπαροὺς ἐγκείμενοι περιέχουσθε. I 87,19 ἐν τῇ ψυχῇ ... πάντες οἱ τύποι περιέχονται δυνάμει. I 72,7 (ὁ θεὸς) ὑπ' οὐδενός ἄλλου περιεχόμενος. II 51,2 οὐ περιεχόμενός τις τὸ ἀτελὲς ... ἀποστραφῆσεται. I 175,18 ἡ ἐντός περιεχομένη σφαῖρα. I 32,13 ἐβδόματός εἶδος τὸ περιεχόμενον ἐν δεκάδι. III 218,23 τὸ γὰρ περιεχόμενον διαφέρει τοῦ περιέχοντος, τὸ δὲ θεῖον ὑπ' οὐδενός περιεχόμενον. II 107,5 τῶν ἀλόγων καὶ ἀψύχων περιεχόμενοι. II 271,9 οἰκεῖον ὄνομα εὐράμενος τοῖς περιεχομένοις χρησμοῖς. II 44,5 ταῦταις (sc. ψυχαῖς) ἀφιερωθείσταις καὶ τῆς τοῦ πατρὸς θεοτείας περιεχομέναις.

περίζωμα. V 21,14 (τοῦ ἱερέως).

περιήχσεις. IV 238,8

περίθυμον, τό. III 289,21.

περικαθαίρειν. II 155,12 sqq.

περικαθαρίζειν. I 74,4.

περικαλλής. I 215,21 (ἡδονή).

περικαλλέστατος. II 275,1 ταῦτα (sc. ἀγαθά). I 18,13 ἀγάλματα. VI 59,6 ἀνδράποδα. IV 190,15. V 276,3 (γυναῖκες). V 12,18 (δόγματα). II 200,13 εἶδος ψυχῆς. II 26,9 εἶδη. IV 135,9 μορφή. I 194,20 οἶκος.

περικάλυμμα. III 190,23.

περικαλύπτειν. I 102,24.

περικόπτειν. I 184,22.

περικρατεῖν. I 287,19 τοὺς γούν μὴ πᾶν τῶν νοημάτων ἐν ταῖς τοῦ λέγειν διέξοδός περικρατοῦντας. I 109,9 περικρατῆσαι ἡδονῆς ἀδύνατον. I 133,21 περικρατῆσαι τῶν εἰς αὐτάς (sc. τέχνας) θεωρημάτων ἀδυνατούμεν. I 109,6 τοῦτου μάλιστα λαβοῦ καὶ κατὰσχες καὶ περικράτησον.

περικυκλοῦν. I 79,4.

περιλαβεῖν. III 17,12.

περιλαμβάνειν. I 278,18 ὧν οὕτε ἀριθμὸν οὕτε φύσιν λόγῳ περιλαβεῖν εὐπορον. I 121,22 οὐς (sc. ἀστέρας) ἐβουλόμεθα μὲν περιλαβεῖν καὶ περιαρῆσαι. II 83,14

ὡς ἅπαν περιλαβεῖν αὐτό (sc. τὸ σῶμα). I 15,19 οὐς (sc. λόγους) ἅπαντας ἡ τετράς ἔχει περιλαβοῦσα. I 150,12 (ὁ λόγος) κύκλῳ πᾶσαν (τὴν ψυχὴν) περιελιφῶς. I 227,19 τὸν σάρκινον ὄγκον „τὰ ὑποδήματα“ λέγω, περιελιφῶτας ἀκλινῶς καὶ παχίως ἐστῶσι „τοῖς ποσὶ“.

περιλάμπειν. III 60,11 ἔως μὲν οὖν ἔτι περιλάμπει καὶ περιπολεῖ ἡμῶν ὁ νοῦς. III 223,24 τὰ κεκρυμμένα τῶν ἀδικημάτων ... ταῖς ἡλιακαῖς περιέλαμψεν ἀκτίσιν.

περιλάμπειν. III 81,14 ἡ διάνοια σοφία περιλάμπεται. III 229,22 (ἡ ἀσκητικὴ διάνοια) ἀσωμάτως ἀκτίσις τῆς λογικῆς πηγῆς τοῦ τελεσφόρου θεοῦ περιλάμπεται. III 133,19 τὸ ἡγεμονικὸν φωτὶ αὐγοῖδε περιλάμπεται. III 222,22 ἐπειδὴν γὰρ ἀνίσχη (ὁ ἥλιος), τὰ μὲν κατὰ γῆν ἅπαντα περιλάμπεται. IV 264,16 (ἡ ἀλήθεια) περιλάμπεται γὰρ ἰδίῳ φέγγει νοητῷ καὶ ἀσωμάτῳ. II 66,10 (ὁ νοῦς) οἰκείαις περιλαμπόμενοις αὐγαῖς. V 344,10 ὁ δ' ἡνίογος ἀκράτῳ φέγγει περιλαμπόμενος. IV 91,21 (τὸν οὐρανόν) περιλαμπόμενον ἀσβεστός καὶ ἀκηράτος ἀδιαστάτως φέγγειν. V 354,17 ὥσπερ ἐκ ζόφου βαθείος εἰς φῶς ἀναχθέντα περιλαμφθήσεται. IV 27,18 ἐπειδὴν οὖν ἡ ψυχὴ καθάπερ ἐν μεσημβρίᾳ θεῷ περιλαμφθῇ.

περιλαμπής. III 21,8 (ἀρετῶν αὐγαί).

III 229,5 (θεοῦ αὐγαί).

περιλιχνεύειν. II 280,23.

περιμάττειν. V 178,16.

περιμάχηντος. V 186,14 γέρα. III 263,17 γυνῶμαι. V 305,8 γονεῖς. V 250,17 δικαιοσύνη καὶ ἀρεταί. II 60,10 εἶδη. V 178,10 (ἐπιστήμη). II 64,9 ἔργον. I 192,19 ἔργα. II 49,19 (εὐπραγαί). I 215,21 (ἡδονή). V 235,14 θέα. II 88,12 κάλλος. II 239,4 κάλλος εἰρήνης. II 238,21 εἰρήνης ... κειμήλια. III 44,9 (ἀναλογία μέτρον). IV 204,5 (νόμοι). IV 210,3 νόμοι. II 310,1 παραίνεις τῆς ὑπομονῆς. IV 43,4 τὸ πεῖθεσθαι θεῷ. III 299,2 (πράγμα). III 281,3 (πράγματα). I 75,19 ἡ πράξις καὶ ἡ χρῆσις (τῆς ἀρετῆς). II 147,18 (σοφία). IV 13,25 (τριάς). V 129,16 ἡ φύσις (τῆς πεντηκοστῆς). V 373,20 (φύσεις). — IV 9,16 τί δ' οὐχὶ μέγα καὶ περιμάχητον. II 117,4 καλὸν καὶ περιμάχητον εἶναι νομίζει. V 228,8 ὅσα ... περιμάχεται εἶναι δοκεῖ. III 77,23 ἀ περιμάχεται καὶ περιμάχητα. — II 311,25 (τὸ περιμάχητον). II 60,2. VI 97,5 (τὰ περιμάχητα).

περιμήκης. II 36,9 cf. 64,15 ἔρνος ...

περιμυχέστατον. II 205, 16 βραχύτατα τὰ περιμυχέστατα.
 περinoεῖν. II 74, 4. 95, 5.
 περίνοια. III 94, 2 λογισμοῦ.
 περιόδοις. V 326, 12.
 περίοδος. I 277, 23 ἀέρος καὶ οὐρανοῦ I 18, 2 τῶν (ἀπλανῶν sc. ἀστέρων). III 22, 18. 169, 27. V 23, 7. 122, 15 ἀστέρων. I 175, 10 τῶν ἐπτά ἀστέρων. IV 252, 2. VI 89, 4. 95, 7. 106, 6. 110, 7. 117, 20 ἐνιαυτῶν. V 122, 22 (ἡλιακαί). III 150, 12 ἡλίου. I 14, 13. II 105, 24 ἡλίου καὶ σελήνης. I 19, 21. II 303, 16 cf. 17, 5 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων (ἀστέρων). I 13, 24. II 32, 10. III 64, 14. IV 212, 18. V 101, 1. 181, 8 καιρῶν. VI 76, 2 (ὁ κόσμος) περίοδος ἀθανατίζομενος οὐδέποτε ληγοῦσαις. V 308, 7 μηνῶν. II 187, 13 μηνῶν καὶ ἡμερῶν. III 122, 18 μηνῶν γὰρ καὶ ἐνιαυτῶν καὶ συνόλως χρόνων. II 48, 8 (οὐράνιοι). V 364, 7 τῶν οὐρανίων. I 23, 16. II 280, 24. III 19, 1. 269, 25. V 235, 14 οὐρανοῦ. I 35, 1. II 304, 13. V 43, 25. 119, 20. 120, 10. 263, 22 σελήνης. III 202, 22 (σεληνιακαὶ ἢ ἡλιακαὶ). I 175, 6 ἢ (sc. σφαῖρα) καὶ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἐψῶν ἐπὶ τὰ ἐσπέρια εἰλεῖται περίοδον. I 52, 5. 66, 3. IV 228, 9. V 4, 15. 129, 9. 202, 16. 361, 12. VI 75, 12 χρόνων. — I 27, 2 ἐν τάξειαν ἡρμοσμένας καὶ ἀριθμῶν ἀναλογίας καὶ περιόδων συμφωνίας. IV 215, 17 δευτέρας ἀρχηγέταις περίοδου. II 258, 3 παρὰ παισὶν ἱατρῶν λεγόμεναι περίοδοι. II 136, 9 (ψυχάς) κατὰ τινὰς ὠρισμένας περιόδους ἀπαλλάττεσθαι πάλιν. III 21, 7 τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχὴν ἔχουσαν <ἐν αὐτῇ καθάπερ> ἐν αἰθέρι καθαρὰς φύσεις, τεταγμένας κινήσεις, χορείας ἐμμελεῖς, θείας περιόδους. III 43, 1 ταῖς μὲν νοουθεσίαις περιόδους ἀκολουθῆσαν (τὸ ἄλογον ἡμῶν μέρος).
 περιοδυνᾶν. III 19, 4 τὰς κόρας.
 περίοπτos. IV 297, 14 ἐν περίοπτῳ. II 256, 9 τὰ ... ἐμφανῇ καὶ περίοπτα.
 περιορᾶν. II 287, 21. III 9, 20. 47, 11. 243, 24.
 περιορίζειν. V 12, 11.
 περιουσία. III 113, 14 conl. εὐκλεία. III 65, 13 (conl. εὐδοξία, ἀφθονία πλούτου). V 89, 23. 124, 16 (conl. ἀφθονία). IV 157, 12 (conl. πολυτέλεια). III 172, 25 (conl. κειμήλια, ἐπιπλά). II 311, 23 (conl. χρήματα). IV 203, 12 χορηγίας καὶ περιουσίας. II 261, 1 conl. ἰσχύος. VI 22, 15 τὴν ὀλιγοδεῖαν καὶ εὐκολίαν, ὑπερ ἐστὶ, κρίνοντες περιουσίαν. II 147, 17. III 48, 11 (opp. ἐνδεῖα). II 296, 20 τοτὲ μὲν ὑπερβολαῖς καὶ περι-

ουσίαις, τοτὲ δὲ ἐλλείψει καὶ ἐνδεῖαις χρώμενος. V 316, 17 ὅταν πλοῦτοι καὶ δόξαι καὶ ἡγεμονίαι περιουσίας ἀφθόνους χορηγῶσιν. — IV 117, 19. V 88, 11. 137, 5. VI 56, 12. 177, 9 ἀγαθῶν. V 363, 13 τῶν κατ' εἰρήνην ἀγαθῶν. I 184, 21 τῶν ἄλλων. IV 6, 22 τῶν ἀρετῶν. IV 176, 17 ἀτολμίας. I 249, 6. II 26, 18. 271, 17 τῶν ἐκτός. II 95, 7. 112, 28 ἐπιστήμης. II 146, 3 <τοῦ> θεοφιλοῦς. III 107, 5 ἰσχύος. V 359, 14 τοῦ μέλλοντος. V 317, 13 οἰκίων καὶ κτημάτων καὶ θερμμάτων. IV 57, 20 πλούτου. IV 194, 5 ῥώμης καὶ τόλμης. VI 61, 2 σιτών καὶ ποτῶν. V 279, 9 συμάγχων, ὕπλων. V 33, 2. 313, 4 τροφῶν. V 309, 4 φιλανθρωπίας. V 375, 15 τῶν ἐν χειρσί. II 49, 10 χρημάτων. I 289, 1 χρημάτων ἢ κτημάτων. III 116, 14 ἐν χρήμασι. — V 365, 22 διττὴν ἐργασάμενον συμφορὰν, λιμὸν δὲ φίλους, ἐχθροὺς δὲ περιουσίαν. V 268, 6 πάντες οἱ πανταχοῦ πολλὴν ἄγους περιουσίαν. VI 164, 17 ὧν δ' ἄγους περιουσίαν. VI 98, 7 τοῦ δ' ἀπότητος ἢ ῥώμῃ πολλῇ τινι περιουσίᾳ πάντων κατακρατοῦσα. V 360, 12 ὑπὸ γὰρ ἀφθόνου περιουσίας αὐτὸς ἄλλοις δανείεις. V 113, 14 τὴν ἀρχαίων δωρησάμενος αὐθις περιουσίαν. V 225, 20 τὰς περιουσίας οὐκ ἴδια κτήματα νομίζουσιν ἀλλὰ κοινά. V 231, 7 ὃ γὰρ ταῖς περιουσίαις ... μαθῶν ἢ ἐντρέχειν. V 313, 5 ἵνα ... περιουσίᾳ ζῇ δὲ μὴ μόνον τῶν ἀναγκαίων. V 105, 2 δανείζεται γὰρ τις οὐ περιουσίαν ζῶν. V 254, 9 τοὺς εὐπόρους ... περιουσίᾳ ζῶντας. V 254, 5 οἷς ἀφθονοὶ περιουσίαι. II 113, 16 οὐ διωρεᾶν περιουσίαν εὐρισκόμενος. I 261, 16 τῷ βασιλέως ἔχοντι περιουσίαν ἱακώβ. — V 325, 1 διὰ τὰς ἀφθόνους περιουσίας. III 193, 18 ἐν ἀφθόνους δὲ ταῖς εἰς περιουσίαν ὕλαις. I 142, 21 ἐκ περιουσίας. V 292, 1 τῶν ἐν περιουσίᾳ ζῶντων. VI 50, 9 ἐν ἀφθόνους περιουσίαις. I 142, 27. 284, 12. 287, 27. III 118, 3. 224, 9. IV 170, 7. V 358, 21 κατὰ πολλὴν περιουσίαν. V 69, 9 κατὰ περιουσίας ἀφθόνους. I 163, 28 (καρποὶ) πρὸς περιουσίαν ἀρκέσουσιν. I 118, 20 ὃ γὰρ ἀστείος οὐδὲν λήφεται πρὸς περιουσίαν τῶν ἀπὸ κακίας. III 137, 13 ταῖς πρὸς περιουσίαν ὕλαις. VI 215, 9 τὰ πρὸς περιουσίαν. I 262, 80 ὑπὸ περιουσίας νεὺν ἰδρύεται.

περιουσιάζειν. IV 91, 6. V 6, 11. 112, 5. περιοχῇ. VI 73, 8.

περιπαθεῖν. I 198, 11. IV 264, 12.

περιπάθησις. I 195, 17. IV 39, 20. VI 200, 18, 23.

περιπατεῖν. I 124, 12 ἐπειδὴ γὰρ ψήθης

- τὸν θεὸν ἐν τῇ παραδείσῳ π. I 94, 3 τί περιπατεῖς, τί διαλέγῃ, πάντα γὰρ ταῦτα ἀντί τοῦ „διὰ τῆ“. III 89, 21 οὐκοῦν ἢ πρὸς ἀλήθειαν ζωῇ περιπατοῦν-
τός ἐστιν ἐν ταῖς τοῦ θεοῦ κρίσεσι καὶ
προστάξεσιν. IV 87, 14 περιπατοῦντες οὐ
περιπατοῦμεν.
- περίπατος. V 180, 13 εἰς περίπατον προ-
ῆλθεν.—V. περιπατητικός in indic. nom.
- περιπίπτειν. I 105, 19 ἡδοναῖς περιπίπτει
θάνατον ἐπαγοῦσαι. I 107, 10. 20 ἡ ψυχὴ
περιπίπτει τοῖς ὄψεσιν. II 73, 3 κὰν τὸ
σῶμα ἀνθρώπων πλήθος ἐξ ἑαυτοῦ δι’
ὑπερβολὰς ἀμαρτημάτων περιπίπτῃ. V
55, 3 ὁ μὴδὲν τὸ παράπαν ἀβουλήτω
περιπεσών.
- περιπλέκειν. II 34, 17.
- περιπλοκή. I 267, 22 (σοφιστῶν).
- περιπνεῖν. I 163, 4.
- περιπόθητος. V 150, 7 (νοῦς).
- περιπολεῖν. III 230, 16 ἄχρι μὲν γὰρ ὁ
νοῦς τὰ νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ αἰσθήσεις
οἶεται παγίως καταλαμβάνειν καὶ ἄνω π.
V 119, 19 σελήνῃ τὸν ζωοφόρον περιπολεῖ.
III 60, 12 περιλάμπει καὶ περιπολεῖ ἡμῶν
ὁ νοῦς. II 248, 10 (ἥλιος καὶ σελήνη)
τὸν σῶμα πάντα οὐρανὸν μιᾷ περιπολοῦ-
σιν ἡμέρᾳ. II 263, 13 (ψυχὰς ἀσώματοι)
κατὰ τε ἀέρα καὶ οὐρανὸν περιπολοῦσι.
III 212, 6 κατ’ ὃν (sc. οὐρανὸν) αἱ
ἀφθαρτοὶ καὶ μακραίνες φύσεις περιπο-
λοῦσιν. II 254, 10 (οὐρανός, i. e. ὁ νοῦς),
κατ’ ὃν αἱ ἀρίσται καὶ θεῖαι φύσεις περι-
πολοῦσιν. III 30, 7 (ἡ ἀνθρωπίνη σοφία)
τὰ ἀνθρώπων ἄστη περιπολοῦσα. III
123, 21 (τὸ κακὸν) περιπολοῦν τὸν θνητὸν
βίον. III 223, 4 τοῦ (ἡλίου) κατ’ οὐρανὸν
περιπολοῦντος. IV 281, 17 τοῦ γὰρ οὐρα-
νοῦ ... κύκλῳ περιπολοῦντος. I 135, 4
cf. V 345, 13 οὐρανὸν μὲν ἐν κύκλῳ περι-
πολοῦντα. I 18, 1 cf. III 99, 14 τῶν
(πλανητῶν) μὲν κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως
περιπολοῦντων. IV 18, 2 τοὺς τε κατ’
οὐρανὸν περιπολοῦντας. — IV 292, 27 (οἱ
ἀλλανεῖς) περιπολοῦνται ὑπεραντίως.
- περιπόλησις. V 9, 12 cf. I 14, 15. IV
148, 14. 225, 2 τῶν ἄλλων πλανήτων τε
καὶ ἀπλανῶν καὶ τοῦ σῶματος οὐρανοῦ.
I 176, 13 ἐκατέρων τῶν ἡμισφαίρων.
- περιπταίειν. IV 92, 6. V 255, 2.
- περιρραίνεσθαι. III 250, 15 βούλεται
γὰρ τὸν ἐπὶ ταύτην (sc. ὁδὸν) ἰόντα σποδῶ
καὶ ὕδατι π. III 250, 23 διὰ τοῦτο καὶ
τοὺς μέλλοντας ἱεουργεῖν π. τοῖς λε-
γθεῖσιν ἐδικαίωσεν. III 251, 7 ὁ ἱερός
ἐδικαίωσεν λόγος ὕδατι καὶ τέφρᾳ π. τὸ
πρῶτον εἰς ὑπόμνησιν ἑαυτοῦ. IV 232, 17
ὑπομνησθεῖσθαι μέντοι ... καὶ ὁ μέλλων
π., ὅτι ... V 63, 16 καλεῖται καὶ δις π.
- τῇ τρίτῃ καὶ ἐβδόμῃ. V 64, 17 ἐν οὖν
τῇ π. πληττομένοις. V 63, 20 ἀμυγρὴ
ὕδατι περιρραίνονται, θαλάττῃ μὲν οἱ
πολλοί, τινὲς δὲ ποταμοῖς. IV 253, 8
οἷς οὐδὲ καθάρασθαι καὶ περιρραῖνασθαι
κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξεγένετο. IV
172, 7 περιρραῖνόμενος γὰρ τοῖς εἰωθόσι
καθαροῖς. V 63, 14 τό γε μὴν σῶμα ...
οὐκ ἐξ περιρραῖνόμενον εἰς ἅπαρ ... εἶσω
περιβόλων ἱερῶν παρέρχεσθαι. V 175, 9
ἕως ἂν ... περιρραῖνόμενοι καθαρῶσι
τοῖς εἰωθόσι καθαροῖς. V 207, 9 μέχρις
ἂν περιρραῖνόμενοι καὶ ἀπολουσάμενοι
καθαρῶσιν.
- περιρραντήριον. II 156, 21. IV 123, 4.
279, 4. V 46, 15. 62, 19. 63, 14. 168, 3
(περιρραντήρια conl. λουτρά). V 121, 17
(ἀγνευτικά). IV 303, 24 (αἵσια καὶ ὑπή-
κοα). I 193, 15. II 56, 11. III 19, 19.
126, 23. V 308, 1. 312, 6 ἔξω (τῶν)
περιρραντηρίων. V 38, 13 εἶσω περιρ-
ραντηρίων παρέρχεσθαι. I 262, 28 μὴδ’
εἰ τις περιρραντηρίους ἢ καθαρῶσι χρώ-
μενος διάνοιαν μὲν ῥυπαίνει τὴν ἑαυτοῦ.
II 58, 11 (σῶμα) μὴ περιρραντηρίους καὶ
καθαροῖς ἀγνευτικοῖς χρησάμενον. IV
232, 11 περιρραντηρίους ... χρώνται πό-
δας μάλιστα καὶ χεῖρας ἀπονιπτόμενοι.
III 253, 12 ἐκάστηρεν ἡμᾶς ὁ ἱερός λόγος
τοῖς εἰς ἀγιστεῖαν εὐτρεπισθεῖσι περιρραν-
τηρίοις.
- περιρρήττειν. V 29, 8 τὰ ἱμάτια.
- περίσεμνος. V 357, 6 ἀρετῇ. IV 13, 25
(τριάς). — II 220, 18 τὸν περίσεμνον.
- περίσημος. IV 217, 12. VI 191, 5 νεῶν.
VI 180, 21 (προσευγῇ). V 202, 2 (χωρίον).
- περισκέπτεισθαι. I 261, 1 πᾶν ἀκριβῶς
περίσκεψαι τὸ πρᾶγμα. I 114, 20 (ὁ
φαῦλος) μὴδὲν ἔχων ἐναύγασμα θεῖον, ὃ
τὰ ὄντα περισκέπτεται. I 293, 15 περι-
σκεψάμενος δ’ ὅπερ αἰνιττεται. IV 288, 6
περισκεπτόν οὐ παρέργως ἕκαστα τῶν
ἐμφερομένων.
- περίσκεψις. VI 203, 15 τοῦ μέλλοντος.
I 256, 21. 287, 22. II 202, 7. 221, 5. ἐκ
περίσκεψεως.
- περισκοπεῖν. II 200, 17 ὅσα ἀκοῆς καὶ
θέας ἄξια περισκοπεῖ. II 54, 5 ὄνομα
τοῦ ταμεῖρα καὶ ἐπουράνια περι-
σκοπούμενου ... νοῦ πατρός.
- περισπώμενος. I 64, 16 (φθόγγος). I
42, 8 (φωνῆς μεταβολή).
- περισσεύειν v. περιττεύειν.
- περισσός v. περιττός.
- περιστερὰ. V 235, 21 φάττας δὲ καὶ περι-
στερὰ καὶ τρυγόνες ... ἐν τῇ τιθασῇ
καὶ ἡμέρῳ τάξει καταριθμεῖ. II 203, 14
τὸν δὲ αὐχένα τῆς περιστερᾶς ἐν ἡλια-
καῖς αὐγαῖς οὐ κατενόησας μυρία χρω-

μάτων ἀλλάττοντα ἰδέας; V 39, 15 (εἰς τὰς ἱεουργίας ζῶν, conl. τρυγών). — All: III 199, 24 (ὁ λόγος) ζεύγει τρυγώνων ἢ περιστερῶν ἐξομοιωθῆναι. III 30, 1 sqq. (ἡ ἀνθρωπίνη σοφία). III 52, 23 ὁ ἡμέτερος νοῦς.

περιστήθιον. III 251, 11 cf. V 23, 19 τῶν κατ' οὐρανὸν φωσφόρων ἀστρῶν ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα

περιστροφή. IV 35, 4.

περισφίγειν. II 2, 3 οὐρανοῦ κύκλος.

περιτέμνειν. III 263, 11 τὸ δις π. II 286, 14 τὸ περιτέμνεσθαι ἡδονῆς καὶ παθῶν πάντων ἔκτομήν. V 73, 22 „περιτέμνεσθε τὴν σκληροκαρδίαν“, τὸ δέ ἐστι, τὰς περιτευούσας φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ. V 2, 16 τὰ περιτεμνόμενα τῶν ἐθνῶν. II 103, 3 περιτεμνόμενοι καὶ ἀποκόπτοντες τὴν περιττὴν ... ἀθωνίαν. V 2, 10 τὴν πρὸς καρδίαν ὁμοιότητα τοῦ περιτμηθέντος μέρους

περιτομή. III 263, 11 ὅτε ἐκαινοῦργησεν ἐξευρών περιτομῆς περιτομήν. V 1, 12 sqq. τῶν γεννητικῶν. — All: V 2, 20. 3, 4 (σύμβολον) δυοῖν ... τοῖν ἀναγκαϊστάτοι.

περιτρέπειν. I 117, 1. 163, 4. II 84, 2.

περιτροπή. III 182, 9. IV 129, 18. VI 194, 1.

περιτεύειν. III 33, 2 ἀνάγκη τῶν τημάτων τὸ ἕτερον ἐνδεῖν ἢ π. I 157, 23 τῷ δ' ἄφρονι περιτεύει τὸ πάθος. IV 45, 21 κέκραται ἐξ ἄμφοιν, περιτευόντος τοῦ κρείττονος. V 73, 23 „περιτέμνεσθε τὴν σκληροκαρδίαν“, τὸ δέ ἐστι, τὰς περιτευούσας φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ. IV 112, 21 ὡς μήτε τῶν εἰς τρυφήν περιτεῦσαι. III 44, 18 ὁ (ὁ λόγος) γὰρ ἐπέβαλεν ἐκάστω, τοῦτ' ἀπεκληρώθη προνοητικῶς, ὡς μήθ' ὑστερῆσαι μήτ' αὐ περιτεῦσαι. V 21, 4 μέρους μήτε κατὰ πλεονασμόν ἅμα τῇ γενέσει περιτεύσαντος.

περιτός. II 195, 12 (ἀγγίνια). IV 84, 1 τὴν ἀναδίπλωσιν ἔχων οὐ περιττήν. II 251, 8 (ἀνασχυντία). I 53, 18 (ἀπόλαυσις). V 101, 8 (ἀριθμός). 14, 9. IV 273, 2 sq. (ἀριθμοί). II 103, 4 (ἀφθονία). V 164, 7. 206, 4. VI 123, 4 ἄχθος. VI 202, 19 (δαψίλευα). V 257, 6 (δύναμις). III 102, 4 (ἐξέτασις). II 152, 24 (ἐπιμέλεια). IV 62, 5 (ἐπιμέλεια). V 315, 4 (ἐπιφύσεις). V 13, 6. 193, 10. 251, 10. 326, 5. VI 123, 2. 166, 23 (εὐνοια). IV 44, 16 (εὐσέβεια). I 144, 1. V 3, 5. 70, 13 (ἡδονή). I 165, 23. IV 74, 15 (ἡδοναί). IV 122, 7 ἡμεῖς δ' οἱ περιττοί. VI 30, 2 (καταφρόνησις). II 35, 20 μέρος. IV 37, 17 νοῦς. III 122, 3 ὄνομα. VI 120, 19

ὄχλος. II 212, 27 ὄψαρτυταί. I 145, 19 (παρασκευαί). I 69, 20 (πλοῦτος). V 358, 18 (πολυτέλεια). VI 195, 8 σπουδή. II 293, 9 (τροφή). II 51, 22. 103, 25. III 174, 24 τύφος. V 82, 12. VI 49, 19 (φρόνησις). — V 241, 23 εἰάν τις εἰζας ἀμαθία τῇ δι' ἀλαζονείαν, ὡς δὴ π. καὶ ἱκανὸς ἐπαυροῦσθαι τὰ ἀνεπιόξῃ. II 90, 19 ὅσοι μέντοι ἐν τῷ λογίζεσθαι περιττοί. II 1, 13 ἐπεὶ καὶ ταῦτα οὐ περιττά καὶ παρέλκοντα. I 283, 5. III 109, 13. VI 211, 7 περιττόν (ἐστίν). IV 147, 4 περιττόν ἦν. I 107, 15 περιττόν ἡγούμενοι τὸ ... ὑψηλίσθαι. VI 189, 11 ἐγὼ δὲ φρονεῖν τι δοκῶν περιττότερον. — I 4, 9 cf. VI 104, 18 ἄρρεν ... τὸ περιττόν, τὸ δ' ἄρτιον θῆλυ. II 50, 8 (περιττά) opp. ἄρτια. I 94, 7. 145, 30. V 40, 19 τὸ περιττόν. IV 200, 12 ἐκ περιττοῦ. I 146, 29. 281, 12. II 49, 1. 107, 13. V 92, 9. 134, 18 (τὰ περιττά). II 212, 7 (περιττά conl. ἀμετρα). V 210, 12 περιττοτέρων ὀρέγεται. — I 261, 24. II 38, 2. 216, 3. 277, 24. IV 290, 10 περιττώς. — All: II 103, 25 cf. 51, 22. I 222, 6. III 174, 24 π. γὰρ Ἰοδὸρ ἐρμηνεύεται.

περιττωμα. V 19, 10 ἀνθρώπων καὶ ζῴων ἀλόγων. V 36, 9 ὁ τῶν περιττωμάτων (τόπος). V 52, 20 ἡ τῶν περιττωμάτων ὑγρὰ καθαρσις. I 64, 8 διττοὶ περιττωμάτων ὀγετοί. I 42, 16 πρὸς τὰς τῶν περιττωμάτων ἀποχετεύσεις. V 65, 3 οὖν δορᾷ ... καὶ πληρεὶ τῇ κοιλίᾳ περιττωμάτων. VI 48, 12 μεστὰ περιττωμάτων ἰοβόλα τε καὶ ἀνθρωποβόρα.

περιυβρίεσθαι. III 25, 11. 143, 10.

περιφαίνεσθαι. II 186, 7. V 362, 14.

περιφανής. I 127, 28. 129, 7. 17 χωρὶς αἰτίας περιφανούς. III 157, 7 (ἀκτινές). III 70, 6 (αὐγή). II 186, 15 (βωμός ἢ βίος). I 66, 14 (λόγος). I 154, 19 ὁ τῶνδε πόλεμος. V 202, 2 (χωρίον). — IV 187, 18 περιφανούς. II 99, 15 πῶς οὖν ἂν τις περιφανέστερον ἐπιδείξει δύνατο, ὅτι ...

περιφεγγής. VI 101, 6 (φλόξ). III 220, 17 θεοῦ ... φῶς.

περιφέρεια. II 259, 2.

περιφερέης. II 122, 16 (γραμμή). III 48, 8 γαμμαί. V 22, 11 λίθοι. II 205, 17 τὰ πολυγώνια.

περίφημος. V 58, 21.

περιφοιτᾶν. II 102, 14 (ἐπιθυμία).

περίφοιτος. III 19, 18 (ψυχή).

περιφορά. I 18, 1 ἀπλανὴν τε καὶ πλανητῶν. III 216, 14. V 101, 4. VI 73, 12 (ἀστέρας). IV 229, 11 τοῦ ἡλίου. VI 89, 5 τοῦ παντός οὐρανοῦ. V 23, 4 σελήνης καὶ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων.

— IV 292, 20 ἡ ... ἀμέριστος (φύσις) τὴν πρώτην καὶ ἀνωτάτω καὶ ἀπλανῇ περιφορὰν εἴληχεν. I 191, 20 τὰ τε γὰρ συνεκτιώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ τὰς κινήσεις ἐναλλάττει, τοτὲ μὲν βορείους τοτὲ δὲ νοτίους τοτὲ δὲ ἀλλοίως ποιούμενα τὰς περιφοράς.

περιχάρεια. II 299, 6. IV 261, 14. V 121, 5.

περιχαρής. III 1, 10.

περιψύχει. IV 286, 15 ἀπ' ἀέρος. VI 178, 11 (νυκτερινὰ). V 133, 16 φλογώσεται ταῖς ἀπ' ἡλίου, χιονώδει περιψύξει. I 56, 10 τὸ βρέφος ... ἀλγῆσαν ὡς εἰκὸς τῇ περιψύξει. IV 148, 4 οἷς συνεφθάρη ζῷα οὐκ ὀλίγα, τὰ μὲν περιψύξει.

περιψύχειν. I 28, 6.

περιψυγία. IV 150, 10.

πέταλον. IV 227, 1. 13 cf. 231, 3 γρυ-
× σοῦν δὲ π. ὥσανεϊ στέφανος. I 236, 9 τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ κατατέμνει ὁ νομοθέτης εἰς τρίγας. I 212, 2 πέταλα δὲ οἷον κόμας σκέπην ἐν ταυτῇ καὶ κόσμον ἐπανῆλθαι.

πέτεσθαι. II 43, 9 ψυχὰς δ' εἰσὶ κατὰ τὸν ἀέρα πετόμενοι.

πέτρα. VI 20, 2 λίθων ποικίλων ... ἀνευρούσα ἰδέας, τὰς μὲν πέτρας προσπεφυκυίας, τὰς δ' ὁστέρεας. I 21, 2 τὰς προκεχυμένας ἄκρας ἢ νήσους ἢ πέτρας. IV 166, 17 τραχεῖαι καὶ ἀπορρώγες πέτρας. VI 8, 10 τὸν δὲ τυπτόμενον ... νενευρωμένον, οἷα πέτραν ἢ σιδηρον. IV 170, 17 Μωυσῆς ... τὴν ἀκρότομον πέτραν παῖει. IV 272, 6 πέτρας δὲ ἀκρότομου πηγὰς ἀνομβρούσης. — All: I 285, 2 μάννα. I 107, 24. 284, 19 ἡ σοφία τοῦ θεοῦ.

πέτρος. VI 199, 17. 22 εἰς πέτρους μεταβαλεῖν.

πεῦσις. IV 244, 12. 245, 5. 251, 18. 254, 20 ἐκ (vel διὰ) πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως. I 271, 14 ἔστι δὲ π. τοιαύτη. VI 221, 14 πρὸς τὴν πεῦσιν γέλως ἐκ τῶν ἀντιδίκων κατερράγη.

πευστικόν. I 124, 10. 22.

πηγάξειν. I 46, 2.

πηγή. IV 166, 19 ποταμός οὐδεὶς ..., οὐδεμία π. VI 93, 14 οὐ γὰρ ποταμός, οὐ πηγή τις ... ἀνθ' ὕδατος μνημονεύεται ποτε ὀμβρῆσαι γάλα. I 12, 11. 28, 1. 46, 10. III 225, 16. IV 175, 7. 215, 6. V 120, 6. 268, 2 (πηγαὶ conp. ποταμοί). V 63, 21 τινὲς δὲ ποταμοί, οἱ δὲ καὶ κάλπεσιν ἐκ πηγῶν ἀρυσόμενοι. V 135, 20 πηγὰς μὲν τότε πρώτον ἀνατεμών. V 166, 10 ἐγγχεῖται καθαρὸν ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀρυσάμενος. IV 165, 11 cf. III 150, 6 sqq. (Αἰεὶψ) πηγαῖς καταρρεόμενον δώδεκα.

IV 132, 9 ἐπτά δὴ κόραι πατὴρ ἱερέως ποίμνην ἄγουσαι παρῆσαν ἐπὶ τινα πηγῇν. II 29, 23 ἡ δὲ Ρεβέκκα κατέβη ... ἐπὶ τὴν πηγῇν. IV 181, 9 ἐν φρέατι δ' ἦν ἡ π. I 69, 23 πηγὰς δὲ ἐν τοῖς ἐρημοτάτοις ἀνομβρῆ. IV 171, 14 cf. 36, 18 ὧν αἱ μὲν ψυχρὸν αἱ δὲ θερμὸν ὕδωρ ἀνομβροῦσιν. IV 181, 8 πηγῇν εὐυδρον ἀνευρόντες. IV 181, 15 μὴ ἀσημείωτον τὴν πηγῇν παρελθεῖν. III 208, 22 πηγαὶ ζέον ὕδωρ ἐκδιδοῦσαι. III 283, 6 ἥς θολερὸν καὶ νοσερὸν τὸ νᾶμα. IV 165, 2 αἱ μὲν πηγαὶ γλυκαίνονται. III 303, 22 τῆς ἀλμουρᾶς καὶ πικρᾶς πηγῆς, ὡς ἀν θαλάττης. IV 164, 1 πικραὶ. IV 164, 21 ὁ (sc. ἔυλον) προσέταξεν ἀράμενον εἰς τὰς πηγὰς καθεῖναι. IV 272, 6 πέτρας δὲ ἀκρότομου πηγὰς ἀνομβρούσης. IV 170, 17 (πέτρα) προῦποκεμμένης πηγῆς φλέβα καίριον διακοπεῖσα. IV 171, 4 αἱ πικραὶ μὲν ἦσαν φύσει, μετέβαλον δ' ἐπιφροσύνη θείᾳ πρὸς τὸ γλύκισον. IV 233, 19 λούει ... ὕδατι πηγῆς. V 304, 13 ἀς ἡ φύσις ὠμβροσε πηγὰς ἐν μαστοῖς.

metaph. et all: I 6, 13 δύναμις δὲ καὶ ἡ κοσμοποιητικὴ πηγῇν ἔχουσα τὸ πρὸς ἀλθέειαν ἀγαθόν. IV 287, 13 ἀπ' οὗ (sc. πρώτου ἀγαθοῦ) τρόπον πηγῆς ἀρδετα τῷ κόσμῳ ... τὰ ἐπὶ μέρους ἀγαθὰ. II 89, 8 ἀγαθῶν (πηγαί). IV 289, 17 ἀδικημάτων. III 151, 11 sq. τῆς αἰσθήσεως. II 295, 2 (αἰσθῆσεων). III 152, 5 τῶν ἀμαρτημάτων. V 30, 17 τὸ δ' ἄνισον π. κακῶν. I 9, 17 ὑπερουράνιος ἀστέρ, π. τῶν αἰσθητῶν ἀστέρων. IV 36, 9 ὥσπερ ἀπ' ἀενάων πηγῶν ἐκαστοῦ τῶν ἀστέρων αὐγὰς ἐκχέοντος. I 267, 14 cf. II 291, 6. III 169, 17 π. γὰρ λόγων διάνοια. III 79, 2 κατὰ διάνοιαν. III 96, 19 πηγαὶ ἀέναιοι διαταγμάτων. I 38, 12 (ἡ ἐβδομάς) π. τοῦ καλλίστου διαγράμματος. I 33, 18 ἦδε (sc. ἡ οὐσία τῆς ἐβδομάδος) π. παντός σχήματος καὶ πάσης ποιότητος. V 338, 11 ἐλπίς, ἡ π. τῶν βίων. V 228, 17 ἐπιθυμία ... ἀπάντων π. τῶν κακῶν. II 41, 7 cf. VI 33, 17 εὐδαιμονίας καὶ βίου μακραίωνος ἦδε. III 179, 13 τῆς εὐπαιδίας. III 149, 28. 31 τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν. II 28, 4 ἡ ἀνιούσ' ἀπ' ἡγεμονικοῦ π. σμυζομένη πολλαχῇ. II 116, 17 (ἡδονῇ, π.) ἀενάων κακῶν. III 82, 24 τὸ ἦθος, (ἡ τοῦ ἀνθρωπείου <βίου> π.). III 152, 2 ὁ θεός ἐστὶν ἡ πρεσβυτάτη. III 157, 6 π. δὲ τῆς καθαρωτάτης αὐγῆς θεός ἐστίν. V 67, 7 (ὁ θεός) ἡ ἀένανος π. φρονήσεως καὶ ... πάσης ἀρετῆς. II 15, 15 ὁ δὲ θεός π. λόγου. I 275, 5 ὁ θεός, ἡ τοῦ πρεσβυτάτου λόγου π. I 228, 13 ἡ π. τῆς σοφίας ὁ θεός.

I 191, 15 (ὁ θεός) τὸ δὲ ἴδιον μεταδεδωκώς ἅπασιν τοῖς ἐν μέρει τῆς τοῦ καλοῦ πηγῆς, ἑαυτοῦ. III 152, 24. 27 ζωῆς (ὁ θεός). II 276, 21 τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν (ὁ θεός), conl. ἀρχή. I 255, 2 π. νόμων αὐτοῦ (sc. ὁ θεός). I 108, 4 ἐκ τῆς πηγῆς, ἦν αὐτός (sc. ὁ θεός) ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας. I 250, 15 θεωρίας δὲ τῆς τοῦ μόνου σοφοῦ ... π. τὸ θεραπευτικῶς ἔχειν αὐτοῦ. II 72, 27 π. μὲν ἀμαρτημάτων θυμός, λογισμός δὲ κατορθωμάτων. VI 171, 19 ἰσότητι, ἥτις ἐστὶ π. δικαιοσύνης. IV 243, 20 τοῦ κακοδαίμονειν. II 29, 23 τοῦ καλοῦ. II 226, 6. V 73, 15 cf. VI 219, 4 τῶν καλῶν. I 268, 15 (ὁ θεός) τὰς τοῦ λέγειν πηγὰς ἀνομβρήσας. I 277, 6. II 277, 19. III 229, 22. V 136, 16 (λογική). II 282, 10 sqq. λόγος ὁ μὲν πηγῇ ἔοικεν, ὁ δὲ ἀποροῇ. I 267, 15 τὰ ἐνθυμήματα πάντα διὰ τούτου (sc. λόγου) καθάρει νάματα ἀπὸ πηγῆς εἰς τοῦμηνες ἐπιτρέοντα. III 298, 3 (ὁ θεῖος λόγος). II 28, 7 ἀρχὴ γὰρ καὶ π. καλῶν πράξεων οὗτος (sc. ὁ θεοῦ λόγος). II 157, 13 cf. IV 131, 3 ἀνάσας ἀρετῶν ὁ ὀρθός λόγος. VI 14, 3 (ὁ ὀρθός λόγος) καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ π. νομοῖς. IV 230, 5 ὁ δὲ προφορικὸς (λόγος) ... οἷά τις π. III 131, 1 σοφίας (ὁ λόγος θεῖος). III 150, 4 παιδείας ... λόγοι. IV 139, 11 ἀπὸ καθαρὰς πηγῆς τὸ τῶν λόγων νᾶμα. V 240, 17 ἀρύσασθαι ... ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῶν λόγων καὶ δογμάτων ἄφθονον νᾶμα. III 149, 8 sqq. ὁ ἡμέτερος νοῦς, ἡ λογικὴ ἕξις καὶ παιδεία, ἡ φαύλη διάθεσις, ἡ σπουδαία καὶ ἐναντία ταύτης, ὁ τῶν ὅλων ποιητῆς καὶ πατὴρ. I 68, 8 sqq. cf. 98, 23. 154, 15. 279, 10 sq. II 27, 24 πηγῆς δὲ τρόπον ἄρδει τὰς αἰσθήσεις ὁ νοῦς. VI 16, 3 ἀρύσασθαι τὸν λόγον ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας. III 151, 3 παιδείας τῆς μέσης. III 152, 19 ἦν ὁ πατὴρ τῶν ὅλων διὰ προφητικῶν ἐθέσπισε στομάτων. V 90, 11 πλοῦτου. III 152, 13 cf. 153, 15 (ἡ θεία σοφία). I 284, 26 φέρεται δ' ἡ τῆς θείας σοφίας π. II 30, 13 ('Ρεβέκκῃ) ὕδρευσαμένην οὖν ἀπὸ σοφίας, τῆς θείας πηγῆς, τὰς ἐπιστήμας. II 29, 26 ἀπὸ σοφίας θεοῦ, τῆς ἀνελπίτου πηγῆς. V 287, 16 οἱς ἀρύεσθαι θέμις ἀπὸ τῶν ἱερωτάτων πηγῶν διψῶσι σοφίας. III 297, 15 cf. V 226, 9 τῆς σοφίας. II 274, 21 ἀπ' ἧς ὁμνρεῖ τὰ ἀγαθὰ, ἡ τοῦ φιλοδώρου θεοῦ συνουσία ἐστίν. I 15, 10 cf. 17, 8 ἦν (sc. τετράδα) δεκάδος ... ἀφορμὴν εἶναι λέγων καὶ πηγὴν. V 95, 18 πρὸς τετράδα, τὴν δεκάδος ἀρχὴν τε καὶ πηγὴν. VI 56, 10

ἐκάτερον (sc. τύφος, ἀτυφία) δὲ πηγῆς λόγον ἔγον. IV 297, 1 πηγὴν ἔχει φιληδονίαν (ἡ μοιχεία). V 202, 7 ἀγαθῶν ... φιλοσοφία. IV 165, 15 ὧν ἐκάστη (sc. φυλή) πηγῆς ἔξει λόγον. III 8, 20 (χάριτες) πηγῶν τρόπον. I 59, 6 cf. 199, 15. II 176, 16. 264, 15. V 287, 14. 375, 15 αἱ ἀνάσιν πηγὰι τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων. III 167, 8 πασῶν χαρίτων, conl. ἀρχή. — V 123, 5. 137, 10. 231, 6. 263, 16. VI 39, 18. 183, 10 conl. ἀρχή IV 303, 5 οἱ ... πόλεμοι πάντες ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἐρρύησαν. III 27, 11 conl. ῥίζα καὶ θεμέλιοι. III 153, 13 αὐτὸ μὲν οὖν περὶ πηγῶν καιρὸς ἦν εἰπεῖν λέλεκται. V 67, 19 (ἥλιος) παρέχων ἐκ τῶν ἀοράτων πηγῶν ὁρατὰ φέγγη τῇ βλεπομένῃ. VI 174, 9 κακὰ ἐπὶ κακῶν ἀμύθητα ὥσπερ ἐξ ἀενάων πηγῶν ... ὤμβρει. V 221, 19 ἔν' ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς γλυκείας φέρεται νᾶμα πότιμον τοῖς διψῶσιν εὐνομίαις. V 276, 7 ἡ περὶ τοῦ ἐνὸς θεοῦ δόξα, ἀπ' ἧς οἷα πηγῆς ... φιλιὰ κέχρηται πρὸς ἀλλήλους. V 303, 7 ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς εὐμενοῦς ἀρύσασθαι τινας χρηστοὺς. V 269, 5 ὁ γὰρ ἔπανος ... ὥσπερ ἀπὸ ἀενάου πηγῆς ἐκείθεν ῥέων. I 116, 4 εἰ ἀναδῶσει ὁ θεὸς τῷ ... λογισμῷ πηγὴν ἱκανὴν ἐπικλύσαι τὴν φορὰν τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως, τῶν παθῶν. VI 149, 3 cf. 197, 11 θακρῶν τινὰ φορὰν ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς ἐξέρχει. II 47, 5 πρὸς τὸ ἀμεινον ἐπιδίδωσιν, ὥσπερ φασι τὰς ἀπαντλουμένας πηγὰς. VI 157, 13 προσόδους ὥσπερ ἐκ πηγῶν ἀενάων τινὶ φορᾷ χορηγομένας.

πηγγύναι. III 95, 25 τῆς ὅλης ... σοφίας. πηγγύναι. III 17, 16 θεῷ τῷ καὶ τὸ σῶμα σωματοῦντι καὶ πηγγύνει. I 123, 8 (Μωυσῆς) ἐπηξε καὶ ἐβεβαίωσατο καὶ κραταιῶς ἰδρύσατο (τὴν σκηνήν = σφίλαν). II 52, 16 Μωυσῆς ἔξω τῆς παρεμβολῆς ... πῆξας τὴν αὐτοῦ σκηνήν. I 137, 12 <δ> πῆξας ὄρον κακίαν. II 19, 28 οὗτοι τῆς ἀρετῆς τοὺς ὄρους ἐπήξαντο πρῶτοι. I 277, 17 (ὁ θεός) τῶν μὲν ἄλλων τὰς κεφαλὰς πηξάμενος ἐν χέρσιν. — II 18, 23 μέρη γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ταῦτα, ἐξ ὧν πέφυκε πηγγύνεσθαι. II 263, 3 οἷσπερ ἀρμόττει μὴ ὑπὸ μόνου πηγγύνεσθαι θεοῦ. I 151, 8 πηγγύναι τὰ κύματα. I 118, 14 τὸ γὰρ γεόμενον διαλυθὲν αὐθις πηγγύνεται. II 110, 18 ὡς μηκέτ' αὐθις ἀρμολογῆναι καὶ παγγῆναι οὐκ ἀνάσκει. I 4, 12 ἔδει γὰρ τὸν κόσμον ... κατ' ἀρῶμόν τέλειον παγγῆναι τὸν ἐξ. II 269, 4 παγγῆναι φησιν αὐτὸ (sc. τὸ σῶμα) γοῦν ... τοῦ θεοῦ διαπλάσαντος. II 262, 13 διὰ τούτων τῶν δυνάμεων ὁ ἀσώματος

καὶ νοητὸς ἐπάγγ κόσμος. I 69, 4 ὁ δὲ γήινος (ἄνθρωπος) ἐκ σποράδος ὕλης ... ἐπάγγ. I 260, 4 τὰ δ' ἐξ ὧν τοῦτο (sc. οὐρανόν) ἐπάγγ. I 60, 3 ὅλον γὰρ οὐκ ἂν ἦν, εἰ μὴ ἐξ ὧν ἐπάγγ καὶ συνέστηκε τῶν μερῶν. III 93, 10 τὸν παγέντα κόσμον ἐξ αὐτῶν. I 8, 16 (τὸν οὐρανόν) τοῦ καθαρωτάτου τῆς οὐσίας παγέντα. I 10, 16 μέσοι παγέντες ὄροι. III 32, 20 στοιχεῖα καὶ τὰ διὰ πάντων παγέντα ζῶντα τε αὐ καὶ φυτά. II 297, 19 ὅταν δ' ἦδῃ παγέντα κραταίτερον ἰδρυθῇ. II 18, 15 τοὺς παγέντας ὑπὸ τῆς φύσεως τοῖς πράγμασιν ὅρους μετατιθεῖς. I 235, 5 τοῖς δὲ βεβασανίσθαι ... σημειῖον τὸ πεπηγέναι. III 209, 10 (οὐρανός) πεπηγώς ἐστι κρύσταλλος. II 93, 9 ὁρῶν καὶ πεπηγότε ὄρω καὶ λόγῳ. — V. πῆττειν. πηδαλιουχεῖν. I 163, 3 cf. II 186, 14 ὁ κυβερνήτης ... πηδαλιουχεῖ. VI 98, 20 (ὁ θεός) ἡνιοχεῖ καὶ παδαλιουχεῖ τὰ σύμπαντα. III 68, 10 πηδαλιουχεῖ γὰρ τὸ κοινὸν τοῦ κόσμου σκάφος. VI 165, 7 πηδαλιούχει τὸ κοινὸν ἀνθρώπων σκάφος σωτηρίως. II 247, 23 ὁ κυβερνήτης θεὸς τῶν ὧν οἰκονομῶν καὶ πηδαλιουχῶν σωτηρίως τὰ σύμπαντα.

πηλός. II 246, 6 τρίτον μεθόριον ἀμφοῖν (sc. γῆς καὶ ὕδατος). II 248, 24 sqq. 249, 2 „ἡ ἀσφαλτος ἦν αὐτοῖς π.“. οὐκ ἔμπαιιν ὁ π. ἀσφαλτος. I 12, 1 ὥς εἶναι τέλματα καὶ βαθύν πηλόν. VI 192, 29 πηλὸν σχηματίζαντες εἰς πλίνθους.

πημαίνειν. II 239, 27.

πῆξις. I 151, 5 πῆξιν ἀνεγείρει τῷ γεώδει ... παντί. I 42, 20 τῆς γονῆς. I 118, 13 κακίας δὲ καὶ παθῶν οὐτάσας τε καὶ π. I 101, 9 (ἡ ψυχὴ) πῆξιν καὶ βεβαίωσιν καὶ ἱδρυσιν ἐν τοῖς τελείοις ἀρετῆς δόγμασι λαμβάνει.

πηρός. II 171, 6 ἄγνωτα. I 137, 18, 21 (αἰσθησις). III 136, 11 (βίος). V 105, 13 κακία. I 164, 28 ὁ λαὸς σου καὶ ἡ δύναμις. IV 149, 16 (ὄψις). I 133, 19 (λήθη), πηρόν καὶ τυφλόν πρᾶγμα. — III 146, 7 πρὶν ἰδεῖν π. ἔσται. III 210, 15 ἀμβλεῖς καὶ πηροὶ γεγόναμεν. I 137, 24 τῷ βλέποντι λογισμῷ τὰ πηρὰ ἐχρῆν ἐπεσθαι.

πηροῦν. V 223, 6 τὰ γὰρ δῶρα ... πηροῖ μὲν ὀφθαλμοὺς βλέποντας. I 138, 13 τῇ πηρούσῃ αὐτὴν (sc. αἰσθησιν) ἡδονῇ. III 302, 25 ἐλπίσαντες τὸ δρατικὸν πηρῶσαι γένος. I 197, 24 μικρὰ νόσου πρόφασιν οὐ τὴν γλῶτταν ἐπήρωσεν; II 24, 24 αἰσθητήρια δὲ καὶ ἡ περὶ ταῦτα ἀκριβεία, ἦν ... γῆρας ... ἐπήρωσεν. II 5, 16 (Κάιν) τὸ ᾧ μόνῳ βλέπειν ἡδύνατο ἐκουσίως πηρώσας.

πηροῦσθαι. I 269, 28 sq. ὁ πηρῶν ἡ κτείνων ἑαυτὸν πηροῦται καὶ κτείνεται. III 135, 25 δυνάμενοι ὅςθι καθορᾶν ἐπηρώθησαν. I 184, 19 ὅταν πηρωθέντα (τὸν νοῦν) τὰς ὄψεις θεάσωνται. II 2, 21 τοῦτο δ' ἐστὶν ἀφανταστον αὐτοῦ (sc. θεοῦ) γενέσθαι τὸ ψυχῆς ὅμμα πηρωθέντα. I 138, 12 ὥς δοκεῖν πετηρώσθαι. I 297, 13 πετηρώσθαι μᾶλλον ἢ τὰ μὴ προσήκοντα ὄραν. V 151, 18 οὗς ἀπογνώσει τινὸς χρηστῆς ἐλπίδος ψήθην ἥδη πετηρώσθαι. III 18, 11 sq. ὁ βλέπειν δοκοῦν πετηρώται. I 263, 13 εἰ γὰρ μὴ τὸ ψυχῆς ὅμμα ἐπεπῆρωντο. I 230, 10 (Φαραὼ) τὰ ψυχῆς ὅμματα πετηρωμένους. II 213, 24 ἐπιθυμίας ... πετηρωμένης πρὸς πάντα τὰ θεὰς ἀξία. V 326, 7 τῷ τὰς ὄψεις πετηρωμένῳ. V 268, 9 ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ χρώμενοι πετηρωμένῳ. V 205, 6 προϋνόησεν οὖν ὁ νόμος τοῦ ... μήτε τὸν πετηρωμένον προσαδικηθῆναι. VI 48, 20 ἀθεράπτευτο διατελείεωσαν ὄψιν ... πετηρωμένοι. V 82, 21 ἀψευδέστατοι δ' οἱ πετηρωμένοι μάρτυρες. II 76, 24 ὥσπερ οἱ τὰ ὅμματα πετηρωμένοι. II 202, 11 καθάπερ οἱ πετηρωμένοι. III 230, 10 οἱ τὰ ψυχῆς ὅμματα πρὸ τῶν σώματος πετηρωμένοι. IV 284, 13 τῶν τὰς τοῦ σώματος ὄψεις πετηρωμένων.

πῆρωσις. V 269, 9 αἰσθήσεων. II 199, 27. 233, 16 τῶν αἰσθητηρίων. VI 15, 17 λογισμοῦ. V 369, 24 ὀφθαλμῶν. II 200, 5 ὀφθαλμῶν καὶ ὧτων. II 201, 1 ἐν τῷ σώματι opp. τῇ ψυχῇ. — III 65, 5 πηρώσεις conl. ἀσθένεια, λῶσαι. II 232, 29 (coni. σώματος νόσου). V 267, 14 πενία καὶ ἀδοξία καὶ π. νόσον ἰδεῖται πολυτροποι. VI 175, 4 ὁ δὲ ἔμπαιιν νόσους μὲν τοῖς ὑγιαίνουσι, πηρώσεις δὲ τοῖς ὀλοκλήροις ... ἐπέφερε. V 49, 10 οὐ πῆρωσιν, οὐχ ὕβριν, οὐ τραῦμα, οὐ βίαν ἐξειργάσαντο. IV 306, 9 οἱ περὶ ... τραυματιῶν, πηρώσεως ἀναγκαῖοι νόμοι. V 197, 5 cf. 200, 19 (δίκη). V 255, 15 ἀνιάτους ὑπομένουσι πηρώσεις. II 216, 5 κουφότερον κακὸν πηρώσεως θάνατον εἶναι δικάσαντες ἑαυτοῖς. V 343, 11 μέμψις οὐτε τῷ λατρῶ τῆς πηρώσεως οὐτε τῷ κυβερνήτῃ τῆς ἀποβολῆς ἐπεται.

πῆττειν. I 235, 9 πέφυκε δὲ ὁ λόγος ... π. ἐν ψυχῇ τὰ θεωρήματα. II 248, 22. 25 τῆς ψυχῆς ... μήματα δυναμένης τοὺς ἐνσφραγισμένους π. καὶ διαφυλάττειν χαρακτῆρας.

πισίνειν. VI 35, 1 π. εἰς εὐσαρκίαν. I 216, 6 ἐξ ἧς (sc. θοίνης) αἱ γαστροὶ ἡδοναὶ πιμπλαμένης τὸ σῶμα παίνουσιν. — I 87, 2 ἐνεκα τῶν παινεσθῆναι. II 26, 23 ἀκολουθεῖ γὰρ τοῖς εὐπάθειαν σώματος

- καὶ ὡς εἶπον ὕλας μεταδιώκουσιν ...
 παίνεσθαι. I 21, 5 (ἰχθύων γένει) κρα-
 ταίτερά τε ἐστί καὶ παίνεται μᾶλλον.
 II 27, 8 οἱ δὲ τῇ τρεφούσῃ τὰς φυλαρέτους
 ψυχὰς σοφία παινόμενοι. V 108, 21 τῶν
 εἰς πολυσαρκίαν παινιόμενων. I 280, 18
 τὸ γούν σῶμα ... παινήθεν ἀμέτρως. I
 282, 23 ὡς παινήσαν πάλιν ἀνηβῆναι
 (τὴν μητέρα).
 πιθάνος. I 24, 20. V 52, 1 (αἰτία). VI
 166, 12 (αἰτία). VI 97, 7 (ἀποδείξεις). V
 16, 8 (εἰκασία) II 302, 5 (λόγων εὐρεσις).
 II 11, 21. 237, 1. III 227, 23 (εὐρέσεις).
 I 164, 16 (λογισμοί). III 56, 15 (νοῦς).
 VI 203, 22 (πρόφασις). I 258, 5. III 69, 1
 (σοφίσματα). IV 262, 8 (φαντασία). IV
 269, 15 (φαντασίαι). III 69, 18 ψεύδος.
 III 252, 18 (ψεύδη). — I 172, 10 τὰ πι-
 θανά. I 14, 10. 165, 5. 206, 17. 207, 5 (τὰ
 εἰκότα παῖ πιδανά). I 207, 1. 267, 3. II
 283, 6. IV 161, 24. 187, 16. V 10, 10
 (τὰ εὐλογα καὶ πιδανά). V 15, 15 στο-
 γασταὶ ... πιδανῶν καὶ εἰκότων. V
 342, 15 εἰκόσι γὰρ καὶ πιδανοῖς ἐφορμεῖ.
 πιθανότης. II 166, 22 πρὸς τὴν ἐτυμο-
 λογίαν. II 175, 17. 253, 21 λόγων. III
 70, 6 τῶν ἀτακτέων καὶ ἀμερίστων λό-
 γων ἐπικρατούντων ταῖς πιθανότησιν.
 II 283, 12 μυθικά. II 98, 9. III 75, 18
 τῶν σοφισμάτων. — II 183, 3 (coni. εὐ-
 λογα καὶ εἰκόνες). IV 90, 21 εὐλόγοις
 πιθανότασι. I 122, 7 πάντων ὑπεκατῆναι,
 ... [κατὰ] λόγων σοφιστικῶν, πιθανοτήτων.
 I 121, 5 ἀμούσους πιθανότητος μεμελέτηκας
 (ὡς διάνοια). II 114, 25 ὁράων ... πιθανό-
 τησιν εὐπαραχώρις γυναῖκα ἀπατών.
 III 69, 10 ὁλίον ἐχόντα δύναμιν ταῖς πι-
 θανότησιν ἡμῶς ἐπάγεται. III 69, 12 ἐάν
 δὲ πᾶσαι αἱ ψευδεῖς πιθανότητες διελεγ-
 γθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀληθῶν πίστεων. III
 303, 9 τὰς συνηγορούσας τῇ πᾶθει πιθανό-
 τητας. III 78, 7 εὐστόχῳ πιθανότητι.
 πικραίνεσθαι. III 106, 20 ἡ γὰρ ἀθλητος
 ἀπόπειρα ... τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἐν τῇ
 πονεῖν καὶ π. VI 204, 2 ὡς δὲ συνόλως
 οὐδὲν εὗρισκεν ... ἐτέροις τίσι π. IV
 262, 6 ἄπερ ἰδὼν Μωυσῆς εἰκότως ἐπὶ
 τοῖς ἀπειθέσι πικραίνεται. III 142, 3 τὴν
 ἀνίκητον ἀρετὴν καὶ πικρανομένην. IV
 192, 3 πᾶν πικρανθεὶς καὶ πληρωθεὶς
 ὀργῇ δικαίος.
 πικρία. IV 41, 17 (coni. βασκανία). II
 213, 26 (coni. πονηρία καὶ πανουργία).
 II 187, 6 ὡς μὴ γέλωτα κινεῖν μόνον
 ἀλλὰ καὶ πικρίαν ἐκ τοῦ καρυπόπου. VI
 25, 19 πικρίαν ἄλεκτον ἐπιτηδεύσαντες.
 IV 161, 15 Αἰγυπτίων. VI 34, 11 τυραννι-
 κῶν ἐχθρῶν. II 275, 20 τὸν ... πι-
 κρίας γέμοντα νοῦν. II 275, 17 τῆς ψυ-
- χῆς. VI 172, 9 τὰ δὲ ἀπὸ τῆς σαυτοῦ
 πικρίας. III 106, 10 ἐν χωρίῳ, ὃ κέκλη-
 ται π.
 πικρός. V 70, 14. 370, 9 (ἀλληδόνης). V
 305, 6 (δέσποιναι). IV 179, 14 (δουλεία).
 V 368, 18 (ἐπιτάγματα). III 86, 13 κακία.
 III 289, 21 τὸ ἀφροσύνης μέθυσμα. II
 34, 14 νῆμα. III 303, 21 (πηγή). IV
 164, 2. 165, 3. 171, 5 (πηγαί). II 34, 19.
 IV 242, 20 (πόνος). II 34, 28 ἥδιστον
 ἀντὶ πικροῦ τὸ πονεῖν ὑπολαβεῖν. V 370, 7
 (ρεῦμα). VI 220, 11 συκοφαντήσης. VI
 31, 1 (τύραννοι). III 47, 22 (ὑδωρ). I
 187, 14 (χυλοί). II 234, 28 (ὠδίνες). — II
 34, 10 τὸ πικρὸν τοῦ πόνου. II 206, 21 γλυ-
 κὺ δὲ καὶ πικρὸν τίνα τρόπον δοκιμάζεται.
 πικρεῖν. II 96, 10.
 πίλημα. III 209, 18 cf. 236, 2 (οἱ ἀστέρες)
 πηλῆματα ἀδιάλυτα αἰθέρος. II 74, 3
 ἥλιος ... π. αἰθέριον. I 176, 14 (ὁ ἥλιος)
 φλογός γάρ ὢν π. πολλῆς.
 πιλῆσις. II 205, 27. IV 149, 8.
 πινάκιον. I 195, 8.
 πίνειν. II 89, 9. 21 ἐκ λάκκου πίνωμεν. II
 × 165, 16 ἄχρι τοῦ σῶμα καὶ ψυχῇ παρε-
 θῆναι πίνουσιν. I 102, 9 ὅταν πῆν τοῦ
 οἴνου (ὁ Νῶε). II 92, 2 ἐάν τοῦ ὑδατός
 σου (sc. τοῦ μοχθηροῦ) πῶμεν. I 284, 1
 ὁ ποῖός τις ἀν γένετον ἀνθρώπος ἐσθίως
 μὲν ἢ πῶμεν αἶ. III 117, 6 γανδόν, ὡς
 οἱ ποιηταὶ λέγουσι, πίνων. I 96, 19 οὕτε
 πίνοντας μεθυσκόμεθα. I 147, 11 cf. 211,
 11. 293, 22 τὸ φαγεῖν, τὸ πίνειν. III
 61, 21 (ἡ ψυχῇ) διψῇ μὲν γὰρ αἶ, πίνειν
 δὲ ἀδυνατεῖ. III 61, 23 τὸ γὰρ εὐθαλές
 αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καὶ πῶν ἰσχυναίνεται.
 πίστης. II 26, 23 τὴν δὲ τοιαύτην πίσ-
 τητα οὐκ ἰσχύει, ἀλλ' ἀσθένειαν ἐγωγε
 τίθεμαι. II 27, 6 ὑπὸ διαρροῦσης πίσ-
 τητός τε καὶ τέρψεως. II 93, 7 ἵνα μετ'
 ἔγνος ὑπολειφθῇ πίστητος ἀρχαίας. V
 237, 21 τὸ (στέαρ) δ' ὡς ὕλη φλογός ἐπι-
 φερόμενον ἀντ' ἐλαίου διὰ τὴν πίστητα
 τῇ ... πυρί. V 127, 11 αἶ (sc. φλέβες)
 διὰ πίστητα ζωοφυτεῖν εἰσὶν ἀγαθαί. V
 94, 8 οὐ γὰρ πολυσαρκία καὶ πίστητι ζῶων
 χαίρει ὁ θεός. II 27, 11 κατὰ μὲν διά-
 νοιαν. — All: II 26, 21 Νοεμῶν, ἥς ἐρμυ-
 νεῖα π.
 πίπτειν. III 166, 22 μέγα πῶμα π. II
 119, 19 μὴ πρόσω φάναι, κατόπιν δὲ π.
 II 38, 2 τὸ μηδὲν τῶν θεῶν σπερμάτων
 χαμαὶ π. III 183, 1. 5 ἀμφοτέρω δὲ κατὰ
 τὸν αὐτὸν χρόνον συμβαίνει τῇ ... σοφῇ,
 γελᾶν τε καὶ π. V 268, 9 π. ἐξ ἀνάγκης
 ὀφείλουσιν. I 110, 24 εἰς τοῦμπροσθεν οὐ
 πίπτει ἡ ψυχῇ. II 110, 9 ὃ δ' ἐπι-
 βεβηκώς ... πίπτει II 110, 7 αἱ δὲ
 τῶν χειρῶν ἀπορρυεῖσαι (ἡνίαι) χαμαὶ

πίπτουσι. V 337, 15 ἐνταῦθα δὲ ὅλοι βίοι πίπτουσιν. IV 86, 17 κἀν γὰρ κληθῶσιν (οἱ εὐσεβεῖς), οὐκ εἰς ἅπαν πίπτουσιν. IV 59, 2, 4 οἱ μὲν δι' ὀλισθηρὰς ὁδοῦ βαδίζοντες ὑποσκελίζονται καὶ πίπτουσιν. I 111, 13 ὁ δὲ πίπτων ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσθια. III 167, 10 τὸν ... ἐκούσιον πτώμα πίπτοντα. II 39, 3 πίπτοντες δ' ὑπὸ μέθης καὶ παροινίας. II 110, 24 πιπτούσης γὰρ ἀφροσύνης. II 269, 18 τῶν εἰς δεξιὴν ἐργομένων ἢ συνόλως πιπτόντων ὑπ' αἰσθησίν. I 110, 21, "πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω". I 268, 2 παρελθὼν δ' ὡς Ἀβελ εἰς σοφιστικὸν ἀγῶνα πρὶν διεργεῖσθαι πεσεῖται. II 110, 20 (τὰ ζῶα) ὑποσκελισθέντα πεσεῖν. I 110, 26 εἰάν γὰρ ὁρμήσας ὁ νοῦς ... πέσῃ εἰς τὰ ὀπίσω. I 111, 1 πέσοι τοιοῦτόν μου πτώμα ἢ ψυχῇ. III 186, 28 οὐκ ἀπὸ θεοῦ πεσὼν, ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ. III 166, 24 sq. ὅτι πέπτωκε μὲν αἰσθησις ..., πέπτωκε δὲ καὶ ὁ λόγος ..., πέπτωκε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς νοῦς. I 55, 3 ζῶων ἄπουν ... πεπτωκὸς ἐπὶ γαστέρα. II 292, 3 πεπτωκότη ἐγείρειν.

πιστεύειν. I 164, 12 ψεύδος δὲ τὸ π. τοῖς κενοῖς λογισμοῖς. I 164, 16 ἄλογον τὸ π. ἢ λογισμοῖς πιθανοῖς κτλ. II 105, 19 ᾧ καλὸν π. IV 174, 11 πᾶσα ἡ δύναμις ἐν μόνῃ τῷ π. θεῷ κεῖται. V 342, 5 τοῦ δὲ π. θεῷ ... τί ἂν ὠφελιμώτερον ... ἐπινοήσῃ τις; I 164, 12 ἀληθὲς μὲν ἐστὶ δόγμα τὸ π. θεῷ. IV 261, 23 π. δεῖ τῷ θεῷ. III 185, 1 ᾧ (sc. τῷ κυρίῳ) π. ἀναγκάιον. I 161, 31 ᾧ προσεῖναι τοῦτο ἀνάγκη καὶ π. καλὸν ὑποσχομένῃ. IV 60, 15 περὶ δ' ὧν ὁ θεὸς ὁμολογεῖ, τί προσῆκεν ἀνθρώπους ἢ βεβαίωτατα π.; III 263, 7 διὰ τὸ καὶ πεποιθέναι καὶ Μωυσεῖ λέγοντι π., ὅτι ... V 238, 21 ἀναγκασθεὶς π. ἀπίστοις πράξεις. V 83, 12 ὡς μουσικοὶ καὶ ποιηταὶ μαρτυροῦσιν, οἷς π. ἀναγκάιον ἐπιτήδευμα τοῖς εὖ πεπαιδευμένοις. II 208, 16 πιστεύει τοῖς ἅπασι παραδοθεῖσι. I 14, 11 ὅτι πιστεύουσιν μᾶλλον τοῖς φαινομένοις ἢ θεῷ. V 215, 14 ἢ (sc. ὀνάνμει) πιστεύουσι μᾶλλον. I 263, 28 μὴ πᾶν πιστεύωμεν αὐτῇ (sc. ψυχῇ). IV 138, 21 πιστεύω δ' ὅμως παρητεῖτο τὴν χειροτονίαν. IV 187, 20 ἐνὶ τῷ τοῦ κόσμου ἡγεμόνι πιστεύοντες. II 202, 23 τοῖς ἅπασι φανείσι πιστεύοντας τὰ μὲν αἰρεῖσθαι ... II 210, 2 οἷς πρότερον ὡς βεβαιωτάτοις ἐπίστευε (ὁ νοῦς). II 271, 27 τὸ πιστεύσαι ὅτι "ἐπισκοφεῖται ὁ θεός" τὸ ὁρατικὸν γένος. III 21, 25 ὅτι μόνῃ θεῷ ... οὐ ῥάδιον πιστεύσαι. V 332, 10 διὸ καὶ πιστεύσαι λέγεται τῷ θεῷ πρῶτος. III 22, 2 μόνῃ δὲ πιστεύσαι

θεῷ. II 240, 19 πιστεύσαι (φησὶ), ὅτι γέμει τὸ θνητὸν ἀπιστίας. III 187, 4 περὶ τῆς Ἰσαὰκ ἐνδοιασίου γενέσεως, ἐφ' ἣ πρότερον ἐλέγετο πιστεύσαι. V 347, 1 ἐπειδὴ τὸν μανθάνοντα πιστεύσαι δεῖ τῷ διδάσκοντι περὶ ᾧ ὠφηρεῖται. I 176, 1 τὰς ἡνίας ἐπίστευσε τῶν ἐπόχων οὐδενί. II 276, 24 εἰς μαρτυρίαν πίστεως, ἣν ἐπίστευσεν ἡ ψυχὴ θεῷ. V 285, 4 τὰ χρησθέντα λόγια τῆς δοκιμασίας εὐθὺς ἐπέειπεν, οἷς ἐπίστευσαν. I 108, 14 πῶς ἂν τις πιστεύσῃ θεῷ; V 59, 5 ἵνα βεβαιότατα πιστεύσωσιν, ὅτι ... II 294, 8 Ἀβραὰμ πιστεύσας, "ἐγγίξει θεῷ" λέγεται. V 342, 9 ὁ μὲν τοῖνυν ἀνευθὺς πιστεύσας θεῷ. V 217, 12 καλεῖν μὲν ἑτέρους οὐχ ἄρμόττον, οὐς λανθάνει ἐσπούδασεν ἴσως ὁ πιστεύσας. V 333, 9 τὸν μετανάστην πιστεύσαντα δὲ μηδενὶ τῶν ἐν γενέσει. II 57, 9 βεβαιότητά, ἣ λέγεται πεπιστευκέναι. III 21, 27 ὅπερ ἡμᾶς καὶ χρήμασι καὶ δόξῃ ... ἀναπειθεῖ πεπιστευκέναι. III 23, 7 τοὺς μὲν γὰρ τὰς γνώμας χαλδαίζοντας οὐρανῷ πεπιστευκέναι ... φασὶν οἱ χρησμοί. III 23, 16 ἴσως ἂν τις εἴποι μάχεσθαι τοῦτο τῷ πεπιστευκέναι. I 164, 3 ἄριστον οὖν τῷ θεῷ πεπιστευκέναι. IV 167, 17 ὠφελον ... πεπιστευκέναι δ' αὐτῷ. III 188, 18 ὡς ἀνθρωπος πεπιστευκεν. I 149, 3 εἰ μὴ πεπίστευκε καὶ νῦν καὶ αἰ. I 186, 8 (Καὶν) πεπίστευκε ταῖς αἰσθησεσιν. II 292, 1 ὁ σοφὸς Ἀβραὰμ ... ἐπίστευκεν ὅτι ... III 23, 18 sq. ὅτι καὶ ἀπορεῖ καὶ πεπίστευκεν. III 194, 13 οὐκ ἀπέγνωκε τὴν γένεσιν Ἰσαὰκ ..., ἀλλὰ πεπίστευκε μὲν τῷ θεῷ. IV 59, 8 ὅτι ὁ μὲν ἐκείνους πιστευτικῶς ἀπίστει θεῷ, ὁ δ' ἀπιστῶν ἐκείνους πεπίστευκε θεῷ. III 187, 24 ὅτι πιστευτικῶς ἔγνωσ ... ἀπιστίας δέχεται. III 21, 17 πρὸς ἔπαινον τοῦ πεπιστευκότητος. III 23, 17 τὸ δὲ μὴκέτι ζητεῖν ἔργον εἶναι πεπιστευκότη. III 187, 8 ἐνδοιασὶ τῷ πεπιστευκότη. III 30, 17 τοῦ σπουδαίου ... μὴ ἐαυτῷ, μόνῃ δὲ τῷ πεπιστευκότη φυλάξαντος. III 65, 21 τῷ μὴ θεοπροπίῳ καὶ τοῖς θεοφάτοις πεπιστευκότη. I 231, 3 ἅτε μὴ πεπιστευκότης παγίως τῷ σωτῆρι θεῷ πρότερον. II 128, 15 ὡς ἀληθῆς τοῖς καταφευσμένοις πεπιστευκότης. I 260, 14 (ἀνδρας) τὰ δ' ἐκτός καὶ περὶ σῶμα πλεονεκτήματα ... ἀγαθὰ πεπιστευκότης. III 4, 12 τοὺς ἔρωτι σοφίας θείῃ πεπιστευκότης. — V 97, 19 ἢ (sc. ἀρετῇ) πεπιστευταὶ τὸ κοινὸν πολίτευμα πρυτανεύειν. I 240, 18 τοῦ γε μὴν πιστευθῆναι χάριν ἀπιστοῦμενοι καταφεύγουσιν ἐφ' ὅρκον ἀνθρώποι. — I 266, 17. II 295, 6. IV 57, 19. V 287, 4 πιστεύον.

πίστις. III 142, 27 (γνήσιον ἀγαθόν). II 276, 27 ἀγαθόν τέλειον. V 216, 19 cf. 218, 23 σέβων ἀληθείαν τε καὶ πίστιν. III 21, 22 (ἡ τελευτάτη ἀρετῶν). III 142, 16 cf. 143, 18 διὰ τριῶν ἐνεχῶρων ἡ συμβόλων ... βεβαιότητά καὶ πίστιν. II 235, 24 ἵνα ... τὴν δορυωτάτην καὶ βεβαιωτάτην διάθεσιν, πίστιν, ἐνέχουται. VI 33, 20 (coni. ἐλευθερία). II 294, 7 coni. εὐσέβεια. II 212, 1 τῷ ... πίστιν καὶ παρακαταθήκην βιωφελεστάτων δογμάτων φυλάξαι μὴ δυναμένων. V 216, 2 ἐπὶ τῇ τοῦ λαβόντος κειμένη πίστει (ἡ παρακαταθήκη). V 284, 8 (coni. φιλο-ἀνθρωπία). III 179, 20 τίνος ὁ δακτύλιος, ἡ π., ἡ τῶν ὧλων σφραγίς ...; V 346, 25 τῷ ... ἐκ διδασκαλίας τελειωθέντι π. (τὸ ἄλλον, coni. χαρά, ὅρασις). V 342, 24 μετὰ πίστιν ... χαρὰ τὸ ἄλλον. IV 306, 15 τὸ μὴ ποιεῖσθαι προκάλυμμα πίστιν ἀπιστίας. V 216, 14 ἀπιστίαν δὲ καθυποκρινάμενος νόθην πίστιν. III 47, 9 πρὸς πίστιν opp. πρὸς εὐελπιστίαν. II 149, 28 ὅρκος ὠνομάσθη προσφυστάτα τὸ πίστεως βεβαιωτάτης σύμβολον. III 207, 14 ὅρκω ... τὰ ἀπίστα λαμβάνειν πίστιν. I 158, 20 ὁ ὅρκος γὰρ πίστεως ἔνεκα παραλαμβάνεται. V 218, 8 ἐπὶ τὴν ἀτεγνον λεγομένην πίστιν καταφεύγει, τὴν δι' ὅρκων. V 87, 9 οὐ γὰρ πίστεως ἡ πολυορκία τεκμήριον. — III 22, 6. 191, 12. 219, 22. IV 58, 18. 59, 17. 60, 2. V 342, 1 πρὸς θεόν. IV 59, 9 πρὸς τὸ ὄν. III 188, 1 τὴν γὰρ πίστιν, ἧς ἔλαχεν ἄνθρωπος, οὕτω βεβαίον φησι δεῖν εἶναι, ὥς μὴδὲν διαφέρειν τῆς περὶ τὸ ὄν. I 159, 24 ὁ δὲ θεὸς αὐτοῦ π. ἔστω. II 276, 24 εἰς μαρτυρίαν πίστεως ἦν ἐπίστευσεν ἡ ψυχὴ θεῷ. I 191, 7 κάλλιστον ἱερεῖον οἶσει θεῷ πίστιν. III 25, 3 τῶν δὲ τὴν πίστιν ἱεράν καὶ ἄσυλον ὄντως διαφυλαττόντων ὀλίγος ἐστὶν ἀριθμός. IV 241, 8 εἰ μὴ μόνον ἀπιστεῖται διὰ τοσοῦτων ἐλέγχων τὴν αὐτοῦ πίστιν ἐπιδειξάμενος. III 87, 17 εἰκότως οὖν τῆς πίστεως αὐτὸν ἀγάμενος ὁ ἱερός λόγος φησὶν. — II 206, 14 (ἀρέβαιος). V 342, 23 μετ' ... ἀληθινοῦ καὶ βεβαιωτάτης πίστεως. III 5, 20 ἐξ ἀληθοῦς πίστεως. II 302, 6 (ἀληθεστάτη). II 178, 11 (ἡ ἀληθεύουσα opp. ἡ ψευδοδοξουσα ἀπιστία). I 216, 12 ἀμάρτυρος. II 266, 1 (ἀπιστος). VI 154, 8 ἀψευδεστάτη. II 147, 21 (βεβαία). IV 82, 10 cf. 84, 2. V 220, 10 ἔνεκα βεβαιωτέρας πίστεως. II 3, 15. V 18, 9. 332, 13 (βεβαιωτάτη). V 97, 5 ἐμφανῆς. II 267, 12. IV 112, 13. VI 91, 24. 141, 20. 147, 23. 213, 8 (ἐναργής). I 29 14. II 187, 23. III 109, 9. IV 203, 8. VI 10, 2.

VI 14, 5. 184, 9 (ἐναργεστάτη). IV 92, 14 cf. 134, 17 καθαρὰ καὶ ἀδολω-τάτη πίστει. VI 89, 1 (μεγίστη). IV 102, 1. 182, 15. 233, 15. V 22, 4. 82, 5. VI 151, 8 (σαφής). I 32, 1. 51, 18. III 294, 1. IV 9, 17. 32, 15. 49, 23. 54, 22. 95, 1. 179, 12. 209, 10. 282, 11. V 17, 20. 70, 6. 275, 10. 281, 3. VI 138, 6 (σαφεστάτη). V 66, 5 (τρανής). — V 239, 27 π. γὰρ ἀκοαῖς οὐκ ἔνεστιν. IV 271, 23 πίστιν ἐγγενέσθαι ταῖς διανοαῖς. II 21, 6 δεκάς δὲ τῆς κατὰ προκοπὴν τελειώσεως π. IV 92, 19 ἐναργέστατον δεῖγμα πίστεως. V 249, 11 τοῦ δὲ δευτέρου (παραδείγμα-τος) τὴν πίστιν ἐφαρμοστέον. IV 185, 2 (πράγμα) μὴ δεόμενον τῆς ἐκ λόγων πί-στεως. IV 116, 3 τοσαύτη πίστεως ἐχρή-σατο ὑπερβολῇ. I 173, 15 ἐπ' ἐνδρόα τῆς περὶ μείζονα πίστιν ἀνήρσεως. II 153, 5 sq. μὴδὲ τὴν ἐν ὀλίγοις πίστιν φύλαττε <ἐπὶ> θήρα τῆς ἐν πλείοσι πίστεως. V 224, 6 sq. ἵνα τὴν ἐν ὀλίγοις πίστιν δέλε-αρ καθὲς ἀγχιωτρέψεται τὴν ἐν μείζονι πίστιν. II 78, 8 τοὺς τὰς ὀλιγοχρημάτους παρακαταθήκας ... εἰποῖς ἂν πίστει δια-φέρειν, οἱ καὶ ὅτε ἀπέδοσαν πολλὰ τὴν ἐμφυτον ἀπιστίαν ἐβίασαντο. — IV 186, 22 π. γὰρ ... τῶν ἀθέλων τὰ ἐμφανῆ. IV 73, 2 ἡ ἐσθῆς ... π. ἦν βίας. VI 115, 1 τὴν ἀνωμαλίαν τῆς γῆς πίστιν οὐκ εἶναι γενέσεως καὶ φθορᾶς κόσμου. IV 72, 20. 140, 19 τῶν λεγομένων. IV 268, 2 τῶν μελλόντων. IV 191, 1 π. δέ μοι τῆς βεβαίου μεταβολῆς γένοιν' ἂν ἀρλόηλος. IV 101, 10 ἀψευδοῦς ὁμολογίας. V 278, 16 τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας. II 258, 25 τίς οὖν π. τοῦ μὴ τετελειωσιουργῆ-σθαι τὴν κατασκευήν; — I 18, 24 πίστιν ἔχει. I 39, 2 (πίστιν λαμβάνειν ἐκ). I 41, 6 (πίστιν παρέχεσθαι). — III 183, 5 εἰς πίστιν τοῦ μὴ μεγαλαυχεῖν. V 217, 5 τὸν συνδραμόντα εἰς φίλου πίστιν ὑφ' ἐτέρων ἀδικηθέντα. VI 10, 18 φίλων καὶ συγγενῶν προκρινέντας εἰς πίστιν. VI 30, 14 παράγειν εἰς πίστιν. VI 104, 15 κάκεινψ χρῆσαι' ἂν τις εἰς πίστιν. IV 128, 3 καταπεφευγότες ὥς ἐπ' ἄσυλον ἱε-ρόν τὴν τε βασιλικῶς πίστιν. IV 97, 7 πρὸς πίστιν τὴν ἐμὴν ὑμεῖς μὲν ἐν-ταυθοῖ διατρέφατε. V 221, 3 ὅτι δὴ πρὸς πίστιν ἀξιονικότεροι. VI 162, 16 ἀνύχρεως εἰμι πρὸς πίστιν. — VI 16, 12 ἐπ' αὐτὴν πί-στεις ἐπαλλήλους. VI 146, 3 τὰς διὰ τῶν ἔργων πίστεις ἐφαρμόζοντας. III 138, 18 περὶ ὧν πάντως οὐκ εἰσι πίστεις. III 149, 12 τὰς δὲ τούτων πίστεις οἱ ἀνα-γραφέντες δηλοῦσι χρησμοί. V 120, 5 ἐμφανεῖς γὰρ αἱ πίστεις. VI 181, 7 cf. 126, 20 ἐναργεῖς δὲ πίστεις λαβεῖν ἔστι.

II 204, 2 ταῦτα δὴ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια πιστεῖς ἐναργεῖς ἀκαταληψίας εἰσίν. V 142, 13 αἱ δ' ἐκ λόγου πίστεις. II 163, 12 (πίστεις τοῦ λόγου). VI 90, 6 ἐχρήσατο τοιαύταις πίστεσιν. V 182, 4 ἐναργεστάταις βεβαιοῦνται πίστεσιν. V 244, 13 ἀληθείας δὲ βάσανος αἱ σὺν λόγῳ πίστεις. VI 102, 4 αἱ δὲ πίστεις προγεγυράταται. VI 26, 11 οἱ (sc. ἄνδρες) σαφέςσταται πίστεις ἐλευθερίας εἰσίν. III 69, 13 ἐὰν δὲ πᾶσαι αἱ ψευδεῖς πιθανότητες διελεγχθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀληθῶν πίστεων. IV 87, 21 ἄνευ τῶν παρ' ἐμοῦ πίστεων. III 175, 7 τὰς δὲ πίστεις ὑψηγγήσεται. VI 103, 23 πίστεων δὲ τοῖς οὕτως ἐμφανέσι ... οὐδεμία χρεία.

πιστός. I 158, 20. III 22, 2 cf. I 240, 14. 241, 3 μόνος ὁ θεός. I 208, 4 π. δὲ τούτου μάρτυς. II 185, 10 πιστοτέρα γὰρ ὄψις ὧτων. II 185, 3 ἐθῶν πιστοὶ ταμίαι. II 80, 23 ἐν ὑπαρχοῖ καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἁμαρτημάτων ... πιστοὶ κριθέντες γένονται. I 273, 16 (φύλαξ). — II 38, 19 Ἀβραάμ ὁ π. I 103, 17 παρὰ τὸν πιστὸν ἐν ὅλῃ τῇ οἰκῇ. VI 77, 17 πιστότερος οὐδεὶς. IV 138, 18 πιστὸν δ' ὡς ἔοικε καὶ τοῦτ' ἀνεφαίνετο. V 223, 3 ἃ μὲν εἶδὲ τις, πιστὰ κρίνειν.

πιστοῦν. I 159, 8 οὐδὲν τῶν δυναμένων π. δύναται παγίως περὶ θεοῦ πιστῶσαι. — I 159, 23 ἱκανὸν γὰρ τῇ γεννητῇ πιστοῦσθαι καὶ μαρτυρεῖσθαι λόγῳ θεῷ. II 290, 1 ἔπαινον δὲ καὶ ψόγον οὐχ οὕτως ἢ τῶν λεγόντων καὶ γραφόντων πιστοῦται δύναμις. V 89, 9 ὅρκῳ τὴν ἀγριότητα πιστοῦνται τῶν ἡθῶν. I 159, 16 (ὁ θεός) εἰκότως ὤμνους καὶ ἑαυτοῦ πιστούμενος ἑαυτόν. VI 109, 8 δι' ἀμφοτέρων ὀνομάτων πιστούμενοι τὸ λεγόμενον. V 165, 2 ἐναργεῖσιν ἐλέγχοις πιστούμενας ὑπαιτίους. VI 212, 15 τεκμηρίοις δὲ ἀφθόνοις πιστώσασθαι δυνάμενος. I 241, 3 συμβέβηκε ... τὸν δὲ ὅρκον αὐτὸν θεῷ πεπιστωσθαι. II 68, 18 τὸ μὲν πρότερον ἀληθεῖα βεβαιωτάτῃ πεπιστώται. II 95, 16 γεωργός δὲ τὸ μὴ ἰδιώτης ἀλλ' ἔμπειρος εἶναι καὶ τῷ ὀνόματι πεπιστώται.

πίων. I 67, 19 (γῆ). II 288, 10 (πλοῦτος). — I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελοῦμενοι ... πίονες. I 256, 15 τὰ τῆς ψυχῆς γενηθότα καὶ πίονα. I 239, 8 (Ἄβελ ἤνεγκεν) ἀντὶ δὲ ἡσθηνηκότων ἐρρωμένα καὶ πιότερα.

παραγίσειν. V 370, 21. VI 187, 19.

πλάγιος. VI 216, 16 ἀναφρεῖς. VI 43, 13 ᾧθος. I 219, 13 (λογισμοί). — VI 2, 5. 186, 8 πλαγίως.

πλαδᾶν. II 297, 19 τὰ θεωρήματα αὐτῷ ... πλαδᾶ καὶ σαλεύει. I 235, 6 ἵνα (ὁ τῶν τεθηλότων ἀσταγῶν καρπός) μηκέτι

πλαδᾶ. III 96, 23 πλαδῶσης ἔτι τῆς διανοίας. II 275, 20 τὸν κεχρμένον καὶ πλαδῶντα ... νοῦν.

πλάζεσθαι. IV 90, 2. 92, 6. 287, 10.

πλανᾶσθαι. II 294, 11 ὡς παρ' ἑκάτερα ἐκτραπόμενος π. τῆς μέσης ... διαμαρτύνει ὁδοῦ. II 134, 12 σῶμα ... οὐδὲν ἀπολειφθὲν εἰκὸς ἔξω (τοῦ κόσμου) π. III 135, 18 κινδυνευούσῃ ψυχῇ π. II 152, 11 ὁ νοῦς, τετραμμένος δὲ πόρρῳ πλανᾶται. III 3, 12 πολλοὶ ... ἔξω πλανῶνται. I 262, 12 ὁ δὲ προσελθὺνέναι δόξα πλανώμενος εὐρίσκεται. I 264, 17 ἐν πεδίῳ ... εὐρίσκεται ... πλανώμενος Ἰωσήφ. I 288, 2 διόπερ αὐτός (sc. ὁ λόγος) τε ἐν ἀηδῖα καὶ ἀσπ περιρρέων καὶ πλανώμενος γίνεται. I 260, 26 εὐρήσει σε ... ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῇ ὁδῷ, οὐκ ἂν πλανηθέντα, εἰ ... I 263, 10 ἐν τῇ πεδίῳ πλανώμενον αὐτόν. III 94, 7 ψυχῆς ἐν ἐπλανήθητε πλάνον ἀποσειομένης. V 4, 19 πλάνον ἐπλανήθησαν ἀνήνυτον. III 137, 23 μὴ πλανηθεῖσα (ἡ ψυχὴ) διαμάρτη τῆς ὁρθῆς ὁδοῦ. V 363, 7 τὸν νοῦν ... πάντῃ πλανηθέντα καὶ κακωθέντα πρὸς ἰδούης. I 153, 2 πλάνον πεπλάνησαι πολύν. I 263, 4 πεπλάνηται γὰρ καὶ οὗτος τῆς πρὸς εὐσέβειαν ὁδοῦ. IV 292, 23 οὐκ ἐπειδὴ πεπλάνηται αἱ τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν. V 342, 14 τὸ ... ἀνιδρυτόν καὶ πεπλανεμένον τῆς δόξης. III 169, 10 τῶν ἄλλων ἀστέρων κινήσεις, ἀπλανοῦς τε καὶ πεπλανεμένης. III 47, 19 ἡ ἀπλανὴς τῇ πεπλανεμένῃ φορᾷ (ἐναντία). III 19, 18 ψυχῇ τῇ περιφοίτῃ καὶ πεπλανεμένῃ. VI 155, 11 αἰσθῆσαι πεπλανεμένην. I 175, 4 ἡ (σφαῖρα) δὲ τὴν πεπλανεμένην (κίνησιν) ἔλαχε. I 263, 11 καὶ αὐτοὶ τρόπον τινὰ πεπλανεμένοι. III 93, 7 ἑπτὰ τὰς πεπλανεμένας ἐν τάξει φερομένας (μοῖρας ὁ κόσμος ἔλαχε).

πλάνη. I 262, 26 οἶκτον λαβὼν τῆς περὶ αὐτὸν πλάνης. IV 293, 2 οἱ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς οὐρανίοις ἐπεφύμισαν. I 263, 21 ἡνίκα τὴν πλάνην εἶδεν αὐτῆς (sc. ψυχῆς). V 374, 12 κακίσαντες μὲν αὐτοῖς τῆς πλάνης.

πλάνης. I 17, 21. 51, 22. 135, 5. II 136, 2. IV 171, 9. 281, 2. V 4, 3. 50, 23. 97, 14. 122, 14. 148, 13. 202, 13. V 345, 11. VI 47, 17 (ἀστέρες copii. ἀπλανεῖς). II 272, 12 (βίος). I 197, 21. II 249, 16 (νοῦς).

οἱ πλάνητες, πλάνητες abs. I 10, 1 cf. 98, 21 ἥλιος καὶ σελήνη καὶ οἱ ἄλλοι π. τε καὶ ἀπλανεῖς. I 39, 22 οἱ γὰρ μὴ π., ἡ ἀντίρροπος στρατιά τῇ τῶν ἀπλανῶν, ἐπὶ διακοσμοῦνται τάξει. III 52, 19 τὴν δ' ἐντός (σφαῖραν) ἐξαχθὶ τμηθεῖ-

σαν ἐπτά κύκλους τῶν λεγομένων πλανήτων ἀποτελεῖσαι (λόγος ἔχει). IV 292, 17 ἡ ἰδέα τῶν πλανήτων (ἡ ἐξδομάς). IV 292, 23 ἦτις (sc. ἐξδομάς) ... τοὺς ἐπικαλουμένους ἐπτά πλάνητας εἰργάσατο. I 175, 6 αἱ δ' ἐντός (σφαίραι) ἐπτά, τῶν πλανήτων, ... ὑπεραντίους ἅμα καὶ διττάς ἴσχυσαι κινήσεις. III 50, 5 τῆς κατ' οὐρανὸν τῶν ἐπτά πλανήτων χορείας μίμημα ἐστὶν ἡ ἱερὰ λυχνία. I 175, 19 ἐπτά κύκλους ἀναλογούντας ἑαυτοὺς εἰργάζετο τῶν πλανήτων ἕκαστον εἰς αὐτοὺς ἀρροσάμενος. I 175, 12 τρεῖς γάρ τῶν πλανήτων ἰσοταχεῖς. V 9, 12 τῶν ἄλλων πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν ... περιπολήσεις. IV 17, 5 κατὰ τε τὰς ... τῶν ἄλλων πλανήτων καὶ ἀπλανῶν περιόδους. III 50, 13 τὴν δὲ τῶν πλανήτων τάξιν ἀνθρωποι παγίως μὴ κατειληφότες. III 50, 7 τῶν πλανήτων ἕκαστος φωσφορεῖ. IV 36, 14 αὐγαὶ ... τῶν ἄλλων πλανήτων καὶ ἀπλανῶν. VI 76, 7 τὸ ἄλλο τῶν πλανήτων καὶ ἀπλανῶν ... πάνθειον. VI 87, 2 φθάρησονται δ' οἱ λοιποὶ πλάνητες. IV 225, 5 σύμβολα τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς φυσικοῖς ἀνδράσι πλανήτων. I 43, 9 λύρα μὲν γάρ ἡ ἐπτάχορδος ἀναλογοῦσα τῇ τῶν πλανήτων χορείᾳ. — I 63, 6 cf. V 101, 2 π. τε γὰρ ἐπτά γεγενῶσιν. IV 293, 1 π. ὠνομάσθησαν οὐ κυρίως ὑπ' ἀνθρώπων εἰκαισιτέρων, οἱ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς οὐρανίοις ἐπεφήμισαν. I 23, 16 πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν χορείαις συμπεριπολήσεις.

πλάνος. V 15, 11 (βίος). — I 186, 13 τὸν ἀκούσιον πλάνον εἰσάπαν ἐκδύναν χαλεπόν. III 94, 7 ψυχῆς δὲ ἐπλανήθη τε πλάνον ἀποσειομένης. II 264, 20 ὁ μὴ τῇ πλάνῃ συνεγενεῖς. IV 280, 20 πλάνος τις οὐ μικρὸς τὸ πλείστον τῶν ἀνθρώπων γένος κατέσχεν περὶ πράγματος. V 4, 12 πλάνον εἶπε τὴν τῶν εἰρημένων ὡς θεῶν ἀποδοχὴν. V 284, 6 τοῖς ὀμιληταῖς ... τὸν ἐπὶ τοῖς γενητοῖς θεοῖς πλάνον ἀπωσαμένους. V 4, 19 πλάνον ἐπλανήθησαν ἀνήνυτον. V 322, 4 πλάνον ἀνήνυτον περὶ τῆς τοῦ ἀρίστου γνώσεως ἀπεργασάμενοι. V 245, 5 <κατὰ> πλάνον ἀνήνυτον. II 177, 28 οἰκτιστάμενος τοῦ πολλοῦ πλάνου. I 153, 2 πλάνον πεπλάνησαι πολὺν.

πλάξ. II 285, 5 cf. III 39, 1 ἐν αἷς ἐστη-
λιτεύθησαν οἱ χρησμοί.

πλάσμα. III 14, 9 γῆς (ὁ ἄνθρωπος). I 69, 6 τὸν μὲν γῆνιον (ἄνθρωπον) π., ἀλλ' οὐ γέννημα εἶναι τοῦ τεχνίτου. I 127, 3 τὰ σώματα οὕτως. ὡς ἔχει φύσεως ἐκεῖνα, πλάσματα καὶ τέχνης ἐκτός. I 286, 13 ὥστε οὐ γενέσεως π. τὸν Ἰσαάκ ...

νομιστέον. IV 237, 21 (Αἰγυπτιακά). IV 281, 13 εὐ τετεγνασμένα. IV 284, 25 πλάσματα καὶ ζωγραφήματα θεοῦ ἐνόμισαν. II 177, 17 Ἰοθὴρ, π. τύφου. III 119, 2. IV 286, 9. VI 170, 9 μυθικόν. I 1, 3. 59, 21. 192, 14. V 13, 3. 295, 16. 322, 2 (μυθικὰ πλάσματα). I 54, 25. 286, 20. IV 53, 22. 264, 14. V 338, 2. VI 90, 21. 158, 4. 199, 17 μύθου. IV 303, 18. VI 62, 16 μύθων. III 84, 20 πλάσματα καὶ ποιήματα καὶ μυθικῶν λήρων ἑταῖρος. III 84, 14 π. καὶ μῦθος ἐστὶν ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος. V 77, 5 (μυστικά). III 11, 5. V 74, 18 (ψευδῆ). VI 185, 17 ψευδεῖς ἦσαν διαβολαί, πλάσματα Σημανοῦ. VI 100, 19 εὐρεσιλογούντων δὲ πλάσματα ταῦτ' ἐστί. VI 150, 7 πλάσματα ψυχῆς. VI 159, 24 τῆς ὑποκρίσεως.

πλάστης. II 266, 15 τῶν ψυχῆς ὁ π. μερῶν. — I 96, 3. 172, 23. II 31, 11. 191, 19. III 39, 10. IV 248, 4. VI 208, 15 (πλάσται conl. γραφεῖς). πλαστικός. V 329, 3 (τέχνη). — V 181, 3 (ζῶν) ὅμοιος ἀνδρῶν ἐν πλαστικῇ κατακειμένῃ. — I 105, 8. IV 58, 15. 270, 14. 303, 17 (πλαστική conl. γραφική). I 49, 15. II 301, 8. IV 70, 2. 284, 6. V 7, 15 (conl. ζωγραφία).

πλάστος. I 74, 15, 18 sq. 84, 28. 91, 6 (ἄνθρωπος). I 74, 23 νοῦς. III 281, 14 (τύφος).

πλάτος. I 35, 14. III 102, 22 sq. 210, 10. IV 274, 7 (conl. μήκος, βάθος). III 33, 13 conl. μήκη, βάθη, διαστάσεις. I 16, 6 πλάτους δὲ προσγενομένου γίνεται ἐπιφάνεια. III 52, 3 (οὐρανός) μήκους καὶ πλάτους οὐ μετέχει. V 202, 17 ἡλίου κινήσεις τὰς κατὰ π. II 227, 11 sqq. εὐχεται τούτῳ (sc. Ἰαφεῖ) προσγενέσθαι π. — All: V 346, 17 sqq. ὀνομάζεται δὲ τὸ βραβεῖον πλάτους νάρκη συμβολικῶς.

πλάττειν. I 48, 1 ἔοικεν ὁ θεὸς γοῦν λαβὼν τὸν ἀνθρωποειδῆ τοῦτον ἀνδριάντα π. ἐθέλησαι. I 93, 17 ἐπιχειρῇ π. τὴν γυναῖκα. I 93, 5 (ὁ θεὸς) πλάττει θηρία. I 95, 25 τὸ δεύτερον ... πλάττει δημούργημα. I 64, 25 τὰ θνητὰ γένη παύεται πλάττων ὁ θεός. I 91, 10 sq. πρότερον μὲν γὰρ ἐπλάσε τὸν νοῦν, μέλλει δὲ π. τὸν βοηθὸν αὐτοῦ. I 72, 20. 74, 6 „τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλάσεν“. I 92, 14 ἐπιφέρει τὸ „ἐπλάσε τὰ θηρία“. I 93, 1, 10 οὐ παρέργως δὲ πρόσκειται τῇ „ἐπλάσε“ τὸ „ἔτι“.

πλάττεσθαι. I 69, 10 τότε γὰρ γίνεται, οὐκέτι πλάτταται, εἰς ψυχὴν. I 49, 16. II 301, 9 τὰ ... γραφόμενα καὶ πλαττόμενα. V 172, 19 κατὰ τῶν ψευδῶν αἰτίας πλαττομένων. I 136, 7 δύο φύ-

σεις εὐρομεν γενομένης καὶ πλαττομένης καὶ ἀκρως τετορευμένης ὑπὸ θεοῦ. V 76, 8 λόγια καὶ χρησμούς ἐπλάσαστο. I 1, 9 μύθους πλασάμενος. I 93, 24 αὐτός (sc. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος) ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις γενέσεως ἐπλάσθη. I 53, 3 ἐπεὶ δ' ἐπλάσθη καὶ γυνή. I 84, 12 ὁ μὲν γὰρ πλασθεὶς νοῦς. VI 116, 14 ἡ πλασθεῖσα τῷ λόγῳ μειώσεις τῆς θαλάττης. I 46, 15. 84, 11 τοῦ τε νῦν πλασθέντος ἀνθρώπου. I 69, 5 τὸν μὲν οὐράνιον (ἄνθρωπον) φησιν οὐ πεπλάσθαι, κατ' εἰκόνα δὲ τετυπῶσθαι θεοῦ. I 154, 17 ἐκ τοῦ Ἀδὰμ πεπλάσθαι φησὶ τὴν γυναῖκα. I 93, 2 πεπλάσθαι τὰ θηρία φησὶ πρὸ τῆς ἀνθρώπου γενέσεως. IV 266, 15 πέπλασμαι τὰ λόγια. III 14, 10 ὁ πεπλασμένος ἡμῶν χοῦς. I 91, 2 τὸ πεπλασμένον ἐκ γῆς (γένος ἀνθρώπων). V 277, 3 πεπλασμένον ἦθος σωφροσύνης. VI 166, 21 τὸ πεπλασμένον αὐτοῦ καὶ ποικίλον τῶν ἡθῶν. II 142, 24 ἐκ παντοίων συνηρημένη καὶ πεπλασμένη διαθέσει. II 100, 10 τὸν πεπλασμένον ἀνδριάντα. I 74, 12. II 142, 15 τὸν μὲν πεπλασμένον (ἄνθρωπον). VI 140, 3 πεπλασμένων ἐγκωμίων. V 374, 9 ἀντὶ πεπλασμένων μύθων.

πλατός. I 186, 17. II 39, 26. 108, 7 (γέλως).

πλατυσμός. AB: III 264, 26 Νεφθαλεῖμ. πλέγμα. III 249, 7. 24 (ὁ κόσμος). II 189, 22 τὸ ψυχῆς καὶ σώματος.

πλειάς. V 101, 2 (coni. ἄρκτος). I 40, 21 ὁ τῶν πλειάδων χορός.

πλεονάζειν v. ὀρμή.

πλεονεκτεῖν. II 36, 2. IV 197, 15.

πλεονέκτημα. I 260, 13 cf. II 26, 5. 223, 8 τὰ δ' ἐκτός καὶ περὶ σώμα πλεονεκτήματα. I 294, 6 (σωματικά καὶ τὰ ἐκτός). II 227, 15 (τὰ ἐκτός). I 289, 5. II 184, 4 σώματος. IV 151, 9 (φυσικά). II 36, 13 τοῦ τῆς ψυχῆς ἀγγείου. III 166, 2 μέγα π. πρὸς εὐδαίμονα βίον ὑπολαβὼν εἶναι τὸ ἀναμάρτητον. V 190, 7 π. εἰς ἀπολογία πεπορισμένος.

πλεονέκτης. I 214, 19. IV 132, 25.

πλεονεξία. V 210, 12 ἐπιβουλον καὶ δυσίατον πάθος. IV 243, 20 (ἡ ἐπιβουλον καὶ τοῦ κακοδομαινοῦνι πηγῇ). IV 68, 4 ἔστι δ' ἡ π. καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀπιστία. V 214, 5 π. καὶ ὁ τῶν ἀλλοτρίων ἡμερος ... ἐστίν. III 24, 11 τοῖς ἀλλοτρίοις ὡς ἰδίοις ὑπ' ἀμέτρου τῆς πλεονεξίας καταχρησάμενοι. IV 107, 9 ὅτι π. καὶ τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν παρανομώτατον. IV 132, 17 τὴν ἐρημίαν νομιζόντες εἶναι πλεονεξίαν. V 339, 12 (coni. ἀδικία). VI 65, 3 coni. ἀδικία.

V 42, 12 (coni. ἀκολασία). V 97, 2 (coni. ἀντεπιθέσεις). V 49, 10. 194, 16 (coni. ἀρπαγή). II 112, 2. IV 306, 12 (coni. ἀρπαγαί). IV 303, 14 (coni. ἀτάξια). VI 47, 4 coni. ἀφροσύναι καὶ ἀδικία. VI 44, 21 πλεονεξίαν δικαιοσύνην κατηγήναστο. V 67, 10 (coni. κακία). III 269, 14 coni. πανουργία. VI 170, 22 φθόνῳ καὶ πλεονεξίᾳ. V 65, 17 τῶν ἀδικίων. V 364, 9 κατὰ πλεονεξίαν παθῶν δυναστεία. VI 36, 14 τύχης. V 99, 10 ψυχῆς. — I 149, 15 πλεονεξίας γὰρ τοῦτο. V 221, 4 τὸ δ' ἴσον πλεονεξίας ἀλλότριον. III 174, 25 τὰ δὲ πλεονεξίας ἀνίστα σεινόντων. IV 299, 9 τῷ τὴν μὲν πλεονεξίαν ἐπὶ μήκιστον ἐκτείνεσθαι. V 133, 12 ἰσότητος εὐνομιωτάτης πλεονεξία τοῦ ἀνίστου κρατηθείσης. V 238, 16 αἱ γὰρ ἄγαν πλεονεξίαι μέτρον οὐκ ἔχουσι. V 242, 17 πρὸς πλεονεξίας ἀποκοπήν. V 259, 17 ἐπιχειρονομοῦντες ταῖς πλεονεξίαις καινοῦς σπόρους ἐπενεοῖτε. V 260, 9 μακρόθεν τῶν ἐπ' ἀνθρώποις πλεονεξίων. VI 23, 8 ὡν τὴν συγγένειαν ἡ ἐπιβουλος π. παρρημερήσασα διέσεισεν. V 295, 4 τὰς εἰς πλεονεξίαν ἐπιφράττων ὁδοὺς. VI 23, 2 τὰς εἰς πλεονεξίαν ἀφορμὰς ἀποδοιοποιούμενοι. V 109, 6 τὰς πρὸς πλεονεξίαν ἀφορμὰς αὐτοῖς ἐνδιδόντες. V 105, 15. 355, 1. 356, 17 ἐκ πλεονεξίας. V 372, 16 ἐκ πλεονεξίων. V 259, 4 ἔνεκα πλεονεξίας. V 245, 4 ἔνεκα τῶν ἰδίων πλεονεξίων.

πλευρά. I 94, 26. 30 cf. II 8, 19 γέγονεν ἐκ πλευρᾶς ἀνδρός γυνή. I 95, 4 sq. ἀδελφαὶ γ' εἰσι ... αἱ ἡμῶν πλευραὶ ... πλευράς ὁ βίος ὀνομάζει τὰς δυνάμεις. I 95, 7 πλευρὰς ἔχειν τὸν κίθαρχον ἀντὶ τοῦ δύναμιν ἐρρωμένον ἐν τῷ ᾄδειν (λέγομεν). VI 112, 5 ἐκείνους ... τῇ προνομαίᾳ τὴν πλευρὰν τυπτοντας ὡς καθιζομένους τῶν δρακόντων. VI 154, 1 διακοπεῖς ... κεφαλὴν, στέρνα, πλευράς. V 162, 16 κατασκευάσαι βουὴν καὶ διὰ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς ἐνθῆναι τὴν Πασίφην. VI 137, 4 ἀφ' ἑκατέρας πλευρᾶς. — I 32, 12. II 157, 15 (τοῦ τετραγώνου). V 129, 19 (τριγώνου).

πληγή. III 96, 10 cf. IV 150, 20. 154, 8 × ὅεκα (coni. τιμωρία). I 256, 1 καθ' ὃν (sc. χρόνον) ἐπλήγη τὴν μεγάλην πληγὴν φθορὰ τῶν πρωτοτόκων Αἰγυπτos. I 270, 7 πληγὰς καὶ μεγάλας αἰκίας μετ' οὐ μετρίας αἰσχύνης ἐπιφέρει ἑαυτῷ.

πληθός. V 264, 3 ἐπ' ἀμφοτέροις ἰδέαις × τοῦ ποσοῦ, τῇ τε κατὰ π. καὶ τῇ κατὰ μέγεθος. III 44, 3 ἄρχεται τε αὐτὸ πάλιν ἀπὸ μονάδος εἰς ἀπερίγραφον συντεθέμενος π. I 216, 3. II 11, 12. 212, 7 (coni.

μέγεθος). II 24, 10 τῷ πλήθει καὶ ἀξι-
ώματι καὶ μεγέθει. III 181, 18 ἐν πλή-
θει opp. δυνάμει. II 112, 21 εἰς τε
ισχὺν καὶ π.

πλημμέλεια. IV 254, 4. V 44, 13. 57, 14.
59, 16.

πλημμελεῖν. VI 16, 8 πρὸς τὸ μὴ συν-
αδεῖα π. II 258, 12 τοῦ δὲ π. εἰς αὐτὰ
(sc. τὰ θεῖα) οἱ δυσκάθαρτοι τὰς ἀρχὰς
εὐρίσκονται. V 192, 13 ὅρον οὐκ ἔχουσιν
οἱ πονηροὶ τὰς φῦσεις τοῦ π. V 264, 16
ὅσα γὰρ πλημμελεῖ μὲν τῶν παρ' ἡμῖν,
ἀνισότης ... ἀπειργάσato. VI 129, 19
τί μικρόν ἢ μέγα πλημμελούμεν οὐκ
οἶδα. I 59, 13 ἵνα μὴ ... πλημμελῶσι
καὶ ὑβρίζωσι. I 103, 26 „οὐκ ἔσγουντο“,
ἀλλ' <οὐκ> οὐκ ἡδίκουν ἢ ... οὐκ ἐπλημ-
μέλουν. I 54, 9 οὐσίαι καὶ ἀθεράπευτα
πλημμελούση ψυχῇ. V 193, 19 φίλους
καλούμενους ἠλλοτριώσαν αἱ μοχθηραὶ
πλημμελούσας. I 146, 20 τὰς τὸ σῶμα
πλημμελούσας καὶ πιεζούσας ὕλας. V
48, 4 ἐπὶ θεραπείᾳ ὧν ἐπλημμέλυσεν ἡ
ψυχῇ. I 291, 22 δυνεῖσας περὶ ὧν
ἐπλημμέλυσεν. V 55, 22 τῶν ... κακι-
ζόντων μὲν αὐτοὺς ἐφ' οἷς ἐπλημμέλυσαν.
II 110, 22 τὸ τῆς ψυχῆς ὄργανον ...
πλημμέλυσαν τὴν ἡνιόχυσιν. V 58, 7
τῷ πρὸς τὰ ἅγια πλημμελήσαντι. V
45, 23 τὰς ὑπὲρ τῶν πλημμελήσαντων
ἀράς. V 57, 6 εἰ δὲ τις ἀρχῶν πλημ-
μელήσει.

πλημμελεῖσθαι. I 128, 17 ἵνα
μὴ ὑπὸ κακοῦ ... πλημμελῇται τὸ ἀρι-
στον ἡ ψυχῇ. V 211, 8 οὐδεμία τῷ
πλημμελουμένῳ καταφυγὴ πρὸς βοή-
θειαν. II 263, 7 ἵνα μὴ τι πλεμμεληθεῖ
τῶν ἀφικνουμένων εἰς γένεσιν. V 58, 2
προσαποτίσας καὶ τὸ ἐπίμεμπτον εἰς παρ-
γορίαν τοῦ πλημμεληθέντος. VI 145, 23
τὴν ἄλλην πόλιν εὖ εἰδότες πλημμελη-
θεῖσαν. II 70, 20 οἱ ... περὶ δὲ τὰς ἐν
παισὶ τροφὰς πλημμεληθέντες. V 223, 10
sq. τὴν ὑπὲρ τῶν πεπλημμελημένων
τεταγμένοι τάξιν κατὰ τῶν πλημμελη-
σάντων. V 255, 7 οὐκ ἀντικρὺς φησι
τοῖς ἀδικοπραγοῦσι τοὺς μὲν πεπλημμε-
λημένους.

πλημμελής. I 142, 6 ψυχῆς ... γέννημα.
I 120, 29 (δόγμα). I 290, 17. II 110, 8
(ὁρόμος). I 176, 1. II 161, 14 (ἐπιστάσια).
V 340, 8 ὄγλος. III 37, 1 (βλῆ). I
215, 10 (φιλήδονος). — V 252, 9. VI
91, 9 τὸ πλημμελές. VI 99, 13 ἐν ἀκο-
σμία καὶ ἀπραξίᾳ τοῖς πλημμελέσι πᾶσι.
— I 120, 3. 163, 2. 220, 13. II 21, 13.
101, 21. 250, 27 πλημμελῶς.

πλήμυρα. I 229, 6 τοῦ λόγου. I 19, 11
cf. 69, 24. IV 245, 20 ποταμῶν.

πλημμυρεῖν. I 40, 5 (πλάνητες) ποταμούς
πλημμυροῦσι. II 299, 7 ὅταν ἀθρόα ἀγαθὰ
... αἰφνίδιον ὁμβρήσαντα πλημμυρῇ. I
12, 11 διὸ φλέβας μαστοῖς ὁικυίας ἐπλημ-
μύρει. III 294, 9 ἀφ' ἧς (sc. ἀρχῆς) ἡ
τῶν ὄντων γένεσις ὁμβρήσῃ καὶ τὸ σοφίας
ἐπλημμυρε νῆμα. I 281, 2 τὴν τῶν
αἰσθητῶν φορὰν ποταμοὶ πλημμυροῦντες
δίχην. II 25, 3 χειμάρρου ... πλημ-
μύροντος (πλημμυροῦντος conl. Wendl.).
III 9, 1 τὸν αἰεὶ πλημμυροῦντα χειμάρρον
τῶν σῶν εὐεργεσιῶν. II 291, 27 ὡς τῶν
περιγείων ἀπάντων τὰς δεξαμενὰς πλημ-
μυρούσας ἀνακαυθῆναι.

πλήξις. II 75, 4. 277, 17 ἀέρος. I 154, 3
(τὸ αἰσθητικὸν ὄργανον) κωφὰς τὰς ἀπὸ
τοῦ ἐκτὸς πλήξεις δεχόμενον. I 200, 19
τῶν σώματός τε καὶ ψυχῆς δυνάμενας.
III 167, 5 ἀρμολύμενος πλήξεις τοὺς
φθόγγους μουσικῶς.

πλήρης. I 260, 3. V 374, 2 ἀγαθόν. II
8, 11. V 137, 1 (ἀγαθὰ). II 106, 11 θεοῦ
πλήρη καὶ τέλεια τάχα. V 241, 17
ἐκάστη (τῶν ἀνετῶν) ἀνελιπτής ἐστί καὶ
π. II 10, 8 (βίος παθῶν τε καὶ κακῶν).
III 294, 16 (διαθήκη χαρίτων). I 163, 25
(ἐνὸπνια ἀσφαλείας καὶ αἰνιγμάτων). I
270, 27 ὁ π. θεός. III 43, 15 (ὁ μόνος
π. θεός). V 99, 19 (θεὸς ἀγαθὸν τέλειον).
I 72, 5 cf. V 128, 19 (ὁ θεὸς ἑαυτοῦ). I
206, 3 (θεός) π. καὶ ἰσαίτιας ὧν ἑαυτῷ.
II 88, 7 τοὺς μὲν τοῦ πλούτου θησαυροὺς
ἅπαντας ἐξῆς πλήρεις ἰδόντες. II 158, 5
(καρπός, conl. ἄρτιος, ὁλόκληρος). IV
1, 12 τελειότατον δὲ καὶ πληρέρτατον ὁ
κόσμος. V 139, 1 ὁ κόσμος ... φωτός.
II 93, 8 τούτων δ' οὐχ ἅπαντες ἄρτιους
καὶ πλήρεις λαμβάνουσι λογισμούς. III
221, 7 ὁ πληρέρτατος ... αὐτοῦ (sc. θεοῦ)
λόγος. III 297, 30 τοῦ σοφίας νάματος
(ὁ θεὸς λόγος). III 43, 18 (ὁ λόγος
θεὸς) ἑαυτοῦ. I 67, 3 τὸ δὲ γενικόν
(νοητόν) ἅπαν (ἐστί), ἅτε πλήρες ὂν. II
165, 25 (ὄγκος). III 161, 23 (τὸ ὂν) αὐτὸ
γὰρ ἑαυτοῦ. III 187, 2 περὶ πάντα (τὸ
ὂν). II 158, 22 τέλεια μὲν καὶ πλήρη
πάντα διὰ πάντων εἶναι. II 282, 20
χαρίζεται ὁ θεός ... πλήρη καὶ τέλεια
πάντα. V 98, 11 αἱ πόλεις ... τῶν
ἀπεργαζομένων χαράς. III 203, 1 (στάσις).
I 123, 11 (στρατόπεδον πολέμων). I 26, 17
τὸ (συμπόσιον) ... ἀπάντων. I 130, 19
(τροφὰς εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς). I 114, 19
(ὁ φαῖλος) σκότους. III 49, 13 (ἡ φύσις)
π. ὅλη δι' ὅλων. II 196, 19 ἄρτιω καὶ
πλήρει καὶ πάντα τελειοτάτῃ κεχρημένους
τῇ φύσει. II 83, 8 (ψυχὴ μισανθρωπίας). —
IV 106, 13 ἀσθματος π. ... εἶπε. II
275, 10 κενὸς ἐλθὼν π. ἐξαίφνης ἐγενόμην.

III 103, 6 τί ἐλλίπες ἐν λόγῳ. τί πληρες. —
 II 134, 13 τὸ πληρες καὶ ναστὸν.
 πληροῦν. II 33, 6 (Ρεβέκκα) αὐτὸν πλη-
 ροῦ ποτίσασα. I 72, 6 (θεός) τὰ μὲν ἄλλα
 ... κενὰ ὄντα πληρῶν καὶ περιέχων. II
 28, 18 εἰσάγει γὰρ τὴν Ἄγαρ πληροῦσαν
 ἀκόον ὕδατος. II 32, 28 ἕως ὅλην τὴν
 ψυχὴν τοῦ μανθάνοντος ποτίμων θεωρη-
 μάτων ἐπλήρωσεν. III 203, 6 τὸν ἀκρατὴν
 ... ἀθανάτων λόγων ἐπλήρωσεν. II 8, 2
 ὃς τὸ πᾶν ἔμαυτοῦ πεπλήρωκα. I 114, 2
 πάντα γὰρ πεπλήρωκεν ὁ θεός. II 4, 4
 (ὁ θεός) πεπλήρωκε τὸν κόσμον αὐτοῦ.
 II 52, 23 ὦν καὶ τὸν βλὸν ἐν εἰκόσι καὶ
 ἑκατὸν ἐπτῶν ἀριθμῷ πεπλήρωκε. I
 230, 2 cf. 292, 29. II 51, 7. 69, 14. III
 294, 6. IV 256, 6 (ὁ θεός) πεπληρωκῶς
 πάντα διὰ πάντων.
 πληροῦσθαι. I 279, 11 ἀφ' ἧς (sc. πηγῆς)
 αἱ τοῦ προφορικοῦ δεξαμεναὶ π. πεφύκασιν.
 II 29, 25 πόθεν γὰρ τὴν φρονήσεως διψῶσαν
 διάνοιαν εἰκός ἐστι π. πλην ἀπὸ σοφίας
 θεοῦ. II 102, 1 ἐπεὶ πόθεν ἄλλοθεν τὰ
 ... θέατρα νομιζομεν ἀμυθήτην μυριάδων
 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν π.; I 146, 1 ἡ δὲ ἐπι-
 θυμία πληροῦται μὲν οὐδέποτε. IV 302, 13
 ὃ τε κρατηθεὶς ἐπιθυμία ... οὐδέποτε
 πληροῦται. II 85, 20 (Θάμαρ) πληρου-
 μένη τῶν ἀρετῆς σπερμάτων. II 101, 23
 ἀκοαὶ ... μηδέποτε πληροῦμεναι. II
 115, 20 (ἡδοναὶ) πληροῦμεναι πρὸς τῆς
 τῶν ἐκτὸς ἀφθονίας. II 171, 2 τοὺς δ'
 ἀναίσθητα παντελεῖ κατεσχημένους, τοὺς
 δὲ μηδέποτε πληρουμένους. I 126, 8 ὅταν
 γὰρ ἡ αἰσθησις ἐπιβάλλουσα τῷ αἰσθητῷ
 πληρωθῇ τῆς αὐτοῦ φαντασίας. II 69, 22
 καὶ τρέφεται καὶ πληρωθεὶς μὲν ἀποπατεῖ.
 IV 25, 12 cf. 162, 20 πληρωθεὶς δὲ τὴν
 ψυχὴν χαράς. IV 115, 11 πληρωθεὶς
 δ' εὐελπιστίας. IV 192, 3 πληρωθεὶς
 ὁργῆς δικαίας. I 143, 14 πληρωθείσης
 γὰρ τῆς γαστροῦς ..., κενωθείσης δέ. IV
 199, 10 πληρωθέντες εὐθυμίας καὶ χαράς.
 II 43, 17 καὶ τὸν ἀέρα ζῶων πεπληρω-
 θῆαι. III 304, 23 τὸν δὲ κόσμον ...
 εὐδαιμονίας τῆς ἄκρας πεπληρωθῆαι. V
 241, 1 τὴν ψυχὴν ὅλην δι' ὅλην πεπλη-
 ρῶσθαι δικαιοσύνης. I 126, 10 ὁ νοῦς
 ... τροφῆς τῆς ἀπ' ἐκείνου (sc. αἰσθητοῦ)
 πεπλήρωται. II 198, 25 (ἡ ψυχὴ) τῶν
 χαρίτων τοῦ θεοῦ πεπλήρωται. II 254, 22
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ πεπλήρωται τὰ πάντα. II
 30, 8 τῇ δὲ ἀκράτῳ σοφίας πεπληρωμέ-
 νῃ (ὑδρεΐα). V 72, 16 ὅλη τῇ ψυχῇ πε-
 πληρωμένη γνώμης φιλοθεοῦ.
 πληρωμα. V 139, 11 ἡ μετοπωρινὴ μέν-
 του ἐορτῇ ... π. τι καὶ συμπεράσμα τῶν
 ἐντὸς ἐνιαυτοῦ πασῶν. IV 214, 19 εἴ τις
 ἐθεάσατο τὸ π. (τοῦ ξυλίνου ἔργου).

VI 40, 12 ἄγαμαι καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν. οἱ
 σύμπαν ἀπέφηναν ἐλευθέρων τὸ π. VI
 37, 2 ὅτι μόνος π. καὶ ἔρμα καθ' αὐτὸν
 ὦν ἐναυβάρι. — V 350, 15 ἀρετῶν. IV
 58, 18 εὐρηστών ἐλπίδων. VI 157, 23
 τινος εὐτυχίας. V 136, 10 (ἡ δεκάτη)
 τῶν κατὰ μουσικὴν θεωρημάτων τελει-
 ότατον. V 65, 25. VI 12, 10 καλοκά-
 γαθίας. V 361, 5 πολυανθρώπου συγγε-
 νείας.
 πληρώσεις. III 67, 23. VI 96, 2 (opp.
 κενώσεις). IV 68, 17 πληρώσεις, κενώσεις.
 V 362, 1 ὑπερφυῶς δὲ ἔχει καὶ ἡ π. οὐ
 μνητῶν ἢ ἐνιαυτῶν ἄλλ' ἡμερῶν. I 284, 4
 ἰσχὺν δ' ἡ π. ἀπεργάζεται. III 172, 20
 εἰς πληρώσιν ἀριθμοῦ.
 πλησιάζειν. I 184, 7 ὅταν ὁ ἐν ἡμῖν
 νοῦς ... ἐντυχῶν αἰσθήσει ... πλησιάζῃ.
 I 196, 12 ἔν' οὐ δεῖται τυχεῖν γλιχόμενον
 ἐξ ἀνάγκης τῇ παρασχεῖν δυναμένῃ πλη-
 σιάζῃ. II 6, 4 τὸ τῷ ἐστῶτι πλησιάζον.
 III 70, 5. V 318, 15 (οἱ πλησιάζοντες).
 πλησίος. II 18, 17. 19 cf. V 354, 7 καλεῖ
 δὲ πλησίον καὶ ἐγγὺς τάγαθόν. III
 129, 6, 10 τὸ δὲ λογικὸν πλησίον τὸ ἄλογον.
 II 9, 15 ὃς τὸ πλησίον πρὸ τοῦ μακρὰν
 αἰτίου παρῆναι τιμᾶν. — I 205, 6. II
 5, 9. 51, 7. 96, 18. II 183, 9 πλησίον adv.
 I 139, 28. 140, 1. II 182, 25. 266, 20.
 IV 10, 1. 152, 13. V 272, 14. 300, 9 (ὁ
 πλησίον). IV 179, 15. V 6, 11. 153, 2.
 176, 17. 202, 11. 214, 22. 226, 11. 359, 3.
 VI 57, 18 (οἱ πλησίον).
 πλησιφαής. I 35, 7 sq. III 93, 20. IV
 252, 12. V 43, 17. 22. 45, 25. 123, 7.
 263, 23 (σολήνη).
 πλησμονή. I 188, 23 κένωσιν ἀντὶ πλη-
 σμονῆς ... ψυχῇ δεξάμενος τῇ αὐτοῦ.
 VI 155, 14 οἱ μὲν ἀκράτῳ καὶ πλησμο-
 ναῖς ὑποσυγγέοντες. II 102, 23 λιμῷ μὲν
 οὐ χαίρει, πλησμονῇ δὲ ἐπεται. III 69, 23
 τῶν ἀμαρτημάτων. IV 236, 20. V 317, 11
 γαστροῦ. III 231, 8 τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα
 πλησμονῆς ἔχονα πάθη. VI 56, 3 πλη-
 σμονὴν ὡς ἐχθρόν τε καὶ ἐπιβόλον ψυχῆς
 τε καὶ σώματος ἐκτρέπομενοι. II 215, 6
 τὰς τε γὰρ ἐξ ἀμέτρου πλησμονῆς γινο-
 μένας νόσους ἀπωθεῖται. IV 205, 18
 ὅποια φιλεῖ συμβάτνει ἐκ πλησμονῆς. V
 238, 18 μέλονται οἱ κenoὶ φρενῶν ὑπὸ
 τῆς πλησμονῆς ἀπόλλυσθαι.
 πληττεῖν. I 120, 13 οὐ γὰρ ἐστὶν ἕτερος
 (ὁ πλήττων) τοῦ πληττομένου. III 211, 6
 ἡ γλώσσα πλήττουσα. I 120, 13 τὸν δὲ
 πλήττοντα παρησύχασεν. II 75, 9 τὸ ...
 πνεῦμα ... ἀναμιχθὲν ἀέρι συγγενεῖ καὶ
 πλήξαν αὐτόν. I 97, 14 Ἰσραὴλ οὕτως
 τραπήθη, ὥστε πληγῇν ὑπὸ τῆς τροπῆς.
 I 255, 18 καθ' ὃν (χρόνον) ἐπλήθη τὴν

μεγάλην πληγὴν. IV 82, 17 κοιμηθεὶς πάλιν ἐτέρα πληγῇθ' ἵνα φαντασά (ἐδόξε). I 125, 24 ἡ ἀκοή ἐπλήχθη ὑπὸ τῆς φωνῆς. I 56, 13 (τὸ βρέφος) ἐπλήχθη. II 23, 20 λύρα ..., εἰ μὴ πληγθεὶς πρὸς τινος. II 196, 23 ὑπὸ τῆς ἰδέας πληγθεὶς. IV 241, 19 λογίῳ πληγθεὶς. II 23, 11 λόγος τε αὐτὸ μὴ πληγθεὶς ὅφ' ἡγεμονικοῦ ... ἡσυχίαν ἄγει. IV 184, 3 ὀνειράτα διηγούμενος, ὅφ' ὧν ἔλεγε πληγθεὶς. I 120, 18 εἶθε μέντοι πληγθεὶς ἀποθάνοι. I 26, 7 ἀφ' ἧς (sc. θεωρίας) πληγθεὶς ὁ νοῦς. I 154, 5 δεῖ γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) πληγθέντα γνωρίσαι τὸ ἐκτός.

πλινθίων. I 38, 15 τὸ δὲ π. συνέστηκεν ἐκ τῶνδε τῶν ἀριθμῶν. I 39, 13 περὶ σεμνότητος, ἣν ἔχει τὸ διαγράμμα ἡ π.

πλίνθος. VI 192, 29 πλὴν σχηματίζαντες εἰς πλίνθους. II 246, 26 ὡς πλίνθον καὶ πᾶν τὸ γεωδὲς ἐργάζεσθαι. II 248, 5 τὸν κόσμον ὡς εἶδος πλίνθου. II 247, 9 (γεωδὴ σώματα) πλίνθου τρόπον. All: II 248, 13 (τὰ πάθη καὶ αἱ κακίαι).

πλουθυεῖα. II 25, 7.

πλοῦς. III 214, 12. 243, 19. IV 288, 3 × δευτερος. VI 158, 17 τελευταίος. II 6, 2 ὁ φαῦλος ... εὐθύνει τὸν ἑαυτοῦ πλοῦν ἀπαίστως ἀδυνατών. II 108, 15 ἀλλ' οὐχ ἐτέρωσε τὸν πλοῦν ἐποιήσασθε; πλούσιος. III 113, 7 (οὐδεὶς τῶν ἀφρόνων). II 147, 18 μηδὲνα τῶν ἀρχιμάτων ... πλούσιον νομίζοντες. I 93, 6 τὰ κακία γένος. I 265, 28 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι. I 72, 10 (κακά). III 132, 16 (καταφυγαί). IV 88, 20 Κροίσος ..., πλουσιωτάτος βασιλεῖων. I 118, 26 sq. πλούσιον πεποινημένοι τὸν ὀφῶντα. II 226, 19 (υἱός) οὐ π., ἀλλὰ πάμπλουτος. V 343, 21 (φύσις). I 7, 3 (χάριτες). VI 165, 12. 181, 24 πλουσία χειρὶ καὶ γνώμῃ. — VI 193, 7 πλουσιώτερον καὶ μεγαλοφρονέστερόν τι. — V 226, 2 ὁ π. VI 144, 4 (ὁ πᾶν π.). II 24, 3 ἐτέρως ὁμιλητέον ... καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι. V 34, 12 ἴσον εἰσφέρειν καὶ πένητι καὶ πλούσιον. II 101, 9 ἄπειρος ἀρχῆς ἅμα καὶ π. ἐξαναστάς. V 320, 16 (πᾶς ἀλάζων) πάντων τε οἷεται εἶναι πλουσιωτάτος. V 104, 8. 108, 1. 111, 24. 294, 3. VI 175, 9 (οἱ πλούσιοι). III 238, 4 πλούσιοι opp. πένητες. VI 158, 1 τὸς οὐ πλούσιοι πενήτων προύφερον. VI 178, 8 πένητας ἐκ πλουσίων. V 319, 14 πλουσίους καὶ ἐνδόξους ... ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας. VI 21, 1 πλουσίῳ μὲν καὶ ἐνδόξῳ μεστὴ γῆ. V 248, 14 ὅταν ... διαφέρωνται καὶ πλούσιοι πρὸς πλουσίους. VI 3, 4 πλουσίους μὲν ὀνομάζην τοὺς ἀπορωτάτους. VI 22, 14 μόνον γὰρ ... ἀρχήματι ... πλουσιωτάτοι Philonis opera vol. VII

νομίζονται. — I 160, 10. V 312, 13. VI 55, 7 πλουσιώς.

πλούταρχος. III 271, 16 (θεός).

πλουτεῖν. III 265, 14 ὁ δὲ π. τὸν φύσεως πλοῦτον. IV 48, 20 πάντα ὅσα τοῦ π. ὕλαι. I 287, 26 ὁ λόγος ἐμφαντικωτάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων πλουτεῖ. I 132, 14 ὅτε ἐλπίζομεν πλουτήσιν. V 318, 13 πλουτήσαντες πενίαν ἄλλοις κατασκευάζουσιν.

πλουτιστήριος. III 271, 16 ἔργα.

πλουτοδότης. II 8, 11 (θεός).

πλούτος. I 132, 4. 196, 2. 198, 5. 265, 21. 285, 30. II 24, 24. 180, 4. 184, 2. 227, 15. 233, 7. 238, 12. 250, 16. 302, 7. III 65, 14. 77, 22. 115, 21. 142, 20. 261, 13. IV 48, 15. 57, 20. 58, 1. 115, 2. 212, 10. V 7, 9. 75, 3. 150, 10. 316, 17. 317, 5. 341, 9. 363, 14 (coni. ἀρχή, δόξα, τιμή, εὐγένεια, ὑεῖα, ἡδονή etc.). III, 48, 11. V 245, 2. 269, 3 (opp. πενία). V 138, 12 ἐν πλούτῳ πενίας μεμνησθαι. II 87, 18 τὸν Ὀλυμπιᾶκόν ἀγῶνα κατὰ τοῦ πλούτου παντός ἐστεφάνωσαι. II 88, 6 τοὺς μὲν τοῦ πλούτου θησαυροὺς ἅπαντας ἐξῆς πλήρεις ἰδόντες. II 147, 1 ὡς μὲν δὲ ὑποφωτισθέντα πλούτου μεγέθει. II 180, 19 τίς ἡμῶν ἀντιστατῇ πλούτῳ; II 215, 14 τίς π.; II 282, 12 ἐκάτερον δὲ εἶδος λόγου βελτιωθῆναι πολὺς π. II 288, 10 δευτερον δὲ τὸν αἰσθητὸν καὶ γῆριν πλοῦτον χαρίσαιοτο λιπαρόν. III 73, 6 οὔτε π., ὃ μὴ δυνατόν ἐστι χρῆσθαι, τοὺς κεκτημένους ὠφελεῖ. III 193, 15 πλούτῳ πολλῷ ῥέοντι ἀντισχεῖν. IV 88, 13 μιᾷ ἡμέρᾳ πλοῦτον μεγάλοι πολλάκις ἀπερρύθησαν. IV 91, 6 πλούτου γὰρ τὸ κάλλος ἐν βαλάντιοις. IV 157, 14 τῷ παρ' ἀνθρώποις μέγα πνέοντι πλούτῳ. IV 199, 22 τὸν παρὰ τῶν ἐχθρῶν πάντα πλοῦτον. IV 255, 5 (θυγατέρες) οὐ θηρώμεναι πλοῦτον. IV 285, 3 ταῖς ἄλλαις πολυτελείαις, ἃς π. χορηγεῖ V 6, 10. 15 sq. οὐκ ἔχοντες ἴδιον πλοῦτον, ὃν θεραπείας ἀξιώσουσι. V 7, 4 τί δεῖ τὸν ἀνθρώπινον πλοῦτον ... δηλοῦν ὡς ἔστιν ἀβέβαιος; V 90, 7 sq. πανταχοῦ τὸν πλοῦτον ἐπιδείξεσθαι. V 90, 11 ὥσπερ ἐξ ἀενάτου τινὸς πηγῆς πλούτου βέοντος αὐτοῖς ἀδιαστάτως. V 254, 3 ὁ δὲ μετὰ δικαιοσύνης π. ἀναφαίρετος. V 358, 22 τὸν τῆς ἀβροδιαίτου τροφῆς πλοῦτον. VI 134, 10 ἀλλότριον τι καρπούμενον πλοῦτον. VI 147, 17 ὁ π. ἀργὸς ἦν ὕλη. VI 192, 18 παρεκλέγει ποικίλον τινα καὶ πολὺν πλοῦτον ἡθροικῶς. — II 106, 16. 223, 19. III 122, 10. 114, 8. 257, 8. IV 20, 22. 116, 6. 157, 4. V 6, 18. 91, 5. 267, 19. 289, 9. 348, 8. VI 49, 11 (ὁ τυφλὸς π. opp. ὁ βλέπων).

I 69, 20, 25. 121, 23. 252, 8. II 32, 7. 38, 2 θεοῦ. I 148, 22 cf. V 375, 16 τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων. II 33, 24 ὁ σοφίας θεοῦ π. II 147, 5 ὃν (sc. τὸν ἀγέννητον) μόνον πλούτον ... ἐνόμισαν. III 7, 22 cf. 243, 12 sq. οὐ ... ὁ μέγας καὶ ἀοίδιμος καὶ ἀναφαίρετος π. II 30, 22 τοῦτο μὲν γὰρ ἐπιδεικνυμένης τὸν θεῖον ἦν πλούτον. — III 18, 5. 232, 9. 265, 14. V 268, 1. 7. 358, 13 sqq. VI 50, 19 (τῆς) φύσεως. V 268, 10 ὁ ... σώματος δορυφόρος π. φύσεως εὐρημα καὶ δῶρον. — VI 3, 10 (ἀγαθῶν). V 359, 19 οἷς ... ὁ ἀληθινὸς π. ἐν οὐρανῷ κατατίθεται. III 113, 11 ἐστέρεται δ' ὁ φαῦλος τοῦ ἀληθινοῦ πλούτου. IV 157, 15 θεὸς τὸν μέγιστον καὶ τελειώτατον ἀντιῶδες πλούτον αὐτῷ. V 268, 12 τοῦτον τὸν πλούτον σοφία χορηγεῖ. V 226, 14 sq. (ψυχικός). V 289, 4 ἄψυχος opp. ἀρετῆς. — All: II 287, 1 (Ἀσὴρ) τοῦ αἰσθητοῦ καὶ νόθου σύμβολον πλούτου. III 264, 23 sq. Ἀσὴρ δὲ τοῦ φυσικοῦ πλούτου (σύμβολον). πλουτοφόρος. III 108, 4 (ὁ θεός). πλύνειν. I 144, 25. 145, 14. 18. πλωτός. I 45, 8 πελάγη. II 135, 19 conī. γερσαῖα. πτηνά, πυρίγονα. πνεῖν. III 193, 22. IV 157, 14. 256, 13. V 152, 5. 319, 17. 342, 11. VI 142, 29. 148, 8 (μέγα π.). III 227, 22. IV 127, 2 (μεγάλα π.). II 92, 16 ἐπνευσε ποτε λαμπρὸν καὶ ἐπὶ μήχιστον Αἴγυπτος. III 94, 9 cf. 105, 14 ἡνίκα λαμπρὸν ἔπει. IV 65, 19 πνεῖ λαμπρὸς ἔτι ὁ ἐν ἐκάστῳ θυμός. — III 272, 3 ὅσον εἰώθε π. ἀνάγκη. VI 164, 20. εἴ ποτε πολὺς ἄγαν πνεοί. III 236, 17 (οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι) ψυχὴν σωτήριον πνεύοντες. πνεῦμα. 1. elementum: II 190, 23 (conī. οὐρανός, γῆ, ὕδωρ). I 242, 5 γῆν καὶ ὕδωρ καὶ π. καὶ οὐρανὸν ... οὐκ ἴδια κέκτησαι. I 196, 21 ἄλλῃ δὲ ὕδατος, ὕδωρ δὲ πνεύματος ... ἐρώσι. I 9, 10 sq. προνομίας δὲ τό γε π. καὶ τὸ φῶς ἡξιοῦτο· τὸ μὲν γὰρ ὠνόμασε θεοῦ, διότι ζωτικώτατον τὸ π. I 9, 7 ὕδατος ἀσώματον οὐσίαν καὶ πνεύματος (ἐποίησεν). I 85, 8 τίς τέ ἐστι καὶ ποταμός, π. ἢ αἷμα ἢ πῦρ ἢ ἀήρ (Ἀδάμ). II 43, 22 πᾶνθ' ὅσα γερσαῖα καὶ ἐννύρα οὐκ ἀέρι καὶ πνεύματι ζῇ· II 70, 5 (τὸν θεόν) βέλσει χρώμενον καὶ πνεύματι καὶ φθοροποιῷ πυρὶ. 2. ventus: I 124, 26. V 6, 20. 104, 11 πνεύματος τρόπον ἀσάτου. III 272, 21 βαρὺ π. ἐναντίον. III 285, 17 βιαίῳ καὶ συντόνῳ πνεύματι. I 173, 6. II 311, 19. VI 76, 9. 115, 12 (βίαια). IV 163, 10. 225, 9 (βόρεια). III 269, 24. VI 188, 14

(δεξιόν). I 163, 4. VI 148, 22 (ἐναντίον). II 5, 20. 77, 21. 92, 21. 297, 6 (ἐναντία). II 130, 16 αἰφνίδιον ἐξ ἐναντίας καταρραγεῖν π. IV 10, 15 ἐξαισία. V 215, 12 ἐπιφόρῳ πνεύματι ρυείσης τῆς φλογός. III 272, 26 εὐδύν. V 260, 5 ζυφοφυτοῦν. V 133, 15 νοτίων βίαις πνευμάτων. V 123, 1 ἤηροις πνεύμασι τοῦ ἀέρος. I 179, 14 cf. III 281, 26 οὐρίον. — III 47, 20 opp. νηνεμία. I 19, 11. 28, 6. IV 37, 3. 129, 14. V 23, 9. 73, 2 (βία, βίαι πνευμάτων). I 179, 12 (διαφοραί). I 13, 11. IV 22, 7. V 345, 9 (εὐκρασία). III 99, 13. IV 68, 13 (μεταβολαί). — V 307, 8 τοῦ μὴ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἱερωτάτην πνεύματος φύσιν ὑπὸ τῆς αἰρουμένης φλογὸς μαινεσθαι. — metaph.: III 261, 18 ἀντιπνεύσασα σοφία λάβρω καὶ σφοδρῷ πνεύματι. II 61, 19 σφοδρὸν π. τὸ κακίας. I 262, 10 καρτερίας

3. spiritus: VI 178, 22 θερμόν καὶ ἄτοπον π. διὰ μυκτήρων καὶ στόματος εἰσέπεμπε. II 75, 7 cf. V 370, 3 τὸ γὰρ ἀφ' ἡγεμονικοῦ π. διὰ τραχείας ἀναπεμπόμενον ἀρτηρίας. I 116, 10 ἀθλητοῦ τρόπον διαπνεύοντος καὶ συλλεγομένου τὸ π. VI 8, 9 γέμοντα πνεύματος ἀθλητικοῦ. IV 141, 7 ὀλκοῦ πνεύματος ῥύμη βιαιότητι. II 43, 26 οὐ καθαρωτέρου σπῶντα τὸ πνεύματος. VI 190, 10. 200, 19 κεκοιμημένῳ τῷ πνεύματι φησιν. V 82, 7 κατὰ τὴν τοῦ πεφυκότος ἐξῴθεν ἐποχετεύεσθαι πνεύματος ἀποκοπήν. VI 112, 3 (δράκοντας) ἐπισπωμένους βιαίῳ πνεύματι. IV 276, 8 καθάπερ π. διὰ σάλπιγγος.

4. spiritus corpora permeat: II 64, 4 ἡ (ἔξις) δὲ ἐστι π. ἀναστρέφον ἐφ' αὐτό. I 45, 15 πνεύματος ἐνωτικοῦ δυνάμει. III 150, 1 τοῦ κατὰ ψυχὴν ἡγεμονικοῦ ... τὸ μὲν ὁρατικὸν π. τεινοντος εἰς ὅμματα, τὸ δὲ ἀκουστικὸν εἰς οὖς, εἰς δὲ μυκτῆρας τὸ ὁσφρήσεως, τὸ δὲ αὐ γέουσες etc.

5. π. est mens, ratio, anima: III 138, 10 ὁ νοῦς, ἔνθερμον καὶ πεπυρωμένον π. III 211, 11 (ὁ νοῦς) π. ἢ αἷμα ἢ σῶμα συνόλως. V 2, 11 τὸ μὲν ἐγκάρδιον π. νοημάτων, τὸ δὲ γόνιμον ὄργανον ζῶν. V 41, 23 ὑπὲρ τοῦ ἡγεμονικοῦ, τοῦ ἐν ἡμῖν λογικοῦ πνεύματος. I 277, 6 ἡ μὲν οὖν κοινὴ πρὸς τὰ ἄλογα δύναμις οὐσίαν ἐλαχεν αἷμα, ἡ δὲ ἐκ τῆς λογικῆς ἀπορρυσεία πηγῆς τὸ π. V 67, 1 τὸ καθαρώτατον τοῦ θύοντος π. λογικόν. I 276, 24. 26 cf. 277, 13. VI 106, 16 π. ἐστὶν ἡ ψυχῆς οὐσία. VI 167, 17 (ψυχικόν).

6. π. est inspirationis auctor:

III 299, 1 ὑπῆρχε δέ μοι πάλιν τὸ εἰωθὸς ἀφανῶς ἐνομιλεῖν π. ἀόρατον. IV 185, 20 προφητικῶν πνεύματος ἐπιφοιτήσαντος. IV 307, 3 ὃν ... ἀναπλήσας ἐνθέου πνεύματος ἐρμηνεία τῶν χρησιμωδουμένων εἴλετο. IV 162, 3 (Μωυσῆς) καταπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ εἰωθότος ἐπιφοιτᾷ αὐτῷ πνεύματος. IV 209, 16 συνδραμεῖν λογισμοῖς εἰλαρινέσι τῷ Μωυσέως καταρωτάτῳ πνεύματι. II 46, 17, 19 cf. 47, 8 τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Μωυσέως π.

7. π. θεῖον, θεοῦ. I 47, 1 τοῦ δ' αἰσθητοῦ καὶ ἐπὶ μέρους ἀνθρώπου τὴν κατασκευὴν σύνθετον εἶναι φησιν ἔκ τε γεώδους οὐσίας καὶ πνεύματος θεοῦ. I 47, 4 ὁ γὰρ ἐνεφύσησεν (ὁ θεὸς ἀνθρώπῳ), οὐδὲν ἦν ἕτερον ἢ π. θεῖον. I 50, 21 ἅτε δὴ πολλοὺ ρυέντος εἰς αὐτόν (sc. τὸν πρῶτον ἄνθρωπον) τοῦ θεοῦ πνεύματος. I 69, 15 sqq. cf. 70, 11 sqq. διὰ τί πνεύματος ὄνομα εἰδώς, ὅταν λέγῃ, καὶ π. θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος, πνοῆς νῦν ἀλλ' οὐχὶ πνεύματος μέμνηται. V 237, 9, 13 sq. ἐκεῖνης (sc. ψυχῆς λογικῆς) γὰρ οὐσία π. θεῖον. III 13, 20 cf. 14, 8 ἔδοξε τῷ νομοθέτῃ διττὴν καὶ τὴν οὐσίαν εἶναι ψυχῆς, αἷμα μὲν τῆς ὁλῆς, τοῦ δ' ἡγεμονικωτάτου π. θεῖον. I 69, 13 διὰ τί ἤξιωσεν ὁ θεὸς ὅλους τὸν ... νοῦν πνεύματος θεοῦ. IV 263, 7 ὁ γὰρ νοὺς οὐκ ἂν οὕτως εὐσκόπως εὐθυβόλησεν, εἰ μὴ καὶ θεῖον ἦν π. τὸ ποδηγετοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. II 137, 12 (τὴν ψυχὴν) τοῦ θεοῦ καὶ ἀοράτου πνεύματος ἐκεῖνον δόκιμον εἶναι νόμισμα. II 138, 20 τῇ δὲ τοῦ θεοῦ πνεύματος καὶ πάντα δυνατοῦ καὶ τὰ κάτω νικῶντος φύσει κοῦφον ὁ νοὺς ὧν οὐκ ἐπελαφρίζεται. II 56, 5, 7 προερίηται δὲ περὶ θεοῦ πνεύματος. II 46, 7, 15 λέγεται δὲ θεοῦ π. καθ' ἓνα μὲν τρόπον ὁ βῆαν ἀπὸ γῆς ..., καθ' ἕτερον δὲ τρόπον ἡ ἀκήρατος ἐπιστήμη. II 47, 10, 13 νῦν δὲ τὸ ἐπ' αὐτῷ π. ἐστὶ τὸ σοφόν, τὸ θεῖον, τὸ ἄτμητον, τὸ ἀδιαίρετον, τὸ ἀστέιον, τὸ πάντῃ δι' ὅλων ἐκτεπληρωμένον. II 45, 21 cf. 47, 13, 20, 58, 11 ἐν δὴ τοῖς τοιοῦτοις ἀμήχανον τὸ τοῦ θεοῦ καταμεῖναι καὶ διακίνασαι π. II 51, 11 ἵνα καὶ τὸ σοφίας π. θεῖον μὴ ῥαδίως μεταναστάν οἰχταν. V 333, 4 τοῦ θεοῦ πνεύματος, ὅπερ ἄνωθεν καταπνευσθὲν εἰσψύχισατο τῇ ψυχῇ. III 150, 21 οἷς τὸ θεῖον ἐπενεμήθη καὶ προφητικὸν π. III 60, 18 ἐξοικίζεται μὲν γὰρ ἐν ἡμῖν ὁ νοὺς κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ πνεύματος ἀφίειν. V 220, 2 ἐπιπεφοιτηκός δὲ καὶ ἐνψυχηκός τοῦ θεοῦ πνεύματος καὶ πᾶσαν τῆς φωνῆς ὀργανοποιῶν χροῦντος.

8. V 281, 20 „κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων“.

πνευματικός. VI 99, 16 (ἔξτε). I 22, 19, IV 26, 9 (οὐσία). VI 110, 17 τόνος. III 54, 22. V 346, 22 (τόνοι).

πνεύμων. I 41, 22, 64, 3. V 369, 23.

πνοή. I 46, 13. V 237, 10 ζωῆς. I 69, 17 cf. 71, 10, 12 πνοῆς νῦν ἀλλ' οὐχὶ πνεύματος μέμνηται.

ποδαγωγικός. V 370, 10 πάθη καὶ νοήματα.

ποδηγεῖσθαι. I 137, 23.

ποδηγετεῖν. III 115, 2 οἷ (sc. χρησμοί) καὶ μέχρι νῦν με ποδηγετοῦσι. II 93, 23 ἄγγελος ποδηγετῶν καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀναστέλλων. IV 263, 8 θεῖον ... πνεῦμα τὸ ποδηγετοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. II 8, 4 ποδηγετούμενος ἐμοῦ. I 23, 18 (ὁ νοὺς) ἐπόμενος ἔρωτι σοφίας ποδηγετοῦνται. II 273, 13 παρέπεσθαι θεομοθέτῃ λόγῳ Μωυσῇ ποδηγετοῦνται. V 65, 13 τὰ σοφίας δόγματα πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ κόσμου ... ποδηγετοῦνται. — II 86, 22 διὰ γὰρ ταύτης (sc. ὁδοῦ) ὁ νοὺς ποδηγετούμενος. V 332, 7 οἷς (sc. λογίοις) ποδηγετούμενος ἐπὶ τὴν τοῦ ἐνός ... ζητησὶν ἔξει. V 354, 23 τοῦτο τὸ γένος ... ποδηγετούμενον ὑπ' ἔρωτος οὐράνιου.

ποδηγός. I 137, 22.

ποδήρης. I 82, 15 ὅταν ἐπὶ τοῦ ποδῆρους φῇ. I 101, 14 ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων οὐκ εἰσελεύσεται ἐν τῷ ποδήρει. IV 227, 19 cf. 228, 5, 11, 231, 9, 233, 21. V 26, 6 sq. 23, 13, 20 ὁ ἀήρ μέλας καὶ τρόπον τινὰ π. III 150, 16 λθόνους ... δώδεκα τῇ ἱερᾷ ἐσθῆτι τοῦ ποδῆρους ἐνδύματος ἐπὶ τῷ λογίῳ συναφάνειν κελεύων.

ποδιαίος. III 216, 11 (ἥλιος).

ποθεῖν. I 263, 26 ἐάν δὲ φάσκῃ (ἡ ψυχὴ) ζητεῖν τοὺς ἐπιστήμης λόγους καὶ π. III 111, 23 ποθεῖς γὰρ ἴσως δὴ τοῦτο μαθεῖν. I 91, 5 πᾶν δὲ μίμημα ποθεῖ τοῦτο, οὐπὲρ ἐστὶ μίμημα. III 215, 15 ὁ παιδείας ἐραστής ... ποθεῖ μὲν ἐκεῖναις (sc. ἀρεταῖς) ἐντυχεῖν. V 15, 9 ἦν (sc. ἀλήθειαν) καὶ πᾶσι τοῖς γνωρίμοις ... ἐνσφραγίζεσθαι ποθεῖ. V 115, 19 μυρία γὰρ τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων ποθεῖ τὰς ἐκ δούλων ὑπερρεσίας. V 219, 1 <οἷς> καθάπερ ἐπὶ θήρᾳ χρῆται ὧν ὀρέγεται καὶ ποθεῖ. II 244, 16 εἰς ἣν (sc. πατρίδα) καὶ ποθοῦσιν ἐπανέρχονται (αἱ ψυχαί). VI 66, 9 θεάσασθαι δὲ τινα ποθῶν ἀκριβέστερον. V 11, 1 τίς δὲ ... διαγνώων ποθῶν. V 286, 20 τῆς ψυχῆς ... τὴν κατὰ φύσιν ἐνθένδε ποθοῦσας μετανάστασιν. V 234, 16 (ψυχῆς) καρτερίαν καὶ ἐγκράτειαν ποθοῦσας. I 115, 26 τῇ διψώσῃ καὶ ποθοῦσῃ ψυχῇ.

I 119, 14 τῇ ποθοῦσῃ τὰ καλὰ ψυχῇ. V 112, 10 οἱ δράκοντες ... ἀπαλλαγὴν ἤδη ποθοῦντες. III 235, 4 τοῦτων (sc. ψυχῶν) αἰ μὲν τὰ σύντροφα καὶ συνήθη τοῦ θνητοῦ βίου ποθοῦσαι. IV 80, 11 τοῖς ἀλήθειαν ποθοῦσιν. III 220, 14 τὰς ποθοῦσας ψυχὰς ἐντυχεῖν αὐτῷ (sc. θεῷ). I 168, 17 (ἡ ἀλογος ὁρμή) ἃ ἐπὶθεὶ λαβεῖν εὔρεν. III 93, 12 ὅλον γὰρ ὑπερκύψας τὸ ἔργον ἐπὶθεὶ τὸν τεγνίτην. V 128, 1 ἥ (sc. εὐετηρία) τὸ τε ἔθνος καὶ τὸ σύμπαν ἀνθρώπων γένος ἐπὶθεὶ γοῆσθαι. V 332, 6 τὸν πόθον ὃν ἐπὶθεὶ. I 297, 18 τῶν βασιανιστῶν ... οὐ δυνηθέντων ἃ ἐπὶθεὶ ἐπιγνώωναι.
 ποθεινός. III 285, 1 τὸ ποθοῦμενον τῷ ποθοῦντι. II 34, 27. 50, 22. III 61, 26. 70, 18. IV 301, 19. VI 49, 6 (τὸ ποθοῦμενον). II 312, 3 τῶν ζητουμένων καὶ ποθοιμένων εἰς ἀπάλαυσιν ἐλθεῖν. III 137, 18 τοῖς ποθοιμένοις ἐντυχεῖν.
 ποθεινός. V 367, 20 ὁ βίος. I 287, 15 ἐκαστῷ γὰρ τὸ ἴδιον ἔργον ποθεινότατον. πόθος. I 2, 5. 26, 7. 39, 17. III 283, 5. V 246, 3 (coni. ἔρω). III 107, 8 coni. ἔρω, ζῆλος καὶ φίλῃα τοῦ καλοῦ. I 53, 7 sq. (ἔρω) πόθον ἐνιδρυσάμενος ἐκατέρω τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας. III 95, 6. 296, 14. IV 207, 6. V 142, 30. 187, 1. VI 64, 7 (coni. ζῆλος). I 24, 4. V 344, 13. VI 21, 6 (coni. ἥμερος). — III 16, 14 τῶν θεῶν ἀγαθῶν κληρονομήσαι. IV 7, 22 τῶν αἰσθητῶν. VI 72, 7 ἀληθείας. V 198, 11 πρὸς ἐκεῖνον (sc. τὸν ἄνδρα). V 12, 20 ἐπὶ τοῖς ἀοράτοις. V 274, 10 τῆς ἀπολαύσεως. II 174, 4 ἀρετῆς. V 301, 12 (ἀρετῶν). V 332, 6 τὸν πόθον ὃν ἐπὶθεὶ γνῶναι τὸ ὄν. V 118, 25 τῆς γυναικός. V 11, 21 τῆς διαγνώσεως. I 174, 22 (ἵνα) πόθον αἱ δυνάμεις ἰσχύωσιν ἀλλήλων. III 276, 3 ἐγκρατείας. VI 6, 11 cf. 32, 12 ἐλευθερίας. III 145, 23. VI 55, 6 ἐπιστήμης. IV 293, 17 εὐσεβείας. II 294, 4 τοῦ καλοῦ. VI 82, 12 τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως. II 185, 25 κοινωνίας. IV 158, 16 ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι τὸ εἶδος. III 23, 21 ᾧ κέχρηται πρὸς τὸ μαθεῖν. I 287, 14 τοῦ μνησθαι. II 125, 26 τοῦ νικῆσαι. II 113, 21 τοῦ νικοφορῆσαι. II 6, 5 ὁμοιότητος. IV 39, 2 τοῦ παιδός. VI 58, 16 τῆς Ἰταλικῆς πολυτελείας. V 39, 3 τοῦ συγγενούς. IV 302, 7 τοῦ τρανωθῆναι ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἥγον. III 86, 27 (φιλοσοφίας). II 179, 20 (ἐπὶ φιλοσοφίᾳ). — II 3, 16 ἐπιτείνων οὐκ ἀνήσει τὸν πόθον.
 ποτεῖν. IV 275, 7, 14 inter decem categorias enumeratur. III 182, 25 ἃ χρῆ π. τε καὶ ἃ μὴ. I 79, 18 ἐπιστήμην ἔχειν ὧν τε δεῖ π. καὶ ὧν μὴ. II 39, 21 τὸν

νοῦν ὡς [ἀν] αἴτιον τοῦ π. ἔκονα. I 189, 1 τὰ ἐν τῷ π. ἅπαντα. I 62, 20 παῦε μὲν γὰρ τὰ δοκούντα π. οὐκ ἐνεργούντα. I 269, 23 περὶ δ' τὸ π. καὶ τὸ πάσχειν εὐρίσκεται. I 189, 19 (ὁ ἄνθρωπος) ἀνακίρνας τῷ πάσχειν τὸ π. I 73, 8 (ὁ νοῦς) π. δοκῶν ἐν τῷ πάσχειν ἐξεταζόμενος. V 48, 20 τὸ γὰρ θῆλυ ἀτελές, ὑπήκοον, ἐν τῷ πάσχειν μᾶλλον ἢ π. ἐξεταζόμενον. I 270, 1 τὴν ψυχὴν ... ἀνάγκη πάσχειν ὁ π. δοκεῖ. II 312, 5 τί τὸ σῶμα καὶ τί ποιοῦν ἢ πάσχον διανοίᾳ συνεργεῖ. I 269, 20 ἔτερα μὲν τὰ ποιούντα, ἔτερα δ' εἶναι τὰ πάσχοντα. III 172, 9 ὅτε λέγειν τε καὶ π. ἐναντία τολμῶντες. III 287, 24 ἐπειδὴ τὰ καλὰ καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν καὶ π. ἀναγκαῖον. I 275, 9 τί ἐποίησατε; I 276, 9 τί πεποίηκας; I 7, 7. II 151, 3. IV 294, 12. V 118, 15. VI 16, 14 sq. εὐ π. V 179, 15 τὸ κακῶς π. I 271, 13 εὐ ἢ κακῶς π. II 150, 20 εὐ καὶ κακῶς π. — deus π.: dicitur: I 62, 18. 189, 6 θεοῦ τὸ π. (ἰδίον ἐστίν). I 191, 23 τὸ τῶν ὅλων αἴτιον πᾶσαν οὐδέποτε ἰσχον τοῦ π. τὰ κάλλιστα. I 64, 25 ὅταν (ὁ θεός) ἀρχῇται π. τὰ θεῖα. I 66, 15 ὁ θεός ἀμφοτέρω ποιεῖ. I 62, 16. 21. 65, 17 παύεται γὰρ οὐδέποτε ποιῶν ὁ θεός. II 50, 12 ὁ (θεός) δ' ἐστὶν ἀγέννητος τε καὶ ποιῶν ἀεί. I 229, 1 ὁ γὰρ θεός λέγων ἅμα ἐποίησε. I 11, 7. 28, 20 ἐποίησε τὸν οὐρανὸν ὁ δημιουργός. I 24, 16 τὸν μὲν οὐρανὸν ἡνίκα ἐποίησε καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν. I 21, 14 ἐποίησε τὸν ἀνθρώπον. II 135, 7 δεσμὸν γὰρ αὐτὸν ἄρρηκτον τοῦ παντός ὁ γεννήσας ἐποίησε πατὴρ. III 165, 2 διὰ τί οὖν ἐποίησε τὰ μὴ ὄντα. IV 37, 16 τίς ὁ δημιουργός, ... καὶ τί διανοηθεὶς ἐποίησε. I 25, 14 cf. II 261, 23. 263, 23. III 124, 22 sqq. 125, 7. 162, 6 ὅτι εἶπεν ὁ θεός „ποιήσωμεν“. I 8, 5. 13, 14 „ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεός“. III 221, 14 καὶ ἃ πρότερον οὐκ ἦν, ἐποίησεν. IV 224, 2 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ἔθηκε καὶ ἐποίησε καὶ διεκόσμησε τότε τὸ πᾶν. II 276, 18 (ὁ θεός) εἶδθην καὶ γνῶσιν καὶ κατὰληψιν ὧν ἐποίησεν εἶχεν. I 74, 19. 84, 11 (ἄνθρωπον) οὐ πλαστόν, ἀλλὰ „ὃν ἐποίησε“, I 60, 11 sq. πεποίηκε τὸν κόσμον καὶ πεποίηκεν ἕνα. I 128, 21 τὰ ἄψυχα οὐκ ἐξουσία πεποίηκεν (ὁ θεός). I 130, 6 (Μελχισεδεκ) ἱερέα ἐαυτοῦ πεποίηκεν ὁ θεός. II 140, 4 ὁ ἀγέννητος τεχνίτης, οὐ πεποιτῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ ποιῶν ἀεί. III 256, 14 ὁ κόσμος ἀνάθημα θεοῦ τοῦ πεποιηκότος τὸ ἀνάθημα. I 129, 8 τὸν θεὸν πεποιηκότα φύσεις.

I 4, 2. 8, 17. 9, 4. 11, 3. 13, 11. 20, 16. 49, 8. 94, 28. 277, 28. II 65, 10. 136, 6. 150, 18. 196, 3. III 112, 13. 130, 7. 270, 7. VI 20, 7 (ὁ ποιῶν, int. deus). II 5, 2 αἰεὶ δὲ τὸ ποιοῦν τοῦ γινομένου προ-εἰλήθην. III 121, 13 τὸ τὰ ὅλα ποιοῦν. V 142, 14 τὸ ποιοῦν τοῦ γινομένου ... πρεσβυτέρον ἐστίν. I 67, 5. II 143, 15. 159, 9. 176, 5. 294, 21. III 36, 13. 45, 24. 130, 8. 131, 5. 170, 12. 270, 10. IV 17, 8. 19, 13. 224, 6. 282, 3. 20. V 86, 16. 148, 11. VI 103, 13 (ὁ πεποιηκός). III 66, 7 τὸ νοητὸν καὶ πεποιηκὸς αἷτιον. I 3, 10. 60, 7. 132, 2. II 147, 14. 159, 20. 172, 16. 247, 20. 254, 25. 306, 9. III 8, 15. 47, 3. 52, 12. 56, 2. 81, 23. 263, 17. IV 28, 8. V 345, 17 (τὸ πεποιηκός). IV 285, 8 ᾗδὲ γάρ τινας οἶδα τῶν πεποιηκῶν. II 181, 13. III 132, 22 (τὰ ποιητά). I 78, 7 τὰ ποιητέα. — All: II 139, 10 Βεζελεὴλ γὰρ ἐν σκiais ποιῶν ἐρμηνεύεται.

ποίημα. I 286, 24 ὁ νοῦς ... τῶν θεοῦ ποιημάτων χαίρει. II 159, 14 ποιήματα συντιθέντες. III 84, 20. 119, 3 (coni. πλάσμα). IV 6, 15. 119, 12 (coni. συγγραμματα). III 87, 11 (coni. γραμμαί). — All: III 84, 11 sqq. Ἡσαῦ.

ποιήσις. II 164, 11.

ποιητής. 1. creator: v. πατήρ. — II 144, 11 ἀγαθῶν καὶ ἀγίων. I 286, 14 γέλωτος δὲ π. ὁ θεός. I 293, 13 (τοῦ κόσμου). II 63, 18. IV 256, 1. 277, 19. V 8, 7. 70, 22. 331, 20 τῶν ὄλων. IV 280, 12. V 345, 2 τὸ πᾶν παντός. I 277, 27 ψυχὴν οὐδεμίαν ... ἱκανὴν ἐξ ἑαυτῆς τὸν ποιητὴν ἰδεῖν. I 17, 12. 31, 5. II 144, 2. 147, 12. 158, 19. III 14, 7. 162, 2. 10. 231, 14. 234, 9. IV 21, 15. 224, 4. V 5, 11. 50, 16. 126, 20. 322, 16. 336, 7. 338, 10. 340, 20 int. deus. III 155, 7 τῶν ἐμῶν βουλημάτων καὶ ἐχθρόνων.

2. poeta: VI 78, 1 (Ἡσίοδος). IV 3, 14 sq. cf. II 230, 8. III 187, 12. VI 57, 5 Ὅμηρος. I 1, 14. V 263, 9 cf. II 165, 7. VI 46, 6 coni. λογογράφος. V 83, 12 ποιητὰ coni. μουσικοί. I 280, 20. III 75, 5. 103, 2. VI 28, 10. 186, 14 (coni. συγγραφεῖς). VI 61, 12 coni. θαυματοποιοί. II 100, 3 cf. III 117, 6. 267, 9. 302, 21. V 19, 2. VI 12, 17. 111, 7 ὡς οἱ ποιηταὶ ποῦ φασί. II 190, 7 κατὰ τοὺς ποιητάς. II 98, 23 ἡ τῶν παρὰ σοφοῦς ποιηταῖς ἀκριβὴς ἔρευνα. VI 68, 3 ἀρχαῖόν τινα (ὕμνον) τῶν πάλαι ποιητῶν. III 87, 1 (ἡ ἱστορία) τῶν παρὰ ποιηταῖς. III 249, 16 (ᾗ) τε παρὰ ποιηταῖς (ἐμπειρία). VI 126, 14 ποιηταῖς μίμων καὶ γελοίων διδασκάλους. VI 40, 14

παιδεύται γὰρ οὗτοί γε τοῦ σύμπαντος βίου. II 53, 10 τὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μεμυθευμένα περὶ τῶν γιγάντων. II 70, 6 καταγίθια καὶ κεραυνὸν ἐτέροις ταῦτα ποιητὰ προσαγορεύοντες. II 163, 18 ἀστήρ, ὃν ὀπωρινὸν οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν. VI 158, 4 τὸν παρὰ ποιηταῖς ἀναγραφέντα Κρονικὸν βίον. VI 92, 6 ποιητὰ Πανδώραν αὐτὴν (sc. γῆν) ὀνομάσαι. II 91, 19 οὐ τὸν λεγόμενον ὕνον παρὰ ποιηταῖς ... παραλαβάνει.

ποιητικός. I 46, 6. 54, 25. 234, 10. II 103, 15. IV 61, 10. V 126, 2 γένος. II 306, 18. III 217, 10 γράμμα. III 130, 7. 131, 3. 132, 4. 18. 161, 30. IV 28, 6. 224, 1 (δύναμις). II 5, 8 (δυνάμεις). V 7, 19 (εὐφωνία). II 298, 20 (ὀνόματα). I 166, 14 (ὕλη). — I 195, 12 γραμματικὴ μὲν ποιητικὴν ἐρευνῶσα. I 286, 18. 20 εἴ τις οὖν ἱκανός ἐστιν ἀκοῦσαι τῆς θεοῦ ποιητικῆς. — II 299, 8 cf. III 43, 22. 123, 13. VI 113, 12 (τὸ ποιητικόν). I 168, 23 (τὸ πάθος τριττὰ ἐστίν), αὐτὸ τε καὶ τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτελεσμα. I 137, 21 (ἡ ἥδονη) λίγνον αὐτὴν (sc. αἰσθησιν) ἀπεργασαμένη τοῦ ἑαυτῆς ποιητικοῦ. I 154, 11 ὧν ἕκαστον αἰσθητὸν τέ ἐστι καὶ ποιητικὸν ἥδονος. I 112, 1. 138, 24. 144, 14. 166, 12 sq. 169, 2. II 256, 16. III 116, 3. 172, 25 (τὰ ποιητικά). I 186, 14 ἀπείρων ὅσων ψευδῶς δόξης ποιητικῶν ἐν τε ἡμῖν ... ὑπαρχόντων. I 294, 4 οὐχ ὡς ἀγαθοῖς τελείους χρηστὸν, ἀλλὰ ὡς ποιητικοῖς ἀγαθῶν.

ποικιλία. IV 209, 7 ἐρμηνείας. II 204, 4 αἱ μὴκέτι τῶν ζῶων ἀπάντων, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων ... ποικιλίαι. VI 60, 1 ἡδυσμάτων. II 23, 6 τῶν συνημμένων καὶ διεξευγμένων μελωδιῶν. II 285, 3 (ἡ τῆς φύσεως ἔντεχνος). I 211, 5. 293, 22. II 155, 7 χρωμάτων. I 57, 18. IV 34, 5 χρωμάτων καὶ σχημάτων. — V 24, 2 ἔνεκα ποικιλίας ὁμοῦ καὶ πολυτελείας. II 155, 4 τῆς ἐν μέσοις ποικιλίας σκοταίους καὶ ζοφεροῖς πανταχοῦ ἀναιρεθείσης. I 297, 7 ὑπὸ τε ἀτμῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπλέτοις ποικιλίαις ἀγομένων. I 210, 5 (ἡ ἥδονη) περιέργῃ ποικιλίᾳ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίγας ἀναπεπλεγμένη.

ποικίλλειν. I 195, 9 αἶς (sc. διαθέσειν) οὐ μόνον τοίγους ἀλλὰ καὶ τὰ ἐδάφη ποικίλλουσι. I 14, 5 μετὰ τὴν γῆν τὸν οὐρανὸν ἐποικίλλει. I 13, 15 χρώμασι διαφόροις ποικιλλόμενος (καρπός). II 288, 13 τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα ... πεποικιλμένην.

ποικίλημα. III 253, 9 ἀρετῶν. III 250, 6 ὁ κόσμος. I 236, 11 (ὁ λόγος) ἐκ μυρίων ἰδεῶν.

ποικίλος. III 112, 6. 245, 18. 258, 17

(ἀγέλη). II 45, 18 ποικίλαι γὰρ ἐξ ἀνάγκης αἱ ποικίλων ἡδονῶν αἰρέσεις. VI 162, 14 (Γάιος). III 248, 19 (τὰ ψυχῆς γεννήματα). I 259, 22. 264, 15 (δόγμα). III 112, 7 ἐν μὲν τοῖς ὅλοις τὸ εἶδος. I 105, 17 ποικίλον οὐσα ἡδονὴ ποικίλῃ ζῳῇ ὅφει παρεβλήθη. I 105, 5. 126, 14. 127, 16 (ἡδονή). I 105, 8 ἡδοναί. III 283, 28 (ἡδύσματα). I 113, 10 Ἡσαῦ. I 80, 19 (κακίαι). V 22, 3 (κατασκευή). I 112, 4 κατασκευαστικά ἡδονῆς. VI 43, 13 ἡδῶς. I 104, 30. II 114, 17 (κίνησις). II 186, 14 ὁ βίος ποικιλτάτος δεῖται ... κυβερνήτῃ. VI 20, 1 (λίθοι). III 250, 9 sq. (λόγοι). VI 74, 15 (μορφαί). VI 16, 10 (νοσήματα). I 107, 11 (πάθος). I 106, 5 ποικίλῃ πάθει ποικίλῃ ἀρετῇ (ἐναντίον ἐστίν). III 251, 10 περιστήθιον. VI 192, 17 (πλοῦτος). III 206, 9 πρᾶγμα. VI 120, 18 (πραγματεῖαι). III 250, 12 (ῥαντοί). III 252, 10 (σφραγίς). III 251, 19 (τύπος). II 243, 6 (τοῦ βίου τύφος). II 212, 11 (ὕπηρεται). III 252, 13 (χαρακτήρ). I 259, 23. III 252, 13. IV 68, 10 (χιτών). — V 72, 12 οὐδὲν βαρὺ καὶ ποικίλον ἢ δύσεργον. V 83, 11 ποικίλον δ' ἐστὶ καὶ παντοδαπὸν ἔκαστον. II 155, 9. III 251, 3. V 166, 22 (τὸ ποικίλον). I 212, 7 εὐ καὶ ποικίλως.

ποικιλτής. III 250, 4 ὁ σοφός.

ποικιλτικῇ. III 249, 2. 7. 250, 4. 7.

ποιμαίνειν. II 103, 15 σεμνὸν καὶ λυσitelές νενόμισται τὸ π. II 105, 15 οὕτως μένοισι τὸ π. ἐστὶν ἀγαθόν, ὥστε ... I 222, 5 ὅς (sc. Μωυσῆς) μέγα καὶ λαμπρὸν ἡγούμενος τὸ π. II 218, 3 π., τὸ δ' ἐστὶ τῆς κατὰ ψυχὴν ἀλόγου φύσεως ἄρχην τε καὶ ἐπιτροπεύειν. II 103, 19 ποιμαίνει γὰρ οὗτος τὰ πρόβατα Λάβαν. I 258, 15 ὅταν τὰς ἐν ψυχῇ δυνάμεις ἀλόγους τρόπον τινὰ ποιμαίνει. II 82, 8 δοκεῖ τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) ... ποιμαίνοντα εἰσάγειν. I 263, 30 οἱ μὲν γὰρ βόσκοντες ..., οἱ δὲ ποιμαίνοντες. III 176, 1 αἱ τοῦ ἀλόγου δυνάμεις ... ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρός. II 106, 15 ἥτις δὲ ὑπὸ θεοῦ ποιμαίνεται ψυχῇ.

ποιμασία. All: III 175, 6. 176, 22 ἐρμηνεύεται γὰρ Ῥαγουήλ π. θεοῦ.

ποιμενικός. II 103, 19. 106, 19. IV 134, 11 (ἐπιστήμη). II 108, 12 (τέχνη). IV 73, 11 (χαρακτήρ) τοῦ πολιτικοῦ. — II 100, 20. 107, 16. 21. IV 61. 9. 11. 62, 1. 133, 20 ποιμενική absol.

ποιμήν. I 29, 19 αἰπόλος βοσκός. II 100, 19 ὡς γεωργὸν καὶ γῆς ἐργάτην δόξαντας ἀδιαφορεῖν ..., οὕτως ποιμένα καὶ κτηνοτρόφον. II 100, 25 κτηνοτρόφων καὶ ποι-

μένων ὀνόματα. II 21, 12 cf. 108, 26. 120, 4 κτηνοτρόφοι ... μακρὰν διεστηχότες ποιμένων. V 163, 4 τράγον οὐδεὶς ἐάσει π. Ἰουδαίος ἐπιβαίνειν ἀμνάδι. I 30, 7 κριοὶ ... ὑπὸ ποιμένος κελευσθέντες. III 177, 3 τῆς ἀγρίας ἀγέλης. I 221, 17 ποιμένες εἶναι οἱ ἄνδρες οὗτοι. II 101, 2 ἀγαθὸς δὲ καὶ σπουδαῖος (ἀγελ-ἀργης) ὀνομάζεται π. II 103, 2, 13 cf. 104, 5 ποιμένας δ' ἔμπαιιν (λεκτέον) ὅσοι τὰ τε ἀναγκαῖα καὶ αὐτὰ μόνα τὰ ἐπιτήδεια παρέχουσι. II 14, 27 ποιμὴν δὲ πᾶσα τὸν ἐπιστάτην οὐκ ἔχουσα ποιμένα. II 103, 16. IV 61, 10. 134, 7. VI 9, 12 „ποιμένες λαῶν“ οἱ βασιλεῖς. VI 164, 4 τὸν ἡγεμόνα γῆς καὶ θαλάττης ... καθάπερ ποιμένα τινὰ καὶ ἐπιστάτην ἀγέλης. II 108, 23 ὁ μὲν βασιλεὺς ὄνομα ἀποδύσεται π. προσαγορευθεὶς. II 105, 25 ὁ π. καὶ βασιλεὺς θεός. V 282, 2 cf. II 15, 7 „ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεός ... ποιμένα ὃς ἀνυπαίτιτος ἀφηγήσεται“. I 222, 16 Ἄβελ π. κέκληται. II 103, 23 οὗτος (sc. Μωυσῆς) π. ἀποδείκνυνται διανοίας. — All: I 220, 11 (ὁ νοῦς) γίνεται π. προβάτων. II 105, 8. 12 ὥσπερ αἰπόλον τὸν ἡμέτερον ἢ ποιμένα ἢ κοινῶς νομέα τὸν ἡμέτερον ἄρχην νοῦν. III 176, 26 (ὁ θεὸς λόγος, conl. βασιλεὺς).

ποιμήν. II 14, 27 π. δὲ πᾶσα τὸν ἐπιστάτην οὐκ ἔχουσα ποιμένα. — All: III 176, 8. 17. 23 τοῦ λογισμοῦ. II 103, 17 ἄρχοντας γὰρ αὐτοὺς (sc. σοφοὺς) ὡς ἂν ποιμῆνες εἰσάγει τῆς ἀνθρώπων ἀπάντων ἀλόγου φορᾶς. II 104, 4 μὴ ὡς ἀνεπιτροπευτον ποιμήνην τὸν ὄχλον καὶ λεῶν ἅπαντα τῆς ψυχῆς ἀφεθῆναι. II 108, 13. cf. III 112, 1 τῆς συμφυεὶς ποιμῆνης ἐπιμέλειαν ἔχειν. II 105, 22 καθάπερ γὰρ τινὰ ποιμήνην γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ πῦρ ... ὁ ποιμήν καὶ βασιλεὺς θεός ἄγει. II 106, 6 ὁ κόσμος ἅπας, ἡ μεγίστη καὶ τελεωτάτη τοῦ ὄντος θεοῦ π.

ποιμῆνιον. All: II 104, 12 τὸ συγγενὲς καὶ συμφυὲς ἡμῶν ἐκάστω π. II 15, 10 τὸ ἐν ἡμῖν π. II 15, 15 ἐπεὶ γὰρ τὸ π. ἀλογον. II 14, 24. 26 Γαῖδαδ, ὃ ἐρμηνεύεται π.

ποιός. I 121, 1 ὅτι π. ἐστὶν ὁ θεὸς ὡς καὶ τὰ γλυπτὰ ὁ ἄποιος. I 159, 11 ἢ ὅτι ποῖον ἢ ὅτι ἄποιον τὸ αἷτιον. I 197, 12 ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί. I 78, 21 κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί. I 82, 1 sq. οἱ δύο ποιοί, ὃ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν. IV 275, 7 ποῖον inter decem categorias enumeratur. III 112, 17 τῷ ποῖῳ opp. τῷ ποσῷ. — All: III 177, 21 sqq. Ὡς γὰρ ἐρμηνεύεται π. οὗτος.

ποιότης. I 159, 12 περί ούσας ἡ ποιότητος ἢ σχέσεως ἢ κινήσεως αὐτοῦ (sc. τοῦ αἰτίου). I 185, 15 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) ποιότητι, δυνάμει, ἐξέσι κτλ. I 6, 20 (ἡ ὕλη ἐδέχετο) τάξιν ποιότητα ἐμψυχῶν ὁμοιότητα. V 181, 1 ἀπάντων μελὼν τὰς οἰκείους τάξεις καὶ ποιότητας ἀπειληφότων. IV 37, 16 κατ' οὐσίαν ἡ ποιότητα. II 37, 19 cf. III 56, 9 ὡς περί ούσας ἡ ποιότητος ζητεῖν. I 26, 19 ὁ πληκτικωτάτας μὲν ἔχει τὰς οὐσίας, καταπληκτικωτάτας δὲ τὰς ποιότητας. V 79, 9 ὅσα ποιότητες οὐσίας. V 7, 17 χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ ποιότητων εὐ δεδημιουργημέναις ιδέαις. I 20, 21 καὶ ταῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς ποιότησιν. I 13, 14 οὐν δὲ τῷ μεγέθει τὰς ποιότητας ἀλλάττει (ὁ καρπός). V 362, 5 οὐ ποσότητι ἀλλὰ ποιότητι. V 79, 12 ὡς γὰρ τὸ τεθλασμένον ἀφίρηται πρὸς ποιότητα καὶ τὸ εἶδος. VI 47, 16 τὴν ἀπάσας σχημάτων καὶ ποιότητων ιδέας. I 13, 8 τὰς ἐν πολυμόρφοις ιδέαις ποιότητας. V 12, 7 τὰς περὶ ἐμὲ δυνάμεις περιποιούσας ἀπολοῖς ποιότητας καὶ μορφάς ἀμόρφους. V 252, 5 ἐξ ἀποίων ποιότητα. — I 33, 10, 16 τὸ ὄρθογώνιον τρίγωνον, ὅπερ ἐστὶν ἀρχὴ ποιότητων. I 33, 19 ἦδε (sc. ἡ ἐβδομάς) πηγὴ παντὸς σχήματος καὶ πάσης ποιότητος. — II 288, 21 (αἰσθηταί). II 310, 24 γυνώριζει γὰρ τὸ χρῶμα καὶ πᾶσαν ποιότητα αἰσθηταί. I 214, 12 κατὰ ἀφήν. I 45, 12 γλυκεῖα ποιότητι. II 274, 12. IV 142, 9 (σωματικά). V 23, 1 αἱ τῶν σωματικῶν ἀμύθητοι ποιότητες. III 210, 20 σώματα καὶ ὅσαι ποιότητες ἐν τοῖσι. II 160, 2 χρωμάτων καὶ σχημάτων. IV 90, 13 κυλῶν. I 50, 2 τῶν ἀνθρώπων ... ἀμυδροτέρας λαμβανόντων τὰς τε τοῦ σώματος καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ ποιότητας. — I 94, 29 ἐξ ἧς (sc. ὕλης) πᾶσα π. κατεσκευάζετο. IV 275, 11 καθ' ἣν ἀνθρωπός εἰμι. I 46, 17 ὁ ... διαπλασθεὶς αἰσθητός (ἄνθρωπος) ἦδη μετέχων ποιότητος. VI 98, 10 ἡ τῆς διακοσμήσεως π. I 19, 5 τὰς ἰδίους ἀρχονται διαφαίνειν ἀνθρώποι (ἀστέρες) ποιότητας. II 69, 1 ἐκβέβασαντες αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) πάσης ποιότητος. I 73, 24 ὁ γὰρ ἡ ποιότητα οἰόμενος ἔχειν τὸν θεὸν ἢ μὴ ἓνα εἶναι. V 79, 20 ἀναιρούσα γὰρ ταῦτα δι' ὧν αἱ ποιότητες, συναρᾷ ποιότητας. VI 97, 17, 20 cf. 98, 8 κατὰ ἀνάγκην τῆς ἐπεχούσης ποιότητος. II 245, 16 εἰς τὰς ἀρμοττοῦσας ποιότητας ... αἰετὶς τεμεῖν εἶδη. II 265, 3 διακρίνεσθαι τῶν ποιότητων. II 265, 5 ἐξ ὧν ἀπετελέσθη (τὸ

κραθὲν). II 265, 10 σύγχυσις δὲ ἐστὶ φθορὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ποιότητων. III 112, 18 μένει γὰρ ἡ αὐτὴ π. II 97, 24 ὡς τὴν ἐκάστου πράγματος ἰδιότητα κοινῶν διαξυγνύει ποιότητων. I 262, 3 ὅταν διαφέρουσαι ποιότητες ... βαρύνασαι καὶ πιέσασαι τὴν ὅλην ψυχὴν κοιλοτέραν ... ἐργάζονται. I 261, 29 ὁ τὰς παμπληθεὶς ποιότητας ἐπαντλοῦντα. I 106, 12 διὰ τί Μωυσῆς χαλκοῦν ὄφιν κατασκευάζεται, οὐ προσταγὴν αὐτῷ περὶ ποιότητος. — All: I 186, 17 cf. II 273, 13. 310, 25 Λάβαν ὁ τῶν ποιότητων ἡρτημένος.

πολεμεῖν. I 27, 2 Μωυσῆς ... προτρέπων π. ταῖς ἐνανταῖς δόξαις. II 280, 10 τοῦναντίον γὰρ ἀνθίστασθαι καὶ π. ἀκαταπλήκτω χρωμένους δυνάμεις προσήκει. I 116, 7 στρατευοσάμενος γὰρ στρατεῖαν τὴν ὑπὲρ ἀρετῆς οὐ παύεται πολεμῶν. I 258, 14 ὁ ἀσκητὴς ἐπιστήμης τὴν ἐναντίαν διάθεσιν πολεμῶν ἀμαθίαν. II 54, 26 (ἡ ψυχὴ) φανερώς ἀνθεστῶσα αὐτοῖς ἐπολέμει. I 254, 17 (οἱ ἱεροὶ λόγοι) πόλεμον ἀκήρυκτον ὑπὲρ εὐσεβείας ἐπολέμουν. I 84, 5 ὁ δίκαστῆς οὔτε νικῆσαι τίνας προήρηται οὔτε πολεμῆσαι τισὶ καὶ ἐναντιωθῆναι. — III 63, 1 οὐκοῦν οἱ μὲν ἀτελεῖτε καὶ πολεμούμεθα καὶ δουλεύομεν. IV 49, 9 ἄχρι μὲν οὖν τινος ἐπολεμεῖτο ἡ ψυχὴ.

πολεμικός. II 239, 3 (ἄνθρωπος). IV 49, 21 ὁ ἀστείος. II 237, 24 τοὺς γὰρ εἰρηναίους φύσει πολεμικοὺς εἶναι συμβέβηκεν. II 281, 13 (θυμός). II 240, 15 (λόγος). I 141, 28 (μέρος). V 133, 19 (ὄργανον). — IV 134, 2 τοῖς πολεμικοῖς τὰς φύσεις.

πολέμιος. I 79, 6 ἡ δὲ ἀνδρεία ταπεινῶσαι καὶ δεῖλᾶ πολέμιον. V 262, 15 (ἄνθρωπος). I 209, 16 (γυνή). VI 146, 22 ὁ ... δημιουργὸς ἐκείνος ... ἐνόνμω καταστάσει π. II 38, 11 διόψα γὰρ ἀρετῆς αὐτομολούση κακίᾳ πολεμιώτατον. I 274, 28 (δυνάμεις). III 54, 17 τῆς ψυχῆς ἐννοήματα. I 138, 6 (ἡ ἰδὸν) π. αἰσθήσει. I 106, 6 (ἡ ἀρετὴ) ἀμυνομένη πολεμίαν ἰδὸν. I 138, 5 ἰδὸν ὡς πολεμιωτάτη καὶ ἐγθίστη. V 355, 4 (θῆρες, φύσει). VI 195, 5 τοῖς δὲ (λογισμοῖς) ὡς πολεμιωτάτους ἀπέχθονται. III 303, 22 ὁ π. ἀρετῆς σοφιστῆς λόγος. III 90, 20 τὴν ... τριάδα πρὸς ἐνάτου γένεσιν ἀριθμοῦ πολεμιωτάτην ἐξεῖπον οἱ χρησμοί. II 259, 22 ἐστὶ δὲ φύσει πόλεμα ταῦτα, στοχασμός ἀληθεία καὶ ματαιότης ἐπιστήμη κτλ. I 154, 19 ὥστ' ἐπειδὴ ἐκεῖνα ἐγθρόα, καὶ ταῦτ' ἂν εἴη πόλεμα. — VI 188, 1 τὸν ἐμφωλεύοντα

ἔνδον πολέμιον. V 368, 10 εἰ δ' αὐτὸς ἀμφοτέρωθεν γένοιτο, δεσπότης ὁμοῦ καὶ π. II 238, 17 φιλίας γνησίῳ π. V 209, 14 κοινὸς ἀναγραφείσθω π. I 189, 4 τίς οὖν ἂν γένοιτο δυσμενέστερος ψυχῇ π. V 305, 10 οἱ τοῦ σώματος ἀνθρώπων γένους ἄσπονδοι πολέμιοι. VI 167, 21 ἡχθαίρει μᾶλλον τῶν ὁμολογουμένων πολέμιων τοὺς διδασκοντας. V 371, 7 ἐφεδρεῖαν δ' ἔξουσι τῶν φύσει πολέμιων. VI 70, 3 οἱ ἐπακολουθήσαντες τῶν πολέμιων κατακλυσθέντες διαφθείρονται. II 297, 15 ὑπὸ τῶν ἐν ψυχῇ πολέμιων. III 55, 4 αἰνιττόμενος γὰρ τοὺς ψυχῆς πολέμιους. V 193, 3 τοὺς ἅπασιν τοῖς μέρεσι τοῦ κόσμου πολέμιους. I 173, 19 πρὸς τοὺς πολέμιους τὸν σοφὸν ψεύσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. VI 58, 13 ἐχθροὶ δὲ καὶ τῆς πατρίδος, πολέμιοι δὲ καὶ ἑαυτῶν. I 92, 18 οὐ κυρίως δὲ οὗτοι βοηθῶνται ..., εὐρίσκονται γέ τοι πρὸς ἀλήθειαν (καὶ) πολέμιοι. II 233, 9 πολέμιον τρόπον. VI 195, 23 τοσαύτας μυριάδας ἐφέλκεσθαι πολέμιων. V 251, 12 τὰ πολέμιων ἀσυμβάτων δρῶντας. V 214, 17 αὐτὸν τὰ πολέμιων ἀσπόνδων ἐργασάμενον. V 297, 13 sqq. χρηστὰ δ' ἔτερα καὶ μεστὰ ἡμερότητος ὑπὲρ πολέμιων. VI 198, 7 παραγενομένους δὲ αἰτιῶνται τινες ὡς πολέμιους. V 326, 1 πάντας αὐτοὺς ὁρᾷ πολέμιους ἀσυμβάτους. VI 124, 17 ὡς νεωτεροποιούς καὶ κοινούς πολέμιους. I 203, 6 συνοικεῖν γὰρ πολέμιους ἄχρι παντὸς ἀμήχανον. — V 314, 14 πρὸς τὰ μὴ πολέμια.

πολεμιστήριος. II 26, 14 (ὅπλα). I 142, 2 (ὄργανα).

πόλεμος. VI 176, 8 Ἄρης ... καθαιρετικὸς πολέμων. III 182, 8 conl. ἀνομία, κακοπολιτεία. V 367, 5 πολέμων γενέσεις. IV 303, 5 τραγωδηθέντες πόλεμοι. III 47, 13 παρὰ τοῦ καθαιρεῖν πολέμους ἐγνωνκότος εἰρηνοφύλακος αἰεὶ θεοῦ. III 37, 10 ἀνίστησι δὲ τοὺς διδύμους πολέμους ἔτεκε. I 10, 12. 191, 11. 258, 8. II 100, 6. 181, 16. 189, 2. 237, 12. 238, 10. 254, 5. 280, 17. III 48, 11. 78, 20. 108, 24. 264, 25. 299, 6. IV 134, 5. 307, 20. V 197, 11. 272, 4. 9. 337, 1. VI 3, 12. 19, 13. 22, 18. 62, 1. 131, 20 opp. vel conl. εἰρήνη. — III 261, 20 (ἰδίως). II 91, 4. III 167, 25. VI 177, 11 (ἀκήρυκτος). II 237, 18 (ἀκήρυκτοι). I 57, 6 (ἄσπονδος). III 134, 14 285, 18 (ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος). V 215, 13 (ἀσύμβατοι). III 148, 15 (ἐμφύλιος). VI 174, 11. 128, 20. 216, 15 (ἐμφύλιος). I 211, 16 cf. II 26, 7. IV 270, 7 ἐμφύλιος ἢ ξενικός. V 133, 10 θεήλατος. III 55, 10 (ξενικός). VI 168, 12 ξενικοί.

— IV 7, 20 τὸν ἄπαυστον καὶ συνεχῇ πόλεμον ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ. V 355, 10. 15 ἄσπονδος γὰρ καὶ ἀκήρυκτος εἰς π. οὗτος, ὡς λύκοις πρὸς ἄρνας, καὶ πᾶσι θηρίοις πρὸς πάντας ἀνθρώπους. II 238, 7 (συνεχῆς καὶ ἐπάλληλος ἀνθρώπων ἀπάντων). I 297, 11 ὁ συνεχῆς καὶ ἄπαυστος καὶ μέγιστος πολέμων ὁ κατ' εἰρήνην ἀνθρώπων γένει καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ φύεται. II 51, 26 ἰδὼν γὰρ τις τὸν ἐν εἰρήνῃ συνεχῇ πόλεμον ἀνθρώπων. VI 10, 9 ἔστι δὲ τις καὶ κατ' εἰρήνην π. VI 182, 24 τοὺς φανεροὺς καὶ ἀφανεῖς πολέμους. III 301, 2 cf. II 279, 12 ἐν τοῖς τοῦ βίου πολέμοις καὶ κακοῖς. III 175, 25 ὁ μέγιστος ἐνίσταται τῷ ὁρατικῷ γένει π. III 65, 1 sqq. ὅτι σχεδὸν τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος ἐπὶ πολέμῳ καὶ τοῖς ἐκ πολέμου κακοῖς πᾶσι τρέφεται. V 133, 13 ὑπ' ἀμφοτέρων δὲ τῶν πολέμων ... πρὸς μὲν ἐχθρῶν ..., ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ φύσιν. II 189, 17 ὁ σοφὸς μέτοιχος καὶ μετανάστης ἐστὶν ἀπὸ πολέμου πρὸς ἀρετὴν. II 299, 7 πόλεμον μὲν καὶ ἀνάγκην ... καταλιπεῖν. II 184, 10 τὸ μόνον ἀμέτοχον πολέμου (i. e. deus). II 41, 3 αὕτη (sc. ἡ ἐν ἀνθρώπων στάσις) μὲν γὰρ πολέμων ... ἀπάντων ἀρχετύπον ἐστίν. — III 202, 12 ὑπὲρ ἀρετῆς. I 254, 17 ὑπὲρ εὐσεβείας. I 216, 18 πρὸς ἡδονήν. I 154, 9 γίνεται τοῦτων (sc. ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως) ὁ π. II 240, 17 πρὸς κακίαν. I 208, 9 cf. 108, 30 πρὸς τὰ πάθη. I 142, 22 οἱ δὲ ... ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν τῶν παθῶν πόλεμον. III 282, 17 τὸν ὑπὸ τῶν παθῶν ἀναρριπιζόμενον ἐμφύλιον πόλεμον, ἀργαλειώτατον ὄντα πολέμον. I 154, 20 περιφανὴς ἐστὶν ὁ τῶνδε (sc. πάθους καὶ νοῦ, ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως) π. III 227, 16 πρὸς τὴν λογικὴν φύσιν. I 28, 11. 12 κατὰ ψυχὴν. I 139, 13 ὅταν ὁ ψυχῆς κρατήσῃ π. I 155, 2 διὰ τούτου πᾶς ὁ ψυχῆς ἀναρριπίζεται π. II 184, 1 τὸν ἐν ψυχῇ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐμφύλιον πόλεμον. I 177, 22 (π.), ὃν ἀμύττει ψυχῇ περὶ ἐπιστήμης ποιεῖσθαι.

πολεμοῦσθαι. II 208, 8. V 314, 14.

πολιός. VI 155, 5 ἡμεῖς οἱ γέροντες. V 145, 1 πολιὰν γῆρως αἰδουμένους. I 234, 17 μάθημα χρόνῳ. II 34, 1 (ὕψηγητής). I 233, 22 ὁ μηδὲν ἐνεργῶν ἐστὶ χρόνος. — III 207, 2 τελευταῖντά τινα πολὺν ἥδη. II 82, 3 κἂν μήκει χρόνον π. γένηται. I 151, 31. II 167, 13. VI 64, 1 (οἱ πολιοί).

πόλις. IV 208, 3. 6 (Ἀλεξανδρεία). VI 124, 12 cf. 130, 14 Ἀλεξανδρέων. VI 192, 21 (Ἰάρινα). III 298, 21 θεοῦ ... Ἰε-ρουσαλήμ. III 298, 5 ἱερὰ π., ἐν ᾗ καὶ

ἄγιος νεὸς ἐστὶ. VI 208, 10 τῶν ἀνατολικῶν πρώτη αὕτη (sc. Ἱερουσαλὴμ) σε προσέειπεν αὐτοκράτορα. IV 115, 15 Ἡρώων. VI 115, 13 (Ρήγιον). I 288, 12 ἐν τινι τῶν εὐνομοσάτων πόλεων (int. Sparta). IV 177, 9 (αἱ) ἐν Συρίᾳ πόλεις. VI 202, 13 (Συριαναί). II 12, 16 cf. 13, 2. III 221, 21 Ὡν, ἥ ἐστὶν Ἡλίου π. — I 253, 8. 16. 254, 12 τὰς πόλεις τῶν Λευιτῶν „λυτρωτάς διὰ παντός“ εἶναι. V 185, 1 πόλεις μὲν γὰρ ἔξ ἀπένειμεν ... τοῖς ἀλοῦσιν. V 38, 7 cf. 114, 21 ἀπένειμε δὲ καὶ πόλεις αὐτοῖς (sc. τοῖς ἱερεῦσιν) ὁκτὼ πρὸς ταῖς τεσσαράκοντα. V 187, 11 τῶν ἱερωμένων. I 174, 20 (ἡ) ἀντικρὺ τοῦ καρδαίου (π.). — II 291, 17 conl. οἶκος ... καὶ χώρα καὶ ἔθνη καὶ κλίματα γῆς. I 280, 24 πόλεις ὅλας καὶ χώρας καὶ κλίματα μεγάλα γῆς οὗτοι διέφθειραν. IV 204, 20 cf. II 51, 26. 92, 23 conl. χώρα, ἔθνος. II 286, 2 (conl. κώμη, οἰκία). I 135, 2 ἐπὶ πόλεως καὶ νεὸς καὶ παντός ἐλάττονος ἢ μείζονος κατασκευάσματος. V 13, 8 μὴ ἀμοιρεῖσθαι ἐτέρων πόλεων καὶ οἰκείων καὶ φίλων. V 251, 8 κοινοὶ πόλεων καὶ ἐθνῶν γονεῖς. III 271, 24 (conl. νόμοι, ἔθνη πάτρια). — II 11, 18 πᾶσα π. ἐξ οἰκοδομημάτων καὶ οἰκητῶρων καὶ νόμων συνέστηκε. II 249, 27 cf. V 197, 14 διττὸν δὲ πόλεως εἶδος. IV 69, 21 sq. οἰκία τε γὰρ π. ἐστὶν ἐσταλμένη καὶ βραχεία. IV 61, 10 τοῖς περὶ πόλιν (θεωρήμασιν). III 252, 26 cf. V 158, 14 ὦ τὰ πόλεως πράγματα ἐφορμεῖ. IV 73, 14 τὰ πόλεις. II 23, 2. 103, 26. III 282, 15. IV 119, 9. 250, 20. 270, 19. 271, 3. 10. V 76, 5. 113, 20. 126, 1. 237, 24. 337, 18. VI 19, 8. 25, 21. 47, 2. 68, 8 κατὰ πόλεις. III 67, 12 οἱ κατὰ πόλεις γεγραμμένοι καὶ ἄγραφοι νόμοι. IV 204, 13 οὐδεμία π. ἐστίν, ἥ τὰ ἐτέρας νόμιμα τιμᾷ. IV 270, 23 ἔξω πόλεων ἐβουλήθη νομοθετεῖν. — V 109, 1 οἱ τῶν πόλεων ἡγεμόνες. VI 13, 10 τῶν πόλεων αἱ μὲν ὀλιγαρχοῦμεναι καὶ τυραννοῦμεναι. II 104, 17 τύραννος γὰρ ἐκ φύσεως ἐχθρὸς, πόλεων μὲν ἀνδρωπος. II 40, 3 πόλεως (προστασία). II 11, 8 παράλογον παντὶ τῷ ὄντι, ἕνα ἄνδρα πόλιν οἰκοδομεῖν. I 290, 18 ὅταν ἀπολειφθῇ π. πρὸς ἀργόντων ἡ νόμων. I 156, 2 cf. V 131, 2 sq. ὡς καὶ ἄρχων ἐν πόλει. V 251, 19 πόλεως βασιλεὺς. I 139, 1 (ὁ βασιλεὺς) ἄκραν ἐν πόλει λαγῶν οἰκεῖν. IV 200, 10 τὰς πόλεις ἐπιδοῦναι πρὸς τὸ βέλτιον, ἐάν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφῶσιν. II 40, 23 οὐς (sc. πολέμους) αἱ πόλεις ποιοῦναι πρὸς ἀλλήλας. II 118, 1 οὐς (sc. ἄγωνας) αἱ πόλεις ἐν ταῖς τριετηρίσιν ἄγουσι. —

VI 51, 7 πᾶσα γὰρ π. ... γέμει θορύβων καὶ ταραχῶν. I 297, 10 μεστὰι μὲν αἱ πόλεις ... τῶν κακῶν τούτων. IV 269, 12 αἱ πολλὰι τῶν πόλεων ἀμυθήτων κακῶν εἰσι μεστὰι. III 83, 27 οὐδενὶ γὰρ τῶν φαύλων οὐκ οἶκος, οὐ π. IV 213, 10 (αἱ) πόλεις αὐτῶν (sc. ἀσέβων). I 252, 5 sq. ὅταν τινὰ τῶν σπουδαίων διατιθέμενον ... κατὰ πόλιν θεάσωμαι, ... τὴν πόλιν ἐκείνην εὐδαιμονίῳ. I 253, 3 τῶν πόλεων τὸ ἐχυρώτατον εἰς διαμονὴν ἄνδρες εἰσὶν ἀγαθοί. II 92, 25 ἕνα ὡς μία π. ἡ οἰκουμένη πᾶσα τὴν ἀρίστην πολιτείῳ ἄγῃ δημοκρατίαν.

I 3, 11. 50, 4 sqq. 135, 3. 198, 21. 200, 8. II 2, 14. IV 18, 4. V 4, 1. 97, 18. 203, 9. 343, 16. 345, 5 (ὁ κόσμος est π.). I 199, 3. III 298, 9. 21 (τοῦ θεοῦ). III 298, 23 τοῦ ὄντος. I 5, 18 ἀγαματοφορεῖ νοστήτη πόλιν. I 6, 7 cf. 7, 13 sq. ἡ ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ προδιατυπωθεῖσα π. III 215, 2 ὁ δὲ μακρὸς αἰὼν αὐτῇ καὶ βίος ἐν τῇ νοστήτῃ πόλει ταμιεύεται.

All: I 113, 3 sqq. cf. 167, 11. II 78, 19. 272, 6 π. οἰκεία τῶν σοφῶν ἡ ἀρετὴ. II 77, 7 cf. III 148, 23 πόλεις μὲν οὖν καὶ οἰκίας συμβολικῶς τὰς τε γενικὰς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀρετάς ἐπογράφει. II 11, 17 καθάπερ πόλιν τὸ αὐτοῦ δόγμα κατασκευάζειν ὁ Κάιν ἐγνώκε. II 14, 22 τὴν δόξαν, ἣν ὁ Κάιν ὥσπερ τινὰ πόλιν οἰεῖται δεῖν κατασκευάζειν. II 245, 9 cf. 11, 2. 12, 5 ὁ φαῦλος ... πόλιν ἀρχεται καὶ πύργον ... κακίᾳ κατασκευάζειν. II 267, 5 κακίας (conl. ὁ ἀθεσθητος πύργος). I 163, 6 cf. 164, 8 (ὁ νοῦς) καθάπερ ἡγεμὼν πόλεως. IV 38, 9 (θρασίς). I 113, 21 ὁ δὲ σπουδαῖος καὶ πόλιν ἔγειν καὶ οἶκον σοφίαν κεκλήρωται. I 245, 14 ὅσα δ' ἂν χωρὶς ἡγεμόνος, ὑπὸ ἀναρχίας ὥσπερ πόλιν τὸ σῶμα ἡμῶν διόλλυσι. I 291, 18 ἰσχύσαι, καθάπερ πόλεως ἡ χώρας, σώματος τε καὶ αἰσθησέων. II 189, 24 sqq. ἐν τῇ πόλει τοῦ σώματος καὶ τοῦ θνητοῦ βίου περιεχόμενος (ὁ νοῦς). I 122, 16. 25 π. γὰρ ἐστὶ καὶ αὕτη (sc. ψυχὴ). II 12, 2 τοιαύτης πόλεως ἕκαστος τῶν ἀσέβων ἐν ἑαυτοῦ τῇ παναθλίᾳ ψυχῇ δημιουργὸς εὐρίσκειται. II 253, 17 πόλεις, ἀς ἐπετείχισαν ψυχῇ τῇ ταλαίῃ. I 253, 5 τῆς περὶ ἕκαστον ἡμῶν πόλεως, ἡ συνέστηκεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. II 249, 23 πόλεις ... τὰς ἐπὶ γῆς δημιουργηθείσας opp. ἄς ἀνθρωποὶ περιφέρουσι ταῖς ψυχαῖς ἑαυτῶν ἐνιδρυμένας.

πολιτεία. IV 68, 7 οἱ κατὰ μέρος πολιτεῖαι opp. (ἡ) κατὰ τὴν φύσιν. IV 69, 21 sq. οἰκονομία συνηγμένη τις π. II 187, 19 ἡθιοποιάν, πολιτεῖαν, οἰκονομίαν (ὁ σοφὸς

κεχώρηκεν). V 197, 16 τὴν δ' ἐκατέρων (sc. αὐτῶν καὶ οἰκίων) προστάσαν διελήχασιν ἄνδρες μὲν τῶν μειζύνων, ἥς ὄνομα π., γυναῖκες δὲ τῶν βραχυτέρων, ἥς ὄνομα οἰκονομία. VI 24, 3 παιδεύονται δὲ εὐσέβειαν, δασύτητα, δικαιοσύνην, οἰκονομίαν, πολιτείαν. IV 303, 13 ὀλιγαρχίαν ἢ ὀλιγοκρατίαν, ἐπιβούλους πολιτείας ... ἐξελήλας ἐκ τοῦ καθαρωτάτου τῆς οὐσίας, οὐρανοῦ. V 264, 19 cf. II 249, 29 IV 53, 19. V 322, 18 ἡ ... πολιτειῶν ἀρίστη δημοκρατία. II 92, 26 ἵνα ὡς μία πόλις ἡ οἰκουμένη πᾶσα τὴν ἀρίστην πολιτειῶν ἄγῃ δημοκρατίαν. VI 184, 21. 207, 20. 208, 1 (Ῥωμαϊκῇ). VI 130, 5 (ἡμετέρα). V 297, 8 Ἰουδαίων. V 104, 9 cf. 233, 5 ἡ κατὰ Μωυσῆν. IV 249, 10 cf. V 221, 10. 231, 11. 236, 12. 289, 15. 303, 14 (οἱ ἐγγραφεῖντες) αὐτοῦ (sc. Μωυσέως) τῇ ἱερᾷ πολιτείᾳ. V 321, 5 πολιτείας (κοινωνία) τῆς ἀρίστης. V 13, 2 τούτους δὲ καλεῖ προσκλύτους ἀπὸ τοῦ προσεληυθέναι καινῇ καὶ φιλοθέῃ πολιτείᾳ. V 75, 23 (οἱ) γεννηθέντες ἐν πολιτείᾳ φιλοθέῃ. V 16, 6 τὸν ἐγγραφόμενον τῇ κατὰ τοὺς νόμους πολιτείᾳ. IV 178, 8 πάντα τὰ τῆς ἀρχαίας πολιτείας ἐξεδιηρμένους. V 219, 12 τὸ ἀρχαῖον καὶ δόκιμον τῆς πολιτείας νόμισμα παρακρίπτουσι. II 285, 24 τὴν πατριὸν πολιτείαν οὐκ ἀμελῶς φυλάττουσιν. II 229, 20 οἱ δυσχεραίνοντες τῇ πατρίῃ πολιτείᾳ. II 53, 14 cf. 191, 20. III 39, 11 εὐδόκιμους καὶ γλαφυράς τέχνας, ζωγραφίαν καὶ ἀνδριαντοποιίαν, ἐκ τῆς καθ' αὐτὸν πολιτείας ἐξήλσαν (Μωυσῆς). V 15, 13 πάντας δὲ τοὺς κολακεύοντας αὐτὴν (sc. τὴν μαντικὴν) ἐλαύνει τῆς ἰδίου πολιτείας. V 115, 18 βουλόμενος ... μὴ κατὰ τὸ παντελὲς ἀναγκαιότατον κτήμα, θεράποντας, ἀνείρξει τῆς αὐτοῦ πολιτείας. V 156, 10 ἅπερ ἐκμυσάζαμενος δ' ἱερώτατος Μωυσῆς ὡς ἀλλότρια καὶ ἐχθρὰ πολιτείας ἀνελίπηπτον. V 196, 16 ὡς φθοροποιὴ τῆς ἀρίστης πολιτείας ἀπεστράφη. V 77, 5 τοὺς ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τραφέντας. IV 67, 16 ἡ κατὰ δῆμους π. VI 146, 11 ἵνα καὶ τὸν Ἰσίδωρον ἀπελέγξῃ καὶ ἀπολογήσῃται περὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας ὡς ἀδικίας διαβληθείς. IV 211, 13 πολιτείαν διὰ τῆς τῶν νόμων θέσεως ἐφῆρμοζον. IV 271, 18 (οἱ) τῆς πολιτείας (κανόνες). V 104, 21 ἐν ἀρεταῖς ἡ π. καὶ νόμοις. V 211, 21 ἐν τοῖς δικαίοις, καθ' ὃ συμβαίνει τὴν πολιτείαν διατετάχθαι. V 200, 21 τὸ γὰρ ἀνῶμαλον καὶ ἀνίσον ἐγθρόν πολιτείας ζηλοῦσης τὴν ἀλήθειαν. IV 68, 11 ποικίλον γὰρ π. καὶ πολὺτροπον. III 252, 16 τὸ τῆς πολιτείας ... ὕψος παμποικίλον. III 253, 5 τί

οὖν ὡς ἐσθῆτα πολιτελῇ τὴν ἐπηρτισμένην πολιτείαν ἀναψάμενοι γαυριώμεν. I 264, 16 ὁ ποικίλου δόγματος εἰσηγητὴς πρὸς πολιτείας μᾶλλον ἢ πρὸς ἀληθείας τύπον χρησίμου. I 259, 25 (Ἰωσήφ) πρὸς γὰρ πολιτείαν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν φιλοσοφῶν. III 252, 11 τὸν δὲ τῆς ἀνθρωπίνην πολιτείαν ἐφείμενον, Ἰωσήφ ὄνομα. III 221, 25 ὁ τὴν τοῦ σώματος πολιτείαν ἀναψάμενος, ὄνομα Ἰωσήφ. II 177, 17 Ἰοθόρ, πλάσμα τύφου, πρὸς πόλιν καὶ πολιτείαν ... μάλιστα ἀρμόττων. I 234, 8 ὠφέλιμον μὲν οὖν, εἰ καὶ μὴ πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν τελείας, ἀλλὰ τοι πρὸς πολιτείαν, καὶ τὸ παλαιαῖς καὶ ὠγυγίοις ἐντρέφεσθαι δόξαις. I 222, 7 ἀπὸ τῶν ὀγκιῶν τῆς πολιτείας σπουδασμάτων. II 186, 12 ὅποτε δὲ μέτεισι πρὸς πολιτείαν (ὁ σοφός). II 145, 1 τὸ βαρύτατον τῶν ἐν πολιτείᾳ καὶ βασιλείᾳ φροντίδων ἄγχος. V 151, 3 εἰς μέγα πέλαιος τῶν ἐν πολιτείᾳ φροντίδων. V 151, 11 εὐδία καὶ γαλήνη θορύβων τῶν ἐν πολιτείᾳ. V 338, 14 con. κοινῶν πραγμάτων (ἐπιμέλεια). IV 92, 22 τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ... πράγματα. V 9, 5 τὰ τῆς πολιτείας. III 117, 26 πολιτείαν ἐγαλάσαστε ὑμεῖς. IV 73, 12 ὁ δ' ἐγκρατὴς ... πρὸς πολιτείαν συντείνει. V 242, 20 τῶν μετεληφότων τῆς αὐτῆς πολιτείας. V 244, 9 πολιτείας ἐγγειρίζεσθαι μέλλων καὶ πραγμάτων ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων καὶ ἱερῶν ἐπιμέλειαν. VI 44, 15 μήτε τοῖς λεγομένοις ἀστοῖς πολιτείαν ἢ ἐλευθερίαν ... ἐπιφωμίωμεν. V 219, 7 μεταπειρῶντες ἀγωνίσασθαι τὸν περὶ πολιτείας ἀγῶνα. VI 191, 16 ὡς οἰχομένων ἔρρει καὶ ἡ π. VI 191, 17 περὶ τῆς καθολικωτέρας πολιτείας. VI 221, 25 τίσι χρησθε περὶ τῆς πολιτείας δικαίως.

V 245, 9 π. μία καὶ νόμος ὁ αὐτός καὶ εἰς θεός. V 333, 18 καλὴν δ' ἀποικίαν στείλαμένοις πρὸς ἐμψυχον τῷ ὄντι καὶ ζῶσαν πολιτείαν. II 53, 27 ἐγγραφεῖντες ἀφθάρτων <καὶ> ἀσωμάτων ἰδεῶν πολιτεία. II 267, 4. IV 212, 6 τοῦ κόσμου. II 53, 25 οἷνας οὐκ ἤξίσαν πολιτείας τῆς παρὰ τῷ κόσμῳ τυχεῖν. IV 15, 3 (ἡ παντὸς λόγου κρείττων π), ἡ χρητὴ ὁ κόσμος. IV 67, 17 ὁ κόσμος ... μιᾷ χρητῇ πολιτείᾳ καὶ νόμῳ ἐνί. I 50, 10 sqq. συνέβαινε τῷ κοσμοπολίτῃ χρησθαι πολιτείᾳ ἢ καὶ σύμπασι ὁ κόσμος· αὕτη δέ ἐστιν ὁ τῆς φύσεως ὁρδὸς λόγος. IV 291, 14 ἐκέλευσεν οὖν καὶ τοὺς μέλλοντας ἐν ταύτῃ ζῆν τῇ πολιτείᾳ (sc. τῷ κόσμῳ) καθάπερ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ κατὰ τοῦθ' ἔπεισθαι θεῷ.

πολιτεύεσθαι. II 244, 13 τὸν οὐράνιον χῶρον, ἐν ᾧ πολιτεύονται. II 299, 21 ὁ

- πολιτευόμενος ... τρόπος. II 182, 15 τὴν πολιτευομένην καὶ δημαγωγὸν μητέρα συνήθειαν. III 252, 23 πᾶς ὁ τοῦ πολιτευομένου βίος πέφυρται. V 262, 12. 316, 14. 337, 4 (οἱ κατ' αὐτὸν — sc. Μωυσῆν — πολιτευόμενοι). IV 69, 7 οὐ γὰρ εἰς δεσπότης τῶν πολιτευθέντων, ἀλλ' ὄχλος. VI 14, 2 πειθαρχούντων αὐτοῖς (sc. νόμοις) τῶν πολιτευομένων. VI 37, 4 μεγέθει τῆς ἐμῆς διανοίας τῶν πολιτευομένων Ἀθηνησιν οὐ δυνηθέντων συνδραμεῖν. VI 22, 7 διὰ τὰς τῶν πολιτευομένων χειροφθεῖς ἀνομίας. II 255, 19 παρὰ τοῖς ἀρίστα πολιτευομένοις ἀναγέγραπται νόμος. VI 135, 2 τοῖς γὰρ ὁρθῶς πολιτευομένοις τῶν ἀργόντων. IV 271, 18 τό τε ζητεῖν νόμους, οἷς πολιτεύονται. III 198, 12 εἰρήνην καὶ εὐνομίαν, ὧν ἡγεμὼν ἐστὶ δικαιοσύνη, πολιτεύεσθαι.
- πολίτευμα. II 250, 3 ἐγγράφονται δ' οἱ μὲν ἀστεῖοι τῇ τῆς προτέρας (sc. πόλεως) πολιτεύματι. IV 76, 3 cf. I 50, 16 ἐν τῇ μεγίστῃ καὶ ἀρίστῃ πολιτεύματι τοῦδε τοῦ κόσμου. V 97, 19 τὸ κοινὸν π. (ὁ κόσμος). II 111, 17 (γυναῖκες) τῇ τῆς ἀρετῆς ἐγγεγραμμέναι πολιτεύματι.
- πολίτης. VI 129, 4 (Ἰουδαῖος). VI 204, 12 οἱ καλοὶ σου καὶ ἀγαθοὶ πολῖται. VI 2, 15 πολῖτας δὲ (καλεῖν) τοὺς ἡ μὴ ἐγγραφέντας τὸ παράπαν ἢ ὧν ἀτιμία καὶ φυγὴ κατέγνωσται. VI 195, 4 καὶ τοὺς ... ἀλλοφύλους αὐτῶν οὐχ ἕττον τῶν ἰδίων ἀποδέχονται πολιτῶν. IV 128, 5 σπεύδοντες εἰς ἀσπὶν ἰσοτιμίαν καὶ γεινῶντες. ἥδη πολῖταις. V 24, 10 ὑπὲρ οἰκείων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν. V 225, 4 ὧν ἐπιστήμην εἶχε καὶ μνήμην, οἰκείων, φίλων, πολιτῶν. II 24, 1 τίς δ' ἂν οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις, ἢ πολῖταις καὶ ξένοις (ὁμοίως διαλεχθεῖν). IV 180, 17 ἠῤῥξαντο ἀναθήσειν τῇ θεῇ τὰς πόλεις τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἐν ἐκάστῃ πολῖτας. I 198, 25 οἱ δὲ λεγόμενοι πολῖται καταχρήσει μᾶλλον ὀνόματος ἢ ἀληθείας προσαγορεύονται. II 41, 1 τῶν πολιτῶν ἕκαστον ἀναπέλασαι τὴν ἐν αὐτῷ μεγάλην καὶ συνεχῆ στάσιν καταλύσαι. I 58, 4 ἀντὶ πολίτου φυγᾶς.
- III 215, 9 ἀρετῆς. I 113, 14 Ἰακώβ καὶ π. ἐστὶ καὶ οἰκίαν τὴν ἀρετὴν κατοικεῖ. V 97, 18 (τοῦ κόσμου). VI 70, 21 οὐρανοῦ μὲν καὶ κόσμου. I 50, 14 ταύτης τῆς πόλεως (int. τοῦ κόσμου) καὶ πολιτείας ἔδει τινὰς εἶναι πρὸ ἀνθρώπου πολῖτας. III 216, 9 τῆς Χαρράν. — I 198, 24 cf. 199, 1 μόνος κυρίως ὁ θεὸς π. ἐστὶ.
- πολιτικός. IV 68, 9. 78, 2 (ἀνὴρ). III 182, 6 (ἄνδρες). III 117, 12. 120, 10. IV 61, 7. V 271, 10 (βίος). VI 157, 6 (γένος). I 288, 24 δόγμα. VI 134, 24 (μάστιγες). III 154, 24 (μοῖρα). IV 74, 16 ὅρμος. III 154, 3 (προαίρεσις). V 362, 9 ὁ σπουδαῖος. III 136, 23 τρόπος. II 311, 22 (φιλανθρωπία). — II 187, 14. III 118, 2 (ἡ) πολιτική. — I 152, 24. II 299, 27. III 195, 8. IV 68, 18. 73, 10. 74, 1. 28. 75, 13. 77, 1. 87, 6. 90, 19. 92, 10. 19 sq. (ὁ π.). VI 223, 10 ποῖον πολιτικόν. IV 69, 23 τὸν αὐτὸν οἰκονομικὸν τε εἶναι καὶ πολιτικόν. IV 69, 19 τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι πολιτικόν. III 118, 1 πολιτικοὶ conl. οἰκονομικοὶ. VI 130, 6 μετουσίως πολιτικῶν δικαίων. II 283, 4 τὰ πολιτικά. I 119, 29 νόμους καὶ ἔθνη καὶ πολιτικά ... ἔθνη μόνος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. — V 362, 10 πολιτικός.
- πολίτης. II 258, 1. III 76, 20. πολλαπλασιάζεσθαι. III 90, 19. πολλαπλάσιος. III 216, 12. πολλοστός. III 249, 10 μέρος. πόλος. III 34, 12. πολυάνδρος. III 134, 17. 143, 8 κακόν. πολυανθρωπία. II 42, 4 διὰ τί ... εἰς πολυανθρωπίαν ἐπιδίδωμι ἡμῶν τὸ γένος. IV 121, 7 cf. 213, 5. V 350, 22. 376, 15 εἰς πολυανθρωπίαν ἐπιδιδόντος ἀεὶ τοῦ ἔθνους. VI 197, 28 cf. 195, 19 τοῦ ἔθνους. V 34, 22 περὶ τὸ ἔθνος. VI 128, 25 Ἰουδαίους γὰρ γῶρα μία διὰ πολυανθρωπίαν οὐ χωρεῖ. IV 254, 14 ταῦτα μὴ χωρούσης διὰ πολυανθρωπίαν τὸ ἔθνος μιᾶς γῶρας.
- πολυάνθρωπος. IV 114, 9 γενεά. V 153, 3 γέννη. IV 41, 1 δυνάμεις στρατευμάτων. II 87, 24. 93, 5. III 72, 10. IV 156, 11. 173, 17. 178, 4. 237, 13. 277, 4. V 1, 13. 20, 5. 33, 1. 127, 12. 275, 11. 284, 1. VI 22, 1 (ἔθνος). V 357, 17 (ἔθνη). IV 39, 6 (θεραπεία). VI 145, 8 θάλασσοι. IV 183, 1 (τῆς ἐφ' ἡμᾶς μοῖρα). III 272, 13 (οἰκειότης καὶ κοινωνία). VI 171, 7 (οἰκία). IV 74, 23. 237, 1. 238, 7. V 77, 18. 179, 2. 197, 10. 219, 11. 220, 10 (ὅμοιοι). V 2, 17 τὰ περιτεμνόμενα τῶν ἔθνων. IV 176, 8. VI 198, 22 (πόλις). V 244, 9 (πόλις). V 361, 5 (συγγένεια). IV 266, 17. 297, 22. V 348, 24. 367, 9. VI 51, 2 (συγγένεια). V 177, 7 συσσίτια. VI 21, 14. 180, 5 στίφη. V 215, 17 (στρατοπέδα). II 288, 26 χορός. IV 303, 1 χώρα.
- πολυαρχία. V 80, 9. 250, 1. 322, 9. VI 183, 11.
- πολύβυθος. I 9, 6 τὸ κενόν.
- πολυγαμία. III 143, 8.
- πολυγονία. V 2, 15.
- πολόγονος. III 72, 10 (ἀρετή). V 309, 13 π. ὧν ἀρετῆς. III 261, 24 κακίας δυσ

άλωτον γένος. V 2, 17 τὰ περιτεμνόμενα τῶν ἐθνῶν πολυγωνώτατα.
 πολυγώνιος. II 205, 17 cf. 102, 18 τὰ πολυγώνια.
 πολύγωνον. IV 273, 14.
 πολυδεής. V 268, 17. 269, 2.
 πολυειδής. IV 287, 22 ἁμαρτίαι. IV 68, 19 (ὁ πολιτικός). VI 176, 1 ποσωπεία. VI 59, 4 ἕτερα πολυειδής.
 πολυετία. II 216, 21. 220, 22. III 66, 10. IV 252, 10.
 πολύζωος. I 29, 19.
 πολυήμερος. III 9, 10 (ἀγαθόν).
 πολύηχος. II 189, 7.
 πολυθεΐα. III 191, 32.
 πολυθεός. II 191, 22 (ἀθεότης). I 59, 22. II 281, 25. III 39, 8. IV 283, 20. V 332, 2 (δόξα). V 374, 5 (δόξαι). III 191, 32 (θίασος). II 282, 2 (θλαδία). II 237, 16. III 134, 17 (κακόν). V 334, 2 ἐν οἰκίᾳ καὶ πόλει ... πολυθέω. II 256, 13 στίφος. — II 282, 4 ὁ ἐκ πόρνῃς.
 πολυκέφαλος. III 261, 22 (ὅδρα).
 πολυμάθεια. III 75, 5. 76, 7. 249, 23.
 πολυμαθής. II 79, 10. 149, 18.
 πολυμέρεια. III 53, 12.
 πολυμήχανος. I 273, 17.
 πολυμιγία. II 256, 14. 273, 15.
 πολυμιγής. III 137, 12 (βίος). III 261, 25 (δόξα). III 134, 16 κακόν. II 142, 20 (σώμα).
 πολυμορφος. III 137, 12 (βίος). III 261, 23 γένος. I 13, 7. V 23, 1 (ιδέαι). II 10, 23. III 248, 19 (λέπρα). II 203, 2 (μεταβολαί). IV 68, 19 (ὁ πολιτικός). II 56, 6 (ψυχή).
 πολυοινία. II 162, 20. 174, 7.
 πολυορκία. IV 290, 8. V 87, 9.
 πολυπαϊδία. IV 43, 20. 178, 2.
 πολύπαις. V 373, 14 ἡ γὰρ ἔρημος. V 361, 15 (οἶκος). V 349, 15. 20 ὁ τρίτος τῶν ἀρχηγῶν. V 330, 7 ὁ πρῶτος ἐκ τριῶν παιδοποιησάμενος γυναικῶν. IV 101, 22 ὁ π. καὶ εὐπαις ... νομισθεῖς.
 πολυπλασιάζεσθαι. I 17, 3. 32, 3. 5. III 150, 18.
 πολυπλάσιος. IV 273, 4, 10 (λόγοι).
 πολυπλοκος. III 269, 13 βίος. II 116, 10 (δίκτυα). I 259, 23 (δόγμα). I 105, 7. II 114, 30 (ἡδονή). I 104, 30 τοῦ ὄψεως ἡ κίνησις. II 206, 18 μίσις.
 πολυπόλις. VI 150, 1 (Ἀλεξανδρεία).
 πολυποσία. III 287, 26.
 πολυπούς. II 203, 10. 280, 25. 281, 23.
 πολυπραγμονεῖν. III 216, 17 τί δὲ πολυπραγμονεῖς ἀ μὴ σε δεῖ τὰ μετέωρα; III 172, 4 ὁ δ' ἐξ ἑαυτοῦ ζητεῖ τε καὶ σκέπτεται καὶ πολυπραγμονεῖ. III 145, 13 τὸν γὰρ ἄβατον οὐ πολυπραγμονεῖ χώρον.

VI 115, 7 ἀλλὰ πολυπραγμονεῖτε καὶ τούναντίον. III 145, 19 τὰς δὲ αἰτίας ... μὴ πολυπραγμονεῖ. V 197, 18 μῆδεν οὐν ἔξω τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν πολυπραγμονεῖται γυνή. V 171, 5 πολυπραγμονητέον.
 πολυπράγμων. IV 6, 2. V 18, 4.
 πολυσαρκία. IV 243, 13. V 94, 8. 108, 21.
 πολύστροφος. VI 68, 5.
 πολυσχιδής. I 105, 11 ζῶων εὐμορφία. V 102, 9 (ιδέαι). I 23, 3 (ἔδοξ). II 56, 6 (ψυχή). — IV 147, 7 ἡ δὲ φύσις ... χαίρει τῇ ... πολυσχιδεῖ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων. I 45, 13 πολυσχιδῶς (codd. πολυσχιδῶν sc. ἀραιωμάτων).
 πολυτέλεια. V 66, 18 οὐ μόνον ὕλης πολυτελεῖα ... τετίμηται ὁ τῶν θυσιῶν βωμός. V 24, 2 ἔνεκα ποικιλίας καὶ πολυτελείας (τῆς ἱερᾶς ἐσθῆτος). VI 184, 25 ἀναθημάτων πολυτελείαις τὸ ἱερὸν ἡμῶν ἐκόσμησε. V 19, 6 (τοῦ ἱεροῦ). VI 58, 16 (ἰταλική). V 90, 18 τραπέζων. V 268, 15 τῆς ψυχῆς. — IV 157, 8 (βασιλική). IV 181, 18 ἵν' ἐκ τῆς πολυτελείας βασιλικὸν φαίνεται τὸ ἔργον. I 57, 9 ἡ (ἡδονή) δὲ περιεργίαν καὶ πολυτέλειαν (ἀσπάζεται). V 89, 24 ὅρκοις ἐπισφραγίζονται τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν εἰς πολυτέλειαν. V 358, 18 εἴ τις ἐθέλησεν τὴν περιεργὸν καὶ περιττὴν ἀφελεῖν πολυτέλειαν. V 231, 21 πειρώμενος ἀφελεῖν πολυτέλειαν. IV 285, 3 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα πορφύρα καὶ χρυσῷ καὶ ταῖς ἄλλαις πολυτελείαις. VI 158, 10 τῇ Γαίῃ τὴν πρὸ μικροῦ δίαταιν ... εὐκολωτέραν ... εἰς πολυτέλειαν μεθαρμοσάμεν. VI 136, 22 εὐκολία διεφαίνεται πολυτέλειαν καὶ τὸ ἀβροδίαιτον μὴ προσιεμένον. VI 60, 7 ἐπαινέσαντες ... τὸν ἐστιάτορα τῆς πολυτελείας. IV 157, 1 τῶν εἰς πολυτέλειαν καὶ περιουσίαν οὐδέν. VI 218, 11 τοσαύτη τις ἦν ἡ π.
 πολυτελής. IV 210, 1 (ἀκτὴ). I 263, 2. VI 214, 1 (ἀναθήματα). I 147, 4 δεῖπνα. I 210, 8. V 277, 4 (ἐσθῆτες). IV 186, 11 ἐστισίσεις. VI 221, 4 (κατασκευαί). III 231, 24 κλίνη. VI 183, 24 (κόσμος). I 195, 8. 210, 9. IV 217, 13. 226, 18. 298, 22. V 22, 12. VI 20, 1 (λιθοί). III 36, 20 (οὐσία). VI 66, 1 ὄψα. II 87, 15 (πομπή). I 211, 6. II 31, 22 στία. I 55, 16 (τράπεζα). III 117, 1. IV 205, 13. V 134, 4 (τράπεζαι). III 36, 17 (ῥαί). III 231, 24 (χλαῖναι). — VI 55, 14 σιτοῦνται δὲ πολυτελεῖς οὐδέν. VI 132, 25 τὰ μὲν πολυτελεῖ νοσφίζόμενοι. — IV 223, 5 πολυτελεῖς.
 πολυτόκος. III 48, 9.
 πολύτροπος. IV 287, 22 ἁμαρτίαι.

II 186, 13 βίος. II 142, 24 (διάθεσις).
 II 177, 14 τοῦ βίου ζηλώσεις. II 140, 1.
 IV 268, 4. V 267, 15. 306, 12. 338, 12.
 VI 56, 11. 132, 9 (ἰδέαι). VI 183, 14
 (κακά). II 10, 23. III 248, 20 (λέπρα).
 II 203, 2 (μεταβολαί). VI 170, 25 (μορ-
 φαι). II 150, 4 τῆς παιδείας ... πηγαί.
 III 66, 3 (πόλεμοι). V 369, 13. VI 120, 18
 (πραγματεῖαι). VI 179, 3 (συμφοραί). III
 261, 20 (ψυχή). — IV 306, 5 τὸ πολύγουν
 καὶ πολυτρόπον τῆς ἀκρασίας. II 298, 22
 ἕνεκα τοῦ πολυτρόπου. IV 147, 7 ἅμα
 χαίρει τῷ πολυτρόπῳ ... τῶν ἐπιστη-
 μονικῶν ἔργων. II 298, 10 (ἡ τοῦ φαύ-
 λου ψυχῇ) μία μὲν οὕσα ἀριθμῷ μυριάς
 δὲ τῷ πολυτρόπῳ.
 πολυφαγία. III 291, 24.
 πολύφημος. II 187, 18.
 πολυφόρος. II 175, 4.
 πολύφωνος. II 189, 7.
 πολύχους. V 349, 20 ἀμαθία. II 30, 10 ἡ-
 γεμονικόν. IV 5, 12 κακία. I 88, 2. II
 175, 3 τὸ κακόν. — IV 306, 5 τὸ πολύ-
 χουν καὶ πολυτρόπον τῆς ἀκρασίας.
 πολυχρηματία. II 228, 11. III 196, 6.
 IV 157, 13. V 91, 5.
 πολυχρημάτος. VI 144, 5 ἄνθρωπος.
 IV 77, 6 (ὁ θεραπευόμενος). — III 116, 13.
 173, 1. V 319, 13 (ὁ π.). III 238, 4 ἐκ
 πενήτων πολυχρημάτοι. VI 147, 16 ἐνίων
 πολυχρημάτων ὁ πλοῦτος ἀργὸς ἦν ὅλη.
 πολυχρόνιος. I 252, 9 (ἀγαθοί). V
 363, 7 (ἄλλ). II 220, 11 (γέννημα). III
 187, 8 (ἐνδοιασμός). III 66, 9. V 149, 25
 (ζωή). — VI 39, 8 ὑπὸ τῶν παλαιωτέρων
 καὶ πολυχρονιωτέρων.
 πολύχρυσος. III 115, 23. IV 46, 16.
 πολυψήφια. VI 183, 14.
 πολυώνυμος. III 178, 6 (ὁ ἀρχιπροφήτης).
 III 299, 11 (αἱ τοῦ ὄντος δυνάμεις). II
 257, 4 (ὁ θεοῦ λόγος). IV 290, 18 (τὸ
 τοῦ θεοῦ ὄνομα). I 71, 21 (ἡ μεταρ-
 σις καὶ οὐράνιος σοφία). II 187, 18 ὁ
 σοφός.
 πόμα. II 188, 12 τῆς ἀφροσύνης. III 298,
 18 λόγος, οὐ διαφέρων τοῦ πόματος. III
 298, 10 ὅλον τὸν κρατῆρα τοῦ θεοῦ πό-
 ματος. II 32, 25 μικρόν γὰρ αἰτηθεῖσα
 (Ρεβέκκα) π. πολλὸ δίδωσιν.
 πομπή. III 268, 3 ὡς πρὸς ἐπιδείξειν καὶ
 πομπήν. V 5, 17 θυσαίεις τε καὶ πομπαίς.
 IV 286, 18 πανηγύρεσι καὶ πομπαίς. V
 124, 7 θεία πομπή. VI 39, 21 ἐπὶ ταῖς
 Σεμναῖς Θεαῖς. VI 133, 21 στεῖλας καλὴν
 πομπήν διὰ μέσης ἀγορᾶς. II 87, 15
 τῶν παλαιῶν τινα ... θεασάμενον ἐσταλ-
 μένην πολυτελεῖ πομπήν.
 πονεῖν. II 34, 28 ἥδιστον ἀντὶ πικροῦ
 τὸ π. ὑπολαβεῖν. I 142, 30 αὐτὸ τὸ π.

βραχύτερον καὶ ἑλαττόν ἐστι τοῦ
 ἀπόνου. III 171, 24 τὴν ἐκ τοῦ π.
 τεθρυμμένην δύναμιν. I 249, 2 ἐάν
 μὴ δυνηθῇς προκοπὴν ἀλλ' ἀξασθαι τοῦ π.
 I 248, 14 τὸν ἐκ τοῦ π. κάματον. III
 106, 19 ἡ γὰρ ἀθλοῦ ἀπόπειρα ... τῆς
 ψυχῆς ἐστὶν ἐν τῷ π. καὶ πικραίνεσθαι.
 VI 20, 13 οἱ δὲ σχολὴν μὲν βλαβερὸν
 ἡγούμενοι, π. δὲ ἐθέλοντες. II 20, 24
 εἰ δὲ προσυπερβάλλουν ἐθέλησεις ἐπὶ π.
 I 273, 11 τῷ δὲ τελεῖω μηκέτι π. (ἐπι-
 τρέπει). III 258, 13 τί οὖν ἔτι, ψυχῇ,
 ματαιάζεις καὶ κενὰ πονεῖς; III 268, 9 εἰς
 2 καὶ μυρεφοὶ πονοῦσι. II 274, 10 ἵνα μὴ
 πάντοτε πονῇς ἀλλὰ καὶ τῶν πονηθέν-
 τῶν ἀπόνασθαι δυνηθῇς. V 102, 14 ἵνα
 πονοῦντος μὲν τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ δι-
 αναπαύηται. I 83, 9 τῷ δὲ ἔτι πονοῦντι.
 III 243, 10 ψυχῇ πονούσῃ καὶ διαθλούσῃ.
 V 274, 3 μὴ τὰ τῶν πονησάντων ἀταλαι-
 πώρως ἄλλοι λαμβάνωσι. II 210, 10 καθ-
 ἄπερ οἱ πεπονηκότες ἄλληται.

πονεῖσθαι. VI 188, 23 τὸ μὲν ἔτι
 π. περὶ τοῦτο τὸ μέρος εἵξαμεν. I
 261, 2 περὶ δὲ μέλλεις π. πρότερον. II
 95, 15 δύναται ... περὶ τὴν γῆς ἐπι-
 μέλειαν π. II 126, 23 οὐ μόνον οἰεταί
 δεῖν ὁ νόμος περὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν π.
 τινα κτήσιν. V 161, 10 εἰς ταῦτα πονεῖ-
 ται μεθ' ἡμέραν τε καὶ νύκτωρ. III
 102, 8 περὶ 2 πονεῖται καὶ πραγματεύεται.
 III 137, 9 περὶ 2 πονοῦμεθα. VI 60, 1
 περὶ 2 σιτοπόνου καὶ ὀψαρτοῦ πονοῦνται.
 I 118, 28 ὁ γὰρ πονούμενος περὶ τὰς
 ἡδονάς. V 248, 19 τὰ περὶ δίκας Μωυσῆς
 ἔωθεν εἰς νύκτα πονοῦμενος. II 59, 2
 ψυχῆς ... περὶ μηδὲν τῶν θνητῶν ἔργων
 ἔτι πονομένης. II 78, 3 εἰ τι βιαζόμενοι
 πονοῦντο περὶ αὐτάς (sc. ἀναλήψεις).
 IV 131, 9 ὅφ' οὗ γυμναζόμενος πρὸς τοὺς
 ἀρίστους βίους ... ἐπονεῖτο. V 110, 7
 (ἡ γῇ) τυχοῦσα γὰρ ἀδείας ἔτει ἐβδόμῃ
 καὶ μὴ πονηθεῖσα. II 31, 10 τὰ ἐν μα-
 κρῷ χρόνῳ πονηθέντα. V 260, 1 ὑπὲρ
 τοῦ τὴν γῆν ἀνακτησασθαι πονηθεῖσαν.
 V 274, 13 οἱ περὶ νομίμου γυναικὸς ἡ
 οἰκίας ἡ χωρίου κτήσεως πονηθέντες. I
 164, 2 ἐπὶ τοῖς τῶν πονηθέντων καρποῖς.
 II 294, 14 μὴ ἀτυχεῖσαι τοῦ τέλους τῶν
 πονηθέντων. V 370, 6 τῶν μελῶν πάρεσις
 πρότερον πονηθέντων. IV 305, 5 τὴν τε
 πεδιάδα καὶ τὴν ὀρεινὴν ... πονηθεῖσας
 ἀνέσεις ἡξίωσε. II 120, 8 αὐτὸ μόνον
 περὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς (sc. γεωργικῆς ἐπι-
 στήμης) πεπονημένον.

πονηρεῖσθαι. V 88, 2. 226, 19. 223, 9.
 335, 16.

πονηρία. II 213, 26. IV 106, 16.
 πονηρός. III 176, 10 (ἀγέλη). V 334, 7

(ἀδελφοί). V 251, 13 οἱ δολεῶς ἀδικούν-
τες πονηρότεροι τῶν φανερώς ἐναντιου-
μένων εἰσίν. V 371, 4. VI 140, 5. 222, 12
(ἀνθρώποι). V 336, 9 (βίαι). IV 117, 18
βουλευματα. V 205, 1 (δεσπότης). II
15, 28 (δαίτα). V 3, 13 (δόξα). IV 290, 5
(έθνος). I 127, 28. 129, 1 (ὁ Εἶρ). II 60, 3
(εἰσγήγησις). IV 9, 20. V 153, 7. 369, 15.
VI 172, 21 (ἐπιτηδεύματα). V 176, 14 εἰσὶ
δὲ ἕτεροι πονηρότατοι. VI 186, 17 σπέρ-
ματα. V 218, 17 ὁ δ' ἄλλω συμπράττων.
I 127, 30. 128, 6. 9 (σῶμα). — V 168, 20
μήτε ... π. ἐξετασθῆς. V 193, 17 π. δ' οὐ-
δεὶς πρὸς ἀλήθειαν φίλος. IV 290, 1 ὑπὲρ
ἐτέρου π. γενοῦ. II 45, 9 οὗτοί εἰσιν οἱ
πονηροὶ τὸ ἀγγέλων ὄνομα ὑποδυόμενοι.
V 192, 12 οἱ πονηροὶ τὰς φύσεις. V 337, 2
(οἱ πονηροὶ οἱ ἀγαθοί). V 351, 6
τὰς προτεθείσας τοῖς πονηροῖς κολάσεις.
V 325, 14 τοῖς δὲ ἐξ ἀγαθῶν πονηροῖς
γεγονόσιν. V 325, 20 μὴ πεφουκέναι τοὺς
πονηροὺς εὐγενεῖς. IV 79, 1 οἱ τοῖς πονη-
ροῖς συζῶντες. V 335, 17 τοῖς ἐκ πονηρῶν
ἀγαθοῖς. II 264, 2 τὰς κατὰ πονηρῶν
κολάσεις. V 326, 15 οὕτε συνόλως ἀγαθοὶ
(γονεῖς) πονηροῖς ὄφελος. IV 9, 5 οὐ
πονηροῖς ἀντεξετασθέντες. V 331, 9 ἐξ
ἀγαθῶν πονηροὺς γενομένους. IV 78, 11
τοὺς πονηροτάτους τῶν ἐκεῖ. VI 133, 25
τοὺς κακούργων πονηροτάτους. — II 20, 21
πῶς τὸ γε πονηρὸν γένοιτο' ἂν ἄγιον. I
76, 6 sqq. τὸ (ξύλον) τοῦ γινώσκειν
καλὸν καὶ πονηρὸν. I 87, 23 τῷ πονηροῦ
καὶ καλοῦ αἰτίῳ. II 141, 3 καλοῦ καὶ
πονηροῦ (φαντασία). IV 179, 4 πονηρὰ
οἱ χρηστά. V 327, 6 ὑπαλλάξασθαι
πονηρὰ χρηστοῖς. IV 129, 13 χρηστὰ
προσδοκᾶν ἐκ πονηρῶν. VI 156, 21 τιμῆς
ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν κολάσεις. I 54, 3
διὰ δὲ τοῦ καλῶν καὶ πονηρῶν γνωρι-
στικοῦ. II 20, 14 sq. ὥστ' οὐδὲ καλὰ
πονηρῶν ἐᾶ, πονηρὰ οὐ τὰ φαῦλα παρα-
λαμβάνων. I 137, 28 (ἡ ψυχὴ) ἀναπελ-
σασα ... ἀντιδίδουναι πονηρῶν ἀκακίαν.
— II 20, 17 ἅπερ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην
ὀξύτονοντες συλλαβὴν καλοῦσι πόνπρα.
πόνος. IV 43, 6 ἂν πόνων τε καὶ ἀλγῆ-
δόνων μεστὸν ᾗ (τὸ προστεταγμένον).
III 155, 11 πρὸς τῶν ἐπ' ἐν πόνους καὶ
δουλείαις ὑπαρχόντων. IV 157, 10 conl.
ἐπιστῆμαι, κακοπάθειαι, ἰδονῶν ὑπερ-
οψία. VI 201, 13 τὰ δὲ σὺν πόνῳ καὶ
ἐπιστήμῃ. IV 108, 23 ἐν πόνους καὶ δυσ-
καρτερήτοις κακοπαθείαις. V 108, 13 τὰ
ἐκ πόνων καὶ καμμάτων ὀδυνηρά. V 103, 23
τοὺς ὑπὲρ τῶν κεκτημένων ὑπομένειν
πόνους τε καὶ καμάτους. V 319 πόνους
πολλοῖς καὶ καμάτοις. V 145, 15 μηδὲνα
πόνον ἢ κίνδυνον ὑπερτιθέμενον. V 344, 1

μηδὲνα πόνον ἢ κίνδυνον παρελθόν.
IV 197, 7 μάταια δὲ καὶ πόνοι καὶ ταιλαι-
πωρία. I 205, 3 ἄνεστι πόνων καὶ
ῥαστώνῃν ... διδούς. III 185, 18 sq. π.
... τοῖς συμφέρουσι, ῥαστώνῃ δὲ τοῖς
βλαβεροῖς ἔπειτα. III 12, 8 συννοίας καὶ
φροντίδων καὶ πόνων (μεστὸς ὁ βίος).
VI 27, 12 πῦρ ... πόνους καὶ φθορὰν
ἐργάζεται. III 48, 12 οἱ ἀπονία. I
58, 21 πόνους καὶ ταιλαιπωρίας καὶ συν-
εχεῖς ἰδρώτας ἔνεκα πορισμοῦ τῶν ἀναγ-
καίων. II 77, 12 τὰ χωρὶς τῶν πόνων
τούτοις πρόχειρα ἄλλα. II 312, 20 μόλις
πολλοῖς καὶ μεγάλους πόνους ἀνευρισκόμενα.
II 116, 11 ἂ πολλὸς διεκδύναι π. II 126, 12
γαλεπὸν τὸ ἐτέρους ἀπονητὶ τῶν ἡμετέρων
ἀπολαῦσαι πόνων. II 113, 23 πόνους ἡ-
δεῖς ὑποστάντες. II 76, 25 πόνον ἱσχυοῖν
ἀτελῆ. II 91, 22 ὅταν ἴδῃ τινὰ ... πόνον
φεύγοντα. II 34, 19 ὥστε πρὸς τὰς συν-
εχεῖς τιθάσεας αὐτῶν ἐνδόντες πόνῳ μὲν
ἡλλοτριούμεθα. I 211, 5 ἐκεχειρία καὶ
πόνων ἀμελετησία. I 248, 12 σπούδαζε
μὴ ὑπὸ ἀτελοῦς κατασχεθῆναι πόνου. I
262, 27 ἂ γὰρ ἐπετήδευσεν, ἀνήνυτο καὶ
ἀτρυτοὶ πόνοι. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν
ἐπιμελούμενοι ... πόνον οὐκ εἰδότες. II
223, 11 πόνους δ' ἀηττήτοις καὶ ἀοκνοτά-
τοις χρῆσάμενοι. V 111, 3 τὸν μεθιμη-
ρινὸν πόνον ἐκνοσηλεύονται. V 73, 3
(μεθιμηρινοί). V 101, 16 ἵνα τοὺς συν-
εχεῖς καὶ ἀτρυτοὺς πόνους χαλάσῃ. III
145, 14 ἀνήνυτον καὶ ἀτελῆ πόνον διαθλεῖν.
III 118, 29 τὸν συνεχῆ καὶ ἀκάματον πό-
νον οὐκ ἐνεγκότες. III 148, 9 πόνων ἀφ-
ειμένους ἀτρύτων. V 149, 15 ἀναπαύσαι
ἐκ τῶν συνεχῶν καὶ ἀτρύτων πόνων.
V 110, 12 πᾶρχοντες ἀνέσεις ... τῶν ἐν
ἀθλῇ πόνων. V 342, 3 τοῦ ... πόνους
ἀτρυτοῖς ... περιποιησαμένου. IV 132, 14
ἀλλότριον καρπώσμενον πόνον. III 172, 5
ἀδιαστάτῳ χρώμενος καὶ συνεχεῖ πόνῳ.
VI 55, 13 τῶν συνεχῶν πόνων ἀνιέντες.
II 300, 18 τὸν μὲν οὖν ὡς κηφῆνα τοὺς
μὲν αὐτῶν ὠφελέμενος πόνους λυμαίνεσθαι
διεγνώσκοντα. III 106, 21 βαρὺν ἀντίπαλον
ἡγῆσάμενοι τὸν πόνον. V 217, 19 πόνους
ἀποτρῦσαι συνεχέσι τὸ ζῆλον. IV 68, 23
ὅπου δὲ πόνων ἢ σκέψις. I 217, 8 (τὸ
τῆς ψυχῆς ὄμμα) προσρησάμενον ὥστε
φωτὶ συνεργῶ τῷ πόνῳ. V 108, 20 ἐν
τοῖς πόνους προηγήσαντες. III 206, 2.
267, 27 μετὰ πολλῶν πόνων. II 246, 27
μετὰ ἀργαλειωτῶν καὶ ἀτρυτωτῶν
πόνων. V 259, 15 ἔνεκα τῶν ἐν ἐξαιτίᾳ
πόνων. IV 187, 17 οὐκ ἔσται π. ἢ μόχθος
ἐν Ἑβραίοις. IV 200, 7 οὐς κατάρθρωσε
(Μωυσῆς). IV 128, 14 ἄλλους ἐπ' ἄλλοις
πόνους προστιθείς. IV 2, 10. V 8, 21 οὐ

πολὺς π. IV 265, 7 ὡν ὑπερμαχεῖν ... κουφότατος π.

II 274, 27 cf. 310, 27 πόνοι conī. ἀσκήσεις. I 142, 26 ἀσκήσει καὶ πόνῳ χρώμενος. I 83, 10 ὥχροι γὰρ οἱ ἐν ἀσκήσει διὰ τε τὸν τρύχοντα πόνον. VI 92, 14 οἷς πόνοις ἀσκεισάθαι συμβέβηκεν.

I 216, 17 πρῶτον καὶ μέγιστον ἀγαθόν. I 217, 1 ἀρχὴν γὰρ ... παντὸς ἀγαθοῦ καὶ ἀρετῆς ἀπάσης ὁ θεὸς ἀνέδειξεν ἀνθρώποις πόνον. I 217, 12 ὁποῖον γὰρ ἂν ἐθέλῃς ἐλοῦ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τοῦδ' εὐρήσεις πόνῳ περιγινόμενον. I 218, 8 πάντ' οὖν ὁρᾷ τὰ ἀγαθὰ ἐκ πόνου καθάπερ ἐκ βίτης μιᾶς ἐκπεφυκότα. I 218, 15 θνητῷ δὲ οὐδενὶ κτήσιν ἀγαθοῦ δίχα πόνων ἢ φύσις δεδορηται. I 218, 19 π. ἐκκεκρέμακεν ἑαυτοῦ τὰ ἀγαθὰ. I 219, 1 τοῖς τῶν ἀγαθῶν κτήσεως ἐπιεμένοις πόνου προνοητέον. I 246, 7 ὁ γε περὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν τελειῶν π. ... ἱκανὸς ἐξ ἑαυτοῦ προωφελῆσαι τοὺς χρωμένους. I 262, 13 οὐχ ὁ π. καθ' αὐτὸν ἀλλ' ὁ μετὰ τέχνης ἀγαθόν. II 20, 23 τέλειον μὲν ἀγαθόν ἐστὶ τὸ καλόν, ἀτελὲς δὲ ὠφέλιμον π. IV 242, 12. 20 πικρὸν δὲ καὶ ἀντιτυπὲς καὶ πικρὸν ὁ π., ἐξ οὗ φέεται τάχαθόν. III 106, 2 sq. τὰ γὰρ πλείστα καὶ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἀσκητικαῖς ἀθλήσεσι καὶ ἡβῳαι πόνοις εἴωθε περιγίνεσθαι. IV 243, 1 ὁ ... τὸν πόνον φεύγων φεύγει καὶ τὰ ἀγαθὰ. III 194, 18 τῶν ἐκ πόνου καὶ μελέτης συντηρόμενων καὶ συνθησετέρων ἀγαθῶν. III 106, 5 ψυχῇ δὲ ἑορτῇ ζῆλος ὁ τῶν ἀρίστων καὶ τελεσφοροῦμενος π. — III 107, 6 sqq. γλυκύς δὲ καὶ ἡδὺς π. ἐτέρφονόματι φιλοπονία καλεῖται, τὸ γὰρ ἐν πόνῳ γλυκὺ ἔρωσ ἐστὶ ... τοῦ καλοῦ. I 219, 2 cf. 218, 17 ὁ γὰρ πρὸς τὸ ζῆν τροφή, τοῦτο πρὸς τὸ καλόν π. I 250, 17 τῆς περὶ κακίαν σπουδῆς ἡττωμένης τοῦ πρὸς τὸ καλόν πόνου. III 94, 9 περὶ τῶν καλῶν. — I 264, 7 οἷς ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς π. διαθλείται. II 188, 3 (ἡ) μετὰ πόνων ἀρετῆς (κτῆσις). I 142, 28 ὁ πόνῳ κτώμενος τὴν ἀρετήν. I 143, 5 δεῖ τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς πόνον μὴ ἑαυτῇ προσάγειν τὴν ψυχὴν. II 296, 9 λογισμοῦ μὴ δυναμένου τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἀχθοφορῆσαι πόρους. V 237, 17 φροντίδας δὲ καὶ πόρους ἐθέλοντι ἔνεκα κτήσεως ἀρετῆς ὑπομένουτος. II 301, 6 ὑπερβάλλουσά γε ἰσότης ἀρετῶν, ἀμύλλησάμενων πόνον μὲν πρὸς εὐεξίαν. II 227, 31 αἱ διὰ πόνων ἀρεταί. — I 248, 4. 6 πάντα πόνον ἀντικαταλλάττω προκοπῆς. I 248, 13 προκοπῆς γὰρ χάριν οἰστός ὁ π. I 249, 2 ἐὰν μὴ δυνήθῃς προκοπὴν ἀλλά-

ξασθαι τοῦ πονεῖν, μέθες καὶ τὸν πόνον. I 83, 3 τῷ δὲ ἐκ πόνου προελθούσῃ Ἰσάχαρ. — I 273, 12 τῷ δὲ τελείῳ μηκέτι πονεῖν, τὰ δ' ὅσα ἐκ μελέτης καὶ πόνου περιποιήσατο φυλάττειν. III 146, 12 οὐ γὰρ σκέψεται καὶ μελέταις καὶ πόνοις ἐβελτιώθῃ (ὁ αὐτοδιδάκτος σοφός). — I 82, 14 ἦν οὐκ ἀτέλης ὁ π. ἀλλὰ στεφανούμενος ὑπὸ θεοῦ. II 17, 11 ἵνα μὴδ' ὁ π. ἀστεφάνωτος ἀφεθῇ. II 34, 10 θεὸς εἰς γλυκύτητα τὸ πικρὸν τοῦ πόνου μεταβαλὼν. I 143, 10 (ὅταν) ὁ π. μὴ οἷσιν ἐγκατασκευάσῃ ἀλλὰ παραχώρῃσιν τῷ εὐεργετῇ θεῷ. I 217, 14 θεραπεία (θεοῦ) δὲ ταῖς ἐν πόνοις φιλοτιμίαις συνέζευκται. I 218, 13 (ὁ θεός) τὸν τοσοῦτον κόσμον ἄνευ πόνων πάλαι μὲν εἰργάζετο. II 76, 20 ὅταν γὰρ ὁ θεός παραδιδῷ τὰ τῆς αἰδίου σοφίας θεωρήματα καμάτων χωρὶς καὶ πόνου. I 119, 3 (τῷ Ἰωσήφ) μετιόντι τὸν ἐν τούτοις (sc. σωματικαῖς καὶ αἰσθητικαῖς) πόνον. I 168, 22 ὁ δὲ νοῦς ἐπιέμενος τῶν αἰσθητῶν διὰ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἄνευ πόνου καὶ ἰδρωτός ἐρίεται. I 218, 7 θεραπεύουσιν μετ' ἀντηνύτων καὶ ἀπαύστων πόνων οἷς φροντίς εἰσέρχεται τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων, ἐξ ὧν συνεκρίθησαν. — VI 172, 12 Ἡρακλέα ἐξήλωσας τοῖς ἀκαμάτοις σαυτοῦ πόνοις. V 101, 14 cf. 110, 15 (ὁ νόμος) πρὸς πόνον ἀλείφει. II 313, 19 ἐν τῷ φιληδόνῳ καὶ φιλοπαθεῖ καὶ ἀπεριτμήτῳ πόνῳ. VI 20, 11 οἱ ... ἀργίαν πόνον προτιμήσαντες. III 189, 25 ὃν ἄνοια γεννᾷ opp. ᾧ συγγενὲς ἀγχίνοια. III 230, 24 τὴν βῆτην πρὸς πόνον καὶ καρτερίας μελέτην ὑψήγησιν. II 274, 20 οὗ τὸν κληρὸν παραλαβὼν ἐξ ἀνάγκης ἀποθήσῃ τὸν πόνον. II 313, 13 πρὸς τοῦ τὸν ἐναντίον μοχθοῦντος πόνον, τοῦ φρονήσεως ἐπιβούλου.

All: I 250, 12 cf. 121, 12. III 79, 11. 241, 6 (π. καὶ προκοπῇ), ὧν Ἰακώβ σύμβολον. — I 142, 25 σύμβολον ὁ βραχύνον πόνον καὶ κακοπαθείας. II 313, 10 δρῶν ὑψηλὴν ἐν Συχεῖ μαφευτεῦσθαι φησιν αἰνιττόμενος τὸν ἀνένδοτον ... παιδείας πόνον. I 248, 7 πόνου μὲν γὰρ ὄνος ... σύμβολον. II 312, 22 ὡμίαις ..., πόνου σύμβολον. I 260, 16 cf. III 189, 24 (ὡμος) τλητικόσ σημειῖον πόνου. πορνεῖα. IV 191, 10 (οἱ) ἐπὶ φθορᾷ καὶ πορνείᾳ (νόμοι). V 68, 9 ψυχῆς. πορνεύουσά μοι. III 143, 3 cf. V 68, 3 πεπορνευμένη ψυχῇ. πόρνη. V 67, 20—68, 22 περὶ τοῦ μίσθωμα πόρνης τὸν τὸ ἱερὸν μὴ κομίζειν. III 97, 13 (θάμαρ). III 191, 19 ἰδὼν γὰρ τινα ... θύοντα καὶ εἰσιόντα πρὸς πόρ-

νην. V 79, 1 ἐλαύνει δὲ οὐ μόνον πόρ-
 νας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ πόρνῃς. V 164, 9
 πόρνῃν ἢ κατὰ Μωσὴν οὐ παραδέχεται
 πολιτεία. V 25, 18 πόρνῃ μὲν γὰρ καὶ
 βεβήλω σώμα καὶ ψυχὴν οὐδὲ προσελ-
 θεὶν ἐξ. III 134, 13. 17 χήρας γὰρ καὶ
 ... πόρνῃς ἀνὴρ οὐδέποτε γίνεται (ὁ
 ἀργιερεύς). II 282, 2. 4 (ὁ ἐκ πόρνῃς).
 III 192, 1 cf. I 115, 2. II 256, 17. IV
 270, 17 οἱ ἐκ πόρνῃς γεγονότες. — V
 80, 11 sq. 83, 22 οἱ συμβολικῶς „ἐκ πόρ-
 νῃς“ ὑπὸ τοῦ νόμου προσαγορεύονται.
 I 210, 1 (ἡ ἡδονὴ) πόρνῃς καὶ χαμαιτύπῃς
 τὸν τρόπον τεθρυμμένη. III 223, 15 αἰ-
 σθήσεσιν, ὡς χαμαιτύπαις καὶ πόρναίς.
 πόρνος. I 115, 2 πόρνος (leg. ἐκ πόρ-
 νῃς) τὴν ἐνὸς ἀρχὴν ἀποδιδράσκοντας.
 πορνοτρόφος. III 116, 17.
 πόρος. II 65, 4 διὰ τινων ἀφανῶν πόρων.
 I 227, 4 διὰ στενότητα πόρων. — IV
 51, 7 π. γὰρ ἐν ἀπόροις ... εὐρίσκεται.
 IV 162, 1 cf. V 238, 5 ἐν ἀπόροις πόρον
 εὑρεῖν ἰδίῳ θεοῦ. V 369, 12 π. οὐδεὶς
 εὐδοήσει. V 34, 18 ἄλλον πόρον οὐ βρα-
 χύν ἐπινέμει τοῖς ἱερεῦσιν. V 37, 1 ἔδωκε
 σεμνότερον πόρον καὶ ἀγιώτερον.
 πορφύρα. III 96, 6 ὕδατος (σύμβολον).
 ποσθένειν. V 2, 3 (fortasse leg. πόσθη).
 ποσθία. V 2, 9. 16.
 πόσις. IV 164, 16 (coni. βρώσις). III
 × 283, 27 coni. βρώσις, τὰ δὲ τῆς γαστρι-
 μαργίας ἐδῆ. IV 105, 9. 205, 14. V
 230, 22 (coni. ἐδωδή). III 283, 29 (πε-
 ριέργος). II 215, 22 οἴνου. IV 93, 14
 τὰ περὶ πόσιν. II 90, 1 ψ̄ διδωσιν ὁ
 θεὸς τὰς ἀκατάτους μεθόδατος πόσεις.
 ποσόν. IV 275, 7 inter decem categorias
 enumeratur. V 264, 3 ἐπ' ἀμφοτέραις
 ἰδέαις τοῦ ποσοῦ, τῇ τε κατὰ πλῆθος
 καὶ τῇ κατὰ μέγεθος. II 278, 22 τὴν
 τοῦ ποσοῦ καθ' ἑκάτερον εἶδος ...
 παραύξησιν. II 31, 24 τὸ δὲ π. ἐν ταῖς
 χάρισιν αὐτῇ παρελθεται διὰ συμπληρίαν.
 V 251, 19 διαφέρων αὐτὸ μόνον μεγέθει
 καὶ τῷ ποσῷ. III 112, 16 τῷ ποσῷ opp.
 τῷ ποιῷ.
 ποσότης. V 362, 4 οὐ ποσότητι ἀλλὰ ποι-
 ότητι. I 13, 7 κατὰ τε τὴν ἐν μεγέθει
 ποσότητα. IV 275, 12 μετέχω ... καὶ
 ποσότητος, ἢ πηλίκος. V 212, 2 τῶν
 ἐπιτιμιῶν. II 205, 19 ἐν τοῖς σκευαζο-
 μένοις. II 205, 22 ἡ ἐν ταῖς συνθέσεσι.
 ποτάμιος. III 306, 21 (ρεύματα).
 ποταμός. III 149, 16. V 356, 10 (Αἰγύ-
 πτιος. III 306, 12. IV 168, 19 cf. 146, 19.
 245, 19 ἐν Αἰγύπτῳ. I 80, 5. 84, 1. III
 71, 18 sq. Εὐφράτης. I 83, 26 Τίγρις.
 I 83, 12, 17 ὁ Φεισὼν καὶ ὁ Γῶν. —
 III 306, 20 περὶ ποταμῶν ... ἱστορίας.

I 26, 17 ποταμοὶ coni. γῆ, θάλαττα, ἀήρ.
 II 304, 17 (coni. γῆ, θάλαττα). I 12, 11.
 28, 1. 46, 10. III 225, 17 (ποταμοὶ coni.
 πηγαί) II 43, 13 cf. III 234, 11 θαλάττης
 δὲ καὶ ποταμῶν τὰ ἐννοῦρα (περιεχόντων).
 II 36, 6 εἰς ποταμοῦ ρεῦμα ἢ θαλάττης
 καταβλήθην σπέρμα. — I 19, 11 ποταμῶν
 πλημμύρας καὶ κενώσεις. I 40, 5 (οἱ
 πλάνητες) ποταμούς πλημμυροῦσι καὶ
 μειοῦσι. V 120, 6 ταῖς αὐθήσεσιν αὐτῆς
 (sc. σελήνης) ἀναχέονται ποταμοὶ καὶ πη-
 γαί. V 9, 9 ποταμῶν αὐθηγενῶν καὶ χει-
 μάρρων (φοραί). I 69, 24 ἄγονον γῆν
 ἀρόη ποταμούς ἀναχέων ταῖς πλημμύραις.
 III 306, 13 (ἱεροί). I 298, 1. IV 154, 13
 (μεταβαλὼν) τὸν ποταμὸν εἰς αἷμα. I
 108, 22 βακτηρίαν ἔχων ποταμὸν διέβαινε.
 — III 120, 20. 193, 14 τοῦ βίου. — All:
 I 117, 15 cf. 281, 2 (ὁ νοῦς) διαβαίνει τὸν
 τῶν αἰσθητῶν ποταμὸν. I 78, 24 συμ-
 βολικῶς ἔστιν ὁ π. οὗτος ἡ ἀνδρεία. I
 77, 14. 19. 78, 1 ὁ ... μέγιστος π. ... ἡ
 γενικὴ ἔστιν ἀρετὴ. III 297, 1 cf. II
 28, 15. III 297, 7. 16. 27. 300, 4, 12 λόγον
 δὲ συμβολικῶς ποταμὸν εἰναί φαιμεν.
 III 300, 5 ὁ Αἰγύπτιος π., ... ἀψυγος
 λόγος. III 71, 1 ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ σο-
 φίαν, τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς ποταμὸν.
 III 276, 18 cf. 299, 16 Αἰγύπτιος, τὸ σώ-
 μα. II 44, 6 (αἱ ψυχαί) δ' ὥσπερ εἰς
 ποταμὸν τὸ σῶμα καταβάσαι. III 236, 16
 τὴν ἔτι ὥσπερ ἐν ποταμῷ, τῷ σώματι,
 φορουμένην ψυχὴν.
 ποτήριον. III 290, 28 cf. 291, 14 „τὸ π.
 Φαραῶ“, ἡ δεξαμενὴ τῆς ἀνοίας καὶ
 παροινίας.
 ποτίζειν. III 151, 2 ἄρδειν καὶ π. τὰς
 ψυχὰς αὐτῶν ἐπιστήμας ἰδρύοντα. II
 36, 16 τούτοις οὖν π. ἀπαξιοὶ <ὁ> ἱερο-
 φάντης τὴν διάνοιαν ἡμῶν. I 78, 3 τὸν
 παραδείσειον δὲ ποτίζει ἡ γενικὴ ἀρετὴ.
 I 107, 25 ἐξ ἧς (sc. δυνάμεως) ποτίζει (ὁ
 θεός) τὰς φιλοθεόους ψυχάς. II 28, 6 ὁ
 θεοῦ λόγος ποτίζει τὰς ἀρετάς. II 34, 4
 τὰς δὲ καμήλους ἀπὸ τοῦ φρέατος ποτίζει.
 II 39, 8 ὥσθ' ὅποτε μὴ ποτίζουσιν, ὑπὸ
 νήφοντος οὐδέποτε δεξονται σπορὰν ἐννο-
 μόν. II 28, 28 Ῥεβέκκα ... ποτίζουσα
 τὸν μαθητήν. II 28, 29 τὴν Ἄγαρ ...
 τὸ παιδίον ποτίζουσαν. II 27, 23 ποτισμός
 δὲ ὁ μὲν ἐστί ποτίζοντας, ὁ δ' αὖ ποτίζο-
 μένου. I 131, 4 (ὁ Μελχισέδεξ) ποτίζετω
 καὶ ἀκρατιζέτω ψυχάς. II 30, 21 ποτιῶ,
 ἀλλά φησὶ „πιεῖ“. I 107, 23 μέχρις ἀν
 ὁ θεός ... ποτίσῃ τὴν τραπέισαν ψυχὴν
 ἀμεταβλήτῳ ὑγείᾳ. II 33, 6 (Ῥεβέκκα)
 ἐπιδεικνυμένη τὸν φιλόδοκον, ὅτε αὐτὸν
 πληροὶ ποτίσασα. — II 27, 25 τῶν αἰσθή-
 σεων ἐκάστην ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τοῦ νοῦ

- ποτίζεσθαι. III 149, 31 ποτίζεται οὖν ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τοῦ κατὰ ψυχὴν ἡγεμονικοῦ τὸ σῶματος ἡγεμονικὸν πρόσπων. I 108, 4 οὗτος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποτίζεται. II 64, 13 τὰ ποτιζόμενα ἐμφανῶς αὖξεται. II 27, 20 τὰ κατὰ γῆν σπέρματα καὶ φυτὰ ποτιζόμενα αὖξεται. II 33, 23 ἵνα ... διὰ μνήμης καὶ ἄλλων καινοτέρων ἐπιστήμας ποτισθῇ. I 107, 26 (ψυχαί) ποτισθεῖσαι δὲ καὶ τοῦ μάννα ἐμπύπτανται τοῦ γενικωτάτου.
- πότισμος. I 115, 26 ἀγαθόν. V 92, 19 (δόγματα). I 97, 4 (ἐννοιαί). II 32, 26 (θεωρήματα). III 300, 8 ὁ γὰρ ἀπαιδευσίας λόγος οὐ π. III 153, 4. 176, 16. V 77, 22. 102, 4. VI 4, 8 (λόγοι). II 28, 15 (λόγοι καὶ δόγματα). II 27, 22. 34, 13. V 222, 1 (νᾶμα). II 77, 12 (νᾶματα). III 31, 25. 208, 14. IV 272, 1. 6 (ὕδωρ). — I 154, 9. IV 165, 2 τὸ πότιμον.
- ποτισμός. All: II 27, 19. 23 cf. 2, 32. 37, 29 Σὴθ ἔρμηνεύεται π.
- ποτιστήριον. II 33, 14.
- ποτίζεσθαι. II 214, 3. III 283, 1. IV 2, 20. 131, 2. 247, 7. V 89, 4 τὸν θεόν. III 281, 11 π. καὶ προσκυνεῖν ἐπιχειρήσωμεν. III 9, 21 ἰκέτης οὖν γίνομαι καὶ ποτινῶμαι. V 11, 3 διὸ δὴ δέομαι καὶ ποτινῶμαι προσέσθαι τὴν ἰκεσίαν ἀνδρός ἰκέτου. V 24, 15 τὸν ἡγεμόνα ποτινῶμενος. V 283, 14 ἀνευδούμην ἰκετεύων καὶ ποτινῶμενος. III 196, 12 ὁ Ἀβραάμ ... ποτινωμένος καὶ ἰκετεύων. III 306, 9 τὸ δ' ἐστὶ καλίσαι αὐτήν (sc. ψυχὴν) ... ποτινωμένην.
- ποτόν. IV 205, 16. V 305, 2 conl. σιτόν. I 42, 1. 83, 5. 24. 144, 8. 145, 17. 148, 13. 166, 10. 211, 6. 237, 14. 262, 23. 284, 25. II 102, 11. 183, 17. 211, 14. III 108, 9. IV 216, 16. 19. 271, 7. 272, 11. 304, 5. V 134, 17. 135, 12. 136, 11. 137, 2. 228, 2. 289, 14. VI 61, 2 (σιτία καὶ ποτά). V 268, 4 αὐθιγενοῦ ρείθρα ἀέναα πρὸς ποτοῦ χρησιν. V 135, 20 εἰς ἄφθονον ποτοῦ χρῆσιν. IV 171, 3 ὡς μὴ τότε μόνον παρασχεῖν ... ἀφθονίαν ποτοῦ. I 46, 11 ἵνα ... π. ἀφθονον ἔχει πάντα τὰ ζῆα. II 94, 6 ναματιαῖψ ὕδατι ποτῶ χρώμενοι. VI 55, 15 π. δὲ ὕδωρ ναματιαῖον. II 89, 11 π. τεθησαυρισμένον ἐξ ἐπιτεχνήσεως ἀνθρώπων. II 149, 13 δι' οὗ σῶμα opp. δι' οὗ ψυχὴ πέφυκε τρέφεσθαι. — V 73, 17 ἀθανατίζον. III 152, 28 τῆς ἀθανασίας. V 73, 18 ἀρετῆς. V 167, 8 ἐλέγγου. II 192, 14 (καλοκἀγαθίας). III 153, 16 σοφίας. I 108, 4 ποτίζεται κάλλιστον π. σοφίαν.
- πότος. VI 58, 9 ἐκ τῆς πηγῆς.
- πούς. I 241, 15 χεῖρας πόδας εἰσόδους ἐξ-
 × ὁδους ... (τῷ θεῷ) προσαναπλάττομεν.
 II 247, 24 οὔτε ποσὶν οὔτε χερσὶν ... (ὁ
 Philonis opera vol. VII
- θεός) κεχρημένος. I 194, 18 (ἡ γῆ) γένοιτο ἂν βάσις αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τοῖς ποσίν. IV 232, 13 πόδας μάλιστα καὶ χεῖρας ἀπονιπτόμενοι (οἱ ἱερεῖς). V 49, 20. 24 τοὺς πόδας ἀπολούεσθαι. — I 218, 1 cf. II 33, 19. 99, 18 χεῖρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. II 17, 21 τὸ λεγόμενον ἀρτίοις ποσὶ βαίνειν. — All: IV 235, 13 διεξόδου δὲ τῆς περὶ τὸν βίον (σύμβολον).
- πράγμα. II 39, 4. III 238, 8. 252, 5.
 × IV 89, 11. 97, 18. 289, 19. V 81, 2. 103, 7. 272, 1. VI 139, 2 (ἀνθρώπεια). II 47, 17. IV 307, 12. V 48, 3. 187, 4. 328, 3. VI 142, 13. 143, 13 (ἀνθρώπινα). III 237, 20 ἀνθρώπων. III 191, 32 κατ' ἀνθρώπους. IV 302, 18 τοῦ βίου. I 110, 12. 228, 2. III 136, 7 ἐν τῷ βίῳ. II 52, 3. III 171, 2 κατὰ τὸν βίον. VI 168, 4 καὶ βουλαῖς καὶ λόγοις καὶ πράγμασιν. II 23, 24 ὁ λόγος συν-
 φδός τις ἐρμηνεύς πραγμάτων. I 177, 14 τὸν μέσον τῶν πραγμάτων ἐνθερμον καὶ πυρώδη λόγον. II 24, 12 παρέχουσι δ' ὥσπερ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ μεταβολάς. III 230, 1 λόγων, οὐκέτι πραγμάτων φέγγος. — I 43, 17 cf. 93, 22. 28. 183, 26. 184, 2. IV 209, 14. 273, 19 οἱ τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφρηνάμεντες. I 184, 3 ὡς αὐτὸ τὸ π. ἐξ ἀνάγκης εὐθὺς εἶναι τοῦνομα. III 213, 24 δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ἐνός δηλουμένου πράγματος. II 86, 9 κύρια ὀνόματα καὶ ἐμπρεπῆ τῷ ἐπιθειασμῷ καὶ τῇ περιαιρήσει τῶν πραγμάτων ... τιθέμενοι. II 100, 16 ἰδέαι ... διὰ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασι κοινωνίαν ἐπικρύπτουσαι τὰς ἐν τοῖς πράγμασι διαφοράς. III 158, 18 πράγματι opp. ὀνόματι. II 274, 20 πράγματα opp. ῥήματα. IV 185, 3 εἰ μὴ ἄρα ὀφθαλμῶν ὡτα ἀληθέστερα καὶ πραγμάτων ῥήματα. III 17, 11 διὰ σκιῶν μοι σῶματα, διὰ ῥημάτων πράγματα, ἅπερ ἀμύχανον ἦν, δεικνύναι. III 191, 15 ταῖς γὰρ ἐν τοῖς πράγμασιν ὁμωνυμίαις ἡπατήθησαν οὐκ ὀλίγοι. II 163, 13 τὰ μὲν ὁμώνυμα, τὰ δὲ συνώνυμα. III 219, 4 μήποτε δυεῖν πραγμάτων ἐστὶν ὁμωνυμία διαφερόντων. II 100, 23 εἰσὶ δὲ γε πραγμάτων διαφερόντων ἐν ταῖς δι' ὑπονοίας ἀποδόσεις. II 118, 24 (conl. σῶμα). I 52, 17. 274, 9. 278, 9. 295, 23. II 13, 4. 66, 7. 202, 9. 233, 27. 311, 14. III 20, 19. 27, 5. 33, 8. 37, 9. 53, 8. 54, 19. 71, 1. 143, 9. 157, 20. 22. 167, 25. 186, 17. 187, 15. 275, 11 (πράγματα conl. σῶματα). III 238, 14 ὑπεράνω ... ἵστασθαι τὸ ὄν ἐπὶ σωματίων, ἐπὶ ψυχῶν, ἐπὶ πραγμάτων. III 280, 11 ὁ μὲν τοῖς σώμασιν, ὁ δὲ τοῖς κατὰ ψυχὴν

πράγμασιν ἐμπαρέγει φῶς. I 115, 24. III 48, 15. 55, 20. 63, 20. 136, 5. 216, 11. 241, 22. 265, 27. 288, 24 (τὰ τῆς φύσεως πράγματα). II 252, 26 πόλεως. II 162, 23. 223, 17 (ἴδια τε καὶ κοινά). II 181, 17 κατὰ πόλεμον ἢ κατ' εἰρήνην. — III 167, 8 (ἀσώματα). II 15, 18 (ἀσώματα καὶ θεία). III 1, 3 (θεῖα). III 16, 5 cf. II 285, 26 (νοητά). — All: III 264, 5 sqq. δράγματα δ' ἀλληγοροῦντές φασιν εἶναι πράγματα. III 264, 21 cf. 265, 9 διακρίσεως δὲ καὶ τομῆς πραγμάτων Δάν (σύμβολον).

πραγματεία. II 209, 17 cf. III 170, 8 ἡ λογικὴ καὶ ἡθικὴ καὶ φυσικὴ. III 226, 18 πρὸς τοὺς τῆς ῥητῆς πραγματείας σοφιστάς. III 230, 23 ἐν ὑπονοίαις. II 47, 22 πραγματεία, ὧν αἱ μὲν ἴδιαι αἱ δὲ κοιναί. IV 251, 9 αἱ ἄλλαι τέχναι καὶ πραγματεία. IV 227, 12 περὶ ἀριθμῶν. III 103, 8 περὶ αὐτοτελῶν καὶ ἀξιωματῶν καὶ κατηγορημάτων. V 102, 20 περὶ βίον. I 251, 1 τῶν ἐν γενέσει. III 102, 24 ἡ περὶ ὥρων. III 117, 12 ἐν τῷ πολιτικῷ βίῳ. III 166, 13 μὴ βουλόμενος ἀπάρταν τὸ συμφέδες τῆς πραγματείας. IV 293, 18 πολλὰ χαίρειν φράσαντες ταῖς ἄλλαις πραγματεῖαις. IV 8, 3 φροντίζων καὶ πραγματειῶν ἀπαλλαγείς. V 111, 1 πολὺ βάρος πραγματειῶν. II 77, 18 ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας.

πραγματεύεσθαι. II 99, 20 τὴν γὰρ τοῦ Χ φαύλου ψυχὴν περὶ οὐδὲν ἄλλο π. συμβέβηκεν. I 286, 1 περὶ δ' πραγματεύεται τὸ πλείστον ἀνθρώπων γένος. I 79, 11 περὶ ἦν (sc. ἐπιθυμίαν) ἡ σωφροσύνη πραγματεύεται. I 80, 5 (ἡ σωφροσύνη) περὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν ... πραγματεύεται. III 102, 8 περὶ δ' πονεῖται καὶ πραγματεύεται. I 249, 6 ὧν ἄλλων ἀναγκαιῶν περὶ τε σώματος ἐπιμέλειαν ... πραγματεύονται. I 278, 17 ὅσαι (τέχναι) ... τὰ περὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ... πραγματεύονται. III 216, 10 οἱ δὲ τῆς Χαρρᾶν πολῖται περὶ τὸν τῶν αἰσθήσεων τόπον πραγματεύονται. I 96, 28 ὅταν μὴ πραγματευῇται τὰ ἐπιβάλλοντα αὐτῷ (sc. τῷ νῷ) νοητά. I 67, 15 οὐδ' ὁ νοῦς ἐργάζεται καὶ πραγματεύεται τι περὶ αἰσθήσει. II 97, 19 ῥητορικῆς τὸ ... ἐμπίσθον εἶδος οὐ περὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ δικαίου πραγματευόμενον. I 285, 12 (τῷ Κρίν) μὴδὲν ἔξω τῶν περὶ αὐτὴν (sc. γῆν) πραγματευομένων. III 169, 23 τὸν γὰρ πραγματευόμενον τὰ περὶ φύσεως. I 165, 21 τοῖς γὰρ τὰ ῥήματα τοῦ νόμου πραγματευομένοις.

πραγματικός. III 53, 17. 163, 24.

πραματολογεῖν. III 122, 4. 254, 5.

πρακτικός v. θεωρητικός. — I 108, 16

τί ἐστὶν ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ (sc. τοῦ σοφοῦ) βίῳ. VI 46, 1 Ἑσσαίων περὶ διαλεχθεῖς, οἱ τὸν πρακτικὸν ἐξήλωσαν ... βίον. III 118, 8 (ὑπερεσία).

πραξις. V 224, 23 εἰς τελειότητα βίου καὶ πράξεων. I 25, 16. IV 178, 11. VI 166, 4 (βουλαὶ τε καὶ πράξεις). II 19, 2 ἐν δὲ ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσιν. IV 249, 22 (coni. βουλευματα, λόγοι). V 323, 19 οἷον τὸ βούλευμα τοιαύδε ἡ π. I 1, 13 τοῦ νομίμου ἀνδρὸς ... πρὸς τὸ βούλημα τῆς φύσεως τὰς πράξεις ἀπευθύνοντος. I 280, 12 ὅταν δὲ προσγένηται τοῖς βουλευθεῖσιν ἡ π. I 159, 6 γνῶμη βουλή νόμος π. ἡγεμονία (θεὸς ἐστὶν). III 199, 10. 13 cf. 197, 24 (coni. διάνοια, λόγος). III 121, 11 δυνάμεις δὲ καὶ πράξεις ἀνδρῶν τελειωτάτων. III 200, 5 (coni. ἐγχείρημα). I 75, 16 sq. (ἡ ἀρετὴ) θεωρίαν ἔχει ... καὶ πράξεις. III 81, 9 ἡ ... ἄνευ πράξεως θεωρία ψιλή. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐνετοῦργον) κινήσεις, ἐνεργείαις, πράξεις, μεταβολαῖς, κτλ. III 198, 23 τὸ ... τοῦ λέγειν βαρύτερον ἀμάρτημα ἢ αἰδῆκος π. ἐστὶ. V 354, 11 οἷα τὰ λεγόμενα τοιαῦδε αἱ πράξεις. IV 230, 20 φ. (sc. λόγῳ) μὴ πρόσσεστιν οἰκείων ἀκολουθία πράξεων. I 81, 1 ὅπερ ἦν μὴ ἐν λόγῳ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' ἐν ἔργῳ θεωρεῖσθαι καὶ σπουδαῖαι πράξεις. IV 216, 7. V 197, 11. 360, 16 διὰ τε λόγων καὶ πράξεων. V 62, 16 ἐν τε λόγοις καὶ πράξει. IV 24, 4 καλὰς ἐννοίας καλῶν πράξεων καὶ λόγων. II 89, 5 τὰ γὰρ ἡμέρα ἐν ψυχῇ φωτὰ ... ἀποτίκτοντα ... ἀστείους μὲν λόγους, ἐπαινετάς δὲ πράξεις. II 18, 22 cf. 267, 13. V 323, 17 ἐν λόγοις, ἐν βουλαῖς, ἐν πράξεσι (τὸ ἀγαθόν ἐστὶν). I 109, 10 εἰ μὴ τὰς πράξεις καὶ προκοπὰς ἀπάσας ὁμολογήσειεν ἡ ψυχὴ κατὰ θεὸν εἶναι. I 75, 19 ἡ π. (τῆς ἀρετῆς) καὶ ἡ χρῆσις περιμάχτος. — II 245, 8 τῶν ἀδίκων. II 252, 15 ἀσεβῶν. III 224, 5 (διανοίας). III 286, 7 τῶν ὥσαντι πόλεων. I 109, 8. 123, 3 τοῦ σοφοῦ. I 108, 23 τοῦ σπουδαίου. II 16, 24 τῶν σπουδαίων. I 122, 28 τὸν σοφόν. — VI 17, 11 ἐν οἷς δὲ αἱ πράξεις, ἡ ἀπ' ἀρετῆς εἰσι κατορθώματα ἢ ἀπὸ κακίας ἀμαρτήματα ἢ μέσα καὶ ἀδιάφορα. I 86, 23 τῶν κατορθωμάτων. I 74, 22 τῶν καλῶν. II 209, 16 πρὸς δ' (sc. τέλη) γρὴν τὰς πράξεις ἀπάσας ἀναφέρεισθαι. IV 235, 15 ἐφ' ὃ σπεύδειν ἀναγκαῖον καὶ τὰς πράξεις ἀπάσας ἀναφέρειν. I 122, 18, 26 καὶ ἀναπετάσω καὶ ἐξαπλώσω πάσας τὰς πράξεις θεῷ. I 254, 20 οἱ τὰς ὁμοίας εἰ καὶ μὴ τὰς αὐτὰς πρά-

ξεις ἐργασάμενοι. I 75, 17 ἐν ᾧ (sc. βίῳ) καὶ αἱ σύμψασαι πράξεις. II 216, 11 τοῖς γνωσθεῖσιν (ἐπόμηναι). II 198, 4 ὅσαι κατὰ κενὰς δόξας συνίστανται. I 54, 20 ἡ γὰρ π. ὀργῆς ἀξία. I 261, 22 ἦν καὶ τῶν εὐτελεστάτων ἂν τις ῥαδίως κατώρθωσεν. III 262, 23 τὰς καθ' ἡμέραν δοκιμωτέρας πράξεις. II 236, 27 ἐπὶ χειρῶν, οἱ ᾧ ὦν εἰσιν αἱ πράξεις. — V 101, 22 τὰς ἀμείνουσας πράξεις ἐπιτελεῖν. III 86, 2 (ἀνεπίληπτοι). V 49, 3 (ἀνυπαίτιοι). IV 79, 15 ταῖς ἀνυσιμωτέροις παντὸς λόγου πράξεσι. I 217, 7. 225, 10. IV 48, 15 κατ' ἀρετὴν. I 195, 3 ἐκ δὲ ἀρετῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰς πράξεων. I 232, 16. II 141, 8. III 114, 3. IV 8, 9. V 65, 14. 91, 6 κατ' ἀρετὰς. II 275, 24 (κατὰ τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς). II 172, 10. 238, 14 τοῦ βίου. II 61, 17. III 90, 19. 115, 6 κατὰ τὸν βίον. II 217, 14 κατὰ τὸν ὀρθὸν βίον. I 266, 6. II 16, 25. 89, 5. 97, 6. 127, 7. III 73, 6. 121, 18. IV 131, 11. 232, 15. V 65, 14. 208, 6. VI 25, 11 (ἐπαινέται). II 165, 3 (ἐπαινέσεως καὶ σπουδῆς (ἄξια)). II 225, 5 ἐπίληπτος. V 330, 5 (ἐπίληπτοι). II 85, 8 γνωρίζομεν ... τὰς ἐπίληπτους καὶ ὑπαίτιους πράξεις. I 274, 15 ἐπὶ οὐκ εὐαγεῖ πράξει. IV 208, 5 οὐκ εὐαγεῖς πράξεις. III 153, 1 τὰς ἰδίας πράξεις τῶν οὐρανίων καὶ ὀλυμπίων προκρίναντες. I 130, 12. 168, 2 κατὰ κακίαν. I 28, 11 αἱ κακίαι καὶ αἱ κατ' αὐτὰς ἀνήνυτοι πράξεις. II 165, 24. V 301, 4 (καλῇ). I 77, 20. 153, 10. 194, 22. 233, 22. II 28, 7. 85, 20. 97, 6. 165, 5. 214, 8. III 200, 27. IV 165, 15. V 92, 18. 250, 22. VI 193, 24 (καλαί). II 97, 6. III 121, 18 (καλαί καὶ ἐπαινέται). I 195, 12 cf. IV 211, 2 παλαιῶν πράξεων (ιστορία). V 89, 3 (παράνομοι). III 95, 13 κατὰ σοφίαν. III 264, 16. IV 4, 5. V 239, 12 (σπουδαῖαι). I 118, 23 (ψυχική). I 168, 2 αἱ διὰ τῆς ὅλης ψυχῆς. — All: I 108, 16. V 240, 4 ἡ γὰρ χεὶρ σύμβολον πράξεως. V 323, 18 cf. III 199, 28. 287, 23. V 354, 9. VI 9, 4. 20, 11 πράξεων δὲ χεῖρες (σύμβολον). IV 230, 12 τὸν γὰρ ὦμον ἐνεργείας καὶ πράξεως ποιεῖται σύμβολον.

πρῶτα παθεῖν. III 111, 13 (Mang. παρῶπαθεῖν).

πρῶτα παθῆς. VI 216, 19 (Mang. παρῶπαθῆς).

πρῶτος. I 71, 13 ἀναθυμιάσις. I 251, 7 (ἀρρωστήματα). I 78, 15 (κατάστασις). IV 266, 4 πρῶτατος ὢν (Μωυσῆς). I 284, 26 ἡρεμαιοτέρῳ καὶ πρῶτοτέρῳ βέβηκατι. — I 10, 20. 28, 14. 291, 19. II 288, 9 πρῶτος. I 71, 9. πρῶτοτερον.

πρῶτης. I 36, 5. 212, 16. IV 305, 21. — v. πρᾶυτης.

πράσινος. I 78, 22. 82, 19. 21. 83, 9 (λίθος). πρᾶττειν. I 11, 7. III 246, 7 ἂν χρῆ π. IV × 244, 4 ἂν δεῖ, ... ἂν μὴ δεῖ π. II 18, 25 λέγειν μὲν τὰ βέλτιστα, διανοεῖσθαι δὲ καὶ π. τὰ αἰσχιστά. II 19, 5 π. γε μὴν τᾶριστα οὐ σὺν διανοίᾳ καὶ λόγῳ πάλιν ὑπαίτιον. III 190, 18 cf. 198, 3 sq. τὸ εὖ καὶ βουλευεῖσθαι καὶ π. καὶ λέγειν. IV 2, 16. 250, 16 cf. 292, 10 ἂν χρῆ π. καὶ λέγειν. I 50, 22 πάντα καὶ λέγειν καὶ π. ἐσπούδαζεν. V 76, 16 πάντα λέγειν τε καὶ π. ὑπὲρ εὐσεβείας. V 254, 2 ἕκαστα καὶ λέγειν καὶ π. III 190, 4 ἀκόλουθα τοῖς λεγομένοις π. III 85, 20 τὸ π. τοῦ λέγειν προτιμῶντα. III 191, 9 cf. II 240, 28 sqq. τὸ ἀκούειν τῷ π. ἐνώσας. I 159, 27 τὸ γὰρ ἔνεκα θεοῦ πάντα π. I 84, 20 τὸ μὲν οὖν „ἐργάζεσθαι“ ἀντὶ τοῦ π. I 134, 8 ὥσπερ ἐπιλαθόμενοι τῶν πρακτέων πάλιν ἐπὶ τὸ π. ὤρμησαν αὐτά. IV 278, 17. V 319, 16. 363, 14. VI 146, 21 εὖ (π.). IV 37, 16 τί νῦν πράττει (ὁ δημιουργός). I 160, 7 (οἱ νήπιοι) πολλὰ πράττουσι καὶ λέγουσιν ὧν οἱ λογικοί. IV 126, 23 λέγων μὲν οἷα ἐφρόνει, πράττων δὲ ἀκόλουθα τοῖς λεγομένοις. I 141, 5 ὁ ἔνεκα θεοῦ πάντα πράττων. II 59, 22 εἰ γὰρ ἅπαντα πράξουσιν αὐτῶν ἔνεκα. — I 173, 24 τὸ μὲν λεγόμενον ἢ πραττόμενον. II 195, 18. V 87, 15 τὰ πραττόμενα (coni. τὰ λεγόμενα). I 173, 25 ἡ δὲ διάνοια οὐ γνώριμος ἀφ' ἧς ... τὰ πραττόμενα πράττεται. III 224, 8 τὰ πραχθέντα coni. τὰ ἐλπίζόμενα. I 134, 8. 144, 27. 192, 25 sq. II 84, 6. 85, 3. 216, 9. III 89, 10. IV 201, 5. 277, 12. V 261, 2 (τὰ πρακτέα).

πραῦνειν. I 245, 4 τὰ (θρέμματα) ... ἐρμηλία τοῦ πραῦνοντος ἐξαγριῖναι. II 261, 6 ἦν (sc. ψυχῇ) μόλις ἡνίασις ... ἔστι κατασχόντα πραῦναι. III 285, 9 ὀργὰς τε καὶ λύπας ἐπράννε. IV 126, 6 τῶν ἄλλων μέντοι παθῶν ἕκαστον ... ἐπράννε. I 208, 2 ἡ (sc. βεβαιότης ψυχῆς) τὸν ἐπάλληλον καὶ συνεχῇ σισιμόν, βαρύτατον κακὸν ψυχῆς, ἐπράννε. — I 167, 15 χρησμῷ πραῦνθήσεται θεοῦ τῷ κελεύοντι. II 310, 14 πραῦνθέντος δὲ ἀποθήσῃ τὴν ὑπόκρισιν.

πραῦτα παθῆς. V 230, 6 cf. VI 216, 19 n. πρᾶυτης. V 35, 18. — v. πρᾶυτης.

πραῦτοκος. III 154, 17.

πρέπειν. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ. VI 85, 12 × πρέπον αὐτῷ τὸ ἔργον. II 263, 5 τὸ πρέπον ὁρῶν αὐτῷ (ὁ τοῦ παντὸς πατήρ). IV 116, 12. 258, 2. V 47, 10. 142, 26. 163, 13. 164, 3. 198, 8. 232, 9. VI 163, 13

- (τὸ πρέπον). I 194, 9 μετὰ τοῦ πρέπον-
τος ἀξιώματος. VI 54, 6 μετὰ τοῦ πρέ-
ποντος σχήματος. I 195, 16 τὴν πρέπου-
σαν ἐρμηνεῖαν. VI 54, 21 τὴν πρέπουσαν
αἰδῶ. I 10, 2 τὰ πρέποντα φέγγη. III
21, 21 τὰ πρέποντα ἐγκύμια. III 13, 3
τὰ ψυχῇ πρέποντα. II 207, 20. III 28, 24,
29, 13. 52, 4. 110, 11. 226, 20. IV 287, 21.
V 148, 23 τὰ πρέποντα. II 193, 9. V
117, 2 πρεπόντως.
- πρεπώδης*. IV 232, 9 (ἀπαρχή). II 192, 5
ῥήματα. II 253, 28 αὖχρημα. I 222, 15
ἱερεῖα. II 66, 17 (κτῆμα). V 319, 5 μά-
θημα. IV 211, 13 (πολιτεία). V 35, 13
ἐξαίρετοι πρόσδοι πρεπωδέσται ἱερεῖσιν.
II 111, 6 (ὕμνος). III 217, 1 (φιλοσοφία
ἀνθρώπων). — I 182, 13. 183, 2. 190, 18.
207, 6 πρεπώδες (sc. ἔστιν, ἦν). V 24, 6
cf. 19, 19 πρεπωδέστατον δὲ τὸ ...
- πρεσβεία*. III 94, 22 τὴν θαυμαστὴν ἐ-
κείνην ἐπρέσβευε πρεσβείας. IV 207, 19
τὰ τῆς καλῆς πρεσβείας ἀποτελεῖν. VI
138, 10. 189, 8. 200, 4. 201, 14. 220, 8
(legatio ad Gaum).
- πρεσβείων*. IV 241, 3 ὡς ἔχειν ... π.
ἡγεμονίας. III 12, 12 νεώτερα χρόνῳ ...
ταῦτα φύσει πρεσβείων ἀξιοῖ. I 208, 3.
II 221, 19 τὰ χρόνῳ πρεσβεία. I 203, 7
τῷ ... Ἰακώβ χαρίζεται τὰ πρεσβεία.
II 63, 7 τὸν γὰρ πρεσβύτερον (υἱὸν) ...
πρεσβείων ἀξιώσας. I 209, 11 μόνῳ δὲ
τοῦτ' καθήκει τὰ πρεσβεία. I 232, 4
ἵνα τὰ μὲν πρεσβεία γενέσκει διῷ, τοῖς δὲ
δευτερείοις ἀμειψήται τὸ θεῖον. III 233,
13. V 330, 18 τὸ γὰρ πρεσβείων ἐξίστα-
σθαι. I 219, 4 πρεσβύτερος νομισθήσῃ
καὶ τῶν πρεσβείων ἀξιώθησῃ. I 219, 5
οὐ μόνον σοὶ τὰ πρεσβεία ὁ πατήρ ἀλλὰ
καὶ τὰ πατρώα χαριεῖται πάντα. I 234, 3
ὁ τιμῆς καὶ γέρας καὶ πρεσβείων ἐπάξιος
ὢν. I 250, 9 (ὁ θεὸς τὸν Λευίτην) τῆς
τῶν πρεσβείων ἡξίωσε μερίδος. I 250, 18
τὰ Ῥουβὴν πρεσβεία ... Λευὶ οἴσεται.
II 14, 10 ᾧ νόμος ἐστὶ ὡς πρεσβυτάτῳ
διπλᾶ διδοσθαι τὰ πρεσβεία. V 119, 1
ὥρισε διμοιρίαν τὰ πρεσβεία τῷ τῆς ἀπὸ
λαγμένης παιδί. IV 178, 13 ὁ ... ἀρχη-
γέτης αὐτὸς ἀποδόμενος τῷ ἀδελφῷ τὰ
πρεσβεία. IV 252, 3 ἀναθεῖς οὐχ ὥσπερ
ἔνοι χρόνῳ τὰ πρεσβεία μᾶλλον ἢ ταῖς
τῆς φύσεως χάρισιν.
- πρεσβεύειν*. IV 7, 10. VI 210, 25.
- πρεσβευτής*. VI 223, 7 ἐν ἡμῖν δὲ πέντε
πρεσβευταῖς. VI 189, 14 τοσοῦτων ὄντων
πρεσβευτῶν. VI 138, 15 πρεσβευτοῦ τάξιν
ἐκπλήσω. VI 21, 18 πρεσβεύεται λόγων
καὶ ἔργων. II 45, 3. IV 26, 20 (ἀγγε-
λοι). III 47, 4 (ὁ ἀρχάγγελος).
- πρεσβευτικός*. IV 182, 4 νόμος.
- πρέσβυς*. II 87, 5 οἱ μὲν οὖν πεμφθέντες
πρέσβεις λέγουσι ταῦτα. VI 187, 21 τῶν
Ἀλεξανδρέων οἱ πρέσβεις. VI 210, 23
ἵνα παυσάμενοι τοῦ σοὶ διενοχλεῖν πρέ-
σβεις ἐλόμενοι δεώμεθα τοῦ δεσπότου.
VI 223, 2 ἀ γὰρ ἀν πρέσβεις ὑπομένωσιν.
VI 220, 7 οἱ τῆς ἐναντίας μερίδος πρέ-
σβεις.
- πρεσβύτερος*. II 219, 4 sqq. IV 59,
10, sqq. (Ἀβραάμ). II 217, 25. III 239, 22
ἀγαθόν. III 78, 21. 124, 17 ἀγαθὰ. V
156, 6 (ἀδελφαί). V 142, 15 τὸ αἷτιον
οὐπὲρ ἐστὶν αἷτιον. III 27, 12 (ἀρχή).
I 34, 16 ὁ π. ἄργον καὶ ἡγεμών. IV
60, 7 ὁ ἀστείος. III 12, 11 αἶε τὰ γεννή-
ματα τῆς μισουμένης ἀρετῆς. II 82, 3.
218, 9. 219, 9 (γνώμη). V 142, 9. 144, 7
(οἱ γονεῖς). I 234, 6 (δόγματα). I 44, 24
εἶδη καὶ μέρη. I 256, 5 ἔκγονα. II 73, 15
π. γὰρ δίκας ὁ ἔλεος. VI 90, 18 (ἔργον).
II 19, 27 (ἐταῖροι), II 165, 24 (εὐφροσύνη).
I 91, 18 τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς πρε-
σβύτερον. I 208, 5 Ἡσαῦ ... χρόνῳ. I
90, 20 ὁ δὲ θεὸς π. κόσμου. V 80, 8 (θεοί).
II 221, 3 sqq. τὸν Ἰακώβ γενέσει μὲν τοῦ
Ἡσαῦ νεώτερον ... δυνάμει δὲ πρεσβύ-
τερον. I 206, 13. 15 πρεσβύτερον εἰσα-
γαγὼν τοῦ Ἀβελ τὸν Κάιν. I 207, 8
(καχία) ἀρετῆς. I 110, 10 (κινήματα ἐν
ψυχῇ). I 5, 5 πρεσβύτερον (κόσμου) νεώ-
τερον ἀπεικόνισμα. II 240, 4 (λογισμός).
II 269, 20. 307, 14. III 173, 16. 186, 6.
280, 18 (λόγος). II 19, 12 λόγοι. II 309, 3
cf. I 133, 2. 10 (Μανασσῆς) χρόνῳ μὲν π.
ὢν, δυνάμει δὲ νεώτερος. II 219, 9 τὸ
λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. II 220, 13
(μοῖρα). V 356, 15 πόλεμος. V 283, 6
(σοφία). II 219, 6 sqq. π. ἐλέχθη ὁ
σοφός. II 224, 23 πρεσβύτερον κινήσεως
σχέσις. I 155, 20 τὰ σώματος. III 94, 20
(τάξεις). IV 284, 20 (ὁ τεχνίτης). IV
48, 11 (τρόπος). II 63, 7. 220, 7 (υἱός).
II 179, 14. 18, 24 (φιλοσοφία opp. αἱ νεώ-
τεροι). IV 48, 13 φρόνησις καὶ σωφρο-
σύνη. II 307, 13 (φύσις). III 24, 8
πρεσβυτέραν χάριν χάριτι νεωτέρα ...
ἀμειψάμενος. III 80, 2 (χάρτες). I 133, 19
τὸ γέρον. I 8, 11 (ὁ χρόνος κόσμου).
III 281, 17 (ψυχὴ opp. νεωτέρα). II 14, 3
πρεσβυτέραν γὰρ ἡ φύσις ψυχῆν μὲν σώ-
ματος ... εἰργάζεται. I 156, 1 (τὰ ψυχῆς).
— I 234, 2 π. δὲ ὁ τιμῆς ... ἐπάξιος
ὢν. I 219, 4 καὶ γενέσει νεώτερος ὢν π.
νομισθήσῃ. V 344, 17 ὁ ... καὶ μονάδος
πρεσβύτερον. II 178, 15 ἦν γὰρ τι πρε-
σβύτερον θεοῦ ...; II 218, 14 ὡς δὲ καὶ
πρεσβύτερον οὐ τὸν γῆρα κατεσχημένον
... δηλώσομεν. V 86, 15 ἀξιολογώτατα
γὰρ ταῦτα ἄτε πρεσβύτερα τῆς ἡμετέρας

γενέσεως. II 216, 21 sqq. τοὺς ἡλικίᾳ προήκοντας νέους ... ἐμπαιν ὀνομάζει πρεσβυτέρους. II 219, 11 sqq. cf. 46, 17. 308, 3. III 150, 19 τοὺς συνέδρους τοῦ θεοφιλοῦς τὸν δέκα ἐβδομάδων ἀριθμὸν εἰληγότας πρεσβυτέρους ὀνομάζειν ἔθος. V 327, 20 ὁ π. ὑπέμεινε τὸν νεώτερον δολοφονῆσαι. III 194, 6 πρεσβύτερον δὲ παρατυγχάνοντος αἰδεῖ ... κοσμεῖται νέος. VI 63, 22 sq. οἱ πρεσβύτεροι. II 21, 18 τοὺς ὀρισθέντας ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων δρους. IV 120, 7 παρὰ τινων ἀπὸ τοῦ ἔθνους πρεσβυτέρων. IV 104, 18 τὰς πρεσβυτέρων καὶ νεωτέρων τιμὰς διακρίνειν. II 290, 28 (πρεσβύτεροι *coni.* ἄρχοντες, νόμοι). VI 25, 7 αἰδῶς ... πρεσβυτέρων. II 40, 4 τὴν πρὸς πρεσβυτέρους αἰδῶ. VI 156, 6 πρεσβυτέρων ἢ ὑψηλῶν. V 142, 6 πρεσβύτεροι νεωτέρων προκρίνονται. VI 23, 18 ὑπὸ πρεσβυτέροις νέοι. I 254, 21 ὃν (sc. λόγον) ἀκοαῖς πρεσβυτέρων παρακατατίθεσθαι χρή. II 19, 21 τῶν ἐκείνου μὲν ἡλικιωτῶν, ἐμοῦ δὲ πρεσβυτέρων. II 46, 18 οἷς οὐδὲ πρεσβύτεροι πρὸς ἀλήθειαν ἔνεστι γενέσθαι. V 188, 7 ἦν (sc. αἰτῶν) δὲ πρεσβύτεροι καὶ τελεῖοις τὸ ἦθος θέμις ἀναφέρειν. — II 14, 6 (ἡ φύσις) τὸ πρεσβύτερον ἀξιωματι μᾶλλον ἢ χροῖον μῆκει δοκιμάσασα. III 68, 19 ἐφαντασιώθη γὰρ πρεσβύτερον ἄλλο ἐποχούμενον τοῖς ὅλοις. V 126, 19 πρεσβύτερω πρὸ νεωτέρων ... ἀνακείσθαι. II 179, 8, 10 τὰ πρεσβύτερα *opp.* τὰ νεώτερα. I 110, 6 διαφορὰν τῶν ὄντων, ... νεωτέρων πρεσβυτέρων. I 239, 2 (Ἄβελ ἤνεγκεν) ἀντὶ δὲ νεωτέρων δὲ καὶ δευτέρων πρεσβύτερα καὶ πρῶτα.

πρεσβυτάτος. III 241, 2 Ἀβραάμ. V 263, 11 ἀγαθόν. II 263, 30 ἀγαθόν (ὁ θεός). II 257, 3 (ὁ) ἀγγέλων (π.). II 184, 5. 253, 2 sq. III 246, 4. 256, 3. V 8, 11. 86, 13. 275, 13. 284, 5 (αἰτίων). II 303, 24 αἰτία. III 27, 10 (αἰτία, ἡ φύσις). III 294, 8 (δύναμις). III 38, 20. IV 28, 5. 223, 18 αἱ ... τοῦ ὄντος δυνάμεις. II 14, 12 ἡ ἐβδόμη ... δύναμις δὲ πρεσβυτάτη παντὸς ἀριθμοῦ. V 230, 19 (ἐπιθυμία). III 45, 22. IV 251, 11 ἔργον. V 353, 3. VI 76, 18 (ἡγεμὼν). III 121, 12 τὸ μετὰ τὸν θεόν. IV 2, 18 (θεμῶς). I 151, 30. 277, 4. 285, 3. II 257, 9. III 47, 2. 132, 7. 133, 20. 254, 3. 294, 18 (λόγος). I 46, 9 γῇ τῇ πρεσβυτάτῃ καὶ γονιμωτάτῃ μητέρων. III 130, 4 μητρόπολις. I 104, 26 (νοῦς) πρεσβυτάτον γὰρ ἐν ἀνθρώπῳ. II 30, 15 (παίδευμα). IV 152, 2 (ὁ π.) τῶν βασιλέως παίδων. V 117, 17. 23. 118, 18 (παῖς). VI 208, 8

παῖδες. III 152, 22 ὁ θεός ἐστὶν ἡ πρεσβυτάτῃ <πῆγῃ>. II 241, 18 (υἱός, ὁ ἀσώματος ἀνθρώπος). III 221, 6 (φῶς = θεός). II 79, 19 (χάριτες). — V 331, 12 τοῦ τῶν Ἰουδαίων ἔθνους ὁ π. γένος. VI 54, 8 ὁ π. καὶ τῶν δογμάτων ἐμπειρότατος. IV 281, 3. V 331, 19 (ὁ π. int. deus). IV 214, 2 τὸν πρεσβυτάτον καὶ ἡγεμόνα τῆς οἰκίας. II 14, 10 ὃ νόμος ἐστὶν ὡς πρεσβυτάτῃ διπλᾶ διδῶσθαι τὰ πρεσβεῖα. VI 65, 19 (οἱ πρεσβυτάτοι). IV 61, 4 τρεῖς δὲ καὶ σοφῶν οἱ πρεσβυτάτοι. III 159, 12 τὸ τῶν ὄντων πρεσβυτάτον. V 129, 17 ἐκ τοῦ στοιχειωδεστάτου καὶ πρεσβυτάτου τῶν ἐν οὐαῖαις πρεσβύτης. VI 182, 2 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐτι νέος ὢν ὁ π. ἐλέγετο. II 24, 2 πρεσβύτῃ γὰρ ἐτέρως ὁμιλητέον καὶ νέῳ. V 144, 21 ὁ γὰρ πρεσβύτῃ καὶ πρεσβυτῖδα οὐδὲν γένει προσήκοντας αἰδοῦμενος. I 37, 11 Ἰπποκράτης ἡλικίας ἐπτά εἶναι φησι, παίδων ..., ἀνδρὸς, πρεσβύτου, γέροντος. IV 155, 12 cf. VI 197, 31 πρεσβυτῶν, παίδων, γυναικῶν. V 120, 19 πρεσβύται καὶ νέοι. IV 305, 11 sqq. τοὺς ἐπὶ πρεσβυταῖς καὶ νέοις ἀναγραφέντας (νόμους). V 144, 24 προεδρίας ἐξίστασθαι διεφρητὰ νέους πρεσβυταῖς. II 107, 1 πρεσβυταῖς γὰρ ἔθος ἐπὶ τὰς ἀνυπευθύνους ἀρχὰς καλεῖσθαι. I 187, 3 διὰ τὴν ὠρισμένην τοῖς πρεσβυταῖς ἀθεράπευτον νόσον γῆρας. II 15, 22 ὡς γὰρ ἡδονῶν ἀπεχομένους πρεσβυταῖς εὖ φρονῶν οὐκ ἂν τίς ἀποδέξοιτο. III 133, 5 οἱ (ἀρχιερεῖς) μὲν νέοι, οἱ δὲ πρεσβυταὶ καθίστανται. V 93, 18 τῶν δ' ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη βεβιωκότων πρεσβυτῶν μὲν δραχμὰς ἐξήκοντα. VI 133, 21 πρεσβυτάς δεσμίους ἐξηγωνισμένους ... εἰς τὸ θέατρον εἰσάγει.

πρεσβυτικός. III 165, 10 ἀθλον. πρεσβυτής. V 93, 18. 144, 21. VI 197, 32. προαγορεύειν. III 259, 10. προαγωγεία. V 158, 15. προάγων. I 203, 14. III 118, 4. V 236, 16. προαγωνίζεσθαι. V 273, 10 κἂν ... καθ' ἑκάτερον σῶμα καὶ ψυχὴν π. ... ἐθέλωσιν. IV 265, 7 ὢν ὑπερμαρὶν καὶ π. κουφώτατος πόνος. V 278, 14 ἐν ψ. (sc. ἀγῶνι) καὶ προαγωνίζεται θεός. V 14, 5 ἵνα ... σὺν ἀδελφᾷ πολλῇ προαγωνίζονται ὁσιότητος. II 111, 3 θεοῦ δυνάμιν ὑπεραπίζουσιν καὶ προαγωνιζομένην αἰεὶ καὶ πανταχοῦ. IV 295, 7 τοὺς δ' ἐν ταῖς ποίμασι φασι προαγωνιζομένους τῶν θρεμμάτων. IV 259, 14 μὴ ὀρωμένη προαγωνιέται (ἡ ἐκ θεοῦ βοήθεια). V 174, 8 εἰ μὴ συγγενεῖς ψί φίλοι προαγωνίσαντο. II 64, 20 cf. V 373, 10 (ἡ φύσις)

διαπνεύσασα οἷά τις ἀθλητῆς προηγωνισμένος.

προαγωνιστής. V 151, 7 μὴ προαγωνιστῇ σοι (sc. θεῷ) καὶ ὑπερμάχῳ χρῆσθαι. III 227, 6 τούτῳ (sc. λόγῳ) δὲ προαγωνιστῇ χρώμενος. V 187, 24 τῶν ἀναιρεθέντων. IV 51, 13 τοῦ δικαίου (θεοῦ). V 170, 19 (αὐτοκτελέστος) τοῦ δόξαντος ἡδικῆσθαι. V 349, 13 λογισμοῦ. I 56, 3 μυρίοις ... προαγωνισταῖς ἡδονὴν χρῆται. VI 182, 10 νῆσοι ... ἡγεμόνας ἔχουσαι καὶ προαγωνιστάς.

προαδικεῖν. IV 192, 9.

προαιρεῖσθαι. VI 173, 19 πῶς ὁ τάναντία δρῶν οἷς ἰσότημος εἶναι προαιρεῖται. VI 28, 1 ποιεῖν ἂ μὴ προαιρούμεθα. IV 197, 23 τῶν ἀνδραγαθῆσθαι προαιρουμένων. V 216, 17 δὲ τὰ πάντων ἐφορᾷ καὶ τὰ πάντων ἐπακούει καὶ προαιρουμένων καὶ μὴ θελούντων. I 218, 5 τοῖς ἑλέων τοῦ σώμα ἔχειν προαιρουμένους. I 97, 1 ὁπότε ἐβουλόμην ... καὶ ὁπότε μὴ ἐπροηρούμην (Wendl. προηρούμην). I 84, 5 ὁ δικαστὴς οὕτε νικᾷσαι τινας προήρηται. I 131, 26 ἐνίοις δὲ ὁ θεός ... κληρὸν ἔχειν ἄριστον προήρηται. I 113, 19 οἷς καὶ ἐνοικεῖν προήρηται. I 107, 20 (ὁ θεός) ἄγων ἦ ἂν προαιρῆται τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα.

προαίρεσις. VI 25, 13 δυναστῶν καὶ φύσει καὶ προαιρέσει χρησαμένων διαφερούσας. VI 198, 13 τὰς φύσεις ἐσμὲν εἰρηνικὸν καὶ τὴν προαίρεσιν. II 51, 23 τὴν ἀρρεπὴ καὶ ἰσαιτέτην καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχουσιν προαίρεσιν τοῦ σοφοῦ. VI 46, 10 ἡ δὲ π. τῶν φιλοσόφων εὐθὺς ἐφαίνεται διὰ τῆς προσήσεως. I 178, 1. II 78, 12. 80, 26. 107, 23. III 154, 2. 266, 10. V 253, 18 τοῦ βίου. I 206, 15 τῶν βίων. VI 146, 24 τοῦ κατηγορουμένου. IV 225, 17 τοῦ προσφέροντος. I 272, 8 (ὁ θεός) τῆς προαιρέσεως ἀγάμενος αὐτὸν (sc. Ἀβραάμ) ὁμολογεῖ τελεσφορήσειν καιρίως ἂ ᾗτήσατο. IV 189, 1 ἔτι οὐ συνάδει τῷ τοῦ θεοῦ βουλήματι ἢ τοῦ μισθωσαμένου π. αὐτὸν βασιλείας. IV 241, 12 λόγοις μὲν ἀναδιδάσκειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως. VI 176, 13 μὴδὲ προαιρέσεως τετυχηκότα (Γάϊον) τῆς αὐτῆς. V 337, 6 γυμνὴν τὴν ἑαυτῶν προαίρεσιν ἀνέφηναν. II 179, 1 τῆς αὐτῆς προαιρέσεως ἐστὶ πᾶς, ὅτῳ ... VI 54, 18 γυναῖκες ... τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτὴν προαίρεσιν ἔχουσαι. VI 53, 16 μιμῶνται τῆς προαιρέσεως τὸν τρόπον. VI 64, 2 ἐὰν ὅψῃ τῆς προαιρέσεως ἐρασθῶσιν. VI 214, 8 τῆς ἡμερωτέρας προαιρέσεως τοιαῦτα παραδείγματα. VI 213, 9

ἐναργῆς πίστις ... τῆς Καίσαρος προαιρέσεως. IV 159, 3 ἐὰν δ' αὐστηροτέραν καὶ σεμνοτέραν ἔλῃται προαίρεσιν. V 15, 7 τὴν δ' ὁμοίαν προαίρεσιν ὁ ἱερῶτατος Μωυσῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπαξ ἀπάνταν σφῆζειν ἔοικεν. V 25, 21 διὰ τὴν ἀρχαίαν προαίρεσιν ἀνίερων αὐτῇ γενέσθαι. V 174, 11 προαιρέσει γεγονένος ἀνδροφόνος. IV 55, 16 οἰκίαν ... γένος μὲν Αἰγυπτίαν, τὴν δὲ προαίρεσιν Ἑβραίαν. V 262, 5 πᾶσι τοῖς ... τὴν προαίρεσιν εἰρηνικοῖς. V 59, 11 ἔνεκα προαιρέσεως καθαρᾶς. VI 50, 18 τῆς ἐναντίας προαιρέσεως ἔνεκα. VI 67, 10 κατὰ προαίρεσιν. IV 33, 1 μὴ κατὰ προαίρεσιν ..., ἀλλὰ τυχηρὸν.

προαιρετικὸς. II 66, 21. 67, 13 (ἐνέργειαι). III 209, 19 κινήσεις. — II 150, 25 προαιρετικῶς.

προαισθάνεσθαι. VI 203, 11 τί δέ μου τῆς γνώμης προαισθάνονται τινες; V 191, 9 διότι τὸ ἀνήμερον τοῦ ἰδίου προαισθανόμενος οὐκ ἐφυλάξατο. V 191, 17 τις τῶν ὁδῶ παριόντων μὴ προαισθόμενος κατὰ κενοῦ ἐπιβάς. V 177, 6 μυρίαὺς ὅσους τὴν ἐπιβουλὴν οὐ προαισθανομένους. V 182, 14 ὅταν μὴ προαισθωνται.

προακοῦειν. II 201, 3.

προαλγεῖν. V 195, 7.

προαναπίπτειν. I 190, 12. II 71, 12. IV 129, 1.

προαναφθίγγεσθαι. III 284, 17.

προαπατᾶν. I 161, 6. 8. II 77, 2. 260, 18. V 324, 6.

προαποθνήσκειν. V 116, 26 ἐχθρῶν δὲ ἀμειλίκτων ἀραὶ τάναντία, π. υἱούς καὶ θυγατέρας τῶν φουσάντων. V 193, 11 ἐθελήσουσι πολλάκις ἄσμενοι π. VI 195, 27 cf. 194, 13 τοὺς τὴν Ἰουδαίαν κατοικοῦντας ... π. αἰρουμένους τῶν πατρῶν ὑπὸ φρονήματος. VI 151, 28 προαποθνήσκει πολλοὺς θανάτους ὑπομένων. IV 88, 5 τῶν ἡλικίων ἐκάστη παραχωροῦσα τοῦ κράτους τῇ μεθ' ἑαυτὴν προαποθνήσκει. IV 295, 6 κύνες οἰκουροὶ προαπίζουσι καὶ προαποθνήσκουσι τῶν δεσποτῶν. I 164, 1 ὁ δὲ ταῦτα λογισάμενος οὐκ ὦνατο, ἀλλὰ προαπέθανε. V 269, 10 ἔτι μυρίαὶ προαπέθανον. V 256, 5 τοῖς τρόποις τινὰ προτεθνηκόσιν. — IV 102, 7 ζῶν προαποθναίνεται.

προαπίζειν. III 301, 4. IV 187, 17. V 365, 4.

προασπιστής. III 229, 11.

προβαίνειν. III 247, 23.

προβάλλειν. II 29, 14. 86, 25. 88, 25.

πρόβατον. I 29, 19 (ἀγέλαι) προβάτων αἰῶν βοῶν. II 108, 2 περὶ αἰῶνων προβάτων ἐπιμελείας. II 103, 20 ποιμαί-

νει γὰρ οὗτος τὰ πρόβατα Λάβαν. I 189, 16 π. ... οὐδὲν ἐνεργούν ἐξ αὐτοῦ πάσχον δὲ μόνον ὑφ' ἑτέρου κείρεται. III 197, 10 τὸ πρῶτον ἱερεῖον προσάγειν θῆλυ π. ἁμωμον. V 33, 11 ταῦτα γὰρ κελεύει διαδίδωσθαι τοῖς ἱερεῦσι, βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν αὐτὰ τὰ ἐκγόνα. V 39, 19 τρεῖς (ἀγέλας) ἀριστινὴν ἐπέκρινε, βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν. V 211, 23 βοῶν δὲ ἡ π. εἰ τις ὑφέλοιτο. — All: III 199, 11 sqq. σύμβολον ... τῆς τοῦ ἀρίστου καθάρσεως, διανοίας. I 220, 11 (ὁ νοῦς) γίνεται ποιμὴν προβάτων. III 176, 1 τοῦ πατρός (sc. τοῦ νοῦ). III 243, 2 τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας, τὰς ἐτι νέας καὶ ἀπαλὰς ψυχὰς. I 248, 8 cf. 149, 11 προκοπῆς δὲ π., ὡς καὶ αὐτὸ δηλοῖ τὸ νόημα, σύμβολον.

πρόβλημα. II 209, 14. IV 16, 12.

προβολή. I 138, 9.

προβουλεύεσθαι. V 176, 10.

πρόβουλος. III 55, 7.

προγηθεῖν. III 184, 1.

προγηράσκειν. V 108, 20.

προγινώσκειν. III 204, 7.

προγυνωστικὸς. III 259, 6. IV 244, 20 (δυναμῆς).

προγονή. V 156, 22.

προγονικὸς. V 326, 1 ἀζώμα. V 335, 13 (ἀρετή). IV 264, 11 (εὐγένεια). V 376, 2 (εὐτυχία). III 186, 2 ἀρετῆς νόμισμα. V 326, 8 ὄξυωπία. IV 127, 17 (παιδεία). IV 140, 6. V 13, 12 (τύφος).

πρόγονος. V 329, 8 ἄνθρωποι. — IV 120, 10 (Μωυσέως). IV 177, 25 ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν. V 135, 18. VI 208, 17 (ἡμέτεροι). IV 213, 6. V 124, 7. 324, 18. 335, 3. VI 197, 13 (οἱ πρόγονοι). V 330, 4 οἱ τῶν προγόνων ἀρεταί. II 88, 8 τὰ δὲ τῶν προγόνων ἀζώματα ... ὑπερ-κύψετε. IV 169, 20. V 154, 7. 375, 13 (coni. πατέρες). V 325, 17. VI 3, 14. 165, 24. 198, 25. 206, 12. 214, 11 (coni. πάπποι). V 25, 17. 250, 2 (coni. γονεῖς καὶ πάπποι). VI 42, 3 ἐκ προπάππων καὶ τῶν ἄνω προγόνων. VI 129, 1 ἐκ πατέρων καὶ πάππων καὶ τῶν ἐτι ἄνω προγόνων. V 76, 17. 329, 7 ἐκ προγόνων. V 331, 11 οἷς πρόγονοι μὲν ὑπαίτιοι. V 34, 1 συγγενικῇ αἵματι καὶ λόγοις προγόνων.

πρόγονός. V 118, 6. 155, 7. 335, 2.

πρόγραμμα. VI 130, 8.

προγυμνασία. IV 133, 20.

πρόδηλος. II 49, 25.

προδηλοῦν. IV 279, 6. 280, 1.

προδιαπλάττεσθαι. IV 218, 8.

προδιατυποῦν. I 6, 7. 130, 7.

προδιδάσκειν. IV 231, 17 ἵσως μέντοι καὶ προδιδάσκει τὸν τοῦ θεοῦ θεραπευτήν.

V 240, 21 προδιδασκῶ δὴ τὰ δίκαια συγγενεῖς καὶ φίλους. V 157, 7 προδιδάσκων τὰ συγγενικά δίκαια μὴ λύειν.

προδιδάσκεισθαι. IV 138, 14 τρίτον δ' ἐπιφέρεισθαι μὲν οὐκ ἦν οὐδὲ π. V 236, 18 αὐτὸς δὲ μὴ ψαυέτω προδιδασκόμενος ἐν ὀλίγοις ζωοῖς. V 159, 1 ἅμα προδιδασκόμενος μὴ ἀτελεῖς γονὰς ... προῖεσθαι. IV 133, 20 τὰς ἀγέλας ἐποῖμαινε προδιδασκόμενος εἰς ἡγεμονίαν. VI 49, 1 τὸ δὲ θεραπευτικὸν γένος βλέπειν αἰεὶ προδιδασκόμενον. IV 140, 18 δεικνύνειν ἄρχεται Μωυσῆς δὲ προδιδάχθη τέρατα.

προδιδόναι. I 297, 4.

προδικάζειν. III 184, 17.

προδιορίζεσθαι. II 276, 12.

προδοσίαι. II 125, 20. 153, 4. IV 193, 2. VI 215, 16.

προδότης. I 92, 17. V 196, 1. VI 215, 14.

προδουλοῦσθαι. V 189, 14.

προεγχαράττειν. V 27, 11.

προεδρία. II 244, 20. V 144, 24.

πρόεδρος. III 55, 6. III 288, 30. VI 66, 4. 67, 9.

προεκλογίζεσθαι. V 97, 24.

προεκτυποῦν. I 5, 4.

προέορτος. V 129, 11. VI 63, 12.

προεπιλογίζεσθαι. VI 81, 1.

προευαγγελίζεσθαι. I 10, 17. III 183, 20. IV 35, 9.

προευτρεπίζεσθαι. VI 100, 13 θεασάμενοι τὸν ἐπιφερόμενον ἔλεγον ἡξίωσαν ὥσπερ θανάτων τινος κεφαλῇ βοηθήματα π. III 216, 2 ἀς (sc. ὁμάς) ἱατρῶν παῖδες λιποθυμίας ἀκὴν σωτήρια προευτρεπίζονται. VI 58, 10 οἶδα δὲ τίνας ... τὸν εἰς τὴν ὑστεραίαν πότον ἐξ ἐπιδόσεως καὶ συμβολῶν προευτρεπιζομένων. I 26, 15 (ὁ τῶν ὄλων ἡγεμὼν) τὰ εἰς ἐκάτερον εἶδος προευτρεπίσαστο. I 46, 3 (ἡ φύσις) προευτρεπισαμένη τροφὰς τῇ γεννησομένῃ. I 233, 17 προευτρεπισθέντι σωτηρίῃ πεπαίνεται φαρμάκῃ. V 166, 20 τούτων δὲ προευτρεπισθέντων. III 255, 9 ὅσα πρὸς τιμωρίας ὄργανα ἐπιτήδεια κατὰ τῶν ἀδίκων προευτρεπίζονται.

προευφραίνειν. I 123, 19. II 5, 13. III 184, 25.

προηγεῖσθαι. I 133, 19 ἀναμνήσεως δὲ λήθη πάντως προηγείται. I 152, 17 ἥς (sc. ὑγείας) οὐ προηγείται νόσος ἐν τοῖς σώμασιν. VI 214, 18 προηγούμενον ἔργον. I 152, 14 cf. V 321, 6 τὰ μὲν προηγούμενα ἀγαθὰ. I 236, 4 εἰς κεφάλαια προηγούμενα. III 131, 16 μετουσίαν προηγούμενων ἀγαθῶν. I 144, 18 τῶν προηγούμενων ἡδονῶν. I 9, 1 εἰρμός ἐστι προηγούμενων τινῶν καὶ ἐπομένων.

προήγησις. III 304, 23.

- προηγητήρ. IV 160, 8.
 προθεμιουῦσθαι. IV 13, 10.
 πρόθεσις. V 125, 6 ἄρτων δώδεκα. III 150, 15 cf. 107, 15 ἄρτους δώδεκα τῆς προθέσεως νομοθετῶν. IV 208, 13 cf. 266, 9 αἰτούμενοι τὸν θεὸν μὴ διαμαρτεῖν τῆς προθέσεως. III 157, 19 καὶ ὅμως ἀμοιρεῖ τῆς προθέσεως. IV 214, 18 τῶν κατὰ πρόθεσιν φόντων.
 προθεσμία. V 280, 10 τῆς θνητῆς ζωῆς. V 39, 7 τῆς φυγῆς. III 135, 3. 28 φυσικωτάτη π. καθόδου φυγᾶν. III 128, 5 διὰ τί π. τοῖς φυγάσιν ὥρισται τοῦ κατελθεῖν ὁ τοῦ ἀρχιερέως θάνατος. V 257, 20 ἡ φύσις οὐ τὴν αὐτὴν προθεσμίαν ἀμφοτέροις ὥρισεν. V 299, 4 τὴν μηνιαίαν προθεσμίαν ἐπισχεῖν. IV 292, 3 παράδειγμα προθεσμίας ἔστω σοι. V 60, 25 ἡκούσης δὲ τῆς προθεσμίας. V 119, 18 ἐν ἐλάττονι προθεσμῷ. V 141, 2 κατὰ ῥῆ-τὴν προθεσμίαν. II 2, 6 κατὰ προθεσμίας ἀνίσους.
 προθεσπίζειν. IV 183, 13 ὁ π. δοκῶν ὀνομαστότατος. V 220, 3 εἰς ἐναργὴ δῆ-λυσιν ὧν προθεσπίζει. V 361, 16 ὅπερ εἶπέ που προθεσπίζων. IV 26, 20 ὅσα ἂν θελήσῃ τῇ γένει ἡμῶν προθεσπίσαι. III 61, 7 ἂ ἐρρέθῃ προθεσπισθέντα.
 προθυμεῖσθαι. V 10, 12.
 προθυμία. III 97, 11. V 35, 10 (coni. σπουδή). V 106, 20 τάχει καὶ προθυ-μῷ. V 234, 12 προθυμίαις καὶ τόλμαις. IV 198, 8 τοῖς σώμασι καὶ ταῖς προθυ-μῷ. — II 113, 22. V 121, 6 (ἄλεκτος). IV 301, 22 (ἀναναγωνίστος). IV 232, 8 (αὐτοκέλευστος). III 203, 10. IV 134, 16 (ἐθελουργός καὶ αὐτοκέλευστος). V 11, 8 (ἐπαυετή). II 273, 21 (σύντονος). — IV 196, 10 ἡμίσειαν ἀρετῆς τὴν χωρὶς ἔργου προθυμίαν. III 29, 3 ὁσιότητος. V 70, 7 τοῦ καταθύνοντος. IV 197, 22 τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε. V 261, 7 ῥω-σθέντες ταῖς προθυμίαις. IV 195, 15 οὐκ ἐλαττούμενοι ταῖς προθυμίαις. IV 239, 20 ἡ ... Δευιτικὴ φυλὴ ... τῇ ποδωκείᾳ τὴν προθυμίαν ἐπιδεικνυμένη. IV 180, 10 τὴν ἔνδειαν τῶν ἐαλωκότων ἐκπλήσαι ταῖς προθυμίαις ἐπιγόμενοι. V 290, 7 προθυμῷ διπλασίονι ἐργασζόμενος. IV 54, 20 μετὰ προθυμίας πάσης. II 312, 2. VI 65, 8 μετὰ σπουδῆς καὶ προθυμίας. I 225, 16 μετὰ σπουδῆς καὶ τάχους καὶ προθυμίας πάσης. II 129, 17 παρά τὴν ἰδίαν προθυμίαν opp. κατ' ἐπιφροσύνην θεοῦ.
 προθυμός. IV 182, 15 ἀγωνισταί. IV 25, 17 καὶ δούλοι καὶ ἐλεύθεροι προθυμό-τατοι πρὸς τὰς ... ὑπηρεσίας. V 273, 11 ἦθος. — V 248, 1 καὶν προθυμότητος ἡ.
 — IV 105, 16. 132, 11. V 12, 15. 329, 15 προθύμως. IV 199, 13 sq. προθυμότερον. V 20, 2. 288, 13 προθυμότερα.
 προικίδιος. V 116, 10 (κλήροι).
 προῖς. V 116, 3 sqq.
 προκάλυμμα. V 88, 1 τοῦ ἀδικεῖν. V 210, 24 ὧν ἀδικεῖ. III 225, 14 αἰδοῦς. II 251, 9 (τῶν ἀδικημάτων). V 165, 14. 210, 1 τῶν ἀμαρτημάτων. IV 306, 15 τὸ μὴ ποιεῖσθαι π. πίστιν ἀπιστίας. II 52, 14 τῆς δόξης. III 117, 17 ταῦτα γὰρ προκάλυμματα ὄντα ἐτέρων. VI 128, 8 τὸ Καίσαρος ὄνομα π. ποιησάμενοι.
 προκάμνειν. IV 85, 10 προκάμνοντας ταῖς ψυχαῖς ἀναπνεῖν δυσελπιστίᾳ. V 10, 6 οὐ διὰ ταῦτα προκαμῶν ἀπαγορεύει. III 106, 21 οἱ ... προκαμόντες. V 108, 19 ἄτε προκαμόντες. V 234, 20 τοὺς μὴ προκαμόντας.
 προκαταγινώσκειν. III 104, 6. V 162, 2.
 προκαταλαμβάνειν. I 272, 13. IV 198, 2. 241, 12.
 προκαταλύειν. II 4, 20.
 προκατασκευῇ. III 205, 8 sqq.
 προκατέχεσθαι. V 176, 13.
 προκειῖσθαι. II 70, 9 τῷ ἄριστα νομο-θετήσονται τέλος ἐν δεῖ π. II 68, 15 δύο τὰ ἀνωτάτω πρόκειται κεφάλαια. II 70, 14 τούτοις οἰκειότατον πρόκειται κε-φάλαιον. II 108, 9 ἐπειδὴ δὲ περὶ τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων ... πρόκειται σκοπεῖν. III 217, 18 ὁ λόγος ... προκειμένος. I 80, 19 114, 2. 149, 18. II 219, 6 τὸ προ-κειμένον. V 148, 26 τὰ δὲ προκειμένα. III 105, 13 τὰ προκειμένα ἄλλα. I 39, 3 ἐκ τῶν προκειμένων ἀριθμῶν. V 95, 22 τῶν προκειμένων ... εἰδῶν.
 προκηρύττειν. I 251, 12. 273, 3. II 49, 26. 98, 14.
 προκληρονομεῖν. V 118, 27. VI 49, 9.
 πρόκλησις. I 258, 4 cf. 266, 15. 268, 18 (Κάιν) ἐκ προκλήσεως τὸν Ἀβελ εἰς συ-ζήτησιν ἀγαθῶν. IV 178, 21 εἰρηνικαῖς οὕτως προκλήσεις. V 165, 6 γραψάμενος πρόκλησιν εἰς τὴν ἱερότολιν.
 προκοπή. VI 86, 12 αὐξήσει καὶ προ-κοπαῖς καὶ βελτιώσει. III 149, 2 coni. αὐξήσεις. I 248, 12 (σπουδαῖς) προκοπὴν δὲ καὶ βελτιώσιν. III 160, 9 τῶν δ' ἐν προκοπαῖς καὶ βελτιώσει opp. τῶν μὲν φαύλων, τῶν ἀρίστων καὶ τελειοτάτων. I 248, 16 (ἡ φύσις) ἐναντιομένη ταῖς ἐκ προκοπῆς βελτιώσει. I 109, 10 (αἱ πρά-ξεις καὶ προκοπαί). I 168, 18 (ἡ ἀλογος ὁρμὴ) καταφλέγει τρία ταῦτα, ἀρετὴν τελείαν, προκοπὴν, εὐφύιαν. III 95, 5 (coni. διδασκαλία, σπουδή). III 148, 7 (opp. τελειότης). II 243, 11 cf. 127, 6

sqg. 129, 12 (coni. τελειώτες). II 28, 27 'Ρεβέκκα δ' οὐκέτι προκοπαῖς ἀλλὰ τελειότητι ποτίζουσα τὸν μαθητήν. II 185, 8 προκοπὰς τελειώτης (ἀντιδόναι). I 270, 9 ἐὰν ἀσκησις ἀναιρεθῇ καὶ π. I 248, 13 προκοπῆς γὰρ χάριν οἰστός ὁ πόνος. I 248, 7 πάντα πόνον ἀντικαταλλάττου προκοπῆς. I 249, 1 ἐὰν μὴ δυναθῇς προκοπὴν ἀλλάσσειν τοῦ πονεῖν. I 269, 2 ὁ ἀτελέστερος καὶ ἐπιπὼν προκοπῇ χρώμενος. I 106, 19 δευτερεύουσα δὲ ἡ (σωφροσύνη) ἐν τῷ κατὰ προκοπὴν σοφίαν ἀναλαμβάνει. I 145, 7 σώματος. I 168, 20 στάσις δὲ τὴν προκοπὴν (παρὰβέβληκε). III 93, 22 ἱεουργεῖν ἤδη δύνῃται τὰς ἀσινεῖς καὶ ἀμύμους προκοπὰς. — All: III 156, 7 cf. II 21, 6 προκοπῆς μὲν γὰρ δεκάς ... σύμβολον. I 250, 13. II 185, 13 (πόνος καὶ π.), ὧν Ἰακώβ σύμβολον. I 248, 7 cf. 149, 11 προκοπῆς δὲ πρόβατον ... σύμβολον.
 προκόπτειν. I 142, 11. 143, 27. 31. 144, 14. 147, 19. II 127, 19 ὁ προκόπτων. III 153, 16. 155, 13 ψυχὴ προκόπτουσα. I 144, 20 τὴν τοῦ ... προκόπτοντος μετριπάθειαν. I 143, 24 ἴδε διαφορὰν πάλιν τελείου καὶ προκόπτοντος. I 259, 7 λόγου τοῦ προκόπτοντος. III 161, 9 τὸν δὲ προκόπτοντα opp. τὸν μὲν φαῦλον, τὸν δὲ τέλειον. III 296, 9. 13. 19. 24 τὸν δὲ προκόπτοντα πάλιν ἐν τῇ μεταξύ χώρα ζωόντων καὶ τεθνηκότων τάττει. I 144, 21 τὸν μὲν ἄνευ προστάξεως παραιτεῖσθαι ὅλην τὴν γαστρός ἡδονήν, τὸν δὲ προκόπτοντα μετὰ προστάξεως. I 156, 3 οἱ προκόπτοντες. II 127, 14 cf. 128, 20 (ἀρχόμενοι, προκόπτοντες, τετελειωμένοι). II 17, 10 τοῖς ... ἀσκηταῖς προκόπτουσι καὶ βελτιούμενοις. I 204, 14 ὅσοι μὲν οὖν μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκοψάντες ἐτελειώθησαν. I 261, 10 πάγοι δ' αἱ (γνώμαι) τῶν προκεκοφῶτων.
 προκοσμημα. I 194, 22. V 29, 11. VI 157, 11. 173, 21.
 προκρίνειν. II 254, 11 οἱ δὲ ταῦτα τολμῶντες αἰσθεσιν διανοίᾳ προκρίνουσιν. I 232, 5 εἰσὶ τινες οἱ ψυχῆς προκρίνουσι σῶμα. I 100, 14 τὸ φιλοπαθὲς προκρίνων τοῦ φιλοθέου. I 117, 7 (διάνοια) ἐλευθερίαν ἀτίθασον δουλείας χειροφύλους προκρίνουσα. I 124, 21 (ἡ ψυχὴ) κακοδαίμονιαν ... εὐδαιμονίας ... προκρίνασα. I 181, 15 ὅς ἂν τῶν μνηστῆρων ἀπάντων προκριθῇ.
 προλαμβάνειν. III 204, 6 ὡς ἱκανὸς εἶναι π. καὶ προγινώσκειν τι τῶν μελλόντων. I 4, 21 cf. 14, 8 προλαβὼν γὰρ ὁ θεός ... ὅτι ... III 131, 12 ὅ τ' ἐγὼ προλαβὼν, ὡς ... I 189, 7 ὃν προλαβὼν

μὲν τις ὡς ... I 173, 18 ἵνα μὴ (ὁ νοσῶν) προλαβὼν τὰ δεινὰ φύγῃ τὴν θεραπείαν. III 218, 6 τὴν ἐν πᾶσι τοῦ γενητοῦ σαφῶς προλαβὼν οὐδένειαν. II 102, 23 (ἡ φύσις) προλαβούσα ὅτι ... I 206, 8 μὴ προλαβόντι δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀφθόνους (ὁ θεός) εἰδῶν ὁρᾷεν. I 198, 7 ἐπιμελησόμεθα ὡς θεοὺ κτημάτων, προλαβόντες ὅτι ...
 πρόληψις. II 255, 13. V 98, 1.
 προμάμμη. VI 180, 26.
 προμανθάνειν. IV 233, 11 ἔδει καὶ ἱερεῖς τοὺς ἐπιτηδαιοτάτους αἰρεθῆναι τε καὶ προμαθεῖν. IV 109, 24 εἰπομ' ἂν αὐτοῖς, ἃ διδάσκετε, οὐ προμαθεῖτε; I 60, 9 ὁ δὲ ταῦτα μὴ ἀκοῇ μᾶλλον ἢ διανοίᾳ προμαθών. VI 175, 18 προμαθὼν δὲ τὸ μέλλον ὡς ἡδὴ παρὼν. VI 194, 15 προμαθὼν δὲ ἀκριβῶς τὰ μέλλοντα. VI 212, 12 τὰ μὲν μνήμαις ὧν ἡ διάνοια προμαθούσα. IV 26, 7 (Σάρρα) ἐξ ἔτι σπαργάνων τοῦτο τὸ δῶγμα προμαθούσα. V 13, 15 ἅτε τὸ ψεῦδος ὡς ἀληθὲς προμαθόντες. V 163, 15 ἐκ τῶνδε προμαθόντες ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες.
 προμελετᾶν. III 117, 27.
 προμηθεῖα. II 9, 8 <τὸ> νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα, ... προμηθεῖαι, καταλήψεις, ἐπιστήμαι, κτλ. I 212, 17 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) ... εὐβουλία π. φρόνησις κτλ. I 251, 5 ἐλέφ καὶ προμηθεῖα χρώμενος ἐκεῖνος (sc. ὁ σοφός). II 3, 1 τὸ δὲ ἐκούσιον (εἶδος) ἅτε βουλῇ καὶ προμηθεῖα γινόμενον. — II 259, 20. III 145, 15. IV 5, 6 θεοῦ. II 62, 16 (ὁ θεός) προμηθεῖα καὶ προνοία χρώμενος. V 257, 4 ὁ δ' ὄντως ἱερὸς νόμος τοσαύτη προμηθεῖα κέχρηται τοῦ δικαίου. I 67, 5 τοῦ πεποιηκότος. III 167, 1 τοῦ σωτήρος. II 198, 1 τοῦ σοφοῦ ταξιάρχου. VI 75, 13 τοῦ τεχνίτου. II 274, 28. V 338, 7 φύσεως. II 32, 11 τῶν χρηζόντων. — V 306, 10 μετὰ πολλῆς προμηθείας.
 προμηθεῖσθαι. V 183, 13 εἰ μέντοι καὶ ἡλικίων ἔδει π. III 261, 7 οὕτος γὰρ ... προμηθεῖται δὲ καὶ τῆς τοῦ σώματος εὐσταθείας. V 312, 4 (Μωυσῆς) προμηθεῖται δὲ τῶν ἀσθενεστέρων. I 60, 8 καθ' οὓς (sc. νόμους) καὶ γονεῖς τέκνων προμηθεύονται. II 303, 27 (ὁ δημιουργός) τοῦ μὴ ἀνεθῆναι τὰ δεθέντα καλῶς προμηθεύμενος. II 304, 28 ὁ τοῦ παντός (νοῦς) ... προμηθεύμενος οὐ τῶν ἀξιοικωτέρων αὐτοῦ μόνον. II 72, 25 ἡ τὰ πάντα προμηθευμένη θεοῦ φύσις. I 68, 10 ἡ πάντα προμηθευμένη φύσις. IV 122, 14 κατὰ θεὸν προμηθεύμενον τοῦ παιδός. II 291, 18 ἐνὸς ἀνδρός καλοκαγαθίας προμηθευμένου μεγάλης. I 271, 11 μεγάλα δ' αὐτοὺς ὀνήσουσι γνωρισθῆναι θεῷ προμηθεύμενοι.

προμηθής. IV 96, 14. V 63, 18. 137, 18. 163, 1. 272, 17. 304, 14. VI 203, 15 (τὸ) προμηθές.

πρόναον. IV 224, 7. V 37, 26. VI 68, 12. προνοεῖν. VI 156, 1 καὶ εἰ ἄπιστοι γε-

γόνασι τινες τοῦ π. τὸ θεῖον ἀνθρώπων. II 173, 28 ὅπερ ἐκ τοῦ π. συνάγεται εἰ γὰρ προϋνέει (τὸ θεῖον), καὶ ἐγνώσκειτο. IV 85, 11 φήσει δεῖν, καθάπερ ἐν εἰρήνῃ π. τῶν ἐν τῷ πολέμῳ παρασκευῶν. I 60, 8. 13 cf. V 332, 12 προνοεῖ τοῦ κόσμου ὁ θεός. IV 289, 19 εἰ δ' ὅτι προνοεῖ (ὁ θεός) σαφῶς οὐδας. II 250, 26 ὡς δὲ (τὸ θεῖον) οὐ προνοεῖ. I 251, 5 (ὁ σοφός) προϋνέει τῆς διαμονῆς αὐτοῦ (sc. τοῦ φαύλου). V 17, 11 προϋνόησε δ' ὡς οὕτε πολλαχόθεν οὐτ' ἐν ταύτῃ πολλά κατασκευασθήσεται ἱερά. V 113, 1 καὶ τῆς ἐν δέοντι χρείας τούτων προϋνόησε. V 163, 13 προϋνόησε μὲν οὖν ἀναλόγως τοῦ πρέποντος ... τῇ φύσει. V 176, 2 προϋνόησε μὴ φόνον ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι. V 205, 5 προϋνόησεν οὖν ὁ νόμος τοῦ μήτε τὸν ἐπιβεβουλευκότα ἀθῶον ἀφεθῆναι.

προνοεῖσθαι. V 203, 11 (ὁ γεννήσας πατὴρ) προνοοῦμενος καὶ τοῦ ὅλου καὶ τῶν μερῶν. V 32, 20 προνοοῦμενος ἅμα καὶ τῆς εἰς εὐσέβειαν ἀγούσης ὁδοῦ. VI 175, 20 προνοοῦμενος τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον παθεῖν. V 314, 7 (τάς πόλεις) ἐν μὲν εἰρήνῃ προνοοῦμενας τῶν κατὰ πόλεμον. — I 219, 1. II 285, 21. 286, 19. V 181, 8 προνοητέον.

προνοητικός. VI 156, 18 (δύναμις). V 50, 17 θεός. VI 128, 16 μυρία καὶ πάντα προνοητικά. — III 44, 12. VI 168, 10 προνοητικῶς.

πρόνοια. III 269, 6 τῶν ἀναγκαίων. VI 158, 19 τοῦ μὴ διαχειμάζειν. III 190, 21 τοῦ μὴ ὑπὸ τῶν ὀρώντων ἐλέγχεσθαι. II 121, 2 ἄτοπον γὰρ ἱερέων μὲν πρόνοιαν ἔχειν, ὡς ... IV 85, 18. V 259, 5 τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. V 167, 16 τοῦ μηδὲν ἐπὶ γάμοις νεωτερίζεσθαι. II 195, 17 τοῦ νήφειν. V 207, 6 τοῦ μηδένα παραίτιόν τινα γενέσθαι θανάτου. V 343, 10 τῆς τῶν ἐμπλεόντων σωτηρίας. — II 103, 5 πρόνοιάν τε πολλὴν ἔχουσι. II 186, 17 πολλὴν ποιεῖσθαι (κατὰ τὸν περιφανῆ βωμόν ἢ βίον). III 56, 14 πρόνοιας τῆς ἀρμοττοῦσης ἀξιώσῃ. IV 95, 12 ἥδη γὰρ ἡ π. τοῦ νεανίσκου πανταχόσε διηγγέλλετο. V 74, 17 τὸ ταπεινὸν τῶν λεχθέντων ἀξιοῖ πρόνοιας. V 40, 14 τσαυτὴ γοῦν ἐστὶ π. ..., ὥστε ... V 345, 18 ὅτι πρόνοιαν ἀναγκαῖον εἶναι. VI 202, 20 τῆς προνοίας ἡμᾶς ἀποδέχεται. I 44, 12. II 3, 1. 67, 2. 201, 14. 233, 19. 263, 20. III 126, 11. 13. 132, 15. 280, 27. IV 2, 22. 9, 21.

300, 18. V 186, 15. 188, 12 ἐκ προνοίας. IV 247, 3. VI 165, 13 κατὰ πρόνοιαν. IV 169, 2. V 123, 8. 305, 4. 307, 7. VI 143, 14 πρόνοια.

II 209, 2. III 14, 14. IV 82, 6. 111, 15. 201, 1. 19. V 75, 1. 359, 20. VI 196, 22. 216, 21 θεοῦ. IV 135, 17 ἐκ θεοῦ. VI 151, 6 ἐκ σοῦ (sc. θεοῦ). VI 87, 15 cf. 88, 15. 24 ψυχῇ δ' ἐστὶ τοῦ κόσμου. V 332, 10 (τοῦ ἐνός, int. θεοῦ). III 161, 15. IV 159, 8. VI 143, 5 (θεία). II 251, 2 (θεία opp. ἀνθρωπίνη). II 62, 16 (ὁ θεός) προμηθεῖα καὶ προνοία χρώμενος. II 172, 17 σωτηρίας αὐτοῦ (sc. τοῦ γενομένου) ... πρόνοιαν ἔχει (τὸ πεπονηκός). IV 282, 3 τοῦ πεπονηκτός. II 227, 23 ὡς πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκείνου τοῦ χωρίου διαφερόντως ποιούμενος (ὁ θεός). V 76, 24 προνοίας καὶ κηδεμονίας ἀξιωθῆσόμενοι τῆς ὡς ἐκ πατρός (sc. θεοῦ). I 3, 5 ὅν οἱ φάσκοντες ὡς ἐστὶν ἀγέννητος λεληθῆσαι ... τὴν πρόνοιαν. V 74, 20 ἰκέται τε καὶ θεραπευταὶ τοῦ ὄντως ὄντος ἀξίως ὄντες τῆς προνοίας τῆς ἀρμοττοῦσης εἰκότως μεταλαγχάνουσι.

προοιμιάζεσθαι. II 48, 11.

προοίμιον. IV 211, 19 μετὰ προοιμίων καὶ ἐπιλόγων. II 55, 3 παντός γὰρ αὐτομολούτος π. γνώμης μεταβολή. IV 261, 18 τῆς κατ' ἐνθουσιασμόν προφητείας Μωυσέως ἀρχὴ καὶ π. III 74, 9 τῶν μεγάλων ὑποθέσεων μεγάλη τὰ προοίμια. III 233, 18 τῆς θεοπέμπτου φαντασίας. III 293, 25 τοῦ φιλαύτου. III 74, 12 (γραμματική, γεωμετρία, ἀστρονομία, κτλ.). V 218, 20 διὸ καὶ προοιμίων ἐδέχσεν.

προοράσθαι. V 352, 13 τὴν φορὰν τῶν μελλόντων προορῶμενος. V 246, 22 ὅλιγοφρονος ψυχῆς τὸ μέλλον οὐ προορῶμενης. III 210, 21 (αἱ αἰσθήσεις) καὶ εἴ τι βλαβερὸν ἐξῴθεν ἐπὶ τοῖς προορῶμεναι. II 62, 12 προοιδέσθαι γὰρ ἢ μελλόντων πραγμάτων συντυχίας ἢ γνώμης ἐτέρων ἀνθρώπων ὄντα ἀμύχανον. II 201, 2 προοιδέσθαι conl. προακούσαι. V 25, 5 ὡς καὶ προοιδέσθαι πράγματα δύνασθαι. I 213, 13 δ' προοιδόμενος, ἦν εὐφρονήσῃς ἀτελὴ τὴν ἄγραν αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) παρασκευάσεις. II 109, 5 μὴ προοιδόμενον χάσμα γῆς. I 234, 11 ὅταν γε μὴ προοιδομένοις μηδὲ ἐλπίσαι φέγγος αἰφνίδιον ἐπιλάμψῃ τὸ ... σοφίας.

προοριστικός. IV 264, 4 (προφήτης).

προπαιδεύματα. I 194, 23. 220, 1. III 79, 8. 150, 10. 155, 13 (ἐγκύκλια). I 149, 20 cf. 217, 21 τὰ π. πάντα καὶ τὰ ἐγκύκλια λεγόμενα. I 195, 6 ἐκ δὲ τῆς

ἐγκυκλίου τῶν προπαιδευμάτων μελέτης. II 97, 3 cf. III 74, 4 τὰ τῆς ἐγκυκλίου μουσικῆς π. III 202, 2 (σοφιστικά). I 172, 16 πάντα σοφιστὴν καὶ μητέρα αὐτοῦ, τὴν τῶν προπαιδευμάτων διδασκαλίαν. III 109, 22 cf. 150, 30 τῆς μὲν γυμναζομένης ἐν τοῖς προπαιδεύμασι (διανοίας), τῆς δὲ τοὺς ἀρετῆς ἁλλοῦς διὰ θλουσῆς. III 150, 27 παραγενόμενοι δὲ εἰς τοὺς θυρώνας ἀρετῆς, τὰ π. I 172, 3 τὰ ἐπώνυμα τῆς Ἀγαρ π. III 77, 8 πάνυ γὰρ ἀναγκαῖα ἢ τῶν προπαιδευμάτων κτήσις. III 103, 19 ἄφ' οὗ γὰρ ἐνεκολλίσασθε τὰ π. III 110, 12 εἰρηκότες ἐν τῷ προτέρῳ τὰ πρέποντα περὶ τῶν προπαιδευμάτων.

πρόπαππος. V 349, 2. VI 200, 8 cf. 128, 29. V 213, 19 (coni. πάππος). VI 42, 2 ἐκ προπάππων καὶ τῶν ἄνω προγόνων. VI 212, 4 τί δὲ ὁ σὸς π.;

προπάτωρ. I 51, 5. IV 268, 13.

προπέτεια. I 210, 13 πανουργία π. ἀπιστία ... κτλ. (συνομαρτοῦσι τῇ ἡδονῇ). II 207, 7 (coni. εὐήθεια, ἀλαζονεία). V 168, 18 (coni. θράσος). VI 204, 6 περιεργίας ὁμοῦ καὶ προπετείας καὶ θράσους ὑπόληψιν ἐξενεγκάμενος. V 211, 15 ἐπ' αὐθαδείᾳ καὶ προπετεῖα. II 251, 21 μετὰ ἀναισχυντίας. III 199, 10 γλώττης.

προπηλακίζειν. V 109, 19. 143, 10. 194, 19. 198, 19. VI 30, 8.

προπιστεύειν. I 127, 12 μὴ τῷ ἐτέρῳ π. II 207, 13 μὴ λίαν τοῖς ἀφανέσι π. V 314, 8 μήτε τοῖς συμμάχοις ἀνέδην π. IV 161, 25 τί μόνοις τοῖς εὐλόγοις καὶ πιθανοῖς προπιστεύετε; II 255, 16 ἵνα μηδεὶς ἀνθρώπων οἷς οὐ παρέστιν ... προπιστεύῃ. V 281, 16 οὐ προπιστεύων ἑαυτῷ. I 127, 13 τῷ Ἀδὰμ οὐ προπεπίστευκε κατὰ τῆς γυναικός.

προπλάττεσθαι. I 91, 15.

πρόποσις. II 198, 18 παρὰ τελείας ἀρετῆς. IV 165, 9 παρὰ τῆς εὐσεβείας. III 288, 8 τῶν ἀενάων χαρίτων.

προσάγειν. I 100, 22 κελεύει δύο τράγους ... π. I 143, 5 δεῖ τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς πόνον μὴ ἑαυτῇ π. τὴν ψυχὴν. I 242, 9 (διειρηται) οὐχ ὅλα π. τὰ δοθέντα. I 256, 13 (Ἀβελ) προσάγει δ' οὐ μόνον ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τὰς ἀπαρχάς. I 242, 7 ὅ τι ἂν αὐτῶν ἱερεῖου τρόπον προσάγῃς. I 247, 9 (διῶρα) ἐμπλεα καὶ ὀλόκληρα καὶ τέλεια προσάγοντες. V 61, 17 ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἠΐσατο προσάγειν. I 133, 8 τοῦ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱούς προσαγαγόντος. — I 144, 4 ὅλην γὰρ τὴν ψυχὴν ἀξίαν οὖσαν θεῷ προσάγεσθαι. I 73, 20 τὰ δὲ ἅμωμα τῷ θεῷ προσάγεται. II 121, 7

ἵνα ἅμωμα καὶ ἀσινῇ προσάγῃται τῷ βωμῷ τὰ ἱερέα.

προσαγορεύειν. I 52, 1 ἐμπρεπὲς δ' ἡγεμόνι π. ἕκαστον τῶν ὑπηκόων. I 4, 18 ὀνόματι εὐθυβόλῳ προσαγορεύει. II 28, 25 σοφιστῆς, ὃν προσαγορεύει τοξότην. I 266, 17 τὸ δὲ ὄκνον τοῦτον ... ἀσφάλειαν δ' οἱ φίλοι προσαγορεύουσι. I 43, 21 (Ῥωμαῖοι) ἐτυμώτερον σέπτεμ προσαγορεύοντες (τὸν ἀριθμὸν ἑπτά). I 45, 8 ἦν (sc. θαλάτταν) οἱ μετ' αὐτὸν Ὠκεανὸν προσαγορεύοντες. II 70, 6 καταγίδια καὶ κεραυνὸν ἐτέροις ὀνόματι κατὰ ποιητὰι προσαγορεύοντες. I 11, 8 ὃν (sc. οὐρανόν) ἐτύμως στερεῶμα προσηγόρευσεν. II 13, 2 ὁ νομοθέτης τὴν Ὠν Ἥλιου πόλιν προσαγορεύσας. — II 12, 8 τὸ οἰκεῖον νόημα, ὃ προσαγορεύεται συμβολικῶς οὐρανός. II 309, 6 Ἐφραίμ ..., ὃς καρποφορία μεταληφθεὶς προσαγορεύεται. I 198, 28 οἱ δὲ λεγόμενοι πολῖται καταχρήσει μᾶλλον ὀνόματος ἢ ἀληθείας προσαγορεύονται. II 108, 23 ὁ μὲν βασιλεὺς ὄνομα ἀποδύσεται ποιμὴν προσαγορευθεὶς. I 259, 7 καθ' ὃ νενόηται καὶ προσηγόρευται Λάβαν.

προσαγωγός. I 214, 13.

προσαδικεῖν. V 205, 7.

προσαναδιδάσκειν. IV 137, 11.

προσαναζωγραφεῖν. III 290, 12.

προσαναίρεισθαι. V 191, 5.

προσανακαλεῖν. II 259, 10.

προσαναλίσκειν. II 96, 4.

προσαναπλάττειν. I 48, 10. 241, 16. II 1, 9. 70, 13. IV 281, 8. 285, 22.

προσαναπληροῦν. IV 290, 7.

προσαναρρηγνύναι. I 55, 11. IV 158, 20.

προσαναφθεγγέσθαι. I 199, 3.

προσαναφλέγειν. II 287, 24. V 46, 20. 235, 1.

προσαπαντᾶν. III 146, 10.

προσαποδιδόναι. II 121, 11.

προσαναπλύνειν. V 207, 13.

προσαπτεῖν. I 119, 25 ἅπαντα δὲ προσάπτει θεῷ. I 106, 3 (ὁ νοῦς) τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτων θεῷ. I 93, 20 τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων προσήψε τῷ πρώτῳ γενομένῳ. — II 58, 11 ἀλλ' ὅμως ὃν ἀψυχον (τὸ σῶμα) ἀψύχων οὐ προσάφεται. II 91, 14 οὗ χάριν οὐδενὸς αὐτῶν προσάφμεθα. V 164, 6 ὡν ἂν προσάψαιτο κάκεινα εὐθὺς ἀκάθαρτα εἶναι.

προσάρκτιος. III 242, 18.

προσαρμόζεσθαι. I 79, 17.

προσβάλλειν. II 74, 2 σβεσθήσεται γὰρ πρότερον ἢ ὅψις ... ἢ προσβάλλουσα καταλήφεται. I 193, 18 ἡ κακίας ἀμνηχανος δυνάμεις προσέβαλε. I 280, 17 τὸ

γούν σώμα ... τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ προσβαλὼν κῆρας. I 126, 11 προσβαλοῦσης γὰρ μου τῷ ὑποκειμένῳ.
 προσβλέπειν. I 53, 4. IV 19, 4. 71, 22.
 προσβολή. IV 163, 23 τοῦ παρόντος ... δεινὸς. II 11, 21 τῶν ἐναντίων. II 260, 5 (κακίας). IV 106, 25 τῶν γὰρ ἀπροδοκῆτων κακῶν. V 10, 4 ὁ λογισμὸς ... ἀμυδροτέρας χρήται ταῖς προσβολαῖς. III 156, 11 μὴ νομίσῃς τοῖς σώματος ὀφθαλμοῖς γίνεσθαι τὴν προσβολήν. II 248, 6. IV 229, 4. V 344, 14 τῆς ὄψεως. V 7, 8 δι' ὄψεως. V 97, 24 τῆς τύχης. IV 217, 8 ἡλιοειδοῦς φέγγους. — II 97, 22 ἀμβλείᾳ χρῆσθαι τῇ ... προσβολῇ. III 100, 6 ἡ μὲν οὖν ἀσάφης καὶ ἀδηλουμένη π. II 77, 1 εὐθυβόλῳ καὶ εὐθιχτῷ χρησάμενοι προσβολῇ. V 127, 15 θεηλάτοις προσβολαῖς. IV 302, 4 τῷ βίαιῳ καὶ συντόνῳ τῆς προσβολῆς. II 313, 7 τῷ συνεχεῖ τῆς προσβολῆς. II 37, 25 ἐκ τῆς ἀντικρύς καὶ κατ' εὐθυωρίαν προσβολῆς. VI 22, 8 ὡς ... νόσον ἐγγινομένην προσβολὴν ψυχᾶς ἀνίατον. V 346, 5 πῶς δ' ἡ π. γέγονεν. V 302, 3 τὸ τῆς προσβολῆς ὄνομα καὶ πάθος (ὑποδύειν). V 342, 19 ὅταν γὰρ μυρίοις ... ποιῇται τὰς προσβολὰς. III 141, 20 καθελεῖν τὴν σώματος ἀπασαν ἡγεμονίαν δυσὶ προσβολαῖς.
 προσόγειος. III 235, 1 (φυγᾷ).
 προσδιατάττεσθαι. V 192, 16. 220, 24. 242, 14. 309, 16.
 προσδιδάσκεισθαι. IV 145, 11.
 προσδιορίζεσθαι. III 65, 1.
 προσδοκᾶν. I 285, 21 τὸ μὲν οὖν ἔχειν ἀποτελεῖ φορὰν ..., τὸ δὲ σχήσειν π. τὴν τροφὴν φιλαρέτων ψυχῶν ἐλπίζω. I 98, 28 (ὁ νοῦς) τὰ μέλλοντα προσδοκᾷ. I 99, 3 ὁ δὲ νοῦς ... ἐπελπίζων καὶ προσδοκῶν. IV 3, 6 ἀνθρώπου τοῦ τὰ ἀγαθὰ προσδοκῶντος. I 290, 6 ἀστείοι ... ἡ ἐχέτωσαν ἢ προσδοκᾶσαν πάντως ἀγαθὰ. III 8, 19 ἔτι γὰρ ἀπολείπεται τι πλεόν προσδοκῆσαι; II 71, 15 ἐκ δὲ τοῦ τὰ ἐναντία ἀπάτη τοῦ θεραπεύοντος προσδοκῆσαι τλητικῶς πάνθ' ὑποστῆσθαι. I 214, 1 οἷς οὐκ ἂν τινα συναινεῖσιν εὐχερῶς (ἡ ἥδονή) προσδοκῆσεν. I 195, 21 τάπριγμα ... καθόδοις δυνάμεων θεοῦ προσδοκῆσαντα. II 273, 23 ὅς εἰς ἐλευθερίαν οὐ προσδοκῆσαντα αὐτὸν ἐξέλειτο. II 76, 21 ταῦτα ἐξαίφνης οὐ προσδοκῆσαντες θησαυρὸν εὐδαιμονίας τελείας εὐρίσκωμεν. — III 184, 10 προσδοκωμένῳ δὲ ἐλπίς (συνομαρτεῖ). IV 45, 6 ἡ παρόντων κακῶν ἢ προσδοκωμένων. I 290, 10 (φαῦλοι) ἐπὶ τοῖς προσδοκωμένοις φο-

βεροῖς τρέμοντες. I 132, 13 ἐπὶ μέλλουσι καὶ προσδοκωμένοις (ἀγαθοῖς). II 299, 7 ἀδρόα ἀγαθὰ μὴδὲ προσδοκῆντα.
 προσδοκία. II 7, 3 ἐλπίς μὲν γὰρ ἀγαθῶν οὐσα π. I 289, 18 cf. 98, 29 (coni. ἐλπίς). III 292, 12 μνήμαις ..., μετουσίαις ..., προσδοκίαις. IV 4, 15 π. μὲν γὰρ ἐκάτερον (sc. ἐλπίς καὶ φόβος), ἀλλ' ἡ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δ' ἐμπαλιν κακῶν. I 252, 7 τῶν ἀπάντων (ἀγαθῶν). I 197, 25 δεινός. III 184, 12 cf. I 285, 18 τοῦ κακοῦ. I 290, 8 κακῶν. II 276, 25 τῶν μελλόντων.
 προσεκαίειν. I 165, 8.
 προσεκτικός. III 85, 19.
 προσεπιστημαίνεσθαι. I 24, 9.
 προσεξετάζειν. I 261, 4. V 235, 18.
 προσεπιδαφιλεύειν. V 107, 7.
 προσεπιθεσπίζειν. IV 254, 1.
 προσεπικοσμεῖν. V 164, 18.
 προσεπινοεῖν. IV 124, 16.
 προσεπισκῆπτεσθαι. V 203, 12.
 προσεπισύρειν. III 302, 22. V 136, 18.
 προσεπιφίγγειν. II 82, 21.
 προσεπιτελεῖν. I 144, 19.
 προσέρχεσθαι. I 206, 19 cf. II 58, 12. × 146, 14 τῷ θεῷ.
 προσευαγγελίζεσθαι. IV 35, 9 n.
 προσευκτήριον. IV 250, 20.
 προσεύχεσθαι. III 281, 10. V 6, 12.
 προσευχή. VI 180, 6 πολλοὶ δὲ εἰσι καθ' ἑκάστην τμήμα τῆς πόλεως. VI 218, 15 ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. VI 184, 17 συνιόντας εἰς αὐτάς, καὶ μάλιστα ταῖς ἱεραῖς ἐβδόμαις. VI 128, 6 εἰκόνας ἐν ταῖς προσευχαῖς ἀνατιθέναι. VI 181, 9 (ἀνάθεσις) εἰκόνων ἢ ἀνδριάντων ἐν προσευχαῖς. VI 183, 7 μὴδὲν ἐν προσευχαῖς ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ ἄγαλμα, μὴ ξόανον, μὴ γραφὴν ἰδρυσάμενοι. VI 180, 17 προσευχάς ... ἐλυμήναντο ... εἰκόνας γὰρ ἐν ἀπάσας μὲν ἰδρύοντο Γαίῳ. VI 181, 5 ἕνεκα τοῦ καινὰ τεμένην προσαναθεῖναι Γαίῳ τὰς προσευχάς. VI 223, 10 τίς ἀπαθὴς καταλειφθήσεται π.; VI 128, 21 ἡ περὶ τὴν κατάλυσιν τῶν προσευχῶν φήμη. VI 129, 5 μὴ ... ἐπηρεάσωσι τοῖς πολίταις αὐτῶν Ἰουδαίοις εἰς τὰς προσευχάς. VI 129, 8 ἅμα ταῖς προσευχαῖς ἀπεστερουόντων τὴν εἰς τοὺς εὐεργέτας εὐσβεῖαν. VI 129, 14 ὀρημητήρια τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν οἶκον ὁσιότητος εἰσιν αἱ προσευχαί. VI 130, 4 ἡ κατὰ τῶν νόμων πείρα εὐδοεῖν ἔδοξεν αὐτῷ τὰς προσευχάς ἀρπάσαντι. VI 142, 19 τὰς γὰρ προσευχάς ἀφῆρηντο. VI 184, 1. 22 cf. 186, 10 οὐτε περὶ τὰς προσευχάς ἐνεωτέρισαν. VI 191, 3 ἐξέσται ... διὰ-

ραι τὸ στόμα περὶ προσευχῶν τῷ λυμεῶνι τοῦ πανιέρου.

προσεγής. II 123, 11 διαιρέσεις. III 132, 20 (δυνάμεις). I 25, 21. 237, 3. II 245, 16. III 181, 21 εἰδη. II 31, 5 (οἰκείωσις). I 287, 29. II 266, 10 (ὀνόματα). I 276, 29 (τομαί).

προσηγορία. V 2, 5. 205, 18. VI 186, 4.

προσηγορικός. I 185, 7.

προσηκνεν. V 108, 8 τὸ μηδενὶ π. τὸ

παράπαν ἀνθρώπους ἄχθει βαρύνειν. V 137, 11 τὸ π. ... εὐχαριστεῖν τῷ τελεσφόρῳ θεῷ. I 288, 7. II 226, 27. 263, 28. 280, 11. 307, 4. III 164, 17. 232, 14. IV 202, 7. V 6, 16. 54, 3. 92, 15. 138, 12. 177, 10. 179, 17. 189, 4. 215, 9. 225, 7. 243, 10. 247, 19. 252, 10. VI 205, 25 προσήκει. I 262, 16. 281, 19. II 270, 6. III 115, 21. 161, 21. IV 224, 11. 233, 12. 294, 17 προσήκε(ν).

προσήκων. I 21, 8 τῶν ζώων γένει. I 27, 20. II 231, 17. IV 10, 6. 247, 10 (δίχη). V 180, 7 (ἐπιμέλεια). IV 236, 9 (εὐχαι). V 47, 18 (θύσια). V 62, 17 (κάθαρσις). IV 228, 9. V 29, 3 (καιροί). IV 298, 4 (χλήρος). I 54, 23 (κολάσεις). IV 234, 7. V 33, 8. VI 23, 19. 68, 6 (κόσμος). II 166, 6 ἔν τε κόσμῳ καὶ καιρῷ προσήκοντι. I 20, 10 (κόσμοι). V 52, 14 (λόγος). IV 306, 16 νόμοι. V 264, 17 (τάξις). V 108, 17 (ὕληρεσία). V 284, 9 (ὕποληψις). V 263, 7 γρεία. — IV 173, 3 παρὰ τὸ προσήκον. IV 218, 3. 283, 2. V 1, 14. 71, 8. VI 68, 13. 183, 9 προσήκον ἦν. IV 216, 18 προσήκον ἡγοούμενος. II 162, 1 τὸ οἰνοῦσθαι καὶ σπουδαῖαν προσήκον. V 151, 6 καὶ ἐπὶ τούτοις θεῷ προσήκον εὐχαριστεῖν. IV 278, 5 τί προσήκον. I 280, 21 (ὁ νοῦς) θάνατον ἀκούσας γένει προσήκοντός τινος. I 50, 13. 297, 14. II 100, 17. 120, 4. 161, 15. III 97, 4. 198, 16. V 85, 9. 361, 6. VI 46, 4. 207, 1 (τὰ προσήκοντα). VI 133, 9 ταῖς τῶν προσηκόντων συμφοραῖς συνήλθισαν. V 367, 14 (ἀλληλοφαγίαι) οὐ μόνον ὀφνείων καὶ μηδὲν προσηκόντων. II 78, 19 μηδὲν προσήκοντας ἑαυτοὺς παρεγγράψαντες. V 109, 21 ὑπὲρ τοὺς ἢ κατὰ γένος ἢ καθ' ἑταιρίαν προσήκοντας εἰς οἶκτον ἀγαγεῖν. I 34, 17. 55, 2. 228, 5. II 59, 22. 82, 13. 86, 10. 158, 10. 236, 9. 263, 20. 295, 30. III 11, 8. 24, 9. 28, 10. 42, 14. 114, 10. 128, 8. 148, 11. 257, 6. IV 228, 12. 230, 13. V 44, 3. 60, 13. 61, 23. 69, 3. 72, 6. 92, 7. 147, 22. 148, 9. 255, 4 προσηκόντως.

προσηλύτοι. III 302, 11. V 13, 1. 74, 15.

προσημαίνειν. I 19, 15.

προσηνής. V 124, 19 τὸ αὐστηρὸν τῇ φύσει προσηγνὲς τέγνη κατεσκευάσαν. III 271, 5 (βίος). V 37, 22 τὸ δὲ ἔπεσθαι τοῖς τῆς φύσεως νόμοις. V 232, 8 προσηνεστάτην καὶ ἡδίστην εὐωχίαν. II 123, 17 (κίνησις). I 105, 16 (χυλοί). — I 213, 17 ἃ μὲν ἔμελλεν (ἢ ἡδονή) ἀκούσαντί σοι προσῆγ' γενήσεσθαι. III 105, 5 τὸ δὲ σοὶ εὐάρεστον. III 95, 21 ἐπειδὴν δὲ δόξωσιν εἶναι προσηγεῖς.

πρόσθεμα. All: III 172, 23. 27 Ἰωσήφ ἐρμηνεύεται π.

πρόσθεσις. VI 107, 8 sqq. (coni. ἀφαίρεσις, μετάθεσις, ἀλλοίωσις). I 202, 2. 205, 9. 242, 12. III 34, 20. 137, 11. V 241, 13. 242, 2. 6 (opp. ἀφαίρεσις). I 206, 3 θεός δὲ ἑλλειψὶν ἢ πρόσθεσιν οὐκ ἀνέχεται. I 33, 22 κατὰ τὴν τοῦ ἐνός πρόσθεσιν. — All: III 266, 11. IV 67, 14 Ἰωσήφ ἐρμηνεύεται.

προσθήκη. III 43, 14. V 241, 18 (coni. ἀφαίρεσις). II 153, 28 οὐδεμιᾶς ἐξωθεν εἰς κόσμον δεομένων (sc. τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων). II 60, 11 μὴ τὰ πάντα προσθήκην ἑαυτοῦ, ἑαυτὸν δὲ τῶν πάντων νομιζοντα. III 109, 14 ὃ καὶ διχα προσθήκης ἀνομολογηθήσεται. III 269, 3 προσθήκην τὸν ἀτυφίας μὲν ἐχθρὸν ... ὠνόμασεν ὁ ἱερὸς λόγος. V 262, 9 τὸ προσθήκην ἀνδρῶν πόλεμον κατασκευασάντων ποιεῖσθαι γυναῖκας. V 147, 2 ὦν (sc. γονέων) ἐστὶ π. III 36, 20 τοῦ ἐπιστημονικοῦ. VI 128, 18 κακῶν. VI 148, 11 νεωτέρων <κακῶν>. IV 197, 10 οὐδὲ προσθήκην τὸ ὅλον μέρος εἶναι. IV 67, 15 ἢ κατὰ δῆμουσι πολιτεία. IV 68, 6 sqq. προσθήκη μαλλον οἱ κατὰ μέρος πολιτεία μιᾶς τῆς κατὰ τὴν φύσιν. IV 254, 8 ἵνα μὴ π. τετελευτηκότων οἱ ζῶντες ὦσιν. V 197, 1 ἐπὶ τιμωρίᾳ. III 172, 23 π. δ' ἐστὶ τῶν φύσει τὰ θέσει.

προσκατατάττειν. I 45, 10.

προσκληροῦν. I 189, 5 τοῦ διὰ μεγαλαυχίας τὸ ἴδιον θεοῦ προσκληροῦντας ἑαυτῷ. I 250, 9 (ὁ θεός τὸν Λευίτην) προσλαβόμενος καὶ προσκληρώσας ἑαυτῷ. II 250, 15 ἐκάστας τῶν ἐν φυγῇ δυνάμεων προσκληρώσαντες. IV 293, 18 ἥδη μὲν οὖν τινες τῇ ἐτέρᾳ μερίδι προσκληρώσαντες ἑαυτοὺς. I 191, 8 (ὁ θεός) ἑαυτῷ γὰρ τὰς ἐορτάς προσκεκλήρωκε. III 178, 18 ἀνθρώπου ... προσκεκληρωκός δὲ ἑαυτὸν τῷ πάντων ἡγεμόνι. III 162, 17 ταῖς ψυχικαῖς δυνάμεσι καὶ τοῖς σωματικαῖς τόνους προσκεκληρωκός.

προσκληροῦσθαι. III 63, 16 πῶς δὲ τὸν ... γένους ἐτέρου μέλλοντα ἡγεμόνα ἔσεσθαι π. τῷ παλαιῷ; I 204, 11

(ὁ Ἰσαάκ) προστίθεται δὲ καὶ προσκλη-
ροῦνται οὐκ ἐξ ὧς οἱ πρότεροι λαῶν. I
204, 14 ὅσοι μὲν οὖν μαθήσῃ καὶ διδασκα-
λία προκόψαντες ἐτελεύτησαν, προσκλη-
ροῦνται πλείοσιν. II 145, 25 ὁ ἀπο-
σεμνύνων μὲν οὖν τὸ αἷτιον αὐτῷ προσ-
κληρώσεται. V 374, 8 ὧς (sc. θεῶν) δεῖ
μόνῃ προσκεκληρώσθαι τοὺς ἀπλαστον
ἀλήθειαν ... μεταδιώκοντας. I 67, 8 τὸ
αἰσθητὸν τῷ ἀλόγῳ μέρει ψυχῆς προσ-
κεκλήρωται. I 21, 17 ψυχῆς γὰρ ἡ ...
ἡκιστα τετυπωμένη τῷ γένει τῶν ἰγθύων
προσκεκλήρωται. II 20, 7 ὁ γὰρ ὁρῶν
τὸν θεόν ... τῷ ὁρωμένῳ προσκεκλήρω-
ται τε καὶ μεμέρισται. II 54, 14 cf. III
295, 11. V 250, 15. VI 156, 3 ὁ δὲ τοι-
ούτος τῷ ἐνὶ μόνῃ προσκεκλήρωται θεῷ.
V 245, 10 εἰς θεός, ἡ πάντες ὁ ἀπὸ τοῦ
ἔθνους προσκεκλήρωται. VI 206, 16
ἔθνη δὴ τοιούτῳ προσκεκληρωμένοις. V
29, 4 προσκεκληρωμένοις θεῷ. III 142, 2
(τὸ ἀγαθόν) τῷ ἀρίστῳ τῶν ἐν ἡμῖν, δια-
νοία μόνῃ, προσκεκληρωμένοις. V 275, 14
τῷ ποιητῇ καὶ πατρὶ τῶν ὅλων προσ-
κεκληρωμένοι. III 11, 4 τὰς προσκε-
κληρωμένας τῷ ἀσκητικῷ δυνάμεις. II
10, 2 γένει τῷ Κρίν προσκεκληρώσθησαν.
προσκλητικός. VI 96, 18 (δυνάμεις).
προσκολλᾶσθαι. I 100, 7.
προσκρίνεσθαι. I 90, 14. 16.
πρόσκρουσμα. III 55, 18. 285, 22. 304, 13.
V 183, 15.
προσκυνεῖν. III 281, 11 εἰτα καταβα-
λόντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔδαφος ποτινῶσθαι
καὶ π. ἐπιχειρήσωμεν; I 29, 5 ἐμελλε
... π. ὧς ἂν ἡγεμόνα φύσει καὶ δεσπό-
την. II 52, 17 (Μωυσῆς) π. τὸν θεόν
ἄρχεται. IV 285, 9 οἷς πολὺ βέλτιον ἦν
ἐκατέραν τῶν χειρῶν π. IV 205, 12 τίς
δὲ τὴν λεγομένην νηστείαν οὐ τέθηπε
καὶ προσκυνεῖ. IV 269, 17 ὃν (sc. τύφον)
τινες τετήπασι καὶ προσκυνούσι. V 209, 14
ὡς μίαν (sc. γλῶτταν) καὶ τὴν αὐτὴν ἐν τε
τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ὀνόμασι τετήπασι
καὶ προσκυνούσιν. IV 238, 19 χειροποίητον
κατασκευάσαντες ταυρόμορφον θεόν οὐ
θεὸν προσκυνούσι. VI 48, 14 (ζῶα ἄλογα)
προσκυνούσιν. IV 283, 11 τοὺς ἀδελφοὺς
φύσει μὴ προσκυνῶμεν. V 136, 2 ἵνα
... τὸν χορηγὸν θαυμάζωσι καὶ προσ-
κυνῶσι. VI 212, 9 ἐθαύμαζε καὶ προσε-
κύνει. IV 185, 15 ἦν (sc. στήλην) οἱ
ἐγχώριοι προσεκύνουν. IV 286, 4 μηδεὶς
οὖν τῶν ἐχόντων ψυχὴν ἀψύχῳ τινὶ
προσκυνεῖτω. V 6, 11 τὸν (πλούτον) τῶν
πλησίων τεθηπότες καὶ προσκυνούντες.
V 213, 13 μὴ δ' ὄναρ τὸ τῆς πατρίδος
ἔδαφος ἔτι προσκυνήσοντας.
προσχύνῃσι. VI 176, 24.

προσλαλεῖν. II 284, 7.
προσνομοθετεῖν. V 24, 17. 60, 4. 70, 8.
103, 2. 185, 3. 217, 9.
προσοδεύεσθαι. IV 257, 22. V 316, 6.
προσόδιος. VI 68, 4 (ῥυμοί). VI 69, 7
τὰ προσόδια.
προσομιλεῖν. II 305, 14 (ὁ νοῦς) ἑαυτῷ
π. ἄρχεται. I 50, 19 προσομιλῶν καὶ συν-
διαιτῶμενος. II 107, 23 ὁ προσομιλῶν
αὐτοῖς βασιλεὺς. I 265, 3 τὸν ἀειδῆ καὶ
προσομιλοῦντα ἀοράτως. I 264, 25 μη-
δένα προσομιλοῦντα τῷ Ἰσαάκ θνητόν.
I 213, 6 (τὴν ἰδονήν) λιπαρῶς θαμινά
σοι προσομιλοῦσαν.
προσονομᾶζειν. I 50, 12. IV 14, 2.
προσορμίζεσθαι. II 108, 14. III 281, 27.
προσοχῇ. I 212, 18 συνειποντο δ' αὐτῇ (sc.
ἀρετῇ) ... φρόνησις π. διόρθωσις κτλ.
I 194, 24 ἐκ δὲ διδασκαλίας εὐμάθεια π.
III 58, 6 coni. ἡ ἀκρόασις, ἡ ἐγκράτεια,
κτλ. III 265, 4 cf. 246, 22 (coni. ἀκρό-
ασις, ἡσυχία). III 3, 7 τῶν ἀξιόν τι
προφερομένων ἀκοῆς. III 247, 14 ἀνα-
κληθεὶς δὲ προσοχῇ χρῆται. III 85, 16
ἡ π. κατεσβέσθη. V 218, 21 προοιμίαν
ἐδέσθην εἰς προσοχὴν ἀκροατοῦ τῷ λέγοντι.
V 102, 4. 140, 14 cf. III 4, 5 μετὰ
προσοχῆς πάσης.
προσόψημα. IV 272, 4. V 43, 3. 90, 13.
πρόσοψις. I 29, 7. 172, 22. 174, 22.
προσπαλαίειν. III 253, 1.
προσπαράλληψις. III 21, 24.
προσπίπτειν. I 126, 18 cf. II 208, 7
ἡ ἀπ' αὐτῶν (sc. ὑποκειμένων) προσπι-
πτούσα φαντασία. IV 301, 7 ἕκαστον (πά-
θος) θύραθεν ἐπεισιὸν καὶ προσπίπτον
ἔξωθεν. I 189, 8 τὰ προσπίπτοντα. III
252, 24 ὑπὸ τῶν προσπιπτούσων ἀβου-
λήτων συντυχίων. II 239, 20 κατὰ τὰς
προσπιπτούσας ... ἰδιότητας. IV 127, 2
κὰν ... αὖρα βραχείᾳ τινος εὐτυχίας
προσπέση. III 280, 28 τὸ προσπεσόν
ἔξωθεν. II 299, 8 προσπεσούσα γὰρ ... ἡ
... χαρά. I 125, 15 ἡ ἀκοῇ μέντοι προσ-
πεσούσης φωνῆς ἀντιλήφεται πάντως.
προσπεριβάλλειν. I 1, 3.
προσπεριεργάζεσθαι. I 18, 6.
προσπλάττειν. I 93, 9.
προσποίησις. III 265, 12.
προσποίητος. I 295, 25. II 251, 10.
προσπολεμεῖν. I 79, 4.
πρόσπολοι. V 59, 7 (θεοῦ).
προσπταλεῖν. II 116, 1. III 275, 15.
IV 100, 3.
προσπυνθάνεσθαι. I 153, 21.
πρόσραξις. VI 75, 10.
πρόσρησις. III 171, 17 διὰ τί ὁ μὲν
Ἀβραάμ ... τῆς αὐτῆς προσρήσεως ἀξιού-

ται. III 95, 3 ἀγαθού. II 45, 2. 5 ἀγγέλους τοὺς μὲν τῆς προσήσεως ἀξίους. III 6, 21 χρῆσθαι μάλιστα διτταῖς ἐπὶ τοῦ αἰτίου προσήσεσι. II 241, 15 καινοτάτη γε π. (sc. ἀνθρώπου). III 158, 10 τοῦ ἀρίστου. III 159, 18 ἀρχῆς καὶ βασιλείας. IV 240, 3 τοῦ ἀφάρτου καὶ ἀγενήτου. IV 1, 6 Γένεσις ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ... λαβούσα τὴν πρόσρησιν. I 263, 15 ἡρθρωμένης καὶ λογικῆς διανοίας οικειοτάτη π. III 59, 21 διὰ τῶν εἰς τοὺς ἐκχόνους προσήσεων. IV 248, 8. 280, 10 cf. 12, 17. 137, 13. VI 220, 6 θεοῦ. III 172, 14 Ἰσαὰκ τῆς αὐτῆς ἔλαχεν εἰς αἰ προσήσεων. II 221, 14 μνήμης π. οικειοτάτη. I 4, 18 μονάδος. II 219, 15 τῶν πρεσβυτέρων. V 130, 9 πρόσρησιν ὃ ἔλαχεν ἡ ... ἑορτὴ πρωτογεννημάτων. — III 121, 10 προσήσεις opp. δυνάμεις δὲ καὶ πράξεις. III 200, 22 cf. V 60, 7 διὸ καὶ τοιαύτης ἔτυχε προσήσεως. II 54, 4 οὐ χάριν καὶ προσήσεως οἷς ἐπετήδευσεν ἔτυχε οικείας. IV 4, 1 ὥς οὐκ ἀξίων τὴν αὐτῆς προσήσεως ἐπιλαγεῖν. III 167, 21 οὐς εὐθέως καὶ προσήσεως ἐτέρας ἡξίωσε. IV 158, 6 προσήσεως τῆς αὐτῆς ἀξιωθείς. IV 59, 12 ὧν οὐδένα παρελήφαμεν ἀξιωθείνα ταύτης τῆς προσήσεως. V 82, 22 τὴν πρόσρησιν ἐπαληθεύοντες. V 106, 6. VI 46, 11 διὰ τῆς προσήσεως. I 52, 9 τίνας θήσεται (Ἀδὰμ) προσήσεις ἐκάστοις. IV 7, 8 οικειόταται προσήσεις σοφῇ. VI 220, 11 γανύμενον δὲ ταῖς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν προσήσεσι. IV 281, 6 παρεκαλύφαντο ψευδώνυμους προσήσεις ἐκείνους. II 95, 6 τοῖς μὲν γὰρ ὥσπερ ἐξ ἀνατομῆς περινοηθεῖσαι κύριαι προσήσεις ἔπονται. II 100, 22 τῆς αὐτῆς ἐπιτηδeweως συνωνυμώσας ὑπολήφονται προσήσεις εἶναι. II 163, 22 προσήσεις διάφοροι. II 150, 15 αἱ λεγθεῖσαι. VI 131, 8 ἀλλὰ μοι δοκεῖ προσήσεων οικείων ἂν ἀπορῇσαι. VI 189, 5 φαιδρῇ τῇ βλέμματι καὶ ἡλαρωτέραις ταῖς προσήσεσι.

προσρίζουσιν. I 277, 21. II 48, 9.

πρόσταγμα. V 358, 11 (θεοῦ). I 59, 2 τὸ θεῖον π. διατηρεῖν. IV 60, 1 τὰ θεῖα πρόσταγματα πάντα. IV 123, 9 τοῦ βασιλέως. I 102, 3 π. γὰρ αὐτῷ δέδοται. I 232, 7 π. τεθεικότος τοῦ νομοθέτου. IV 298, 15 δεύτερον. VI 2, 1 cf. V 353, 22 καταπειθεῖς γενόμενοι τῇ προστάγματι.

προστακτικός. III 132, 22 (δύναμις).

πρόσταξις. I 85, 18 διαφέρει δὲ τρία ταῦτα π., ἀπαγόρευσις, ἐντολὴ καὶ παραίνεσις. I 86, 8. III 132, 2. IV 201, 4 (coni. ἀπαγόρευσις). II 68, 14 τῶν γὰρ

ἐν ταῖς προσταξέσι καὶ ἀπαγορεύσεσι νόμων, οἱ δὲ κυρίως εἰσὶ νόμοι. I 86, 6. III 96, 19. 132, 24. IV 210, 15. 211, 1, 18. 307, 5. V 72, 9 (προστάξεις coni. ἀπαγορεύσεις). V 181, 5 διὰ ταύτης τῆς προσταξεως καὶ ἑτερόν τι μείζον ἀπηγόρευται. VI 168, 22 ἐκάλουν γὰρ οἱ ἀνεξήγηστοι τὴν παραίνεσιν πρόσταξιν. II 177, 20 (coni. οἱ ἱερώτατοι νόμοι). II 296, 2 τῶν ἐπομένων λόγοις καὶ προσταξέσι νομίμοις. I 223, 11 εὐχὴ μὲν οὖν ἐστὶν αἰτίσις ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ, ἡ δὲ π. τυχόντα τῶν ἐλπισθέντων στεφανώσαι θεόν. — VI 196, 11 δεσπότου. VI 203, 3 (ἡγεμονικαί). V 152, 10 (ἡδονῆς). IV 143, 1 προσταξίς θεία. IV 214, 7. 217, 3 θείαις προσταξέσιν. III 90, 1, VI 69, 12 cf. II 293, 7 θεοῦ. I 85, 22. II 188, 13 τοῦ ὀρθοῦ λόγου. V 163, 12 ἀπέπεισε Μωυσῆς καθολικωτέρα προσταξίς. II 196, 17. III 91, 4. IV 252, 14. V 19, 7. 136, 3 νόμου. II 161, 8. V 120, 21. VI 3, 2 νόμων. I 15, 3 τοῦ πατρός. I 167, 1 τοῦ σκεδαστοῦ Φαραῶ. — V 48, 15 ῥητὴ opp. διὰ συμβόλων. V 92, 13 cf. 149, 1 ῥηταί. I 246, 1 cf. III 270, 15 ἡ δὲ π. ἐστὶ τοιαύδε. II 220, 10 εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς προσταξεως. V 249, 4 ταύτην τὴν προσταξιν ἀνάγαρπον αἱ ἱεραὶ βίβλοι περιέχουσιν. I 85, 19 ἡ δὲ π. <περὶ> κατορθωμάτων (γίνεται). I 144, 20 sq. τὸν μὲν ἄνευ προσταξεως παραιτεῖσθαι ὅλην τὴν γαστρός ἡδονήν, τὸν δὲ προκοῦσθαι μετὰ προσταξεως. V 145, 12 διὸ φυλίαν μὲν τὴν πρὸς τοὺς γεννησάντας ὥς ... προσταξεως οὐ δεομένην ἀπέλιπε. II 270, 1 ἐπεὶ θάνατον ἦν διαγορευνόντος ἡ π. IV 14, 21 προσταξίς ὑπολαμβάνων οὐ τὰς διὰ φωνῆς ... μηνυμένας αὐτὸ μόνον. VI 65, 7 οὐδὲ προσταξίς ἀναμένοντες. V 354, 3 οὐ γὰρ ὑπέρογκοι καὶ βαρύτεραι τῆς τῶν χρησσομένων δυνάμειος αἱ προσταξίς εἰσιν. V 196, 9 δοκεῖ τέ μοι μὴδ' ἂν εἰς νόον ποτε βαλέσθαι τὰς τοιαύτας προσταξίς. V 260, 16 καθολικωτέρας δὲ προσταξίς εἰσιν ἑτεροι.

προστασία. VI 139, 17 τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν εἰς δυναστείαν καὶ τυραννίδα μεθαρμοσάμενοι. III 195, 8 ὁ πολιτικός ἢ βασιλικὸς τὴν νόμιμον προστασίαν καὶ ἡγεμονίαν ἀναθήσει. V 282, 1 εἰς ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν ποιμένα ὅς ἀνυπαίτιώς ἀφηγήσεται. V 4, 17 σελήνην ... νύκτωρ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν ἀνελήφυσιν ὧν μεθ' ἡμέραν ἥλιος. V 283, 19 τῆς προστασίας οὐκ ἐπὶ τῇ τυχόντῃ ἔθνεϊ ἡγενησμένη. III 253, 2 τοῦ πλήθους τῇ προστασίᾳ δυσχεράναντος. — IV 94, 14 τῆς Αἰγύπτου. V 250, 6

τῶν γονέων. V 93, 1 (διανοίας). II 106, 14 ἐνός. III 172, 28 τῶν ἐξωθεν ἐπεισοδιαζομένων. II 104, 21 τῶν λαν ἐπεικῶν. I 56, 3 (ἡδονῆς). III 32, 8 ὦν (sc. καρπῶν) γεωργία τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐλαγε. V 251, 3. 283, 10 τῶν κοινῶν. IV 17, 13 τῶν ἐν αὐτῷ (sc. κόσμῳ) μερῶν. II 108, 13 ποίμνης. II 40, 3 πόλεως. II 283, 17 ἰδίων τε καὶ κοινῶν ... πραγμάτων. VI 16, 8 τοῦ προεστώτος. II 310, 19 (ἀλόγου φύσεως). II 176, 20 ψυχῶν.

προστατεῖν. I 121, 10.

προστάτης. VI 13, 12 αἱ (πόλεις) δὲ νόμοις ἐπιμεληταῖς χρώμεναι καὶ προσταταί. V 314, 18 καθάπερ ἀγαθῷ προστάτῃ. III 274, 2 τῆς κενῆς ... δόξης. V 353, 10 τοῦ ἔθνους. III 172, 20 ὁ τῶν τοῦ σώματος ἐπιτηδεῖων π. Ἰωσήφ. II 15, 8 τοῦ συγκρίματος ἡμῶν, ὁ ὁρθὸς λόγος.

προσάττειν. VI 168, 20 οἰκειότατον ἡγεμόνιν μὲν τὸ π. V 348, 10 sq. δεῖ γάρ τὸν βασιλέα π. καὶ ἀπαγορεύειν. I 86, 2 τῷ μὲν οὖν τελείῳ τῷ κατ' εἰκόνα π. ἢ ἀπαγορεύειν ἢ παραινέειν οὐχὶ δεῖ. IV 211, 15 ὁ δὲ ἢ μὲν πρότερον ὑπολαβὼν τυραννικόν ... νεν προθυμίας π. ὡς οὐ ἐλευθεραῖς. V 8, 17 φθόνος γὰρ οὐδεὶς π. τὰ μέτρια. 12, 3. 13, 19. 106, 9. 109, 3 cf. IV 10 προσάττει ὁ θεός. I 115, 20 ὁ ... ος προσάττει. V 224, 1 cf. I V 145, 12. 240, 5. 253, 17. 291, ... ης ... προσάττει. VI 14, 4 ἄττ' ... προσάττει ἢ ἀπαγορεύει. III 131, 15 πειθαρχῶν οἷς ἀν προσάττει (ὁ θεός) πᾶσιν εὐδαιμονήσει. II 293, 13 cf. V 348, 11 λόγος θεῖος προσάττων δὲ δεῖ καὶ ἀπαγορεύειν ἀμὴν γρή. IV 277, 11 ὅτε δὲ (τις) προσάττων ἢ ἀπαγορεύων. V 283, 13 τοῦ θεοῦ ... θεοσιζήντος καὶ προσάττοντος. III 131, 11 (δυνάμειος) τῆς προστατεύουσης δὲ δεῖ. I 144, 28 ᾧ (sc. λόγῳ) προσάττονται. I 4, 3 (θεόν) οὐ προσάττοντα μόνον ἀλλὰ καὶ διανοούμενον. V 170, 8 καταλείβειν ὁ νόμος ἀμφοτέρους προστάτας. V 117, 2 οὐ προσέταξε μητέρας καὶ πατέρας τὰ υἱὼν καὶ θυγατέρων κληρονομεῖν. — V 66, 7 μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ νόμος προστάτας. V 156, 20 ἄλλας ὁμίλλας ἐκάλυψε προστάτας μὴ θυγατριδῶν ... ἐγγυᾶσθαι. V 101, 20 προστάτας μέντοι μὴ διαπονεῖν τοῖς σώμασι κατὰ τὰς ἐβδόμας. V 28, 7 προστάτας τῷ μὲν ἀρχιερεῖ μνάσθαι μὴ παρθένον μόνον. V 34, 12 προστάτας ἴσον εἰσφέρειν καὶ πένητα καὶ πλούσιον. V 192, 17 καὶ τοῦτο προστάτας ἀνατρέχει πάλιν. IV 215, 5 θεοῦ προστάξαντος. V 136, 11

τὴν οὖν σιτίων καὶ ποτῶν ἔνδειαν προστάταξε. I 245, 18 ἀπὸ τοῦ φυράματος ὅλου προστάταχεν ἀφαιρεῖν.

προσάττεσθαι. IV 293, 10 ἐν ἡ τὰ ιερῶτατα προσάττεται. I 30, 3. II 173, 13. IV 14, 21. V 103, 1. 131, 8. 144, 16 (τὰ προσταττόμενα). IV 251, 15 ὅτι προσταχθὲν ἡρεμεῖν συνεκόμεζε. I 106, 12 Μωυσῆς χαλκοῦν ὄφιν κατασκευάζεται, οὐ προσταχθὲν αὐτῷ περὶ ποιότητος. I 21, 12 τὰ προσταχθέντα. I 174, 3. 223, 9. 227, 17. 236, 13. 244, 10. 247, 5. II 10, 27. 85, 18. IV 305, 16. V 19, 23. 22, 3. 46, 2. 56, 1. 101, 13. 113, 16. 253, 5 προστάταται. I 256, 16 ὁρῶ δ' ἔγωγε ... τρία προσταταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὰ πρῶτα. IV 43, 6 ὡς μηδὲν πώποτε τῶν προσταταγμένων ἀλογῆσαι. VI 204, 16 τὸ δ' ἀληθὲς ἐναντία τοῖς προσταταγμένοις ἐργασόμενοι. V 372, 19 τὰς προσταταγμένας δι' ἑξ ἡμερῶν ἐκχευρίδας.

προστερατεύεσθαι. IV 281, 16.

προσупακούειν. II 278, 4.

προσυπογράφειν. I 280, 27.

προσυποδεικνύειν. I 17, 5.

προσφύγειν. I 272, 21.

προσφιλοκαλεῖν. III 36, 18.

προσφιλοτεχνεῖν. VI 107, 6.

προσφιλοτιμεισθαι. II 287, 15.

πρόσφορος. IV 218, 10 (ὕλικαι οὐσίαι). I 68, 12. III 145, 8. 196, 26. 219, 24 τὰ πρόσφορα.

πρόσφυξ. I 250, 19. II 146, 7. 187, 29.

III 29, 10. 122, 14 θεοῦ. V 114, 11 τῶν νόμων. III 302, 12 οἱ μὲν ἱκέται, οἱ δὲ μετανάσται καὶ πρόσφυγες.

προσφύειν. IV 220, 9.

προσφύης. I 142, 13 (ἀρεταί). V 47, 11 προσφυστάτῃ τοῖς πράγμασιν ἢ διαίρεσιν. III 227, 6 (δορυφόρος). V 71, 20 θυσία. III 235, 12 (δύναμις). III 12, 4. 152, 13. V 361, 13 (δύναμις). III 147, 3 (ὄροι). — I 138, 3 δὲ καταρᾶται αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) ἰδωμεν οὐ προσφύει. — I 57, 13. 148, 5. 165, 5. III 174, 14. V 354, 24 προσφύως. II 22, 20. 116, 1. IV 74, 13. VI 90, 1 προσφυστάτα.

πρόσφυσιν. V 36, 16. VI 113, 16.

πρόσω v. κατόπιν. III 136, 4 τὰ π. opp. τοῦπίσω. II 88, 5 τὴν εἰς τὸ π. ὕμῶν ὁρμήν. III 257, 6 τὰ π., τὰ θέας καὶ ἀκοῆς ἄξια. I 278, 24 (ὁ νοῦς) προσώτρω δὲ χωρῆσαι γλιγόμενος.

προσωπειῶν. III 190, 21. VI 176, 1.

πρόσωπον. II 1, 8 ζῦον τμήμα. I 70, 25. III 150, 1 σώματος ἡγεμονικόν. V 237, 11 τὸ τοῦ σώματος ἡγεμονικώτατον. I 64, 5 τὸ τε ἡγεμονικώτατον τοῦ ζῦου π. ἐπαγγῆ

κατατέτρηται. I 68, 9 τὰς δὲ αἰσθήσεις π. (εἴρηκε). II 28, 3 ἐνείμεν ἡ φύσις τὸ π. αἰσθήσεων. III 149, 31 αἰ (αἰσθήσεις) δ' εἰσι παντὸς ζώου περὶ κεφαλὴν καὶ π. I 70, 22 ἐν προσώπῳ τὰς αἰσθήσεις ἐδημιούργει. II 28, 5 ἡ ἀνιούσ' ἀφ' ἡγεμονικοῦ πηγῇ ... καθάπερ τινὰς ὑδρορροὰς ἀναστειλάσα μέγρι προσώπου. III 166, 23 ἐπὶ π. πεσεῖν λέγεται, ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὸν λόγον, ἐπὶ τὸν νοῦν. II 118, 7 κεφαλὰς καὶ πρόσωπα τῶν ἀντιπάλων ἀποσκάπτουσι. II 110, 10 περιδρυστόμενος δὲ γόνυ καὶ χεῖρας καὶ π. III 183, 2 cf. 185, 14. V 98, 18 σκυθρωπάζων μὲν τῷ προσώπῳ, μειδιῶν δὲ τῇ διανοίᾳ. VI 66, 19 τῇ σχέδῃν περιαγωγῇ τοῦ προσώπου. VI 59, 9 «οἶ» τὰ τε πρόσωπα ἐντρέβονται καὶ ὑπογράφονται. — I 48, 15 τὸν ἄνθρωπον ἐμπνευσθέντα εἰς τὸ π. I 69, 15 διὰ τί εἰς τὸ π. ἐμπνεῖται. I 70, 21 εἰς δὲ τὸ π. ἐμπνεῖ καὶ φυσικῶς καὶ ἡθικῶς. I 103, 16 ἐνέπτυσεν εἰς τὸ π. αὐτῆς (sc. Μαριάμ). I 183, 15 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὁπλώσεις προσώπου φάσκων. — I 45, 3 τῆς γῆς. III 236, 5 (σελήνης). — II 1, 5 εἰ γὰρ π. μὲν ἔχει τὸ ὄν. II 2, 11 cf. III 254, 22 μήτε π. ἔχει ὁ θεός. I 182, 6. 295, 8. II 3, 4. 5, 17. 37, 10. 61, 7. 79, 24. 146, 11. 261, 18. III 163, 14. 294, 3. IV 244, 11. V 217, 25 ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. III 158, 19 ἐκ προσώπου ... τοῦ τῶν ὁλων ἡγεμόνος. III 139, 6 ἐκ προσώπου τοῦ αἰτίου. IV 244, 13 ἐκ προσώπου Μωυσέως. II 2, 17 τὸ ἐκ προσώπου μεταναστῆναι.

II 24, 12 ὥσπερ τὰ πράγματα, καὶ τὰ πρόσωπα. II 24, 5 καὶ τί δεῖ τῶν προσώπων ἀμυθήτους ἰδέας καταλέγεσθαι. V 55, 16 sq. αὕτη (sc. θυσία) τέμνεται πολλαχῇ, κἀν τοῖς προσώποις κἀν τοῖς τῶν ἱερείων εἰδεσι. V 174, 2 χρόνοις καὶ πράξεσι καὶ βουλῆμασι καὶ προσώποις. V 59, 20 ἐπὶ τιμῇ τῶν προσώπων.

πρότασις. III 15, 15. 69, 17.
προτείνειν. I 136, 22 θεοῦ γὰρ ἴδιον τὰ μὲν ἀγαθὰ π. καὶ φθάνειν ὠφροῦμενον. III 124, 12 τὰς μὲν γὰρ χάριτας ... αὐτὸν ἀρμόττει π. III 167, 19 τοῖς μὲν γὰρ δ' ἐτέρων τὰς εὐεργεσίας εἰώθε π. ὁ θεός. II 115, 10 ἐγκράτεια δ' ὕγειαν καὶ σωτηρίαν προτείνει βίον. III 220, 12 ἐν' ἐξαπινάτως ὁ θεῖος λόγος ἐπιφαινόμενος ἀπροσδόχῃτον χαρὰν ... προτείνῃ. III 242, 21 ἐξ ἐτοίμου τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ προτείνων ὠφέλειαν. III 298, 16 ψυχῇ δ' εὐδαίμονι τὸ ἱερῶτατον ἐκπωμα προτεινούσῃ. I 142, 24 τὸν συμβατήριον λόγον προτείνοντες. III 43, 2 τὸ ἀλογον ἡμῶν μέρος ... ἀγνέυσαν

δὲ τῶν ὁλκῶν ἀπατεῶνα προτεινόντων δύναμιν αἰσθητῶν. III 225, 15 τοῦτο φέρων προὔτεινε. I 57, 17 (αἰ αἰσθήσεις) χαίρουσαι τοῖς προτεινόμενοις. II 2, 15 λογισαμένους ὅτι τῶν προταθέντων οὐδὲν κυριολογεῖται.

προτέλεια. II 87, 23. III 73, 10. IV 21, 17. προτεμένισμα. I 194, 16. VI 183, 16. προτιμᾶν. II 103, 14 οἱ τῶν σὺν ἡδονῇ × βλαβερῶν τὰ μετὰ ἀνδρίας προτιμῶσιν ὠφέλιμα. I 231, 16 πᾶς οὖν λογισμός ... ἑαυτὸν προτιμῶν θεοῦ. I 59, 15 ὁ βίος τῶν κακίαν ἀντ' ἀρετῆς προτιμῶντων. III 142, 26 τῶν γνησίων ἀγαθῶν τὰ νόθα προτιμήσασα (ἡ γυνή). I 280, 1 ὅτι ἡδονὴν ἀρετῆς προτιμήσαντες θνητὸν βίον ἀθανάτῳ ἐπιζεύξαμεν. — II 280, 5 τὸ ἄδικον πλῆθος πρὸ ἐνός τοῦ δικαίου προτείνεται.

προτρέπειν. IV 136, 17 διὰ χρησμῶν ἄρχεται π. αὐτόν. IV 242, 18 ἀφ' οὗ π. αὐτὴν (sc. ψυχὴν) οἰεῖται δεῖν ἐπ' ἀρετῶν. I 86, 20 προτρέπει τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ... ἀπὸ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὠφελεῖσθαι. I 87, 23 παραινεῖ ἀπὸ παντός ξύλου τοῦ παραδείσου ἐσθλὴν, ἕνα προτρέπει. II 2, 14 εἶγε προτρέπει ... τὴν ἐπ' εὐθείᾳ πορεύσαν ἀτραπὸν ... βαδίζειν. II 273, 14 εἰ τὸν ὑπηγμένον κράτει πάθους αὐτοῦ προτρέπει μὴ ἐνδοιδόναι. III 117, 1 οὐ προτρέπει δὲ μᾶλλον ἢ γνῶναι παίνεται. I 117, 1 π. (αἱ ὑπομνήσεις) ἀπτόναι τὴν διάνοιαν καὶ ... π. ἀπτόναι (περιτρέπουσιν). I 233, 14 (ὁ ἱερ. λόγος) προτρέπων ἐνθύμια λαμβάνειν. I 261, 24 (Μωυσῆς) προτρέπων ἀφίστασθαι τοῦ ῥήτου. II 27, 2 Μωυσῆς μαρτυρεῖ προτρέπων πολεμεῖν ταῖς ἐναντίοις δύξαις. II 218, 8 οὐ χάριν προτρέπων φησί. III 28, 25 διδοὺς τὰ πρέπονθ' ἑαυτῷ καὶ προτρέπων τὰ δοθέντα μὴ κινδυνεύειν. I 85, 23 παραινέσεως τῆς ἀνέγειν μὲν τῶν φαύλων διδασκουσῆς, προτρεπούσης δὲ ἐφίεσθαι τῶν ἀσέλων. V 2, 2 πολλὰ δ' εἶναι τὰ προτρέποντα. V 156, 10 ἄπερ ἐκμυσαζάμενος ὁ ἱερῶτατος Μωυσῆς ὥς ... προτρέποντα καὶ αἰλεφύοντα. I 86, 18 οἱ ὦν γὰρ προὔτρεπε δυνάμεων.

προτρέπασθαι. I 258, 6 τὸ γὰρ πεδῖον, εἰς δὲ προτρέπεται παραγενέσθαι. II 273, 17 καὶ προτρέπεται μάλα ἐρρωμένως ἀπολιπεῖν τὴν ... μητέρα. III 3, 9 νομισάτω ... καὶ προτρέψασθαι δυνάτωτερον ἑτερον. IV 2, 6 ὑπὲρ τὸν τοῦς ἐντυγχάνοντας προτρέψασθαι. IV 292, 2 ἀρ' οὐ παγκάλῃ παραινέσις καὶ πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἱκανωτάτῃ προτρέψασθαι. II 48, 13 πῶς ἂν τίς προτρέψαιτο

μᾶλλον σαρκὸς ... καταφρονεῖν. IV 132, 2 ὅφ' οὐ προτραπεῖς.

προτρεπτικός. I 260, 27 λόγος τοῦ πατρός. I 83, 4 (λόγοι). II 110, 25 cf. 130, 6. III 140, 15. 147, 11. 164, 1. 197, 24. V 279, 1 ἐν προτρεπτικοῖς Μωσῆς φησιν.

προτροπή. I 85, 16 ἐκεῖνος ... διχα προτροπῆς ἔχει τὴν ἀρετὴν αὐτομαθῶς. V 226, 10 ἀνευ προτροπῆς αὐτοκείμεστοι. II 113, 22 διὰ τιμῆς ἔρωτα καὶ ζῆλον ἀρετῆς ἀλέκτω τινὶ προτροπῇ καὶ προθυμίᾳ χρησάμενοι. II 255, 14 cf. V 337, 2 προτροπῆς ἔνεκα καὶ διδασκαλίας. V 125, 11 μαλακωτέραις ὑψηγῆσαι καὶ φιλοσόφοις προτροπαῖς. IV 157, 11 προτροπαὶ πρὸς τὰ βέλτιστα. VI 38, 12 εἰς βελτίωσιν.

προτυποῦν. I 1, 7. 93, 13. II 263, 9.

προϋπαντᾶν. III 140, 10. 230, 18. IV 19, 17. 276, 19.

προϋπάρχειν. I 44, 25. 66, 20.

προϋπεῖναι. II 71, 13.

προϋπεργάζεσθαι. I 217, 4.

προϋποδεικνύειν. I 134, 14.

προϋποκείσθαι. I 68, 20. III 27, 14. VI 78, 6. 79, 9.

προϋποτυποῦσθαι. III 88, 22.

προϋπτος. II 207, 10 αἱ μικταὶ (δυνάμεις). III 47, 23 τᾶλλα δὲ ἐναντία. III 223, 25 ὡς πάντα προϋπτα.

προφαίνειν. I 19, 7 (ἀστέρες γεγόναι), ὅπως σημεῖα μελλόντων προφαίνουσιν. III 207, 10 τῆς φύσεως ἀτεκμάρτως ἐκ ταυτοματῶν προφανούσης.

προφαίνεσθαι. I 214, 8 ὡς ἐκδηλον τὴν ἐκάστου φύσιν καὶ τοῖς ἀμυδρῶς ὁρώσι π. I 293, 8 ἔδει γὰρ αὐτὸ (sc. τὸ ζῶον) πάντως καλ' ἐν τῷ κόσμῳ μέρος π. II 13, 8 (ὁ νοῦς) οὐδὲν ἐξ π. II 151, 20 ἐπ' αὐτῷ δ' ἔσθ' ὅτε χάρισι τοῦ αἰτίου π. III 222, 23 οἱ μὲν ἀστέρες προφαίνονται. III 159, 17 ὡς μιᾶς τῶν περὶ αὐτὸ δυνάμεων, τῆς βασιλικῆς, προφανομένης. II 205, 10 ἰχθῦς ... μεῖζους αἰετῆς φύσεως προφανομένους. III 246, 4 τοὺς κατὰ τὸ πρεσβύτατον τῶν αἰτίων προφανομένους. I 265, 5 προφανέντων οὐεῖν.

προφανής. I 258, 7. III 298, 7.

προφασίζεσθαι. VI 203, 5.

πρόφασις. I 178, 18 τοῦ συμβαινόντος ἢ μὴδὲν αἰτία θάλαττα τὴν πρόφασιν ἵχει. IV 62, 23 προσλαμβάνον αἰετὶ τινι καὶ τὴν πρόφασιν. IV 64, 11 διακρίνονται τῷ πατρὶ πρόφασιν ὡς ... IV 72, 9 εὐρεσιλογεῖν πρόφασει. IV 123, 15 ἦν ἐτοιμότερον ἀσμένην ὑπισχεῖσθαι πρόφασιν ἐπὶ μισθῷ τροφοῦσιν. V 30, 6 πρόφασει καταχρησάμενος εἰς ἀσέβειαν. V 35, 5

προφάσεις ἄλλοτε ἄλλοις σκηπτόμεναι (αἱ πόλεις). V 88, 15 ποιοῦμενοι πρόφασιν τὸ εὐορκεῖν, ὡς ... V 176, 19 μηδεμιᾶς ἐγγινομένης προφάσεως. V 214, 21 προφάσεις γὰρ αἰετῆς ζῴων. VI 29, 18 πρόφασιν εἰσάγειτο. VI 3, 17 π. ἀνθρώπων, οἱ διάνοιαν μὲν ἡμαρύνονται. VI 166, 14 τοιαῦται δὲ ἦσαν αἱ πρόφασεις. III 232, 20 cf. VI 204, 15 πρόφασιν μὲν ..., τὸ δ' ἀληθές. VI 203, 22 τὴν εἴτε πιθανὴν εἴτε ἀληθῆ πρόφασιν. — V 172, 8 ἀπαλλαγῆς. I 54, 10 τῆς ἀπάτης. IV 110, 22 τοῦ γινώσκειν. VI 210, 20 τῆς εἰς τὸ ἔθνος ἐπηρείας. IV 253, 14 τοῦ μὴ ἱερουργῆσαι. IV 198, 21 οὐδενὶ τῶν ὀπλιτῶν πρόφασιν παρασχόντες μονῆς. I 197, 23. II 194, 2 νόσου. V 29, 10 πένθους. V 183, 15 προσκρουσμάτων τε καὶ διαφορῶν. — III 168, 6 ἀπὸ γὰρ μικρᾶς καὶ τῆς τυγούσης προφάσεως. IV 152, 6. VI 145, 19 ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως. II 124, 2 διὰ τὴν ἐναντίαν πρόφασιν. IV 203, 9 διὰ μυρίας προφάσεις. IV 88, 11 ἐκ μυρίων προφάσεων. IV 258, 19 cf. V 255, 14 μικρᾶς ἔνεκα προφάσεως. III 168, 19. IV 140, 10. V 303, 10. 307, 2. VI 121, 10 ἐπὶ προφάσει. VI 217, 19 ἐπ' οὐδεμιᾶς προφάσει. V 37, 2. 198, 5 κατὰ πρόφασιν. V 158, 7 καθ' ἣν ἂν τύχη πρόφασιν. VI 63, 20 ὑπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως.

προφασιστικός. VI 5, 11 (εὐρεσιλογίαι).

προφητεία. V 348, 3. 14 cf. IV 200, 15.

244, 2 (coni. βασίλεια, νομοθεσία, ἀγριεωσύνη). III 99, 7 coni. νομοθετική. III 178, 14 νόμων ἱερῶν (coni. ἐρημνησία). IV 245, 1 ἐρημνησία δὲ καὶ π. διαφέρουσι. III 191, 26 (θεοφύροτος, opp. σοφιστεία μαντική). V 219, 22 (ἡ μαντική) παράκομμα τῆς ἐνθέου κατοικωγῆς καὶ προφητείας. III 95, 6 (coni. ἐνθουσιασμοί). IV 261, 17 τῆς κατ' ἐνθουσιασμόν προφητείας Μωσέως ἀρχή. IV 263, 6 καὶ αἱ τοιαῦται εἰκασίαι συγγενεῖς προφητείας εἰσίν. V 76, 4 κἄν μὲντοι τις ὄνομα καὶ σχῆμα προφητείας ὑποδύς. V 220, 20 ὑποδύμενοι δ' εὐπρεπὲς ὄνομα τὸ προφητείας. V 220, 12 ψευδοπροφήτην ... κισθολέοντα τὴν ἀληθῆ προφητείαν. III 59, 11 παντὶ δὲ ἀστείῳ προφητείαν ὁ ἱερὸς λόγος μαρτυρεῖ. IV 201, 18 (Μωσῆς) ἀναγκαῖως καὶ προφητείας ἔτυχεν. IV 23, 10 δ (sc. ἔθνος) μοι δοκεῖ τὴν ὑπὲρ παντός ἀνθρώπων γένους ἱερωσύνην καὶ προφητείαν λαγεῖν. IV 201, 20 ὧν γὰρ ὁ νοῦς ἀπολείπεται, πρὸς ταῦθ' ἡ π. φθάνει. IV 244, 5 διὰ δὲ τῆς προφητείας ὅσα μὴ λογισμῷ καταλαμβάνεται θεσπίζει.

προφητεύειν. IV 216, 15 ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον ἤρξατο π. καὶ θεωροῦσθαι (Μωυσῆς). IV 268, 11 (Μωυσῆς) καταπνευσθεὶς καὶ ἐπιθειάσας ζῶν ἔτι τὰ ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἑαυτοῦ προφητεύει. V 53, 20 (ἵνα ὁ νοῦς) προφητεύῃ διὰ τῶν ὄνειρων τὰ μέλλοντα. II 301, 20 ὁ γεγωνὸς λόγος προφητεύων διανοίξ. V 348, 16 τέταρτον δ' ἀρχιερωσύνην, δι' ἧς προφητεύων ἐπιστημονικῶς θεραπεύει τὸν ὄν (sc. Μωυσῆς). IV 162, 4 (Μωυσῆς) θεοσιζέει προφητεύων τὰδε. IV 187, 12 τὰ ὑποβαλλόμενα ἐξελάλει προφητεύων τὰδε. V 148, 18 Μωυσέως ... λέγοντός τε καὶ προφητεύοντος τὰς ἱερωτάτας ... ὑψηλῆς. IV 81, 12 τοῖς ὄνειρων κριταῖς ἀληθεύειν ἀναγκαῖον θεῖα λόγια διερχομένους καὶ προφητεύουσι. III 59, 17 πάντας γοῦν ὁπόσους ἀνέγραψε δικαίους κατεχομένους καὶ προφητεύοντας εἰσήγαγεν. IV 208, 19 ἐνθουσιῶντες προσεφύτουν. V 16, 16 προφήτης θεοφόρητος θεσπίει καὶ προφητεύσει. III 59, 21 οὗτοι (sc. Ἰσαάκ, Ἰακώβ) ... διὰ τῶν εἰς τοὺς ἐχθόνους προσήρτων ἡμολογούνται προφητεύσαι. II 290, 18 εὐχὰς δὲ ἀναγκασθέντα διὰ στόματος καὶ γλώττης ὑπερφυστάτας προφητεύσαι. V 133, 5 τῶν γενικῶν νόμων, οὓς προσεφύτουν ὁ θεός. V 111, 9 ὁ τοὺς νόμους ἡμῖν προφητεύσας.

προφήτης. II 284, 24. 301, 19 Ἀαρών. III 59, 6. V 333, 9 (int. Ἀβραάμ). II 85, 13. 23 (int. Elia). II 161, 1 παρὰ τινι τῶν προφητῶν (int. Hosea). I 182, 4 cf. III 286, 17 (Ἱερειάς). V 373, 14 ἡ φωνὴν ὁ π. (int. Jesaias). I 151, 16. 254, 16. III 60, 2. IV 133, 1. 244, 8. 266, 11. 272, 18. V 336, 2. VI 63, 9. 70, 7 (Μωυσῆς). IV 201, 2. 268, 18 (Μωυσῆς, conl. βασιλεύς, νομοδότης, ἀρχιερεὺς). I 90, 3. II 51, 19. 53, 2. 271, 19. III 2, 1. 140, 3. 158, 7. 303, 1. IV 218, 7. 244, 12. 18. 248, 20. 250, 1. 258, 6. 259, 5. 261, 13. 262, 11. 265, 14. 266, 1. 267, 6. 272, 21. V 84, 3. 151, 24. 185, 7. 280, 1. 301, 6. 336, 15. 364, 16 (int. Moses). IV 307, 2 διὰ τοῦ τελευταίου τῶν προφητῶν (sc. Μωυσέως). III 107, 19 cf. II 298, 2 ὁ π. λόγος, ὄνομα Μωυσῆς. I 267, 17 (ὁ λόγος) καὶ π. καὶ θεοπρόπος. I 174, 4 τῷ ἱερεὶ καὶ προφήτῃ λόγῳ. III 59, 18 ὁ Νῶε δίκαιος. II 197, 24 μέγιστος Σαμουὴλ. — VI 173, 24 τὸν ἐρμηνέα καὶ προφήτην τῶν θείων, ἀφ' οὗ καὶ Ἑρμῆς ὠνόμασται. II 86, 6 οἷς δ' ὑψηλεῖται ὁ ἐρμηνεύς τοῦ θεοῦ λόγος καὶ π. ἔφηται. V 348, 15 ἐρμηνεύς γὰρ ἐστὶ ὁ π. ἐνδοθεν ὑπερχοῦντος τὰ

λεκτέα τοῦ θεοῦ V 219, 22 cf. III 59, 12 π. μὲν γὰρ οὐδὲν ἴδιον ἀποφαίνεται τὸ παράπαν, ἀλλ' ἐστὶν ἐρμηνεύς. V 253, 9 προφήτῃ δ' οὐδὲν ἄγνωστος, ἔχοντι νοητὸν ἥλιον ἐν αὐτῷ. V 253, 8 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἱερεὺς εὐθύς ἐστὶ π. 157, 21 φίλος δὲ ὁ π. ἀνείρῃται θεοῦ. IV 264, 4 ἀληθόμαντιν δὲ καὶ θεοφράδμονα καὶ μόνον προρατικὸν τῶν ἀδελφῶν ἀνακαλοῦντες τὸν προφήτην. IV 245, 6 ὁ π. ἐνθουσιᾷ πυνθανόμενος. IV 245, 3 καθ' ὃ (sc. τὸ ἐνθουσιῶδες) μάλιστα καὶ κυρίως νενοῦσται π. V 16, 15 ἀλλὰ τις ἐπιφανεὶς ἐξαπινάλως π. θεοφόρητος. III 61, 2 πρὸς ἀλήθειαν ἡσυγάζει. II 105, 18 τοῦτου δὲ ἐγγυητῆς οὐχ ὁ τυχῶν ἀλλὰ π. ἐστίν. V 76, 6 sq. οὐκ ἄξιον προσέχειν ἀπατωμένους ὀνόματι προφήτου· γόης γὰρ ἀλλ' οὐ π. ἐστὶν τοιοῦτος. — II 86, 7 τοὺς γὰρ προφήτας ἐκάλουν οἱ πρότερον τοτὲ μὲν ἀνθρώπους θεοῦ, τοτὲ δὲ ὀρῶντας. II 53, 24 οὐρανοῦ δὲ ὅσοι τεχνίται ..., θεοῦ δὲ ἀνθρώποι ἱερεῖς καὶ προφῆται. II 275, 27 τοὺς προφήτας ἐκάλουν πρότερον τοὺς βλεπόντας. III 18, 17 τοὺς προφήτας ὠνόμασαν οἱ παλαιοὶ ὀρῶντας. V 16, 19 ἐρμηνεῖς γὰρ εἰσὶν οἱ προφῆται θεοῦ. IV 209, 15 οὐχ ἐρμηνέας ἐκείνους ἀλλ' ἱεροφάντας καὶ προφῆτας. IV 26, 9 ἡ προφητῶν ἡ ἀγγέλων μεταβαλλόντων ἀπὸ πνευματικῆς καὶ ψυχαιοῦς οὐσίας εἰς ἀνθρωπώμορφον ἰδέαν. VI 52, 18 λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν. IV 183, 28 ὡς δὴ τῶν ἐλλογίμων προφητῶν γεγονώς.

προφητικός. III 66, 11 ἀνὴρ. II 53, 7 (βίος). II 284, 27. III 57, 3. 60, 17. 141, 18. 175, 29. 177, 18 (γένος). III 16, 19 (ἐπιθεασμός). I 122, 15. II 156, 26. 228, 15 λόγος. III 150, 20. IV 185, 20 (πνεῦμα). III 185, 11 (ρήσεις). III 180, 11 (στόμα). III 152, 19 (στόματα). II 237, 27 (χορός).

προφήτης. III 258, 9 Ἀννα. VI 70, 7 Μαριάμ.

προφητοστόκος. III 258, 9.

προφορά. I 70, 11 ἐμφάνει δὲ τι καὶ φυσικώτερον ἢ π. III 188, 26 οὐδὲ ἀπιστοῦνός ἐστιν ἡ π., ἀλλ' εὐχομένους. I 288, 10 μηδ' ἔμπαλιν σπουδαῖον προφορὰ τὰ ἀκόλαστα ... μηνύοιτο. II 72, 23 ὁρᾷς, ὅση καὶ περὶ τὴν προφορὰν ἀχρηγεται προφυλακῇ. II 282, 13 ὑπὸ παιδείας ὁρθῆς (ἡνιοχόμενῃ). II 291, 5 τὰς ἐν προφορᾷ διεξόδους. II 283, 21 προφορὰς τὸ καλεῖν ἴδιον. II 9, 6. 21. 22. 52, 3. 183, 3. 268, 9. 270, 18. IV 230, 6. V 36, 1 (ὁ κατὰ προφορὰν λόγος). III 129, 16 γεγωνοῦ λόγου. II 282, 11 ἡ

διὰ στόματος καὶ γλώττης (ὁ λόγος).
 II 232, 3 διὰ λόγων.
 προφορικός v. λόγος Nr. I 12 et II 7.
 προφυλακή. II 72, 23. IV 234, 6.
 291, 21. V 232, 12.
 προφυλάττεσθαι. I 178, 14.
 προχεῖν. I 42, 14. 228, 12. II 30, 22.
 33, 21.
 πρόχειρος. II 77, 12 ἄλλα. II 222, 7.
 232, 18 (ἀποδόσεις). II 84, 21 (διάταξις).
 I 293, 13 (ἐκδογὴ τοῦ λόγου). I 216, 15
 (ἐντευξις). III 232, 13 ἐπαίριος. V
 55, 13 (εὐεργεσίαι). I 269, 7. II 1, 4
 (φαντασία). II 182, 2 (φαντασίαι). — II
 238, 18 διαβαλεῖν προχειρότατος. II 95, 11
 τίνι γὰρ τῶν προχειροτέρων. II 256, 10
 τὸ προχειρον τοῦτο. IV 284, 19 τὸ προ-
 χειρότατον. II 265, 24 (τὰ ἐμφανῆ καὶ
 πρόχειρα). I 226, 12 προχειρώς.
 πρόχυσις. I 42, 17.
 προωφελεῖν. I 246, 8.
 πρυτανεύειν. II 262, 2 ψ (sc. θεῷ) π.
 καὶ διοικεῖν μόνῳ θέμει τὰ σύμπαντα.
 V 247, 16 μετὰ τοῦ τὰ κοινὰ π. V 97, 19
 ἢ (sc. ἀρετῇ) πεπιστευται τὸ κοινὸν πολι-
 τεύμα π. III 305, 4 ἦν (sc. δύναμιν) π.
 τῶν κατὰ τὸν κόσμον ... νομίζουσι.
 IV 118, 19 (Ἰωσήφ) τὰ πρὸς ἑκάτερον και-
 ρὸν π. ἱκανώτατος. VI 165, 1 ἀφ' οὗ
 τὸ ὑμέτερον γένος ἤρξατο π. τῶν παντα-
 χοῦ πάντων. IV 93, 13 πρυτανεῖν γὰρ
 ὁ (ἀρχιστοποῖς) τὰ περὶ ἐδωδῆν. V
 187, 18 (ὁ ἀρχιερεὺς) πρυτανεύων μὲν τὰ
 δίκαια τοῖς ἀμφισβητοῦσι κατὰ τοὺς νό-
 μους. VI 216, 22 τοῦ πάντα ἐφορῶντος
 καὶ σὺν δίκῃ πρυτανεόντος θεοῦ. V 4, 6
 οὗ (sc. τοῦ πάντων πατρός) μιμουμένους
 τὴν ἐπιστάσιαν κατορθοῦν πρυτανεόντος.
 IV 156, 10 τῷ πρυτανεόντι καὶ ἐπιμελου-
 μένῳ τῶν ὅλων ἔδοξεν. IV 19, 12 τὸν
 κόσμον ... οὐ πρυτανεύοντα ἀλλὰ πρυ-
 τανευόμενον ὑπ' αἰτίου τοῦ πεποιηκότος.
 IV 6, 24 ἡ τῶν ἀρετῶν ἐστὶ περιουσία,
 ἦν ... ὑποληπτέον ἡγεμονίαν ἐνδίκως
 πρυτανεοῦσαν. — I 3, 13 ὅφ' οὐ πάντ'
 οἰκονομεῖσθαι καὶ πρυτανεῖσθαι θέμει.
 V 50, 6 δι' ἧς (sc. βασιλείας θεοῦ) ἐνδί-
 κως ἔκαστα πρυτανεύεται. V 143, 7 ἥ
 (sc. ἄνω φύσει) καὶ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀν-
 θρώπινα σὺν δίκῃ πρυτανεύεται.
 πρύτανις. VI 143, 13 τῶν ἀνθρωπίνων
 πραγμάτων. III 289, 1 conl. ὁ πρέεδρος,
 ὁ δημιουργός. IV 307, 19 θεός π. εἰρήνης.
 πρωτογένειος. I 197, 8. VI 59, 18.
 πρωτογενής. III 28, 2.
 πρωτογέννημα. V 44, 21. 130, 10. 12
 ἑορτὴ πρωτογεννημάτων. I 238, 10
 οἷσις θυσίαν. IV 304, 12 οἱ (sc. ἄρτοι)
 καλοῦνται πρωτογεννημάτων ἐτύμως.

I 223, 5 cf. V 131, 9 ὧν σύνθετον ὄνομα
 πρωτογενήματα.
 πρωτόγονος. II 241, 19 (ὁ ἀσύμματος
 ἄνθρωπος). II 257, 3 cf. III 251, 13
 (θεοῦ λόγος). II 106, 1 (ὁ θεός) προ-
 στησάμενος τὸν ὀρθὸν αὐτοῦ λόγον καὶ πρω-
 τόγονον οὐδόν. II 14, 7 cf. III 154, 20
 (υἱός, Ἰσραήλ).
 πρῶτος. I 216, 17. II 17, 18. IV 287, 12.
 × VI 156, 10 ἀγαθόν. II 105, 10. 252, 25.
 V 200, 12 (αἰτίον). I 152, 31 (ἀκμή). I
 47, 11. 48, 11. 49, 5. 11. 50, 2. 51, 1. 23.
 52, 2. 7. 23. IV 13, 21. V 237, 10 (ἀν-
 θρωπος, v. ἄνθρωπος Nr. 8). V 47, 13
 (ἄνθρωποι). I 79, 24. 228, 16 (ἀρετῇ).
 II 38, 29 ἀσκησις. II 22, 2 βασιλεὺς ὁ
 θεός. I 232, 12 (γένεσις). II 14, 9 τοῦ
 ἀγενήτου γέννημα πρώτιστον. I 93, 20. 23.
 VI 90, 21 (γενόμενον). II 26, 25 ψυχῇ
 ... δύναμις. I 107, 24. 176, 19. V 74, 7
 (δυνάμεις). II 79, 8 τό γε πρῶτον ...
 τῶν θείων ἔργων. I 11, 3. II 14, 19
 (ἡμέρα). II 40, 18. 303, 23. 306, 14. IV
 18, 22. 21, 14. 26, 19. 248, 3. 282, 7 (θεός).
 I 223, 4. 232, 3 (καρποί). II 66, 3 ψυ-
 γῆς (κίνησις). IV 274, 20 (κόσμος). II
 14, 20 (μονάς). II 22, 21 ὄργανον. IV
 292, 20 (πειρωρά). II 151, 22 (φουτορο-
 γός). II 32, 13 (γάρτες). — I 156, 3
 εἰληφεν οὖν τὰ πρῶτα ὁ π. κατ' ἀρετήν.
 I 159, 21 τῶν δὲ σοφῶν καὶ τελείων ὁ π.
 I 46, 4. 134, 26. 183, 23. II 143, 21.
 163, 6. 177, 3. IV 2, 12. 273, 18. V
 2, 12 (οἱ πρῶτοι). III 91, 25 τὸ ...
 πρῶτον καὶ ἄριστον ἐν ἡμῖν. IV 48, 11
 τὰ πρῶτα καὶ ἡγεμονικά τῇ φύσει.
 πρωτοτόκια, τὰ. I 99, 26. 155, 27.
 250, 16. II 221, 3.
 πρωτότοκος. III 248, 17 ψυχῆς ...
 γεννήματα. I 239, 12 τὸ Ἀβελ δῶρον.
 II 253, 1 τὰ πρωτότοκα, οὐ τὰ δευτέρα
 τῆς ποιμένης ἔκγονα ἱεουργεῖ. V 60, 9
 τῶν ζώων τὰ πρωτότοκα ἀρρενικά. I
 250, 1 ὁ δὲ Λεὺι τοῦ Ἰσραὴλ π. ἐστίν.
 II 220, 7 (υἱός). V 34, 10 (υἱός). — I
 183, 18 ἐπὶ τοῦ πρωτοτόκου, ὃς ἦν ἀρχὴ
 τῆς ἐξ ἀλλήλων γενέσεως ἀνθρώπων. I
 256, 1 cf. IV 152, 1. 155, 3. V 117, 24
 ἐπλήγη τὴν μεγάλην πληγὴν φθορᾷ τῶν
 πρωτοτόκων Αἴγυπτος. I 249, 22 τοὺς
 Λεῦιτας ὁμολογεῖ Μωυσῆς τοὺς ἀντὶ τῶν
 πρωτοτόκων γενομένους θεραπευτάς. I
 253, 7 οὗς ὁ νομοθέτης ... λύτρα καὶ
 πρωτοτόκους καλεῖ. I 256, 1 οἱ Ἰσραὴλ
 πρωτοτόκοι ἐγένοντο ἄγιοι. V 34, 3 τοὺς
 πρωτοτόκους ἄρρενας τρόπον ἀπαρχῆς
 καθιεροῖ. III 91, 22 τὰ πρωτότοκα καθ-
 ιέρωσι πάντα. V 293, 8 βοῶν καὶ προ-
 βάτων καὶ αἰγῶν τὰ πρωτότοκα ... νο-

- μίξειν ἀπαρχάς. I 256, 13 προσάγει δ' οὐ μόνον ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τὰς ἀπαρχάς. V 33, 9 τὰ πρωτότοκα ἀρρενικά πάντα τῶν γερασίων.
- πταίειν. V 225, 7 οἷς βεβαίως ἐπερείσεται π. I 116, 25 ἐάν ... μέλλης π. περὶ αὐτό. IV 91, 11 πταίεις πολλάκις, χρηστά ἔλπιζε. II 85, 5 ἔστι δ' ὅτε κατορθοῦν ἐν οἷς πταίνουσι μεγάλη νομίζων. I 145, 27 οἶδα γοῦν πολλοὺς οὕτω πταίνοντας. I 127, 15 ἡ (γυνή) δέ γε ὁμολογεῖ πταίσαι. V 213, 18 λαβόντες οἶκτον τῶν ἐπταικώτων.
- πταῖσμα. III 78, 4. IV 93, 1. V 104, 10, 157, 8.
- πτέρνα. II 116, 24 cf. I 110, 16 τὸν (ὄφιν) δὲ τοῦ Δάν ... ἵππου πτέρναν, ἀλλ' οὐκ ἀνθρώπου δάκνοντα (εἰσάγει). I 155, 13. 26 (ἡ ψυχὴ) οὐ πρότερον ἀνῆσει πτέρναν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ πάθους.
- περνίζειν. I 155, 22 sq. (ἡ ἡδονή) π. δοκοῦσα καὶ ἀπατᾶν τὸν ἀστείον αὐτὴ περνισθῆσεται. I 219, 7 cf. II 307, 22. III 241, 16 τῷ τὰς ἑδρας τοῦ πάθους καὶ βάσεις περνίζοντι Ἰακώβ. I 110, 23 ὅταν αὐτὰ (sc. τὰ πάθη) συλλογισθῇ καὶ περνισθῇ. I 256, 10 (Ἡσαῦ) περνισθεὶς γάρ καὶ κληρονομηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. I 110, 21 περνισθέντος δὲ τοῦ πάθους καὶ ὁλάσαντος. I 155, 26 (τὸ πάθος) ἐπτέρνισται καὶ νενίκηται δις.
- περνιστής. I 76, 13. 108, 17. 116, 12. 134, 1. III 171, 4 sqq. cf. I 110, 17. 155, 1 Ἰακώβ.
- περόν. I 176, 9 (τὰ Χερουβίμ) νεύοντα X πρὸς τὸ ἱλαστήριον περοῖς. III 235, 6 (ψυχαί) ἄνω κοῦροι περοῖς πρὸς ἀθέρα ἐξαυτίσται. V 16, 1 ἐξάπτων ἀβεβαιοτάτων πεισμάτων, ὀρνίθων καὶ πτερῶν.
- περοῦν. I 292, 22 πετρώσας καὶ μετεωρίσας σαυτόν. VI 92, 8 εἰ γοῦν τις ἕαρος ἀκμάσαντος πετρωθεὶς ἀρθεῖ μετάρσιος. V 50, 2 ἡ γὰρ τοῦ φιλοθέου ψυχὴ ... πετρωθεῖσα. II 138, 10 ὑπὸ πολλοῦ τοῦ τὸ ὄν κατείδεν τηλαυγῶς ἡμέρου πετρωθέντα.
- πτέρυξ. V 234, 7 sqq. (σύμβολον) φιληδότου ψυχῆς.
- πετρυτέιν. IV 49, 13 (ἡ ψυχὴ) πετρυζαμένη.
- πηγνός. III 68, 21. 305, 15 (ἄρμα, ὁ οὐρανός, ὁ κόσμος). I 292, 23 γένος. V 337, 22 (δράκοντες). I 174, 23. II 196, 22 (ἔρως). IV 166, 20 ζῆρον. II 231, 3 ζῶα. VI 181, 13 θηρία. IV 57, 24 (λόγοι). IV 295, 12 (φύσεις). I 229, 8. III 187, 11. 292, 27. IV 173, 1 (φύσεις). IV 223, 13 Χερουβίμ. — V 354, 7 τις μετέωρος καὶ π. ἀρθεῖς. I 23, 15 π.
- ἀρθεῖς ὁ νοῦς. V 350, 3 ὁ νοῦς ... π. ὄρμα. VI 173, 27 τὸν ἐρμηγέα καὶ προφήτην τῶν θεῶν ... ποδικέστατον τε εἶναι καὶ μόνον οὐ πτηνὸν φέρεσθαι. I 51, 15 τὸν ἀνθρωπον πάντα εἶναι, χερσαῖον ἔνυδρον πτηνὸν οὐρανόν. IV 223, 17 πτηνὸν γὰρ ὁ σύμπας οὐρανός. — I 21, 5. 22, 3. II 136, 6. III 53, 23. IV 151, 2. V 39, 14. 231, 12. 235, 19 (τὰ πτηνά). I 196, 19. II 135, 19. III 32, 16. 304, 17. IV 214, 12. 286, 22. V 152, 7. 235, 25 (πτηνά coni. χερσαῖα, ἔνυδρα). — All: III 54, 9 ἔννοια μυρία. III 31, 8 (αἱ ἀσώματοι καὶ θεαὶ ἐπιστήμαι). III 199, 13. 20 sqq. σύμβολον ... λόγου δὲ τὰ πτηνά. III 52, 5 ὄρνεα καλῶν τοὺς πτηνοὺς καὶ πεφυκότας μετεωροπολεῖν δύο λόγους. I 92, 21 sqq. θηρίους δὲ καὶ πτηνοὺς ἀπεικάζει τὰ πάθη. I 181, 17 cf. III 177, 17 τὴν πτηνὴν καὶ μετάρσιον ἀρετὴν Σεφώραν. III 30, 2 τὴν τε θεῖαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν, πτηνάς μὲν ἀμφοτέρους. III 292, 21 τὰ πτηνά, τὸ δ' ἔστιν αἱ ἐπιποτώμεναι ἐξωθεν ἀτέκμαρτοι συντυχία.
- πτόα, πτοία. I 283, 16. III 88, 14. IV 301, 15. V 370, 25.
- πτοεῖν. III 285, 13.
- πτόησις. III 57, 21.
- πτῶμα. I 110, 29 (ὁ νοῦς) τὸ κατόπιν π. ἀποδεχόμενος. II 84, 7 ὁ νοῦς ... οἷα τυφλὸς ... συνεχεῖς ὀλισθούς καὶ πτώματα ἐπάλληλα καὶ ἀκούσια ὑπομένη. I 111, 1 πέσοι τοιοῦτον μου π. ἡ ψυχὴ. II 117, 7 τὰ γὰρ τοιαῦτα πτώματα φέρει τὰς εὐκλεεστάτας νίκας. III 167, 10 ἐκοῦσιον π. πίπτοντα. II 283, 31 μέγα π. ἔπεσεν. III 166, 22 μέγα π. πίπτει. III 303, 23 τὴν θεάν τοῦ πτώματος (τῇ ψυχῇ εὐαγγελίζεται). II 129, 23 πτωμάτων γὰρ ἀργαλεωτάτων θεοῦ τιμῆς ἀποπεσεῖν ὀλισθόντα. IV 64, 23 ἐν ἐπιδακρύσας τῷ πτώματι λωφῆσω τῆς συμφορᾶς. VI 212, 3 ἐπὶ τοῖς τῶν οἰκίων πτώμασιν ἑαυτοὺς τελευταῖον καθιερεύουσιν.
- πτῶσις. II 86, 16.
- πύγαργος. V 232, 18.
- πυθόχρηστος. VI 5, 15. 45, 6.
- πυκνός. III 209, 18 ἁρμονία. V 12, 18 ὁ σοφίας ἡμερος. VI 105, 3 (τὸ πῦρ) βαρὺ δ' οὐδὲν ἢ πυκνὸν ἢ ψυχρόν. VI 104, 11 τὸ πυκνότατον τῶν στοιχείων.
- πυκνότης. I 139, 2. II 205, 27. III 209, 4. IV 149, 8.
- πυκνοῦσθαι. III 43, 16.
- πυλῶν. III 150, 8 sqq. Αἰλίμ πυλῶνες X ἐρμηγεύονται.
- πυλωρός. V 8, 12. 37, 25. 352, 24.
- πυνθάνεσθαι. III 5, 14 γινούς τε τῶν

εἰς ἐπιστήμην ὠφελιμώτατον ἔργον εἶναι ζητεῖν, ἐρωτᾶν, π. I 271, 17 εἰ κυρίως ἐνδέχεται π. θεόν. IV 185, 1 τί γὰρ ἔδει π. περί πράγματι οὕτως ἐμφανούς. I 108, 15 πυνθάνεται οὖν ὁ θεός τοῦ σοφοῦ. I 126, 2 sq. ἄλλο μὲν πυνθάνεται τῆς αἰσθήσεως ὁ θεός, ἄλλο δὲ αὐτὴ ἀποκρίνεται. I 151, 10 πυνθάνονται οὖν ἀλλήλων αἱ ψυχαί. II 107, 7 ἂν ὁ βασιλεὺς νοῦς τῆς σωματικῆς χώρας πυνθάνηται, τί τὸ ἔργον ὧμῶν, ἀποκρίνεσθε. I 127, 14 ὅταν πυνθάνηται (ὁ θεός) „τί τοῦτο ἐποίησας“; I 271, 17 sq. ὁ γὰρ ἐρωτῶν ἢ πυνθανόμενος περὶ ὧν ἀγνοεῖ ἐρωτᾷ τε καὶ πυνθάνεται ζητῶν ἀποκρίσιν. IV 245, 6 ὁ προφήτης ἐνθουσιᾷ πυνθανόμενος. II 107, 19 πυνθανομένου γούν τοῦ βασιλέως ... ἀποκρίνονται. I 228, 7 πυνθανομένου τοῦ πατρός. IV 244, 18 πυνθανομένου μὲν τοῦ προφήτου περὶ ὧν ἐπεζήτη. I 271, 21 τί οὖν ἀποκρίσεως ὄφελος μὴ μελλούσης τινά περιποιεῖν τῷ πυνθανομένῳ κατάληψιν; I 124, 22 μία μὲν πυνθανομένη „ποῦ εἶ“ ἢ „οὐδαμοῦ“, τόπον γὰρ οὐδὲν ἔχει ἢ τοῦ φαύλου ψυχῇ. I 203, 15 ὁ δὲ πυνθανομένη (Πεβέκκα) φησί. I 271, 24 (ἔστι) ἐρώτημα καὶ πύσμα προφερέσθαι μήτε ἐρωτῶντα μήτε πυνθανόμενον. II 70, 8 τοὺς πυνθανομένους ἀποκρίνεται. II 48, 21 πρὸς τοὺς πυνθανομένους ἀνθρωπῶν ἔφη ζητεῖν. I 263, 27 οὐ γὰρ ἂν ἐπυνθάνετο „ποῦ βόσκεισιν“. IV 184, 22 ἐπυνθάνετο τῆς φανείσης ὄψεως. I 127, 17 τί οὖν ἐκώλυε, ... πυθέσθαι τοῦ ὄψεως. I 132, 25 ἐπειδὴ γὰρ πορεύεται ἢ ... Πεβέκκα πυθέσθαι παρὰ θεοῦ. I 263, 11 οὗτος ὁ ἐλεγχος ἐπύθετο τῆς ψυχῆς. II 19, 20 ἄρ' οὖν ἐάν πύθωμαι τοῦ ... πατρός. II 76, 17 πυθόμενου τοῦ πατρός αὐτοῦ τῆς ἐπιστήμης. IV 185, 19 πείσομαι τοῦ θεοῦ, τί λεκτέον. I 264, 26 Πεβέκκα ... πεύσεται τοῦ παιδός.

πῦρ. 1. elementum: v. ἀήρ Nr. 1. — I 260, 5 μήτε π. μήτε γῆν μήτε τι τῶν τεττάρων ... κόσμον εἶναι. IV 212, 17 τῶν τοῦ παντός δραστηκωτάτων στοιχείων ... ὕδατος καὶ πυρός. III 209, 11 (ὁ οὐρανός) π. τὸ καθαρώτατον. II 259, 2 ὅτι ὁ αἰθέρ, ἱερὸν π., φλόξ ἐστίν ἄσβεστος. III 209, 15 οἱ ἀστέρες πότερον γῆς εἰσιν ὄγκοι πυρός πληρεῖς. III 209, 23 ὡς ἂν ἐξ οἰκείου καὶ ἀλλοτρίου πυρός κρᾶμα (ἢ σελήνη).

2. substantia, vis, qualitates: VI 99, 14 sqq. πυρός τρίτον εἶδος· τὸ μὲν ἀνθραξ, τὸ δὲ φλόξ, τὸ δὲ αὐγὴ. IV 279, 19 τὸ πυρός τὸ μὲν φωτίζειν τὸ δὲ καίειν. I 62, 17 ἴδιον τὸ καίειν

πυρός. IV 235, 2 πυρός τοῦ μὲν χρειώδους ..., τοῦ δὲ οὐρανίου. IV 149, 14 τοῦ χρειώδους πυρός τὸ φέγγος. IV 36, 7 τὸ μὲν (φῶς) γὰρ ἀπὸ τοῦ χρειώδους πυρός. VI 114, 15 ἄνω πρὸς τὴν τοῦ πυρός ἑδραν. VI 118, 1 ῥεῖμα αἰθρίου πυρός ἀνωθεν ἐκχεόμενον. II 74, 8 τὸ αὐγοειδὲς ἀπὸ τοῦ φλογώδους πυρός ἀνασταλέν. III 31, 25 εἰς τὸ χρειώδες ... καὶ ... εἰς τὸ σωτήριον (διηρεῖτο). IV 236, 17 τῷ καθαρωτάτῳ τῆς οὐσίας πυρὶ. III 138, 9 cf. IV 212, 17 τὸ ὄρων αἷτιον. IV 136, 10 τὸ π. φθοροποιὸς οὐσία. III 31, 21 τὸ θερμὸν φύσει. III 31, 17 τὸ μὲν λεπτομερές ἀέρα καὶ π. (διαίρει). VI 105, 2 κοῦφον μὲν ἔσται τι καὶ μανὸν καὶ θερμόν — ἴδια γὰρ πυρός ταῦτα, I 293, 5 cf. III 34, 6. 45, 21. VI 108, 2 πρὸς τὰ τῇ φύσει κοῦφα ἀέρα καὶ π. IV 142, 10 ἐξ ἀέρος καὶ πυρός τῶν ψυχογονιωτάτων. II 43, 13 πυρός δὲ τὰ πυρίγωνα (περιέχοντος). III 34, 8 τὸ δὲ ψυχρότατον τῷ θερμωτάτῳ, πυρὶ ἀέρα. VI 180, 9 πυρός γὰρ ... οὐδὲν ὠκύτερον. VI 100, 14 αἷτιον κινήσεως ἐστὶ τὸ π. VI 84, 2 πρὸς τὴν φυσικὴν τοῦ πυρός κίνησιν. V 221, 15 ὡς γὰρ ἢ τοῦ πυρός δυνάμεις ἀλαίνουσα ὦν ἂν προσάψηται θερμὴ πολλὴ πρότερον αὐτῇ καθέστηκεν ἐξ αὐτῆς. VI 114, 19 δυνάμει δὲ σφιγγόμενα τῇ τοῦ πυρός. VI 75, 12 τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς οὐσι πυρός ἀκαμάτου δυνάμειν. V 228, 14 τὴν ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ πυρός δυνάμειν. IV 136, 2. 13 τῷ φύσει δαπανηρῷ πυρὶ. VI 114, 8 τὸ πύρος σχῆμα. VI 31, 8 cf. 132, 16 sq. 135, 17 πυρός καὶ σιδήρου, τῶν ἐν τῇ φύσει κραταιωτάτων, φανεῖς δυνατώτερος. VI 118, 14 πυρός ἀμυντήριον ἀφθονον ὕδωρ. V 317, 4 οἷα πυρός οὐσία διὰ σπάνιν ὕλης ἀμαυροῦται. IV 251, 13 ὕλη δὲ ξύλα πυρός. V 235, 25 καθάπερ ὕλην πυρός. II 47, 1 οἷα (sc. ἀφάρσεις) γένοιντ' ἂν ἀπὸ πυρός, ὅ, κἂν μυρία δάδα ἐξάψῃ, μένει μὴδ' ὀπίου ἐλαττωθὲν ἐν ὁμοίῳ. III 70, 15 καπνός δὲ γίνεται πρὸ πυρός. II 291, 21 δύνανμι ἔδωκεν ἀνανταγώνιστον, ὡς ... ξύλων ὕλην πυρὶ. II 224, 5 τοῦ πυρός ἢ δυνάμεις ἀπουσία μὲν ὕλης ἡσυχάζει, παρουσία δὲ ἀνακαίεται. II 266, 25 τοῦ τήκοντος τὰ σώματα πυρός. I 235, 6 τοῦτο (sc. τὸ φρῦγεσθαι) δ' οὐκ ἄνευ πυρός πέφυκε συμβαίνειν. V 102, 20 ἄνευ πυρός οὐδὲν ἐστὶ τῶν εἰς τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίας χρείας. IV 237, 6. 9 πυρός τῆς πρὸς τὰς βιωτικὰς χρείας ὑπηρετούσης. IV 251, 10. 16 αἱ βάνανσοι (τέχναι) ... ἢ διὰ πυρός εἰσιν ἢ οὐκ ἀνεῖν τῶν διὰ πυρός. V 102, 19 π. ἐνάθειν

ὡς ἀρχὴν καὶ σπέρμα τῶν περὶ βίον πραγ-
ματειῶν. II 286,9 ὡς π. ἐναύειν. III
70,8 κλιβάνου δ' εἰλικρινές π. οὐκ ἔχοντος.

3. mundi, oppidorum, hominum
igne interitus: VI 117,19 φθοραὶ τῶν
κατὰ γῆν ... ὅσοι ταῖς μεγίσταις αἰτίαις
ἀνατιθένται, πυρὸς καὶ ὕδατος ἀλλήτοις
φοραῖς. IV 262,19 τὰς ἐν ὕδασι καὶ
πυρὶ γενομένας ... φθοράς. IV 1,8
τὰς μεγίστας τῶν ἐπὶ γῆς φθοράς διὰ
πυρὸς καὶ ὕδατος. VI 118,12 ἀπόλλυ-
σθαι, πυρὶ μὲν ... ἔμπαλιν δ' ὕδατι.
VI 114,3 sqq. ὅταν τὸ κατακεχλεισμένον
ἐν τῇ γῇ πυρὸς δῶσι καὶ τῇ τοῦ πυρὸς
ἐλαύνηται φυσικῇ δυνάμει. VI 110,10
cf. 111,7 ἀποκριθῆσεται δὲ τὰ πάντα εἰς
μίαν οὐσίαν τὴν πυρὸς. VI 90,2 τὴν πρὸς
τὸ π. αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) μεταβολήν.
VI 99,9 cf. 100,16 ἐξαναλωθείσης γάρ
τῆς οὐσίας ὑπὸ πυρὸς, ἀνάγκη καὶ τὸ π. ...
ἀποσβεσθῆναι. VI 99,8 cf. 100,22. 101,
15. 18. 103,6. 22. 105,1 πάντων εἰς π.
ἀναλωθέντων. IV 148,5 τὰ δ' ὑπὸ τοῦ
πυρὸς ἐξαναλωθέντα. IV 32,2 τὸν ἀέρα
νεφωθέντα πολὺν ὁμῆρον οὐχ ὕδατος
ἀλλὰ πυρὸς ὕειν. IV 32,14 τὸ γὰρ κεραυ-
νὸν π. ἥκιστα σβεννύμενον ἢ νέμεται ἢ
ἐντύφεται. IV 213,8. 13. 16 πυρὶ τούτους
ἀναλῶσαι διενεσθῆ, τότε οὖν ... κεραυ-
νοὶ ῥυέντες ἐξ οὐρανοῦ τοὺς τε ἀσβεῖς
κατέπρησαν. IV 267,18 ἀναλωθέντες
ὑπὸ τοῦ κεραυνίου πυρὸς. IV 267,13
πυρὸς πολλοῦ φορᾶν, καινότατον ὑετόν,
ὁμβρήσας. II 70,5 (τὸν θεόν) βέλσει χρώ-
μενον καὶ πνεύματι καὶ φθοροποιῷ πυρὶ.
VI 27,11 π. μεγίστους τοὺς ζωῶσι σώμασι
πόνους καὶ φθοράν ἐργάζεται. V 261,14
τὴν πόλιν ἐμπρησάτωσαν π. προσαγαγόν-
τες. V 372,5 καθάπερ ὑπὸ πυρὸς δα-
πανηθειῶν τῶν πόλεων. VI 79,12 τῇ
πυρὸς βιαίῳ ῥιπῇ διαλυθῶσιν. VI 34,9
π. ἐνέντες καὶ ἑαυτοὺς ἐπικατασφάζαντες.
V 215,5 sqq. βλάπτουσι ... π. ἀπερι-
σχέπτως καὶ ἀπροοράτως ἀναφλέγοντες.
VI 180,8 εἰς δς (sc. προσευχάς) δὲ καὶ
π. ἐμβλαπόντες ἐνέπρησαν. VI 179,20 sq.
καπνῷ τὸ πλὴν ἢ πυρὶ διεφθείροντο.
VI 132,21 πυρὶ διεφθέρων.

4. in ara ignis, qui cremat
victimas et sim.: V 48,13 τῷ ἱερῷ
πυρὶ τοῦ βωμοῦ. V 69,8 ὅτι πᾶσαι (θυ-
σῖαι) καθιερῶνται. V 69,2 π., φησίν,
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καυθῆσεται διὰ παν-
τός ἀσβεστον. V 237,21 τὸ (στέαρ) δ'
ὡς ὕλη φλογὸς ἐπιφερόμενον ἀντ' ἐλαίου
διὰ τὴν πύδτητα τῷ καθωσιωμένῳ καὶ
ἱερῷ πυρὶ. IV 225,16 τὰ μέρη τῶν
ἱεροουργομένων, ἅπερ δαπανᾶσθαι πυρὶ
πέφυκεν. V 131,13 cf. 140,6 τῶν προσ-

αγομένων τῷ βωμῷ ὅσα μὴ ὑπὸ τοῦ
ἀσβέστον πυρὸς ἀναλίσκονται. V 59,19
cf. 70,6 ἀναλίσκονται τὰ κράτα πυρὶ. V
54,18 τὴν εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν χρῆσιν
(τοῦ σωτηρίου) ἀνὰ κράτος ἀπηγόρευσε
προστάξας ... εὐθύς ἀναλίσκεσθαι πυρὶ.
V 64,1. 25 Μωσὴς δὲ τέφραν προετοι-
μασάμενος ὑπολειφθεῖσαν ἐξ ἱεροῦ πυρὸς.
V 61,22 τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀπέκειρε
καὶ παρέδωκε πυρὶ. V 307,5 ποῖον δὲ
π. οὐκ ἂν δίχα τηρῆν ἐξ ἑαυτοῦ δια-
σταῖη φεύγον τὴν ἐξ ἀμάκτου πράγματος
ἐνωσιν; IV 39,11 τῷ δὲ παίδι π. καὶ
ἐβόλα δίδωσι κομίζειν. IV 251,11 cf.
V 147,19 sq. ἐν ταῖς ἐξδόμοις π. ἐναύειν.

5. ignis divinus, mirificus: IV
135,4 οὗτος (sc. ὁ βάτος), οὐδενὸς π.
προσενεγκόντος, ἐξαίρνης ἀνακαίεται. IV
260,10 ἐν τῇ (sc. νεφέλῃ) θεία τις οὐχ
πυρὸς αὐγὴν ἀπαστράπτουσα ἦν. IV
278,25 πυρὸς οὐρανοῦ φορᾶ καπνῷ βα-
θεῖ τὰ ἐν κύκλῳ συσκιάζοντος. IV 276,8
(ἢ φωνῇ) πρὸς π. φλογεῖδὲς μεταβαλοῦσα.
IV 279,9 sqq. φωνῇ δ' ἐκ μέσου τοῦ
ῥυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρὸς ἐξήκει.

6. ad hominis corpus, sensus,
affectus spectantia: I 85,8 τίς τέ
ἐστι (Ἀδάμ) καὶ ποταπός, πνεῦμα ἢ αἷμα
ἢ π. ἢ ἀήρ. II 287,24 αἱ (αἰσθήσεις)
δὲ προσαναφλέγουσαι τὸ π. ἐπὶ τὸν ἄθλιον
νοῦν ἀπόλιδες. I 165,9 αἱ γυναικες
προσεέκασαν π., αἱ αἰσθήσεις. V 344,12
πολλοῦ ῥέοντος εἰς αὐτὴν (sc. τὴν ὄψιν)
πυρὸς. I 168,12. 15 ἢ ἄλογος ὁρμὴ πυρὸς
τὸν τρόπον. I 235,3 (ἔστω δὲ ἡ νέα
ψυχὴς ἀκμή) ὡς πυρὶ χροσός, λόγῳ δυ-
νατῷ βεβαρυσμένη. III 70,13 (ὁ νοῦς)
ἐνθερμος ὢν ... ζωπυρῆται μέχρι τοῦ
τὴν εἰς π. ἱερὸν, ὡς ὁ Ναδὰβ καὶ Ἀβι-
οὐδ, δέεσθαι μεταβολήν. III 83,8
καθάπερ γὰρ ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις τὴν
παραβληθεῖσαν ὕλην ἀναλίσκει, τὸν αὐτὸν
τρόπον καὶ τὸ πάθος ἀναξέον κτλ.

7. metaph. et all: II 89,1. III
292,22. IV 95,10. V 268,15 πυρὸς
τρόπον. II 102,15 cf. IV 297,4
πυρὸς δίκην. III 70,10 σπινθῆρσι μὲν
τῆς ἐπιστήμης ὑποτυφόμενοι, μήπω δὲ
καθαρῷ πυρὶ δοκιμασθῆναι ... δυνά-
μενοι. VI 178,23. 27 τὸ λεγόμενον κατὰ
τὴν παροιμίαν π. ἐπιφέρων πυρὶ. — IV
281,10. VI 47,10 (Ἥφαιστος). II 300,24
ὁ ... Ἐσχῶλ ... πυρὸς ἔχων ὄνομα.
III 70,23. 26 αἱ δὲ λαμπάδες τοῦ πυρὸς,
i. e. αἱ θεαῖαι δυνάμεις. III 96,7 cf. IV
221,5 (σύμβολον) τὸ κόκκινον.

πυρά. II 259,5 (οὐράνιος).

πυραμῖς. I 16,15.

πυραμοειδής. I 16,13.

πύργος. II 12, 6 cf. 230, 15 sqq. 258, 23 οὐ ἡ κεφαλὴ εἰς οὐρανὸν ἀφίξεται (Gen. 11, 4). — All: II 267, 5 ἀνεότρητος. II 254, 7 (αἱ αἰσθήσεις). II 251, 5 cf. 245, 9. 250, 20 (ὁ περὶ κακίας λόγος). II 253, 18 ὡς μὲν Ἑβραῖοι λέγουσι Φανου- ἡλ, ὡς δὲ ἡμεῖς ἀποστροφὴ θεοῦ.

πυρεῖον. V 18, 19.

πυρετός. I 43, 5 ὅταν ἐκ δυσκρασίας τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων πυρετοὶ συνεγείῃ ἐπι- σκήψωσιν. II 224, 11 θέρμη δὲ ἐν μὲν σώματι πυρετὸν ἐμφαίνει. II 224, 12 καταβολὴ πυρετοῦ νόσος. VI 178, 21 καταβολὴ πυρετοῦ πεισθεῖς. V 369, 20 πυρετοῖς, ῥίγαι, φθινάσι, τριχόδοσι.

πυρίγονα. II 43, 13. 135, 19. VI 87, 1.

πυρκαϊά. I 165, 9.

πυρόεις. III 50, 18 (πλάνης).

πυρός. I 246, 22. II 97, 1.

πυροῦσθαι. VI 104, 1 ὁ κόσμος ὁ πυρω- θεῖς. II 35, 5 ὁ γὰρ φιλάρετος ὑπὸ τῆς ἀγοιστοῦς τοῦ καλοῦ φαντασίας πυρω- θεῖς. V 185, 16 ἡ δὲ λεγθεῖσα φυλὴ ... ζήλω πυρωθεῖσα. II 35, 1 τὸ Αἰγυπτίῳ ἀφάρδωμα, τὸ σῶμα, πυρωθεῖς καὶ λεαν- θέν. I 83, 8 πεπύρωται γὰρ ἐν εὐχαρι- στίᾳ θεοῦ. III 211, 15 ἡ ἔνθερμος ἐν ἡμῖν φύσις οἷα σιδήρος ... πεπυρωμένος. IV 266, 10 ζέων καὶ πεπυρωμένος ... ἐνθουσιᾷ. I 78, 19 οὗ κτήμ' ἐστὶν ἡ χρυσαυγῆς καὶ πεπυρωμένη καὶ τιμία φρόνησις. II 310, 9 τὸ ζέον αὐτοῦ καὶ πεπυρωμένον ἄγαν ἡμέρωσον. III 138, 10 ὁ νοῦς, ἔνθερμον καὶ πεπυρω- μένον πνεῦμα. II 198, 15 τὸ σῶμα ἐν- ερευθεῖν εἶναι καὶ πεπυρωμένον. I 81, 16 ἀδόλω καὶ καθαρᾷ καὶ πεπυρωμένη ... φύσει. I 238, 8 τὸν πεπυρωμένον καὶ ἀνίκητον λόγον. I 103, 21 τὴν ἄτρεπτον καὶ πεπυρωμένην καὶ δόκιμον φύσιν. III 15, 22 πεπυρωμένας ἐπιθυμίας.

πυροφόρος. VI 131, 28.

πυρρίζειν. I 262, 2.

πυρπολεῖν. IV 283, 7.

πυρῶδης. I 56, 11 ἐκ ... πυρωδεστάτου χωρίου τοῦ κατὰ τὴν μήτραν. I 177, 15 (λόγος). VI 114, 3 τὸ κατακεκλεισμένον ἐν τῇ γῇ πυρῶδες. IV 146, 17 ῥέοντος τοῦ πυρῶδους ἐκείθεν ἀφανῶς.

πυρωπός. V 204, 10.

πύσμα. I 126, 6. 271, 23. II 123, 2. III 103, 6.

ράβδος. I 108, 25 cf. 109, 6. 297, 25. IV 137, 18 αὕτη ἡ ῥ. ἀπορριφθεῖσα γίνεται ὄφις. IV 148, 9 εἰς τὸν ἀέρα Μωυσῆς τὴν ῥάβδον ἐκτείλει. — All: III 179, 23 τὸ ἐρηρειαμένον, τὸ ἀκράδαντον, τὸ ἀτρε- πτον, ἡ νοουθεσία, ὁ σωφρονισμός, ἡ

παίδεια. I 108, 17. 24 cf. II 21, 4. III 91, 3. 142, 16 παιδεία, ἣν ῥάβδον καλεῖ.

ῥάδιος. I 22, 3. 30, 10. 58, 9. 136, 23. X 189, 8. 261, 23. 280, 3. 283, 14. 292, 18.

II 51, 11 etc. ῥάδιως. I 98, 6. 269, 20 ῥάδιον (sc. ἐστίν). I 179, 4 ῥᾶον ἂν ἔφερες τὰ συμπίπτοντα. I 142, 5. 291, 8.

II 1, 6. 76, 23. 110, 17. 112, 21 ῥᾶστα.

ῥαδιουργία. I 189, 20.

ῥαδιουργός. II 10, 8. III 282, 22 (βίος). I 215, 13 (φιλήδονος). II 258, 6 οἱ ῥαδιουργοί. I 295, 20 ῥαδιουργοὶ μὲν ἀδελφάς ... κακίας ἐζηλωκότες.

ῥαθυμεῖν. II 294, 10. V 31, 25. 145, 13. ῥαθυμία. II 174, 6 conl. ἀνείσι, τρυφή, θρόψις, παντελὴς ἐκδιαιτησις. V 86, 17 (conl. εὐχέρεια). V 110, 14 (conl. τρυφή).

II 90, 24 μέση ... ῥαθυμίας δὲ ἐκκεχυ- μένης καὶ φειδωλίας ἀνελευθέρου σωφρο- σῆς. V 196, 17 τοὺς χρωμένους εἴτε ῥαθυμίας εἴτε ἀπανθρωπίας. VI 21, 4 πολλὸς ὄκνος καὶ ῥ. συνεχῆς. II 88, 20 δι' ὄκνον ἢ ῥαθυμίαν ἢ ἀπειρίαν. II 125, 6 ὄκνη καὶ ῥαθυμία ... γρήσονται.

III 206, 10 ὄκνη καὶ ἀμελεία καὶ ῥαθυ- μία. II 103, 6 ἐξ ἀμελείας καὶ ῥαθυμίας. V 101, 13 οὐκ ἐπειδὴ ῥαθυμίας ὁ νόμος εἰσηγήτης. VI 30, 1 ἐπὶ τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος ῥαθυμίᾳ. VI 76, 9 ἡ χρόνη ἢ ῥαθυμία. V 191, 16 κατὰ

τινα ῥαθυμίαν. III 136, 3 ὑπὸ ῥαθυμίας ἐμψύχον τε ὁμοῦ καὶ συνήθους. V 338, 22 ὑπὸ ῥαθυμίας. VI 77, 18 ἀψικόρῳ ῥα- θυμιά.

ῥαθυμός. I 248, 10. II 101, 19. 108, 21. 285, 27. III 276, 6. VI 117, 17 ῥαθύμω.

ῥαστώνη. I 213, 18 (ἡ ἡδονή) τὰ δὲ ἄλλα ὅσα μὴ ῥαστώνῃν εἶχεν ἀμύθητα ὄντα ἐθελοκακοῦσα ἐπεκρύψατο. I 216, 16 ἐστὶ δὲ ὁ ῥαστώνης ἐχθρὸς πόνος. III 185, 19 πόνου δὲ ῥαστώνῃν προκρίναντες. IV 205, 3 ἀνεσιν πόνων καὶ ῥαστώνῃν. I 217, 16 ἀλλ' οὐ τῇ ῥαστώνῃ ταῦτα (sc. τὰ ἀγαθὰ) ληπτὰ. II 310, 16. V 103, 10 μετὰ ῥαστώνης. II 116, 7 μετὰ σχολῆς καὶ ῥαστώνης.

ῥαψωδεῖν. II 290, 6.

ῥαψωδία. VI 50, 13.

ρεῖθρον. I 28, 1 cf. 46, 10. IV 171, 14. V 268, 3 πηγῶν καὶ ποταμῶν. IV 215, 7 πρὸς γὰρ τοὺς οἰκείους τόπους ἕκαστον ῥ. ὑπενόσται. I 229, 5 τὰ διὰ κρουῶν ἐκχυμένα ἀέννα ρεῖθρα.

ρεῖν. VI 100, 4 (ἡ φλόξ) καθ' ἑαυτὴν γὰρ ὑπόστασιν οὐκ ἔχει, ρεῖ δὲ ἀπὸ τῶν προ- τέρων. VI 56, 11 ῥέουσι γὰρ ἀπὸ μὲν τοῦ ψεύδους αἱ πολὺτροποι τῶν κακῶν ἰδέαι. IV 306, 17 ἀφ' ἧς (sc. ἐπιθυμίας) ῥέουσιν αἱ παρανομώταται πράξεις.

III 139, 4 ἀφ' οὗ (sc. λόγου) πᾶσαι παι-
δεῖται καὶ σοφίαι ῥέουσιν ἀένναοι. II 46, 8 ὁ
ῥέων ἀὴρ ἀπὸ γῆς. II 92, 23 (ὁ λόγος
θεῖος) εἰτα αἰεῖ ῥέων. IV 230, 5 ὁ δὲ γε-
γωνός (λόγος) ἀπ' ἐκείνου ῥέων. III
276, 18 ὁ τῶν παθῶν Αἰγύπτιος ποταμός,
τὸ σῶμα, διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων ῥέ-
ων. III 151, 15 ῥέουσα γὰρ πᾶσα αἰσθη-
σις. I 279, 10 οὗ τὸ διὰ στόματος καὶ
γλώττης ῥέον νᾶμα. I 227, 2 τὸ γὰρ
τῆς ἀκράτορος ψυχῆς νᾶμα ἔξω ῥέον διὰ
στόματος. V 344, 12 πολλοῦ ῥέοντος εἰς
αὐτὴν (sc. ὕψιν) πυρός. IV 146, 17 ῥέ-
οντος τοῦ πυρώδους ἔκειθεν ἀφανώς. III
264, 20 ῥεούσης δὲ καὶ ἀπολιπόσης νυ-
κτός. II 36, 14 τῆς σωματικῆς οὐσίας αἰεὶ
ῥεούσης. II 248, 28 ῥεούσης σπουδῆς ...
ἔργον. III 303, 4 πολλῶ ῥέοντι ... ὑπα-
ντιάσαι. I 236, 3 ἐν ὁξύτατα ῥεούση
φύσει, τῷ λόγῳ. II 106, 8 μὴ τῇ διὰ
γλώττης καὶ στόματος ῥεούση φωνῇ.
III 115, 20 τὸν φαῶλον πολλὸν ῥέοντα
κατὰ ἀρετῆς. III 105, 16 τὴν λείως
ῥέουσαν εὐτυχίαν. IV 302, 17 ῥέουσαν
τὴν ἐπιθυμίαν. VI 110, 18 λήθων οἱ κρα-
ταϊστάτοι ... θρυπτόμενοι καὶ ῥέοντες.
V 46, 21 αἱ μετ' οἰνοφυλίας ὀψοφαγίαι
... ῥέουσαι καὶ γεόμεναι πάντῃ. V
375, 16 αἱ (sc. περιουσίαι) καθάπερ <ἀπ'>
ἀέναντος πηγῶν τῶν τοῦ θεοῦ χρητῶν
ῥέουσαι. II 248, 25 τὰ διαλυόμενα καὶ
ῥέοντα. II 235, 13 ῥέοντας αὐτοὺς (sc.
λόγους) ὑπαντιάσαι ἐφέξει.
ῥεῖσθαι. V 7, 7 τὰ ἅλλα πάντα ...
ῥ. VI 200, 19 ῥέουσι κατὰ τῶν μελῶν
ἀπάντων ἰδρωτί. I 17, 8 καθάπερ ἀπὸ
πηγῆς ἑρρῶν τῆς ἐν ἀριθμοῖς τετραδός.
III 151, 24 (ὁ προφορικὸς λόγος) ῥυεῖς
γοῦν ἀκωλύτως. III 261, 13 ῥυεῖσα πρὸς
πλοῦτον καὶ δόξαν ὁρμή. V 100, 10 ἡ
δ' ἀπ' ἐκείνης (sc. χαρᾶς θεοῦ) ῥυεῖσα
μικτή. II 207, 4 διὰ τε τοῦ ῥυέντος
ἀπὸ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ πανδεχοῦς
ἀέρος. III 180, 6 πολλοῦ τοῦ χεισιδαί-
μονίας ῥυέντος παρ' ἡμῖν κακοῦ. IV
279, 8 τοῦ ῥυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρός.
I 50, 21 πολλοῦ ῥυέντος εἰς αὐτὸν τοῦ
θεοῦ πνεύματος.
ῥεῦμα. II 93, 20 τῆς ἀφροσύνης. I 297, 8
ἀχαλίνου γλώττης. III 261, 18 τῶν ἡρό-
νῳ. II 236, 4 τοῦ λόγου. II 166, 8
νόμων καὶ παιδείας ὁρθῆς. II 234, 11
πάθους ἐκάστου. II 36, 6 ποταμοῦ ...
ἡ θαλάττης. III 306, 21 ποταμοῖς ῥέ-
μασιν. I 77, 20 καλῶν πράξεων. VI
113, 1 αἰθερίου πυρός. V 352, 17 (χει-
μάρρου). IV 90, 6 ἐν τοῖς χειμάρροις τὸ
φερόμενον ῥ. — II 133, 19 τοὺς γῆς
κόλπους ἐκλιπόντος τοῦ ῥεύματος.

III 9, 3 εἰ γὰρ περιττὸν ἀναχυθεῖ τὸ ῥ.
II 24, 23 αἰσθητήρια δὲ καὶ ἡ περὶ ταῦτα
ἀκρίβεια, ἦν ῥ. δυσωδὲς ἐνέφραξεν. IV
88, 12 ἡ τ' ἀκρίβεια τῶν αἰσθήσεων οὐ
παγία ῥεύματος ἐνστάσει βραγέος ἀνα-
τρέπεται. I 68, 12 (ὁ νοῦς) ἐπιπέμπων
τὰ πρόσφορα ἐκάστη (sc. αἰσθῆσαι) ῥέματα.
II 215, 16 (τὸ ψυχῆς ὅμμα) μηδὲν οἶα
ὑπὸ ῥεύματος συγχυθῆναι μέρος. II
36, 15 εἰ μὴ συνεχῆς ἦν λόγῳ θεωρητῶν
ῥευμάτων ἀπάντησις. I 284, 27 φέρεται
δ' ἡ τῆς θείας σοφίας πηγὴ τοτὲ μὲν
ἡρεμισιτέρῳ καὶ πρασιτέρῳ ῥεύματι. I
229, 11 ἐπικαταλαμβάνοντος αἰετὴν λήξιν
τοῦ ἐπίνοντος ῥεύματος. V 370, 7 ἄλμυ-
ροῦ καὶ πάντο πικροῦ φορᾷ ῥεύματος εἰς τὴν
παραδυσμένον. III 175, 15 πρὸς τὴν τῶν
ἔξωθεν ἐπιχειρομένων ῥευμάτων ὑποδοχὴν.
IV 148, 17 ἀκρίδες, αἱ ῥεύματος τρόπον
ἀπαύστως ἐκχεόμεναι ... διέφαγον. III
302, 20 καθάπερ ῥ. ἀκατάσχετον.
ῥηγνύναι. I 178, 17 cf. 214, 5. II 266, 19
τὴν δι' αὐτῶν πραγμάτων ῥήξουσι φωνήν.
ῥῆμα. II 122, 12 τὸν λόγον (τέμνουσι)
εἰς ... ὄνομα, ῥ., σύνδεσμον. I 152, 5
τὸ δὲ ῥ. μέρος αὐτοῦ (sc. τοῦ λόγου).
III 103, 5 τί ὄνομα, τί ῥ. II 277, 24.
VI 193, 23 (coni. ὄνομα). I 63, 17.
139, 31. 180, 18. 229, 4. 231, 2. II 245, 8.
270, 19. 278, 1. 6. 283, 25. III 64, 11.
82, 22. 92, 14. 168, 11. 297, 3. IV 208, 20
(ῥήματα coni. ὀνόματα). V 198, 16 γυνὴ
κατ' ἀγοράν ῥ. τι τῶν ἀπηγορευμένων
φθέγγεται. VI 197, 9 πληχθέντας γάρ φασι
ὑπὸ τῶν πρώτων ῥημάτων. IV 290, 7
(ἀποκοπὴ) ῥημάτων. VI 114, 1 ἔστι δ'
οὔτε νέον τὸ λεγόμενον οὔτε ῥήμαδ' ἡμῶν.
VI 156, 17 οὐ δὲ γὰρ ὁ σύμπας οὐρανός
... εὐσκόπων εἰς τοῦτο ἂν εὐποροῖ ῥη-
μάτων. IV 300, 10 ὧν (sc. μαρτύρων)
τὰ ῥήματα κανόνες εἰσι τοῖς δικασταῖς. —
II 240, 9 οὔτε ῥ. εἰπόντες οὔτ' ἔργον
διαπραξάμενοι. III 66, 14 ἔργοις μᾶλλον
ἢ ῥήμασι. V 341, 1 ἔργοις, οὐ ῥήμασιν.
III 274, 19. VI 212, 26 (ῥήματα opp.
πράγματα). III 17, 11 διὰ ῥημάτων πράγ-
ματα, ἅπερ ἀμήχανον ἦν, δεικνύται. IV
185, 3 εἰ μὴ ἄρα ὀφθαλμῶν ὥτα ἀληθέ-
στερα καὶ πραγμάτων ῥήματα. III 2, 3
νοημάτων οὐ ῥημάτων ἐπάλληλα ἀλλή. I
140, 18 οὐ μόνον ἡ διάνοια ἀλλὰ καὶ τὰ
ῥήματα. I 165, 20 τοῖς γὰρ τὰ ῥήματα
τοῦ νόμου πραγματευομένοις πρὸ ἀλλη-
γορίας. — IV 279, 15 ὅσα ἂν λέγῃ ὁ
θεός, οὐ ῥήματά ἐστιν ἀλλ' ἔργα. IV
26, 11 „μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥ.“
I 151, 17. II 22, 11 sqq. III 139, 3
(θεοῦ ῥ. καὶ λόγος). II 284, 3 (ῥήματα
θεῖα coni. λόγοι).

ῥῆσις. IV 260, 1 θαλάττης. IV 147, 16 νεφῶν. I 279, 2 (ὁ νοῦς) τοῖς πέρασι τοῦ παντός συνενυθεται ῥῆσιν οὐ λαμβάνων. II 25, 24 ὑπὸ βίας ἡ σφοδρὰ τάσις ῥῆσιν λαβοῦσα.

ῥῆσις. I 124, 14 ἄκουσον παρὰ τοῦ ἐπισταμένου θεοῦ ῥῆσιν αληθεστάτην. I 287, 22 κενὰς καὶ μακράς ἔτι δὲ ἀφύγους κυρίως εἰπεῖν ῥῆσεις συνεύροντας. II 12, 10 αἱ μακρὰ διέξοδοί τε καὶ ῥῆσεις. III 16, 1 τῆς ῥήσεως προσταστεύειν ... διδασκαλῶν. III 301, 17 τὰς δὲ καταλογάδην ῥῆσεις ἐπιζητούντες. VI 177, 16 (κεναί). II 290, 6. V 222, 15. VI 140, 3 (μακρὰ). IV 290, 18 ἕλας ῥῆσεις ὁρκῶν (συνεύρειν). III 185, 11 (προφητικαί). VI 145, 20 ψευδεῖς.

ῥητορεία. I 267, 3.

ῥητορεύειν. I 193, 2. III 302, 7.

ῥητορικός. II 98, 23 (λόγοι). — I 195, 15. II 97, 18. III 74, 12. 75, 13. 16. 249, 20 ῥητορικῇ.

ῥητός. V 34, 11 (ἀργύριον). II 222, 7 (ἀποδόσεις ἐν τοῖς νόμοις). I 43, 18 ἵνα γένηται τὰ ἀρρητὰ ῥητά. IV 5, 18 ῥητοῖς ἀρρητὰ (ἀναμειγνύς). III 59, 6 γράμμα ῥητόν ἐσθλητευμένον <ἐν> ἱεραῖς βίβλοις. II 84, 21 (διάταξις). I 296, 2 διερμηνεύσεις. III 159, 12 ὁ λόγος αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) κυρίῳ ὀνόματι οὐ ῥ. ἡμῖν. V 141, 2 (προθεσμία). — III 138, 19 ῥητὸν γὰρ μόνον τοῦτο. III 138, 20 τὰ δ' ἄλλα οὐ ῥητὰ γενέσκει. — I 279, 22 πρὸς ... τὸ ῥητόν ἡ λέξις τὸ εὐλόγον οὐ περιέχει. I 94, 25 τὸ ῥητόν ἐπὶ τούτου μυθώδης ἐστί. II 195, 13 τὸ ῥητόν τῆς προσταξέως. II 227, 28 καὶ τὸ ῥητόν μέντοι συνάδει ἔοικεν. I 261, 25 (Μωυσῆς) προτρέπων ἀφίστασθαι τοῦ ῥητοῦ. III 226, 12 ἕτεράν τι τοῦ ῥητοῦ κατανοεῖν. IV 74, 12 (ῥητὰ καὶ ἀπόρρητα). — V 121, 10 τὰ ῥητὰ τρέπειν πρὸς ἀλληγορίαν. IV 30, 5 τῆς ῥητῆς γραφῆς opp. ἐκ τῆς ἐν ἀλληγορίᾳ θεωρίας. III 226, 18 (πραγματεία) opp. ἡμεῖς ἐπόμενοι τοῖς ἀλληγορίας νόμοις. IV 16, 19 τῷ μὲν ῥητῷ τῆς γραφῆς opp. κατὰ δὲ τοὺς ἐν ἀλληγορίᾳ νόμους. II 126, 20 τὸ ... τοῦ νόμου ῥητόν opp. ἀλληγοροῦντες φήσομεν. V 92, 13 προσταξέας opp. ἔστι δὲ καὶ ἀλληγορῆσαι. IV 52, 10 αἱ ῥητὰ γραφαὶ opp. ἀσώματα δὲ ὅσοι καὶ γυνὰ θεωρεῖν τὰ πράγματα δύνανται, ... φήσουσι. V 6, 4 δόξα δὲ τῆς ῥητῆς ἀπαγορεύσεως καὶ ἕτερον αἰνιττεσθῆναι μοι δοκεῖ τῶν πρὸς ἡθιοποιάν μάλιστα συντείνοντων. IV 48, 7 ἀπὸ τῶν ῥητῶν ἐπὶ τὰ νοητά. II 265, 28 τὰ ῥητὰ τῶν χρησμῶν σκιάς τινας ὥσπερ σαρμάτων εἶναι.

V 349, 17 τὴν ῥητὴν διήγησιν σύμβολον διανοίας ἀφανοῦς. V 199, 21 σύμβολα ... ῥητὰ ἀρρήτων. VI 53, 12 σύμβολα τὰ τῆς ῥητῆς ἐρμηνείας. V 69, 10 τὰ μὲν ῥητὰ ταῦτα [σύμβολα νοητῶν]. II 285, 25 cf. 286, 20 (νόμοι) σύμβολα νοητῶν πραγμάτων. V 48, 15 πρόσταξις opp. διὰ συμβόλων. I 93, 19 ἡ τροπικὴ καὶ ἡ ῥητὴ ἀπόδοσις. IV 87, 3 μετὰ τὴν ῥητὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν τροπικωτέραν ἐξετάζειν. V 149, 1 μὴ ῥηταῖς προσταξέσι opp. δι' ὑπονοίας. II 121, 11 cf. III 133, 1. IV 21, 10. 27, 15 opp. δι' ὑπονοῶν. II 155, 17. IV 67, 11 (opp. τὰ ἐν ὑπονοίαις). III 230, 14 τὴν ῥητὴν πρὸς πόνου καὶ καρτερίας μελέτην ὑφῆγησιν opp. τὴν ἐν ὑπονοίαις πραγματεῖαν καὶ φυσιολογίαν. V 350, 20 ἐν ταῖς ῥηταῖς γραφαῖς καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπόνοιαν ἀλληγορίαις. IV 44, 20 ἐπὶ τῆς ῥητῆς καὶ φανερὰς ἀποδόσεως opp. φύσιν δὲ τοῖς πολλοῖς ἀδηλοτέραν. III 240, 2 ὡς φυσιογνωμοεῖν καὶ μὴ μόνον τοῖς ῥητοῖς ἐφορμεῖν. VI 67, 4 σώμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητάς διατάξεις, ψυχὴν δὲ ... — I 76, 5. 136, 3. 289, 22. III 98, 3. 143, 3. 215, 7 ῥητῶς.

ῥήτωρ. VI 54, 11.

ρίζα. I 218, 9 τὰ ἀγαθὰ ἐκ πόνου καθ' ἅπερ ἐκ ρίζης μιᾶς ἐκπεφυκότες. III 9, 12 ὡς δυνήσθαι ... ρίζας ἐγυρότῃτος ἕνεκα ἀποτείνειν (τὸ ἀγαθόν). III 236, 1 βάσιν μὲν καὶ ρίζαν ἀέρος εἶναι γῆν. II 143, 12 τὰ σπέρματα καὶ τὰς ρίζας ἀπάντων καθεὶς ὁ θεός. VI 20, 7 ἥς (sc. ἀρετῆς) τὰς ρίζας ὁ ποιῶν ... οὕτως ἀπλησίον ἐβάλετο. II 171, 17 ἀπὸ μιᾶς ρίζης τοῦ ἡγεμονικοῦ τὰ τε ἀρετῆς καὶ κακίας διττὰ ἀνέδραμεν ἔρην. II 28, 14 αὗται (sc. ἀρεταί) δὲ καθ' ἅπερ ἐκ μιᾶς ρίζης ἐκπεφύκασι τοῦ θεοῦ λόγου. II 98, 17 τὰ ἀφροσύνης δένδρα ... ἐπικαύσω καὶ τὰς ρίζας αὐτῶν ἐφιεῖσ' ἄχρι τῶν ὑστάτων τῆς γῆς φλογὸς ῥιπὴν. I 211, 18 (ἡ γῆ) ρίζας μὲν οἰοεὶ θεμελίους εἶναι τὸ κάτω βαλλομένη κραταιοτάτας. I 277, 15 οὗ (sc. δημιουργήματος) τὰς ρίζας εἰς οὐρανὸν ἔτεινε. III 96, 19 οὗτοι δὲ εἰσι θεομοῖ, ... ρίζαι καὶ ἀρχαὶ <καὶ> πηγαὶ ἀνάσσει διαταγμάτων. I 195, 1 ἐκ δὲ διδασκαλίας εὐμάθεια προσοχῇ καθάπερ τινὸς ρίζαι δένδρου ... συνίστανται. III 63, 19 (γενάρχη), ἀφ' οὗ καθ' ἅπερ ἀπὸ ρίζης τὸ σκεπτικόν ... ἀνέβλαστεν ἔρνος, ὄνομα Ἰσραὴλ. II 227, 29 καλοκάγαθίας (<ὁ Σῆμ>). II 134, 10 (τὸ κόσμος). II 71, 17 αὗταις ρίζαις τὰς τῆς διανοίας νόσους ἐκτεμεῖν. II 157, 9 τοῦ παντός. III 27, 11. 17

- τέχνης καὶ δὲ καὶ ἐπιστήμῃς οὐ πηγῇ καὶ ῥ. ... ὑποκείται ἢ φύσις; — III 241, 9 (τὸ φύσει ἔγγονον) ὑποβέβληται γὰρ ὡς ῥ. πᾶσιν. I 13, 3 ἢ (τῶν σπαρέντων αὐξήσεως) μὲν εἰς τὸ κάτω ῥίζας ἀποτείνουσα. I 28, 6 βία πνευμάτων ῥίζαις αὐταῖς ἀνέτρεψε. I 282, 25 μικρὸν δ' ὅσον πρὸς αὐταῖς ῥίζαις ἀνέχον εἰασε. I 282, 27 τὸ (ἔρνος) δὲ πρὸς ταῖς ῥίζαις οὐ κατὰ πολλοῦ βάθους ἐκτεμῶν. I 283, 3 αἱ μὲν γὰρ ῥίζαι τὸν ἔφαρμοςθῆντα τρέφουσι ... κλάδον. II 96, 12 ὅσα δὲ μὴ εὐκαρπα ἐτέρων εἰς τὸν πρὸς ταῖς ῥίζαις κορμὸν ἐνθῆσει ... βελτιοῦν ἐθελήσει. II 96, 16 μυρία (δένδρα) τοῖνον καὶ αὐτοπρευνα ῥίζαις ἀνασπᾶσας κατέβαλε. II 36, 8 εἰ <μῆ> ῥίζαις ὥσπερ ἀγκύραις ... ἰδρυθεῖ (τὸ σπέρμα).
- ῥιζοῦν. I 72, 11. 84, 15. II 135, 14.
- ῥίτες. III 149, 29. 216, 22. 285, 23 (coni. ὀφθαλμοί, ὦτα). III 210, 17 (ὄργανον) ὁσφρήσεως. II 278, 13 ὁ ἀτμός ... ὑπὸ ῥινῶν ἐξετασθήσεται. II 305, 3 ὁπᾶς γὰρ καὶ φωλεοῦς ... ῥίνας δὲ ὁσμῶν. II 266, 18 οὐδ' ἂν γεύσαιντο ῥ. III 101, 17 ἢ δὲ ψυχὴ διὰ ῥινῶν (ὁσφραίνεται).
- ῥιψοκίνδυνος. II 129, 6. IV 282, 18.
- ῥοῖσκος. V 23, 14 sqq. cf. IV 227, 22. 228, 1 sqq. 231, 9 ὕδατος δὲ οἱ ῥ. (σύμβολα) λεγθέντες ἐτύμως παρὰ τὴν ῥύσιν.
- ῥομφαία. I 172, 18 cf. 174, 19 ἢ φλογίνη ῥ. καὶ τὰ Χερουβὶμ ἀντικρὺ τοῦ παραδείου τὴν οἰκίσιν ἔσχει. I 175, 1 τίνα δὲ ἐστὶν αὐτὰ διὰ τῶν Χερουβὶμ καὶ τῆς στρεφόμενης ῥομφαίας φλογίνης αἰνιττεται. I 176, 5 ῥομφαίαν δὲ φλογίνην καὶ στρεφόμενὴν τὴν κίνησιν αὐτῶν (sc. τῶν ἀστέρων) καὶ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ τὴν αἰδίων φορὰν ὑποτοπητέον λέγεσθαι. I 176, 13 ἢ δὲ φλογίνη ῥ. σύμβολον ἤλου. I 177, 2 sqq. λόγου δὲ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν (εἶναι σύμβολον).
- ῥοπή. II 75, 14 πρὸς τὸ βέλτιον. IV 44, 3 πρὸς τὸ θεοφιλέας. I 149, 5 μικρὰ γὰρ ῥ. τὸν νοῦν ... ἄκυρον καὶ ἀβέβαιον ... ἐποίησε. VI 7, 12 τὰ δὲ θνητὰ ... πρὸς ἀνίστους ῥοπὰς ταλαντεύει. III 142, 22 ῥ. γὰρ εἰ γένοιτο πρὸς τι τούτων. V 235, 12 πρὸς τὴν ῥοπήν τῆς ὁλκῆς ἀντιβιάσασθαι.
- ῥοῦς (ῥόος). V 145, 23.
- ῥοῶδης. III 305, 21. V 152, 19. 364, 10.
- ῥύεσθαι. I 279, 17. II 260, 8. 271, 19.
- ῥυθμικός. IV 125, 5 (θεωρία).
- ῥυθμός. I 195, 14. II 122, 12. 222, 24. III 249, 18. V 7, 14. 83, 1 (coni. μέτρον, μέλος). I 286, 22. VI 90, 14 (μέτρα καὶ ῥυθμοί). III 75, 9. V 83, 10 opp. τὸ
- ἄρρυθμον. V 142, 28 οὐκ ἄνευ ῥυθμοῦ καὶ τοῦ πρέποντος. II 165, 8 διὰ τῆς ἐν ῥυθμοῖς φωνῆς. VI 54, 2 ῥυθμοῖς σεμνοτέροις.
- ῥύμη. VI 167, 22 τῶν ἐπιθυμιῶν. IV 187, 18 τῶν Αἰγυπτιακῶν ... κακῶν I 237, 9 ὅς (sc. λόγος) ἀτάκτω ῥύμῃ φερόμενος ἀσάφειαν ἐργάσεται. III 298, 8 τοῦ θεοῦ λόγου. II 236, 8. III 5, 8 λόγων. V 143, 11 τῆς ἀνιάτου μοχθηρίας. I 229, 3 τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. I 147, 2 τοῦ πάθους. II 131, 23 τάχους. I 163, 1. VI 19, 10 τῆς φορᾶς. II 273, 25 τῆς (τοῦ πάθους) φορᾶς. II 32, 18 (χαρίτων). — I 222, 4 cf. 283, 13 ἢ πρὸς τὰ ἐκτὸς ῥ. καὶ φορᾶ. II 109, 6 ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ὁρμῇ ῥύμης. II 118, 14 ῥύμη καὶ ἀπνευστί. III 188, 20. V 172, 3 ῥύμη καὶ φορᾶ. III 227, 20 ἀκατασχετῶ ῥύμῃ. IV 236, 13 συντόνων ῥύμῃ. V 219, 6 ἀθρόα ῥύμη. I 270, 21. II 49, 2. 89, 1. 224, 4. 235, 15. VI 197, 21 ῥύμη μᾶ. III 193, 15 ὑπ' οὐδὲμία ῥύμης. III 177, 2 μετὰ πολλῆς ῥύμης. II 288, 1 μετὰ ῥύμης ἀνηγνύτου καὶ φορᾶς. I 284, 28 μετ' ἐξυτέρου τοῦ τάχους καὶ πλεονος φορᾶς τε καὶ ῥύμης.
- ῥυπαίνειν. I 262, 29. V 109, 4.
- ῥυπαῖν. I 265, 26. III 117, 14. 236, 22.
- ῥυσιάζειν. III 229, 16.
- ῥύσις. III 300, 2 ἐν ῥύσει καὶ φθορᾷ. II 249, 1 τὸ ἐν συνεχεῖ ῥύσει γεῶδες αἰσθητόν. V 7, 8 αἰεὶ νικίσεως τῆς περὶ τὴν ῥύσιν οὐδέτητος. V 29, 24 μέχρις ἂν ἦ τε ῥ. ἐπίσχη. I 16, 5 ῥύσει μὲν ἐνός δυᾶς, ῥύσει δὲ σημείου συνίσταται γραμμῇ. V 23, 16 οἱ ῥοῖσκοι λεγθέντες ἐτύμως παρὰ τὴν ῥύσιν. III 264, 20 ῥ. νυκτερίας (Ζαβουλῶν) ὀνομάζεται.
- ῥωμαλέος. V 318, 5.
- ῥώμη. II 35, 9. 200, 5. III 257, 18. 260, 30. V 314, 19. VI 84, 21 (coni. ἰσχύς). III 220, 2 cf. 200, 9 (coni. ἰσχύς, δύναμις). I 158, 2. II 227, 14. 233, 11. III 68, 2 (coni. δύναμις). I 21, 13 τῇ τε κατασκευῇ διαφέροντα (ζῆα) καὶ ταῖς ῥώμαις καὶ ταῖς ... δυνάμεσιν. I 132, 15. 289, 4. III 268, 7 (coni. εὐτονία). IV 194, 5 τοσαύτη περιουσία ῥώμης καὶ τολμῆς. V 161, 7 (coni. ἀλκῇ). IV 175, 16 ἐν τε μεγέθει καὶ ῥώμαις. II 282, 28 τέχνην μάλ' ὃν ῥώμῃ. III 48, 13 opp. ἀσθένεια. II 88, 12 κάλλος περιμάχων καὶ ῥώμην ἀνανταγώνιστον ... παραδραμείσθε. III 233, 1 μέχρις ἂν ἀνανταγώνιστον αὐτῇ ῥώμῃν ἐγκατασκευάσῃ. IV 8, 1 ὅταν ... δυνατωτέρα ῥώμη κατακρατήσας ἀναχωρήσῃ. II 285, 8 ῥώμη τοῦ ἀντιπάλου νικηθέντες καρτερᾷ. III 175, 22 ῥώμη

δὲ κατεργᾶ χρησαμένῳ. IV 49, 12 cf. V 357, 10 ῥώμη κραταιότερα. I 264, 19 (ἀγωνισταί) ἀσυγκρίτου ῥώμης εὐράμενοι τὰ πρωτεία. V 342, 20 ἀθλητῆς ὑπὸ ῥώμης δυνατωτέρως ἐκτραχηλίζεσθαι. V 326, 11 (ἀθλητικῇ). VI 98, 7 τοῦ δ' ἀθλητῆτος ἡ ῥ. πολλή τινη περιουσία πάντων κατακρατούσα. III 21, 27. IV 57, 20. V 75, 4. 226, 6 σώματος. IV 89, 16 σωμάτων. IV 67, 2 τῆς ψυχῆς. I 71, 15 ῥώμην γὰρ ἔχει ὁ λογισμὸς αὐτοῦ (sc. νοῦ). I 296, 9 τῆς διανοίας. II 111, 2. IV 183, 5. V 275, 7 (ἀμαγος). IV 136, 11 cf. 174, 12 τὰς ἀμάχους ῥώμας ἰδόντες. V 110, 17 τὴν ῥώμην ἀνέσει καὶ ἐπιτάσσει καθάπερ ἀρμονίαν συναύξοντες. III 118, 20 ἐπιδεδωκέ σοι τὰ τῆς ῥώμης. III 38, 6 ἄνδρα καὶ γυναῖκα, δύο τμήματα, ἄνισα μὲν ταῖς ῥώμασι. V 101, 19 ῥώμην συλλέγονται. III 282, 10 τίς δ' οὐκ ἐφήδρευεν ἡ τύχη, διαπένουσα καὶ συλλεγομένη ῥώμην. V 278, 11 μετὰ διπλασίου ῥώμης. VI 92, 4 μέχρι παντελοῦς ῥώμης.

ῥώννυσθαι. I 87, 2 ὁ δὲ ἀθλητῆς καὶ ἔνεκα τοῦ πιαίνεσθαι καὶ ῥ. (τρέφεται). I 154, 28 ῥώννυται τὸ ὄρῳ τὸν θεόν. III 274, 11 ῥώννυται δὲ (ἡ κενὴ δόξα) ἀσθενήσαντος (τοῦ λόγου). I 244, 8 ὅφ' ὧν ἐχειρόμεθα καὶ ῥωννύμεθα. II 71, 8 οὐ ῥωσθησομένην τὴν νόσον. I 173, 20 μὴ ἐκ τοῦ ἀληθεύσαι ῥωσθῆ τὰ τῶν ἀντιπάλων.

ἔρρωμένους. I 128, 2 ὁ μὲν ἔρρωμενέστατος ἀθλητῆς. I 29, 20 ἄνθρωποι μὴδὲ τοῖς σώμασιν ἔρρωμένοι. II 116, 28 εἰκὼν τις ὧν ἔρρωμενέστατος ἀρετῆς. III 62, 20 (ἀρεταί). I 95, 7. 116, 12. II 117, 12 (δύναμις). V 312, 6 (ῥῥον). II 180, 14 (λογισμὸς). V 285, 6 (λογισμοί). V 274, 21 σῶμα. — III 190, 23 ἀφίζονται γάρ τινες εὐ μάλα ἔρρωμένοι. V 248, 2 cf. 273, 9 ἔρρωμενέστατος ἐκάτερον, σῶμα καὶ ψυχὴν. II 119, 5 οἱ ... ἔρρωμενέστατοι δὲ τὰς ψυχὰς. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... πίονες, ἔρρωμένοι. I 190, 13 ἔρρωμένοι τοῖς διανοίαις τόνους. IV 152, 5 τὰ σώματα ἔρρωμένοι. III 274, 11 (ἔρρωμένοι opp. ἀσθενήσαντες). II 164, 23 τοὺς λόγους ὑγιαίνοντας καὶ ἔρρωμένους. III 202, 5 τὸ ἔρρωμένον. II 296, 6 τὸ ἔρρωμενέστατον τῆς ψυχικῆς δυνάμεως. I 239, 2 (Ἀβελ ἤνεγκεν) ἀντὶ δὲ ἡσθενηκότων ἔρρωμένα καὶ πύτερα. — I 222, 1. II 239, 11. 273, 17. 284, 12. 292, 19. 296, 11. III 107, 1. IV 283, 15. V 267, 17. VI 122, 2 ἔρρωμένους.

ῥώσις. III 68, 11. VI 159, 7.

σάββατ, σάββατον. IV 7, 15 τὴν ἐβδόμην, ἣν Ἑβραῖοι σάββατα καλοῦσιν, ἀνάπαυσιν ὀνομάζει. V 134, 12 τὴν νηστείαν ἑορτὴν ... „σάββατα σαββάτων“ αὐτὴν ὀνομάσας. — III 201, 19 cf. V 96, 4. 107, 16 ἐν ἱερᾷ ἐβδόμῃ, ἣν σάββατον καλεῖ.

σάκκος. All: III 13, 15 Δαμασκός, i. e. αἶμα σάκκου, ... σάκκον μὲν τὸ σῶμα αἰνιζάμενος.

σαλεύειν. II 6, 3 ὁ φαῦλος ... αἰεὶ σαλεύει. II 297, 19 τὰ θεωρήματα αὐτοῦ ... πλαδᾷ καὶ σαλεύει. II 5, 22 ὅταν ὁ νοῦς σαλεύῃ θαλαττεύουσα. I 124, 26 τοιοῦτος δ' ὁ μὴ ἀστείος σαλεύων καὶ κλονούμενος αἰεὶ. I 210, 2 (ἡ ἡδονή) σαλεύουσα τὴν ὀφθαλμῷ. I 239, 13 εἰς τὸν σαλεύοντα λόγον. II 273, 6 τὸ γνωριζόμενον τοῖς ἀδελφοῖς πάντας τοὺς φιλοσωμάτων κινήσει καὶ σαλεύσει τρόπους. — I 121, 16 τὰ δ' ἄλλα κλονούμενα καὶ σαλευόμενα. — All: III 84, 8 Θαμνά, ἔκλειψις σαλευμένη.

σάλος. II 8, 7 δεδηλωκότες οὖν ἐκάτερον, ἡμεῖαν τε ἀστείον καὶ ἄφρονον σάλον. II 5, 18 sq. ὁ ἄφρων ... σάλον καὶ κλόνον ... ὑπομένει. I 108, 24 (ὁ κλόνος καὶ σάλος) τῆς ψυχῆς. I 173, 7 (διάνοιαν) πατρίδα καὶ οἰκίαν λαγοῦσαν (σάλον καὶ) κλόνον. I 179, 17 (αἰφνίδιον πνεῦμα) πολλὸν σάλον καὶ κλόνον ἐγείρει. III 84, 8 (ἡ ψυχὴ) σάλον καὶ κλύδωνα πολλὸν ἀπὸ σώματος ἐνδεξαμένη. VI 7, 12 τὰ δὲ θνητὰ πάντα σάλῳ καὶ κλύδωνι πραγμάτων διαφερόμενα. II 235, 29 τοῖς σάλῳ καὶ κλύδωνι χαίρουσι. I 207, 3 τοῖς μὲν γὰρ εἰς τὸν τοῦ βίου σάλον καὶ κλύδωνα παρεληλυθόσιν. II 61, 19 τὸν πολλὸν κλύδωνα καὶ σάλον, ὃν καταρραγὲν σφοδρὸν πνεῦμα τὸ κακίας αἰφνίδιον ἤγειρεν. I 239, 15 οὐ γὰρ ἵνα σάλον καὶ τροπὴν καὶ κλύδωνα ... ὑπομένης. I 239, 16 ἵνα τοῦ σάλου παυσάμενος αἰθρίαν καὶ γαλήνην ἀγάγῃς. V 240, 9 σάλον δ' ἐγέτω ταῦτα κινούμενα. — All: I 173, 1 ἐρμηνεύεται Ναὶδ μὲν σ. II 224, 11 sqq. Χαναάν (ἐρμηνεύεται).

σάλπιγξ. V 132, 16 cf. 134, 1 „σαλπύγων“ ... ἑορτή. V 133, 7. 19 ἐπώνυμον ἑορτὴν ὀργάνου πολεμικοῦ σάλπιγγος. V 45, 7 cf. IV 304, 4 ἱερομηνία ἀγεται προσαγορευομένη σαλπύγων. V 132, 20 ἀπ' οὐρανοῦ φωνὴ σαλπύγγος ἐξήλυσεν.

σαλπίζειν. V 132, 16 ἐν τῇ ἱερῇ.

σάπφειρος. I 82, 19 sq.

σαρκάζειν. VI 220, 2.

σάρκινος. I 227, 18 (ὄγκος). I 95, 2 (πλευρά).

σαρκοβόρος. III 266, 22. V 232, 14. 235, 20.

σαρκοφαγία. V 236, 3.

σάρξ. IV 151, 4 ἄχρις ἀν αἵματος καὶ σαρκῶν κορεσθῶσιν (μυία καὶ κύνων). IV 81, 16 καταπτάμενα ὄνεια τῶν σῶν εὐωχλήσεται σαρκῶν. I 81, 8 ἀμβλυθρίδια εὐρίσκεται καὶ ἐκτρώματα, κατεσθίοντα τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς (sc. ψυχῆς). V 182, 10 cf. 232, 6 ὅσα γὰρ ἀνθρωπίνων σαρκῶν ἄπτεται θηρία. IV 145, 5 ἂ (sc. θηρία) σαρκῶν ἀνθρωπείων ἄπτεται. V 307, 12 γεύσασθαι σαρκῶν ἐν ταυτῷ μητέρων καὶ ἐγγόνων. V 367, 15 ἄβεται ... πατὴρ υἱοῦ σαρκῶν. I 42, 20 ἐν ἐβδόμῃ κρατύνεσθαι καὶ τὴν πῆξιν τῆς γονῆς καὶ τὴν ἀνάπλασιν τῆς σαρκός. VI 133, 5 ὁ νεκρὸς δοράς, σάρκας, ἵνας ὑπὸ τῆς τῶν ἐδάφων ἀνωμαλίας ... περιθρυφθεῖς. V 29, 25 τῷ τῆς ὕγιος σαρκός ... χρώματι. VI 8, 9 τὸν ... ὑπὸ πυκνότητος σαρκῶν πεπιλημένον. I 95, 2 ἀνεπλήρου σαρκὶ τὴν ἐτέραν (πλευράν). I 95, 4 (αἱ ἡμῶν πλευραὶ) σαρκὸς γεγόνανσι. I 98, 22 „καὶ σ.“ φησὶν „ἐκ τῆς σαρκός μου“. I 100, 9 ἵνα „γένωνται μία σ. καὶ ἐν πάθος οἱ δύο“. I 277, 11 cf. V 237, 3 σαρκὸς μὲν ψυχὴν φησι τὸ αἶμα. II 186, 16 (coni. αἶμα καὶ πάντα ὅσα περὶ σῶμα). II 295, 27 τὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς σαρκός οἰκεία. II 182, 19 ὅσα οἰκεία καὶ φίλα τῇ σαρκί. IV 49, 2 cf. 100, 9. III 162, 14. 186, 23 τὰ τῇ σαρκὶ φίλα. II 86, 2 πᾶς ὁ σαρκῶν ἐταῖρος. III 14, 2 τῷ σαρκῶν ὄχλῳ. IV 132, 18 χαίται βαθεῖαι καὶ σάρκες ὕμεις ἐστέ, οὐκ ἄνδρες. III 55, 5 ἐμψέσθαι σῶμασι καὶ σαρκῶν ἐμπορεῖσθαι. V 235, 11 τοὺς ὀλιγόφρονας συνεφέλεται τῷ πληθὲι τῶν σαρκῶν. II 86, 26 cf. III 14, 8 σαρκὸς ἡδονή. II 271, 14. 274, 18. V 43, 8 (ἡδοναί). III 61, 15 (τὰ σώματος πάθη) σαρκὸς ἐκπεφυκότα. I 147, 17 πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. III 17, 3 (coni. αἰσθησίς). II 114, 29 αἰσθήσεως καὶ σαρκῶν ἐκπρεμαμένης ζωῆς. I 97, 28 ὅταν ἡ καθ' ἑξὶν (αἰσθήσεις) κινήθῃται ταῖς μέχρι τῆς σαρκὸς καὶ τῶν αἰσθητικῶν ἀγγείων. I 98, 1 τεινῶν αὐτὴν (sc. αἰσθῆσιν) ἄχρι σαρκός καὶ τῆς ὅλης ἐπιφανείας. IV 38, 1 αἱ (αἰσθήσεις) μὲν σακρὶ καὶ τοῖς σαρκὸς πάθεσιν ἐδούλευσαν. I 100, 12. 14 ὅταν δὲ τὸ χεῖρον ἢ αἰσθῆσις ἀκολουθήσῃ τῷ κρείττονι τῷ νῷ, οὐκέτι ἔσται σ., ἀλλὰ ἀμφοτέρω νοῦς. I 277, 11 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται. IV 36, 1 ἅτε σαρκὸς πλείστον μετέχουσιν (οἱ ὀφθαλμοί). II 48, 23 τὸ δὲ μὴ πρὸς

πάντα οἰκεῖον προσέρχεσθαι τῆς σαρκός ἔχει λόγον ἀναγκαῖον. II 54, 19 οἱ δὲ γῆς παῖδες ... μεταλλοιῶσαντες εἰς τὴν ἄψυγον καὶ ἀκίνητον σαρκῶν φύσιν. II 48, 14 πῶς ἂν τις προτρέψαιτο μᾶλλον σαρκὸς καὶ τῶν σαρκὸς οἰκείων καταφρονεῖν. III 269, 20 τὴν ... σαρκῶν ἀναλωτικὴν καὶ ὀξυκίνητον πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπουδῇ. II 48, 2 οὐδὲν οὕτως ἐμποδῖον πρὸς αὖθησιν αὐτῆς (sc. σοφίας), ὡς ἡ σαρκῶν φύσις. II 86, 14 sqq. ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σ. τὴν ὁδὸν αὐτῆς. II 48, 7 ὅσαι (ψυχαὶ) δὲ τὸν σαρκῶν φόρτον ἀχθοφοροῦσι. V 287, 8 [ἐπὶ ἀνέτος τοῦ τῆς σαρκὸς δεσμοῦ γένηται ἡ ψυχὴ]. II 56, 6 ἐν πολυσυγείᾳ καὶ πολυμόρφῳ ψυχῇ σαρκῶν ὄχλον βαρύτατον ἄχθος ἀνημμένη. II 50, 3 ἀντίθεος γὰρ ... τὸ σαρκὸς ἀγαθὸν τῷ τῆς ψυχῆς καὶ τῷ τοῦ παντός ἀγαθῷ. II 50, 4 τὸ (ἀγαθὸν) μὲν σαρκὸς ἐστὶν ἀλογος ἡδονή. I 146, 19 δι' αὐτῆς (sc. ἐπιστήμης) καὶ τῆς σαρκὸς ἀμελεῖ (ἡ ψυχὴ). II 51, 3 οὐ περιεχόμενες τις τὸ ἀτέλες καὶ φθαρτὸν καὶ σαρκῶν ἡρτημένον ἀποστραφῆσεται. II 69, 6 ἀδυνατοῦντες ἀπαμεινῶσθαι τὸ σαρκῶν περιβληγμα. V 282, 1 „κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευματικῶν καὶ πάσης σαρκός.“ VI 8, 1. 28, 15 „ὅπτα, κατάθεε σάρκας“ Eurip.

σαφήνεια. I 139, 26. 140, 11 sqq. 141, 17 sq. 143, 29 (coni. ἀληθότης, ἀλήθεια). IV 276, 7 (coni. τρανότης). I 141, 10 ὑπὸ σαφηνείας τὸ ἀσαφές καὶ συγκεχυμένον θεραπευούσης. I 200, 15 διὰ τοῦ θεοῦ τὴν σαφήνειαν εὐρεθήσεσθαι τῶν ἐνοπίων. II 23, 12 τὴν ... ἀνθρωπίνην μουσικὴν ... ἔχουσιν γέρας ἐξαιρετον, ὃ τετιμμηται, τὴν ἐναρθρον σαφήνειαν.

σαφηνίζεισθαι. I 164, 22.

σαφής. II 157, 1. III 209, 9 γνώρισμα. III 286, 12. IV 26, 12. V 49, 2. 125, 6. VI 26, 7. 213, 12 δεῖγμα. II 157, 13. 305, 11 δεῖγματα. II 275, 15 (δεῖξις). IV 236, 15 (δῆλωσις). IV 111, 10. V 331, 6 (ἐλεγχος). III 274, 20 ἐνάρχειαι. II 304, 22 (ἐπιστήμη θεοῦ). II 9, 16 (ἔργα). I 140, 2 (ἐρμηνεία). II 256, 1. IV 174, 2 (κατάληψις). III 229, 26 καταλήψεις. V 353, 20 μαρτυρία. II 240, 19 (μάρτυς). II 160, 7 παράδειγμα. V 248, 17 παραδείγματα. I 32, 1. 51, 18. III 293, 28. IV 9, 17. 32, 15. 49, 23. 54, 22. 95, 1. 102, 3. 179, 12. 182, 15. 209, 10. 233, 15. 282, 10. V 17, 20. 22, 4. 70, 6. 82, 5. 275, 10. 281, 3. VI 138, 6. 151, 8 (πίστις). VI 26, 10 πίστεις. I 139, 28 σαφῇ ποιῆσαι καὶ δῆλα τὰ πράγματα IV 169, 22 (τεκμήριον). III 238, 9 (τεκ-

μήτρια). IV 91, 13 (τρανότητες). V 42, 2 σημεία. II 272, 11 τῶν πραγμάτων συγκρίσεις. III 259, 12. IV 271, 24 (χρησμοί). — II 19, 24 οὐδὲν σαφές ἀνεμάθμεν. III 65, 16 σαφές ἐστί. — I 293, 16. II 156, 15. 202, 7. 208, 18. V 16, 12 τὸ σαφές. — I 139, 31. 140, 5. 9. 182, 2. 248, 3. 270, 14. II 209, 23. 226, 15. 227, 17. 255, 14. 294, 23. 28. 301, 3. III 21, 24. 89, 9. 90, 17. 122, 3. 152, 3. 153, 24. 182, 17. 208, 1. 210, 14. 213, 12. 218, 6. 220, 13. 254, 6. 295, 10. IV 18, 21. 45, 15. 127, 9. 198, 16. 289, 19. V 10, 12. 113, 3. 189, 15. VI 6, 5. 15, 12. 151, 21. 213, 16 σαφώς. I 142, 14. 184, 4. II 164, 10. 278, 11. III 169, 3. VI 134, 2 σαφέστερον. I 33, 4. II 61, 9. 143, 11. 193, 9. III 49, 3. 222, 15. IV 55, 23. 203, 5. VI 88, 14 σαφέστατα.

σβεννύναι. II 211, 22 διὰ τὸ ... σ. τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπάδια ἀσβεστά. I 207, 18 ἄχρις ἂν ἡ ... ἡλικία τὸν ζέοντα φλογμὸν τῶν παθῶν σβέσῃ. — III 211, 17 τελευτώντων σβέννυνται (ἡ ψυχῇ). I 95, 29 ἐγρηγορότος νοῦ σβέννυνται (αἰσθήσεις). I 72, 16 οὐ γὰρ ὄνεται καὶ σβέννυνται, ἀλλ' αἰετὶ πέφυκεν ἀνατέλλειν ὁ ὀρθὸς λόγος. II 74, 1 σβεσθήσεται γὰρ πρότερον ἢ ὄψις. II 135, 9 οὐδ' ὑπὸ ἀέρος σβεσθήσεται πῦρ.

σβεσίς. IV 56, 21 ψυχῆς. IV 36, 7 (τὸ φῶς) ἐλάμπει σβέσιν ἐνδοχόμενον. VI 101, 10 ἥς (sc. φλογός) ὅλης δι' ὅλων σβέσιν λαμβανούσης. VI 106, 12 συνζόντος μὲν πυρός κατὰ τὴν σβέσιν εἰς αέρα.

σβεστήριος. II 15, 25 (ὄργανον).

σεβασμός. IV 248, 13 cf. V 144, 6 ἐπ' αὐτοῖς (sc. γονέσι). IV 251, 7 cf. V 104, 6 τῆς ἐβδόμης. V 107, 18 περὶ τὸν ἀριθμὸν (ἐβδόμον). I 43, 18. 21 (περὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπτά). VI 173, 1 Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρεως. V 295, 15 τοῦ ἐνὸς καὶ ὄντως ὄντος θεοῦ. VI 171, 20 οἱ πάντες ... σεβασμοῦ τε καὶ τῶν ἀνωτάτω τιμῶν ἡξιώθησαν. VI 217, 13 ταῖς ἄλλαις (πόλεσι) παράδειγμα πρῶτον οὖν τοῦ σεβασμοῦ. VI 182, 7 (ὁ γένεσις ὀνομασθῆς Σεβαστός) αὐτὸς γενόμενος ἀρχὴ σεβασμοῦ καὶ τοῖς ἔπειτα. VI 184, 2 ἡ τινα σεβασμὸν παρέλιπον τῶν ὀφειλομένων Καίσαρι;

σεβείν. V 148, 14 τὸν σύμπαντα οὐρανὸν τε καὶ κόσμον σ. ἀζιών. V 322, 9 ὅσοι τὸν ... πατέρα τοῦ παντός εἰ καὶ μὴ ἐξ ἀρχῆς σ. ἡξίωσαν. IV 246, 10 μὴ σ. θεόν. IV 246, 12 μὴ σ. καὶ κακηγορεῖν. V 275, 13 ὅτι τὸ ἀνωτάτω καὶ πρεσβύτατον αἴτιον σέβουσι καὶ τιμῶσι. IV 286, 21 ἂ σέβουσι καὶ τιμῶσι. V 216, 19 σέβων

ἀλθηθέν τε καὶ πίστιν. — III 249, 8 καὶ σέβουμαι μὲν τὸν εὖροντα, τιμῶ δὲ τὴν εὐρεθεῖσαν.

σεείν. IV 301, 5 πάντα μὲν γὰρ τὰ ψυχῆς πάθη χαλεπά, κινεῖντα καὶ σεῖοντα αὐτήν. — V 70, 15 ὅφ' ὧν (sc. ἀλγηδόνων) ἀνάγκη τὴν ψυχὴν σεῖσθαι καὶ κλονεῖσθαι. III 295, 7 ὁ ... νοῦς σεῖται καὶ κλονάται. III 261, 10 Ἰωσήφ ... σεῖται καὶ κλονεῖται. II 12, 22 (ὁ νοῦς) σεῖόμενος καὶ σπαρτατόμενος. V 36, 2 (τῶν διαγόνων) σεῖόμενων γὰρ — ἀφ' οὗ καὶ προσονομάσθησαν ἐτύμως.

σειρομάστις. II 40, 11. III 175, 20.

σεισμός. I 19, 14 cf. IV 266, 20 γῆς. VI 204, 19 τρόμος τε καὶ σ. πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη ... συνεκλῦκα. I 208, 2 ἡ (sc. βεβαιότης ἀρετῆς) τὸν ἐπάλληλον καὶ συνεχεῖς σεισμὸν, βαρύτατον κακὸν ψυχῆς, ἐπράυνεν. — All.: III 221, 21 Ῥαμεσσή ... ἐρμηνεύεται γὰρ σ. σῆτος.

σελήνη. V. ἥλιος. Nr. 5, 6, 8. — III 236, 2 κράμα δὲ ἐκ τε αἰθερώδους οὐσίας καὶ ἀερώδους. I 9, 18 (παναύγεια), ἀφ' ἧς ἥλιος καὶ σ. καὶ οἱ ἄλλοι πλάνητές τε καὶ ἀπλανεῖς ἀρτύνονται. I 63, 9 τροπαὶ δὲ σελήνης ἐβδόμασι γίνονται, συμπαθεστάτου πρὸς τὰ ἐπίγεια ἀστρου. I 35, 4 ὁ δὲ γεννηθεὶς ἀριθμὸς ἀποκαταστατικός ἐστὶ σελήνης. III 169, 8 περὶ φωτισμῶν, σχηματισμῶν, μειώσεως, αὐξήσεως. III 216, 12 sqq. φωτισμοί. IV 171, 11 (φῶς). III 209, 20 πότερον γνήσιον ἢ νόθον ἐπιφέρεται φέγγος. III 255, 22 ὁρῶσι καὶ τὰς περὶ σελήνην ὄλως ὡς αὐτὴν ἐκείνην. V 202, 17 αὐξήσεις καὶ μειώσεις. IV 229, 2 μειοῦσθαι καὶ συναύξεσθαι καθάπερ σ. V 101, 3 σελήνης αὐξομένης τε καὶ μειουμένης ἀνακυκλήσεις. V 43, 13 ὁ μὲν τέλειος, ἐν τῇ σ. τὸν ἑαυτῆς κύκλον περατοῦται. III 93, 21. V 45, 25. 123, 7 (πλησιφαῆς). V 263, 22 σελήνης περίοδοι διαυλοδρομούσης ἀπο συνόδου μέχρι πλησιφαούς. V 123, 10 σελήνης δὲ (ἐπιλάμποντος). V 96, 5 κατὰ σελήνην νέαν. V 43, 15 (περίοδοι). V 43, 16 δύο κινήσεις εἰσι σελήνης αἰετὶ διαυλοδρομούσης. V 119, 18 τῶν κατ' οὐρανὸν ἀπάντων ἐν ἐλάττω προθεσμία σ. V 119, 21 τὸ συμπέρασμα τῆς περιόδου, τελευτώσης ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧς ἤρξατο φέρεσθαι σελήνης. I 118, 22 τῆς δὲ νυκτός (τὸ κράτος ὁ πατὴρ ἀνεδίδου) σελήνη. V 120, 4 ἀς δὲ παρέγεται τοῖς ἐπὶ γῆς ἅπασιν ὠφελείας σ. V 120, 10 σελήνης περιόδου τιθηνουμένης ἕκαστα τῶν φωρμένων. V 120, 13 μακρηγορεῖν ἔπαινον σελήνης. IV 281, 1 cf. II 191, 24 ἐκτεθειώκασι ... οἱ δ' ἥλιον καὶ σελήνην.

- VI 48, 9 τῶν κάτω σελήνης. IV 228, 13 τὰ κατώτερα σελήνης. IV 11, 1 ὁ ἀήρ, ἕξω μέρους βραγέος τοῦ κατὰ σελήνην. V 119, 4 cf. IV 291, 8 π. νομηνία κατὰ σελήνην. I 10, 8 (τὰ) κατὰ σελήνην. I 19, 2 οἱ δ' ἄλλοι πάντες (ἀστέρες) μετὰ σελήνης. IV 227, 20. V 51, 5 (τὰ) μετὰ σελήνης. V 22, 7 ἄνωθεν ἀπὸ τῶν μετὰ σελήνην τόπων. V 4, 4 τὰς μετὰ σελήνην ἐν ἀέρι καὶ περιγεύσις φύσεις. I 29, 11. IV 45, 23. 215, 8 (τὰ) ὑπὸ σελήνην. — All: IV 281, 10 (*Ἀρτεμις). III 280, 12 τὴν δὲ παιδείαν ... σελήνην (ὑπολαμβάνομεν).
- σεληνιακός. IV 252, 12 (κύκλος). III 202, 21 (περίοδοι). III 234, 6 (σφαῖρα). III 280, 5 (φέγγος).
- σεμιόδαλις. I 225, 17 (*Ἀβραάμ) παρακελεύεται τῇ ἀρετῇ Σάρρα ... φυράσαι τρία μέτρα σεμιόδαλις. V 62, 7 ἡ ἐνδελεχὴς αὐτῶν (sc. ἱερῶν) θυσία. V 43, 23 μετὰ δὲ τῶν ἱερῶν σεμιόδαλιν ἀναδεδευμένην ἐλαίῳ προσφέρειν. — All: III 200, 1 cf. 199, 13 πράξεως ... σύμβολον ἢ σ. III 270, 23 ἐκκεκαθαρμένης ταῖς παιδείας ὑποθήκαις γνώμης σύμβολον.
- σεμνεῖον. VI 52, 14. 54, 15. 70, 18.
- σεμνηγορεῖν. II 230, 1. IV 230, 20. 245, 22.
- σεμνολογεῖν. I 188, 5. III 115, 2.
- σεμνομουθεῖν. I 186, 22. II 9, 9. III 98, 24.
- σεμνοποιεῖν. V 270, 19 ὅσα τύφος εἴωθε σ. V 81, 22 οἱ δὲ τῶν αἰσθήσεων προστάται τὸν ἔπαινον αὐτῶν εὖ μάλα σεμνοποιῶντες. V 126, 4 ἐτέρους ἑτέροι σεμνοποιῶν καὶ γεγαυροῖσιν. V 365, 14 θεοῦ τὰ καλὰ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητα σεμνοποιούντος. VI 181, 2 μὴ τις γένηται μῆνυσις τῷ πάντα σεμνοποιούντι τὰ καθ' αὐτὸν διαφερόντως. IV 269, 17 τὰς κενὰς δόξας σεμνοποιούντες. V 222, 14 τυφοπλαστῶν τὰ μηδενὸς ἀξία σεμνοποιούντων. V 5, 19 ἱερῶν τε καὶ ἱερῶν τὸν περὶ ταῦτα τύπον ... σεμνοποιούντων. VI 194, 10 οὐχ ἵνα σεμνοποίησιν τὴν ἀνάθεσιν. — VI 184, 8 ἡ (sc. ἡγεμονία) διὰ τῶν τοιούτων πέφυκε σεμνοποιεῖσθαι. IV 285, 3 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα ... σεμνοποιεῖται καὶ θεραπεύεται.
- σεμνοποιία. IV 287, 4.
- σεμνός. IV 298, 21 ἀνάθημα. V 268, 11 (ἄνδρες). I 1, 6 (ἀρχή). I 57, 3. II 198, 22. VI 52, 15 (βίος). I 64, 15 ὁ δὴ τῶν μελωδουμένων γενῶν ἐστὶ τὸ σεμνότατον. V 125, 1 (διαίτα). V 56, 11 διατάξεις. IV 96, 8 εἰς σεμνότερον εἶδος. V 323, 4 οἱ ἐπὶ λῦται. V 178, 10 (ἐπιστήμη).
- I 221, 18 τὸ ἔργον. VI 221, 13 ἐρώτημα. VI 186, 1 θεοῦ κλήσις. V 272, 18 (κλήσεις). V 206, 16 σεμνότατον ... τῶν ἐν σώματι μερῶν ὀφθαλμόν. I 2, 2 (νοήματα). V 196, 7 νομοῦνται. V 250, 11 (νόμοι). IV 157, 7. 185, 13 (ὄγκος). III 298, 25 (ὄλκος). V 333, 1 (ὁμιλίας). IV 299, 14 (ὀνόματα). V 206, 17 (ὀυρανός). IV 43, 4 τὸ πείθεσθαι θεῷ. V 268, 11 (πλοῦτος). II 103, 14 τὸ ποιμαίνειν. V 187, 11 αἱ γὰρ τῶν ἱερωμένων πόλεις σεμνότεραι τῶν ἄλλων. IV 92, 22 (ὁ πολιτικός). V 37, 1 (πόρος). IV 192, 2. V 101, 5 (πράγμα). IV 159, 3 (προαίρεσις). VI 54, 2 (ροῦμι). — V 76, 21 (συγγένεια). IV 104, 21 (συμπότης). IV 205, 12 (τρόπος). IV 26, 9 (φαντασία). VI 70, 11 οἱ χορευταί. — V 50, 18 ὧν ἕκαστον καὶ καθ' αὐτὸ ἴδια σεμνὸν καὶ ἐπαινετόν. II 195, 13 πῶς γὰρ οὐ σεμνόν; II 40, 12 μὴδὲν σεμνότερον ἀρετῆς ἀνευρών. V 342, 6 τί ἂν ὠφελιμώτερον ἢ σεμνότερον. I 43, 21 σέπτει προσαγορεύοντες ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ. IV 204, 2. V 250, 12. 358, 7 τὸ σεμνόν. V 90, 3. VI 186, 24 τὸ σεμνότερον. VI 97, 5 τὰ σεμνά. VI 9, 18 (τὰ σεμνότερα). III 88, 6 σεμνότερα δὲ φαίνονται <ἄν>. — I 3, 19 σεμνός. III 254, 19. V 1, 15. VI 121, 7. 163, 15 σεμνότερον.
- σεμνότης. IV 124, 10 (coni. αἰδώς). V 78, 15 (coni. ἀξίωσις). V 358, 6 (coni. δεινότης, εὐεργασία). V 122, 2 (coni. ἐπιφάνεια). IV 75, 4. 278, 13 (coni. ὄγκος). II 167, 9 (coni. σπουδή, ὀρρ. παιδεία). V 121, 15 (coni. σχῆμα ἱεροῦ). V 87, 4 τοῦ πάντων αἰτίου. VI 209, 22 περὶ τὸν ἀρχιερέα. V 34, 23 βασιλέων. I 39, 12 ἣν ἔχει τὸ διάγραμμα. I 43, 19 (περὶ τὸν ἐπὶ). IV 115, 19 (τοῦ Ἰακώβ). VI 192, 11 τοῦ ἱεροῦ. V 19, 14 περὶ τὴν ἱερουργίαν. V 38, 18 τῆς ἱερωσύνης. V 148, 5 ἐπὶ δ' ὀνόματι τῷ καὶ αὐτῆς εὐκλειεστέρω σεμνότητος. III 192, 22 ὀνομάτων. — VI 63, 15 μετὰ τῆς ἀνωτάτω σεμνότητος. V 37, 7 μετὰ σεμνότητος καὶ τιμῆς.
- σεμνύνειν. III 129, 23 οἱ μὲν ἐτάχθησαν ἐπὶ τῷ τοῖς ἀγαθοῖς σ. III 174, 26 (Ἰοθὺρ) τὰ δὲ πλεονεξίας ἄνισα σεμνύνων. IV 4, 10 ὅς σεμνύνων τὸν τέταρτον ἀριθμόν φησιν. IV 209, 19 τό τε χωρίον σεμνυνούσας (leg. σεμνύνοντες). IV 190, 2 οὕτως σοι τῶν κατὰ τὴν ἐπιστήμην, ἐφ' οἷς πρότερον ἐσεμνύνου, γελασθέντων. IV 2, 8 οὗς δοῦν χάριν ἐσέμνυνεν. I 31, 9 τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ἐσδόμην ἐσέμνυνεν ὁ πατήρ. VI 40, 11 καὶ τοῦνομα αὐτῆς (sc. ἐλευθερίας) ἐσέ-

μυνεν. IV 248, 20 τὴν ἱεράν ἐβδόμην ἐσέμνυνεν ὁ προφήτης. IV 17, 3 τὴν ὁράτην οὐσίαν ἐσέμνυνον.

σεμνύνεσθαι. II 272, 18 τὸ σ. ὅτι ... I 289, 9 ἐφ' αἷς (sc. ἀρεταῖς) ἄξιον σ. III 292, 19 ἔστι δὲ τὸ ὑπέρογκον ... αὐτῶν, ... ἐν οἷς ἀπεικὸς βδελυρίας ἐπιτηδεύμασι σ. II 218, 1 (Ἰωσήφ) μάλιστα σεμνύνεται. III 291, 13 ἀφροσύνη σεμνύεται ἐφ' οἷς εἰκὸς ἐγκαλύπτεσθαι. IV 65, 5 προσυπερβάλλοντες αὐτοὺς ὠμότητι σεμνυνώμεθα. I 103, 13 ἐπαυχῶν καὶ σεμνυνόμενος ἐπ' αὐτοῖς. IV 112, 22 ἀλλ' οὐκ ἐναβρυνόμενος καὶ σεμνυνόμενος ταυτὶ διεξῆλθον. III 47, 6 σεμνυνόμενος αὐτὴν (sc. τὴν ὠρεάν) ἐκδιηγείται φάσκων. I 77, 18 (ἡ τοῦ θεοῦ σοφία) ἐπὶ μόνῳ τῷ πατρὶ αὐτῆς ἀγαλλομένη καὶ σεμνυνομένη θεῷ. I 162, 2 (Σάρρα) σεμνυνομένη. II 76, 4 ὅπερ ἦν τὰς ... ἀνατολὰς συναύξοντα καὶ τρόπον τινὰ κομῶντα καὶ σεμνυνόμενον ἐπ' αὐταῖς. II 257, 20 κατὰ δὲ τῶν ἐπ' ἀδικίας σεμνυνόμενων εἶπε κύριος. VI 85, 6 ἐφ' ᾧ (sc. λόγῳ) μυρίους οἶδα σεμνυνόμενους. V 75, 5 μήτε ῥώμῃ μήτε τοῖς παραπλησίοις ... σεμνυνθῆς.

σέπτεμ. I 43, 21.

σῆμα. I 89, 9. V 252, 15 (= σῶμα).

σημαίνειν. III 104, 17 σημαίνει δὲ καὶ τοιοῦτον ἕτερον. II 34, 11 ὃν δὲ τρόπον μετέβαλε, σημανοῦμεν.— II 163, 17 ἀ δι' αὐτῆς (sc. φωνῆς) σημαίνεται. II 174, 18 πρὸς δὴλῃσιν ἐναργεστέραν τοῦ σημαίνοντος. I 94, 1 καὶ τοῦτ' εἶναι σύμβολον ἅπασι τὸ αὐτὸ τοῦ τυγχάνοντος ἢ τοῦ σημαίνοντος. III 204, 8 εἶδει τῷ σημαίνοντι. I 155, 6 τῇ μὲν φωνῇ βαρβαρισμός ἐστι, τῷ δὲ σημαίνοντι κατόρθωμα. III 259, 11. VI 74, 2 cf. III 218, 18. 223, 3. 11 κατὰ τὸ πρῶτον σημαίνοντος. II 163, 23 κατὰ σημαίνοντος ἐνός. VI 73, 5 ἵνα καθ' ὃ σημαίνοντος νυνὶ τέτακται διαγνώμεν. III 108, 7 τὰ δι' ὑπονοῶν σημαίνοντα. II 10, 11 τὰ περὶ τὸν Ἐνῶχ σημαίνοντα. IV 209, 7 ἐν γεωμετρίας καὶ διαλεκτικῇ τὰ σημαίνοντα. I 200, 22 τοὺς δὲ ὑπὸ φιλονεικίας τὰς τῶν σημαίνοντων τάξεις ἐναλλάττοντας. IV 203, 15 (νόμιμα) καθ' ἅπερ σφραγίσαι φύσεως αὐτῆς σεσημασμένα.

σημεῖον. V 352, 9 σ. ἔθετο αὐτῷ (sc. Κάιν). I 298, 2 μήποτ' οὖν αὐτὸ τοῦτο σ. ἔστι τῷ Κάιν. IV 165, 14 ἀγαθῶν τῶν ἐθνικῶν ἐναργῆς σημεῖα καὶ δείγματα. V 343, 2 γέλως δὲ σ. ἐπὶ τοῦ σώματος φανερόν ἀφανοῦς τῆς κατὰ διάνοιαν χαρᾶς. VI 83, 17 τὸ δ' ἔστι σ.

χώρας τῆς κατὰ φύσιν. VI 110, 4 οἷς σημεῖ' ἅττα τῆς παλαιᾶς ἐναπολειφθεῖαι θαλαττώσεως. V 239, 25 cf. 240, 5 τὰ δίκαια ... ἐντιθέναι δεῖ τῇ καρδίᾳ καὶ ἐξάπτειν εἰς σ. ἐπὶ τῆς χειρός. V 40, 2 τῆς δ' ἡμεροτήτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα σημεῖα. V 210, 20 ὧν τὸ μὲν ἔστι σ. τοῦ τὴν πράξιν αἰσχροὺς ὑπεληφέναι. III 184, 15 τοῦ λεγομένου. V 6, 21 σ. δ' ἔστι τούτων ἐναργές. I 258, 13 σ. δὲ μέγιστον (sc. ἔστιν). V 22, 23 σ. δ' ἐναργέστατον (sc. ἔστιν). II 281, 25. III 90, 22. 111, 6. 153, 23. IV 8, 14. 204, 12. VI 11, 15. 25, 11. 80, 15 σ. δὲ (sc. ἔστιν). I 75, 21 τοῦ χρηστικοῦ καὶ πρακτικοῦ σ. conl. σύμβολον. III 45, 21 ταῦτα πάλιν καθ' ἑαυτά, τῶν κοῦφων, ἀέρος καὶ πυρός, σημεῖα conl. σύμβολα. V 233, 6. 8 δοκιμασίαν τῶν δέκα ζώων ὑπογράφεται κοινῇ κατὰ διττὰ σημεῖα ... ταυτὶ δὲ τὰ σημεῖα ἀμφοτέρωτά σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως. I 260, 16 (ὦμος) τλητικοῦ σ. πόνου. I 258, 6. 18 τὸ γὰρ πεδίον ... σ. ἀμύλλης. I 250, 15 θεραπεῖας δὲ ὁ Λεὺὶ ἔστι σ. I 235, 5 τοῦ δὲ βεβασιανθῆσαι καὶ δεδοκιμασθαι σ. τὸ πεπηγέναι. I 66, 16. 297, 23 sq. διὰ σημείου. III 251, 3 τὰ τρία ταῦτα σημεῖα, τὸ διὰ λευκόν, τὸ ποικίλον, τὸ σποδοειδὲς βράνθων. II 46, 19 τὸ ... δις φάναι „ἀνθρώπος ἀνθρώπος“ σ. ἔστι τοῦ ... τὸν ἀρετῇ κεκρήμενον δηλοῦσθαι. III 259, 3 (ἵνα) ἀγνοοῦντας καὶ ἡμᾶς ἀναδιόξῃ περὶ τῶν σημείων. I 268, 6 σημείων καὶ αἰτιῶν καὶ θεραπειᾶς ... ἐρημνείας ἀριστοῦ. IV 262, 23 λογίῳ μαρτυρηθέντι διὰ σημείου τινὸς ἐναργεῶς, τὸ δὲ σ. τοιοῦτον ἦν. IV 137, 17 sq. τρισὶ σημείοις ἀναδιόχθοντες ... ἦν δὲ τὰ σημεῖα τοιάδε. IV 15, 1 τὰς διὰ τῆς φύσεως τρανοτέρους σημείοις δηλουμένας (προστάξεις). V 23, 13 πάντων γὰρ ἐστηλῆτευται τῶν ἐπὶ γῆς ἐν οὐρανῷ τὰ σημεῖα. I 18, 15 cf. 19, 6. 16 ἐνός μὲν τοῦ φωσφορεῖν, ἑτέρου δὲ σημείων (χαρὶν ἐποίησε τοὺς ἀστέρας). — IV 141, 18 τρανοτέραις χρησμοῦν ἀποδείξει ταῖς διὰ σημείων καὶ τεράτων. VI 72, 12 διὰ σημείων ἢ τεράτων. V 140, 20 σημείοις καὶ τέρασι καὶ φάσμασι. IV 162, 21 σ. ἐπιγίνεται τερατωδέστατον. V 133, 4 τὰ οὕτως μεγάλα μεγάλων ἀποτελεσμάτων ἔστι σημεῖα. IV 170, 16 τὰ κατ' Αἴγυπτον ... σημεῖα. III 247, 15 τὰ φανέντα σημεῖα πειρώμενος ἀκριβοῦν, ἔστι δὲ τὰ σημεῖα τῶν λόγων ... IV 184, 5 γίνεταί κατὰ τὴν ὁδὸν σ. ἀρίστην. I 35, 14 cf. III 102, 18. IV 227, 7. 274, 4 (πᾶν σῶμα ὀργανικὸν κεκρῆσθαι) τέτταρσι δὲ πέρασι, σημείῳ καὶ γραμμῇ

- καὶ ἐπιφανεῖα καὶ στερεῶ. III 245, 6 conī. γραμμαὶ καὶ ἐπιφάνεια. IV 274, 5 τὸ ... δυὶ σημείους περατούμενόν ἐστι γραμμή. I 16, 4 κατὰ μὲν γὰρ τὸ ἐν τάττεται τὸ λεγόμενον ἐν γεωμετρῷ α. III 102, 21 οὐ μέρος οὐδέν. I 33, 20 α. μὲν κατὰ μονάδα (τέτακται). IV 274, 10 τοῦ μὲν ἀδιαστάτου σημείου τὸ ἐν (ἀρχέτυπον). I 16, 5 ῥύσει δὲ σημείου συνίσταται γραμμή.
- σημειοῦσθαι. I 267, 7 (Μωυσῆς) μόνῃ δὲ σημειούμενος καὶ ἐνσφραγιζόμενος διανοῖα τὰ τῆς ἀληθείας σοφίας ... θεωρήματα. IV 111, 8 δυὶν ᾗδ μαρτυρίαις σημειωσάμενος. V 234, 6 σημειωσάμενος καὶ ταῦτα διττοῖς χαρακτηρί. V 23, 9 σοφοὶ δ' ἄνδρες ... ἐκ τῶν οὐρανίων σημειωσάμενοι νηνεμίας καὶ βλας πνευμάτων. II 137, 12 νόμισμα σημειωθὲν καὶ τυπωθὲν σφραγίδι θεοῦ. III 179, 21 ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα, ἣ τὰ πάντ' ἀνείδεα ὄντα καὶ ἅποια σημειωθέντα ἐτυπώθη. V 130, 7 αὐταρκες γὰρ ἐν τῇ παρόντι σεσημειώσθαι τὴν διαφοράν.
- σημειώδης. II 225, 14. IV 265, 13. VI 61, 3.
- σήμερον. I 118, 31 ὁ γὰρ αἰὼν ἅπας τῷ σ. παραμετρεῖται. III 122, 16 ὁ ἀπέρατος καὶ ἀδιέξικτος αἰὼν. III 122, 19 τὸ δ' ἀψευδὲς ὄνομα αἰώνος ἡ σ.
- σῆς. All: III 221, 21 cf. II 12, 21 ('Ρα-Χ μεσση) ἐρμηνεύεται σεισμός σῆτος.
- σθεναρός. III 121, 2. VI 30, 11.
- σθένειν. VI 149, 19. 222, 8.
- σθένος. II 270, 9. III 24, 11. V 87, 11 παντὶ σθένει.
- σιαγών. All: V 35, 24. 26 λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν (ἀπαρχή).
- σιδήρειος. V 146, 23. VI 171, 24.
- σιδηρίτις. II 50, 21 λίθος.
- σίδηρος. II 11, 11 cf. 25, 25. 26, 15. VI 79, 9 σίδηρον, χαλκὸν ἐργάζεσθαι. I 29, 16 (conī. τι τῶν ἀμυντηρίων). VI 132, 16. 135, 17 (conī. πύρ). V 349, 5 τὸν σίδηρόν φασιν ὑπὸ λίθου τῆς μαγνήτιδος ἐλκεσθαι. VI 214, 20 ἐλυσας με σιδήρῳ δεδεμένον. VI 80, 16 διότι πέφυκεν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ σιδήρου. II 118, 5 σιδήρου τρόπον.
- σιδηροῦς. I 49, 18 (βακτύλιοι).
- σιέλως. I 42, 14. 64, 7.
- σιτίον ν. ποτόν. — I 55, 4 (ὄψις) γῆς βώλοις σιτίῳ χρῆται. VI 68, 10 τὸ παναγέστατον α. I 126, 24 τῶν σιτίων (ἡ παρασκευή). V 205, 17 τέμνειν σιτία. I 55, 22 σιτίων δὲ ἀμετρία θανατῶδες φύσει καὶ ἰοβόλον. III 70, 22 διὰ σιτίων φθαρτῶν opp. δι' ἀφθάρτων ἀρετῶν. I 146, 32 οὕτε πέραν τοῦ μετρίου σιτίων ἐμφορηθῆσάμεθα. II 31, 22 εἰ μὴ καὶ διψῶσι μὲν
- πολυτελῇ σιτία ... ἐπιφέρειν δεῖ. III 215, 18 καλοκαγαθίας καὶ σιτίων (vel ἀρετῶν) ἱερωτάτης κνύσση.
- σίτος. I 41, 10 cf. V 130, 21. 131, 4. 337, 23 ὁ τοῦ σίτου καρπός. V 130, 11 (ἀπαρχή) σίτου, τῆς ἀρίστης τροφῆς. V 230, 25 ἀπάρχεσθαι γὰρ ἀπὸ τοῦ σίτου καὶ οἴνου. II 21, 1 τὸν γοῦν ὑπὸ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ συναχθέντα σίτον. I 262, 22 ἐάν οὖν τινα θεάσῃ σῖτα καὶ ποτὰ μὴ ἐν καιρῷ προσίεμενον. — All: II 308, 22 σίτον ἀποπεμπτοῦν κελεύει, τὸ δὲ ἐστὶν ὕλας καὶ τροφὰς ἀφθόνους θησαυροφυλακεῖν ταῖς πέντε αἰσθήσεσιν.
- σιτοποιός. I 264, 3. II 247, 8. VI 9, 16.
- σιτοπόνος ν. ὠψαρτυτής. — III 200, 2 (σεμιδαλῖς) γεροὶ σιτοπόνων ... διακρίνεται. II 272, 13 ταῖς διὰ σιτοπόνων καὶ μαγειρῶν καὶ οἰνογῶν τέρψεσι.
- σιωπᾶν. III 198, 22 κἄπειτα μὴ ἡσυχάζων τις δύναται δήπου βουληθεῖς α. V 229, 17 ἡ τὰ λεκτέα α. ἡ τὰ ἡσυχαστέα λέγειν. III 4, 11 ὡς δέον καὶ σ. τοὺς μηδὲν ἄξιον ἀκοῆς ἐραύοντας. III 3, 5 sqq. „σιώπα καὶ ἄκουε“. III 4, 4 σιωπήσας κατὰ τὸ Μωυσεύς παράγγελμα.
- σκαίος. V 169, 2 α. γὰρ οὐδεὶς ἂν οὕτως γένοιτο. V 304, 4 μηδὲν σκαῖόν τῃ διανοῖα παραδεγόμενον.
- σκαιότης. V 74, 4. 105, 8. 109, 7. 310, 14.
- σκαληνός. III 102, 17 (τρίγωνον).
- σκάφος. I 111, 18 τοῦ μὲν κυβερνήτου ἔργον ἄγειν τὸ σ. I 130, 15 δι' ὧν ὥσπερ α. τὸ ζῶον εὐπλοῖα τῇ τοῦ βίου γρήσσει. II 21, 26 θαλαττεύον α. VI 165, 8 cf. 183, 12 τὸ κοινὸν ἀνθρώπων α. III 194, 1 ψυχῆς. III 68, 21 τὸ κοινὸν τοῦ κόσμου α.
- σχεδανύναι. I 72, 19 ἀρετὴ ἀνατεῖλασα ἐν ψυχῇ ... τὸν πολλὸν σκότον σχεδάνυσι. III 15, 3 ὁ σχεδάζει τὰς θεοσεβείας δεινὸς τρόπος. II 226, 26 „διέσπειρον αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν“, ἐν ἱσφ τῷ ἐσχέδασεν, ἐφυγάδευσεν, ἀφανεῖς ἐποίησε. I 179, 7 καθελὼν ἐκείνος τὸν πόλεμον καὶ τὰς ἐπ' αὐτῷ συννοίας ... σχεδάσας. I 107, 18 τὸν ψυχικὸν ὄχλον σχεδάσαντος θεοῦ. — II 22, 26 τοῦ τὴν προσιοῦσαν φωνὴν μὴ γεομένην ἔξω σχεδάνυσθαι. I 227, 5 τὸ δὲ ὑπερβλύζον ἀκατασγέτως ἐκχεόμενον σκιδνᾶται πάντῃ. I 246, 14 εἴ τις ἄλλος φορυτός ἐτέρως σκιδνᾶται. II 101, 13 (ἠρέματα) κατὰ μέρος σκιδνάμενα. II 267, 6 τούτων γὰρ σχεδασθέντων.
- σχεδάσις. III 292, 16.
- σχεδασμός. III 292, 17.
- σχεδαστής. All: I 165, 24. 167, 2. 230, 9. 231, 12 ὁ σ. τῶν καλῶν Φαραῶ.

σκεπάζεσθαι. I 101, 1.

σκέπασμα. I 166, 9 σκεπάσματα δὲ ὡς-
περ σώματος τὰ ἐσθήματα ἐστίν. I 262, 24
ἐάν οὖν τινα θεάσῃ ... τῶν περὶ σώμα
σκεπασμάτων ἀμελοῦντα. I 236, 15 γυ-
μνήν ἄνευ σκεπασμάτων ... τὴν ψυχὴν
φανήναι. II 311, 4 οἰκεία καὶ φυλα-
κτῆρια φιλαρέτοις ψυγαῖς.

σκεπαστήριος. I 29, 17.

σκέπη. V 358, 15 conī. τροφή. I 200, 6
τίνος δὲ ἔνεκα πλὴν σκέπης καὶ ἀσφαλείας.
V 21, 14 αἰδοίων. V 40, 7 σωματών.
I 212, 2 πέταλα δὲ οἷον κόμας σκέπην
ἐν ταύτῃ καὶ κόσμον. V 358, 16. VI
56, 4 σκέπης δὲ διττὸν εἶδος.

σκέπτεσθαι. I 116, 2 σκέπτεται δέ, εἰ
... III 137, 13 εἰ δὴ τις ... σκέπτεται
καὶ ζητεῖ περὶ τῆς ἀμείνωνος ... γενεᾶς.
III 172, 3 ὁ δ' ἐξ ἑαυτοῦ ζητεῖ τε καὶ
σκέπτεται καὶ πολυπραγμανεῖ. II 232, 26
σκεπτόμεθα δ' ἡμεῖς. I 264, 2 εἴπερ οὖν
ἐξήτει τοὺς ἀρετῆς πρὸς ἀλήθειαν ἀρετάς,
ἐσκέπτετ' ἂν αὐτοὺς ἐν βασιλευσίν. III
137, 23 δς ἀποροῦσαν καὶ σκεπτομένην
καὶ ζητοῦσαν αὐτὴν (sc. ψυχὴν) ἰδὼν εὐ-
λαβεῖται. I 85, 10 οἱ περὶ θεοῦ σκεπτό-
μενοι οὐσίαις. I 139, 6 μὴ σκέπτου (ὡ
δάνοια). III 163, 3 ταῦτα δ' εἰ μὲν ὀρ-
θῶς λέγεται, σκεψόμεθα ἐν καιρῷ. II
84, 22 σκέψονται οἷς ἔθος καὶ φίλον. II
11, 1. III 208, 2 ἐπόμενον δ' ἂν εἴη
σκέπασθαι. I 98, 24. 253, 15. II 5, 17.
56, 3. III 51, 15 cf. II 261, 17 ἄξιον δὲ
σκέπασθαι. II 222, 6 ἀλλ' ἐσκέψαντο
μὲν ἐφ' ἑαυτῶν ἴσως οἷς ἔθος ἀκριβοῦν.
I 101, 12 ἵνα συγκινηθεῖαι ἡ ψυχὴ σκέ-
ψηται. I 119, 13. 292, 10. II 27, 16.
311, 11 σκεψόμεθα. III 162, 23 ποῦ
γάρ <ἂν> σκεψάμενός τις εὖροι τάγαθόν
τούτου; III 254, 5 καὶ γὰρ ἐν ἑτέροις σκε-
ψάμενος, εἰ ... II 243, 28 εὖρεῖν ἀναζη-
τήσαντας πάντως καὶ σκεψάμενους τὸ ...
χωρίον. I 106, 11. 169, 6. 183, 22. 240, 3.
II 9, 23. 100, 14. 297, 2. III 144, 3.
191, 16. 218, 9 σκεπτέον.

σκεπτικός. III 154, 28 βούλημα. III
63, 20 ἔρως. — II 189, 4 ὁ σ. conī. ἐπί-
σκοπος τῶν πραγμάτων. II 209, 18. III
56, 8. 82, 11 (οἱ σκεπτικοί). — I 166, 3
σκεπτικός.

σκευάζεσθαι. II 205, 19.

σκευή. I 213, 10 τὴν ... σκευὴν ἧ κέ-
ρηται (ἡ ἡδονή) πᾶσαν ἀλλοτριάν ἰσθε.
VI 173, 13 (Διονυσιακή). VI 170, 16
ὥσπερ ἐν θεάτρῳ σκευὴν ἄλλοτε ἄλλοιαν
ἀνελάμβανε.

σκευός. V 217, 15. 20 ἔνεκα τοῦ χρή-
σασθαι δεόμενος σ. ἡ ζῶον. I 135, 27 cf.
IV 234, 12 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκευή

πάντα αὐτῆς. V 56, 20 τὰ ἱερώτατα
σκεύη. IV 222, 22 cf. 224, 9 ἱερά.

σκέψεις. III 58, 6 conī. ἡ ἀνάγνωσις, ἡ
ἀκρόασις, κτλ. III 146, 11 σκέψεις καὶ
μελέταις καὶ πόνοις. III 136, 22 (conī.
εὔρεσις). V 10, 15 διὰ τὸ τὴν σκέψιν
καὶ ἄνευ τῆς εὐρέσεως καθ' αὐτὴν
τριπλόητον εἶναι. II 209, 17 μυρί-
ων ἄλλων ὅσα τε ἡ λογικὴ καὶ ἡ θη-
κὴ καὶ φυσικὴ πραγματεία περιέχει γε-
γόνασι σκέψεις ἀνώθητοι. II 209, 6 τά-
γαθού. II 188, 5 περὶ τοῦ ἀγενήτου.
III 217, 16 περὶ τοῦ γνῶθι σαυτόν. III
140, 9 (θεοῦ). VI 74, 1 περὶ κόσμου. VI
193, 18 τῶν ὢλων. IV 68, 23 πόνων.
VI 5, 8 περὶ τρόπων. — II 72, 14 ἐπανι-
τέον δὲ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς σκέψιν. II
4, 10 πρὶν ἀρξασθαι τῆς δε τῆς σκέψεως.
II 163, 8 τὰ προόμια τῆς σκέψεως. II
161, 19 παρὰ πολλοῖς τῶν φιλοσόφων.
III 244, 7 (ἡ ψυχὴ) τῷ δυστοπώστῳ τῆς
σκέψεως περιδεῖται. III 137, 17
μένων γὰρ ἐν ἀκρίβητι τῇ ψυχικῇ
σκέψει. IV 37, 10 εἰς σκέψιν ἦλθε. VI
196, 21 εἰς ἀκριβεστέραν σκέψιν. III
183, 13 κατὰ τὴν παροῦσαν σκέψιν. III
122, 7 παρὰ γυναῖκα σοφὴν, ἡ σ. ὄνομα.
σκηνῇ. 1. tentorium: II 21, 9 ὃν καὶ
πατέρα ὀνομάζει κατοικοῦντων ἐν σκη-
ναῖς κτηνοτρόφων. IV 189, 7 αἱ σκηναί
σου ὡς νάπη σκιάζουσαι. V 147, 11
γενομένης ἐβδόμης ... ἐν ταῖς σκηναῖς
κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν διέτριβον. IV 195, 3
οἱ καταμενίναντες ἐν ταῖς σκηναῖς. V
147, 14 οἱ δὲ τῶν σκηνῶν ἐκχυθέντες.
IV 161, 2 ὡς ἐκχυθέντας τῶν σκηνῶν
περιβλέπεσθαι. IV 209, 21 οἱ μὲν πηξά-
μενοι σκηνάς. IV 168, 9 ἡ (sc. κέ-
γρος) ... προὔκευτο τῶν σκηνῶν. V
238, 15 ἐναποτιθέμενοι ταῖς σκηναῖς. IV
250, 3 πάντας εἰδῶς ἐν ταῖς σκηναῖς
ἡρεμοῦντας. IV 266, 21 αἱ σκηναὶ τῶν
ἀσεβῶν. II 308, 6. III 150, 22. V 45, 26.
96, 9. 137, 8. 19. 138, 11. VI 141, 22 (ἡ
τῶν σκηνῶν ἑορτή).

2. Judaeorum sacrarium: I 101, 11
cf. 294, 17. II 197, 4 sqq. „ἐκλήθη γὰρ
σ. μαρτυρίου“. III 95, 24 τὸ θεῖον ἐνδιαί-
τημα. IV 221, 8 καθάπερ νεὼς ἅγιος.
IV 196, 8 ἐν τῇ καθιερωμένῃ σκηνῇ.
IV 233, 7 τὰ παραδείγματα τῆς ἱερᾶς
σκηνῆς. IV 217, 19 σκηνὴν οὖν, ἔργον
ἱερῶτατον, δημιουργεῖν ἔδοξεν. I 135, 27
τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκευή πάντα αὐτῆς
πρότερον μὲν ὑπὸ Μωυσέως, αὐτὴς δ' ὑπὸ
Βεσελέλ κατασκευαζόμενα. III 90, 13
ἀναθεῖς αὐτῇ (sc. δεκάδι) ... τὴν κατα-
σκευὴν τῆς ἀδελυτοῦ σκηνῆς. IV 218, 22
ὥστε τῆς σκηνῆς τοὺς σύμπαντας (κίνας)

εἶναι ... πέντε καὶ πεντήκοντα ἐμφανεῖς.
IV 219, 19 ἔν' ἡ σ. πᾶσι τοῖς μέρεσιν
ἴση προφαίνεται. IV 222, 4 sqq. ἔν' ἡ
σ. πρὸς τὸ διπλάσιον μετέωρος ἀρθεῖσα
προφαίνεται κτλ. III 189, 8 τὴν αὐλὴν
τῆς ἱερᾶς σκηνῆς Μωυσῆς κατασκευάζει
πῆχυσιν ἑκατόν. III 164, 5 τὴν τε σκη-
νὴν δυσὶ περιβάλλων ὁρίοις συνόφαινε.
IV 219, 12 πρὸς τὰ ἄδυτα τῆς σκηνῆς.
IV 234, 11 τὴν σκηνὴν καὶ τῶν ἱερῶν
σκευῶν ἕκαστον (κατέχρειεν ἐπιπαραίνων
ἐπτάκις). IV 236, 4 Μωυσῆς μὲν εἰς τὴν
σκηνὴν εἰσέρχεται.

3. scena: III 84, 21 conl. μῦθος. II
78, 11. VI 124, 3. 176, 1 ὥσπερ ἐπὶ
σκηνῆς. II 102, 6 τὸν ἐπὶ σκηνῆς αἰεὶ
πόλεμον συγκροτοῦσι. VI 193, 13 ἐπὶ
τὴν σκηνὴν παρήλθεν. VI 137, 24 ἐπὶ
τὴν σκηνὴν ... παρήγοντο.

4. All: I 123, 7 (Μωυσῆς) τὴν παρὰ
τοῦ θεοῦ σκηνὴν λαβών, τουτέστι σοφίαν.
III 26, 17 sq. (ἱερὰ), σοφίας ἀπεικόνισμα
καὶ μίμημα. I 294, 23 ἡ δὲ Μωυσέως
σ. συμβολικῶς οὔσα ἀνθρώπου ἀρετὴ κλη-
σεως. II 196, 10 sqq. (ἰδέα, ἀρετῆς ἀσω-
μάτου σύμβολον). I 134, 13 δημιουργὸν
αὐτὸν καὶ ἀρχιτέκτονα πάντων τῶν τῆς
σκηνῆς, τουτέστι τῶν τῆς ψυχῆς ἔργων.
II 52, 16 Μωυσῆς ἔξω τῆς παρεμβολῆς
καὶ τοῦ σωματικοῦ παντός στρατοπέδου
πῆξας τὴν ἑαυτοῦ σκηνήν.
σκηνικός. I 26, 11. VI 135, 22. 164, 6
(ἀγῶνες).

σκηνοβατεῖν. VI 193, 13. 219, 21.

σκῆπτρον. III 179, 25 (θεοῦ). V 246, 17 ἐμοὶ
δὲ τὸ σ. ἐστὶν ἡ βίβλος τῆς Ἐπινομίδος.

σκιὰ. II 139, 14 τὸ αἷτιον ... ὡς ἂν ἐν
σκιᾷ. I 136, 4 ἐν σκιᾷ ὁ θεός, οὐκ ἐναρ-
γῶς, Μωυσεῖ δέ. IV 27, 22 sq. ἐπὶ θεοῦ
τὰς σκιάς κυριολογεῖσθαι. II 92, 27 ἔργον
καὶ πρᾶγμα οὐδέν, ἀλλὰ σ. τις ἢ αὔρα.
II 24, 20 ἂ τῷ ὄντι σκιάς οὐδὲν διαφέρει.
II 24, 25 ὅσα τῶν ἐκτός ἀγαθὰ νενόμισται
σ. πάντα. II 103, 21 (ψυχῆς) χρώματι
καὶ σκiais ἡπατημένης καὶ δεδουλωμένης.
II 98, 18 ὡς μηδὲν μέρος ἀλλὰ μὴδ'
ἔχνος ἢ σκιὰν ὑπολειφθῆναι. V 271, 4
μηδὲν ἔχνος ἢ σκιὰν ... προσάψασθαι.
III 187, 24 (ἔχνος ἢ σ. ἢ αὔρα) ἀπιστίας.
IV 27, 21 ὡς ἂν ἀπαυγαζομένην ἀπὸ
τούτου σκιῶν. IV 91, 21 (conl. νύξ). V
323, 1 cf. 301, 2 ἐπεσθαι ὡς ἐν ἡλίῳ
σκιὰν σώματι. III 245, 13 πρὸς τὸ θεα-
θῆναι αὐτὸ εἶδος ἀνευ σκιάς. V 6, 19 cf.
7, 19 „εἰδῶλα“, σκiais ἐοικότα καὶ φά-
σμασιν. IV 90, 4 (conl. φάσματα). VI
214, 7 ταῦτα (sc. τὰ νοητά) νομίζειν
ἐκείνων (sc. τῶν αἰσθητῶν) εἶναι σκιάς.
IV 287, 19 ὄνομα ... σκιᾷ παραπλήσιον.

III 199, 1 „λόγος γὰρ ἔργου“ φασὶ
„σκιᾷ“ (Democritus). II 265, 28 ὅσανεῖ
σωμάτων (τὰ ῥητὰ τῶν χρησμάτων). II
270, 21 sq. σωμάτων, conl. μίμημα ἀργε-
τόπων. III 17, 10 διὰ σκιῶν μοι σώματα
... δεικνύναι. II 139, 6 sqq. opp.
ἀρχέτυποι φύσεις. II 242, 22 (ἀρετῆς,
conl. εἰδῶλον). II 243, 7 καλοκἀγαθίας,
(conl. ἔγνος, εἰδῶλον). III 66, 12 θανά-
του. VI 150, 8 πραγμάτων. — All: I
134, 18 sqq. III 250, 1 ἐρμηνεύεται οὖν
Βεσελεὴλ ἐν σκιᾷ θεοῦ· σ. θεοῦ δὲ ὁ
λόγος αὐτοῦ ἐστίν. I 135, 11 sqq. αὐτὸν
(sc. θεόν) καταλαμβάνειν καὶ τὴν σκιὰν
αὐτοῦ, ὅπερ ἦν τὸν τε λόγον καὶ τόνδε
τὸν κόσμον. II 24, 19. 26, 14 sq. Σελλά
τοῖνον ἐρμηνεύεται σ. II 25, 4 ἐκ ταύτης
τῆς σκιάς καὶ τῶν ἀβεβαίων ὀνειράτων
ἀποκυεῖται υἱωνός, ὃν ὠνόμασεν Θοβέλ.

σκιαγραφεῖσθαι. III 169, 20.

σκιαγραφία. II 26, 20.

σκληραγωγία. VI 64, 16 cf. V 231, 21
(Λακωνική).

σκληραύχην. III 84, 13 (Ἡσαῦ). I
143, 3 (ἔππος). III 288, 12 (λογισμός).
I 215, 19 (φιλήδονος). — III 271, 30
τέθηκε γὰρ ὁ μὲν αἰδοῦς ἐραστής τὸν
σκληραυχένα. III 305, 12 ἀφηνιασταὶ καὶ
σκληραυχενες.

σκληροδίατος. III 232, 4. IV 243, 8
(βίος). III 260, 23 οἱ δ' ἕτεροι σκληρο-
δίατοι. V 110, 13. 226, 3 τὸ σκληρο-
δίατον.

σκληροκαρδία. V 73, 22.

σκληρός. V 260, 13 ῥῆθ. III 119, 3 νόημα
καὶ πείσμα. IV 242, 20 ὁ πόνος. III
41, 19 ἡ ψυχὴ. V 362, 16 (ψυχαί). — II
278, 11 τὰ μαλακὰ καὶ σκληρά. IV 52, 24
ἂ μαλακὰ καὶ σκληρά. V 95, 15 τοὺς δ'
ἀφηνιαστάς καὶ σκληροὺς τὸ ἦθος.

σκληρότης. I 20, 18. 249, 16. V 73, 21.

σκήψιν. IV 144, 19 cf. 146, 4. 154, 18 φορὰ
σκιπῶν.

σκοπεῖν. II 91, 11 ἔθος ἔχοντες ... ὀρι-
κῶς ἕκαστα σ. II 108, 9 περὶ τῶν ἐν
ψυχῇ δυνάμεων ... πρόκειται σ. I 157, 4
τὰ δὲ βραχεῖα τῶν κριμάτων ἐπιτρέπει
τοῖς δευτερεῶν σ. III 9, 1 σ. δὲ ἄξιον.
III 98, 1 „ἕασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ“
... καὶ σ. III 118, 8 σ. ἕκαστα καὶ
θεωρεῖν (διερίρηται). III 276, 21 τὴν δὲ
ἐτέραν (ὄψιν) καιρὸς ῥῆθ σ. III 277, 10
ταῦτα ... παρετόν τοῖς μετεωροθῆραις
σ. III 289, 1 ὁ δημιουργός, ὁ ... μόνος
ἐφ' ἑαυτοῦ σ. τε καὶ πράττειν ἕκαστα
ικανός. V 203, 18 τὸ γὰρ περὶ θεοῦ σ.
καὶ κόσμου. V 204, 12 ἐν μὲν τῷ λο-
γίζεσθαι καὶ σ. αἱ κόραι πεπύγαναι. I 76, 26
ὅποτε περὶ οὐρανοῦ σκοπεῖ. III 59, 3

δ νῦν σκοποῦμεν. I 136, 20 σκόπει τὴν τοῦ ὄντος ἀγαθότητα. II 38, 23 σκόπει δὲ τὰς τε πρὸς βελτίωσιν ἐπιδόσεις τῆς ... ψυχῆς. III 6, 18 ἀλλὰ σκόπει πάλιν, ὅτι ... III 246, 6 σκόπει μέντοι καὶ τὸ ἀκόλουθον. III 266, 15 τί δ' ἐστὶν ὁ βούλομαι δηλοῦν, σκόπει. I 237, 5 σκοποῦμαι δὲ ὅπως τὴν τε ψυχὴν γυμνάσομεν. II 233, 20 πάλιν ἐν μέρει σκοποῦμεν. III 108, 7 τὰ δι' ὑπονοίων σημαινόμενα σκοποῦμεν καὶ λέγωμεν. III 205, 20 σκοποῦμεν οὖν αὐτίκα τὸ πρῶτον. I 54, 4 καθάπερ δικαστὴς ἐσκόπει. I 129, 8 καὶ σκοπῶν, ὡ γενναίε, εὐρήσεις. I 199, 6 εὐρήσεις τοίνυν σκοποῦν. II 26, 3 τὰς ... διαφοράς εὑροί τις ἂν σκοπῶν. II 111, 21 τελειότερον οὐκ ἂν τις εὑροί σκοπῶν δίκην. II 259, 20 σκοπῶν οὐ τὰ λεχθέντα. III 35, 23 τὰ <γὰρ> βραχύτατα ζῶα τοῖς μεγίστοις ἀναλογία σκοπῶν ἴσα ἂν εὑροί. III 236, 8 τὴν (κλίμακα) δ' ἐν ἀνθρώποις σκοποῦντες εὐρήσομεν τὴν ψυχὴν. III 240, 20 τίς οὖν ἐστί, μὴ παρέγωγς σκοπήσομεν. — II 312, 18 ἐάν μέντοι σκοποῦμενος μὴ ῥαδίως καταλαμβάνῃς ἃ ζητεῖς. V 203, 17 τί δὲ τῷ σκοποῦμένῳ ταῦτα θεῖτο ἂν τις οἰκειότερον ὄνομα ἢ φιλόσοφος; IV 63, 3 τὸν πατέρα ... σκοποῦμενον τὸ ἐσόμενον. III 136, 17 οἱ μὲν γε βουλευόμενοι καὶ σκοποῦμενοι.

σκοπή. III 286, 3.

σκοπός. IV 235, 16 στοχαζομένους ὥσπερ ἐν ταῖς τοξelaίς σκοποῦ τοῦ περὶ τὸν βίον. I 6, 15 δοκεῖ μοι μὴ διαμαρτεῖν σκοποῦ φάμενος. I 45, 17 λεκτέον δὲ καὶ ἑτέραν στοχαζομένην (αἰτίαν) ὥσπερ σκοποῦ τῆς ἀληθείας. IV 131, 12 διὰ τὸ προκείσθαι σκοπὸν ἓνα τὸν ὀρθὸν τῆς φύσεως λόγον. IV 30, 2 σ. εἰς καὶ τέλος ἐν ἐστὶν αὐτοῖς. I 249, 18 ἔνεκα ... τοῦ πρὸς ὃν ἀναφέρεται σκοποῦ. II 28, 26 ἐφ' ὃ γὰρ ἂν προῆλθαι κεφάλαιον ὥσπερ σκοπὸν. I 236, 7 σκοπῷ μὲν γὰρ τὸ κεφάλαιον (ἐ-οικεν). I 236, 6 οἱ σκοπὸν τινα προθέ-μνοι. I 3, 19. 9, 17. 13, 9. 24, 11. 27, 7. IV 23, 11 οὐκ ἀπὸ σκοποῦ.

σκορακίζεῖν. IV 29, 10 μὴδένα σ. ἀξίων τὸ παράπαν. V 249, 15 ὁ τῶν ὄλων ἡγεμὼν θεὸς οὐκ ἐσκοράκισεν αὐτοὺς τῆς ἀφ' αὐτοῦ δικαιονομίας. II 204, 9 ταυτ' ἕτεροι ... ἐσκοράκισαν. V 78, 17 οὐδενὶ τῶν ἀνιάτως ἐχόντων ἐπιτρέψας καταφυγεῖν ἐπ' αὐτάς, ἀλλὰ πορρωτάτως σκορακί-σας. — V 59, 10 καὶ γὰρ τῷ βραχυτάτῳ μύμῳ σκορακίζεται. I 86, 13 εἰ δὲ ἀφη-νάζοι, ὑπὸ τοῦ κυρίου ... σκορακίζοιτο. II 29, 17 τούτους οὐκ ἀνέχεται ἡ ἐκτός τῶν παθῶν Λεία, διόπερ σκορακίζόμενοι

μισοῦσιν αὐτήν. I 170, 11 (τὸν) σκορα-κισθέντα εἰς ἀσεβῶν χώρον. — II 49, 1 τὰ δὲ περιττὰ σκορακιστέον. V 297, 9 οὐχ ὡς ἐχθρῶν παιδῶν ἀσυμβάτως σκορακιστέον.

σκόρδον. III 19, 4 τὰ σκόρδα, τὰ περι-οδυνῶντα τὰς κόρας. σκορπίζεσθαι. I 107, 13 οἱ ἐσκορπισμένοι opp. οἱ ἐν ἐρήμῳ. I 107, 16 σκορπισθεὶς ὁ νοῦς ἢ πάθει δηθείς. I 108, 2 ὁ δ' ἀσκητὴς δάκνεται ... ὅφ' ἥδονῆς καὶ σκορπίζεται. σκορπίος. I 107, 20. IV 166, 22. V 179, 9. 356, 9.

σκορπισμός. I 107, 21.

σκορπιώδης. VI 193, 19.

σκοταῖος. II 141, 21 ἀφροσύνη. III 253, 18

τὸ πάντῃ σκοταῖον. III 259, 14 σκοτίως.

σκοτοδινία. I 24, 7. IV 90, 6. V 10, 6.

σκότος. I 9, 6 ἐποίησεν ... ἀέρος ἰδέαν καὶ κενοῦ· ὧν τὸ μὲν ἐπεφήμισε σ., ἐπειδὴ μέλας ὁ ἀήρ τῇ φύσει, τὴν δ' ἄβυσσον. I 10, 5 sqq. „σ. ἦν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου“. V 344, 5 τὸ δ' ἀόριστον ἀδελφῶν σκότους καὶ συγγενές. I 9, 18 ὥσπερ ἥλιος, οἶμαι, σκότους (λαμπρότερος). III 66, 11 ὅσω καὶ βραχυτέρον φῶς σκότους αἰωνίου (κρεῖττον). I 10, 13 sqq. ἐχώ-ρισε φῶς καὶ σ. III 221, 10 τὸν θεὸν ὡς καὶ σ. διατειγίσει. III 34, 8. 47, 18. 222, 6. 275, 29. IV 149, 22. 245, 17. V 67, 17. 123, 8. 137, 11. 151, 19. 247, 3. 322, 13. VI 55, 3. 174, 16. 215, 10 (opp. φῶς). II 50, 8 εἰ μὴ καὶ ... ἐρεῖ τις ... φωτὶ σ. καὶ ἡμέραν νυκτὶ καὶ πάντα τὰ-ναντία τοῖς ἐναντίοις τὰ αὐτὰ πρὸς ἀ-λήθειαν εἶναι. II 82, 19 φωτὸς ἐπιλάμ-ψαντος ἀφανίζεται τὸ σ. IV 45, 22 τὸ φῶς ἐν οὐρανῷ μὲν ἄκρατον καὶ ἀμιγές σκότους ἐστίν. V 13, 19 σ. αἰρούμενοι πρὸ αὐγοιεδεστάτου φωτός. V 252, 7 (θεός) ἐκ δὲ σκότους φῶς ἐργασάμενος. III 38, 4 ἡμέραν γὰρ καὶ νύκτα καὶ φῶς καὶ σ. ἰσότης ἔταξε τοῖς οὐσι. V 263, 15 ἀνι-σότης ... σκότους ἀρχὴ τε καὶ πηγὴ. II 251, 8 νυκτὶ καὶ βαθεὶ σκότῳ τὰ ἑαυτῶν ἀδικήματα συγκρύπτειν. II 200, 2 μακρῷ δὲ σκότῳ καὶ νυκτὶ αἰωνίῳ συνοι-κοῦντες. VI 178, 2 ληστὰ νύκτα καὶ σ. ἐπιτηροῦντες. III 226, 5 νυκτὶ μὲν καὶ σκότῳ κρύπτεται πάντα. III 230, 9. 275, 26. 280, 7. IV 300, 4. V 77, 6 (coni. νύς). IV 150, 3 ὁ πάσαν ἰδέαν φωτός οὐ παρεδέγετο. IV 149, 15 τὸ (φέγγος) δὲ τῷ βαθεὶ τοῦ σκότους ἀμαυρούμενον ἐνηφανίζετο. III 21, 2 αἰθέρος τὸ σ. (ἀπελήλαται). V 317, 15 ἀνατελλαντος ἡλίου τὸ μὲν σ. ἀφανίζεται. III 57, 7 (βαθύ, opp. μεσημβρία). IV 17, 10 (opp. καθαρά ἀγνή). V 139, 3 ἀς (sc. αὐγὰς)

μεθόριον οὐ διακρίνει σ. V 372,1 (coni. τάρταρος). V 210,25 προκαλύμμα ποιούμενος ὧν ἀδίκει τὸ σ. VI 150,23 πεφρικώς τὸ σ. καὶ τὰς ἀλλοκοτούς φαντασίας. V 71,15 τὰ ἄγια γινόμενα αἰεὶ σκότους ἀμέτοχα. V 77,11. 16 συγκαλεισμένοι ἐαυτοὺς ἐν σκότῳ βαθεῖ. II 305,24 ἐν ἐρημίᾳ καὶ σκότῳ. III 139,1 (γένεσις), ἥς πολλὴ κατακέχυται τὸ σ. ἡρεμία δ' ἀσφαλὲς ἐν σκότῳ. II 13,7 (ὁ νοῦς μὴ ἀνατελεῖα) πολλὴ σ. τῶν ὄντων καταχέας οὐδὲν ἐξ προφαίνεσθαι. II 202,9 τῶν ὄντων ... κατακεχυμένον. II 42,10 τὸ μυρίον καὶ βαθὺ σ. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν κεχυμένον. I 185,3 πολλὴ σ. πάντων κατεκέχυτο τῶν σωμάτων. I 287,9 τὰ ἀποκείμενα ἐν σκότῳ. I 217,6 ἐπὶ σκότους δὲ ἡ δύναμις ἀνωφελὲς ἐκατέρου (sc. χρώματος καὶ ὀφθαλμοῦ). IV 149,6 ἐξαπιναιώς ἀναχέεται σ. II 84,5 ὥσπερ οἱ ἐν ἀγλὺ καὶ σκότῳ βαθεῖ. V 334,3 καθάπερ ἐκ σκότους βαθέος. III 281,12 βαθὺ μὲν σ. κακοῖς. IV 96,19 κἀν βαθεῖ σκότῳ συσχιζέται. IV 91,17 (τὰ ἐπίγεια) βαθὺ σ. κατελήφεν. III 303,25 εἰς βαθὺ σ. IV 155,1 βαθυτάτου σκότους τοῖς ἄλλοις ἀναχυθέντος. — IV 83,19 οἷα φωτὶ σ. ἐπιστήμῃ τὴν ἀμαθίαν ... ἀποσκηδάζει. II 210,19 (βαθὺ σ. coni. νύς) πρὸς τὴν τῶν ἀφάρτων ἐπιστήμην. IV 90,1 δεινὴ δ' ἀσάφεια καὶ πολλὴ σ. III 69,3 sq. ἀσάφεια δὲ βαθὺ σ. ἐν λόγῳ, κλέπτει δὲ συνεργὸν τὸ σ. V 252,20 (coni. ἀσάφεια). III 60,20 τὸ περὶ (τὸν λογισμόν). II 128,7 ἀγνοία. II 201,8 τὸ μέγα καὶ βαθὺ (ἄγνοια). III 229,14 ψηλαφητὸν ἔξεις σ. τὸν αἰῶνα καὶ πληχεῖς ἀραρία καὶ ἀγνοία. I 281,8 ὁράτω (ἡ ὄψις) τὰ φωτός, μὴ σκότους, ἄξια. II 200,12 βαθὺ (coni. πολλὴ ἀλογία). V 69,15 σ. ψυχῆς ἀφροσύνη. V 210,2 τῶν ἁμαρτημάτων. I 149,20 πολλοὶ οὖν τὰ ἐν ψυχῇ φῶτα ἐκτῆσαντο εἰς νύκτα καὶ σ. II 56,12 οἱ τοῦ σκότους ἐταῖροι. III 265,8 ὁ δὲ φῶς ἀντὶ σκότους μεταδίδωκεν. III 252,8 ὁ σκότῳ φίλα εἶνα συμβέβηκε. I 114,19 (ὁ παῦλος) σκότους γὰρ πλήρης ἐστί. I 72,19 ἀρετὴ ἀνατελεῖσα ἐν ψυχῇ ... τὸν πολλὸν σκότον σχεδάννυσι. VI 48,6 πρὸς τὰς ἐν σκότῳ χρείας ὁρρ. τὰς ἐν φωτὶ. VI 57,12 ἐν σκότῳ μεθύνοντες. σκῦβαλον. I 247,1. 257,10. σκυθρωπάειν. II 216,19. III 117,14. σκυθρωπός. I 171,15. III 185,13 (βίος). II 167,6 τὸ τῆς σοφίας εἶδος. IV 124,10 τῶν ... μηδὲν ἐπιδεικνυμένων σκυθρωπόν. III 285,8 τὸ σκυθρωπόν.

σκῶμα. VI 126,14. 163,15. 164,2. 187,17.

σκωπτικός. I 215,19 (φιλήδονος).

σμάραγδος. IV 226,15 οἷς τὰ ὀνόματα τῶν φυλάρχων ἐξ καθ' ἑκάτερον ἐνεχαράττετο. IV 229,3 σμαράγδῳ γὰρ ὅμοιον ἢ τοῦ παντός οὐρανοῦ φαντασία. IV 231,11 cf. V 22,10 κατ' εἶδος τοῖν δυοῖν ἡμισφαίριοι τὸς ἐπὶ τῶν ἀχρωμίων σμαράγδους περιφερεῖς. IV 228,18 οἱ ἐπὶ τῶν ἀχρωμίων σμαράγδου δύο λῆθαι περιφερεῖς μηνύουσιν ... ἥλιον καὶ σελήνην.

σοβάς. I 210,11 (ἡ ἡδὼν πόρνης τὸν τρόπον) τριοῖτις σ. III 143,4 τριοῖτις (πεπορευμένη ψυχῇ).

σοβεῖσθαι. V 161,13 τοὺς γοῦν ἀνδρῶν γόνους ἔστιν ἰδεῖν διὰ πληθυσίας ἀγορὰς αἰεὶ σοβοῦντας. II 25,16 τοῦ γὰρ σεσοβημένου περὶ τὰς τῆ σωματικῆς ἡδονᾶς ἢ τὰς ἐκ τὸς ὕλας. III 16,20 (διανοίας) σεσοβημένης κάκμεμνησίας. I 162,17 τὸν σεσοβημένον περὶ μέλος. I 212,13 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) οὐ σεσοβημένην κίνησιν.

σοφία. I. definitio, praedicationes, genera sapientiae: III 88,2 σ. δὲ ἐπιστήμῃ θείων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ τῶν τούτων αἰτίων. γένοιν' ἂν οὖν ὥσπερ ἡ ἐγκύκλιος μουσικῇ φιλοσοφίας, οὕτω καὶ φιλοσοφία δοῦλῃ σοφίας. II 186,14. 22 τέχνη τεχνῶν. II 276,8 ὄργανον τοῦ ὁρᾶν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ὁρᾶ. V 69,15 διανοίας δὲ φῶς ἐστί σ. V 151,19 φωτὶ τῷ σοφίας ἐναυαγίζομαι. III 81,17 φωτός τοῦ κατὰ σοφίαν μετέσχηκεν. II 51,11 cf. III 261,17 τὸ σοφίας πνεῦμα θείον. II 276,7 διὰ σοφίας τὸ σοφὸν θεωρεῖται. II 302,5 οἵτινες φῆθησαν σοφίαν πιθανὴν εἶναι λόγων εὐρεσιν, ἀλλ' οὐ πραγμάτων ἀληθεστάτην πίστιν. I 172,11 σ. δὲ διὰ μελέτης τῶν ἀληθῶν τὸ μέγα διανοίας ὄφελος ... πεπόρισται. I 88,7 σοφίας ἔργον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλοτριοῦσθαι πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. II 292,22 ἐξ ὧν (sc. ῥιζῶν) οἷα αὐτὸν τὸ σοφίας ἀνεβλάστησε γένος. V 354,12 sq. εὐδαιμονία κρατεῖ, τουτέστιν ἡ ἀψευδστάτη σ. καὶ φρόνησις, σ. μὲν πρὸς θεραπεῖαν θεοῦ, φρόνησις δὲ πρὸς ἀνθρωπίνου βίου διοίκησιν. V 233,13 τὰ σοφίας δόγματα καὶ θεωρήματα. V 268,12 τοῦτον τὸν πλοῦτον σ. χορηγεῖ διὰ λογικῶν καὶ ἡθικῶν καὶ φυσικῶν δογματικῶν καὶ θεωρημάτων, ἐξ ὧν φύεσθαι τὰς ἀρετὰς συμβέβηκεν. IV 137,16 ὁ μὲν τῆς διδασκατῆς, ὁ δὲ τῆς φυσικῆς, ὁ δὲ τῆς ἀσκητικῆς σοφίας κανὼν ἐστίν. I 71,21 sqq. τὴν μετάρσιον καὶ οὐράνιον σοφίαν πολλοῖς

ὀνόμασι πολυώνυμον οὖσαν opp. τὴν ἐπίγειον. I 169, 5. III 201, 16 (οὐράνιος). III 146, 12 εὐτρεπισμένην εὔρε σοφίαν ἄνωθεν ὁμβρηθεῖσαν ἀπ' οὐρανοῦ. III 139, 7 (αἰθέριος). II 76, 20 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς παραδιδῷ τὰ τῆς αἰδίου σοφίας θεωρήματα. I 234, 12. 265, 1. II 57, 3 (αὐτομαθῆς). I 234, 22 (αὐτοδιδάκτος). II 17, 12 τοῖς δ' αὐτοδιδάκτου καὶ αὐτομαθοῦς σοφίας ἀξιωθεῖσιν. V 65, 12 τὰ δὲ φαιδρόνοντα διάνοιάν ἐστι σ. καὶ τὰ σοφίας δόγματα. III 301, 25 ἡ δὲ σοφία εὖρεσις ὑπερβάλλον καλόν. III 163, 4 ὅτι ἐστὶ μὲν ὑπαρκτὸν πρᾶγμα σ. II 192, 11 τὸ κάλλιστον κτημάτων. II 311, 26 τοῦ δὲ κάλλιστου καὶ περιμαχίτου καὶ μόνῃ τῇ γένει τῶν ἀνθρωπίνων οἰκειοτάτου χάριν, σοφίας. III 207, 15 τὸ σοφίας γένος ἀπερίγραφον καὶ ἀτελεῦστητον εἶναι. III 250, 18 σοφίας ... ἀργὴ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι ἑαυτοῦ. III 202, 5 ἡ σ. χαρὰν (τέζεται). I 286, 17 τὸ χαίρειν, ἐπιγένημα σοφίας. II 167, 11 τέλος ἐστὶ σοφίας παιδιὰ καὶ γέλως. II 167, 6 οὐ σκυθρωπόν καὶ αὐστηρὸν τὸ τῆς σοφίας εἶδος ... ἀλλ' ἔμπαλιν ἱλαρὸν καὶ γαληνίζον. IV 56, 20 τὸ πενθεῖν ἐπὶ πλεόν ... ἀλλότριον ἡγησάμενος σοφίας. III 95, 13 πράξεις γὰρ αἱ κατὰ σοφίαν τελειοὺς ἀριθμοὺς βεβασιεύονται. III 95, 25 τὸ γὰρ τῆς ὅλης πῆγμα σοφίας ἀριθμὸν τέλειον εἴληγε, δεκάδα. III 23, 1 τὴν ἀδεκτον μὲν αἰσθήσει, νῦν δ' εἰλικρινεστάτῃ καταλαμβανομένην. V 43, 1 παρὰ σοφία δικαιοσύνη. V 49, 13 ἡ παρὰ σοφία καὶ νόμοις ... τετίμηται. I 51, 24 σοφίας γὰρ καὶ βασιλείας τὸ ἔργον (sc. ἡ ὀνομασία) θείας. II 307, 8 βασιλείαν δὲ σοφίαν εἶναι λέγομεν, ἐπεὶ καὶ τὸν σοφὸν βασιλεῖα. II 259, 24 ἡ διὰ ἐνθουσιασμοῦ μαντεία (πολεμία) νηφούση σοφία.

2. s. quomodo referatur ad φιλοσοφίαν, σοφιστείαν, ἐπιστήμην, γνῶσιν, παιδείαν. III 88, 1 φιλοσοφία (συμβάλλεται) πρὸς σοφίας κτήσιν. III 88, 4 φιλοσοφία δούλη σοφίας. IV 37, 19 σ. καὶ φιλοσοφία τὴν ἀρχὴν ἀπ' οὐδενὸς εἰληπεν ἑτέρου ... ἡ τῆς ... ὁράσεως. II 179, 16 οἱ καλοκάγαθιάς ἐρασταὶ οὐ πρότερον ἐπὶ τὰς τῆς πρεσβυτέρας ἀφικνούται θύρας φιλοσοφίας, πρὶν ἢ ταῖς νεωτέραις ἐντυχεῖν, γραμματικῇ καὶ γεωμετρικῇ καὶ τῇ συμπᾶσθι τῶν ἐγκυκλίων μουσικῇ· αὐτὰ γὰρ σοφίαν τοῖς ἀδόλως ... μυνημένοις ἀεὶ προξενούσιν. I 267, 7 τὰ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ἥτις ἀντίθετός ἐστι ψευδεῖ σοφιστείᾳ, θεωρήματα. I 172, 9 σ. σοφιστείας ἀλλότριον. I 14, 12 σοφιστεῖαν πρὸ σοφίας θαυμάσαντες.

II 285, 4 ἀεὶ σοφιστεῖαν ὑπὸ σοφίας ἡττάσθαι. V 338, 2 (τοῖς) σοφιστεῖαν πρὸ σοφίας καὶ γοητεῖαν πρὸ ἀληθείας ἐπιτετηδευκόσιν. I 172, 16 πάντα σοφιστὴν καὶ μητέρα αὐτοῦ... ἐλαύνει καὶ φυγαδεύει ἀπὸ σοφίας καὶ σοφοῦ, ὧν ὀνόματα Ἀβραάμ τε καὶ Σάρραν καλεῖ. VI 2, 6 κάλλος τὸ σοφίας εἰς τὸ σοφιστεῖαι αἰσχος μεταγαράζαντες. II 217, 3 σοφίαν μὲν γὰρ Ἰσαάκ, σοφιστεῖαν δὲ Ἰσμαὴλ κεκλήρωται. — v. ἐπιστήμη Nr. 10. — I 86, 22 κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν τοῦ αἰώνιου καὶ ἀφθάρτου τελειαν ὁδὸν πρὸς θεὸν ἄγουσαν, ταύτην ἴσθι σοφίαν ... τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσις ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. — III 74, 4. 21 θεραπευτῆς δὲ σοφίας ἡ διὰ τῶν προπαιδευμάτων ἐγκύκλιος μουσική. V 92, 19 ἡ παιδεία καὶ σ. γορηγοῦσι. III 270, 15 εὖ μάλα τῶν παιδείας καὶ σοφίας θεωρημάτων ἐπιδρασεῖ. III 139, 4 ἀπ' οὗ πᾶσαι παιδεῖαι καὶ σοφίαι ῥέουσιν ἀένανσοι. III 98, 11 οὐς δ' ἂν αἰσθητὰ πένητας μὲν, διψώντας δὲ παιδείας ἀποστρέφεται, ὥσπερ θησαυρὸν τινα σοφίας μόνος ἀνευρηκώς. II 201, 11 ὅταν μὴ μόνον ἀνεπιστημοσύνη τις συνέρχεται, ἀλλὰ καὶ οἷηται εἶδέναι ἂ μὴ δαμάσκει οἶδε δόξῃ ψευδεῖ σοφίας ἐπαίρομενος.

3. s. quomodo referatur ad λόγον, λόγους. III 131, 1 πρὸς τὸν ἀνωτάτω λόγον θεῖον, ὃς σοφίας ἐστὶ πηγὴ. III 297, 15. 30 κατέπει δὲ ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς σοφίας ποταμοῦ τρόπον ὁ θεῖος λόγος. III 133, 17 μητρόις δὲ σοφίας (ὁ λόγος θεῖος ἔλαγεν), δι' ἧς τὰ ὅλα ἦλθεν εἰς γένεσιν. V 93, 6 (ψυχῇ) ἔρημος οὖσα σοφίας ... ἱατρὸν ἄμαρτημάτων οὐκ ἔχουσα οὐδ' ὥς ἄνθρωπα συμβιωτὴν οὐδ' ὥς πατέρα γεννητὴν τὸν κατὰ σοφίαν λόγον. I 273, 24 (ὁ λόγος) διεξιὼν τὰ σοφίας δόγματα τε καὶ θεωρήματα. II 144, 8 ἡμᾶς οἱα παῖδας ἄρτι μανθάνειν ἀρχομένους διὰ τῶν σοφίας δογμάτων καὶ θεωρημάτων καὶ ... ἐν ὑψηλῇ καὶ οὐρανίῳ λόγῳ καταφύτευσον. I 55, 9 οὐράνιον τροφήν, ἣν ὀρέγει τοῖς φιλοθεάμοις διὰ λόγων καὶ δογμάτων σ. III 203, 5 τὸν ἀκρατὴν αὐτὸν ἐτελειώσε κενὸν ὄντα σοφίας πρότερον καὶ ἀθανάτων λόγων ἐπλήρωσεν. III 248, 6 ἐπιβαίνετε οὖν οἱ σοφίας ὀρθοὶ λόγοι πάντες. v. Nr. 6; cf. λόγος p. 500 Nr. 3.

4. s. et ἀρετῇ, ἀρεταί. V 362, 20 τὴν ... πρὸς ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἐπ' ἀνοδόν. IV 49, 18 ἐραστὴν σοφίας καὶ ἀρετῆς. IV 74, 5 ὅτι ἄγονός ἐστι σοφίας δοκῶν ἐπιτηδεύειν ἀρετὴν. IV 48, 23 ὁ δὲ καλοκάγαθιάς ἐραστῆς τὰ καθ' ἑκάστην ἀρετὴν δόγματα καὶ τὰ σοφίας αὐτῆς θεωρήματα

(ἔχει). IV 59, 17 τὸν δὲ φρονήσεως καὶ σοφίας καὶ τῆς πρὸς θεὸν πίστεως ἐρασθέντα. I 106, 20 δευτερεύουσα δὲ ἡ (σωφροσύνη) ἐν τῷ κατὰ προκοπὴν σοφίαν ἀναλαβόντι. III 46, 20 διανοαίς ... ἀρετώσαις ἡρέμα σοφίαν ἐπιπεκάξει τὴν ἀπαθὴ φύσει παντὸς κακοῦ. V 359, 19 διὰ σοφίας καὶ οἰοτήτος. II 27, 8, 22 οἱ δὲ τῇ τρεφούσῃ τὰς φιλαρέτους ψυχὰς σοφία παινόμενοι. III 68, 6 ἀποστραφεῖσα τοῦ διαμαρτάνειν ἡ ψυχὴ κληρονόμος ἀποδείκνυται σοφίας. IV 23, 17 γάμος δέ, ὃν μὲν ἀρμόζεται ἡδονή ..., ὃν δὲ σ.

5. de hominibus, qui sapientiam vel possident vel appetunt: III 241, 7 τριῶν οὖν τρόπων ὑπαρχόντων, ἐξ ὧν σ. περιγίνεται (int. Ἀβραάμ, Ἰακώβ, Ἰσαάκ). III 220, 4 ὁ πάππος αὐτοῦ (sc. Ἰακώβ) τῆς σοφίας Ἀβραάμ. I 181, 8 τῷ σοφίας τυχεῖν γλιγομένῳ, οὗτος δὲ Ἀβραάμ ὀνομάζεται. I 113, 13 ὁ δὲ γε σοφίας μεστός Ἰακώβ. II 147, 19 cf. IV 120, 6 (περίβλεπτος καὶ περιμάχτος Μωσῆς). II 38, 28 ἡ δὲ ἀκροτάτη τοῦδε (sc. Ἀβραάμ) σ. Μωσῆς ἐστὶν ἀσκησις ἡ πρώτη. II 87, 23 παρὰ Μωσῆ τὰ προτέλεια τῆς σοφίας ἀναδιδαχθέντι. II 80, 2 τὴν μὲν κατὰ Μωσῆν ἄκραν σοφίαν ἀξιοῖ γάριτος ὁ ὧν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μόνοι. III 99, 8 ὁ (Μωσῆς) νομοθετικὴν μόνοι καὶ προφητεῖαν ἐνθουσιώσῃ καὶ θεωφορήτῃ σοφία λαβόν. II 83, 1 καινότητος δ' ἐν ἅπασι τὴν σοφίαν ὁ νομοθέτης ὧν. II 30, 8, 16 (Ρεβέκκα) εὐθὺς ὀρέγει τὸ σοφίας νᾶμα. II 32, 22 (Ρεβέκκα) ἀφ' ὑψηλοτέρου χωρίου καθελοῦσα τὸ σοφίας ἀγγεῖον ἐπὶ τὸν βραχίονα. — II 192, 17 μεγάλων ἡγεμόνων. II 181, 13 οἱς πρώτοις σοφίας ἀνεβλάστησεν ἔρνος. II 179, 9 ὁ σοφίας ἀσκητής. V 97, 6, 267, 9 ἀσκηταὶ σοφίας. I 268, 9 οἱ μὲν τῆς δι' ἔργων ἀσκητὰ σοφίας πολλάκις λόγων ἡμέλησαν. II 277, 8 disting. ἀσκησις. II 183, 13 γινώριμος σοφίας. I 208, 12. II 288, 5, 297, 10. III 23, 12, 249, 12. V 42, 13, 121, 11. (ὁ σοφίας ἐραστής). I 180, 6 (οἱ σοφίας ἐρασταί). I 23, 18. III 4, 12 (ἔρως σοφίας). I 2, 6 ἔρωτι καὶ πόθῳ σοφίας. VI 64, 7 διὰ ζῆλον καὶ πόθον σοφίας. V 12, 17 ὁ σοφίας ἡμερος. III 163, 12 οἱ τῆς τιθασοῦ καὶ ἡμέρου σοφίας ἑταῖροι. III 23, 19 κληρονόμος ... σοφίας. V 97, 18 (οἱ σοφίας ὀμιλήται). III 219, 6 ὁ δὲ ἕναγῆθεις ὑπὸ σοφίας. II 49, 25 πῶν λεγομένων ... σοφῶν, πωλοῦντων δὲ σοφίαν καὶ ἐπεινουρίζοντων. I 220, 3 ὁ γὰρ τοῖς ἐγκυκλίοις μόνους ἐπανέχων παροικεῖ σοφία. II 248, 15 ὡς μὴ πρὸς

τῶν σοφίας δορυφόρων ποτὲ καθαιρεθεῖεν. II 149, 20 καὶ τίνα τῶν παλαιῶν λόγος ἔχει θαυμαζόμενον ἐπὶ σοφία εἰκότως φάναι θαυμάζεσθαι. II 146, 20 ἥδη τινὰ τῶν παλαιῶν φασὶ καθάπερ ἐκπρεπεστάτης γυναικὸς τῇ σοφίας ἐπιμανέντα κάλλει. III 123, 23 τίς καὶ τῶν ἐπὶ σοφία θαυμασθέντων ἀνὴρ δόκιμος. III 149, 2 αἱ εὐπαραδέκτοι σοφίας (ψυχαί). III 79, 21 ὁ ἄπνον καὶ ἀταλαίπωρον εὐράμενος σοφίαν δι' εὐμοιρίαν φῦσεως καὶ εὐτοκίαν ψυχῆς. II 44, 13 οἱ (ψυχαί) δὲ καταποντωθεῖσαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὅσοι σοφίας ἡλόγησαν. III 153, 18 οὕτω γὰρ ἐστὶν ἱκανὴ ψυχὴ προκόπουσα τὸν ἑωὺς ἀκράτῳ ποτὶ χρήσθαι. II 152, 10 ἕως ... εἰς τὴν σοφίας ὁδὸν οὐ προσελήλυθεν ὁ νοῦς. IV 213, 20 οὐκ ἐπ' ἄκρον ἦλθε σοφίας. II 127, 24 τοὺς γὰρ ἄχρι σοφίας ἄκρας ἐληλακότας. IV 247, 21 μόνος ἀμιγοῦς ἡκρατίσω σοφίας. II 124, 9 ἡμίεργον δ' ὅσοι σοφίας ἡ πάλιν ἡμιπαγοῦς ἔλαχον. IV 227, 3 τοῖς ὅτα καὶ γλῶτταν σοφία κεκαθαρμένοι. IV 207, 16 ὁ ... ἀπεπειράτο τῆς ἐκάστου σοφίας. V 287, 16 οἱς ἀρτέυσθαι θέμις ἀπὸ τῶν ἱερωτάτων πηγῶν διψῶσι σοφίας. V 325, 7 τῶν ἡ μὴ γευσασμένων σοφίας ἡ χεῖλεσιν ἄκροισ. V 364, 13 ἐντυγλῶσι τοῖς σοφίας θεωρήμασι. VI 33, 16 τοὺς δὲ σοφίας ἀκράτους σπιάσαντας. VI 21, 1 ἐνδείαν σοφίας ἀνθρώπων καταγγέλλοντες. VI 51, 8 τις ἀπαξ ὑπὸ σοφίας ἀχθεῖς. VI 64, 10 θεωρεῖν τὰ σοφίας δόγματα. VI 87, 8 κἂν αἱ ἀνθρώπων σοφαὶ κακομανῶσι. V 86, 4 τις ... τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἐπὶ σοφία μάλιστα θαυμασθέντων. V 98, 5 ἐμπύρευμα κατὰ πόλεις ὑποτυφόμενον σοφίας. VI 26, 16 Ἀλέξανδρος ... βουλούμενος ἐπιδεῖξασθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐν τῇ βαρβαρῷ σοφίαν. — III 108, 19 ἄγευστοι γὰρ εἰσι τοῦ παντρός γεύματος σοφίας. III 169, 13 (ὁ μετεωρολογικὸς) οὐκ ἄγονος σοφίας. II 211, 19, 25 πᾶς ὁ δημιουργὸς ἡδονῆς σοφίας ἐστὶν ἄγονος. I 165, 24 cf. II 213, 1. V 80, 6 εὐνοῦχος κέκληται καὶ ἄγονος σοφίας. I 125, 1 ὅπου οἱ γυμνοὶ σοφίας. II 235, 4 τοὺς ἐστειωμένους σοφίαν. III 41, 12 (ἡ γένεσις) μετανίσταται καὶ διψήσια καὶ μακρὰν ἀπελήλათαι σοφίας. II 47, 22 πρὶν σοφίαν ἀνῆλθαι κατεμάρανταν.

6. σοφία Θεοῦ, θεία. V 283, 6 σοφίαν δὲ πρεσβυτέραν οὐ μόνον τῆς ἐμῆς γενέσεως ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ κόσμου παντός οὖσαν. II 176, 8 cf. III 294, 9 περὶ αὐτῆς λέγουσα (ἡ σ.) ... „ὁ Θεὸς ἐκτίσαστό με πρωτίστῃ τῶν ἑαυτοῦ ἔργων, καὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με“. II 276, 13

τὴν δὲ σοφίαν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) δια-
συνίστησιν οὐ μόνον ἐκ τοῦ τὸν κόσμον
δεδημιουργηκέναι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ τὴν
ἐπιστήμην τῶν γεγονότων ἰδρυκέναι
βεβαίωτα παρ' ἑαυτῷ. III 152, 16 ἡ
τοῦ θεοῦ σ. ἀγία τέ ἐστιν ... καὶ
χρίσις τῶν ὅλων. III 45, 26 ὁ θεῖα
σοφία δημιουργηθεὶς κόσμος. I 228, 13
ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὁ θεός. I 108, 4 sq.
οὗτος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποτίζεται ἀλλι-
στον ποτὸν σοφίαν ἐκ τῆς πηγῆς, ἣν αὐ-
τός ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας.
I 265, 2 τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεόν. I
182, 10 (ὁ θεός) σοφίας ἀνήρ. I 100, 7
τὴν μητέρα τῶν συμπάντων, τὴν ἀρετὴν
καὶ σοφίαν τοῦ θεοῦ. III 121, 4 sqq.
σοφίας δὲ ὄνομα Βαθυοῦλ ἐν χρησμοῖς
ᾄδεται, τοῦτο δὲ μεταληφθὲν θυγάτηρ
θεοῦ προσαγορεύεται. III 71, 17 τὴν τοῦ
θεοῦ σοφίαν, τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς ποτα-
μόν. II 33, 24 ἀπερίγραφος γὰρ ὁ σοφίας
θεοῦ πλοῦτος. II 29, 25 πόθεν γὰρ τὴν
φρονήσεως διψῶσαν διάνοιαν εἰκόσ ἐστι
πληροῦσθαι πλὴν ἀπὸ σοφίας θεοῦ. I
81, 17 sqq. (ἡ φρόνησις) ἐκεῖ μὲν ἐστὶν
ἐν τῇ τοῦ θεοῦ σοφίᾳ. III 71, 10 ἧς (sc.
γῆς) ἐστὶν ὁ καρπὸς κατάληψις ἀσφαλῆς
καὶ βεβαία τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. III 42, 5
τὸ σοφίας ἱερὸν γένος διττὸν ἐστὶ, τὸ μὲν
θεῖον, τὸ δὲ ἀνθρωπίνον. III 30, 16 (θεῖα
coni. ἀνθρωπίνη ἐπιστήμη). III 30, 5
φιλέρμος ... ἡ θεία σ. II 22, 6 τὴν πανουρ-
γίαν σοφίαν ἐκάλεσαν ἔργῳ μογηρῶ
θεῖον ἐπιφημίσαντες ὄνομα. — I 77, 17.
78, 2 Ἐδέμ, (ἡ τοῦ θεοῦ σ. ἡ δὲ ἐστὶν ὁ
θεοῦ λόγος). III 30, 2 „τρυγνὰ καὶ
περιτεράν“, τὴν τε θεῖαν καὶ ἀνθρω-
πὴν σοφίαν. I 107, 22. 24 cf. 284, 20. 26
ἡ γὰρ ἀπρότομος πέτρα ἡ σοφία τοῦ θεοῦ
ἐστὶν. II 57, 10 Ἄννα, τῆς τοῦ θεοῦ δώ-
ρημα σοφίας.

7. metaph. et alleg.: v. Nr. 6. —
III 95, 26 σ. δὲ αὐλή καὶ βασιλείον ἐστὶ
τοῦ πανηγεμόνος καὶ μόνου βασιλέως
αὐτοκράτορος. III 242, 11 τὸ δὲ σοφίας
γένος ἄμω γῆς ἐξομοιοῦται. II 274, 15
(πατρῴα γῆ), τῶν φιλαρέτων ψυχῶν
ἀρίστον ἐνδιαίτημα. III 297, 13 sq. καλεῖ
δὲ τὴν μὲν τοῦ ὄντος σοφίαν Ἐδέμ, ἧς
ἐρμηνεία τρυφή, διότι, οἶμα, ἐντρύφημα
καὶ θεοῦ σ. καὶ σοφίας θεός. II 239, 1
(μήτηρ καὶ τιθήνη τοῦ σοφοῦ). I 270, 26
ἐὰν ... μητέρα δὲ τὴν σοφίαν, δι' ἧς
ἀπετελέσθη τὸ πᾶν, τιμῆς ἀξίωσις. III
13, 12 οἱ δὲ ζῶντες ὄντως μητέρα μὲν
ἔχουσι σοφίαν, αἰσθῆσιν δὲ δούλην. I
124, 19 τὸ τῆς ζωῆς ἔξυλον, τοῦτέστι σο-
φίας ἱ, δυνάμη ζῆν. II 90, 6 cf. 86, 22
αὕτη (sc. ἡ βασιλικὴ ὁδός) δι' ἐστὶν ... σ.,

δι' ἧς μόνῃς ἰκέτισι ψυχαῖς ἡ ἐπὶ τὸν ἀγέ-
νητον καταφυγὴ γίνεται. III 250, 8 πᾶς
ὁ σοφίας οἶκος. III 121, 2 τὸν γὰρ σο-
φίας οἶκον εἶδον καὶ γαληνὸν λιμένα
εὐρήσεις. I 146, 17 (ἡ ψυχὴ) ἐν τῷ
οἴκῳ διατρίβουσα τῆς σοφίας. I 113, 21
ὁ δὲ σπουδαῖος καὶ πόλιν ἔχειν καὶ οἶκον
σοφίαν κεκλήρωται. II 108, 18 πᾶσα
ψυχὴ σοφοῦ ... νομίζει τὸν μὲν σοφίας
οἶκον ἴδιον, τὸν δὲ σώματος ὀθνεῖον. I
106, 24 ἡ ἀρχουσα σ. Σάρρα. III 26, 17
ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα (ἡ ἱερὰ σκηνή).
I 123, 8. 12 (Μωυσῆς) τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
σκηνὴν λαβών, τοῦτέστι σοφίαν. III
286, 11 ὅλον τὸ σοφίας στέλεχος. III 44, 5
τὴν οὐράνιον τροφήν — σ. δὲ ἐστὶν — τῆς
ψυχῆς, ἣν καλεῖ μάννα. II 33, 22 ἐπὶ
τὸ φέρειν ἀντλήσαι, ἐπὶ τὴν ἀένναον τοῦ
θεοῦ σοφίαν.

σοφίζεσθαι. I 127, 2 ἡ (ἡδονή) μὲν γὰρ
σοφίζεται καὶ παράγει τὸν νοῦν. IV 107, 17
ὁ δὲ οὐκ ἀγνοῶν ... ἐσοφίζεται. I 295, 13
καθ' ἅπας σοφίζόμενος διεξέρχεται. III 193, 14
λόγοις μὴ διαμαρτάνειν ψευδόμενον ἢ
ψευδορκοῦντα ἢ ἀπατῶντα ἢ σοφίζόμενον.
VI 77, 6 τινὲς ... σοφίζόμενοι κατὰ
Πλάτωνα.

σοφισμα. III 265, 12 (coni. γοητεία, προσ-
ποίησις, ὑπόκρισις). III 69, 15 (coni.
ψεύσματα). IV 141, 11 ἀνθρώπων σο-
φίσματα καὶ (τέχναι). II 53, 15 (τέχναι)
ἀπάτας καὶ σοφίσματα δι' ὀφθαλμῶν ψυ-
χαῖς εὐπαραγώγους τεχνιτεύουσι. I 266, 19
σοφισμάτων γὰρ τέχναις καὶ ἀπάταις
ἦδη γοηστὰ τρόπον τινὰ φαρμακεύεται.
III 75, 18 διαλεκτικῇ ... τὰς τῶν σο-
φισμάτων πιθανότητας ἐλέγχουσα. V
276, 13 σ. κατ' ἐχθρῶν καὶ στρατήγημα.
V 341, 13 (coni. στρατηγήματα). III
78, 6 ἡ λογικὴ σοφισμάτων εὗρεσις. III
29, 18 λόγον ... ἱκανὸν μὲν τὰ σοφίσματα
τῶν ἀντιδοξοῦντων ἀνατεμεῖν. III 69, 1
οἱ πιθανῶν σοφισμάτων εὐρεταί. III
82, 12 περὶ μικρὰ ... σοφίσματα τριβό-
μενοι. I 258, 5 εἰκόσι καὶ πιθανοῖς σο-
φίσμασιν ἐλεῖν. II 242, 4 τὸ ὄν ἐλπίσαι
ἀπατᾶσθαι καὶ γνώμην αὐτοῦ τὴν βεβαί-
οτάτην ἀνθρώπων σοφίᾳ παρατρέπεσθαι.
II 128, 14 τοῖς πρὸς τῶν σοφισμάτων
ἀπατωμένοις. II 98, 8 ὅταν ... τὰς
διὰ τῶν σοφισμάτων πιθανότητας ἐπι-
λύῃ. V 171, 11 (ἡ νεάνις) σ. τοῦ βε-
βιάσθαι δοκεῖν προστησαμένη τὸν τύπον.
VI 142, 23 σ. τοῦ μηδὲνα συναισθῆσθαι.
VI 160, 11 τὸ δὲ σ. τοιούτον ἦν.

σοφιστεία. I 14, 11 σοφιστεῖαν πρὸ σο-
φίας θαυμάσαντες. V 338, 2 (τοῖς)
σοφιστεῖαν πρὸ σοφίας ... ἐπιτετηθευ-
κόσιν. I 172, 9 σοφία σοφιστείας ἀλλό-

τριον. VI 2, 6 κάλλος τὸ σοφίας εἰς τὸ σοφιστείας αἰσχος μεταχαράζαντες. II 285, 4 αἰεὶ σοφιστεῖαν ὑπὸ σοφίας ἡττάσθαι. I 267, 8 τὰ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ἥτις ἀντιθέτος ἐστὶ ψευδεὶ σοφιστεία, θεωρήματα. II 183, 10 ἀπληλαγμένοις πάντως ... τῶν κατὰ τὸν „ἐγγιστα“ λόγον σοφιστεῖων. III 20, 13 „ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω“ τῶν ... κατὰ τὸν ἀπατεῖναν λόγον σοφιστεῖων. III 191, 26 cf. IV 185, 21 π. (μαντική). IV 186, 1 (μαγική). V 165, 10 ὥς ἂν τις τῆς ἀληθείας ἀκριβῆς ἐξεταστὴς ἄνευ σοφιστείας. I 159, 7 παυσόμεθα τῆς ἄγαν σοφιστείας. All: II 217, 4 (Ἰσμήλ, opp. σοφία Ἰσαάκ). σοφιστεύειν. I 266, 3.

σοφιστής. II 8, 26 (Πρωταγόρας). I 274, 23 Βαλαάμ. I 164, 30 cf. 165, 1 τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμμοραίων, τοὔτεστι τῷ σοφιστῇ λαλοῦντων. I 172, 4. 15. II 28, 25 Ἰσμήλ. I 266, 18. 267, 9. II 283, 12. III 252, 19 (οἱ ἐν Αἰγύπτῳ σοφισταί). II 217, 3. 6 ἀντεσταζόμενος σοφῶ. V 349, 6 ἀντὶ σοφιστοῦ γενόμενος ... σοφός. III 85, 17 (σοφισταί opp. φιλόσοφοι). VI 54, 11 ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἢ οἱ νῦν σοφισταί. IV 141, 2 σοφισταί ὃ ὅσοι καὶ μάγοι. IV 249, 18 οἱ λογοθῆραι καὶ σοφισταί. III 226, 19 τοὺς τῆς ῥητῆς παραγματείας σοφιστάς opp. ἡμεῖς ἐπόμενοι τοῖς ἀλληγορίας νόμοις. II 302, 5 οἵτινες ᾤκηθσαν σοφίαν πιθανὴν εἶναι λόγων εὐρεσιν. II 237, 1 τὰς πιθανὰς τῶν σοφιστῶν εὐρέσεις. II 282, 17 βουλευσασθαι φαυλότατοι. III 154, 27 σοφιστοῦ γὰρ βούλημα τοῦτο τὸ λίαν σκεπτικὸν ἐπιμορφάζοντος. III 201, 6 παρὰ δὲ σοφιστὴν φοιτήσας ὁ νοὺς ἡμῶν. III 192, 16 μιμηλάζοντες δὴ οἱ σοφισταί καὶ παρακόπτοντες τὸ δόκιμον νόμισμα. III 158, 4 τίς γὰρ ψυχῆς οὐσίαν εἶδεν; ἥς ἡ ἀδηλότης μυρίας ἔριδας σοφισταῖς ἐγέννησεν. III 55, 19 ὁποίας εἶναι συμβέβηκε τὰς σοφιστῶν δογματικὰς ἔριδας. II 127, 15 ὅσπερ ἐν ταραχῇ ἐπὶ νοθείᾳ τελευτήσας αἰεὶ (μελετώντες). III 98, 20 ὅσαι (sc. ψυχαί) δὲ ἄνευ φρονήσεως, ἡ ἀμβλίσκουσιν ἢ ὀύσιν καὶ σοφιστὴν ... ἀποκρύπτει. I 274, 28 πεφύκασι δὲ οἱ σοφισταί πολεμοῖς χρῆσθαι ταῖς ἐν αὐτοῖς δυνάμεσι. II 33, 16 σοφισταί μὲν γὰρ ὑπὸ μισθαρνίας ἅμα οὐ καὶ φθόνον τὰς τῶν γνωρίμων κολοῦντες φύσεις. IV 83, 19 τὴν ἀμαθίαν τῶν παρ' ἡμῖν σοφιστῶν ἀποσεκδέσσει. VI 113, 8 ἀρκτέον γὰρ τῆς ἀντιρρήσεως ἀπ' οὐ καὶ τῆς ἀπάτης αἰ σοφισταί. II 123, 23 (σοφιστάς) ὁ νομοθέτης τῷ συνῶν παραβάλλει γένει. IV 83, 1 μεταπέμπεται τοὺς σοφιστάς ἅμα τῇ ἔψ καὶ τὴν φαν-

τασίαν διηγείται. VI 47, 14 τὰ μὲν ὀνόματα σοφιστῶν ἐστὶν εὐρήματα. II 122, 7 ὁ πανταχοῦ τῶν σοφιστῶν ὄμιλος. II 18, 25 σοφιστὴν οὗτος ὁ τρόπος. II 123, 18 μυριοὶ τῶν λεγομένων σοφιστῶν θαυμασθέντες. — III 303, 22 ὁ πολέμιος ἀρετῆς σ. λόγος. III 155, 6 ἡ κυοφοροῦσα οὖν τὸν σοφιστὴν λόγον ψυχὴ. II 183, 5 διὰ τί οὖν οὐχὶ καὶ τοῦτον (sc. τὸν κατὰ προφορὰν λόγον) σοφιστὴν ὄντα καὶ μαρὸν ἀμυνόμεθα.

σοφιστικός. I 268, 2. II 284, 22 (ἀγών). I 165, 4 αἰνίγματα. I 54, 26 γένος. I 80, 21. 122, 7. II 285, 2. III 69, 9 (λόγοι). II 22, 5 ὄμιλος. I 267, 21 (παλαιάσματα). III 202, 2 (προπαιδεύματα). II 128, 6 (στῆθος). II 12, 4 (τέγναι).

σοφός. I 167, 6. 171, 19. 251, 13. 286, 16. II 148, 11. 174, 21. 190, 17. 219, 2. 227, 30. 235, 1. III 90, 25. 251, 8. 273, 11 Ἀβραάμ. I 108, 3. III 160, 12 (Μωυσῆς). — III 168, 16. IV 16, 20. 102, 15. V 100, 10. 334, 16. VI 173, 26 (ἀνὴρ). I 198, 26. 234, 18. II 105, 16. 166, 15. III 180, 19. 260, 3. IV 269, 4. V 23, 8. 49, 14. 136, 5. 238, 25. 325, 16. VI 4, 4. 14, 2. 19, 1. 41, 4. 114, 1 (ἀνδρες). III 260, 19 (ἀρχιτέκτων, ἀλληγορία). V 219, 14 βούλευμα. V 354, 19 γένος. III 122, 7 (γυνή). III 269, 14 δημιουργοί. III 185, 5 (δόγμα). III 178, 22 θεός δὲ ὁ αὐτός οὗτος ἅτε σ. ὦν. II 294, 18 ἐνός ὄντος μόνου σοφοῦ τοῦ καὶ μόνου θεοῦ. II 279, 24 κοσμοπολίτης. II 279, 19 λεῖος. I 115, 4 λογισμοί. II 170, 3. 290, 14. III 80, 25. V 241, 15. VI 20, 8 (νομοθέτης). II 47, 10 πνεῦμα. II 98, 22 (ποιηταί). VI 193, 10 (σύμβουλοι). II 198, 1 ταξιάρχης. II 145, 8. III 273, 18 (ψυχαί). III 162, 12 (ὁ θεός) μόνων ἀγαθῶν καὶ σοφῶν δημιουργός. V 225, 15 καὶ ἄλλο σοφὸν εἰσηγείται.

τὸ σοφόν. II 276, 7 διὰ σοφίας τὸ σ. θεωρεῖται. II 226, 14 φίλον γὰρ τὸ σ. θεῷ μάλλον ἢ δοῦλον. I 275, 21 τὸ ἐν τινι ... συνόλως σ. II 11, 23 τὸ πρὸς ἀλήθειαν σ. οὐκ εὐδόξως.

ὁ σοφός, σοφός absol. I 177, 17. 195, 25. II 7, 7. 286, 23. 291, 31. III 81, 17. 94, 11. 96, 12. 294, 28. 299, 13. IV 20, 8 (Ἀβραάμ ὁ σ.). I 172, 6. II 271, 5, 17. III 1, 3. 71, 6. IV 27, 13. 30, 5. 33, 7. 38, 18. 45, 4. 47, 9. 50, 21. 60, 11 (ὁ σ. int. Ἀβραάμ). I 143, 20 ὁ μὲν σ. τέλειος ... Μωυσῆς. II 38, 21 μέγρι Μωυσῇ τοῦ πάντα σοφοῦ. II 51, 13. 177, 19. 308, 1 (Μωυσῆς ὁ σ.). II 219, 15. 266, 9. 301, 14. III 174, 29 (ὁ σ. int. Μωυσῆς). — I 228, 15. 250, 14. II 78, 10.

141, 13. 143, 4. 182, 20. 191, 8. 237, 3. 247, 5. III 95, 20. 120, 13 (ὁ μόνος σ. i. e. θεός). — III 169, 21 ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' ὁ σ. V 349, 7 ἀντί σοφιστοῦ γενόμενος ... σ. II 217, 3. 6 ὁ σοφιστής ἀντεξεταζόμενος σοφῶ. I 172, 17 πάντα σοφιστὴν καὶ μητέρα αὐτοῦ ... ἐλαύνει καὶ φυγαδεύει ἀπὸ σοφίας καὶ σοφοῦ. I 123, 8 ἐν ἧ (sc. σοφίᾳ) κατασκηνοῖ καὶ ἐνοικεῖ ὁ σ. III 162, 27 ἀνυπαρκτον εἶναι σοφίαν, ἐπειδὴ καὶ τὸν σοφόν. II 46, 12 λέγεται δὲ θεοῦ πνεῦμα ... ἡ ἀκήρατος ἐπιστήμη, ἥς πᾶς ὁ σ. εἰκότως μετέχει. III 296, 24 (coni. ὁ προκόπτων, opp. ὁ φαῦλος νοῦς). I 295, 1 ὁ σ. λέγεται μὲν θεὸς τοῦ ἄφρονος. II 275, 26 ὁ δὲ ὁρῶν ἐστὶν ὁ σ. opp. οἱ ἄφρονες. III 20, 2 φιλιᾶς μὲν ἐστὶν ἔξω πᾶς ἄφρων ... εἶσω δὲ πᾶς σ. I 127, 20 (ἡ αἰσθησις) κοινὸν σοφοῦ τε καὶ ἄφρονος. II 235, 20 opp. ὁ φαῦλος. III 163, 5 ὁ ἐραστής αὐτῆς (sc. σοφίας), σ., ὑπάρχων δὲ ὅμως ἡμᾶς τοὺς φαύλους διαλέκθηεν. I 88, 2 σοφὸν μὲν εὐρεῖν ἓνα μόνον ἔργον, φαύλων δὲ πλῆθος ἀναριθμητόν. II 238, 1 οὐ πᾶς σ. πᾶσι φούλοις ἐχθρὸς ἐστὶν ἄσπονδος. I 251, 3 πᾶς σ. λύτρον ἐστὶ τοῦ φαύλου. III 243, 8 ὅσοι γείτνες καὶ ὁμοιοι σοφοῦ. III 146, 11 cf. 94, 22 πᾶς αὐτομαθῆς καὶ αὐτοδίδακτος σ. I 51, 24 σ. δ' ἐκείνος αὐτομαθῆς καὶ αὐτοδίδακτος. II 186, 6 τὸν γὰρ σοφόν ... δεῖ τῇ παντός τιμιωτέρα χρυσοῦ φρονήσει κεκοσμηθῆαι. II 187, 8 ἡ ἐν τῷ σοφῷ δύναμις ... εὐσέβεια καὶ οἰσιότης ὀνομάζεται. IV 59, 19 πρῶτος ὁ σ. τοῦ ἀνθρώπου γένους. VI 12, 9 εὐδαίμων. I 161, 20 ὁ σ. γαίρων ἀλλ' οὐ λυπούμενος γεννᾷ. I 289, 8. 12 ὅτι σοφοῦ τὸ γαίρειν ἴδιον ... καὶ τὸ ἐλπίζειν. I 247, 12 μόνος δὲ ἐορτάζει τὴν τοιαύτην ἐορτὴν ὁ σ. II 169, 14 sqq. ὁ σ. οὔτε μελαγχολήσει ποτὲ οὔτε κοιμηθήσεται οὔτε συνόλως ἀποθανεῖται. II 168, 1 ἐμπρεπὲς ἔργον σοφῶ ... τὸ παίζειν καὶ γανούσθαι καὶ συνεφραίνεσθαι τῇ τῶν καλῶν ὑπομονῇ. II 221, 5 ἐνθουσιῶν ὁ σ. III 59, 14 μόνῳ δὲ σοφῷ ταῦτ' (sc. τὸ ἐνθουσιᾶν) ἐφαρμόττει. II 161, 20 sqq. cf. 163, 10. 164, 19 εἰ μεθυσθήσεται ὁ σ. II 167, 4 ἡδίων γὰρ αὐτὸς ἑαυτοῦ νήφοντος οἰνωθεὶς ὁ σ. γίγνεται. II 169, 4 οἶνον δὲ σπάσαι πλείονος οὐκ ἂν εἴη χεῖρον ἐν καιρῷ σοφόν. II 30, 18 ὅτι ὁ σ. μόνος ἐλευθερὸς τε καὶ ἄργων. I 156, 23 ἀνάξιος εἰ δουλεύειν σοφῶ. VI 12, 4 τὸν σοφὸν ἀδουλωτότερον εἶναι λεόντων. III 297, 25 μόνος ὁ σ. ἄργων καὶ βασιλεὺς. II 307, * cf. III 182, 23. 297, 21 τὸν σοφὸν βασιλέα (εἶναι). IV 57, 13 τὴν δὲ

τοῦ σοφοῦ βασιλείαν ὁρᾷ θεός. VI 6, 3 ὁ μὲν περὶ ἀρχῆς τοῦ σοφοῦ λόγος. II 219, 7 πρεσβύτερος ἐλέχθη ὁ σ. II 189, 16 ὁ σ. μέτοικος καὶ μεταναστὴς ἐστὶν ἀπὸ πολέμου πρὸς εἰρήνην. II 187, 18 πάντα γὰρ ταῦτα ὁ πολυφθμος ὡς ἀληθῶς καὶ πολυώνυμος σ. καχώρηκεν. II 295, 15 οὐ γὰρ τεκνοκτόνος ὁ σ. III 250, 4 ὁ σ. ποικιλτῆς μόνος ἐν τοῖς ἱεροφανθηθεῖσι χρησμοῖς ἀνείρηται. II 4, 18 ὁ σ. αἰεὶ γλιγόμενος κατανοῆσαι τὸν ἡγεμόνα τοῦ παντός. IV 20, 15 ὁ δὲ σ. ἀκριβεστέριος ὁμασιν ἰδῶν. IV 19, 19 οὐχ ὅτι ὁ σ. εἶδε θεόν, ἀλλ' ὅτι „ὁ θεὸς ὡφθᾶ“ τῷ σοφῶ. II 56, 10 δι' ὧν (sc. αὐγῶν) τὸν θεὸν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾷ ὁ σ. III 145, 5 αὐταρκες γὰρ ἐστὶ σοφῷ τὰ ἀκόλουθα καὶ ἐπόμενα καὶ ὅσα μετὰ τὸν θεὸν γινώσκει. II 151, 22 ὁ σ. ἐπόμενος τῇ τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου φωτοεργοῦ τέχνῃ. II 61, 7 τὸ γὰρ εἰρημένον τῷ σοφῶ ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. III 203, 8 φύσει γὰρ θεοῦ ὁπαδὸς ὁ σ. IV 19, 7 ἅμα τῇ μεταναστάσει τοῦ σοφοῦ. I 269, 17 ὁ μὲν δὲ σ. τεθνηκέναι δοκῶν τὸν φθαρτὸν βίον ζῇ τὸν ἀφθαρτόν. I 205, 11 τὸν σοφὸν ἰσοτίμον κόσμῳ ὁ θεὸς ἡγείται. I 142, 9 μοῖραν γὰρ ὁ θεὸς ἐνεμεν ἀρίστην τῷ σοφῶ. III 134, 6 ὅτε κακαθαρμένων τοῦ σοφοῦ νοῦς. III 169, 18 ἐκλεκτὸν δὲ τὸν (νοῦν) τοῦ σοφοῦ. III 242, 22 (φῶς) τῶν ὅσοι λογικῆς κεκοινωνήκασι φύσεως. III 133, 22 ἡ δὲ τοῦ σοφοῦ διάνοια τὰς ἀρετὰς (ἐνδύεται). III 295, 14 ἡ τοῦ σοφοῦ διάνοια ... κρείττων μὲν ἐστὶν ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ ἐλάττω. V 364, 17 βασιλεῖον καὶ οἶκος θεοῦ σοφοῦ διάνοια. II 243, 25 πράγματα ... ἐσθητικευμένα ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ διανοίᾳ. III 64, 7 πρὸς ᾧ (sc. παραδείγματα) τὴν τοῦ σοφοῦ διάνοιαν μετοικίζονται. II 108, 17 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανὸν ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. II 245, 1 παροικεῖ μὲν ὁ σ. ὡς ἐν ξένῃ σώματι αἰσθητῶ. II 273, 11 Αἰγυπτὸν τὸν σωματικὸν οἶκον οἰκεῖν οὐκ ἀνέχεσθαι οὐδ' ἐνθάπτεσθαι σοφῶ. III 298, 13 (ἡ ψυχὴ τοῦ σοφοῦ), ἣ λέγεται καὶ ἐμπεριπατεῖν ὁ θεὸς ὡς ἐν πόλει. III 21, 5 οὐρανὸν ἐπίγειον ἀποφῆναι τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχὴν. I 144, 5 (τὴν ψυχὴν) διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν μὴ ἐκούσιον μὴτ' ἀκούσιον μῶμον ὁ σ. καθαρῶς. I 168, 20 συγκεκόμεται ... ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ ψυχῇ τὰ καλὰ. V 69, 12 τοῦ θεοῦ θυσιαστήριον ἐστὶν ἡ εὐχάριστος τοῦ σοφοῦ ψυχὴ. IV 216, 10 τιμὴ δ' ἀρμόττουσα σοφῶ θεραπεῖν τὸ πρὸς ἀλήθειαν ὄν. I 296, 11 cf. 297, 1 τὰ δὲ ἐπτά ταῦτα ἐν μὲν σοφοῦ ψυχῇ

ἀμίαντα καὶ καθαρὰ. I 145, 14 ὁ τέλειος σ. ὅλον μὲν τὸν θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. — II 115, 10 παντὶ δὲ σοφῷ τὸ καλὸν φίλον, ὃ καὶ πάντως ἐστὶ σωτήριον. III 59, 8 (ἡ ἀρετὴ) ἴδιον σοφοῦ καὶ μόνου κτῆμα. IV 8, 9 πατρὶς οὐδεμία ἐστὶν ἐτέρα σοφῷ ὅτι μὴ ἀρεταί. VI 17, 9 ὁρέγεται δ' ὁ σ. τῶν ἀπ' ἀρετῆς. III 169, 25 τὸν γὰρ πραγματευόμενον τὰ περὶ φύσεως πρότερον ... ἐπὶ τὴν μετουσίαν καλέσας ἀρετῆς σοφόν. II 51, 16 παρ' ὅσον ὁ σ. ἀχώριστος ἀρετῆς. — V 362, 5 ὅθεν ἰσοτίμον καλῶ (ὅλῳ) βίῳ σοφοῦ καὶ μίαν ἡμέραν ὑπέλαβεν εἶναι κατορθωμένην. IV 25, 16 βραδὺς γὰρ οὐδεὶς πρὸς φιλανθρωπίαν ἐν οἴκῳ σοφοῦ. IV 44, 19 βραχὺ δ' οὐδὲν ἔργον σοφοῦ. II 51, 24 τὴν ἀρετῇ καὶ ἰσαितῇ καὶ κατὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχουσιν προαίρεσιν τοῦ σοφοῦ. II 293, 11 τὰ ἔργα τοῦ σοφοῦ λόγων ἀδιαφορεῖν θεῶν. I 109, 8 ἐν τῇ πράξει τοῦ σοφοῦ. I 122, 28 γένονται ἂν αἱ (πράξεις) τοῦ σοφοῦ βαρεῖαι καὶ ἀκίνητοι οὐδ' εὐσάλευτοι. I 123, 3 αἱ τοῦ σοφοῦ πράξεις στηρίζονται ὑπὸ τῶν ἀναγκασιωτάτων λόγου τε καὶ ἀληθείας. I 118, 30 (τὰ πάθη) ἀπόλλυται δὲ καὶ διαφθείρεται παρὰ τῷ σοφῷ. III 144, 4 τὸ δὲ μετανοεῖν σοφοῦ ἴδιον. II 162, 13 τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ πάθος ὑπερβολῆς οὐ κατανόησαντες, οἶμαι, τοῦ σοφοῦ. III 303, 4 τοῦ δὲ σοφοῦ (ἴδιον) πολλὰ ῥέοντι τοῖς ὑπὲρ ἡρόνης καὶ ἐπιθυμίας λόγοις ὑπαντιάζει. I 119, 7 ὑποτάττει γὰρ καὶ τὰ δεύτερα (sc. τοὺς λόγους τμητικούς καὶ ἀμυντηρίους) ἑαυτῷ ὁ σ. I 102, 13 ὡς γὰρ ἀμάρτη ὁ σ., οὐ γούτως ἐξώκειλεν ὁ δ' φαῦλος. I 155, 20 (ἡ ἡρόνη) τοῦ δὲ σοφοῦ λῦειν καὶ ἀναιρεῖν ἐπιχειρεῖ τὴν ἑσπασιν. II 221, 19 (λήθη καὶ ἀνάμνησις) ἐπ' εὐανόμοις παρὰ σοφῷ ταξιαρχοῦντι τάττονται. II 238, 23 ἐφ' οἷς εἰκότως καὶ πᾶς σ. ἄχθεται. II 161, 4 μόνου σοφοῦ τὸ γνῶναι, τίνας ὁ διανοίας καρπός ἐστι. III 166, 5 κλῆρον ... τὸν ἀρμόζοντα δοῦναι μὲν θεῷ, λαβεῖν δὲ σοφῷ. III 183, 5 τῷ μείζονα ἐλπίδος ἀγαθὰ κληρονομοῦντι σοφῷ. III 201, 30 κἂν τυγχάνῃ περὶ κλήσεις σ. I 256, 11 (Ἡσαῦ) περηνσθεὶς γὰρ καὶ κληρονομηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ λήσεται φθάσκατος. I 173, 19 πρὸς τοὺς πολεμίους τὸν σοφὸν φεύσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. I 156, 8 καὶ εἰ ἀγαπήσεις δοῦλος γενέσθαι τοῦ σοφοῦ. I 160, 8 βούλεται δὲ ὁ νομοθέτης τὸν σοφὸν μὴ σχετικῶς ... εὐλόγιστον δοκεῖν εἶναι. IV 230, 12 ὅ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος) μιμούμενος ἐκείνου (sc. τὸν τῆς φύσεως λόγον). II 169, 19 τῷ δὲ σοφῷ εὐλόγως (λόγον ἀπόρρητον παρακατάσθαι). I 144, 22

ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ σοφοῦ λέγεται οὕτως. IV 56, 5 cf. III 21, 21 ἐγκώμια τοῦ σοφοῦ. II 289, 23 ταῦτα τὰ ἄλλα τῷ γενησομένῳ δωρεῖται σοφῷ. II 289, 23 ἃ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπονέμει διὰ τὸν σοφόν. II 236, 9 τὸ ἐπινίκιον ... ὁ σ. ἄσμα ... ἄσεται. III 137, 10 ὁ δὲ σ. καὶ „ἐκλείπων προστίθεται“. IV 7, 8 οἰκειόταται προσήσεις σοφῷ. III 236, 19 χρησθὲν τῷ σοφῷ θεοπρόπιον. VI 9, 3 τὰς τοῦ σοφοῦ χεῖρας βαρεῖας. VI 15, 13 μὴ πειθαρχεῖν τῷ σοφῷ. V 324, 13 ὁ σ. ὅλου ἔθνους ἀξιώματι ἀμιλλᾷται. IV 90, 19 ὥσπερ τινὰ σοφὸν τὴν ὀνειροκριτικὴν.

οἱ σοφοί, σοφοὶ absol. VI 21, 10 οἱ ἐτύμως ἐπτά σ. I 43, 18 ἄτε σ. καλέσαι τὸν ἀριθμὸν ἐπτά. I 93, 21 οἱ παρ' Ἑλληνισι φιλοσοφούντες εἶπον εἶναι σοφοὺς τοὺς πρώτους τοῖς πράγμασι τὰ δνόματα θέντες. IV 273, 19 cf. 151, 1 οἱ πρῶτοι τὰ δνόματα τοῖς πράγμασι θέμενοι — σ. γὰρ ἦσαν. III 240, 21 τρεῖς τοὺς γενάρχας τοῦ ἔθνους σοφοὺς πάντας ἀνέγραψεν. IV 61, 4 τοῖς δὲ καὶ σοφῶν οἱ πρεσβυτάτοι. III 153, 3 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, οἱ σοφοί. II 49, 25 πῶς γὰρ οὐκ ἐναργῇ καὶ πρόδηλα τὰ δνειδῆ τῶν λεγόντων μὲν εἶναι σοφῶν. II 103, 16 ὁ δὲ νομοθέτης τοὺς σοφοὺς (ποιμένας εἴωθε καλεῖν), οἱ μόνοι πρὸς ἀλήθειαν βασιλεῖς εἰσιν. II 244, 8 οἱ κατὰ Μωυσῆν σοφοὶ πάντες. III 126, 26 τις τῶν πάλαι σοφῶν. I 297, 16 τινὰς τῶν σοφῶν τροχισμένους ὑπὲρ τοῦ τὰ ἄρρητα μηνῦσαι γλῶτταν ἀποτραγόντας. VI 32, 11 ἀγωνισταῖς ..., σοφοῖς δέ. II 158, 16 παλαιός ... λόγος ὑπὸ μὲν σοφῶν εὐρεθεῖς. II 127, 24 διαλεληθότες ... σοφοί. VI 15, 5 τῶν βιωτικῶν ἀπειροὶ μὲν οἱ φαῦλοι, ἐμπειρότατοι δ' οἱ σοφοί. VI 43, 6 οἱ σοφοὶ βασιλικώτερον οὐδὲν ἀρετῆς νομίζοντες. IV 9, 5 ἐπιμνησθήσεται σοφῶν ἐτέρων, οἱ τὴν ἀρετὴν ἀνταγωνίστοντες ἔσχον. II 17, 14 τὴν σοφῶν σύμβιον ἐπιστήμην. VI 37, 14 τῆς δὲ ἐν σοφοῖς ἐλευθερίας. VI 38, 18 τοὺς οὖν σοφοὺς ... δουλείας ἀντικαταλλάξεσθαι τελευτήν. IV 46, 7 τὴν δὲ τῶν σοφῶν (ψυχὴν) ... γήθειν καὶ εὐφραίνεσθαι. I 113, 4 πόλις οἰκεία τῶν σοφῶν ἡ ἀρετὴ. III 6, 12 οἱ σοφοὶ πάντες φίλοι θεοῦ. I 113, 7 ἐμφανεῖς οἱ σοφοὶ θεῷ. II 148, 2 σοφῶν (ὁ θεὸς κληρὸς). III 5, 15 sq. σοφοὶ ... ὑψηλῇ γῇ καὶ διδασκάλῳ χρωτῶνται θεῷ, οἱ δ' ἀτελέστεροι τῷ σοφῷ. III 237, 11 σοφοὶ ... τὸν ὀλύμπιον καὶ οὐράνιον χώρον ἔλαχον οἰκεῖν. IV 26, 15 εὐδαίμονα καὶ μακάριον οἶκον ὑπέλαβον εἶναι τινες, ἐν ψ' συνέβη καταχθῆναι καὶ ἐν-

διατρίβει σοφούς. V 334, 20 φθόνος γὰρ οὐκ εἰσοικίζεται σοφῶν ψυχαῖς. I 296, 22 καὶ τοῦθ' ὅπερ ὤρισεν ὁ νομοθέτης ἐξ ἀνάγκης παρακολουθεῖ πᾶσι τοῖς σοφοῖς. I 159, 21 οὗτος (sc. ὁ λόγος) γὰρ ἡμῶν τῶν ἀέλων ἂν εἴη θεός, τῶν δὲ σοφῶν καὶ τελείων ὁ πρῶτος.

σπᾶν. I 157, 33 (ὁ ἀλόγιστος) ἄρρενας καὶ ἐλευθέρους σ. μὴ δυνάμενος λογισμούς. II 189, 26 μὴδὲ ἐλευθέρου δύνασθαι σ. ἀέρος ἀντικρυς ὁμολογεῖ. II 43, 26 οὐ καθαρωτέρου σπῶντα τοῦ πνεύματος πρὸς πλείονα καὶ κραταιοτέραν διαμονὴν ἐπιθίσωσιν; IV 285, 11 τὸν ἀπὸ τῶν θυομένων αἰεὶ καπνὸν σπῶντες. III 243, 8 τῆς ἀπ' αὐτοῦ (sc. σοφοῦ) σπῶντες αὔρας. I 262, 10 (ὁ Ἰακώβ τὸν Ἰωσήφ) προκαλεῖται ... ἐλευθέρου σπάσαι τοῦ καρτερίας πνεύματος. I 63, 12 τὰ θνητὰ σπάσαντα ἀπ' οὐρανοῦ θεῖαν ἀργήν.

σπάνιος. I 88, 1. II 175, 5. 280, 8. 292, 9 τὸ ἀγαθόν. IV 5, 13 ἡ ἀρετὴ. II 280, 18. III 162, 20. 200, 31 γένος. II 279, 28 τὸ καλόν. VI 19, 5 τὰ λίαν καλὰ. — VI 21, 8 τὸ δὲ ὀλίγον, εἰ καὶ σπάνιον, οὐκ ἀνυπαρκτόν. — II 42, 5 αἰεὶ γὰρ ἐπειδὴν τὸ σπάνιον φανῇ, πάμπλου τοῦ ἐναντίου εὐρίσκεται. I 243, 1 ἄγευστον γὰρ παθῶν ... ψυχὴν εὐρεῖν σπανιώτατον.

σπάνιος. IV 180, 15. 272, 2. V 365, 19. 367, 13. 368, 15. VI 10, 10. 50, 2. 131, 24. 178, 16. 179, 9 τῶν ἀναγκαίων. IV 300, 8 ἀποδείξω. VI 62, 12 τοῦ ἀρίστου γένους ἀνθρώπων. V 107, 11 τῶν περὶ δαίταν. V 11, 6 σπάνει τοῦ διδασκόντος ἐπὶ σὲ καταφυγεῖν ἐθάρρησα. II 80, 7. VI 46, 5 καλὸν ἐπιτηδεύματων. VI 129, 24 σ. ἣν ἱερῶν κατὰ τὴν πόλιν. III 186, 13 τῶν καλῶν. II 32, 11 διὰ σπάνιν καὶ ἐνδείαν αὐτῶν (leg. αὐτοῦ, sc. τοῦ κόσμου). I 261, 15 οἰκετῶν ἢ ὑπηρετῶν. IV 178, 20 ποτοῦ. IV 94, 10 σιτίων. V 116, 16 τῆς συγγενείας. IV 170, 14 ὕδατος. V 317, 4 ὕλης. — V 238, 1 ἐπειδὴ σ. ἦν. V 258, 14 ἐν λιμῷ καὶ σπάνει. IV 166, 14 ἦν δ' οὐ μόνον ἡ παρούσα σ. χαλεπὴν. V 304, 1 πολλὰ τῶν ἀβουλήτων ἡ ἀπορία καὶ σ. ὁρᾶν ἀναγκάζει.

σπαρττεσθαι. II 242, 17 πᾶς ὁ τῶν φαύλων βίος. II 12, 22 (ὁ νοῦς).

σπασμός. I 187, 8.

σπασμώδης. I 148, 1.

σπαρτός. I 12, 4. 13, 20. 41, 10.

σπείρειν. III 270, 6 παρ' ἡμᾶς τὸ σ. ἐνόμισεν. I 243, 14 τὸ γούν σ. καὶ γεννᾶν κατ' ἀρετὴν ἀνδρῶν ἴδιον. II 266, 27 τὸ γὰρ σ. <ἀγαθῶν, κακῶν δὲ αἵτιον τὸ διασπείρειν>. I 153, 3 σ. ἐν αὐταῖς (sc. ψυχαῖς) ἀρετάς. I 167, 14 ὅταν ἴδῃ τετε-

λειωμένον αὐτὸν καὶ ἡδὴ δυνάμενον σ. I 183, 1 θεὸν ἀθανάτων καὶ παρθένων ἀρετῶν σ. ἰδέας. II 65, 9 αὐτός ... ἰκανός δ' ὢν ... σ. καὶ γεννᾶν ὅμοια τοῖς φυτεύσασι. II 96, 21 σ. ἡ φυτεὶν ἄγονον οὐδὲν ἐπιτηδεύει. II 211, 11 σ. μὲν ἄνδρες γονὰς ὑποδέχεσθαι δὲ γυναῖκες ἐκ φύσεως πεπαίδευται. II 214, 8 λόγους ... δυνάμενους μὲν σ. καλὰς πράξεις. II 267, 3 βούλεται δὲ ὁ φυτοργγός θεός σ. μὲν ἐν τῷ παντὶ καλοκίχαθιαν. III 40, 3 (αἱ δυνάμεις ἐπέτρεψαν) τῷ θνητῷ γένει μιμησαμένην τὴν περὶ τὸ γεννᾶν τέχνην σ. III 180, 10 ὡς ἄρα μόνου θεοῦ σ. καὶ γεννᾶν τὰ καλὰ ἔργον ἴδιον. III 186, 14 Πεντεφερῇ ... σ. καὶ φυτεῖν τι τῶν κατὰ παιδείαν ἀδυνατοῦντα. III 288, 23 αἰνάντους καὶ παρθένους γνώμας σ. ἰκανός. IV 23, 21 ἡ μὲν ἀρετὴ ... σ. πέφυκε βουλὰς ἀγαθὰς. VI 209, 8 ἀσβεβὲς σπέρμα σ. εὐλαβουνοῦτο δεδιότας. I 72, 8 ἐπὶ γένει ἀρετὴν σπείρει καὶ φυτεῖν τῷ θνητῷ γένει ὁ θεός. I 181, 2 σπείρει μὲν οὖν οὗτος (sc. ὁ θεός). II 38, 6 σπείρει δ' ὁ θεός ἐν ψυχαῖς ἀτελὲς οὐδέν. II 42, 14 αἰεὶ δὲ οὐδεὶς ἄρρενα γενεᾶν ἐν ψυχῇ σπείρει τὸ παράπαν. IV 23, 19. 21 κατὰ μὲν γὰρ τὸν τῶν σωμάτων (γᾶμον) σπείρει μὲν τὸ ἄρρεν. I 195, 24 (δυνάμεις θεοῦ) σπείρουσιν ἐν αὐταῖς (sc. ψυχαῖς) γένος τὸ εὐδαίμον. I 281, 15 ὅσαι (sc. μίξεις) μετὰ νόμου τὸ ἀνθρώπων σπείρουσι τε καὶ φυτεύουσι γένος. V 159, 3 ὡς εἴ τι γεωπόνος ... πυροῦσιν καὶ κριθὰς εἰς λίμνας ... σπείρου. III 147, 16 μὴ σπείρητε, μὴ ἀμύσητε. III 248, 7 οἱ σοφίας ὀρθοὶ λόγοι πάντες, ὀχευέτε, σπείρετε. I 181, 1 τίς οὖν ὁ σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ἀρεταῖς) τὰ καλὰ. II 40, 6 σπείρων σεαυτὴν καὶ τιτηνούμενος τὴν ... ἡδονήν. I 153, 9 (ὁ θεός) σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ταῖς μήτραις) τὰς καλὰς πράξεις. I 162, 7 (ὁ κύριος) σπείρων ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ γεννῶν τὸ εὐδαίμονεν. II 269, 8 ὁ νοῦς σπείρων εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις. V 93, 3 ὁ αὐτός λόγος οὗτος ... σπείρων ἀνδρὸς τρόπον ἐννοίας ἀρίστα. II 100, 8 ἡ (sc. γεωργία ψυχικῇ) σπείρουσα καὶ φυτεύουσα τὰς ἀρετάς. I 4, 14 τὴν τοῦ σπείροντος ἄρρενος ... ἰδέαν. VI 94, 10 σπείροντος μὲν εἰς μήτραν ἀνδρὸς ὡς εἰς ἄρουραν. I 73, 8 θεοῦ δὲ σπείροντος καὶ φυτεύοντος ἐν ψυχῇ τὰ καλὰ. II 150, 10 cf. III 147, 13 θεοῦ σπείροντος. II 295, 29 σπείροντος καὶ γεννῶντος θεοῦ τὰ ἀστεία γεννήματα. III 121, 17 σοφίαν ἄρρενα τε καὶ πατέρα εἶναι, σπείροντα καὶ γεννῶντα ἐν ψυχαῖς μάθῃσιν. I 28, 1 σπείροντές τε καὶ φυ-

τεύοντες. IV 31, 8 παιδοσποροῦντες ἡλέγοντο μὲν ἀτελῇ γονὴν σπείροντες. VI 62, 14 σπείροντες ἀντὶ τῆς βαθυγείου πεδιάδος ὑφάλμους ἀρούρας. IV 305, 2 πᾶσαν ἀργὴν τὴν χώραν ἕαν μῆτε σπείροντας μῆτε ἀρούοντας. I 82, 3 ἔσπειρεν ὁ θεός <ἐν> τῇ γῇ γενεὴν φρονήσιν τε καὶ ἀρετὴν. I 153, 12 ἐμοῦ γὰρ ἕνεκα ἔσπειρεν ὁ θεός ἐν τῇ ἀρετῇ τάχα. I 181, 3 τὸ δὲ γέννημα τὸ ἴδιον, ὃ ἔσπειρε (ὁ θεός), ὠρεῖται. II 19, 21 ἡ διένειμεν ἔθνη ὁ θεός ἡ ἔσπειρεν ἡ ᾤκισεν. II 20, 1 τοὺς τε γῆς παῖδας ἔσπειρε (ὁ θεός). II 176, 5 ἡ συνῶν ὁ θεός οὐχ ὡς ἀνθρώπος ἔσπειρε γένεσιν. III 180, 2 ὅτι θεός αὐτό (sc. τὸ αὐτομάθες γένος) ἔσπειρε. V 74, 1 ἀς (sc. φύσεις) αἱ ἄμειτροι τῶν παθῶν ἔσπειραν τε καὶ συνῶξήσαν ὁρμαί. II 91, 6 ὃν (sc. καρπὸν) ἐπ' ὀλέθῳ φρονήσεως σπειράς οὐκ ἐθήρισε. IV 298, 6 ἐπιλήπτον σποράν σπειράς. III 100, 22 τὸ φυτὸν ὑπὸ τοῦ σπείραντος ... τελεσοφρεῖσθαι. VI 64, 9 σπείραντος εἰς αὐτὴν ἀκτῖνας νοητάς τοῦ πατρὸς. III 202, 27 sq. τῷ σπείραντι καὶ θερίζειν ἔθος. III 179, 15 (Θάμαρ) τὸν μὲν σπείραντα οὐκ ἰδοῦσα. II 258, 8 ἀδικίαν μὲν σπείραντες, ἀσέβειαν δὲ θέρισαντες. IV 294, 15. V 117, 20 (οἱ σπείραντες i. e. οἱ γονεῖς).

σπεῖρεσθαι. II 35, 1 οἷς ὁ χρυσοῦς μόσχος ... σπείρεται καθ' ὕδατος. II 36, 20 ἀ (sc. σπέρματα) σπείρεται καθ' ὕδατος. III 143, 9 (φυγὴ) ἡ πολυγαμίας ἐρώσα ἡ πρὸς μυρία σπειρομένη. III 286, 5 τὰ σπειρόμενα μαθητήματα. II 275, 10 ἐπινοημένων καὶ σπειρομένων ἄνωθεν ἀφανῶς τῶν ἐνθυμημάτων. V 131, 5 ὁ τοῦ σίτου καρπὸς ... πρωτογέννημα ὠνομάσθη διὰ τὸ πάντων ἀριστος εἶναι τῶν σπειρομένων. V 258, 18 ὑπὸ τῆς τῶν σπειρομένων ... πυκνότητος. II 36, 3 μὴδὲν τῶν ἐφ' ὕδατος σπειρομένων. VI 110, 4 σπειρομένους καὶ φυτεομένους. II 36, 4 τὸν καταλεσθέντα μόσχον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λόγος κατέχει σπαρῆναι. I 150, 17 τὸ σπέρμα τοῦ κορίου ... σπαρὲν βλαστάνει. I 82, 12 ἐφ' οὗ φησι Μωσῆς σπαρέντος καὶ φυτευθέντος ἐν ψυχῇ. IV 249, 3 εὗρισκε γὰρ αὐτὴν ... ἐκ μόνου πατρὸς σπαρεῖσαν ἀνευ σποράς. V 100, 16 ἀμήτορα, σπαρεῖσαν ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς τῶν ὄλων. II 97, 5 ταῦτα γὰρ σπαρέντα καὶ φυτευθέντα ἐν διανοίᾳ. I 13, 3 τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων αὐξήσεις. II 96, 23 ὁ νοῦς, ὅς τας ἀπὸ τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων ὠφελείας εἴωθε καρποῦσθαι. V 71, 5 πρὸς ἀνθρώπους ... ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων σπαρέντας.

σπένδειν. I 101, 17. II 199, 14. IV 235, 8.

σπέρμα. 1. semen est omnis vitae principium: I 154, 13 σ. γὰρ πᾶν ἐστὶ γενέσεως ἀρχή. VI 102, 1 sqq. ἐκ σπέρματος ἡ γένεσις καὶ εἰς σ. ἡ ἀνάλυσις. VI 103, 3 sqq. κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν σ. μόνον ὑπολειφθήσεται. VI 101, 18 τοῦ μέλλοντος ... κόσμου. VI 104, 7 σπέρματος ἔχει καὶ τοῦτο (sc. τὸ κενόν) λόγον. IV 225, 10 τῆς (γῆς) δὲ τὰ σπέρματα ταῖς τῶν ὑδάτων ἐπιρροαῖς τελειογονούσης. II 143, 12 τὰ σπέρματα καὶ τὰς ρίζας ἀπάντων καθεῖς ὁ θεός. II 44, 2 ἀήρ ... τὰ ψυχῆς κατ' ἐξάρετον χάριν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ σπέρματα λαβόν. I 97, 29 φύσις ἀποτελεῖται κινήθεντος σπέρματος. I 22, 16. 22 φύσις δὲ βέλτιον σπέρματος.

2. semen plantarum et animalium: II 38, 4 τὰ ... ὑπὸ τῶν θνητῶν καταβαλλόμενα σπέρματα πρὸς ζῶων ἡ φυτῶν γένεσιν. I 45, 19 αἱ καταβολαὶ τῶν σπερμάτων, ἀπερ ἡ ὑρὰ ἐστίν, ὡς τὰ τῶν ζῶων, ἡ οὐκ ἀνευ ὑγρότητος, τοιαῦτα δὲ τὰ τῶν φυτῶν ἐστίν. IV 214, 12 (Νῶε) σπέρματα ὑπολειπόμενος πρὸς καταλλαγὴν καιρῶν τῶν αὐτῆς ποτε γενησομένων. III 28, 14 φυτοῦ μὲν ἀρχῇ. I 163, 26 ὁ γεωπόνος φησὶ σπέρματα βαλοῦμαι, φυτεύσω. II 36, 7 εἰς ποταμοῦ ρεῦμα ἡ θαλάττης καταβληθὲν σ. VI 62, 16 τὰ καταβληθέντα φθείρει σπέρματα. V 369, 8 ἐπάρατος μὲν ἡ πεδιάς καὶ ὅσα καταβλήθῃ σπέρματα. II 75, 25 ὑετῶν ὡς σπέρματα καὶ φυτὰ συναυξόντων. II 27, 19 τὰ κατὰ γῆν σπέρματα καὶ φυτὰ ποτιζόμενα αὐξεται. I 14, 3 ἐκ καρποῦ τὸ σ. IV 242, 4 sqq. (τοῦ καρπού). I 150, 16 τὸ σ. τοῦ κορίου διαιρεθὲν εἰς ἄπειρα ... βλαστάνει οὕτως, ὡς καὶ τὸ ὅλον ἡδύνατο. VI 102, 15 sq. τὰ γένη τῶν ζῶων ..., ἄχρι μὲν περίεστι καὶ ἡβρά, σ. προίεται γόνιμον. I 22, 13 τὸ σ. τῶν ζῶων γενέσεως ἀρχὴν εἶναι συμβέβηκε.

3. semen hominis: I 64, 7 (σώματος ἀπόκρισις). I 42, 18 ἡ φυσικωτάτη σπέρματος πρῶσις διὰ τῶν γεννητικῶν. I 36, 2 καρὸς τὸν δύνασθαι προϊῆσαι σ. γόνιμον. VI 166, 2 κἂν ταῖς πρώταις τῶν σπερμάτων καταβολαῖς. III 9, 11 ὡς δυνήθηναι καὶ σπέρματα βαλεῖσθαι καὶ ρίζας ... ἀποτεῖναι. V 2, 15 ὡς εὐδοεῖ τὸ σ. (τῶν περιτεμνομένων). V 160, 8 οἱ δ' ἅμα τῇ καταβολῇ σβένει τοῖς σπέρμασι τεχνάζοντες ἐγθροὶ τῆς φύσεως ὁμολογουμένως εἰσίν. VI 94, 11 γυναικὸς δ' ὑπο-

δεγομένης τὰ σπέρματα σωτηρίας. I 155,9 μετελήλυθεν ἐπὶ τὸ σ. καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς (sc. τῆς γυναικός). I 165,3 Σῶν ... καὶ τὸ σ. αὐτοῦ. VI 186,17 πονηρὰ σπέρματα (θηρία coni. Mang.).

4. semen dei: II 176,6 ἡ (sc. μήτηρ, i. e. ἐπιστήμη) δὲ παραδεξαμένη τὰ τοῦ θεοῦ σπέρματα. III 179,14 ἡ δὲ θάμρα ἐγκύμων τε γενομένη θείων σπερμάτων. IV 186,12 τὰ μὲν σώματ' αὐτοῖς ἐξ ἀνθρωπίνων διεπλάσθη σπερμάτων, ἐκ δὲ θείων ἐφυσαν αἱ ψυχαί. VI 30,16 μικτῆς γενέσεως, ἀθανάτων καὶ θνητῶν ἀνακραθέντων σπερμάτων. II 29,19 παρ' οὗ (sc. θεοῦ) τὰ φρονήσεως παραδεξαμένη (Λεία) σπέρματα ὠδίνει. I 272,5 εἰ μὴ σὺ καθεὶς ἐξ οὐρανοῦ τὰ σπέρματα ἀπεργάσαιο αὐτὴν ἐγκύμονα. I 182,11 (ὁ θεός) σ. τῷ θνητῷ γένει καταβαλλόμενος εὐδαιμονίας εἰς ἀγαθὴν καὶ παρθένον γῆν. I 181,13 ὥστε τὴν ἀρετὴν δέχεσθαι μὲν παρὰ τοῦ αἰτίου τὰ θεία σπέρματα. I 121,24 χάρις τῷ φιλοδώρῃ, ὅτι οὕτω σπέρματα ἐν ψυχῇ βαλεῖσθαι φησὶ τηλαυγῇ. II 38,2 τὸ μὴδὲν τῶν θείων σπερμάτων χομαί πίπτειν.

5. metaph.: I 127,26. 154,30. 168,22. II 38,8. 15. 85,20. 211,15. III 9,21. 73,19 σ. ἀρετῆς. V 376,12 ἐν ψυχῇς βραχυτάτους σπέρματος τῶν εἰς ἀρετὴν ὑπολειφθέντος. II 211,21 τὰ πρὸς ἀφθαρσίαν ... σπέρματα. III 182,7. VI 175,13 εἰρήνης. V 338,20 ἐλπίδος. III 97,9 ἐπιστήμης. III 262,3 τῆς σωματικῆς ἡδονῆς. V 306,13 ἡμερότητας καὶ ἐπιεικειας. III 102,16 τὰ σπέρματα, ἐξ ὧν ἀναβλάσκειν ἔδοξε τὰ θεωρήματα. III 75,11 γεωμετρία δ' ἰσότητος καὶ ἀναλογίας ἐμβαλλομένη τὰ σπέρματα εἰς ψυχὴν. I 166,28 φυτὸν ἢ σ. κακίας. II 273,16. VI 21,5 καλοκάγαθίας. II 36,20 ὥσπερ οὐδ' ἐκ σπερμάτων ἀσπείρεται κατ' ὕδατος (ἐβλάστησε τὸ καλόν). III 99,3 νομοθετικῆς τῆς παρὰ ἀνθρώποις. VI 181,21 μὴδὲ σ. πολέμου. V 102,19 πῦρ ἐναεῖν ὡς ἀρχὴν καὶ σ. τῶν περὶ βίον πραγματειῶν. II 84,5 μὴδενὸς τῶν εἰς τὸ συνέναι σπέρματος ὑπολειφθέντος. I 252,2 εἰ δὲ τι καὶ μικρὸν ὅσον ὑγείας σ. ἐμφαίνωτο. — III 15,23 τὸ νοητὸν ἐκείνο. VI 209,8 ἀσέβες σ. σπεῖρειν. III 98,26 τὰ δὲ σπέρματα καὶ τὰς γονὰς ἐξωθεν ἀρδομένας καταλαμβάνουσαι (ψυχαί).

σπερματικός. VI 103,9 (ἀρχή). III 27,7 αἱ πρῶται τῶν φυτῶν ... καταβολαί. I 146,4. III 28,9. VI 99,10. 101,14 (λόγος). VI 166,5 (λόγοι). I 13,23 (οὐσαί). II 36,11. V 159,8 (τόνοι). σπερμολόγος. VI 193,11.

σπῆλαιον. III 273,16-18 cf. II 13,25 σοφῶν ψυχῶν ἀριστον ἐνδιαίτημα, τὸ διπλοῦν σ.

σπινθήρ. V 215,10 σ. ἐντυφόμενος εἰς ... μεγάλας ἐνέπρησε πόλεις. III 274,5 οὐχ ὡς φλόγα ἡμιμένον ..., ἀλλ' ἔθ' ὡς σπινθῆρα ἐντυφόμενος. — III 70,9 τῆς ἐπιστήμης. VI 192,6 σπινθῆρας αὐτὸ μόνον τοῖς ὥσιν ἡμῶν ἐνιέντες.

σπλάγγνον. I 41,22 τὰ δ' ἐντὸς (σώματος μέρη) λεγόμενα σπλάγγνα. I 64,2 σπλάγγνα γε μὴν ἐπτά. VI 178,23 τῶν γὰρ ἐντὸς σπλάγγνων ἡ δύναμις ἐκ φύσεως πλογωδεστάτη καθέστηκεν. II 191,6 οὐ παρὰ τῶν ἄλλων σπλάγγνων τὰς καθ' ἑκαστον οἰκείους ἐνεργείας (λήψομαι). IV 53,13 ἀφῇ μὲν γὰρ καὶ γεύσις ... σπλάγγνοις παραπέμπουσαι τὰ οἰκεία πρὸς διοίκησιν. II 26,12 ὁ δὲ τῆς διανοίας ὀφθαλμός ... τὰ ἐν αὐτοῖς σπλάγγνοις ἐγκεκρυμμένα κατεῖδε. V 371,13 παρελεύσονται καὶ μέχρι σπλάγγνων αἱ τηκεδόνες. VI 222,19 πληγαὶ κατὰ τῶν σπλάγγνων. V 52,22 λοβός δ' ἥπατος τοῦ κυριωτάτου τῶν σπλάγγνων ἐστὶν ἀπαρχή. V 16,3 ἐξάπτων ἀβελαιοτάτων πεισμάτων ... σπλάγγνων καὶ αἵματος καὶ νεκρῶν σωματίων.

σπλήν. I 41,22. 64,3.

σποδοειδής. III 251,3. 252,10.

σποδός. III 251,9 γῆν καὶ σποδὸν εἶπεν ἑαυτὸν (sc. Ἀβραάμ).

σπονδεῖον. IV 234,13. VI 213,23.

σπονδή. IV 191,3. V 18,9. 76,11 (σπονδαί coni. θυσίαι). V 21,17 (coni. ἱερεῖα, εὐχαί). V 237,19 ὡς σ. τῷ βωμῷ προσχεόμενον. V 49,16 (ψυχική). V 49,17 ψυχῆς ... σ. τὸ αἷμα. II 199,13 cf. III 42,14 τὸν νοῦν ... σπονδὴν ὅλων δι' ὅλων γίνεσθαι τε καὶ σπένδεσθαι θεῷ.

II 69,5 οἱ δὲ συμβάσεις καὶ σπονδὰς πρὸς σῶμα θέμενοι. V 375,9 (coni. συμβάσεις). II 271,20 οἱ μέχρι τῆς τελευτῆς τὰς πρὸς σῶμα σπονδὰς ἔθεντο. II 272,5 ὅρκω τὴν σπονδὴν ἐμπεδωσάσθαι. II 235,2 τὸ ἐνώμοτον καὶ ἐνσπονδον οὐδ' ὅρκων οὕτε σπονδῶν ἐπάξιον εἰδώς. V 237,11 (ἀσμβάτοι). VI 94,6. 174,3 (συμβατήριοι). II 237,23 κατὰ τῶν σπονδὰς λύειν ἐπιχειροῦντων. I 142,23 (οἱ δὲ καταλλάττονται καὶ σπονδὰς πρὸς αὐτὰ τίθενται). V 372,12 οἱ δ' ὅλον τοῦτον παρακαλυψάμενοι τὸν νόμον, τοὺς ὅλους, τὰς σπονδὰς. V 177,8 cf. VI 57,7 ἐν σπονδαῖς ἀσπονδα ἔπαθεν.

σπονδοφόρος. III 288,7 ἀρχιερέως.

σπορά. III 292,16 (coni. σκέδασις, φθορά). I 13,2 πρῶτον μὲν ἐστὶ σ. καὶ φυτεία. I 19,19 σπορὰς καὶ φυτείας

καρπῶν. V 372, 21 μήτε σποραῖς μήτε φυτεῖαις. V 311, 3 πρὸ μὲν τῆς σπορᾶς τῆς βαθυγείου πεδιάδος. V 349, 16 οἶα τις γεωργὸς εὐδαίμων ἄπασαν τὴν σπορὰν ἐπιτόων σῶων. V 104, 3 γῆς προετοιμαζομένης εἰς σπορὰν. IV 286, 11 καιρῷ σπορᾶς. V 212, 9 ἀρχὴ σπορᾶς καρπῶν. IV 249, 3 (τὴν ἐβδόμην) σπαρεῖσαν ἄνευ σπορᾶς καὶ γεννηθεῖσαν ἄνευ κηρύσεως. III 288, 15 οὕτε προέσθαι οὐδ' ὑποδέξασθαι σπορὰν δυνάμενος. VI 93, 5 ἐν σπορᾷ καὶ γενέσει τοῦ ... ἀνθρώπου. IV 11, 15. VI 93, 9 ἀνθρώπων. I 63, 19. V 327, 20. VI 102, 17 τοῦ ὁμοίου. IV 215, 12 τῶν ὁμοίων. IV 26, 4. 30, 12 παῖδος. IV 31, 19. 71, 1. 126, 19. V 368, 24 παίδων. IV 55, 11. 296, 12. V 167, 12. 181, 20. 256, 16 τέκνων. V 117, 22 σ. μὲν γάμος, καρποὶ δὲ τέκνων γενέσεις. — III 10, 2 τέκνων τῶν ψυχῆς σπορᾶς καὶ γενέσεως. I 56, 7 αἶ τε σποραὶ καὶ γενέσεις διὰ ταύτης (sc. ἡδονῆς) συνίστανται. II 39, 9 ὑπὸ νήφροντος οὐδέποτε δέξονται σπορὰν ἔννομον. IV 298, 6 ἐπίληπτον σπορὰν σπειρας. IV 192, 5 διότι σποραῖς ὑπέρετσαν ἐκθέσμιος. II 39, 12 Μωυσῆς τὴν ἀσεβῆ καὶ ἀναγνον αὐτῶν σπορὰν συλλόγου θεοῦ παντός ἀπεσχρίνισε. V 79, 2 διότι ἡ πρώτη σ. καὶ γένεσις αὐτοῖς κεκρίβδληται. IV 268, 3 ἤρμωτε γὰρ διαφέροντας καὶ ταῖς σποραῖς. III 39, 18 ἐπὶ τὸν σπορᾶς καὶ γενέσεως τοῖς θλοῖς αἵτιον. III 200, 26 θέας γονῆς. IV 23, 24 ὁ δὲ λογισμὸς ... τὰς ἱεροπρεπεῖς καὶ θέας ὑποδέχεται σπορᾶς. V 338, 9 ἦν ὁ ποιητὴς ἐν ἀρετῇ ὡς γὰρ κατέσπειρε λογικῇ ψυχῇ. I 291, 25 τὸν ... θεὸν ἄνδρα καὶ πατέρα τῶν ὅλων σπορὰν καὶ γένεσιν ἀπάντων παρεχόμενον. I 153, 6 (Λείαν) ἐξ οὐδενὸς γεννητοῦ λαμβάνουσιν τὴν σπορὰν καὶ τὴν γονὴν. III 173, 25 δόξης αἰσθητῆς καὶ κενῆς. III 248, 4 ἀόρατῶν σπορᾶ φρονήσεως χρώμενοι δογματῶν. — All: V 200, 10 δίδυμοι γὰρ σύμβολον σπορᾶς καὶ γενέσεως.

σποράς. VI 130, 16 cf. V 374, 23 (Ἰουδαῖοι). I 121, 7. 17 (νοῦς). III 141, 22. IV 260, 7 (οὐσία). II 105, 13 (σύνδοξ). III 83, 26 (τρόποι). I 69, 4 (ῥή). — V 245, 12 τοῖς ἐν τῇ ξένῃ σποράσιν.

σπόρος. III 148, 2 ἀρχὴ μὲν οὐδ' σ., τελευτὴ δὲ ὁ ἄμωτος. V 159, 4 ταῖς ἀρούραις καταβάλλεσθαι χρὴ τὸν σπόρον εἰς εὐκαρτίαν. I 40, 23 αὐλαξες ἀνατέμνονται πρὸς σπόρον. V 40, 8 εἰς τὸ ἀρόσαι γῆν καὶ προετοιμάσασθαι πρὸς σπόρον. V 311, 7 ἵνα κῶλοι βαθεῖς ... χορηγῶσιν ... τῷ σπόρῳ τροφὰς πλόνας.

V 291, 3 καλεῖται ... μήτε πάντα τὸν σπόρον κείρειν. V 52, 21 δι' ὧν (sc. παραστατῶν) ἄρεται ὁ σ. V 365, 20 τὸν γὰρ σπόρον, φησὶν, ἀτελῆ μὲν ὄντα δηλώσουσι. V 52, 18 ὅπως ὁ τῆς φύσεως σ. εὐδοῇ. V 159, 7 ἐν ἔτι μὲν ἐπικλυζομένης (τῆς μήτρας) ἐπέγει τοὺς σπόρον. V 27, 4 ἵνα ... εἰς ἄβατον καὶ καθαρὰν ἀρουραν ὁ ἱερὸς σ. χωρῇ. III 248, 16 τῆς τὸν ἱερὸν σπόρον παραδεξαμένης ψυχῆς. V 92, 17 τὸν ἀρετῶν σπόρον ὥσπερ εἰς ἀγαθὴν ἀρουραν τὴν ψυχὴν καταβάλλεται. V 373, 19 (ἡ ψυχὴ) παραδεξαμένη δὲ τὸν θεῖον σπόρον. III 181, 9 στείραν δὲ τὴν μὴ παραδεχομένην θνητὸν ὡς γόνιμον σπόρον (καλεῖ διάνοιαν).

σπουδαιολογεῖν. I 290, 1.

σπουδαῖος. II 101, 2 (ἀγέλρχης). I 127, 21 (αἰσθησις, opp. φαῦλη). V 336, 9 (βίοι, conī. πονηροί). III 271, 19 βλαστήματα. I 286, 12. II 299, 14 (γέλως). IV 234, 17 (γενητόν). II 37, 28. 193, 19. III 149, 10 (διάθεσις). III 264, 17 (ἐνέργειαι δὲ καὶ πράξεις). VI 26, 14 (ἔργα). V 319, 4 (ῥῆ). V 362, 17 κάλλη. I 110, 10 (κινήματα ἐν ψυχῇ). I 176, 16. 288, 7. 10 (λόγος). IV 23, 22. 207, 14. V 222, 12 (λόγοι). II 29, 26 (μαθητῆς). I 25, 4. 86, 8. 155, 16. 157, 21. 167, 27. II 23, 19. IV 23, 13 (νοῦς). V 155, 17 παράγγελμα. VI 72, 1 (πρᾶγμα). I 81, 1. IV 4, 4. V 92, 18. 239, 12 (πράξεις). II 160, 16 (φύσις, conī. λογική). I 129, 9 (φύσεις). I 101, 2. 158, 11 (ψυχῇ). — III 162, 9 πάντως οὖν σ. ἐκεῖνός ἐστιν, ᾧ φησιν.

ὁ σπουδαῖος, σπουδαῖος absol. V 269, 1 ὁ δὲ σ. ὀλιγοδεής, ἀθανάτου καὶ θνητῆς φύσεως μεθέρως, opp. ὁ δὲ φαῦλος πολυδεής. III 299, 19 ὁ σ. κληρὸν ἔλαχε ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς, ὥσπερ ὁ φαῦλος ἔμπαλιν σώμα. III 306, 22 τοῦ σπουδαίου βίος ἐν ἔργῳ, ἐν λόγοις δὲ ὁ τοῦ φαύλου θεωρεῖται. I 123, 21 ὁ μὲν φαῦλος ἐπ' ἀσθενῇ βοηθὸν ... καταφεύγει τὸν ἴδιον νοῦν, ὁ δὲ σ. ἔμπαλιν ἐαυτὸν ἀποδιδράσκων ἀναστρέφει πρὸς τὴν τοῦ ἐνὸς ἐπίγνωσιν. I 94, 12 τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν ὁ μὲν (φαῦλος) τελειοτάτον ἀγαθὸν κρίνει, ὁ δὲ σ. ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον αὐτὸ μόνον. I 94, 10 ὁ μὲν φαῦλος ὡς ἀγαθῷ τελείῳ (ἡδονῇ) χρήσεται, ὁ δὲ σ. ὡς μόνον ἀναγκαίῳ. I 167, 25 cf. 127, 24. 155, 18 (ἡ ἡδονή) μόνῳ γέ τοι τῷ φαύλῳ προσγίνεται, σπουδαίῳ δ' οὐδενί. I 103, 8 ἀναισχυντία μὲν οὖν ἴδιον φαύλου, αἰδώς δὲ σπουδαίου. V 68, 18 μὴ ἀχαριστήσάτω φαῦλος γενόμενος — σπουδαῖον γὰρ ἐδόθησαν αἱ

χάριτες. VI 15,8 sq. „οὐκ οἰμώξεται μὲν ὁ φαῦλος, ἐὰν ἀντιλέγῃ τῷ σπουδαίῳ;“ (Zeno). I 254,2 ὁ σ. τοῦ φαύλου λύτρον. II 228,16 μέσον ὃ γὰρ προ(φρητικὸς) λόγος τὸν σπουδαῖον ἔγραψεν εὐχέσθαι (opp. οἱ ἄφρονες). V 293,1 ὁ μὲν σ. ἐθελοντής, ὁ δὲ μοχθηρὸς ἄκων πειθαρχεῖ. I 85,21 πρὸς τὸν μέσον τὸν μῆτε παῦλον μῆτε σπουδαῖον. I 113,20 ὁ δὲ σ. καὶ πόλιν ἔχειν καὶ οἶκον σοφίαν κεκλήρωται. II 10,18 τὴν γὰρ ἀληθὴ ζῶν ὁ σ. κε- κάρπυται. II 37,23 πάνθ' ὅσα μετὰ τὸν θεὸν τῷ σπουδαίῳ καταληπτά. II 7,15 (τὸ ὄν) τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, ἡρεμίας, τῷ σπουδαίῳ μεταδίδωσιν. VI 12,7,11 ὁ σ. ἐλεύθερός ἐστι. VI 17,7 οὐκ ἄρα δοῦλος ὁ σ. II 147,15 πάντα τοῦ σπου- δαίου εἶναι. IV 158,1 κοσμοπολίτης γάρ ἐστιν. V 364,1 ἐδικαίωσε γὰρ ὁ θεὸς γέρας τῷ σπουδαίῳ παρασχεῖν εὖ συνω- κοδομημένην ... οἰκίαν. V 365,9 κε- φαλήν μὲν τοῦ ἀνθρωπείου γένους ἔσε- σθαι φησὶ τὸν σπουδαῖον εἴτε ἄνδρα εἴτε λαόν. V 366,13 παρ' οἷς (sc. ζῴεις) ἅπασιν ἱερός καὶ ἄσυχλος γένοιτ' ἂν ὁ σ. III 170,23 ἡ ... ἐν τῷ σπουδαίῳ φρόνησις. IV 57,13 ὁ σ. οὐδενὶ μὲν αἰτίως γίνεται κακοῦ. II 293,10 οὕτως ὁ σ. ἔκαστα δρᾷ τὴν ἀτραπὸν ἐνθύνων ἀμέμπτως τοῦ βίου. II 7,12 τὸ ... λό- γιον ἐναργέστατα δηλοῖ τὴν περὶ τὸν σπου- δαῖον βεβαιωτάτην εὐστάθειαν. II 51,17 παρ' ὅσον οὔτε ἀρετὴ κινητὴν οὔτε σ. μεταβλητόν. II 55,6 ὁ δὲ σ. βεβαιοτάτος σύμμαχος. V 124,4 ἅπας ὁ τοῦ σπου- δαίου βίος ἰσότημος εορτῇ. III 185,8 ὡς τῆς τοῦ σπουδαίου προσδοκίμης αὐτὸ μόνον ἱκανῆς οὐσης ἀναπληρῶσαι τὴν διάνοιαν εὐφροσύνης. I 161,18 (τὴν ἀρετὴν) τὸν σπουδαῖον σὺν γέλῳ καὶ εὐθυμίᾳ γεν- νῶντα. II 166,21 οὐκ ἀλλότριον σπου- δαίου τὸ μεθυίνει. II 162,1 τὸ οἰνοῦσθαι καὶ σπουδαίῳ προσήκον. II 164,16 πλεί- ονος οἴνου γρήνιν ... οὐκ ἂν ἀποστρέ- φοιτο ὁ σ. V 85,11 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαί- ου ... λόγος ὄρκος ἔστω. III 69,6 ἀριδύλον ... εἶναι καὶ ἀληθῆ τὸν τοῦ σπουδαίου λόγον. I 108,23 αἱ πράξεις τοῦ σπουδαίου παιδεῖα ὡς ἂν ῥάβδῳ ἐπ- ερεῖδονται. I 282,11 καθάπερ γεωργὸς ἀγαθὸς ὁ σ. τῆς τε ἀγρίας ὕλης τὰ μὲν ὅσα βλαβερὰ ἔρνη πρὸς παθῶν ἢ κακιῶν φυτευθέντα ἐκκόπτει. I 283,11 τῷ δὲ σπουδαίῳ ... ἡ ὕλη πᾶσα τεχνικῶς καὶ σὺν λόγῳ μεθοδεύεται. V 362,9 πάσαις μὲν ταῖς κινήσεσι, πάσαις δὲ ταῖς σφέσεσιν ὁ σ. ἐπαινετός. III 30,14 τοῦτ' ἐπ- αινοῦς ἐστὶ τοῦ σπουδαίου. V 362,2 ὡς δέον ἐκάστην ἡμέραν τοῦ σπουδαίου μη-

δὲν ἔρμηον καὶ κεῖν ἔαν εἰς πάροδον ἁμαρτημάτων. III 191,11 ἔγνω τὴν ἐπαγγελίαν ... κατὰ τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ὁ σ. (int. Ἀβραάμ). VI 41,8 ἀξίον οὖν τῷ σπουδαίῳ ... λέγειν. VI 28,22 τὸν αὐτὸν σπουδαῖον οὐχ ὀρᾷς. II 289,25 ἐπὶ τιμῇ τοῦ σπουδαίου καὶ ταῦτα γίνε- σθαι. II 54,13 καλεῖται γὰρ πατὴρ ἐκλε- κτός ἡχοῦς ἐρμηνευθεὶς Ἀβραάμ, ὁ τοῦ σπουδαίου λογιζμός. I 171,21 ὁ νοῦς ἐπειλημμένος τοῦ σπουδαίου. I 221,2 (οἱ υἱοὶ Λάβαν) συμβολικῶς ἅπαντα χωρι- σθέντες τὸν αἰῶνα τοῦ σπουδαίου (int. Ἰακώβ).

οἱ σπουδαῖοι. σπουδαῖοι absol. I 127,19 ἡ αἰσθησις οὔτε τῶν φαύλων οὔτε τῶν σπουδαίων ἐστίν. V 59,25 τῶν σπουδαίων καὶ φιλοθέων συμβαίνει τὰς πρὸς καλοκάγαθιαν ἀφορίας ἀμείνους εἶναι ὧν ἐκ τύχης οἱ φαῦλοι κατορθοῦσι. IV 58,2 πλοῦτοι δὲ καὶ εὐγένειαι προσ- ορίζονται μὲν καὶ τοῖς φαυλοτάτοις εἰ δὲ καὶ μόνους σπουδαίοις ... VI 96,14 ἀρε- τὴν δὲ σπουδαίων τελειωτάτην. VI 28,7 „βιάσαιο τῶν σπουδαίων ὄντινον ἄκοντα δρᾶσαι τι τῶν ἀβουλήτων“ (Zeno). VI 14,14 οἱ δὲ σ. πάντες ἐμπειροὶ τῶν κατὰ τὸν βίον πραγμάτων εἰσίν. VI 14,17 οὐδεὶς ἄρα τῶν σπουδαίων δοῦλος, ἀλλ' ἐλεύθεροι πάντες. VI 39,4 μῆτε τινα τῶν σπουδαίων δοῦλον εἶναι. VI 15,3 καὶ εἰσὶ τινες τῶν σπουδαίων ἐλεύθεροι. VI 28,10 τῆς δὲ σπουδαίων ἀμετερίας μάρτυρές εἰσι ποιηταί. VI 14,6 ἰσχυροί, ἦν οἱ σπουδαῖοι πάντες ἄγροι πρὸς ἀλλή- λους. II 16,24 αἱ τῶν σπουδαίων ἐκουσίαι πράξεις ἐπαινεταὶ πάσαι. II 236,6 οἱ σ. (λόγῳ συμμάχῳ χρωῖνται). I 252,4 ὅταν τινα τῶν σπουδαίων διαιτῶμενον κατ' οἰκίαν ἢ κατὰ πόλιν θεάζωμαι, τὴν οἰκίαν ἢ τὴν πόλιν ἐκείνην εὐδαιμονίζω.

II 53,4 (τὸ σπουδαῖον). I 25,9. 27, 15. 82,8. II 12,20. 49,1. III 163,20. IV 230,19. V 76,2 τὰ σπουδαία. III 200,30 πάντα φέρων σπουδαία ὁ θεός. IV 6,1 σπουδαῖοις γελοῖα ἀναμιγνύς. I 110,5 (διαφορὰ) τῶν ὄντων, ... σπουδαίων φαύλων.

σπουδαρχία. II 81,2.

σπουδασμός. I 222,7. II 92,27. 186,9. III 270,3.

σπουδῆ. III 95,5 (coni. διδασκαλία, προ- κοπή). II 128,24 (coni. βελτίωσις, τε- λεύωσις). III 296,1 (coni. ὁρμή). V 280,12 οἷς μία σ. τε καὶ εὐχῇ. II 312,2. III 97,12. VI 65,7 (coni. προθυμία). I 225,16 μετὰ σπουδῆς καὶ τάχους καὶ προθυμίας πάσης. V 35,11 προθυμία καὶ ἐτοιμότητι καὶ σπουδῇ. IV 234,5

μετὰ σπουδῆς καὶ τάχους. V 20, 14 γέρας ἀνδραγαθίας καὶ φιλοθέου σπουδῆς. II 167, 9 (coni. σεμνότης opp. παιδιά). IV 166, 7 ταῦτα (sc. τὰ ἐπίγεια καλῇ) μὲν παιδιάν, ἐκεῖνα (sc. τὰ θεῖα) δὲ σπουδὴν ὡς ἀληθῶς νομίζουσα (ἢ διάνοια). V 76, 2 σπουδῇ δὲ τὰ παιδιὰς ἀξία ἡγοῦμενοι. III 206, 10. IV 232, 4. V 271, 1. VI 166, 27 (coni. φιλοτιμία). II 108, 8. III 230, 27. 261, 19 (σπουδαί, coni. φιλοτιμία). VI 163, 2 (coni. βολήθεια). III 277, 11 ὁ σπουδῆς ἀκρίτου καὶ φιλονεικίας ἀλόγου καὶ κενῆς δόξης ἐραστής. II 87, 3 μετὰ σπουδῆς καὶ παρασκευῆς τῆς πάσης. II 247, 1 (υπερβάλλουσαι, coni. ἔργα). II 165, 3 (coni. ἐπαίνεσις). II 126, 14 ἀποπον ἐπὶ ταῖς ἐτέρων σπουδαῖς ἢ τύχαις ὁρμεῖν. — III 193, 13 cf. 142, 4 τῶν ἀνθρώπων. I 28, 9 περὶ τάδικειν. VI 50, 17 περὶ βίον. II 199, 16 cf. III 270, 11 αἱ τοῦ θνητοῦ βίου κεναὶ σπουδαί. III 250, 13 περὶ θρεμμάτων διαφορᾶς. II 298, 3 περὶ τὴν ἐξοδον. III 269, 21 πρὸς τὴν εὐσεβείαν. VI 195, 9 περὶ τὸ ἱερόν. I 250, 17 περὶ κακίαν. VI 200, 15 οὐχ ὑπὲρ κέρδους ἀλλ' ὑπὲρ εὐσεβείας. V 9, 21 περὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν. VI 31, 17 εἰς τὸ νικᾶν. VI 201, 4 περὶ παιδείαν. II 181, 16 περὶ τῶν κατὰ πόλεμον ἢ κατ' εἰρήνην πραγμάτων. — I 131, 16. 227, 7. 285, 5. II 107, 24. 263, 19. IV 171, 9. VI 201, 7 (σπουδῆς ἀξία). IV 105, 10. V 91, 9 cf. 64, 11 τὰ μηδεμιᾶς ἀξία σπουδῆς. III 168, 10 τὰ λεγόμενα ταῦτα πάσης ἐπάξιζι σπουδῆς. IV 93, 11 τὰ πλείστης ἀξιούμενα σπουδῆς. III 224, 19 τὴν τοσαύτην σπουδὴν εἶναι τῷ νομοθέτῃ. VI 180, 22 τὸ τάχος καὶ τὸ σύντονον τῆς σπουδῆς. V 54, 1 σπουδῇ (ποιεῖσθαι), ὥς μὴ ... III 137, 20 τὰς μὲν ἡμετέρας σπουδὰς ἐκλιπόντες. I 123, 17 ἀτελῇ τὴν σπουδὴν ἄχρὶ παντὸς ἔσχον. III 292, 27 δὲ ἀτελεῖς τὰς εἰς ἄκρον πεποιημένας σπουδὰς τοῦ φιλοπαθοῦς ἐργάζεται. II 266, 12 ἀλλ' ἔστιν ἡ σ. διαλύσαι τὸ κακίας στίφος. II 248, 28 ῥεούσης σπουδῆς ... ἔργον. II 3, 17 μηδὲν συντόνου σπουδῆς ἀνείεις. II 173, 14 ὁ δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐγγεῖρει σπουδὴν πεποιημένους. III 306, 21 ἢ παρούσα σ. — I 52, 3 σπουδῇ. V 332, 8 ἀοκνοτάτῃ σπουδῇ. V 14, 17 αὐτοκελεύσῃ καὶ ἐθελουργῇ σπουδῇ. I 177, 15. VI 217, 10 σπουδῇ πάσῃ. VI 222, 4 ἄνευ σπουδῆς. I 172, 2 οὐκ ἄνευ σπουδῆς. V 270, 16 διὰ σπουδῆς. VI 173, 27 διὰ σπουδῇ ἀνυπέρβητον. III 108, 13 διγα σπουδῆς τῶν ἀνθρώπων. II 273, 19. 307, 5. III 46, 4. 58, 13. 172, 4. 247, 23.

278, 10. IV 239, 19. V 203, 4. 227, 16. VI 138, 20. 142, 8 μετὰ σπουδῆς. I 48, 2 μετὰ τῆς ἀνωτάτης σπουδῆς. I 230, 8 cf. II 81, 6. 100, 12 μετὰ σπουδῆς πάσης. I 235, 8 (ἀνάληψις). I 212, 10 βάδισμα. IV 7, 13 (βίος). IV 40, 1 σταθερῷ μὲν τῷ βλέμματι, σταθερῷ δὲ τῷ λογισμῷ. III 120, 10 ἡθός. I 143, 16 (ὁρέξεις). — II 21, 27 σταθερὸν οὐδὲν ὁ ἄφρων λέγειν ἔμαθε. III 119, 17 σταθερῶς. II 189, 6. V 139, 12. 261, 1 σταθερώτερον. σταθερότης. III 66, 19. VI 211, 3. σταθμᾶσθαι. III 289, 25. τινὲς μετρεῖν καὶ σ. καὶ ἀριθμεῖν πάντα καθ' αὐτοὺς ἡξίωσαν. III 290, 7 τὸ τὸν μόνον δίκαιον θεὸν ὑπολαβεῖν πάντα μετρεῖν καὶ σ. II 32, 20 (ὁ θεὸς) πρὸς τὴν τῶν λαμβανόντων ἰσχὺν τὰ διδόμενα σταθμᾶται. III 197, 6 (ὁ κύριος) σταθμώμενος καὶ διαμετρῶν ἰσότητι παρ' ἑαυτῷ τὸ ἀνάλογον ἐκάστοις. I 226, 7 αἱ δυνάμεις ... τὰ μεθ' αὐτὰς ἐσταθμῆσαντο. I 7, 10 (ὁ θεὸς) σταθμισάμενος εὐαρμόστως ἐκάστῳ τὸ ἐπιβάλλον. στάθμη. III 290, 1 τῶν ὧλων (θεός). στάθμημα. III 197, 6 τῆς ἐκάστου ψυχῆς. σταθμός. III 33, 15. στακτῇ. All: III 45, 11 sqq. cf. 51, 8 στακτὴν μὲν γὰρ ὕδατι ... ἀπεικάζει. στάσιμος. VI 68, 5, 6), 7. στάσις. I 42, 6 ἐπὶ γὰρ ἐστὶ τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διάστασις, σῆμα, μέγεθος, χρώμα, κίνησις, σ. III 256, 12 sqq. στήλη τῶν τριῶν πραγμάτων σύμβολον, στάσεως ἀναθέσεως ἐπιγράμματος. I 110, 17 ὁ τὴν στάσιν τοῦ γενιτοῦ καὶ φθορατοῦ διασελῶν τρόπος. III 296, 21 cf. 294, 1: περὶ τὸ ὄν. II 6, 6 ὁ μὲν προσιῶν θεῷ στάσεως ἐφίεται. IV 14, 12 πρὸς ὄν (sc. θεόν) εἰ τις τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα τείνας ἐκθάκε, μονὴν εὐχέσθω καὶ στάσιν. II 7, 20 θεοῦ μὲν ἴδιον ἡρεμία καὶ σ. II 51, 22 σ. τε καὶ ἡρεμία ἀκλινῆς ἢ παρὰ τὸν ἀκλινῶς ἐστώτα αἰετὸς θεόν. III 166, 13 ὁ (θεὸς) μὲν κατὰ τὰ αὐτὰ ἐστώς κινεῖ τὴν σύμπαντα στάσιν.

III 106, 26. 298, 27 (coni. παραχῇ). II 26, 13. VI 176, 10 (στάσεις, coni. παραχῇ). VI 145, 4 (coni. θόρυβοι). V 27, 20 (coni. φιλονεικία). II 189, 8. III 55, 21. 90, 23 (ἐμφύλιος). II 104, 15. 237, 17. IV 303, 2 (ἐμφύλιος). II 40, 23 cf. 41, 2. IV 7, 12 (coni. πόλεμοι). VI 216, 14 (coni. ἐμφύλιος πόλεμος). III 108, 26 ἐν τῇ ψυχῇ (coni. παραχῇ). V 133, 22

ὅς (sc. θεός) καὶ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τὰς ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ παντός στάσεις ἀνελών. II 40, 17 (Φινεὺς) καταπαύσας μὲν τὴν ἐν αὐτῷ στάσιν. III 37, 21 (ἀδικία) στάσας καὶ κακῶν (ἀρχή). III 56 17 τὸ γὰρ δυσεύρετον... τὰς λογικάς, ὡς οἶμαι, στάσεις ἐγέννησε.
 στασιώδης. I 215, 1. V 229, 10.
 σταυρός. II 97, 13 (coni. χάρακες). VI 133, 12 ἡ τελευταία καὶ ἐφεδρος τιμωρία σ. ἦν. VI 135, 14 ἐπὶ σταυρῶν καθαιρεῖν.
 στάχυσ. All: I 168, 20 στάχυσι δὲ τὴν X προκοπὴν (παραβέβληκε).
 στέαρ. I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 14 sqq. 56, 23. 57, 9. 58, 14 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερείων τὰ πρῶτα, σ. καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος. V 237, 5 sqq μὴθ' αἷμα μήτε σ. προσφέρεσθαι. I 256, 14 (ἀπαρχαί) ἀπὸ τῶν στεάτων. II 27, 9 τὸ ὀλοκαυτούμενον ἀπὸ παντός ἱεροῦ σ.
 στεῖρος. III 72, 9. 180, 30 sq. (ἀρετή). III 213, 4 (γένεσις). I 12, 8. III 47, 22. IV 261, 19 (γῆ). V 3, 12. 159, 13 (γυναῖκες). II 275, 6. III 181, 8 (διάνοια). V 159, 20 (κόραι). IV 55, 1 (Σάρα). III 227, 19 (ἡ λογικὴ φύσις). III 9, 15. 196, 2. 207, 9 (ψυχῇ). — V 361, 2 οὐδεὶς ἄγονος οὐδὲ στεῖρα γενήσεται. II 59, 5 τὴν μὲν οὖν στεῖραν, οὗ τὴν ἄγονον... ἐβδόμηδὲ τὴν ἰσότημον μονάδα τίκτων εἰκὸς ἦν.
 στεῖρουν. III 179, 12 στεῖροῖ μὲν *** τὴν φιλόκαλον φύσιν. — III 136, 16 οἷα φυτὸν... στεῖρούμενον. III 12, 22 τῆς φιλεῖσθαι νομιζομένης (γυναίκος) αὐτίκα στεῖρουμένης. III 13, 3 ὅσα αἰσθητὰ στεῖρούμενα ἀτοκεῖ. IV 9, 17 χάριν ἔδωκας ἐξαίρετον τῷ διορατικῷ γένει τὸ μηδέποτε στεῖρωθῆναι καὶ ἀτοκῆσαι. V 366, 15 δι' ὧν γὰρ ἀνθρώποις ἡ φύσις ἐχορήγει τὰ ἀγαθὰ, στεῖρωθῆσεται. V 369, 10 ἐπάρατοι τῶν θρεμμάτων αἱ ἀγέλαι, στεῖρωθήσονται γὰρ πρὸς ἀγνοίαν. V 375, 12 ἡ στεῖρωθεῖσα γῆ. I 142, 6. V 373, 18 στεῖρωθεῖσα (ψυχῇ). VI 91, 21 οὕτως καὶ ἡ γῆ γεγῆρακεν ὥς διὰ χρόνου μῆκος ἐστερωσθαι δοκεῖν; III 72, 12 ἡ ἀρετὴ πρὸς μὲν τὰ φαῦλα πάντα ἐστεῖρωται. V 123, 2 καθ' ὃν (sc. μῆνα) ἐστεῖρωται καὶ ἀγνοεῖ ἢ τε ὀρενὴ καὶ ἡ πεδιάς. II 211, 13. 213, 24. 235, 4. III 281, 17 (ἐστεῖρωμένος). III 181, 2 ψυχῇ δ' ἡ πρὸς τὰ φαῦλα ἐστεῖρωμένη. III 94, 13 τῆς ἐστεῖρωμένης τὰ καλὰ καὶ τυφλῆς τὸν λογιζομὸν ψυχῆς. II 96, 17 μυρία... τὰς εἰς εὐκαρπλίαν <ἐκ>φύσεις ἐστεῖρωμένα. V 263, 3 ἀγόνων δὲ καὶ ἐστεῖρωμένων... ἔστω μὴδεῖα φειδῶ.
 στεῖρωσις. V 167, 13. VI 62, 12 (coni.

ἀγνοία). V 258, 15 τὰ φυτὰ... στεῖρωσιν ἐνδύεσθαι. — All: II 213, 17 cf. III 283, 23 Σόδομα μέντοι σ. καὶ τύφλωσις ἐρμηνεύεται.
 στεναγμός. I 160, 11.
 στενάζειν. I 279, 20 ἀλλὰ τότε λέγονται σ. II 299, 1 (ἡ διάνοια), ὅποτε μὴ δύναται τυχεῖν ὧν ὀρέγεται, δακρύει καὶ στενάζει. I 160, 22 ἀποθανούσης κακίας στενάζει ὁ ὄρων τὸν θεόν. I 279, 15 ὅταν ἐπὶ τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργοις καὶ πάθεσι στενάζοντες... ἐκβῶσι. II 81, 2 (ψυχῇ) κακωθεῖσα μὲν γὰρ καὶ στενάξασα ἔλεον εὐρήσεις. II 86, 4 (ἡ ψυχῇ) μέγα στενάξασα καὶ μέγα κλαύσασα τὴν παλαιὸν τροπὴν. V 376, 1 cf. II 271, 15 κλαύσαντες οὖν καὶ στενάξαντες τὴν ἰδίαν τροπὴν.
 στενεῖν. I 160, 14 τὸ δὲ σ. ἐστὶ διττόν. I 285, 16 φόβον τε καὶ λύπην, τὴν μὲν τοῦ σ., τὴν δὲ τοῦ τρέμεν συνώνυμον. IV 6, 9 χαιρῶν μὲν ἐφ' οἷς σ. ἄξιον. IV 179, 19 φιλαπεχθημόνως ἔχοντες σ. μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς. I 161, 11 ἡ δὲ γε αἰσθησις αἰεὶ λυπεῖται καὶ στένει. I 160, 26 (ἡ ψυχῇ) στένει. II 101, 17 στένει καὶ κλαίει τὴν ἰδίαν κακίῳ εὐχέρειαν. II 246, 28 ἐφ' οἷς εἰκότως ὀδυνάται καὶ στένει. V 108, 2 ὥστε ἀπορίας ἐπιστροφῆς στένουσι καὶ κατηφροῦσιν. I 287, 22 ἀσχημονῶν οὖν ὁ τῶν τοιούτων λόγος δικαίως ἂν στένοι. III 161, 8 ἐν' ἐλαβούμενος (ὁ φαῦλος) καὶ στένων ἐπικρεμάμενον ἔχη τὸν δεσποτικὸν φόβον. V 151, 4 στένων δ' ὅμως ἀντέγω. IV 122, 18 (τὴν θυγάτέρα) κατηφροῦσαν δὲ αἰὲ καὶ στένουσαν. I 160, 12 πολλάκις γὰρ ἀλγούμεν οὐχὶ στένοντες. I 290, 9 (οἱ φαῦλοι) ἐπὶ μὲν τοῖς ἐν χερσὶν ὀδυνηροῖς στένοντες. I 164, 5 οὐχ οὕτως ἐφ' ἑαυτοῖς ὡς ἐπὶ τοῖς νηπίοις παισὶ στένοντες. IV 252, 18 δεδακρυμένοι δ' ἕτεροι καὶ στένοντες διήγον. IV 122, 1 στένοντες ἀπῆσαν. VI 136, 10 τῇ μὲν ἡρώδης, τῇ δὲ στένοντες. VI 176, 21 καίτοι στένοντες ἐπὶ τοῖς γινομένοις. IV 152, 14 ἀγνοῶν ἕκαστος τὸ τοῦ πλησίον κακὸν ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ μόνον ἔστανε.
 στενότης. I 227, 4.
 στέργειν. V 335, 5 ἀδελφοὶ... οὐκ ἐφ' ἡμῶσι σ. ἀλλήλοισι ἤξιωσαν. I 188, 7 ἐπὶ τῷ τὴν αἰσθησὶν σφόδρα σ. V 296, 7 ἔπεται γὰρ ταῦτα πάντα θεσμοῖς τοῖς τῆς εὐνοίας τοῦ στέργοντος ὁμοίως τοῖς ἐπὶ ἡλυτον ὡς ἑαυτὸν. VI 206, 7 σοι... στέργοντι τὴν πατρίδα. V 86, 6 (τοὺς γονεῖς) στέργοντες ὡς εὐεργέτας. V 178, 17 στέργοντες μὲν εἰς ἀνήκεστον ἔχθραν μισούντες δὲ εἰς υπερβάλλουσαν εὐνοίαν

ἄσιν. II 218, 10 τὴν ἀρετὴν δι' αὐτὴν μόνον στέρξον.
 στερέμνιος. III 208, 12 (σῶμα).
 στερεομετρία. I 33, 24.
 στερεός. I 38, 9 (ισότης). I 31, 27. 106, 16. II 246, 4. V 139, 8 (οὐσία). I 284, 19 (πέτρα). I 11, 9. 16, 15. 62, 9 (σῶμα). I 185, 5 (σώματα). II 248, 18. V 139, 10 (φύσις). — I 35, 15 cf. III 102, 22. IV 227, 7. 274, 5. 7 (πᾶν σῶμα ὀργανικὸν κέχρηται) τέτταρι δὲ πέρασι, σημείω καὶ γραμμῇ καὶ ἐπιφανείᾳ καὶ στερεῷ. I 62, 9 τριάς δὲ στερεοῦ σώματος (εἰκὼν ἐστίν), ὅτι περ τρίγῃ τὸ στερεὸν διαιρετόν. I 33, 22 cf. I 16, 2. 7. IV 274, 11 τὰ δὲ τέσσαρα στερεοῦ (ἀριθμὸς ἐστίν). III 193, 6 τὰς δὲ τῶν εὐφυῶν ψυχὰς ... μῆτε ἄγαν στερεοῦ μῆτε ἄγαν ἀπαλοῦ κεκρασμένας. II 134, 19 στερεοῦ μηδενὸς ἐπερείδοντος.
 στερεῶμα. I 11, 8. 12 (οὐρανός).
 στερέωσις. I 58, 21 τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν. IV 153, 10 ἐλευθερίας. II 78, 8 μειζόνων.
 στέρον. I 41, 21 cf. 64, 4 (σώματος μέρος). I 79, 22 δεύτερον (μέρος τοῦ ζώου) δὲ στέρνα. II 1, 10 αὐγένα καὶ στέρνα καὶ χεῖρας <καὶ> βάσεις (προσαναπλάττειν θεῷ). VI 154, 1 διακοπὴς χεῖρας, βάσεις, κεφαλὴν, στέρνα, πλευράς. I 79, 16 cf. 139, 1. II 281, 5. V 35, 19. 230, 2 (χωρίον ἐστὶ) τοῦ δὲ θυμικοῦ τὰ στέρνα. I 138, 23 περὶ γὰρ ταῦτα φωλεύει τὰ μέρη τὸ πάθος, τὰ τε στέρνα καὶ τὴν γαστέρα. I 80, 2 (ἀνδρεία) σώματος δὲ τὰ στέρνα φωλεύει. V 22, 12 πρὸς τοῖς στέρνοις. VI 149, 3 τὰ στέρνα πλήξας.
 στερρός. II 313, 10 (παιδείας πόνος). III 193, 4 ὡς ἀπὸ στερροῦ τινος. II 59, 5 τὴν μὲν οὖν στείραν, οὐ τὴν ἄγονον, ἀλλὰ τὴν στερράν.
 στερρότης. II 61, 5.
 στέφανος. I 112, 8 σπουδάσων στεφανωθῆναι ... καλὸν καὶ εὐκλεᾶ στέφανον. V 342, 4 ὁ σ. ἐστὶν ὁρασις θεοῦ. VI 173, 6 στεφάνους μὲν ἀκτινοειδέσι. VI 174, 14 (ἀκτινωτός). Cf. I 128, 6. 190, 2. 208, 9. II 118, 9. 22. 294, 12. 14. IV 227, 1. VI 180, 11. 164, 11.
 στεφανοῦν. II 117, 15 μὴ ἐπιτρέψῃς ... βραβεύτῃ στεφανῶσαι τὸν ἐχθρόν. I 223, 11 sq. ἡ δὲ πρόσταξις τυχόντα τῶν ἐλπιουσθέντων στεφανῶσαι θεόν, μὴ ἑαυτὸν, καὶ εἰ οἷόν τε ἀγρόνως καὶ ἀμελλητὶ στεφανῶσαι. II 87, 18 τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ πλούτου παντός ἐστεφάνωσαι. II 117, 17 αὐτὸς παρελθὼν τὰ βραβεῖα καὶ τὸν φοῖνικα ἀνάδωξ καὶ στεφάνωσον. — I 82, 14 (πόνος) στεφανοῦ-

μενος ὑπὸ θεοῦ. I 112, 6 σπουδάσων στεφανωθῆναι. I 264, 18 οἱ διὰ σώματος εὐεξίαν ... ἐστεφανώθησαν ἀμαχί. V 347, 14 ὁ δ' ἀνὴρ οὗτος τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας ἐξῆς στεφανωθείς. VI 61, 5 ἡνίκα στεφανωθέντος Αὐτολάρχου τὰ ἐπινίκια εἰσία. V 339, 2 τί οὖν ἄθλον πρόκειται τῷ στεφανωθέντι τὸν ἀγῶνα τούτων; VI 157, 25 οὐδὲν γοῦν ἦν ἰδεῖν ἕτερον κατὰ πόλεις ἢ ... ἐστεφανωμένους, φαίδροὺς.
 στήθος. I 79, 2 τὰ στήθη, ὅπου καὶ ἡ καρδιά. I 139, 10 cf. 138, 25. V 35, 19 ἐν στήθει καὶ κοιλίᾳ, ὅπου ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία. I 140, 14 ἰδρύσθαι τὸν κεκοιμημένον λόγον ... ἐπὶ τοῦ στήθους. I 141, 4 τὸ λόγιον φέρειν ἐπὶ τοῦ στήθους μετὰ τῶν ἀρετῶν. — All: I 79, 1 ἐρμηνεύθην γὰρ τὸ Γεὼν ὀνομά ἐστι σ. ἡ κερατίζων. V 35, 16 τῆς περὶ τὸν θυμὸν ἴλεω πραύτητος (σύμβολον). I 141, 12. 27 cf. 142, 8 sqq. 143, 12. 28 Μωυσῆ ἐκτέμνοντος τὸ σ., ὅπερ ἐστὶ τὸν θυμόν.
 στήθιον. I 143, 1. 8. 145, 13.
 στήλη. III 38, 22 cf. I 44, 6. IV 280, 3. V 67, 21. 79, 11. 209, 12. 218, 14. 223, 2 αἱ στήλαι τῶν γενικῶν δέκα νόμων. V 8, 14 ἐν ταῖς τῆς φύσεως στήλαις ἀναγράφαι. III 257, 14 ἀνίστησι τῷ θεῷ στήλην. III 256, 18 ὅστις μὴ θεῷ στήλην ἀνατίθῃσιν, ἀλλ' ἑαυτῷ. VI 180, 11 (στήλαι conl. ἐπιγραφαι). III 241, 19 χρησμός ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγεγραμμένους στήλαις. III 258, 19 ὕμνους ἱεροπρεπεῖς στήλαις ἐγγράφεις. VI 13, 17 ἐν χαρτίοις ἢ στήλαις. V 242, 19 δόγματα παλαιῶν ἀνδρῶν οὐ στήλαις ἐγγεγραμμένα. V 160, 5 ἐν ἀσεβῶν στήλαις ἐγγραφέσθωσαν. III 208, 1 ὅτι ἐν εὐόρκων γραφῇσεται στήλαις. III 257, 10 ἀψυχος ἀνακείσεται σ. IV 185, 14 ἐνθα καὶ στήλην συνέβαινε ἰδρῦσθαι δαιμονίου τινός. III 257, 5 τὴν γὰρ Λὼτ γυναικα ... γενέσθαι στήλην ἁλός. — All: III 256, 7. 11 τριῶν πραγμάτων σύμβολον, στάσεις ἀναθέσεως ἐπιγράμματος. I 164, 20 sq. τὰς ἐν αὐτῷ (sc. νῷ) στήλας, τουτέστι τὰ κατὰ μέρος ἐνθυμήματα, ἀ καθάρη ἐν στήλῃ τεύονται ... Ἀρῶν δ' εἰσὶν αἱ στήλαι.
 στήριγμα. III 238, 19 θεός.
 στήλας. I 175, 12. III 50, 18. IV 281, 11.
 στοιχείον. 1. littera: III 64, 12 γραμματικῆς. II 122, 10 τὰ στοιχεῖα τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς. I 43, 11. 64, 12. 233, 3. II 135, 11. III 48, 7 (τὰ φωνήεντα). III 103, 9 ἡμίφωνον δὲ ἡ φωνῆεν ἢ παντελῶς ἄφωνον. III 103, 10 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοιχείων ... ἰδέα. VI 130, 14 πέντε μοῖραι τῆς πόλεως εἰσιν

ἐπάνυμοι τῶν πρώτων στοιχείων τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς. IV 20,3 ἄλφα. VI 107,11 μεταδέσει δὲ τὸ I. σ. εἰς H. III 167,81 ἄλφα, βῶ. III 170,15 βῶ. 2. elementum: I 17,7 cf. 200,9. III 32,19. IV 37,12. VI 105,19 τὰ γὰρ τέτταρα στοιχεῖα, ἐξ ὧν τὸδε τὸ πᾶν ἐδημιουργήθη. VI 82,5 ἄνθρωποι γὰρ ἀπὸ τῶν τεττάρων στοιχείων ... συνεκράθημεν. III 64,13 ἕκαστος ἡμῶν συγκερθεῖς ἐκ τῶν τεττάρων. V 71,5 πρὸς ἀνθρώπους ... ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων σπαρέντας. III 35,16 ἀναλογία μὲν ἴσα τὰ τέτταρα στοιχεῖα, οὐκ ἔστιν ἡμᾶς ... τέτταρα. V 50,11 (διακόσμησις) δὲ κατὰ τὴν τῶν τεττάρων στοιχείων ἰσονομίαν. III 209,12 πέμπτον κυκλοφορικὸν σῶμα, μηδενὸς τῶν τεττάρων στοιχείων μετέχον. IV 221,1 τὰς δὲ τῶν ὑφασμάτων ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσориθμούς, ἐξ ὧν ἀποτελέσθη ὁ κόσμος. V 148,12 cf. III 51,5 sqq. IV 142,8. 234,22. VI 91,23 (γῆ ἢ ὕδωρ ἢ ἀήρ ἢ πῦρ), τὰ στοιχεῖα τοῦ παντός. I 51,10 (ἄνθρωπος) συγκεράται γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν, γῆς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ πυρός, ἕκαστου τῶν στοιχείων εἰσενοχόντος τὸ ἐπιβάλλον μέρος. VI 47,9 τοὺς τὰ στοιχεῖα τιμῶντας, γῆν, ὕδωρ, ἀέρα, πῦρ. IV 228,10,13 τὰ λεγόμενα τρία στοιχεῖα μιᾶς ιδέας ἐστίν. I 29,13 ὅσα γὰρ θνητὰ ἐν τοῖς τριῶν στοιχείοις γῆ ὕδατι ἀέρι. V 64,18 τὰ στοιχεῖα, γῆ καὶ ὕδωρ. IV 142,8 ἐκ τῶν παγυμερεστέρων στοιχείων γῆς καὶ ὕδατος. I 12,2 ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων (sc. ὕδατος καὶ γῆς) ἀναδευμένων καὶ συγκεχυμένων. I 45,4 sqq. οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι τὸ σῶμα ὕδωρ ἔν σ. εἶναι φασὶ τῶν τεττάρων ... (Μωυσῆς) σ. μὲν οἶεται εἶναι τὴν μεγάλην θαλάττην. IV 267,11 τῶν στοιχείων ἑκάτερον (γῆ καὶ οὐρανός). IV 212,17 τῶν τοῦ παντός δραστηριοτήτων στοιχείων ... ὕδατος καὶ πυρός. II 46,8 ὁ ῥέων ἀήρ ἀπὸ γῆς, τρίτον σ. ἐποχοῦμενον ὕδατι. VI 100,23 τὸ στοιχείων βαρύτερον. VI 104,11 εἰς γῆν, τὸ πυκνότερον τῶν στοιχείων. VI 143,6 τὰ στοιχεῖα τοῦ παντός. III 45,11 σύμβολα τῶν στοιχείων ἐξ ὧν ἀποτελέσθη σύμπας ὁ κόσμος. III 96,2 cf. 51,8 ἃ τῶν τεττάρων στοιχείων σύμβολα ἐστίν. III 31,18 στοιχεῖα αἰσθητὰ αἰσθητοῦ κόσμου. IV 259,11 στοιχεῖα φύσεως. V 79,14 πρὸς τὴν ἀνωτέρω τῶν στοιχείων οὐσίαν τὴν ἄμορφον καὶ ἄποιον ἐκείνην. VI 47,14 τὰ δὲ στοιχεῖα ἄψυχος ὕλη. IV 263,18 μεταβαλὼν τὰ στοιχεῖα. VI 170,27 μεταβολὰς παντοίας ἐν-

δεχόμενον (τὸν Πρωτέα) εἰς τε. τα στοιχεῖα καὶ τὰ ἐκ τούτων ζῷα καὶ φυτά. VI 98,13 εἰ μὲν ἕκαστον ἐν μέρει τῶν στοιχείων ἐφθεῖρετο. IV 157,19 τῶν στοιχείων ἕκαστον ἀλλάττων ἦν εἶχε δύναμιν. III 48,2 cf. 51,14,17 στοιχεῖα opp. ἀποτελέσματα. I 260,6 (ἡ) δὲ τῶν στοιχείων εἰς ταῦτ' (σύνθεσις) τε καὶ κρᾶσις. IV 157,16 cf. V 346,3 ὅσα στοιχεῖα καὶ συγκερμάται. V 285,22 τὰ στοιχεῖα τοῦ παντός καὶ τὰ συνεκτικώτατα μέρη τοῦ κόσμου. VI 74,15 τὰς ποικίλας μορφὰς στοιχείων τε καὶ συγκερμάτων. VI 97,12 τῶν στοιχείων ἀποκρινέντων εἰς αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ὁλοκλήρων. III 251,2 ἐξ ὧν συνεκρίθη στοιχεῖον. V 122,12 διακρινομένων τῶν στοιχείων καὶ τὴν ἐναρμόνιον τάξιν λαμβανόντων. IV 172,12 cf. 215,15 δ τε τῶν στοιχείων νεωτερισμός. VI 95,20 (τὸν κόσμον) πεπηγέναι τε γὰρ ἐξ ὧν τῶν στοιχείων. VI 117,4 εἰ μὲν συλλήβδην ἀπαξάπαντα τὰ στοιχεῖα ὑφ' ἑνα καιρὸν ἠφάνιζετο. VI 110,8 εἰ δὲ μειοῦται ἡ θάλαττα, μειωθήσεται μὲν καὶ ἡ γῆ, μακραις δ' ἐνιαυτῶν περιόδοις καὶ εἰς ἄπαν ἑκάτερον σ. ἀναλωθήσεται. IV 236,12 κατὰ τὴν τῶν στοιχείων φύσιν μεταβολήν. VI 108,5 ἰσοκρατῆς γὰρ ἡ τῶν στοιχείων μεταβολή. VI 106,7 τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ταῖς εἰς ἀλλήλα μεταβολαῖς ... θνήσκειν δοκοῦντα ἀθανατίζεται. VI 106,18 (ἡ) εἰς ἕτερον σ. (μεταβολή). IV 275,9 ἐγὼ μετέχω μὲν οὐσίας θανεισάμενος ἀφ' ἑκάστου τῶν στοιχείων. III 51,4 εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν στοιχείων εὐχαριστίαν. II 66,12 τοῦτο τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων, ἐξ ὧν τὰ ἄλλα ἀποτελεῖτο, διεπλάσθη. I 260,4,9 τὰ δ' ἐξ ὧν τοῦτο (sc. τὸ εἶδος ἀνθρώπου συντεθὲν ἀγαθόν) ἐπάγῃ μέρος μὲν ἡ στοιχεῖα ἀγαθῶν. III 44,3 (σ. καὶ ἀρχὴ) ἀριθμοῦ. στοιχειώδης. III 24,1 (εἰσαγωγή). II 303,20 cf. V 129,17 (οὐσία). στοιλή. V 224,17 cf. VI 209,22 τοῦ ἀρχιερέως. II 186,10 ἀληθείας. στοιλίσαις. IV 234,6. στόμα ν. γλώττα. — I 64,6 ἐβδόμῃ στόματι (πρόσωπον κατατέρηται). III 211,5 (ἡ φωνή) ἐν τῇ στόματι ἀρθροῦται. III 254,23 (coni. φωνή). III 198,2 (coni. καρδία, χεῖρ). III 303,17 παρά στόματι καὶ χελεῖσι καὶ λόγῳ. VI 178,22 διὰ μυκτήρων καὶ στόματος. III 150,3 τὸ γένεσις (πνεῦμα). II 207,6 (ἡ) κατὰ τὸ σ. ὕγρα οὐσία. I 42,14 διὰ δὲ στόματος ὁ ἀποπνύμενος αἶσλος. I 41,25 στόματι, δι' οὗ γίνεται

θνητῶν μὲν ... εἴσοδος, ἐξοδος δ' ἀφθάρ-
των. III 199, 5 τὰ δ' ὅσα ἂν ἐξέλθῃ
διὰ τοῦ στόματος. III 117, 3 πρὸ τοῦ
στόματος τὰς ἀπλήντους διοίξας ἐπιθυμίας.
I 263, 19. IV 106, 24. VI 191, 3 διᾶραι
τὸ σ. III 268, 13 εὐ μάλα τῷ στόματι
προσθεῖς. VI 221, 12 τῶν ἐθῶν καὶ νομί-
μων ... τὸ σ. κλειόντων καὶ ἀπορράζον-
των. V 171, 15 εἰ ... τὸ σ. ἀποφράζειεν.
V 363, 15. VI 168, 1 διὰ παντὸς στό-
ματος. III 187, 1 τὸ „εἰπεῖν“ οὐχὶ τῷ
στόματι, ἀλλὰ „τῇ διανοίᾳ“. III 7, 14 σὺ
τὸ σ. ἀπερραμμένον ἐξέλευσας. IV 285, 17
στόματι μὴ φωνοῦντες. IV 290, 13 δι' οὗ
στόματος τὸ ἱερῶτατον ὄνομα προφερεταί
τις. I 197, 24 μικρὰ νόσου πρόφασις ...
οὐ τὸ σ. καὶ τῶν πάντων λογίων ἀπέρραψεν;
I 288, 16 ἀπερραμμένου τὸ σ. τοῦ διδά-
ξαντος. — III 285, 12 ἄκλειστον. VI
186, 1 ἀνειμένους δὲ στόμασι. III 26, 2.
279, 25. IV 7, 23. 246, 14 (ἀγάλινον).
IV 42, 22 cf. 113, 6. V 59, 1 στόμασιν
οὖν ἀγάλινος. III 302, 19 ἀγάλινωτον.
III 127, 21 εὐφημον. III 180, 11 (προ-
φητικόν). III 152, 20 (προφητικά). — I
70, 9 ὥστε νομίσαι θεὸν στόματος ...
χρησθαι. IV 141, 7 (ὁ ὁράων) τὸ δὲ σ.
διοίξας. IV 146, 21 τοῦ Νεῖλου. — All:
IV 139, 12 ὑποδιακονικόν (int. Ἀαρών).
III 175, 16 ἐρμηνεύεται γὰρ Βεελφεγὼρ
ἀνωτέρω σ. δέρματος. III 78, 10 Ζέλφα
μεταληφθεῖσα πορευόμενον καλεῖται σ.
I 80, 19, 23. 152, 5. III 287, 23. V
323, 16, 17. 354, 8 (σύμβολον λόγου). II
12, 19 (ἡ Πειθῶ) ἔχει δὲ ἐρμηνείαν σ.
ἐκθλιβόν. II 284, 24 ὅς νῦν μὲν εἰρηται
σ., αὐθις δὲ καὶ προφήτης κεκληθεται.
II 40, 11 Φινεὺς ... ἐρμηνεύεται γὰρ
στόματος φιμός. III 173, 1 (Ψονδομ-
φανή) ἐρμηνεύεται οὖν ἐν ἀποκρίσει σ.
κρίνον.

στομαργία. V 13, 12.

στόμαργος. III 25, 14 (λόγος). IV 283, 3
(λύττα).

στόμαχος. I 41, 22. 64, 3. V 52, 24.
53, 2. 369, 22.

στόμιον. I 281, 1. 21 τῶν αἰσθησεων. I
267, 14 (ῥιανόας, ὁ λόγος). III 175, 14
τοῦ σώματος. II 64, 18 τὰ τε πρὸς τὰς
ἐκφύσεις στόμα πάντα ἐσφίγγεται. II
65, 1 (ἡ φύσις) τὰ τε μεμυκῶτα τῶν στο-
μίων ἀναστείλασα εὐρύνει. II 40, 9 Φι-
νεὺς, ὁ τῶν σωματικῶν στομίων καὶ τρη-
μάτων ὀλοπος.

στομοῦν. I 12, 11. 118, 6.

στοργή. V 176, 4.

στρατάρχης. IV 281, 4. V 287, 6
(θεός).

στρατεία. V 274, 1 ἀφαισθῶ πάσης

στρατείας. I 116, 6 στρατευσάμενος γὰρ
στρατεῖαν τὴν ὑπὲρ ἀρετῆς. II 184, 9 (ἡ
ἀνθρωπίνη καὶ θνητή), ἐν ἣ ταγματαρ-
χοῦσιν αἱ κεναὶ δόξαι.

στρατεῦσθαι v. στρατεία.

στράτευμα. II 112, 19, 22. 263, 1.

στρατήγημα. V 220, 14. 276, 3. 14.
341, 13.

στρατηγικός. II 112, 24.

στρατηγός. I 254, 16 (Μωυσῆς). IV
194, 22 Φινεὺς. V 16, 4 (coni. δικασταί,
ἐκκλησιασταί).

στρατιά. I 39, 22. V 50, 4. 202, 14. 345, 12
(ἀστέρων).

στρατιωτικός. V 272, 10. 274, 17 (κα-
τάλογος).

στρατόπεδον. I 123, 10. II 97, 13. —
All: II 198, 1. IV 293, 3 (θεῖον). I
294, 16. II 52, 16. 190, 10. 194, 16 (σω-
ματικόν). II 189, 11 sqq. (ὁ μετὰ σώμα-
τος βλος).

στράτος. II 26, 17 ναυτικός ἢ πεζός. II
111, 4. III 278, 3 (θεῖος). I 204, 7 ἀγγε-
λοι γὰρ σ. εἰσι θεοῦ. VI 87, 4 αἰσθητῶν
θεῶν. II 262, 22 ψυχῶν.

στρογγύλος. I 125, 23.

στροφή. V 23, 7 τῶν ἀστέρων. IV 89, 11
τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. VI 69, 7
(coni. ἀντιστροφαι). VI 68, 5 στροφαῖς
πολυστροφοίς.

στυγεῖσθαι. II 220, 9. 15. V 118, 26.

στυγητός. IV 298, 13.

στυλος. II 292, 11 (νοῦς).

στωμυλία. I 195, 17. V 277, 8.

στωμύλος. VI 11, 11. 187, 4.

συβαριτικός. IV 119, 12.

συγγένεια. IV 15, 8 sqq. πατρίδα καὶ
συγγένειαν καὶ πατρῶον οἶκον καταλιπεῖν.
III 7, 21 σύ μοι, δέσποτα, ἡ πατρίς, σὺ ἡ σ.,
σὺ ἡ πατρίδα ἐστία. IV 8, 8 (coni. οἰκία,
πατρίς). V 326, 4. 348, 26 (coni. οἰκία).
III 128, 10 (οἱ Λευῖται) γονεῖς καὶ τέκνα
καὶ πᾶσαν τὴν θνητὴν συγγένειαν ἀπο-
λελοιπότες. V 245, 8 sq. ἡ δ' ἀνωτάτω
σ. ἐστὶ πολιτεία μὴ καὶ νόμος αὐτὸς καὶ
εἰς θεός. V 116, 17 σ. γὰρ τίς ἐστι καὶ
ἡ φυλή. IV 240, 4. V 28, 20 (coni.
φιλία). V 186, 2 φίλον καὶ συγγένειαν ἐν
τῷ θεοφιλῆς εἶναι. V 194, 13 (coni. φιλία,
κοινωνία). II 50, 10. III 134, 7 (coni.
κοινωνία). II 257, 21 coni. οἰκεῖότης.
V 327, 3 (opp. ἀλλοτρίωσις). III 109, 7
ἡ πρὸς θεὸν ὁμολογία σ. γίνεται. — II
137, 9 (ἀνθρώπου) πρὸς αἰθέρα. IV
293, 14 πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα ζῷα.
III 178, 17 πρὸς γένεσιν. V 141, 13 αἱ
(sc. ἑορταὶ) συγγένειαν ἔχουσι πρὸς ἐβδό-
μαδα. V 95, 17 ἡν συγγένειαν (ἔχει ἡ
ἐβδόμη) πρὸς τε αὐτὴν δεκάδα καὶ πρὸς

τετράδα. V 193, 19 σ. γὰρ οἰκειότερα τῆς πρὸς αἵματος ἢ πρὸς δικαιοσύνην καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ὁμολογία. VI 48, 16 πρὸς τὸ θεῖον. V 287, 11 πρὸς τὰ θεῖα. V 333, 8 cf. I 25, 10. IV 10, 4 πρὸς θεόν. I 26, 1 τῆς αὐτοῦ συγγενείας μεταδόους ὁ θεὸς ἀνδρώπῳ τῆς λογικῆς. III 21, 25 πρὸς τὸ θνητόν. III 53, 22 πρὸς τὰ κατώ. II 108, 27 τρίτον δ' ἐστὶ συγγενεῖαν τινα ἔχον πρὸς τὰ λεγθέντα. V 374, 17 πρὸς τὸν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λόγον. IV 257, 19 πρὸς πατέρα. I 51, 5 sq. πρὸς τὸν προπάτορα. V 106, 15 δοῦλος ... ἔχων πρὸς σὲ τὴν ἀνωτάτω συγγενείαν. VI 161, 6 πρὸς Τιβέριον. I 38, 8 (τὸν ἔβδομον ἀριθμὸν) καταγγέλλοντα τὴν τ' ἐπίπεδον διὰ τετραγώνου κατὰ τὴν πρὸς τριάδα συγγενείαν. III 176, 20 πρὸς τύπον. V 106, 7 πρὸς τὸν ὑπήκοον. IV 35, 20 ἦν ἔχουσι πρὸς ψυχὴν συγγενείαν (οἱ ὀφθαλμοί). V 237, 4 τῶν συγγενείαν πρὸς ψυχὴν ἐχόντων. — V 76, 17 ἀφ' αἵματος. V 116, 16 σπάνις δ' εἰ καταλάβοι τῆς συγγενείας. V 157, 15 ἐνοῦνται φύσει καὶ συγγενεία μιᾷ. IV 39, 5 συγγενείας ὀνόματα καὶ φίλτρα. V 146, 1 δι' ἣν ἔχει τάδε κήματα πρὸς ἀλλήλα συγγενείαν. III 7, 19 οὗ τῆς συγγενείας ἀπελήλαμαι; III 55, 12 τοὺς δὲ τὴν παλαιὰν συγγενείαν οἰκειώσασθαι (λυσitelēs ἦν). IV 278, 7 ὁμοία συγγενεία κέρρηται. I 278, 15 κατὰ τὴν συγγενείας δίκαιον. VI 23, 7 ὡν τὴν συγγενείαν ἡ ἐπίβουλος πλεονεξία παρευμερήσασα διέσεισεν. IV 98, 5 ἡσχύναμεν τὴν συγγενείαν (fortasse leg. εὐγένειαν). IV 101, 9 πάντα ἀπαρτίσχοντες ... τὰ τῆς συγγενείας. IV 178, 10 ἀρμόττον εἶναι διδόναι τι καὶ χαρίζεσθαι συγγενείας ὀνόματι. IV 178, 18 οὐκ ἐδικαίωσε διὰ τὴν εἰρημένην συγγενείαν. IV 195, 8 διὰ τὴν ἀνωτάτω καὶ κοινὴν συγγενείαν. V 76, 21 ἀντιλήφονται γὰρ οἱ τοιοῦτοι σεμνοτέρως καὶ ἱεροπρεπεστέρας συγγενείας. V 341, 7 ἐτέρα τριάς ὁσιωτέρα ... γίνεται μιᾷς συγγενείας. V 311, 13 νόμον ἐξῆς δίδειμι τῇς αὐτῆς ὄντα συγγενείας. III 93, 8 τούτων (sc. κόσμου μοιρῶν) γὰρ μία σ. III 263, 16 ταύτης ἐστὶ τῆς συγγενείας καὶ τὸ διπλὸν σπῆλαιον. II 214, 9 τὴν εὐδαιμονίας ἅπασαν συνέχειν ... εἰς αἰεὶ συγγένειαν. II 303, 10 (τῶν μερῶν) τόποις μὲν διεzeugμένον, συγγενεία δὲ οὐ διωκισμένων. V 361, 5 (πολυάνθρωπος). IV 266, 18. 297, 22. V 348, 24. 367, 9. VI 51, 3 (πολυάνθρωποι). VI 171, 7 πολυανθρώπους οἰκίας καὶ συγγενείας ... μεθαρμόζεται. VI 174, 22 τοξεύειν εὐσκόπως οἶδεν ἄνδρας, γυναῖκας, συγγενεῖ-

ας ὅλας (Ἀπόλλων) V 154, 12 αἱ συγγενεῖαι καὶ πατρίδες. V 116, 13 ἡ γὰρ μεθ' υἱοῦς καὶ θυγατέρας ἐν συγγενείαις τάξις ἀδελφῶν ἐστίν. V 156, 18 ἐπιγαμίαι καινὰς ἀπεργάζονται συγγενείας τῶν ἀφ' αἵματος οὐκ ἀποδεδούσας. IV 302, 25 συγγενεῖαι μὲν ἀλλοτριοῦνται. V 28, 15 δευτέραι συγγενεῖαι. V 115, 22 κὰν ταῖς συγγενείαις ἐχέτωσαν προνομίαν. V 199, 22 ὥσπερ ἐν ταῖς συγγενείαις. VI 208, 8 ἐν ταῖς συγγενείαις. — All: II 268, 9. 269, 23. 270, 14. III 16, 16 (αἰσθήσεως σύμβολον). συγγενής. III 189, 26 (πόνῳ) ἀγγίνεια. V 168, 12. 15. 192, 2 (ἀδίκημα). II 75, 9 (τὸ πνεῦμα) ἀναμιχθὲν ἀέρι συγγενεῖ. II 270, 11 (αἰσθήσεις). I 283, 8 τὸ γεῶδες σῶμα καὶ τὰς συγγενεῖς αἰσθήσεις αὐτῶ. III 228, 12 ἀλόγου φύσεως συγγενὲς αἴσχος. IV 251, 13 ἀμαρτήματα. II 244, 6 (ἀμαρτήματα). IV 299, 2 ἄνθρωπος ... συγγενέστατος τῷ καθαρωτάτῳ τῆς οὐσίας οὐρανῷ. V 212, 17 ἄνθρωπος ... θεοῦ. I 107, 14 (ἄνθρωποι, conī. φίλοι). V 71, 4 πρὸς ἀνθρώπους τοὺς φύσει συγγενεῖς. V 344, 6 τὸ δ' ἄριστον ἀδελφόν σκότους καὶ συγγενέ. II 178, 9 (ἀπιστία). I 166, 30 (ἀρεταί, conī. ἀδελφαί). V 48, 18 (τὸ ἄρρεν) τοῦ θῆλεος ... συγγενέστερον αἰτίῳ δραstickῷ. V 187, 17 τοῦ συμπαντος ἔθνους ... ὁ ἀρχιερεὺς. II 39, 28 ὁ τοῦ δερματίνου Ἥρο σ. Ἀνόν. IV 182, 3 (βασιλεὺς). III 291, 23 τὸν δὲ συγγενὴ τούτου (sc. τοῦ βεβακχευμένου) γάστρων. II 38, 12 γέννημα. II 56, 15 τὰ δὲ συγγενῇ φαῖλον (γεννήματα). II 235, 21 γέρας (θεοῦ). II 187, 7 τὰ δημιουργηθέντα, conī. ἀδελφὰ καὶ διδύμα. III 113, 12 διαθήσεις. V 306, 14 διάταγμα. V 374, 6 (διδασκαλία). I 277, 1. III 161, 30. V 224, 19 (δύναμις). I 218, 6. III 151, 20. 214, 18 δυνάμεις. IV 263, 6 αἱ τοιαῦται εἰσὶν αἱ συγγενεῖς προφητεῖαι εἰσίν. V 283, 19 ἡ τὸ εἰκὸς συγγενέστερόν ἐστι τοῦ ἀληθοῦς. I 62, 10 ὁ ἐξ σ. ἐστὶ ταῖς τῶν ὀργανικῶν ζῴων κινήσεις. IV 77, 11 ἐπιθυμία. IV 307, 13 ἔργον. I 262, 21 τοῖς συγγενέσιν ἔργοις ... ἀλλὰ μὴ τοῖς ἐναντίοις. III 272, 13 (ἐταῖροι). I 65, 6 συγγενέστατοι γὰρ ἀλλήλοισι ὁ εὐλόγησός τε καὶ ὁ ἅγιος. V 162, 17. 357, 1 (ζῶον). II 48, 17 ταῖς φιλαῖς καὶ συγγενέσι σώματος ἰδοναῖς. I 159, 4 (ὁ θεός) σ. οἰκίος φίλος. V 61, 14 cf. 60, 5 ἀδελφαί καὶ συγγενεῖς εἰσιν αἱ τρεῖς ἰδέαι τῶν θυσίων. II 100, 14 ἰδέαι συγγενεῖς τῶν εἰρημένων. V 137, 11 ἡ (ἰσότης) μὲν ἀσπίου φωτός, ἡ (ἀνισότης) δὲ σκότους σ. I 295, 20 (κακίαι, conī. ἀδελφαί). II 72, 8

ἀκόλουθα καὶ συγγενῇ (κεφάλαια). II 11, 25. III 165, 16 (κῆρες). II 43, 16 (ἀστέρες) κύκλῳ κινούνται τὴν συγγενεστάτην νῆ κίνησιν. VI 1, 5 οὗτος (sc. λόγος) ἐκείνου σ. III 174, 5 εὐφρεῖ τὸ μεμνήσθαι. VI 48, 5 μέρος, conl. ἀδελφά. V 321, 11 ἧς (sc. ἀναμνήσεως) ἀδελφὸν καὶ συγγενέστατον τὸ μετανοεῖν ἐστίν. I 53, 3 (μορφή). II 231, 1 (μῦθος). III 81, 17 (Ναχώρ) Ἀβραάμ ... τοῦ σοφοῦ. V 239, 6 ὥσπερ ἰδίᾳ ἐκάστω (sc. νόμῳ) τῶν δέκα συγγενῇ τινα τῶν ἐπὶ μέρους ἐστίν. II 55, 2 συγγενὲς αὐτομολία καὶ ὄνομα ὀνόματι καὶ ἔργον ἔργῳ. V 155, 9 (ὄνομα). V 204, 4 (ῆ ὄψις) συγγενέστερα ψυχῇ. I 56, 20 (πάθος) συγγενέστατον ζῴῳ. V 310, 14 τὸ ἀναγκαϊότατον καὶ συγγενέστατον λογικῇ ψυχῇ πάθος. V 300, 7 πάθος (φθόνῳ). V 140, 1 πανήγυρις. V 214, 9 παραδείγματα, πάντα οἰκειότατα καὶ συγγενέστατα. I 95, 3 πᾶσι τοῖς μέρεσιν αἱ ἡμῶν πλευраί. II 104, 12 τὸ συγγενὲς καὶ συμφρὲς ἡμῶν ἐκάστω ποιμῖνον. I 120, 13 πρᾶγμα ἀμαθίας καὶ ἀπαίδευσις συγγενές. V 90, 2 πρεσβύτης παρῶν σ. ἡ πατριός. I 128, 11 (ὁ νοῦς τὸ σῶμα) φίλον αὐτῷ καὶ συγγενὲς καὶ ἀδελφὸν ἡγείται. II 74, 10 τὸ αὐγοειδὲς ... τῷ ταμειουμένῳ ἐν ταῖς ὄψεσι συγγενεῖ αὐτοῦ καὶ φίλῳ ὑπαντίσαν ἀπάσχηται. II 280, 3 (τάξεις, conl. ἀδελφαί). IV 202, 11 νομοθετικῇ δ' ἀδελφὰ καὶ συγγενῇ τέτταρα ταυτὶ διαφερόντως ἐστί. III 101, 9 (τέχνη). II 278, 18 (τόπος). I 148, 10 σῶμα συγγενεῖς ἔχει τροφάς. II 227, 14 ὑγεία καὶ εὐαισθησία δυνάμει τε καὶ ῥώμῃ καὶ ταῖς τούτων συγγενεῖν. V 279, 19 τὴν δ' εὐσεβείας συγγενεστάτην καὶ ἀδελφὴν ... φιλανθρωπίαν. II 34, 5 τὸ δὲ φρέαρ συγγενὲς μνήμης. III 272, 6 φυλακτήριον. III 61, 11 παντός δὲ φαύλου συγγενὲς τὸ σώματος χωρίον. I 51, 13. II 139, 21 (χωρία). — VI 6, 6 οὐδὲν ἄλλῳ συγγενὲς οὕτως, ὥς αὐτοπραγία ἐλευθερία. I 20, 13 οὐδὲν οὕτως ἕτερον ἑτέρῳ συγγενὲς ὥς ζῴῳ πεντάδα. IV 90, 16 πᾶν ὅσον ἀνισότητι καὶ ἀνωμαλίᾳ συγγενές. II 300, 2 ὅσα συγγενῇ τούτῳ. III 34, 9 cf. 301, 10 ὅσα τούτων συγγενῇ. II 123, 9. III 257, 9 cf. II 246, 16 ὅσα συγγενῇ τούτοις. IV 202, 9 ἀνὰ ταῖς οἰκίας οἱ μὲν ἐγγυτάτω γένους εἰσίν, οἱ δὲ πόρρω, συγγενεῖς δὲ πάντες ἀλλήλων. II 10, 17 τῇ δὲ Σῇ συγγενέστατος ἀφ' οὗπερ ἀποστελλεται ... τὸ ἀποθνήσκειν. II 29, 26 κατὰ τι συγγενὲς σπουδαίου μαθητοῦ. VI 175, 24 μηδὲν οἰκεῖον ἢ συγγενές. — V 39, 3. 245, 7 (ὁ σ.).

III 223, 8. IV 54, 13. 253, 1. 6. V 187, 16. 195, 14. 249, 21. 320, 15. VI 135, 10 (οἱ συγγενεῖς). IV 294, 12 οἱ τῶν συγγενεστάτων ... ὀλιγωροῦντες. V 282, 8 τὸ ἔθνος προκρίνων τῶν συγγενεστάτων καὶ οἰκειοτάτων. V 309, 7 (conl. ἀδελφοί). V 116, 15. 179, 1. VI 181, 10 (conl. οἰκεῖοι). V 13, 7 cf. 17, 17 ἀπολελοιπότες ... πατρίδα καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς. IV 192, 8. 193, 17. 197, 5. 240, 3. 265, 5. V 174, 8. 175, 16. 193, 18. 240, 21. 295, 17. 339, 22. VI 3, 10. 10, 18. 49, 16. 57, 7. 131, 19. 132, 1. 133, 9 (conl. φίλοι). V 322, 10 (φιλάται καὶ συγγενέστατοι). V 116, 9, 20 συγγενεῖς, εἰ δὲ μή, πάντως γούν δημῶν καὶ φυλέται. VI 49, 9 sq. υἱοῖς ἢ θυγατράσιν εἴτε καὶ ἄλλοις συγγενεῖν. V 196, 6 ὅτι συγγενεῖς εἰσι. V 214, 2 οὗτοι γὰρ συγγενεῖς εἰσὶν οὐ πόρρω τῶν ἀφ' αἵματος. III 63, 10 οἱς μόνοις ἐχρήσατο συγγενεῖν. IV 177, 22 ἕτεροί τε καὶ δὴ καὶ συγγενεῖς αὐτῶν. IV 179, 23 τὸ δὲ μὴ ἀμύνασθαι συγγενεῖς ὄντας ἐθέλῃσαι. — I 295, 15 ὑπὸ μὲν τοῦ ὁμοίου καὶ συγγενούς. III 241, 8 τὸ δὲ φύσει συγγενές. V 326, 19 τὸ συγγενὲς οὐχ αἵματι μετρεῖται μόνον. I 3, 16 ὥς ἀδελφὸν καὶ συγγενές. V 229, 10. 239, 10 ἀδελφὰ καὶ συγγενῇ. V 258, 11 τάξεις ... συγγενὲς κόσμος. V 71, 18 ἀδελφόν τι καὶ συγγενὲς ταῖς μεθμεριναῖς θυσίαις ἐπιτελεῖσθαι. IV 25, 3 ἡ (sc. κακία) συγγενὲς ἀδοξία. II 269, 6 αἰσθησις δὲ συγγενὲς καὶ ἀδελφὸν ἐστὶ διανοίας. IV 13, 20 συγγενὲς μὲν αἰδιότητος ἀφθαρσία. V 318, 9 ἀγαριστία συγγενὲς ὑπεροψία. II 7, 27 ἀδελφὸν γὰρ καὶ συγγενὲς αὐτοῖς μετὰ βας. III 6, 13 παρρησία δὲ φίλως συγγενές. III 118, 18 τὰ συγγενῇ τούτοις. VI 21, 3 ὥς συγγενέστατα καὶ οἰκειότατα. συγγενικός. III 276, 4 (ἀγαθὰ). IV 44, 14. V 34, 1. VI 199, 9 (αἵμα). III 86, 3 (γάμος). VI 42, 3 (διαδοχή). V 157, 7 τὰ συγγενικὰ δίκαια μὴ λῦειν. V 280, 14 (εὐνοία). VI 169, 17 (μέρος). V 104, 20 (οἰκειότης). I 274, 6 (ὄργανον). IV 127, 17 (παιδεία). IV 254, 3 πένθος. — III 3, 13 τὰ συγγενικά. III 187, 22 συγγενικός. συγγενῶν. II 101, 3. IV 15, 13. V 350, 3. συγγίγνεσθαι. I 122, 11. V 224, 15. συγγινώσκειν. V 368, 12 τὸ δὲ μὴ δὲν σ. ἐξ ἀσυμβάτου δυσμενείας ἀριπεποιθμένον. IV 164, 16 ἱκετεύει τὸν θεόν Μωυσῆς ... συγγινῶναι μὲν τοῖς ἀθμοῖσι. IV 184, 20 πρὸς ἱκεσίαν καὶ λιτάς ἐτρά-

πετο συγγνώμην δεόμενος. IV 238, 23 συγγνώμην τῶν ἡμαρτημένων δεόμενος. V 89, 5 (ὁ θεός) συγγνώμης ἐφ' οἷς ἀβουλίᾳ γρησάμενος ὥμοσε. IV 167, 19 ὅτε εἰς ἐννοίαν ἤλθε τῆς ἐνδείας ..., συνεγίνωσκεν. IV 161, 20 ὁ δὲ τὰ ταῦτα ἀκούων τοῖς μὲν συνεγίνωσκε.

συγγνώμη. V 205, 1 οὐχ ὅτι συγγνώμης ἐστὶν ἄξιος. V 91, 12 ὡς μὴδὲ παρὰ θεῷ τῇ τῆν φύσιν ἔλεψ. συγγνώμης ἀξιουσθαι. V 11, 6 διὰ συγγνώμης ἀξίω τοῦ χειν. V 160, 1 συγγνώμης εἰσὶν ἐπάξιτοι. IV 248, 16 ἔτι νῦν συγγνώμης ἀξιουσθῶσαν. VI 121, 25 τῷ μὲν γὰρ ἀγνοία τοῦ κρείττονος διαμαρτάνοντι σ. δίδοται. IV 128, 16 ὡμοθύμους οὐδενὶ συγγνώμης μετασிடόντας ἤρειτο. III 127, 11 τῶν εἰς τὸ θεῖον βλασφημούντων οὐδενὶ συγγνώμης μεταδότην. V 375, 3 τὸν παρακαλουμένου συγγνώμην πρό τιμωρίας ἀεὶ τιθέντος. II 85, 3 σ. δὲ τοῖς δι' ἁμαθίαν ἀπειρίας τὸν πρακτέων ἁμαρτάνουσιν. V 57, 22 τὸν πραχθέν ἀδίκημα συγγνώμην αἰτῆται. V 17, 11 ἐφ' οἷς ἂν ἁμαρτάνωσι συγγνώμην καὶ παραίτησιν αἰτεῖσθαι. V 162, 1 μιάσματα δὲ συγγνώμης ἀνθροῦντο. V 171, 4 τῇ δὲ παιδί ... ἔλεος καὶ σ. ... παρακολουθήσει. V 135, 3 τοῦ συγγνώμην πρό κολάσεως ὀρίζοντος (θεοῦ).

συγγνώμην. V 184, 5 (θεός). V 214, 16 (νόμος).

συγγνωστός. IV 73, 5. 93, 2. V 184, 13. 303, 16.

σύγγραμμα. IV 6, 15 cf. 119, 12 διὰ τε ποιημάτων καὶ τῶν καταλογάων συγγραμμάτων. VI 53, 13 συγγράμματα παλαιῶν ἀνδρῶν. VI 76, 13 Ὁκέλλου. VI 77, 10 (Πλάτωνος Τίμαιος).

συγγραφεὺς. IV 203, 2. 210, 13.

συγγραφεύς. IV 211, 2 οἷά τις σ. III 216, 5 (ιστορικός). I 280, 25. III 75, 5. 103, 2. VI 28, 11. 186, 14 (συγγραφεῖς conl. ποιηταί).

συγγυμνάζεσθαι. III 101, 6.

συγκαθιεροῦν. II 287, 16. V 44, 2.

συγκαιουργεῖν. IV 290, 1.

συγκάμνειν. I 296, 10. IV 129, 12.

συγκατάθεσις. II 38, 30. IV 253, 19.

συγκαταθῆναι. V 306, 14.

συγκαταριθμεῖν. I 4, 17. 109, 19.

συγκεραννύναι. I 200, 9 τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐξ ὧν συνεκράθη (ὁ κόσμος). V 64, 11 ἐξ ὧν ὡς οὐδεμιὰς σπουδῆς ἀξίον, τέφρας καὶ ὕδατος, συνεκράθη. III 188, 10 θεοῦ καὶ θνητοῦ συγκερασθέντων. I 51, 8 (ὁ ἄνθρωπος) συγκράται γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν (στοιχείων). V 286, 18 τῶν ἐξ ὧν συνεκράτο.

II 309, 17 συγκεκραμένον ἀμφοῖν εἰς εἰδους ἐνός ἀνεπλήπτου γένεσιν.

συγκινεῖσθαι. III 204, 5 ὁ ἡμέτερος νοῦς τῷ τῶν ὅλων συγκινούμενος. III 259, 9 τῆς ἡμετέρας διανοίας τῇ τῶν ὅλων συγκινουμένης ψυχῇ. II 242, 13 τῶν κατὰ κακίαν ... ἐν ἀρμονίᾳ τινὶ τῷ ὅλῳ σώματι συγκινουμένων. I 101, 11 να συγκινηθεῖσα ἡ ψυχὴ σκέψηται. IV 279, 2 πάντα πρὸς ὑπηρεσίαν συγκεκινήσθαι (ἔδει).

συγκληρονόμος. V 104, 18 (ἀδελφοί). VI 171, 24 (conl. ἀδελφός). VI 160, 21 τῷ συγκληρονόμῳ καὶ κοινωνῷ δικαίῳ. VI 161, 5 (conl. συνάρχων). VI 168, 7 cf. 169, 23 ἐπὶ μὲν τῷ ἀνεψίῳ καὶ συγκληρονόμῳ τοιαῦτα φάσκοντες.

σύγκλις. IV 271, 2 (ἄνθρωποι). II 298, 16 (δόξα). V 171, 21 (ἡθῆ). III 181, 6 (λογισμοί). III 127, 16 (ψυχαί).

— I 155, 1 τῶν μεγάλων καὶ συγκλυδῶν ... ἀβουλεῖ τὸ πάθος ἄρχει. I 73, 15 τὰ ἄμικτα καὶ σύγκλυδα.

συγκολάζεσθαι. V 196, 3.

συγκραταῖον. III 70, 21.

σύγκριμα. IV 157, 16. V 346, 3. VI 74, 15 συγκρίματα conl. στοιχεῖα. I 90, 10 cf. 90, 13. III 145, 25. 188, 9 ὁ θεός μόνος ἐστὶ καὶ ἐν, οὐ σ., φύσις ἀπλῇ. I 290, 3 ὅρος οὖν τοῦ μὲν συγκρίματος ἡμῶν ζῶν λογικὸν θνητόν ἐστι. I 156, 2 ἡγεμονίς δὲ τοῦ συγκρίματος ἡ ψυχὴ. I 245, 9 τῷ τοῦ συγκρίματος ἡγεμονίᾳ λογισμῷ. II 54, 6 cf. I 270, 17 πατὴρ δὲ τοῦ συγκρίματος ὁ νοῦς ἐστίν. II 13, 5 τοῦ συγκρίματος εἶναι ἡμῶν τὸν νοῦν ἤλυν. II 80, 6 φιλοπαθῆς νοῦς πραθεὶς τῇ ἀρχιμαγειρίᾳ τοῦ συγκρίματος ἡμῶν ἰδονῇ. I 222, 1 ἅπαντος τοῦ συγκρίματος (ἀφηγήσασθαι). I 281, 26 (Καὶν) τοὺς φωλεοὺς τοῦ συγκρίματος διοίξας. I 287, 1 πεποίηκε γὰρ αὐτόν (sc. λόγον) ὥσπερ ὄργανον τοῦ συγκρίματος ἡμῶν. II 15, 9 ὁ τι φίλον καλεῖν τοῦ συγκρίματος ἡμῶν. I 277, 13 ἄνθρωπον αὐτὸ σ. καλῶν. II 81, 14 τὰ ... τοῦ συγκρίματος γεννήματα πέφυκεν εἶναι αὐτὰ συγκρίματα. I 67, 22 τὰ κατὰ μέρος συγκρίματα.

συγκρίνειν. II 126, 14 τὸ σ. τὰ οὕτως μακρὰν ἀφεστῶτα. II 178, 29 θεοῖς οὖν τοῖς ψευδωνύμοις οὐκ ἂν τις τὸν ἀληθῆ θεόν σ. ὑπέμενεν. II 23, 11 τὴν μὲν γὰρ ἀνθρώπων μουσικὴν οὐδενὶ τῶν ἄλλων σ. ἀξίον. II 178, 20 ὅταν συγκρίνης τὰ ἀσύγκριτα. V 206, 15 εἰ δὲ καὶ συγκρίναι τις ἐθέλῃσει. — V 250, 8 τὸ σύμπαν Ἰουδαίων ἔθνος ... συγκρινόμενον τοῖς ἀπανταχοῦ πᾶσι. V 367, 18 τὰ θυέσεια

παιδιά συγκρινόμενα ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν συμφορῶν. V 370, 1 καίτοι θεινά ὄντα, συγκρινόμενα βαρυτέροις οὐ φαίνεται θεινά. III 250, 19 τὰ δ' ἐξ ὧν συνεκρίθη. III 251, 2 ἐξ ὧν συνεκρίθη στοιχείων. I 218, 8 τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων, ἐξ ὧν συνεκρίθησαν. III 64, 18 ἕκαστος ἡμῶν συγκρίθεις ἐκ τῶν τεττάρων. I 88, 26 τῶν συγκρινέντων σώματός τε καὶ ψυχῆς. II 79, 2 ὅσα οὐ συγκρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ στοιχειώδεις ἀπλαῖ φύσεις εἰσὶ. I 246, 5 (ἡμῶν) συμπεφορημένον καὶ συγκρινόμενον πλεῖστον οὖσιων.

σύγκρισις. II 75, 3 τὸ γὰρ κεκραμένον οὐχ ἀπλοῦν ἄτε καὶ σύγκρισιν καὶ διάκρισιν ἐπιθεχόμενον. III 263, 8 παρ' ὃν (sc. θεόν) αἱ συγκρίσεις καὶ αἱ διακρίσεις τῶν ἀπάντων. I 292, 17 χερσαῖον δὲ κατὰ γούν τὰς σώματος συγκρίσεις ζῶον καὶ ἀνθρωπός ἐστι. I 207, 10 ὅταν δὲ ἐπιτρεθῶσιν σ. ἐξετάζηται. II 233, 19 (τῶν) ἐκ προνοίας. II 272, 11 ἀληθεῖς καὶ σαφεῖς τῶν πραγμάτων ... εἶναι κατὰ θεόν. IV 94, 19 τῶν ὀνειράτων. I 33, 14 ὀρθή (γωνία) δ' οὐκ ἐπιδέχεται σύγκρισιν. IV 245, 17 (ἡ γῆ) εἰς δὲ σύγκρισιν ἰοῦσα αἰθέρος. V 366, 19 εἰς ἄπριον καὶ πεφορημένην σύγκρισιν. V 329, 7 εἰς σύγκρισιν ἔλθειν. II 50, 6 ἐφάμιλλός γε ἡ ἀσύγκριτος σ. I 48, 6 ὁ μὴ δὲ σύγκρισιν ἔχει πρὸς τὰ λεγθέντα. II 206, 12 ἐκ τῆς πρὸς ἕτερον συγκρίσεως γνωρίζεσθαι. VI 186, 14 ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων συγγραφείων καὶ ποιητῶν ἀηδέστατα συγκρίσει τῆς ἐν τοῖς χάριτος νομίζεσθαι. VI 87, 6 ἐν ἀτίμῳ συγκρίσει τοῦτ' ἂν εὖροι σκοπῶν εὐλογώτερον ἐκείνου. VI 149, 27 μᾶλλον δὲ συγκρίσει τῶν παρόντων ἀσπαστὸν ἀγαθόν. VI 153, 17 ἐν συγκρίσει κακῶν. V 218, 18 ἐν δὲ συγκρίσει κακῶν ἀνδρῶν. IV 246, 13 τὸ κακηγορεῖν ἦττον ἐν συγκρίσει κατάρas. II 147, 12. 216, 24. IV 9, 3. 139, 3. V 289, 4. VI 170, 16 κατὰ σύγκρισιν.

σύγκριτος. III 156, 12 τὰ δ' αἰσθητά. I 221, 13 (ζῶον). I 197, 12 sq. ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί. V 329, 2 δς ἐνεκα εὐγενείας οὐδενὶ θνητῷ σ.

συγκρύπτειν. II 251, 9 βαθεῖ σκότῃ τὰ ἐαυτῶν ἀδικήματα σ. ὀφειλόντες. III 227, 9 cf. 228, 12 δεινός γὰρ συγκρύπτει καὶ συσκιάζει τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων λόγος. — I 101, 1 ἐσθλήματα ψυχῆς, οἷς σκεπάζεται καὶ συγκρύπτεται. I 147, 16 φ' καλύπτεται καὶ συσκιάζεται καὶ συγκρύπτεται πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. I 123, 25 συγκεχυμένης αὐτῷ (sc. Ἀδάμ) καὶ τῆς γυναικός.

συγχαίρειν. I 106, 27. 286, 19. II 5, 12. **συγχαρητικὸς.** I 106, 28.

συγγεῖν. III 189, 4 καλὸν γε ἔγγονον ψυχῆς κλονεῖν καὶ σ. III 169, 31 ποία παθῶν, δ κλονεῖ καὶ συγγεῖ τὴν ψυχὴν, ἐκτομή. V 79, 13 ἡ ἀναιρούσα δόξα ἰδέας πάντα συγγεῖ. I 276, 5 οἱ παιδεῖαι ἀμύητοι ... πάντα διὰ πάντων συγγέουσι καὶ φύρουσι. V 109, 10 πάντα φύρουσι καὶ συγγέουσιν. V 27, 13 οἱ (sc. τύποι) ... ἡ οὐ παραδέχονται σφραγίδας ἐτέρας ἢ παραδεξιμένοι συγγέουσι ταῖς ἐαυτῶν ἀνωμαλίαις. IV 5, 17 (ὁ φαῦλος) συγγέων ἅπαντα καὶ φύρων. V 208, 4 ὁ ἀδικος ... πάντα φύρων καὶ συγγέων. I 275, 8 πάντ' ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώπεια καὶ θεῖα συγγεόντες τε καὶ ἀνατρέποντες εὐρίσκονται. II 121, 1 ἔδει γὰρ μὴ φύραι καὶ συγγεῖαι πάντων ἀθρόως ἀποφῆντας αἰτιον. III 297, 6 ὁ δὲ ἀνακυκλῶν καὶ συγγεῖας τὸν τῶν οὐ προσεχόντων λογισμῶν.

συγγεῖσθαι. II 266, 4 οὐ γὰρ συγγεῖται τὰ τεμνόμενα, διακρίνεται δ' ἔμπαλιν. V 226, 25 ἵνα μὴ φύρηται συγγεόμενα τοῖς παρατήμοις τὰ δοκίμα. V 257, 19 ἵνα μὴ φύρηται συγγεόμενα τὰ γένους ὄντα ἐτέρου. III 304, 25 φύραντες γὰρ τὸ ἱερὸν ... συγγυθέντες οὐ συγγεάντες. V 8, 5 ὑπὲρ τοῦ μὴ συγγυθέντας ἡ ἐπιλεανθέντας ἀμαυρωθῆνα ποτε χρόνῳ. II 300, 16 τῷ μὲν ἀκρως ... φιλαρέτῳ πᾶν δ μὴ ἀρετῇ ἡ ἀρετῆς ἔργον ἀναμεμῖχθαι καὶ συγγεῖσθαι δοκεῖ. VI 215, 24 ἀγωνιστῶν καὶ συγκεχυμένων. I 236, 1 ἔστω δὲ ὁ λόγος μὴ συγκεχυμένος. I 141, 10 τὸ ἀσαφές καὶ συγκεχυμένον. II 279, 26 ἐν πεφυρμένῳ καὶ συγκεχυμένῳ βίῳ. II 279, 11 πρὸς τὸν ἐμφύλιον καὶ συγκεχυμένον ... τοῦ βίου πόλεμον. II 133, 12 τὴν οὐσίαν ἄτακτον καὶ συγκεχυμένην οὖσαν. III 98, 16 (ψυχαί) τὰ συγκεχυμένα διακρίνουσαι. II 245, 13 συμπεφορημένα καὶ συγκεχυμένα τὰ πάντα τῆς ψυχῆς. I 12, 2 ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων ἀναδευμένων καὶ συγκεχυμένων.

συγγορεύειν. V 50, 3 ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. **σύγχυσις.** II 264, 17 sqq. τίς δὲ ἐστίν. VI 97, 17 cf. 98, 1-14 γενικοὶ τρόποι φθορᾶς εἰσι τρεῖς· ὁ τε κατὰ διαίρεσιν καὶ ὁ κατὰ ἀναίρεσιν τῆς ἐπεγούσης ποιότητος καὶ ὁ κατὰ σύγχυσιν. II 133, 13 τὴν οὐσίαν ... ἐκ συγχύσεως εἰς διάκρισιν ἄγων ὁ κοσμοπλάστης. III 233, 15 σ. ἐκ διακρίσεως. II 266, 23 (coni. φθορά). II 250, 4 (opp. εὐσταθῆς κατάστασις). V 79, 20 (coni. ἀταξία). V 353, 8 τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν κόσμου σύγχυσιν λαμβάνοντος

ὕπ' ἀταξίας δεινῆς. VI 173, 4 τᾶξιν τε ἐν ἀταξίᾳ καὶ τὸ ἀκόλουθον ἐν συγχύσει ... παρεπιδεικνύμενος. V 30, 9 τὸ κάλλιστον ... τῶν ἐν τῷ βίῳ, τάξεις, ἀναίρεθῆσεται ὑπὸ τοῦ βλαβερωτάτου παρευημερηθείσα, συγχύσεως. IV 255, 22 τῆς τάξεως. III 182, 9 συγχύσεις conī. δὺσπλοιαί, περιτροπαί. V 370, 1 τῶν ... αἰσθήσεων. II 231, 23 γλώττης. II 266, 2 sqq. cf. 229, 2. 259, 15 (διαλέκτων, opp. διακρίσις). VI 74, 17 (ὁ κόσμος) δεξιόμενος παντελῇ σύγχυσιν. II 237, 23 ὀρχίων. II 267, 12 οἰκειότατον κακίας ὄνομα. III 304, 11 οἰκτεῖον ὄνομα τῷ καινουργηθέντι τομῆματι. II 265, 15 ὅταν δ' ἀπειλῇ σύγχυσιν τοῖς ἀσεβέσι λογισμοῖς ὁ θεός. II 91, 4 δεδίοι γὰρ περὶ τῆς τῶν ἑαυτοῦ δογματίων ἀνατροπῆς τε καὶ συγχύσεως. I 140, 18 τῶν γούν ὀργιζομένων οὐ μόνον ἡ διάνοια ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα παραχρῆς καὶ συγχύσεως γέμει. I 10, 14 ἔμελλε γὰρ γεινῶντα (φῶς καὶ σκότος) σύγχυσιν ἀπεργάζεσθαι. II 12, 5 μέχρις ἂν ὁ θεὸς βουλευθείς ταῖς σοφιστικαῖς αὐτῶν τέχναις ἀθρόαν καὶ μεγάλην ἐργάσθαι σύγχυσιν. I 163, 7 σ. καταλαμβάνει δεινῇ. II 18, 2 ἐν γούν ἀρᾷ εἶδε λέγεται κατὰ τὸν τῆς συγχύσεως τόπον.

συγχυτικός. III 304, 12.

συζῆν. III 119, 9 ἀρετῇ δὲ τελείᾳ καὶ αὐτομαθεῖ σ. ἀδυνατεῖ. III 67, 10 κακοῖς ἀρχεται σ. III 281, 18 σ. εὐλαβεῖα. V 98, 17 κακοβουλτάτος ὅν καὶ συζῶν ἀφροσύνη. I 129, 24 (τὸν) ἀναπαυόμενον ἐπὶ τῷ καλῷ καὶ δικαιοσύνη συζῶντα. I 266, 1 οἱ δ' αὐτὸν ἐπιμελούμενοι ... ἡδοναῖς συζῶντες. V 269, 9 πηρώσει γε μὴν αἰσθήσεων, ἧ συζῶντες ἐτι μυρίοι προαπέθανον.

συζήτησις. I 142, 4. 258, 4.

συζυγή. All: I 261, 25. II 13, 16 Χερβῶν καλεῖται.

συκοφαντεῖν. IV 306, 14 περὶ τοῦ μὴ ψευδομαρτυρεῖν, ᾧ πολλὰ ἐμφέρεται, τὸ μὴ σ. VI 187, 9 συνυφαίνειν τὸ βλασφημεῖν τῷ σ. I 179, 5 (σὺ) παυσάμενος τοῦ σ. V 172, 9 ἐπὶ τὸ σ. τραπομένοι. IV 103, 22 ὡς τὰς τοῦ θεοῦ χάριτας σ. V 218, 5 ὃ τε ἀρνούμενος ἐτέρῳ σπουδάζων προσβάλλειν τὸ ἔγκλημα συκοφαντεῖ. III 198, 14 λόγους μὴ διαμαρτάνειν ψευδόμενον ἢ ψευδορκοῦντα ἢ ... συκοφαντοῦντα. V 173, 3 τοὺς δὲ οὐδετέρου κυρίου ἀπέφηνεν, ἀνθ' ὧν ἐσυκοφάντησαν. — IV 103, 16 ἐτόπαζον ἐπὶ κλοπῇ μέλλειν συκοφαντεῖσθαι. VI 220, 17 ἀναβοησάντων δὲ ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν „κύριε Γάιε, συκοφαντούμεθα“. IV 108, 16 ἐφ' οἷς ἐσυκοφαντοῦντο καταδυομένων. IV 118, 16

(Ἰωσήφ) συκοφαντούμενος. IV 187, 2 „ἀδικωτάτην“ εἶπεν „αἰτίαν ὑπομένω συκοφαντούμενος“. IV 111, 12 πρὸς τὸν συκοφαντούμενον ἀδελφόν. VI 137, 24 (γυναῖκες) συκοφαντούμενοι. IV 106, 1 πρὸς τῷ μὴ συκοφαντηθῆναι. IV 112, 25 καὶ γὰρ ἐδέθη ποτὲ συκοφανθεῖν. V 167, 12 εἰ μὲν γὰρ στυκοφάντηται.

συκοφάντημα. V 218, 6. VI 135, 24 sq. 136, 11.

συκοφάντης. III 282, 22 (βίος). VI 220, 11 Ἰσίδωρος. I 178, 18 ὃ συκοφάντα. II 148, 7 ὃ συκοφάνται. V 218, 16 ψεκτός μὲν γὰρ ὁ σ. V 218, 6 πᾶς τε σ. εὐθὺς ἐστὶν ἐπιорκος. V 165, 8 ὡς ἂν τις σ. ἢ κακοτεχνῶν. V 309, 9 τοὺς δὲ νόμους ὡς ἄμικτα καὶ ἀκινώνητα παραγγέλλοντας αἰτιάσθωσαν οἱ δεινοὶ συκοφάνται.

συκοφαντία. IV 105, 20. V 228, 18.

συλλαβή. II 20, 17. III 168, 18.

συλλαβαίνεин. I 184, 7 ὅταν ... ἡ (αἰσθησις) συλλαβάνῃ ... τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. III 146, 15 ὃν (sc. Ἰσαάκ) οὐχ ἐτέρῳ μὲν χρόνῳ συνέλαβεν, ἐτέρῳ δὲ ἔτεκεν ἡ ψυχῇ. I 68, 26 (ὁ νοῦς) γλιγόμενος ἐφικέσθαι καὶ συλλαβεῖν αὐτό (sc. τὸ ὑποκείμενον). II 46, 3 συλλαβεῖν δ' αὐτήν (sc. τὴν καλοῦ φαντασίαν) καὶ φυλάξει παρ' ἑαυτοῖς ἀδυνατοῦσιν. II 101, 16 εἴ τι δύναίτο συλλαβεῖν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ὑπαγαγέσθαι. III 85, 15 ὥστε οὐδὲν αὐτὸν ἴσχυεν ἡ ψυχὴ συλλαβεῖν καὶ κυοφορῆσαι. II 100, 1 ἔν ὡς πλείστους ἐντὸς ληφθέντας ἀρχῶν οἷα τειγῆρεις γεγονότας ἰχθύας συλλαβῶσι. I 203, 11 τὰς γὰρ μαχομένας δύο φύσεις ἀγαθῷ καὶ κακοῦ συλλαβοῦσα (Ρεβέκκα). I 181, 11 ἡ (Λεῖα) δὲ συλλαβοῦσα ἔτεκεν οὐ θεῷ. I 184, 10 (ἡ αἰσθησις) συλλαβοῦσα ἐγκύμων τε γίνεται. I 135, 5 οὐρανὸν μὲν ἐν κύκλῳ περιπολοῦντα καὶ πάντα ἐντὸς συνειληφότα. II 64, 19 τῆς φύσεως εἰσω τότε συνειλημμένης καὶ ἡσυχάζουσης.

συλλαβομαχεῖν. III 82, 21.

συλλέγεσθαι. I 116, 10. II 64, 20. 112, 18.

συλλειτουργεῖν. V 24, 6.

συλλήβδην. VI 98, 4. 117, 4.

σύλληψις. II 203, 13. III 197, 27. VI 139, 30. 147, 2.

συλλογίζεσθαι. I 110, 23. 121, 10. 17.

συλλογισμός. V 94, 15.

συλλογιστικός. II 156, 17.

σύλλογος. IV 5, 15. V 97, 10 (conī. θίασος). V 197, 10 θίασοι καὶ σύλλογοι. I 130, 21 οὗ γάρν ἐκκλησίας εἰργονται καὶ συλλόγου θείου. III 288, 17 συλλόγου καὶ ἐκκλησίας ἱερᾶς ἀπασχινούμενος.

II 80,9 ἐν ἡ (sc. ἐκκλησίᾳ) [σύλλογοι καὶ] λόγοι περὶ ἀρετῆς αἱ μελετῶνται. V 78,19. 83,19 (ἱερός). II 39,12 (θεῖος). VI 54,5 εἰς κοινόν σύλλογον. V 77,20 τοὺς συλλόγους ὀνήσοντας. VI 169,10 τοιαῦτα ἐν ἀπασι τοῖς συλλόγοις ἐφρύνουν.

σύμβασις. II 69,5. V 375,9 (συμβάσεις conī. σπονδαί). I 292,5. IV 94,7. 111,17 (conī. καταλλαγαι). V 158,11 πρὸς δὲ συμβάσεις εἴ τις ἐθέλει γωρεῖν ἀνὴρ τῇ τοιαύτῃ γυναικί. IV 112,6 πρὸς συμβάσεις ἐθειλοντὲς ἀφίγμαι.

συμβατήριος. I 142,23 (λόγος). IV 47,16 (λόγοι). VI 94,5. 174,3 (σπονδαί). V 321,16 (ὑφηγῆσεις). — II 308,10 τὰ ἐνσπονδα καὶ συμβατήρια καὶ φίλα τῆς ψυχῆς. V 313,16 τοῖς ... συμβατηρίων ἄρξαντας ἐνσπόνδους αὐτίκα γενέσθαι.

σύμβιος. II 17,14 σοφῶν (ἐπιστήμη). III 84,4 λογισμοῦ (ἡ ψυχῇ).

συμβιοῦν. III 155,18 μῶπω δ' ἱκανὸς ὢν τελείους σ. ἀγαθοῖς. VI 64,7 ἡ (sc. σοφία) σ. σπουδασαῖς (γυναῖκες). IV 12,16 διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἀρετῶν αἷς συνεβίου. III 80,13 μνημονικῇ μὲν οὖν ἀνδρὶ ἀστέ συμβιοῖ γυνή, μνήμη. IV 238,5 ἡδέσι κακοῖς συνεβίου. IV 37,18 νοὺς φρονήσῃ συμβίων. V 341,3 ἐνὸς ἀνδρὸς ... δικαιοσύνη συμβιοῦντος. V 93,2 τῆς δ' ὡς γυναικὸς ἀστέως λόγῳ τῷ κατ' ἀρετὴν συμβιοῦσης. III 296,11 τοὺς συμβιοῦντας φρονήσῃ. III 79,17 ἀμύχανον ἦν ἐπὶ δούλαις καὶ παλλακαῖς συμβίωναι τέγναις. IV 1,11 ἀνδρῶν τῶν μὲν ἀρετῇ τῶν δὲ κακίᾳ συμβιωσάντων.

συμβιωσις. III 73,9. 78,22. V 160,2.

συμβιωτική. IV 6,12. V 93,8. VI 149,7.

συμβόλαιον. III 174,31. V 216,3.

σύμβολή. II 173,4. 174,1 sqq. 175,17. 188,8.

συμβολικός. III 200,19 ἀπόκρισις. — I 53,23. 57,5. 61,5. 66,15. 78,24. 80,6. 96,11. 104,24. 133,25. 147,22. 221,2. 225,8. 261,26. 286,4. 294,23. II 8,8. 12,8. 24. 33,7. 77,8. 248,13. 251,5. 254,9. III 24,15. 26,16. 30,6. 40,22. 67,17. 126,8. 175,30. 197,30. 222,1. 230,11. 234,4. 236,7. 297,1. 300,11. IV 23,12. 24,10. 34,2. 92,8. 219,13. V 49,17. 21. 70,17. 80,11. 200,7 συμβολικῶς. V 132,1 συμβολικώτερον.

σύμβολον. V 199,21 τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τοῖς νόμοις ὑπολαμβάνόντων εἶναι σύμβολα φανερά ἀφανῶν καὶ ῥητὰ ἀρρήτων. II 285,25 οἱ τοὺς ῥητοὺς νόμους σύμ-

βολα νοητῶν πραγμάτων ὑπολαμβάνοντες. II 286,22 ὢν (sc. ῥητῶν νόμων) εἰσὶν οὗτοι (sc. οἱ δι' ὑπονοῶν δηλοῦμενοι) σύμβολα. V 69,10 τὰ μὲν ῥητὰ ταῦτα [σύμβολα νοητῶν]. V 349,18 (ἡ ῥητὴ διήγησις) σ. διανοίας ἀφανοῦς. VI 53,11 σύμβολα τὰ τῆς ῥητῆς ἐρμηνείας. I 139,30 τὰ διὰ φωνῆς σύμβολα, ὀνόματα καὶ ῥήματα. IV 27,16 σύμβολα τὰ ἐν φωναῖς τῶν διανοῶν μόνῃ καταλαμβάνομένων ἐστίν.

nomina: III 158,12 διδασκαλίας, τελειότητος, ἀσκήσεως, ὧν σύμβολα Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ. IV 13,4 (Αβραάμ) διδασκαλικῆς ἀρετῆς. III 169,13 τὰ ... τοῦ Ἀβραάμ σύμβολα οὕτως ἀκριβοῦται, τὰ δὲ τοῦ Ἀβραάμ, ὡς ὑποδείξομεν. III 74,13 ὢν ἐστὶ σ. ἡ Σάρρας θεραπαινὶς Ἀγαρ. III 88,23 παθῶν μὲν Αἴγυπτος ... κακίων δὲ ἡ Χαναανίον γῆ. II 283,16 ὢν ἐστὶν ἡ Αἰγύπτου χώρα. III 150,9 (Αἴλιμ = πυλώνες) εἰσόδου τῆς πρὸς ἀρετὴν σ. I 164,31 (οἱ Ἀμορραῖοι) τοῦ γεγανότος λόγου σ. ὄντες. II 287,1 (Ἀσθήρ) τοῦ αἰσθητοῦ καὶ νόθου ... πλοῦτου. III 136,6 (Δωθαῖν) σ. ψυχῆς ... ἀποθεοδρακυίας τὰς κενὰς δόξας. II 141,10 Ἐδὲμ ... σ. ψυχῆς τῆς ἄρτια βλεπτοσύνης. II 300,24 ὁ ... Ἐσχὼλ εὐφύας. III 78,10 (Ζελφα) τῆς ἐρμηνευτικῆς καὶ διεξοδικῆς σ. δυνάμεως. I 250,13 (πόνος καὶ προκοπή), ὧν Ἰακώβ σ. I 82,9 τοῦ ... ἐξουολογούμενου ὁ Ἰούδας σ. III 239,10 (Ἰσαάκ) αὐτηκόου καὶ αὐτοδιδάκτου καὶ αὐτομαθοῦς ... ἐπιστήμης. II 243,16 ὁράσεως μὲν γὰρ Ἰσραὴλ, Ἰακώβ δὲ ἀκοῆς σ. III 264,13 ἐκάστου δὲ αὐτῶν (sc. τῶν Ἰωσήφ ἀδελφῶν) τοῦνομα σ. ἀναγκαιότατον πράγματος. III 124,3 ὁ Κάιν ... τὸ κακίας σ. II 310,25 χρωμάτων δὲ καὶ ποιότητων ὁ Ἀβάν σ. III 174,9 ὁ δὲ Μανασσῆς ἀναμνήσεως σ. II 221,11 (Μανασσῆς, Ἐφραΐμ) μνήμης καὶ ἀναμνήσεως. III 123,3 ἐφ' ὧν (sc. Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ) τὰ σύμβολα τῆς ἀφθαρσίας ἄδεται. I 173,1 (τὸ Ναῖδ) μὲν κακίας κλονούσης ψυχῇ σ. III 174,2 Ῥουβὴν μὲν σ. εὐφύας. I 171,9 Σάρα δὲ σ. ἀρχῆς ἐμψῆς. III 170,18 τὸ μὲν οὖν πρότερον (sc. Σάρα) εἰδικῆς σ. ἀρετῆς ἐστὶ, τὸ δ' ὕστερον (sc. Σάρρα) γενικῆς. III 223,18 (Σαττὶν = ἄκανθα) παθῶν κεντούντων καὶ τιτρωσκότων ψυχῇ. II 24,20 Σελλὰ (= σιτιά), τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐκτὸς ἀγαθῶν ... σ. II 312,22 Συγὲμ ... πόνου. III 177,32 (Χιλεβ = πᾶσα καρδιά) τοῦ μὴ ἐκ μέρους ἐπαμφοτερίζουσιν. III 119,19 Ναρράν (= τρώγλοι), σ. τῶν

αίσθησεων. IV 223, 15 (Χερουβιμ) τῶν ἡμισφαίριων ἀμφοῖν. I 177, 1 ἀρχῆς ... καὶ ἀγαθότητος τῶν δυεῖν δυνάμεων τὰ Χερουβιμ εἶναι σύμβολα.

res: III 285, 27 ἄμπελος δυεῖν σ. πραγμάτων ἐστίν. II 89, 7 εὐφροσύνη, ἥς οἱ λεγθέντες ἀμπελώνες σύμβολα. IV 243, 17 (ἡ ἀμυγδαλῇ) τῆς ἱερατικῆς φυλῆς. II 288, 21 cf. IV 227, 23. 228, 6 τὰ δ' ἀνθίνα καὶ οἱ κώδωνες αἰσθητῶν ποιοτήτων. V 76, 15 φιλίας ἐν σ. ἢ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια. III 105, 23 τῆς πρώτης ἐορτῆς τὸ σ. „ἄρτον κακώσεως“ εἶπε, τὰ ἄζυμα. V 42, 9 ὦν (sc. ὡρεῶν) εἰσι σύμβολα αἱ διτταὶ τῶν προκειμένων ἄρτων ἐξάδες. V 26, 6 αἱ (sc. αὐλάι) σ. ἀτυχίας. IV 135, 13 σ. γὰρ ὁ μὲν καίόμενος βάτος τῶν ἀδικουμένων, τὸ δὲ φλέγον πῦρ τῶν ἀδικούντων. I 142, 25 ὁ βραχίον πόνου καὶ κακοπαθείας. V 35, 17 (βραχίον, στήθεσ), τὸ μὲν ἰσχύος καὶ ἀνδρείας ... σ., τὸ δὲ τῆς περὶ τὸν θυμὸν ἔλευ πραύτητος. III 96, 2 αὐτῶν τεττάρων στοιχείων σύμβολα ἐστίν (sc. βύσσος, ὕακινθος, πορφύρα, κόκκινος). III 96, 4 γῆς μὲν ἡ βύσσος ... ἀέρος δὲ ὁ ὕακινθος κτλ. III 201, 26 (χαρὰς γέλως). II 269, 1 τὴν μὲν γὰρ γῆν σώματος, τὴν δὲ συγγένειαν αἰσθήσεως, τὸν δὲ τοῦ πατρὸς οἶκον λόγου συμβέβηκεν εἶναι σ. II 220, 15 τῶν γυναικῶν τὴν μὲν στερομένην ἡδονῆς, τὴν δὲ στεγνομένην φρονήσεως εἶναι φαινομένη σ. III 156, 8 προκοπῆς ... δεκάς, ἑκατοντάδες δὲ τελειότητος σ. III 133, 24 τὸ βασιλεῖον ... διδάγματα, τὸ σ. τῆς ... ὑπάργου δὲ καὶ θαυμαστῆς ἡγεμονίας. III 166, 8 (διαθήκη) χάριτος. V 200, 10 δίδυμοι γὰρ σ. σπορὰς καὶ γενέσεως. V 233 8 (τὸ τε διγυλεῖν καὶ τὸ μηρουκᾶσαι) σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως ἐπιστημονικωτάτης. V 233, 20 εἰς τε αἴρεσιν ὦν χρῆ καὶ φυγὴν τῶν ἐναντίων, ἥς τὸ διγυλοῦν σ. II 77, 16 τοὺς δ' ἐλαιώνας φωτὸς πεποίηται σ. V 234, 14 τὰ μὲν πρότερα (sc. ἐν ὑδρᾷ) φιληρόνου ψυχῆς, τὰ δ' ὕστερα καρτερίας καὶ ἐγκρατείας ποθοῦσης. II 286, 12 ἡ ἐορτὴ ... ψυχικῆς εὐφροσύνης. V 166, 1 αἰδοῦς (τὸ ἐπίκρανον). III 251, 23 (ἡ λινῆς ἐσθῆς) εὐτονίας, ἀφθαρσίας, αὐγοειδεστάτου φέγγους. V 24, 9 ἐστὶ δὲ καὶ τρίτον τι τῆς ἱερᾶς ἐσθῆτος σ. V 131, 16 ἡ ζῦμη δυεῖν. III 247, 19 τὰ δὲ ζῶα ταῦτα (sc. τράγος καὶ κρῖς) δυεῖν λόγων σύμβολα τελείων. I 149, 18 σ. φωτὸς ἐστὶν ἡ ἕμερα. III 45, 10, 19 cf. 51, 9 τὰ τέτταρα ταῦτα, ἐξ ὧν τὸ θυμίσμα

συντίθεται, σύμβολα τῶν στοιχείων. IV 224, 10 τὸ θυμιατήριον, γῆς καὶ ὕδατος σ. εὐχαριστίας. V 61, 17 ἥς (sc. ὁλοκλήρου καὶ παντελοῦς διαθέσεως) ἡ ὁλόκαυτος θυσία σ. IV 223, 8 (τὸ ἱλαστήριον) σ. φυσικώτερον μὲν τῆς ἔλευ τοῦ θεοῦ δυνάμεως, ἡθικώτερον δὲ διανοίας. III 226, 21 λόγου σ. ἱμάτιον. II 117, 1 (ἱππος), τὸ πάθος καὶ κακίας σ. IV 81, 14 τὰ τρία κανὼν σ. τριῶν ἡμερῶν ἐστίν. IV 242, 18 (κάρουον) ἀσκητικῆς ψυχῆς. II 234, 8 τοῦ παθήματος τούτου (ὁ κατακλυσμός). II 142, 11 σ. φωματος (ἡ κιβωτός). V 166, 6 (κρίθινον τὸ ἄλευρον) σ. τοῦ τὴν μεμοιγευμένην οὐδὲν θηρίων διαφέρειν. IV 225, 4 λαμπάδια τε καὶ λόγνοι ἐπτά ... τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς φυσικοῖς ἀνδράσι πλανήτων. V 42, 20 λιβανωτὸς καὶ ἄλλες, ὁ μὲν σ. τοῦ μὴδὲν ἥδυσμα εὐωδέστερον ὀλιγοδείας εἶναι ..., οἱ δ' ἄλλες διαμονῆς τε τῶν συμπάντων. IV 232, 14 (λουτήρ) ἀνυπαίτου ζωῆς καὶ βίου καθαρώνοντος. III 51, 20 οὐρανός, οὗ σ. ἐστὶν ἡ λυχνία. IV 225, 11 (λυχνία, θυμιατήριον) οὐρανοῦ δὲ καὶ γῆς. V 21, 6 (νόμοι δὲ ἱερῶν) σύμβολα τῆς περὶ ψυχὴν ... τελειότητος. II 170, 12 (οἶκος) πλειόνων. II 149, 28 ὄρκος ... τὸ πίστεως βεβαιωτάτης σ. III 159, 10 τὰ δὲ γεννητῶν σύμβολα, ὁ νόματα. I 93, 28 καὶ τοῦτ' (sc. ἡ θέσις τῶν ὀνομάτων) εἶναι σ. ἅπασιν τὸ αὐτὸ τοῦ τυγχάνοντος ἢ τοῦ σημαίνοντος. I 55, 2 cf. II 116, 25 (ὄφεις) ἡδονῆς. I 265, 8 τὸ πεδῖον ... ἀμύληας καὶ διαμάχης. II 309, 17 ὅς (sc. ὁ πέμπτος καὶ ἐβδόμηχος στος ἀριθμός) ἐστὶ σ. αἰσθητῆς καὶ νοητῆς φύσεως. III 196, 13 ἡ παντελής εἰς ἐλευθερίαν ἄφρεσις, ἥς σ. ὁ πεντηχοστός λόγος ἱερὸς. V 2, 20 (ἡ περιτομὴ) δυοῖν ... τοῖν ἀναγκαιοτάτοι. IV 228, 12 (ὁ ποδῆρὸς) ἀέρος, ὕδατος, γῆς. V 22, 6 ποδῆρης χιτῶν, ἀέρος σ. I 248, 8 προκοπῆς δὲ πρόβατον, ὡς καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοῦνομα σ. III 199, 18 (τὸ πρόβατον) τῆς τοῦ ἀρίστου καθάρσεως, διανοίας, ... λόγου δὲ τὰ πτηνά. II 21, 4 ἡ δὲ ῥάβδος παιδείας σ. I 176, 14 ἡ δὲ φλογὶν ῥομφαία σ. ἡλίου. III 199, 28 πράξεις ... σ. ἡ σεμίδαλις. III 270, 24 σεμίδαλις ἐκκεκαθαμένης ταῖς παιδείας ὑποθήκαις, γνώμης σ. II 196, 11 τὴν (σχινὴν) μὲν ἀρετῆς ἀσωμάτου, τὸν (βωμόν) δὲ αἰσθητῆς εἰκόνας εἶναι σ. III 256, 12 στήλη γὰρ τῶν πραγμάτων σ. III 164, 10 (αἱ διτταὶ στολαὶ) ψυχῆς. I 152, 5. V 323, 17 τὸ μὲν γὰρ

στόμα σ. τοῦ λόγου. II 30, 10 ἡ (sc. ὑδρία) σ. ἐστὶν ἀγγείου. II 188, 18 οὐ (sc. τύφου) σ. ἡ τοῦ χρυσοῦ ταύρου κατασκευή. II 157, 17 (τετράς) ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ πάσης ἀρετῆς. IV 106, 1 (τράπεζα καὶ ἄλλες) γνησίου φιλίας. III 51, 18 τὰ μὲν στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα, ὧν ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον σύμβολα. II 305, 2 τρωγαίαι ... αἰσθήσεως ὅπων. V 22, 9 ὕφασμα θωρακοειδὲς ἐπὶ τούτῳ, σ. οὐρανό. I 86, 22 τὸ γὰρ φαγεῖν σ. ἐστὶ τροφῆς ψυχικῆς. V 69, 5 τὸ σ. τῆς εὐχαριστίας, ἡ ἱερὰ φλόξ. I 128, 28 cf. II 85, 22. φοῖνιξ, σ. νίκης. III 205, 20 σ. εἶναι τὸ φρεῖρα ἐπιστήμης. IV 235, 12 χεῖρ δ' ἔργου σ. I 108, 16. V 240, 4 ἡ γὰρ χεῖρ σ. πράξεως. III 49, 11 (χρυσός) μείζονος φάσεως. IV 230, 23 (ἡμους) ἐνεργείας καὶ πράξεως. III 189, 24 ὥμος, πόνου σ. — IV 227, 5 τετραγράμματος δὲ τοῦνομα φησὶν ὁ θεολόγος εἶναι, τάχα που σύμβολα τιθεὶς αὐτὰ τῶν πρώτων ἀριθμῶν. II 36, 6 τον καταλεσθέντα μόσχον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λόγος κατέχει σπαρῆναι, τοῦ μηδὲν γνήσιον ἀγαθοῦ φωτὸν ἐν ὕλῃ φθαρτὴ ποτε δύνασθαι βλαστάνειν σ. V 60, 20 τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μὴ ἀποκείρεσθαι, σ. ἐναργὲς τοῖς ὀρώσι παρέχοντα τοῦ μὴ παρακόπτειν τὸ νόμισμα τῆς εὐχῆς. II 236, 16 λόγου δὲ θανάτος ἐστὶν ἡσυχία, οὐχ ἦν οἱ ἐπιεικτέστεροι ποιοῦμενοι σ. αἰδοῦς μετέργονται. I 75, 20 „εἰς ὁρατὸν ἐστὶν ὥρατον“, ὅπερ ἦν τὸ θεωρητικὸν σ. II 78, 16 τοιγάρτοι βραχὺν χρόνον ἐπισκιάσθηντες διὰ τῶν δεισιδαιμονίας συμβόλων. II 149, 3 μετιόντες οὐν ἀπὸ τούτων τινὲς ὥσπερ σύμβολων ἔφασαν. I 159, 26 τὸ δὲ „οὐ εἵνεκα ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο“ σ. ἐστὶν εὐσεβείας. III 54, 2 ταῦτα (sc. ἃ ἔχει σκέλη ἀνωτέρω τῶν ποδῶν) δ' ἐστὶ σύμβολα ψυχῶν, ὅσαι ... μεταωροπολεῖν ἰσχύουσιν. III 167, 26 σύμβολα φύσεως τῆς αἰ κρύπτεσθαι φιλοῦσης ὑπάρχοντα. III 179, 17 (Θάμαρ) τὸ δὲ σύμβολα καὶ τὰ μαρτύρια διαβήσασα. VI 67, 7 (ἡ ψυχὴ) τὰ μὲν σύμβολα διαπύξασα καὶ διακαλύψασα. III 213, 7 ἐξ ἑκατέρου τῶν συμβόλων ἐφαίνεσθαι τὸ πάντα διψῆν θεοῦ. V 66, 22 τὸ δ' ἐστὶ σ. τοῦ παρὰ θεῷ μὴ τὸ πλῆθος τῶν καταθυομένων εἶναι τίμιον. VI 94, 6 συμβατηρίων σπονδῶν σύμβολα. VI 11, 2 ἃ μόνον σύμβολα δουλείας ἐστὶ. VI 39, 5 μυρίοι τὰ δεσπότηων σύμβολα προσφέροντες. I 118, 24. II 21, 22. III 45, 24. 60, 8. 76, 16. 235, 23. 276, 14. IV 45, 4. 279, 18. V 63, 10. 130, 18. VI 1, 10

διὰ συμβόλου. I 123, 2. 168, 11. II 186, 5. III 76, 5. 81, 1. 142, 15. 169, 22. 183, 18. 221, 2. 223, 24. IV 62, 19. 125, 8. 172, 18. V 6, 15. 41, 2. 48, 16. 65, 7. 92, 14. 166, 12. 235, 8. 323, 16. VI 9, 4. 20, 10. 24, 1. 173, 21 διὰ συμβόλων. I 67, 20. III 224, 13. 232, 14. IV 18, 7. V 70, 13 κατὰ σύμβολον.
 σύμβουλευτικὸς. V 83, 4 (λόγοι).
 σύμβουλῃ. III 115, 19.
 σύμβουλος. III 111, 15 ἐλεγγος. IV 74, 11 (ἐπιθυμία). IV 56, 10 (λογισμός). III 305, 9 (μετάνοια). V 266, 8 (ὀργή). I 27, 15. IV 4, 13. 307, 9 (φόβος). — III 228, 25 ἦν (sc. ὠφέλειαν) ὁ μὴ ὄρων σ. ἡ ὁ συναγωνιστὴς ἡσυχος. II 115, 3 (ἡ ἰδὼν ἡ σ.) ἀνθρώπου. III 246, 9 ὡς ἱερὸς λόγος ... ὡς σ. III 84, 13 (Ἡσαῦ) συμβούλῳ γράμμενος ἀνοίγει. V 301, 4 συμβούλῳ γράμμενος καλῇ πράξει. VI 193, 16 εἰς τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν ὁ Ἀπελλῆς παρῆλθεν. III 229, 11 παρούσα τοιούτου συμβούλου καὶ προσαστοῦ. II 114, 19 (ὁ φίλος καὶ σ. ζωῆς, i. e. Εἰσα). I 206, 8 τῷ γὰρ εὐ πύσονται συμβούλῳ ὁ θεὸς περὶ ὧν μέλλει χαρίζεσθαι οὐ χρῆται. VI 168, 22 ἐκάλουν γὰρ οἱ ἀνεξέταστοι τὴν παραίνεσιν πρόσταξιν καὶ τὸν σύμβουλον ἄρχοντα. VI 193, 24 οἱ μὲν καλῶν πράξεων καλοὶ σύμβουλοι. II 294, 26 οἱ δοκησίστοφοι ... σύμβουλοι περὶ τῶν κατασκευαζομένων τῷ δημιουργῷ γενόμενοι. VI 193, 10 συμβούλους χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις.
 συμμαγία. II 253, 19. IV 52, 4 (θεία). II 279, 11 cf. IV 172, 7 (θεοῦ). IV 22, 17. V 278, 17 ἐκ θεοῦ. III 301, 4 οὐ γὰρ δεῖται συμμαχίας ὁ βοηθὸς οὗτος (sc. θεός). I 116, 11 ἐγείρας τὴν φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς συμμαχίαν. IV 182, 14. V 261, 8. 298, 1. 357, 5 τοῦ δικαίου. II 237, 3 τοῦ μόνου σοφοῦ. II 181, 1 ψυχῆς. III 236, 15 ἐπικουρίας ἔνεκα καὶ συμμαχίας. IV 278, 10 τοῖς ... οἰκειοτάτης συμμαχίας ἐρήμοις. V 260, 19 τοῖς τῆς συμμαχίας ἀφισταμένοις. IV 198, 15 τὴν συμμαχίαν ἀπολιπόντες. I 295, 28 μυρίων ἐν τῇ σῇ τεταγμένων συμμαχίᾳ. IV 199, 15 προθυμότερος εἰς συμμαχίαν. V 250, 4 δυνάμειος τῆς μόνης εἰς συμμαχίαν ἀναγκαίας ἐρημωθεῖς. IV 132, 3 ἐπὶ τὴν τῶν ἀσθενεστέρων συμμαχίαν.
 συμμαχικόν. III 301, 15. IV 172, 16.
 σύμμαχος. I 95, 24 δημιουργηθῆναι αἰσθῆσιν βοηθὸν αὐτῷ (sc. νῦν) καὶ σύμμαχον. III 266, 25 (ἡ κενὴ δόξα). II 106, 10 κρατεῖν τῶν ἀλόγων συμμάχοις χρώμενοι ταῖς λογικαῖς (δυνάμειν). II 280, 16

(εἷς ὁ πάντων ἡγεµών). II 236, 5 λόγῳ δὲ καὶ οἱ µισάρεται ... συµμάχῳ χρώνται. I 179, 21 λόγον ἢ φύσιν δυνατώτατον σύµμαχον ἀνθρώπων δημιουργήσασα. II 182, 16 συµμάχῳ χρώμενοι ὀρθῶ λόγῳ. I 120, 3 (ἡ ψυχὴ τὸν) νοῦν σύµμαχον ἐπισπάται. I 91, 26 (νοῦς) συµμάχῳ χρησάμενος ὁσφρήσει. II 55, 6 ὁ δὲ σπουδαῖος βεβασιότατος σ. II 250, 11 τούτους οὐν καλέσας τοὺς συµμάχους ὁ νοῦς. II 112, 21 ἔνα ... οἱ σύµμαχοι ῥάστα τοὺς ἐναντίους καθαιρῶσι. IV 132, 24 καὶ γάρ εἰµι σ. ταῖς ἀδικουμέναις. I 92, 17 τὼν πόλεων ἔστιν ὅτε οἱ σύµμαχοι προδότες καὶ αὐτόµολοι. I 220, 15 ἐρημὰ συµμάχων. IV 199, 13 τὰ δ' ὅπλα ἀναλαβόντες ἐξέθενον τῶν ἄλλων συµμάχων προθυμότερον. IV 198, 5 ὅταν ... ἐν δὲ ταῖς εὐθύναις ἀνεπλήρητοι δοκιμασθῶσιν οἱ σύµμαχοι. II 175, 20 κατηγοροῦς µὲν τοὺς ἄλλοις συµμάχους λαβεῖν. I 265, 18 συµμάχους οὖν καὶ φίλους οὐκ ἐν ἴσῳ τιμητέον ἑαυτοῖς ;

συµμεταβάλλειν. II 61, 4. 62, 12. IV 35, 1. V 204, 15.

συµμετρία. III 87, 2 (coni. ἀναλογία). IV 233, 1 µερῶν. II 129, 10 εἰς εὐμορφίαν. I 48, 9 μετὰ δὲ τῆς συµμετρίας καὶ εὐσαρκίαν προσανέπλαττε. II 31, 25 διὰ συµμετρίαν, πρᾶγμα ὠφελιµώτατον.

σύµμετρος. IV 261, 10 ἡ κραῖς.

συµπάθεια. II 303, 9, 17 τῇ μὲν ἐν τοῖς μέρεσι κοινωνίᾳ καὶ συµπαθείᾳ τοῦ παντός. I 41, 13 ἐκ τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια ἡρτῆται κατὰ τινα φυσικὴν συµπάθειαν. I 40, 2 (οἱ πλάνητες) πλείστην ἐπιδεικνύμενοι συµπάθειαν πρὸς ἄερα καὶ γῆν. III 216, 14 cf. IV 17, 7. V 4, 18 (ἀστέρων) πρὸς τὰ ἄλλῃλους καὶ τάπτεται. V 60 23 τὴν φυσικὴν εὐνοίαν καὶ συµπάθειαν πρὸς τὰ οἰκεία καὶ φίλτατα νικώσης εὐσεβείας.

συµπαθεῖν. V 113, 13.

συµπαθεῖς. I 63, 10 σελήνης, συµπαθεστάτου πρὸς τὰ ἐπίγεια ἀστρον. VI 205, 15 καθέωρα τὸ παρ' ἐκάστῃ συµπαθεῖς. IV 253, 15 τὸ συµπαθεῖς ἀνακεκραµένον τούτοις. V 256, 9 µηδὲν ἀνθρώπινον καὶ συµπαθεῖς δρᾶσαντες.

συµπαράλψις. I 25, 14. 165, 18.

σύµπας. I 145, 1 τοῦ νομοθέτου ἀπὸ X μέρους ἐνὸς τοῦ σύµπαν ἐναργῶς περιστάτος. I 24, 27. 34, 13. 35, 12. 100, 7. 129, 27. 181, 2. 182, 10. 194, 16. 271, 3. II 60, 9. 69, 17. 247, 23. 262, 3. 269, 21. III 32, 18. 36, 10. 71, 10. 120, 6. 131, 4. 133, 16. 179, 23. 218, 20. 220, 22. IV 14, 10. 227, 7. 231, 13. 281, 5. V 8, 17.

43, 2. 149, 17. 289, 7. 343, 5. 364, 18. VI 98, 20 (τὰ σύµπαντα). IV 196, 13 τοῦ συµπάντων ἡγεµόνι θεῷ. IV 18, 22 τοῦ συµπάντων πατρός. I 119, 23 ἐπὶ τὸν συµπάντων (νοῦν). — All: II 25, 6 (Θοβέλ) ἐρµηνεύεται δὲ σύµπασα.

συµπάσχειν. V 204, 14.

συµπέρασμα. V 119, 20. 139, 6 sqq.

συµπεριάγεσθαι. II 136, 3.

συµπεριπολεῖν. I 23, 17 cf. V 10, 3. 97, 14. 150, 12. 364, 6 (ὁ νοῦς) πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν χορείαις συµπεριποληθεῖς.

συµπίπτειν. I 179, 4. II 216, 18. VI 7, 13 (τὰ συµπίπτοντα).

συµπλεκτικὸς. III 45, 17 (σύνδεσμος).

συµπληρῶν. I 97, 31 συνεπλήρου τὴν καθ' ἑξίν αἰσθησιν ἄγων εἰς ἐνέργειαν. I 63, 8 ἄρκτος ἐπτά ἀστροῖς συµπληροῦται. I 4, 6 (ὁ ἔξ) ἰσούμενος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι καὶ συµπληρούμενος. I 43, 16 ὁ τῶν πλειάδων χορὸς ἀστέρων ἐβδομάδι συµπληρώεται. I 35, 10 ἐξ ὧν ὁ λεγθεῖς ἀριθµὸς συµπληρώεται.

συµπλήρωμα. III 277, 19 τοῦ κόσμου.

συµπλήρωσις. VI 79, 18 (τοῦ κόσμου). II 263, 27 τοῦ παντός. V 238, 28 τῶν δέκα λογίων. I 95, 26 cf. II 180, 6 τῆς ὅλης ψυχῆς.

συµπληρωτικὸς. V 183, 10.

συµπλοκή. III 45, 20.

συµπνεῖν. II 242, 20. IV 99, 7. V 34, 8.

συµποσίαρχος. III 298, 17. VI 145, 12.

συµπόσιον. I 26, 16 ἢ εἰς τὸν κόσμον ἐσελθὼν (ὁ ἄνθρωπος) εὐθὺς εὕρη καὶ σ. καὶ θέατρον ἱερῶτατον. VI 61, 3, 8 (τὰ) ἐν τῇ Ἑλλάδι. VI 58, 16 ἔσως δ' ἂν τις ἀποδέξαιτο τὴν ἐπιπολάζουσαν νυνὶ τῶν συµποσίων πανταχοῦ διάθεσιν. V 54, 6 τῶν τὴν θυσίαν ἐπιτελούντων. V 134, 3 ἐορτὴ δ' ἐστὶ τίς, ἐν ἣ μὴ συµπόσια καὶ συσσίτια ... ; III 285, 19 δυεῖν γούν συµποσίον τὸ μὲν πέπλησται γέλωτος, παιδιᾶς, κτλ., τὸ δὲ συννοίας, κατηφείας, κτλ. V 121, 18 οἱ παραγεγόναιον οὐχ ὡς εἰς τὰ ἄλλα συµπόσια. VI 56, 14. 65, 5, 16. 69, 2. 70, 15 (Θεραπευτῶν). VI 63, 4 τὰ διωνομασµένα συµπόσια τοιαύτης μεστὰ φλυαρίας. VI 57, 19 οἱ πρὸ μικροῦ παρελθόντες εἰς τὰ συµπόσια σφῶι καὶ φίλοι μικρὸν ὕστερον ἐξίστανται ἐχθροί. VI 57, 12 κιβδηλεύοντες ἐπὶ συµποσίων. IV 278, 3 ὡς μόνον ἐστὶν μέλλων καὶ μόνῳ τὸ σ. εὐτρεπίζεσθαι. II 187, 15 περὶ τὰ συµπόσια καὶ τὰς εὐωχίας. V 43, 4 οἱ περὶ τὰ συµπόσια καὶ τὰς εὐωχίας πραγματευόμενοι. V 229, 21 περὶ συµπόσια καὶ τραπέζας ἱλυσπωμένους. VI 140, 24 παρελθὼν δὲ εἰς τὸ σ.

VI 141, 8 τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν παρὰ τὸ σ. ἐπιστάντες. VI 141, 15 ἀνάλυσιν ἐκ συμποσίου ποιησάμενος. VI 163, 12 ὅποτε οὖν ἡ καταδαρθόντα ἐν συμποσίῳ θεάζεται.

συμποτικός. II 187, 15. IV 104, 14.

συμπότης. IV 104, 22.

συμφέρειν. VI 125, 5 τὰ δοκοῦντα σ. V 347, 20 αἱ (sc. κακίαι) μὴθ' ἑαυταῖς μῆτε ἄλλαις συμφέρουσιν. I 147, 28 τοῖς λέγουσι ... οὐ συμφέρεται. I 10, 11 ἐν οὖν μὴ αἰεὶ συμπερόμεναι (αἱ ἐναντιότητες) στασιάζουσι. II 44, 4 cf. I 226, 8 αἱ (ψυχαὶ) δὲ οὐδενὶ τῶν γῆς μορίων ἡξίωσάν ποτε συνενεγῆναι. II 109, 7 ὑπὸ τῆς ἐν τῷ δρόμῳ ῥύμης κατακορημισθῆναι [συνηνέχθη].

συμφέρων, συνοίσων. III 173, 4. V 49, 6 (γνώμαι). V 246, 2 (διατάγματα). III 190, 15 ἡ δικαιοσύνη. III 4, 6 ἡσυχία. IV 5, 7 πᾶν γὰρ τὸ σὺν θεῷ. IV 76, 18 (λόγοι). I 275, 1 (συνφροσύνη). I 117, 20 (ψυχῇ). — VI 196, 12 cf. I 216, 16 τοῦτο συμφέρον. II 208, 10 ὅτι τὸ ταῖνδ' ἐστὶ δίκαιον ἢ φρόνιμον ἢ καλὸν ἢ συμφέρον. V 77, 11 εἰ καλὰ ταῦτ' ἐστὶν ... καὶ συμφέροντα. — II 105, 8. 200, 25. 250, 19. III 246, 10. 260, 19. 283, 9. IV 74, 20. 75, 6. 77, 3. 15. 91, 3. 177, 4. 291, 5. V 80, 2. 267, 8. 321, 15. 343, 12. 348, 12. VI 50, 5. 159, 18. 196, 26 (τὸ συμφέρον). I 126, 21 (ἡδονή) εἰς συμφέροντος τάξιν ἐμβιβάζουσα. I 231, 15. II 173, 10. 174, 2. 176, 23. III 81, 7. IV 185, 5. V 49, 22. 60, 25. 322, 21. 362, 11 συμφέρον (sc. ἐστίν). I 173, 5 καλὸν καὶ συμφέρον ἦν. V 271, 12 συμφέρον ἔκρινε. I 131, 19. 213, 9. 270, 19. 20. 291, 16. II 85, 9. 202, 4. III 185, 18. 20. IV 56, 12. V 49, 13. 73, 7. 96, 15. 144, 17 (τὰ συμφέροντα). II 202, 7 τὰ μὲν ὡς ἀληθῆ καὶ συμφέροντα ἐλέσθαι. V 88, 8 περὶ καλῶν καὶ συμφερόντων. V 249, 2 καὶ γὰρ ἦν συμφέροντα. — I 208, 15. III 100, 10. 254, 19. 283, 20. IV 298, 19 συμφερόντως. — III 89, 11. IV 74, 24. 77, 12. V 102, 5 τὰ συνοίζοντα.

συμφερίζειν. I 81, 23 (ἡ ἐν ἐμοὶ φρόνησις) φθαρέντος γὰρ μου συμφερίζεται. III 211, 17 τί δέ; (ἡ ψυχῇ) τελευτώντων σβέννυται καὶ συμφερίζεται τοῖς σώμασιν; III 170, 26 ἐκείνῃ (sc. φρόνησιν) μὲν ἡ ἐν εἴδει τῷ ἔχοντι συμφθαρῆζεται. I 276, 8 ἄπερ οἶεται μετὰ ζώων ἀφθαρτα ὄντα συνεφθαρκεῖναι. I 275, 18 ἡ μὲν ἐν τοῖς ἀνδράσι μουσικῇ καὶ γραμματικῇ συνέφθαρται.

συμφοιτητής. VI 149, 7.

συμφορεῖσθαι. I 246, 5 (ἡμῶν) συμπε-

φορημένων καὶ συγκεκριμένων πλείστων οὐσίῳ. II 245, 13 συμπεφορημένα καὶ συγκεχυμένα τὰ πάντα τῆς ψυχῆς. II 298, 9 συμπεφορημένη (ἡ τοῦ φαύλου ψυχῆ).

συμφόρημα. I 246, 8 sq. ὁ ζωπλάστης ... ἕκαστον ἡμῶν ἀπεργάζετο σ., ἀφ' οὗ καὶ φύραμα εἴρηται. II 80, 18 σύστημα καὶ σ. κακίων ἀθρόων. III 252, 15 τέφρας καὶ ὕδατος.

συμφρονεῖν. IV 241, 2 ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ δοκεῖν ἰδίᾳ γνώμῃ νεωτερίζειν καὶ τὴν πρεσβυτάτην τῶν δώδεκα φυλῶν σ. ἀναπεύθουσι. IV 130, 6 εἰ ὁ θυγατρίδους αὐτῷ μὴ συμφρονεῖ. II 240, 3 πάντες οἱ δορυφόροι καὶ ὑπέρμαχοι ψυχῆς συμφρονησοῦσι λογισμοί. V 143, 14 συμφρονησαὶ γὰρ οὐκ εἰκὸς ἐπ' ἀναίρεσι τοῦ παιδὸς ἑκάτερον τῶν γονέων. V 98, 7 εἰ δὲ τοῖς ὀλίγοις συνεφρόνησαν οἱ πανταχοῦ. VI 157, 6 τοῦ δὲ πολιτικοῦ τῷ στρατευομένῳ συμφρονησαντος. V 170, 9 ἐάν γε ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἐπιθῶνται τοῖς ἀδικήμασι συμφρονησαντες. II 234, 2 ὥσπερ ἐν σκάφει ναυτῶν, ἐπιβατῶν, κυβερνητῶν κατὰ τινα φρενοβλάβειαν ἐπ' ἀπώλειαν τοῦτο συμφρονησάντων. VI 195, 24 ἀλλὰ μὴποτε γένοιτο συμφρονησαντας τοὺς ἑκασταχοῦ πρὸς ἄμυναν ἐλθεῖν.

συμφύειν. IV 288, 13 συμπεφυκὸς συμφυής. V 370, 4 (ἀήρ). IV 234, 18 τὸ ἀμαρτάνειν. III 54, 23 δεσμός. II 96, 13 ἐνθέσει καὶ συμπευστάτῃ ἐνώσει. V 296, 3 (κοινωνία). II 44, 15 ἐπὶ τὸν συμφυᾶ νεκρὸν ἡμῶν, τὸ σῶμα. V 364, 3 οἰκία δὲ ψυχῆς συμπευστάτῃ σῶμα. III 231, 5 τὸν συμφυᾶ τῆς ψυχῆς οἶκον. V 352, 15 παραμύθιον. II 104, 12 cf. 108, 13 τὸ συγγενὲς καὶ συμφυὲς ἡμῶν ἐκάστω ποίμνιον. — III 166, 13 τὸ συμφυὲς τῆς πραγματείας. I 185, 1 τμημα κατ' ἑαυτὸν στερόμενον τοῦ συμφυοῦς οὐκ εὐτυχές.

συμφυῖα. I 121, 18 ὅς συμφυῖας καὶ ἐνώσεως τῆς πρὸς τὸ καλὸν ἐστέρηται. II 64, 3 ἂν δὲ τῆς συμφυῖας ἀπέσπασται. V 183, 9 cf. 308, 7 τὰ δ' ἀποκυθίνετα τῆς τε συμφυῖας ἀπέσπενται. II 65, 7 ἡνίκα ... τῆς συμφυῖας αὐτὸς ἐπέγεται διαζεύγνυσθαι. VI 107, 19 ἀμήχανον ἔξω τι σῶμα τοῦ ὅλου διατρηθὲν τῆς συμφυῖας σκεδασθῆναι. VI 133, 6 τὸν ἡνωμένων μερῶν τῆς συμφυῖας διαστάντων. VI 48, 4 λιθοτόμων καὶ δρυοτόμων τῆς συμφυῖας αὐτὰ διακοφάντων.

σύμφυτος. III 257, 2 γυνή. IV 167, 23 διὰ τὴν σύμφυτον ἐπείκειαν καὶ φιλοφροσύνην. IV 37, 1 τὸ σύμφυτον ἡμῶν

θρέμμα. III 62, 9 *κακά*. I 5, 18 τὰ εἰδωλα μνήμη τῇ συμφύτῳ (ἐνσφραγισάμενος). V 213, 4 (μοχθηρία).
συμφωνεῖν. II 209, 18. 266, 24. IV 125, 15.

συμφωνία. II 257, 26. III 75, 10 *opp.* τὸ ἀσύμφωνον. II 242, 8 (ἀσύμφωνος). VI 96, 11 τῶν ἀσύμφωνων. V 83, 2 μέλη καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοί, ἔτι δὲ ἁρμονίαι καὶ συμφωνίαι. IV 227, 8 αἱ κατὰ μουσικὴν ἀρίσται συμφωνίαι. VI 70, 10 ἐναρμόνιον συμφωνίαν ἀποτελεῖ καὶ μουσικὴν ὄντως. III 87, 7. 211, 3 διὰ τεττάρων, διὰ πέντε, διὰ πασῶν. I 32, 7 διὰ πασῶν. III 5, 2. 263, 20 διὰ πασῶν ἢ δις διὰ πασῶν. I 15, 15 (οἱ λόγοι) τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιών. V 286, 3 ἐν μέσοις τὰς ὑμνοφῶδας ἐποιεῖτο διὰ παντὸς ἁρμονίας καὶ συμφωνίας εἶδους. IV 261, 8 κατὰ τὴν βαρύτητος πρὸς ὀξύτητα συμφωνίαν. III 263, 23 (*coni.* μελωδίαι). V 370, 5 τῶν μελῶν (*coni.* ἁρμονία). IV 273, 14 (αἱ) τῶν συμφωνιών (ιδιότητες). III 249, 1 ὧν αἱ ιδιότητες ἀναμιχθεῖσαι ... μουσικὴν συμφωνίαν ἐργάζονται. II 193, 2 (φθόγγοι) ὅταν μιᾷ πλήξει συνηγῶσι τὴν αὐτὴν συμφωνίαν ἀποτελοῦντες. I 233, 2 τῶν γὰρ ἐν τούτοις (*sc.* μουσικῆς ὄργανοις) φθόγγων καὶ καθ' αὐτὸν ἕκαστος ἤρμσται καὶ πρὸς ἐτέρου συμφωνίαν μάλιστα ψικεῖται. V 123, 18 καθάπερ ἐν ὀργάνῳ μουσικῇ συμφωνία τῶν ἀκρων τὰς μεθορίους συναρμόσασθαι. III 61, 5 τέχνη δὲ ἀοράτῃ καὶ παμπούσῃ ταῦτα (*sc.* τὰ φωνητήρια ὄργανα) ... γέμοντα συμφωνίας τῆς πάσης ἀποτελεῖ.

V 116, 27 ἐν ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ, καθ' ἣν διοικεῖται σύμπας ὁ κόσμος. V 23, 17 τῶν τοῦ κόσμου μερῶν. II 303, 8 (ἡ ἐμμελεστάτη) τοῦ παντός. IV 147, 8 τοῦ παντός. II 265, 18 ἡ πάντων σύνοδος τε καὶ σ. II 240, 21 θαυμασιωτάτη ... ἡ κοινὴ πάντων. II 257, 22 ἡ αὐτὴ πάντων, *coni.* ἁρμονία. IV 91, 15 πάντων τῶν κατ' αὐτὸν (*sc.* οὐρανόν) ὁμοίων μενόντων καὶ τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτῆς μετρουμένων καὶ νόσιν ἐν τάξεσιν ἐναρμόνιοις καὶ συμφωνίῶν ταῖς ἀρίσταις. I 27, 2 τὰς κινήσεις καὶ χορείας ἐν τάξεσιν ἡρμσμέναις καὶ ἀριθμῶν ἀναλογίαις καὶ περιόδων συμφωνίαις. IV 228, 2 (γῆς καὶ ὕδατος). I 196, 14 (τὰ γενητὰ) εἰς κοινωνίαν καὶ συμφωνίαν ἐλθόντα. I 233, 7 (ἡ φύσις) πάσας (δυνάμεις) ἁρμσμένη δι' ἀναλογίας κοινωνίᾳ καὶ συμφωνίᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλας.

I 17, 1 πάγκαλόν τε συμφωνίας εἶδος ἐπιδεικνύμενος (ὁ τέτταρα). — II 193, 7 (ψυχῇ). I 80, 8 ὅταν τὰ τρία μέρη

τῆς ψυχῆς συμφωνίαν ἔχῃ. III 304, 6 σ. τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πάντων ἀσύμφωνος. III 8, 5 οὐκ ἔχει τὴν αἰκτον ἐν ἐμοὶ μάχην φόβος τε καὶ θάρσος ..., ἀλλὰ τὴν ἀνακεκραμένην συμφωνίαν. — V 26, 3 συμφωνίαν ... τὴν ἀπὸ γενέσεως [ἀρχῆς] ἄχρι τελευτῆς ἀνυπαίτιον. V 232, 4. 239, 14 βίου. IV 211, 8 ἁρμονία καὶ συμφωνία πρὸς ἔργα λόγων. II 61, 16 ἧτις ... ἐν ὁμολογίᾳ τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων ἔχει τὸ τέλος. I 217, 10 φιλίαν καὶ συμφωνίαν αὐτὸς (*sc.* ὁ πόνος) ἀγαθὰ τέλεια ἐργάζεται. II 237, 20. 267, 11. IV 233, 3 ἀρετῶν. II 232, 24. 268, 233, 20 κακῶν. I 80, 8 σ. δὲ αὐτοῖς ἐστὶν ἡ τῷ κρείττονος ἡγεμονία. II 237, 11 τεθαύμαχα τῆς εὐαρμόστου συμφωνίας. IV 118, 10 ἡ ... ὁμαλότης εὐαρμστίαν τοῖς ἀναρμόστοις καὶ συμφωνίαν τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀσύμφωνοις ἐργασαμένη. V 276, 5 ἡ ὁμόνοια καὶ σ. τούτων.

σύμφωνος. IV 218, 5 (λειτουργίαι). III 4, 17 μέλος. II 193, 6 (τὸ ψυχῆς ὄργανον). — I 7, 1. III 191, 5. IV 110, 12. VI 157, 3 (τὸ σύμφωνον). — V 324, 1 συμφωνίας.

συναγωγῇ. VI 23, 17.

συναγωγίον. III 279, 6. VI 212, 19.

συναγωγός. V 60, 6 εὐχὴ μεγάλη. I 104, 18 ἀνάγκη τρίτην ἡδονὴν συναγωγὸν ἄμφω (*sc.* νῦ καὶ αἰσθῆσει) ὑπάρεξαι. I 176, 21. IV 298, 17 (λόγος). II 135, 18 πειθῶ.

συναγωνίζεσθαι. V 250, 10.

συναγωνιστής. I 271, 27. III 228, 25. V 249, 21. VI 189, 20.

συνᾶδειν. IV 261, 12 τὸν αὐτὸν ὕμνον ἐν ταύτῃ σ. τεράστια ἐκεῖνα μεγαλοურγήματα (ἐπεισεν). II 227, 28 καὶ τὸ ῥητὸν μέντοι σ. ἔοικεν. IV 188, 20 ὅτι οὐ συνᾶδει τῇ τοῦ θεοῦ βουλήματι ἡ ... παραίνεσις. II 241, 4 εἰ λόγος θεῖος καὶ ἱεραῖς παραίνεσσι συνᾶδει. II 84, 21 ταῦτα μὲν εἰ συνᾶδει τῇ ῥητῇ καὶ προχείρῳ διατάξει. II 288, 27 ἵνα ... ἐκ διαφερόντων φθόγγων ἀνακεκραμένον ἐν μέλος ἐναρμόνιον συνᾶδῃ. V 311, 2 (ὁ νόμος) συνᾶδων τοῖς προτέροις. V 117, 4 μὴ συνᾶδον τὸ πρᾶγμα βίψ τε καὶ φύσει. V 222, 16 ἑτερόν τι τῇ προτέρῳ συνᾶδον. I 1, 11 τοῦ κόσμου τῷ νόμῳ καὶ τοῦ νόμου τῇ κόσμῳ συνᾶδοντος. VI 163, 17 (ὅπου οὖν θεᾶσαιτο) χορῶν τῆς ἐμμελείας ἡττωμένων, ἐστὶν ὅπου καὶ συνᾶδοντα. I 274, 29 λόγων ἐνθυμήμασι καὶ βουλημάτων λόγοις ἀντιστατούντων καὶ μηδαμῇ μηδαμῶς συναδόντων. IV 261, 16 οἱ δ' ἀκούοντες εἰς δύο χοροὺς ἀλισθέντες τὰ λεχθέντα συνᾶδον.

συναδικεῖν. II 232, 1 αἱ ὁμότροποι τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν ζηλώσεις τοῦ σ. αἵται. II 174, 26 ὅτι οὐ μόνον ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ σ. ἐγνωκεν. IV 297, 6 ἀναπεῖθει τὸν μοιχὸν οὐκ ἀδικεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ διδάσκειν σ. V 170, 10 οὐχ οἶδν τε γὰρ μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁρμηθέντας βουλευμάτων νομίζεσθαι σ., οὐ συναδικούντες. II 231, 24 ὡς μηκέτ' ἀλλήλων ἀκροώμενοι κοινῇ συναδικῶσιν. συναηδίζεσθαι. II 231, 9. συναίνεσις. II 208, 17. 252, 12. III 207, 17. V 219, 3. — All: II 209, 20. 201, 21 sqq. σ. καὶ βουλὴ (Διὶ θυγατέρες). συναισθάνεσθαι. VI 204, 23 οἶκαδε κομίζουσιν οὐδένος συναισθάνομενον. V 286, 18 ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον συνησθάνετο τῆς τῶν ἐξ ὧν συνεκέρατο διαζεύξεως. V 66, 3 αἱ γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὐ φθάνουσιν ἀκοᾶι συναισθάνεσθαι. VI 177, 19 ὅπερ συναισθόμενος ὁ Ἀλεξανδρέων ... ὄχλος. III 103, 16 συναισθομένη δὲ αὕτη (sc. ἡ κυρία) τῆς ὀλιγωρίας τούτων. IV 103, 15 ἐφ' ὅτῳ μὴ συναισθόμενοι διεπτότητο. συναίτιος. III 27, 9. VI 126, 20. 196, 20. συνακολουθεῖν. VI 27, 1. συναλγεῖν. VI 200, 20 ὡς ἤδη σ. τοὺς ἀκούοντας. IV 81, 9 συναλγῶ τε τοῖς ἐν συμφοραῖς. V 105, 9 τοιγάρτοι συναλγεῖ μὲν οὐδείς. IV 105, 4 ὡς καὶ τὸ τοῦ συναλγοῦντος τοῖς δεομένοις ... διασφίζει. IV 294, 4 συναλγοῦντες δ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις. VI 148, 17 οἱ δ' ἄλλοι συναλγήζοντες. συναναλᾶμπειν. IV 210, 9. συναναμέλπειν. II 288, 29. συναναμινύναι. IV 186, 10. συνανασπᾶν. III 236, 11. συνανατρέπειν. III 304, 10. συναποθνήσκειν. V 28, 1. συναπτεσθαι v. συνημμένος. συναπολλύναι. I 115, 11. III 170, 28. συναπονοεῖσθαι. V 186, 4 τοὺς σ. μέλλοντας. IV 239, 17 αἰ γὰρ οἱ πολλοὶ τοὺς μὴ συναπονοεμένοις ἐπιτίθενται. V 219, 5 ἐνὶ μὲν οὐ μοχθηρῇ μὴ συναπονοηθῆναι. IV 197, 20 καὶ τὰς ἐκείνων συμφορὰς καὶ τῶν συναπονοηθέντων. V 353, 4 μετ' ὧν τῶν συναπονοηθέντων. IV 177, 9 μετὰ τῶν ἐκ τοῦ πλήθους συναπονοηθέντων. συναριθμεῖσθαι. III 3, 15. IV 186, 8. συνασεβεῖν. IV 289, 10. συνασεῖν. III 257, 17. V 49, 24. 337, 2. 350, 11. συνασμενίζεσθαι. V 76, 10. συνατιμᾶζειν. IV 296, 13.

συναύξησις. I 36, 4. III 27, 18. V 201, 12. 264, 2. 315, 13. συναγθεσθαι. II 5, 14. 231, 7. σύνδεσμος. II 122, 12. III 45, 17. 103, 5. σύνδετος. I 89, 11 cf. 128, 17 (ψυχῆς) ἀπληλαγμένης κακοῦ καὶ νεκροῦ συνδέτου τοῦ σώματος. I 269, 15 ἂν πέπονθεν ὑπὸ κακοῦ συνδέτου. III 215, 1. 228, 19 (σώμα). συνδιδαιωνίζεσθαι. IV 226, 3. V 8, 15. 19, 23. 352, 2. συνδιασκέπτεσθαι. III 67, 4. συνδικάζειν. V 247, 20. συνδυασμός. I 4, 13. συνεγγίζεσθαι. II 7, 7. 279, 22 sq. III 295, 8 cf. 174, 14 τῷ θεῷ. I 51, 22 ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. συνεδρεῖν. IV 250, 12. 291, 19. συνεδρίον. V 342, 12 conil. δικαστήριον. VI 3, 19 (τῶν αἰσθήσεων). II 201, 23 καθίσας ὁ νοῦς ἐν τῷ ἑαυτοῦ συνεδρίῳ. III 246, 20 τῶν φίλων. II 245, 20. VI 53, 8 (ψυχῆς). VI 195, 14 συγκαλέσας ὡς ἐν συνεδρίῳ τοὺς τῆς ψυχῆς ἅπαντας λογισμούς. σύνεδρος. II 219, 10. VI 200, 24. 202, 23. 219, 10, 16. συνείδησις. I 291, 17. V 98, 15 ἀδικημάτων. V 302, 11 ἁμαρτημάτων. συνειδός. IV 289, 21 λέγων, εἰ καὶ μὴ στόματι καὶ γλώττῃ, τῇ γοῦν συνειδότη πρὸς θεόν. I 263, 20 (ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος) ταῖς τοῦ συνειδότης ἡγίαις τὸν αὐθάδη μετὰ ἀφηνιασμοῦ ὁρμόν γλώττης ἐπέσχευ. V 330, 6 ὑπὸ τοῦ συνειδότης, ὁ μόνον ἐξ ἀπάντων δικαστήριον τέχνας λόγων οὐ παράγεται. II 83, 17 τὸ σ. βαρὺν κατήγορον οὐκ ἔχοντα. IV 71, 22 τὸ σ. ἐλλαμβανόμενον. IV 75, 19 τὸ σ. αὐγάζων ὡς ἐν ἡλίῳ καὶ φωτὶ. III 2, 15 ὅταν ... τὸ φιλοδέσποτον ἐκ τοῦ συνειδότης κρίνῃ. III 145, 2 μὴ γὰρ ἐπιτρέπειν τὸ σ. αὐτῷ μετανοῖα ταφῆναι. IV 117, 16 δν μάρτυρα καλῶ τοῦ συνειδότης. IV 103, 19 τὸ σ. ἴωμενοι. IV 107, 1 ἀλίσκόμενοι τῷ συνειδότη. II 78, 6 πρὸς τοῦ συνειδότης τιτρώσκεισθαι τε καὶ διώκεσθαι. VI 121, 26 ἐν τῷ τοῦ συνειδότης δικαστηρίῳ. V 374, 14 εἰς τὸ τοῦ συνειδότης ἀφευδὲς καὶ ἀνύπουλον. V 354, 25 ταῖς ἀπὸ καθαροῦ τοῦ συνειδότης κατακλήσει. VI 147, 1 ἂν μὲν ἔνεκα τοῦ συνειδότης ἀπειδίδρασκε. VI 163, 4 ἔνεκα γὰρ τοῦ συνειδότης κολακικωτέρα γίνεται. V 49, 8. VI 28, 21 cf. 186, 10 ἐκ καθαροῦ τοῦ συνειδότης. II 13, 10 cf. 194, 21 τὸ σ. ἐλεγχος ἀδέκαστος καὶ πάντων ἀφευδέστατος. VI 42, 7 ὁ τοῦ συνειδότης ἐλεγχος. I 44, 9 εἰς βελτίωσιν ἡθῶν καὶ τὸν τοῦ συνειδότης ἐλεγχον. II 252, 11

- τὸ σ. ἐνδοθεν ἐλέγχει. IV 117, 2 (διὰ)
 τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενοις. V 165, 13
 εἰ δὲ ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλέγχοντο. IV
 72, 3. V 210, 19. 218, 3 cf. 57, 21 ὑπὸ
 τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενος.
- συνεκτικός. I 192, 2 μεταβολῆς αἰτίας.
 II 72, 26. III 299, 19 ὁῖγμα. I 34, 21
 (δύναμις). I 145, 2 ἡ γαστρός ἐκπλήρυσται.
 V 286, 1 μέρη τοῦ κόσμου. I 56, 13
 τέλος. I 75, 24 (χώρα). — I 145, 1 (τοῦ
 νομοθέτου) ἀπὸ τοῦ συνεκτικώτατου περὶ
 τῶν ἄλλων, ἐν οἷς ἡσύχασε, δυνάμει δι-
 εξιόντος. III 304, 7 τὸ συνεκτικώτατον
 ἐν τοῖς οὖσιν. I 130, 23 δύο ταῦτα τῶν
 ὄντων συνεκτικώτατα νομίζοντες νοῦν καὶ
 αἴσθησιν. V 230, 21 συνεκτικώτατα δύο
 ἐστίν. I 2, 17 τὰ πολλὰ καὶ συνεκτικώ-
 τατα τῶν τῆς φύσεως. I 114, 9 τῶν γὰρ
 γενομένων τὰ συνεκτικώτατα. I 191, 28
 τὰ τε γὰρ συνεκτικώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ.
 IV 94, 1 τὰ συνεκτικώτατα τῶν εἰς τὸ
 ζῆν χρησίμων. V 51, 10 εἰς τὰ συνεκτι-
 κώτατα. I 276, 28 πρὸς τῶν ἀναγκα-
 τῶν καὶ συνεκτικωτάτων.
- συνεξαμαρτάνειν. IV 300, 19. V
 196, 3.
- συνεξετάζειν. IV 291, 19. VI 102, 5.
- συνεπελαφρίζεσθαι. VI 114, 13.
- συνεπιγράφεσθαι. II 303, 18. IV
 197, 21. V 92, 3. 147, 23. 155, 6. 169, 13.
 VI 97, 3.
- συνεπικουφίζειν. V 248, 8.
- συνεπιμαρτυρεῖν. IV 229, 2.
- συνεπινεῦειν. II 239, 25. IV 201, 13.
- συνεπισκέπτεσθαι. I 192, 12. II 8, 7.
 75, 17.
- συνεπισκοπεῖν. I 5, 11. 211, 10. IV
 201, 8.
- συνεπιψεύδεσθαι. V 217, 3.
- συνεργάτις. VI 22, 9.
- συνεργεῖν. III 238, 18 νομισάτω τι σ.
 θεῷ πρὸς τὸ παγίως στήναι. I 88, 7 τὸ
 δὲ σῶμα οὐχ οἶον οὐ συνεργεῖ πρὸς τοῦτο,
 ἀλλὰ καὶ κωλυσιεργεῖ. II 97, 21 ὅσα εἰς
 μὲν ἐπανόρθωσιν ἤθους οὐδὲν συνεργεῖ.
 I 264, 12 ἂ μὴ πρὸς ἀρετὴν συνεργεῖ.
 V 222, 19 φωτὸς συνεργούντος. I 193, 22
 ἡλίου συνεργούντος. II 75, 24 μηδενὸς
 ἐτέρου τῶν εἰς τὸ δοκεῖν ὠφελεῖν συνε-
 ργούντος. I 20, 7 πρὸς δὲ τὴν τοῦ ὅλου
 συνεργούντων διαμονήν. I 138, 11 διὰ
 τῶν συνεργουσῶν αἰσθήσεων. I 24, 17
 οὐδενὸς ἐδεξέθη τοῦ συνεργήσαντος (ὁ
 θεός). I 228, 18 τὸν χρόνον οὐδ' ὅτε τὸ
 πᾶν ἐγένεα συνεργήσαντα.
- συνεργία. II 234, 4.
- συνεργός. III 124, 21 μόνον τὸν ἄνθρωπον
 ὡς ἂν μετὰ συνεργῶν ἐτέρων ἐδόλῃσιν
 διαπλασθέντα. I 25, 15 ὅπερ ἐμφαίνει
- συνπαράληψιν ἐτέρων ὡς ἂν συνεργῶν.
 IV 145, 10 (ὁ θεός) οὐκ ἂν ζυφίως ἐχρή-
 το πρὸς τὰς ἐπιθέσεις ὥσπερ συνεργός.
 II 261, 20 (ὁ θεός) φαίνεται γὰρ διαλεγό-
 μενός τισιν ὡς ἂν συνεργοῖς αὐτοῦ. III
 156, 14 (ὀφθαλμοὶ) συνεργῶ φωτὶ χρώ-
 μενοι καταλαμβάνουσιν. I 217, 8 (τὸ τῆς
 ψυχῆς ὅμμα) προσχρησάμενον ὥσπερ
 φωτὶ συνεργῶ τῷ πόνῳ. VI 99, 18 αὐγὴ
 ... συνεργὸν ὀφθαλμοῖς. III 171, 21
 διὰ συνεργοῦ μνήμης. V 345, 22 ἐτέρῳ
 μηδὲν χρησάμενοι λογισμῷ συνεργῶ πρὸς
 τὴν θέαν. III 114, 15 ἐγὼ ... τῆς ἐπ'
 ἀρετὴν ἀγούσης ὁδοῦ συνεργὸν ἄνθρωπον
 οὐκ ἔλαβον. III 147, 3 (Ἑβραῖαι) φύσει
 μόνῃ χρώμεναι συνεργῶ. II 250, 5 συν-
 εργοῖς ὁ ἄφρων ἀξιοῖ πρὸς τὸ ἀμαρτάνειν
 ... χρῆσθαι. V 7, 16 πλαστικὴν καὶ
 ζωγραφίαν συνεργοῖς τῆς ἀπάτης προσ-
 παρέλαβον.
- σύνεσις. I 159, 5 ἐπιστήμη σ. ἀρχὴ τέλος
 (θεός ἐστιν). V 222, 3 (coni. δικαιοσύνη,
 ἀνδρεία). I 53, 21. III 92, 1. 96, 24.
 136, 19 cf. IV 157, 10 (coni. ἀγχίνουα).
 II 47, 13 (πνεῦμα) οὐδ' αὖ προστεθὲν
 ἐλαττοῦται τὴν σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην
 καὶ σοφίαν. II 215, 18 (τὸ ψυχῆς ὅμμα)
 σύνεσιν καὶ φρόνησιν αὐτὴν ἐμβλέπον.
 IV 113, 7 ἄλλος ἄλλο τὸ διεξιόν, ὁ μὲν
 τὸ ἀμνησίκακον, ὁ δὲ τὸ φιλοίκειον, ὁ
 δὲ τὴν σύνεσιν. II 122, 3 coni. περιττὴ
 ἀκριβεία. II 223, 18 (coni. εὐβουλία).
 IV 62, 19 cf. 105, 2 οἱ δὲ εἰς σύνεσιν
 ἀκριβεῖς. V 333, 6 τοῦ θεοῦ πνεύματος
 ... περιτιθέντος ... τοῖς δ' ἀκούουσι
 σύνεσιν. IV 118, 9 μαρτυρεῖ ... τὴν δὲ
 σύνεσιν ἢ ἐν ταῖς ... ἀνωμαλίαις ὁμα-
 λότης. VI 15, 10 τοῦ λόγου ... ὡς
 αὐθαδεῖα τὸ πλέον ἐρωτηθέντος ἢ συνέσει.
 I 36, 3 ἔκτῃ (ἐπταετίᾳ) δὲ συνέσεως ἀκμή.
 IV 179, 23 συνέσεως ... ἔργον. VI 162, 2
 ἐπὶ τοσοῦτον συνέσει διανεγκίων. I 53, 25
 δένδρα ... ζωῆς ἢ συνέσεως. II 141, 3
 λέγουσι γὰρ ἐν τῷ παραδείσῳ φυτὰ εἶναι
 μηδὲν εἰκοτά τοῖς παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ζωῆς,
 ἀθανασίας, εἰδήσεως, καταλήψεως, συνέ-
 σεως, καλοῦ καὶ πονηροῦ φαντασίας.
- συνετατρίς. All: I 261, 26 Χερβῶν.
- συνετός. IV 85, 7 (ἄνθρωπος). III 180, 19
 (ἄνδρες). II 114, 17 (κίνησις). — IV
 85, 23 ὁ φρόνιμος καὶ σ. III 238, 6
 συνετοὶ μὲν ἐξ ἀφραϊνόντων. III 195, 11
 τὸ συνετὸν coni. τὸ φρόνιμον. II 39, 7
 εἰ τι συνετὸν ἦν ἐν αὐτῷ.
- συνευφραίνεισθαι. II 168, 1. 231, 7.
- συνέχεια. I 180, 10. II 289, 5. III
 265, 7. IV 43, 9. 149, 7.
- συνέχειν. II 214, 9 ἱκανοὺς δὲ τὴν εὐδαι-
 μονίαν ἅπασαν σ. ... συγγένειαν.

- III 134, 1 ὃ τε γὰρ τοῦ ὄντος λόγος δεσμός ὢν τῶν ἀπάντων ... καὶ συνέχει τὰ μέρη πάντα. III 7, 9 (ὁ θεός) τῶν ὅλων δεσμός ἐστι συνέχων αὐτά. I 218, 13 (ὁ θεός τὸν κόσμον) νυνὶ δὲ καὶ εἰσαὶ συνέχων οὐδέποτε λήγει. IV 256, 3 ὁ τοῦ κόσμου πατήρ ... συνέχων καὶ διακρατῶν. VI 84, 21 ἡ συνεγούσα φύσις αὐτόν (sc. τὸν κόσμον). VI 114, 18 λυθέντος γὰρ δεσμοῦ τοῦ συνέχοντος. IV 18, 18 (οὐ γὰρ) ὁ δὲ κόσμος ... βασιλέως ἀμοιρεῖ τοῦ συνέχοντος. IV 231, 13 τοῦ συνέχοντος καὶ διοικούντος τὰ σύμπαντα (μίμημα) τὸ λογιῶν. II 165, 11 δι' ἐνδεαν τῆς συνεγούσης δυνάμεως. VI 114, 16 τῆς συνεγούσης αὐτά (sc. τὰ ὄρη) δυνάμεως. V 70, 3 οἱ ἅλεις ἐπὶ πλείστον αὐτά (sc. τὰ σώματα) συνέχοντες. II 110, 18 τὰ δὲ ζῶα πάντων τῶν συνεχόντων ἀφειμένα.
- συνέχεσθαι. II 303, 25 σ. μὲν τότε τὸ πᾶν ἀοράτοις δυνάμεως. III 56, 2 διὰ τὸ κραταιοτέρῳ δεσμῷ, τῇ τοῦ πεποιηκότες βουλήσει, σ. (τὸ πᾶν). V 203, 14 δυνάμεις αἷς συνέχεται (τὰ ὁρατά). I 45, 12, 15 ἴν' ὥς ἂν ὑπὸ δεσμοῦ συνέχεται (ἡ γῆ). VI 96, 15 (ὁ κόσμος) αἰώνιῳ συνεγόμενος ... δεσμῷ. I 49, 21 (δακτύλιος) ὑπὸ μιᾶς ὁλοῦ δυνάμεως συνεγόμενοι.
- συνεχῆς. VI 24, 7 (ἀγνεύα). III 144, 12 τὸ ἀδικεῖν. VI 108, 19 ἀνωμαλία. II 36, 15 ἀπάντησις. II 32, 12 ἀπόλαυσις. III 209, 17 ἁρμονία. I 238, 1 ἀσκησις. II 109, 18 (ἀφηνιασμοί). I 170, 12 (βαρυδαιμονία). II 64, 7 διαυλος. I 278, 23 (δρόμος). VI 35, 2 (ἐνδεαί). IV 35, 19 ἐνέργεια. V 100, 13 (ἐορτή). I 217, 16. II 130, 5. III 73, 16 (ἐπιμέλεια). I 285, 8 (ἐπιμονή). V 372, 15 (ἐπιτάγματα). I 163, 29 ἐπομβρία. III 173, 20 ἐριδες. I 211, 7 ἔρωτες. V 24, 4 (θεά). III 75, 12 (θεωρία). I 58, 21 (ἰδρωτές). V 12, 18 ὁ σοφίας ἡμερος. VI 106, 19 (ισονομία). V 280, 8 (καλοκαγαθία). II 103, 10 (κόλασις). I 150, 11 λόγος θεοῦ. I 237, 12 (μελέτη καὶ ἀσκησις). II 127, 22. 237, 2. III 257, 12 (μελέτη). II 174, 5. III 77, 10. V 233, 16 (μελέται). II 120, 12 (μεταβολαί). V 246, 2 (μνήμη). VI 152, 16 ὁδῶναι. V 350, 2 ὁ αἰνῆς οἶκος, ὁ τέλειος καὶ σ. II 105, 3 (ὀλιγωρία). II 84, 7 (ὀλισθοί). I 280, 2 (ὀλόφυρσις). II 47, 6 ὀμιλῖται. I 139, 2 κραταιότῃ συνεχὼν ὁστέων. I 174, 22 (περιάρρησις). I 21, 4 (πληγαί). II 297, 11. II 51, 25. 238, 4. 279, 11. III 299, 6. IV 7, 20 (πόλεμος). III 118, 29. 172, 5 (πόνος). V 101, 16. 149, 15. 217, 19.
- VI 55, 13 (πόνος). I 43, 5 πυρετοί. II 249, 1 (ρύσις). I 208, 2 (σεισμός). II 41, 2 (στάσις). II 34, 18 (τιθάσεια). I 253, 10 (τροπαί). V 82, 3. 268, 1 (τροφή). V 136, 17 τροφαί. II 288, 8 (ὁ νοητός καὶ οὐράνιος ἕτερος). VI 92, 20 (ὕλαι). I 272, 23 (ὕπηρεσία). I 116, 27 ὑπομνήσεις. V 362, 15 φαντασίαι. IV 262, 20 (φθοραί). IV 105, 7 φιλοφροσύνη. II 28, 15. 37, 8. III 298, 2 (φορά). II 89, 2 (φοραί). V 130, 20 (γάριτες). — II 3, 9. 81, 9. 313, 7. 274, 3. IV 29, 21. V 87, 8. 97, 4. VI 109, 1 (τὸ συνεχές). I 133, 20 *** συνεχές καὶ ἀδιάστατον. — I 191, 26. 271, 4. II 32, 10. 91, 2. 93, 26. 150, 28. 151, 11. III 5, 12. 46, 1. 80, 6. IV 281, 17. V 8, 6. VI 106, 9 συνεχῶς.
- συνηγορεῖν. III 303, 8 δυνήσεται τὰς συνηγορούσας τῇ πάθει πιθανότητος ἀνατρέλαι.
- συνηγορία. II 206, 14. III 302, 22.
- συνηγορικὸς. II 97, 18.
- συνήγορος. II 252, 15. VI 58, 2.
- συνήδεσθαι. II 231, 9.
- συνήθεια. III 228, 17 conī. εὐμένεια, δεξιότης φιλῶν. VI 167, 4 ἡ γυνή, καίτοι νομισθεῖσα διὰ συνηθείας αὐτῇ γενέσθαι. V 160, 1 ἐπάξει συνηθείας, βιαστικωπάτοῦ πράγματος. V 246, 5 αἱ γὰρ μακροχρόνιοι συνηθῆται φιλῶν ἄδολον ... ἀποτελοῦσι. II 182, 16 (ἡ πολιτευομένη καὶ δημαγωγὸς μήτηρ opp. ὁ ὀρθὸς λόγος, ὁ πάτηρ). VI 211, 14 ἡ περὶ τὴν πόλιν ἀργαία σ. IV 271, 10 ἐκ τῶν κατὰ πόλεις βλαβερωτάτων συνηθειῶν. II 311, 20 φιλῶν. II 181, 18 περὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθητά. II 201, 18 (ἐχθρὰ φύσις) ἀληθείας. II 232, 14 ἐν τοῖς ὀνόμασι. V 339, 23 ὁλκὸν γὰρ ἡ σ.
- συνήθης. III 194, 16 (ἀγαθά). V 68, 9 (ἀκολασία). II 275, 5 (γραφή). IV 279, 10 (διαλέκτος). VI 36, 1 (ἐκχειρίρα). VI 131, 2 (ἐπιτηδεύματα). II 283, 1 (ἡρεμία). II 280, 17 κακά. IV 144, 16 (κακία). III 228, 21 (ὁ λόγος). I 63, 17 (ὀνόματα καὶ ῥήματα). I 16, 12 (παιδιά). III 136, 4 (βαθυμία). I 213, 3 συγῆμα. V 111, 11 (φιλανθρωπία). VI 70, 19 (φιλοσοφία). I 183, 21 (χρησις). — V 322, 4 μυρίοι ἄλλοι τῶν συνηθῶν. V 3, 11 ἐκ τῶν συνηθῶν. VI 221, 19 τοῖς μὴ πάνυ συνηθῆσιν. VI 57, 6 (συνήθεις καὶ φίλοι). VI 204, 26 ὁ συνηθέστατος καὶ φίλτατος. I 210, 13. VI 123, 18 (οἱ συνηθέστατοι). V 17, 19 (οἱ συνηθέστατοι καὶ φίλτατοι). I 183, 9. II 82, 23. IV 171, 19. VI 51, 4 (τὸ σῆμα). III 146, 19. 235, 3. V 111, 5. VI 130, 27 τὰ συνηθῆ.

συνημένος. III 87,6 μέλη. II 23,5 (μελῳδίαι). III 263,23 (συμφωνία). III 211,2 (τάσεις). II 123,5 (τὰ οὐχ ἀπλᾶ τέλεια opp. παρασυνημμένα). I 140,8 τὸ συνημμένον ὅτι διεξευγμένον.

συνηχεῖν. V 36,4 ἅπαντα ἢ τῆς φωνῆς ὀργανοποιᾶ συνηχεῖ. II 54,14 πατὴρ φωνῆς ἢ συνηχοῦμεν. V 239,13 ἵνα τὸ ψυχῆς ὄργανον εὐαρμόστως ὅλον δι' ὅλων συνηχῇ. II 288,25 ἵνα ... καὶ αἱ αἰσθήσεις ὠφελοῦμεναι κατ' ἀρετὴν συνηχῶσι. II 75,10 τὸ γὰρ συνηχοῦν ἐκ φθόγγων διαφερότων. IV 127,1 (λόγος καὶ βίος) καθάπερ ἐν ὀργάνῳ μουσικῇ συνηχοῦντες. IV 261,6 ἢ ᾄδωσιν ὕμνους εἰς τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν ἀντιφθόγοις ἀρμονίαις συνηχοῦντες. I 118,9 αἱ τῶν αἰσθήσεων φωναὶ ταῖς τῶν παθῶν ἐν-εργείαις συνηχοῦσαι (codd. συνηχοῦσι). IV 228,8 γῆ καὶ ὕδωρ, καὶ τῇ τοῦ παντὸς ἀρμονία συνηχοῦντα. I 196,14 (τὰ γενιτὰ) εἰς κοινωνίαν καὶ συμφωνίαν ἐλθόντα συνηχσεῖν ἔμελλεν. II 240,8 ἡμεῖς πάσαις ταῖς ὕψι φηγεῖται συνηχῆσμεν. II 135,12 ἵνα τὸ ὅλον ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς συνηχῇ. — VI 168,2 ὡς διὰ παντός στόματος δυσκάθαρτα ἄγῃ συνηχεῖσθαι.

συνήχησις. V 23,17 τῶν τοῦ κόσμου μερῶν.

σύνθεσις. I 35,17 κατὰ τὴν ἐκ διαστάσεων τριῶν καὶ περάτων τεττάρων σύνθεσιν. III 45,4 τῶν ἐκθυμιωμένων. III 51,7 λιβανωτοῦ καὶ χαλβάνης. V 23,5 τῶν μερῶν τοῦ χρόνου. I 231,5 φαρμάκων. I 16,18 sq. συνθέσει conī. δυνάμει. III 45,22 (conī. κρᾶσις). III 45,25 ἡ ἄμρε-φικῇ τέχνῃ κατασκευασθεῖσα σ. III 44,1 ὁ κατὰ σύνθεσιν ἀπειράκις ἀπειρος ἀριθμός. II 148,26 ἐν τοῖς κατὰ τὴν πρώ-την σύνθεσιν (ἀριθμοῖς). II 157,23 κατὰ τὴν διπλὴν σύνθεσιν ἐξ ἐνός καὶ τριῶν καὶ τεττάρων ὀγδοάς. IV 274,11 ὧν ἡ σ. ἐνός καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ τεσσά-ρων ἀποτελεῖ δεκάδα. II 205,22 ἡ γὰρ ἐν ταῖς συνθέσει ποσότης ὅροις καὶ κα-νόσι μεμέτρηται. VI 82,3 εἰς τὸ παρὰ φύσιν.

σύνθετος. II 25,6 ἀγαθόν. III 42,9 (γένος). II 189,23. 198,2 ζῶον. I 46,20 (ἀνθρώπου ἢ κατασκευῇ). I 223,4. II 174,17. V 131,4. VI 20,17 (ὄνομα). II 100,10 (χοῦς). — VI 82,1 πάνθ' ὅσα τῶν συνθέτων φθεῖρεται.

συνθήκη. III 87,15. VI 162,15. συνιερουργεῖν. III 251,17. IV 254,13. συννοεῖν. V 204,12.

σύννοια v. κατήφεια. VI 36,1 οἱ ἄλ-λοι συννοίας γέροντες. III 12,8 συννοίας

καὶ φροντίδων καὶ πόνων (μεστὸς ὁ βίος). VI 35,6 „οὐ παύσῃ τῆς συννοίας;“ (Diog.).

σύννομος. VI 159,14 (βίος). IV 298,16 ζῶον (ἄνθρωπος). — V 356,4 τὸ σύννο-μον. I 184,16 (τὰ σύννομα).

σύννοον, τὸ. III 285,8. συνοδοιπορεῖν. III 54,10. 220,11. συνοδοιπόρος. II 70,12 (ἀλήθεια). I 264,24. III 243,11 (θεός). II 302,13 (λόγοι).

σύνοδος. V 43,17 sqq. ἡ (κίνησις σελήνης) δὲ κατὰ μείωσιν ἄχρι συνόδου. V 263,23 ἀπὸ συνόδου μέχρι πλησιφαοῦς. V 119,4 sqq. συνόδῳ μὲν γὰρ ὑποδραμοῦσης ἤλιον σελήνης. V 96,5 μετὰ σύνοδον τὴν κατὰ σελήνην νέαν. V 202,16 χορείας ἐμμελεῖς καὶ τεταγμέναις χρόνων περι-όδοις συνόδοις. I 182,14 ἐπὶ γενέσει τέκνων. VI 121,10 (conī. ἐταιρείαι). IV 31,18 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. V 169,17 (πρώτη). I 56,6 αἶ τε πρώται τοῦ ἀρρε-νος πρὸς τὸ θῆλυ σύνοδοι. II 211,12 (αἰτία) γενέσεως. V 170,7 τὰ ἐπὶ συν-όδοις. V 28,5 τὰ περὶ συνόδους γυναι-κῶν. IV 70,21 πρὸ δὴ συνόδων νομίμων. V 299,6 ὅτι γονεῖς οὐκ ἐγγρῶσι τὴν εὐκτατοτάτην ἀρμοζόμενοι σύνοδον. — VI 56,13 (αἱ κοιναὶ σύνοδοι αὐτῶν, sc. θεραπευτικῶν). VI 212,20 μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα συνόδους ἐκ μέθης καὶ παρθενίας ἐπισυστάσας. VI 213,10 μὴ βουληθεῖς τῷ κοινῷ τύπῳ τῶν συνόδων ἀναρεθῆναι τὰς τῶν Ἰουδαίων εἰς ταῦτο συμφοιτήσεις. VI 145,10 conī. κλίνει. II 237,8 εἰς τὸ ἁμαρτάνειν. VI 150,14 τῶν πολλῶν. III 140,4 θεοῦ μόνου. II 280,17 (τοῦ πάντων ἡγεμόνος). II 274,22 ἡ τοῦ φι-λοδώρου θεοῦ. — IV 228,4 ἡ σ. καὶ κρᾶσις ἀμφοῖν (sc. γῆς καὶ ὕδατος). I 177,7 γνῶσῃ γὰρ εὐθὺς καὶ τὴν τῶν ἀκράτων δυνάμεων σύνοδόν τε καὶ κρᾶ-σιν. IV 267,16 τοῦ γάσματος. II 265,18 conī. συμφωνία. II 69,9 τῷ μὲν ἐκ πλειόνων συνόδου δυνάμεων γενομένην πλειόνων ἔδει μερῶν. — I 199,22 κατὰ τὴν πρὸς αἰσθησιν σύνοδον. III 84,23 λογισμῷ φιλοθεάμονος πρὸς ἀστάς καὶ παλλακίδας δυνάμεις. I 88,27 σ. ἀμφοῖν (sc. σάμαχος τε καὶ ψυχῆς). — II 74,11. 274,3. III 163,8 cf. I 216,2 εἰς ταῦ-τό. I 260,7 τὴν δὲ τῶν στοιχείων εἰς ταῦτό σύνοδόν τε καὶ κρᾶσιν. II 124,7 ἡ δ' ἀμφοῖν εἰς ταῦτό σ. τε καὶ κοι-νωνία. IV 23,20 ἐν ψυχαῖς. II 105,12 οὐ κατασταθέντος ἀμήχανον τὴν σύνοδον τῆς διανοίας γενέσθαι σποράδα.

συνοικεῖν. II 271,6 σ. γὰρ ἀμήχανον τὸν ἀσωμάτων ... ἔρωτι κατεσχημένον

τῷ πρὸς τὰ αἰσθητὰ ... ῥέποντι. I 210, 17 ἦν ἐθέλῃς μοι (sc. ἡδονῇ) σ. I 253, 17 τοῖς ἱερωτάτοις τοὺς ἀνέρους εἶναι δοκοῦντας σ. ἀζιώσας. I 203, 6 σ. γὰρ πολεμίοις ἄχρι παντός ἀμύχανον. I 209, 11 δύο γὰρ ἡμῶν ἐκάστω συνοικοῦσι γυναῖκες ἐγδραῖ. II 274, 12 εὐρήσεις τοῖς αἰσθητοῖς ἔτι συνοικῶν. IV 288, 13 ὁ γὰρ ἐκάστη ψυχὴ συμπεφυκώς καὶ συνοικῶν ἑλεγχος. I 180, 8 αἱ γὰρ τούτοις (sc. σοφίας ἐρασταῖς) συνοικοῦσαι λόγῳ μὲν εἰσι γυναῖκες. I 255, 13 συνοικεῖτωσαν οὖν δύο θεράποντες τῶν νομοθετικῆς ὑπερρέταις δυεῖν εἰδῶν. συνοικος. I 254, 19. II 239, 16. συνομαρτεῖν. I 210, 12. II 93, 9. συνομνύναι. II 241, 5. συνομολογεῖν. III 98, 25. 104, 12. συνονομάζεσθαι. II 235, 12. συνορᾶν. I 233, 13. III 225, 1. συνορθεῖν. II 119, 18. συνουσία. I 147, 4 εἰς γὰρ ἀδιάγωγον συνουσίαν ἐλθὼν καὶ πολυτελῇ δεῖπνα. I 96, 17 ἐν ταῖς ἀβροδιαιτοῖς συνουσίαις. I 146, 30 ἐν συνουσίαις ὄντες. I 184, 7 (ὁ νοῦς) [συνουσίας ἵσης ὀρεχθεῖς]. III 248, 8 (coni. ὁμιλία). V 3, 3. 276, 8 ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα. I 284, 3 (ὁ ἄνθρωπος) πρὸς συνουσίαν ὀρέξουσιν ἀκμάζων. I 280, 24 τῶν μὲν γὰρ πρὸς συνουσίαν οἰστρον τί δεῖ μεμνησθαι; I 296, 24 τὰς πρὸς συνουσίας οὐκ ἐκνόμους ὁρμάς. V 25, 16 ταῖς πρὸς συνουσίαν ὁρμαῖς. I 297, 19 πρὸς συνουσίας ἐκνόμους λυττᾶν. III 181, 9 τῶν φαύλων (coni. ὁμιλία). V 152, 14 οἱ φιλοῦνται συνουσίας ἐπιμεληνότες. VI 212, 13 κατὰ γὰρ τὰς ἐν δεῖπνῳ συνουσίας. IV 104, 14 (συμποτικαί). II 220, 16 ὁ πολλὸς ὁμιλος ἀνθρώπων τὴν συνουσίαν ὑπερφυῶς ἀγαπᾷ. II 102, 17 γαστριμαργία τοίνυν ἡ ὁπαδὸς ἐκ φύσεως ἀκολουθεῖ συνουσίας ἡδονῇ. II 102, 22 οὗ χάριν ἡ φύσις ὥς ἔοικεν ὑπογάστρια τὰ συνουσίας ὄργανα ἐδημιούργησε. II 85, 18 (Θάμαρ) καταλιπούσα τὰς τῶν θνητῶν συνουσίας καὶ ὁμιλίας. III 112, 21 βλαβεραὶ γὰρ αἱ μετὰ ἀνοήτων συνουσίαι. συνουσιαστικός. IV 34, 10. σύνταξις. II 105, 13 cf. VI 137, 6 ὑπὸ γὰρ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἐξ ἀνάγκης φανεῖται. III 139, 14 ἡ θεία σ. αὕτη τὴν ὁρατικὴν ψυχὴν φωτίζει. IV 1, 14. 4, 12. V 1, 9 διὰ τῆς προτέρως συντάξεως. III 1, 1 cf. II 85, 5 ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης συντάξει. IV 269, 6. V 295, 9. 336, 16 ἐν ταῖς προτέροις συντάξεσι. III 166, 11 τὸν δὲ περὶ διαθηκῶν συμπαντα λόγον ἐν δυσὶν ἀναγέγραφα συν-

τάξεσιν. V 280, 6 ἐν δυσὶ συντάξεσιν, ἀς ἀνέγραφα περὶ τοῦ βίου Μωυσέως. IV 200, 3 περὶ γενέσεως τῆς Μωυσέως καὶ τροφῆς. II 168, 22 περὶ μέθης. συντάττειν. I 43, 13. 90, 9. II 101, 14. V 22, 17. συντείνειν. III 130, 16 προτρέπει δὴ τὸν μὲν ὠκυδρμεῖν ἱκανὸν σ. ἀπνευστὶ πρὸς τὸν ἀνωτάτω λόγον θεῖον. V 166, 11 ἅπερ οἶμαι καὶ αὐτὰ σ. πρὸς τὴν ἔρευναν. IV 292, 6 ὅσα συντείνει πρὸς ... V 19, 9 cf. 6, 5 τὰ συντείνοντα πρὸς ... I 294, 1 καὶ ὅσα ἄλλα συντείνοντα πρὸς δόξαν. I 198, 12 cf. II 53, 20 γίνεταί οὖν οὐ μόνον ἀληθὲς ἀλλὰ καὶ τῶν μάλιστα συντείνοντων εἰς παρηγορίαν. III 281, 8 συντενοῦσι δὲ καὶ οἱ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἔγγονοι. III 295, 28 (ὁ νοῦς) συντείνας ἑαυτὸν ἄχρι τῶν ἀδύτων. συντέλεια. III 5, 10 sq. κατὰ συντέλειαν. V 101, 5 (ἐξδομάς). συντελεῖν. II 180, 4. σύντηξις. II 34, 27. σύντομος. V 347, 6 εὗρεσις. σύντονος. IV 37, 2 δρόμος. II 106, 17 (ἔρως). I 105, 4 (ἡδοναί). I 148, 2 (κίνησις). I 143, 15 τῆς γαστρὸς ὀρέξεις καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν γίνονται σύντονοι. II 273, 21 (προθυμία). VI 112, 3 συντόνῳ ῥολίζω. IV 236, 13 συντόνῳ ῥύμη. II 3, 17 (σπουδῇ). II 112, 13. III 297, 2. VI 142, 8. 174, 7 (τάχος). — III 171, 27. IV 302, 4. VI 180, 22 (τὸ σύντονον). III 193, 22 πνεύσαντες μέγα καὶ σύντονον. — II 302, 24. III 46, 4. 171, 23. 176, 31. V 352, 18 συντόνωσ. συντρέφεσθαι. II 311, 2. III 18, 20. συντροφία. VI 161, 4. σύντροφος. III 194, 16 (ἀγαθά). V 68, 9 (ἀκολασία). II 221, 2 ἀφροσύνη ... ἡμῖν. V 112, 11. 260, 13 (ἔθος). III 52, 23 ζῶν. V 273, 6 κακόν. I 187, 9 ἡ σ. ψυχῆς νόσος λήθη. III 88, 13 (πάθη). V 339, 11 (πλεονεξία). V 13, 16. 224, 13 (τὸ ψεῦδος). — I 207, 13 γενομένη γὰρ τῇ ζήφῳ συμβέβηκεν ... συντρόφους ἔχειν ἀφροσύνην ἀκολασίαν κτλ. II 201, 19. III 235, 3 τὰ σύντροφα. συντοχία. III 252, 24. IV 118, 15. 254, 17. V 63, 8 (ἀβούλητοι). VI 199, 19 αἱ μεγάλαι καὶ ἀβούλητοι καὶ ἀνήκεστοι συντοχίαι. III 228, 20 αἱ τῶν ἐξωθεν κατασκευηπόντων ἀπροόρατοι συντοχίαι. III 282, 5 ἀπροσδόκητοι καὶ ἀτεκμαρτοί. III 238, 9 (ἀστατοι καὶ ἀνίδρυτοι). II 62, 13 μελλόντων πραγμάτων. III 275, 27 πραγμάτων ἀδήλων καὶ ἀτεκμαρτων. IV 253, 23 εἰ ταῖς αὐταῖς χρῆσαιντο συντοχίαις. VI 124, 24. 192, 20 καὶ σ. τις τοι-

αὐτή. — All: III 292, 22 τὰ πτηνὰ, τὸ δ' ἐστὶν αἱ ἐπιποτώμεναι ἔξωθεν ἀτέμαρτοι συντυχαίαι.

συνυφαίνειν. I 185, 7 (ὁ θεός) τὸ ἔτερον τῷ προεργασμένῳ τμηῖμα συνυφαίνων. II 23, 5 (ἡ φύσις) τὰ ἐναρμόνια καὶ χρωματικὰ καὶ διατονικὰ γένη συνυφαίνουσα. III 135, 16 τὴν κατὰ τὸν εἰρμόν ἀκολοῦθαι συνυφανοῦμεν. I 236, 10 ὥστε συνυφῆναι τὰ οἰκεία ἐπιμόνως. II 72, 7 τοῖς προεξηρημένοις δυσὶ κεφαλαίοις ... ἕτερα δύο συνυφῆναι. II 4, 6 (ὁ θεός) ἕκαστον ἑκάστῃ κατὰ τοὺς ἀρμονίας λόγους συνύφηγεν. III 96, 2 καὶ τὰς αὐλαίας ἐκ τοιοῦτων συνύφηγεν, ὃ τῶν τεττάρων στοιχείων σύμβολά ἐστιν. II 60, 12 τὰ δ' ἀκόλουθα τῷ λόγῳ συνυφῆναι. III 43, 18 ὁ δ' εἶρας καὶ συνυφῆνας ἕκαστα. III 49, 14 (ἡ φύσις) εὐαρμόστως καὶ τὰ ἄλλα συνυφῆνασα. — I 236, 9 οὕτως τὸ πάντων ἀριστον ἐσθνημάτων ὁ λόγος ἀρμονίως συνυφαίνεται. I 204, 10 ὅσον συμποσειδὲς αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ) τῇ ψυχῇ συνυφαντο. III 125, 8 τὸ γὰρ „ποιήσομεν ἀνθρωπίνως“ ἐμφαίνει τὸν ἐξ ἀλόγου καὶ λογικῆς συνυφανθέντα φύσεως. I 259, 22 δόγματι ἐκ διαφερόντων συνυφασμένῳ. II 80, 19 σύστημα καὶ συμφοράμα κακίων ἀνθρώπων ... εἰς ἓν εἶδος συνυφασμένων.

συνυφῶς. II 23, 23 ὁ λόγος σ. τις ἐρμηνεύς πραγμάτων γινόμενος. I 286, 25 cf. II 19, 8 ὁ λόγος σ. ὢν τοῖς διανοίας ἐνθυμήμασι. II 302, 30 λόγου γὰρ ἔχει συνυφὸν τοῖς πρόσθεν εἰρημένιοις. II 300, 30 τῷ δὲ θεωρητικῷ (βίῳ) τὸ ὄρᾶν συνυφὸν τε καὶ οἰκειότατον. V 155, 10 τὸ τῆς ψυχῆς συνυφὸν πάθος. V 120, 1 τὰ τέλη συνυφὰ ταῖς ἀρχαῖς. V 123, 20 ὑπὲρ τοῦ τόν τε παρελθόντα καὶ μέλλοντα χρόνον συνυφὸν ἀποφῆναι τῇ ἑορτῇ. V 217, 23 τοῖς προτέροις τὰ ἐπόμενα. II 84, 22 ὅτι συνυφὸν οὕτως οὐδὲν ἄλλο ἄλλῳ. II 164, 22 τὸ μὴ συνυφὸν καὶ διαφανοῦν. V 271, 6 τὰ οἰκεία καὶ συνυφὰ. VI 170, 11 τὰ ἀκόλουθα καὶ συνυφὰ. V 301, 14 συνυφὰ ... καὶ περὶ δούλων νομοθετεῖ. II 288, 12 συνυφὰ (φρονεῖν).

συνωνυμεῖν. II 100, 22, 164, 12.

συνωνυμία. I 285, 2. II 163, 14 sq.

συνώνυμος. III 179, 5 Ἰσαάκ ... ὁ σ. τῆς ἀρίστης τῶν εὐπαθειῶν. III 7, 1 συνώνυμα ... κύριος καὶ δεσπότης. II 163, 13 (πράγματα, opp. ὁμώνυμα). I 285, 16 φόβον τε καὶ λύπην, τὴν μὲν τοῦ στένειν, τὴν δὲ τοῦ τρέμειν συνώνυμον. I 173, 8 χαρὰ σ. Ἐδέμ. II 22, 15

συνωνύμων ὄντων. — I 92, 18, 168, 29 συνωνύμως.

συρμός. V 234, 23 τοῦ γαστρός. II 44, 7 (ψυχαί) ὑπὸ συρμού δίνης βιαιοτάτης ἀρπασθεῖσαι. I 179, 13, 227, 7. II 93, 3 μετὰ συρμού.

συρραδίουργεῖν. IV 290, 1.

συρρεῖν. I 12, 5.

σύρρυσις. VI 116, 3.

συρρωνύναι. I 296, 9.

σῦς. II 123, 23 τοὺς οὕτω βιούντας τῶν σοφιστῶν ὁ νομοθέτης τῶν σῶν παραβάλλει γένει. II 124, 1 (ἀκάθαρτος). V 231, 17 τὸ σῶν γένος ἥριστον ἀνωμολόγηται παρὰ τοῖς γράμμοις.

συσκιάζειν. VI 216, 4 ἐπῆγει δὲ τὸ μηδὲν ἐν ἑαυτῷ σ. καὶ ἐπικρύπτειν. I 119, 16 ἀποκρύπτειν καὶ σ. καὶ ἀπολλύναι αἰεὶ τὸ βλαβερὸν πάθος. I 103, 13 ὅταν ὁ νοῦς ἀποκαλύπτῃ τὰ αἰσγρά, σ. δέον. IV 230, 14 ὁ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος) ... ὀφείλει ... μηδὲν φθόνῳ σ. V 105, 6 τί κοιwanία τρόπον ἀκοινώνητον συσκιάζεις; III 228, 11 τίς ἄλλος γὰρ οὕτως τὰ ὀνειδῆ ... τοῦ βίου συσκιάζει καὶ συγκρύπτει, ὥς λόγος; VI 93, 1 αἱ (sc. ὕλαι) τὰ πλείστα καὶ μέγιστα τῶν ὀράων ... συσκιάζουσι; III 225, 14 ὡς τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα συνεσκιάζει. VI 174, 23 τὰς δὲ χάριτας ἧ βιβλάτω θάττον ἢ τῇ εὐωνύμῳ συσκιάζεται. IV 278, 26 πυρὸς οὐρανίου ... τὰ ἐν κύκλῳ συσκιάζοντος. V 251, 6 ψυχῆς ... συσκιάζουσας ὑποκρίσει τὸ ἔργον. I 214, 3 τὰ δὲ ἔχοντα δυσκολίαν συσκιάζει καὶ περιστέλλει. III 227, 9 δεινὸς γὰρ συγκρύπτει καὶ συσκιάζει τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων λόγους. συσκιάζεσθαι. II 216, 16 τὰ θυνάμενα οἶκοι σ. V 19, 15 πανούργων ... τὴν ἐκ τοῦ σ. ποριζομένων ἀσφάλειαν. III 223, 12 δι' οὗ τὰ ἀνία τῶν ἀμαρτημάτων ἀνακαλύπτεται σ. δοκοῦντα. III 222, 23 (ἡλίου δύντος) τὰ δὲ περίγεια συσκιάζεται. I 147, 16 ὅ καλύπτεται καὶ συσκιάζεται καὶ συγκρύπτεται πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. II 63, 2 τὰ γε μέλλοντα συσκιάζεται ὑπὸ τοῦ αὐθις χρόνου. IV 297, 16 (τὸ μίσος) πανούργοις τέχναις συσκιάζομενον. IV 80, 10 τὰ συνεσκιασμένα τῶν πραγμάτων. II 182, 2 τὰς δὲ ἀφανεῖς καὶ συνεσκιασμένας δυνάμεις οὐ κατανοοῦσιν.

συσσίτια. V 121, 16, 134, 3 177, 7. VI 24, 17, 26, 6.

σύστασις. III 160, 20 πᾶσα ἡ σωματικὴ καὶ γεώδης σ. I 61, 6 σύστασιν σωματοειδῇ καὶ γεωδεστέραν ἔλαγεν αἰσθησις. I 53, 2 (θνητῇ). I 62, 15, 65, 15 τῶν θνητῶν. II 25, 10 (ἀνθρωπίνῃ). II 269, 2

τὸ σῶμα ... ἐκ γῆς ἔλαβε τὴν σύστασιν. I 129, 21 (Νῶε) ἐπαινετῆς ἐλέγχεται συστάσεως καὶ γενέσεως. II 269, 23 (ἀνυπαίτιος) τῶν ἀποτελουμένων. IV 275, 11 τὰ πρὸς τὴν ἐμὴν σύστασιν αὐταρκέστατα. I 84, 14 (ὁ νοῦς) καθαρωτέρως καὶ εὐκρινεστέρως τετυχηκώς συστάσεως. I 293, 10 cf. VI 81, 4 τοῦ κόσμου. I 66, 3 τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, ᾧ συμβέβηκεν ἐγγράφεσθαι ... τὰς τῶν ἄλλων συστάσεις. I 118, 13 κακίας δὲ καὶ παθῶν σ. τε καὶ πῆξις. IV 133, 18 ὡς ἀξιεράστον μόνον τὸ καλὸν ἐστὶ τῆς ἀφ' ἑτέρου συστάσεως οὐ δεόμενον. IV 254, 20 (διάταγμα) ἐκ πύσεως καὶ ἀποκρίσεως λαβὼν τὴν σύστασιν. V 353, 3 προστησάμενοι δὲ τῆς συστάσεως ἡγεμόνα τὸν πρεσβύτατον.

σύστημα. VI 73, 8 κόσμος ... σ. ἐξ οὐρανῶ καὶ ἀστρων. II 89, 20 πάντα ὅσα κατὰ γῆς ὕδατος συστήματα. III 182, 12 ζῳὴν ὁμοῦ καὶ πραγμάτων. II 288, 25 ὅλον τὸ σ. ἡμῶν. III 223, 7 τὸ γεῶδες ἡμῶν σ. I 61, 13 πᾶς χρόνος ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἐστὶ σ. I 15, 16 ἐξ ὧν (sc. λόγων τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν) σ. τὸ τελείωτον ἀπογεννᾶται. V 83, 2 ἀρμονίαι καὶ συμφωνίαι καὶ τῶν γενῶν καὶ συστημάτων αἱ μεταβολαί. II 36, 17 τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν. II 80, 18 σ. καὶ συμφόρημα κακίων ἀθρόων. III 101, 6 ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων. I 148, 20 πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς σ. VI 65, 9 οἱ νέοι τῶν ἐν τῇ συστάσει μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀριστίνδην ἐπικριθέντες.

συσταλή. V 346, 20.

συσφίγγειν. I 281, 25.

σφαγεύς. VI 172, 23 τῶν ἀδελφῶν.

σφαγή. IV 40, 10. 195, 6. V 88, 14. VI 194, 17. 199, 2.

σφαγιον. V 58, 7. 307, 3. VI 34, 8.

σφαγιαζεῖν. IV 42, 11 ἐκείνος ἔμελλε σ. τὸν υἱόν. IV 42, 1 οἱ μὲν οὖν ἔθει σφαγιαζόντες οὐδὲν ἄν ἔοικε μέγα δρῶσιν. IV 39, 1 θεοπίζεται λόγιον οὐποτ' ἐλπίσθην, σφαγιάσαι τὸν υἱόν. — IV 44, 23 ὁ μελλήσας σφαγιαζεσθαι ... Ἰσαάκ. V 308, 2 ὁ γενόμενος ἔξω τῶν περιρραντηρίων ἐλαύνει καὶ ὅσα τῶν ζῳῶν κυοφορεῖ, μὴ ἐπιτρέπων ἄχρις ἂν ἀποτέκη σφαγιαζεσθαι. V 59, 16 τὰ δ' ὑπὲρ τοῦ ἀρχιερέως ἡ τοῦ ἔθνους ἐνεκα πλημμελείας σφαγιαζόμενα. IV 40, 19 τοὺς μὲν ὑπὲρ πατρίδων σφαγιασθησόμενους. IV 44, 6 κἂν ὑπὲρ σωτηρίας πατρίδων ἡ στρατευμάτων ἐπιδιδῶσι σφαγιασθησόμενους τοὺς ἐαυτῶν. V 64, 26 κελεύει γὰρ δάμναν πυρρὰν ἄζυγον ἄμωμον ἀχθεῖσαν σφαγιασθῆναι μὲν ἔξω πόλεως. V 121, 15 τοῦ

σφαγιασθέντος ἱερέου. IV 44, 1 τῆς ἐπὶ τῇ σφαγιασθέντι λύπης.

σφαδάζειν. I 179, 2. II 299, 4. IV 56, 13. V 304, 6. VI 11, 17.

σφαῖρα. III 52, 2 (οὐρανός) εἰς σφαῖραν ἀποτετορνευμένος. II 259, 7 (οὐράνιος). III 249, 5 ἐν οὐρανῷ. II 230, 20 (αἰθερίος). III 234, 6 (σεληνιακή). V 130, 5 ἡ καλλιστεύουσα τῶν ἐν οὐρανῷ σ. ἡ ζωφόρος. III 50, 2 ἀρχετύπου τῆς κατ' οὐρανὸν σφαίρας ἐπταεργούς μίμημα. I 175, 2. 18 κίνησιν γὰρ αἱ κατ' οὐρανὸν σφαῖραι τὴν ἐναντίαν ἔλαχον ἀλλήλοισι. III 52, 17 τὴν μὲν ἐξωτάτω καὶ ἀπλανῆ σφαῖραν ἀτμητον φυλαχθῆναι, τὴν δ' ἐντὸς ἐξαχθῆναι τμηθεῖσαν. III 209, 12 ἡ ἀπλανὴς καὶ ἐξωτάτω σ. πρὸς τὸ ἄνω βάθος ἔχει ἡ αὐτὸ μόνον ἐστὶν ἐπιφάνεια βάρους ἐρήμη. V 203, 10 τῇ τῶν ἀπλανῶν ἐξωτάτω σφαίρᾳ περιλαμβανόμενα. IV 293, 1 τῇ ἀμερίστῃ καὶ ἐξωτάτῃ σφαίρᾳ. IV 292, 17 (ἡ ἰδέα) τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας μονάς. IV 281, 20 ἄνω γὰρ καὶ κάτω ... οὐδὲν ἐν σφαίρᾳ.

σφαιρηδόν. I 241, 12.

σφαιρικός. II 22, 25 τὸ οὗς ἡμῶν.

σφαιροῦσθαι. III 4, 14.

σφαλερός. III 253, 7 αἰσχος. IV 57, 21 ἀρχὴ μὲν πᾶσα σφαλερόν. V 247, 3 (κίνδυνος). IV 57, 24 κτήμα. III 116, 10 (νόσοι). III 119, 7 τὸ (συνδιατρίβειν) δὲ ἀγαθῷ τελείω. — VI 152, 7 σφαλερόν, ἀδυσώπητον. III 116, 9 σφαλερώς.

σφάλλιν. II 313, 25 ἔστιν ἡ μισοπόνηρος ... δίχη σφάλλουσα τὰ τέλη τῶν αἰσχυρόντων ἀρετῇ. I 133, 12 τὸν πατέρα ἄκοντα σφαλῆναι περὶ τὴν τῶν χειρῶν ἐπίθεσιν. III 274, 29 ὅτι οἱ τοιοῦτοι δικασταὶ γνώμης οὐκ ἂν ποτε ἐσφάλλῃσαν ὕγιους. III 141, 9 τῆς ἀδίκως ἐλπισθείσης εὐπραγίας ἐσφάλλῃσαν. I 223, 14 οἱ μὲν διὰ λήθην ... μεγάλου κτήματος εὐχαριστίας ἐσφάλλῃσαν. III 229, 1 κἂν σφαλῇ πείρας ἐν οἷς διανοεῖται ἡ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. I 136, 26 ὅταν ἡ ψυχὴ σφαλῇ κατὰ τὴν βῆσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. IV 302, 3 (οἱ ὀφθαλμοὶ) σφαλέντες. I 70, 4 ἀπειρία γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ σφάλλῃσθαι περὶ αὐτό. III 132, 24 τοῖς μὴ πεφυκόσι σφάλλῃσθαι. II 78, 3 σφάλλῃσθαι τοῦ τέλους. III 101, 13 ὧν οὐδὲ εἰς ἐν τοῖς τῆς διαπεπονημένης ἐπιστήμης σφάλλῃσθαι δόγμασι. III 17, 11 (ὁ λόγος) σφαλόμενος. I 215, 11 σφαλόμενος (ὁ φιλήδονος). III 134, 21 τὸν μὲν γε τὴν μεγάλῃν εὐξάμενον εὐχὴν οἰδὲ που καὶ ἀκουσίως σφαλόμενον. I 86, 5 τῷ δὲ σφαλόμενῃ περὶ τὰ θεωρήματα. III 127, 22 κατορθοῦντες μὲν ἐπαινετοί, σφαλόμενοι

- δὲ μὴ κατὰ γνώμην οὐ πάνυ ψεκτοί. II 253, 11 σφαλλομένων γε τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ τε νοῦν καὶ αἰσθήσεων. II 217, 13 τοὺς ... ἀνδρας ... τὰ πολλὰ σφαλλομένους ἐν ταῖς κατὰ τὸν ὀρθὸν βίον πράξεσιν.
- σφάλμα. II 130, 11. III 135, 8 (σφάλματα ἐκούσια). III 126, 3 (ἀκούσια). III 132, 15 (ἀβούλητα). IV 300, 17 τῶν μὲν τὸ σ. οὐ κατὰ γνώμην. V 253, 4 τὸ παρά μικρὸν οὐ μαρὸν σ. ἡγούμενοι. V 126, 16 τὸ σ. τῶν ἄλλων ἐπληρωθῆσται. V 56, 17 διὰ κοινὸν τοῦ ἔθνους σ. τὸ δὲ σ. οὐκ ἀνάτοιν. I 137, 4 (ἡ τοῦ σφάλματος ἰσχύς). II 239, 24 τῶν σφαλμάτων διελγχεῖν ἕκαστον. I 221, 6 τὰ σφάλματα αὐταῖς (sc. ταῖς ἀλόγοις δυνάμεσιν) ... ἀπὸ ἀμαθίας ἀναγώγου προσγεγενῆσθαι. σφαττεσθαι. V 176, 3. VI 79, 14. — v. σφάζειν.
- σφήξ. V 70, 12 οἱ σφήκες ἐξ ἱππέων σωμάτων (γεννώμενοι). V 358, 1 οἷς σμήνη σφηκῶν ἀντιτάξιν.
- σφίγγειν. I 49, 23 διὰ τὸ τὴν ὀλκὴν ἀνίσταται μηκέθ' ὁμοίως σ. δυναμένην. III 134, 1 (ὁ λόγος) συνέγει τὰ μέρη πάντα καὶ σφίγγει. II 135, 6 (ὁ λόγος) συνάγων τὰ μέρη πάντα καὶ σφίγγων. III 7, 9 τῶν ὅλων δεσμός ἐστι συνέχων αὐτὰ ἅλута καὶ σφίγγων διάλυτα ὄντα ἐξ ἑαυτῶν. II 254, 28 (ὁ θεὸς) πάντα δὲ συναγαγὼν διὰ πάντων ἀοράτοις ἐσφίγγε δεσμοῖς. II 261, 12 αἷς (sc. δυνάμεσι) τὰ πάντα σφίγγας ἅλута εἶναι βεβούληται (ὁ θεός). — III 43, 16 χαῖνα γὰρ τὰ τε ἅλλα ἑαυτῶν ... λόγῳ σφίγγεται θεῷ. II 22, 27 (τῇ φωνῇ) εἶσω δ' ὑπὸ τῶν κύκλων συναγομένην καὶ σφιγγομένην. VI 114, 19 δυνάμει δὲ σφιγγόμενα τῇ τοῦ πυρός. II 64, 18 τὰ τε πρὸς τὰς ἐκφύσεις στόμια πάντα ἐσφίγκται.
- σφραγίζειν. III 266, 5 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκόνι καὶ ἰδέα, τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. VI 215, 23 ταῦτα γράψας καὶ σφραγισάμενος. I 60, 10 ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ σφραγισάμενος θαυμάσια καὶ περιμάχητα εἶδη. IV 127, 5 τὸ ἀκλινὲς τῆς εὐπραγίας ἐν βεβαίῳ παρ' ἑαυτοῖς εὖ μάλα σφραγισάμενοι. I 136, 25 οὐ μόνον ἐν τῷ ἄλλῳ χρόνῳ φησὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν κακῶν ἐσφραγίσθαι. I 137, 1 <ἐν> ἡμέρᾳ γὰρ φησιν ἐκδικήσεως ἐσφραγίσθαι τοὺς τῶν κακῶν θησαυροὺς.
- σφραγίς. I 2, 7 ὡς γὰρ τῶν κολοσσιαίων μεγεθῶν τὰς ἐμφάσεις καὶ ἡ βραχυτάτη σ. τυπωθεῖσα δέχεται. I 275, 27 μία σ. πολλάκις μυρίας ὅσας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα. IV 226, 18 λίθοι ... σφραγίσιν ἐοικότες. I 87, 17 ἐν τῷ κηρῷ δυνάμει μὲν εἰσι πᾶσαι αἱ σφραγίδες. III 248, 22 γράμμασιν ἐγκεκολλημένα καὶ σφραγίσιν διαφόροις. II 20, 12 αἰεὶ γὰρ ἐπιτεθειμένα δεύτεραι σφραγίδες τοὺς τῶν προτέρων τύπους διαφθεῖρουσιν. II 65, 17 (ἡ φαντασία) ὥσπερ δακτύλιος τις ἡ σ. ἐναπεμάζετο τὸν οἰκόνιν χαρακτῆρα. V 12, 4 οἶαι αἱ παρ' ἡμῶν σφραγίδες ... τοιαύτας ὑποληπτέον καὶ τὰς περὶ ἐμὲ δυνάμεις. V 122, 20 ὥσπερ ἀρχετύπου σφραγίδος τυπωθεῖς. V 27, 12 (τύποι) οὐ παραδέχονται σφραγίδας ἐτέρας. IV 218, 9 ἐναποματτομένον τὰς σφραγίδας τοῦ τεχνίτου ταῖς προσφόροις ἐκάστων ὑλικαῖς οὐσίαις. — II 196, 4 sqq. ἀρχέτυπος, ἀσώματός ἐστιν ἰδέα. III 179, 20 σ. τῶν ὅλων, conl. ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα. II 288, 19 ἰδέα ἐστὶν ἰδεῶν. I 8, 2 ἡ ἀρχέτυπος σ., ὃν φαιεν νοητὸν εἶναι κόσμον. I 46, 18 ὁ δὲ κατὰ τὴν εἰκόνα (θεοῦ) πλασθεὶς ἄνθρωπος) ἰδέα τις ἡ γένος ἡ σ., νοητός, ἀσώματος. I 10, 22 ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγίδες. I 44, 20 ὧς (sc. ἰδέας) τῶν αἰσθητῶν αποτελεσμάτων σφραγίδες εἶναι συμβέβηκε. I 66, 21 <ἰδέα τις αἰσθήσεως> σφραγίδος λόγον ἔχουσα εἶδη τυπούσης. II 137, 13 (ἡ ψυχὴ) νόμισμα σημειωθὲν καὶ τυπωθὲν, σφραγίδι θεοῦ, ἧς ὁ χαρακτὴρ ἐστὶν ὁ αἰδῖος λόγος. III 112, 13 ὁ δὲ τοῦ ποιούontos λόγος. III 252, 10 ὁ ... μέγας ἀρχιερεὺς τρισὶ ταῖς εἰρημέναις τυπωθεῖς σφραγίσιν. — III 41, 22 ἡ ψυχὴ ... ἀναμαξαμένη τὰς σφραγίδας ἄκρως διαφυλάττει. III 266, 3 δίδωσι γὰρ οὗτος τῇ ψυχῇ σφραγίδα. V 240, 2 καὶ ταῦτα (sc. τὰ μαθήματα) χαράττοντα σφραγίσιν δοκίμοις. IV 203, 15 (νόμιμα) καθάπερ σφραγίσιν φύσεως αὐτῆς σεσημασμένα. II 128, 26 αἱ ... δυνάμεις σπουδῆς, βελτιώσεως, τελειώσεως ... σφραγίσιν ὁμοιούμεναι. III 170, 26 ἡ (φρόνησις) δὲ σφραγίδος τρόπον αὐτὴν (sc. τὴν ἐν εἰδῇ φρόνησιν) τυπώσασα.
- σχέσις v. κίνησις.
- σχετλιάζειν. II 51, 24. IV 124, 23. V 307, 14.
- σχετλιασμός. II 258, 5.
- σχέτλιος. I 268, 22. 284, 25. II 233, 18. 251, 17.
- σχῆμα. I 42, 5 ἐπτά γὰρ ἐστί τὰ ὀρώμενα, σῶμα, διάστασις, σ., μέγεθος, χρῶμα, κίνησις, στάσις. I 198, 2 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ἢ ἂν ἄγῃ, πρὸς χρώματα, πρὸς σῆματα, κτλ. V 82, 11 σῶματα καὶ σχήματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. II 165, 12 conl. γρῶμα. I 57, 18. 125, 23. 281, 7. 297, 4. II 59, 12. 160, 1. III 116, 4. IV 34, 5. 52, 22. V 23, 2 (σχήματα conl.

χρώματα. I 116, 15 τῶν κατὰ Λάβαν πραγμάτων, τουτέστι χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ συνόλων σωμάτων. I 220, 18 „Λάβαν“, τοῦ χρώμασι καὶ σχήμασι καὶ συνόλως ἀψύχους σώμασιν ἐγκειμένον. III 210, 19 conl. χρώματα, φωναὶ κτλ. II 179, 3 (conl. σώματα). V 7, 16 (conl. χρώματα, ποιότητες). I 33, 16. VI 47, 16 (conl. ποιότητες). II 245, 23 (conl. τύποι, περιγραφαί). V 76, 4. 334, 17 conl. ὄνομα. III 245, 12 [ἄνευ ἡντινοσούν σχημάτων ὄψεως]. V 49, 15 κύκλος σχημάτων <τὸ> τελειότατον. II 157, 13 τὸ κατὰ γεωμετρίαν. III 102, 18 τὰ ἄλλα σχήματα γεωμετρία προσεξεύρε. VI 59, 12 γραμμῆς κυκλοτεροῦς, ἡκριβωμένον σ. I 183, 2 γυναικός. III 209, 14 (ἐπίπεδα). I 33, 20 ἐπίπεδος. II 24, 6 πρὸς δς (sc. ἰδέας) ὁ λόγος τρεπόμενος ἄλλοτε ἄλλοις λαμβάνει σχήματα. I 16, 13. 15 πυραμοειδές. VI 114, 8 πυρός. I 35, 4 ἀφ' οὗ ἤρξατο (ἡ σελήνη) σχήματος λαμβάνειν αὐξησιν αἰσθητῶς. II 245, 25. IV 230, 7 (τετράγωνον). II 246, 6 σχήματα περιτιθεῖς ἐκαστῶ τῶν τμημάτων τὰ οἰκεία. II 23, 2 ὧτων. I 134, 15 τοῦτο τὸ σ. τῇ ψυχῇ ἐντετύπωνκεν ὁ θεός.

I 213, 3 ἡ (ἀρετὴ) δὲ σ. τὸ σύνηθες ἑαυτῇ λαβοῦσα. VI 171, 8 πρὸς ἀνεμμένης σ. καὶ ἰατρῆς διαίτης. III 55, 17 (τῆς διανοίας). VI 143, 14 σ. μὲν ὑποδουεῖσθαι δικαστοῦ. V 106, 17 δοῦλος ... ἐνδείας χάριν εἰς τοῦτ' τὸ σ. ὑπηγμένος. VI 65, 16 (δουλοπρεπές). V 138, 13 (ιδιωτικόν). V 121, 15 σ. ἱεροῦ. VI 221, 7 κατηγόρου. V 25, 20 κόσμιον καὶ σώφρον. IV 76, 15 τὰ τῶν κρινομένων ἀξιώματα καὶ σχήματα. II 296, 27 τὸ ταπεινὸν καὶ ἀφανοὺς μεταπειθεῖται σχήματος εὐεπίβατον. V 111, 22 ταπεινὸν σχήματος αὐτοὺς ἀπαλλάττων. VI 54, 6 μετὰ τοῦ πρέποντος σχήματος.

σχηματίζειν. II 187, 6 ἡ τελεία τέχνη ... σχηματίζει καὶ ἐνσφραγίζεται τὴν αὐτὴν ἀπάσαις (ὕλαις) ἰδέαν. II 246, 11 τέμνουσι τὸ κράθην εἰς εἶδη καὶ διαπλάττουσι καὶ σχηματίζουν οἱ βαρυδαίμονες. I 157, 30 (ὁ ἀνθρώπος) σχηματίζουν ἑαυτὸν πρὸς τὸ κειρεσθαι. I 189, 18 ὁ δ' ἀνθρώπος συνδρῶν καὶ σχηματίζουν. III 36, 15 (ὁ θεός) γενῶν καὶ σχηματίζουν ἑκαστα. IV 142, 6 (θεοῦ) τὰ αὐτὰ καὶ σωτηρίως ἐπὶ γενέσει τῶν ὄλων σχηματίζοντες. IV 128, 18 εἰργάζοντο δ' οἱ μὲν πλὴν εἰς πλίνθον σχηματίζοντες. V 12, 12 (αἱ ἰδέαι) τὰ ἅπειρα καὶ ἀόριστα καὶ ἀσχημάτιστα περατοῦσαι καὶ περιορίζουσαι καὶ σχηματίζουσαι. IV 209, 2 ταῦτον ἐνθύμημα ... σχηματίζεται πολλὰ ὥς. III 266, 4 ὅτι <ὁ θεός>

ἀσχημάτιστον οὖσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ἐσχημάτισε. IV 276, 7 ἡ (sc. ψυχὴ λογικὴ) τὸν ἀέρα σχηματίσασα ... φωνὴν τοσαύτην ἔναρθον ἐξήχησεν. VI 192, 29 πλὴν σχηματίζαντες εἰς πλίνθους. — V 336, 13 κεφάλαια μὲν δέκα ... ἐν τῇ ὑψώματι τοῦ ἀέρος σχηματίζοντα. I 3, 2 (τὸ δὲ παθητὸν) σχηματισθὲν καὶ ψυχῶθεν ὑπὸ τοῦ νοῦ.

σχηματισμός. I 63, 11. III 169, 8. V 43, 20.

σχίζειν. I 175, 18 ἦν (sc. σφαῖραν) ἐξαχθὴ σχίσας (ὁ γεννήσας πατὴρ). — III 210, 15 (ἡ αἰσθησις) πενταχθὴ σχίζεται. III 297, 19 ὁ δὲ ἱερός οὗτος λόγος ... εἰς τὰς τέσσαρας ἀρετὰς σχίζεται. I 41, 15 τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ δίχα τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρος ἐπταχθὴ σχίζεται. II 28, 4 ἡ ἀνιούσ' ἀφ' ἡγεμονικοῦ πηγὴ σχιζομένη πολλαχθῇ. II 101, 5 τὸ δ' ἐξαχθὴ σχισθὲν εἰς ἐπτά φύσεις.

σχολάζειν. IV 73, 8 τοῦ λογισμοῦ καιρὸν οὐκ ἔχοντος ἐνθρεμεῖν καὶ σ. ἑαυτῷ. VI 179, 6 περικαθήμενοι δὲ ἐν κύκλῳ τινέες τῶν ἀργεῖν καὶ σ. εὐαισθάντων. V 101, 15 τοὺς ἀργεῖν καὶ σ. ἐθέλοντας. V 110, 24 τοὺς ἀργῶ καὶ ἀβροδιατῶ βίῳ σ. ἐθιζομένους. III 95, 11 ἀκοὴν γὰρ οὐδενὶ σ. ἐμπρεπές. V 18, 7 σχολάζουσι τὴν ἀναγκαϊοτάτην σχολὴν δοσιότητι καὶ τιμῇ θεοῦ. VI 19, 6 θεωρία τῶν τῆς φύσεως σχολάζουσιν. V 150, 6 ἦν ποτε χρόνος, ὅτε φιλοσοφία σχολάζων καὶ θεωρία τοῦ κόσμου ... VI 126, 9 τῷ γὰρ ἀργοῦντι καὶ σχολάζοντι τῆς πόλεως ὄχλῳ. VI 127, 5 ἀθύρμα νηπίων καὶ μερακίων σχολάζοντων. IV 291, 16 τοὺς μέλλοντας ἐν ταύτῃ ζῆν τῇ πολιτείᾳ ... φιλοσοφούντας καὶ θεωρίας μὲν τῶν τῆς φύσεως σχολάζοντας. IV 249, 14 τοὺς ἐγγραφέντας αὐτοῦ (sc. Μωυσέως) τῇ ἱερᾷ πολιτείᾳ ... σχολάζοντας οὐχ ὥς ἐνίοι γέλωσιν ἢ παιδιαῖς. I 44, 8 ἐνὶ μόνῳ σχολάζοντας τῷ φιλοσοφεῖν. VI 188, 8 ὥς μόνος ἔχειν εὐκαιρούσας καὶ σχολαζούσας ἀκοάς αὐτοκρατορος. II 305, 5 τοῦτοις οὖν ἔτι διατρίψαντες ἐνηρημίσατε καὶ σχολάσατε.

σχολαῖος. VI 66, 11.

σχολή. VI 128, 2 cf. IV 197, 4 (conl. ἀργία). V 176, 15 (conl. ἀναψώρησις). IV 140, 12 (σχολαί conl. ἀνέσεις). V 134, 21 τῶν ἀνθρώπων σχολὴν ἀγόντων. V 18, 7 σχολάζουσι τὴν ἀναγκαϊοτάτην σχολὴν. VI 20, 13 (βλαβερός). I 86, 27. IV 263, 20. V 245, 19 κατὰ σχολὴν. II 116, 7 μετὰ σχολῆς καὶ βραστώνης.

σφίζειν. I 51, 5 τοὺς δ' ἀπογόνους ... ἀναγκαῖον ... ἔτι σ. τοὺς τύπους τῆς

πρὸς τὸν προπάτορα συγγενείας. V 15, 8
τὴν δ' ὁμοίαν προαίρεσιν ὁ ἱερωτάτος
Μωυσῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἅπας ἀπάν-
των σ. ἔσκειν. V 279, 5 ψ (sc. θεῶν) δι'
ἐπιμελείας ἐστὶ τοὺς ἀγαθοὺς σ. ἀνά κρᾶ-
τος. IV 271, 7 οἱ τὴν ἱατρικὴν ἀγαθοὶ
σφύζουσι τοὺς κείμενους. II 197, 12 καὶ
σφύζον ἐστί φρόνησις. II 71, 16 τὰν
ἀλγιστάτων ἢ τὰ σφύζοντα. IV 292, 26
τὴν γοῦν ἐν ὁμοίᾳ ταυτότητι σφύζοντα
δολιγχεύει τὸν αἰῶνα. VI 167, 1 ὑπὲρ
τοῦ σώσαι Γάϊον. IV 77, 7 ἐνὸς περι-
έχεται μόνου τοῦ σώσαι κατὰ δυνάμιν.

σωζέσθαι. I 201,5 οὐ διὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ὡς αἰτίου τὸ σ. I 251,17 καὶ ὁρῶντες ἀδυνατούν τοις κάμνουσι τὸ σ. II 84,2 (ἡ ψυχὴ) ὅλον τὸ τοῦ βίου δι' σκάφος ἐν εὐδία καὶ γαλήνῃ δυνάμενοι σ. περιέτρεψεν. II 97,18 δι' ὧν τούς κάμνοντας εἰκός ἐσσι σ. II 194,3 οἷς καὶ ἡ τυχοῦσα νόσου πρόφασις μέγα ἐμπόδιον πρὸς τὸ σ. II 234,23 οὐ γὰρ ἔν τῳ μέρος διεφθαρτο τῆς ψυχῆς, ἵνα τοῖς ἄλλοις θῆναι οὐσι σ. δύναιτο. II 300,13 ἥ (sc. Αἰγύπτῳ) φιλον ἐστὶ τοῦτο (sc. τὸ πάθος) σ. III 130,11 ἀξίων σ. ψυχῶν τὸν αἰῶνα ἀριστά γε καταφυγὰ. IV 33,19 sq. ἐχρῆν γὰρ διὰ μὲν τῆς κολαστηρίου (δυνάμεως) γίνεσθαι τὴν φθοράν, σ. δὲ διὰ τῆς εὐεργετίας. IV 154,13 ὑπὸ τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον τοὺς μὲν διαφθείρεσθαι, τοὺς δὲ σ. IV 283,17 ὅψ' ὧν καὶ οἱ δυνάμενοι σ. διαφθείρονται. V 61,15 καὶ τὸν μετανοοῦντα σ. καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ τῶν ψυχικῶν ἀρρωστημάτων μετανοεῖν. I 295,24 πάντα γὰρ ... καὶ σώματα καὶ πράγματα πρὸς μὲν οὐκείων καὶ φίλων σωζέται. I 110,30 ὑπὸ θεοῦ σωζέται ὁ ἀποπίπτων τῶν παθῶν. I 143,9 τότε γὰρ ἡ ψυχὴ σωζεται. IV 213,17 εἰς μόνος ἀνὴρ μέτοικος ἐπιφροσύνῃ θεῷ σωζεται. V 58,14 καὶ ὁ μετανοών σωζεται. V 256,10 ἃ τετελευτηκῶσι καὶ πρὸς ἐχθρῶν ἐν ἀκηρυκτοῖς πολέμοις σώζεται. I 252,16 τοὺς δὲ ἐρήμους μεγάλῃς καὶ δυνατῆς χειρὶ, δι' ἣν ἐσφόνοντο. III 61,25 (ἡ ψυχὴ) μόνως ἀν' οὕτως σωθήσεσθαι προσδοκῶν. I 155,22 τὸν δ' ἄφρονα (μελετᾶν) δι' ὧν μάλιστα σωθήσεται. V 190,5 μηδὲν παρόσον δεσποτῆς ἐστὶ καρδαίνων εἰς τὸ σωθῆναι. VI 215,4 δόξω γὰρ οὐ τοῦ σωθῆναι χάριν ἀρεῖσθαι. VI 122,21 πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς ἡγεμονίας καὶ ἐτι μᾶλλον πρὸς τὸ σωθῆναι.

σῶμα. 1. universe, sensu mathe-
matico et physico; I 42,5 ἑπτὰ
γάρ ἐστι τὰ ὁρώμενα, σ., διάστας,
σχήμα, μέγεθος, χρῶμα, κίνησις, στάσις.

V 82,11 σώματα καὶ σχήματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. II 64,1 τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐνέδραστο ἔξει, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ψυχῇ, τὰ δὲ λογικῇ ψυχῇ. — I 11,9 sq. τὸ γὰρ σ. φύσει στερεόν, ὅτι περ καὶ τριχῇ διαστατόν. I 16,10 εἰς ἔννοιαν ... τριχῇ διαστατοῦ σώματος τοῦ φύσει πρῶτον αἰσθητοῦ. I 16,16 ἐν δὲ σχήμασι πυραμίδα γεννᾶ, στερεὸν ᾗσθ σ. I 62,9 τριάς δὲ στερεοῦ σώματος (εἰκὼν ἐστίν). III 210,9 καὶ τριχῇ διαστατὸν καὶ ἑξαχῇ κινητόν. 64,1 σώματος ἑπτὰ κινήσεις. III 19,13 (μεταβατικαὶ κινήσεις). III 234,17 (ἀκίνητα, opp. κινούμενα). II 232,2 (σχέσεις καὶ κινήσεις). VI 205,8 ἐκ τῆς περὶ τὸ σ. σχέσεως. — I 35,13.16 πᾶν σ. ὀργανικὸν τρεῖς μὲν κεχρησθῆναι διαστάσει ... τέτταρις δὲ πέρασι. I 62,11 cf. II 191,30 ἑξαχῇ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σ. πεφυκε κινεῖσθαι. I 242,13 σ. ὀργανικὸν ᾧ λαβεῖν, ᾧ δοῦναι κτλ. ... ἐνεστίν. — II 134,11 οὐδὲν ἀπολειφθὲν εἰκός ἔξω (τοῦ κόσμου) πλαναμένη. VI 107,18 ἀμύχανον ἔξω τι σ. τοῦ ἔλλου ... σκεδασθῆναι. II 134,22 τὸ μέγιστον (ὁ κόσμος) opp. πληθὸς ἄλλων σωμάτων. III 51,21 (ὁ οὐρανός) περιέχεται γὰρ ὑπ' οὐδενὸς σώματος. III 209,11 πέμπτου κυκλοφορικὸν σῶμα (i. e. οὐρανός). III 209,24 (τὸ ἄριστον τε καὶ τέταρτον τῶν ἐν κόσμῳ). III 208,12 (ἡ γῆ) σ. βαρὺ καὶ ἀδιάλυτον καὶ στερεόμινον. III 209,3 ὁ ἄρ' ἔχει φύσιν εἰκόσαν ἀντιπεριστάμενος τοῖς σώμασιν. III 218,12 cf. 125,25 γῶρα ὑπὸ σώματος πεπληρωμένη. II 254,25 ὅτι καὶ γῶραν καὶ τόπον αὐτὸς τοῖς σώμασι συγγενένηκε. VI 27,9 σώματα μὲν γὰρ μετοίσεις ἐκ τόπου εἰς τόπον. — V 22,24 πῶς ἂν αἰ τῶν σωμάτων ἀμύθητοι ποιήτῃς διεφάνησαν, πῶς δ' ἂν αἰ πολύμορφοι τῶν χρωμάτων ἰδέαι; II 264,24 μῖξις μὲν οὖν σωμάτων διαφερόντων ἐστίν οὐκ ἐν κόσμῳ παράθεσις. II 207,4 (μῖγμα), ὅπερ συνέστηκε διὰ τε τοῦ βύνετος ἀπὸ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ πανηγούς ἀέρος. VI 97,19 τὰ ... ἐκ συναπτομένων σώματα παγέντα διαστάσει καὶ διαίρεσις ἐλθεται. II 303,21 καθάπερ ἐπὶ σώματων συμβέβηκε τῶν ἡνωμένων ἀλλήλουχτειν. VI 103,22 ἅπαν σ. ἀναλύμενον εἰς πῦρ. VI 100,1 μηδὲν τότε τῶν ἄλλων ὑπεστάσαν σώματα, ἀλλὰ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα εἰς ἄκρατον πῦρ ἀναλελυθῆναι. II 206,25 τοῦ τήνοντος τὰ σώματα πυρός. VI 78,1 Χάος δὲ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τόπον οἶεται εἶναι, ὅτι τὸ δεξιόμενον ἀνάγκη προῦποκεῖσθαι σώματα. II 206,24 αἱ ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιωμένων ὁσμὰι μὴ τὰς

ἀπλᾶς <καὶ> εἰλικρινεῖς τῶν σωμάτων φύσεις παριστᾶσιν; II 278, 15 φωνὴ δὲ οὐδ' ὡς ἀκουστόν οὐδ' ὡς σ., εἰ δὲ καὶ σ. ἐστίν, ὁρατὸν εἶναι πέφυκεν. IV 278, 25 (νεφέλη) τὴν μὲν βᾶσιν ἐπὶ γῆς ἡρήρειστο, τὸ δ' ἄλλο σ. πρὸς αἰθέριον ὕψος ἀνέτεινε.

2. σώματα opp. ἀσώματα, ιδέαι. II 122, 19 ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστί σώματα, τὰ δ' ἀσώματα. III 47, 23 καὶ τὰλλα δὲ ἐναντία προὔπτα, σώματα, ἀσώματα. I 33, 25 ἡ τῆς ἐβδομάδος οὐσία ... ἀρχὴ ... ἀσωμάτων ὁμοῦ καὶ σωμάτων. I 50, 18 λογικὰ καὶ θείαι φύσεις, αἱ μὲν ἀσώματοι καίνονται, αἱ δὲ οὐκ ἄνευ σωμάτων. I 10, 23 πάντα ιδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγίδες. εἰς γένεσιν ἄλλων ἀσώματα σωμάτων. V 203, 15 πρότερον αὐται (sc. αἱ δυνάμεις) σώματα ἢ ἀσώματοι. V 342, 21 πάντα μὲν σώματα πάντα δ' ἀσώματα υπερειδεῖν. V 69, 17 πρὸς κατάληψιν σωμάτων opp. πρὸς θεωρίαν τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν. III 245, 5 οὐδὲ γὰρ ἄλλο τῶν ὄντων οὐδὲν ἀσώματον ἐννοῆσαι δυνατόν ὅτι μὴ τὴν ἀρχὴν λαβόντας ἀπὸ σωμάτων. I 159, 11 ἡ ὅτι ἀσώματον ἢ ὅτι σ. ... τὸ αἷτιον. III 145, 24 τίς ἐστίν ὁ δυσόρατος οὗτος (sc. κοσμοποιός) καὶ δυστόπατος, σ. ἡ ἀσώματος; I 226, 6 ὁ δὲ ἡγεμὼν αὐτός (μέτρον) ἀπάντων καὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων. I 197, 12 μετὰ τὸν θάνατον; ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί, ἀλλ' εἰς παλιγγενεσίαν ὁμηήσομεν οἱ μετὰ ἀσωμάτων σύγκριτοι ποιοί. — II 262, 15 (ὁ κόσμος νοητός) ιδέαις ἀοράτοις συσταθείς, ὥσπερ οὗτος σώμασιν ὁρατοῖς. II 196, 6 ἡ ... ἀργέυτος σφραγὶς ἀσώματος ἐστίν ιδέα, ἡ δὲ χαραχθεὶς εἰκὼν σ. ἡδῆ. IV 218, 1 τῶν μελλόντων ἀποτελεῖσθαι σωμάτων ἀσωμάτων ιδέας. I 67, 21 ιδέα δὲ σωμάτων ἀλλότριον. IV 27, 11 ἀσωμάτων ὄντας [τοῦδε σώματος] εἰς ιδέαν ἀνθρώπων μεταμορφῶσθαι.

3. corpora sensibus cognoscuntur: II 191, 16 τὰ δὲ ἐν κόσμῳ σώματα αἰσθήσει (καταληπτά). I 137, 17 μόνῃ γὰρ τὰ σώματα φαντασιούμεθα δι' αἰσθήσεως. II 278, 11 sqq. τὰ μὲν γὰρ κατὰ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πᾶν' ὁρατά, τὰ χρώματα, ... τὰ μαλακά καὶ σκληρά, τὰ σώματα. III 210, 19 (αἱ αἰσθήσεις) ἀγγελοῖς διανοίας εἰσι διαγγέλλουσαι χρώματα, σχήματα, φωνάς, ... συνόλως σώματα καὶ ὅσαι ποιότητες ἐν τούτοις. II 139, 18 ὥσπερ βαθυγεῖον χωρίον σ. τὸ ἡμέτερον ἰαβὼν δεξαμενὴς αὐτῷ τὰς αἰσθήσεις ἀπειργάζετο. I 180, 6 ἄλλο-

τριώσει δ' αἰσθήσεως καὶ σώματος ἐπιστήμη συνίσταται. I 157, 10 ἐμὴ καὶ ἡ αἰσθησις, αὐταρκες τῶν σωμάτων χριτήριον. II 253, 6 (ἡ αἰσθησις δικάζει) τὰ σώματα. I 124, 7 μόνων γὰρ σωμάτων διακριτικὴν εἰργάσατο αὕτην (sc. αἰσθησιν) ὁ ἐργασάμενος. I 127, 3 ἡ δὲ αἰσθησις ἀκραφνῶς δίδωσι τὰ σώματα. I 184, 17. 23 (ὁ νοῦς) σώματος οὐκ ἐφήπτετο. I 58, 12 τὰς διὰ τῶν αἰσθήσεων φαντασίας, αἷς (ὁ νοῦς) τὰ σώματα καταλαμβάνει. I 185, 11 (ἡ αἰσθησις τὸν νοῦν) τὰς φύσεις τῶν σωμάτων ἰδεῖν ... παρεσκεύασεν. I 186, 2 (ὁ νοῦς) πᾶσαν ιδέαν θηρεύσας σώματος. I 104, 20 οὔτε γὰρ ὁ νοῦς διχα αἰσθήσεως ἠδύνατο καταλαβεῖν ζῶον ἢ φυτὸν ἢ λίθον ἢ ἐῤῥον ἢ συνόλως σ. I 198, 3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ἢ ἀν' ἄγῃ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα ..., πρὸς τὰ ἄλλα σώματα. I 125, 30 τίς γὰρ ἔδωκεν τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸ σ. ἢ τὸ λευκόν; I 125, 21 εἶδέ τε γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς τὸ σ. I 17, 18 (χρεῖος) ὀφθαλμὸς δὲ φωτός εἰς τὴν τῶν σωμάτων ἀντίληψιν. I 184, 10 (ἡ αἰσθησις) διὰ τῶν ἀφῆς (ὀργάνων) ἅπαν σ. ... συλλαβοῦσα. IV 53, 12 ἀφῆ μὲν γὰρ καὶ γεῦσις ἄχρι τῶν τού σώματος βαθυτάτων ἀφικνουῦνται. I 67, 21 ἐπὶ μέρους αἰσθητά, 2 δὲ ὅλα σώματά ἐστιν. I 185, 3. 5 στερεῶν σωμάτων (κατάληψις). III 167, 2 (ἡ) τῶν υποκειμένων σωμάτων (ἀντίληψις). I 125, 24 (αἱ) τῶν σωμάτων (ἀντίληψις).

4. hominis et animalium corpus: III 28, 8 (sc. conī. νοῦς, λόγος, αἰσθήσεις). III 210, 7 cf. 212, 2 οὐκοῦν τέτταρα τὰ ἀνωτάτω νῶν περὶ ἡμᾶς ἐστί, σ., αἰσθησις, λόγος, νοῦς. II 306, 2 τὸν μὲν ὑμέτερον νοῦν ἀποδυσάμενον σ., αἰσθησιν, λόγον. II 142, 21 ὁ τοῦ πολυμυχοῦς καὶ γεωδεστέρου σώματος (ἄνθρωπος) opp. ὁ ... τῷ κατὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ χαραχθεὶς πνεύματι. I 51, 8 πᾶς ἄνθρωπος κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ψικέσθαι λόγῳ ... κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος κατασκευὴν ἅπαντι τῷ κόσμῳ. VI 98, 6 οὔτε τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς ἡμετέροις ἦνται (ὁ κόσμος) σώμασι. IV 129, 22 (ἡ τοῦ σώματος μορφή). V 178, 8 οἱ τοῦ σώματος χαρακτῆρες ἀνθρωπόμορφοι. V 271, 8 τύπους σωμάτων ... ἀνομοίους ἀνδρός τε αὐ καὶ γυναικός. I 100, 18 (ἡ τοῦ σώματος ὕλη). V 64, 19 ἡ τοῦ σώματος ὁμὴν οὐσία. I 47, 1 γεγενῆσθαι γὰρ τὸ μὲν σ. χοῦν τοῦ τεχνίτου λαβόντων. I 148, 7. 10 τὸ μὲν οὖν σ. ἐκ γῆς δεδημιουργηται. V 64, 8 ἡμῶν ἡ κατὰ τὸ σ. οὐσία, γῇ καὶ ὕδωρ.

III 250, 17 γῆν καὶ ὕδωρ ... φυραθέντα ... εἰς τὸ ἡμέτερον ἀποκριθῆναι σ. I 128, 6 ἐξ ἀρχῆς (ὁ θεός) νεκρὸν τὸ σ. ἀπειργάσατο. I 197, 5 πού γάρ μου τὸ σ. πρὸ γενέσεως ἦν; II 269, 2 ἐκ γῆς ἔλαβε τὴν σύστασιν καὶ ἀναλύεται πάλιν εἰς, ὥς μὴνύουσιν αἱ ἐκ βρέφους ἄχρι γήρως τῶν ἡλικιῶν ἀπασῶν τροφαί. I 128, 19 (ὁ θεός) ἀναιρεῖ τὸ σ. IV 6, 14 ὦν (sc. ἀνθρώπων) τὰ μὲν σώματα διέλυσε ὁ χρόνος. I 292, 17 χερσαῖον δὲ κατὰ γούν τὰς σώματος συγχρίσεις ζῶον καὶ ἀνθρωπὸς ἐστὶ. II 138, 1 τὸ σ. ἀνεγερθὲν πρὸς (τὸν οὐρανόν) τὰς ὄψεις ἀνατείνεται. — I 22, 18. III 285, 24. VI 152, 1 τὰ τοῦ σώματος μέλη καὶ μέρη. I 48, 7. II 139, 25. 165, 22. III 134, 3. 136, 7. V 82, 16. 103, 9. 111, 7. 157, 12. 206, 16. 228, 11. 285, 6. 343, 9. 365, 10. VI 57, 3. 179, 5 (μέρη). IV 235, 9 τρία μέρη τοῦ σώματος χρεῖται τῶν τελουμένων ἱερέων. I 41, 19 τοῦ σώματος ... τὰ τ' ἐκτός καὶ ἐντός μέρη. I 64, 4 μέλη. II 160, 5. 305, 4 (ἀφή). I 145, 11 (γαστήρ). I 76, 23 ἡγεμονικόν. I 70, 24 σώματος ἡγεμονικόν ἐστὶ τὸ πρόσωπον. V 237, 11 εἰς τὸ τοῦ σώματος ἡγεμονικώτατον. I 80, 4 (ἥτρον). I 76, 1. 91, 15 sq. (καρδιά). I 80, 1. V 201, 14. 362, 13. VI 127, 8 (κεφαλὴ). II 138, 5. VI 155, 14 (δωματα). I 17, 16 ὀφθαλμός. I 9, 15. II 216, 2. 248, 8. IV 19, 1. 160, 8. 282, 12. V 10, 16. 269, 12. VI 175, 20 (ὀφθαλμοί). II 66, 7. V 244, 21 (ὄψις). I 80, 2 στέρνα. II 242, 12. VI 10, 8 (χεῖρες). — I 42, 12. 17 (αἱ διὰ τοῦ σώματος ἐκκρίσεις). I 64, 8 ὁ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἰδρώς. V 237, 3 τυμβεύοντες τῷ σώματι τὸ αἷμα. I 276, 27 αἷμα διαφέρον σῶμά τι. II 210, 8 κἂν τὰς τοῦ σώματος δεξαμενάς ἀποπληρωθῶσι πάσαι. V 136, 15 εἰς τὰς τοῦ σώματος δεξαμενάς. I 277, 20 τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ μὲν ὅσον ἀναισθητότατον. II 199, 23 (ἀναισθησία). II 49, 16 cf. 99, 18. 239, 2. V 279, 1 (ἡ τῶν σωμάτων δύναμις). II 200, 4. 239, 21. III 102, 3. V 25, 1. 82, 25 (δυνάμεις). II 36, 2 τὰ οἷς σ. πλεονεκτεῖ πέντα. VI 199, 23 (φυσικαὶ κινήσεις). V 52, 24 εἰς τὴν τοῦ ὅλου σώματος διαμονήν. I 47, 15 τεκμηριώσαιο δ' ἂν τις τὴν μὲν σώματος εὐμορφίαν ἐκ τριῶν. II 295, 23 (ἀκμή). III 207, 5 ἀκμαί. II 204, 1. IV 182, 9 (ἀλήθ). II 217, 15 (ἡλικία). IV 23, 19 (ὁ τῶν σωμάτων γάμος). IV 23, 17. 302, 15 (κοινωνία). III 122, 11 (ἡ πρὸς σ. κοινωνία). VI 154, 7 οἷς ἡ

κοινωνία συνεδεῖτο πᾶσα τοῦ σώματος. III 74, 16 sq. (αἱ) σωμάτων πρὸς σώματα μίξεις. V 339, 16 (νεωτεροποιαί). II 271, 20 εἰσι δ' οἱ μέγρι τῆς τελευτῆς τὰς πρὸς σ. σπονδάς ἔθεντο. II 69, 5 οἱ δὲ συμβάσεις καὶ σπονδάς πρὸς σ. θέμενοι. II 153, 19 τὰς γάρ μισθαρνούσας ἐπὶ τῇ ὥρᾳ τοῦ σώματος. V 276, 13 τὰ μὲν σώματα ... προέμεναι (αἱ γυναῖκες). II 144, 21 cf. V 110, 25. VI 202, 7 πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν. VI 52, 17 πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρεῖας. III 75, 22 οὐ πρότερον πεπηγυῖαι καὶ πολυτελέσει χρῆται τροφαί. I 148, 13 ὦν ἐπιδέας ἐστὶ τὸ σ. I 117, 25 οὐ παρέμεινας τῇ τοῦ σώματος ἀπολαύσει. II 215, 8. 11 σώμασιν ... λυσιτελέστατον τὸ νήφειν. III 257, 18 ἡ (sc. ἐπιστήμη) τὰ σώματα πιαίνεται. V 201, 2 ἐάν εἰς τὰ σώματα ἐξαμαρτάνωσι. V 195, 9 ὥς ἐν τοῖς ἐτέρων σώμασιν αὐτοὶ κακοῦμενοι. — V 2, 6 (ἡ) δι' ὅλου τοῦ σώματος (καθαριότης). V 60, 22 τὸ σ. φυλάττειν καθαρὸν καὶ ἀμείαντον. V 63, 13 τὸ γε μὴν σ. ... λουτροῖς καὶ περιρραντηρίοις καθαίρει. I 193, 10 τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις ἀπορροῦπονται. V 109, 22 λύττα καταθέσθαι τῶν σωμάτων. II 58, 7 ὅς ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαιδρύνῃται τὸ σ. V 27, 16 κἂν ἀγνεύῃ τὸ σ. V 21, 2 τὸν ἱερέα ... μηδεμίαν ἐν τῷ σώματι λώβην ἔχοντα. V 172, 14 περὶ τῆς τῶν σωμάτων ἀγνεύσεως. — IV 286, 13 γυμνὰ γάρ ἂν τὰ σώματα διεφθείρετο ῥαδίως. IV 72, 15 ἐμοῦ ... αἰσχρῶναι τὸ σ. III 221, 12 τὰ κεκρυμμένα τῶν σωμάτων. III 267, 8 ἀμπεχόνη ... τῷ σώματι κατεσκευασθῇ. III 226, 23 ἐσθῆς ... σώματι κόσμος ἡ ἀμπεχόνη. V 40, 8 εἰς ἐσθῆτας τὴν ἀναγκασιότατην σκέπην σωμάτων. I 166, 10 σκεπάσματα δὲ ὥσπερ σώματος τὰ ἐσθῆματὰ ἐστίν. I 262, 24 ἐάν οὖν τινα θεάσῃ ... τῶν περὶ σ. σκεπασμάτων ἀμελοῦντα. IV 227, 22 ὁ χιτῶν ... περὶ ὅλον τὸ σ. κέχυται. II 287, 15 τὸν σώματος κόσμον ἀντικαταλλαττόμεναι τοῦ τῆς εὐσεβείας. — V 146, 16. 337, 14 ὅλα τὰ σώματα τῶν ἀθλητῶν. II 210, 11 οἱ πεπονηκότες ἀθληταὶ τὰ σώματα διαπνεύσωσι. VI 131, 12 cf. IV 194, 12 πλῆθος αἰχμαλῶτων σωμάτων. V 338, 15 οἱ τῶν σωμάτων ἀσκηταί. III 231, 13 τὸ σ. τοῦ μαλθακωτέρου κόμματος ὁ τεχνίτης ... αὐταῖς (sc. γυναῖξιν) εἰργάζετο. VI 38, 10 ὥς ἐχθρῶν ἀγωνισόμενοι σώμασι. VI 31, 3 ὥσπερ ἄλλοτρια ἡ ἐχθρῶν ἐπιφερόμενοι σώματα. VI 58, 1 ἐχθροὶ καὶ τὰ σώματα ἡκρω-

τριασμένοι. I 1198, 14 (τοῖς θεοφορήτοις) τὸ σ. ἐνευρεθῆς εἶναι καὶ πεπυρωμένοι. V 2, 1 τὰ τε αὐτῶν καὶ τῶν οἰκειοτάτων σώματα. II 162, 22 τῶν οἰκειοτάτων σωμάτων ἀσφάλεια. II 182, 5 cf. III 279, 11 (οἰκειότατα καὶ φιλιτάτα σώματα). — IV 293, 14 διὰ τὴν πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα ζῷα συγγένειαν κατὰ τὸ τοῦ σώματος ἐπικηρον. VI 170, 24 ἐνὸς σώματος οὐσίαν μετασχηματίζων ... εἰς πολυτρόπους μορφάς, Ἀγυπτίῳ τρόπῳ Πρωτέως. — II 188, 17 ὡς θεοπλαστεῖν μὲν τὸ σ. I 23, 6 οὔτε θεοειδῆς τὸ ἀνθρώπειον σ. III 17, 15 θεῶ τῷ καὶ τὸ σ. σωματοῦνται. II 68, 11 θεῶ δὲ οὔτε τὰ ψυχῆς ἄλογα πάθη οὔτε τὰ σώματος μέρη καὶ μέλη συνόλως ἐστὶν οἰκεία. III 255, 4 ὡς μὴ δύνασθαι θεὸν ἀνευ σώματος ἐπινοῆσαι. — I 212, 11 χρῶμα καὶ τὸ αἰδοῦς καὶ τὸ σώματος ἀκιδόη-λευτον. IV 70, 19 ὅσαι μισθαρνοῦσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι μετὰ πολλῆς ἀδείας. IV 83, 15 χαρακτῆρες γὰρ ἐπιφαίνονται τινες τῷ σώματι. I 23, 5 τὴν δ' ἐμφέρειαν μηδεὶς εἰκαζέτω σώματος χαρακτῆρι. V 15, 4 ἐν τοῖς σώμασι καταστίζοντες αὐτὰ (sc. τὰ γράμματα) σιδήρῳ πεπυρω-μένη. V 53, 15 ὕπνῳ μὲν παρειμένῳ τοῦ σώματος. IV 88, 9 ὅσα περὶ τὸ σ. οὐκ ἐνύπνια; IV 100, 6 ἐν ταῖς ἀναπαύλαις τῶν σωμάτων. I 218, 5 τοῖς ἔλεον τὸ σ. ἔχειν προαιρουμένοις. V 200, 8 οὐ γὰρ ὅπως ἀρωτηριάζεται τὸ σ. II 195, 25 ὅλῳ διαρρέων τῷ σώματι. III 266, 8 τῷ σώματι θησαυροφυλακῶν ... τὰς τροφάς. V 70, 1 φυλακτῆριον γὰρ οἱ ἄλλες σωμάτων. III 78, 12 καταπόσει γὰρ τὰ σώματα ἡμῶν ἐνορμεῖ. V 61, 21 τοῦ γὰρ κατὰ τὸ σ. φυτικού ... κλάδους τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀπέ-κείρε. V 53, 11 διὰ παντός εἰλείται τοῦ σώματος. I 68, 4 μηδενὸς ὄντος ἐπὶ μέρους οἰκείου σώματος. V 110, 22 μεθ' ἡμέραν γὰρ τὰ σώματα διανίστησι. VI 70, 15 τὰς τε ὅψεις καὶ ὅλον τὸ σ. πρὸς τὴν ἔω στάντες. I 51, 19 ἥ δὲ μετέ-ωρον ἀπὸ γῆς ἀνωφοίτον ἐξήρτην τὸ σ. V 301, 2 cf. 323, 1 ἔπεται ... ὥσπερ σκιά σώματι. II 162, 19 ὅλον τὸ σ. κατασυρεῖς ἀναπεσείται. IV 128, 23 τὰ σώματα αὐτοῖς ἀπαγορεύειν. VI 31, 17 ἀπαγορευόντων αὐτοῖς τῶν σωμάτων. VI 198, 9 παρέχοντες αὐτῶν τὰ σώματα. IV 175, 13 γιγαντώδεις τὰς τῶν σωμάτων υπερβολάς. VI 131, 5 cf. 134, 10 (ἥ εἰς τὰ σώματα ὕβρις). V 172, 19 (αἱ) διὰ πληγῶν εἰς τὰ σώματα ὕβρις. V 167, 7 (ἀρά,) ὧν τὰ δέγματα ἀναφανείς ἐπὶ τοῦ σώματος. VI 133, 3 βαρυτέρας αἰ-

κίας τοῖς σώμασιν ἐπέφερον. VI 132, 23 ὧν τὰ σώματα ἡμίφλεκτα ἀναμῖξ ἔκειτο. II 236, 25 τὸ ὅλον σ. ἀπῆρῳρκεν αὐτοῦ. V 290, 5 ὅλῳ τῷ σώματι κακοπαθῶν ὑποζυγίου τρόπον. V 368, 18 πικρῶν μὲν ἐπιταγμάτων ὑπηρεσίας ἀναδεύονται τοῖς σώμασι. V 101, 21 προστάξας μέντοι μὴ διαπονεῖν τοῖς σώμασι κατὰ τὰς ἐξδό-μας. V 72, 3 τοῦ μὲν σώματος τῶν μεθημερινῶν πόνων ἀφιεμένου. III 171, 25 οἱ τὰ σώματα ἀλειφόμενοι. — VI 93, 18 ἐγγινομένης τοῖς σώμασι ζη-μίας. II 40, 26 ἄχρι τῆς σωματῶν καὶ χρημάτων ζημίας. II 174, 10 ζημιουμένους δὲ πάντα, χρήματα, σώματα, ψυχάς. V 109, 12 cf. 195, 20 ὡς μὴ μόνον ἐκ τῶν οὐσιῶν ἀναπράττειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν σωμάτων. VI 153, 23 σύμπαν κατετρόθη τὸ σ. VI 133, 11 μετὰ πάσας τὰς αἰκίας, ὅσας ἐδύνατο χωρῆσαι τὰ σώματα αὐτοῖς, ἡ τελευταία ... τιμωρία σταυρὸς ἦν. V 195, 2 βασάνοις καὶ στρέβλαις τὰ σώ-ματα κατατείνων. VI 154, 3 τῆς δίκης σφαγὰς ἱσαριθμούς τοῖς φόνους τῶν ἐκ-νόμως ἀναιρεθέντων Ἰουδαίων ἐνὶ σώματι βουληθείσας ἐργάσασθαι. — IV 267, 4 μηδὲν μέρος ὑπολειπόμενοι τῶν σωμάτων, δ' ταφῆς ἐπιμοιράσεται. VI 151, 25 ἕως ὅλα τὰ σώματα αὐτοῖς ἐδαπανήθη. VI 131, 19 οἱ δὲ τὴν ἔχθραν καὶ πρὸς νε-κροῦς ἀποτεινόντες ὑπόσπονδα τὰ σώματα δίδόντες. IV 66, 16 τὸ σ. συγχρύψαι. IV 56, 19 τῷ σώματι ἐπιδακρύσας. IV 143, 10 τοσούτων σηπομένων ἀθρόον σωμάτων. IV 129, 3 οὐδὲ κόνιν ἐπαμύ-σασθαι τοῖς σώμασιν ἐνῶντες. IV 240, 8 κειμένων δ' ἐν ἀγορᾷ μέσση τῶν σωμάτων. IV 260, 15 διὰ τῶν ἐπαναπλευσάντων σω-μάτων, δ' τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους κατεστόρεσε. V 29, 2 (ὁ ἀρχιερεὺς) μὴ προσαπτόμενος νεκροῦ σώματος. V 207, 7 ὡς καὶ τοὺς προσαφασμένους νεκροῦ σώ-ματος ... οἶεται δεῖν μὴ εὐθὺς εἶναι καθάρους. VI 179, 24 μὴδὲ νεκρῶν ἀπε-χόμενοι σωμάτων. I 129, 5 (θάνατος) τοῦ νεκροῦ σώματος. V 89, 13 οὐδὲ νε-κροῖς τοῖς σώμασιν ἐπιτρέποντες ἐν δια-θήκαις τὰ νομιζόμενα παρασχεῖν. IV 144, 13 (ὅσμαι) ἐκ νεκρῶν σωμάτων. — IV 286, 23 ὅλα τὰ σώματα ἡ μέρη τού-των (sc. ζῳῶν) ἐκτεθειώκασιν. V 310, 7 ὡς τῷ τῆς ζωῆς αἰτίῳ καταχρήσασθαι καὶ πρὸς τὴν τοῦ ὑπολείπου σώματος ἀνάλωσιν. VI 27, 12 πῦρ μεγίστους τοῖς ζώσι σώμασι πόνους καὶ φθορὰν ἐργά-ζεται. I 269, 19 ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν διεστη-κότων ζῳῶν τε καὶ κοινῶς σωμάτων ἔτερα μὲν τὰ ποιούντα, ἔτερα δ' εἶναι τὰ πάσχοντα. V 40, 13 (ζῷα ὁλόκληρα)

περὶ μηδὲν μέρος κηραίνοντα τοῦ σώματος. II 121, 3 ὡς δολόκληροι τὰ σώματα καὶ παντελεῖς ἔσονται. V 16, 4 σπλάγχνων καὶ αἵματος καὶ νεκρῶν σωμάτων (πεύσματα). V 163, 7 τὰ σώματα αὐτοῖς (sc. τοῖς ὀρεῦσιν) πέπηγε. I 30, 14 ἑτέρου (sc. ἵππου) σώματι καὶ ποσὶν ἀνύτει τὸν δρόμον. V 70, 12 καθὰ οἱ σφῆκες ἐξ ἱππέων σωμάτων (γεννῶνται). I 22, 1 πρὸς αὐτὸ μόνον τὴν τῶν σωμάτων διαμονὴν παρασπαρέντος αὐτοῖς (sc. ἑλθῶσι) τοῦ ψυχοειδούς. V 57, 2 τοῦ μύσγου.

5. sanitas et morbus corporis humani: V 54, 15 (ἢ κατὰ τὸ σ. ὑγεία). III 21, 27 ὑγεία τε καὶ ῥώμη σώματος. II 209, 10 τὰς τυχηρὰς εὐπραγίας δορυφόρους εἶναι σώματος, ὑγείαν καὶ ἰσχύον κτλ. I 152, 18 ἧς (sc. ὑγείας) οὐ προηγεῖται νόσος ἐν τοῖς σώμασιν. II 88, 11 ὑγείαν σώματος καὶ αἰσθήσεων ἀκρίβειαν ... παραδραμεῖσθε. V 180, 14 αἱ (sc. αἰτίαι) καὶ τοὺς ὑγιεινотάτους τὰ σώματα πολλάκις ἐξαίφνης ἐπιθέμεναι διέφθειραν. I 123, 13. 264, 17. IV 212, 10. V 274, 24. 325, 8. VI 41, 13 (εὐεξία). IV 124, 18 τὰ εὐεκτικὰ τῶν σωμάτων. III 193, 18 τῷ τὸ μὲν σ. εὐεκτοῦντι. VI 31, 20 (εὐτονία). V 142, 24 τὸ μὲν οὖν σ. διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἀλειπτικῆς ὠφέλησαν εἰς εὐτονίαν τε καὶ εὐεξίαν. II 24, 21 ἰσχύς δὲ καὶ εὐτονία σώματος. IV 6, 25 (ἄνοσον). I 187, 2 διὰ χαλεπὰς καὶ ἀνηκέστους ἀρρωστίας σώματος. V 94, 1 πρὸς τὰς τῶν σωμάτων εὐεξίας καὶ εὐμορφίας. II 217, 16. V 75, 4. 164, 12. 212, 1. VI 147, 20 (εὐμορφία). IV 57, 21 ῥώμη καὶ κάλλει σώματος. II 180, 3. IV 118, 8. 233, 1. V 229, 14. 333, 5 κάλλος. IV 285, 2 τὸ σ. καλλίστων. I 289, 10. II 26, 22. V 110, 14. 150, 10 (εὐπάθεια). V 357, 18 σωμάτων ἰσχύς κραταιοτάτη. V 226, 6 (ῥώμη). I 289, 5 ἐπὶ ῥώμῃ καὶ εὐτονίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις σώματος πλεονεκτημασιν. IV 89, 16 δυνάμεσι καὶ ῥώμασι καὶ εὐεξίαις σωμάτων. IV 152, 5 τὰ σώματα ἔρρωμένοι. I 29, 20 ἄνθρωποι μὴ δὲ τοῖς σώμασιν ἔρρωμένοι καὶ σφριγῶντες. V 274, 21 ἔρρωμένον (opp. ἀσθενές). II 35, 25. III 65, 4 (ἀσθενεία). V 274, 20 ἀσθενεῖ σώματι ἢ λελωβημένῳ. III 116, 9 τῶν καμνόντων οἱ μὲν ἀπειρία τῶν θεραπευόντων χρῆσάμενοι σφαλερῶς τὰ σώματα ἔσχον. I 43, 4 αἶτε βαρεταὶ νόσοι σωμάτων. V 255, 12 σ. μὲν πάσαις ἀλωτὸν νόσοις. II 197, 11 ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν νόσος μὲν διαλύσεως, ὑγεία δὲ σωτηρίας αἰτία. VI 80, 4 cf. II 311, 20

τὰ νόσοις καὶ γήρᾳ σώματα ἀλωτά. V 267, 2 τῶν σωμάτων αὐτοῖς ἢ μακρὰς νόσοις ἢ ἐπιπόνῳ πῆρᾳ κατεσκελετευμένων. V 273, 4 νόσος δὲ τις καὶ ἡ δειλία, βαρυτέρα τῶν κατὰ τὸ σ. VI 158, 24 ἐκείνη (νόσος) μὲν γὰρ σώματος ἦν αὐτὸ μόνον. VI 152, 28 καθάπερ αἱ ἐν τοῖς σώμασιν ὑποτροπιζούσαι νόσοι. II 212, 7 δ ... τὰς τοῦ σώματος δεξαμενὰς πλήθει βαρύνοντα ... καὶ παντοδαπὰ τίττειν νοσήματα φιλεῖ. II 232, 29 (νόσοι ἢ πηρώσεις). II 224, 13 καταβολὴ πυρετοῦ νόσος ... ὅλου σώματος. V 273, 2 τοῖς τὰ σώματα νοσοῦσι. III 196, 24 ὑγιαίνοντων γὰρ καὶ νοσοῦντων ἕτερα μὲν γυμνάσματα. II 285, 17 ὥσπερ ἐπὶ σωμάτων πέφυκεν ἔχειν· εἰ γὰρ πάντες ἄνθρωποι τὸν νοσοῦντα ὑγιαίνειν ἢ τὸν ὑγιαίνοντα νοσεῖν ὑπολάβοιεν ... κτλ. I 268, 7 τὰ δὲ πρὸς καμνόντων ἐπιμέλειαν σωμάτων φαυλότατοι. II 71, 6. 103, 12. IV 4, 1 (οἱ τὰ σώματα κάμνοντες). III 263, 6 κάματον σώματος λύει. VI 92, 15 ὁ ... τῆς ἐλαίας καρπὸς σώματος κάματον ἵσταται. V 99, 10. 326, 12 αἱ σώματος κῆρες. II 194, 2 τοὺς τὰ σώματα ἐκ φύσεως ἐπιτήρως ἔχοντας. VI 171, 5 τὰ δὲ σώματα ὑγιεινότερα ... παρασκευάζει. V 101, 17 ἵνα ... τὰ σώματα ... καινώσῃ. V 340, 11 ὥς γὰρ τοῖς ἐκ νόσου μακρὰς ἀρχομένοις ἀναλαμβάνειν εὐαλωτὰ πῶς ἐστὶ τὰ σώματα. V 25, 8 βαρυνόμενου σώματος. II 123, 12 ἐπὶ τὸς τὰ σώματα (παρὰτῆγαι). V 26, 5 διὰ μὲν τὰς ἐκ τῶν τραυμάτων ἐπιγενομένας αὐλὰς ἐν τοῖς σώμασιν. II 224, 11 ἔθρημ δὲ ἐν μὲν σώματι πυρετὸν ἐμφαίνει. IV 284, 13 τῶν τὰς τοῦ σώματος ὄψεως πεπηρωμένων. V 29, 19 ἢ τε μέρος ἄλλο πηρωθὲ τοῦ σώματος. IV 95, 10 (ἐρπήν). II 83, 13 (λέπρα). III 226, 22 τὰς τε γὰρ ἀπὸ κρυμοῦ καὶ θάλπου τῷ σώματι κατασκήπτειν βλάβας. IV 150, 8 καὶ τὰ σώματα εὐθὺς συνῶδει. V 25, 4 νήφοντος δὲ τὰ τε μέρη τοῦ σώματος ἐπελαφρίζόμενα.

6. sc., quomodo referatur ad ψυχὴν, νοῦν, διάνοιαν, αἰσθησιν etc: I 47, 13. 57, 10. 126, 25. 200, 19. 262, 28. 278, 16. II 104, 18. 125, 25. 195, 15. 205, 4. IV 22, 20. 177, 17. V 25, 19. 51, 10. 54, 11. 62, 14. 16. 72, 2. 86, 20. 149, 14. 159, 10. 273, 9. 308, 10. 320, 10. 323, 10. 368, 4. VI 56, 4. 62, 6. 158, 13. 175, 27. 176, 2 (sc. con. ψυχῇ). I 49, 5 cf. 51, 2. II 204, 19. III 293, 26. IV 303, 21. V 125, 16. 142, 13. 145, 18. 296, 1. VI 95, 16 κατὰ τε σ. καὶ ψυχῇ. — III 36, 6 ἐκάτερον (sc. κόσμος

καὶ ἄνθρωπος) ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς καθέστηκε λογικῆς. I 46, 17 cf. 148, 7, 197, 3. II 241, 16. IV 276, 6 (ὁ ἄνθρωπος) ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς συνεστώς. IV 267, 21 ὅς αὐτόν (sc. Μωυσέα) διὰ τὰ ὄντα, σ. καὶ ψυχὴν, εἰς μονάδος ἀνεστοιχείου ὄσιν. I 88, 27 τῶν συγκαριθέντων σώματός τε καὶ ψυχῆς. II 182, 18 (ἄνθρωποι) ὥσα λογικά ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστώτα. I 90, 12 οἷον ἐγὼ πολλά εἰμι, ψυχὴ σ., ... πάλιν σώματος θερμὸν ψυχρὸν βαρὺ κοῦφον ξηρὸν ὑγρὸν. II 189, 22 τὸ ψυχῆς καὶ σώματος ὕψος (ὁ ἄνθρωπος). I 253, 5 τῆς περὶ ἕκαστον ἡμῶν πόλεως, ἣ συνεστήκεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. I 246, 9 τοῦ συμφορήματος, ὃ ψυχὴ καὶ σ. ὁδοῦ τὰ ἀνωτάτω τμήματα κεκλήρωται. I 128, 1 τὸ νεκρὸν ἐξ ἑαυτοῦ σ. ἐγειρούσης καὶ ἀμοχθῇ φερούσης τῆς ψυχῆς. II 48, 19 μὴ τὸν (ἄνθρωπον) ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς ἀλλὰ τὸν ἀρετῇ κεκρημένον δηλοῦσθαι. II 13, 17 ψυχῆς ἢ σώματι συνεζευγμένης ἢ πρὸς ἀρετὴν ἡρμοσμένης. I 294, 13 εἰς ἀσώματων τοῦδε τοῦ σώματος ψυχὴν. I 265, 15 cf. II 286, 19. III 231, 6. V 364, 3 οὐκ οἰκία ψυχῆς τὸ σ.; II 13, 21 cf. 182, 23. III 129, 5 ἀνάγκη γὰρ ψυχαῖς ταῖς φιλοσωμάτοις ἀδελφὸν μὲν νομίζεσθαι τὸ σ. II 244, 11 (ψυχαί) ἐνδοατρίψασαι σώμασι. III 235, 1 τῶν ψυχῶν αἱ μὲν κατὰ τὴν ἐνδοθησόμεναι σώμασι θνητοῖς. III 133, 22 ἢ δ' ἐπὶ μέρους ψυχῇ τὸ σ. (ἐνδύεται). II 249, 13 ἐνδοθεῖς ποτε τῇ ἐπαληθιμένῳ αἷτι ἂν „ἀσφαλτοπίσσι“ σώματι. III 243, 23 (ψυχῇ) καθάπερ εἰς ξένην χώραν ἤλθε τὸ σ. IV 59, 20 ψυχῇ μὲν ἐν σώματι, νοῦς δ' ἐν ψυχῇ. II 307, 20 ψυχαί ... πρὸ σωματικῶν γενήματα. IV 186, 12 τὰ μὲν σώματ' αὐτοῖς ἐξ ἀνθρωπίνων διεπλάσθη σπερμάτων, ἐκ δὲ θείων ἔφυσαν αἱ ψυχαί. II 216, 6 ψυχῇ σώματος κρείττων. II 136, 9 (ψυχὰς εἰσκρίνεσθαι) σώμασι θνητοῖς. II 44, 7 ἐκείναι (sc. ψυχαί) δ' ὥσπερ εἰς ποταμὸν τὸ σ. καταβάσαι. II 236, 16 τὴν ἔτι ὥσπερ ἐν ποταμῷ, τῷ σώματι, φορομένην ψυχὴν. III 54, 3 ὅσαι (sc. ψυχαί) τρόπων ἑρπετῶν προσερριζωμέναι τῇ γήνῃ σώματι καθαρθεῖσαι μετεωροπολεῖν ἰσχύουσιν. I 106, 16 αἱ δ' ἡμέτεραι ψυχαί οὐ δύναμειν ἐκδύναι τὰ σώματα. I 101, 8 ἢ φιλόθεος ψυχῇ ἐκδύσα τὸ σ. V 375, 4 ταῖς ἀφαιρέμασι σωματικῶν ψυχαῖς. IV 16, 9 τῇ ψυχῇ πρὸ τοῦ σώματος τὴν ἀποικίαν ἐστέλλετο. IV 95, 16 τὰς ψυχὰς ἀναθρέψειν πρὸ τῶν σωματικῶν. V 70, 2 αἰτία τοῦ μὴ διαφθεῖρεσθαι τὰ σώματα

ψυχῇ. I 290, 20 σ. μὲν ἀπουσία ψυχῆς ... πέφυκε παραπλόυσθαι. II 128, 13 (θάνατος) ψυχὴν καὶ σ. (διακρίνων). II 163, 3 τὸν (θάνατον) διακρίνοντα καὶ διαλύοντα ψυχὴν τε καὶ σ. IV 56, 22 τὸν θάνατον νομίζειν μὴ σβέσειν ψυχῆς, ἀλλὰ χωρισμὸν καὶ διάζευξιν ἀπὸ σώματος. III 211, 17 (ἡ ψυχῇ) συμφέρεται τοῖς σώμασιν. I 88, 21 cf. 105, 20 (ὁ θάνατος) χωρισμὸς ἐστὶ ψυχῆς ἀπὸ σώματος. I 89, 1. 4 χωρίζεται ψυχῇ ἀπὸ σώματος. II 236, 12 (ἡ) ἀπὸ σώματος ψυχῆς (διάκρισις). IV 117, 13 ψυχῇ μηκέτι ταῖς σωματικῶν ἀνάγκαις ἐνδοδεμένη. I 89, 11 (ψυχῆς) ἀπληλαγμένης κακοῦ καὶ κεκροῦ συνδέτου τοῦ σώματος. II 299, 10 μείζονα αὐτὴν (sc. ψυχὴν) ἢ πρότερον ἦν ἐποίησε, ὥς διὰ τὸν ὄγκον μηκέτι χωρεῖν τὸ σ. V 286, 19 συνησθάνετο τῆς τῶν ἐξ ὧν συνεζήκρατο διαζεύξεως, τοῦ μὲν σώματος ὁστέρου δίκην <περιπεφυκότος> περτρουμένου, τῆς δὲ ψυχῆς ἀπογομνουμένης. IV 204, 4 ψυχῆς ἢ σώματος ... ἐπανάστασις. VI 88, 19 οὐκοῦν ἀνάγκη λέγειν ὅτι ὁ μὲν κόσμος οὐκ ἐφθαρται ὁ τὸ σ. ἀφαιρεθεῖς opp. ἢ τοῦ κόσμου ψυχῇ. IV 164, 3 τὰ τε σώματα παρὶντο καὶ τὰς ψυχὰς ἀναπεπτώκεσαν. III 254, 13 ταῖς δὲ ἔτι ἐν σώματι (ψυχαῖς). III 21, 13 cf. II 26, 10. III 100, 2, 156, 10, 14, 230, 10. VI 48, 21 οἱ κατὰ τὸ σ. ὀφθαλμοὶ (opp. τὸ ψυχῆς ὄμμα). II 201, 2 ἄγνοια δὲ χαλεπωτέραν τῆς ἐν τῷ σώματι πῆρως ἐπιφέρουσα τῇ ψυχῇ πάντων ἀμαρτημάτων αἷτια γίνεται. V 177, 22 χαλεπωτέρα μὲν τοι συμβαίνειν φιλεῖ τῶν ἐν τοῖς σώμασι καὶ <τὰ> περὶ τὰς ψυχὰς πάθη τῶν ἐπιβουλομένων. II 203, 8 περὶ τὰς τῶν κατὰ σ. καὶ ψυχὴν ἀμυθήτων παθῶν ιδιότητας. I 190, 9 τοῦτο ... τὸ πάθος μήτε σώματι μήτε πολὺ μᾶλλον ψυχῇ δεξώμεθά ποτε. IV 297, 2 ἢ (sc. φιληδονία) καὶ τὰ σώματα θρύπτει τῶν ἐχόντων καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς ἐκλύει τόνους. IV 129, 13 μὴ συγχαίμεν τὰς ψυχὰς τοῖς σώμασιν. V 321, 6 ἐν μὲν σώμασιν ἢ ἀνσος ὑγεία opp. ἐν δὲ ψυχαῖς. V 269, 19 νόσοι γε μὴν σωματικῶν ὑγιαίνουσιν ψυχῆς ἡκιστα βλάπτουσιν. V 264, 19 ἐν τε αὐτὰ σώμασιν ὑγεία καὶ ἐν ψυχαῖς καλοκράθια. V 42, 19 νόσους σώματι καὶ ψυχῇ κατασκευάζει. V 58, 15 τὴν χαλεπωτέραν τῶν ἐν τῷ σώματι παθῶν νόσον ψυχῆς ἐκτρέπόμενος. II 71, 13 νόσον ἑτέραν τῆς ψυχῆς ἀργαλειωτέραν τῆς προπόσεως τοῦ σώματος προλαβόν. VI 150, 12 οὐχ ἦττον τῶν σωματικῶν τὰς ψυχὰς ἔκαμνον. V 231, 15 δυσίατον

κακὸν ψυχαῖς τε καὶ σώμασιν. II 215, 6 τὸ νήφειν οὐ μόνον ψυχαῖς ἀλλὰ καὶ σώμασιν ὠφελιμώτατον ἀνωμολόγηται. V 102, 14 ἵνα πονοῦντος μὲν τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ διαναπαύηται. V 248, 2 ἔρρωμένεστας ἐκάτερον, σ. καὶ ψυχὴν. II 280, 23 ψυχῇ ... τὰ σώματος περιλιχέουσα. III 141, 14 αἰεὶ παιδικαὶ ψυχαὶ καὶ ἐν σώμασι γεγηρακῶσι. III 84, 9 (ἡ ψυχὴ) σάλον καὶ κλύδωνα πολὺν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐνδεξαμένη. III 149, 23 ψυχῆς τὸ σ. (ποκρίνειν). IV 297, 11 sq. ὡς τὸ σ. μόνον διαφθείρεται τῆς μοιχευομένης γυναικὸς, ἀλλ' ... ἡ ψυχὴ πρὸ τοῦ σώματος. V 65, 9 sq. τό τε σ. φαιδρύνεσθαι καὶ τὴν ψυχὴν πρὸ τοῦ σώματος. IV 216, 22 καὶ τὸ σ. διὰ τῆς ψυχῆς ἐβελτιούτο. V 178, 5 τὸ τῆς ψυχῆς φαυλότερον εἶδος ὑπολειπόμενος ἐν τῷ σώματι. IV 126, 22 ψυχῇ γὰρ ἐπόθει μόνῃ ζῆν, οὐ σώματι. II 166, 7 σώματα καὶ ψυχὰς καθηράμενοι. IV 216, 14 ὥσπερ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σ. καθαρεῦσαι. IV 290, 12 εἰ καθαρεῦει ψυχὴν καὶ σ. καὶ γλῶτταν. V 62, 18 καθάρσιν δ' ἐπενόησεν ἐκατέρῃ τὴν προσήκουσαν, ψυχῇ μὲν ..., σώματι δὲ ... V 275, 1 σ. μὲν ἐξετάζων, εἰ δλόκληρον ..., ψυχὴν δὲ ... VI 171, 4 ποτὸν ... ὠφελιμώτατον ψυχαῖς τε καὶ σώμασι. III 150, 1 ποτίζεται οὖν ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τοῦ κατὰ ψυχὴν ἡγεμονικοῦ τὸ σώματος ἡγεμονικὸν πρόσπων. V 97, 15 τὰ μὲν σώματα κάτω πρὸς γέροντα ἱδρυμένοι, τὰς δὲ ψυχὰς ὑποπτέρους κατασκευάζοντες. II 307, 6 τοῖς ἀγγείοις τῆς ψυχῆς, σώματι καὶ αἰσθήσει. I 232, 13 μέρη ψυχῆς, μέρη σώματος, αἱ τούτων ἐνέργειαι. VI 94, 12 καὶ τῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν. VI 166, 3 αἱ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμοιότητες. I 50, 1 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων φαίνεται καθ' ἑκάστην γενεὰν ἀμυδροτέρως λαμβανόντων τὰς τε τοῦ σώματος καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ ποιότητας, III 214, 9 τὴν ... γυμνὴν κίνησιν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) τὰ νοήσει μόνῃ καταληπτὰ ἔλαχε, τὴν δὲ μετὰ σώματος τὰ αἰσθητά. II 174, 11 τῶν δὲ σωμάτων ... θρύπτουσι τὰς δυνάμεις, τὰς δὲ ψυχὰς ... III 78, 16 λεία δὲ κίνησις ἐν μὲν σώματι γινόμενη ὑγίαν, ἐν δὲ ψυχῇ καλοκάγαθίαν καὶ δικαιοσύνην ἀν' ἐργάσαίτο. III 261, 14 ὁρμὴ τὰς περὶ σ. καὶ ψυχὴν φροντίδας ἐξεκίνησεν. IV 52, 12 οἱ ψυχῇ μᾶλλον ἢ σώματι ζῶντες. I 155, 31 πρεσβύτερα δὲ ὁ μὲν φαῖλος ἡγείται τὰ σώματος, ὁ δ' ἀστεῖος δὲ ψυχῆς. V 21, 12 (παντλεία ἡ) ἐν τε σώμασι καὶ ψυχαῖς.

V 370, 16 ἅμα ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα ἐξηγγρῶνται. IV 243, 4 ἄβροδιαίτοις καὶ τὴν ψυχὴν ἐκτεθλυμμένοις καὶ τὸ σ. διαρρέουσιν. VI 5, 2 δουλεία τοίνυν ἡ μὲν ψυχῶν, ἡ δὲ σωμάτων. VI 212, 14 ἵνα μὴ τὸ σ. μόνον ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ τοῖς οἰκείοις ἀνατρέφοιτο. VI 195, 26 τὰ σώματα γενναϊοτάτους καὶ τὰς ψυχὰς εὐτολμοτάτους (τοὺς Ἰουδαίους εἶναι). VI 55, 13 μετὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν καὶ τὸ σ. λιπαίνουσιν. VI 160, 16 μὴ μίαν ψυχὴν ἢ σ. ἐν ἐπηχθέσθαι. VI 214, 22 οἱ μὲν γὰρ λυθέντες (δεσμοὶ) μέρει περιβέβληντο τοῦ σώματος, οἱ δὲ νῦν προσδοκώμενοι ψυχῆς εἰσιν. VI 155, 4 τὰ μὲν σώματα ... πολλοὶ, τὰς δὲ ψυχὰς ... νήπιοι. I 88, 16 περὶ δὲ κακίας πλείους, ψυχῇ, λόγῳ, αἰσθήσει, σώματι. διὰ πάντων γὰρ τούτων ἐμφαίνεται. VI 151, 18 αἰκισθεὶς πρὸ τοῦ σώματος τὴν ἀθλίαν ψυχὴν. I 121, 10 τὸν προστατεῖν λέγοντα <τὰ> τοῦ σώματος καὶ μὴδὲν τὰ ψυχῆς νομίζοντα. I 155, 24 πάλιν δ' οὐ τὴν σώματος ἀλλ' ἣν παλαίει ψυχῇ. I 146, 18 οὐ δύναται ἡ ψυχὴ ... χορῆσθαι τι τῶν φιλον σώματος. I 197, 20 λεπτομερὲς γὰρ αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἡ φύσις, ὡς μηδεμίαν ἐμπαρέχειν λαβὴν σώματι. IV 38, 18 υἱὸς ... τό τε σ. κάλλιστος καὶ τὴν ψυχὴν ἀριστος. IV 22, 8 ἦν δ' αὐτῷ γυνὴ τὴν τε ψυχὴν ἀρίστη καὶ τὸ σ. τῶν καθ' αὐτὴν περικαλλεστάτη. IV 193, 7 αἱ (sc. γυναικες) τὰ μὲν σώματα λαγνείας τὰς δὲ ψυχὰς ἀσεβείας τῶν χρωμένων διέφθειραν. IV 31, 12 οὐ μόνον τὰ σώματα μαλακότητι καὶ θρύψει γυναικοῦντες ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ... V 277, 10 διὰ τῆς τῶν σωμάτων αἰσγόνης ἀγχιστρευσάμεναι τὰς ψυχὰς. V 33, 19 ἀπάρχεσθαι ... καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. IV 270, 5 τὴν ψυχὴν πρὸ τοῦ σώματος ... πιεζόμενοι. V 372, 23 εἰς ἡμερότητα προκαλουμένον τὰ μὲν σώματα καὶ τὰς ψυχὰς. III 272, 11 ὅλα τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς ... ἐκδέδονται. III 162, 15 τὸ δοῦλον ἐπιτετειχιστός ψυχῇ τὸ σ. III 248, 5 ὁ γάμος οὗτος οὐ σώματα συμπλέκων, ἀλλ' εὐφροσύνη ψυχαῖς τελείας ἀρετὰς ἀρροζόμενος. V 274, 8 ἵνα μὴ σώματι στρατευόμενοι ταῖς ψυχαῖς ὑστερίζωσιν. IV 196, 11 οἱ σώμασι καὶ ψυχαῖς ἐκινδύνευσαν. IV 191, 16 τὰ τε σώματα καὶ τὰς ψυχὰς ἐπαδεδώκασιν. IV 195, 14 τούτοις μεταδούναί τῶν ὠφελείας, εἰ καὶ μὴ τοῖς σώμασι, ταῖς γοῦν ψυχαῖς διαγωνισαμένοις. V 139, 21 τέρψεις ... σώματα καὶ ψυχὰς ἀναχέουσιν. III 55, 2 sqq. ὅτι δικαιοσύνη μὲν καὶ πᾶσα ἀρετὴ

ψυχῆς, ἀδικία δὲ καὶ πᾶσα κακία σώματος ἐρῶσι. V 152, 16 ἡ δὲ μέμφει σώματος ἐστὶ μᾶλλον ἢ ψυχῆς. III 67, 18 καθ' ἣν (sc. ἡλικίαν) τό τε σ. ἡβᾷ καὶ ἡ ψυχὴ πεφύσσηται. II 218, 12 οὐκ εἰς τὴν σῶματος ἀκμὴν, ἀλλ' εἰς τὴν ψυχῆς. I 140, 22 ἂτε μέθῃ κεκρατημένος ψυχῆς, οὐ σώματος. I 232, 5 εἰσι τινες οἱ ψυχῆς προκρίνουσι σ., τῆς δεσποίνης τὸ δούλον. I 277, 26 ψυχὴν οὐδεμίαν τῷ σώματι ὁ ποιῶν εἰργάζεται ἰκανὴν ἐξ ἑαυτῆς τὸν ποιητὴν ἰδεῖν. II 165, 16 ἄχρι τοῦ σ. καὶ ψυχὴν παρεθῆναι πίνουσιν. II 149, 14 δι' οὐ σ. opp. δι' οὐ ψυχῇ πέφυκε τρέφεσθαι. II 68, 22 τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ μὲν ψυχῆς, οἱ δὲ σώματος γεγόνασιν φίλοι. II 44, 11 (ψυχαί) μελετῶσαι τὸν μετὰ σωμάτων ἀποδύσκειν βίον. V 269, 2 διὰ σ. θνητὸν opp. διὰ ψυχὴν ἐπιεμένην ἀθανασίαν. II 257, 18 ψυχῶν γὰρ ἀπαθανατιζομένων ἀρεταίς, οὐ φθαρτῶν σωμάτων ἐστὶ γένεσις. IV 34, 2 ὅσοι τρόπους ψυχῆς ἐρευνῶσιν ἀλλ' οὐ σώματος μορφάς. V 208, 1 οὐκ ἐπὶ σώματος αὐτὸ μόνον ἰστάμενος, ἀλλὰ ἥθη καὶ τρόπους προσδιερευνῶμενος ψυχῆς. V 156, 3 ἐπὶ ἀψιλεύμενος δυσθεράπευτον κακὸν σώματι καὶ ψυχαῖς ἀρσάνει. V 102, 12 ἀπένειμε καὶ τῷ σώματι τὰ οἰκεία ἔργα καὶ τῇ ψυχῇ τὰ ἐπιβάλλοντα. V 160, 14 τὰς τε ψυχὰς καὶ τὰ σώματα διαρρέουσι. V 108, 15 sq. ἃ καὶ τὰ σώματα καταλᾷ βιζύμενα καὶ τὰς ψυχὰς πρὸ τῶν σωμάτων ἀπαγορεύειν ἀναγκάζει. II 152, 20 ἑκάτερα γὰρ ὠφελιμωτάτους φέρει καρπούς, τὰ μὲν σώμασι, τὰ δὲ ψυχαῖς. II 294, 28 οἰτινές ἐστε ... κατὰ τὸ σ., κατὰ τὴν ψυχὴν, κτλ. III 280, 10 ὁ (ἥλιος) μὲν τοῖς σώμασιν, ὁ δὲ τοῖς κατὰ ψυχὴν πράγμασιν ἐμπάρεγει φῶς. II 199, 23 ἀναισθησίας δὲ τῆς μὲν κατὰ τὸ σ. δημιουργοῦ οἶνος, τῆς δὲ κατὰ ψυχὴν ἄγνοια. I 166, 1 ὅταν ... ἡ ψυχὴ ... ἀποτάσσεται τοῖς κατὰ τὸ σ. καὶ τὰ ἴδια ὡς ψυχῆς ἔργα ἐργάσεται. VI 42, 8 οἱ δὲ τὴν τοῦ σώματος ἀδειαν ἐκ τῆς περὶ τὸν τόπον ἀσουλίας πεποτισμένοι ψυχῆς. VI 44, 17 γένῃ καὶ δεσποτικὰ γράμματα καὶ συνόλως σώματα παρελθόντες ψυχῆς φύσιν ἐρευνῶμεν. III 54, 20 sq. (τὰ γοῦν πολέμια τῆς ψυχῆς ἐννοήματα) οὐ γὰρ μόνον σώμασιν, ἀλλὰ καὶ σωμάτων διχα διαιεθέντων τμήμασιν ἐπιφοιτᾷ. III 19, 17 τὸν μὴ τέλειον ἀρχιερέα ... ἐνδον εἶναι τε καὶ ἔξω, ἐνδον μὲν τῷ φανερῷ σώματι, ἔξω δὲ ψυχῇ τῇ περιφοιτῷ. III 104, 18 τὰ μὲν τῆς δούλης εἰς χεῖρας ἀρικνεῖται σώματος ..., τὰ δὲ τῆς κυρίας εἰς ψυχὴν

ἔρχεται. III 238, 13 ὑπεράνω ... ἵστασθαι τὸ ἐν ἐπὶ σωμάτων, ἐπὶ ψυχῶν. — II 58, 10 καθ' αὐτὸ δὲ καὶ τὸ σ. ἀψυχον. I 48, 16 αἰσθῆσεται τὸ μὲν σ. ἐψύχωσεν ὁ δημιουργός. I 70, 23 τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ σώματος τὸ μέρος ἐψύχεται. VI 167, 18 λειψάνων τινῶν ὑστάτων τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος ἐνυπαρχόντων καὶ ἐγκατελημμένων τῷ σώματι. — I 69, 7 ἄνθρωπον δὲ τὸν ἐκ γῆς λογιστέον εἶναι νοῦν εἰσπρινόμενον σώματι. III 211, 11 sq. (ὁ νοῦς) πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ σ. συνόλως — ἀλλ' οὐ σῶμα. I 85, 8 sq. τίς τέ ἐστι καὶ ποταπὸς (ὁ νοῦς), πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ πυρ ἢ ἀήρ ἢ ἕτερόν τι [σῶμα], ἢ τοσοῦτόν γε ὅτι σ. ἐστίν ἢ πάλιν ἀσώματον. III 91, 18 ἐπὶ τοῖς ἐκκλησίαις καὶ γηγενεῖς σώματος ὄγκοις οὐδ' ἐπ' ἀλόγους ζῴους, ταῖς αἰσθήσεσι ..., ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ νῷ. III 15, 20 ὁ καθαρῶτατος νοῦς, ἀλογῶν οὐ μόνον σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐτέρου ψυχῆς τμήματος. V 364, 12 (ὁ νοῦς) ἐνδοιαυόμενος δὲ ὑγιεινῷ σώματι. III 55, 19 (ὁ νοῦς) ἀρχεὶ τοῦ σώματος. I 205, 16 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σ. χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν ὑπήκοα καὶ δοῦλα ἀποφύνας. I 128, 10 (ὁ νοῦς) πονηρὸν καὶ δυσμενὲς κρίνει τὸ σ. VI 41, 15 ὁ γὰρ ἡγεμόν σώματος ἐν ἐμοὶ νοῦς. V 142, 29 τὸν νοῦν εἰσφυσμένον θνητῷ σώματι. I 95, 9 ὁ γυμνός καὶ ἀνένδωτος σώματι νοῦς. I 125, 7 γυμνότητά οὐ τὴν τοῦ σώματος παραλαμβάνει, ἀλλὰ καθ' ἣν ὁ νοῦς ... γυμνὸς ἀρετῆς ἀνευρίσκειται. I 122, 4 τί γὰρ ὄρελος ἦν καταλιπεῖν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) τὸ σ. II 305, 14 ἀναχωρήσας γὰρ ὁ νοῦς καὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα κατὰ τὸ σ. I 130, 11 ὁ μὲν οὖν τύραννος νοῦς ἐπιτάγματα ἐπιτάττει τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι βίαια. IV 126, 15 τίς ἀρα ὁ ἐνοικῶν αὐτοῦ τῷ σώματι ... νοῦς. IV 18, 15 ᾧ (sc. νῷ) καὶ τοῦ σώματος ἅπανα κοινωνία πειθαρχεῖ. I 280, 17 τὸ γοῦν σ. ἢ νόσφ' χρησάμενον τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ προσβαλόντων κήρας ἄσης καὶ ἀδημονίας αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐνέπλησεν ἡ πιανθὲν ἀμέτρως ἀπολαύσει ἡδονῶν ἀμβλυτέρας τὰς εἰς τὸ καταλαμβάνειν ἀκμὰς ἀπειργάσας. III 20, 10 κἄν ἐτι μὲν τὸ σ. ἐνδον αὐτῷ (sc. τῷ νῷ). I 277, 12 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται. ζωῆς δὲ καθάπερ καὶ θλον ἡμῶν τὸ σ. μετέχει. I 88, 10 εἰς δὲ ἀπόλαυσιν κακίας οὐ μόνον δεῖ πῶς ἔχει τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσθησιν καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ σ. VI 62, 8 ἀνάγκη γὰρ τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς

τὰ παιδικά, ... <τὸ δὲ σ.> ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας... συντήκεσθαι. — I 47, 10 (ἄνθρωπος θνητός) μὲν κατὰ τὸ σ., κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν (ἀθάνατος). II 312, 5 τί τὸ σ. καὶ τί ποιοῦν ἢ πάσχον διανοία συνεργεῖ. V 12, 16 οὐ σώματος ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τοῖς διανοίας ἀκοιμήτοις ὄμμασι. V 102, 17 κατὰ τὴν τοῦ σώματος ὑπηρεσίαν opp. πρὸς ... τελειότητα διανοίας. III 184, 24 ταῖς μὲν τοῦ σώματος τροφαῖς opp. τῆς διανοίας. IV 45, 2 γέλως δ' οὐχ ὁ κατὰ παιδίαν ἐγγινόμενος σώματι ... ἀλλ' ἡ κατὰ διάνοιαν εὐπάθεια. IV 55, 13 θεραπεύαν ἀγαθοῦ, τὸ μὲν σ. δούλην, ἐλευθέραν δὲ καὶ εὐγενῆ τὴν διάνοιαν. V 278, 16 ἀλκὴν δὲ τοῖς σώμασι κραταιοτάτην ἐντιθεῖς opp. ταῖς διανοίαις. I 262, 29 μηδ' εἴ τις περιρραντηρίους ἢ καθαρσίστας χρώμενος διάνοιαν μὲν ρυπαίνει τὴν ἑαυτοῦ, τὸ δὲ σ. φαιδρύνει. IV 40, 1 τροπὴν οὔτε κατὰ τὸ σ. οὔτε κατὰ τὴν διάνοιαν. VI 5, 4 ἡ (ἐλευθερία) μὲν γὰρ ἄδειαν σωμάτων ἀπ' ἀνθρώπων δυνατωτέρων, ἡ δὲ διανοίας ἐκεχειρίαν ἀπὸ τῆς τῶν παθῶν δυναστείας ἐργάζεται. V 343, 2 ἐπὶ τοῦ σώματος opp. κατὰ διάνοιαν. III 85, 10 τοῖς μὲν σώμασι παρεῖναι μόνον, ταῖς δὲ διανοίαις ἀπηλλάχθαι. IV 39, 13 οὐ τοῖς σώμασι μᾶλλον ἢ ταῖς διανοίαις. IV 239, 22 „εἰ μὴ μόνον τοῖς σώμασιν“ εἶπεν „ἐπισπεύδετε τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀφίξιν ἀλλὰ καὶ ταῖς διανοίαις“. IV 264, 22 οὐχ ἥττον ταῖς διανοίαις ἢ τοῖς σώμασιν. III 129, 15 ὁ κατὰ διάνοιαν (λόγος) ... ἔρρημος σώματος. III 61, 15 ξένα διανοίας τὰ σώματος ὡς ἀληθῶς πάθη. — V 330, 14 μήτε τοῖς σώμασι μήτε ταῖς γνώμασι. — V 136, 18 αἱ συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι τροφαὶ κατακλύζουσιν τὸ σ. καὶ τὸν λογισμὸν προσεπισύρουσιν. III 16, 10 τίς οὖν γενήσεται κληρονόμος, οὐχ ὁ μένων ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐιρκτῇ λογισμός ... ἀλλ' ὁ λυθεὶς τῶν δεσμῶν. IV 243, 11 ὁ λογισμός ... καθελὼν τὸν βαρὺν τοῦ σώματος ἐπιτειγισμόν. V 42, 14 τὰ σώματα ἄνοσα καὶ τὸν λογισμὸν ὑγιῇ. III 84, 5 λογισμοῦ γὰρ ἡ μὲν ὅλη ψυχὴ καθάπερ ἀσθὴ σύμβιος ... ἡ δὲ τοῦ σώματος φύσις παλλαχῇ. IV 73, 9 τοῦ λογισμοῦ καιρὸν οὐκ ἔχοντος ἐνηρεμεῖν ... ἑαυτῷ διὰ τὰ πεφύρθαι μᾶλλον ἢ οὐχ ἥττον τοῦ σώματος. — IV 198, 7 τοῖς σώμασι καὶ ταῖς προθυμίαις. — II 28, 2 ὅλου τοῦ σώματος μέρος ἐξαίρετον ἐνεῖμεν ἢ φύσις τὸ πρόσωπον αἰσθήσεσιν. I 68, 9 χωρίον αὐταῖς (sc. αἰσθήσεσιν) ἐξ ἅπαντος

τοῦ σώματος ... ἐπιτηδεύατο. III 175, 14 τὰ τοῦ σώματος στόμια. III 216, 22 ὅθι νοερῶς εἰς Χαρρὰν τὴν ὀρυκτὴν, τὰς τρώγλας καὶ ὅπας τοῦ σώματος, καὶ ἐπίσκεψαι ὀφθαλμοῦς, ὤτα, ῥίνας, κτλ. I 262, 8 τὸν Ἰωσήφ οὖν ὅλον εἰς τὰς τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων κοιλότητας εἰσδεδυκότα. III 213, 24 τὸ γὰρ σ. ἡμῶν εἰς τὰ τῶν αἰσθήσεων ὄργανα τρόπον τινὰ ἐξορώρουται. III 243, 3 αἱ τοῦ περὶ ἐμέ γεώδους φυλαὶ συγκαθαίρονται, ὥς ἔλαχον αἱ αἰσθήσεις καὶ ἡ μεγίστη δεξαμενὴ, τὸ σ. I 221, 19 (ισχύσαι) σώματος τε καὶ αἰσθήσεων.

7. σ. θνητόν, φθαρτόν ex quo proficiscuntur πάθη, ἡδοναί, κακίαι et sim.: IV 76, 10 ὀλίγα φροντίων τοῦ θνητοῦ σώματος, ὁ κἂν ὀστρέου δίκην περιπεφυκός. III 163, 2 ἀδύνατον εἶναι θνητῷ σώματι ἐνδεδεμένον εἰσάπαν εὐδαιμονήσαι. III 188, 22 οὐκ ἔστι ... ἀρτίπους ἡ ἐν θνητῷ σώματι ἀρετῇ. III 219, 18 τῷ ἐκπεπληρωμένῳ (τόπῳ) ὑπὸ σώματος θνητοῦ. III 194, 20 ταῦτα γὰρ ἅτε θεῖα ὄντα θειοτέρας ... φύσεσιν ἀπηλλαγμέναις θνητοῦ σώματος εὐρίσκειν ἀναγκαῖον. V 21, 7 τὸ φύσει θνητὸν σ. τοῦ ἱερέως. I 122, 10 <τόν> κατοικοῦντα ἐν σώματι καὶ τῷ θνητῷ γένει. V 286, 7 εἴ τις ἀνθρωπος ὢν ἐνδεδεμένος σώματι φθαρτῷ. I 146, 9 ἡμᾶς ἐνδεδεμένους σώματι. I 294, 7 sq. λυθεὶς γὰρ τῶν ἀρρήκτων σώματος καὶ περὶ σ. δεσμῶν. III 235, 5 cf. 20, 12 δεσμωτήριον μὲν καὶ τύμβον ἐκάλεσαν τὸ σ. III 11, 20 τὸ ... πρὸς θεόν (γένος) οὐ κατέβη πρὸς ἡμᾶς οὐδὲ ἦλθεν εἰς τὰς σώματος ἀνάγκας. III 62, 16. 215, 1. 228, 19. IV 164, 14. V 364, 8. VI 55, 4 (αἱ τοῦ σώματος ἀνάγκαι). II 263, 15 τῷ συμφορῶν ἀνηνύτων ... χωρὶς, σώματι. I 42, 2 φθαρτοῦ σώματος φθαρταὶ τροφαί. II 44, 16 πάντα δὲ ἐπὶ τὸν συμφυᾶ νεκρὸν ἡμῶν, τὸ σ. II 273, 3. III 296, 27 (τὸ νεκροφοροῦμενον). I 146, 20 τὰς τὸ σ. πλημμελοῦσας καὶ πιεζούσας ὕλας. I 169, 12 ἡρῶν τε γὰρ ἀπὸ τῶν φθειρομένων γῆς σωματων, τελευτήσεις δὲ πάλιν εἰς ἐκείνα. II 189, 11. 285, 22. III 19, 20. 71, 16. V 285, 20 (ὁ μετὰ σώματος βίος). III 192, 24. IV 59, 15 (ἡ μετὰ σώματος ζωὴ). V 285, 2 ἀπαλλάττεσθαι ... τῆς ἐν σώματι ζωῆς. III 236, 22 (οἱ ἐκνιψόμενοι) τὴν ρυτίαν καὶ κεκληιδωμένην <ἐν> σώμασι βαρεῖσι ζωῶν. III 295, 26 τὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς σαρκὸς οἰκεία. II 49, 5 τὴν ἀρετῆς φιλην ὀλιγοδεῖαν πρὸ τῶν σώματος οἰκείων ἀσπαζόμενοι.

II 138, 23 τὰ σώματος καὶ γῆς φίλα. III 299, 20 ὁ φαῦλος (κλήρον ἔλαχε) σ. III 61, 11 παντός δὲ φαύλου συγγενὲς τὸ σώματος χωρίον. I 283, 10 (ὁ φαῦλος) βλέπει δὲ καὶ ὁ δοκεῖ μάλιστα ὠφελεῖν τὸ ἴδιον σ. I 88, 6 τὸ δὲ σ. οὐχ οἷον οὐ συνεργεῖ πρὸς τοῦτο (sc. τὴν ἀρετῆς χρῆσιν) ἀλλὰ καὶ κωλύσειργεῖ. V 235, 10 ἡ . . . τοῦ σώματος ὁλικὴ φύσει βρῖθουσα τοὺς ὀλιγόφρονας συνεφέλκεται τῷ πλήθει τῶν σαρκῶν αὐχενίζουσα. VI 47, 2 σώματα θεραπεύει μόνον. I 283, 8 ὁ μὲν δὴ φαῦλος τὸ γεῶδες σ. . . ἐργαζόμενος. II 30, 19 ὁ σοφὸς μόνος ἐλευθερὸς τε καὶ ἀρχων, κἂν μυρίοις τοῦ σώματος ἔχῃ δεσπότης. IV 53, 15 (ἡ δουλεία) τοῦ σώματος. VI 12, 5 σώματι φύσει δούλω. I 128, 16 (ὁ φιλόσοφος) τοῦ δὲ νεκροῦ ὄντως σώματος ἀλογεῖ. VI 31, 6 μετανάστιν μὲν σώματος ἐλγάζαντο. III 17, 3 μετψικισάμην τοῦ σώματος. II 155, 9 κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος μεταβάσιν. II 194, 18 πορρωτάτω τοῦ σώματος . . . διοικίξασθαι. II 245, 1 παροικεῖ μὲν ὁ σοφὸς ὡς ἐν ξένη σώματι αἰσθητῷ. II 245, 4 (ξένη ἡ) ἐν σώματι. II 244, 21 Ἰακώβ τὴν ἐν σώματι παροικίαν ὀλοφύρεται λέγων. III 71, 14 οἱ τέλειαι τὰς μὲν ἀρχὰς ἔχουσιν ἀπὸ σώματος καὶ αἰσθήσεως. II 270, 8 ἐκφυγῶν δεσμωτήριον τὸ σ. II 247, 9 ὅσα ἄλλα γεώδη μήτε διαπλάττειν μήτε συντιθέναι σώματα πλίνθου τρόπον, ἀναβαίνειν δὲ τοῖς λογισμοῖς πρὸς αἰθέριον ὕψος. I 123, 9 (ἡ σοφία) οὐκ ἐν τῷ σώματι, ἀλλ' ἔξω τούτου. II 108, 18 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ . . . νομίζει τὸν μὲν σοφίας οἶκον ἴδιον, τὸν δὲ σώματος ὀνητεῖον. IV 76, 8 τὴν σώματος ἐπιγράφονται κυρεῖαν, οὐ τὴν κατ' ἐμέ. III 141, 20 καθελεῖν τὴν σώματος ἅπασαν ἡγεμονίαν δυσὶ προσβολαῖς. I 245, 14 ὅσα δ' ἂν χωρὶς ἡγεμόνος, ὑπὸ ἀναρχίας ὥσπερ πόλιν τὸ σ. ἡμῶν διόλλυσι. I 145, 7 (αἱ σώματος προκοπαί). V 269, 14 (ἡ φρόνησις) διὰ βάθους χωρεῖ τῶν σωμάτων. — III 36, 2 σ. καὶ ψυχὴ καὶ πάθη, ἀλγηδόνες τε καὶ ἡδοναί, πρὸς δὲ καὶ οἰκειώσεις καὶ ἀλλοτριώσεις καὶ ὅσα ζῶων φύσις χωρεῖ. V 121, 12 (ἡ) ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῶν παθῶν (διάβασις). III 129, 9 cf. 186, 1 διακοπέντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σώματος καὶ τῶν ἀνγνύτων ἐπιθυμιῶν. I 88, 8 ἀλλοτριουῖσθαι πρὸς τὸ σ. καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. — I 260, 17. III 276, 1 (ἡ σώματος ἡδονή). I 53, 9 ὁ δὲ πόθος οὗτος καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἡδονὴν ἐγέννησεν. II 48, 17. 53, 18. 99, 21. 272, 3. III 261, 16 cf. 107, 1-7.

VI 64, 7 (αἱ σώματος ἡδοναί). III 84, 7 ἡδονῶν γὰρ καὶ ἐπιθυμιῶν χώρα. I 129, 16 ἡδονὴν καὶ σ. ἀνευ μεμίστηκεν αἰτιῶν ὁ θεός. II 7, 4 ἐκ τοῦ σώματος, ὁ δεξαμενὴν καὶ χώραν ἡδονῶν ἢ φύσις ἐδημιούργησεν. II 115, 2 ἡδονὴν . . . καταδύσεις τὰς ἐν τῷ σώματι ζητούσαν. II 183, 8 δύνεται δ' ἀπηλλαγμένος πάντως τῶν κατὰ τὸ „ἀδελφόν“ σ. ἡδονῶν. I 148, 5 τῆς γὰρ σώματος τροφῆς ἡδοναί γήναι. I 216, 5 οὐκ ἐξ ἧς (sc. θοίνης) αἱ γαστροὶ ἡδοναί πιμπλαμένης τὸ σ. παινούνσιν. V 149, 26 μετὰ σώματος θρέψει. V 227, 24 αἱ ἀμείλικτοι καὶ ἀπαρηγόρητοι δέσποναι τοῦ σώματος, ὅσα <καὶ> πείνα. III 66, 17 ἵνα μὴ πολλὸν τύφον ἐπὶ τοῦ φανεροῦ σκματός ποτε ἀποδεξώμεθα. II 233, 7 δορυφόροι μὲν οὖν σώματος πλοῦτος, εὐδοξία, τιμαί, κτλ. III 65, 13 δορυφορεῖται δὲ σ. μὲν εὐδοξία καὶ περιουσία καὶ ἀφθονία πλοῦτος. V 268, 10 ὁ μὲν δὴ σώματος δορυφόρος πλοῦτος. I 283, 18 εἴ τις ἐπιμενομένη κακία μηκύνεται, τῆς ἐν σώματι ἐρπηνώδους ἀδελφῇ νόσου. V 97, 20 τῶν περὶ σ. κακῶν. III 299, 21 τὰς . . . διὰ σώματος κακίας.

8. τὰ σώματος (ἀγαθὰ), opp. τὰ ψυχῆς, τὰ ἐκτός. I 259, 26 τὰ τρία γένη τῶν ἀγαθῶν, τὰ τε ἐκτός καὶ περὶ σ. καὶ ψυχῆν. III 195, 10 ὅσα ἡ ψυχῆς ἡ σώματος ἡ τῶν ἐκτός ἀγαθὰ ἐστίν. I 117, 25 cf. II 24, 19. V 363, 17 <τὰ> περὶ σ. καὶ τὰ ἐκτός ἀγαθὰ. III 186, 21 σώματος ἀγαθὸν οὐ προσιέμεθα οἱ τὰ ψυχῆς ἰδόντες. I 242, 2 καὶ τὰ ἐκτός καὶ τὸ σ. καὶ ἡ αἰσθήσις (θεοῦ στήματα). I 198, 6 οὔτε τιμὰς οὐδ' ὅσα περὶ σ. ἡ ψυχῆν ἴδια κτεράμεθα. III 246, 15. 260, 25 (coni. ψυχῇ, τὰ ἐκτός). IV 306, 19 περὶ τε σώματα καὶ ψυχὰς καὶ τὰ λεγόμενα ἐκτός. III 141, 26 cf. II 227, 9. 13 τὸ (ἀγαθόν) μὲν ψυχῇ, τὸ δὲ σώματι, τὸ δὲ τοῖς ἐκτός ἀπονέμεντα. III 261, 8 τῆς τοῦ σώματος εὐσταθείας, coni. τῶν κατὰ ψυχὴν ἀρετῶν, τῆς τῶν ἐκτός εὐπορίας. II 209, 9 (τὸ καλόν) ἄχρι σώματος καὶ τῶν ἐκτός (ἀποτείνειν). II 179, 2 cf. 186, 18. 233, 5. III 65, 11 τὰ περὶ σ. τε καὶ ἐκτός . . . τὰ ψυχῆς. V 325, 3 (τὰ περὶ σ., τὰ ἐκτός, τὸ ἡγεμονικόν). V 55, 3 μήτε κατὰ σ. μήτε κατὰ τὰ ἐκτός. I 249, 5 ὧν ἄλλων ἀναγκαίων περὶ τε σώματος ἐπιμέλειαν καὶ τὴν τῶν ἐκτός περιουσίαν πραγματεύονται. I 260, 13 cf. II 26, 5. 223, 8 τὰ δ' ἐκτός καὶ περὶ σ. πλεονεκτήματα. II 184, 3 ὅσα σώματος πλεονεκτήματα (coni. κάλλος, ἰσχὺς). II 25, 14

διὰ τὴν τῶν περὶ σ. καὶ ἐκτὸς ἀμετρίαν. II 27, 12 τῆς (πιότητος) δὲ κατὰ τὸ σ. καὶ τὰ ἐκτὸς ἀναφερομένης ἐπὶ τὸν ἀντίθεον καιρόν. II 273, 9 πρὸς τὴν τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐκτὸς ἔκνομον ἐπίστασιαν. II 217, 23 ὁ τῆς περὶ τὸ σ. ἀπάσης ὑπέρμαχος δυνάμειος (ἐταῖρος, conl. τὰ ἐκτὸς). II 308, 15 τοῦ καὶ τὸ σ. καὶ τὰ ἐκτὸς ἀσπαζομένου (Ἰωσήφ). II 91, 13 cf. V 270, 10 καταφρονητικῶς ἔχοντες πάντων ὅσα ἐκτὸς τε καὶ περὶ σ. IV 58, 3 οὐδ' ἐπὶ τοῖς περὶ τὸ σ. μέγα φρονεῖν. I 260, 8 ἐν τοῖς περὶ σ. II 186, 18 ὅσα περὶ σ. III 186, 10 τὰ ὄντως ὑπάρχοντα ἀγαθὰ ἔξω προελλυθότα τοῦ σώματος.

9. σ., σῶματα conl. πρᾶγμα, πράγματα. II 118, 23 δοεῖν γὰρ ἐναντίων καθ' ἐνὸς εἴτε σώματος εἴτε πράγματος ὁρισθέντων. III 17, 10 διὰ σκιῶν μοι σῶματα, διὰ ῥημάτων πράγματα... δεικνύναι. I 52, 17. 274, 8. 278, 9. 296, 25. II 13, 4. 66, 6. 202, 9. 233, 26. 311, 13. III 27, 5. 30, 19. 33, 7. 37, 8. 53, 8. 54, 19. 71, 2. 143, 9. 157, 20. 22. 167, 24. 186, 17. 187, 15. 275, 11. V 147, 5. 172, 2 σῶματα conl. πράγματα.

10. All. et metaph.: I 102, 4. 266, 18. II 14, 4. 113, 1. 246, 1. III 299, 17 cf. I 166, 22. 221, 12. II 21, 2. 34, 12. 35, 1. 108, 14. 113, 3. 210, 12. 254, 13. 271, 12. 283, 16. 299, 27. III 76, 8. 114, 4. 276, 18 (Αἰγυπτος). I 129, 7 Εἰρ. II 82, 2 cf. 106, 19. III 58, 18. 172, 20. 221, 25 ὁ τοῦ σώματος καὶ τῶν περὶ αὐτὸ χορευτῆς Ἰωσήφ. I 118, 6 cf. 116, 15. 220, 18 ὡ σωματῶν καὶ χρωμάτων ἐταῖρς Λάβαν. I 261, 26 συζυγὴ δὲ καὶ συνεταῖρς Χερβαὶν καλεῖται συμβολικῶς ἡμῶν τὸ σ. — II 30, 10 (ἀσκήος). I 295, 9. II 234, 10. 268, 9. 269, 23. III 16, 15. 61, 9 (γῆ). I 294, 9 „γῆν καὶ συγγένειαν καὶ πατρός οἶκον“, τὸ σ., τὴν αἰσθησιν. τὸν λόγον, „καταλιπὼν“ (Ἀβραάμ). I 296, 18. II 142, 12. 249, 6 (κιβωτός). III 28, 5 (κτήνος). I 127, 30 (ὁ δερμάτινος ὄγκος ἡμῶν). II 7, 1 ὁ δὲ ἀπώρησεν ἑαυτὸν σώματος, ὅς ἐστιν ἐν ἡμῖν ἑλίνος ὄγκος. III 13, 16 (σάκος). I 89, 9. V 252, 14 (σῆμα). II 268, 8 τὴν ἐκ τριῶν χωρίων μετανάστασιν σώματος, αἰσθήσεως, λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν. — VI 67, 8 σ. μὲν ἔχειν τὰς ῥητάς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατόν νοῦν. II 270, 21 sq. σκιὰ μὲν δὴ καὶ μιμήματι ἔοικεν ἐρμηνεία, σῶμασι δὲ καὶ ἀρχετύποις αἱ τῶν διεργασμένων φῦσεις πραγμάτων. II 265, 29 νομίσαντες τὰ μὲν ῥητὰ τῶν

χρησμῶν σκιάς τινας ὥσανει σωματῶν εἶναι. II 286, 18 ταῦτα (sc. τὰ ῥητὰ) σῶματι ἔοικέναι νομίζειν, ψυχῇ δὲ ἐκεῖνα (sc. τὰ δι' ὑπονοιῶν δηλούμενα). IV 287, 19 ὄνομα... σκιὰ παραπλήσιον, ἢ παρέπετα σωματι. — II 189, 24 ὅς ἐν μὲν τῇ πόλει τοῦ σώματος... παρεργόμενος. V 187, 21 πάντα μέρη τοῦ ἔθνους ὡς ἐνὸς σώματος. III 232, 17 τὸν ἀνωτάτω (λόγον) καὶ ὥσανει σώματος ἡνωμένου κεφαλὴν πλησίον ἰδρύεται διανοίας. III 70, 11 ἵνα μὴ νεκρῶν τρόπον σωματῶν ὁ νοῦς ὑπὸ παθῶν καταφυγῇ.

σωμασμία. IV 12, 8.

σωματικὸς. II 30, 5 (ἀγγεία). II 35, 7. 36, 17 (ἀγαθὰ). I 96, 16. 101, 22. 146, 15 (ἀνάγκη). I 122, 6. 146, 10 (ἀνάγκαι). I 106, 16 (ἀρετή). I 257, 11 (ἀσθένεια). II 134, 21 (βάζεις sc. τοῦ κόσμου). IV 186, 14 (βίος). II 246, 25 (δίκτυα). II 271, 16 (εὐθηνία). III 262, 3 (ἡδονή). II 26, 18. 35, 5. IV 38, 3 (ἡδοναί). I 118, 1 (ἡχοι). V 266, 9 (ισχύς). III 299, 20 (καχίαι). I 264, 9 (κῆρες). I 5, 5 (κόσμος). I 193, 16 (λωβαί). V 369, 18 νόσοι. I 105, 19. 264, 6. II 305, 20. III 91, 12. 214, 6 (ὄγκος). I 123, 14. 145, 28 (ὄγκοι). II 273, 11. 305, 1 (οἶκος). II 91, 1. III 104, 18 (ὄργανα). I 11, 8 (οὐρανός). I 18, 14. 21, 22. 31, 26 sq. 45, 23. II 36, 14 (οὐσία). I 6, 3 (οὐσίαι). IV 205, 18 (πάθος). III 71, 20 πάθη. I 294, 5 (πλεονεκτήματα). II 274, 12. IV 142, 9 (ποιότητες). II 40, 9 (στόμα καὶ τρήματα). I 294, 15. II 52, 16. 190, 10. 194, 16 (στρατόπεδον). II 13, 18 (συζυγία). III 160, 20 σύστασις. III 162, 17. VI 190, 15. 204, 20 (τόνοι). I 83, 3 (ὕλη). II 305, 12 (φωλεοί). I 146, 11 (χρεῖα). II 107, 7. 272, 15. 298, 1. 17. III 136, 12. 172, 29. 192, 20. 265, 21. IV 37, 21. 93, 9 (χώρα). — III 64, 17 τὰ μὲν σωματικὰ ταῦτα, τὸ δὲ νοερὸν καὶ οὐράνιον τῆς ψυχῆς γένος. — I 151, 5 (τὸ σωματικόν). I 119, 3. 145, 9. II 228, 21. 240, 11. III 300, 2. IV 48, 17. 59, 3 (τὰ σωματικά). III 20, 7 σωματικῶς.

σωματίον. VI 205, 17.

σωματοειδής. V 329, 3 (ἀνδριάς). II 181, 15 (κόσμος). III 76, 14 ψυχῆς μέρος. I 11, 11 (οὐρανός). I 61, 6 (σύστασις). — VI 88, 18 ὅσον αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) σωματοειδές. I 204, 10 ὅσον σωματοειδές αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ) τῇ ψυχῇ συνόφαντο. — VI 88, 22. 95, 10 (τὸ σωματοειδές).

σωματοῦν. III 17, 15.

σῶς. II 126, 25 (βίος). III 274, 12 (δύναμις). V 20, 10 (ἐλπίδες). II 156, 8 ὁ τῆς παιδείας καρπός. IV 106, 4 καὶ τὸν νεώτατον ἀγαγεῖν πρὸς τὸν πατέρα σῶν. IV 33, 18 μία (πόλις) δὲ ἀπαθὴς παντός κακοῦ σ. ὑπολείπεσθαι. V 349, 16 (σπορά). — IV 169, 6 οὐδὲν ἔτι σῶν εὗρισκον. IV 297, 4 μηδὲν σῶν (ἀπολείπειν). IV 169, 14 τὰ δὲ συγκομισθέντα σῶα διέμενον. IV 135, 6 οὗτος ... διέμενε σ. IV 194, 6 αὐτοὶ δὲ πάντες σῶοι. IV 103, 8 ἐπανέρχῃσθε σῶοι. VI 58, 1 σῶοι καὶ φίλοι. σῶστρον. I 251, 2. II 247, 4. III 11, 14. V 191, 5 (σῶστρα καὶ λύτρα). V 45, 2 τὰ σῶστρα τῷ πάσας ἀποσκηδᾶσαντι τὰς ἐπιβουλὰς ἀνάγεται χαριστήρια. σῶτειρα. I 117, 2. σωτήρ. I 59, 10. 101, 18. 119, 13. 231, 3. 13. II 34, 21. 85, 17. 89, 14. 111, 13. 226, 13. 247, 3. 273, 22. 292, 14. III 15, 6. 108, 4. 145, 15. 167, 2. 191, 23. IV 31, 17. 40, 7. 103, 7. V 50, 17. 61, 16. 65, 26. 118, 1. 135, 15. 344, 13. 363, 8. 374, 15. VI 70, 6. 192, 1 (θεός vel deus int.). VI 133, 16 cf. 143, 10. 159, 20 σ. καὶ εὐεργέτης Σεβαστός. σωτηρία. V 343, 11 τῶν ἐμπλεόντων. V 321, 10 ἐκ τῶν κατὰ πλοῦν κινδύνων. VI 159, 10 ἡγεμόνος. V 243, 14 τῶν θαλαττευόντων. II 292, 16 τῶν καμνόντων. IV 74, 22 τῶν κοινῶν. I 31, 3 τῆς νεῶς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ. I 173, 20. II 59, 23. 162, 21 (τῆς) πατρίδος. IV 44, 5 πατρίδων. V 48, 3 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. V 51, 5 τῶν μετὰ σελήνην. IV 42, 10 τῶν τέκνων. II 113, 1 φίλων. — II 114, 9 Μωυσῆς ... τοῖς ἱκετεύουσιν εὐχεταὶ σωτηρίαν παντελῇ. IV 196, 3 ὑπὲρ τε τῆς αὐτῶν σωτηρίας καὶ τῶν συστρατευσαμένων. IV 121, 18 σωτηρίαν ἐνὶ μνῆμειοι. IV 68, 17 ταῦτα πρὸς σωτηρίαν ποτὲ μὲν ταυτὶ ποτὲ δὲ ταυτὶ προσφέρων. IV 215, 14 δι' ὧν οὐ μόνον αὐτοὶ καὶ γένη σωτηρίας ἔτυχον. IV 214, 4 τὸν δὲ τρόπον τῆς σωτηρίας ... ἄξιον ἱστορηθῆναι. II 114, 26 ἕτερος (δράκων) αἴτιος σωτηρίας γενόμενος παντελοῦς τοῖς θεασαμένοις. I 166, 25 Φινεὲς δὲ ... οὐ φυγῇ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πεπόρισται. IV 100, 21 ὁδὸν εὗρεν εἰς σωτηρίαν. VI 134, 1 εἰς ἀπόγνωσιν σωτηρίας ἐλθεῖν. IV 170, 15 πρὸς ἀπόγνωσιν ἥδη τραπομένων σωτηρίας. IV 144, 7 ἐν ... σωτηρίας ἀπογνώσει. IV 258, 20 μέσοι δὴ ληφθέντες ἐχθρῶν καὶ θαλάττης ἀπέγνωσαν τὴν ἰδίαν σωτηρίαν. VI 122, 16 τὰ ζώπυρα τῆς ἰδίας σωτηρίας οὐκ ἀπεγίνωσκεν. V 276, 2 ἐφ' ὧν ἀπογνώσει σωτηρίας. VI 159, 9 ἰδίαν ἑαυτῶν νομί-

ζοῦσαι σωτηρίαν πᾶσαι μὲν ἡπειροὶ πᾶσαι δὲ νῆσοι. II 273, 27 δευτέρα ἐφοδος εἰς σωτηρίαν. II 268, 7 (ἀφορμὴ) εἰς σωτηρίαν παντελῇ. II 183, 15 σωτηρίας ἡξιώθη παντελοῦς. III 223, 9 ὡς καταφυγὴν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖς πορίζειν παντελῇ. III 126, 18 τῆς μόνοις ἰκέταις πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν καταφυγῆς, τοῦ βωμοῦ, στερούμενος. V 328, 15 εἰς ἐτόλμησε τὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας πατέρα κατακερτομεῖν. VI 215, 22 μία σωτηρία ἐλπίς. V 182, 9 ἐλπίδι σωτηρίας. II 175, 1 ὅπως ... μηδεμίαν εἰς σωτηρίαν ὑπολείπειται χρηστὴν ἐλπίδα ἑαυτῷ. II 292, 13 τὰς εἰς παντελῇ σωτηρίαν ἐλπίδας. II 126, 17 τοῖς δὲ γε ἀποθνήσκουσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. V 194, 9 ὑπὲρ ὧν τῆς σωτηρίας ἀποθνήσκειν ἄσμενον διανοοῦνται. II 125, 23 οἱ μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐκείνων σωτηρίας ἀγῶνας ἀναρρίπτειν θελήσουσιν. V 371, 3 σωτηρίαν δ' ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ἀποδιδράσκειν ἕκαστον (προσδοκῆσαντες). V 222, 8 ἔνεκα σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας τῶν τὰ οἰκεῖα ἐπιτετροφῶτων αὐτῷ. V 54, 16 ὁ κυρίως πέφυκε σωτηρίαν ἐνδέχεσθαι. V 20, 5 ἐλευθερίαν ὁμοῦ καὶ σωτηρίαν εἰς ἅπαν καρποῦσθαι. VI 131, 16 τοῖς γὰρ εὐ πάσχουσιν ἀδιωφορεῖ τῆς σωτηρίας ὁ τρόπος. — II 197, 11 ὑγεία δὲ σωτηρίας αἰτία. V 68, 16 ἐφ' οἷς ἅπασιν ὑγίαν καὶ σωτηρίαν ἐκπορίζειν ὀφείλει τῷ λογισμῷ. II 115, 10 ἐγκράτεια δ' ὑγίαν καὶ σωτηρίαν προτείνει βίου. VI 108, 9 ὑγείας καὶ ἀτελευτήτου σωτηρίας δημιουργός. VI 84, 16 νόσον ἀνδρ' ὑγείας καὶ φθορὰν ἀντὶ σωτηρίας παντελοῦς ἐπιχειρεῖν τεχνάζειν. IV 155, 10 (ἡ κρίσις) τοῖς μὲν φθορὰν τοῖς δὲ σωτηρίαν παρασχούσα. VI 69, 12 τὸ γὰρ πέλαιος προστάζει θεοῦ τοῖς μὲν σωτηρίας αἴτιον τοῖς δὲ πανωλεθρίας γίνεσθαι. I 43, 6 τοῖς μὲν σωτηρίαν ψηφισμένην (ἡ ἐβδόμη ἡμέρα), τοῖς δὲ θάνατον. V 134, 19 οὐ διαμονῆς καὶ σωτηρίας ἔνεκα. — V 54, 14 τῆς ψυχικῆς σωτηρίας (ὑπόμνησις). II 84, 1 ἡ ψυχὴ ... (τῷ λόγῳ) μὲν οὐ χρηταὶ ὡς κυβερνήτῃ πρὸς τὴν τῶν καλῶν σωτηρίαν. I 111, 3 (ἡ ψυχὴ) θεοῦ σωτηρίαν περιμείνασα. II 192, 9 ὡς χαρίσασθαι παντελῇ σωτηρίαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ). V 270, 4 σωφοσύνη σωτηρίαν τῷ φρονούντι τῶν ἐν ἡμῖν ἀπεργαζομένη. — V 61, 6 τὸν σωτῆρα ὄντως θεὸν ἐπιγέγραπται τῆς σωτηρίας αἴτιον. I 110, 29 „τὴν σωτηρίαν περιμένων κυρίως“. I 111, 20 τὴν σωτηρίαν περιμένει τοῦ δεσπότου. V 55, 8 τὸν κυβερνήτην θεὸν καὶ ἄνθρωπον μὲν σωτηρίαν ἀζημίους δ'

ὠφελείας ... δωροῦμενον. V 160, 7 cf. II 172, 16 τῷ (θεῷ) μὲν γὰρ ... ἐστὶ σωτηρίαν καὶ μονὴν τοῖς γενέσιν ἅπασιν ἐργάεσθαι. V 355, 13 ὅταν κρίνῃ τινὰς σωτηρίας ἀξίους (ὁ ἀγένητος). — All: III 177, 22 (Ἰησοῦς δὲ σωτηρία κυρίου ἐρμηνεύεται).

σωτήριος. III 216, 2 ἄκη. I 268, 17, 278, 2 (ἀρετή). III 283, 24 ἀρχή. V 340, 17 (γέρας). V 306, 11 (τοῦ θεοῦ δωρεά). II 151, 7 (δύναμις θεοῦ). II 262, 10. V 279, 13 (δυνάμεις). IV 73, 14 ἐγκράτεια. II 73, 6. III 283, 3 (ἐλεος). VI 183, 25 ἐλπίς. II 225, 17 (τὸ ἰσχυράειν). I 143, 8. V 44, 25. 45, 5. 47, 9. 23. 48, 3. 51, 15. 53, 23. 54, 10. 55, 1. 12. 57, 1. 58, 13. 60, 4. 61, 1. 5. 22. VI 220, 14 (θυσία). II 115, 12 τὸ καλόν. V 250, 19 (καρπός). V 370, 4 (ἀέρος κράσις). III 67, 22. IV 76, 13 (λόγοι). IV 24, 7 τὸ πάθος. II 162, 10 (παιδεία). II 39, 18 (πράγμα). III 32, 2 (πύρ). IV 143, 16 ρεῖθρα. II 275, 18. III 217, 20 (τροφή). I 283, 17. III 229, 3. V 370, 10. 375, 25 (φάρμακον). I 141, 21. V 83, 9. VI 175, 1 (φάρμακα). III 9, 22 τὸ ἀρετῆς ... φέγγος. V 363, 10 (φυγή). I 111, 25. II 203, 13. 264, 10. VI 190, 22 (φύσις). I 129, 11 (φυτά). II 73, 3 (χείρ). II 197, 16 χοῦμα. III 236, 17 (ψυχή). — II 174, 15. III 218, 17. IV 84, 13. 307, 8. V 178, 4 (τὰ σωτήρια). I 255, 7 ἡ δι' ὁλοκαυτωμάτων ἡ διὰ σωτηρίων ἡ διὰ μετανοίας ἀμαρτημάτων. V 177, 16 ὡς σωτήρια προσώνται τὰ πανυλεθρίας αἷτια. II 82, 25 πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι ... οὐκ ἔμπαλιν τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα τῶν ἐναντίων (φθοράς) ἀλλὰ σωτήρια νομίζουσι. I 63, 13. II 209, 4. 247, 23. IV 17, 13. 92, 17. 142, 6. 163, 3. 271, 19. 281, 5. 282, 16. 303, 12. V 343, 17. VI 94, 11. 165, 8 σωτηρίως.

σωφρονεῖν. I 284, 16 ἐκ δὲ σωφροσύνης τὸ σ. (γίνεται). V 262, 1 τοῖς ἐτέρων πάθειν ἄνθρωποι διδάσκοντα σ. I 187, 5 σωφρονεῖς ἡ μέμνηας τοιαῦτα δοξάζων; V 253, 15 ὀφείλουσι δ' αὐτοὶ ἑαυτῶν, ἐὰν σωφρονῶσιν.

σωφρονίζειν. I 224, 14 τὸν δὲ ἑαυτὸν νομίζοντα τῶν συμβαινόντων ἀγαθῶν αἷτιον σωφρονίζει τὸν τρόπον τοῦτον. III 109, 17 ἐπιπλήξει γὰρ σωφρονίζει. V 292, 19 οὐς ... ἄκοντας νοθεύει καὶ σωφρονίζει νόμοις ἱεροῖς. V 299, 11 οὐ ζημοὶ μᾶλλον αὐτὸν ἢ νοθεύει καὶ σωφρονίζει πρὸς βελτίωσιν ἡθῶν. VI 156, 22 ὅτι καὶ ἡ κόλασις νοθεύει καὶ σωφρονίζει πολλὰς μὲν καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας.

I 258, 15 ὅταν τὰς ἐν ψυχῇ δυνάμεις ἀλόγους τρόπον τινὰ ποιμαίνῃ νοθεύων καὶ σωφρονίζων. I 269, 21 ὅποτε γὰρ πατήρ υἱὸν τύπτει σωφρονίζων. II 238, 7 τίς ἐστὶν ὁ γε μὴ περαινῶν, κακίζων, νοθεύων, σωφρονίζων; IV 76, 19 ἐπιτιμῶν, νοθεύων, σωφρονίζων. III 131, 8 φόβῳ γὰρ ἄρχοντος τὸ ὑπήκοον ... ἀνάγκη σωφρονιζοῦσα νοθεύεται. VI 40, 16 οὗτοι ὁμοσίᾳ τὰς πόλεις σωφρονίζοντες. III 108, 8 cf. 105, 10 ὅτι τὸ μὲν „ἐκάκωσε“ ἴσον ἐστὶ τῷ ἐπαίδευσεν καὶ ἐνουθέτησεν καὶ ἐσωφρόνισε. V 163, 14 μακρόθεν δ' ὡς ἀπὸ σκοπῆς ἐσωφρόνισεν ἄνθρώπους.

σωφρονίζεσθαι. II 68, 14 τοῦ νοθεύειν χάριν τοὺς ἐτέρως μὴ δυναμένους σ. II 71, 5 εἰ μὴ δύνανται δι' ἀληθείας σ. II 271, 11 πρὸς νοθεσίαν καὶ σωφρονισμόν ἐτοιμότητος τῶν οἷων τε νοθεύεισθαι καὶ σ. V 367, 12 πρὸς νοθεσίαν τῶν δυναμένων σ. VI 168, 18 οἷς ἔθος ταῖς ἐτέρων τύχαις σ. II 51, 6 φόβῳ σωφρονίζονται οἱ ἐξ ἑαυτῶν μὴ πεφυκότες νοθεύεισθαι. V 372, 2 ἵνα ταῦτα ὀρῶντες τὰ παραδείγματα πάντες ἄνθρωποι σωφρονίζωνται. V 370, 21 κἂν <εἰ> ἐπὶ τούτοις μὴ σωφρονίζονται. II 85, 2 ὅφ' οὗ νοθευθῇ καὶ σωφρονισθῇ μόνου δυνατόν. III 255, 11 ἐὰν τῷ διὰ τούτων ἐπιχειμασθέντι φόβῳ σωφρονισθῇ δυναθῇ. III 39, 2 ἀ παιδευθῇ καὶ καὶ σωφρονισθῇ καὶ χεῖρ. V 340, 1 πολλοὶ γοῦν ἀποδημίας ἐσωφρονισθήσαν. V 127, 18 ἵνα οἱ ἀντὶ τούτων εἰσικαίόμενοι τοῖς ἐτέρων σωφρονισθῶσι κακοῖς. IV 136, 12 τὰς ἀμάχους ῥώμας ἰδόντες καθαιρουμένας σωφρονισθήτε. I 110, 25 μὴ γὰρ προερχέσθω τῶν παθῶν, ἀλλ' ὕστεριζέτω τούτων, καὶ σωφρονισθήσεται. IV 101, 20 ἐὰν ἄρα ἀπίη, ταῖς τῶν ἀδελφῶν κακοπραγίαις οὐ σωφρονισθεῖς. III 154, 18 ἀκοαῖς θείαις σωφρονισθεῖσα (Ἄγρα). IV 156, 1 πλήθει τῶν ἐπαλλήλων κολάσεων μετεβάλοντο σωφρονισθέντες.

σωφρονισμός. I 156, 9. II 21, 5. 93, 26. 176, 1. 271, 10. III 179, 24. V 286, 13 (coni. νοθεσία). IV 198, 13 οὐκ ἐπ' ὀνειδίει σωφρονισμόν δέ.

σωφρονιστήριον. IV 79, 12.

σωφρονιστής. I 291, 20 (ἐλεγχος). I 222, 13. IV 54, 3 (λόγος). V 145, 20 (πατέρες καὶ μητέρες). III 106, 2 (πόνος). II 103, 9 (φόβος). — IV 47, 7 τὸ οἰκετικὸν αὐτῷ δύσερι ... ἦν σωφρονιστὴν οὐκ ἔχον. IV 115, 4 μηδενὸς τῶν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας συνεξεληλυθότος σωφρονιστοῦ. VI 165, 17 (δ σ.). III 25, 18. V 89, 21 (οἱ σωφρονισταί).

II 290, 27 σωφρονιστῶν ὡς ἔοικε τοῦτό ἐστι τὸ ἔθος. III 18, 14 νοθητᾶς μὲν καὶ σωφρονιστὰς ... ἀποδιδράσκει.
 σωφροσύνη. II 90, 24 μέση ... ῥαθυμία δὲ ἐκκεχυμένης καὶ φειδωλίας ἀνελευθέρου σ. I 79, 8 sqq. τρίτη ἐστὶν ἀρετὴ σ. I 80, 3 τρίτη δὲ σ., ὅτι περὶ τὸ ἥτρον, ὃ δὴ τρίτον ἐστὶ τοῦ σώματος. I 79, 19 sq. τῷ δὲ ἐπιθυμητικῷ σωφροσύνην (προσηρμόσθαι). I 284, 16 ἐκ δὲ σωφροσύνης τὸ σωφρονεῖν (γίνεται). V 270, 3 ὄνομα ταύτης ἴδιον τῆς ὑγείας ἐστὶ σ., σωτηρίαν τῷ φρονούντι τῶν ἐν ἡμῖν ἀπεργαζομένη. II 115, 1 ἀντιπαθεῖς δ' ἀκολασίας φάρμακον, ἡ ἀλεξικακος σ. II 117, 2 σ. τὴν τούτων (sc. πάθους καὶ κακίας) καθαιρεῖν τε καὶ φθорάν μελετᾷ. I 111, 26 αὕτη (sc. ἡ πρὸς ἡδονὴν διαμαχομένη φύσις) δὲ ἡ σ. ἐστὶ. I 106, 5 ἡδονῇ γὰρ ἐναντίον σ. I 83, 21 ἡ δὲ σ. ἀδυνατεῖ κυκλώσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἡδονήν. I 25, 6. 77, 13. 171, 12. 237, 3. II 28, 10. 174, 16. IV 48, 13. 243, 7. 250, 21. V 102, 2. 373, 21. VI 20, 3. 21. 44, 21 (coni. φρόνησις, ἀνδρεία, δικαιοσύνη). III 30, 12. 97, 16. 111, 11. 194, 7. VI 193, 14 (coni. αἰδώς). IV 93, 16 (coni. αἰδώς, ἐγκράτεια, δικαιοσύνη). III 195, 25 (coni. ἀνδρεία, δικαιοσύνη, φιλανθρωπία). I 291, 4. V 339, 12. VI 212, 21 (coni. δικαιοσύνη). I 275, 5 (coni. δικαιοσύνη καὶ εὐσέβεια). IV 157, 9 coni. ἐγκράτεια, καρτερία, ἀγχίνουαι, κτλ. III 12, 10 (coni. εὐκλεία): III 288, 2 (coni. εὐσέβεια). I 212, 16 συνεπίσπτο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... ἐγεθυμία σ. κοσμιότης κτλ. I 147, 9. II 115, 23. 116, 19. IV 126, 3 (coni. καρτερία). III 143, 13. IV 70, 10 (coni. κοσμιότης). III 231, 16. V 164, 10 (coni. κοσμιότης καὶ αἰδώς). III 117, 15 (coni. κοσμιότης, καρτερία). V 34, 7 (coni. οἰκουρία, ὁμόνοια). II 97, 4. 116, 11. 227, 12. III 113, 12. V 239, 15. VI 72, 8 (coni. φρόνησις). V 347, 18 (coni. φρόνησις, ἀνδρεία). III 72, 5 coni. φρόνησις καὶ δικαιοσύνη. IV 79, 16 (σ. καὶ πάσα ἀρετὴ). III 190, 14 αἰρετόν ἡ σ., ἐχθρὸν ἡ ἀκολασία. III 48, 4 (opp. ἀκολασία). — V 167, 11 σωφροσύνης ἄλλον. III 292, 18 (ἀγαθᾶ). IV 232, 8 (ἀπαρχή). III 186, 4 γυμνάσια. I 110, 2. III 109, 1 (ἐραστής). I 107, 1 πολλαὶ δὲ καρτερίας καὶ σωφροσύνης ἐρασθεῖσαι ψυχαί. V 277, 3 ἡθος. I 106, 22 κάλλος. I 106, 4. 17. 110, 20 λόγος. IV 213, 7 μᾶθημα. V 230, 20 (νόμοι). II 99, 2 (φυσὸν). — V 118, 3 ὁπὲ σωφροσύνην ἀπομαθόντες. I 263, 23

ἀλλὰ σωφροσύνην (ζητεῖς); I 275, 1 (οἱ σοφισταὶ) τὴν σωφροσύνην συμφέραν ... ἀποφαίνοντες. II 116, 2 προσφυσέστατα οὐν ἔχεσθαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ σωφροσύνην εἶπε. IV 24, 12 ἐπιμορφᾷ κοινωρίαν ... πρὸς σωφροσύνην ὁ ἀκόλαστος. VI 41, 9 „σωφροσύνην ἄρα ἀναδιδαχθήσῃ“. I 262, 17 οὐδὲ σωφροσύνην φειδωλίας καὶ ἀνελευθέρως (ἐπιτηδεύειν προσήκεν). I 106, 28 τοῦ σωφροσύνην καὶ θεὸν ἰδόντος εἰλικρινὺς τὸ μὴ ἀποδυνήσκειν (ἐστίν). I 106, 18 ἡ μὲν ἐν τῷ θεωρεῖ σ. τιμιωτάτη ἐστὶ καὶ χρυσῷ ἔοικυια. I 106, 10 οὐ παντός ἐστι κτήμα σ., ἀλλὰ μόνου τοῦ θεωφιλούς. I 78, 8 ἡ δὲ σ. τοῖς αἰρετέσις (ἄρους τιθεῖσα). I 28, 9 εἰ δὲ σωφροσύνη μὲν ἐξευμαρσιθεῖεν αἱ ἄμειτροι τῶν παθῶν ὁρμαί. IV 73, 22 τὰ ἐκ σωφροσύνης. — All: I 83, 26 ὁ Τίγρις ποταμός, ἡ σ. τῆς ἡδονῆς. I 108, 2 cf. 106, 6. 109, 12 sq. 110, 11 κἀκείνος μὲν σωφροσύνη, χαλκῷ ὄψει, θεραπεύεται.

σώφρων. VI 16, 4 δυοῖν ὄντοιν ἀδελφοῖν, τοῦ μὲν σώφρονος, τοῦ δ' ἀκολάστου. I 279, 28. II 143, 19. VI 156, 7 (βίος). V 326, 15 (γονεῖς). V 166, 19 (γυνή). V 369, 1 (γυναῖκες). V 323, 3 οἱ ἐπηλύται. IV 43, 15 (ἔρωτες καὶ φίλοι). II 39, 2 (λογισμός). III 73, 10 (οἰκουρία). III 192, 6 παῖδες. V 25, 20 σχῆμα. — III 182, 25 cf. V 319, 1 ὁ σ. coni. ὁ φρόνιμος, ὁ ἀνδρείος, ὁ δίκαιος. II 223, 18 coni. ὁ φρόνιμος, ὁ δίκαιος, ὁ ἀσκετὴς εὐσεβείας. IV 72, 11 (ἡ σ. καὶ κοσμία). V 368, 8 οἱ σώφρονες. II 223, 9 coni. οἱ φρόνιμοι, ἀνδρείοι καὶ δίκαιοι τὰς ψυχὰς. I 224, 5 εἶναι γὰρ φρόνιμοι καὶ ἀνδρείοι καὶ σώφρονες καὶ δίκαιοι. V 325, 13 μόνους λέγειν εὐγενεῖς τοὺς σώφρονας καὶ δικαίους. I 94, 21 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποῖος καλεῖται φρόνιμος ἢ σ. ἢ δίκαιος ἢ ἀνδρείος. V 320, 17 cf. VI 167, 19 πάντων τε οἶεται εἶναι ... φρονιμώτατος, σωφρονέστατος, δικαιοτάτος, κτλ. I 275, 21 cf. II 312, 13. III 165, 18. 181, 18 sq. τὸ ἐν τινι φρόνιμον ἢ σώφρον ἢ ἀνδρεῖον ἢ δίκαιον.

τάγμα. II 288, 2. 310, 2. ταλαίπωρεῖσθαι. VI 73, 11. 148, 22. ταλαίπωρία. I 58, 21. III 189, 3. 25. 242, 9. IV 197, 7. ταλαίπωρος. III 189, 4 (ἀδίκαια). VI 205, 21 (ἔθνος). — III 108, 18 ταλαίπῳρος ζῇν. τάλας. III 267, 2. IV 236, 20. V 42, 18. 234, 25. VI 44, 6. 205, 24 (γαστήρ). ταμείον. I 274, 8 ὅς (sc. νοῦς) μέγα τ. ὑπὸ φύσεως δημιουργηθείς. II 65, 14

ἐπειδὴ (ὁ νοῦς) μέγιστόν ἐστι τ. καὶ παν-
δεγές. V 20, 7 τῶν ἱερῶν χρημάτων.
ταμίας. I 155, 17 ὁ μὲν οὖν ἄφρων φύλαξ
καὶ τ. ἂν γένοιτο τῆς ἡδονῆς. II 80, 17
ὁ δὲ ἐπίτροπος καὶ φύλαξ καὶ τ. τούτων,
ὁ ἡγεμὼν τοῦ δεσμοτηρίου. I 143, 24
τῶν λοιπῶν ταμίαν οἰσθῆναι τὸν θεόν.
II 139, 3 Μωυσῆς, coni. φύλαξ τῶν τοῦ
ὄντος ὀργίων. I 273, 23 ὥστε ὁ μὲν τοῦ
ἀστέιου νοῦς φύλαξ καὶ τ. τῶν ἀρετῆς
ἐσται δογματῶν. II 185, 3 ἐθῶν πιστοί.
II 244, 17 (coni. νεκροφύλακες τῶν θνη-
τῶν). V 340, 18 τὸ δὲ ταμίαν καὶ φύ-
λακα γενέσθαι. III 302, 10 ταμίας καὶ
φύλακας αὐτῶν (sc. τῶν ἁγίων) ἐπι-
στήσας.
ταμειά. II 286, 1.
ταμειεύειν. I 84, 19 αἰετ. καὶ φυλάττειν
ἐκάστην (sc. ἀρετὴν). I 121, 3 τί γὰρ
τάς φαύλας πόδας ... ταμειεύεις καὶ θη-
σαυρίζεις, ὦ διάνοια, ἐν σαυτῇ. III
17, 19 μὴ ταμειεύῃς τὸ νοεῖν ... σεαυτῇ.
— III 153, 9 μνήμη τὰ παραδοθέντα
ταμειύσθαι. I 241, 7 οὐ γὰρ δύναμεθα
διηγεῖσθαι τὸ ἄξιον τοῦ αἰτίου κεφάλαιον
ἐν ψυχῇ ταμειεύσθαι τῇ αὐτῶν. III
215, 2 ὁ δὲ μακρὸς αἰὼν αὐτῷ καὶ βίος
ἐν τῇ νοητῇ πόλει ταμειύεται. I 287, 11
τὰ ἐνθυμήματα ἐν ἀοράτῳ χωρίῳ, δια-
νοία, ταμειύεται. I 226, 12 (ἡ ψυχὴ)
ταμειουμένη δὲ αὐτά (sc. τὰ μυστήρια).
II 236, 17 δύναμις γὰρ καὶ ἥδε ἐστὶν
ἀδελφὴ τῆς ἐν τῷ λέγειν ταμειουμένη
μέχρι καιροῦ τὰ λεκτέα. II 74, 9 ὅπως
τὸ ἀγοισιδὲς ... τῷ ταμειουμένῳ ἐν ταῖς
ὄψεσι συγγενεῖ αὐτοῦ καὶ φίλῳ ὑπαντίσταν
ἀσπάζεταιται. II 129, 13 ἄμεινον δὲ πρὸ
ἐκείνων αὐτὸν ἐκλάμψει ταμειούμενον
τὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοθείσας ἀσφαλῶς
χάριτας. II 33, 17 σοφισταὶ ... ταμει-
όμενοι τὸν ἀργυρισμὸν εἰσαυθὶς ἑαυτοῖς.
II 283, 22 τὰ ἐν αὐτῷ (sc. τῷ νῷ)
ταμειούμενα. I 211, 3 τὸ πλῆθος τῶν
ταμειουμένων ἀγαθῶν. II 290, 23 ὁ τῶν
ἐν ψυχῇ ταμειουμένων ἐπισκοπος. III
4, 2 μηδενὶ τῶν ἐξωθεν ἐπιφοιτῶντων ἢ
ἐνδον ταμειουμένων πραγμάτων. II 99, 5
καὶ τοῦτο ταμειύσμεθα. III 302, 9 „ἐξ-
εκλήθηρα τὰ ἅγια ἀπὸ τῆς οἰκίας μου“
καὶ ἐταμειυσάμην ἐν τῷ τοῦ θεοῦ οἴκῳ.
II 32, 14 τὰς πρῶτας αἰεὶ χάριτας ...
ἐπισχῶν καὶ ταμειύσμενος. I 181, 21
(μύσται μυστήρια) ταμειύσμενοι δὲ παρ’
ἑαυτοῖς φυλάττετε θησαυρόν. II 243, 8
οὐδὲ ἔχοντες ἢ σικιὰν καὶ εἰδωλον καλοκ-
ραθίας ταμειύσμενοι.
ταντάλειος. III 61, 21 (τιμωρία).
ταξίαρχεῖν. II 221, 19. 262, 24. 280, 3.
V 50, 4.

ταξίαρχης. II 198, 1. V 143, 2 (deus
int.). V 304, 3 (ὁ τῆς φύσεως ὁρθὸς
λόγος).
ταξίαρχος. II 112, 23. IV 277, 9. V
29, 5.
τάξις. I 9, 1 τ. δ’ ἀκολουθία καὶ εἰρμός
ἐστὶν προηγουμένων τινῶν καὶ ἐπομένων.
III 141, 9 cf. V 30, 9 τὸ κάλλιστον ἐν βίῳ.
VI 83, 8. 105, 14 (opp. ἀταξία). I 236, 2
ἐν ἅπαντι μὲν γὰρ ἀταξίας ἄμεινον ἢ
τ. VI 182, 27 ὁ τὴν ἀτάξιν εἰς τάξιν
ἀγαγών. II 133, 12 τὴν οὐσίαν ... εἰς
τάξιν ἐξ ἀταξίας ... ἀγων ὁ κοσμοπλά-
στης. V 252, 4. 258, 10 τ. ἐξ ἀταξίας.
VI 85, 9 sq. πρὸς τάξιν γὰρ ἀτάξιν
μεταβάλλειν. III 112, 5 τὴν ἐξ ὀγλο-
κρατίας ἐν τοῖς οὖσιν ἀτάξιν εἰς ἀρχῆς
νομίμου, βασιλείας, τάξιν ἀγαγόντα. V
264, 8 ὁ ἀὴρ ... ἐπιδεικνύμενος ἐν ἀτα-
ξίᾳ τάξιν. VI 173, 3 τάξιν ἐν ἀταξίᾳ
... παρεπιδεικνύμενος. VI 96, 11 (ἡ τ.)
τῶν ἀτάκτων. III 283, 14 ἀταξία μὲν
ἐκ τάξεως. IV 262, 22 (coni. ἀκολουθία).
V 140, 4 (coni. ἀξίωμα). V 362, 1 (coni.
ἀριθμός). I 4, 4 τοῖς γινόμενοις ἔδει
τάξεως· τάξει δὲ ἀριθμὸς οἰκείον. I 27, 1
ἐν τάξεσιν ἡρμοσμένοις καὶ ἀριθμῶν ἀνα-
λογίαις. VI 62, 5 (coni. διάθεσις). III
150, 22 ἐν διαιρέσεσι καὶ τάξεσιν ἐναρ-
μονίους. III 256, 10 τὴν ἀτάξιν καὶ
ἀκοσμίαν εἰς κόσμον καὶ τάξιν ἀγαγών.
I 6, 20 cf. V 181, 1 (ἕλη ἐδέχετο) τάξιν ποι-
ότητα ἐμψυχίαν ... IV 91, 15 ἐν τάξεσιν
ἐναρμονίους καὶ συμφωνιῶν ταῖς ἀρίστας.
V 143, 1 πόθον ἐνεργαζομένη τῆς ἀτρέ-
πτου καὶ ἐναρμονίου τάξεως. V 258, 11
τάξει ... συγγενὲς κόσμος, ἀταξία δὲ τὸ
ἀκοσμον. V 84, 8 τὴν παρά τῷ ὄντι θεῷ
... τάξιν. I 104, 25 πάνυ καλῶς ὁ
ζωοπλάστης θεὸς ἐδημιούργησε τὴν τάξιν.
VI 7, 11 τὰ μὲν θεῖα αἰωνίῳ τάξει καὶ
εὐδαιμονίᾳ τετιμῆται. VI 83, 13 ἀρίστην
γὰρ θέσιν καὶ τάξιν ἐναρμόνιον τὰ τοῦ
κόσμου μέρη πάντα εἰληχεν. V 345, 12. 15
τὸν συμπαντα οὐρανὸν ἐν τάξει ...
ἡρμοσμένον. V 371, 22 τὴν ἐν οὐρανῷ
τάξιν βεβαίαν. — II 180, 3 (νευτέρᾳ)
τῶν ἀγαθῶν. III 21, 3 τὸ ὀρώμενον
αἰθέριον ... τάξει χρώμενον ἀκλιεῖ.
I 175, 17 οἱ ἀπλανεῖς θεῖαν ὡς ἀλη-
θῶς χορεύαν χορεύουσι τάξιν οὐ λειπόντες.
I 79, 13 τῶν ἀρετῶν. III 99, 14 ἀρε-
τῶν πλῆθος ἐν τάξεσιν ἐναρμονίους. IV
17, 4 ἐν ἐκείνοις (sc. τοῖς ἀστροῖς).
I 8, 18 τάξιν οὐδὲν ἤττον εἶχε τὰ καλῶς
γινόμενα. I 22, 11 ἐν δὲ τοῖς κατὰ
μέρος γινόμενοις τ. ἡδ’ ἐστίν. VI 144, 7
τὰς δίκας εἰσάγων ὡς ἔχων (ἔγοιεν
coni. Mang.) τάξιν. IV 28, 20 τρεῖς εἰσιν

ἡθῶν ἀνθρωπίνων. I 176, 3 ἐναρμόνιον τῆς κινήσεως μάλιστα οὕτως τάξιν γενήσεσθαι. I 22, 10 ἡ τ. ἀναγκαίως λόγῳ ὑπεγράφετο. III 93, 7 ἐπὶ τὰς πεπλανημένας ἐν τάξει φερομένας ταῖς αὐταῖς (μοίρας). III 50, 8 τῶν πλανήτων. I 40, 1 (οἱ πλάνητες) ἐπὶ διακοσμοῦνται τάξει. III 249, 20 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. II 262, 23 τὸν στρατὸν ἐκάστων (sc. ψυχῶν) ἐν ταῖς ἀρμοστούσαις διακοσμημένον τάξεσιν. II 198, 1. IV 293, 3 τοῦ θεοῦ στρατοπέδου. VI 140, 8 τῶν στρατιωτῶν. VI 66, 3 μετὰ δὲ τὸ κατακλιθῆναι μὲν τοὺς συμπότας ἐν αἰς ἐδήλωσα τάξει. IV 101, 17 τῶν συμφορῶν. IV 11, 20 τῶν δ' εἰρημένων τριῶν ... τρόπους ἐναρμόνιος ἡ τ. IV 15, 3 ἐν τῇ φύσει. II 209, 12 τριῶν τῆς τάχαθ' οὐσεως κεχρημένης. II 136, 8 ψυχῶν ὁ θάσος οὗτος ἀσωμάτων ἐστὶ διακοσμημένων οὐ ταῖς αὐτῶν ἐν τάξει. V 366, 18 τῶν ἐτησίων ὥρων ... πρὸς τὰς οἰκείας τάξεις ἀνιόντων. — III 50, 16 οἱ τὴν μέσσην ἀπονεμεικότες ἡλίφ τάξιν. II 280, 1 πολλὰς μὲν ἀν εὐροὶ τάξεις ἀκοσμούσας. VI 198, 1 πᾶσαι αἱ τάξεις καθάπερ κελευσθεῖσαι προσπίπτουσιν εἰς ἔδαφος. V 337, 17 τάξεις ἐναρμόνιους ὑψηλεῖται, κατ' ἄνδρας, κατ' οἴκους, κατὰ πόλεις, κτλ. IV 293, 9 τάξιν αὐτῶν (sc. τῇ παραγγέλματι) δοὺς μεθ' ὀριον τῶν δυοῖν πεντάδων. VI 84, 3 ἡ παρὰ φύσιν τ. VI 169, 17 (ἱππικῇ). V 31, 5 ἐν τῇ ἱερατικῇ τάξει. V 2, 7 τὸ ἀρμόττον τάξει ἱερωμένη. V 29, 4 τῆς ἱερᾶς τάξεως γεγονώς ταξίαρχος. VI 209, 21 (coni. λειτουργία) περὶ τὰ ἱερουργούμενα. II 179, 7 τὴν ἐν χρόνους τάξιν φυλάττειν. IV 265, 23 ἐπὶ συγχύσει τοῦ κρατίστου καὶ δημοφλεστάτου, τῆς τάξεως. V 264, 17 ὅσα δὲ τάξιν ἔχει τὴν προσήκουσαν. IV 287, 17 τὰ μὲν οὖν τῆς τάξεως γνῶριμα τοῖς τὴν διάνοιαν ὀξυδορκούσιν. V 304, 2 οὐ δὲ ... ὀφείλει τὴν καλλίστην τεταγμένους τάξιν. II 306, 26 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῶν τρόπος. III 94, 20 εἰ μὴ δύνατο διὰ τῶν πρεσβυτέρων τάξεων βελτιοῦσθαι ὁ νοῦς. IV 5, 12 ἐν τῇ βελτίονι ταχθέντα τάξει. III 237, 18 μέχρις ἂν ὁ ... θεὸς ἀναδῶ τὰ βραβεῖα τάξει τῇ βελτίονι. VI 173, 9 τετάχθαι τὴν βελτίονα τάξιν τὴν ἐπὶ δεξιᾷ. III 54, 10 ἡ μὲν ἀνω φορὰ τὴν ἀμείνω τάξιν ἔλαχε. III 11, 23 ὑπὸ τῆς ἀμείνονος ἀγόμενον τάξεως. II 273, 10 πολλὰ καὶ ἄλλα τοῦτοις ὁμοιότροπα τῆς ἀμείνονος καὶ ἱερωτέρας ὄντα τάξεως. III 94, 11 γέρας ἐξάριετον δοῦς, κληρὸν

ἀθάνατον, τὴν ἐν ἀφθάρτῳ γένει τάξιν. V 12, 22 μεταβάλλεσθαι πρὸς τὴν ἀμείνω τάξιν. V 349, 13 τὸν δ' ἡμερον καὶ φίλ-ἀνθρωπον ... ἐν βελτίονι τεταγμένον τάξει. — II 258, 4 τάξιν (φυλάττειν). VI 93, 4 μὴ λιποτακτεῖν τάξιν οἰκείαν. II 50, 13 καλὸν δὲ μὴ λιποτακτῆσαι μὲν τῆς τοῦ θεοῦ τάξεως. II 63, 20 τὰ μὲν δὴ μὴ λείποντα τὴν τάξιν. VI 49, 3 μηδέποτε τὴν τάξιν ταύτην λειπέτω. III 229, 11 τάξιν ἦν ἐτάχθη μηδέποτε λείποντος. II 64, 21 τὴν μὲν ἀμείνω καὶ οἰκείαν τάξιν ἔλιπον. VI 174, 20 μὴ, κινδυνεύου τὴν τάξιν. I 206, 14 τί δήποτε ... τὸν Κάιν νυνὶ τὴν τάξιν μετατέθεικεν. — IV 292, 21 δυνάμει καὶ τάξει. I 95, 25 cf. 232, 10. II 14, 11 καὶ τῇ τάξει καὶ τῇ δυνάμει. II 220, 26 τάξει coni. ἡγεμονίᾳ. I 22, 25 cf. 223, 6. 232, 11 τὰ μὲν πρῶτα τῇ τάξει. I 30, 19 διὰ τὴν τάξιν. VI 197, 31 εἰς τάξεις δὲ εἰς διενεμήθησαν. VI 203, 26 διὰ τῆς οὐκ ἐν τάξει κινήσεως. III 191, 5 ὁ μὲν πατὴρ αὐτοὺς ἐν τάξει ἐνὸς κατηράμει. VI 206, 13 ἐν δευτέρᾳ τάξει. VI 23, 18 καθ' ἡλικίας ἐν τάξεσιν. VI 68, 6 κατὰ τάξεις. VI 211, 21 τῶν τὴν εὐθὺς μετὰ τὸν πρῶτον τάξιν εἰληχόντων. V 308, 3 τὴν ἴσην ἔλαχε τάξιν. V 204, 6 αὐτὴ δὲ καθάπερ ἐν ταῖς οἰκείαις τὴν ἐγγυτάτω γένους πρῶτην καὶ ἀνωτάτω τάξιν εἰληχε. V 333, 9 γνῶριμον αὐτῷ γενέσθαι καὶ ταχθέντα μὲν τάξιν ἀρίστην. V 331, 8. 11 οὗτοι μὲν οὖν εἰσι τῆς ἐπιλήπτου τάξεως.

V 321, 12 τῶν ἀγαθῶν. I 288, 18 ἀκροατοῦ. V 220, 5 ἀνοικειον τάξιν παρατίθει τὴν τῆς ἀληθείας. VI 168, 18 ἄρχοντας. I 10, 21 ἐν τῇ τάξει τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν θετέον. III 242, 4 γνωρίμου. I 34, 8 γονέων καὶ ἐχθόνων. I 291, 16 γονέων. I 273, 20 διδασκάλου δύναμιν καὶ τάξιν ἔλαχε. II 254, 12 δούλων. I 38, 1 ἐβδομάδος ὡς θαυμαστὴν ἐχούσης ἐν τῇ φύσει τάξιν. I 199, 1 ἐπηλύτων καὶ παροίκων λαβεῖν τάξιν. VI 207, 23. 215, 16 ἐν τῇ τάξει τῶν ἐταίρων. V 287, 6 εὐγενεῖς τὴν ἀνωτάτω τεταγμένοι τάξιν. V 13, 18 εὐσεβείας καὶ δσιότητος. II 62, 7 ἐχθρῶν. V 257, 8 ἐν τῇ τάξει τῶν καθαρῶν ζῶων αναγράφεται. II 184, 6 τὴν ἱερωσύνῃς λαβεῖν τάξιν. VI 188, 7 τοῦ κατακοιμιστοῦ. I 263, 18 μάρτυρος ἢ κατηγόρου. II 177, 4 cf. 187, 22 τοῖς γονεῦσι τοῦτοις τέτταρες παῖδων εἰσὶ τάξεις. I 182, 20 εἰς ἀγνεύσεως παρθένου τάξιν. VI 138, 15 πρεσβυτοῦ. V 353, 1 πυχρῶν. I 200, 22 τῶν σημαιομένων. VI 193, 16 συμβούλου.

I 126, 21 εἰς συμφέροντος τάξιν. II 63, 5 υἱανοῦ τάξιν ἔχειν. VI 136, 1 ὑπηκόου. II 107, 9. VI 143, 21 ὑπηκόων. V 331, 1 κατ' ἔλεον χαρίζονται τὴν ὑπὲρ ὑπὸν τάξιν. — All: II 57, 12 (Ἄννα) τὸν τεταγμένον ἐν τῇ τοῦ θεοῦ τάξει τράπει ἀποκυήσασα, ὃν ἐπεφήμισε Σαμουήλ.
 ταπεινός. II 16, 20 ἀρρώστημα. I 79, 5 ταπεινὸν δὲ ἡ δειλία. I 108, 21 ταπεινὸν γὰρ τὸ ἐκδέχεσθαι. II 10, 30. 17, 14 Λάμεχ. II 10, 24 ἡ ὅσις ταπεινωτέρα. I 117, 11 τὸ πάθος. IV 256, 16 (παῖδες). II 296, 26. V 111, 21 (σχῆμα). I 265, 25 (φιλάρετοι). VI 7, 6 sq. (φρόνημα). I 117, 21. 262, 5. II 33, 11 (ψυχῇ). — I 142, 20. 261, 12. II 195, 7. V 150, 9 ταπεινὸν οὐδέν. II 91, 13 ταπεινὰ γὰρ ταῦτά γε καὶ λίαν χαμαίῃζα. II 108, 3 ἄδοξα γὰρ καὶ ταπεινὰ ταῖς τοιαύταις ... νενομίσται. IV 91, 9 τ. εἰ ταῖς τῶναις. III 8, 10 τ. γεγινώς. — IV 127, 8 τὸν δὲ ταπεινὸν μετέωρον ἐξαίρει. II 24, 3 ἐτέρως ὁμιλητέον ... ἐνδόξῳ καὶ ταπεινῷ. IV 278, 1 ὁ ... θεὸς θεῶν οὐδὲ τὸν ταπεινότατον ὑπεριδεῖν ὑπέμενεν. III 195, 12. IV 282, 21. V 249, 12 (οἱ ταπεινότεροι). V 74, 16 τὸ ταπεινόν. III 108, 21 τὸ ταπεινότατον. I 131, 20 (τὰ ταπεινά). I 131, 10 ταπεινός.
 ταπεινότης. I 161, 3. II 30, 1. III 94, 1.
 ταπεινοῦν. II 10, 28 προστέτακται γὰρ τὰς ψυχὰς τ. δεκάτῃ τοῦ μηνός. III 189, 27 ταπεινώσας αὐτὴν (sc. παρθένον) πρότερον ὁ Συγέμ. — II 16, 16 ὅψ' ὢν ἰλυσσώμενη (ἡ ψυχῇ) ταπεινοῦται καὶ κάμπτεται. IV 93, 3 (ὁ πολιτικός) ἔλκεται κάτω ... καὶ ταπεινοῦται. II 10, 21 κατὰ τὰ ... ἀρρωστήματα ταπεινωμένη. V 229, 6 ταπεινομένους ἐν ταῦτῳ καὶ πρὸς ὕψος ἐπαιρομένους. I 227, 14 ὑπενδόντες καὶ ταπεινωθέντες τὸ αὔχημα.
 ταπεινώσις. III 61, 14 τὰ δουλείαν καὶ κάκωσιν καὶ θεινὴν ... ταπεινωσὶν ἐπάγοντα τῇ ψυχῇ. III 154, 16 ὅταν δ' ὑποστρέψῃς „ταπεινωθῇτι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς“ καλὴν ταπεινώσιν φρονήματος ἀλόγου καθάρισιν περιέχουσαν. — All: I 79, 5 sq. (Αἰθιοπία). II 9, 30 cf. 10, 19. 16, 18 Λάμεχ.
 τάπτειν. IV 268, 12. VI 38, 12.
 τάρανδρος (τάρανδος). III 203, 20.
 ταραξίπολις. VI 124, 6. 145, 12.
 ταραττειν. II 242, 18. IV 45, 7.
 ταραχή. III 298, 27 (coni. στάσις). II 26, 12. VI 176, 10 (ταραχαὶ coni. στάσις). II 237, 17 (ἐμφύλιον τε καὶ ξενικαί, coni. στάσις). III 55, 10 (ἐμφύλιος). VI 168, 12 ἐμφύλιοι. IV 288, 11. VI 128, 1 (coni. θόρυβος). IV 7, 11. VI 51, 8.

172, 16 (coni. θόρυβοι). II 104, 14 ὡς μὴ ... θορύβοις καὶ ταραχαῖς καὶ ἐμφυλίοις στάσειν αἰετὶ χρώμενοι διατελόμεν.
 III 285, 19 ἀσπόνδου καὶ ἀκηρύκτου πολέμου δυσωνυμωτέρα ταραχῇ. II 127, 16 (δύσερις). III 283, 15 τ. δ' ἐξ εὐσταθείας. IV 90, 18 (coni. ἀταξία). IV 91, 16 τὰ δ' ἐπίγεια πολλῆς ἀταξίας γέμοντα καὶ ταραχῆς. IV 106, 10 αἰφνίδιος καὶ ἀπροσδόκητος τ. καταλαμβάνει. V 353, 6 τ. μὲν οὖν, ὡς εἰκός, ἐπέειχε τὴν πληθὺν ἄψαν. III 304, 13 προσκρουσμάτων γέμοντι καὶ ταραχῇ. VI 203, 26 τῶν ὁμμάτων. IV 238, 14 παροινας. III 108, 26 ἐν τῇ ψυχῇ, coni. στάσις. III 282, 12 οἱ μηδεμίαν ἐπήθοντο ταραχῇ. I 140, 18 τὰ ῥήματα ταραχῆς καὶ συγχύσεως γέμει. I 147, 25 (ἡ ἡρόνη ἐστὶ) τῶν κινουμένων καὶ ταραχῆς γεμόντων.
 ταραχώδης. IV 35, 4 (ἀταξία). V 18, 4 (βίος). II 243, 3 τὸ ταραχώδες ... κακίας. VI 190, 2 ὕψαιμόν τι καὶ ταραχώδες. IV 46, 23 τὰ φιλόνηκα καὶ ταραχώδη.
 τάρταρος. V 371, 23.
 τάσις. II 25, 24 ὑπὸ βίας ἡ σφοδρὰ τ. ῥῆξιν λαβοῦσα. III 211, 6 τῆς φωνῆς. I 64, 16 τὰς τε τῶν φθόγγων τάσεις ἐπτά εἶναι. III 211, 2 συνημμέναις τάσεσι καὶ διεzeugμέναις.
 τάττειν. I 170, 6 εἰδώς ἐφ' ὧν κυρίως καὶ εὐθυβόλως πραγμάτων αὐτὰ τάττει. II 93, 25 ὅταν ... τὰς ἀρίστους ἑαυτῶν γνώμας πρὸ τῶν ὑψηλῶν τάσεων τῶν ἐκείνου. I 14, 6 οὐκ ἐπειδὴ τοῦτον (sc. τὸν οὐρανόν) ἐν ὑστέρω γῆς ἔταττε. I 175, 17 ἦν (sc. τάξιν) ὁ γεννήσας αὐτοὺς (sc. ἀπλανεῖς) ἔταξεν ἐν κόσμῳ. II 112, 22 τίτι γὰρ οὕτω λογίσαι στράτευμα καὶ τάξαι ... ἐξεγένετο. II 21, 7 ἡ ἀφ' ἧς ὅσιον ἀπάρχεσθαι τῷ τάξαντι. — I 16, 4 κατὰ ... τὸ ἐν τάττεται τὸ λεγόμενον ἐν γεωμετρίᾳ σημείον. I 91, 5 πᾶν δὲ μίμημα ποθεῖ τοῦτο, οὐπὲρ ἐστὶ μίμημα, καὶ μετ' ἐκείνου τάττεται. II 306, 26 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τρόπος. I 168, 12 μετ' ὧν ταχθεὶς (ἡ ἄλογος ὁρμή). I 16, 7 ἐπιφάνεια, ἡ τετακται κατὰ τριάδα. I 33, 22 ἐπίπεδον δὲ κατὰ τριάδα τέτακται. I 90, 18 τέτακται οὖν ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἐν. I 84, 3 (ἡ δικαιοσύνη) τέτακται οὕτε κατὰ τὸν κατήγορον οὕτε κατὰ τὸν ἀπολογούμενον. I 250, 14 θεωρίας δὲ τῆς τοῦ μόνου σοφοῦ, καθ' ἣν Ἰσραὴλ τέτακται. II 57, 12 sq. cf. 58, 23. 198, 4. III 258, 12 Σαμουήλ-καλεῖται δ' ἐρμηνευθεὶς τεταγμένος θεῷ. III 22, 20 ἡ τῶν κατ' οὐρανὸν ὁμαλὴ καὶ τεταγμένη κίνησις. I 65, 22 τοῦ τε

κατὰ τὰς ἰδέας νοῦ τεταγμένου. I 66, 1 τῆς κατὰ τὰς ἰδέας τεταγμένης νοητῆς ... αἰσθήσεως. I 295, 28 μυρίων ἐν τῇ σῇ τεταγμένων συμμαχίᾳ. I 19, 21 cf. III 22, 18 ἡλίου γὰρ καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων τεταγμένοις περιόδοις. II 50, 13 ἐν ἣ (sc. θεοῦ τάξει) τοὺς τεταγμένους πάντας ἀριστεύειν ἀνάγκη. II 32, 10 κατὰ τεταγμένας καιρῶν περιόδους. I 135, 8 ὕδατός τε καὶ αἰέρος χύσεσι ἐν μεθόρῳ τεταγμένας. III 21, 6 τεταγμένας κινήσεις. V 101, 1 τεταγμένως. II 10, 6 ὑπὸ ἀρχηγέτῃ τῷ Σὴθ τετάχθωσαν.

ταυρόμορφος. IV 238, 18 (θεός).

ταῦρος. V 257, 8 ἐν τῇ τάξει τῶν καθαρῶν ζώων ἀναγράφεται. V 162, 11. 17 ταύρου γὰρ (ἐρασιθεῖσα Πασίφῃ). V 190, 17 ἐάν τινα τ. ἀναπείρας ἀποκτείνῃ. I 30, 3 ταῦροι μὲν καταζεύγνυνται πρὸς ἄροτον γῆς. II 81, 15 λέοντες λέοντας καὶ βόες ταύρους ... γεννῶσι. VI 29, 17 τὸν ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθῶσας Διί. VI 213, 15 ἄρνες εἰσὶ δύο καὶ τ. τὰ ἱερεῖα. II 36, 21 cf. IV 286, 8 ταῦροι δὲ καὶ κριοὶ καὶ τράγοι, οὓς Αἴγυπτος διὰ τιμῆς ἔχει. V 20, 17 τὸν ἐγγύριον τῶνον, ὃν ἐπ' ἀλόγοις ζώοις καὶ μάλιστα ταύροις μυθολογαστοῦσι. II 188, 19. IV 237, 21. 264, 9. V 185, 12 (χρυσούς).

ταυτολογία. III 86, 21.

ταυτότης. I 7, 1. IV 292, 25. V 252, 6.

ταφή. I 206, 4 (Μωυσέως). IV 267, 5. V 109, 17.

τάφος. IV 268, 13 τῶν προπατόρων. IV 66, 12 ἀποθανόντων δὲ πᾶσα γῆ τ.

τείνειν. II 96, 11 ὅσα μὲν εὐγνήν πολυκληματοῦντα κατὰ γῆς τ. ἐν οὐ πάνυ βαθεῖαις τάφοις. III 221, 24 (ὁ νοῦς) τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὥσπερ ἀκτίνας εἰς ὅλον τείνει. V 141, 22 ἄπερ σύμπαντα τείνει πρὸς εὐσέβειαν. III 220, 7 (ὁ θεός) μηκέτι τὰς ἀφ' αὐτοῦ τείνων φαντασίας. I 98, 1 τείνων αὐτὴν (sc. αἰσθάνειν) ἄχρι σαρκὸς καὶ τῆς ὅλης ἐπιφανείας. V 150, 14 τείνων ὥσπερ ἀπὸ σκοπιᾶς τὸ τῆς διανοίας ὅμμα κατεθεώμην τὰς ... θεωρίας. III 243, 15 τὸ πρὸς δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην τείνων ἀρετήν. II 27, 26 τοῦ νοῦ ... τὰς δυνάμεις καθάπερ ὀχετοὺς ἀνευρύνοντός τε καὶ τείνοντος. III 150, 1 (τοῦ ἡγεμονικοῦ) τὸ μὲν ὀρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὅμματα. IV 302, 1 (ὀφθαλμοὶ) τείνοντες αὐτούς. II 45, 18 τὰς μηκίστας ἐν αὐτοῖς τείνοντες ἐπιθυμίας. III 303, 29 οἱ τὴν τῶν λόγων δεινότητα μέχρις οὐρανοῦ τείνοντες. II 264, 10 ἵνα μηδενὸς τῶν εἰς φθορὰν τεινόντων ἢ

σωτήριος αὐτοῦ κατάρχη φύσις. I 282, 17 (ὁ γεωργός) τὰς κληματίδας ἔτεινε κατὰ γῆς. I 277, 15 οὐ (sc. δημιουργήματος) τὰς ῥίζας εἰς οὐρανὸν ἔτεινε. II 74, 5 τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας ἔτεινε μὲν ἀπ' οὐρανοῦ μέχρι τερμάτων γῆς. I 102, 22 ὅτι τὴν τῆς ψυχῆς τροπὴν ἔξω ἀπήγγειλε, τοῦτο ἐστὶ καὶ εἰς τὰ ἐκτὸς ἔτεινε καὶ ἐπεξεργάσατο. III 161, 27 ὡς (sc. δυνάμεις) ἔτεινεν εἰς γένεσιν. I 68, 17 ὁ νοῦς τείνας ἑαυτὸν ἄχρι τῆς αἰσθήσεως. I 68, 25 κατὰ τὴν τοῦ νοῦ τοικίην δύναμιν, ἣν τείνας δι' αἰσθήσεως IV 14, 11 πρὸς ὃν εἴ τις τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα τείνας. II 190, 24 ὁ τὰς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας πρὸς θεὸν τείνας. II 4, 5 (ὁ θεός) διὰ γὰρ *** δυνάμειος ἄχρι περάτων τείνας. II 118, 3 ὁ καταπολαΐσας τινὰ καὶ ... πρηνῇ τείνας ἐπὶ γῆν. II 199, 17 (τὴν ψυχὴν) προαγαγὼν δὲ ἔξω καὶ τείνας καὶ ἀναχέας τοσοῦτον. II 254, 27 (ὁ θεός) τὰς δυνάμεις αὐτοῦ διὰ γῆς καὶ ὕδατος ... τείνας. II 23, 4 τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν ἢ ... φύσις ... ὥσπερ μουσικὸν κανόνα τείνασα. I 233, 6 (ἡ φύσις) πρὸς τι τῶν οἰκείων ἐκάστην (sc. δύναμιν) τείνασα ἔργων. II 100, 4 ἡ πλείστη μοῖρα ἀνθρώπων ... τὰ πάντα, ὡς οἱ ποιηταὶ πούφασι, λίνα τείνας' ἅπαντα πανταχόθεν. I 70, 15 τείναντος τοῦ θεοῦ τὴν ἀφ' αὐτοῦ δύναμιν διὰ τοῦ μέσου πνεύματος. II 191, 9 παρὰ τοῦ μόνου σοφοῦ τὰς αὐτοῦ χαρακτηριστικὰς δυνάμεις πάντῃ τείναντος. τείνεσθαι. II 64, 5 (πνεῦμα) ἄρχεται μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρατα τ. III 236, 6 ὡς (sc. ἀήρ) ... ἄχρις οὐρανοῦ τείνεται. II 138, 11 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) πρὸς τὸν ἐσχατον αἰθέρα τείνεται. I 154, 16 ἀπὸ γὰρ τούτου (sc. νοῦ) καθάπερ τινὸς πηγῆς αἱ αἰσθητικαὶ τείνονται δυνάμεις. I 99, 13 (ἡ κατ' ἐνέργειαν αἰσθησις) ἐκ γὰρ τῆς ἐν νῷ καθ' ἑξὶν οὕσης αἰσθήσεως ἐτάθη. I 97, 28 ὅταν ἡ καθ' ἑξὶν (αἰσθησις) κινήθῃσα ταθῇ μέχρι τῆς σαρκός.

τεκμαίρεσθαι. III 216, 17 τί δὲ περὶ τῶν ἀτεκμαρτῶν τ. τολμᾷς; II 9, 1 τεκμαίρομαι δὲ ἐνθένδε ὅτι IV 111, 6 ἀποβλέπων εἰς ἕκαστον καὶ τεκμαίρομενος ἐκ τῆς ὁψεως. I 258, 7 ἀπὸ τῶν προφανῶν τεκμαίρομενοι περὶ τῶν ἀδῶλων. IV 23, 14 ἐκ τῆς περὶ τοῦνομα ἐρμηνευθείσης δυνάμειος τεκμαίρομενον τρόπον ἀστεῖον ἐν ψυχῇ. VI 203, 25 ἐτεκμαίρετο μέντοι ... ὀργήν. VI 205, 9 ὡς ἐνὶν ἔκ τε τῆς ἀναπνοῆς ... τεκμηρῶσθαι. V 34, 22 τεκμηρῶνται' ἂν τις. V 100, 19 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τεκμηρῶμενοι τὴν νοητὴν ... οὐσίαν.

τεκμήριον. I 95, 29. 111, 14. 125, 25. 128, 28. 138, 6. 151, 27. 260, 25. 264, 25. 295, 8. II 64, 12. 87, 24. 93, 16. 106, 19. 297, 14 τ. δέ (sc. ἐστίν). VI 195, 9 τ. δὲ μέγιστον. IV 169, 22 τεκμηρίῳ πάνυ σαφεῖ. III 238, 10 οὐκ ἀδήλοισ ἀλλὰ σαφεῖς τεκμηρίοις. VI 212, 15 τεκμηρίοις δὲ ἀφθόνοις πιστώσασθαι. — IV 19, 5 ἐναργέστατον τῆς ἀποικίας. IV 286, 1 τῆς ἐπιπολαζούσης ἀσεβείας ἀνθρώπων. I 156, 23 ἥθους. I 158, 24 τῆς ἰσχυρότητος αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 174, 12 τῆς οἰκείσεως. V 87, 9 πίστεως ... ἀπιστίας. τεκμηριοῦσθαι. I 35, 12. 47, 15. IV 350, 1. V 204, 6. VI 101, 4 τεκμηριώσαιτο δ' ἂν τις.

τεκνοκτονία. V 181, 19. 182, 4.

τεκνοκτόνος. II 295, 15. IV 122, 2.

τέκνον. III 181, 26 παρὰ γὰρ τὸν τόκον × τὸ τ. εἴρηται. IV 101, 21 μέρη γὰρ τέκνα γονέων. II 162, 21 τιμή, κοπῇ. γονέων. IV 156, 18 τὴν φυσικὴν πρὸς τὰ τέκνα φιλοστοργίαν. V 118, 2 (ἢ ἐν τέκνοις ἡγεμονία). V 153, 4 (αἱ ἐπὶ τέκνοις ἐλπίδες). V 159, 17 δι' ἐλπίδα τέκνων. V 167, 12 (σπορά καὶ γένεσις). I 182, 14 ἡ ἐπὶ γενέσει τέκνων σύννοδος. V 298, 13 διὰ τέκνων γένεσιν. V 117, 23 τέκνων γένεσις. V 181, 20 σποράς ἕνεκα τέκνων. IV 296, 12 πρὸς τέκνων σποράν. V 256, 16 τὰς ἐπὶ τέκνων σποράς γνησίων χρηστάς ἐλπίδας. V 75, 12 τὰ τέκνα ... ἐμπικπράναι. I 60, 8 νόμοις καὶ θεσμοῖς ἀναγκάσιον, καθ' οὓς καὶ γονεῖς τέκνων προμηθοῦνται. — I 159, 27 τῆς ἀρετῆς. III 10, 2 ψυχῆς. II 59, 10 (ἡ ψυχῆ) πλήθει τέκνων ἐξαρτημένον βαρυνομένη.

τεκτονικῇ. I 75, 12 (τέχνην).

τελεῖν. 1. finire, perficere: V 187, 19 εὐχὰς δὲ καὶ θυσίας τελῶν. V 203, 14 ἐκ τίνων ἕκαστα ἐτελέσθη. II 65, 3 εἰδ' ὅταν τελεσθῇ, παρέχεται τὰς τροφὰς οἷα μήτηρ τῷ γενομένῳ.

2. initiare: VI 166, 10 ἱεροφαντεῖν καὶ τ. τὰ ἡγεμονικά μόλις ἂν ἐν μύσταις ἀναγραφέντες. V 77, 8 μηδεὶς οὐδ' μήτε τελεῖται μήτε τελεισθῶ τῶν Μωυσέως φοιτητῶν. V 78, 11 τοὶς τελούσιν καὶ ἱεροφαντοῦσιν. — IV 278, 5 τὰς μεγάλας τελεισθῆναι τελετάς. VI 52, 15 ἐν ᾧ (sc. μοναστηρίῳ) μονοῦμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται. II 52, 19 (Μωυσῆς) καταμένει τελούμενος τὰς ἱερωτάτας τελετάς. IV 235, 9 τῶν τελουμένων ἱερέων. V 14, 8 τελουμένους δὲ τὰς μυθικάς τελετάς. IV 134, 13 ἀμύχινον γὰρ τὰ μεγάλα πρὸ τῶν μικρῶν τελεσθῆναι. IV 28, 14 (ἡ δραστικὴ διάνοια) τὰς μεγάλας τελεσθεῖσα τελετάς.

III 175, 13 τελεταῖς ἀνέροις ταῖς Βεελφερώρ τελεσθέντες. I 181, 24 ἐὰν δέ τινα τῶν τετελεσμένων ἐντυγχάνητε. III 162, 26 τῶν φιλοσοφία τετελεσμένων εἰσί τινες.

3.olvere: II 107, 12 καθάπερ δεσποίναις οἰκείται φόρον τελούντες.

τελειογονεῖν. V 366, 16 ἡ (γῆ) μὲν ἀμβλύσκοῦσα καὶ τ. ἀδυνατοῦσα τοὺς καρπούς. V 316, 3 τὸ δὲ στέλεχος ... δυνήσεται τ. ἔτει τετάρτῳ. V 315, 9 τῶν ζῶων ὅσα μὴ τέλεια οὐ τελειογονεῖ. VI 102, 20 σπέρμα γὰρ ἔτικεν ἀρχῇ, ἀρχὴ δὲ καθ' αὐτὴν οὐ τελειογονεῖ. IV 225, 11 τῆς (γῆς) δὲ τὰ σπέρματα ταῖς τῶν ὑδάτων ἐπιπορίαις τελειογονούσης. V 279, 14 τοῖς δ' εὐτελεσί ... ὁ θεὸς τὰς σωτηρίας δυνάμεις ἐμπαρέσχεν ἀνεγερθῆναι τε καὶ τελειογονῆσαι. V 314, 16 ἄπερ αὐτὴ ἡ φύσις ... ἐτελειογόνησε. V 311, 8 ἄχρις ἂν σταχυοφορήσας τελειογονήσῃ τὸν ἐτήσιον καρπὸν.

τελειογονεῖσθαι. I 43, 1 τὰ κατὰ γαστρός βρέφη μισὶν ἐπτά τ. πέφυκεν. IV 252, 4 κατὰ γὰρ ταύτην (sc. ἰσημερίαν) τὰ μὲν σπαρτὰ ... τελειογονεῖται. I 11, 6 ὁ δ' αἰσθητός (κόσμος) πρὸς παράδειγμα τούτου ἐτελειογονεῖτο. VI 91, 13 καὶ νῦν ἂν ἐτελειογονεῖτο ἄνθρωπος. IV 216, 6 οὐ πρότερον ἀνῆκεν ἢ τελειογονήσθαι τοὺς ἀρετῆς καρπούς. V 181, 9 πῶς οὐχὶ μᾶλλον τοῦ τελειογονηθέντος (βρέφους) προνοήτεον).

τέλειος. I 288, 4 Ἀρῶν. I 158, 12. 167, 7. II 57, 2 Ἀβραάμ. I 18, 10. 94, 9. 12. 206, 10. II 7, 2. 20, 22. 51, 1. 115, 16. 124, 7. 217, 26. 263, 20. 275, 16. 276, 28. 289, 12. III 7, 18. 81, 5. 99, 1. 105, 22. 119, 7. 165, 18. 188, 27. 196, 8. IV 287, 13. V 36, 11. 67, 7. 128, 4. 250, 21. VI 16, 6. 51, 14 (ἀγαθόν). I 142, 28. 156, 30. 217, 11. 15. 246, 7. 260, 4. 294, 4. II 106, 11. III 155, 18. IV 73, 22. V 99, 20. 137, 1. 230, 15. VI 213, 21 (ἀγαθόν). II 73, 1 (ἀγαθότης). II 279, 7 ἀγρός. III 118, 5 (ἀγών). II 274, 8 ἀθλητής. II 151, 12 ἀγαθῶν ἀφθόνων καὶ ἀενάων αἰτίος τελειότατος. III 69, 19 ἀμάρτημα. II 287, 22 (ἀνάθημα). I 197, 8. II 84, 17. 217, 6. IV 119, 5. V 240, 15. VI 123, 6 (ἀνὴρ). III 121, 11 (ἄνδρες). I 28, 21. II 312, 15 (ἄνθρωπος). IV 105, 22 τὰ δ' ἀποβάντα αἰσίων τελειότερα εὐγῶν. III 67, 3 (ἀποκατάστασις ψυχῆς). II 33, 4 (ἀπόλαυσις). I 76, 17. 117, 17. 167, 9 sqq. 168, 18. 234, 8. 250, 18. 272, 7. II 28, 19. 126, 25. 198, 19. III 119, 9. 243, 1. 262, 19. IV 27, 5. 242, 10. V 49, 1. 103, 16. 282, 9.

VI 96, 14 (ἀρετή). I 219, 14. 247, 10. II 89, 7. III 21, 21. 248, 5. IV 23, 18. V 69, 13. 91, 6. VI 26, 9 (ἀρεταί). I 4, 5. 12. 15, 9. 31, 9. 35, 3. 62, 4. 64, 17. II 10, 27. 20, 28. 38, 17. 148, 24. III 29, 21. 90, 6. 95, 26. 150, 10. 189, 17. IV 142, 2. 220, 5. 274, 23. V 43, 14. 95, 19. 96, 10. 136, 12. 233, 2. 316, 3. 350, 17 (ἀριθμός). II 301, 18. III 95, 14. 188, 25 sq. (ἀριθμοί). IV 276, 5 (ἀρμονία). III 19, 16 (ὁ μὴ τ. ἀρχιερεύς). III 251, 4 (ὁ ἀσκητὴς μήπω). II 123, 1 (τὰ ἀσώματα). IV 134, 11 βασιλεὺς. I 272, 7. IV 59, 14. V 323, 20. VI 26, 7 (βίος). V 298, 13 (γάμοι). II 33, 27 τ. τῶν γεγονότων οὐδεὶς. I 133, 6. II 160, 19 γέννημα. I 100, 1 τὰ τῆς μισομένης ἀρετῆς γεννήματα. I 205, 3. III 63, 3 γένος. III 172, 19 (τὸ αὐτομαθὲς γένος). V 149, 4 γέρας. V 143, 6 γυνήμη. I 103, 1. III 249, 15 (γραμματικὴ). I 86, 4 (γραμματικός, μουσικός). II 129, 10 (γραφὴ). II 244, 1 τὰ ἐκ τοῦ κακοτεχνεῖν ... γυμνάσματα. V 197, 13 (γυναῖκες). VI 47, 19 (δημιουργός). III 90, 18 τὸ δίκαιον ἐν ψυχῇ. I 101, 9 (ἀρετῆς δόγματα). IV 137, 20 ὁράματα. II 192, 24 (δυνάμεις). I 247, 9. III 80, 1 δῶρα. IV 13, 15 δῶρημα. III 169, 12 ἔγγονα. V 16, 6 τὸν ἐγγραφόμενον τῇ κατὰ τοὺς νόμους πολιτείᾳ „τέλειον“ εἶναι. II 159, 1 τῆς ἀληθείας ... ἐγκώμιον. III 112, 14 εἶδος. IV 158, 15 τὸ εἶδος τέλειον ἀρετῆς. IV 149, 7 (ἡλίου ἔκλειψις). VI 77, 14 ἐκμαγεῖον. III 177, 26 ἔξις. V 99, 6 (ἐορτή). III 104, 15 (ἡ ἐπιστήμη καὶ φρόνησις). IV 201, 10. 226, 12 (ἐπιστήμη). II 179, 22 ἐπιτήδευμα (φιλοσοφία). I 3, 3. II 79, 8. 134, 13 sq. 247, 17. III 45, 22. 100, 14. 195, 17. IV 18, 17. 263, 16. V 18, 15. 101, 12 (ἔργον). I 286, 23 ἔργα. II 279, 8 ἔρνος. II 81, 19 (τὸ θεῶ εὐαρεστήσαι). II 76, 21. 141, 8. 147, 5. III 296, 15. VI 49, 3 (εὐδαμονία). III 196, 23 (εὐλογία). II 74, 20. 77, 14 (εὐπροσώγη). III 18, 9 (εὐφροσύνη). I 156, 4 (εὐχαί). III 112, 17. V 50, 22. VI 81, 7 (ζῶον). V 315, 9 τῶν ζῴων ὅσα μὴ τέλεια. II 133, 9. IV 244, 1 (ἡγεμών). IV 38, 19 (ἡλικία). IV 304, 1. V 69, 8. 312, 7 (ἑστίαι). II 165, 25. IV 201, 10 (ιερά). V 48, 18 ἱερεῖον. III 114, 1 ἱερεῖα. I 255, 6 (ἱερωσύνη). I 294, 17 ἱκέτης καὶ θεραπευτὴς ἕσσεσθαι τ. θεοῦ. II 216, 24 ἐν ἀρεταῖς (Ἰσαάκ). V 149, 27 (καθάρισις). IV 246, 5. V 364, 5 (καθάρσις). V 325, 12 (καθάριστα). I 13, 16. III 213, 5 (καρπός). II 308, 5 τῆς ψυχῆς ... καρποί. I 4, 11. II 159, 17. IV 1, 12.

VI 81, 13. 88, 16. 95, 16 (κόσμος). I 65, 21. 273, 8. II 43, 3. 176, 22. III 29, 18. 112, 15. 199, 27 (λόγος). III 247, 19. 25 (λόγοι). III 203, 6 ὁ μαθητής. III 263, 21 (μελῶδοίαι). I 237, 10. 293, 11. II 134, 15. VI 104, 8 (μέρη). V 43, 13 ὁ μήν. II 99, 2. 134, 7 (μοσχεύματα). I 18, 3. 23, 17. III 188, 11. 312, 19 (μουσική). I 108, 30. 288, 4. II 111, 9. 188, 7. IV 124, 3 (Μωυσῆς). II 111, 21 (νίκη). II 307, 17 νικητήρια. I 135, 13. V 5, 3 (νοῦς). IV 8, 18 (Νῶε). I 13, 13 (ὄγκος). II 86, 21 (ὁδός). V 350, 19 οἶκος. — II 22, 21. 61, 14 ὄργανον. V 336, 6 (οὐρανός). V 349, 4 (ὄψις). II 179, 12 (παίδεια). VI 90, 20 (τῆς παιδὸς). III 104, 13 (παιδίσκη). II 158, 22 τέλεια μὲν καὶ πλήρη πάντα διὰ πάντων εἶναι. IV 251, 6 παρανόμημα. II 38, 20 (παρὰ αὔξισις). VI 95, 14 (περὶ βολος). V 116, 18 (περιγραφὴ). V 65, 25 πλήρωμα καλοκαγαθίας. IV 157, 14 (πλούτος). II 106, 5 ποίμνη. I 50, 16 (πολιτεύμα). III 100, 17 sq. (πράγμα). II 128, 20 (οἱ προκόποντες) οὐ τέλειοι. IV 307, 2 διὰ τοῦ τελειοτάτου τῶν προφητῶν. III 264, 15 (Πουβὴν) οὐ τ. V 263, 23 (τελήνη). I 143, 30. 145, 14 ὁ σοφός. V 49, 15 κύκλος σχημάτων <τὸ> τελειότατον. V 43, 20 (σχηματισμοί). II 187, 5. VI 85, 17 (τέγνη). III 118, 22. 239, 21 (τρώπος). II 97, 3. III 76, 2. 261, 5 (τροφαί). III 251, 19 (τύπος). IV 231, 15 (υἱός). I 13, 17 (ὕλη). I 133, 3 ὅταν ἡδὴ γένηται ἐν τῇ ψυχῇ τέλειον ἐκότερον (sc. τὸ φαῦλον καὶ τὸ ἀστεῖον). III 213, 11 (φρονήματα). II 301, 2. V 304, 15 (φρόνησις). I 162, 7. 191, 12. II 196, 19. V 332, 18 (φύσις). I 172, 8. III 217, 22 (φύσεις). II 201, 15 φυτόν. II 133, 7 φυτά. I 65, 14. 152, 31 (φῶς). V 373, 24 (χαρά). I 195, 26 (χάρις). II 277, 7 χάρος. I 184, 22. 206, 5. 288, 7. II 287, 6. III 178, 20 (ψυχὴ). I 273, 13 sq. III 141, 15 (ψυχαί). — II 19, 9 τ. καὶ πρὸς ἀλλήλειαν εὐδαιμονιστοὶ οὗτοι οὕτως ἀν νομίζοιτο. II 313, 11 τὸν μέλλοντα ἕσσεσθαι τέλειον. III 28, 16 τ. γὰρ οὐδεὶς ἐν οὐδενὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. I 294, 10 οὐδὲν τῶν κατὰ μέρος τέλειον ἐργασάμενος (ὁ θεός). II 185, 15 τελειότερον δὲ τί ἀν εἴη ... ἢ τὸ ὄντως ὄν ἰδεῖν; IV 20, 15 ἰδὼν τι τελειώτερον νοητόν. VI 72, 5 οὕτε ἐν νοητοῖς θεοῦ τελειώτερόν (τι). VI 156, 18 τι τῶν εἰρημένων τελειώτερον. II 275, 3 ὅσα ... τέλεια καὶ ὁλόκληρα καὶ πάντων ἀριστα γεννᾶται. III 27, 3 τελεία τε αὐ καὶ ὁλόκληρα. II 282, 20 χαρίζεται ὁ θεός ...

πλήρη καὶ τέλεια πάντα. I 245,12 ὅσα ... αἰσθῆται κατὰ τὴν ἐπικλείουσιν τοῦ νοῦ, πάντα ἐστὶν ἄρρενα καὶ τέλεια. II 120,18 μὴ γὰρ ἐφ' ἱεροῖς καὶ τελείοις βουθυτῆσαι. II 38,7 σπεῖρει δ' ὁ θεὸς ἐν ψυχαῖς ... οὕτως καίρια καὶ τέλεια. I 180,23 ἀρεταὶ δὲ πολλὰ καὶ τέλεια τιχοῦσαι. IV 142,2 κατὰ τῶν τελείων ἡμαρτηκώτων. — I 142,31. II 38,13. III 177,28. IV 7,1 (τὸ τέλειον). III 198,11 τὸ ... ἀριστον τῆς καθάρσεως καὶ τελειώτατον. III 296,18 (τὰ τέλεια). II 139,26 τὰ τελειότερα conī. τὰ ἀμείνω. — II 296,8 τὸν ... τέλειον οὕτε θεὸν οὕτε ἄνθρωπον ἀναγράφει Μωυσῆς, ἀλλ' ... μεθόριον τῆς ἀγενήτου καὶ φθαρτῆς φύσεως. II 127,20 ὁ ἀρχόμενος ... ὁ προκόπτων ... ὁ τ. III 161,10 (opp. ὁ μὲν φαῦλος, ὁ δὲ προκόπτων). III 160,10 δικαιοὶ γὰρ τῶν μὲν φαύλων λέγεσθαι κύριος καὶ δεσπότης, τῶν δ' ἐν προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι θεός, τῶν δ' ἀρίστων καὶ τελειωτάτων ἀμφοτέρων, κύριος ὁμοῦ καὶ θεός. I 86,1 sqq., 142,10, 20, 143,25, 44,19 n. 26. 147,19. 205,13. 219,14. 273,11. 280,9. II 61,6. 143,18. 190,8. 218,7, 309,19. III 251,5. 264,19. IV 11,21. 236,11. V 61,4 (ὁ τ.). I 143,24 ὅδε διαφορὰν πάλιν τελείου καὶ προκόπτοντος. II 81,18 τὸ τέλειον εἶναι. II 151,19 ἐν μηδενὶ τῶν ἐν γενέσει τέλειον εὗρισκασθαι. I 228,17 ὥς ἐνεστί τέλειον ἀτελεῖς μμεῖσθαι. V 9,16 ὡς ὑπό τινας τὴν ἐπιστήμην ἀγαθοῦ καὶ τελειωτάτου πάντως δεδημιουργῆσαι (τὸν κόσμον). I 69,19. 152,6. 156,30. 159,21. 226,11. II 293,1. III 71,14. 93,11. V 93,12. 183,15 (οἱ τέλειοι). II 97,1 τελείοις δὲ τὰ ἐκ πυρῶν πέμματα (ἐστὶ τροφή). V 188,7 πρεσβυτέροις καὶ τελείοις τὸ ἦθος. VI 91,7 τὸ δὲ γεννηθῆναι τινας οἰεσθαι τελείους ἐξ <ἀρχῆς>. VI 91,13 ἀρμόττον ἐνόμιζεν ἀποτίκτεσθαι τελείους. — I 96,8. 111,9. 120,24. 166,20. 291,6. 297,13. II 94,3. 105,16. 146,13. 227,20. III 36,11. 74,21. 118,26. 137,6. 191,30. IV 211,16. V 88,7. VI 48,4. 58,9. 60,16 τελείως vel τελέως.

τελειότης. I 273,8 τῷ μὲν ἡμίσει τὴν τελειότητα ... ἐνεργεῖν ἐπιτρέπει. I 279,1 (ὁ νοῦς) μεμυρημένος τῆς ἐν τῷ παντὶ τελειότητος. II 47,7 αἱ γὰρ συνεχεῖς πρὸς ἑτέρους ὁμιλῶν ... ὁλόκληρον τελειότητα ἐργάζονται. V 129,22 (ἐξᾶς) ἀρχὴ τελειότητος. II 121,19 πρὸς τελειότητα χρεια τοῦ διχηλεῖν. III 36,12 ταῖς πρὸς τελειότητα ιδέαις. V 102,18 πρὸς ἐπιστήμην καὶ τελειότητα διανοίας. — IV 13,14 τοῦ βίου. V 224,23 βίου καὶ πράξεων.

III 177,31 τοῦ ἡγεμονικοῦ μεταβαλόντος πρὸς ἄκραν τελειότητα. II 32,2 (θεοῦ). III 28,17 αἱ τελειότητες καὶ ἀρρότητες ἐνός εἰσι μόνου. II 186,1 ἱερῶν. IV 213,20 τῆς ἐν αὐτῷ φύσεως. — II 28,28 Ῥεβέκκα δ' οὐκέτι προκοπαῖς ἀλλὰ τελειότητι ποτίζουσα τὸν μαθητὴν εὗρίσκειται. II 129,12. 243,10. III 148,8 (conī. προκοπαί). II 127,6 sqq. (conī. ἀρχαί, προκοπαί). II 185,8 προκοπὰς τελειότητος (ἀντιϊδοῦναι). III 161,10 ὅπως ταῖς εὐποῖαις τελειότητες ἐφίχεται (ὁ προκόπτων). I 250,19 τῆς δὲ τελειότητος δείγμα ἐναργέστατον πρόσφυγα γενέσθαι θεοῦ. II 62,1 ὁ ... τῶν ἀρετῶν καὶ αὐτῆς τελειότητος καὶ εὐδαιμονίας ἀνημμένους τὸ κράτος. II 128,21 λήληθεν αὐτοὺς (sc. τοὺς πρώτον τελειωθέντας) ἄχρι πῆ τ. II 124,7 τελειότητα δὲ καὶ οἱ δυσμενεῖς τῆς ψυχῆς καταπτήσσουσιν. III 70,16 τελειότητα ἐλπίζομεν. IV 6,25 τὰ δευτερεῖα φέρεται μετὰ νοῖα τελειότητος. III 134,19 ὑπερβολὴ τίς περὶ τὸν τρόπον τοῦτον τελειότητος ἐνοράται. II 160,18 ἡ τεκοῦσα ... πρὸς τὸν τελειότητος ὅρον ἐλθοῦσα. II 282,23 ἡ γὰρ τ. δι' ἀμφοῖν, ὡς ἔοικε, τοῦ τε ὑπερβάλλοντος τὰ ἐνθυμήματα καθαρῶς καὶ τοῦ διεργαζομένου αὐτὸ ἀπαλίστως. — All: III 158,12 (conī. διδασκαλία, ἀσκησις), ὧν σύμβολα Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ. II 185,14 Ἰσραὴλ (ὄνομα). III 156,8 ἐκατοτὸντὰς δὲ τελειότητος σύμβολον. V 21,7 ἃ μὴ δοκεῖ πάντα σύμβολα τῆς περὶ ψυχὴν εἶναι τελειότητος.

τελειοῦν. I 102,17 ὥστε αὐτὸ ἔργω τελειῶσαι. IV 15,11 ἰσότημον εἶναι τῷ τελειῶσαι τὸ ταχέως τὸ προσταχθὲν ἀνύσαι. V 95,14 ἡ ... διήγησις ἱκανὴ τοὺς μὲν εὐφυνεῖς τελειῶσαι πρὸς ἀρετήν. III 203,5 τὸν ἀκροατὴν αὐτὸν τελειῶσαντες κενὸν ὄντα σοφίας πρότερον. III 248,9 (τὴν ψυχὴν) τελειῶσατε καὶ ἐγκύμονα ἀπεργάσασθε. III 266,5 (ὁ θεός) τελειῶσας τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον. I 267,11 τὰς πρὸς ἐρμηνείαν ἀπάσας ιδέας ἀναδειξάντος καὶ τελειῶσαντος θεοῦ. II 258,22 sq. οὐ χάριν καὶ τετελειωκέναι, ψρῆν τὸν πύργον αὐτοὺς οὐ τελειῶσαντες. II 259,14 οὐ δῆπω τελειῶσαντες (τὸν πύργον), ἀλλὰ τελεσουργῆσαι κωλυθέντες. — II 246,8 ῥαδίως γὰρ οὕτως ἐμελλε τὰ κατασκευαζόμενα τελειοῦσθαι. I 63,18 ἄνθρωπον ... κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐπαετίαν ἄκρας τελειοῦσθαι. I 178,22 παρ' ὃν τό τε εὐ καὶ τὸ μὴ συμβέβηκε τελειοῦσθαι. III 148,6 τίς δὲ τοῦ τελειοῦσθαι ... ἡ φύσις. V 338,7 ὅσα τέχναι καὶ ἐπιμελείαις ὕστερον τελειοῦσθαι δοκεῖ. V 343,22 ὁ ἀσκητὴς τελειοῦται. VI 52,19

τά ἄλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύ-
ξονται καὶ τελειοῦνται. III 79, 9 ἡ δι'
ἀσκήσεως τελειομένη (ἀρετή). II 149, 26
σχεδὸν ἀδυνάτου καθεστῶτος πρὸς ἡντιοῦν
τελειωθῆναι τέχνην. IV 13, 8 οὔτε γὰρ
διδασκαλίαν ἄνευ φύσεως ἢ ἀσκήσεως
τελειωθῆναι δυνατόν. V 349, 24 πρὶν τε-
λειωθῆναι τὸν ἐν αὐτοῖς λόγον. I 31, 8
ἐπεὶ δ' ὁ σύμπας κόσμος ἐτελειώθη. VI
95, 7 ὁ κόσμος ... μῆκεσι χρόνοις ὀψέ
καὶ μόλις ἐτελειώθη. I 204, 14 ὅσοι μὲν
οὖν μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκόψαντες
ἐτελειώθησαν. I 128, 25 ὅταν τελειωθῇς
καὶ βραβεῖων καὶ στεφάνων ἀξιώθῃς.
I 123, 4 Ἀαρὼν ὅταν τελευτᾷ, τοῦτέστιν
ὅταν τελειωθῇ. II 310, 26 καὶ αὐτὸς δὲ
ἐπειδὴν ἤδη τελειωθῇ. III 172, 1 ἵνα τὸ
οἰκεῖον πάθος τῷ γεννιῷ καταβάλῃ, κἄν
τελειωθῇ, καμὼν πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνεισι
γένος. II 295, 9 τελειωθείς ὁ νοῦς. III
233, 8 (ἡ ψυχὴ) τελειωθείσα ἐν ἄθλοις
ἀρετῶν. IV 265, 15 (τὸ λόγιον) τελειωθὲν
οὐ μακροῖς χρόνοις ὕστερον. II 264, 4
τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ τελειωθέντος ἐξ
ἀσκήσεως τόδε. II 103, 18 τῷ τελειωθέντι
ἐξ ἀσκήσεως Ἰακώβ. V 346, 25 τῷ μὲν
γὰρ ἐκ διδασκαλίας τελειωθέντι. I 108, 29
(διανοία) μῆκεν τελειώσῃ φυγὴν ...
τῶν παθῶν ἀρμόζει μελετᾶν. V 315, 15
ὅτε χρὴ τελειωθέντα καρπὸν φέρειν. II
129, 16 καὶ τελειωθέντες τινὲς ἀτελεῖς
ἐνομισθήσαν. II 128, 21 (οἱ πρῶτον τε-
λειωθέντες conī. οἱ ἀρχόμενοι τοῦ μαν-
θάνειν, οἱ προκόπτοντες). II 151, 24 (οἱ
μῆκεν τελειωθέντες). I 62, 22 ὅσα ...
ταῖς ἡμετέραις τέχναις δημιουργεῖται, τε-
λειωθέντα ἴσταιται. IV 262, 8 πρὸς μὲν
τάς πιθανάς ... φαντασίας ἀδύνατα πρα-
χθῆναι, τελειωθέντα δὲ εὐμαρῶς ἐπι-
προσόναι θέλαις. II 127, 21 τὰς τῶν
τελειωθέντων ψυχάς. IV 187, 15 ὁ μὴ
τελειωθήσεται βεβαίως. II 302, 13 ἕως
... οὐ τετελειώται. I 167, 13 ὅταν ἴδῃ
τετελειωμένον αὐτόν. II 127, 15 (ἀρχό-
μενοι, προκόπτοντες, τετελειωμένοι).

τελειώσις. I 63, 18 τ. δὲ ἐστὶ δύναμις
τῆς τοῦ ὁμοίου πορᾶς. II 128, 24 (conī.
σπουδῇ, βελτίωσις). V 166, 15 αἱ γενέσεις
καὶ αὐξήσεις καὶ τελειώσεις ἀπάντων. V
87, 13 τοῦ γνωσθέντος. V 338, 19 τῶν
ἀρίστων βίων θεωρητικῶ τε καὶ πρακτι-
κοῦ. III 57, 17 τῶν ἱερῶν. V 137, 12
ἀπάντων καρπῶν. IV 291, 22 cf. V
101, 6 τοῦ κόσμου. I 61, 3 νοῦ καὶ αἰ-
σθησεως. I 36, 5 ἡ ἐν ἑκατέρῳ (sc. νῷ
καὶ λόγῳ) τ. II 38, 27 cf. 82, 14 (τοῦ
Νῶε). IV 268, 3 τῶν προγεγονότων.
I 160, 27 (ἡ ψυχὴ) ἱκετεύουσα, μηκέτι
τραπᾶναι μηδὲ ἀτελῇ τῇν τελείωσιν λα-

βεῖν. — VI 103, 17 ἄχρι παντελοῦς τε-
λειώσεως. V 311, 8 μετὰ δὲ τὴν τελείω-
σιν. VI 95, 5 αὖξασθαι μέχρι παντελοῦς
τελειώσεως. III 79, 1 τὸ λογικὸν αὐτῷ
διχόθεν συνερανίζηται πρὸς τελείωσιν. V
342, 1 διδασκτικῇ χρησάμενος ἀρετῇ πρὸς
τελείωσιν. VI 103, 8 τοῦ μάλιστα πρὸς
τελείωσιν συνεργῶντος. II 128, 1 τοῦς
γὰρ ἄχρι σοφίας ἄκρας ἐληλακότας ...
ἀμήχανον εἰδέναι φασὶ τὴν ἑαυτοῦ τε-
λείωσιν. III 70, 20 τοῦ φιλομαθοῦς καὶ
ἐλπίδα τελειώσεως ἔχοντος. II 21, 6 δεκάς
δὲ τῆς κατὰ προκοπὴν τελειώσεως πίστις.
I 141, 30 cf. IV 235, 5. 17 (ὁ κρὶς τῆς
τελειώσεως).

τελεσιουργεῖν. II 263, 7 οὐδὲ ταύταις
(sc. δυνάμεσι) εἰσάταν αὐτοκράτορα δοῦς
τοῦ τ. ἐπιστήμην. I 44, 28 ἥτις (sc. φύ-
σις) ἄνευ ἀσωμάτου παραδείγματος οὐδὲν
τελεσιουργεῖ τῶν ἐν αἰσθήσει. V 159, 11
οὔτοι (sc. οἱ σπερματικοὶ τόνοι) δ' εἰσὶν
οἱ ἐν τῇ μήτρᾳ ... τῶν μερῶν ἕκαστον
... τελεσιουργοῦντες. II 259, 15 οὐ δῆπου
τελειώσαντες, ἀλλὰ τελεσιουργῆσαι κωλυ-
θέντες. I 95, 24 τελεσιουργήσας οὖν ἐκεί-
νον τὸ ... δημιούργημα. — II 38, 5 τὰ
σπέρματα πρὸς ζῶων ἢ φυτῶν γένεσιν οὐ
πάντα τελεσιουργεῖται. I 236, 12 (ὁ) λόγος
ποίκιλμα ὦν ἐκ μυρίων ἰδεῶν ἐπαινετῶς
τελεσιουργεῖται. IV 34, 4 τὰ τῶν ἡδονῶν
ὄργανα, δι' ὧν ἅπασαι μικραὶ τε αὐ καὶ με-
γάλα τελεσιουργοῦνται. I 195, 2 ὦν ἄνευ
τελεσιουργηθῆναι διάνοιαν ἀμήχανον. I
164, 1 ὅτε τὰ μὲν ἐτελεσιουργήθη. II
258, 25 τίς οὖν πίστις τοῦ μὴ τετελεσιου-
ργῆσθαι τὴν κατασκευὴν. III 250, 6 τὸ
τοῦ θεοῦ καλὸν ποίκιλμα, ὅδε ὁ κόσμος, ἐπι-
στήμη πανσόφῳ τετελεσιουργηται.

τελεσφορεῖν. I 81, 6 οὐ γὰρ πέφυκε γό-
νιμον οὐδὲν τ. ἡ τοῦ φαύλου ψυχῇ. I
40, 11 (οἱ πλάνητες) αὖξουσι καὶ τελε-
σφοροῦσι τὴν ἐν ἐκάστοις φύσιν. III
147, 14 τοῦ θεοῦ σπείροντος αὐτὰ καὶ τῇ
γεωργικῇ τέχνῃ τελεσφοροῦντος. I 19, 19
αἱ δ' ὥραι πάντα τελεσφοροῦσαι κατορθοῦσι.
I 272, 8 (ὁ θεός) αὐτὸν ὁμολογεῖ τελεσφο-
ρῆσιν καίριως ἀ ζήτησιν. IV 201, 13
πῶς γὰρ οὐ τελεσφορήσει τὰς εὐχάς ὁ καὶ
ἐκ φύσεως εὐμενής; II 158, 19 ἡνίκα ...
τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ ποιητῆς ἐτελεσφό-
ρησεν. V 149, 17 τὰ σύμπαντα ἐτελεσφό-
ρησεν ἐβδομαδί. II 21, 7 τῷ τὰ ἐλπισθέντα
τελεσφοροῦσιν. — III 100, 22 ἐπεὶ τό
φυτὸν ὑπὸ τοῦ σπείραντος ἐμπρεπὲς τελε-
σφορεῖσθαι. I 35, 12 ταύτῃ (sc. ἐβδομαδί)
τελεσφορεῖται τὰ σύμπαντα. II 65, 6
τελεσφορεῖται δὲ ὁ πεπανθεὶς ἄκρας. V
43, 25 ταῦτα σελήνης περιόδους ... τελε-
σφορεῖται. V 203, 2 οἷς (sc. καιροῖς τοῖς

ἐτησίους) τὰ πάντα τελεσφορεῖται. V 4, 15 ἐν αἷς (sc. ὥραις) αἱ ζῶων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν γενέσεις ... τελεσφοροῦνται. III 106, 4 τελεσφορούμενος πόνος. I 252, 7 τὴν τῶν ἀπόντων (ἀγαθῶν) προσδοκίαν τελεσφορομένην. V 365, 13 ἄς (sc. εὐχάς) φησι τελεσφορηθῆσθαι χάριτι τοῦ φιλοδώρου. V 287, 3 ἄς (sc. εὐχάς) ὅτι τελεσφορηθῇσονται πιστεύον. II 65, 5 (ἡ φύσις) οὐ πρότερον παύεται τρέφουσα ἢ τὸν καρπὸν τελεσφορηθῇ. V 101, 11 ταῦθ' ἐβδομάς τελεσφορηθέντα ἐπεδείξατο.

τελεσφόρος. I 35, 24 (δύναμις ἐβδομάδος). I 35, 12. 38, 11 (ἐβδομάς). I 38, 6 (ὁ ἐβδομος ἀριθμός). II 130, 12. II 274, 24. 295, 5. III 229, 22. 302, 8. V 137, 12 (θεός). III 281, 24 (οὐρανός). II 57, 11. 176, 6 (ὠδίνες). — III 271, 14 (ὁ τ. int. deus).

τελετή. V 77, 3 τὰ περὶ τελετάς καὶ μυστήρια. V 77, 9 τὸ διδάσκειν καὶ τὸ μαθηάνειν τελετάς οὐ μικρὸν ἀνοσιούργημα. III 175, 13 (άνιεροί). V 161, 14 τοὺς γούν ἀνδρογύνους ἔστιν ιδεῖν ... μυστήριον καὶ τελετῶν κατάργονται καὶ <τὰ> Δήμητρος ὀργάζονται. VI 4, 10 οἱ δὲ ὥσπερ ἐν ταῖς τελεταῖς ἱεροφαντηθέντες. III 222, 16 ὡς ταῖς ἀγίαις καὶ ἱεροπρεπεσί γρησθῆναι τελεταῖς. IV 28, 14 ὅταν μήπω (ἡ ὀρατικὴ διάνοια) τὰς μεγάλας τελεσθῆϊσα τελετάς ἔτι ἐν ταῖς βραχυτέραις ὀργιάζῃται. V 364, 6 (τὸν νοῦν) μύστην γεγονότα τῶν θείων τελετῶν. I 162, 4 ἀναπετάσαντες οὖν ὧτα, ὧ μύσται, παραθέξασθε τελετάς ἱερωτάτας. I 180, 15 sq. τελετάς γὰρ ἀναδιδοῦσθαι θεῶς τοὺς τελετῶν ἀξίους τῶν ἱερωτάτων μύστας. I 182, 2 ἐάν δέ τινα τῶν τετελεσμένων ἐντυγχάνῃτε, λιπαρὸς ἐγκείμενοι περιέχεσθε, μὴ τίνα ἄρα καινότεραν εἰδῶς τελετὴν ἐπικρύπτῃται. I 226, 12 (ἡ ψυχὴ) τῶν τελείων μύστις γενομένη τελετῶν. I 227, 14 οὐκ ἐπαρθέντες τῇ τελετῇ. II 52, 19 (Μωυσῆς) καταμένει τελούμενος τὰς ἱερωτάτας τελετάς. V 14, 9 τελουμένους δὲ τὰς μυθικάς τελετάς. IV 278, 5 τὰς μεγάλας τελείσθαι τελετάς. I 193, 7 ὡς ἀπεργάσασθαι ... ἀνοργιάστους τελετάς. II 195, 10 (ἀράτοι). IV 235, 6 τὰς ἀρμοστιούσας θεραπειταῖς καὶ λειτουργοῖς θεοῦ τελετάς ἐμελλον ἱεροφαντεῖσθαι. IV 236, 4 ὁ γόγγυ δ' ἦν τῆς τελετῆς ἡμέρα. I 180, 20 ἀρτέον οὖν τῆς τελετῆς ὠδε.

τελευτᾶν. I 205, 8 ἡνίκα γούν τ. ἐμελλον οὕτως (sc. Μωυσῆς). III 133, 7 ἤδη μέλλοντος τ. τοῦ ἱερωμένου. I 123, 4 Ἀαρὼν ὅταν τελευτᾷ. τοῦτέστιν ὅταν τελειωθῇ. I 292, 19 διὰ τοῦτο ἀμείψαντα τὰς οἰκείους χώρας ἕκαστα ... βρόδιως τελευτᾷ. III 210, 13 ὅτι ἡβᾷ, φθίνει,

γηράσκει, τελευτᾷ, διαλύεται, σαφῶς ἴσμεν.

III 122, 6 τίτι γὰρ ἄλλω ὁ ἀποθνήσκων ἢ θανάτῳ τελευτᾷ; III 196, 11 ὁ Ἀβραάμ ... ἀρξάμενος ἀπὸ πεντηκοντάδος εἰς δεκάδα τελευτᾷ. VI 112, 16 πνιγῇ τελευτῶσιν. V 116, 14 εἰ δὲ ἀνάδελφος τις εἴη τελευτῶν. III 207, 2 διὸ καὶ τελευτῶντά τινα πολλὸν ἤδη καὶ ὑπὲρ γῆρων λόγος ἔχει ὀκνεῖν. III 38, 19 τὴν (παραυξήσιν) ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Σῆμ εἰς ἐτέραν δεκάδα τελευτῶσαν. III 211, 17 (ψυχὴ) τελευτῶντων. IV 107, 14 θανάτων μυρίων ἄξια πεπραχὸς τελευτάτω. II 114, 22 καίτοι μέλλοντες τελευτήσιν. I 169, 12 τελευτήσεις δὲ πάλιν. VI 80, 16 νόσῳ τελευτήσῃ. VI 117, 3 αὐτίκα τελευτήσῃ. III 46, 11 οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες ... ἐμέλλουσιν τελευτήσαι. VI 215, 6 δόξω γὰρ οὐ τοῦ σωθῆναι χάριν ἀφαιεῖται μάλλον ἢ τοῦ ... τελευτήσαι. VI 204, 28 ὡς μὴδὲ ἀκοὴν ἀνέχεσθαι τὴν κατ' αὐτῶν, ἀλλ' ὑπ' ἐκλύσεως μικροῦ καὶ τελευτήσαι. IV 118, 6 (Ἰωσήφ) ἔτη δὲ βιώσας δέκα πρὸς τοὺς ἑκατὸν ἐτελεύτησεν εὐγῆρας. IV 155, 3 ἐτελεύτησεν Ἑβραῖος οὐδεὶς. IV 255, 6 sq. ὁ μὲν πατὴρ ἡμῶν ἐτελεύτησεν. IV 268, 11 (Μωυσῆς) ὡς ἐτελεύτησε μήπω τελευτήσας. VI 186, 25 ἐπεὶ δὲ ὁ (Γιβερίος) μὲν ἐτελεύτησε. III 123, 4 ἐτελεύτησαν ἐνώπιον κυρίου, τοῦτέστιν ἔζησαν. I 160, 19 ἐάν μὴ τελευτήσῃ καὶ ἀποθάνῃ ἐκ τῆς ψυχῆς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. I 160, 26 ὅταν δὲ τελευτήσῃ (ὁ φιληδόνος τρόπος). I 279, 18 ὅταν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τελευτήσῃ. I 279, 27 ὅταν ... τρόπον τινὰ τελευτήσῃ ὁ τοῦ βελουρῶς καὶ ἀσελγῶς ζῆν αἴτιος. III 168, 7 ἔν' ὁ μιὰρος ... μὴδὲ καθαρῷ θανάτῳ τελευτήσῃ. V 180, 6. 12 κὰν ὕστερον ὁ τὴν πληγὴν λαβὼν τελευτήσῃ. V 217, 10 ἐάν οὖν <ἐν> παρακαταθήκῃ θρέμματα τελευτήσῃ. V 247, 17 ὁ νόμιμος ἄρχων, κὰν τελευτήσῃ. V 191, 18 ἐάν οὖν τις τῶν ὁδῶ περιόντων ... ἐνεχθῇ καὶ τελευτήσῃ. V 32, 2 τελευτήσαντος ἀνδρὸς ἢ καὶ ἐτι ζώντος. I 275, 17 μουσικῷ τινος ἢ γραμματικῷ τελευτήσαντος. IV 116, 20 τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς. V 118, 28 τούτους δὲ κινδυνεύσαι καὶ (τοῦ πατρὸς) τελευτήσαντος ἀπάντων ἀφαιρεθῆναι τῶν πατρῶν. II 303, 3 τελευτήσαντος δὲ αὐτῷ (sc. Ἀβραάμ) τοῦ πατρὸς. V 39, 6 οὐ (sc. μεγάλου) ἱερέως τελευτήσαντος ἀμνηστίας ἀξιοῦσθαι κατίτω. V 155, 7 ὥστε οὐδὲ προγονῷ τελευτήσαντος πατρὸς ἄγεσθαι μητριάδ' ἐφήκε. VI 166, 17 ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος ἔχων ὑπηκόους τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις. VI 102, 15. 17 τὰ γένη τῶν ζῶων ... τελευτήσαντα ἢ οὐδαμῇ οὐδαμῶς γίνεσθαι

σπέρμα. VI 49, 7 τετελευτηκέναι νομίζοντες ἦδη τὸν θνητὸν βίον. V 207, 12 εἰς οἰκίαν, ἐν ᾗ τετελευτήκε τις. V 27, 19 ὧν (sc. χηρῶν) τετελευτήκασιν ἄνδρες. IV 117, 10 φυλάξω ταῦτα καὶ πατρός τετελευτηκότος. V 27, 2 οὕτε τετελευτηκότος ἄνδρος... οὕτε... ἐτι ζώντος. V 116, 12 ἀδελφοὶ τοῦ τετελευτηκότος. V 153, 15 πατρός εὐνήν τετελευτηκότος... κατασχύνειν. V 158, 8 ζώντος ἡ καὶ τετελευτηκότος τοῦ δευτέρου (ἀνδρός). V 191, 19 ἐπιγραφέσθωσαν οἱ βουλούμενοι ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος. III 66, 23 τὸν φαῖλον... τὴν ἀρετῆς ζωὴν τετελευτηκότα. II 2, 4 αἱ τῶν τετελευτηκότων ἀναστοιχειούμεναι μοῖραι. IV 252, 19 οἰκείων... τετελευτηκότων. IV 254, 8 ἵνα μὴ προσθήκη τετελευτηκότων οἱ ζῶντες ὧσιν. V 86, 1 τετελευτηκότων δὲ τὴν μνήμην ὄρχον ποιητέον. V 116, 1 τὴν τῶν τετελευτηκότων τάξιν. V 117, 5 ἐπὶ παιδίων τετελευτηκότων κληρονομία. V 188, 5 τὰ τῶν ζώντων καὶ τὰ τῶν τετελευτηκότων ἐφείται βραβεύειν. V 256, 3 οὕτοί μοι δοκοῦσι μὲρδ' ἂν τετελευτηκότων ἀποσχέσθαι. V 60, 23 ὥς μὴ γονεῦσιν ἐπισιέναι τετελευτηκόσι μὲρδ' ἀδελφοῖς. V 256, 9 ἂν τετελευτηκόσι καὶ πρὸς ἐχθρῶν... σφίζεται. II 40, 4 τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας εὐφημίαν. IV 143, 12 οὐ σθενόντων ἐπὶ τὰ μνήματα τῶν οἰκείων τοὺς τετελευτηκότας ἐκκομίζειν. VI 152, 8 θεασάμενοι τοὺς φιλάτους ἀπροσδοκῆτως τετελευτηκότας.

τελευτή. III 30, 1 ἀρχὴν μεσότητα τελευτὴν ἔχοντα. III 48, 2 ἀρχὴ τ., γένεσις φθορά. III 148, 2 ἀρχὴ μὲν οὖν ὁ σπόρος, τ. δὲ ὁ ἄρμος. III 8, 20 αἱ σαὶ χάριτες... ὅρον ἡ τελευτὴν οὐκ ἔχουσαι. III 207, 11 τὸ... ἐπιστήμης φέρει ὅρον καὶ τελευτὴν οὐκ ἔχον. IV 266, 14. 291, 25. 296, 3. VI 31, 19. 181, 24 τοῦ βίου. — V 109, 16 ὁ θάνατος, ἡ κακῶν ἀπάντων ἀπαλλαγὴ καὶ ὡς ἀληθῶς τ. IV 51, 3 τέλος μὲν γάρ, ὡς αὐτό που ὁλοὶ τοῦνομα, τῶν κατὰ τὸν βίον ἀπάντων καὶ μάλιστα κακῶν ἔχει τὴν τελευτὴν. I 298, 5 (ἡ Σκύλλα) τὴν μὲν κατὰ τὸ τεθνάναι τελευτὴν οὐχ ὑπομένουσα. — V 38, 12 τὸν ὁπωσούν γενόμενον ἀνθρώπων τελευτῆς παρτίον. V 185, 4 (τοῦ ἀρχιερῆως). IV 56, 6 τῆς γυναίκος. VI 120, 12 Ἰβήρου. V 187, 15 τοῦ μεγάλου ἱερέως. IV 268, 17 cf. V 284, 16 Μωυσεῖος. IV 117, 2. 255, 2 τοῦ πατρός. IV 253, 6 τῶν συγγενῶν. VI 185, 15 ἐκείνου (sc. Γιβεριου). — VI 79, 13 καὶ ζῳίς ἐπιτίθεται. VI 95, 19 τριτῆς αἰτίας... ὑποβεβλήσθαι ζῳίς τελευτῆς. IV 88, 3

Philonis opera vol. VII

γῆρα δ' ἔπεται τ. IV 94, 9 τ. γὰρ ἔπεται σιτίων σπάνει. II 126, 19 ἡδίστη. IV 109, 15 τελευτὴν οἰκίστην ὑπομενεῖ. VI 32, 11 εὐκλεῖς ἀγωνισταὶς ἡ τ. VI 38, 19 τοὺς οὖν σοφοὺς... δουλείας ἀντικαλλάξεσθαι τελευτὴν. IV 100, 2 πρόφασιν δ' εἶναι τὰ δεσμὰ τελευτῆς ὑπολήφεται. V 195, 11 νοεῶν... νομίζοντες ἐπιτυχίαν τὴν ἀνευ βασάνων τελευτὴν. V 207, 7 ὁ (sc. σῶμα) τελευτὴν ἐνδέδεκται τὴν κατὰ φύσιν. VI 191, 9 εἰ δὲ ἐκ τῆς ἡμετέρας τελευτῆς γενήσεται μὴδὲν ὄφελος. V 28, 18 τοὺς ἐπὶ τελευταῖς ἀνέγραψε τοῖς ἱερεῦσι νόμους. VI 106, 16 τὴν μὲν ἀέρος τελευτὴν γένεσιν ὕδατος (οἰόμενος εἶναι). II 73, 10. 100, 11. V 26, 4. 96, 17. ἀπὸ γενέσεως ἄχρι τελευτῆς. II 237, 18 τὸν ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἄχρι τελευτῆς βίον. VI 38, 9 ἄχρι τελευτῆς. VI 91, 17 ἄχρι γῆρας καὶ τελευτῆς. V 280, 7 ὡς ἐπὶ τελευτῇ κατέρωθωσαν. I 91, 17. V 89, 12 μετὰ τὴν τελευτὴν. IV 208, 4 διὰ νόσους καὶ τελευτάς. II 271, 19. III 215, 6. V 89, 12 μέχρι (τῆς) τελευτῆς.

τέλος ν. ἀρχή. I 169, 11 ἡ ἀρχὴ σου καὶ τὸ τ. ἐν καὶ ταῦτόν ἐστιν. II 151, 18 τὸ ἀρχὴν τε καὶ τ. λαμβάνεσθαι τῶν ἀπάντων εἶναι θεόν. II 295, 10 cf. III 28, 12 τὸ τ. εἶναι κυρίου. I 191, 13 αὐτὸς ἄκρα καὶ τ. καὶ ὅρος εὐδαιμονίας, ὁ θεός. I 249, 10 κεφαλὴ δὲ πραγματών ἐστὶ τὸ τ. αὐτῶν. — III 281, 23. 298, 24. V 341, 7 τοῦ βίου. II 52, 11 cf. 298, 12. III 261, 9 πολλὰ τοῦ βίου τέλη. III 276, 7 ὡς ἐπὶ κορυφῆς τοῦ ἐαυτοῦ βίου καὶ τέλους. IV 30, 2 σκοπὸς εἰς καὶ τ. ἐν ἐστὶν αὐτοῖς. II 209, 15 βίον διαφορᾶς καὶ τελὼν πρὸς ἂν γῆρας πράξεις ἀπάσας ἀναφέρεσθαι. II 96, 2 ὁ μὲν γῆς ἐργάτης πρὸς ἐν τ., τὸν μισθόν, ἀφορῶν. II 70, 9 τῷ ἀρίστα νομοθετήσαντι τ. ἐν δεῖ προκεῖσθαι. II 71, 17 ὁ νομοθέτης ἐν ἔργον καὶ τ. προὔθετο. II 38, 26 ὅς ἄλλοις ἀρχὰς τὰ ἐτέρων δεδωρηται τέλη. I 284, 9 ὁ μὲν αἵθεος ἀτυχεῖ τοῦ τέλους. II 5, 14 καὶ ἀτυχεῖται τὸ τ. II 77, 20 πρὸς γὰρ τῷ τοῦ τέλους ἀποτυγχάνειν. II 78, 3 σφάλλεσθαι τοῦ τέλους. II 110, 16 τῷ μὲν δὴ τοιοῦτον ἀποβαίνει τὸ τ. IV 61, 3 τὸ ἀρίστον τ. IV 235, 15 ἐφ' ὃ σπεύδειν ἀναγκαῖον. IV 156, 20 προύκειτο γὰρ ἐν αὐτῷ τ. ἀναγκαῖότατον. I 252, 15 τοῖς μὲν γὰρ ἀκολουθία φύσεως τὸ ἀναγκαῖον ἀποβῆναι τ. III 241, 14 ἐὰν μέντοι ὁ ἀσκητὴς οὗτος εὐτόνως ὁράμη πρὸς τὸ τ. I 248, 13 (σπουδαῖς) βελτίωσιν ἐπὶ τὸ εὐκλεέστατον ἄγοντα τ. εὐρέσθαι. II 227, 7 τοῦ ἀγαθὸν ἱγνυμένου τὸ καλὸν

μόνον. I 249, 7 κλν (ὁ πόνος) ὑπερβίη τοῦ τέλους. I 219, 5 ἐάν δὲ βελτιούμενος αἰετὸς πρὸς τ. ἀφίκη. IV 86, 17 τοιαῦτα τῶν εὐσεβῶν τὰ τέλη. — V 374, 6 ὡν ἀθέτεις τὸ τ. V 342, 18 οὗ τ. ἀλήθεια
 opp. οὗ τ. ὁδῶ. V 270, 10 ἐν μὲν τ. ἡγουμένους τὸ κατ' ἀρετὴν βιοῦν. V 185, 10 τ. προσέθησαν ἀσέβειαν. I 50, 24 ψυχῆς ... τ. ἡγουμένους τὴν πρὸς τὸν γεννήσαντα θεὸν ἐξομοίωσιν. II 293, 18 τὸ ἐπεσθαι θεῷ. IV 287, 12 τὸ ἀριστον ... τ., (ἐπιστήμη) τοῦ ὄντως ὄντος. IV 52, 8 οἷς ἐν τ. εὐαρεστεῖν θεῷ. VI 70, 12 εὐσεβεῖα. I 56, 15 σπεύδει ... πᾶν ζῶον ὡς ἐπ' ἀναγκαιότητα καὶ συνεκτικώτατον τ. ἡδονῇ. I 121, 11 τ. ἡγούμενον τὰς ἡδονάς. IV 70, 22 οὐχ ἡδονὴν ἀλλὰ γνησίων παιδῶν σποράν. III 55, 20 πρὸς ἐν ἀπονεύουσι τ., θεωρίαν τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. IV 39, 14 ὁδὸν τὴν ἐπιτομον, ἥς ὁσιότης τὸ τ. V 76, 19 (ἡ τοῦ θεοῦ τιμή). II 293, 5 τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν. — II 258, 20 ἀσεβείας. V 158, 5 τῆς ἀνωτάτω βαρυσταμονίας. IV 268, 7 τῶν ἱερῶν γραμμάτων. V 45, 18 ἔργων ἐβρομάς. II 150, 3 ἐπιστήμης. III 206, 13 τὰ τέλη τῶν ἐπιστημῶν. II 143, 20. III 194, 3. IV 285, 13. V 84, 4. 95, 4. 144, 15 εὐδαιμονίας. II 256, 28. τῆς ἡδονῆς. II 279, 10 τοῦ μεγέθους καὶ πληθους τῶν καλῶν. IV 113, 8 τὰ τέλη τῶν κατορθουμένων. I 123, 5 τοῦ λόγου ἀλήθεια. II 12, 9 παντὸς λόγου (ὁ δηλούμενος νοῦς). II 167, 11 σοφίας παιδιὰ καὶ γέλως. II 212, 25 τῆς γέννης. II 294, 16 τοῦ φρονεῖν ὀρθῶς. II 256, 14 τὸ ψυχῆς (ἡδονῇ). — IV 51, 3 τ. μὲν γάρ, ὡς αὐτὸ που δηλοῖ τοῦνομα, τῶν κατὰ τὸν βίον ἀπάντων καὶ μάλιστα κακῶν ἥδει τὴν τελευτήν.
 τέμενος. IV 221, 9 (τῆς σκηνῆς). VI 183, 19. 23. Σεβαστεῖον. III 18, 1 τῶν παντέρων τεμενῶν τὸ ἀγιώτερον. VI 209, 19 ἐφοίτησεν εἰς τὸ τ. τερπόμενος τῇ ἡέα. VI 181, 4 καινὰ τεμένη προσαναθεῖναι Γαίῃ. VI 181, 14 ἱερὰ καὶ ναοὶ καὶ τεμένη κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. II 11, 12 προπύλαια καὶ προτεχνίσματα, ἱερὰ καὶ τεμένη ... οἰκοδομεῖσθαι. IV 286, 17 γεραίρουσιν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι.
 τέμεναι. I 173, 17 τὸν ἱατρὸν κενοῦν ἡ τ. ἡ καίεν διεγναυκῶτα. III 37, 8 ἥς (sc. δικαιοσύνης) ἴδιον τὸ δίχα τ. II 266, 9 μίαν οὕσαν φωνὴν ἐκέλευσε τ. ὁ σοφὸς εἰς πλειόνων διαλέκτων τμήματα. II 121, 23 τί γὰρ ὄφελος τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων τ.; III 53, 6 ἀτηρητοὶ (φύσεις λογισμοῦ καὶ θεοῦ λόγου) δὲ οὕσαι μυρία ἄλλα τέμνουσιν. II 246, 11 τέμνουσι τὸ κρατὲν

εἰς εἶδη. II 122, 11 οἱ μὲν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς εἰς τὰ ἄφωνα καὶ φωνήεντα τέμνουσιν. I 232, 17 τέμεν δὲ αὐτόν (sc. τὸν λόγον). III 53, 9 ὁ τε ἡμέτερος νοῦς ... τέμνων οὐδέποτε λήγει. III 187, 17 (ἡ διάνοια) τέμνουσα τὰ ἀπειρομεγέθη διαστήματα. III 30, 18 ἔνα τὸν ἀδεικνόν ἐνοητὴν θεὸν τέμνοντα τὰς ... φύσεις. I 55, 20 (δδόντες) πᾶν ὅσα πρὸς ἐδωλὴν τέμνοντές τε καὶ λεαίνοντες. II 91, 5 εἰ βιαζοίμεθα διέρχεσθαι τέμνοντες καὶ κείροντες αἰετὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καρπὸν. III 31, 20 τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον καθ' ἑτέρας ἔτεμεν ἰδέας. III 32, 3 οὕτω καὶ τὸ κατὰ μέρος ἔτεμεν. III 32, 15 τὸ ζῶον εἰς ἄρρεν ἔτεμεν καὶ θῆλυ. III 34, 5 ἴσα βαρέα τοῖς κοῦφοις ἔτεμεν. I 163, 23 (τὸν κάμνοντα) φαρμάκοις ἰάσονται (καὶ) διατῆ, τεμῶ, καύσω. I 107, 25 ἦν (sc. σοφίαν) ἄκραν καὶ πρωτίστην ἔτεμεν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) δυνάμεων. I 282, 24 δε τῶν ἡμέρων δένδρων οὐκ εὐγενεῖς ... ἔρνος ἔτεμε. I 211, 17 πόλεμος οὐδὲ εἰς ... τὰ φυτὰ ταῦτα πώποτε ἔτεμεν.
 τέμνεσθαι. I 255, 3 (ἡ νομοθετικὴ δύναμις) διχῇ πέφυκε τ. III 31, 9 τὰς γὰρ ἀσωμάτων καὶ θείας ἐπιστήμης εἰς μαχομένας ἐναντιότητάς ἀδύνατον τ. I 237, 3 ἥ (sc. ἀρετὴ) κατὰ εἶδη τὰ προσεχῇ τέμνεται. I 278, 29 τέμνεται γὰρ οὐδὲν τοῦ θεοῦ κατ' ἀπάρτησιν. I 243, 8 τὸ γενόμενον αὐτὸ κατὰ τὰς τῶν ἐιδῶν εἰς 4 τέμνεται διαφοράς. I 283, 19 (ἡ κακία) λόγῳ τομεῖ τῇ κατ' ἐπιστήμην τέμνεται. III 50, 23 δίχα δὲ ἕκαστον τῶν μερῶν, ὡς ἐδείχθη, τέμνεται. III 181, 30 εἰς ἔθνη τὰ προσεχέστατα εἶδη τέμνεται καὶ τὰ ὑπὸ τοῖς εἰδεσιν. V 102, 10 ὡν ἕκαστον εἰς πολυσχιδεῖς ἰδέας καὶ πάσας ἐκπαίνεται τέμνεται. I 62, 8 ἡ μὲν δυὰς ὅλης ἐστὶν εἰκὼν, διαιρουμένη καὶ τεμνομένη καθάπερ ἐκείνη. II 277, 25 τὴν μὲν γὰρ (φωνὴν) εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ συνόλως τὰ τοῦ λόγου μέρη τεμνομένην. III 39, 2 (αἱ στήλαι) τεμνόμεναι πάλιν ὑπὸ τοῦ θεομοθέτου μόνου. II 266, 4 οὐ γὰρ συγγέται τὰ τεμνόμενα. II 231, 19 εἰς 2ς (sc. διαλέκτους) ἡ μία καὶ κοινὴ πάντων ἐταμῆθη. II 263, 10 ἡ μὲν φύσις τῶν ζῶων εἰς τε ἄλογον καὶ λογικὴν μοῖραν ... ἐταμῆθη τὸ πρῶτον. I 236, 12 (ὁ λόγος) ἄχρι τῶν λεπτοτάτων κεφαλῶν τμηθεῖς. I 237, 9 (ὁ λόγος) τμηθεῖς δὲ εἰς τὰ οἰκέα κεφάλαια. I 150, 16 τὸ σπέρμα τοῦ χορίου ... τμηθὲν καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν. II 121, 19 τοῦ μνημονικοῦ δίχα τμηθέντος. III 48, 18 ἐν γὰρ τὸ ἐξ ἀμφοῖν τῶν ἐναντιῶν, οὐ τμηθέντος

γνώριμα τὰ ἐναντία. III 38, 13 ἐξάδος
 τηθείσης ἰσότητι πρὸς αἰῶνος καὶ χρόνου
 δήλωσιν. III 52, 18 τὴν δ' ἐντός (σφαῖραν)
 ἐξαχθὶ τηθείσαν. I 233, 1 ὅνπερ τρόπον
 ἢ λύρα καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα
 τέμνεται. II 71, 10 ὡ οὗτος, τετμήση,
 κεκαύση, ἀκρωτηριασθήση. I 236, 1 (ὁ
 λόγος) εἰς οἰκίους τετμήσθω τομάς.
 τέρας. IV 141, 18. VI 72, 12 διὰ σημείων
 καὶ τεράτων. V 140, 20 σημείοις καὶ τέρασι
 καὶ φάσμασι. II 114, 24 ταῦτα δ' οὕτως
 μὲν λεγόμενα φάσμασιν ἔοικε καὶ τέρασι.
 V 162, 21 τέρατα παλμῶμα. IV 140, 20
 ἢ δὲ τῶν τεράτων ἐπίδειξις. IV 138, 13
 τὰ τῶν τεράτων ὄργανα. IV 140, 18 α
 προῦδιόχθη τέρατα...
 τεράστιος. III 108, 14. V 132, 18. VI
 94, 14 (ἔργον). IV 160, 1 μεγαλοῦργημα
 τῆς φύσεως. IV 261, 12 ἐκεῖνα μεγαλο-
 ουργήματα. — II 134, 5. IV 27, 9. 11
 τεράστιον (sc. ἐστίν). IV 136, 15. 263, 8.
 V 238, 11 (τὸ τεράστιον). VI 2, 11 τε-
 ράστινα ... φάσμασιν ἔοικτα.
 τερατεύεσθαι. III 22, 21. IV 286, 9.
 V 338, 1. VI 87, 18. 93, 23.
 τερατολογία. III 51, 23.
 τερατοσχόπος. II 359, 17. III 252, 20.
 V 15, 14. 219, 19.
 τερατουργία. I 83, 6.
 τερατοργός. I 213, 4.
 τερατώδης. IV 147, 17 (ὄψις). IV 172, 14
 πάθος. IV 162, 21 σημείον. IV 263, 21
 (χρησμός). — IV 236, 10 τερατωδέστατόν
 τι συμβαίνει. IV 27, 11 τὸ ... τερατω-
 δέστατον.
 τερεῖα. I 180, 19. 266, 6. IV 283, 10.
 V 77, 4. 349, 4.
 τέρμα. II 74, 6. IV 119, 7 γῆς. II 86, 23
 τῆς ὁδοῦ. III 239, 2 ψυχῆς.
 τέρπειν. I 105, 9. 293, 23. V 10, 12. VI
 165, 9.
 τερπνός. III 292, 8.
 τέρψις. I 18, 4. II 113, 19. III 284, 3.
 V 19, 8. VI 164, 9 (coni. ἡδονή). II
 245, 19. III 12, 6 (τέρψις coni. ἡδονή).
 IV 38, 2 τέρψει ἐτέρας ἀνευρεῖν πολὺ
 βελτίους τῶν σωματικῶν ἡδονῶν. VI
 157, 27 (τέρψις coni. ἀνέσεις, ἐκχεαίρειαι,
 ἡδοναὶ διὰ πάσης αἰσθήσεως). II 27, 6
 ὑπὸ διαρροῦσης ποιότητος τε καὶ τέρψεως.
 IV 16, 2 (coni. ὠφέλεια). I 214, 4 τὰ
 μὲν τέρψιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ χαρὰν ἐνδι-
 δόντα. IV 74, 16 δι' ἀκοῆς. V 78, 3 δι'
 ὄψεως. I 56, 18 ὅσα θεάματα καὶ ἀκού-
 σματα τέρψιν δύνανται παρασχεῖν. II 272, 14
 διὰ σιτοπόνων καὶ μαγεύων καὶ οἰνοπό-
 νων. I 260, 18 τὴν πρὸς τὰ ἐντός καὶ
 τὰς ἀπ' αὐτῶν ἐγγινόμενας τέρψεις ἀντί-
 ταξιν. I 195, 10 ὅσα ἄλλα τοιαῦτα πρὸς

μὲν ἰσχὺν οὐ συμβάλλεται, τέρψιν δὲ πε-
 ριποιεῖ. V 240, 25 τ. γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡ-
 δίων ἢ τὴν ψυχὴν ... πεπληρωσθαι δι-
 καιοσύνης. V 139, 20 τέρψει ἀμέτοχοι
 συννόλας καὶ κατηφείας. I 265, 20 τὰς
 παρὰ πάντα τὸν βίον τέρψεις ... οὐχὶ
 τοῖς ζώσιν ἢ φύσιν ἐδημιούργει; II 34, 15
 αἱ ... τέρψεις ἑναυλοὶ τε ἦσαν καὶ σφό-
 δρα ἐκῆλουν ὑπὸ πηχούσαι.

τέσσαρες v. τέτταρες.

τετραγράμματος. IV 227, 4 (ὄνομα θεοῦ).
 τετράγωνος. I 38, 3 τὸν μὲν τρίτον
 ἀπὸ μονάδος, εἰ διπλασιασῶσι τις, εὐ-
 ρήσει τετράγωνον. I 16, 17. IV 274, 21
 τέτταρα. I 32, 2 ὁ τέσσαρα καὶ ἐξήκοντα.
 I 32, 5 ὁ ἑπτακόσια εἰκοσιεννέα. I 31, 25.
 32, 9. 11. 38, 4 sqq. V 95, 20 (coni. κύ-
 βος). II 157, 11 πρεσβυτάτος τε αὐ τετρα-
 γώνων ὁ ἀριθμὸς ὢν ἐν ὀρθαῖς γωνίαις.
 I 31, 27 κατὰ τὴν ἐπίπεδον ἦν ἀποτελοῦσι
 τετράγωνοι. II 157, 14 (πλευραὶ ἴσαι). IV
 273, 13 τὰς τῶν τριγώνων καὶ τετραγώ-
 νων ... ἰδιότηας. I 125, 23 ὅτι ...
 τριγώνων ἢ τετράγωνων ἢ στρογγύλον
 (τὸ δραθὲν ἐστὶ). II 148, 22 κατὰ τὴν
 τοῦ τετραγώνου φύσιν. II 245, 25 τῇ
 τοῦ τετραγώνου σχήματος οἰκειούμενα
 φύσει. V 56, 21 (τὸ θυμιατήριον). IV
 226, 20 cf. 230, 8 τὸ δὲ λογεῖον τετρά-
 γωνον διπλοῦν.

τετραπλάσιος. V 136, 8 (ἁρμονία). I
 15, 15. 21. 32, 16 sq. IV 227, 10. 273, 17
 (λόγος).

τετράπους. II 48, 9 (ψυχαὶ) δίκην τε-
 τραπόδων γῇ προσερίζωνται. II 114, 1.
 192, 7 (πάθος). II 111, 22 παθῶν τε καὶ
 κακῶν ἀκιμνιότατον στίφος.

τετράς. I 15, 14-17, 10. II 158, 6 sqq.
 IV 227, 6 sqq. de τ. agitur. IV 4, 8 ἢ
 τ. τετμήται παρὰ τοῖς ἄλλοις φιλο-
 σοφοῖς ... καὶ μάλιστα παρὰ Μωυσεῖ.
 I 15, 9 sqq. V 316, 3 (ἀριθμὸς τέλειος).
 II 157, 18 καλεῖται ... „πᾶς“. V 95, 17
 (ἢ δεκάδος ἀρχὴ τε καὶ πηγὴ). IV 220, 4
 (ἢ δεκάδος οὐσία). I 32, 20 cf. 33, 8. 18
 38, 9 sq. (ἢ ἐβδόμας διαιρεῖται) εἰς τριάδα
 καὶ τετράδα. I 20, 11 τοῦ (οὐρανοῦ) ...
 τετράδι (κοσμηθέντος).

τετρασκελής. I 110, 18 τὸ πάθος.

τετραστοιχεί. V 22, 13.

τετραφάρμακος. II 265, 11. VI 98, 1.
 τέτταρες (τέσσαρες) v. ἀρετὴ Nr. 5.
 × ἀρχὴ Nr. 2, πάθος Nr. 1 b, στοιχείον
 Nr. 2. — II 156, 24 sqq. τὸν τέσσαρα
 ἀριθμὸν ... ἀποσημνύνειν ἔοικεν ὁ προ-
 φητικὸς λόγος. I 16, 17 cf. IV 274, 21
 πρώτος ἀριθμῶν ὁ τέτταρα τετράγωνός
 ἐστίν. II 111, 23 κακίαι τῷ γένει τ.
 I 35, 20 (ῥοοί). I 35, 14, 17 (τέρατα).

I 17, 7 αἱ ἐτήσιοι ὥραι. I 32, 3 sq. κύβος δὲ τεσσάρων ἐπὶ τέσσαρα τετράκις. I 143, 20 τὸν ἐπὶ τεσσάρων (sc. ποδῶν) βαδίζοντα. I 15, 15, 17. 33, 6. 38, 13, 17. III 87, 7. 211, 2. IV 227, 8. 273, 15. V 136, 7 διὰ τεττάρων (συμφωνία vel. ἁρμονία). I 122, 14 τὸ μέλος ... διὰ τεσσάρων.

τετταρεσκαίδεκαετᾶς. I 63, 19 (ἡλικία).

τετταρεσκαίδεκατος. V 121, 21.

τετταρακοντάς. IV 220, 5 (ψογονικωτάτης).

τέττιξ. VI 55, 10 τὸ τῶν τεττίγων γένος ἀέρι τρέφεσθαι.

τέφρα. II 90, 11 Ἀβραάμ ... ἐαυτὸν εὐδὺς ἔγνω γῆν καὶ τέφραν ὄντα. III 252, 15 cf. V 64, 11 ἐαυτὸν ἀν ἔγνω τέφρας καὶ ὕδατος συμφόρημα. V 57, 4 ἐνθα τὴν ἱερὰν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τέφραν ἐκκομίζεσθαι συμβέβηκε. III 250, 21 coni. ὕδωρ ... τῆς γενέσεως αἱ ἀργαί. III 251, 7 ὕδατι καὶ τέφρα περιπράννεται. V 59, 17 τὰ δ' ὑπὲρ τοῦ ἀρχιτερέως ... σφαγιαζόμενα ... κατακίαιται δ' ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τέφρας. V 63, 21 τέφραν ... ὑπολειφθεῖσαν ἐξ ἱεροῦ πυρός. V 64, 24 τῆς περὶ τὴν τέφραν ταύτην ιδιότητος. V 65, 6 τὴν τέφραν συλλέγειν καθαρὸν ἄνθρωπον. IV 150, 5 τέφραν ἀπὸ καμίνου λαμβάνουσι ταῖς χερσίν. IV 213, 12 μνημεῖα ... δέκνυνται κατὰ Συρίαν, εἰρεῖναι καὶ τέφρα καὶ θεῖον καὶ καπνός.

τεχνάζειν. V 177, 14 διὰ τροφῆς ἢ τοῦ ζῆν αἰτία κατέστηκε θάνατον τ. VI 84, 17 νόσον ἀνθ' ὑγείας ... ἐπιχειρεῖν τ. V 194, 12 οἱ ἢ λάθρα τεχνάζουσιν ἢ ἐπιπαρροῦσι φανερώς. I 118, 21 τοῦ Σοδόμων βασιλεῖ τεχνάζοντι ἀλόγου φύσεως ποιήσασθαι ἀντίδοσιν πρὸς λογικὴν. V 220, 20 μαντικὴν μὲν ἐπεψευσμένην τεχνάζοντες. 275, 15 πάσας μὲν μηχανὰς τεχνάζοντες. VI 100, 20 πλάσματα ... κατὰ τῆς ἀληθείας τεχνάζοντων.

τέχνη. 1. τ. et ἐπιστήμη, quomodo et distinguantur inter se et confundantur, v. ἐπιστήμη Nr. 1. — II 186, 22, 25 ἡ σοφία τ. τεχνῶν. I 187, 19 τὰς διανοήσεις, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὰ θεωρήματα ... κτλ. (τοῦ θεοῦ κτήματα εἶναι). II 276, 20 sq. (ὁ θεός) αὐτὸς ἀρχὴ καὶ πηγὴ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

2. τέχναι speciales: IV 70, 4 ὁ γὰρ ἀγαθὸς ἀνδριαντοποιὸς ἢ ζωγράφος ... τὴν αὐτὴν ἐπιδεικνύμενος τέχνην. II 212, 25 (ἀρχιτονοῶν). I 112, 3. V 81, 12. 102, 22. VI 10, 12 (βάνουσι). II 96, 19 ἢ περὶ τὰ βλαστάνοντα ἐκ γῆς φυτὰ τ. III 40, 3 περὶ τὸ γεννᾶν. I 59, 4

γεωπόνων ἀνδρῶν. I 282, 14 ἡ γεωργία. I 28, 17. 282, 10. 283, 11, 23. II 95, 16. 99, 8. 132, 3. 133, 1. 9. 279, 8. III 147, 13. V 128, 5. 338, 21. VI 20, 11 (γεωργική).

I 86, 5 τῷ τελείῳ γραμματικῷ ἢ μουσικῷ οὐδενὸς δεῖ παραγγέλματος τῶν εἰς τὰς τέχνας. III 39, 10. IV 248, 4 γραφείων καὶ πλαστῶν. IV 58, 15 ὅσα γραφικῆς ἔργα καὶ πλαστικῆς ἐν ἑκατέρᾳ τέχνῃ κατορθούμενα. I 134, 31 οὐ γὰρ ἄνευ τέχνης καὶ δημιουργοῦ νομιεῖ τὴν οἰκίαν ἀποτελεσθῆναι. I 194, 16 δημιουργῶν τέχνης στοὰς καὶ προπύλαια ... κατασκευαζόντων. III 79, 17 δοῦλαις καὶ παλλακαῖς συμβιώναι τέχνης. II 53, 23 ὁ νοῦς ... τὰ ἐγκύκλια καὶ τὰς ἄλλας ἀπαξ ἀπάσας ἐπιτηδεύει τέχνας. III 252, 21 ὣν τὰς ἐπιβούλους τέχνας μέγα ἔργον διεκδύναται. II 53, 13 (ζωγραφία καὶ ἀνδριαντοποιία). VI 164, 12 sq. μεγίστη δὲ καὶ ἀρίστη τ. πασῶν ἐστὶν ἡ ἡγεμονία. III 293, 4 αἱ πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδονῆς τέχναι. II 114, 1 (ἡμιουργική). III 36, 9 τοῦ θεοῦ. III 36, 22 (ὁ θεός) τῆς αὐτῆς μετέδωκε πᾶσι τέχνῃς ἐξ ἰσού. V 64, 19 θεῖα τέχνη. I 75, 11 ἐνίαι γὰρ τῶν τεχνῶν θεωρητικαὶ μὲν εἰσιν, οὐ πρακτικαὶ δέ. III 58, 1 (Ἡσαῦ) αἰεὶ θεωρεῖται καὶ περνίζεται τὴν τέχνην ἐπὶ βλάβῃ κτησάμενος. I 152, 19. III 258, 1. IV 77, 4 (ιατρική). II 31, 13 ἱατρὸς ἀγαθὸς οὐ πρὸς τὸ τῆς τέχνης μέγεθος ἀλλὰ πρὸς τὴν τοῦ θεραπευομένου δύναμιν ἀφορῶν. II 109, 3, 20 cf. 110, 23 (ἱππική). V 243, 17 (κυβερνητική). I 165, 1. 266, 13. 267, 26. 268, 6 10. II 22, 6. 26, 16. V 184, 9. 330, 7 λόγων. II 283, 17 περὶ λόγους. I 266, 8 τὸς δὲ λόγους ταῖς περὶ αὐτοὺς τέχναις μάλιστα ὀχυρώσασθαι. II 295, 27. III 72, 13 (μαγειρική). V 219, 20 cf. IV 188, 18 (μαντική). I 217, 20 ὡς ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰς μέσας καταβῆναι τέχνας. I 249, 5, 15. III 102, 2 (μέσαι). II 301, 10 μμητική. I 27, 5. VI 14, 12 (μουσική). II 23, 18 μουσικῷ δὲ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τέχνῃ εὐάρμοστον (ὄργανον) γίνεται. III 45, 25. IV 234, 10 μυρεψικὴ τέχνη. III 260, 4. 276, 22 (ὀνειροκριτική). III 61, 4 τέχνη δὲ ἀοράτῳ καὶ παμμοῦσῳ. IV 297, 16 πανούργοις τέχναις. III 124, 25 (τοῦ τῶν ὀλων πατρός). V 329, 3 (πλαστική). III 249, 2. 250, 4 (ποιικτική). II 103, 23. 108, 12 (ποιμενική). II 12, 4 (σοφιστικά). I 266, 19 σοφισμάτων γὰρ τέχναις καὶ ἀπάταις. IV 141, 12 (coni. σοφίσματα). III 267, 2 τραπεζοποιὸς εὐδοκίμους τὴν τέχνην. II 212, 11 ποικίλων καὶ περιέργων ... ὑψηρῶν.

II 187, 1 (τοῦ Φαιδίου). II 151, 23 τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου φυτουργοῦ.

3. τ. opp. φύσις. II 155, 4. V 124, 20. 125, 7 τέχνη opp. (τῇ) φύσει. III 201, 20 (ἀγαθῶν) οὐκ ἐξ ὅλης τέχνης ἀνατελλόντων opp. φύσει. III 268, 12 τοῦ φύσεως ἐκπύματος ἀκρότησι τέχνης ἐργασμένου. I 127, 3 τὰ σώματα οὕτως, ὥς ἔχει φύσεως ἐκείνα, πλάσματος καὶ τέχνης ἐκτός. III 147, 12 τέχνης γὰρ οὐδεμιᾶς χρεῖα τὰ φύσει. II 274, 27 ἄνευ τέχνης conl. φύσεως προμηθεΐα. II 187, 5 ἡ τελεῖα τ., μίμημα καὶ ἀπεικόνισμα φύσεως οὕσα. II 28, 18 ποιούμενος ἀπὸ τῶν φύσει τὴν ὑφήγησιν τεχνῶν. I 22, 18 ἡ (φύσις) δ' οἷα τεχνίτη ἡ κυριώτερον εἰπεῖν ἀνεπίληπτος τ. ζωπλαστεῖ. II 301, 6 (opp. ἡ αὐτοδιδάκτος φύσις).

4. varia: II 9, 8 <τὸ> νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα ... τέχναι, διαθέσεις. III 48, 7 opp. ἀτεχνία. II 119, 6 πάνθ' ὅσα καὶ τέχνης καὶ δυνάμεως ἔργα δρώσι. III 170, 28 αἱ μὲν ἐν εἶδει ..., αἱ δὲ γενικαί. V 369, 13 τέχναι πᾶσαι. IV 251, 9 αἱ ἄλλαι τέχναι καὶ πραγματεύεται. III 206, 5 ἦν γοῦν ἀν' ἐθέλης ἐλοῦ τῶν τεχνῶν ... εὐρεθῆσεται γὰρ οὐχ ἄπλοῦν, ἀλλὰ ποικίλον πρᾶγμα. V 124, 18 τέχνης ἔργον. IV 251, 16 αὐτοῦ πυρός ἐστιν ὕλη, τῆς τῶν τεχνῶν ἀρχῆς. IV 35, 13. V 159, 11 ἀκρότητι τέχνης. VI 90, 2 ἀνεπανορθώτου τέχνης ἀκρότητι. I 262, 15 οὐδὲ ... τέχνην ἀτέχνως ἢ κακοτέχνως ἀλλὰ τεχνικῶς ἐκάστην ἐπιτηδεύειν προσήκειν. VI 10, 7 ὅσα ὑπουργίαι ἢ τέχνης πάντα. V 176, 18 τέχναι καὶ μηχανάς πολυτρόπους ἀνευρίσκοντες. I 283, 14 μηχανῇ τινι ὧν ἡ τ. κατεσκευάσαστο βραδίως στέλλονται. I 62, 22 ὅσα μὲν γὰρ ταῖς ἡμετέραις τέχναις δημιουργεῖται. I 64, 11 (αἱ ὠφελιμώταται) τῶν τεχνῶν. I 75, 16 ὅλου γὰρ τοῦ βίου ἐστὶ τ. ἡ ἀρετή. I 116, 13 (Ἰακώβ) μεθόδοις καὶ τέχναις τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀκονίτι κτῶμενος. I 105, 9 τάλλα ὅσα κατὰ τέχναις τεχνικὰ δημιουργήματα τέρπει τὴν ὁρασιν. I 119, 28 τέχναις δὲ καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ νόμους ... ἔθετο μόνος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. I 133, 21 οἱ γὰρ πρῶτον εἰς τὰς τέχναις εἰσαγόμενοι. I 228, 11 οἱ τὰς τέχναις καὶ τὰ τεχνῶν παραγγέλματα τοῖς μανθάνουσι παραδίδόντες. I 248, 9 ἴθι οὖν ἐπὶ τὴν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιτηδεύματων ... μελέτην. I 263, 3 ἀφθόνους μὲν ὕλας τέχναις δὲ παντὸς ἀργήου καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας εἰσάγων. I 291, 11 οἱ ὑπὸ διδασκάλων ἐν οἷς περὶ τὰς τέχναις οὐ κατορθοῦσιν ὀνειδίζόμενοι. I 295, 27 πᾶς ὁ τὰ παλαιάματά σου τῆς τέχνης

εὐρών. II 78, 2 καὶ τοὺς ἀφανῶς ἔχοντας πρὸς τὰς τῶν τεχνῶν ἀναλήψεις. II 109, 22 ἐνὸς καὶ ὑποβεβλημένου καὶ ἀπαράδεκτου τέχνης ζῶφι περιέσσονται. II 148, 4 τ. τῇ τεχνίτῃ λέγεται κληρός. III 177, 25 παντὸς τεχνίτου. τ. ποιὰ (ἀμείνων). II 149, 22 ἐλοῦ ... μικρὰν ἢ μεζονα τέχνην. II 149, 24 εἰ τὰ ἐπαγγέλματα τῆς τέχνης ἰσάζει τοὺς ἔργους τοῦ τεχνίτου. III 85, 7 τῶν ἀπ' ἐκάστης τέχνης καὶ ἐπιτηδεύσεως κερδῶν. III 87, 13 ἔχει γὰρ ἐκάστη τ. γλαφυρότητας. III 98, 4 συναρπάζει ἡ τ. τὸν μανθάνοντα. III 182, 10 πανουργία, ἀπ' ἧς ἀντὶ τεχνῶν κακοτεχνίαι προσερρήθησαν. III 249, 12 ὅτι τὴν αὐτὴν τέχνην ἐπιτετῆδευκε. III 268, 16 ἄλλων ἐπιφανῶν τέχναις ἀναζητεῖν. ἔδει. IV 125, 7 ἐν ταῖς τέχναις καὶ διεσθόδοις τοπικωτέρας. IV 141, 4 χρώμεθα τέχνῃ δημιουργῇ τῶν ὁμοίων. V 177, 2 οὐ ῥάδιον τὰς τέχναις συνιδεῖν. V 218, 5 τέχναις ἐπινοεῖ, δι' ὧν εὖλογον εἶναι δόξει τὸ συκοφαντήμα. VI 22, 9 οἱ δὲ τέχναις μετιόντες ὅσαι συνεργάτιδες εἰρήνης. VI 86, 8 καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν διάνοιαν ἦν ἀτελέστερος. VI 112, 23 ἀναγκαῖον ἀνθρώποις συνυπάρξει τὰς τέχναις. VI 192, 19 τέχνην ἐπενόησεν, ἡ ... VI 44, 10 οὐδ' ὅναρ τῶν τεχνῶν ἐπησθήμενον. — I 126, 20 τέχνη. II 284, 14 τέχνη τε καὶ δυνάμει. VI 85, 17 τελειότητα τέχνης καὶ ἐπιστήμης. II 282, 27 τέχνη. μᾶλλον ἢ ῥώμη. VI 92, 18 τέχνη δαιμονίη. V 110, 15 μεθόδῳ καὶ τέχνῃ. V 338, 6 τέχναις καὶ ἐπιμελείαις. — III 194, 17 ἄνευ τέχνης. I 135, 10. III 200, 1 οὐκ ἄνευ τέχνης (καὶ ἐπινοίας). VI 120, 9 διὰ τέχνης ... ἢ δυνάμει. II 276, 6 διὰ πάσης τέχνης. II 34, 2 πρὸς πολλὸν ἦδη διὰ τὴν ἡλεκίαν ἅμα καὶ τὴν τέχνην ὑφηγητήν. II 22, 23 cf. VI 85, 2 ἐκ τέχνης. III 48, 7 τὰ ἐν ταῖς τέχναις. III 81, 9 τὰ κατὰ τὴν τέχνην. III 100, 19 κατὰ τινὰ τεχνῶν. I 293, 2 καθ' ἣν τέχνην. II 291, 21 τὰ κατὰ ... πᾶσαν τέχνην ὄργανα. II 222, 15 (τὰ) κατὰ τὰς τέχναις. III 116, 11 τὰ μετὰ τέχνης. I 262, 14. VI 129, 28 μετὰ τέχνης. II 149, 28 πρὸς ἡντινοῦν τελειωθῆναι τέχνην. V 174, 12. VI 57, 11 οὐν τέχνη. — III 206, 20. VI 50, 22 „βραχύς μὲν γὰρ ὁ βίος, ἡ δὲ τ. μακρά“.

τεχνικός. I 105, 9 δημιουργήματα. I 121, 5 (διάνοια). III 49, 5. IV 226, 11 ἔργον. I 283, 5. III 37, 2. V 9, 14 (ἔργα). V 9, 15 τεχνικώτατον δὲ καὶ ἐπιστημονικώτατον ὅδε ὁ κόσμος. III 28, 10 θεῖος ... λόγος. VI 15, 1 (νόμος). II 283, 3

- (παλαισματα). — III 36, 15. 195, 4 (δ τ.). II 42, 7 τὰ τεχνικά. VI 59, 1 καὶ ἕτερα πολυειδῆ τεχνικώτατα. III 36, 19 τὰ ... τεχνικώτερα. I 262, 16. II 283, 12. II 161, 13. III 120, 9 τεχνικῶς. II 30, 24 τεχνικώτατα.
- τεχνιτεύειν.** I 135, 29 Μωυσῆς μὲν γὰρ τὰ ἀρχέτυπα τεχνιτεύει. I 162, 17 ὅσα ὀφάρτυται καὶ σιτοπόνοι τεχνιτεύουσι. II 53, 15 (τέχνη) ἀπάτας καὶ σοφίσματα δι' ὀφθαλμῶν ψυχαῖς εὐπαραγώγοις τεχνιτεύουσι. V 42, 16 ὅσα σιτοπόνων καὶ ὀφάρτυτων περιεργίαι τεχνιτεύουσι. VI 187, 19 πλαγιάζων δὲ καὶ τεχνιτεύων. III 291, 7 τοῦ θάτερον εἶδος τῆς γαστριμαργίας τεχνιτεύοντος. V 180, 18 τῇ φύσει φωγονῆσαι τὸ καλλίστον τεχνιτεύουσα. III 291, 25 τὸν ... λαιμαργίας ἑταῖρον, τὰ περὶ ἐδωδὴν ἀκράτως τεχνιτεύοντα. I 51, 11 ἔνα τεχνιτεύσῃ (ὁ δημιουργός) τὴν ὁρατὴν ταύτην εἰκόνα. III 162, 1 ὁ γεννήσας καὶ τεχνιτεύσας πατήρ. — VI 157, 11 αὐτὸς ἐπιδείξειν τεχνιτεύεται. IV 284, 19 τοῦ τεχνιτευθέντος ὁ τεχνίτης ἀμείνων. IV 285, 2 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα. III 100, 8 τῷ ... τετεχνιτευμένῳ (ἐμβρύῳ). I 212, 7 (τὴν ὄψιν) εὐ καὶ ποικίλως ἐπὶ ἀπάτῃ τετεχνιτευμένην. IV 190, 9 τὰς καλὰς αὐτοῦ παραινέσεις ἐξετάσωμεν, ὡς τετεχνιτευμένοι. V 234, 27 ὅσα σιτοπόνων καὶ ὀφάρτυτων τετεχνιτευμένοι περιεργίαι ... δημιουργοῦσιν.
- τεχνίτης.** I 121, 1 ἔργον χειρὶν τεχνίτου. I 135, 12 (οἱ) διὰ τῶν ἔργων τὸν τεχνίτην κατανοοῦντες. I 134, 3 εἴ τις ἴδοι δεδημοιυρημένῃν οἰκίαν ..., ἐννοίαν λήψεται τοῦ τεχνίτου. III 177, 24 παντὸς τεχνίτας τέχνη ποιά (ἀμείνων). II 148, 4 τέχνη τῷ τεχνίτῃ λέγεται κλήρος. III 81, 8 τεχνίτου τὰ κατὰ τὴν τέχνην μὴ ἐνεργοῦντος. VI 15, 1 ὁ τεχνικός πρὸς τεχνίτας ἀτέχνους (οὐ δίδωσιν ἰσηγορίαν). II 149, 24 τὰ ἐπαγγέλματα τῆς τέχνης ἰσάζει τοῖς ἔργοις τοῦ τεχνίτου. VI 130, 27 μηδενὸς δὲ ἑωμένου, μὴ γεωργῷ ..., μὴ τεχνίτῳ, τὰ συνήθη πραγματεύεσθαι. III 277, 17 ὅτι τ. οὐδεὶς ἔνεκα μέρους ποτὲ ὄλον ... δημιουργεῖ. IV 284, 20 τοῦ τεχνιτευθέντος ὁ τ. ἀμείνων. II 62, 20 τῶν δημιουργηθέντων τὸν τεχνίτην ... ἐπιστήμονα [ἀναγκαῖον] εἶναι δεῖ. IV 285, 1 πολλάκις ἄποροι καὶ ἀδοξοί. VI 86, 15 τῇ γὰρ φύσει τῶν τεχνιτῶν εὐλογον τὰ δημιουργηθέντα ἐξομιοῦσθαι. II 24, 4 ἐτέρως ὁμιλητέον ... ἀτέχνῳ καὶ τ. II 46, 13 δηλοῖ δὲ ἐπὶ τοῦ τῶν ἀγίων ἔργων δημιουργοῦ καὶ τεχνίτου φάσκων, ὅτι ... II 165, 12 ὅσοι τῆς ἐν βασιλικῇ καὶ μυρεψικῇ τεχνίται περιεργίας.
- I 282, 4 γεωργὸς μὲν γὰρ πᾶς τ. I 130, 16 (κυβερνήτης). II 291, 20 (coni. μουσικός). III 101, 10 μουσικοὶ τε καὶ γραμματικοί. I 152, 20 (ὁ θεὸς) ἐπιγράφων καὶ ἐπιστήμη καὶ τεχνίτη τὸ δοκεῖν ἰσθῆναι. I 6, 8 (πόλις) ἐνεσφράγιστο τῇ τοῦ τεχνίτου ψυχῇ. II 122, 16 cf. 222, 15 οἱ ἄλλοι τεχνίται. II 222, 27 τῶν ἄλλων ἕκαστος. III 36, 16 ὅσοι τῶν τεχνιτῶν εἰσι δόκιμοι. II 36, 1 κατήλεσε τὸν μόσχον ὁ τ. — I 183, 13. IV 218, 10. 222, 3. 226, 5. 230, 8. 232, 2, 10 (int. Μωυσῆς). I 68, 21 ὁ (νοῦς) ... ὡς ἂν τ. I 184, 14 (ὁ νοῦς) πάντων ὑπέλαβεν εὐρετὴν καὶ τεχνίτην ἑαυτόν. I 22, 17 (ἡ φύσις). I 47, 2. 65, 18. 69, 6. 135, 28. 178, 3. 200, 18. II 62, 21. 140, 3. 150, 3. 266, 20. III 31, 13. 49, 14. 50, 20. 93, 12. 130, 9. 162, 9. 231, 14. 234, 17. V 10, 23. VI 47, 15. 75, 14. 86, 1 (int. θεός). VI 174, 15 (int. Ἀπόλλων).
- τεχνολογεῖν.** I 93, 18 περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως τεχνολογεῖ.
- τηλαυγής.** II 139, 13 τὸ αἶτιον. I 123, 6 ἡ (ἀλήθεια) φωτὸς τηλαυγέστερα. II 178, 25 νοητὰ αὐγά. II 283, 28 (ἐνθόμημα). II 156, 19 ὁ τηλαυγέστατος (παιδείας καρπός). II 276, 5 (καταλήψεις). III 171, 15 (κατανόσεις). I 151, 2 τί γὰρ ἂν εἴη λαμπρότερον ἢ τηλαυγέστερον θέλου λόγου. I 66, 14 τῷ γὰρ περιφανεστάτῳ καὶ τηλαυγεστάτῳ ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) λόγῳ. III 265, 21 (πράγματα). I 121, 25 (σπερματά). IV 276, 15 τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς ἀπέφαινε τηλαυγέστερον. III 248, 18. V 220, 17 (φέγγος). I 287, 8 φωνή. I 285, 7. III 184, 9. 281, 18. IV 91, 18. V 220, 22. VI 215, 10 (φῶς). — IV 302, 8 οὐδὲν τῶν εἰς γνῶσιν τηλαυγέστερον ἐπιδιδῶσιν. III 248, 13 οἱ τηλαυγέστατοι καὶ ἀριδηλότατοι. — I 185, 11. 269, 15. II 13, 4. 62, 15. 138, 10. III 100, 3. 101, 3. 241, 14. 259, 13. 262, 12. τηλαυγῶς. II 14, 21. III 101, 16 τηλαυγέστερον.
- τημελεῖν.** I 73, 1. 221, 2.
- τηρεῖν.** I 154, 6. 155, 12.
- τηρητικός.** IV 225, 14.
- τίγρις.** I 79, 9. V 356, 2.
- τιθάσσεια.** II 34, 19. 310, 11. IV 29, 7.
- τιθάσσειν.** I 29, 9. 283, 20. IV 126, 6. V 106, 13. 222, 2. VI 94, 4.
- τιθασός.** II 28, 8 (τῆς ἡδονῆς γοητεία). I 209, 14. (γυνή). III 52, 23. V 39, 17 (ζῦον). I 245, 2 (θρέμματα). III 154, 24 (μοῖρα). II 310, 10 (πάθος). V 39, 16 (περιστέρα). V 232, 16 (τὰ ποηφάγα). III 30, 6 cf. 163, 12 (ἡ ἀνθρωπίνη σοφία). V 235, 22 (τάξεις).

I 143, 26 (ψυχῇ). — V 309, 13. 356, 16 (τὸ τιθεασόν). III 280, 18 τιθεασῶς.
 τιθῆναι. I 13, 12. 211, 18. II 40, 7. 98, 20. V 120, 11.
 τιθῆναι. II 176, 11 τῶν ἔλων (ἡ σοφία). II 239, 1 (τοῦ σοφοῦ ἡ σοφία). II 181, 13 (ἡ ἔλῃ, conit. μήτηρ, τροφός). III 13, 7 τοῦ θνητοῦ γένους (ἡ αἰσθησις). III 10, 4 ὧν ἀκαχία καὶ τροφός καὶ τ. τιθῆνοκομεῖν. II 217, 27.
 τίττειν. I 146, 8 (ὁ θεός) Βάλλαν τ. παρσκευάζει. I 109, 26 διὰ τοῦτ' ἔσθη τοῦ τ. τὸν Ἰούδαν. I 153, 15 ᾧ ταῦτα (sc. τὰ τέκνα) τ. λέγεται. II 59, 7 τὴν μὲν οὖν στεῖραν ... ἐβδόμαδι τὴν ἰσότημον μονάδα τ. εἰκὸς ἦν. III 74, 2 οὐ φησι μὴ τ. τὴν Σάρραν, ἀλλ' αὐτῷ τινι μὴ τ. VI 64, 8 ἂ μόνῃ τ. ἀφ' ἑαυτῆς οἷα τέ ἐστὶν ἡ θεοφιλὴς ψυχῇ. III 13, 3 ὅταν ἡ ψυχῇ κυφορῇ καὶ τ. ἀρχῇται τὰ ψυχῇ πρέποντα. III 100, 2 οὕτως ἐν γαστρὶ λαμβάνουσαι μᾶλλον ἢ ἔχουσαι αἱ ψυχαὶ τ. πεφύκασαι. I 181, 14 ὥστε τὴν ἀρετὴν ... τ. δέ τινι τῶν ἑαυτῆς ἐραστῶν. III 213, 2 τὴν ἀρετὴν μέντοι Λεῖαν ἀκούομεν ἐπὶ τῆς τοῦ τετάρτου γενέσεως υἱοῦ μηκέτι τ. δυναμένην. III 73, 18 καλὸν οὖν εὐχεσθαι τὴν ἀρετὴν μὴ μόνον τ., ... ἀλλὰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς τ. III 73, 20 (ἡ ἀρετῇ) εἰώθε γὰρ θεῷ μόνῃ τ. I 153, 11 ἡ δὲ μήτρα ... οὐ τίττει τῷ θεῷ ... υἱούς. II 220, 20 τίττουςι δ' ἀμφοτέραι (sc. ἡ ἀγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη γυνή). I 13, 20 ἡ (γῆ) δὲ ὥσπερ ἐκ πολλοῦ κυφοροῦσα καὶ ὠδίνουσα τίττει πάσας ... ἰδέας. III 173, 23 ἡ (sc. ψυχῇ) τίττει κενόδοξιν. III 84, 5 ψυχῇ δὲ ἐπιληπτος τίττει κακίας. II 59, 12 (ἡ ψυχῇ) τίττει μὲν γὰρ τὰς πρὸς σχήματα καὶ χρώματα δι' ὀφθαλμῶν ἐπιθυμίας, τίττει δὲ τὰς πρὸς φωνὰς δι' ὠτων, κτλ. I 161, 11 (ἡ αἰσθησις) τίττει ... τὸ αἰσθάνεσθαι. I 184, 11 (ἡ αἰσθησις) ὠδίνει καὶ τίττει κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον. I 161, 13 τίττει δὲ ἡ μὲν ὁρασις τὸ ὁρᾶν. III 181, 8 ἡ (sc. διάνοια) ... ἀνίμμετα κακὰ τίττει. I 81, 6 (ὁ ἄφρων νοῦς) ἐν ὠδίσι δὲ ὧν οὐδέποτε τίττει. II 115, 20 καὶ ὅσα ἄλλα αἱ ἀμέτρητοι καὶ ἀπληστοὶ ... ὠδίνουσι καὶ τίττουςιν ἡδοναί. V 317, 8 „τίττει γὰρ κόρος ὕβριν“. III 98, 16 ὅσαι μὲν οὖν ψυχαὶ μετὰ φρονήσεως κυφοροῦσι πραγμάτων τίττουςιν ὁμως. III 73, 12 sq. Σάρα οὖν, ἡ ... ἀρετῇ, ἔτικτε μὲν, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔτικτε. VI 93, 3 (ἡ γῆ) ἔτικτεν ἀνθρώπους. II 290, 19 τὰ δ' ἐννοούμενα ... ἔτικτεν ἡ μισαρέτος διάνοια. I 142, 7 ἵνα στερωθεῖσα (ἡ

ψυχῇ) παύσεται βλαβερά τίττουςα. I 82, 10 τίττουςα ἡ Λεῖα. II 104, 16 οὐ μὴν ἀναρχία μόνον ὀλολοκρατίαν τίττουςα δεινόν. III 181, 3 (ἡ ψυχῇ) τὰ ἀξιεράστα τίττουςα. III 146, 19 ἡ τίττουςα (ψυχῇ) αὐτὸ λέγεται „τὰ γυναικεῖα ἐκλιπεῖν“. III 207, 9 πολλὰ μὲν καὶ τῆς ψυχῆς, ὅποτε μὴ στεῖρα ... εἴη, τιττούσης. I 45, 22 γῆς τῆς πάντα τιττούσης. I 211, 14 (φυτὰ) βλαστάνοντα καὶ τίττοντα καρποὺς ἐπαλλήλους. I 181, 7 (Σάρραν) τίττουςαν δ' οὐκέτι τῷ τὴν ἐπίσκεψιν πεποιτημένην. I 180, 23 ἀρεταῖς δὲ πολλὰ καὶ τέλεια τιττούσαις. I 153, 4 (τὰς ψυχὰς) ποιεῖν ἐγκύμονας καὶ τιττούσας τὰ καλὰ. III 73, 8 ἡ φρονήσεως εὐτοκία, ἐάν μὴ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς τὰ ὠφέλιμα τίττει. III 175, 24 ἵνα μηδὲν ἔτι κακὸν θεῖλῃται τίττει. III 196, 2 φερέτω γὰρ ἐν τῇ ἀγαθῇ ἡ ψυχῇ καὶ τίττειτω. II 295, 26 sq. καὶ ἔτεκεν μαρτυρικῆς τέχνης οὐ προσδεγθεῖσα· τίττομεν γὰρ ... ἀνευ τῶν ἐξ ἑθους συνεργούντων. I 181, 11 ἡ (Λεῖα) δὲ συλλαβοῦσα ἔτεκεν οὐ θεῷ. I 183, 13 φησὶν ὅτι ἔτεκε τὸν Κάιν. I 203, 7 ἕως μὲν οὖν ἔτεκεν ἡ ψυχῇ τὸ φιλόθεον δόγμα. I 281, 12 πολλὰ γὰρ τῶν οὐ τροφίμων μόνον ἀλλὰ καὶ περιττῶν νόσους μετὰ χαλεπῆς ὠδίνος ἔτεκε. II 16, 15 (τοῦτο τὸ πάθος) ἀρρωστηματα ἔτεκεν ἀνίατα. III 146, 16 ὅν οὐχ ἐτέρῳ μὲν χρόνῳ συνέλαβεν, ἐτέρῳ δὲ ἔτεκεν ἡ ψυχῇ. III 37, 10 ἀνισότης δὲ τὸν διδύμους πολέμους ἔτεκε. II 260, 27 ὅν ἂν ὁ ἐκλελυτικῶς κἀκτεθριωμένος τέχῃ νοῦς. II 269, 12 ὅσα ἂν ἐνδυμήματα τέχῃ (ὁ νοῦς). V 164, 2 ἵνα μηδὲν ἡ τέχῃ ἡ γεννήσῃ παλὶμφομον. V 315, 12. 14 ἵνα ὅν ἂν τέχῃ καρπὸν (τὰ δένδρα) εὐθὺς ἀποθλίβωσι. II 160, 11 τεκούσα τὸν τρόπον τοῦτον ἡ ψυχῇ. II 160, 17 ἡ τεκούσα αὐτὸν φύσις. II 65, 8 ἅτε μηκέτι τροφῶν τῶν ἀπὸ τῆς τεκούσης δεόμενος. V 309, 15 πρὶν ἀπότιτθον γενέσθαι, μὴ ἀποσπᾶν τῆς τεκούσης. V 310, 5 δ (sc. γάλα) διὰ μαστῶν τῆς τεκούσης οἷα δεξαμένων φέρεσθαι διετάξατο. II 21, 7 ἀφ' ἧς (sc. πίστεις) ὅσων ἀπαρχεσθαι τῷ τέξαντι, τῷ παιδεύσαντι, κτλ. II 58, 21 πῶς οὖν ἐπτά τετοκέναι φησὶν. I 106, 26 τέτοκεν ἡ ἀρετῇ τὴν εὐδαιμονίαν Ἰσαάκ. — III 248, 9 (ἡ ψυχῇ) τέτεται γὰρ πάντα ἀστεῖα. V 373, 13 (ἡ χώρα) πάλιν δὲ νεάσασα εὐφορήσει καὶ τέτεται γενεὰν ἀνεπιληπτον.

τιμᾶν. I 194, 15. IV 298, 22. V 22, 10.

τιμᾶν. I 149, 26. 265, 13. IV 24, 8 (τὴν X ἀρετῇ). V 148, 17 τὰ ἀψυχα. V 148, 11

- τοὺς γεγονότας πρὸ τοῦ πεποικηκότος. I 232, 6 γένεσιν μᾶλλον θεοῦ. I 87, 5. II 173, 15 sq. III 163, 17. IV 246, 11. V 144, 5 (τοὺς) γονεῖς. I 115, 9 σὲ γάρ, ὦ δέσποτα, τιμᾶσθαι δίκαιον μόνον. V 149, 18 cf. I 44, 2 τὴν ἐβδόμην. II 113, 14 ἄλογα ζῶα. II 301, 21. V 293, 10 τὸ θεῖον. I 115, 12 II 41, 6. III 39, 12. 99, 11. 239, 27. IV 29, 9, 16. 283, 19. V 48, 2. 126, 1 θεόν. III 93, 10 τὸν κόσμον. III 81, 24 κόσμον πρὸ θεοῦ. II 72, 11. 130, 1. 193, 9. V 50, 12 τὸ ὄν. I 87, 10 τὸν ὄντα. V 144, 10 πατέρα ... καὶ μητέρα. II 184, 12 τὴν πατέρα καὶ τὰ τοῦ πατρός. II 185, 5 τὸν πατέρα τῶν ὄλων. II 237, 20 ἕνα πατέρα τὸν ὄρθον ... λόγον. VI 47, 9 τὰ στοιχεῖα. II 228, 21 τὰ σωματικά καὶ τὰ ἐκτός.
- τιμή. I 286, 1 τὰ μεθόρια κακίας καὶ
 X ἀρετῆς ..., πλοῦτον καὶ δόξας καὶ ἀρχάς καὶ τιμὰς. I 112, 2 χρυσὸς ἀργυρὸς δόξα τιμαὶ ἀρχαί (ποιητικὰ-ἡθροῦς). I 198, 5 οὔτε δόξαν οὔτε πλοῦτον οὔτε τιμὰς οὔτε ἀρχάς ... ἴδια κεκτήμεθα. I 265, 22 cf. 24, 24. 184, 3. 250, 17. 302, 7. V 363, 14 (τιμαὶ conl. πλοῦτος, δόξα, ἀρχαί). II 26, 4 ἡ εὐμορφία γυναῖκος εἵνεκα ἡ χρημάτων ἡ δόξης ἡ τιμῆς ἡ ἀρχῆς ἡ κτήσεως. II 233, 7 τιμαὶ conl. πλοῦτος, εὐδοξία (δορυφόροι σώματος). V 360, 15 ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς καὶ εὐδοξίαις. I 208, 4 τὰ δὲ ἀξιωματος καὶ τιμῆς καὶ εὐκλείας (πρεσβεῖα). IV 57, 24 δόξαι δὲ καὶ τιμαὶ κτήρια σφαλερώτατον. I 234, 3 ὁ τιμῆς καὶ γέρας καὶ πρεσβεῖων ἐπάξιος ὢν. IV 76, 4 τιμῶν ἔρω. — I 270, 17. 23 ἐάν τε τὴν αἰσθησιν ὡς μητέρα διὰ τιμῆς ἔχωμεν. II 294, 3. V 87, 4 τοὺ πάντων αἰτίου. VI 210, 20. 211, 13 τοῦ αὐτοκράτορος. II 191, 26 τῶν ἀφθάρτων. IV 282, 17 τοῦ μεγάλου βασιλέως. V 34, 23 βασιλέων. IV 248, 19 τοῦ γεννητοῦ τῶν ὄλων. II 40, 1. 59, 23. III 39, 17. IV 248, 12. 280, 11. 293, 9. 296, 18. 305, 10. V 141, 16 sqq. 328, 20 γονέων. V 155, 13 εἰς ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς. II 162, 21 γονέων ἡ τέκνων. IV 210, 19 δικαίων. I 234, 6 ἀξίον δογμάτων. V 122, 1 cf. 149, 18. I 44, 2 ἐβδόμαδος. IV 179, 7 πρὸς τὸ ἔθνος. IV 29, 3 ἐνός. I 141, 8. V 13, 17. 249, 22. 275, 16 τοῦ ἐνός. VI 172, 24 Ἡρακλέους ἡ Διονύσου. I 249, 19 τιμαῖς γεραίρωμεν τὸ θεῖον. I 230, 9. II 9, 10. 26, 25. 120, 20. 129, 23. 158, 13. 159, 11. 177, 20. 191, 23. 253, 23. III 88, 7. 91, 24. 275, 2. IV 240, 12. 241, 9. 265, 6. 287, 8 sq. V 5, 9. 13, 10. 14, 19. 16, 22. 18, 8. 47, 15. V 76, 20. 121, 4. 158, 5.
- 185, 12. 322, 6. 323, 2. VI 200, 5 θεοῦ. VI 219, 2 εἰς τὸν ὄντως ὄντα ἀληθῆ θεόν. IV 125, 10. 286, 8. V 295, 13. VI 48, 9 θεῶν. VI 213, 9 τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ. IV 253, 2 περὶ τὴν ἱερουργίαν. IV 157, 12 κατορθούντων. I 227, 15 τοῦ παντοκράτορος. III 212, 23 τοῦ τῶν ὄλων πατρός. V 155, 8 εἰς τὸν πατέρα. V 142, 5 ἀξιοί ... τιμῆς πατὴρ τε καὶ μήτηρ. VI 209, 6 τοῦ ποιητοῦ τῶν ὄλων. I 270, 27 ἐάν ... μητέρα δὲ τὴν σοφίαν ... τιμῆς ἀξιώσης. II 289, 25 ἐπὶ τιμῇ τοῦ σπουδαίου. II 111, 13 τοῦ μόνου σωτήρος. IV 282, 21 τῶν ταπεινότερων. II 36, 2 ταῦροι δὲ καὶ χριοὶ καὶ τραγοί, οὓς Αἰγυπτὸς διὰ τιμῆς ἔχει. II 3, 9 ἐπὶ τὴν τοῦ τριποδῆτου καὶ ἀξιεράστου καλεῖ τιμήν. VI 11, 6 πατέρες υἱῶν τιμὰς κατέθεσαν. IV 287, 20 τοῦ αἰὶ ὑπάρχοντος. V 333, 21 τῶν χειροκλήτων. — IV 245, 13. V 333, 17 (ισόθει τιμαί). IV 270, 16 (ὀλύμπιοι καὶ ἰσόθεοι). VI 183, 15 (ὀλύμπιοι). VI 184, 11 (ὑπερογκοί). — V 93, 10. 13. 94, 12 sqq. 113, 3 sqq. 143, 19. 191, 7. 192, 1. 205, 9. 223, 20 (pretium).
- τιμητικὸς. II 58, 4. III 195, 5 τιμητικῶς.
- τίμιος. I 196, 3 τὸ γὰρ δουλεύειν θεῷ ... πλοῦτου καὶ ἀρχῆς ... τιμιώτερον. I 131, 15 τὰ γὰρ δῶρα τοῦ θεοῦ. I 256, 5 τὰ τοῦ θεοῦ ... ἔκγονα. I 214, 9 τὰ παρ' ἐμοὶ μέγιστα δοκούντα εἶναι κακὰ καλλίω καὶ τιμιώτερα τοῖς χρωμένοις ἐξελεγχθήσεται. I 212, 13 τὸν χρυσοῦ τιμιώτερον φρονήσεως καὶ ἀρετῆς κόσμον. I 236, 11 ὁ τιμιώτερος χρυσοῦ λόγος. IV 270, 12 ὄνομα καὶ ἔργον. III 95, 14 ἐκάστη (sc. ποῆξις) πατὰ σοφίαν) τιμιώτερα χρυσοῦ. I 106, 18 σφωροσύνη τιμιωτάτη. I 263, 3 ἀφθόνους μὲν ὕλας τέχνας δὲ παντὸς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας. III 36, 21 τίμιον δ' οὐδὲν τῶν ἐν βλαῖς παρὰ θεῷ. I 78, 20 φρόνησις. I 81, 17 (φύσις). II 157, 1 φῶς. — II 120, 24 τὸ μόνον ... τίμιον. V 207, 15 ψυχῇ γὰρ ἀνθρώπου τίμιον. V 205, 15 ζῷῃ μὲν τίμιον. I 208, 11 τὰ δυνάμει πρῶτα καὶ κατ' ἀρετὴν τίμια. I 293, 21 τὰ γὰρ παρ' ἡμῖν ἀναγκαῖα καὶ τίμια καὶ γήρσια. V 91, 9 τὰ φύσει τίμια. I 22, 23 cf. V 301, 1 τὸ τιμιώτατον. I 159, 4. V 289, 1. 376, 13 τὰ τιμιώτατα.
- τιμωρεῖσθαι. V 201, 4 κἂν ἄχρι μέντοι τῆς ψυχῆς ἐπιβουλεύσωσιν, εἰς ψυχὴν τ. κελεύει. V 179, 12 καὶ ἀνθρώπους ἀξίον τ. I 86, 17 ὡς δεσπότης ὁ κύριος καὶ οἱ εὐεργέτης ὁ θεὸς ἐνετέλλεται, πάλιν ὡς ἀμφοτέρω ὢν τὸν παρακούσαντα τιμωρῆται. IV 145, 3 διὰ τί τοῖς οὕτως ἀφανέσι ... ζῳοῖς ἐτιμωρεῖτο τὴν γῶραν.

V 238, 5 δυοῖν ἕνεκα τοῦ τ' ἐπιδείξασθαι, ὅτι πάντα θεῷ δυνατά ..., καὶ τοῦ τιμωρῆσθαι τοὺς γαστροὺς ἀκράτορας. IV 31, 21 τοὺς ὀργάνους ἐπὶ ταύτας (sc. συνόδους) ... ἐτιμωρήσατο. τιμωρητής. III 25, 13. τιμωρία. I 296, 14. 297, 21. V 187, 17 × (coni. δίκη). V 68, 22 (τιμωρία coni. κολάσεις). VI 196, 20 ὄργαι καὶ τιμωρία. III 126, 23 τὸ μιμηλῶν ἀγαθὸν κακῷ, ἢ τ. II 264, 13 (θεοῦ) δυνάμεις οἰκειοῦσθαι τιμωρίας. II 51, 10 τὸ ἀνίκητον τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κράτος καὶ τὸ φοβερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐν ταῖς τιμωρίαις. I 59, 11 (ὁ θεός) ἐμετρίασε τὴν τιμωρίαν. III 96, 10 cf. IV 142, 1 sqq. δέκα τιμωρία (coni. πληγά). IV 267, 11 ὅθεν καὶ τῶν στοιχείων ἐκότερον ἐχορήγησε τὰς τιμωρίας. II 234, 19. 26 κατακλυσμός. IV 212, 15 (αἱ ἐν ἔθει τιμωρία). IV 78, 4 τῇ μεγίστῃ τῶν τιμωριῶν, ἀπαιδευσία. IV 108, 14 (δουλεία). I 89, 3 sq. II 115, 17. IV 15, 15. 97, 12. 248, 2. V 168, 7. 180, 11 (θάνατος). VI 183, 12 σταυρός. I 189, 9 (Σισύφειος). III 61, 21. IV 302, 10. V 227, 19 (Γαντάλειος). V 148, 10 πάσης ἀξίος τιμωρίας ὁ τὸν ὄντως ὄντα ἀρνούμενος. V 148, 26 αἱ ... κατὰ τῶν παραβαίνοντων τοὺς πέντε χρησμούς τιμωρία. IV 211, 10 κατὰ τῶν παραβαίνοντων. IV 192, 10 διὰ τῆς τῶν προδικηκῶν ἀπαραίτητου τιμωρίας. IV 238, 6 ὧν ἄξιοι τιμωριῶν εἰσιν. V 145, 28 χρὴ δὲ καὶ τὰς ὁρισθείσας ἐπὶ τῇ τούτων παραβάσει τιμωρίας δηλώσαι. V 76, 14 κατ' ἀνδρός ἀνοσίου. III 209, 17 cf. IV 251, 17 τῶν ἀσεβῶν. V 167, 12 ἀκολασίας. V 13, 19 ταῖς ἀνωτάτω τιμωρίαις ὀφείλουσι κολάζεσθαι. II 260, 9 ῥύεσθαι τῶν ἐφ' οἷς ἠδίκησαν ἀξιούντες ἐαυτοὺς τιμωριῶν. II 251, 12 ἐφ' ὁμολογουμένοις ἁμαρτήμασι. II 118, 18 ἐπὶ ταῖς αἰκίαις. IV 31, 21 καινουργήσας δ' ἐκτόπους καὶ παρηλλαγμένας τιμωρίας. III 255, 9 ὅσα πρὸς τιμωρίας ὄργανα ἐπιτήδεια. III 305, 21 ἀντὶ φαρμάκων τὰς τιμωρίας προσφέρων. V 190, 15 τοὺς νόμους κυρίου ποιῶν τῆς τιμωρίας. IV 307, 8 τὰ σωτήρια ... ἀμέτοχα τιμωρίας. V 173, 12 διὰ τὸ τῆς τιμωρίας ἀθάνατον. IV 198, 1 σπεύσετε καὶ πρὸς τιμωρίας. IV 253, 10 τιμωρίαν ἐργασάμενον πρὸ ἐλέου. V 375, 3 (συγγνώμη) πρὸ τιμωρίας. V 13, 22 ἀναπράττειν ἀνυπερθέτως τὰς τιμωρίας. V 226, 20 τιμωρίας δ' ἐπ' ἀδίκους ὡς ἐπὶ δικαίους τιμαὶ βεβαιούσθωσαν. τιμωρός. I 27, 20. II 3, 5. 252, 14. V 229, 18. 335, 17. VI 139, 13 (δίκη).

τινάσσεσθαι (τινάττεσθαι). II 92, 20. 242, 17. 243, 2. 17. τίνειν. II 67, 10. 73, 6. 251, 29. τιτρώσκειν. I 110, 20 ὁ δὲ σωφροσύνης λόγος δάχνειν καὶ τ. φιλεῖ ... τὸ πάθος. I 116, 16 αὐτὸν τὸν νοῦν διὰ τῶν αἰσθητῶν τ. πέφυκεν. I 169, 14 βράτων καὶ τριβῶν κεντεῖν τε καὶ τ. πεφυκῶν. I 269, 26 καὶ εἴ τις μέντοι παῖει ἐαυτὸν ἢ τιτρώσκει, παῖεται τε καὶ τιτρώσκεται. I 270, 6 εἴ τις τὸν ἀνδρείας λόγον κτείνει, ἐαυτὸν ἐναντία νόσῳ τιτρώσκει δειλίας. I 168, 11 τὰ κεντοῦντα καὶ τιτρώσκοντα αὐτὴν (sc. ψυχὴν) πάθη. IV 24, 17 διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν, ἅπερ ἐπεισίσκοντα χαλεπῶς αἰκίζεται καὶ τιτρώσκει. — II 78, 6 πρὸς τοῦ συνελθόντος τιτρώσκεσθαι τε καὶ διώκεσθαι. I 158, 3 ὡς μὴ τιτρώσκεσθαι πρὸς αὐτῶν (sc. τῶν ἀλγεινῶν). I 138, 15 τοῦτοις γὰρ νοῦς τιτρώσκεται καὶ διαφθείρεται. I 280, 21 (ὁ νοῦς) ἔρωτος ἐτρώθη δεινοῦ πάθους βέλεσιν. I 269, 1 ἔνα ... ἥδονῃς ἢ λύπῃς ἢ τινος ἄλλου πάθους κέντροις τραυτῇ. I 120, 9 n. ἐν τῷ διορύγματι τοῦτέστι ἐν τῷ τετρωμένῳ καὶ διηρημένῳ. τλῆναι. I 189, 12. τλητικός. I 248, 7 τὸ ζῶν. III 265, 7 (καρτερία καὶ ἐπιμέλεια). I 260, 16 (πόνος). — III 172, 2 τλητικώτερος μὲν γὰρ οὗτος εὐτυχέστερος δ' ἐκεῖνος. I 38, 8 τὸ τλητικόν. — II 71, 15. III 107, 1. IV 243, 2. VI 7, 9. 34, 13. 41, 14 τλητικός. VI 31, 11 τλητικώτατα. τμητικός. I 119, 6 (λόγος). τοιχώρυγος. V 229, 3. τοκεύς. II 172, 15. III 27, 10. V 373, 12. VI 11, 1 (οἱ τοκεῖς). τοκογλύφος. III 116, 15. V 105, 11. 289, 8. τόκος. V 105, 1 sqq. cf. 115, 8 ὑπαίτιον δὲ τὸ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ. V 288, 7 τόκους ἐπὶ χρήμασιν οὐ δικαίῳ ἐκλέγειν. VI 218, 1 τόκους προσεκλέγων καὶ ἐπιτοκίας. III 181, 25 παρὰ γὰρ τὸν τόκον τὸ τέκνον εἴρηται. τομεύς. III 38, 21 (θεός). I 283, 19. III 30, 20. 31, 1. 32, 17. 38, 11. 49, 1. 51, 1 (ὁ λόγος). III 71, 10 καθ' ἣν (sc. σοφίαν) τὰ συμπαντα τοῖς τομεῦσιν ἐαυτοῦ (sc. θεοῦ) διαφυλάττει. III 41, 14 ὁ ἀόρατος τ. III 41, 8 ἀδῆλῳ καὶ ἀτεκμάρτῳ τομεῖ, κλήρω. τομή. I 237, 7. 238, 8. II 120, 25. 187, 23. V 50, 14 (coni. διαίρεσις). II 266, 10 (coni. διανεμῆσις, διαίρεσις). III 200, 13 τῶν πραγμάτων (coni. διαστολαί). I 232, 18 cf. 236, 1 τέμνει δὲ αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) κατὰ τὰς οἰκίας τομάς. II 97, 23

τομαῖς δὲ αἰεὶ καὶ διαστολαῖς χρῆσθαι (τὸν νοῦν). II 231, 23 φωνῆς εἰς μυρίας διαλέκτων ιδέας. III 1 cf. 71, 22 n. Περὶ τῆς εἰς τὰ ἴσα καὶ ἐναντία τομῆς. II 266, 7 διάκρισις δὲ ἐνὸς εἰς πλείω τομή. III 189, 20 κατὰ τὰς ἐν τοῖς εἶδει τομάς. III 31, 11. 47, 14 περὶ τῆς εἰς ἴσα τομῆς. III 31, 23 cf. 32, 16 ἕκαστον δὲ τούτων ἄλλας τομάς ἐδέχετο. I 276, 29 κατὰ τὰς προσεχείς τομάς. III 243, 14 κατὰ πάσας αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) τὰς τομάς. II 96, 9 τὰ δ' ὑπὸ πλεοναζούσης τροφῆς κεχυμένα τομαῖς στέλλειν. IV 302, 14 εἰ μὴ προαναπροσθεῖη τομαῖς ἢ καύσειν. — All: III 264, 21 cf. 265, 9 διακρίσεως δὲ καὶ τομῆς πραγμάτων Δάν (σύμβολον).
τονικός. I 68, 24 (τοῦ νοῦ δύναμις). I 230, 6 (ὁ θεός) τονικῇ χρώμενος τῇ κινήσει.

τόνος. II 61, 17 ἦτις (sc. συμφωνία) οὐκ ἐν κλάσει καὶ τόνοις ἐμμελοῦς φωνῆς ... ἔχει τὸ τέλος. II 75, 11 δυάδι μεριστῇ ... ὅξυν καὶ βαρὺν τόνον ἐχούσῃ. II 23, 13 ταῖς ἐπαλλήλοις τῶν τόνων μεταβολαῖς ἀκούς αὐτὸ μόνον ἤρῳει.

I 153, 27 ἅπαντες οἱ τόνοι τῶν αἰσθήσεων. I 153, 23 ἐκπίπτει πᾶν τόνων ἡμῶν τὸ αἰσθητήριον. II 193, 6 οἱ τῶν ἀνδρείας καὶ πάσης ἀρετῆς τόνοι πάντες. I 190, 13. IV 74, 17 διανοίας. V 340, 13 οἱ νοεροὶ τόνοι. I 96, 14 τὸν νοητῶν. I 154, 27 ἐπειδὴν δὲ (ὁ νοῦς) καθῆ τοὺς ἰδίους τόνους. II 15, 24 τῶν ὀρέξεων. VI 110, 17 πνευματικός. III 54, 23. V 346, 28 (πνευματικοί). II 36, 11. V 159, 8 (σπερματικοί). III 162, 17. VI 190, 15. 204, 21 (σωματικοί). II 10, 20. 188, 22. 194, 4. IV 297, 3. V 25, 2 τῆς ψυχῆς. I 166, 1 (ἡ ψυχὴ) ἀναδραμοῦσα ἐπὶ τοὺς ἑαυτῆς τόνους. III 118, 21. 223, 14 (ψυχικοί). — V 290, 8 τοὺς τόνους ὑπὸ λύπης ἐκλυθεῖς. II 16, 3 τὰ γὰρ ἡδονῆς ὀλοκοῦ δαλέατα αὐστηρῶ τόνῳ καθελεῖν ἰσχύσαι.

τόνωσις. I 195, 17.

τοπικός. I 78, 5 (ἀρχαί). III 297, 20 (ὄροι). IV 125, 7 ἐν ταῖς τέχναις καὶ διεξοδοῖς τοπικωτέραις. — I 78, 18 οὐκ ἔστι τοπικὸν τοιοῦτον. — II 8, 1 τοπικῶς.

τόπος. III 218, 11 cf. 205, 17 τριγῶς δὲ ἐπινόεσται τ., ἅπαξ μὲν χώρα ὑπὸ σώματος πεπληρωμένη, κατὰ δεύτερον δὲ τρόπον ὁ θεὸς λόγος, ... κατὰ δὲ τρίτον σημαίνοντος αὐτός ὁ θεὸς καλεῖται τ.

1. IV 275, 8 inter 10 categorias enumeratur. IV 275, 17 εἰμὶ δὲ πάντων κἂν τόπων καὶ χρόνων. III 245, 5 ἡμερῶντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τ., χρόνος δὲ κινουμένων. II 222, 12 τὸ περὶ τὸν

αὐτὸν τόπον εἰλούμενον (εἶδος κινήσεως) opp. τὸ μεταβατικόν. II 135, 16 (τὰ φυτὰ) ἐστῶτα κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον opp. τὰ μεταβατικῶς κινήθη. III 219, 14 sqq. πάντες οἱ γηγενεῖς ἐκπεληρωκότες χώραν καὶ τόπον τινὰ κατὰ τὰναγκαῖον ἐπέχοντες. II 254, 24 ὅτι καὶ χώραν καὶ τόπον αὐτὸς (sc. ὁ θεός) τοῖς σώμασι συγγενένηκε. I 124, 15 τὸ δὲ γενόμενον ἐν τόπῳ (ἐστίν), περιέχεσθαι γὰρ αὐτὸ ἀλλ' οὐ περιέχειν ἀναγκαῖον. III 218, 22 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμι τ., ἀλλ' ἐν τόπῳ. I 5, 7 τὸν δ' ἐκ τῶν ἰδεῶν συνεστῶτα κόσμον ἐν τόπῳ τινὶ λέγειν ... οὐ θεμιτόν. III 243, 21 (οὐράνιος). II 134, 1 (αἰθέριος). I 117, 17 (ὁ νοῦς) διαβάς εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ μετώρον <τόπον>. VI 78, 6 χάος δὲ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τόπον οἶται εἶναι. V 22, 8 ἀνωθεν ἀπὸ τῶν μετὰ σελήνην τόπων. IV 224, 12 τὸν γὰρ μέσον ταῦτα τοῦ κόσμου τόπον. VI 83, 16 γῇ μὲν ὁ μεσαίτατος ἀπενεμήθη τ. I 56, 12 εἰς ἀέρα, ψυχρὸν καὶ ἀσυνήθη τόπον. V 58, 17 ἐν τρισὶ δ' ἡ διαφορὰ τόπων, χρόνων, τοῖς λαμβάνουσιν. I 230, 6 cf. II 254, 22 ὅς τὸν μὲν ἐπιλαμβάνειν τὸν δὲ ἀπολείπειν τόπον. II 278, 18 πρὸς τὸν συγγενῆ τόπον καταφεύγει. III 218, 16 ἀναβαίνειν εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός. II 4, 15 sq. Ἀβραάμ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. III 219, 3 ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον. II 64, 6 ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀφίκηται τόπον. I 259, 9 ἐκλεξάμενος ἐπιτρέψειεν τόπον τὸ πεδίον. III 220, 9. 15 cf. 218, 10 τὸ μὴ φάναί ἐλθεῖν εἰς τὸν τόπον, ἀλλ' ἀπαντῆσαι τόπῳ. III 155, 15 τοῦ τοιοῦτου φρέατος. III 255, 19 (ὁ θεός) τὸν ἀγγέλου τόπον ἐπέσχε. VI 213, 19 (ἱερός). V 140, 8 (ἐορτωδῆς). IV 58, 15 τὰ περὶ τὸν τόπον. IV 278, 21 πάντα δ' ὡς εἰκός τὰ περὶ τὸν τόπον ἐθαυματουργεῖτο. III 145, 21 ποῖος τ.; ἡ ὁλὴν ὅτι ὁ αἰτιολογικός, ὃν μόνον ταῖς θείαις ἀνήψε φύσεσιν. I 5, 13 τὴν εὐκρασίαν καὶ εὐκαιρίαν τοῦ τόπου θεασάμενος. I 72, 13 τ. δὲ οἰκεῖος τῇ παραδείσῳ Ἑδέμ. II 312, 21. 313, 13 Συγέμ. II 311, 9 cf. 303, 4 κατὰ τὴν Χαρράν. II 18, 2 cf. III 304, 11 ἐν γούν ἁρᾶς εἶδει λέγεσθαι κατὰ τὸν τῆς συγγένσεως τόπον. III 135, 11 ἐκ φύσεως κεκάρπεται τὸ μηδέποτε εἰς αὐτὸν παραδέξασθαι τόπον γνώμης ὀλισθόν. — I 48, 16 cf. III 216, 9 ἔνθα τῶν αἰσθήσεων ὁ τ. I 139, 7 τὸν περὶ κεφαλῇν τόπον, ὅπου τὸ λογιστικόν. I 139, 5 τῷ δὲ ἐπιθυμητικῷ τὸν περὶ τὸ ἦτρον καὶ τὴν κοιλίαν τόπον (ἐνεμῆν). II 178, 3 μετανιστάμεθα εἰς τὸν ἐπιστή-

μης τόπον. III 143, 3 περί πάντα τὸν τόπον τοῦ καλοῦ. I 124, 23 τόπον γὰρ οὐδένα ἔχει ἢ τοῦ φαύλου ψυχῇ. II 275, 25 (ὁ μεσαιτατος καὶ ἀριστος ἐν ψυχῇ). V 343, 20 πάντα τόπον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ χαρᾷ προκατέχεσθαι. III 203, 12 διδῶσι γὰρ ὁ διδάσκαλος τῷ μαθόντι τόπον πρὸς τὴν ἄνευ υποβολῆς ἐκούσιον μελέτην. VI 129, 15 τ. ἢ τρόπος τιμῆς. I 78, 21 κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί. I 103, 6 κατὰ τὸν τόπον. V 22, 15 σύμπας δ' ὁ τ. καλεῖται λογεῖον ἐτύμως. — II 24, 14 τὰ ὧν οὐκ ἄνευ πάντα, χρόνιοι καὶ τόποι. II 205, 8 (τόποι coni. θέσεις, διαστήματα). III 312, 16 τὰ μέρη (τοῦ κόσμου), ὡς τόποις μὲν διέζευκται, δυνάμει δὲ ἵκνται. II 303, 10 (τῶν μερῶν) τόποις μὲν διεζευγμένων, συγγενεῖα δὲ οὐ διωκισμένων. II 136, 3 (οἱ ἀστέρες) τόπους ἐναλλάττειν δοκοῦσιν. II 7, 24 σοὶ γὰρ ἢ τόπων ἐνάλλαξις ἀρμόζει. I 51, 13 τόπους ἀμείβων. I 30, 13 εἰς οὓς ἂν ἐπείγηται γίνεσθαι τόπους ἐκεῖνος. I 22, 20 συνίστασθαι κατὰ τόπους. I 292, 15 ὅτι τοῖς ζώοις ἡ φύσις διαφέροντας ... τόπους πρὸς διαμονὴν ἐδώρησας. II 40, 14 τοὺς τόπους, ἐξ ὧν ἐβλάστησαν αἱ ... χλιδαὶ τε καὶ θρύψεις. I 107, 18 οὐ τόπων διαφοραὶ τό τε εὖ καὶ χεῖρον ἐργάζονται. I 130, 30 ἐνιοὶ ... τὰ μέρη ταῦτα (sc. ψυχῆς) δυνάμει μόνον διέκριναν ἀλλήλων, τινεὶ δὲ καὶ τόποις. III 220, 19 οἱ αἰσθητοὶ τόποι πάντες. V 86, 19 τόπους εἰ βέβηλοι ἢ ἱεροί. VI 23, 17 (ἱεροί, συναγωγὰς). IV 148, 8 τοὺς τόπους τῶν κεραυνίων τραυμάτων. III 54, 13 ὅλοι δὲ καὶ τὰ δνόματα οὐχ ἥμισυ τὴν τῶν τόπων ἐναντιότητα.

2. ὁ λόγος. I 6, 9. 11 οὐδ' ὁ ἐκ τῶν ἰδεῶν κόσμος ἄλλον ἂν ἔχει τόπον ἢ τὸν θεῖον λόγον. III 219, 6. 230, 4 sqq. cf. 253, 24 sqq. (ἡ θεῖος λόγος).

3. ὁ θεός. I 125, 5 (αὐτὸς sc. ὁ θεός) αὐτοῦ τ. III 176, 25 τόπον γὰρ καλεῖ νῦν οὐ χώραν ἐκπεπληρωμένην ὑπὸ σώματος, ἀλλὰ δι' ὑπονοῶν αὐτὸν τὸν θεόν. III 126, 8 ἐπὶ τὸν θεόν, τὸν προεξηγούμενον συμβολικῶς τόπον. III 218, 24 τὸ δὲ θεῖον ... αὐτὸ τ. αὐτοῦ. III 219, 12 τόπον οὖν ἀλληγορῶν ἐπὶ τοῦ αἰτίου παρεῖληφεν. I 114, 4 ποῖον δὲ τις τόπον ἐφέξει, ἐν ᾧ οὐχὶ θεός ἐστι; II 227, 22 ὁ θεός οὐχ ὡς ἐν τόπῳ. II 4, 1 sq. οὐ γὰρ ἐν γνόφῳ τὸ αἶτιον οὐδὲ συνόλως ἐν τόπῳ. III 244, 6. 13 πρῶτον ὑπετόπησεν εἶναι τὸ δὲ ἐν τόπῳ. I 194, 4 παρασκευάζωμεν τὸν τόπον ἐκείνον ὡς ἐνεστὶ καλλίστον, ἀξιώγειον ἐνδιαίτημα θεοῦ γεννηόμενον. III 232, 15 ὁ θεῖος τ. καὶ ἡ

ιερά γῶρα πλήρης ἀσωμάτων ἐστὶ λόγῳ. II 247, 11 ᾧ ὁ ἀκλήνης καὶ ἀτρεπτος θεός ἐφέστηκε. I 114, 15 ὁ φαῦλος δοκεῖ εἶναι τὸν θεόν ἐν τόπῳ.

4. in libris: III 110, 13. 127, 24. IV 93, 8. 246, 4. V 79, 4. 92, 14. 270, 14. 272, 8.

τραγέλαφος. V 232, 18.

τραγικός. VI 199, 7 sq. τραγικῶν γὰρ ὀνομάτων δεῖ τοῖς τὰς τραγικὰς συμφορὰς υπομένουσιν. I 158, 5 τὸ τραγικόν. VI 43, 1. 77, 17 (ὁ τ.). VI 88, 13 (ὁ τ. int. Aischylus). VI 33, 7 cf. 74, 9. 82, 14. 117, 7 ὁ τ. Εὐριπίδης. VI 38, 14 ὁ τ. Ἴων. — I 213, 5 (τὴν) ἡδονὴν τραγικώτερον ἐνεσκευασμένην.

τράγος. I 100, 22 κελεύει δὲ τράγους [κλήρον] προσάγειν. II 15, 19 τοῦ δ' ἐναντίου βίου παράδειγμα τίθεται τὸν ἐπιτυχόντα τοῦ κλήρου τράγον. II 36, 21 cf. IV 286, 8 ταῦροι δὲ καὶ κριοὶ καὶ τράγοι, οὓς Αἴγυπτος διὰ τιμῆς ἔχει. — All: III 247, 25 τοὺς ἀναλογοῦντας τράγοις καὶ κριοῖς τελείους λόγους.

τραγῷ δεῖσθαι. IV 278, 13. 303, 5. V 368, 5.

τραγῳδία. I 105, 13 καθαρῶδων κωμῳδῶν τραγῳδίαν τὴν ἄλλην ὑποκριτικὴν ἐπίδεικνυμένων. II 36, 24 οἱ τραγῳδῖαν τὸν βίον τύφων ἐρώντων νομίζοντες. III 84, 15 ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος, τραγῳδίας ... καὶ κωμικῆς χλεύης ἀνάπλεως. III 176, 18 ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ. VI 40, 4 πρῶην ὑποκριτῶν τραγῳδίαν ἐπίδεικνυμένων.

τραγῳδός. VI 193, 12.

τρανῆς, τρανός. V 195, 8 (αἰσθησις). IV 141, 18 (χρησμῶν ἀποδείξεις). III 17, 13. V 256, 15 (ἐμφασις). VI 21, 16 (ἐμφάσεις). V 228, 28 (ἐνάργεια). I 140, 2 (ἐρμηνεία). I 22, 4. III 100, 5. VI 13, 19 (ιδιότητες). III 175, 19 ὁ εἰρηνικός καὶ ἱερὺς τοῦ θεοῦ τρανός (λόγος coni. Wendl.), Φινεός. IV 27, 13 (ὁψις). V 66, 5 (πίστις). III 100, 7 (προσβολή). I 24, 20 (τύπος). I 116, 20 (τύποι). V 108, 13. 178, 10. 332, 8 (φαντασίαι). — I 140, 5. 9. III 259, 11. 262, 15 τρανός.

τρανότης. IV 91, 13. 276, 7. V 27, 10. τρανοῦν. I 42, 11. 43, 20. IV 209, 9. 302, 7. V 86, 12.

τράπεζα. III 40, 14. 51, 3 sqq. 107, 14. X 215, 23. IV 223, 1. 234, 13. V 29, 23. 42, 2. 53, 24. 125, 5. VI 68, 12 (ιερά). VI 65, 20 καθαρὰ τῶν ἐναιμάτων. IV 225, 8 ἐφ' ἧς ἄρτοι καὶ ἄλεις. IV 106, 1 cf. VI 57, 7 τραπέζης καὶ ἁλῶν ... μεταλαχεῖν. — All: III 51, 18 τὰ μὲν

στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα, ὧν ἡ τ. καὶ τὸ θυματήριον σύμβολα.
 τραχὺς. II 23, 3. 75, 7 (ἀρτηρία). I 69, 24 (γῆ). III 300, 9 (ἤχος). I 169, 14. II 34, 8. 199, 1. III 78, 3 (ὁδός). II 234, 27 τὸ κακὶον (<καί> παθῶν χωρίον. — I 98, 9 ὑπὸ <τοῦ> τραχέος καὶ μαλακοῦ ἡ ἀφή (διατίθεται). I 125, 32 τὸ τραχὺ καὶ μαλακόν. I 91, 28 τὰ μαλακὰ καὶ τραγέα. II 278, 10 τὰ λεία, τὰ τραγέα. IV 52, 24 ἡ μαλακὰ καὶ σκληρὰ τραγέα καὶ λεία.
 τραχύτης. I 2, 19. II 123, 16. 205, 26. 309, 20. VI 133, 5.
 τρεῖς. I 259, 26 γένη τῶν ἀγαθῶν. I X 35, 13 sqq. (διαστάσεις). I 115, 16. 19 (καιροί). I 75, 15 (ἀρετῆς μέρη). I 80, 8 μέρη τῆς ψυχῆς. I 98, 27 (χρόνοι).
 τρέμειν. I 125, 1. 285, 16. 290, 10. III 7, 12.
 τρέπειν. II 7, 14 τὸ ὄν τὰ ἄλλα κινεῖν X καὶ τρέπον.
 τρέπεσθαι. III 294, 12 περὶ τοῦ μῆ τ. τὸ θεῖον. I 96, 32 εἰ γοῦν παρ' ἐμὲ ἦν τὸ τ. II 61, 1 τοῦ ὑπολαμβάνειν τὸν ἀτρέπτον τ. I 97, 6 πᾶν μὲν οὖν τὸ γενητὸν ἀναγκαῖον τ. II 4, 21 (ὁ σοφός) τ. δὲ τὴν ἄλλην (ἀτραπὸν) ἐγνωκώς ἐπέχεται. II 51, 14 ἥμισυ τ. καὶ μεταβολαῖς γρησθαι πεφυκώς. I 280, 12 δύναται γὰρ καὶ ἀκουσῶς ἡ ψυχὴ τ. I 253, 12 (τὰς πόλεις τῶν Λευιτῶν) αἰεὶ μὲν τ., αἰεὶ δὲ ἐλευθεροῦσθαι. I 137, 19 (αἰσθησιν) δυναμένην ἐπὶ νοῦν τ. I 10, 3 ὅταν ἀρξῇται τ. κατὰ τὴν ἐκ νοῦ τ. οὗ πρὸς αἰσθητὸν μεταβολήν. I 108, 14 πάντα τὰ ἄλλα τρέπεται, μόνος δὲ αὐτὸς ἀτρέπτος ἐστὶ. I 96, 30 εὖ δὲ πὸ φάναι ὅτι (ὁ νοῦς) ἐξίσταται, τοῦτο δ' ἐστὶ τρέπεται. I 140, 27 πολλάκις, γὰρ (ἡ διάνοια) τρέπεται. I 146, 21 (ἡ ψυχὴ) ἐπὶ τὰς ... ὕλας τρέπεται. II 7, 26 ἐγὼ γὰρ οὐ τρεπόμενος. V 72, 18 μὴ τρεπόμενος (ὁ θεός). I 192, 1. 7 ὅ τε ἀήρ ... πάσας τροπὰς τρεπόμενος. III 112, 18 μηδαμῇ τροπομένου θεοῦ λόγου. I 107, 30 ἴδε νῦν διαφορὰν τοῦ ἐν ἐρήμῳ τρεπομένου καὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. II 6, 7 γενέσει τῇ τρεπομένῃ. I 97, 14 τὸν ... Ἰσραὴλ οὕτως τραπῆναι, ὥστε πληγῇναι ὑπὸ τῆς τροπῆς. I 160, 27 (ἡ ψυχὴ) ἱκετεύουσα, μηκέτι τραπῆναι μηδὲ ἀτελεῖ τὴν τελείωσιν λαβεῖν. II 310, 2 ὅταν (ὁ νοῦς) ... τραπῇται πρὸς τὸ ἐναντίον τάγμα. I 102, 16. 31 cf. 107, 23. 254, 13. II 2, 32 ἡ ψυχὴ τραπεῖσα. I 134, 7 τραπέντες γὰρ ἀνέθαρμον τὴν τροπήν. I 182, 22 τραπετὴ γὰρ ἦδε (sc. παρθένος) καὶ θνητῇ. τριάς. I 4, 7 sqq. περιττῶν μὲν οὖν

ἀριθμῶν ἀρχή. I 16, 7 sqq. ἐπιφάνεια, ἡ τέτακται κατὰ τριάδα. I 62, 8 τ. δὲ σπερεοῦ σώματος (εἰκὼν ἐστίν). I 62, 7 δυὰς μέντοι καὶ τ. ἐκβέβηκε τὴν κατὰ τὸ ἐν ἀσωματότητα. I 20, 11 γῆς δὲ καὶ οὐρανοῦ διακοσμηθέντων τοῖς προσήκουσι κόσμοις, τῆς μὲν τριάδι ... I 17, 2 ὁ ἐξ συντιθέμενος ἐκ δυοῖν τριάδων. I 32, 20. 33, 8 sqq. 38, 8 sq. (ἡ ἐβδομάς διαιρεῖται) εἰς τριάδα καὶ τετράδα. IV 13, 25 τὴν δὲ περισσευον τριάδα καὶ περιμάχτην ἐνός εἶδους ἐπιλεγομένου „βασιλείου καὶ ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἄγιον“ οἱ χρησμοὶ καλοῦσι. IV 227, 6 τάχα πού σύμβολα τιθεῖς αὐτὰ τῶν πρώτων ἀριθμῶν, μονάδος καὶ δυάδος καὶ τριάδος καὶ τετράδος. IV 12, 4 τ. τῶν ἀρετῶν ἐπιποθησάντων.
 τριγωνία. V 302, 10. VI 3, 16.
 τρίγωνον. I 16, 14 τὸ ... ἐν ἐπιπέδῳ τ. ἴσταται μέχρι τριάδος. IV 273, 13 τὰς τῶν τοιγῶνων ... ἰδιότητας. I 33, 9. 16. IV 219, 3. V 129, 19. VI 63, 13 ὀρθογώνιον. I 125, 23 ὅτι ... τ. ἡ τετράγωνον ἢ στρογγύλον (τὸ ὁραθὲν ἐστὶ).
 τρίδυμος. II 98, 1 (ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος).
 τριετηρίς. II 64, 8. 118, 1.
 τρικυμία. III 198, 9. IV 146, 23.
 τρίμερής. I 115, 16. 221, 3. II 156, 5. 20 (χρόνος). I 79, 13. 138, 27. II 233, 20. III 50, 22 (ψυχὴ).
 τρίμετρος. VI 68, 4 (ἔπη). VI 6, 12. 81, 17 τὸ τρίμετρον. VI 14, 6 τὰ τρίμετρα ... ἐκείνα. VI 40, 5 τὰ παρ' Εὐριπίδῃ τρίμετρα.
 τριοδίτις. I 210, 11. III 143, 4 σοβάς.
 τριπλάσιος. I 31, 19 sqq. (ἀριθμοί). IV 273, 9 (λόγοι).
 τριπλασίων. I 32, 4 (λόγοι).
 τριπόθητος. VI 115, 6 (ἀλήθεια). III 11, 3 (ἡ ζωὴ σὺν αἰσθήσει). IV 169, 18 (ἡμέρα). III 186, 22 ἡμερος. V 10, 16 (σκέψις). — III 157, 14 (ὁ τ. καὶ μόνος ἀγαθός). II 3, 9 ἐπὶ τὴν τοῦ τριποθήτου καὶ ἀξιεράστου καλεῖ τιμὴν.
 τρισευδαίμων. IV 65, 12. V 8, 11. 200, 6. VI 48, 2.
 τρισμακάριος. IV 65, 12. V 8, 10. 237, 14. 342, 23.
 τρισώματος. VI 170, 23 (Γηρυόνης).
 τριτός. I 28, 15 (αἰτία). I 79, 7. 12. X 80, 3 ἀρετῇ. I 181, 23 (γέννημα). I 102, 33 γύμνωσις. I 104, 23 δεσμός. I 35, 22 (διάστασις). I 36, 2. 63, 2 ἐπαιετία. I 104, 18 (ἥδονη). I 207, 2. II 4, 15 (ἡμέρα). I 176, 21 (λόγος). I 35, 20 (ὁρος). II 38, 20 (παραῦξησις).

II 46, 8 στοιχείον. II 32, 15 (χάριτες). I 80, 4 (χώρα).
 τρόμος. VI 204, 19 conī. σεισμός.
 τροπή. II 187, 11 cf. I 192, 1. 278, 10.
 III 209, 5. IV 171, 15. V 120, 9. 264, 7
 αέρος. II 105, 24 αστερών. V 200, 5
 γένεσιν ... τὴν τροπαίς ἀμυθητοῖς χρω-
 μένην καὶ μεταβολαίς. V 6, 21 „εἰδωλὰ“
 ... φέρεται γὰρ πνεύματος τρόπον
 ἀστάτου τροπᾶς καὶ μεταβολᾶς παντοίας
 ἐνδεχόμενα. III 246, 18 ἡλικιῶν ἀπασῶν.
 III 238, 3 μηδενὸς ἐν ὁμοίῳ πεφυκὸς
 μένειν τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ παντοίας
 μεταβαλλόντων τροπᾶς. I 52, 22 τροπᾶς
 δὲ καὶ μεταβολᾶς ἀναγκαίως τὰ θνητὰ
 δέχεται. IV 204, 15 τῶν καιρῶν καὶ
 τῶν πραγμάτων. III 93, 9 cf. 56, 9 τού-
 των (sc. τῶν τοῦ κόσμου μοιρῶν) γὰρ
 μία συγγένεια τροπᾶς καὶ μεταβολᾶς
 παντοίας δεχομένων. III 167, 11 τῶν
 μετ' αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) τροπᾶς καὶ μετα-
 βολᾶς ἐνδεχομένων. IV 35, 1 ἐκείνης (sc.
 ὁράσεως). IV 292, 26 (τὰ κατὰ τὸν οὐ-
 ρανόν) τὸν αἰῶνα μηδεμίαν ἐνδεχόμενα τρο-
 πήν καὶ μεταβολήν. V 204, 15 ταῖς ἀμυ-
 θητοῖς τροπαίς συμμεταβάλλειν (οἱ ὀφθαλ-
μοί) πεφύκασιν. II 76, 1 πάντα γὰρ ταῦτα
 δυνάμει θεοῦ μεταβολαῖς δέχεται καὶ
 τροπᾶς. V 313, 14 πάντων τροπαῖς καὶ
 μεταβολαῖς χρωμένων. IV 89, 2 τροπαῖς
 δὲ καὶ μεταβολαῖς ἐχρήζατο πάντα διὰ
 πάντων. I 40, 6 πελαγῶν. I 63, 9 σελήνης.
 IV 228, 14 τὰ κατωτέρω σελήνης ἅπαντα
 τροπᾶς ἔχει καὶ μεταβολᾶς. IV 263, 3 εἴ-
 τι (τῆς προφῆς) κατελείφθη ... τότε δ'
 οὐδεμίαν ἐνδεχόμενον τροπήν ἐν ὁμοίῳ
 διεμένειν. I 6, 19 (ἡ ὕλη) τροπήν δὲ καὶ
 μεταβολήν ἐδέχετο. I 192, 4 τὰς καθόλου
 καὶ κατὰ μέρη τροπᾶς αὐτῶν (sc. τῶν
 γεωσαίων ἢ καθ' ὕδατος). IV 229, 10. 13
 cf. V 9, 10 (τροπαὶ τέσσαρες, ἐτήσιοι
 ὥραι). I 14, 13. V 292, 14 ἔαρος καὶ
 μετοπώρου. III 34, 19 ἀπὸ ... τῆς
 ἐαρινῆς ἄχρι θερινῶν τροπῶν. IV 243, 19
 (ἐαριναί). III 34, 21. IV 146, 18 (θεριναί).
 III 31, 25 θέρους καὶ γειμῶνος. II
 64, 16 cf. III 35, 4. IV 147, 12. 168, 8
 (χειμεριναί). — IV 5, 5 ἡ γὰρ μετὰθεσις
 τροπήν ἐμφαίνει καὶ μεταβολήν. I 239, 15
 οὐχ ἕνα σάλον καὶ τροπήν καὶ κλύδωνα
 ... ὑπομένεις. II 39, 20 καὶ πρῶτερον
 μεθώμεθα ἢ κατὰ τὸ παντελὲς τὸ κυμαῖ-
 νον πέλαγος, τὴν φορὰν τῆς τροπῆς δι-
 εκδύναι.
 I 102, 21. 24. 165, 12. 253, 10. III
 198, 7 sq. V 188, 12 (τῆς ψυχῆς). I
 107, 2 (ψυχῆ) τροπήν τὴν πρὸς τὸ χεῖρον
 ἐδέξαντο. — I 286, 6. III 200, 9 τῆς
 διανοίας. — I 96, 27 ἡ γὰρ ἑκστασις καὶ

τ. τοῦ νοῦ ὕπνος ἐστὶν αὐτοῦ. I 102, 10
 ἡ τ. καὶ ἡ γύνυσις τοῦ νοῦ. I 106, 2
 (ὁ νοῦς) τὴν ἰδίαν τροπήν προσάπτων
 θεῶ. I 123, 27 ὅταν (ὁ νοῦς) ἔλεγχον
 λαμβάνῃ καὶ ἐπίστασιν τῆς τροπῆς. I
 65, 7 ἐὰν τ. κατασχέψασα αἰφνίδιον
 μιάνῃ τὸν νοῦν. — I 102, 27 μὴ ἡσυχ-
 ζόντων τῶν λογισμῶν μὴδὲ ἐπιτιθεμένων
 τῇ τροπῇ, ἀλλὰ περιαιρούντων τὸ ἀμάρ-
 τημα. — I 257, 1 τὸ ἡγεμονικὸν ...
 πολλὰς πρὸς ἐκότερον τό τε εὐ καὶ χεί-
 ρον τροπᾶς λαμβάνον. — VI 91, 9 αἱ
 μὲν γὰρ ἡμέτεραι γινώμει ... τροπᾶς
 καὶ μεταβολᾶς εἰκότως ἐνδέχονται. — II
 297, 8 ἐπὶ τὰ ἄμεινω. V 55, 20. 58, 11
 πρὸς τὸ βέλτιον. V 376, 1 ἐπὶ τὴν ...
 εὐτυχίαν. I 77, 2 πρὸς τὸ χεῖρον. III
 132, 13 ὁ ... ἀνευ τροπῆς, ἐκουσίῳ μὲν
 ἀπαγε, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀκουσίῳ γεγονώς.
 II 76, 7. 84, 3. 131, 16. III 125, 27 sq.
 135, 5 (ἀκούσιος). III 130, 14. 199, 3
 (ἀκούσιοι). IV 91, 12 πρὸς γὰρ τάναντία
 τῶν ἀνθρώπων αἱ τροπαί. III 187, 22
 περὶ τὸν ἀστείον ἡ τ. βραχυσία, ἄτομος,
 ἀμερὴς, οὐκ αἰσθητή, νοητή δὲ μόνον,
 τρόπον τινὰ ἄγροτος. I 81, 10 ἰσάσθαι
 τὴν τροπήν τῆς Μαρίας, ἵνα μὴ γένηται
 ἐν ὧδιν κακῶν ἡ ψυχὴ. I 96, 31 παρὰ
 τὸν ... ἐπιτέμποντα τὴν τροπήν θεόν.
 I 97, 2 νυνὶ δὲ καὶ ἀντιφλοινεῖ μοι ἡ
 τ. I 97, 12 ὁλεθρὸς δὲ ψυχῆς ἐστὶν ἡ
 τ. I 97, 14 Ἰσραὴλ οὕτως τραπήται,
 ὥστε πληγῆναι ὑπὸ τῆς τροπῆς. I
 105, 27 μέχρις ἂν μετανόησιν χρυσάμενον
 ὁμολογήσῃ τὴν τροπήν. I 134, 7 τραπέ-
 ντες γὰρ ἀνέδραμον τὴν τροπήν. I 160, 17
 (τοὺς) ἀχθομένους ἐπὶ τῇ πάλαι τροπῇ.
 I 160, 23 στενάξει ὁ ὄρων τὸν θεόν τὴν
 ἑαυτοῦ τροπήν. II 86, 5 μέγα κλυδίσσα
 τὴν παλαιάν τροπήν. III 188, 19 οὐκ
 ἄλλως αὐτῷ γενέσθαι, εἰ μὴ ἐκ φύσεως,
 τὴν τροπήν. II 39, 17 καὶ ἐὰν δεξώμεθα
 ποτε τὴν τροπήν ταύτην. II 204, 18
 εἰς ὧν ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ ... μυρίας
 μεταβολᾶς καὶ τροπᾶς δεχόμενος κατὰ τε
 σῶμα καὶ ψυχὴν. I 253, 13 τῆς μὲν
 τροπῆς διὰ τὸ φύσει θνητὸν ἐγγινομένης.
 II 76, 10 ὡς τὰς προτέρας τῆς τροπῆς
 ἡμέρας ἀλόγους ἐξετάζεσθαι. III 144, 13
 ἐν τροπῇ τις γενόμενός φησι. IV 39, 21
 ὁ δ' οὐδεμίαν ἐνδεχόμενος τροπήν. VI
 168, 4 εἰ οὕτως ἀθροῖαν ἐνδεδεκται τροπήν
 δ' ... Γάιος. II 193, 25 κατὰ τροπήν
 καὶ ἀσθένειαν opp. κατ' ἰσχύν καὶ δύναμιν.
 τροπικός. I 39, 19 cf. III 34, 11 (κύκλος).
 — I 93, 18. III 12, 19. I 87, 3 (ἀπό-
 δοσις). II 265, 27 (ἀποδόσεις, opp. τὰ
 ἐμφανῆ καὶ πρόχειρα). — I 72, 13. 180, 5.
 V 365, 5 τροπικῶς. I 296, 4 II 1, 3.

12, 16. 72, 19. 254, 15. IV 93, 7. V 281, 19. 354, 9 τροπικώτερον.
 τρόπος. I 282, 15 κατά διαφέροντας και
 × οὐχὶ τοὺς αὐτοὺς τρόπους. I 183, 21 οὐκ
 ἀπειρία τρόπων, καθ' οὓς ὀνόματα δεῖ
 τίθεσθαι. IV 140, 5 cf. 254, 11 τρόπῳ
 καὶ νόμῳ. VI 129, 15 τόπος ἢ τ. τιμῆς.
 III 241, 6 τριῶν οὖν τρόπων ὑπαρχόντων,
 ἐξ ὧν σοφία περιγίνεται. II 24, 13 αἱ
 τῶν γινομένων αἰτίαι καὶ οἱ τρόποι καθ'
 οὓς γίνονται (παρέχουσι τῷ λόγῳ μετα-
 βολάς). — I 296, 16 ἀγνεύας ἱερᾶς. IV
 269, 8 ἀλληγορίας. VI 113, 20 τῆς γενέσε-
 ως. I 183, 8 τῆς ἐρμηνείας. I 214, 2
 ἡδονῆς. I 18, 8 τίς ὁ τ. τῆς κινήσεως.
 III 197, 18 μετανοίας. V 216, 5 παρα-
 καταθῆκῶν. I 227, 11 τῆς πεπάνσεως
 καὶ βελτιώσεως. II 18, 26 σοφιστῶν
 οὗτος ὁ τ. II 310, 11 τῆς τιθασείας καὶ
 ἡμερᾶσεως. VI 53, 16 τῆς προαιρέσεως.
 IV 251, 1 τῆς τιμωρίας. VI 97, 16
 γενικοὶ τρόποι φθορᾶς εἰσι τρεῖς. VI 107, 8
 φθορὰς τέτταρας εἶναι τρόπους. III 78, 19
 διττοὶ ... ὠφέλειαι.
 II 80, 15. III 19, 12. IV 11, 20. 13, 2.
 34, 1. 48, 7 ψυχῆς. V 235, 9. 208, 1
 (ἦθη καὶ τρόποι) ψυχῆς. V 27, 6 ὅπως
 ... διαπλάττωσι τὰ ἦθη καὶ τοὺς τρό-
 πους αὐτῶν. III 274, 25 τῶν ἐν ἐκάστῳ
 τῇ ψυχῇ τρόπων ὁ δοξομανῆς καὶ φιλό-
 τυφος. VI 5, 8 ἔστιν ἡ σκέψις περὶ τρό-
 πων, οὓς οὐτ' ἐπιθυμῶναι οὐτε φόβοι ...
 κατέξευξαν. IV 78, 12 βελτιοῦνται τοὺς
 τρόπους. IV 117, 5 ἐγὼ δὲ τὸν τρόπον
 οὐ χρόνις μεταβάλλομαι. IV 107, 5
 τοσαύτη δ' ἐχρησάμεθα τῶν τρόπων
 μεταβολῇ. V 310, 14 χαλεπὴν ἐπιδεί-
 κνυσθαι τρόπον σκαιότητα. IV 47, 6 διὰ
 τὴν τῶν τρόπων ἀνωμαλίαν. V 73, 21
 διὰ σκληρότητα τρόπων. V 81, 17 (ἡ
 τῶν τρόπων ἐπ' ἀνόρθωσις). V 17, 15 τῶν
 τρόπων ἀναγκαιοτάτην λαμβάνων βάσανον.
 V 251, 1 διὰ τὴν τῶν τρόπων κακίαν.
 III 44, 11 συνέλεξεν οὐκ ἀνθρώπους
 μάλλον ἢ λογισμοὺς καὶ τρόπους. I
 186, 4 ὃν χαρακτηρίσας Μωυσῆς τρόπον
 ἐν ᾧ οὐκ ἐπεφῆμις Κáιν. I 130, 22 Μω-
 αβίται οἱ ἐκ τοῦ πατρὸς νοῦ φύντες τρό-
 ποι. I 110, 18 περηνιστής ἐστὶν ὁ τὴν
 στάσιν τοῦ γεννητοῦ καὶ φθαρτοῦ διασειῶν τ.
 I 65, 5 τοὺς κατὰ τὸ ἔβδωμον καὶ θεῖον ὡς
 ἀληθῶς φῶς κινήθεντες τρόπους εὐλογεῖτε
 ὁ θεός. IV 48, 10 δύο ὅι οἱ νυνὶ μέλλον-
 τες ἐπικρίνεσθαι τρόποι. — I 65, 10 ἀλό-
 γιστος γὰρ ὁ μὴ ἅγιος τ., ὥστε ὁ εὐλόγι-
 στος ἅγιος. I 160, 20 ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰ-
 γύπτου, ὁ ἄθεος καὶ φιλήθρονος τ. I 111, 12.
 III 141, 21. 149, 22 Αἰγύπτιος. V 105, 6
 (ἀκονιώνητος). I 155, 25 ἦν (sc. πάλην)

παλαίει ψυχῇ πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστάς τρό-
 πους αὐτῆς. III 140, 5 (ἀντίθεος). III
 167, 9 ἀγάμενος οὖν τὸν αὐτὸν ἀποδιδρά-
 σκοντα τρόπον. V 79, 6 τῶν γὰρ ἀσεβῶν
 καὶ ἀνοσίων οὐχ εἰς τ., ἀλλὰ πολλοί. III
 118, 22 (ἀσκητικὸς). II 249, 11. IV 23, 14
 (ἀστεῖος). VI 185, 3 (αὐτοκρατορικοί).
 I 220, 15 ἀφηνιασταί. III 191, 3 (βέβηλοι
 καὶ ἀκάρητοι). III 83, 25 (γῆνοι). III
 118, 16 ὁ ὁρίνιος καὶ ὑπ' ἀμαθίας ἀπειθήης
 τ., ὄνομα Ἰωσῆ. I 165, 27 Ἰωσήφ ὁ
 ἐγκρατῆς τ. I 82, 22 cf. 109, 26. III
 179, 26 ὁ μὲν Ἰούδας ὁ ἐξομολογητικὸς
 τ. III 163, 7 ὁ εὐαρεστήσας τ. τῷ θεῷ.
 II 300, 23 (εὐφροσύς καὶ φιλοθεάμονες).
 II 267, 6 μισάρετοι. II 175, 12 (πᾶς
 μογηρός). II 216, 14 νεωτεροποιοὶν
 ἀγαπώντες ἐμφανίει τρόπον διδάσειν. II
 299, 22 ὁ πολιτεύμενος (Ἰωσήφ). III 136,
 23 ὁ πολιτικὸς conl. δοξομανῆς (Ἰωσήφ).
 II 57, 12 (Ἄννα) τὸν πεταγμένον ἐν τῇ
 θεοῦ τάξει τρόπον ἀποκνήσασα, ὃν ἐπε-
 φήμισε Σαμουὴλ. II 306, 27 ὁ ταχθεὶς
 τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τ. IV 49, 14
 (ὁ) τάς ἐκτὸς ὕλας (τεθναυμακῶς τ.).
 IV 20, 12 ὁ φαῦλος τ. opp. ὁ ἀγαθός.
 III 176, 15 ὁ τέως ἡρεμεῖν τ. δοκῶν
 φιλάρετος καὶ ἐπιθειάσας, ὄνομα Μωυ-
 σῆς. III 126, 22 φιλαυτοί. I 160, 25.
 II 220, 21 (φιλήδονος). II 273, 6 (πάντες
 οἱ φιλοσώματοι). IV 45, 11 τῷ δὴ τὴν
 ἀληθῇ ταύτην ὁμολογίαν ὠμολογητικὸν
 τρόπον. I 152, 12 ὠραῖος οὗτος ὁ τ. —
 III 169, 26 (ὁ μεταχαραχθεὶς τ., Ἀβράμ).
 III 154, 23 (ὁ γεννηθεὶς τ., Ἰσμαὴλ).
 II 160, 11 (Ἰσαάκ, μισθός). IV 67, 13
 ὁ τοίνυν ἐπικρινόμενος τ. ... Ἰωσήφ
 καλεῖται. II 146, 17 ὁ Λευίτης τ. II
 37, 29 (ἀρετῆς τις πρῶτος τ. ὁ Σήθ).
 III 15, 4 ὁ σκεδάσαι τὰς θεοσεβείας δεῖ-
 νός τ., ὄνομα Φαραώ.
 τροφεύς. I 152, 13. III 108, 4 (ὁ θεός).
 II 273, 13 ἀστεῖων ἔργων, λόγων, βου-
 λευμάτων, conl. τιτηγνός. V 181, 17 τρο-
 φεῖς.
 τροφή. I 232, 12 (τὰ τῇ τάξει πρῶτα) τ.
 × αὐθήσαι, ὅρασις κτλ. III 195, 15 (conl.
 γένεσις, ζωή). III 213, 8 παρ' ὃν (sc.
 θεόν) αἱ γενέσεις καὶ τροφαὶ τοῖς γεγο-
 νόσιν ἄρδονται. V 177, 13 ἡ τοῦ ζῆν
 αἰτία. III 108, 3 τοῖς ἀνευ τροφῆς ζῆν
 μὴ δυναμένοις. I 242, 14 σῶμα ὀργανι-
 κόν, ᾧ ... προσενηγκάσθαι τροφήν ...
 ἔνεστιν. I 242, 11 τροφήν τροφῆς οὐ
 δεομένη (ἡ φύσις ἀνθρώπων γένει δεδω-
 ρηται). II 140, 20 ὁ γε θεός ... καὶ
 τροφῆς ἀνεπίδεξις ἐστίν. IV 252, 8 ὅσα
 ἄλλα εἶδη τροφῆς. VI 103, 2 ἐκ γῆς.
 IV 225, 10 ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς αἱ τρο-

φαί. III 201, 12. 16 ἀπό γῆς opp. ἀπ' οὐρανοῦ. IV 261, 19 ἦν ... ὠμβρησε δ' οὐρανός. V 138, 21 ὕων δὲ τροφὴν ἐξ οὐρανοῦ. IV 272, 4 οὐρανοῦ μὲν ὕοντος τροφάς τὸ καλούμενον μάννα. IV 263, 1. 11 ἀπ' αἰέρος ἐγένετο ἡ φορὰ ... τῆς τροφῆς. IV 168, 18 αἶρα τροφὴν ἐνεγκεῖν ἀνθ' ὕδατος. — V 313, 4 περιουσία μὲν τροφῶν. V 206, 23 (ἀφθονία). II 174, 12 (ἄμετρία). V 368, 3 ἐνδεία. V 135, 7 τροφὴς μὴ προσάσθαι. III 196, 25 ὑγιαίνοντων γὰρ καὶ νοσούντων (σωμάτων) ... ἕτεροι δὲ τροφαί. IV 271, 9 ἀνυφελείς αἱ τροφαί ... ὕλαι γινόμεναι τοῦ πάθους. V 62, 7 ἀπό τοῦ καθαρωτάτου τῆς ἀνθρωπίνης τροφῆς. V 131, 6 τοῦ ζῶων ἀρίστου. V 136, 13 διὰ τὰς τοῦ ἀρίστου τῶν ἐν ἡμῖν ἀρίστας τροφάς. V 130, 11 (ἀπαρχὴ σίτου), τῆς ἀρίστης τροφῆς. V 42, 13 ἄριστος γὰρ ἐραστὴ σοφίας διαρκῆς τ. II 70, 20 οἱ ... περὶ δὲ τὰς ἐν παισὶ τροφὰς πλημμεληθέντες. II 69, 21 τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ τῶν τῆς τροφῆς ὀργάνων; — V 122, 4. 124, 13. 17 (ἄζυμος). III 260, 30 (ἀλληλικαί). I 246, 15 ἀληθεῖς. III 231, 6 (ἄμετροι). III 270, 24 (ἄνοστοι). III 261, 4 ἀπαλαῖς καὶ γαλακτώδεσι νηπιαῖς τε καὶ παιδικαῖς τροφαῖς opp. εὐτόνοις καὶ τελείαις. III 108, 13 (ἄπνοος καὶ ἀταλαίπωρος, τὸ μάννα). IV 121, 6. 124, 7 (βασιλική). II 274, 17 γαλακτώδης. I 238, 4. 284, 23 (θεία). IV 216, 20 τροφὰς ἔχων ἀμείνους τὰς διὰ θεωρίας. V 367, 17 κακαὶ καὶ ἐπάρατοι. VI 24, 17 κοναί. I 277, 19 (ὀλύμπιοι καὶ ἀφθαρτοί). I 55, 8. III 19, 3. 44, 4. 92, 11. 139, 5. IV 263, 14. 264, 5 (οὐράνιος). I 148, 14 οὐράνιοι αἱ ψυχῆς τροφαί. III 75, 22 (πεπηγυῖαι καὶ πολυτελεῖς). III 70, 21 (πεττομένη). II 275, 18 σωτήριος. III 217, 20 σωτηρίου καὶ ἡδίστης ἐμπύλασθαι τροφῆς. VI 28, 13 ἐξ ὑπαιτίου τροφῆς καὶ διαίτης. II 215, 13 φθαρτή. I 42, 2 φθαρτοῦ σώματος φθαρτὰ τροφαί. I 86, 22 (ψυχική). I 150, 11. 152, 22. 29. 284, 18. II 34, 28. 97, 2 cf. I 130, 18. 146, 18. 151, 17. III 76, 1 ψυχῆς. II 299, 14. III 184, 24. IV 271, 12 διανοίας. VI 45, 4 ἀπάλας τροφάς, τὰς διὰ τῶν ἐγκυκλίων ὑψηλῆς. τροφός. III 10, 4 ὢν ἀκακία καὶ τ. καὶ τιθήνη. III 13, 6 (αἰσθησι). I 211, 18. I 136, 17 (ἡ γῆ). III 37, 22 (ισότης ἡ δικαιοσύνη). II 240, 11 τῶν σωματικῶν ... Μαδιάμ. I 284, 20 (σοφία θεοῦ). II 181, 12 (ἕλη). III 281, 8 ἡ τοῦ φιλομαθοῦς διάσπου [ψυχῆ]. τροφίμος. III 148, 13 ἡ ἐν θεῷ ἀνάπαυ

σις. III 271, 19 βλαστήματα. IV 225, 9 τὰ βόρεια τροφιμώματα. III 153, 5 τροφίμων καλόν. II 149, 5 (καρπός, ὀσιότης). II 309, 6 καρπός ... ψυχῆς. II 156, 12. III 150, 4 (λόγοι). I 87, 5 τὸ τιμᾶν τοὺς γονεῖς ἐδώκειον καὶ τροφίμῳ ἔστιν. II 111, 25 τροφιμώτατον ἀν καὶ σωτήριοι γένοιτο ἡ πρὸς ἡδονὴν διαμαχομένη φύσις. — I 281, 11 πολλὰ γὰρ τῶν οὐ τροφίμων μόνον ἀλλὰ καὶ περιττῶν νόσους ... ἔτεκε. V 177, 14 τοῖς φύσει τροφίμοις. τροχίζεσθαι. I 297, 16. V 228, 1. τροχός. I 189, 20. II 78, 13. IV 301, 20 ἐπὶ τροχοῦ (κατατείνεται). III 265, 28 (κύκλος καὶ τ.) ἀνάγκης ἀτελευτήτου. τρογών. V 39, 15 sq. ὅσο μόνον ἐξ ἀπάντων εἴλετο, περιστερὰν καὶ πρῶγωνα. V 235, 21 φάττας δὲ καὶ περιστερὰς καὶ τρογόνας ... ἐν τῇ τιῆσιν καὶ ἡμέρῳ τάξει καταριθμεῖ. — All: III 53, 1 cf. 199, 24 ὁ θεοῦ λόγος. III 30, 1 sqq. (ἡ θεία σοφία). τροφᾶν. I 72, 15 ἐν οἷς τὸ τ. ὡς ἀληθῶς ἔστι. II 205, 6 οἱ μὲν γὰρ τ. ἐν ἀφθόνοις ὕλαις ἀναπεθουσιν. III 230, 26 οὐ γὰρ ἀξιοὶ τὸν ... τ. ζηλοῦντα τὰς τῶν λεγομένων μὲν εὐδαίμωνων ... σπουδὰς (χρησθαι). V 237, 24 οἷς οὐκ ἀπέχρη κατὰ πόλεις αὐτὸ μόνον τ. V 306, 7 οἱ ἐν ἀφθόνοις χορηγίαις τῶν ἀναγκαίων τ. οὐ κεκώλυνται. VI 153, 6 οὓς ἀποπον εἶναι τ. ἀπολαύοντας εἰρήνης. I 77, 18 τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας, ἡ χαίρει καὶ γάνυται καὶ τροφᾶ. II 308, 24 ὅπως ἐκάστη (sc. αἰσθησι) τῶν οικείων ἀνεπιρροῆς ἐμπιπλάμενη τροφᾶ. IV 132, 20 οἱ δὲ νεανία κορικῶς ἤδη τροφᾶτε. VI 55, 7 τινὲς δὲ οὕτως ἐνεφραίνονται καὶ τροφῶσιν ὑπὸ σοφίας ἐστιώμενοι. II 226, 20 αἰεὶ τροφῶν ἀγαθοῖς μόνοις. III 232, 4 οἱ μὲν τροφῶντες. IV 295, 17 οἱ μὲν ἀξίως τῆς ἡλικίας ἡρεμούντες ἐν ἀφθονίᾳ διατελοῦσι τῇ πάσῃ τροφῶντες, VI 65, 22 οἷς ἔστιν ὅτε καὶ ὕσσωπος ἡδύσμα παραρτῆται διὰ τοὺς τροφῶντας. τροφερός. III 260, 26 (δαίτα). τροφή. II 174, 6 conl. ἀνεσις, ῥαθυμία, θρόμβος, παντελὴς ἐκδιαιτήσις. V 110, 14 διδάσκαλοι ῥαθυμίας καὶ τροφῆς. I 173, 2 ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) περιποιούσης καὶ τροφῇ. V 145, 17 τροφὴν καὶ χλιδὴν ἐξηλωκότες. VI 186, 27 νέφ δεσπότη ... εἰς ἀνέσεις καὶ τροφὴν τὴν διὰ πάσης αἰσθήσεως ἐπιχαλῶντι. IV 203, 11 πολλάκις δὲ καὶ τ. πλεονάσσα γορηγίας ... καθελεῖ νόμους. IV 71, 4 (ἐγγυόσιος). VI 58, 17 (Ἰταλική). III 231, 12 γυναικῶν. V 370, 15 διὰ τὴν ἐκ

πρώτης ηλικίας συναυξηθεῖσαν τρυφήν ὑπὸ κακώσεως. I 149, 22 τρυφῆς ἔνεκεν ἢ ἀρχῆς. I 210, 2 κεκλασμένῃ τῇ βαδί-
σματι ὑπὸ τρυφῆς τῆς ἀγῆας καὶ χλιδῆς.
— All: I 72, 14. 173, 1. II 8, 9. 141, 10.
III 297, 13 Ἐδέμ, τοῦτο δὲ ἐστὶ τ.
τρώγλη. II 305, 1 sq. cf. III 119, 19.
123, 23. 216, 21. IV 18, 7 Χαρρὰν γὰρ
ἐρμηνεύεται τ., τρώγλη δὲ σύμβολα αἰ-
σθήσεως ὅπων εἰσίν.
τρώκτης. I 215, 20 (ὁ φιλήδονος).
τυμβεύειν. V 237, 2.
τύμβος. II 88, 13 ὁ τῆς ψυχῆς οἶκος.
III 235, 5 τὸ σῶμα.
τύμπανον. III 115, 4.
τύπος. I 10, 22 ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι
καὶ σφραγίδες. IV 208, 2 τὴν ἐξ ἀρχῆς
ιδεάν καὶ τὸν τύπον αὐτῶν (sc. νόμων).
I 276, 7 τὸ ὁμώνυμον τοῦ Ἀβελ ἀνῆρχε,
τὸ εἶδος, τὸ μέρος, τὸν ἀπεικονισθέντα
τύπον, οὐ τὸ ἀργέτυπον, οὐ τὸ γένος, οὐ
τὴν ἰδεάν. V 78, 24 τὸν ἄρρενα τύπον
μεταγαράττοντας εἰς θηλύμορφον ἰδεάν.
VI 195, 2 εἶτα ἐναργεῖς τύπους καὶ μορφὰς
αὐτῶν (sc. εἰκόνων) καθορῶντες. VI
97, 2 ἵνα μὴ δὲ ἑτεροειδῆ τινα παράσχη
τύπον μορφῆς. V 148, 15 ἅπερ εἰς ἀν-
θρωποειδεῖς τύπους ἐμορφώθη. III 242, 2
ὅς καὶ τοὺς ἀργετύπους τῆς παιδείας
ἡμῶν τύπους ἀθλόουμένους ἐμόρφωσας.
II 245, 23 conī. σχήμασι καὶ περιγραφαῖς.
VI 146, 23 τύποι γὰρ τινες ἦσαν ἀρίθμητοι
καὶ χαρακτῆρες. V 12, 5 αἱ παρ' ἡμῶν
σφραγίδες ... μυρίους ὅσους τύπους ἐναπο-
μάττονται. II 20, 13 αἰεὶ γὰρ ἐπιτεθειμέναι
δεύτεραι σφραγίδες τοὺς τῶν προτέρων
τύπους διαφθεύουσιν. I 24, 10 εἰς
ἐμφανὲς ἀκριβοῦς ἐκμαγείου τρανὸν τύπον
ἔχοντος. I 54, 26 δειγμάτων τύπων ἐπ'
ἀλληγορίαν παρακαλοῦντα. IV 292, 9
ἐναργεῖς εἰκόνες καὶ τύπους ταῖς αὐτῶν
διανοαῖς ἐγγαράττωμεν. I 58, 10 (αἱ
αἰσθήσεις) τοὺς τύπους ἐκάστων ἐνσφραγι-
ζόμεναι. I 5, 17 ὥσπερ ἐν κηρῷ τῇ
ἐαυτοῦ ψυχῇ τοὺς ἐκάστων δεξάμενος
τύπους. I 76, 13 κηρῷ πάντα τύπους
καλοῦντες καὶ αἰσχροῦς δεχομένῃ. I 87, 19
ἐν τῇ ψυχῇ κηροειδεῖ ὑπαρχούσῃ πάντες
οἱ τύποι περιέχονται δυνάμει. III 41, 21
ἡ ψυχὴ ... βαθεῖς τοὺς τύπους δέχεται.
V 260, 14 διαπλάσαι πρὸς βελτίους τύπους·
τύποι δ' ἀμείνους εἰσίν, οὓς ἐνσφραγιζέ-
ται ψυχῇ δικαιοσύνη. V 233, 18 ἐνσφρα-
γίσθηται τῇ ψυχῇ βεβαίως τὸν τύπον. IV
158, 13 ὅσοι τὸν τύπον ταῖς ἐαυτοῦ ψυ-
χαῖς ἐναπεμάξαντο. I 278, 2 ἡ (θειότης)
ὁ ἀόρατος ἀόρατῃ ψυχῇ τοὺς ἐαυτῆς
τύπους ἐνσφραγίετο. I 287, 5 ὁ νοῦς
... δεξάμενος ἀπὸ τῶν ἐκτός τύπους

διαφέροντας. I 77, 2 τύπους αὐτὴν (sc.
τὴν διάνοιαν) λαμβάνειν φαύλους. V
8, 5 βαθεῖς τύπους ταῖς διανοαῖς ἐγγα-
ράττειν δοσίοις. I 82, 4 εἰ μὴ οἱ δε-
ξόμενοι λογισμοὶ ὑπῆργον καὶ τύπους
αὐτῆς (sc. τῆς φρονήσεως) ἐναπομαζόμε-
νοι. I 257, 2 τὸ ἡγεμονικὸν ... δια-
λάττοντας αἱ τύπους δέχεται. I 116, 27
αἱ γὰρ συνεχεῖς ὑπομνήσεις τύπους ἐγ-
χαράττουσαι τρανοῦς. II 65, 19 ἡ ἀν-
τίπαλος μνήμη τὸν τύπον λεάνασα λήθη.
III 162, 8 „ποίησμεν ἀνθρωπον κατ'
εἰκόνα ἡμετέραν“, ἴν', εἰ μὲν δέξεται
φαῦλον τύπον, ἐτέρων φαίνεται δημιούρ-
γημα. III 251, 19 ὁδὸ μὲν οὖν ἦδη,
τὸν τε τρανὸν καὶ τὸν ποικίλον τύπον,
ἔχων ἐπιδέδεικται. V 27, 11 ὑπὸ τῶν
προεγγαγαγθέντων τύπων. III 289, 16 τὸ
δὲ ἀνοίας καὶ λύπης καὶ παροινίας (εἶδος) ἦδη
μὲν τρώφῃ τινὶ τύπῳ δὲ ἑτερον ἐκτυπῶται.
II 222, 19 ἐπειδὴν ... ὁ δὲ ζωγράφος ...
ἐπὶ τοῦ πίνακος διαγράφῃ τοὺς τύπους. —
V 26, 11 ἀλλὰ καὶ τύποι τῶν ἀρχαίων
ἀδικημάτων. II 21, 19 ἕκαστον αὐτῆς
(sc. ἀρετῆς) εἶδος οἰκείῃ τύπῳ χαρά-
ξαντες. I 256, 9 Ἡσὺ ἀντὶ τῶν ἀρετῆς
τύπων ἐνσφραγιζόμενος κακίας ... χαρα-
κτῆρας. II 20, 10 τὰ γὰρ φρονήσεις
καὶ καρτερίας ... κάλλη θεοειδέστατα
τύποις ἐναντίως ἀφροσύνης ... μετε-
χάραττεν. VI 72, 13 τοὺς ἀφροσύνης καὶ
ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακίων ἀνα-
μαζάμενοι [στοχαζόμενοι καὶ] τύπους. VI
22, 3 οὐκ ἀκριβεῖς τύποι διαλέκτου
Ἑλληνικῆς. II 207, 11 ἐκάστης (sc. δυ-
νάμεως) τῶν συνηρισθέντων. I 277, 7
τὸ πνεῦμα, οὐκ ἀέρα κινουμένον, ἀλλὰ
τύπον τινὰ καὶ χαρακτῆρα θείας δυνά-
μεως. II 245, 14 (ἐναργῆς) μηδενὸς
εἶδους. I 154, 5 γνωρίζαι τὸ ἐκ τῶς καὶ
λαβεῖν αὐτοῦ τύπον ἐναργῆ. VI 27, 5
ἡθους ἀδουλῶτος (τύποι). II 177, 16
τῆς μὲν οὖν φιλομήτορος ταῖς τῶν πολ-
λῶν δόξαις ὑπεικούσης ... ἰδέας ...
τ. ἐναργέστατος Ἰοδόρ. III 233, 2 αὐτὸν
μεταγαγαγθέντα κανὸν τύπον Ἰσραήλ.
II 82, 6 (τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ)
καὶ τὴν ἀκριβεστάτην ἰδεάν βουλόμενος
ἐκδηλοτέραν ἐγγράψαι. I 76, 22 ὁ τ. ὁ
κακίας ἀλλοτρίος ἐστὶ θείων ἀνατολῶν.
I 44, 15 ἐπιλογίζόμενος δὲ τὴν κοσμο-
ποιίαν ἐκαλαιῶνδαι τύπῳ φησίν. VI
88, 13 τοῦ λόγου. I 6, 5 τὴν μεγαλό-
πολιν κτίζειν διανοηθεὶς ἐνενοήσας, πρό-
τερον τοὺς τύπους αὐτῆς. IV 218, 6
τοῦ παραδείγματος. IV 271, 5 οἱ
τῶν ἀρχαίων παρανομημάτων ἐν-
σφραγισθέντες τύποι. I 264, 16 ὁ ποικί-
λου δόγματος εἰσηγητὴς πρὸς πολιτείας

μᾶλλον ἢ πρὸς ἀληθείας τύπον χρησίμου. I 51, 5 σφίζειν τοὺς τύπους τῆς πρὸς τὸν προπάτορα συγγενείας. VI 213, 10 τῷ κοινῷ τύπῳ συν-όδων. V 271, 8 τύπους σωματίων ... ἀνομοίους ἀνδράς τε αὐ καὶ γυναικός. II 257, 12 ἐναργεῖς ... τῶν ὑποκειμένων. VI 4, 17 τοὺς πρώτους τῶν φαντασιῶν τύπους. I 177, 5 ἐκατέρου δὴ τῶν Χερουβίμ, ὧ διάνοια, δέξαι τύπον ἀκιβδήλευτον. II 43, 19 ἀλλ' οὐ παρ' ὅσον ἀδύνατος ἡ ὄψις ψυχῶν φαντασιωθῆναι τύπους. — IV 218, 9 τὸ δ' ἀποτέλεσμα πρὸς τὸν τύπον ἐδημιουργεῖτο. III 52, 11 (τὸν νοῦν) τρίτον εἶναι τύπον ἀπὸ τοῦ πεποιηκότος. IV 305, 24. V 227, 3. 245, 16. VI 188, 25 (κεφαλαϊώδης). I 275, 28 πάντων ἐστὶν ὅτε τῶν τύπων ἐξιτήλων αὐταῖς οὐσίαις γενομένων. I 183, 24 παραδιγγήσεως μᾶλλον ἢ θέσεως ὀνομάτων τύπῳ χρησάμενος. I 131, 16 τοῦτον τὸν τρόπον ἐγέννησε τύπον ἔχοντα σπουδῆς ἄξιον. IV 44, 18 ἡ ἐνὸς φαντασία τύπῳ τινὶ βραγχεῖ. IV 8, 12 κοινῷ τύπῳ. II 206, 11 κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον. II 158, 5 ὡς τύπῳ φάναι.

τυποῦν. II 24, 7 αἱ τῶν πραγμάτων ιδιότητες τυποῦσιν αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) κατὰ τοὺς ἰδίους χαρακτῆρας. I 68, 23 κατὰ τὴν τοῦ ἐκτός πρόσθετον τυποῦντος νοῦν δι' αἰσθήσεως. I 66, 22 <ἰδέα τις αἰσθήσεως> σφραγίδος λόγον ἔχουσα εἰδη τυποῦσης. II 196, 24 τῇ τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς τυπούσῃ σφραγίδι. I 182, 25 ἀφάρκτον αἱ τυποῦσαι δυνάμεις τῶν ἐν μέρει κλῆρον εἰλήχασαι. I 94, 30 ἐκ πλεονῶν ἐτύπου τὴν γυναικα. I 238, 6 ἕνεκα τοῦ τυπῶσαι βεβαιωτέραν τὴν διάνοιαν. I 70, 20 ὡς ἐντὴν ἀνθρώπινον νοῦν ἀνασπασθῆναι, καὶ ἐτύπωσε κατὰ τὰς ἐφικτάς νοηθῆναι δυνάμεις. II 187, 5 καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν διδύμων ἡ φύσις ... ὁμοιότητας ἐτύπωσε. II 288, 20 καὶ ἦν (sc. ἰδέαν) ὁ θεὸς ἐτύπωσε τὸν κόσμον. III 266, 5 (ὁ θεὸς) ἀτύπωτον (οὐσίαν) ἐτύπωσε καὶ ἄποιν ἐμόρφωσε. V 326, 18 εἰ θεὸς αὐτὴν εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν ἐτύπωσε. I 275, 28 μία σφραγὶς πολλάκις μυρίας ὄσας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα. III 170, 24. 27 ἡ δὲ ταύτην (τὴν ἐμοὶ φρόνησιν) τυπώσασα, ἡ γενικὴ φρόνησις. II 66, 2 τὸ δὲ φανέν καὶ τυπῶσαν τοτὲ μὲν οἰκείως τοτὲ δὲ ὡς ἐτέρως διέειθε τὴν ψυχὴν. — II 75, 7 τὸ ... πνεῦμα ... τυποῦται μὲν ἐν στόματι· ὥσπερ ὑπὸ δημιουργοῦ τινος γλώττης. V 240, 13 ὅτῳ δ' ἐξεγένετο τυπώσασθαι ἐν τῷ τῆς ψυχῆς ὅματι. I 4, 14 (ἐπεὶ γὰρ τὸν κόσμον) πρὸς μικτὸν ἀριθμὸν τὸν

πρῶτον ἀρτιοπέριττον τυπωθῆναι. III 14, 7 (τὸν ἄνθρωπον) κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ λόγος ἔχει τυπωθῆναι. V 21, 9 ψυχὴν τὴν ἀθάνατον, ἣν φασὶ τυπωθῆναι κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ὄντος. I 126, 12 ὀξυκίνητος ὢν αὐτὸς ἐφρατασιώθη καὶ ἐτυπώθη (ὁ νοῦς). III 179, 21 ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα, ἣ τὰ πάντ' ἀνείδεα ὄντα καὶ ἄποια σημειωθέντα ἐτυπώθη. III 208, 7 ἐξ ὧν διαπλάσθεντες εἰς ἀνθρωπόμορφον εἶδος ἐτυπώθημεν. III 252, 9 ὁ μὲν δὴ μέγας ἀρχιερεὺς τρισὶ ταῖς εἰρημέναις τυπωθεὶς σφραγίδι. V 122, 21 ὥσπερ ἀρχετύπου σφραγίδος τυπωθεὶς. V 207, 18 ὁ ἀνθρώπινος νοῦς πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν τὸν ἀνωτάτω λόγον, τυπωθεὶς. V 329, 3 <εἰς> ἀνδριάντα τὸν σωματοειδῆ τυπωθεὶς (ὁ πρῶτος γηγενής). VI 13, 18 (ὁ νόμος) ἐν ἀθανάτῳ διανοίᾳ τυπωθεὶς. I 2, 7 σφραγὶς τυπωθεῖσα. I 278, 5 ὥστε καὶ ἡ εἰκὼν οὐχ ὁρατὴ, τυπωθεῖσα μέντοι κατὰ τὸ παράδειγμα. II 137, 12 νόμισμα σημειωθὲν καὶ τυπωθὲν σφραγίδι θεοῦ. III 262, 1 τὸ λογικὸν ἐγκατελείας εἶδος, ὃ τῆς ἀρενός γενεᾶς ἐστὶ, κατὰ τὸν πατέρα Ἰακώβ τυπωθὲν. V 173, 9 πάγκαλον ἐκμαγεῖον ἀρχετύπου λογικῆς ἰδέας παραδείγματι τυπωθὲν. V 280, 10 τῇ ψυχῇ χαρακτῆρι θείῳ τυπωθείσῃ. II 142, 15 οὐ τὸν κατὰ τὸν εἰκόνα τυπωθέντα ἄνθρωπον. III 191, 9 δύο οὐσίας κερασάμενος, ἀπ' ὧν ἓνα εἰργάσατο οἶον ἰδέα μιᾷ τυπωθέντα. V 22, 14 δώδεκα λίθοι ... πρὸς παραδείγμα τοῦ ζωδιακοῦ τυπωθέντες. VI 19, 1 εἰκόνες ἀπὸ ἀρχετύπου γραφῆς ... τυπωθέντες. I 69, 5 τὸν μὲν οὐράνιον (ἄνθρωπον) φησὶν οὐ πεπλάσθαι, κατ' εἰκόνα δὲ τετυπῶσθαι θεοῦ. I 164, 21 δ κατὰ περ ἐν στήλῃ τετύπεται καὶ ἐγκεκράσεται. I 87, 18 ἡ τετυπωμένη (σφραγὶς). I 21, 17 ψυχῆς γὰρ ἡ μὲν ἀργοτάτη καὶ ἥκιστα τετυπωμένη. III 67, 7 (ψυχῆς) τοῖς ἀγαθῶν καὶ κακῶν χαρακτῆρσι μήπω τετυπωμένης. III 248, 22 βούλεται δὲ καὶ ποικίλα ... γράμμασιν ἐγκεκολλημένα καὶ σφραγίσαι διαφόροις, δοκίμοις δὲ πάσαις τετυπωμένα.

τύπτειν. V 146, 3. 8 πατέρα ἡ μητέρα. X I 269, 21 sq. ὁπότε γὰρ πατὴρ υἱὸν τύπτει σφραγίζων. V 143, 9 τοὺς παῖδας. V 109, 14 τοὺς τεθνεώτας. — I 189, 19 sqq. ὥσπερ γὰρ τὸ κείρεσθαι διττόν ..., οὕτως καὶ τὸ τύπτεσθαι. I 157, 25 ἐτέρως τύπτεται ὁ ἀθλητὴς καὶ ὁ δούλος.

τυπώδης. V 351, 4. VI 166, 6.

τύπωσις. I 76, 15. II 65, 16.

τυραννεῖν. I 279, 19. III 61, 24.

VI 13, 10.

τυραννικός. V 189, 8 (δυναστεία). VI 34, 11 (ἐχθραί). V 229, 11 (φύσεις). — IV 211, 14 τυραννικόν και δεσποτικόν. VI 120, 10 οἷς γὰρ ἰσχύς οὐ πρόσεστι τῶν τὰς φύσεις τυραννικῶν.

τυραννίς. IV 299, 13 οἱ τυραννίδων και δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες. VI 130, 10 οὐ τί ἂν εἴη τυραννίδος ἐπάγγελμα μεῖζον; VI 139, 18 τὴν ἐπιμέλειαν και προστασίαν εἰς δυναστείαν και τυραννίδα μεθαρμοσάμενοι. IV 203, 10 πολέμοις ἢ τυραννίσιν ἢ τισιν ἄλλοις ἀβουλήτοισι. — IV 53, 20 ἐν τῇ ψυχῇ. II 267, 7 τῆς ἀφροσύνης.

τύραννος. IV 88, 17 Σικελίας. IV 77, 7. 204, 4. 277, 15 conī. βασιλεὺς. I 130, 9 βασιλεὺς δὲ ἐχθρόν τυράννῳ. I 130, 17 ὁ μὲν τ. ἄρχων πολέμου, ὁ δὲ βασιλεὺς ἡγεμῶν εἰρήνης. III 272, 4. V 74, 15 τυράννοι (conī. βασιλεῖς). VI 138, 2 conī. δεσπότες. V 249, 19 (conī. σατράπαι). II 260, 25 (αἱ τῶν τυράννων τύχαι). II 104, 17 τ. γὰρ ἐκ φύσεως ἐχθρός, πόλεων μὲν ἄνθρωπος. VI 219, 16 τυράννου δὲ ἀπειλίκτου δεσποτικὴν ὄφρυν ἐπανατειναμένου τὰ πραχθέντα. V 189, 11 ὁ γὰρ τὴν μὲν ἰδίαν οἰκίαν ὥσπερ ἄκραν ἐπιτείχισας, ... τ. ἐστίν. I 279, 19 εἰκὸς γὰρ ἦν ἀποθανόντος τυράννου χαίρειν και γεγηθέναι τοὺς τυραννουμένους. VI 31, 1 ὑπὸ τυράννων ὠμοθύμῳ. V 196, 2 κελεύσαντες τοῖς μὲν προδόταις τοὺς παῖδας συνανατρεῖσθαι, τοῖς δὲ τυράννοις τὰς ἐγγυράτω πέντε οἰκίας. IV 121, 14 ὡς και τῶν τοῦ τυράννου κρηυμάτων ... τοὺς γονεῖς ἀλογῆσαι. — I 130, 10 ὁ μὲν οὖν τ. νοῦς. I 109, 3 (τὰ πάθη) πᾶσαν ἐκπολιτοκρήσει και λεηλατήσει τυράννου τρόπον τὴν ψυχὴν. II 208, 14 (conī. δεσπότες, ἔθνη και νόμοι). II 245, 9. 250, 21 (κακία).

τύφεσθαι. VI 177, 20.

τυφλός. I 137, 15. IV 247, 1 (αἰσθησις). III 284, 22 (ἀνοδία). II 275, 26 οἱ ἀφρονες. III 289, 24 ἀφροσύνη. III 136, 10. IV 20, 17 (βίος). III 18, 10 τῶν ἀγέλαιων ἀνθρώπων (γένος). V 252, 18 (γνώσις). V 105, 14 ὁ δανείζων τ., τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως οὐ βλέπων. II 272, 2 (δέσποινα, ἀμαθία). II 111, 14. V 13, 20 (διάνοια). VI 176, 13 ἢ ἐπιθυμία. V 210, 17 τυφλὴν ἀπεργαζόμενος τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας. I 137, 27 (ἡγεμόνες). III 175, 3 (ἰοδόρ). IV 264, 13 ὁ λαός. I 184, 19. 185, 13 (νοῦς). I 256, 3 (πάθος). II 106, 16. 223, 19. III 12, 10. 114, 8. 257, 8. IV 116, 7. 157, 4. V 6, 18. 91, 7. 267, 19. 268, 8. 348, 8. VI 49, 19 (πλοῦτος). I 137, 22 (ποδηγός).

I 133, 19 (λήθη πηρόν και τυφλὸν πρᾶγμα). III 136, 6 τὰ τυφλά τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων. II 313, 6 τυφλὸν γὰρ ὕπνος. III 94, 13 (ψυγή). — V 320, 6 ὁ τ. opp. ὁ βλέπων. VI 175, 17 καθάπερ τ. II 84, 6. IV 298, 8 οἷα τ. III 181, 1 οὐδὲ τ. βλέπειν. V 225, 6 οἷα τυφλὸν δίχα βάρκρου προσερχόμενον. III 275, 14 ὥσπερ οἱ τυφλοί. II 235, 4. III 141, 3. 240, 1 (οἱ τυφλοὶ διάνοιαν). II 265, 30 (οἱ μὴ τυφλοὶ διάνοιαν). V 322, 12 τυφλοὶ πρότερον ὄντες. V 172, 3 τυφλὼν τρόπον. III 57, 6 τυφλῶν ἐν μεσημβρίᾳ καθάπερ ἐν βαθεῖ σκότῳ ψηλαφώντων. V 254, 21 οἱ τυφλοὶ ὀλίσθους ἐμποιοῦντες. IV 149, 13 καθάπερ τυφλούς. II 292, 7 τὰ τέως μεμυκότες και τυφλά. V 200, 4 τυφλῶς.

τυφλοῦν. I 164, 26. II 191, 15. IV 284, 12. VI 62, 8.

τύφλωσις. All: II 213, 17 cf. III 289, 23 Σδόμα ... στείρωσις και τ. ἐρμηνεύεται.

τυφλώτεται. II 282, 4. IV 115, 1. V 80, 16. VI 49, 12. 159, 17.

τυφοπλασταί. V 222, 14.

τυφοπλαστεῖν. III 75, 7. 252, 6. 269, 13. VI 184, 7.

τύφος. VI 56, 9 τοῦ ψεύδους (ἀρχή). V 327, 2 κάμοι μὲν ἐχθρὰ τὸ ἀναισχυτον, τὸ ψεύδος, ὃς ἀμετρία τῶν παθῶν, ὁ τ. V 341, 10 δὲ ἐκ ψευσμάτων αἰεὶ συνυφαίνεται. III 174, 24 περιττὸν δὲ ἀψευδεῖ βίῳ τ. II 103, 26 περιττὸν δὲ και ἐπεισηγμένον ἀπλανεῖ βίῳ πρὸς ἀπάτην τ. III 266, 14 κενὴ δὲ δόξα προστιθῆναι αἰεὶ γνησίῳ μὲν τὸ νόθον, ... ἀληθεῖ δὲ τὸ ψεύδος ..., βίῳ δὲ τύφον. V 321, 17 cf. 341, 25 τύφον προβεβληθῆναι και ἀληθείας. V 349, 3 ὁ ... πρὸς ἀληθειαν ἐκ τύφου μεταθέμενος. V 341, 16 ἀληθεία δὲ τ. ἀντίπαλον. IV 270, 5 πολλῶν ἄλλων κακῶν δημιουργός. VI 121, 7 ἄρχοντι δὲ λυσitelέστατον ὁ τ. V 270, 19 ὅσα τ. εἴωθε σεμνοποιεῖν. V 5, 19 ἱερέων τε και ἱερείων τὸν περὶ ταῦτα τύφον ὡς ἐνὶ μάλιστα σεμνοποιούντων. II 294, 22 οἱ τύφου και ἀπαίδευσις και πολλῆς ἀλαζονείας γέμοντες. — II 103, 24 διανοίας τύφον πρὸ ἀληθείας ἀσπαζομένης. II 178, 2 τῆς διανοίας (ὁ κενός). II 36, 24 ἐρώτων. I 180, 18 ῥημάτων και ὀνομάτων. — II 188, 18 παρ' Αἰγυπτίους. II 300, 5. III 129, 2. IV 239, 14. 264, 9. V 185, 13 (Αἰγυπτιακός). V 7, 4 (ἀνθρώπινος). IV 287, 2. V 20, 17 (ἐγγώριος). IV 269, 17 ὁ πάντων ἐπιβουλότατος. V 13, 12 (πατρός και προγονικός). III 281, 14 (ὁ πλαστός και φένας τ.). IV 140, 6 (προγονικός).

III 268, 18 (ὁ φρουραττόμενος μέγας τ.). —
 II 272, 13 (βίος τύφου μεστός). II
 244, 18 ἀναστάς ἀπὸ τοῦ νεκροῦ βίου καὶ
 τύφου. V 149, 7 οἷνες θεραπεύουσι
 τύφον. II 178, 3 ἀναδραμεῖται πρὸς τὸν
 ἴδιον καὶ κενὸν τύφον. II 194, 15 τύφῳ
 γὰρ καὶ τοῖς τύφου χορευταῖς ἐντυγχάνο-
 μεν. III 281, 10 τύφον πρότερον ἀφέν-
 τες. IV 270, 9 τύφῳ γὰρ καὶ τὰ θεῖα
 ἐξωλιγώρηται. III 66, 17 πολὺν τύφον
 ἐπὶ τοῦ φανεροῦ σώματος. III 274, 19
 πᾶνθ' ὅσα ὁ τ. ἀν εἰδωλοποιῇ. III
 176, 20 (ἡ πρὸς τύφον συγγένεια). III
 269, 4 προσθήκη... τύφου δ' ἑταῖρον
 νόμωσεν ὁ ἱερός λόγος. I 192, 15
 (πανηγύρεις) κενὸν τύφον ἔχουσαι τὸ τέλος.
 V 8, 1 διὰ ταῦτ' ἐνιστάμενος ἐπὶ μέγα
 δυνάμεις προεληλυθότα τὸν τύφον. V
 74, 18 οἷς ἐνετραφήσεν ψευδὴν πλα-
 σμάτων γέμοντα καὶ τύφου. VI 19, 19
 θεοπλάστοῦσα δὲ ἡ κενὴ δόξα τὸν τύφον.
 VI 176, 23 αὐτὸν ἀποσεμνύνοντες πλέον
 τοῦ μετρίου καὶ τὸν τύφον συναυξήσαντες.
 III 274, 14 θαρρεῖτω βάλλειν καὶ τοξεύειν
 τὸν ἐναντιούμενον τύφον. — All: II
 51, 22 cf. 177, 17. III 174, 23 ὁ περισσός
 τ., ἐπὶ κλησὶν Ἰοδόρ. II 243, 6 (ὁ πο-
 λιτικός τ. τοῦ βίου, Ἰωσήφ).
 τυφοῦσθαι. I 281, 10. II 249, 16. III
 98, 9, 12, 269, 8.
 τυφών. II 76, 8 sq.
 τύχη. III 272, 3 conl. ἀνάγκη, καιρός.
 IV 42, 7 ἡ καιροῖς ἡ τύχαις. I 282, 7
 κατὰ τύχην, οὐ σὺν λόγῳ, κατορθοῦσι.
 V 189, 4 sqq. οὐ τὸ τῆς τύχης ἀλλὰ τὸ
 τῆς φύσεως ἐναρμόνιον. II 92, 23 χο-
 ρεῦει γὰρ ἐν κύκλῳ λόγος ὁ θεός, ὃν
 οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζουσι
 τύχην. VI 11, 16 ὥς παρὰ τύχης καὶ
 ἀγαθοῦ δαίμονος. IV 58, = ἐγκώμια προ-
 γόνων καὶ τύχης. III 282, 10 τίνοι δ'
 οὐκ ἐφ' ὅρνευεν ἡ τ. IV 91, 10 ταπεινὸς
 εἰ ταῖς τύχαις. VI 5, 6 μυρία γὰρ αἱ ἀν-
 θρώπων τύχαι. — IV 127, 6 τύχης γὰρ
 ἀσταθμητότερον οὐδέν. VI 155, 6 τὸ μὲν
 ἀσταθμητότατον. V 302, 2 εἰς τὸ τῆς
 τύχης ἀτέκμαρτον ἀφορᾶν. V 213, 18
 τὸ τῆς τύχης ἄσθλον καὶ ἀτέκμαρτον.
 IV 89, 24 ἀσθλοὶ μὲν αἱ τύχαι. III
 246, 19 φορὰ τύχης αἰεὶ σαλευούσης. V
 255, 17 τὰς ἀσθλοὺς καὶ ἀτεκμάρτους τῆς
 τύχης ἐπιβουλάς. V 99, 11 αἱ τῆς τύχης
 ἀνωμαλῖαι. IV 278, 6 τύχαις μὲν ἀνί-
 σοις. VI 215, 11 τὴν πρὸ μικροῦ τύχην
 οὐ παρατοῦμαι. VI 190, 17 ἰδεὰς ὁμοῦ
 καὶ κοινὰς τύχας ἐθρηνούμεν. VI 148, 18
 ταῖς ἐτέρων τύχαις σωφρονίζεσθαι. II
 31, 24 χλεύην τὰς ἐτέρων τύχας τιθε-
 μένους. II 24, 1 οὐ μικράς οὐδὲ "...

τύχης ἡ φύσεως ἡ ἡλικίας ἔχουσι δι-
 αφοράς. II 125, 14 ἀτοπον ἐπὶ ταῖς ἐτέ-
 ρων σπουδαῖς ἡ τύχαις ὀρμεῖν. VI 34, 17
 οὐθ' ὑπὸ τῆς παρουσίας τύχης γναμφεῖς.
 VI 212, 6 ὁ πρῶτος ἀρετῆς ἐνεκα καὶ
 τύχης Σεβαστοῦ ὀνομασθεῖς. — VI 10, 15
 εὐμοῖρᾳ τύχης. VI 207, 17 ἀρμόττει διέ-
 σου τῷ μεγέθει τῆς τοσαύτης τύχης. IV
 203, 11 νεωτερισμῷ τύχης. V 91, 4 πλά-
 νῳ τινὶ τύχης. V 97, 24 ταῖς τῆς τύχης
 μὴ καμπτόμενοι προσβολαῖς. V 143, 4
 cf. 243, 11 ὁλίσθῃ τύχης. VI 36, 14
 πλεονεξία τύχης. — V 93, 23 τῶν ἀν-
 δραπόδων. II 92, 10 τῶν κατὰ μέρος
 ἀνθρώπων. III 113, 8. VI 210, 13
 βασιλέων. VI 132, 3 μεταπτώων. VI
 181, 17 τῶν Πτολεμαίων. II 260, 25
 τῶν τυράννων. — VI 7, 9 (τὰ) ἀπὸ
 τύχης. I 160, 8. III 198, 20. 303, 26.
 IV 2, 19. 111, 12. V 60, 1. 352, 6. VI
 188, 28 ἐκ τύχης.
 τυχηρός. II 224, 8 (εὐπορία). II 209, 9.
 III 119, 12 (εὐπραγία). II 44, 14 cf.
 VI 34, 13 (πράγματα). IV 93, 2 πατῆ-
 ρμα. — III 173, 5 τὸ ἐρόνιον ἐν τῇ
 τυχηρῇ τίθεται. II 218, 11. 232, 19.
 233, 17. VI 155, 8 sq. τὰ τυχηρά.
 τωθάζειν. VI 186, 15.

ὕακινθινος. V 23, 20 ὁ δὲ ποδήρης
 (ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀπὸ μέλας ὢν).
 ὕακινθιος. V 29, 6 ἔνδυμα.
 ὕακινθος. III 96, 5 (σύμβολον) ἀέρος.
 ὕβριζιν. V 369, 4 τοῖς ἐθέλουσιν ἄγειν,
 φέρειν, ἀρπάζειν, ὕ. VI 127, 23 ἐτόλμη-
 σαν καὶ ἔργους καὶ λόγους καὶ φανερώς
 καὶ πλαγίως ὕ. V 109, 20 οὐχ ὑπὲρ τοῦ
 κωφῆν καὶ ἀνασθητον κόνιν ὕ. I 59, 13
 ἵνα μὴ δυσὶ κακοῖς ἀργία καὶ κόρῳ χρώ-
 μενοι πλημμελῶσι καὶ ὕβριζωσιν. V
 106, 23 μῆδὲ ... ἄχθεσι πιέζωνι μῆδ'
 ὕβριζων. VI 126, 8 πλαγίως αὐτὸν
 ὕβριζεν. V 171, 3 πρὸς ἐπανάρθωσιν ὢν
 ὕβρισε καὶ παρηγόμησε. IV 119, 11 τὰς
 δυνάμεις ὡς ἔσχον διὰ παιδείας ὕβρισαν.
 V 162, 8 κορυσθέντες ἐξῴβρισαν. I 166, 19
 οὐκ ὄντες πατροπύπται ἀλλόττερον ὕβρισαν.
 V 172, 7 μῆδὲν οἰκεῖον ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς
 πάθος σφύζοντες, ἀλλ' ὕβρισαντες. III
 190, 11 ἐν ᾧ δυνήθοντες αὐτὴν (sc. τὴν
 ἀρετὴν) οὐχ ὕβριοῦσι καὶ κακώσουσι. —
 V 198, 10 πυθομένη τις ὕβριζεσθαι τὸν
 ἄνδρα. V 148, 8 μείζον δ' ἀσέβημα τοῦ
 πρὸς γονεῖς κακηγορουμένους καὶ ὕβρι-
 ζομένους. V 369, 1 ὄφονται καὶ γυναι-
 κας ... φιλάνδρους ἑταίρων τρόπον ὕβρι-
 ζομένας. V 198, 14 εἰ βουλομένη τις
 ὑπεξέλεσθαι τὸν ἄνδρα ὕβρεως ὕβρισθῆ-
 σαι πρὸς ἑαυτῆς.

ὑβρις. II 118, 4 ὁ ... μηδεμιᾶς μήτε ὑβρεως μήτε ἀδικίας ἀπερχόμενος. VI 131, 7 (coni. αἰκία). I 104, 9 ἐν αἰσγύνῃ καὶ ὑβρει. III 116, 25. V 197, 21. VI 57, 14 (coni. ἀτιμία). V 168, 8 (coni. βία). IV 77, 1 cf. 288, 12 (coni. βλασφημία). V 202, 11 (coni. παράνοια). VI 145, 10 ἄκρατος καὶ μέθη καὶ παροινία καὶ ἡ τούτων ὕ. V 49, 11 οὐ πῆρωσιν, οὐχ ὕβριν, οὐ τραῦμα, οὐ βίαν ἐξειργάσαντο. VI 139, 14 (coni. συμφορά). — V 89, 20 τὴν νοουθεσίαν ὕβριν εἶναι νομίζουσι. IV 203, 14 ὕ. δ' ἀντίπαλον νόμῳ. IV 306, 8 οἱ περὶ βιαιῶν, ὑβρεως ... ἀναγκαῖοι νομοὶ. II 251, 21 ὕ. μετὰ βίας. IV 270, 5 δὲ ὑπερβολὴν ὑβρεως. V 198, 14 βουλομένη τις ὑπεξελέσθαι τὸν ἄνδρα ὑβρεως. V 146, 9 τὴν γὰρ ὕβριν οὐ χεῖρες ... δρῶσιν. VI 134, 10 ἐν τοῖς σώμασιν. VI 131, 5 εἰς τὰ σώματα. V 317, 8 cf. II 21, 15. 101, 12. IV 50, 13. 238, 15. V 162, 8. VI 136, 23 „τίκει γὰρ κόρος ὕβριν“. — V 180, 17 διὰ τὴν ὕβριν. VI 127, 20 (ἀφορμὴ) εἰς ὕβριν τῶν βελτιόνων. VI 134, 20 ἐν ὕβρει παραφερόμενόν τι. V 290, 15 ἐφ' ὕβρει τῶν δανεισαμένων. VI 137, 25 μετὰ τίνος ἀφορμῆς καὶ ἀργαλεωτάτης ὑβρεως. IV 140, 8 πρὸς ὕβριν εἰπών. IV 182, 3 πρὸς ὕβριν ἀπεκρίνατο. VI 167, 18 ὁ δὲ πρὸς ὑβρεως τὰς νοουθεσίας λαμβάνων. — I 192, 21 (πανηγύρεως ἔργα) βιαϊόταται ὕβρει, ἀσκήσεις, κτλ. VI 210, 26 τὰς ὕβρεις, τὰς ἀρπαγίας, τὰς αἰκίας ... διεξελθόντες. VI 141, 24 μετὰ τὰς ἀνηκέστους καὶ ἀφορήτους αἰκίας καὶ ὕβρεις. V 68, 3 ἐπ' αἰσγύνῃ καὶ ὕβρει ταῖς ἐσχάταις. V 347, 15 cf. 109, 12 βίαις καὶ ὕβρει καὶ ἀδικίαις. IV 136, 20 κακουμένον γὰρ ἐκ πολλοῦ καὶ δυσανασχέτους ὕβρεις ὑπομενόντων. VI 15, 14 cf. V 172, 20. 197, 5. 199, 1 αἱ διὰ πληγῶν ὕβρεις. VI 151, 18 ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις ὕβρεσι.

ὑβριστής. II 118, 18. V 146, 10. 171, 14. 359, 2.

ὑβριστικός. V 299, 3.

ὑγίεια, ὑγεία. II 35, 8 τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν ἐστὶν ὕ. ἡ κάλλος ἡ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀκρίβεια. V 350, 14 (coni. δύναμις). I 132, 3. II 227, 13 (coni. εὐαισθησία). IV 57, 20 εὐγενεία ἡ ὑγεία. V 85, 13 (coni. εὐετηρία). V 135, 9 ὡς ὑγείας ἡ ζωῆς αἰτίαις. III 91, 14 coni. ζωῇ καὶ διαμονῇ καὶ αὐξήσεσι. II 209, 10. 233, 11. III 65, 11. VI 158, 15 (coni. ἰσχύς). II 228, 11 (coni. πολυχρηματία). III 21, 26 (coni. ῥώμη σώματος). III 68, 11 (coni. ῥώσις). V 68, 16 (coni.

σωτηρία). VI 108, 8 ὑγείας καὶ ἀτελευτήτου σωτηρίας δημιουργός. II 197, 11 σωτηρίας αἰτία. III 78, 16 λεία δὲ κίνησις ἐν μὲν σώματι νυνομένη ὑγείαν ... ἂν ἐργάσαιο. II 285, 19. III 48, 3. 90, 28. V 58, 6. VI 84, 16 (opp. νόσος). III 306, 7 (opp. νόσημα). IV 243, 10 (ἀνοσος). IV 88, 10 ὕ. δὲ ἀρέβαιον διὰ τὰς ἐφεδρους ἀσθενείας; I 152, 17 ὑγείαν μὲν τὴν ἀπλὴν ... ὁ θεὸς χαρίζεται δι' ἑαυτοῦ μόνου. II 69, 15 (ὁ θεός) οὐ γὰρ ὑγείας φροντίζων ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. II 115, 9 ἐγκράτεια δ' ὑγείαν καὶ σωτηρίαν προτείνει βίου. I 132, 10 χαίρομεν γὰρ καὶ ἐπὶ ὑγείᾳ. VI 4, 2 ὑγείας ὀρεγόμενοι. IV 7, 1 ἡ πρὸς ὑγείαν ἐξ ἀσθενείας μεταβολή. V 363, 22 ὑγεία δ' ἐψεται καὶ εὐαισθησία. I 252, 2 εἰ δέ τι καὶ μικρὸν ὅσον ὑγείας σπέρμα ἐμφαίνεται. V 61, 8 (ἱατροὶ) μὴδ' αὐτοῖς ὑγείαν ἱκανοὶ παρασχέιν. III 195, 7 ὑγείαν δὲ καμνόντων ἱατρος ... ἀναθήσει. II 75, 26 ἱατρικῆς ὡς ὑγείας (αἰτίας). I 218, 5 τοῖς ἴσων τὸ σῶμα ἔχειν προαιρουμένοις θεραπευτέον ὑγείαν καὶ τὰς συγγενεῖς αὐτῇ δυνάμεις. — II 300, 10 Φαραῶ. VI 175, 2 πρὸς ὑγείαν ἀνθρώπων. III 142, 20. V 343, 9 σώματος. V 54, 15 κατὰ τὸ σῶμα. V 321, 7 ἐν μὲν σώμασιν ἡ ἀνοσος ὕ. V 264, 20 ἐν τε αὐτῷ σώμασιν ὕ. καὶ ἐν ψυχαῖς καλοκαγαθία. II 88, 11 ὑγείαν σώματος καὶ αἰσθήσεων ἀκρίβειαν ... παραδραμεῖσθε. III 145, 8 μὴδὲν εἰς ὑγείαν προσφόρων. — V 269, 19 ὕ. δὲ ψυχῆς εὐκрасία δυνάμεων ἐστὶ. I 107, 23 μέχρις ἂν ὁ θεός ... ποτίσῃ τὴν τραπεζίαν ψυχῇν ἀμεταβλήτῳ ὑγείᾳ. II 197, 13 διανοίας (φρόνησις). V 270, 3 ὄνομα ταύτης ἴδιον τῆς ὑγείας ἐστὶ σωφροσύνη.

ὑγιαίνει. V 340, 12.

ὑγιαίνειν. I 220, 6 τροφῶν δὲ οὗτος, οὐκ ὁσμῶν, δεῖται πρὸς τὸ ὕ. VI 94, 18 τὸ αἶτιον αὐτῷ τοῦ ὕ. ἀνοσόν ἐστὶν. I 261, 7 τὴν περὶ τοῦ ὕ. τοὺς ἀσκητὰς διαγνώσιν. IV 301, 5 (τὰ πάθη τὴν ψυχὴν) ὕ. οὐκ ἐώντα. II 234, 5 μηδενός (μέρους τῆς ψυχῆς) οἷα ἐν πανδήμῳ συμφορὰ δυνηθέντες ὕ. II 285, 18 τὸν νοσοῦντα ὕ. ἡ τὸν ὑγιαίνοντα νοσεῖν (ὑπολαμβάνειν). I 279, 25 ὅταν ἐν ἡμῖν ζωπυρήται Φαραῶ καὶ ἡ δοκῇ. I 279, 26 εἰ δὴ τίνα τῶν φαύλων ὕ. λεκτέον. IV 104, 2 ζῇ καὶ ὑγιαίνει. I 173, 26 εἴτε (ἡ διάνοια) ὑγιαίνει καὶ καθαρεῖται εἴτε νοσεῖ. VI 102, 11 ἄχρι μὲν ὑγιαίνει τὸ στέλεχος. I 261, 17 υἱὸν ... διαγγελοῦντα περὶ τῶν ἄλλων παίδων, εἰ ὑγιαίνουν. III 191, 27 ἰ' οὗτος μόνος Ἰσαμὰλ ὑγι-

αἰνῇ. II 128, 17 ἡ τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσα (φυλῆ) καὶ ἀληθής. V 275, 2 σῶμα μὲν ἐξετάζων, εἰ ὁλόκληρος, εἰ ὑγιαίνειν ὅλον δι' ὧν. II 83, 3 τὸ γὰρ ὑγιαίνειν καὶ ζῶν ἐν ψυχῇ χρώμα. V 335, 12 ὑγιαίνοντος <βίου καὶ> βεβαίου. V 251, 2 εἰς ὑγιαίνοντος βίου κατορθώσιν. II 292, 13 τούτου (sc. τοῦ δικαίου) γὰρ ὑγιαίνοντος. III 135, 9 εἰ γὰρ μένοντος (τοῦ λόγου) καὶ ὑγιαίνοντος ἐν ἡμῖν ἐξφικέτο. III 16, 9 ὑγιαίνουσης μαθήσεως. V 269, 19 νόσοι γε μὴν σωμάτων ὑγιαίνουσης ψυχῆς ἥκιστα βλάπτουσιν. III 80, 6 τῷ συνεχῶς ὑγιαίνειν. I 104, 11 ἐπιθεῖα καὶ μυρία πολλάκις χρώμενοι μᾶλλον ἢ ὑγιαίνουσιν ἐπιστήμη. II 83, 21 ἔχουσα γὰρ ἡ ψυχὴ τὸν ὑγιαίνοντα καὶ ζωτικὸν καὶ ὀρθὸν ἐν ἑαυτῇ λόγον. III 145, 6 ὅμοιον ὥς εἰ καὶ ὁ νοστὴν τὸν ὑγιαίνοντα καθυποκρίνοιτο. IV 149, 16 ὥς τὴν ἀναγκασιωτάτην ὅψιν τῶν αἰσθήσεων ὑγιαίνουσιν πρὶν εἶναι. II 40, 27 ψυχῇ δὲ ὑγιαίνουσιν. III 46, 11 οἱ σφοδρὰ ὑγιαίνοντες. II 156, 11 οἱ κεκαθαρμένοι καὶ ὑγιαίνοντες ἀστέιοι λόγοι. IV 152, 5 ὅπ' ἐκείνῳ υἱοὶ πάλιν πρῶτον ὀνομασθέντες ὑγιαίνοντες. V 267, 3 ὑγιαίνοντες καὶ νεάζοντες τῷ κρείττονι μέρει τῆς ψυχῆς. II 82, 25. 83, 2 τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα. II 82, 24 οἱ ἄνθρωποι τὰ νοσοῦντα φθορὰς τῶν ὑγιαίνοντων ... νομίζουσι. III 196, 24 ὑγιαίνοντων (σωμάτων) γὰρ καὶ νοσοῦντων ἕτερα μὲν γυμνάσματα, ἕτερα δὲ τροφαί. I 110, 7 (διαφορὰ τῶν ὄντων) νοσοῦντων, ὑγιαίνοντων. V 46, 16 δι' ὑγιαίνοντων καὶ ἀδιαφθόρων ὧτων. V 144, 1 (ἡ ἐπιμέλεια) ὑγιαίνοντων τε καὶ καμνόντων. IV 208, 4 τὰς ὑγιαίνοντων οὐκ εὐαγεῖς πράξεις. II 204, 21 οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ὑγιαίνουσι καὶ νοσοῦσι προσπίπτειν φιλεῖ. II 234, 23 ἵνα τοῖς ἄλλοις (μέρεσι τῆς ψυχῆς) ὑγιαίνουσι σφύζεσθαι δύναται. VI 175, 4 ὁ δὲ ἔμπαιν νόσους μὲν τοῖς ὑγιαίνουσι ... ἐπέφερε. I 58, 18 καὶ νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσι καὶ ἀτυχοῦσι (τέκνοις). IV 131, 21 ταῖς τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσαις ὁρμαῖς. IV 60, 13 ὑγιαίνουσαις καὶ ἀνόσοις ὁρμαῖς. II 213, 21 (ἡ τοῦ φαύλου ψυχῆ) οὐχ ὑγιαίνουσαις (κεκρήμονη). II 291, 14 ταῖς περὶ αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἀπάσαις φυλαῖς τε καὶ δυνάμεσιν ὑγιαίνουσαις. II 164, 23 τοὺς λόγους ὑγιαίνοντας καὶ ἐρρωμένους. IV 49, 11 τοὺς ὑγιαίνοντας λόγους. V 239, 12 βουλαὶ μὲν ἀγαθαὶ ὑγιαίνοντας λόγους συνείροντες. IV 239, 6 ἀλλὰ τινες ὑγιαίνοντας ἔτι.

ὑγιαίνει. I 275, 2 (ἀρετῇ). VI 158, 9 δίαται. IV 58, 10 ὑγιαίνοντα ... πλείστα

τῶν ἀλόγων ζῶων. VI 52, 8. 205, 7 (κατάστασις). III 77, 12 (κίνησις). I 262, 7. III 67, 22 (λόγοι). V 83, 9 φάρμακα. II 197, 16 γρήμα παιδεία. V 364, 12 (σῶμα). VI 171, 5 σῶματα. — III 65, 14 δορυφορεῖται ... ψυχὴ δὲ τῇ τοῦ σώματος ὁλοκλήρῳ καὶ κατὰ πάντα ὑγιαίνει. III 196, 27 ὅπως πρὸς τὸ ὑγιεινότερον μεταβάλοι. IV 74, 19 τὰ ὑγιαίνει. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... ὑγιαίνοι. IV 135, 1 εἰς δὲ πλήθος ἐξ εὐτοκίας καὶ τῶν περὶ δίαται ὑγιαίνων. V 180, 14 τοὺς ὑγιαίνοντάτους τὰ σῶματα. — II 48, 24. 212, 5. III 92, 17 ὑγιαίνω.

ὑγιής. I 173, 14. 23. 260, 27. III 274, 29. V 165, 20. 330, 10 (γνώμη). I 212, 12 (διάνοια). V 126, 7. VI 151, 7 (δόξα). I 200, 12 (ἐπιστήμη). I 165, 3. II 51, 21 (κανόν). I 110, 10 (κινήματα ἐν ψυχῇ). I 179, 2 (κριτήρια). V 42, 14 (λογισμός). I 120, 7. 146, 7. III 222, 6 (λόγος). V 29, 25 (σάρξ). — III 84, 16 ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος ... ὑγιὲς ἔργον οὐδὲν. V 60, 2. VI 145, 9 cf. III 280, 17 οὐδὲν ὑγιὲς. VI 89, 7 ἐπεὶ δὲ τοῦθ' ὑγιὲς ἐστί. IV 184, 1. V 58, 10. 219, 3 ἐφ' ὑγιει. — I 67, 2. 186, 15. 289, 17. 273, 17. II 246, 29. III 66, 11. 101, 7. V 222, 17. VI 116, 19 ὑγιῶς.

ὑγρός v. ξηρός. — V 90, 1. 145, 18. 229, 19. VI 58, 14 (βίος). V 52, 20 κἄθαρος. I 22, 18. 45, 18 sqq. II 207, 6. 246, 4 (οὐσία). II 264, 23 ἡ χρᾶσις ἐν ὑγραῖς οὐσίαις. VI 103, 2 (τροφή). V 253, 14 ὦνια. — VI 103, 14 ζῶα πτόματα καὶ περιμενέστατα ἐξ ἀλόγου τοῦ προεθέντος ὑγροῦ. II 206, 21 τῷ κατ' αὐτὴν τὴν ὅψιν ὑγρῷ.

ὑγρότης. I 45, 20. II 248, 21. III 67, 8. V 159, 8.

ὑδατώδης. V 305, 3. III 45, 13.

ὑδρα. III 261, 21 (πολυκέφαλος).

ὑδωρ v. ἀήρ Nr. 1, γῆ Nr. 1 et Nr. 2 b. — I 45, 4 sqq. οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι τὸ σῶμα ὤ. ἐν στοιχείῳ εἶναι φασὶ τῶν τεττάρων ... (Μωυσῆς) τὸ δὲ γλυκὺ καὶ πότιμον ὤ. διέκρινεν ἀπὸ τοῦ θαλαττίου. III 31, 24 εἰς θαλάτταν καὶ ποταμοὺς (διηρεῖτο). III 47, 22 τὸ γλυκὺ τῷ πικρῷ (ἐναντίον). III 250, 15 γῆν καὶ ὤ. ... φυραθέντα ... εἰς τὸ ἡμέτερον ἀποκριθῆναι σῶμα. II 134, 3 ὀγεῖσθαι γῆν ὕδατι ξηρὰν οὖσαν, ἣν θέος γῆν ὕδατι διαλύεσθαι. V 64, 8 ἡμῶν ἡ κατὰ τὸ σῶμα οὐσία, γῆ καὶ ὤ. I 135, 7 ὕδατος τε καὶ ἀέρος χύσεις ἐν μεθορίῳ τεταγμένας. IV 11, 2 ὁ ἀήρ ... νικηθεὶς ὑπὸ τῆς τοῦ ὕδατος φορὰς καὶ βίας.

VI 104, 10 sq. σπelloμένου δ' αέρος εἰς ὕ. καὶ συνίζοντες, παχυνομένου δ' ἔτι μᾶλλον ὕδατος κατὰ τὴν εἰς γῆν ... μεταβολήν. I 196, 20 sq. αἷρ δὲ ὕδατος, ὕ. δὲ πνεύματος ... ἐρῶσι. I 69, 17 „πνεῦμα θεοῦ ἐπιφέρειτο ἐπάνω τοῦ ὕδατος“. II 46, 10 ὁ αἷρ κοῦφος ὦν ἄνω φέρεται ὕδατι βάσει χρώμενος. VI 111, 1 εἰ μὴ πρὸς ἀνέμων ριπίζοιτο τὸ ὕ. IV 212, 17 τῶν τοῦ παντός δραστηριοτήτων στοιχείων ... ὕδατος καὶ πυρός. IV 262, 19 διὰ τὰς ἐν ὕδατι καὶ πυρὶ γενομένας ... φθοράς. VI 117, 19 cf. 118, 14 πυρός καὶ ὕδατος ἀλέκτοις φοραῖς. VI 118, 3 ἅπασαν τὴν ὕδατος [κατομβρίαν] κατασφύρει φύσιν. VI 83, 20 τὸν μεθόριον ὕδατος καὶ πυρός ... τόπον. VI 108, 22 ἡ ὕδατος φύσις. III 31, 23 τὸ ὑγρόν. VI 118, 9 τὰ κοιλότερα αἰε τοῦ ὕδατος συνίζοντες. I 9, 7 ὕδατος ἀσπμάτου (οὐσία). I 179, 14 φύσει γὰρ παντός ὕδατος ἡρεμία ἐξ αὐτοῦ λαχόντος. — I 292, 19. 21 τὰ μὲν χερσαῖα καθ' ὕδατος δύντα. I 192, 3 περὶ τῶν χερσαίων ἢ καθ' ὕδατος μακρηγορεῖν. I 21, 6 sqq. τὰ γένη τῶν πτηνῶν ἐδημιούργει ὡς ἀδελφὰ τῶν καθ' ὕδατος. — IV 144, 4 ἐναντία γὰρ χέρσος ὕδατι. IV 154, 15 ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν χέρσον. — V 314, 15 ὑδάτων ἐπιρροαίαι. VI 114, 19 πρὸς ὕδατος σκεδασθῆναι (τὰ ὄρη). VI 219, 15 πρὸς μεμετρημένον ὕ. V 227, 21 ὑπὸ φεύγοντος ὕδατος. IV 170, 18 τότε πρῶτον ὕδατος ἀφανέσιν ὑπονόμοις εἰς αὐτὴν (sc. τὴν πέτραν) ἀδρόου συρρυνέντος. IV 189, 8 αἱ σκηναὶ σου ὡς νάπη σκιάζουσαι, ὡς παράδεισος ἐπὶ ποταμοῦ, ὡς κέδρος παρ' ὕδατος. II 213, 22 ἀνθ' ὕδατος τὰς κεραυνίους φλόγας θεοῦ. II 205, 12 εἰρεσίας ... κεκλασμένας ὁρᾶσθαι ... καθ' ὕδατος. II 35, 2. 36, 3 sqq. σπείρεται καθ' ὕδατος. IV 225, 10 τῆς (γῆς) δὲ τὰ σπέρματα ταῖς τῶν ὑδάτων ἐπιρροαίαις τελειογονούσης. — V 191, 14 (ὄμβριον). V 166, 10, 16 καθαρὸν. III 208, 23 sq. ζέον. III 211, 15 ψυχρόν. IV 143, 15. 272, 1 (πότιμον). III 266, 16. IV 94, 6 ναματιαῖον. IV 272, 5 ὕδατος δὲ πικροῦ γλυκαινομένου πρὸς τὸ πότιμον. IV 147, 10 (ἡ ἐξ ὕδατος ωφέλεια). IV 171, 14 ὦν (sc. πηγῶν) αἱ μὲν ψυχρὸν αἱ δὲ θερμὸν ὕ. ἀνομβροῦσιν. IV 181, 17 περὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ ὕδατος. III 213, 7 τοῦ μὴ εὐρίσκειν ἐν τῷ τετάρτῳ φέρεται τοὺς παῖδας Ἰσαὰκ ὕ. III 206, 12 οὐδ' ὕ. ἐν τῇ φέρεται τοῦτῳ. V 167, 10 τῷ κατὰ τὸ ἀγγεῖον ὕδατι. II 30, 11 ἀγγεῖον τὸ πολὺχουν ὕδατος τρόπον ἡγεμονικὸν κεχωρηκότος. II 28, 18 εἰσάγει γὰρ τὴν Ἄγαρ πληροῦσαν ἀσὺν ὕδατος.

II 92, 2 ἐὰν τοῦ ὕδατος σου πῶμεν. I 131, 4 Μελαχισδὲκ ἀντὶ ὕδατος οἶνον προσφερῆτω. V 60, 19 τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἐρέων διέψαν ἀκουμένοις ὕδατι. VI 205, 23 ὕδατος ἀπογευσάμενος. VI 65, 19 οἶνος ... οὐκ εἰσχομίζεται, ἀλλὰ διαυγέστατον ὕ. VI 55, 15 ποτὸν δὲ ὕ. ναματιαῖον αὐτοῖς (sc. θεραπευταῖς) ἐστίν. V 358, 15 ἄρτος καὶ ναματιαῖον ὕ. III 212, 21 μήτε ἄρτος μήτε ὕδατος ψαῦσαι. VI 93, 15 ἀνθ' ὕδατος ... ὄμβρησαι γάλα. IV 168, 18 ἀέρα τροφήν ἐνεγκεῖν ἀνθ' ὕδατος. IV 170, 14 ὕδατος ... δεινὴ σπάνις. IV 178, 20 ὕδατος, εἰ ποτοῦ γένοιτο σπάνις, τιμὴν παρέξειν. IV 181, 10 ὥσπερ οὐχ ὕδατος ἀλλ' ἀράτου σπάσαντες τὰς ψυχὰς ἀνεγύθησαν. — III 250, 15 σποδῇ καὶ ὕδατι. III 251, 7 cf. 250, 21. 252, 15 ὕδατι καὶ τέφρᾳ περιρραίνεσθαι. V 64, 3. 11. 18 (coni. τέφρα). V 63, 19 οἱ μὲν ἄλλοι σχεδὸν ἅπαντες ἀμγίει ὕδατι περιρραίνονται. IV 233, 19 λούει ... αὐτοὺς ὕδατι πηγῆς τῷ καθαρωτάτῳ καὶ ζωτικωτάτῳ. — IV 138, 16 αἶμα ἐξανότατον ἐστίν. II 284, 19 εἰς αἵματος γρόαν μετατρέπουσι. III 278, 14 νομίζοντες ὡς ζῆον καὶ ὕ. κεντρίσθαι, τιτρώσκεισθαι, κτείνεσθαι δύνασθαι. — IV 142, 5. 13 τὸ ὕ. Αἰγύπτῳ διαφερόντως ἐκτετιμῆκασιν ἀρχὴν τῆς τῶν ὧν γενέσεως τοῦτ' εἶναι νομίζοντες. II 191, 25 (εἰκόνες, coni. γῆς). — IV 123, 18 τὸ γὰρ ὕ. μῶν ὀνομάζουσιν Αἰγύπτῳ. — All: II 235, 19 (ἡ τῶν ἀδικημάτων καὶ παθῶν ἀδρόων φορὰ). I 111, 13 cf. II 242, 23 sq. ὑπὸ τὸ ὕ. τουτέστιν ὑπὸ τὴν φορὰν τῶν παθῶν φεύγει. IV 224, 10 γῆς καὶ ὕδατος σύμβολον εὐχαριστίας. III 96, 6 cf. IV 221, 3 (σύμβολον) ἡ πορφύρα. VI 47, 12 τὸ δὲ ὕ. Προσειδῶνα τάχα που διὰ τὸ ποτὸν (καλοῦντες). III 150, 20 στρατοπεδεύειν οὐ παρὰ τοῖς φυτοῖς ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὕδασι (i. e. τοῖς προπαιδευμασι) λέγονται. IV 228, 1 cf. V 23, 15 sq. οἱ δὲ βοῖσκι (σύμβολον) ὕδατος. III 149, 2 αἱ εὐφρεῖς ψυχαί, αἱ εὐπαράδεκτοι σοφίας ὡς ἐκείνοι ὕδατος. VI 78, 7 χάος ... τῶν δὲ Στωικῶν ἔνιοι τὸ ὕ. παρὰ τὴν χύσιν τούνομα πεποιθῆσαι νομίζοντες. εἰν. IV 263, 15 ἤρετο γὰρ ... τὴν λεχθεῖσαν ὕ. τροφήν. III 18, 18 ἐξ οὗ (sc. οὐρανοῦ) δὴ τὰς τελειωτάτας εὐφροσύνας ὁ χορηγός ... ὕει. I 69, 22 ὅταν γὰρ ὕη μὲν κατὰ θαλάττης. V 135, 21 ὦν δὲ τροφήν ἐξ οὐρανοῦ. IV 225, 10 διότι ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς αἱ τροφαί, τοῦ μὲν ὕδατος, τῆς δὲ ... IV 272, 4 οὐρανοῦ μὲν ὕδατος τροφάς. II 89, 9 ὕδατος ἡμῖν ἀνεπισχέτως οὐρανοῦ τὴν νέκταρος καὶ

ἀμβροσίας ... τροφήν. II 8, 11 ὄντος τοῦ πλουτοδότου θεοῦ τὰς παρθένους ... χάριτας αὐτοῦ. I 67, 18 (ὁ νοῦς) ἀπρακτος γὰρ αὐτός ἐξ ἑαυτοῦ μὴ ὥσπερ ὄντος καὶ ἐπιφεκάζοντος. I 68, 18 ἐὰν μὴ βρέξῃ καὶ ὕψῃ τὸ αἰσθητὸν ὁ θεός. — III 201, 16 τίνα οὖν ἀπ' (οὐρανοῦ) τροφήν ἐνδίκως ἔσθαι λέγει. IV 170, 2 τὸ πρὸ τῆς ἐβδόμης ὄντων (μάννα). II 274, 31 διὰ τὴν πληθὺν τῶν ὀνέμων (ἀγαθῶν) καὶ ἀδιαστάτως ἐπομβροῦντων. I 68, 18 οὔτε ὀσθέντος αἰσθητοῦ ὄφελός ἐστιν.

ὕετός. V 359, 5 ὁ μὲν οὐρανὸς ὀμβρήσει καίριος ὕετός. II 32, 9 cf. V 292, 11 ὑετὼν καὶ τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ φορὰν κατὰ τεταγμένας καιρῶν περιόδους. V 311, 6 ἵνα κόλποι βαθεῖς ὑποδεξάμενοι τὰς διὰ τῶν ὑετῶν χάριτας ταμιεύωσι. II 75, 25 ὑετῶν ὡς σπέρματα καὶ φυτὰ συναυξόντων. V 366, 20 οὐ γὰρ ὀμβρος, οὐχ ὕ. ... ἐπιγενήσεται. II 89, 17 ὁ μὴ οὐρανὸν ἢ ὑετὸν ἢ λάκκον ... νομίσας. ἱκανὸν εἶναι τρέφειν ἑαυτόν. IV 168, 18 γῇ πολλάκις ὑετὸν ἤνεγκεν. IV 147, 8 ὡς ὑετὸν χορηγῆν μὴ δεομένη γῆ. IV 245, 19 τῆς γὰρ χώρας οὐ ὑετῇ καθάπερ αἱ ἄλλαι νυφομένης. VI 114, 18, 20 εἰ μὴ τὰ ὄρη ταῖς τῶν ὑετῶν φοραῖς ἐξανήλωται. IV 267, 14 πυρὸς πολλοῦ φορὰν, καινότατον ὑετὸν. IV 147, 15 ἐνεωτέρισεν ὁ ἀήρ, ὥσθ' ὅσα ἐν τοῖς δυσχειμέροις ἀδρόα κατασκήψαι, φορὰς ὑετῶν, χάλασαν πολλὰν, κτλ. IV 154, 19 οὐχ ὑετῶν, οὐ χαλάζης, οὐ κεραυνῶν αἱ γινόμεναι συνεγεῖς φοραὶ μέχρι τούτων ἐφθασαν. IV 168, 6 sqq. τίς τε ὁ ὕ. οὗτός ἐστιν, ὃν οὐδεὶς πω πρότερον εἶδεν ἀνθρώπων (int. ὁ τοῦ μάννα). II 288, 8 (ὁ νοητὸς καὶ οὐράνιος).

ὕθλος. II 37, 6.

ὕιός. IV 187, 14 οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεός

× διαψευσθῆναι δύναται οὐδ' ὡς υ. ἀνθρώπου μετανοεῖ. II 257, 2 κὰν μὴδέπω μέντοι τυγχάνῃ τις ἀξιόχρεως ὡς υ. θεοῦ προσαγορεύεσθαι. II 241, 19 τοῦτον (sc. τὸν ἀσώματον ἀνθρωπὸν) μὲν γὰρ πρεσβύτατον υἱὸν ὁ τῶν ὧν ἀνέτειλε πατήρ. III 179, 8 Ἰσαὰκ ... ὁ ἐνδιάθετος υ. θεοῦ. II 226, 19 (Ἀβραάμ) μόνος γὰρ εὐγενὴς ἄτε θεὸν ἐπιγεγραμμένος πατέρα καὶ γεγονώς εἰσποιητὸς αὐτῷ μόνος υ. II 68, 6, 8 ὁ μὲν γὰρ κόσμος οὗτος νεώτερος υ. θεοῦ, ἄτε αἰσθητός ὢν. II 176, 7 τὸν μόνον καὶ ἀγαπητὸν αἰσθητὸν υἱὸν ἀπεκύκλωσε, τόνδε τὸν κόσμον. V 24, 7 ἱερώμενον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ καὶ τὸν υἱόν, τὸ πᾶν, ἐπάγεισθαι πρὸς θεραπείαν. V 10, 22 ὕψηλότης μοι γέγονεν ὅδε ὁ κόσμος, καὶ ὡς υ. ἀναδιδάξας με περὶ

τοῦ πατρός. II 306, 10 sq. μὴδὲ ἀρμόττειν πατέρα ἐν υἱῷ περιέχεσθαι. II 106, 2 (ὁ θεός) προστηράμενος τὸν ὄρθον αὐτοῦ λόγον καὶ πρωτόγονον υἱόν. IV 231, 15 τὸν ἱερώμενον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ παρακλήτῳ χρήσθαι τελειοτάτῳ τὴν ἀρετὴν υἱῷ. — II 256, 23 τὸν ἐνός υἱὸν θεοῦ. V 76, 23 υἱοὶ εἰσι τοῦ θεοῦ. — II 20, 1 cf. 145, 18 τοὺς τε γῆς παῖδας ..., οὓς Ἀδὰμ ὠνόμασεν υἱούς. — All: III 264, 27 cf. 173, 1 sqq. (Βενιαμὴν) ἐρμηνευθεὶς υ. ἡμερῶν εἶναι. III 264, 14 cf. 174, 2 Ῥουβὴν ... υ. γὰρ ὄρων καλεῖται.

ὕλακτεῖν. III 285, 22.

ὕλακτικός. II 163, 17 ζῶν.

ὕλγ. 1. silva: I 282, 11. 283, 20. II 152, 11. III 32, 6. IV 166, 20. V 19, 11. 263, 3. cf. VI 92, 20 (ἀγρία).

2. totius mundi materia: I 200, 9 εὐρήσεις ... ὕλην δὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, ἐξ ὧν συνεκράθη (ὁ κόσμος). I 200, 1 πρὸς γὰρ τὴν τιнос γένεσιν πολλὰ δεῖ συνελθεῖν, τὸ ὕψ' οὐ, τὸ ἐξ οὐ, τὸ δι' οὐ, τὸ δι' ὅ· καὶ ἔστι τὸ μὲν ὕψ' οὐ τὸ αἴτιον, ἐξ οὗ δὲ ἡ ὕ. ... VI 47, 15 τὰ δὲ στοιχεῖα ἀψυχος ὕ. καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἀκίνητος. III 138, 9 τὸ πάχος (αἴτιον). III 112, 2 ἄσχυρος δὲ ἐν μὲν τοῖς ὅλοις ἢ ἀποῖος ὕ. III 37, 1 ἐπήνεσε δὲ ὁ θεός οὐ τὴν δημιουργηθεῖσαν ὕλην, τὴν ἀψυχον καὶ πλημμελῆ καὶ διαλυτὴν, εἰς δὲ φθαρτὴν ἐξ ἑαυτῆς ἀνώμαλόν τε καὶ ἀνίσσον. II 196, 1 τὰ ὀρώμενα ἐκ τῆς ἀψύχου καὶ φθαρτῆς δημιουργηθέντα ὕλης opp. τὰ ἀόρατα καὶ νοητὰ θεωρήματα, ὧν αἰσθητὰ ταῦτα εἰκόνες. I 47, 18 τὴν ὕλην συνέβαινε τῶν γινομένων ἀμικτῇ καὶ ἀδόλῳ καὶ καθαρὰν ἔτι δ' ὀλκὸν καὶ εὐεργὸν εἶναι. III 36, 15 sqq. (ὁ θεός) ἔκρινε γεννῶν καὶ σχηματίζων ἕκαστα, μῆτε δι' ἀφάνειαν ὕλης ὕφελών τι ... I 94, 28 ἢ τε ὕ. σχεδὸν ἄπειρος, ἐξ ἧς πᾶσα ποιότης κατασκευάζεται. II 134, 12 πᾶσαν τὴν δι' ὧν ὕλην ἐργασαμένου καὶ διακοσμήσαντος θεοῦ. I 60, 2 (ὁ δημιουργὸς) ἀπάσῃ κατεχρήσατο τῇ ὕλῃ εἰς τὴν τοῦ ὧν γένεσιν.

3. singularum rerum et operum materia: II 36, 22 καὶ ὅσα ἄλλα φθαρτῆς ὕλης ἀφιδρώματα. VI 192, 29 (βωμός) εἰκαιοτάτης ὕλης. V 66, 7 δύο κατασκευασθῆναι βωμοὺς καὶ ταῖς ὕλαις καὶ τοῖς τόποις καὶ ταῖς χρεῖαις διαφέροντας. II 114, 21 (δράκονι) τῷ πρὸς Μωυσέως ἐξ ὕλης χαλκοῦ δημιουργηθέντι. V 79, 13 τὸ εἶδος καὶ οὐδὲν ἑτερόν ἐστιν δι' ... ἀμορφος ὕ. IV 217, 13 λίθων πολυτελῶν. I 194, 14 (οἶκος) λίθων μὲν ἢ ξυλίνης ὕλης. I 50, 5.

II 58, 9 cf. V 18, 13 λίθων καὶ ξύλων. I 200, 5 τί δὲ λίθοι καὶ ξύλα πλὴν ἡ ὕ., ἐξ ἧς ἡ κατασκευή. II 249, 24 ὦν (sc. πόλεων) εἰσιν ὕλαι λίθοι καὶ ξύλα. II 222, 18. 291, 21. IV 250, 7. VI 132, 21 ξύλων. IV 299, 1 ὅσαι ἄλλαι τιμαλφεύσονται ὕλαι κόσμος οἰκοδομημάτων ἐστίν. V 367, 6 πολεμιστηρίων ὤπων. II 115, 6 (ὄφρις) τῆς χαλκοῦ κραταιότητος ὕλης κατεσκευασμένης εἰσάγεται. IV 232, 18 τοῦ σκεύους. VI 64, 14 σιβάδες γάρ εἰσιν εἰκαιτέρας ὕλης. IV 222, 1 τῶν στόλων. VI 58, 19 τρίκλινα τε καὶ πολύκλινα χελώνης ἢ ἐλέφαντος κατεσκευασμένα καὶ τιμαλφεστέρας ὕλης. IV 222, 21 ποικίλον ὕφασμα ... καὶ τῆς ὁμοίας ὕλης ἀπειργασμένον. IV 221, 1 τὰς δὲ τῶν ὕφασμάτων ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσαριθμούς. V 6, 2 οὐδ' ἐξ ἐτέρας ὕλης χειροκμητον. — III 36, 17 ἀς ἂν παραλάβωσιν ὕλας (οἱ τεχνίται). V 5, 14 οἱ (ἀνδριαντοποιοί) δὲ λαβόντες ἀρχὴν ὕλην. VI 197, 1 μεταπεμψόμενος οὐν ὁ Πετρώνιος δημιουργοῦς τῶν ἐν Φοινίκῃ τοὺς φρονιμωτάτους διδῶσι τὴν ὕλην. II 245, 11 τοὺς θιασώτας πάντας παρακαλεῖ τοῦ ἔργου μετασχεῖν τὴν ἀρμόττουσαν προεுτρεπισαμένους ὕλην. IV 285, 12 τὰ ἄλλα ἐργαεῖα, δι' ὧν ἐμορφώθησαν αἱ ὕλαι. II 186, 22. 27. 187, 6. 191, 18 (διάφοροι). VI 179, 16 ὕλην χρώμενοι πηδάλιοις, οἷαξι, κοντοῖς. V 12, 5 κηρὸς ἢ τις ὁμοιότροπος ὕ. II 186, 11 (λινῆ). V 22, 10 σμαράγδου τῆς τιμαλφεστάτης ὕλης. VI 19, 19 χαλκόν τε καὶ σίδηρον, καὶ τὰς ἄλλας ὕλας. I 189, 22 ὅσαι ἐν χαλκοτυπείῳ ἐλαυνόμεναι ὕλαι ἡ διαιρούμεναι. IV 196, 6 ὦν πάλιν ὕ. χρυσοῦ ἦν. II 287, 14 πάνθ' ὅσα χρυσοῦ εἶχε τὴν ὕλην. VI 157, 10 ἄργυρον καὶ χρυσοῦ, τὸν μὲν ὡς ὕλην, τὸν δὲ ὡς νόμισμα. I 263, 2 ἀφθόνους μὲν ὕλας τέχνας δὲ παντός ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας ἐργαζων. V 26, 16 ταῖς ὕλαις καὶ ταῖς χαρακτήρσι δόκιμα (τὰ χρήματα). II 212, 18 ταῖς τῆς ὕλης διαφοραῖς. IV 284, 5 τῶν ... τὰς παραπλησίους ὕλας μορφωσάντων. IV 232, 2 οὐκ ἄγρουν ὕλην λαβόντος τοῦ τεχνίτου. VI 187, 9 ὕλας δὲ μὴ ζῆται περιτοτέρας. V 66, 18 ὕλης πολυτελεῖα. IV 157, 3 τὸν ἐν ταῖς ὕλαις ... πλοῦτον. V 6, 16 πλοῦτον γάρ αἱ περιβόητοι ὕλαι χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ εἶναι πεφύκασιν. III 137, 13 κεχρημένος ἀφθόνους ταῖς πρὸς περισυσίαν ὕλαις. III 172, 25 τῆς ἄλλης περισυσίας ἀφθονοὶ ὕλαι. III 287, 29 πολλὴν ... καὶ ἀφθονον ἐπιφέρων ὕλην. III 274, 4 ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ. III 193, 19 ἐν ἀφθόνους δὲ

ταῖς εἰς περισυσίαν ὕλαις. II 223, 16 τὰς εἰς ἐπίδειξιν ὕλας ἀφθονωτάτας. II 135, 2 οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις κραταῖον οὕτως, ὥς τὸν κόσμον ἀχθοφορεῖν ἰσχύσαι. V 6, 4 τὰ πρωτεῖα τῶν ἐν ὕλαις. II 28, 12 καὶ μηδεμιᾶς ὕλης εὐπορίῃ. II 308, 22 ὕλας καὶ τροφὰς ἀφθόνους θησαυροφυλακεῖν. III 232, 6 βασιλικαῖς ὕλαις καὶ παρασκευαῖς περιουσιάζοντα τὸν ἀθλητὴν τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων εἰσάγει. — IV 251, 13 ὕ. δὲ ξύλα πυρός. IV 135, 7. 251, 16. V 235, 25 πυρός. V 228, 14 τὴν ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ πυρὸς δύναμιν. V 237, 20 φλογός. V 62, 2 φλογός ἱεράς. IV 306, 21 οἷα φλόξ ἐν ὕλῃ. IV 213, 24 ὥσπερ φλόγα λαοὶν ὕλην κεχυμένην. VI 180, 9 πυρὸς γάρ, ὅποτε λάβοιτο ὕλης. V 317, 4 οἷα πυρὸς οὐσα διὰ σπάνιν ὕλης ἀμαυροῦται. V 215, 6 ἡ γὰρ τοῦ πυρός δύναμις ὕλης λαβομένη. III 70, 3 ἡ φλόξ καίει μὲν τὴν παραβληθεῖσαν ὕλην. III 83, 9 ἡ τοῦ πυρός δύναμις τὴν παραβληθεῖσαν ὕλην ἀναλίσκει. II 224, 6 τοῦ πυρός ἡ δύναμις ἀπουσία ὕλης ἡ συχάζει. VI 111, 9 (τὸ πῦρ) ὀρθοῦται κατὰ τὴν τῆς ἀναφθείσης ὕλης μονήν. VI 21, 2 καθάπερ ἐν ὕλῃ σπινθῆρα τυφόμενον ζωπυρῆσαι. VI 179, 20 τῆς φρυγανώδους ὕλης πῦρ μὲν ἀμενηνὸν καὶ καπνωδὲς ἐξαπτοῦσης. I 285, 1 (ἡ τῆς θείας σοφίας πηγῇ) ἀθρόα ὕ. καθάπερ ἔλαιον ψυχικοῦ γίνεται φωτός.

4. corporis humani et animalium materia: I 48, 3 cf. 51, 11 ἐκ καθαρᾶς ὕλης τὸ καθαρώτατον καὶ διηθημένον ἄκρως, ὃ πρὸς τὴν κατασκευὴν (τοῦ ἀνθρώπου) μάλιστα ἤρμοζεν. I 69, 4 ὃ δὲ γήνιος ἄνθρωπος ἐκ σποράδος ὕλης. II 138, 7 ἐκ φθαρτῆς παγέντες ὕλης ὀφθαλμοί. I 83, 3 τῷ δὲ ἐκ πόνου προεληλυθότι Ἰσάχαρ δεῖ καὶ ὕλης σωματικῆς. — I 12, 20. 53, 14. V 258, 7 (δένδρων). V 313, 2 (δένδρα), ὅσα τῆς ἡμέρου ὕλης. I 73, 12 ἐν ἄλει γὰρ καὶ ἀγρίας ὕλης ἐστὶ καὶ ἡμέρου δένδρα. I 13, 16 cf. VI 102, 9 τῶν φυτῶν.

5. ὕ. est id, quod sensibus percipi possit: I 68, 20 τὸ (αἰσθητὸν) μὲν προὔποκαίμενον αἰσθάνει ὡς ἂν ὕ. I 112, 2 αἱ ὕλαι τῶν αἰσθητῶν. I 20, 16 ἐκάστη (αἰσθήσει) μέντοι προσέειμεν ὁ ποιῶν καὶ ἐξαίρετους ὕλας καὶ κριτήριον ἔϊον. III 138, 11. 13 ἰδοὺ τὴν αἰσθήσιν, τὸ κριτήριον, ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθητά, αἱ ὕλαι. III 49, 8 (τὸ ἐν) ἐβδόμαδα τὴν ἀμήτορα γεγέννηκεν ἐξ ἑαυτοῦ μόνου μὴ προσχρησάμενον ὕλῃ τὸ παράπαν. IV 218, 8 ἀφανῶς ἄνευ ὕλης ἀοράτοις εἶδеси. I 106, 14 αὐτοὶ εἰσιν αἱ θεοῦ χάριτες

... αἱ δὲ τῶν θνητῶν σὺν ὕλῃ θεωροῦνται.

6. sensu morali ὕ. φθαρτή est materia deo, menti, virtuti opposita: III 152, 26 ἡ μὲν γὰρ ὕ. νεκρὸν, ὁ δὲ θεὸς πλεόν τι ἢ ζωή. V 200, 14 <τὴν> ὕλην ἀποδεχόμενος μάλλον ἢ θεόν. III 36, 21 τίμιον δ' οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις παρὰ θεῷ. I 84, 13 (νοῦς) φθαρτῆς ὕλης ἀμέτοχος. I 71, 15 ὁ δὲ ἐκ τῆς ὕλης (νοῦς) τῆς κοῦφης καὶ ἐλαφροτέρας αὔρας ὡς ἂν ἀποφορᾷς τινος (κοινωνεῖ). III 182, 20 οὐ τὰς ὕλας ἐξετάσαντες, ... ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ, διανοία βασιλικὴν ἐξιν κατανοήσαντες. III 119, 15 αἱ γὰρ κατὰ τὸν βίον ὕλαι φαύλῃ μὲν παραδοθεῖσαι μετέωρον ἐξαίρουσι τὸν κενὸν φρονήσεως νοῦν. I 169, 8 (ὁ ἄφρων νοῦς) εἰληπται δὲ οὐκ ἀπὸ τῆς μεταρσίου φύσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γεωδεστερας ὕλης. V 79, 17 οὐ γὰρ ἦν θέμις ἀπέλρου καὶ πεφυρμένης ὕλης ψάθειν τὸν εὐδαίμονα καὶ μακάριον. III 117, 24 τῶν γαστρὸς καὶ μετὰ γαστέρα ἡδονῶν ἐπιμωρφαζόντες ἀλογεῖν, ἡνίκα τὰς εἰς ταῦτα ἀφθόνας ὕλας εἶχετε, ἐμετριάσατε; III 95, 3 οὐκ ἄργυρον οὐδὲ χρυσὸν ἢ τινα ἄλλα τῶν ἐν ὕλαις φθαρταῖς ... ἀλλὰ τὰ γνήσια, ἃ διὰ ψυχῆς ἐστί μόνα. I 167, 3 (Φαραὼ) τῆς θηλείας ὕλης ἐραστής ὢν. I 66, 14 εἰ μέλλω, φησί, δουλεῦειν πάθει διὰ τὴν ποιητικὴν ὕλην. I 138, 24 ὅταν μὲν ἐχῃ τὰ ποιητικά καὶ τὰς ὕλας ἡ ἡδονή. I 146, 21 (ἡ ψυχὴ) ἐπὶ τὰς τὸ σῶμα πλημμυρούσας καὶ πιεζούσας ὕλας τρέπεται. IV 271, 9 αἱ τροφαὶ ... ὕλαι γινόμεναι τοῦ πάθους. II 88, 25 γενομένοις ἐν ἀφθόνοις τῶν φαινομένων ἀγαθῶν ὕλαις ἀπάσαις ὑπὸ μηδενὸς τῶν προβληθέντων ὧς' ἐκάστης δικτύων ἁλῶναι. II 105, 6 οἱ μὲν γὰρ τρυφᾶν ἐν ἀφθόνοις ὕλαις ἀναπέθουσιν. II 100, 6 ὕλας ἀφθόνας ὡς βασιλίδι ἡδονῇ πορίζοντες. II 25, 9 ἐκλαθόμενοι ἑαυτῶν καὶ ὕλης φθαρτῆς ἐξ ἧς γεγόνασιν. II 25, 17 τοῦ γὰρ σεσοβημένου περὶ τὰς τῆς σωματικῆς ἡδονῆς ἢ τὰς ἐκτὸς ὕλας. II 13, 23 καθάπερ οἱ ἀνασκοποπισθέντες ἄρρη θανάτου φθαρταῖς ὕλαις προσήλυνται. II 26, 22 τοῖς εὐπάθειαν σώματος καὶ ἄς εἶπον ὕλας μεταδιόκουσιν. I 283, 11 τῷ δὲ σπουδαίῳ ... ἢ ὕ. πᾶσα τεχνικῶς καὶ σὺν λόγῳ μεθοδεύεται. IV 49, 13 τὸν τὰς ἐκτὸς ὕλας τεθυμακχότα τρόπον. IV 48, 20 ὅσα τοῦ πλουτεῖν ὕλαι καὶ παρασκευαί. VI 147, 17 ὁ πλοῦτος ἀργὸς ἦν ὕ.

7. metaph.: III 102, 9 (φιλοσοφίας) ὅδε ὁ κόσμος. V 60, 11 μηκέτ' ἔχοντες ὕλας, ἐν αἷς διαθίγονται τὴν εὐσέβειαν.

IV 134, 4 τῶν ἀλόγων οἷα τινας ὕλης ὑποβεβλημένων πρὸς ἄσκησιν τῆς καθ' ἑκάτερον καιρὸν ἀργῆς, τὸν τε πολέμου καὶ τὸν εἰρήνης. III 74, 11 περὶ μεγίστην ὕλην καταγίνεται, τὸν σύμπαντα ἀνθρώπων βίον. II 103, 12 αἱ ἱατρικαὶ ὕλαι.

8. All: I 62, 8 cf. V 200, 12 ἡ μὲν <δυσὰς> ὕλης ἐστὶν εἰκὼν. II 181, 11 (μήτηρ, τροφός, τιθήνη). I 100, 18 πατέρα καὶ μητέρα ..., τὸν νοῦν καὶ τὴν τοῦ σώματος ὕλην. II 36, 5 τοῦ μηδὲν γνήσιον ἀγαθοῦ φυτὸν ἐν ὕλῃ φθαρτῇ ποτε δύνασθαι βλαστάνειν σύμβολον, ὕλινος. I 293, 1 (ἀρχαί). III 112, 10 (ἡγεμονίαι vel ἡγεμονικαὶ οὐσίαι). III 116, 5. IV 218, 10 (οὐσίαι). II 306, 4 (φύσις).

ὕμνειν. V 285, 19 ἄρχεται τὸν θεὸν ὕ. μετ' ᾧδῃς. I 111, 4 Μωυσῆς ἐν τῷ ᾄσματι ὕμνεῖ τὸν θεόν. III 150, 14 Μωυσῆς δ' οὐκ ἐν ὀλίγοις ὕμνεῖ τὸν ἀριθμόν. I 275, 6 ὅταν φρόνησιν καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν ὕμνωσι. III 37, 7 ἰσότητος δὲ εἰ καὶ τις ἄλλος ἐπαινέτης γέγονε Μωυσῆς, πρῶτον μὲν ὕμνων ἀεί. III 190, 12 ποῖα γὰρ πόλις οὐκ ἐστὶ μεστὴ τῶν τὴν ἀειπάρενον ὕμνούντων ἀρετῇ; V 324, 16 τοῖς ὕμνουσι τὴν εὐγένειαν ὡς μέγιστον ἀγαθόν. VI 142, 12 προτείνοντες τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ὕμνου καὶ παιᾶνας ἐξῆρχον. IV 114, 19 ὕμνει τὸν θεόν. I 106, 27 συγχαρητικὸν ὕμνον ὕμνήσει. I 2, 1 τὸ μὲν οὖν κάλλος τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας οὐδεὶς ... ἀξίως ἂν ὕμνησαι δύναται. I 31, 13 τὴν δ' ἐξδομάδος φύσιν οὐκ οἷδ' εἰ τις ἱκανῶς ἂν ὕμνήσας δύναται. III 301, 20 καλὸν οὖν εὐχαριστῆσαι καὶ τὸν ἐπιπέμφαντα ὕμνήσαι. IV 3, 9 ὅθεν καὶ παγκάλως ὕμνήσας βουλόμενος τὸν εὐελπιν. V 263, 9 δικαιοσύνην δ' αὐτὴν τίς ἂν ἀξίως ποιητῆς ἢ λογογράφος ὕμνήσας δύναται. III 90, 9 ὕμνησε δὲ οὐ μετρίως ὁ ἱερώτατος Μωυσῆς (τὴν δεκάδα). V 272, 7 τὰ μὲν κατ' εἰρήνην ἔργα πολλαχού τῆς νομοθεσίας ὕμνησεν. IV 256, 7 πᾶς ἂν σέ τις ὕμνήσῃ; VI 9, 2 ὕμνήσας τὸν ἄνθρωπον ἐπέειπεν. III 26, 13 τὸν κόσμον καὶ τὸν δημιουργὸν ὕμνήσας. V 249, 16 ὕμνήσας γὰρ τὰς τοῦ ὄντος ἀρετὰς ὁ ἱεροφάντης. II 257, 15 οἱ ... υἱοὶ τοῦ τὸν θεὸν ὕμνήσαντος Δαβὶδ. — III 263, 22 τὰ ὕμνούμενα.

ὕμνογράφος. II 45, 6.

ὕμνος. VI 52, 18 νόμους καὶ λόγια θεοπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνων. III 265, 5 (coni. ἔπαινοι, ἐγκώμια). III 212, 11 (coni. ἔπαινοι, εὐδαίμονισμοι).

VI 142, 17 ἐν ὕμνοις καὶ ψδαῖς. V 185, 14 σὺν ψδαῖς καὶ ὕμνοις. V 55, 9. 136, 2 ὕμνοις τε καὶ εὐδαιμονισμοῖς. III 26, 2 conl. ἐγκωμίοις, εὐδαιμονισμοῖς. V 46, 28 ἐπὶ μετουσίαν ὕμνων καὶ εὐχῶν καὶ θυσίων. V 65, 25 ὕμνοις καὶ εὐχαριστήταις. V 121, 19 μετ' εὐχῶν τε καὶ ὕμνων. — II 299, 16 εἰς τὸν ἀγέννητον. II 249, 30 θεοῦ. II 218, 2. 290, 10. III 264, 18. IV 163, 16. VI 54, 1. 68, 2. 69, 4 εἰς τὸν θεόν. VI 70, 5 εἰς τὸν σωτήρα θεόν. II 111, 6. 17 τῷ νικηφόρῳ καὶ καλλινίκῳ θεῷ. II 111, 11 εἰς τὸ θεῖον. IV 261, 5 εἰς τὸν πατέρα καὶ ποιητήν. II 160, 20 εἰς τὸν πατέρα τοῦ παντός. III 213, 1 ἐπὶ τιμῇ τοῦ τῶν ὄλων πατρός. IV 261, 2 εὐχαρίστοις ὕμνοις γεραίρει τὸν εὐεργέτην. II 226, 27 λόγοις καὶ ψδαῖς καὶ ὕμνοις τὸν εὐεργέτην ἀμείβεσθαι. — VI 70, 5 (εὐχαριστήριοι). II 188, 1. 190, 19. IV 163, 16 (εὐχαριστητικός). II 191, 27. IV 188, 2 (ἐπινίκιος). II 193, 24 (ἐπινίκιος καὶ εὐχαριστικός). III 258, 19 (ιεροπρεπεῖς). VI 68, 4 sqq. προσδοίων ὕμνων, παρασπονδείων, παραβωμίων, στασίμων χορικῶν. I 106, 27 (συγχαρητικός). — VI 173, 12 χοροὶ ... ὕμνοις γεραίροντες. IV 238, 2 ὕμνους τε ἦδον θρήνων οὐδὲν διαφέροντας. IV 261, 11 τὸν αὐτὸν ὕμνον ἐν ταύτῃ συνάδειν. II 158, 14 οὐχ οὗς ἡ γεγωνὸς ᾄσεται φωνή. I 119, 4 (Ἰούδα) αἶνεσιν καὶ ὕμνοις καὶ θεοπρεπεῖς ψδᾶς πρὸς τῶν ἀδελφῶν. — II 139, 22 cf. 237, 5. 239, 13. 299, 12. III 123, 7. 176, 25. 297, 14, 28 ἐν ὕμνοις λέγων ὧδε (in psalmis int.).

ὁμνῳδία. II 105, 19 ὁ τὰς ὁμνῳδίας ἀναγράφας. II 160, 14 Ἰούδας ... τὰς εἰς αὐτὸν (sc. θεόν) εὐχαρίστους ὁμνῳδίας ἀπαύστως μελετῶν. V 286, 11 ταῖς πρὸς θεὸν εὐχαρίστοις ὁμνῳδίας. V 286, 2 ἐν μέσοις τὰς ὁμνῳδίας ἐποιεῖτο διὰ παντός ἁρμονίας καὶ συμφωνίας εἶδος. — II 141, 15 ἐν ὁμνῳδαῖς ἀνεφθέγγετο (in psalmis int.).

ὁμνῳδός. II 73, 7. 159, 3.

ὁπαινίττειν. IV 62, 22. 305, 11.

ὁπαίτιος. I 280, 13 τὸ βουλευέσθαι. II 164, 12 (γνώμη). V 105, 1 τὸ δαλεῖν ἐπὶ τόκῳ. II 90, 14 αἱ γὰρ ἐφ' ἑκάτερα ἐντροπαί. III 199, 7. IV 107, 12 (ἐργα). III 302, 17 (ἐρμηνεία). I 52, 24. 57, 10. V 93, 6. 363, 2 (ζωή). II 225, 12 (ἡσυχία). V 227, 6 τῆς ψυχῆς ἡ ἀλογος καὶ παρὰ φύσιν κίνησις. IV 195, 8 ὁ κτείνων ἀνθρωπων. II 175, 15 οἱ λογισμοί. I 159, 2 οὐκ ἔστιν ὁπαίτιον ἑαυτῷ μαρτυρεῖν τὸν θεόν. V 218, 16 ὁ δὲ τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν.

V 148, 10 ὁ μὴ προσηκόντως ὁμνός. I 27, 19 ὀρέξεις. V 340, 9 ὄγκος. V 349, 7 (παῖδες). I 168, 3. II 85, 8. V 330, 5 (πράξεις). II 19, 6 πράττειν γε μὴν τὰ-ριστα οὐ σὺν διανοίᾳ καὶ λόγῳ πάλιν ὁπαίτιον. III 126, 13 τὸ ἀδόλως (πραττόμενον) ἔμπαιλιν οὐδ' ὁπαίτιον. V 331, 11 οἷς πρόγονοι μὲν ὁπαίτιοι. VI 28, 12 (τροφή). I 129, 9 φύσεις ... ἐν ψυχῇ. V 199, 16 χεῖρες. — V 348, 16 παρὰ θεῷ δ' οὐδὲν ὁπαίτιον. IV 2, 19 ὁπαίτιον μὲν οὐδὲν γνώμαις ἐκουσίαις ἐργασάμενοι. III 198, 19 τῶν δ' ἀκουσίων οὐδὲν ὁπαίτιον. II 72, 21 πάνθ' ὅσα δι' ὀργήν ἢ φόβον ... πράττομεν, ὁπαίτια καὶ ἐπιληπτα ὁμολογουμένως ἔστιν. V 338, 24 ὁπαίτιοι δὲ πάντες οὗτοι. IV 93, 2 τοῦτο γὰρ ὁπαίτιον. — V 118, 14 κολάζει τὸν ὁπαίτιον. II 53, 1. III 125, 10. 129, 28. V 165, 2. 179, 6. 194, 5 (οἱ ὁπαίτιοι). III 67, 14. 284, 28. IV 65, 10. 288, 14 (τὰ ὁπαίτια). V 89, 2 προστίθῃσι γὰρ ὁπαίτια ὁπαίτιος. — II 250, 28. III 287, 10 ὁπαίτιως.

ὁπακοῦειν. I 50, 8 πάντων ὅσα θνητὰ κατεπτηχῶτων καὶ ὁ. ὡς δεσπότη δεδιδαγμένων. I 172, 6 ὅταν (ὁ θεός) κελεύῃ τῷ σοφῷ ὁ. τῶν λεγομένων ὑπὸ Σάρρας. II 105, 14 τό γε πολλαῖς ὁ. ἀρχαῖς ἀναγκάζεσθαι βαρύτατον ἄχθος. II 240, 1 τῶν μὲν ὁ. μαθόντων. II 270, 6 οὕτως γὰρ ὦν τε ὁ. καὶ οἱς ἐπιτάττειν προσῆκεν αἰσθήσει. III 239, 17 ἵνα τῷ μὲν κράτει τοῦ ἡγεμόνος ὑπακούῃ τῶν νομοθετούμενων. III 85, 22 οὐ γὰρ ἀκούων ἀλλ' ὑπακούων εἰσάγεται. III 85, 24 μὴ τῆς φωνούσης Σάρρας ὑπακούσαι. III 115, 1 ἐγὼ δὲ ... ὑπήκουσα χρησμῶν θείων.

ὁπαλλάγη. I 19, 12 ὥρων τῶν ἐτησίων. IV 20, 1 τοῦ ὀνόματος.

ὁπαλλάττεσθαι. I 53, 10.

ὁπαμφίβολος. IV 47, 4. V 166, 5.

ὁπανίστασθαι. II 102, 24. 110, 25.

ὁπαντᾶν. I 288, 23 τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ τὸ Ἀρῶν τὸν Λευτήν γ. τῷ ἀδελφῷ Μωυσεῖ. II 241, 2 ἵνα μὴ διδασκαλίᾳ καὶ ὑφηγήσει δοκῶσιν, ἀλλὰ ... αὐτοκελεύστω διανοίᾳ πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων γ. III 111, 6 σημείον δὲ τὸ ὁ. αὐτῇ (sc. Ἄγρα) ἄγγελον, θεῖον λόγον. III 230, 4 τὸ ὁ. μέντοι τόπῳ ἢ λόγῳ. II 235, 25 sq. ἔπειτα δὲ ἐσώως, τὸ παραδοξότατον, ὁπαντᾶ ... καίτοι τὸ μὲν ὁ. ἐν κινήσει, κατὰ δ' ἡρεμίαν τὸ ἱστασθαι θεωρεῖται. III 218, 10 τίς ὁ τόπος, ᾧ ὁπαντᾶ. III 220, 3 οὐκέτι θεῷ, λόγῳ δ' ὁπαντᾶ θεοῦ. II 283, 25 ὁ λόγος τοῖς ἐνθυμήμασιν ὁπαντῶν. I 288, 3 μήτε δ' ὁ πᾶς λόγος ὁπαντᾶτω μήτε πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν.

III 220, 15 τὴν δ' αἰτίαν ἐπιφέρει, δι' ἣν τόπῳ ὑπῆντησεν. I 170, 15 (Ἄγαρ) κατὰ-γεται ὑπαντήσαντος ἀγγέλου. I 287, 13 ἐξέρχεται ὁ λόγος τοῖς νοήμασιν ὑπαντη-σόμενος. I 287, 3 οὗτος ὁ λόγος ... προσεξέρχεται γε ὑπαντησόμενος οἷς ἡ δῶναια λελογίστα.

ὕπαντιάζειν. II 30, 14. 44, 10. III 303, 5.

ὕπαργυρος. III 105, 17 (θεοί).

ὕπαρξτός. II 286, 25 τὰ μεγάλα (ἀγαθὰ).

III 163, 4 πρᾶγμα σοφία. II 243, 24 πράγματα. III 163, 8 ὁ εὐαρεστήσας τρόπος τῷ θεῷ. — I 157, 2. 219, 12. 14. II 243, 26 (τὰ ὑπαρκτά).

ὕπαρξις. I 59, 19. V 9, 17. 80, 1. 345, 1. 346, 4. 10. VI 23, 12 (θεοῦ). V 332, 10 (τοῦ ἐνός, int. θεοῦ). IV 287, 20 τοῦ αἰὶ ὑπάρχοντος. V 344, 19 τὸ δ' ὅτι

ἔστιν, ὑπάρξεως ὄνομα καταληπτὸν ὄν. II 70, 17 ὅ. γὰρ ἔσθ' ἦν καταλαμβάνομεν αὐτοῦ (sc. θεοῦ), τῶν δέ γε χωρὶς ὑπάρ-ξεως οὐδέν. II 37, 16 τὴν ἐμὴν ὑπαρξιν θείσασθε. III 254, 10 ἵν' ὦν δυνατόν ἀνθρώπῳ καταλαβεῖν μὴ ὄντων περὶ θεόν, ἐπιγῶ τὴν ὑπαρξιν. II 69, 3 τὸ φύλῃ ἄνευ χαρακτήρος τὴν ὑπαρξιν καταλαμ-βάνεσθαι. II 37, 27 αὐται (sc. αἱ δυνά-μεις) γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν, τὴν δ' ὑπαρξιν ἐκ τῶν ἀποτελουμένων αὐτῶ (sc. θεῶ) παριστάσι. V 142, 3 ἐπειδὴ ὡς ἐκεῖνος τῷ μὴ ὑπάρχοντι ὑπαρξιν κατειργάσατο. I 294, 24 ἡ δὲ Μουσέως σκηνή ... κλη-σεως, οὐχ ὑπάρξεως, ἀξιωθήσεται.

ὕπαρχειν. VI 94, 19 sq. τὸ αἷτιον αὐτῷ τοῦ ὕ. ἀδιδόν ἔστιν. V 10, 21 τοῦ μὲν εἶναι σε καὶ ὕ, διδάσκαλος καὶ ὑψηλῆς μοι γέγονεν ὅδε ὁ κόσμος. I 60, 11 ἔστι καὶ ὑπάρχει θεός. II 37, 18 ὅτι ἔστι τε καὶ ὑπάρχει τὸ τῶν ὄλων αἷτιον. I 59, 18 ἔστι τὸ θεῖον καὶ ὑπάρχει. I 230, 3 (ὁ θεός) οὐδὲν ἔρημον ἑαυτοῦ καταλειπὼς ὑπάρχει. I 107, 29 τὰ δ' ἄλλα λόγῳ μόνον ὑπάρχει, ἔργοις δὲ ἔστιν οὐ ἴσα τῷ οὐχ ὑπάρχοντι. I 76, 27 ἐν βεβήλοις ὄντες χωρὶς τινὲς κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν ἱερωτάτοις ὑπάρχουσι. I 294, 18 ἵν' ἡ (καρδίη) τοῦ ὄντος ὑπάρχῃ, μὴ καλῆται μόνον. II 73, 12 ἵν' οὖν ὑπάρχῃ τὸ γένος. I 82, 4 εἰ μὴ οἱ δεξέμενοι λογισμοὶ ὑπῆρ-χον. I 197, 11 πότε δὲ καὶ ἐκτρασμέθα αὐτὴν (sc. τὴν ψυχὴν); πρὶ γενέσεως; ἀλλ' οὐχ ὑπῆρχομεν. I 128, 14 ἅτε (ὁ ἀθλητής) φιλοσώματος ὑπάρχων. I 76, 2 (καρδία) τὴν μέσσην τοῦ σώματος χώραν ἔλαχεν, ὡς ἂν κατ' αὐτοὺς ἡγεμονικὸν ὑπάρχουσα. I 294, 25 ἡ δὲ Μουσέως σκηνή ... μίμημα καὶ ἀπεικονισμα τῆς θείας ἐκεῖνης ὑπάρχουσα. IV 287, 20

περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τιμῆς τοῦ αἰὶ ὑπάρχοντος (sc. θεοῦ). I 52, 15 τῆς λογι-κῆς φύσεως ὑπαρχούσης ἐν ψυχῇ. II 86, 23 διὰ γὰρ ταύτης (sc. οὐοῦ) ὁ νοῦς ποθη-γετούμενος εὐθείας καὶ λεωφόρου ὑπαρ-χούσης. I 165, 12 τῆς ψυχῆς ἀεικινήτου ὑπαρχούσης. I 261, 21 ἀφθόρου θερα-πείας ὑπαρχούσης. V 142, 3 ἐκεῖνος (sc. θεός) τῷ μὴ ὑπάρχοντι ὑπαρξιν κατειρ-γάσατο. I 87, 19 ἐν τῇ ψυχῇ κηροειδεῖ ὑπαρχούσῃ. I 271, 1 τὴν δὲ εὐσέβειαν θεοῦ θεραπείαν ὑπάρχοντι. I 77, 1 ἐν τοῖς ἀδούτοις ὑπάρχοντες ἄλλοι. II 74, 22 ἐδείχθησαν γὰρ αἱ ἀμειγῆς καὶ ἄκαρτοι καὶ τῷ ὄντι ἀκρότητες περὶ τὸ ὄν μόνον ὑπάρχουσαι. I 156, 32 τὰ μὲν ὑπάρχοντα. II 286, 24 καλεῖ τὰ μὲν μεγάλα (ἀγαθὰ) ὑπάρχοντα καὶ ὑπαρκτά. I 219, 11 Ἄβραάμ, ὃς τῷ πανσόφῳ Ἰσαὰκ διδῶσι τὰ ὑπάρχοντα πάντα. I 104, 18 νοῦ καὶ αἰσθήσεως καὶ τούτων γυμνῶν ... ὑπαρ-χόντων. I 94, 29 τσοῦτων (μερῶν) ὑπαρχόντων. I 171, 7 τὴν μετέωρον τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὑπαρχόντων φιλοσοφίαν. I 186, 15 ἀπειρῶν ὅσων ψευδοῦς δόξης ποιητικῶν ἐν τε ἡμῖν ... ὑπαρχόντων. II 5, 9 ταῖς ... δυνάμεσι πλησίον ὑπαρ-χούσαις ἐκάστω. I 152, 20 τὰς ψυχῆς τροφὰς ἐπιστήμας ὑπαρχούσας. II 26, 3 διαφορὰς ... καὶ πάσαι γεγενημένας καὶ νῦν ὑπαρχούσας καὶ ἐσομένας αὐτῆς. I 49, 12 ἔοικεν ὁ μὲν πρῶτος διαπλασθεὶς ἀνθρωπος ... ὑπάρξει γένους. I 104, 18 ἀνάγκη τρίτην ἡδονὴν συναγωγὸν ἀμφοῖν (sc. νῷ καὶ αἰσθήσει) ὑπάρξει.

ὕπαρχῃ. II 64, 21. 101, 16 ἔξ ὑπαρχῆς. ὕπαρχος. IV 160, 6 τοῦ μεγάλου βασι-λέως, ἀφανὲς ἀγγελος. IV 26, 19 τοῦ πρώτου θεοῦ (ἄγγελος). I 31, 6 (ὁ ἀν-θρωπος) οἶά τις ὕ. τοῦ πρώτου καὶ με-γάλου βασιλέως. I 52, 3 ὄν (sc. ἀνθρω-πον) ... ὁ θεός ἡξίου δευτερείων, ὑπαρ-χον μὲν αὐτοῦ. IV 281, 8 δαίμονας ἐναλί-ους ὑπάρχους αὐτῷ (sc. Προειδῶνι) προσ-αναπλάττοντες. II 106, 3 (ὁ λόγος) οἶά τις μεγάλου βασιλέως ὕ. διαδέχεται. III 256, 11 ἵνα στηριχθῇ βεβαίως τῷ κραταίῳ καὶ ὑπάρχῃ μου λόγῳ. III 235, 9 (αἱ ψυχαὶ) ὑπαρχοὶ δὲ τοῦ πανηγεμόνος. II 263, 21 τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ λέγων (ὁ θεός). V 5, 6 τοὺς κατ' οὐρανὸν οὐς αἰσθῆσις ἐπισκοπεῖ θεοῦς ... τὴν ὑπάρ-χων τάξιν εἰληφότες. V 4, 5 τοὺς δὲ λε-χθέντας ἄρχοντας (sc. τοὺς ἀστέρας) οὐκ αὐτεξουσίους, ἀλλ' ἐνὸς τοῦ πάντων πα-τρός ὑπάρχους. IV 307, 15 ἐμπρεπὲς γὰρ ὑπῆρξαι μὲν καὶ ὑπάρχεις θεοῦ ... ἐπὶ λιποτάττας ... ἀμυντηρίους χρῆ-σθαι. IV 282, 17 τοῦ μεγάλου βασιλέως

τὰς τιμὰς εἶ τις τοῖς ὑπάρχοις σατράπαις ἀπέμεινε. II 80, 22 ἴν' ὑπαρχοὶ καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἀμαρτημάτων ... πιστοὶ κριθέντες γίνονται. V 249, 3 τοὺς δοκιμωτάτους ἐξ ἀπαντος τοῦ πληθους ἐλόμενος ὑπάρχους ἔμα καὶ δικαστὰς καθίστησι. III 133, 25 τὸ βασιλεῖον οὐκ ἀποθίσεται διάθημα, τὸ σύμβολον ὑπάρχου δὲ καὶ θαυμαστῆς ἡγεμονίας, IV 172, 6. V 281, 10 (Ἰησοῦς). VI 194, 7 τῆς Συρίας.

ὕπατη. I 140, 8.

ὕπεκδύειν. I 294, 13.

ὕπεκκαυμα. III 70, 12 ἀρετῆς. V 300, 10 τῆς διαφορᾶς. V 327, 8 τῆς ἐχθρας. IV 93, 22 ἰδωνῶν. III 291, 11 τοῦ πάθους. — IV 126, 2 ἔνιοι τὰς μετριάτωδεις ἐπιθυμίας ἀχαλινώτους ἔων καίτοι μυρία ἐχούσας ὑπεκκαυματα.

ὕπεκλύειν. II 188, 22.

ὕπεξιστάναί. I 122, 6. 256, 6.

ὕπεραντλος. II 113, 10 ὁ νοῦς.

ὕπεραννω. II 255, 2 τὸ ὕ. τῶν δυνάμεων ὄν. II 270, 2 στήθι πάντων. I 151, 29 παντὸς ... τοῦ κόσμου. III 93, 11 τὸν ὕ. τῶν ἐνέα (κόσμου μοιρῶν) ... δέκατον θεόν. III 145, 25 σῶμα ἡ ἀσώματος ἡ ὕ. τι τούτων. II 292, 20 ἔσθη τῶν δεινῶν ἀπάντων. I 284, 10 τῶν ὅσα γεώδη. II 4, 1 (τὸ αἷτιον) ὕ. καὶ τόπου καὶ χρόνου.

ὕπερασπίζειν. II 111, 3. 238, 18. III 176, 16. 301, 16.

ὕπερασπιστής. II 192, 8. III 242, 1.

ὕπεράυλος. I 131, 11 ὑπεράυλως νοεῖν.

ὕπεραυχος. III 152, 9 (ἀλαζονεία). II 108, 5 τὸ δὲ Αἰγυπτιακόν. II 226, 24 (δέσποινα, κενὴ δόξα). II 296, 25 αὐκόν. V 64, 14 ὁ ἐγγειρῶν ὑπεράυχοις ἡ λόγοις ἡ ἔργοις. II 191, 29 (νοῦς). II 280, 12 πάθος. III 80, 15 παλλακίς, ἀνάμνησις, Σύρα τὸ γένος. II 111, 22 στίφος. V 70, 21 ὕψος. V 318, 7. 363, 21 (φρόνημα). — V 64, 12. 246, 22 (τὸ ὑπέραυχον). VI 121, 8 (οἱ ὑπέραυχοι).

ὕπερβαίνειν. II 216, 17 τοὺς ψυχῆς ὅρους μὴ ὕ. VI 49, 2 τὸν αἰσθητὸν ἥλιον ὑπερβαίνετω. IV 278, 15 μενὼ δ' ἔντος τῆς φύσεως τοὺς ὅρους αὐτῆς μὴ ὑπερβαίνων. I 165, 2 οἱ τὸν ὅρον τῆς ἀληθείας ὑπερβαίνοντες. III 177, 6 οὐ δυνάμεναι (sc. αἱ αἰσθήσεις) τὴν ἐαυτῶν φύσιν ὑπερβῆναι. II 88, 4 πάντα ... ὑπερβῆναι παρελθεῖν παραδραμεῖν τὰ φαινόμενα ... δυνήσεσθε. I 1, 4 Μωσῆς δ' ἐκάτερον ὑπερβάς. II 89, 18 ὑπερβάς δὲ ταῦτα πάντα καὶ δ' ἔπαθεν εἰπών. IV 23, 12 (ἡ διάνοια) μὴ μόνον τὰ πλήθη τῶν ἀριθμῶν ἀλλὰ καὶ τὴν γείτονα μονά-

δος δυάδα ὑπερβάσα. V 5, 7 ὑπερβάντες τῷ λογισμῷ πᾶσαν τὴν ὁρατὴν οὐσίαν.

II 39, 30 φιλαυτίας καὶ φιληδονίας ὑπερβετηκώς τοὺς ὅρους.

ὕπερβάλλειν. I 149, 8 μήτε πλείω τῶν ἱκανῶν ὡς ὕ. III 99, 18 γένεσιν ὑπερκύπτειν καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς ὕ. III 21, 12 ὥστε μυρίω πλήθει τὰ νοητὰ τῶν αἰσθητῶν ὕ. I 2, 1 (τὸ κάλλος) λόγον καὶ ἀκοὴν ὑπερβάλλει. I 75, 18 (ἡ ἀρετὴ) θεωρίαν ἔχουσα καὶ πράξιν, πάλιν ἐν ἐκατέρῳ ὑπερβάλλει. III 233, 17 τὰ δευτερεῖα τῶν ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τιθεμένων ἁθλῶν τὰ πρῶτα ... μεγέθει πλείστον ὅσον ὑπερβάλλει. IV 200, 7 ἂ δυνάμιν πᾶσαν λόγων ὑπερβάλλει. V 221, 7 ἀριστον δ' ὡς ἔοικεν ἐπέγειν, ἔνθα μὴδὲν ἐνδεῖ μὴδὲ ὑπερβάλλει. II 226, 8 τίνας ὑπερβολὰς τοῦτο οὐχ ὑπερβάλλει; I 7, 8 τοῦ (θεοῦ) μὲν αἱ δυνάμεις ὑπερβάλλουσι. VI 117, 5 τὸν λεχθέντα τῶν ἐνιαυτῶν ἀριθμὸν οὐχ ὑπερβάλλουσι. VI 129, 8 οἱ περὶ τῶν ἐθῶν ἀγῶνες καὶ τοὺς περὶ ψυχῆς κινδύνους ὑπερβάλλουσι. VI 31, 14 αἱ εὐτολμαὶ τὴν ἡρωϊκὴν εὐγένειαν οὐ μετρίως ὑπερβάλλουσι. I 251, 8 εἰ μὴ που (τὰ ἀρρωστώματα) ... τὴν τῆς θεραπειᾶς ὑπερβάλλει φροντίδα. II 255, 9 ὑπερβαλὼν τὰ γεγονότα. II 66, 5 ἴδωμεν δὲ τίνα τῶν ἄλλων ζῳῶν ὑπερβέβληκεν ἀνθρωπος.

ὕπερβάλλων. IV 247, 4 ἀγαθόν. I 213, 7. II 226, 26 (ἀγαθὰ). V 100, 15 (ἀγνεῖα). I 14, 17 (ἀμαθία). VI 106, 3 τῶν τεττάρων ἀντέκτισις δυνάμεων. V 147, 7 (ἀσέβεια). II 239, 9 βλάβος. II 260, 12. IV 151, 18 (δίχη). III 200, 8 (δυναμῖς). I 52, 1 δυνάμεις ἀρχῆς. V 64, 7 (θεοῦ δύναμις). IV 147, 21 (δυσθυμίαι). II 289, 10 ὠρεᾶ. II 31, 7 (ἔξις). VI 167, 14 (εὐγένεια). III 168, 19 (εὐεργεσία). III 235, 21 (εὐεργεσία). V 178, 17. 193, 11. 326, 5 (εὐνοῖα). V 214, 21. VI 175, 3 (ἡμερότης). III 303, 13 (θέα καὶ νίκη). II 301, 5 ἰσότης ἀρετῶν. II 35, 26 (ισχύς). II 26, 16 (κάλλος). I 2, 8. 24, 2 κάλλη. III 301, 26 καλόν. IV 113, 10 (καρτερία). III 7, 11 κράτος. II 81, 7 τὸ τοῦ ἀξιώματος μέγεθος. IV 171, 12 μεγέθη. V 187, 6 (οἶκος). V 159, 18 (οἶστρος). IV 43, 14 τὸ πάθος ... ὑπερβάλλον τοὺς σῶφρονας ἔρωτας. II 247, 1 (σπουδαί). II 240, 22 ἡ κοινὴ πάντων (συμφωνία). V 345, 15 τάξις. II 273, 19 (τάχος). IV 134, 8 τιμή. II 290, 11 (ὕμνοι). V 145, 13 (φιλοστοργία). V 259, 2 (φιλοχρηματία). I 161, 18 (χαρά). III 1, 11 χαραί. VI 217, 22 (ὠμότης). — V 94, 12

- ὁ δὲ τιμάσθω μὴ ὑ. τὴν ἀξίαν. III 187, 20 (ἡ διάνοια) πολλὰ ὑπερβάλλουσα καὶ τοῦ παντός αἰσθητοῦ τούτου ὅρου ἔξω φέρεται. III 244, 18 τὸ ἀγέννητον ... τοῖς ὅλοις ὑπερβάλλον. I 264, 22 τὸ μεγαλειόν καὶ ὑπερβάλλον ἐν ἅπασι τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ). II 2, 23 ὑπερβάλλοντες καὶ τὸν αὐτῆς ὅρον κακίας. — I 9, 12 ὑπερβαλλόντως.
- ὕπερβατός. III 159, 2.
- ὕπερβολαία. I 140, 8.
- ὕπερβολή. III 194, 8 ἀγαθῶν. I 280, 5 ἄγους ἀδελφοκτονίας. V 306, 16 ἀγριότητος. II 183, 18 ἀδικημάτων. II 60, 22 ἀθεότητος. V 232, 5 τῶν ἄκρων. II 73, 2 ἁμαρτημάτων. VI 147, 8 ἀνίας. IV 12, 16. V 104, 20 ἀρετῶν. IV 289, 20 ἀσεβείας. III 294, 15 τοῦ βεβαίου. V 60, 13 γνώμης φιλοθέου. II 173, 11 τοῦ δεινοῦ. V 329, 6 εὐγενείας. IV 26, 17 εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος. II 58, 3. III 166, 9 εὐεργεσίας. III 277, 16 τῆς εὐθειας. IV 246, 7 τοῦ θράσους. V 165, 15 κακίας. IV 246, 4. V 208, 4 κακιῶν. II 261, 3 κακοδαίμονίας. VI 16, 2. 152, 14 κακῶν. V 99, 5 τοῦ ... κάλλους. III 290, 20 τῶν κατορθωμάτων. V 126, 23 κοινωνίας καὶ εὐνοίας. V 71, 7 τοῦ κράτους. III 217, 6. V 15, 1 μανίας. V 89, 8 μισανθρωπίας. VI 11, 1 μισοτεχνίας. IV 246, 12. V 219, 16. 289, 10 μοχθηρίας. VI 108, 20 παμπόλλων ὀρών. V 307, 14 τοῦ καινουργηθέντος πάθους. IV 116, 3 πίστεως. I 69, 25 τοῦ τε πλοῦτου καὶ τῆς ἀγοῦότητος (θεοῦ). IV 114, 16 τοῦ πράγματος. V 367, 18 τῶν συμφορῶν. IV 175, 14 τῶν σωματῶν. II 35, 21 τοῦ περὶ τὰς ὁσμάς τάχους. V 32, 13 τιμῆς. IV 284, 13 τιμῶν. IV 270, 5 ὕβρεως. IV 42, 4 τῶν φροβερῶν. VI 37, 7 φύσεως. IV 9, 18 τῶν χαρίτων. V 256, 3 ὁμότητος. — V 247, 10 ὁδὸν τὴν μέσην, ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως οὖσαν μεθόριον. III 134, 19 ὑ. τις περὶ τὸν τρόπον τοῦτον τελειότητος ἐνορεῖται. VI 3, 4 διὰ γὰρ ὑπερβολὴν οὐδ' οἰκείων ὀνομάτων εὐπορήσαι ῥᾶδιον. I 47, 14 κατὰ τὰς ἐν ἀμφοτέροις (sc. ψυχῇ καὶ σώματι) ὑπερβολάς. I 224, 18 μνησὶν καὶ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ πάντα ὑπερβολῆς. V 253, 4 διὰ τὰς ἐν ἅπασιν ὑπερβολάς. VI 131, 6 διὰ τὰς ὑπερβολὰς ὧν ἐπαθον. II 162, 12 τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ πάθος ὑπερβολῆς οὐ κατανοήσαντες. V 19, 3 τὰ ... ἐν οἰκοδομίαις ὑπερβολὰς ἔχοντα. II 296, 20 ὑπερβολαῖς καὶ περιουσίαις ... χρώμενος. VI 139, 28 ἡ μισοπόνηρος δίχη ταῖς ἀμέτροις ὑπερβολαῖς ὧν ἡδέικει καὶ παρηγνόμει δυσχερά-
 νασα. II 226, 8 τίνας ὑπερβολὰς τοῦτο οὐχ ὑπερβάλλει; II 90, 13 αἱ γὰρ ἐφ' ἐκάτερα ἐκτροπαὶ τῇ μὲν ὑπερβολὰς εἰς ἐπίτασιν τῇ δὲ ἐλλείψει πρὸς ἀνεσιν ἔχουσαι ὑπαίτιοι. IV 294, 14 ὧν (sc. δωρεῶν) ἐναι δι' ὑπερβολὴν οὐδ' ἀμοιβὰς ἐνδέχονται. III 8, 8 cf. 36, 11. 94, 3 τὰς ἐν ὑπερβολαῖς ἀκρότητας τῶν σῶν εὐεργεσιῶν. II 74, 15 εἰδῶς τοίνυν ὁ δημιουργὸς τὰς περὶ αὐτὸν ἐν ἅπασιν τοῖς ἀρίστοις ὑπερβολὰς. V 368, 5 ἀ δι' ὑπερβολὰς μεμνηθεῖσθαι δοκεῖ.
- ὕπερργηρων. III 207, 2.
- ὕπερεγγυᾶν. V 170, 2.
- ὕπερέχειν. I 282, 24. II 119, 16. III 301, 3.
- ὕπερρηφανία. V 320, 3.
- ὕπερθεσις. IV 288, 5. V 179, 5. 10. VI 202, 21.
- ὕπερθετικός. I 215, 16.
- ὕπερκύπτειν. III 99, 16 μεγάλῃς καὶ ὑπερφουῶς ψυχῆς τὸ αὐχμημα, γένεσιν ὑ. καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς ὑπερβάλλειν. IV 126, 17 τῷ μηδὲν ἔχειν τοῖς πολλοῖς ὁμοιον, ἀλλ' ὑ. καὶ πρὸς τὸ μεγαλειότερον ἐξήρ-
 θαι. VI 170, 1 οὐκέτι ἤξειον μένειν ἐν τοῖς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὅροις, ἀλλ' ὑπερέκρυπτε σπουδάζων θεὸς νομίζεσθαι. II 289, 10 (δωρεᾶ) ὡς ὑπερκύπτουσα καὶ ὑπερβάλλουσα πάσας. II 88, 9 καὶ τὰς ἀδοκίμας παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐγενείας ὑπερκύψετε. I 281, 5 (ὁ νοῦς) μηδ' ὅσον ἀνανήξασθαι καὶ ὑπερκύψαι δυνάμενος. V 342, 21 ὅτῳ δ' ἐξεγένετο πάντα μὲν σώματα πάντα δ' ἀσώματα ὑπεριδεῖν καὶ ὑπερκύψαι. I 241, 8 ἵνα πάντα τὰ ἀνθρωπολογούμενα ὑπερκύψωμεν. I 162, 8 ὁ δὲ Ἰακώβ καὶ τὸν λόγον ὑπερκύψας. I 135, 15 (ὁ νοῦς) ὑπερκύψας τὸ γενητόν. I 24, 1 πᾶσαν τὴν αἰσθητὴν οὐσίαν ὑπερκύψας ἐνταῦθα ἐφίεται τῆς νοητῆς. III 145, 23 ὁ δ' ἄρα διὰ πόθον ἐπιστήμης ὑπερκύψας ἅπαντα τὸν κόσμον. III 93, 12 ὅλον γὰρ ὑπερκύψας τὸ ἔργον ἐπόθει τὸν τεχνίτην. V 126, 17 τὸ Ἰουδαίων ἔθνος, ὅσα μὲν εἰς γένεσιν ἦλθε πάνθ' ὑπερκύψας ὡς γενητὰ καὶ τῇ φύσει φαρτά. II 53, 26 τὸ δὲ αἰσθητὸν πᾶν ὑπερκύψαντες. II 304, 12 τὸν ἀέρα ὑπερκύψαντες αἰθεροβατεῖτε. II 286, 4 τὰ δοκούντα τοῖς πολλοῖς ὑπερκύψαντες τὴν ἀλήθειαν γυμνῇ ... ἐρευνῶσιν. VI 156, 9 αἱ τὸ γενητόν πᾶν ὑπερκύψασαι τὸ ἀγέννητον καὶ θεῖον ὁρᾶν πεπαιδευνται. I 226, 9 ὅς (sc. θεός) ὑπερέκρυψε τὰς δυνάμεις ἑαυτοῦ.
- ὕπερμαχος. II 111, 4 αἱ ἀρεταὶ φιλοθέων ὑπέρμαχοι ψυχῶν. V 189, 17 δίχη. II 240, 3 (ψυχῆς λογισμοί). III 303, 16

χείρ. II 238, 17 ἀληθείας ἐχθρός, ὁ. ψεύδους. III 175, 19 Φινεές, ὁ. αὐτοκέλευστος. IV 22, 18 τῶν ἀδικουμένων (θεός). IV 51, 13 cf. 13, 8. 151, 7 (θεός). V 170, 19 τὸν ἔχοντα κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὑπέρμαχον καὶ προαγωνιστὴν αὐτοκέλευστον τοῦ δόξαντος ἡδικῆσθαι. V 187, 23 τοῦτον οὖν εὐλαβεῖσθαι πᾶς ὁ ἀκουσίως ἀνελὼν ὡς ὑπέρμαχον καὶ προαγωνιστὴν τῶν ἀναιρεθέντων. I 56, 2 μυρίοις ὑπερμάχοις καὶ προαγωνισταῖς ἡδονὴ χρήται.

ὁπερμεγέθης. I 131, 11. IV 137, 20. 175, 19.

ὁπέρογκος. V 154, 24 (εὐπραγία). I 117, 12 (πάθος). V 323, 13 πᾶγμα. V 354, 3 αἱ προστάξεις. IV 206, 20 (φιλοτιμία). — II 233, 3 καταβαλεῖν καὶ τὸν λῆαν ὑπέρογκον. VI 36, 15 τοῖς τάξιμα ὑπερόγκοις. IV 139, 4 ὑπεστέλλετο τοῖς ὑπερόγκοις. — III 292, 18 τὸ ὑπέρογκον καὶ βασιλικόν. V 90, 22 (τὰ ὑπέρογκα). — I 131, 7 ὑπερόγκως.

ὁπερόπτης. III 231, 20. V 225, 18. 229, 5.

ὁπερορᾶν. II 60, 6 ὅσοι τὸ ἴδιον λυσitelές μόνον θηρώμενοι τῶν ἄλλων ὑπερορῶσιν. III 165, 5 τῆς δὲ καθ' αὐτοὺς φύσεως μὴ ὑπερορῶντες. IV 278, 2 θεός θεῶν οὐδὲ τὸν ταπεινότερον ὑπεριδεῖν ὑπέμεινεν. V 342, 21 ὅπῃ δ' ἐξεγένετο πάντα μὲν σώματα πάντα δ' ἀσώματα ὑπεριδεῖν καὶ ὑπερκύβαι. II 311, 1 πότε τῶν αἰσθητῶν καὶ αἰσθήσεων ὑπεριδῶν νοῦν καὶ διάνοιαν οἰκίσω. — III 163, 13 τὸ ἀνθρώπειά οὐχ ὑπερορᾶται.

ὁπερόριος. III 82, 24 (κακία). II 31, 3. V 226, 10 (φθόνος). — V 78, 11 ὑπερόριοι δὲ πάντες οὗτοι φυγαδεύεσθωσαν πόλεως.

ὁπεροράνιος. I 9, 16 ἀστήρ.

ὁπερορχή. I 38, 25. 39, 1. 4.

ὁπεροψία. IV 270, 6. 277, 16. V 189, 6. 316, 15. 346, 18 (coni. ἀλαζονεία). IV 157, 10 κακοπάθειαι, ἡδονῶν ὑπεροψία. V 318, 9 ἀχαριστία συγγενὲς ὑπεροψία. V 317, 10 πάντων μὲν ἀμαρτημάτων ἀπέφεσθαι, διαφερόντως δὲ ὑπεροψίας. V 318, 1 καθαιρεῖν ὑπεροψίαν ἀξίων τὰς αἰτίας ἐπιλέγει. I 178, 20 μὴ καθ' ὑπεροψίαν ἀλλως ἐργασάμενά σοι κακοπραγία.

ὁπερπέτεσθαι. I 205, 6.

ὁπερπηδᾶν. I 225, 13.

ὁπέρσεμνος. VI 209, 16.

ὁπερτιμᾶν. I 141, 6.

ὁπερτρέχειν. III 193, 21.

ὁπερτροχάζειν. I 225, 13.

ὁπερφυής. V 307, 9 (γαστριμαργία).

VI 157, 8 (εὐπραγία). II 290, 17 (εὐχαί). II 88, 11 (ὑπόσχους). III 99, 15 (φυγή). — III 11, 3. 165, 4. V 362, 1 ὑπερφύως. III 220, 8 ὑπερφύεστατα.

ὁπερωκεάνιος. II 254, 18 ἀσβεία. III 279, 18 κακόν. VI 157, 19 (οἰκουμένη). ὁπεύθυνος. V 5, 8 (θεοί).

ὁπήκοος. III 75, 21 (ἀρεταί). III 280, 21 × sq. τὰ ἄρχοντα (ἔσται). II 80, 4. 263, 6 (δυνάμεις). VI 166, 18 (αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις). IV 112, 17 (ἐξῆν). II 49, 20 (εὐπραγία). VI 48, 17 τὰ ὑπήκοα φύσει καὶ δοῦλα (int. ζῶα). V 48, 19 τὸ ... θῆλυ. IV 19, 11 (ὁ κόσμος). II 237, 7 (λόγος). V 199, 17 (μέρη). II 304, 25 (ὁ νοῦς) ἕκαστον τῶν μερῶν ὑπήκοον ἀπέφηνεν ἑαυτῷ. I 230, 7 παῖδες. IV 304, 1 (περιφραντήρια). V 330, 22. VI 136, 1 (τάξεις). II 246, 22 φρόνῃσις δὲ καὶ πᾶσα ἀρετὴ ἀφροσύνης καὶ κακίας ἀπάσης ὑπήκοον. — I 24, 15 ὅτι πάντα ὑπήκοα. I 206, 1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν ὑπήκοα καὶ δοῦλα ἀποφίνας. V 98, 10 τὰ δ' ἄλλα πάντα ὑπήκοα καὶ δοῦλα. — VI 168, 18 μετετίθει τὸν μὲν ὑπήκοον αὐτὸν εἰς τάξιν ἄρχοντος. I 58, 4 ὁ ἀνὴρ ἡγεμόνος καὶ δοῦλος ἀντὶ δεσπότης. III 274, 9 ἐν ὑπήκοου μοίρᾳ τετάξῃ. VI 165, 2 ὁ τὸν αὐτοκράτορα τῷ ὑπηκόῳ πειθαρχεῖν ἀξίων. VI 168, 19 sq. οἰκειότατον ἡγεμόνι μὲν τὸ προστάττειν ... ὑπηκόῳ δὲ τὸ πειθαρχεῖν. I 131, 21 τὸν δὲ Ἡσαῦ ὑπήκοον καὶ δοῦλον ἔτι κατὰ γαστρός. I 190, 18 ὡς ὑπήκοον καὶ δοῦλον, οὕτως ἡγεμόνα ἐν τῷ παντί εἶναι καὶ κύριον. — II 304, 20. III 47, 5. 124, 2. 131, 8. 283, 2 (τὸ ὑπήκοον). IV 48, 12 τὰ ὑπήκοα. V 336, 8 ὑπήκοα opp. ἡγεμονικά. — V 332, 17 θεραπεύοντες αὐτὸν ... ὡς ἄρχοντα ὑπήκοοι. VI 143, 9, 18. 21 οἱ πρὸ μικροῦ μὲν τάξιν εἶχον ὑπηκόων. VI 147, 10 ἄρχων πρὸς ὑπηκόων. V 142, 8 ἄρχοντες ὑπηκόων (προκρίνονται). IV 197, 15 ἄρχοντες ὑπηκόων ... καταφρονήσαντες. VI 43, 8 τὰς ἄλλων ἡγεμονίας ὡς ὑπηκόων οὐ δεδίασι. II 107, 9 εἰ ἡγεμόνες ὄντες ὑπηκόων τάξιν ἔχονι ὁμολογήσουσιν. V 283, 5 πρὸς εὐνομίαν ὑπηκόων. I 226, 5 ἡ δὲ ἐξουσία (θεοῦ) μέτρον ὑπηκόων. I 265, 25 (φιλάρετοι) ὑπηκόων μᾶλλον δὲ καὶ δοῦλων ἀτιμότεροι. IV 305, 12 sqq. τοὺς ἐπ' ἄρχουσι καὶ ὑπηκόοις (νόμους). VI 208, 4 τί γὰρ ἂν γένοιτο εὐμενεῖας ἡγεμόνος ὑπηκόοις ἀμεινον ἀγαθόν; II 51, 4 οὕτε δὲ ὑπηκόοις παρόντων ἡγεμόνων ... ἀδικεῖν ἀσφαλές. II 104, 22 χρηστότης γὰρ πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον καὶ

ἐκατέροις, ἄρχουσὶ τε καὶ ὑπῆκόις, βλαβερόν. VI 150, 4 ἐν ὑπῆκόις ἔχων. V 243, 5 ἐν ὑπῆκόις ἐξετάζεσθαι. II 262, 20 τῆς παρ' ὑπῆκόους ἄρχοντας διαφοράς. V 358, 9 καταπειθεῖς ἀρχουσιν ὑπῆκόους. VI 9, 7 (ὁ ἀστεῖος) ὑπῆκόους ἔχων ἅπαντας ἄφρονας.

ὕπηρεσις. I 271, 5 ὅταν τὴν εὐσέβειαν λέγωμεν εἶναι θεοῦ θεραπείαν, ὑπηρεσίαν τινὰ τοιαύτην φασί, ὅποιαν δοῦλοι δεσπότης ... ὑπηρετοῦσι. I 271, 7 οἱ μὲν δεσπότηαι ὑπηρεσίας ἐνδεεῖς, ὁ δὲ θεὸς οὐ χρεῖος. I 272, 23 τὸ φιλοδέσποτον διὰ τῆς συνεχοῦς ὑπηρεσίας ... ἐπιδεικνύμενοι. I 273, 20 τὸν ἀδελφὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς διδασκαλίας χειροτονήσας τὸν ἑαυτοῦ προφορικὸν λόγον. I 282, 6 γεωπόνου τὴν ἀνευ ἐμπειρίας ἔνεκα τῶν ἀναγκαίων μετιόντες ὑπηρεσίαν. VI 10, 1 οὐχ αἱ ὑπηρεσίαι μὴνύματ' εἰς δουλείας. VI 7, 5 οἵτινες ἐκ τῶν χρεῶν δοκιμάζοντες τὸν δούλον εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἀφορῶντες. VI 11, 2 ὥρθ' ἂ μόνον συμβολὰ δουλείας ἐστί, τὰς ὑπηρεσίας ἀναγκάσαι ἀν παῖδας τοὺς ἑαυτῶν ὑπομένειν. VI 40, 13 μὴδὲνα μὴδὲ τῶν εἰς ἀναγκαίας ὑπηρεσίας προσέμενοι δούλον. V 103, 14 δούλων. III 264, 4 δούλων καὶ ἀνεπιστημόνων. V 116, 20 ἐκ δούλων. V 254, 7 τῶν πενήτων. V 206, 13 (coni. λατρεία). V 103, 6 (coni. λατρεία). V 62, 4 (coni. λειτουργία). IV 216, 13 ἕκαστα τῶν εἰς τὰς λειτουργίας καὶ ἱερὰς ὑπηρεσίας. IV 237, 14 (ἱεραὶ). V 231, 4 περὶ τὰς ἱερουργίας. V 28, 23 τῶν ἄλλων ἱερέων opp. τοῦ ἀρχιερέως. III 118, 8 τοῖς Λευίταις ... ἀπαλλαγεῖσθαι δὲ τῆς πρακτικῆς ὑπηρεσίας σκοπεῖν ἕκαστα (διεῖρητοι). II 45, 4 ἀγγέλους ... ἱεροῦς καὶ ἀσύλους διὰ τὴν ἀνυπαίτιον καὶ παγκάλῃν ταύτην ὑπηρεσίαν. II 1, 14 τὰ ὅσα πρὸς τὰς οἰκείας χρεῖας τε καὶ ὑπηρεσίας. II 69, 10 πρὸς τὴν τῶν καθ' ἕκαστον χρεῶν ὑπηρεσίαν. II 66, 20 τὰ ... ἄλλα ζῶα ... πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδδοται. — V 33, 9, 103, 21 ἀνθρώπων. V 325, 10 ἀρετῆς. V 110, 23 τοῦ βίου. V 164, 4 τῶν περὶ βίον. III 13, 12 ἐπιστήμης. IV 36, 15 τοῦ ὁρᾶν. II 263, 2 τῶν τοιούτων πραγμάτων. V 102, 17 τοῦ σώματος. — VI 40, 4 πρὸς εὐδοξίας καὶ τιμῆς, ὅπερ ἐστὶ, τὴν ὑπηρεσίαν τιθέμενοι. VI 146, 14 οἱ μὲν ὑπηρετήσαντες τὴν καλὴν ταύτην ὑπηρεσίαν ἀναβιβασθέντες. V 30, 21 μὴδὲ μισθωτῶ μὴδεῖς παρεχέτω μῆτε μισθὸν μὴτ' ὑπηρεσίας ἀμοιβὴν ἱερὸν γέρας. V 108, 17 ὑμεῖς τῆς προσηκούσης ὑπηρεσίας ἀπολαύσετε. VI 140, 14 ἀπρακτον αὐτῇ τὴν ὑπ-

ηρεσίαν ἐργάσασθαι. II 212, 12 ἀποικίῃ χρωμένων ὑπηρεσία, μαγεῖραν, οἰνοχόων, σιτοπονῶν. V 38, 9 ὧν δεῖ πόλεις ἀναγκαίας ὑπηρεσίας. V 106, 19 παρέξει μὲν οὖν ἐκεῖνος ἀσκόνητα τὰς ὑπηρεσίας. V 190, 12 ὑπηρεσιῶν τε δὲ παρὰ ζώντος (οἰκέτου) εἶχε στερόμενος. V 152, 11 οὐ φθάνοντα τὰς προστάξεις δέξεται καὶ ἀνυπερθέτω τάχει τῶν ὑπηρεσιῶν. V 205, 9 ἅμα τῇ τιμῇ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀφαιρεθεῖς. V 368, 18 δουλεύοντες <γὰρ> πικρῶν μὲν ἐπιταγμάτων ὑπηρεσίας ἀναδέχονται τοῖς σώμασι. V 301, 17 θῆται ... ὑποβεληκότας ἑαυτοὺς ἄλλων ὑπηρεσίας. V 281, 9 ὑπηρετεῖ μόντοι καὶ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας. V 21, 15 ἔνεκα τῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν δέσυττος. VI 173, 16 ὑπηρετήσαντες κακὰς ὑπηρεσίας. V 102, 23 ὥς ... κεκωλύσθαι καὶ τῶν κατὰ μέρος ὑπηρεσιῶν (κατὰ τὴν ἐβδόμαδα). V 364, 1 εἰς τὰς πρὸς δὲ γέγονεν ἕκαστον ἀκωλύτους ὑπηρεσίας. V 302, 8 χρόνος εἰς ὑπηρεσίαν ἐξαετία. IV 305, 21 εἰς ὑπηρεσίαν φιλοδέσποτον. I 242, 16 εἰς τὰς ἀναγκαίας ἅμα καὶ ὠφελίμους ὑπηρεσίας. VI 63, 17 ὑποσημαίνοντες τινος τῶν ἐφημερευτῶν — οὗτω γὰρ ὀνομάζειν ἔθος τοὺς ἐν ταῖς τοιαύταις ὑπηρεσίαις. VI 59, 6 οὐκ ὑπηρεσίας ἔνεκα. V 290, 3 τὸν ἐπὶ τῇ ὑπηρεσίᾳ μισθὸν ἀνυπερθέτως ἀπολαβεῖν. IV 33, 11 καθ' ὑπηρεσίαν. II 250, 8 τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν ἐπιτήδεια πάντα. I 227, 18 „τὰς ὁσφὺς περιεξωσμένους“ ἐτοίμους πρὸς ὑπηρεσίαν ἔγοντας. IV 205, 6 ὅσα πρὸς ὑπηρεσίαν γέγονεν ἀνθρώπου. IV 279, 2 πρὸς ὑπηρεσίαν. V 311, 9 πρὸς ἐτέραν ἡμέραν ὑπηρεσίαν. VI 59, 19 ἡσυχμένους ... πρὸς τὰς βαρυτέρας ὑπηρεσίας. VI 66, 3 στήναι δὲ τοὺς διακόνους ἐν κόσμῳ πρὸς ὑπηρεσίαν ἐτοίμους.

ὕπηρετεῖν. II 99, 6 ὅτι ὁ ἀναγκαίῳ καὶ χρῆσιν σφόδρα πέφυκε. II 246, 22 ὥς ὁ. ἐξ ἀνάγκης ἄττ' ἀν προστάτῃ τὸ δεσπότην. II 271, 14 βαρύτατον ἀχθος ἡγούμενος ὁρατικὴν διάνοιαν πρὸς σαρκὸς ἡδονῶν πεισθῆναι καὶ ἐπιτάγμασιν ὁ. V 66, 20 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὁ. ταῖς πρὸς θεὸν ἀνθρώπων εὐχαριστίαις. I 197, 16 (ἡ ψυχῇ) ἐπιτάγματα ἐπιτάττει, οἷς ἐξ ἀνάγκης ὑπηρετοῦμεν. I 271, 6 ὅποιαν (sc. ὑπηρεσίαν) δούλοι δεσπότης ... ὑπηρετοῦσι. I 271, 8 ὥστε (οἱ δούλοι) ἐκείνους (sc. δεσπότης) μὲν τὰ ὠφελήσοντα αὐτοὺς ὑπηρετοῦσι. V 199, 18 χεῖρες ... πειθαρχοῦσαι τοῖς ἡμετέροις ἐπιτάγμασιν ὑπηρετοῦσιν. II 90, 1 διὰ τινος ὑπηρετοῦντος τῶν ἀγγέλων. VI 10, 12 ὑπηρετοῦντες ἀόκνως ἔνεκα τοῦ

παρatreφεσθαι. VI 3, 2 δι' ἐαυτῶν ἠκονημένοι καὶ νόμων προστάξεις ὑπηρετούντες. III 124, 11 (ὁ θεός) κολάζει δὲ <δι> ὑπηρετούντων ἐτέρων. VI 10, 8 τάφρους ἀνατεμνόντων ... καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι ὑπηρετούντων. V 36, 20 τοὺς ὑπηρετούντας ταῖς θυσίαις ἱερεῖς. II 239, 28 ὑπακούοντες δὲ τὰ δέοντ' ὑπηρετήσουσι. II 191, 18 ὄργανα ὑπηρετήσοντα ταῖς ἀθανάτοις αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χάρισι. VI 173, 18 ὑπηρετήσοντες κακὰς ὑπηρεσίας. V 188, 17 καὶ εἰ τὰ μάλιστα τοῖς τῆς φύσεως ὑπηρετήσαι βουλήμασιν ἐδοξάν. V 187, 4 εἰδὼς γνῶμῃ μὲν οὐκ ἔνοχον χερσὶ δὲ ὑπηρετήσαντα τῇ τῶν ἀνθρωπίνων ἐφόρῳ δίχῃ πραγμάτων. VI 146, 14 οἱ μὲν ὑπηρετήσαντες τὴν καλὴν ταύτην ὑπηρεσίαν. — V 213, 14 ἤττον γάρ ἂν ἡδίκουν ὑπηρετούμενοι πρὸς τῶν ἀνδραποδισθέντων. III 159, 5 αἱ ὑπηρετούμεναι δυνάμεις.

ὑπηρετής. V 37, 7 (coni. λειτουργοί). III 262, 25 ἰδιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν ἔργον. V 206, 11 (coni. ὑποδίακονος). II 262, 23 τοῦ διακοσμήσαντος ἡγεμόνος (coni. θεραπευτής). IV 112, 12 τοῦ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χαρίτων καὶ δωρεῶν (coni. διάκονος). IV 307, 15 ἐμπρεπὲς γὰρ ὑπηρεταῖς μὲν καὶ ὑπάρχους θεοῦ. III 172, 8 ἄγγελος ὁ. τοῦ θεοῦ, λόγος. III 235, 22 (ὁ θεός) μὴ χρωμένους ὑπηρεταῖς ἄλλοις. V 184, 14 χρῆται γὰρ ὁ θεός ... ὑπηρεταῖς κολάσεως. IV 296, 12 θεοῦ γὰρ ὑπηρεταῖς ... αἱ γονεῖς. II 69, 18 λόγῳ χρωόμενος ὑπηρετῇ δωρεῶν (ὁ θεός). — I 55, 20 ἀπληστίας (οἱ ὁδόντες). V 56, 10 τοῦ ἔθνους (ὁ ἀρχιερέας). I 255, 5. 9. 14 τοῦ μὲν οὖν προτέρου τμήματος (τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως) ὁ. ὁ Λευίτης ἐστί. II 20, 5 τῶν μὲν οὖν ὑπηρετῶν αἱ ἐν εἶδει ἀρεταί (εἰσι). II 210, 20 τὴν ἐξάρχουσαν ἡδονῆς μέθην καὶ τὸν ὑπηρετήν αὐτῆς δεξιούται. I 261, 15 ἄρα τοσαύτην σπάνιν οἰκετῶν ἢ ὑπηρετῶν εἰκὸς εἶναι τῷ ... Ἰακώβ. II 11, 10 οἰκίας μέρος τὸ ἀφανέστατον, μὴ χρωόμενον ὑπηρεταῖς ἐτέροις. II 212, 11 οὐ ποικίλων καὶ περιέργων τὴν τέχνην δέοντα ὑπηρετῶν.

ὑπηρετίας. IV 219, 10 (τοῦ νοῦ) αἰσθήσις. III 101, 21 (αἰσθήσις). I 220, 6 (ὁσφρησις γεύσεως). II 44, 5 ταύταις (sc. ψυχαῖς) ... ὑπηρετίαι καὶ διακόνους ὁ δημιουργὸς εἰώθε χρῆσθαι.

ὑπηρετῶν. VI 201, 7 τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀγαθὰς ὁ. ἔοικε γνῶμας ὁ θεός. IV 84, 13 ὑπηρετῇ δέ μοι καὶ ἐκλαλεῖ τὸ θεῖον. III 298, 27 ὑπηρετῇ δέ μοι πάλιν τὸ εἰωθὸς ἀφανῶς ἐνομιλεῖν πνεῦμα. III 85, 17 οἷς ἔναυλα μὲν τὰ λεχθέντα ὑπηρετῇ.

V 106, 9 ἦν (sc. διδασκαλίαν) ὁ ἱερὸς λόγος ὑπηρετῇ. IV 24, 5 (ἡ ἀρετὴ) καλὰς ἐννοίας καλῶν πράξεων καὶ λόγων ὑπηρετῇ. II 290, 18 τὰ ... λεγόμενα καλὰ ὄντα ὁ φιλάρετος ὑπηρετῇ θεός. III 240, 4 αὐτός, ὡς ἱεροφάντα, ὑπηρετῇ καὶ ἐπιστάται. IV 18, 10 εἰ μὴ νοὺς ἀόρατος ... ἐνδοθεν ὑπηρετῇ ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσιν. III 59, 12 προφήτης γὰρ ἴδιον μὲν οὐδὲν ἀποφθέγγεται, ἀλλότρια δὲ πάντα ὑπηρετῶντος ἐτέρου. IV 185, 4 ἐμοῦ τὰ λεκτέα ὑπηρετῶντος ἄνευ τῆς σῆς διανοίας. V 348, 15 ἐνδοθεν ὑπηρετῶντος τὰ λεκτέα τοῦ θεοῦ. III 259, 7 θεοῦ ... ὑπηρετῶντος ἀόρατως τὰ ἡμῖν μὲν ἀδηλα. V 347, 6 ὑποβολέως ἐνδοθεν ὑπηρετῶντος. VI 35, 12 τῆς ψυχῆς τὸ ἐλεύθερον καὶ εὐγενὲς καὶ φύσει βασιλικὸν ὑπηρετοῦσης. III 180, 14 τὸν δ' ὑπηρετῶντα καὶ χροῦντα ἀόρατον ἀόρατως τὸ φωνῆς ὄργανον. II 34, 18 αἱ ... τέρψεις ἐναυλοῖ τε ἦσαν καὶ σφόδρα ἐκλήουν ὑπηρετοῦσαι. II 284, 2 ὑπηρετῶν αὐτῷ τὰ ἐνθυμήματα. IV 187, 3 ἅττ' ἂν ὑπηρετῇ τὸ θεῖον.

ὑπηρετῶν. I 161, 32. II 33, 6. III 21, 18.

ὑπηρετῶν. I 154, 1 ὑπηρετῶν καταλαμβάνοντος, ὅς καὶ τοῦνομα ἔσχεν ἀπὸ τῆς ὑφέσεως αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων). V 24, 20 (coni. ὄκνος, λήθη, ἀφροσύνη). V 110, 20 (ἡ φύσις) νυκτὶ δ' ὑπηρετῶν παρασχοῦσα. II 313, 6 τυφλὸν γὰρ ὁ. ὡς ὀξύωπες ἐργήγορας. II 209, 22 οὕτε γὰρ ὑπηρετῶν οὕτε ἐργήγορας ... ἔοικε σαφῶς ... καταλαμβάνοντι. V 72, 7 (εὐχαριστία) ὑπὲρ μὲν ἐργήγορσεως ..., ὑπὲρ δὲ ὑπηρετῶν. V 111, 5 διὰ δὲ ὑπηρετῶν καὶ ἐργήγορσεως. VI 152, 5 ἐπίπνοιας ἐργήγορας, περιδεῆς ὁ. IV 188, 2 οὐ τρέφεται πρὸς ὑπηρετῶν. VI 125, 12 τετραμμένων <πάντων> πρὸς ὑπηρετῶν. IV 92, 4 τὰ δ' ὑπηρετῶν κατεχόμενα. V 53, 15 ὑπηρετῶν μὲν παρειμένον τοῦ σώματος. VI 58, 6 ὑπηρετῶν βαθεῖ πιέζονται. V 111, 3 καταδραστήντες ὑπηρετῶν βαθεῖ. II 213, 11 μέχρις ἂν ... βαθεῖ ὑπηρετῶν δαμασώσιν. I 185, 13 cf. II 64, 22. III 275, 28 ὁ δ' ὥσπερ ... ἐκ βαθεῖ ὑπηρετῶν περιαναστάς. IV 90, 2 ὡς δ' ἐν βαθεῖ ὑπηρετῶν πλαζόμεθα. II 77, 17 cf. III 262, 13 παραπλήσιον τι πάσχοντες τοῖς ἐκ βαθεῖ ὑπηρετῶν διανισταμένοις. II 305, 13 ἐν τοῖς βαθεῖν ὑπηρετῶν. III 267, 22 καὶ μὴν πρὸς γνῶσιν ὑπηρετῶν μὲν ἑαυτοῦ αὐταρχεῖς γιν. I 192, 23 ὁ. ἐν ἡμέρᾳ, ὁπότε καιρὸς ἐργήγορσεως. VI 27, 9 οὐδ' ἐν ὑπηρετῶν ἐωρακότες ἡμέτερα ἔργα. IV 35, 17 τὴν γὰρ καθ' ὑπηρετῶν ἀπραξίαν. VI 205, 7. 12 ὑπηρετῶν εἰς ὑπηρετῶν. I 296, 28 ἔχεται μὲν κατὰ τοὺς ὑπηρετῶν

ἡρεμούντα. I 211, 8 μαλακώτατος ὤ. (παρά τῇ ἡδονῇ ἐστίν). II 200, 20 ὁ ἐπιστήμης ἔρωσ, ἐγθρός μὲν ὕπνου, φίλος δὲ ἐγρηγόρεως. II 216, 8 λήθην καὶ ὄκνον (ἐμποιῶν) τῶν πρακτέων (οἱ ἔγρηγοροις).

I 96, 2 πῶς ὕπνου χρῆται ὁ νοῦς. I 96, 21 cf. III 222, 9 ἥ τε τῶν αἰσθήσεων ἐγρηγόροις ὤ. ἐστὶ <τοῦ> νοῦ. III 59, 2 ὤ. νοῦ ἐγρηγόροις ἐστίν αἰσθήσεως. I 96, 28 ἡ γὰρ ἕκστασις καὶ τροπὴ τοῦ νοῦ ὤ. ἐστίν αὐτοῦ. III 151, 10 εἰ πρὸς ὕπνον τράποιτο ὁ νοῦς. III 88, 17 τοῦ λογισμοῦ ... ὥς ἐν ὕπνῳ βαθεῖ καταμεμυκτός. II 309, 13 τὸ δὲ ἐπιλανθανόμενον ὕπνῳ λογισμοῦ χρώμενον θηλυτοκεῖ. V 72, 1 τοῦ μὲν σώματος ..., τῆς δὲ ψυχῆς. IV 17, 10 ὥσπερ ἐκ βαθέος ὕπνου διοίξας τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα. III 240, 8 (ψυχῇ) καθάπερ ἐκ βαθέος ὕπνου διαναστάσαι. III 259, 4 ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ κινουμένη. — VI 53, 3 ἐκλαλοῦσιν ἐν ὕπνοις ... τὰ τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας αἰδῖμα ὀγκύματα. III 204, 3 cf. 262, 21. 280, 26. IV 87, 8. 11. 97, 22 (αἱ ἐν τοῖς ὕπνοις φαντασίαι). IV 189, 5 ὅστις καθ' ὕπνον ἐναργῆ φαντασίαν εἶδε θεοῦ. — III 284, 23 ὁ δὲ βαθὺς καὶ διωλύγιος ὤ., ᾧ πᾶς κατέχεται φαῦλος. III 231, 1 οἷς πᾶς ὁ βίος ὤ. καὶ ἐνύπνιον ἐστὶ.

ὕπνοῦν. I 95, 28. II 240, 12.

ὕποβ' ἄλλων. I 231, 17 cf. 249, 3. 253, 12. 269, 7. II 116, 3. 249, 22. 260, 7. III 167, 13 τὸ γὰρ „—“ τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν. III 274, 6 χρηστὰς γὰρ ἐλπίδας ὑποβάλλουσιν ἑαυτοῖς. II 68, 3 (λογισμὸν) οἷς ἀν' ὁ ὁρθὸς ὑποβάλλῃ λόγος πεισθησόμενον. II 13, 18 ἡ (ψυχὴ) ... σωματικαῖς συζυγίαις ὑποβάλλουσα αὐτήν. V 16, 18 cf. 219, 23 καθάπερ ὑποβάλλοντος ἐτέρου. IV 186, 3 ὑποβάλλοντος ἐτέρου θεωπεῖται τάδε. II 282, 23 τοῦ τε ὑποβάλλοντος τὰ ἐνθυμήματα. III 259, 13 ἀτε τοῦ θεοῦ χηραιοῖς σαφένιν ἐνικότα διὰ τῶν ὀνείρων ὑποβάλλοντος. II 222, 8 ἡμεῖς δὲ πειθόμενοι τῇ ὑποβάλλοντι ὀρθῷ λόγῳ. III 211, 9 πρὸς τὸν ὑποβάλλοντα νοῦν. V 245, 5 ὑποβαλὼν ἀτελεῖς ἐλπίδας μειζόνων ἀγαθῶν κτήσεως. II 81, 2 σπουδαρχαῖς δὲ καὶ λιμοδοξίαις ὑποβαλοῦσα σαυτήν (sc. ψυχὴν). IV 187, 12 τὰ ὑποβαλλόμενα ἐξελάλει προφητεῶν τάδε. II 303, 20 εὐλογον τὰς γε στοιχειώδεις οὐσίας ὑποβεβλήσθαι τοῖς ἀποτελουμένοις. I 138, 18 ὅτι (ἡ ἡδονὴ) σχεδὸν ὑποβεβλήται πᾶσι (πάθεσιν). II 48, 3 αὕτη (sc. σάρξ) γὰρ καθάπερ τις θεμέλιος ... πρῶτος καὶ μέγιστος ὑποβεβλήται.

Philonis opera vol. VII

II 227, 29 ὁ γὰρ Σῆμ ὥσανει ῥίζα καλοκαθάλας ὑποβεβλήται. III 241, 8 ὑποβεβλήται γὰρ ὡς ῥίζα πᾶσιν. I 194, 21 θεμέλιοι μὲν ὑποβεβλήσθωσαν εὐφύια καὶ διδασκαλία. I 189, 11 πᾶσι τοῖς ἐπιτρέγουσι καὶ τραχηλίζουσι δεινοῖς ὑποβεβλημένος. I 296, 28 τὸ μὲν καθ' ἕξιν καὶ ἡμερίαν ἀτε πρὸς τὸ παθεῖν ὑποβεβλημένον καλεῖται θῆλυ. II 109, 21 ἐνός καὶ ὑποβεβλημένου καὶ ἀπαραδέκτου τέχνης ζήφου περιέσσονται. I 170, 10 τὸν δὲ πεισθέντα καὶ ὑποβεβλημένον σφοδρᾶ καὶ ἀνιάτῳ νόσῳ. I 163, 10 τῶν αἰσθήσεων τὴν φλόγα ἐγειρουσῶν τὰ αἰσθητὰ ὑποβεβλημένον.

ὕποβ' ἐπέσθαι. IV 202, 18 ὡς κοινούς δυσμενεῖς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους ὤ. V 218, 19 τὸν μὲν κατήγορον ὑποβλέπει τὰς δικαστῆς. VI 176, 16 μόνους γὰρ Ἰουδαίους ὑπεβλέπετο. VI 190, 3 προσέρχεται τις ὑφαιμὸν τι καὶ ταραχῶδες ὑποβλεπόμενος. IV 97, 14 ὁ μὲν τοιαυτ' ἀπειλήσας ὑποβλεπόμενος. VI 204, 2 πάλιν δὲ ὅτε ὑποβλεπόμενον εἶδε. III 285, 22 τὸ (συνπόσιον) δὲ (πέπλησται) συννοίας, κατηφέας ... βριμουμένον, ὑποβλεπόμενον.

ὕποβ' οὐός. II 284, 3 sq. III 171, 28. IV 208, 20. V 347, 5.

ὕποβ' οὐλή. III 203, 12.

ὕποβ' οὐλιμαῖος. II 147, 25. III 181, 24.

ὕπογ' αἰμός. V 170, 1. 3 Περὶ ὑπογαμίου.

ὕπογ' αστρίος. III 264, 12 (ἀδελφός). IV 205, 15 (ἐπιθυμία). IV 126, 19. V 125, 17 (ἡδοναί). I 55, 13 (οἰστροί). — III 282, 20 περὶ τῶν ὑπογαστρίων.

ὕπογράφειν. I 91, 20 οὗ τὴν γένεσιν οὕτω μὲν δεδήλωκε, μέλλει δὲ ὤ. I 77, 13 βούλεται τὰς κατὰ μέρος ἀρετάς ὤ. VI 219, 3 καλὰς ὑπογράφεις τῇ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδας. I 66, 13. 75, 6. 95, 22. II 55, 1. 77, 8. V 16, 22. 245, 1 (Μωυσῆς) ὑπογράφει. II 72, 15 τίνα ὑπογράφει νοῦν τὸ „—“. VI 75, 8 οἱ μὲν γὰρ πολλοὺς κόσμους ὑπογράφουσι. — II 46, 18 ὥστε τὸ τί ἐστὶ πνεῦμα θεῖον ὀρικὸς διὰ τῶν λεχθέντων ὑπογράφεσθαι. VI 166, 5 οὕτως εἰκὸς ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑπογράφεσθαι τυπωδέστερον καὶ τὴν πρὸς ἡγεμονίαν ἐμφέρειαν. V 233, 6 βάσανον δὲ καὶ δοκιμασίαν τῶν δέκα ζώων ὑπογράφεται κοινῇ κατὰ διττὰ σημεῖα. I 22, 10 ἡ τάξις ἀναγκαίως λόγῳ ὑπεγράφεται. — I 210, 8 (ἡ ἡδονὴ) πόρνης τὸν τρόπον) ὑπογεγραμμένη τὴν ὄψιν. V 160, 17 τὰς ὕψεις τριβόμενοι καὶ ὑπογραφόμενοι. I 126, 22 τῶν ἐταιρῶν εἰδεχθεῖς ἰδεῖν ἐστὶ φαρμακτούσας καὶ ὑπογραφομένας τὴν ὄψιν.

ὑπογραφή. IV 136, 4.

ὑπόδειγμα. II 27, v. 241, 22. III 58, 20. 259, 18.

ὑποδέχεσθαι. II 211, 11 ὅτι σπείρειν μὲν ἄνδρες γονάς ὑ. δὲ γυναῖκες ἐκ φύσεως πεπαίδευνται. I 194, 6 βασιλεῖς ὑ. μέλλοντες λαμπρότερας κατασκευάζομεν τὰς ἰδίας οἰκίας. IV 23, 20. 24 γονὴν δὲ ὑποδέχεται τὸ θῆλυ ..., ὃ δὲ λογισμὸς τὰς ἱεροπρεπεῖς καὶ θείας ὑποδέχεται σποράς. I 4, 14 τὴν τοῦ ὑποδοχομένου τὰς γονάς θήλεος ἰδεάν. VI 94, 10 γυναικὸς δ' ὑποδοχόμενης τὰ σπέρματα σωτηρίως. I 156, 18 ὑποδέξεται σε φιλόδουλος δεσπότης ἐπ' ἐλπίσι χρησταῖς ἐλευθερίας.

ὑποδιακονικός. IV 139, 12.

ὑποδιάκονος. V 4, 21 αἰσθησις ὑ. νοῦ. V 29, 15 (ὁ ἀρχιερεὺς). V 17, 5 cf. IV 26, 19 τοὺς ὑποδιακόνους αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τῶν δυνάμεων ἀγγέλους. V 8, 12 μὴ τοὺς ὑποδιακόνους καὶ πυλωρούς πρὸ τοῦ βασιλέως (int. θεοῦ) θεραπεύειν ἀξιοῦν. IV 307, 20 τῷ γὰρ ὄντι ὁ μὲν θεὸς πρῶτα ἐιρήνης, οἱ δ' ὑποδιάκονοι πολέμων ἡγεμόνες εἰσίν. V 49, 12 (χειρεῖς) τῶν καλῶν. V 206, 11 ἐάν οὖν τις ... ὀδόντα ἐκκόψῃ τὸν ὑπηρέτην καὶ ὑποδιάκονον τῶν ἀναγκαιωτάτων.

ὑπόδικος. V 191, 4 ὥσπερ αἷτιος ὑ. ἔστω. V 210, 2 κολάζεσθαι μόνον ὦν ὑ. ὦν ἐπεχείρησε βλάπτειν. V 217, 17 ὁ λαβὼν ὑ. οὐκ ἂν γένοιτο. V 214, 25 ἔστω μὲν οὖν ὑ., ὅτι ... V 184, 11 τὸν ἀνελόντα φόνῳ μὲν οὐ ποιῶν ὑπόδικον. V 147, 4 ὑ. ἔστω θανάτου. V 190, 7 ὁ δεσπότης ὑ. ἔστω φόνου. V 327, 10 ὑπόδικος δ' ἡμεῖς οἱ ἐκ μεγάλων φόντες οἰκῶν. II 207, 22 ὑπόδικα τὰ τιμῆς ἄξια ... νομίζουσι.

ὑποδοχή. II 140, 13 τοῦ μεγάλου βασιλέως (int. θεοῦ). III 180, 9 τῶν ἱερῶν τούτων λόγων. III 175, 15 τῶν ἐξωθεν ἐπιχειρομένων ρευμάτων.

ὑπόδρομος. V 18, 3 εἰς τὸ ἱερὸν καταίρουσιν οἳ τινὰ κοινὸν ὑπόδρομον. II 34, 21 τὸν ἀσελοῦς καὶ ἀκολάστου βίου ὑπόδρομον. II 89, 12 ὑπόδρομον καὶ καταφυγὴν δυσελπιστίας ἔργον προσέμεθα. I 240, 1 εἰς ὑπόδρομον ἢ ὑφορμον ἢ ναυλοχώτατον λιμένα. I 20, 14 ὑποδρόμοις καὶ λιμέσι. III 231, 18 ψυχῆς ἀσφαλεῖς ὑπόδρομοι. II 77, 22 πρὸς γὰρ τῇ μὴ τυγχάνειν ὑποδρόμων ἐφ' οὗς ἐπέτγνυνται.

ὑποδύεσθαι. I 153, 22. II 45, 9.

ὑποδύτης. IV 226, 7 sqq. (τοῦ ἀρχιερέως).

ὑποεπιμερής. IV 273, 4 (λόγοι).

ὑποζευγνύναι. I 80, 15. 17. 156, 13. 222, 2. II 4, 2.

ὑποζύγιον. I 30, 20. 178, 19. II 116, 5.

ὑπόθεσις. III 263, 27 μεμνημένους τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεως. I 276, 24 τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεων ἄκρω εἴωθε διαμεμνησθαι. II 62, 9 τὰς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεις ἀδυνατούντων κραταιῶς διαφυλάττειν. II 106, 20 ὁ τὴν περὶ σώμα καὶ τὰς κενὰς δόξας ὑπόθεσιν αἰεὶ μελετῶν Ἰωσήφ. IV 136, 5 ὑπογραφή τις ἐστὶ τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως. V 336, 11 τοῦ δὲ νομοθετικοῦ τὸ μὲν καθολικωτέραν ὑπόθεσιν ἔχει. II 1, 7 τί ... τὰς μυθικὰς ὑποθέσεις ... παραιτούμεθα; IV 275, 8. ὁ καθ' αὐτὸ συμβέβηκεν αὐταρχεστάτην εἶναι ὑπόθεσιν τοῖς περὶ τὰ μαθήματα διατρέβουσι. IV 41, 19 δι' ἀβουλήτους καὶ μεγάλας ὑποθέσεις. VI 155, 16 ὁ παρὼν καιρὸς καὶ αἱ μετ' αὐτὸν κριθεῖσαι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ὑποθέσεις. V 248, 9. 13 ἐπειδὴ τῶν ὑποθέσεων αἱ μὲν εἰσι μείζους, αἱ δὲ βραχύτεραι. III 74, 9 τῶν μεγάλων ὑποθέσεων μεγάλα καὶ τὰ προίμια. III 151, 24 μεγάλας βίων ὑποθέσεις ὁρθάς. III 74, 10 μεγίστη ... ἀρετὴ. VI 219, 11 ἐξεταζομένης ὑποθέσεως μεγίστης ἐν τετρακοσίοις ἔτεσιν ἡσυχασθείσης. IV 120, 2 τὰς ἀμεινύνας ὑποθέσεις παρελθόντες. II 260, 21 τὰ ἐξ ὑποθέσεως τοῦ νοῦ πάντα. III 272, 4 ὅσας ὑποθέσεις καὶ ἡλίκας εὐπραγίας ... ἄκρις οὐρανοῦ κατέσεισαν. VI 220, 2 ὥς μὴ μόνον τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ καὶ τὸ ζῆν ἀποργῶναι. VI 189, 9 αὐτὸς ... τῆς μετέρας ὑποθέσεως ἀκούσομαι προσευκαιρήσας. VI 223, 6 ἤκουσε γὰρ τῆς ὑποθέσεως, ὅς πραγματικὸν ἐνὶν παρῆκουσεν; VI 190, 1 φροντίζουσι δὲ ἡμῖν τῆς ὑποθέσεως. VI 191, 20 ἀμφοτέρων οὖν τῶν ὑποθέσεων δι' ἃς ἐστάλημεν οἰχομένων.

ὑποθήκη. III 270, 23. V 72, 11. 158, 2. 285, 14.

ὑποκακοήθης. VI 187, 5.

ὑποκαταλινέσθαι. IV 283, 16.

ὑποκεῖσθαι. III 27, 12 εἰ τι ἄλλο πρεσβυτέρας ὄνομα ἀρχῆς ὑπόκειται ἡ φύσις. I 68, 19. 25. 70, 16. 125, 14. 126, 11. 19. II 224, 22. III 7, 2. 241, 23. 299, 11. IV 302, 3. VI 88, 23 (τὸ ὑποκείμενον). II 44, 20 ἐν δὲ καὶ ταῦτόν ὑποκείμενον. IV 87, 16 πρὸς οὐδὲν ὑποκείμενον. IV 287, 18 ὑποκειμένον πράγματός. II 164, 7. 13. IV 27, 19. 30, 3 ἐνός ὑποκειμένου. I 52, 15. 67, 14. 95, 28. 97, 22. 104, 22. 105, 15. 126, 17. 127, 1. II 207, 3. 249, 14. 257, 12. III 17, 12. 28, 8. 102, 1. IV 70, 1. V 15, 16 (τὰ ὑποκειμένα). II 209, 5 καταλήψεις τῶν ὑποκειμένων πραγ-

μάτων. II 163, 15 πολλῶν ὑποκειμένων
opp. ἐνός υποκειμένου. III 167, 2 τὴν
τῶν υποκειμένων σωμάτων ἀντίληψιν.
ὁποκρίνειν. IV 190, 17.
ὁποκρίνεσθαι. II 238, 16.
ὁπόκρισις. IV 76, 1 θανάτου γὰρ ἐμοὶ
κακὸν ἀργαλειώτερον ὅ. III 265, 13 (coni.
σοφίσματα, προσποιήσις). VI 28, 19 coni.
θωπεία, κολακεία. VI 185, 29 δεινοὶ γὰρ
εἰσι τὰς κολακείας καὶ γοητείας καὶ
ὁποκρίσεις. III 249, 21 παρὰ δὲ ῥητορι-
κῆς. II 78, 18 γυμνὴν ἐπιδείκνυνται
τὴν ὁπόκρισιν. III 143, 25 τοῖς μὲν ἀλή-
θειαι, τοῖς δὲ ὅ. ἀσκεῖται. III 11, 5 ὁπο-
κρίσεως καὶ ψευδῶν πλασματῶν ἀνηρτη-
κώς τὸν ἑαυτοῦ βίον. IV 75, 18 ἄνευ
τῆς ἐχθρᾶς ὁποκρίσεως. VI 25, 20 ἡρε-
μασιώτερας φωνῆς ὁποκρίσει βαρύμην
ἡθὺς ἐπιδεικνύμενοι. V 251, 6 ψυχῆς ...
συσκιαζούσης ὁποκρίσει τὸ ἔργον. VI
159, 24 ἦν συνεσχίαζεν ἀγριότητα τῇ
πλάσματι τῆς ὁποκρίσεως ἀναφῆνας. II
310, 15 πραινθέντος δὲ ἀποδήτῃ τὴν
ὁπόκρισιν. III 117, 20 ἐχλεύασαν καὶ
τῆς ὁποκρίσεως ἐμίσησαν.
ὁποκριτικός. I 105, 14.
ὁπολαμβάνειν. I 103, 27 τὸ ὅ. ὅτι νοῶ
× ἡ ὅτι αἰσθάνομαι. III 22, 17 ἀνείδασκεν
ὅ θεοῦ ἔργον, ἀλλὰ θεὸν ὅ. τὸν κόσμον
εἶναι. III 108, 1 τίς οὖν οὕτως ἀνδρώς
ἐστίν, ὡς ὅ. κακωτὴν τὸν θεόν ...; III
63, 15 ὡς ὅ., ὅτι ... V 320, 18 τοὺς
ἄλλους ὁπολαμβάνει πένητας. IV 40, 17
ὡς ἡμεῖς ὁπολαμβάνομεν. II 68, 9 ὁπο-
λαμβάνουσι θυμοὶς καὶ ὀργαῖς χρῆσθαι
τὸ ὅν. I 200, 14 τὸ μὲν αἷτιον ὄργανον
τὸν δημιουργόν ... ὁπολαμβάνοντες. VI
186, 7 Γάιος ὑπελάμβανε τῷ ὄντι νομί-
ζεσθαι παρ' Ἀλεξανδρεῦσι θεός. I 225, 2
ὅ δὲ ἀξιώχρευν ἑαυτὸν ὁπολαμβάνων
κτήσεως καὶ ἀπολαύσεως ἀγαθῶν. II
45, 5 καὶ αὐτὸς ὁπολαμβάνων οὐχ ἁμαρ-
τήσῃ. II 285, 26 οἱ τοὺς ῥητοὺς νόμους
σύμβολα νοητῶν πραγμάτων ὁπολαμβά-
νοντες. II 83, 12 ὅπερ εὐλογον ἦν
ὁπολαβεῖν. I 71, 25 ὡς ὁπολαβεῖν ὅτι
θεὸς γεωπονεῖ. I 184, 13 (ὁ νοῦς) πάν-
των ὑπέλαβεν εὐρετὴν καὶ τεχνίτην ἑαυ-
τόν. I 186, 6 ἀντὶ γὰρ τοῦ νομίσαι θεοῦ
πάντα κτήματα, ὑπέλαβεν ἑαυτοῦ. III
169, 22 μηκέτ' οὖν ὀνομάτων ἀλλαγὴν
ὁπολάβης χαρίζεσθαι τὸ θεῖον. II 43, 9
καὶ μηδεὶς ὁπολάβῃ μῦθον εἶναι τὸ εἰρη-
μένον. II 29, 28 ὁ ἀρετῆς ἐκδεχόμενος
καὶ ὁπολαβὼν δι' εὐκλείας ... λόγος.
III 143, 19 καίτοι γ' ὁπολαβόντες ἐπιτη-
δειότατα τῇ ψυχῇ δεωδωρῆσθαι. III 104, 2. 4
ἐγὼ μὲν ταῦτα περὶ ὁμῶν ὑπέληφα.
I 19, 17 καιροῦς δὲ τὰς ἐτησίους ὥρας

ὑπέληφεν εἶναι. II 39, 16 τοῦτο πρὸς
ἀλήθειαν γενέσεως αἷτιον ὑπέληφότες. —
I 294, 26 Μωυσῆν, ὅπως χειροτονεῖται
„θεὸς τοῦ Φαραῶ“, μὴ πρὸς ἀλήθειαν
γενεῖν σῆται, δόξῃ δὲ μόνον ὁπολαμβάνε-
σθαι. I 128, 25 πότε οὖν, ὦ ψυχῇ,
μάλιστα νεκροφορεῖν αὐτὴν ὑπόληψι;
V 9, 6 τί ἔτερον ὑπόληπται ἢ ὅτι ...
I 14, 14 αἰτίαι ὑπόληφονται. I 259, 8
ἢ (sc. ψυχῇ) δ' ἐμπεριπατεῖ ὁ θεός, τὸ
ἐκτός αἰσθητὸν ἀγαθὸν οὐχ ὑπέληπται.
I 62, 25. II 99, 17 ὑπόληπτόν.

ὁπολήψις. I 234, 2 ἀποδιδράσκεν δεῖ
τὴν μυρίους ἀπατώσαν ἐκκλίνοντας ὑπό-
ληψιν. I 237, 1 γυμνὴν ἄνευ σκεπα-
σμάτων, ὅσα περιποιῶσιν αἱ κεναὶ καὶ
ψευδεῖς ὑπόληψεις, τὴν ψυχὴν φανῆναι.
III 219, 23 τῆς πρὸς θεὸν πίστεως καὶ
ἀφανοῦς ὑπόληψις ἀφιστάμενον. III
182, 29. V 149, 15 ἀρίσταῖς ὑπόληψι
ταῖς περὶ θεοῦ. IV 284, 9 τὴν περὶ τοῦ
ζώντος αἰεῖ θεοῦ προσήκουσαν ὑπόληψιν.
V 80, 10 τοῦ ἐνός καὶ ὄντως ὄντος. V
80, 6 περὶ τοῦ πάντα γεννώντος. V
332, 11 ὡς ἔστιν ἐν αἷτιον. III 166, 16
ἦν περὶ ἑαυτοῦ τε ἴσχε καὶ θεοῦ. VI
170, 8 ταύτην τὴν ὑπόληψιν ἐνσφραγι-
σάμενος τῇ διανοίᾳ. VI 204, 6 προπετείας
καὶ θράσεως ὑπόληψιν ἐξεγενεκάμενος.
IV 159, 4 σπουδαζόντες ὑπόληψιν ἐμποι-
εῖν, ὅτι ... — III 168, 22 ἐν ἀψευδέσι
καὶ καθαρᾷς ὑπόληψεσιν. II 287, 2
(ἐπεικῆς). II 286, 5. V 144, 23 (χρηστῆς).
III 275, 29 (ψευδῆς).

ὁπομειδιᾶν. IV 35, 3. VI 138, 12.

ὁπομενετέος. I 79, 3 ἐπιστήμη γὰρ
ἐστὶν ὁπομενετέων καὶ οὐχ ὁπομενετέων
καὶ οὐδετέρων. I 78, 8 ἡ δὲ ἀνδρεία
τοῖς ὁπομενετέοις (ὄρους τίθεισα).

ὁπομνήσις. I 116, 27. II 34, 6. 123, 15.

ὁπομιμνήσκειν. III 224, 20 εἰ καὶ μὴ
ὀνειδίζειν ἀλλὰ τοί γε ὅ. II 230, 7 τί
δεῖ ... οὐ μόνον τῶν ἐν χειρὶ καὶ παρὰ
πόδας ὅ.; V 117, 7 ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν
ἀπευκτὴν ὠφέλειαν προσέμων ὀνειδίζειν
πενθοῦσιν ἢ ὅ. κακοπραγίων. V 90, 22 οὐ
καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὁπομιμνήσκει τῆς ἀν-
θρωπότητος. V 122, 17 ὁπομιμνήσκαν ὁ
θεὸς τῶν τοῦ κόσμου γενέσεως. I 214, 11
ὅσα ἂν ἐνδέχεται τῶν ὑπ' ἐκείνης ἡσυ-
χασθέντων ὁπομνήσω. V 363, 21 ὁπο-
μνήσκει τὸν θνητὸν ὅτι θνητός ἐστιν. V
272, 8 περὶ ὧν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις
ὁπομνήσμεν.

ὁπομιμνήσκεσθαι. I 117, 3 τὸ δ'
ὅ. καὶ ἀναγγέλλειν καὶ ἀναπολεῖν κρατεῖ
καὶ δουλοῦται βιαίως τὸν λογισμὸν. V
144, 22 εὐκεί πῶς ὅ. πατρός τε καὶ μητρός.

VI 55, 5 ἔνιοι δὲ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ὑπομνησκοντες τροφῆς. IV 232, 16 „ὑπομνησκέσθω μέντοι“ φησί „καὶ ὁ μέλλων περιρραίνεσθαι, ὅτι ...“ V 186, 12 τὸν οὖν ἀκούσιον δράσαντα φόνον ... ὑπομνησκόμενον ἐκ τοῦ τόπου τὸ ἄφρονον. IV 166, 22 εἰδ' ὑπομνησκόμενοι τῆς κατ' Αἴγυπτον εὐθηνίας. V 103, 16 τῶν ἀνθρώπων ... ὑπομνησκομένων ἰσότητος. III 80, 18 τὸν πατέρα νοῦν αἴτιον εἶναι τοῦ ὑπομνησθῆναι. III 80, 13 ἕξω λήθης γίνεται, ἥ πρὶν ὑπομνησθῆναι κατέσχητο. — III 129, 18 ὑπομνηστέον. ὑπόμνημα. V 246, 7 (coni. γράμματα). III 301, 18 ἀνακείμενα ὑπομνήματα. III 111, 4 τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν ἔστιν εὐρεῖν ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς ὑπομνήματα. — V 271, 16 ἀναδρίας. V 120, 23 τῆς μεγίστης ἀποικίας ὅ. ἐστιν ἡ ἐορτή. IV 2, 13 βίου τῶν παλαιῶν. V 124, 21 τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. IV 196, 8 τῆς εὐχαριστίας τῶν ἀνθρώπων. V 211, 2 παλαιὸν πράξεων. VI 219, 2 τιμῆς καὶ εὐσεβείας. III 40, 21 θεῶν φύσεων. V 36, 17 τοῦ καταφρονητικῶς ἔχειν ἀπληστίας. ὑπομνηματίζειν. VI 144, 7. ὑπομνηματικός. VI 186, 12. ὑπόμνησις. IV 225, 20. V 52, 11 ἀμαρτημάτων. V 124, 14 ἐλπίδος χρηστῆς. V 137, 2 ἐνδείας. V 132, 18 περαστίου ... ἔργου. V 121, 8 εὐχαριστίας. VI 148, 12 τῶν ἀρχαίων κακοπραγιῶν. V 138, 10 τῆς τῶν προγόνων μακρὰς ὁδοπορίας. V 54, 15 τῆς ψυχικῆς σωτηρίας. IV 102, 7 φοβερῶν ἐκείνων. — III 80, 8 ἀνάγκη δὲ τὸν ὑπομνήσει χρώμενον ἐκλαθέσθαι πρότερον ὢν ἐμέμνητο. V 239, 20 οὐ πρότερον ἐποιήσασθαι ὑπόμνησιν. V 317, 10 ὑπόμνησιν ποιεῖται τῶν μὲν ἀναφλέγειν τὸ πάθος εἰλωθότων. — III 251, 8 εἰς ὑπόμνησιν ἑαυτοῦ. V 148, 20 ὄνομα θεῶν ἐτέρων μῆτε τῆς ψυχῇ παραδέξῃ εἰς ὑπόμνησιν. VI 67, 8 τοῖς δυναμένοις ἐκ μικρᾶς ὑπομνήσεως τὰ ἀφανῆ διὰ τῶν φανερῶν θεωρεῖν. V 290, 15 πρὸς ὑπόμνησιν τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἀποδόσεως. ὑπομονή. II 59, 6 διὰ καρτερίας καὶ ἀνδρείας καὶ ὑπομονῆς. I 189, 14 τῇ ἑαυτοῦ καρτερίᾳ καὶ ὑπομονῇ. II 168, 2. 296, 10 τῶν καλῶν. III 190, 14 ὑπομονῆς ἄξιον ἢ ἀνδρεία, φυγῆς ἢ δειλία. II 310, 5 τίς οὖν ἢ παραίνεσις τῆς ὑπομονῆς; — All: I 264, 26 cf. 203, 10. 268, 19. 270, 8. II 167, 17. 309, 19. III 79, 19. 118, 14. 152, 6. 214, 21 ῥεβέκκα γὰρ ἢ ὅ. ὑπομονητικός. I 132, 25 ψυχῇ.

ὑπονοεῖν. I 5, 8 λέγειν ἢ ὅ. III 168, 17 ὅ. ἄξιον, ὅτι ... II 78, 24 τὸ μὲν πρότερον οὐκ εἰκός ὅ. VI 180, 14 ὥς ὅ. ὅτι ... VI 98, 15 ἀναγκαῖον ὅ. τὸ ἀδύνατον. VI 89, 8 πάντων δ' ἀποπτώατον ὅ. ὅτι ... VI 86, 8 ἄπερ οὐδὲ θέμις ὅ. VI 99, 6 δ' μὲρ θέμις ὅ. ὅτι ... VI 83, 13 τοῦτο δὲ ὅ. οὐκ εὐαγές. VI 87, 5 δ' δὴ γένοιτ' ἂν οὐδὲν ἔτερον ἢ θεοὺς φθειρομένους ὅ. VI 95, 14 ἄπερ οὐ μόνον λέγειν ἀλλὰ καὶ ὅ. ἀσεβές. VI 77, 10 ἀληθέστερον ὅ. τὸ πρότερον, οὐ μόνον ὅτι ... VI 95, 12 ἐπεὶ καὶ οἱ φθέροντες αὐτόν (sc. τὸν νοῦν) λογικὸν εἶναι ὑπονοοῦσιν. III 109, 21 μὴδὲν τῶν ἐν ταῖς γυναικεῖσι ζηλοτυπίας εἰλωθότων γίνεσθαι ὑπονόησιν. III 80, 26 μῆδεῖς τοῦτ' εὐφρονῶν ὑπονόησειεν. V 165, 6 φησὶν οὖν τῷ ὑπονοήσαντι ἀνδρὶ. — IV 288, 4 ὅ γε ὁμῶς εἰς ἀπίστην ὑπονοεῖται. VI 89, 17 τοῦ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν ὑπονοουμένου (κόσμου). V 57, 19 εἴαν τις ... ὑπονοήθῃς, ὅρκου προταθέντος, ὁμότης. I 145, 21 ἐπὶ τῆς ὑπονοηθείσης διεσθάνθαι ψυχῆς φησιν. — I 44, 23. III 159, 14. IV 235, 13 ὑπονοητέον. ὑπόνοια. V 165, 8 τὸ ... τῆς ὑπονοίας πάθος. V 217, 11 φωνῆς ὑπονοίας ῥυόμενος ἑαυτόν. V 165, 18 δηλοῦτω τὴν ὑπόνοιαν. V 165, 2 καὶ ὅ. ὑπόνοιαν. IV 103, 3 cf. 106, 5 τῆς κατασκοπῆς. IV 116, 21. 23 ὑπόνοια πληγθέντες. VI 162, 10 τοῦ Τιβερίου. VI 122, 24 τοῦ Μάκρωνος. VI 162, 20 πρὸς τὰς εἰς ὑπόνοιαν αἰτίας καὶ κατηγορίας. VI 217, 5 ἡρεμοῦντος καὶ τῆς ὑπονοίας ἀπληλαγμένου. V 350, 20 ἐν ταῖς ῥηταῖς γραφαῖς καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπόνοιαν ἀλληγορίαις. IV 67, 11 μετὰ τὴν ῥητὴν διήγησιν καὶ τὰ ἐν ὑπονοίαις προσποδοῦναι. III 230, 23 τὴν ἐν ὑπονοίαις πραγματεῖαν καὶ φυσιολογίαν opp. τὴν ῥητὴν ... ὑφήγησιν. III 168, 8 τὰς ὑπονοίας ἐκκόψαιμεν, φυσιολογοῦντες ... II 155, 17 τοῦτ' ἐν ἐστὶ τῶν ἐν ὑπονοίαις ἀποδοιμμένων (opp. τὸ ῥητόν). III 221, 15 λέγεται ... ἐν ὑπονοίαις. VI 53, 12 ἀποκεχυρμένης φύσεως ἐν ὑπονοίαις δηλουμένης. V 149, 1 δι' ὑπονοίας. I 55, 1. 175, 2. 293, 15. 296, 5. II 100, 23. 114, 27. 121, 12. 285, 18. III 66, 3. 108, 7. 125, 26. 133, 11. 148, 13. 149, 26. 208, 5. 298, 7. IV 21, 10. 27, 16. 223, 18. V 183, 1. VI 67, 2 δι' ὑπονοιῶν. ὑπονοοτεῖν. I 234, 23. ὑποπιμπάναί. I 186, 2. ὑποπίπτειν. I 157, 31 ὁ μὲν ἀλόγιστος ... ὑποπίπτει ταῖς ἀληθδύσιν. I 20, 17 ᾧ διακρίει (ἢ αἰσθῆσις) τὰ ὑποπίπτοντα.

IV 306, 21 πολλά δὲ καὶ τῶν ὑποπιπτόντων αὐτῇ διατέτακται. I 83, 21 ὁ δειλὸς ὑποπέπτωκε τῷ ἀνδρείῳ.
 ὑποπόδιον. II 247, 20 θεοῦ (ὁ αἰσθητὸς κόσμος).
 ὑπόποκος. I 30, 6 κριοί.
 ὑπόπτερος. III 132, 4 Χερουβίμ. V 151, 11 ὁ ἐπικυματίζω μόνον οὐκ ἀεροπορῶν.
 ὑποπτῆσσειν. III 301, 11.
 ὑπόπτος. VI 176, 25 ἔθνος ... τῶν Ἰουδαίων. IV 208, 5 τὰ γὰρ ἐντὸς τείχους. I 215, 16 (φιλήθονος). VI 152, 8 ὁ ἵρῆμα προσίων ὤ. V 179, 7 τοὺς δὲ εἰς τὸ παθεῖν ὑπόπτους φοβερωτέρου δέουσι ἀναμιμνῆσθαι. VI 140, 1 περὶ ὧν ὤ. ἦν ἐξευμενίζεσθαι. VI 137, 10 πρὸς γὰρ νεωτερισμὸν ὑποπτοὶ πολλάκις ἀποστάντες ἦσαν.
 ὑπόπτωσις. I 157, 26. 189, 16.
 ὑπόπυος. V 369, 21.
 ὑπορρίπτειν. I 190, 8.
 ὑπορρεῖν. I 234, 23.
 ὑποσημαίνειν. II 232, 3. IV 63, 7. 82, 9. 92, 21. 106, 12. 304, 4. VI 63, 15.
 ὑποσκελίζειν. I 36, 8 φιλεῖ γὰρ τὸ μακρὸν γῆρας ἕκαστον ὁ. IV 197, 22 τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων. I 55, 7 ἐκτραχηλιζούσης καὶ ὑποσκελιζούσης τῆς ἀκрасίας. V 145, 19 ἀς (sc. δυνάμεις) ὑποσκελίζοντες καὶ ἐνευρίζοντες οὐκ ἐρυθρῶσιν. III 280, 16 οὐς πάντας ὀρθῇ ἀτραπὸν εὐθύνοντας τοῦ βίου ... καταρράττειν ὑποσκελίζοντες. III 233, 12 (ἡ ψυχὴ) εἰθ' ἐκουσίως ὑποσκελίσασα ἑαυτὴν χυλεῖται. III 116, 24 οὕτως γὰρ τὸν μακρὰ βαινόντα καὶ φρουαττόμενον ἄθλιον ὑποσκελεῖς.
 ὑποσκελίζεσθαι. VI 131, 22 μηδεμίαν (δρμὴν) εἰν ὁ. V 82, 25 αἱ τοῦ σώματος δυνάμεις οὐχ ὑποσκελίζονται μόνον ἀλλὰ καὶ φθείρονται. III 166, 21 ὁ δ' οὐδέποτε ἐν ταύτῃ βεβαίως ἰδρυμένος ... καὶ ὑποσκελίζομενος. IV 86, 18 ὡς μηκέθ' ὑποσκελισθῆναι. III 207, 7 πρὶν οὖν ἡβῆσαι ..., χαλεπὸν ὑποσκελισθῆναι. III 282, 9 τίς δ' οὐχ ὑποσκελισθῆ; II 110, 20 (τὰ ζῷα) ὑποσκελισθέντα πεσεῖν.
 ὑπόσπονδος. VI 131, 19.
 ὑπόστασις. III 245, 11. VI 100, 4. 101, 9.
 ὑποστέλλεσθαι. I 42, 13. 122, 5. 216, 14. III 10, 19.
 ὑποστρέφειν. I 35, 8. 170, 14. 171, 15.
 ὑποστροφῇ. II 49, 4.
 ὑποσυγχεῖν. II 95, 6. 121, 8. III 100, 4.
 ὑποσύγχυτος. I 237, 6. II 273, 15.

ὑποσύρειν. I 40, 8.
 ὑπόσχεσις. II 95, 9 πολλοῦ μὲν οὖν τῆς νομοθεσίας τὴν ὑπόσχεσιν ἐπαληθεύσαν εὐρήσομεν. II 88, 3 ὃ ὑπερφυστικῆς καὶ μεγαλοπρεποῦς ὑπόσχεσεως. III 81, 2 (ἀληθῆς). V 122, 7 ἀλευδῆς. III 23, 21. 166, 15. 242, 15 (θεῖαι). III 244, 2 τὰς διὰ λόγων ὑποσχέσεις ἀληθείας. III 99, 20 ἐγγυᾶται δέ μου τὴν ὑπόσχεσιν λόγιον. III 22, 14 τοῦτ' οὐχ ὑπόσχεσιν μόνον ἀλλὰ καὶ παλαιὰς ὑποσχέσεως βεβαίωσιν ἐμφαίνει. I 131, 28 (τῷ Ἀβραάμ) γελᾶσάντι ἐπὶ τῇ ὑπόσχεσει. I 158, 17 εὖ καὶ τὸ ὄρκω βεβαίωσαι τὴν ὑπόσχεσιν. I 212, 6 μὴ ποτε λαθὼν ὁ νοῦς αἰγμάλωτος ἀνδραποδισθεὶς ἀπαχθῇ τοσαύταις δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσεσιν. II 50, 1 ἔστι δ' ὅτε καὶ ὑποσχέσεων, αἱ διαφέρουσιν ὀνειράτων οὐδέν. III 182, 30 ταύταις εἰκόσι ἦν ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν νοῦν ἐμφορηθέντα μετέωρον ἀρθῆναι. IV 245, 4 τῆς δ' ὑποσχέσεως ἀρκτεόν ὦδε. I 34, 4 τὴν δ' ὑπόσχεσιν ἀποδείξει βεβαιωτέον. V 57, 24 οὐχ ὑποσχέσει ἀλλ' ἔργοις. II 276, 22 τὸν μέλλοντα τῇ ὑποσχέσει χρόνον προδιώρσται. V 64, 23 ἤδη δ' ἀναγκαῖον καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀποδοῦναι. V 76, 22 βεβαιούται δέ μου τὴν ὑπόσχεσιν ὁ νόμος λέγων. VI 138, 18 ἐπὶ ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι γεγηθότες εὐχαριστοῦμεν. IV 167, 2 οἱ ταῖς μὲν ὑποσχέσεσι τοῦ ἡγεμόνος εὐδαίμονες. VI 146, 4 τὸν καθ' ὑποσχέσεις ὕστερον δοθησόμενον (μισθόν).
 ὑποτάττειν. I 29, 13. 119, 7. II 104, 22.
 ὑποτέμνειν. I 3, 5. II 97, 8. 112, 18.
 ὑποτίθεσθαι. I 82, 28 ἕως δὲ ἑαυτὸν υποτίθεται ὡς αἰτιὸν νινος. IV 190, 7 τὰ ἐναντία τοῖς χρησμοῖς υποτιθέμενος. III 151, 7 γυναῖκα τὴν αἰσθησὶν καλεῖ, νοῦν ἀνδρὰ αὐτῆς υποτιθέμενος. II 256, 21 μυρίας ἀρχὰς καὶ αἰτίας τῆς τῶν ὄντων ὑποθέμενοι γενέσεως. II 3, 6 Μωυσῆς δὲ τοῖς γνωρίμοις αὐτοῦ παράγγελμα καλλίστον υποβήσεται.
 ὑποτοπεῖν. II 210, 3 εἰς τὰ ἐναντία, ὧν ὑπετόπησεν τις. III 244, 6 ὑπετόπησεν εἶναι τὸ ὄν ἐν τόπῳ. II 303, 11 οὗτοι τὸν φαινόμενον τοῦτον κόσμον ἐν τοῖς οὖσιν ὑπετόπησαν εἶναι μόνον. III 64, 8 τινὲς δὲ πατέρας ὑπετόπασαν εἰρήσθαι τὰς τέτταρας ἀρχὰς. IV 101, 4 εἰτ' ἐκ διαβολῆς εἴτε καὶ ὑποτοπήσας. V 4, 20 μόνους εἶναι τούτους θεοὺς ὑποτοπήσαντες. III 230, 11 ἔνιοι δὲ ἥλιον μὲν ὑποτοπήσαντες εἰρήσθαι νυνὶ συμβολικῶς αἰσθησὶν τε καὶ νοῦν. IV 100, 11 οἱ δ' οὐ χάριν ἀλλ' ἐνέδραν ὑποτοπήσαντες ἡθῶμον. IV 293, 20 οἱ δ' οὐδὲν

... ἀγαθὸν ὑποτοπήσαντες εἶναι. II 303, 29 μηδεὶς ὑποτοπησάτω τὸν κατὰ τὸ εἶναι λέγεσθαι. I 255, 17 οὐκ ἔνα τοῦθ' ὑποτοπήσωμεν, ὅτι ... II 60, 17 ἴσως τινὲς τῶν ἀνεξετάστων ὑποτοπήσουσι τὸν νομοθέτην αἰνέτησθαι, ὅτι ... II 260, 14 ἦν (sc. δίκην) ἴσως τινὲς τῶν ἀφρόνων οὐ βλάβην, ἀλλ' ὠφέλειαν ὑποτοπήσουσιν. II 205, 13 αἴψυχα γὰρ ἔστιν ὅτε ὄντα ὑπετοπήθη ζῆα εἶναι. I 176, 6 ὑποτοπητέον.

υποτροπιάζειν. II 297, 14. VI 148, 12.

υποτυποῦν. III 169, 20. 262, 8. IV 17, 16.

υποτυφθεῖσθαι. V 160, 14 μηδὲν ἐμπύρνεμα τῆς ἄρρενος γενεᾶς ἐώντες ὅ. IV 97, 5 τοῦτοίς ὑποτυφομένῳ καὶ ζωपुरουμένῳ πάντως τὰ ἐντὸς ἐκαίετο. VI 203, 26 ἐτεκμαίρετο μέντοι διὰ ... τῆς τῶν ὁμμάτων παραγῆς ὑποτυφομένην ὀργήν. I 174, 7 τὴν ὑποτυφομένην εἰρωνεύειαν. III 70, 9 σπινθήρσι μὲν τῆς ἐπιστήμης ὑποτυφόμενοι. III 9, 21 σπερμάτων καὶ ἐμπυρευμάτων ὑποτυφομένων.

υποτυφοῦσθαι. III 266, 7.

ὑπουλος. III 126, 13. VI 26, 3.

ὑπουργεῖν. VI 65, 12.

ὑπουργία. IV 234, 2. VI 10, 7. 65, 9.

ὑπουργός. I 55, 2.

ὑποφαίνεσθαι. IV 232, 19. 269, 7.

ὑποφήτης. II 158, 19. III 160, 6. 246, 4.

ὑποχείριος. II 260, 16. III 104, 16.

ὑποχός. I 280, 11. II 225, 13. 259, 26.

ὑπόχρυσος. III 105, 17 (θεοί),

ὑποχωλαίνειν. III 188, 23.

ὑποχωρεῖν. I 10, 9. IV 6, 6.

ὑποψία. VI 160, 6. 161, 24.

ὑσσωπος. V 64, 3 εἴτα ἐκ τοῦ κράματος βάπτοντας ὑσώπου κλάδους τοὺς καθαιρομένους ἐπιρραίνειν. V 65, 5 ὑπομαραινόμενης τῆς φλογὸς εἰς τὸ μεσαίτατον τρία ταῦτα ἐμβάλλειν, ξύλον κέδρινον καὶ ὑσσωπον καὶ κόκκινον, κλεῦει. VI 65, 15 cf. 65, 21. 68, 11 σιτοῦνται ... ἄρτον εὐτελεῖ καὶ ὄψον ἄλλες, οὓς οἱ ἄβροδίατοι παραρτῶσιν ὑσώπῳ.

ὑφαίματος. IV 35, 5. V 204, 10. VI 190, 2.

ὑφαίρειν. I 39, 9. 283, 27. 284, 10.

ὑφαίρεισις. III 78, 20. VI 177, 1.

ὑφασμα. V 22, 18 ἐπὶ δὲ τοῦ λογιεῖο διττὰ ὑφάσματα καταποικίλλει. III 249, 6 cf. V 24, 1 ὅταν ... τὸ παμποικίλον ὅ., τουτονὶ τὸν κόσμον, ἀπιδῶ. III 252, 17 τῆς πολιτείας. II 189, 22 φυγῆς καὶ σώματος. V 22, 8 θωρακοειδὲς ... σύμβολον οὐρανῶ.

ὑφείεις. I 154, 1. 251, 14.

ὑφηγείσθαι. II 107, 16 περιττόν ἡγού-

μενοι τὸ μὴ μαθησομένοις διαφορὰν κτηνοτροφίας καὶ ποιμενικῆς ὅ. II 276, 18 (οὐ) τοῖνον ἐμπρεπὲς ὅ. καὶ διδάσκειν καὶ δεικνύναι τὰ καθ' ἕκαστα τοῖς ἀγνοοῦσιν. IV 211, 20 τὰ πλεῖστα καὶ ἀναγκαιότατα περῶμενος ὅ. IV 277, 13 ὡς ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν ἐμπερομένων εὐθὺς ἂν δόξαι τὰ πρακτέα καὶ κοινῇ πᾶσιν ἀθρόοις ὅ. VI 72, 12 οὐκ ἂν ἴσως ἀπηξίωσεν ὁ θεὸς ... ψυχαῖς ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων ... διὰ σημείων ἢ τεράτων ὅ. I 233, 10 ὡς ὑφηγεῖται ὁ ἱερός λόγος. II 86, 6 οἷς δ' ὑφηγεῖται ὁ ἐρμηνεύς τοῦ θεοῦ λόγος καὶ προφήτης ἐπηται. II 306, 27 (Σαμουὴλ) οὐκ ὑφηγεῖται τὰ τῆς βασιλείας δίκαια τῷ Σαούλ. III 246, 9 τοῖς δὲ ὡς γνωρίμοις διδασκαλὸς τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὑφηγεῖται. III 178, 7 ὅποτε μὲν γὰρ τοὺς χρησιμδομένους χρησμούς ἐρμηνεύων ὑφηγεῖται. IV 233, 18 ὡς τὰ λόγια ὑφηγεῖτο. IV 282, 1 δσιώτατον ὑφηγεῖται παράγγελμα. V 347, 1 πιστεῦσαι δεῖ τῷ διδάσκοντι περὶ ὧν ὑφηγεῖται. V 337, 18 τάξεις ἐναρμονίους ὑφηγεῖται. V 102, 5 ἀναστάς δὲ τις τῶν ἐμπεροτάτων ὑφηγεῖται τὰ ἄριστα. VI 65, 23 νηφάλια γὰρ ... τοῦτοίς βιοῦν ὁ ὀρθὸς λόγος ὑφηγεῖται. II 33, 5 ὅσα ἂν ὁ διδάσκων ὑφηγῇται. IV 214, 8 ἂς ὑφηγοῦντο οἱ χρησμοί. V 158, 3 οἱ γονεῖς ... τοὺς ἱερῶς νόμους ὑφηγοῦντο. III 174, 39 οὗτος ... ὑφηγοῦμενος τῷ σφῷ ἀναδιδάσκειν ἂν μόνῃ μαρθάνειν ἄξιον. V 278, 15 βουλὰς μὲν ἀγαθὰς ταῖς διανομαῖς ὑφηγοῦμενος. I 144, 27 μετὰ τοῦ ὑφηγομένου τὰ πρακτέα λόγῳ. II 271, 18 ὑφηγησαμένου τοῦ ἴλεω θεοῦ τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων. IV 250, 15 τοῦ μὲν ἡγεμόνος ὑφηγομένου καὶ διδάσκοντος ἂν τε χρὴ πράττειν καὶ λέγειν. III 219, 24 τῷ μέσῳ λόγῳ θείῳ τὰ ἄριστα ὑφηγομένῳ. II 52, 21 ἂ τοῖς ὡτα κεκαθαρμένοις ὑφηγῆσεται. III 175, 7 τὸ μὲν κεφάλαιον εἴρηται, τὰς δὲ πλείους ὑφηγῆσεται. V 144, 18 οὐδὲν γὰρ ἀλλότριον ἀρετῆς ὁ ταῖς ἀληθείαις ὑφηγῆσεται πατήρ παιδί. II 111, 7 τὸ ὑπαντᾶν αὐτῇ ἄγγελον, θεῖον λόγον, ἂν χρὴ παραινέσονται καὶ ὑφηγησόμενον ἐπανόδοι τῆς εἰς τὸν δεσποίνης οἴκον. II 112, 25 τίνα γὰρ ... τοῖς ὀρθῶς χρησμένοις ὑφηγησασθαι κατὰ πολλὴν τῆς ἐν τούτοις ἐπιστήμης περιουσίαν ἐξεγένετο; III 299, 3 πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα εὐκαίρως ὑφηγησάμην. I 21, 16 εἰρμῇ κέχρηται, καθ' ἣν ὑφηγήσατο ζωογονίαν. I 277, 26 τὴν γὰρ αἰτίαν χρησμῷ μαθὼν αὐτός (sc. Μωσῆς) ἡμῖν ὑφηγήσατο. III 224, 3 εἰτ' ἐξ αὐτῆς (sc. διανοίας) εἴτε καὶ ὑφηγησα-

μένου τινός. IV 203, 2 συνέγραψεν ὑφηγησαμένου θεοῦ.
 ὑφήγησις. II 241, 1 cf. V 270, 7 (coni. διδασκαλία). III 24, 1 ὁ διδάσκαλος ἄρχεται τῆς ὑφηγήσεως ἀπὸ στοιχειώδους εἰσαγωγῆς. VI 44, 4 (αἱ) διὰ τῶν ἐγκυκλίων (ὑφηγήσεις). II 193, 21 coni. παραδόσεις. II 31, 8 εὐθέως γὰρ ὅσοι τῶν διδασκάλων ... πρὸς τὴν ἑαυτῶν υπερβάλλουσιν ἔξιν ἐπιχειροῦσι ποιῆσθαι τὰς ὑφηγήσεις. II 31, 1 τεχνικώτατα μέντοι χαρακτηρίζει τὴν τῆς διδασκουλῆς καὶ ὠφελούσης ὑφήγησιν. II 257, 12 τὸ διδασκόμενον τοῦ χωρὶς ὑφηγήσεως ἐναργεῖς τύπους τῶν ὑποκειμένων λαμβάνοντος αἰεὶ δεύτερον. II 28, 17 ποιούμενος ἀπὸ τῶν φύσει τὴν ὑφήγησιν τεχνῶν. II 188, 14 τὰς παιδείας τῆς μητρὸς νομίμου ὑφηγήσεις ἀνείλε. I 204, 15 οὐ γὰρ ὀλίγος ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἀκοῆς καὶ ὑφηγήσεως μανθανόντων. III 230, 25 (ῥητή, opp. ἡ ἐν ὑπονοίαις πραγματεία καὶ φυσιολογία). V 240, 20 ἐποχτευνέτω τὰς ἀκοαῖς ἀθρόας ὑφηγήσεις. — I 205, 1 οἱ δὲ ἀνθρώπων μὲν ὑφηγήσεις ἀπολελοιπότες. I 235, 2 αὐτὸν (sc. θεοῦ φοιτητὴν) ἀμήχανον ἔτι θνητῶν ὑφηγήσεως ἀλέχεσθαι. II 298, 2 τοῖς προφῆτου λόγου, Μωυσέως. VI 63, 9 τοῦ προφῆτου Μωυσέως. V 148, 19 Μωυσέως ... προφητεύοντος τὰς ἱερωτάτας καὶ καταθέους ἐκεῖνας ὑφηγήσεις. II 220, 2 τῶν γονέων καὶ τρεφόντων. — II 240, 8 πάσαις ταῖς ὑφηγήσεσι συνήχασεν. III 16, 8 (ἴνα) ἡ φωνὴ μὴδὲν ἔρημον ἑάσῃ καὶ κενὸν ὑφηγήσεως μέρος. II 196, 2 καταπλάγεται μάλλον τὴν ὑφήγησιν. V 89, 22 γέλωτα καὶ χλεύην τιθέμενοι τὰς φρονήσεως ... ὑφηγήσεις. V 185, 11 τὰς μὲν ἀρίστας καὶ καλὰς ὑφηγήσεις περὶ τῆς τοῦ ὄντως ὄντος θεοῦ τιμῆς χλευάζαντες. V 260, 8 ἄρ' οὐκ ἄξιον ἐρασθῆναι τῶν τοιοῦτων ὑφηγήσεων. V 117, 17 πείπειμαι μὲν ταῖς σαῖς ὑφηγήσεσιν. V 125, 20 μαλακωτέραις ὑφηγήσεσι καὶ φιλοσόφους προτροπαῖς. V 337, 3 συνασχίσας γὰρ ὑφηγήσεις καὶ προτροπαῖς μαλακωτέρας. IV 124, 15 φθάνων τὰς ὑφηγήσεις, ὥς ἀνάμνησιν εἶναι δοκεῖν, οὐ μάθησιν. V 309, 14 καὶ τινι εὐτροπία χρώμενος πρὸς τὰς καλὰς ὑφηγήσεις. V 321, 17 προσκαλεῖται τὰς συμβατηρίου καὶ φιλικῆς ... ὑφηγήσεις. V 316, 14 τοιαύταις ὑφηγήσεσι τὰς διανοίας τῶν κατ' αὐτὸν πολιτευομένων ἐξημερώσας. 323, 11 εἰς μετάνοιαν. — IV 119, 14 πρὸς τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐκ καὶ βίαν ὑφήγησιν. V 287, 19 τῶν ἱερῶν λογίων. V 125, 16 νόμων θείων.

II 161, 8. VI 184, 23 νόμων. — III 99, 17. 191, 28. V 102, 11 (ἱερατ.). II 223, 11. V 309, 12 (νόμοι). II 97, 4 τέλειαι (ψυχῆς τροφαί) ... αἱ διὰ φρονήσεως ... ὑφηγήσεις. II 93, 25 ὅταν ... τὰς ἀρίστους ἑαυτῶν γνώμας πρὸ τῶν ὑφηγήσεων τάττωμεν τῶν ἐκείνου.
 ὑφηγητής. V 10, 22. 161, 5. VI 142, 28 (coni. διδάσκαλος). II 9, 14 παρ' ὑφηγητῆ καὶ διδασκάλου πάντοτε καλῶς πεπαιδευθῶται Κάιν. VI 121, 3 ἀντὶ γνωρίμου διδασκαλον γεγενῆσθαι τῶν τῶς ὑφηγητῶν. V 240, 16 ἐν διδασκάλοις καὶ ὑφηγηταῖς. III 288, 28 ὁ δὲ τούτων ὁ. ὁμοῦ καὶ πατήρ. II 242, 3 τοῦ μὲν γὰρ ὁ., τοῦ δὲ πατὴρ ὑπέμεινας ὀνομασθῆναι. VI 156, 8 πρεσβυτέρων ἡ ὑφηγητῶν ἢ ἀρχόντων ἢ γονέων ὄψις. III 194, 5 ὁ. δὲ ἐγγὺς ὧν ὠφελεῖ τὸν μανθάνοντα. III 153, 7 ἐπαντιούντων αἰ τῶν ὑφηγητῶν ἀκοαῖς τῶν μανθανόντων ἀθρόα τὰ ἐπιστήμης δόγματα. V 11, 2 οὐδένα τούτου τοῦ μαθήματος ὑφηγητὴν ἐν οὐδενὶ τῶν τοῦ παντός μερῶν ἀνευρίσκω. IV 236, 6 ἀνεδίδασκεν οἷα ὁ. ἀγαθὸς εὐμαθὴ γνῶριμον. V 297, 9 τὸν ὑφηγητοῦ τὸν δὲ γνωρίμου τάξιν λαβόντα. VI 77, 17 πιστότερος οὐδεὶς ὑφηγητῆ γνωρίμου μαρτυρεῖν. II 34, 2 πρὸς πολλὸν ἤδη διὰ τὴν ἡλικίαν ἅμα καὶ τὴν τέχνην ὑφηγητὴν. VI 10, 23 γνῶριμοὶ γέ ὧν ὑφηγηταὶ διακελεύονται. V 110, 2 μὴ ἀπορούντες ἀγαθῶν ὑφηγητῶν. III 201, 4 κατ' ἐπιτάγματα ἢ παραinéσεις ὑφηγητῶν. VI 213, 2 ὑφηγητῇ τοιοῦτῃ τῆς εὐσεβείας χρησαμένη καὶ ἡ ... Ἰουλίαι. — I 274, 5 δικαιοματῶν καὶ νόμων ἐρμηνεύς καὶ ὁ ἀριστος (ὁ ἀστείος ἐστίν). V 142, 16 (οἱ γεννήσαντες). V 142, 9. 144, 8 (γονεῖς). VI 176, 18 ὑπὸ γονέων καὶ παιδαγωγῶν καὶ ὑφηγητῶν. I 52, 12 ὥς ὁ. γνωρίμου (θεός). I 135, 20 χρήται μὲν γὰρ Μωυσῆς ὑφηγητῇ τῇ θεῷ. III 5, 16. 95, 18. 147, 7 (θεός). II 4, 11 ἐξ ὧν (Μωυσῆς) αὐτὸν ἱκετεύει τὸν ὄντα μηχανητὴ καὶ ὑφηγητὴ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενέσθαι. I 222, 11 τὸν γὰρ κυβερνήτην καὶ ὑφηγητὴν τῶν καλῶν ὀρθὸν λόγον. V 200, 12 ἰσότητος δὲ ὁ. ὁ ἡμέτερος νόμος.
 ὑφίστασθαι. I 96, 15 (ὅταν ὁ νοῦς) ὑφίσταται πρὸς τὰ πάθη. II 10, 20 ὑφιστάμενων τῶν τῆς ψυχῆς τόνων. I 153, 27 διὰ πληθὺν ἄμετρον τροφῆς ἅπαντες οἱ τόνοι τῶν αἰσθήσεων υφείθησαν. II 61, 21 (ἡ ψυχὴ) τὸ κυμαίνειν καὶ παρῳδηκὸς υφίσταται.
 ὑφίστάσθαι. I 166, 12 φημί σε μὴ ἀνδυνθῆναι ὑποστῆναι. I 248, 11 ὑποστῆ-

ναι καρτερῶς πάντα κάματον. II 93, 1 σκιά τις ἢ αὔρα πρὶν ὑποστῆναι παρατρέχουσα. II 36, 13 πρὶν ὑποστῆναι φθέρεται. I 145, 10 οὐδὲν ... ὑποστῆναι δύναται. I 128, 23 ἔδει γὰρ εἰς τὴν τῶν βελτιόνων δῆλωσιν γενέσιν ὑποστῆναι καὶ τῶν χειρόνων. I 220, 15 (αἱ ἄλλοι δοῦναι) μὴ καθάπερ τινὰ ἀποστασίαν ... ὀρφανίαν ὑποστάντες. II 113, 23 πόνους ἡδεῖς ὑποστάντες. I 197, 6 ποῦ δὲ καὶ τοῦ δοκούντος ὑφίσταται τῶν ἡλικιῶν αἱ διαφοραί; II 92, 7 ἢ νομίζεις τι τῶν θνητῶν πραγμάτων ὄντως πρὸς ἀλήθειαν εἶναι καὶ ὑφίσταται. I 294, 22 ὡς τῶν μετ' αὐτὸν (sc. θεόν) οὐκ ὄντων κατὰ τὸ εἶναι, δόξῃ δὲ μόνον ὑφίσταται νομιζομένων. III 244, 15 πᾶν τὸ ὑφίσταται χώραν τινὰ κατεῖληφε. II 265, 29 τὰ ὑφίσταται ἀληθεῖα πράγματα. I 109, 27 ὑφίσταται δὲ τὸ θνητὸν καταπόσει. I 230, 1 (ὁ θεός) πρὸ παντός ὑφίσταται τοῦ γενομένου. I 294, 20 ἐπεὶ καὶ ὁ θεός μόνος ἐν τῷ εἶναι ὑφίσταται. II 63, 13 ἐν αἰῶνι δὲ οὔτε παρελήλυθεν οὐδὲν οὔτε μέλλει, ἀλλὰ μόνον ὑφίσταται. I 233, 19 μηδὲν ἡγείσθαι παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ) παλαιόν ἢ συνόλως παρεληλυθός, ἀλλὰ γινόμενόν τε ἀχρόνως καὶ ὑφίσταται. I 92, 26 ἢ αἰσθήσης φύσει νῦν ἐστὶ κατὰ τὸν ἐνεστώτα χρόνον ὑφίσταται μόνον. II 71, 15 τλητικῶς πάνθ' ὑποστήσεται.

ὑπορᾶσθαι. IV 130, 9.

ὑφορμος. I 240, 1.

ὑψαυχενεῖν. IV 278, 5 ἐμοὶ τῷ θνητῷ τὸ προσήκον ὅ. καὶ πεφουσῆσθαι. III 183, 1 οἷ καὶ ἐπὶ τοῖς μικροτάτοις εἰδῶτα μεν ὅ. III 98, 9 καὶ μετεωρίσας καὶ φουσῆσας ἑαυτὸν ὑψαυχενεῖ. I 186, 16 κἂν φρουαττόμενος ὑψαυχενῇ. I 178, 19 αἷς καθάπερ ὑποζυγίοις ὑψαυχενὼν ἐπεβεβήκει. I 117, 12 (πάθος) μετέωρον καὶ ὑψαυχενεῖν καὶ ὑπερόγκον. II 116, 19 τῆς ὑψαυχενούσης κακίας. V 236, 8 τοὺς περὶ τὰ κυνηγέσια δεινοὺς ... καὶ ἐπ' εὐθήροις ἀγραις ὑψαυχενούσας. III 119, 12 ἀφικόμενοι δὲ οὐχ ὑψαυχενῇσι.

ὑψαχην. II 110, 2.

ὑψηγορεῖν. I 177, 11.

ὑψηγορία. I 276, 18.

ὑψηγορος. III 2, 4.

ὑψηλός. II 91, 9 (δυναμεις). II 144, 9 (λόγος). II 93, 11 (ὑδοί). IV 217, 2 ὅρος ὑψηλότατον καὶ ἱερώτατον. I 117, 17 (τόπος). V 318, 6 φρόνημα. I 292, 26. II 32, 21 cf. 129, 19 (χωρίον). — II 24, 10 ὑψηλὸν αἶρων ἑαυτὸν. V 90, 22 (τὰ ὑψηλά. II 195, 5 μετέωρα καὶ ὑψηλά φρονῶν λογισμός. IV 172, 8

(ὁ ὕ. opp. ὁ ταπεινός). — I 131, 8, 11 ὑψηλῶς.

ὑψηλοτάπεινον. IV 90, 16.

ὑψιστος. I 131, 7 sqq. VI 128, 28. 185, 1. 206, 11. 213, 14 (θεός).

ὑψος. II 230, 11. 247, 15. IV 278, 25.

× VI 108, 20 αἰθέριον. IV 267, 10 εἰς αἰθέρα, τοσοῦτον ὅ. — I 117, 22. II 162, 15. III 152, 8. IV 182, 9 ἀρετῆς. V 70, 21 τοῦ φρονήματος. IV 44, 19 ψυχῆς. — III 229, 21 ἔταν (ἡ διάνοια) ... πρὸς τὸ ὕ. αἰρηται. IV 223, 10 τὴν πρὸς ὅ. ἄλογον αἰρούσαν καὶ φουσῶσαν οἶσαν. VI 114, 7 (οὐσία) πρὸς μήχιστον ἀρθέσθαι ὅ. IV 173, 1 πρὸς ὅ. ἤρθησαν. II 233, 8 εἰς ὅ. αἰρόντες (τὸ σῶμα). II 304, 12 ἀρθέσθαι ἀπὸ γῆς εἰς ὅ. III 169, 5 τὸν ἀπὸ γῆς ἑαυτὸν εἰς ὅ. αἰρόντα. II 227, 27 (ὁ θεός τὸν νοῦν) ἐξαίρων εἰς ὅ. III 233, 9 μὴ πρὸς ὅ. ὑπὸ μεγαλαυχίας ἀρθεῖν (ἡ ψυχὴ). II 29, 23 εἰς ὅ. αἶρει λόγος. III 237, 7 (ἄσκησις) τοτὲ μὲν προῖοσα εἰς ὅ. V 285, 16 διάρασα εἰς ὅ. ἐπάνω τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων.

ὑψωμα. V 336, 13 τοῦ ἀέρος.

φαγεῖν. I 86, 22 sqq. τὸ γὰρ φ. σύμβολόν × ἐστὶ τροφῆς ψυχικῆς. I 87, 4. 15 sqq. ἀπὸ δὲ τούτου μὴ φ. (παραγγέλλει). I 88, 18 καὶ φαγόντες οὐχ οἶον οὐκ ἀποθνήσκουσιν. I 126, 5. 7 (ἡ γυνὴ) λέγουσα ὅτι ἔφαγον. I 147, 11 τὸ φ., τὸ πιεῖν. I 151, 18 ὅν (sc. ἄρτον) δέδωκεν ἡμῖν φ. I 211, 11 τί ἂν φαγὼν ἢ πῖων γανωθεῖς.

φαέθων. III 50, 18 (πλάνης).

φαιδρός. VI 189, 4 φαιδρῷ τῷ βλέμματι. IV 252, 17 λεώς. I 179, 7 cf. V 285, 1 φ. καὶ γεγηθῶς τὴν δεξιὰν ἐμβαλεῖς ἡμῖν. V 20, 3 φαιδροί καὶ γεγηθότες. VI 150, 25 ὁ γὰρ περὶ αὐτὸν ἔσφορος ἦν· ἀντιοῦτο τοῖς φαιδροῖς ἄπασι. VI 63, 15 ἐπειδὴν οὖν συνέλθωσι λευγαίμονοντες φαιδροί. VI 157, 25 οὐδὲν γούν ἦν ἰδεῖν ἕτερον κατὰ πόλεις ἢ βωμούς, ἱερεῖα, ... ἐστεφανωμένους, φαιδρούς.

φαιδρύνειν. III 263, 13 παραχωροῦντας τῷ θεῷ τὸ φ. III 280, 5 οὓς ὅταν ἴδωσι σπουδάζοντας τὸν αὐτῶν βίον ἀληθεῖα δόλῳ φ. I 262, 30 διάνοιαν μὲν ρυπαίνει τὴν ἑαυτοῦ, τὸ δὲ σῶμα φαιδρύνει. VI 213, 16 οἷς Καίσαρ ἐφαιδρυνε τὸν βωμόν. III 236, 23 ἄγγελος, λόγοι θεοῦ, φαιδρύνοντες αὐτάς (sc. διανοίας) τοῖς καλοκαγαθίας δόγμασι. V 65, 11 τὰ δὲ φαιδρύνοντα διανοίαν ἐστὶ σοφία. — V 65, 9 ἀναγκαῖον οὖν τοὺς μέλλοντας φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερὸν ... τὸ τε σῶμα φαιδρύνεσθαι καὶ

τὴν ψυχὴν πρὸ σώματος. II 58, 7 δε
 ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαίδρυνῇται
 τὸ σῶμα. II 130, 5 (ἡ παιδεία) τὸ αἰ-
 θαλὲς εἶδος φαίδρυνομένην. III 196, 20
 εἰ καὶ μὴ παντελῶς ἐξεργράψαντο καὶ
 ἀπελούσαντο τὸ ἀδικεῖν φαίδρυνόμενοι δέ.
 VI 199, 10 τοιαῦτα γὰρ τὰ λουτρά τοῖς
 εἰς ἄδου φαίδρυνομένοις. VI 72, 10 φαι-
 δρυνόμεναις ... ψυχαῖς. V 46, 15 τὴν
 δὲ τοῦ θύοντος διάνοιαν μὴ οὐ κεκα-
 θάρθαι πάντα τρόπον καὶ πεφαίδρύνθαι.
 φαίνειν. I 83, 1 τοῦ φαινόντος αὐτῇ (sc.
 X ψυχῇ) θεοῦ τὸ εὐχάριστον. I 53, 24
 δένδρα γὰρ ἐπὶ γῆς οὕτε πέφνέει πω πρό-
 τερον οὐτ' αὖθις εἰκὺς φανεῖσθαι ζωῆς
 ἢ συνέσεως. I 128, 7 οὐ φαίνεται δὲ
 πᾶσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ θεῷ. I 294, 12
 ὅτι (ὁ θεός) ἐναργῶς φαίνεται τῇ τὰ
 θνητὰ ὑπεκδύντι. I 150, 13 φαίνεται δ'
 οὐ πανταχοῦ ὁ λόγος οὗτος. I 161, 28
 οὗτος μὲν δὴ φαίνεται γεγηθώς καὶ γε-
 λῶν. I 183, 21 (ὁ νομοθέτης) οὐκ ἀπει-
 ρία τρόπων ... φαίνεται τὴν συνήθη
 χρῆσιν ἐπὶ τῶν περὶ Κρίν ἀνελών. I
 297, 2 ἐν τῇ σοφίᾳ τὰ ἐπτα φαίνεται
 καθαρὰ. I 49, 24 ὅμοιον δὴ τι πεπονη-
 ναι καὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων φαίνεται.
 II 27, 22 καθάπερ φαίνεται. II 83, 15
 ὡς ἔμοιγε φαίνεται. I 175, 8 (αἱ σφαῖραι)
 φαίνονται γὰρ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀπ'
 ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἰούσαι. II 10, 24
 ὅταν γὰρ ἡ ὄψις ταπεινότερα φαίνεται.
 I 120, 25 ὁ φαινόμενος λαμπρὸς νοῦς ἐν
 ἡμῖν. III 220, 11 οὐχ ὁ φαινόμενος οὗτος
 (ὁ ἥλιος). I 177, 4 (τὸ αἷτιον) ἐπὶ πᾶσι
 φαινόμενον. II 83, 4 τὸ γὰρ ὑγιαίνειν
 καὶ ζῶν ἐν ψυχῇ χρῶμα ὡς ἀληθῶς
 φαινόμενον. II 262, 14 τὸ τοῦ φαινο-
 μένου (κόσμου) τοῦδε ἀρχέτυπον. II
 289, 4 τὸν φαινόμενον τοῦ βίου κόσμον.
 II 303, 10 τὸν φαινόμενον τοῦτον κόσμον.
 III 62, 1 (τὸ φαινόμενον). II 88, 4 cf.
 87, 25. 88, 25. 103, 21. 141, 18. 180, 17.
 III 137, 16 τὰ φαινόμενα καὶ νομιζόμενα
 γῆς ἀγαθὰ. I 14, 11. 29, 15. II 205, 5.
 287, 5. 303, 14. III 176, 14. V 18, 17
 (τὰ φαινόμενα). II 105, 13 ὑπὸ γὰρ
 μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἐξ ἀνάγκης
 φανεῖται (ἡ διάνοια). I 290, 14 τοῦθ'
 οἷόν ἐστιν, ἀπὸ τῶν ὁμοίων φανεῖται.
 I 185, 3 οὐδενός φανῇται δυναμένου.
 I 237, 1 ὑπὲρ τοῦ πρῶτον μὲν γυμνὴν
 ἄνευ σκεπασμάτων ... τὴν ψυχὴν φανῇ-
 ναι. II 42, 5 ἀεὶ γὰρ ἐπειδὴν τὸ σπάνιον
 φανῇ, πάμπαν τὸ ἐναντίον εὐρίσκεται.
 I 262, 2 ὅταν ἐν οἰκίᾳ κοιλάδες γλωρι-
 ζοῦσαι ἢ πυρρίζουσαι φανῶσι. III 291, 27
 ὁ φανεῖς ὄνειρος. I 213, 14 ὀφθαλμοὺς
 μὲν γὰρ φανεῖσα (ἢ τήδονη) ἡδύνει.

I 117, 4 τὸ φανὲν αἰσθητόν. II 66, 1
 τὸ δὲ φανὲν καὶ τυπῶσαν τοτὲ μὲν οἰ-
 κειὺς τοτὲ δὲ ὡς ἐτέρως διέθηκε τὴν
 ψυχὴν. III 249, 10 ἀπὸ δὲ τοῦ φανέν-
 τος μοι μέρους. II 203, 2 μὴ ἐστώτες
 τοῦ φανέντος. I 47, 16 ἄρτι τῆς γῆς
 νεοκτίστου φανείσης. IV 184, 2 ἐπυν-
 θάνετο τῆς φανείσης ὄψεως. I 296, 17
 τῷ φανέντι δικαίῳ. IV 81, 7 ἐβουλόμην
 μὲν ... μὴ παραστήναι σοι τὴν φαν-
 τασίαν ἢ φανεῖσαν ἡσυχασθῆναι. II
 73, 6 οἱ ἄλλοι φανέντες ἀχάριστοι. IV
 83, 7 ὀνείρατα τὰ φανέντα ἡμῖν. III
 247, 14 τὰ φανέντα σημεία. I 58, 9.
 II 65, 13. 181, 19. 202, 23. IV 37, 7. 10.
 63, 9. V 345, 14 (τὰ φανέντα).
 φαίνων. III 50, 18.
 φανερός. IV 44, 20 (ἀπόδοσις). VI 213, 17
 ἀφ᾽ ὁρμα. II 232, 19 τῶν νόμων (γρα-
 φῇ). V 172, 9 (ἐγκλήματα). I 13, 24
 (λόγοι). III 104, 2 (ὁμιλία). II 205, 17.
 III 253, 6. VI 204, 7 (ὄψις). VI 182, 24
 (πόλεμοι). V 343, 2 σημείον ... ἀπα-
 νοὺς ... χαρὰς. V 48, 17 cf. 199, 21
 συμβολα ὅ ἐστι τὰ λεγθέντα φανερά
 ἀδήλων καὶ ἀφανῶν. III 19, 17. 66, 17
 (σῶμα). III 168, 21 (χαρακτῆρες) ἀδή-
 λων (δυναμέων). I 48, 12. 93, 11 φα-
 νερόν (sc. ἐστιν). II 138, 2 τὸ φανερόν.
 III 115, 18. II 252, 6 ἐκ τοῦ φανεροῦ.
 I 41, 20. III 206, 1. IV 33, 23. VI
 155, 12 ἐν φανερωῖ. II 286, 1. III 145, 4.
 VI 67, 9 (τὰ φανερά). IV 167, 26 ἐν τε
 τοῖς φανεροῖς καὶ τοῖς ἀδήλοις. I 122, 20.
 173, 24. 179, 18. II 54, 26. IV 306, 13.
 V 175, 3. 194, 12. 209, 14. 216, 3. 261, 13.
 V 309, 10. VI 168, 2. 178, 3. 219, 16
 φανερώς.

φανερῶς. I 123, 16 πολλοῖς γὰρ οὐκ
 ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν (ὁ θεός).
 φαντάζεσθαι. IV 90, 7. V 7, 2.
 φαντασία. II 65, 10 ψυχὴν δὲ φύσεως
 τριπλὴ διαλλάττουσαν ὁ ποιῶν ἐποίησεν, αἰ-
 σθησίῃ, φαντασίᾳ, ὁρμῇ. III 195, 16
 (coni. αἰσθήσις, ὁρμή, λογισμός). I 68, 22
 τὸ γὰρ ζῶον τοῦ μὴ ζῶου δυσὶ προὔχει,
 φαντασίᾳ καὶ ὁρμῇ. I 95, 15 ψυχῇ δὲ
 ἐστὶ φύσις προσειληφύα φαντασίαν καὶ
 ὁρμῇ. I 68, 24 ὁρμῇ, τὸ ἀδελφόν τῆς
 φαντασίας. III 234, 18 ἐπολεῖ γὰρ αὐτὸν
 ὁ τεχνίτης ἀκινήτων μὲν σωμάτων ἔξιν,
 κινουμένων δὲ ἀφαντάστως φύσιν, ἥδη
 δὲ ὁρμῇ καὶ φαντασίᾳ χρῆσθαι δυνα-
 μέων ψυχῇ. III 201, 4 αἱ δ' ὁρμαὶ
 καὶ φαντασίαι — πρῶται δ' εἰσὶν αὗται
 κινήσεις καὶ σχέσεις ψυχῆς. — II 65, 16
 φ. δὲ ἐστὶ τύπωσις ἐν ψυχῇ. I 68, 22
 ἢ ... φ. συνίσταται κατὰ τὴν τοῦ ἐκτός
 πρόσδοαν τυποῦντος νοῦν δι' αἰσθήσεως.

III 25, 7 κατ' αὐτὸν εἶναι τὰς ἐκάστων ἐνεργείας, τοῦ νοῦ τὰς διανοήσεις, τοῦ λόγου τὰς ἐρμηνείας, τῆς αἰσθήσεως τὰς φαντασίας. I 126, 9 ὅταν γὰρ ἡ αἰσθησις ἐπιβάλλουσα τῇ αἰσθητῇ πληρωθῇ τῆς αὐτοῦ φαντασίας. I 126, 18 τοιαῦτα γὰρ ἐστὶ τὰ ὑποκειμένα, ὅλα καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν προσπίπτουσα φ. II 249, 14 πάντων <τῶν> ὑποκειμένων ἐν αἰσθήσει. III 28, 8 τὰς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ἐγγινομένας φαντασίας. III 31, 5 τὴν δὲ αἰσθησιν εἰς καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ ἀκατάληπτον (διεῖλε). II 305, 16 κατὰ τὰς αἰσθήσεις. I 58, 12 τὰς διὰ τῶν αἰσθήσεων φαντασίας, αἷς τὰ σώματα καταλαμβάνει (ὁ νοῦς). V 53, 20 πάσαις ταῖς φαντασίαις εὐαρεστήσας (ὁ νοῦς). I 280, 10 ἕως μὲν γὰρ τὰ αἰσχρὰ μόνον ἐννοούμεν κατὰ φύλιν τοῦ νοῦ φαντασίαν. V 108, 13 ᾧ (sc. λογισμῷ) τὰ ἐκ πόνων καὶ καμάτων ὀδυνηρὰ τραυτέραις φαντασίαις ἐντυπῶται. III 246, 16 (λογισμοί) φαντασίας ἀπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων οὐχὶ τὰς αὐτὰς ἀλλ' ἐναντίας ἔχοντες. — IV 138, 1 τῆς ψυχῆς ἰσορροπῇ πληχθεῖσης φαντασία. III 156, 13 τὸ δεχόμενον τὴν θέαν φαντασίαν τὸ τῆς ψυχῆς ἐστὶν ὅμμα. IV 28, 10, 21 παρέχει τῇ ὁρατικῇ διανοίᾳ τοτὲ μὲν ἐνός τοτὲ δὲ τριῶν φαντασίαν. IV 27, 19 τριττὴν φαντασίαν ἐνός ὑποκειμένου καταλαμβάνει. IV 30, 3 ἡ τριττὴ φ. δυνάμει ἐνός ἐστὶν ὑποκειμένου. IV 44, 18 ἡ ἐνός φ. τύπῳ τινὶ βραχεῖ. IV 100, 7 ἐναργεστέραις τῶν ἀβουλήτων ἢ διάνοια λαμβάνουσα φαντασίας. — II 272, 12 (ἀθλοὶ καὶ ἀσφαίς). II 203, 3 (ἀνδρῶτες). II 205, 7 τὸ ἀστατον. II 202, 20 (ἀπαράλλακτοι). III 275, 25 ταῖς κεναῖς τῶν κενοδόξων φαντασίαις. II 205, 13 ψευδεῖς. — I 295, 4 πρὸς φαντασίαν καὶ δόξαιιν, οὐ πρὸς ἀλήθειαν καὶ τὸ εἶναι. I 101, 14 τὸν τῆς δόξης καὶ φαντασίας ψυχῆς χιτῶνα. I 187, 7 καὶ εἰκασίαι ἀβέβαιοι καὶ φαντασίαι πραγμάτων ψευδεῖς. I 237, 6 μὴ ὁλοσχερέσι καὶ αὐτῶτοις φαντασίαις ὑποσυγχύτως ἀπατάσθαι. I 216, 14 τυττό που φαντασία μὲν κατὰ τὴν πρόχειρον ἔντευξιν ἀργαλέον εἶναι δοκεῖ. II 1, 4 τῆς ἐν τοῖς ὀνόμασι προχείρου φαντασίας πολὺ τάληθους ἀπαδούσης. II 182, 2 ταῖς προχείροις (ἀπατάσθαι). II 10, 25 ὅταν γὰρ ἡ ὄψις ταπεινότερα φαίνεται τὴν ὁμαλὴν καὶ εὐτονον κλασθεῖσα φαντασίαν. II 205, 1 ἐστὼς μέντοι καὶ κινούμενός τι ἐτέρας ἔλαβε φαντασίας. II 255, 8 πρὸ πάσης δεΐξεως καὶ φαντασίας. II 249, 8 βεβαιούμενος τὰς δι' αὐτοῦ φαντασίας καὶ ἐνεργείας.

II 208, 8 ἀνάγκη καὶ τὰς προσπιπτούσας διαφέρειν φαντασίας. I 269, 7 τὸ ἐπιφερόμενον ... κατὰ μὲν τὴν πρόχειρον φαντασίαν ὑποβάλλει. VI 4, 17 τοὺς πρώτους τῶν φαντασιῶν τύπους. V 15, 15 ἄλλοτε ἄλλας ἀπὸ τῶν αὐτῶν φαντασίας λαμβάνοντες. IV 262, 8 πρὸς μὲν τὰς πιθανὰς καὶ εὐλόγους φαντασίας ἀδύνατα πραγθῆναι. IV 171, 20 ξέναις φαντασίαις ἐνδιδόντες. V 10, 8 φαντασίας δ' ἀληθοῦς δευτέρα ἐστὶν εἰκασία καὶ στοχασμός. IV 269, 15 πιθανὰς δ' ὑποβάλλει φαντασίας. V 277, 1 κατὰ τὴν πρώτην φαντασίαν. IV 175, 15 ὀλισθηρὸν γὰρ αἰ πρώται φαντασίαι. IV 255, 13 ὅφ' ἐτέρας ἐλκόμενος φαντασίας. V 178, 10 ἡ τὰ τῆς φύσεως ἔργα τραυτέραις φαντασίαις αὐγάζεται. IV 18, 1 ἠῦξεν τὴν φαντασίαν ἀπεριγράφους μεγέθεσι. VI 150, 23 πεφρικώς τὸ σκότος καὶ τὰς ἀλλοκίτους φαντασίας. VI 176, 1 φαντασίας ψευδεῖς ἡπάτα τοὺς ὀρώμεντας. VI 189, 11 ὅσοι ταῖς ἐπιπολαίοις παράγονται φαντασίαις. VI 149, 25 φαντασίαις ἐναργεστάταις. II 12, 23 αἱ γὰρ ἐπεισιούσαι μὴ καθ' ἴδονην φαντασίαι λυπηρὸν ... ἀποτίκτουσι τὸν βίον. II 141, 3 καλοῦ καὶ πονηροῦ φαντασίας (φυτόν). — IV 301, 9 τοῦ παρόντος καὶ νομισθέντος ἀγαθοῦ. III 159, 16 (τοῦ παντός αἰτίου). V 356, 5 ἀνθρώπων. I 19, 3 τῶν τοσοῦτων ἀστέρων. IV 42, 15, 43, 10 τῶν δεινῶν. V 225, 3 τῶν δικαιομένων. V 240, 24 τῶν δικαίων. I 230, 10 ἀχρόνων δυνάμειν. II 69, 4 τὴν κατὰ τὸ εἶναι φαντασίαν μόνην ἐνεδέξαντο. I 264, 27 ἐνός μόνου. VI 143, 2 τῆς ... ἐπεξόδου. IV 27, 10 ἐσθιόντων. II 313, 8 τῶν ζητούμενων. III 159, 21 (τοῦ ἡγεμόνος) τῆς ἀρχῆς. II 248, 8 (ἡλίου, σελήνης) ὡς ἐσώτων. I 173, 4. II 2, 19 cf. V 11, 18 (τοῦ) θεοῦ. V 10, 14 τῆς κατὰ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐναργῶς φαντασίας ἀμοιροῦμεν. III 220, 7 (ὁ θεός) μηκέτι τὰς ἀφ' αὐτοῦ τεινῶν φαντασίας. I 226, 2 (ὁ θεός) τριττὰς φαντασίας ἐνεργάξεται τῇ ὁρατικῇ ψυχῇ. I 116, 28 (τοῦ κάλλους). II 35, 5, 46, 3 τοῦ καλοῦ. IV 7, 5 τῶν καλῶν. III 245, 11 τοῦ ὁρατοῦ (κόσμου). IV 19, 18 τοῦ πάλαι κρυπτομένου καὶ αἰδοῦς. II 269, 15 (τοῦ λόγου). V 344, 4 υψυτός. IV 33, 22 ἐκεῖνον (sc. τοῦ ὄντος). IV 26, 8 τῶν ὀρωμένων. IV 229, 3 τοῦ παντός οὐρανοῦ. V 332, 9 οὐχὶ τῆς οὐσίας (θεοῦ) ..., ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. V 362, 15 τῶν καλῶν παραδειγμάτων. II 209, 6 περὶ τὴν τάχαθού σκέψιν. I 52, 17 τῶν σωμάτων καὶ

πραγμάτων. IV 259, 18 τεθνεώτων. V 339, 24 (φιλτρων).

III 280, 26. IV 87, 8. 12. 97, 22. 189, 5 καὶ ὁ ὕπνιον. III 204, 3. 262, 21 ἐν τοῖς ὕπνοις. III 259, 16 αἱ δὲ κατὰ τὸ τρίτον εἶδος (τῶν θεωρούμενων ὀνείρων) φαντασίαν. IV 82, 9 cf. 83, 23 διτταῖς φαντασίαις δι' ὀνείρου. III 259, 11 τὰς μὲν κατὰ τὸ πρῶτον (ὀνείρων εἶδος) σημαινόμενον φαντασίαν. V 371, 19 κοιμημένων ἐξ ὀνείρων ἀποτροπαίους φαντασίας. IV 87, 18 τῶν παρ' ἡμῖν ἐξηγητοῦν αἱ φαντασίαι τοῖς ἐνυπνίοις εἰσάγειν. III 233, 18. 277, 4 (θεοπέμπτος). III 205, 8 προκατασκευὴ δ' ἐστὶ τῆς φαντασίας ἀναγκαῖα. III 205, 10 τὰ δηλούμενα ὑπὸ τῆς φαντασίας καταλαμβάνειν. IV 83, 2 τὴν φαντασίαν διηγείται. IV 82, 17 ἐτέρα πληγῇ φαντασία. IV 184, 3 ὅφ' ὧν ἔλεγε πληγθεὶς ἐναργεῖς φαντασίας ἀναγκάζεσθαι μηχανήματα. III 260, 8 (ἰωσήφ) ὑπὸ θυῖν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, διττὰς φαντασίας λαβόν. IV 80, 16 εὐτυχίαν ... ἢ φ. σοι καταγγέλλει. IV 81, 6 μὴ παραστῆναι σοι τὴν φαντασίαν. IV 62, 22 διὰ τῆς κατεφευγμένης φαντασίας. III 284, 7 ὥστε οὐχ ἥμισυ καὶ διὰ τοῦτο χρόνον τὸν αὐτὸν τῆς φαντασίας ἀμφοτέροις ἀναγεγράφθαι. — V 349, 5 ἕνεκα τελειοτέρας ὄψεως, ἣν θεασάμενος ἐλχθεὶς ἠκολούθησε τῇ φαντασίᾳ.

φαντασιάζεσθαι. II 304, 4.

φαντασιουῖσθαι. V 240, 8 τὸ αἰεὶ καὶ πανταχοῦ φ. τὰ δίκαια καθάπερ ἐγγὺς ὄντα ὀφθαλμῶν. III 256, 5 ὁ νοῦς ἀρχεται ... τὸν ἡγεμόνα πασῶν τῶν τοιούτων δυνάμεων φ. V 81, 5 καὶ φασιν ἱκανὸν εἶναι ... τὰ μέλλοντα εἰκότι στοχασμῷ φ. VI 53, 2 ὡς ... τὰ ἀλλή τῶν θείων ἀρετῶν καὶ δυνάμεων φ. IV 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρον φαντασιουῖται ὁ νοῦς θεόν. III 237, 6 τὸν ἑαυτοῦ βίον ὁ ἀσκητὴς φαντασιουῖται κλίμακι εἰκότα. III 284, 9 φαντασιουῖται δὲ ἐκάτερος (sc. ὁ ἀρχινομοῦχος καὶ ὁ ἀρχιαιτοποιός) τὰ οἰκεία. III 235, 23 διὰ συμβόλου κλίμακος φαντασιουῖται τὸν αἴρα. I 137, 17 μόνον γὰρ τὰ σώματα φαντασιούμεθα δι' αἰσθησέως. V 350, 8 κυοφορεῖ διδύμα ἢ ψυχὴ, κακόν, ὡς ἔφη, καὶ ἀγαθόν, ἐκάτερον φαντασιουμένη. III 26, 4 φαντασιουμένη (ἢ αἰσθησις) τὸν αἰσθητὴν ἅπαντα κόσμον. V 354, 22 τοῦτο τὸ γένος οὐ μακρὰν ἀπώκειται θεοῦ, φαντασιούμενον αἰεὶ τὰ αἰθέρια κάλλη. III 238, 2 λέγει τῷ φαντασιουμένῳ τὸ ὄναρ. III 284, 1 μιᾷ

νυκτὶ φαντασιούμενοι τοὺς ὀνείρους εἰσαίγονται. I 76, 27 ἐν ἱερωτάτοις ὑπάρχουσιν φαντασιούμενοι τὰ τῆς ἀρετῆς. III 254, 14 δόξαν ἐντιθέμενα ταῖς φαντασιουμέναις (ψυχαῖς) ἐτερόμορφον. I 294, 8 λυθεὶς γὰρ τῶν ἀρρήκτων σώματος καὶ περὶ σώμα δεσμῶν φαντασιώσῃ τὸν ἀγνέον. III 157, 10 ὄργανον γὰρ οὐδὲν ἐν ἑαυτοῖς ἔχομεν, ὃ δυνάμεθα ἐκεῖνο (sc. τὸ ὄν) φαντασιωθῆναι. V 345, 4 εἰ δὲ τινες καὶ δι' ἐπιστήμης ἴσχυσαν φαντασιωθῆναι τὸν ποιητὴν καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντός. II 43, 19 ἀλλ' οὐ παρ' ὅσον ἀδύνατος ἡ ὕψις ψυχῶν φαντασιωθῆναι τύπους. III 300, 17 χεῖλη ποταμοῦ φαντασιωθῆναι ὁμολογεῖ φάσκων. III 17, 5 ὅποτε τὰ αἰσθητὰ πάντα ὡς μὴ πρὸς ἀλήθειαν ὄντα ἐφαντασιώθη. I 126, 12 ὀξύκνητος ὦν αὐτὸς ἐφαντασιώθη καὶ ἐτυπώθη. III 160, 2 ἐφαντασιώθη τὴν ἐν τοῖς οὐσιν ἀρχὴν καὶ ἡγεμονίαν. III 68, 19 ἐφαντασιώθη γὰρ πρεσβύτερον ἄλλο ἐποχούμενον τοῖς ὄλοις. V 350, 2 ἐπειδὴν ... ὁ νοῦς ... φαντασιώθη τὸ ἀγαθόν. III 290, 12 ὁ δὲ εὐνοῦχος ἅμα καὶ ἀρχινομοῦχος τοῦ Φαραῶ τὸ ἀφροσύνης γεννητικὸν φωτόν, ἀμπελον, φαντασιωθείς. III 245, 18 ὄν (sc. ὀνείρων) περιαναστάς ὁ φαντασιωθείς διηγείται. VI 171, 14 φαντασιωθείς γὰρ τὸν ἄπειρον αἰῶνα καὶ λογισάμενος. I 203, 12 (Ῥεβέκκα) ἐκάτερον (δόξαν) ἀκρως φαντασιωθείσα. V 346, 14 οἱ τὸν θεὸν θεῶν φαντασιωθέντες, φωτὶ φῶς. φάντασμα. III 141, 2 (κενά, conii. ὀνείρατα). III 137, 15 τὰ ὀνείρατα καὶ φαντάσματα τῶν νομιζομένων καὶ φαινομένων ἀγαθῶν. III 284, 27 ψευδῶν φαντασμάτων ἀναμίμνησι τὴν διάνοιαν. φαρμακεία. V 177, 2, 21. φαρμακεύεσθαι. I 267, 1. φαρμακεύς. I 266, 19. φαρμακευτής. II 284, 15. 285, 7. V 176, 15. 17. 179, 4. 16. φαρμακίς. V 176, 18. φάρμακον. II 205, 22 κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην. III 82, 17 φαρμάκοις γὰρ καὶ χειρουργαῖς καὶ διαίταις. V 195, 10 ξίφεσιν ἢ φαρμάκοις ἢ ἀγχόνοις. V 83, 9 ὡδὴ γὰρ καὶ λόγος ὕγιενά καὶ σωτηρία φάρμακα. II 115, 10 ἀντιπαθεὶς δ' ἀκολασίας φ. ἢ ἀλεξίκακος σωφροσύνη. VI 65, 23 οἶνος ... ἀφροσύνης φ. II 175, 9 cf. 195, 8 τὸ παραίτιον ἀφροσύνης (ἀπαίδευσις). III 298, 20 τὸ εὐφροσύνης ἀμβρόσιον, ἵνα καὶ αὐτοὶ ποιητικαῖς ὀνόμασι χρυσώμεθα, φ. II 162, 25 μανίας ... αἴτιον. III 229, 2 ψυχῆς παθῶν. II 203, 14. V 269, 10 ἀλεξίκακον.

II 162, 23 θανάσιμον. V 177, 5, 229, 1 (θανάσιμα). II 292, 14 πανακέστατον. I 283, 17. V 370, 11. 376, 25 (σωτήριον). VI 175, 1 cf. I 141, 21 (σωτήρια). I 231, 4 τὰς ἐν γενέσει βοηθείας, ἱατρούς, βοτάνας, φαρμάκων συνθέσεις. I 163, 23 (τὸν κάμνοντα) θρέψω, φαρμάκοις ἰάσσομαι <καί> διαίτῃ. V 253, 6 μηδὲν τοῦ παραπαίειν καὶ παραληρεῖν φ. III 305, 21 ἀντί φαρμάκων τὰς τιμωρίας προσφέρων. φαρμάττειν. I 126, 22. φάρυγξ. I 55, 22. II 305, 4. III 212, 18. VI 60, 17. φάσις. VI 116, 20. φάσμα. III 280, 8 εἰδώλων καὶ φασμάτων καὶ δνειράτων ἐθνη μυρία. IV 90, 20 τὰ μεθημερινὰ ἐνὸπνια καὶ φάσματα. V 6, 19 cf. IV 90, 4 „εἰδωλά“, σκιαῖς ἐοικότα καὶ φάσμασιν. V 140, 20 σημείοις καὶ τέρασι καὶ φάσμασι. II 114, 24 ταῦτα δ' οὕτως μὲν λεγόμενα φάσμασιν ἔοικε καὶ τέρασι. VI 2, 11 τεράστια ... φάσμασιν ἐοικότα. II 134, 20 ἐξ οὗ φάσματι ἀν' εοικέναι δόξαι. VI 150, 6 ἀλλὰ μὴ φ. ταῦτ' ἦν, οὐκ ἀλήθεια; φάτις. V 36, 5 ἀλόγου θρέμματος, ἐπιθυμίας. φάττα. V 235, 21. φαυλίξειν. III 167, 27. φαῦλος. II 101, 1 ὁ ἀγελάρχης οὗτος. I 127, 20 (αἰσθησίς). II 123, 21 (ἄνθρωποι). I 285, 14 βίος. III 149, 10 διάθεσις. VI 221, 7 (δικαστής). I 121, 1 (δόξαι). I 86, 8. 155, 16. 167, 27. II 23, 19. III 296, 25 (νοῦς). I 160, 15 (τὸ στένειν). IV 20, 2 τρόπος. III 162, 7 (τύπος). I 77, 2 (τύποι) V 217, 11 (ὑπόνοια). I 101, 2 (ψυχή). ὁ φαῦλος, φαῦλος absol. III 165, 20 (φ. conl. ἄδικος, ἄφρων, ἀκόλαστος, opp. ἀγαθὸς τέλειος). III 161, 8 (opp. ὁ προκόπτων, ὁ τέλειος). I 251, 4 cf. 254, 2 πᾶς σοφὸς λῦτρον ἐστὶ τοῦ φαύλου. I 102, 13 κἂν γὰρ ἀμάρτη ὁ σοφός, οὐχ οὕτως ἐξέκλειεν ὡς ὁ φ. I 113, 5 ἥς (sc. πόλεως τῶν σοφῶν) ἀδυνατεῖ μετέχειν ὁ φ. I 85, 21 πρὸς τὸν μέσον, τὸν μὴτε φαῦλον μὴτε σπουδαῖον. VI 6, 6 πολλὰ μὲν τῷ φαύλῳ τὰ ἐμποδίων ..., τῷ δ' ἀστείῳ τὸ παράπαν οὐδέν. VI 15, 8 sq. „οὐκ οἰμώζεται μὲν ὁ φ., ἐὰν ἀντιλέγῃ τῷ σπουδαίῳ; οὐκ ἄρ' ἐστὶν ἰσηγορία τῷ φαύλῳ πρὸς σπουδαῖον“ (Zeno). III 306, 23 ὁ τοῦ φαύλου (βίος), opp. τοῦ σπουδαίου. III 189, 21 ἐρμηνεύει ... τὰ καλὰ, πράττει δὲ αἰσχροῦν τὰ αἰσχίστα, opp. ὁ ἀστείος. II 55, 5 ὁ μὲν φ.. ὥσπερ ἄδικος καὶ ἄπολις καὶ ἀνίδρυτος καὶ φυγὰς, οὕτως καὶ

αὐτόμολος. I 113, 9. 19 cf. V 325, 15 ἄπολις καὶ ἄδικος ὁ φ. I 124, 23. 25 ἄτοπος. IV 6, 5 βᾶσκανον γὰρ καὶ μισόκαλον καὶ φιλοπόνηρον ὁ φ. φύσει. III 58, 11 ἐλέγχει δὲ καὶ τὸν φαῦλον ὡς βραδὺν καὶ ὀκνηρὸν καὶ μελλήτην πρὸς τὰ πατρίδας ἔργα. VI 1, 4 περὶ τοῦ δοῦλον εἶναι πάντα φαῦλον. V 268, 17 ὁ δὲ φ. πολυδεής, opp. ὁ δὲ σπουδαῖος ὀλιγοδεής. I 113, 8. 6 cf. 119, 17. 121, 7 φυγὰς. I 114, 18 ἐν τῷ φαύλῳ ἡ ἀληθὴς περὶ θεοῦ δόξα ἐπεσκέασται. III 59, 13 φαῦλῳ δ' οὐ θέμις ἐρμηνεῖ γενέσθαι θεοῦ. I 288, 8 μὴ γὰρ ποτε φαύλου λόγος ἐρμηνεύετο γένοιτο δογματίων θείων. I 114, 15 ὁ φ. δοκεῖ εἶναι τὸν θεὸν ἐν τόπῳ. I 123, 20 ὁ μὲν φ. ἀρετὴν γε φεύγων καὶ θεὸν ἀποκρυπτόμενος. III 115, 20 τὸν φαῦλον πολλὸν ρέοντα κατὰ ἀρετῆς. V 331, 2 ἀγαθὸν εἶναι τῷ φαύλῳ τὸ μὴ αὐτεξούσιον. II 228, 13 τῆς ἀψευδοῦς τῶν ἀγαθῶν μερίδος οὐδενὶ φαύλῳ συνταττομένης. II 35, 10 ὦν, εἴπερ ἦν ἀγαθὰ, φ. οὐδενὸς οὐδεὶς ἀν' μετείχε. I 160, 2 καὶ ὁ φ. ἕνια δρᾶ τῶν καθηκόντων. I 235, 12 θεμέλιος γὰρ τῷ φαύλῳ κακία καὶ πάθος. I 269, 18 ὁ δὲ φ. ζῶν τὸν ἐν κακίᾳ (βίον) τέθηκε τὸν εὐδαίμονα. III 12, 19 καὶ ὁ τοῦ φαύλου λόγος ἐξωθεῖν καὶ ἀνατρέπειν τὰ σπουδαῖα μελετᾷ. I 168, 30 ἄλογον δὲ <ὁ> φ. ἐκτετμημένους τὸν ὀρθὸν λόγον. II 6, 1 ὁ φ. παραφύρῳ καὶ χερμαίνουσῃ διανοίᾳ κεκρημένος ... αἰεὶ σαλεύει. II 298, 8 τὴν τοῦ φαύλου ψυχὴν ἐπιτίμκτον καλεῖ. II 162, 3 φαύλου ... ψυχὴν οὐ διέπλασεν (ὁ θεός). I 168, 6 ἐπωδῶμας γὰρ ὁ φ. πάντα τὸν βίον χρῆται τῇ αὐτοῦ ψυχῇ. II 99, 20 τὴν γὰρ τοῦ φαύλου ψυχὴν περὶ οὐδὲν ἄλλο πραγματεύεσθαι συμβέβηκεν ἢ τὸ γῆμον σῶμα. I 155, 21 πρεσβύτερα δὲ ὁ μὲν φ. ἡγεῖται τὰ σώματος, ὁ δ' ἀστείος τὰ ψυχῆς. I 81, 6 οὐ γὰρ πέφυκε γόνιμον οὐδὲν τελεφορεῖν ἢ τοῦ φαύλου ψυχῆς. I 283, 26 cf. II 99, 16 γεωργός μὲν ὁ ἀστείος, γεωπόνος δὲ ὁ φ. I 283, 7 ὁ μὲν δὲ φ. τὸ γεωδὲς σῶμα καὶ τὰς συγγενεῖς αἰσθήσεις αὐτῷ καὶ ὅσα ἐκτὸς αἰσθητὰ ἐργαζόμενος ἀτέχνως οὐ παύεται. III 61, 11 cf. 299, 20 παντὸς δὲ φαύλου συγγενὲς τὸ σώματος χωρίον. II 213, 20 εὐφροσύνης μὲν ἀληθοῦς οὐδὲν ἐμπέφυκε τῇ τοῦ φαύλου ψυχῇ φυτόν. II 280, 8 sq. εἰς δ' ὦν ... πολλὴς ἐστὶ κακίας. I 88, 10 ὁ γὰρ φ. δεῖται τούτων ἀπάντων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας κακίας. II 245, 9 πόλιν ἄρχεται καὶ πόργον ... κακία κατασκευάζειν. II 242, 13

ἀρχὴ γὰρ καὶ ἀφορμὴ φαύλῃ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ἐνεργείας τὸ κακίας χωρίον. I 127, 5 μόνος δ' αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) ὁ φ. ἀπολαύει. I 167, 25 αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) κατάρματος ἐξ ἑαυτῆς, μόνῳ γέ τοι τῷ φαύλῳ προσγίνεται. I 94, 9 ἀλλ' ὁ μὲν φ. ὡς ἀγαθῷ τελείῃ (sc. ἡδονῇ) χρήσεται, ὁ δὲ σπουδαῖος ὡς μόνον ἀναγκαίῳ. I 297, 2 ἐν τῷ φαύλῳ πάντα ἐκδικούμενα. III 66, 22 ὀλιγοχροινώτατον δὲ τὸν φαῦλον, ἀποδυνάμειν αἰεὶ μανθάνοντα. I 122, 28 αἱ τοῦ φαύλου πράξεις ἀνεμιαῖοί τε καὶ κοῦφοι. III 116, 13 (πολυχρήματος). I 94, 12 τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν ὁ μὲν <φ.> τελειότατον ἀγαθὸν κρίνει, ὁ δὲ σπουδαῖος ἀναγκαῖον ... μόνον. III 119, 15 αἱ γὰρ κατὰ τὸν βίον ὕλαι φαύλῳ μὲν παραδοῦνται. III 113, 11 ἐστέριται ... τοῦ ἀληθινοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀψευδοῦς εὐδοξίας. II 16, 23 πᾶν ὅ τι ἂν ἑαυτῷ λαμβάνῃ φ., πάντως ἐστὶν ἐπιλήπτον. I 208, 11 τὰ δυνάμει πρῶτα καὶ κατ' ἀρετὴν τίμια φαύλου μὲν ἐστὶν οὐδενός. I 103, 8 ἀναίσχυντία μὲν οὖν ἴδιον φαύλου, αἰδώς δὲ σπουδαίου. IV 5, 14 φιλοπραγμοσύνη συζῶν. II 235, 18 ἔξεισιν ἐπὶ τὴν τῶν ἀδικημάτων καὶ παθῶν ἀθρόαν φορὰν. III 84, 3 γίνεται οὖν τῷ φαύλῳ ἐξ ἀστέως μὲν κακία, τὸ δὲ πάθος ἐκ παλλακῆς. III 185, 10 φαύλῳ δ' οὐδενὶ γαίρειν ἐφέριται. III 284, 26 ὁ δὲ βαθὺς καὶ διωλύγιος ὕπνος, ὃ πᾶς κατέχεται φ. II 261, 15 μηδέποτ' οὖν ἰδῶν τινα τῶν φαύλων ... θαυμάσῃς ὡς κατορθοῦντα, ἀλλὰ τούναντίον ὡς ἀποτυγχάνοντα ἀκτιζοῦ. I 201, 2 τοῖς δεδιόσι, μή ποτε πρὸς τοῦ φαύλου πανστρατιᾷ διώκοντος ἀπόλωνται. I 116, 2 δικαστέον πάλιν πρὸς τὸν φαῦλον ἐπ' ὀλέθρῳ αὐτοῦ. I 86, 3 τῷ δὲ φαύλῳ προστάξεως καὶ ἀπαγορεύσεως χρεία. V 68, 18 μὴ ἀχαριστησάτω φ. γενόμενος. I 85, 19 ἡ μὲν γὰρ ἀπαγόρευσις περὶ ἁμαρτημάτων γίνεται καὶ πρὸς φαῦλον. V 88, 3 μέλει γὰρ μοι πλημμελοῦντι μὴ φαύλῳ νομίζεσθαι. VI 29, 3 ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένην μὲν, εἰ φ. ἐστίν, ἀποκρίνεται. οἱ φαῦλοι, φαῦλοι absol. III 160, 8 τῶν μὲν φαύλων opp. τῶν δ' ἐν προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι θεός, τῶν ἀρίστον καὶ τελειοτάτων. II 42, 9 τὴν τῶν ἀτέχνων καὶ ἀνεπιστημόνων καὶ ἀδίκων καὶ συνόλως φαύλων ἄπειρον ὄσσην πληθύν. II 238, 1 οὐ πᾶς σοφός πᾶσι φαύλοις ἐχθρός ἐστίν ἄσπονδος. I 88, 3 σοφὸν μὲν εὐρεῖν ἓνα μόνον ἔργον, φαύλων δὲ πλῆθος ἀναρίθμητον. VI 15, 4 τῶν βιωτικῶν ἄπειροι μὲν οἱ

φαῦλοι, ἐμπειρότατοι δ' οἱ σοφοί. III 163, 5 ἡμᾶς τοὺς φαύλους opp. ὁ ἐραστὴς αὐτῆς (sc. σοφίας) σοφός. II 250, 3 τῶν δὲ φαύλων ἡ πληθὺς, opp. οἱ μὲν ἀστείοι. VI 15, 7 μὴ εἶναι τοῖς φαύλοις ἰσχυορίαν πρὸς ἀστείους. I 127, 19 ἡ αἰσθησις οὕτε τῶν φαύλων οὕτε τῶν σπουδαίων ἐστίν. V 60, 1 ὧν ἐκ τύχης οἱ φαῦλοι κατορθοῦσι (opp. οἱ σπουδαῖοι). III 122, 9 τοὺς μὲν γε φαύλους ... νεκροὺς ἔλεγεν εἶναι opp. τοὺς δὲ ἀστείους ... II 168, 13 εἰ τὸ λευκὸν ἀστείους τε καὶ φαύλους ... προσέσται. III 143, 23 cf. VI 39, 3 (οἱ ἀγαν φαῦλοι opp. οἱ λιαν ἀγαθοί). II 72, 16 οἱ μὲν φαῦλοι θυμῷ γεγόνασι θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. I 87, 6 ἐτέρως οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ φ. τιμῶσιν. II 168, 16 μετέχουσι δὲ τοῦ νήφειν ... ἀγαθοὶ τε καὶ φ. VI 15, 5 δοῦλοι δὲ πάντες. I 279, 25 εἰ δὴ τινα τῶν φαύλων ὕψιαισιν λεκτέον. IV 7, 12 ἦν (sc. τὴν παρὰ φύσιν κίνησιν) μετίασιν οἱ φ. II 56, 15 τὰ δὲ συγγενῇ φαύλων (γεννήματα) αἱ ἀνάρμοστοι κακία. III 83, 27 οὐδενὶ γὰρ τῶν φαύλων οὐκ οἶκος, οὐ πόλις. II 166, 16 οὐδὲ εἰς τῶν φαύλων πρὸς ἀλήθειαν ἱερούργει. V 98, 14 τῶν φαύλων οὐδεὶς ... ἐροτάζει. I 118, 18 οὗτοι δ' εἰσὶ τῶν φαύλων θεοί. III 302, 16 οἱ φ. ἡσυχίας ἐπιλήπτοι καὶ ἐρμηνείας ὑπαιτιοῦ ζηλωταί. III 181, 9 τὰς τῶν φαύλων ὁμίλιας καὶ συνουσίας. II 242, 17 τινάττεται πᾶς ὁ τῶν φαύλων βίος. I 111, 30 ὁ βίος ὁ τῶν φαύλων δεσπόζεται ὑφ' ἡδονῆς. II 296, 15 τὸν γὰρ τῶν φαύλων βίον ἐπαχθῇ καὶ βαρύνοντα φύσει. III 66, 13 θάνατον μέντοι τῶν φαύλων αἰνιττόμενος βίον. I 113, 8 ἀποκρύπτονται καὶ καταδύονται πάντες οἱ φ. III 83, 2 παλλακᾶς ... δόξας καὶ δόγματα προσείναι καὶ οἱ φ. II 248, 24 δοκοῦσι οἱ φ. τὰ ἀσθενῆ κραταοῦσθαι κατὰ τῶν ἀμεινόνων. II 272, 20 τὸ μὴδὲν τῶν ἐνταῦθα σπουδαζομένων παρὰ τοῖς φαύλοις ἐργάσασθαι. III 125, 12 τὸ δ' ἀράς τοῖς φαύλοις τίθεσθαι. II 290, 7 φ. δ', ὧν Κáιν ἐστὶ διασώτης, ἐν λύπῃ καὶ φόβῳ ὄντες. II 18, 11 τὴν οὖν Ἀδὰ ... τὴν μαρτυροῦσάν τε τοῖς φαύλοις. I 85, 23 παραινέσεως τῆς ἀνέχειν μὲν τῶν φαύλων διδασκούσης. I 133, 2 φύσει γὰρ δοῦλον παρὰ θεῷ τὸ φαῦλον καὶ ἀλογον. II 53, 4 τὸ φαῦλον τῷ σπουδαίῳ δύναται μὲν καὶ ἀριμους καὶ χρόνους ἔχειν τοὺς ἴσους. II 20, 21 ἀλλ', ὕπερ ἔφην, τὸ ἐπίπονον ἀλλ' οὐ φαῦλον παρελὶγεται. I 73, 22. 298, 7. II 20, 15. 243, 19. 296, 12. III 68, 12. 72, 11. 155, 18.

303,28 (τὰ φαῦλα). I 110,5 (διαφορά) τῶν ὄντων, ... σπουδαίων φαύλων.

V 178,5 τὸ τῆς ψυχῆς φαυλότερον εἶδος. I 22,25 τὰ μὲν πρῶτα τῇ τάξει φαυλοτέρα πῶς ἦν, ἰχθύες. II 290,19 τὰ δ' ἐννοούμενα — φαυλοτέρα γὰρ ἦν.

V 109,23 ὡ φαυλότατοι πάντων ἀνθρώπων. V 365,7 οὐρά δ' ὑστατον καὶ φαυλότατον. VI 82,11 δεσμῶν δὲ φαυλότατος. III 86,21 μακρολογίας τὸ φαυλότατον εἶδος. IV 262,13 τὸ φαυλότατον ζῶον. I 59,23 cf. II 104,18. V 322,17 (ἡ φαυλοτάτη κακοπολιτεία, ὀχλοκρατία). I 22,14 (σπέρμα ἐστὶ) φαυλότατον οἰκὸς ἀφρῶ. II 252,8. IV 24,7 οἱ φαυλότατοι. I 289,5 ἀ καὶ τῶν φαυλοτάτων ἐστὶ κοινά. II 282,17 φαυλότατον crrp. δυνατώτατοι. I 268,7 οἱ δ' ἔμπαλιν τὰ μὲν περὶ λόγους εἰσὶ δεινοί ..., τὰ δὲ πρὸς καμνόντων ἐπιμέλειαν σωμάτων φαυλότατοι. IV 58,2 πλοῦτοι δὲ καὶ εὐγένηται προσορίζονται μὲν καὶ τοῖς φαυλοτάτοις. — I 22,12 (τὸ φαυλότατον) τὴν φύσιν. I 93,7. II 263,19. V 178,16 τὰ φαυλότατα.

φῆγγος. II 276,9 τὸ ἀρχέτυπον. III 149,4 νοητόν. IV 264,17 ἴδιον φέγγει νοητῷ καὶ ἀσωμάτῳ. III 157,1 αὐτὰ γὰρ ἑαυτοῖς ἐστὶ φ. τὰ νοούμενα. III 60,10. 173,15. V 119,12 (αἰσθητόν). V 67,19 ὁρατά. III 230,6 τὸ ἀκρατον ἐκεῖνο φ. opp. τὸ κεκραμένον. III 93,20 οὐράνιον. IV 91,22 τὸν οὐρανόν ... περιλαμβόμενον ἀσβέστοις καὶ ἀκηράτοις ἀδιαστάτως φέγγειν. — III 222,25 τῶν αἰσθητέων. II 283,7. III 140,1. 252,7 ἀληθείας. I 65,15. II 277,18. III 9,22 ἀρετῆς. III 70,4 (ἡ ἀρετὴ) φέγγους δὲ τὴν ὅλην ἀναπληρῆσαι διάνοιαν. II 241,9 ἀρετῶν. I 10,2 cf. 19,4. V 123,11 τῶν ἀστέρων. V 71,16 (οἱ ἀστέρες) τὸ ἴδιον ἀναφαίνουσι φ. II 128,8 cf. V 69,18 τῆς ἐπιστήμης. II 141,24. 178,24 (ἡ ἡλιου). V 220,18 ἄσκιον καὶ τηλαυγὲς ἐπιδεικνύμεναι φ. (αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτίνες). I 185,12 (ἡλιακόν). IV 160,5 ἡλιοειδές, φλογοειδές. IV 217,8 (ἡλιοειδές). III 248,18 cf. V 10,19 οἷα γένοιτ' ἂν ἀφ' ἡλιακῶν ἀκτίνων. V 346,8 ὁ θθεὸς ἑαυτοῦ φ. ὦν. V 344,10 cf. III 73,26 ὁ δ' ἡνίογος ἀκράτῳ φέγγει περιλαμβόμενος. V 264,16 ἰσότης ... τὴν δ' ὥσπερ αὐγὴν ἡλίου <ἐπὶ γῇ> ἀποστέλλουσα, δεύτερον φ. III 220,18. 230,1. 240,6 λόγων. II 13,7 (ὁ νοῦς) μὴ ἀνατεῖλας καὶ τὸ ἴδιον φ. ἐκλάμψας. III 60,12 ὁ νοῦς μεσημέ-

βρινὸν οἷα φ. εἰς πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἀναχέων. II 190,27 τὸ νυκτὶ φ. IV 149,14 τοῦ χρεϊδούς πυρός. III 209,21 σελήνην πότερον γνήσιον ἢ νόθον ἐπιφέρεται φ. III 216,13 εἰ (ἡ σελήνη) νόθον ἔχει φ. III 280,6 πρὸς σεληνιακόν ἢ τὸ ἀφ' ἡλίου καθαρὸν φ. I 234,12 τὸ αὐτομαθοῦς σοφίας. VI 99,21 (φλόξ) ζωπυρουμένη δ' ἔχει φ. III 222,19 φρονήσεως. — III 229,12 ἱερόν. V 71,21 ἡ τοῦ ἱερωτάτου φέγγους ἐν τοῖς ἀδούτοις αὐγῇ. III 230,14 δύντος τοῦ θνητοῦ καὶ ἀνθρωπίνου φέγγους. IV 17,11 διοίτας τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα ... ἡκολούθησε τῷ φέγγει καὶ κατείδεν. V 10,5 ἀκράτου καὶ πολλοῦ φέγγους ἐκχεομένου, ὡς τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα ταῖς μαρμαρυγαῖς σκοτοδιναῖν. III 269,20 ὑπὸ ῥιπῆς ἀσβέστου καὶ ἀθανάτου φέγγους. III 251,24 σύμβολον εὐτονίας, ἀφθαρσίας, αὐγοειδεστάτου φέγγους.

φείδεσθαι. I 78,13.

φεῖδωλῖα. I 263,23. II 90,17. 24. V 54,9. 347,18.

φεῖδωλός. I 262,17.

φενακίζειν. I 57,16. II 128,16. 238,19.

III 69,1. 175,22. IV 300,16. V 172,17.

φενεπισμός. I 210,13. III 265,12. VI 139,3.

φέναξ. I 212,12. III 281,14.

φερώνυμος. II 95,16.

φῆμη. II 284,14 παρὰ τοῖς πολλοῖς. II 289,14 τῶν πολλῶν. IV 187,10 ἐξέπεμπε τὸν μάντιν ἐπ' οἰωνοὺς καὶ φήμας αἰέτους. IV 118,5 ἡ δὲ φ. ῥεῖσα. VI 159,5 φήμη γὰρ οὐδὲν ὑκότερον. IV 113,4 φθάνουσι γὰρ αἱ φῆμαι πανταχόσε. IV 183,14 διὰ τὴν ἐπιβαίνουσας αἰεὶ καὶ φθάνουσας πανταχόσε φήμην. V 370,24 (ψευδεῖς). II 228,19 περὶ τάγαθου. II 251,16 (ἄγγελοι) τῶν οἰκείων ἀδικημάτων. VI 128,21 ἡ περὶ τὴν καταλύσιν τῶν προσευχῶν. VI 63,6 ὡς δὴ πᾶν καταρωμένον φῆμην ἐθελήσειεν ἀφορᾶν. VI 208,7 ἐπὶ τὰς παρ' ἑκάτερα ἡπείρους ἐχώρησεν ἡ φ. VI 198,18 πρὸς τὰς ἄλλας (πόλεις) ἔδραμεν ἡ φ. VI 158,16 διαγγελείσης οὖν τῆς ὅτι νοσεῖ φήμης.

φθαρτικός. II 32,1 (πῶρ).

φθαρτός. II 177,25 (ἀγαθὰ). III 241,22 (ἄνθρωποι). I 171,23 (ἀρετῇ). I 171,13 (ἀρεταί). I 269,17. V 284,20 (βίος). II 144,12. 183,16. 210,15 (γένεσις). V 126,18 ὅσα μὲν εἰς γένεσιν ἦλθε. I 109,23 (γένος). II 10,10. IV 228,10 (γέννη). IV 54,7 αἱ ... ἐννέα δυναστεῖαι τεττάρων παθῶν καὶ πέντε αἰσθη-

σεων. I 171, 14 ἐγώ. II 23, 10. 263, 11.
 III 170, 20 εἶδος. VI 86, 14 τὰ μὲν
 τῶν θνητῶν ἔργα. I 242, 6 (ζῶα καὶ
 φυτά). V 329, 8 ζῶα. I 90, 17 εἰ δὲ τοῦτο (sc. θεός
 ἐλαττωθήσεται) καὶ φ. ἔσται. VI 75, 3.
 76, 1. 97, 8. 100, 12 sq. 113, 5 (ὁ κόσμος).
 VI 13, 16 θνητοῦ (λόγος). II 197, 19 ὁ
 ὁρθὸς λόγος ... οὐ. I 69, 8. 85, 2 νοῦς.
 IV 276, 13 τὰ ὄργανα. I 69, 3. II
 249, 27. III 299, 5 (οὐσία). I 181, 22.
 IV 240, 2 (οὐσία). III 55, 23. VI
 95, 17 (τὸ πᾶν). IV 36, 7 φθαρτὸν
 (πυρὸς) φθαρτὸν (φῶς). III 70, 22
 (σιτία). I 42, 1 sq. V 286, 7 (σῶμα).
 II 257, 17 (σώματα). II 123, 8 (τὰ οὐχ
 ἀπλὰ τέλεια). II 215, 13 τροφή. I
 277, 19 (τροφάι). I 84, 13. II 25, 10.
 36, 5. 22. 138, 6. 195, 28. III 37, 2 (ὕλη).
 II 13, 23. III 95, 3 (ὕλη). I 108, 20.
 II 258, 15. 307, 13. III 296, 9. IV
 13, 18. 177, 4 (φύσις). — VI 116, 21 οὐ
 πάντα τὰ μέρη φθείρεται φθαρτὸν ἐστὶν
 ἐκεῖνο. V 342, 10 ὅσα γενητὰ καὶ
 φθαρτά. III 187, 27 τὸν φθαρτὸν (ἀπο-
 φαίνειν) ἀφθαρτον. I 28, 25. 110, 17.
 II 51, 2 (τὸ φθαρτὸν). V 135, 14 φθα-
 ρτὸν δὲ οὐδὲν ... τῆς ἡμετέρας διαμονῆς
 αἰτιον. I 28, 1. II 210, 18 (τὰ φθαρτά).
 IV 54, 5 φθαρτά γὰρ ἀφθάρτων συνοικεῖν
 οὐ θέμις. III 170, 21 ἀντί μικρῶν καὶ
 φθαρτῶν μέγαρα καὶ ἀθάνατα χαρίζεσθαι.
 II 59, 17 ὅσοι φθαρτοῖς ἑαυτοῖς φθαρτά
 γεννώσιν. I 148, 18 οὐ γίγνους καὶ φθα-
 ρτοῖς τρέφεται ἡ ψυχὴ.
 φθέγγεσθαι. IV 290, 14 οὐ γὰρ ὅστιον
 ... φ. τι τῶν αἰσχυρῶν. VI 204, 11
 ὅτι οὐ τῇ φωνῇ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ὁμμασι φθέγγομαι. I 160, 4 ὅτε νηφά-
 λια φθέγγεται τε καὶ ποιεῖ. V 135, 11
 κἄν μηδὲν τῇ φωνῇ φθέγγωνται τὸ
 παράπαν. IV 15, 4 φθειρομένου μηδενός.
 II 284, 4 ἄνευ γὰρ τοῦ ὑποβλήδους οὐ
 φθέγγεται ὁ λόγος. IV 187, 14 (ὁ θεός)
 φθέγγεται τὸ παράπαν οὐδὲν, ὃ μὴ τε-
 λειωθήσεται βεβαίως. V 198, 17 λοιδορή-
 σεται γὰρ γυνὴ κατ' ἀγορὰν ῥήμα τε
 τι τῶν ἀπηγορευμένων φθέγγεται. III
 7, 14 σύ μοι γλώσσαν παιδείας ἔδωκας
 τοῦ γυνῶναι ἡνίκα δεῖ φθέγγασθαι. III
 198, 21 ὁ μὴδ' ἐκ τύχης ἐθέλων τι τῶν
 ἐπιεικεστέρων φθέγγασθαι. IV 248, 10
 εἰ δέ τι ... τολμήσειεν ἀκαίρως αὐτοῦ
 φθέγγασθαι τοῦνομα. IV 113, 17 ἐφθέγ-
 ξατό τι περὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας. VI
 31, 11 ἵνα μὴδ' ἄκων ἀ καλὸν ἱσχυράζην
 φθέγγηται βιασθεῖς. V 13, 14 ὁ μὴ θέ-
 μεις φθέγγωνται κατὰ τοῦ ὄντως ὄντος.

I 213, 14 ὧτα δὲ φθειγξαμένη (ἡ ἡδονή)
 λυγαίνει. IV 247, 2 οὐτε ἡ γλώττα τοῦ
 τοσοῦτον ἀσέβημα φθειγξαμένου παρείθη.
 φθείρειν. II 86, 25 ταύτην τὴν ἀτραπὸν
 × μισεῖ ... καὶ φ. ἐπιχειρεῖ πᾶς ὁ σαρκῶν
 ἑταῖρος. II 86, 19 οὐ τὴν ὁδὸν λυμαίνε-
 σθαι τε καὶ φ. ἐπιχειρεῖ. IV 11, 4
 φθείρει γὰρ ὧς ἐνδεῖα καὶ πληθὺς
 ἀμετρον. II 197, 13 τὸ φθεῖρον ἀφρο-
 σύνη. II 86, 17 μήποτε δὲ οὐ περὶ μόν-
 νης σαρκός ἐστὶν ὁ λόγος τὴν αὐτῆς
 φθειρούσης ὁδόν. VI 85, 7 τίνας ἐνεκα
 τὸν κόσμον φθερεῖ ὁ θεός.

φθείρεσθαι. VI 98, 3 cf. 79, 16.
 83, 11. 97, 14. 102, 4. 7. 105, 9. 13. 107,
 4. 9. 116, 13. 117, 6 τὸν κόσμον φ. φάναι.
 II 86, 10 ὁ ἐριώτατος Μωσῆς τότε φ.
 τὴν γῆν εἶπεν, ὅτε ... VI 74, 6, 13 cf.
 V 64, 22 εἰ ὁ κόσμος εἰς τὸ μὴ ὂν φθεί-
 ρεται. VI 87, 1 εἰ φθείρεται ὁ οὐρανός.
 VI 82, 1 πᾶν ὅσα τῶν συνθέτων φθεί-
 ρεται. II 82, 18 ἐπειδὴν ἐν ψυχῇ τὸ
 ἀφθαρτον εἶδος ἀνατεῖλῃ, τὸ θνητὸν εὐ-
 θέως φθείρεται. VI 116, 21 οὐ πάντα
 τὰ μέρη φθείρεται φθαρτὸν ἐστὶν ἐκεῖνο.
 VI 110, 12 φθείρεται πάντως ἐκεῖνο, οὐ
 πάντα τὰ μέρη φθαρτά ἐστι. II 130, 3
 τὰ ἄλλα χρόνῳ φθείρεται. I 251, 9 οὐ-
 τως γὰρ καὶ Σόδομα φθείρεται. I 96, 1
 ὅταν ἀναστῇ καὶ ἐργηγόρσει χοῦται ὁ
 νοῦς φθείρεται αἰσθήσις. II 314, 3 (ἡ
 ψυχὴ) οὐδόποτε ἐφθείρετο. VI 86, 19
 φθειρομένου δὲ ὕδατος. VI 118, 17 φθειρο-
 μένου τοῦ πλείστου μέρους ἀνθρώπων.
 VI 86, 17 φθειρομένης μὲν τῆς γῆς.
 II 86, 19 περὶ δὲ τῆς σαρκὸς τε τῆς
 φθειρομένης καὶ ἐτέρου. VI 88, 14, 24
 καὶ αὐτὴν φθειρομένην τὴν πρόνοιαν.
 I 91, 18 (χαρδίαν) πρώτῃν γινομένην
 καὶ ὑστέραν φθειρομένην. III 145, 10
 ὅσα ἐν γενέσει φθειρόμενα καὶ γεννώμενα.
 II 38, 5 εἰ μὴ τὰ φθειρόμενα πλείω τῶν
 διαμενόντων ἐστί. I 63, 1 γένεσις τε αὐ
 φθειρομένων ἐτέρων ... ἀποτελεῖται.
 II 129, 4 μὴ νομίσητε φθειρομένους συμ-
 φθεῖρεσθαι τὰς δυνάμεις ἡμῖν. VI 87, 4
 θεοὺς φθειρομένους ὑπονοεῖν. III 55, 23
 οἱ ἀγέννητον εἶναι λέγοντες τὸ πᾶν ...,
 καὶ πάλιν οἱ φθαρθήσεσθαι. VI 87, 1 sqq.
 φθαρθήσεται μὲν ἥλιος καὶ σελήνη, φθα-
 ρήσονται δ' οἱ λοιποὶ πλάνητες κτλ. V
 142, 1 (οἱ γονεῖς) γεγόνاسι καὶ φθαρήσου-
 νται. III 56, 1 μηδέποτε δὲ φθαρσώ-
 μενον (τὸ πᾶν). III 304, 3 οὕτε γενό-
 μενόν ποτε οὐτ' αὖτις φθαρσόμενον (τὸ
 αἰσθητόν). VI 81, 3 τὸν κόσμον ἄνθρωπον
 εἶναι καὶ μὴ φθαρσόμενον. III 53, 3
 ἐν ὅλῳ τῷ τῶν γεγονότων καὶ φθα-
 ρησομένων. II 73, 4 (ὁ θεός) οὐκ ἔων

εἰσάπαν φθαρῆναι καὶ ἀφανισθῆναι τὸ γένος. IV 142,5 οἷς ἀπετελέσθη ὁ κόσμος, τὴν ἀσεβῶν χώραν φθαρῆναι. VI 88,22 ἐφθάρη δ' ἡ ψυχὴ (τοῦ κόσμου). I 251,14 οὐκ ἂν οὕτως ἀλκιεὺς ὁ νοῦς ἐφθάρη. I 81,22 (ἢ ἐν ἐμοὶ φρόνησις) φθαρέντος γάρ μου συμφιέρεται. VI 88,19 ὁ μὲν κόσμος οὐκ ἐφθάρται ὁ τὸ σῶμα ἀφαιρεθείς.

φθινάς. V 369,20.

φθίνειν. II 64,13. III 210,8. VI 111,3.

φθόγγος. I 64,16 τὰς τε τῶν φθόγγων τάσεις ἐπτά εἶναι. II 167,10 ἀντίφωνοι. II 193,2 ἀπώδός. I 42,8 (ῥαυός). III 48,8 ὀξεῖς καὶ βαρεῖς. IV 261,8 οἱ μὲν ἀνδρῶν βαρεῖς, ὀξεῖς δ' οἱ γυναικῶν. II 75,10 τὸ γὰρ συνηχοῦν ἐκ φθόγγων διαφερόντων. III 172,11 ἐπιτάσεις καὶ ἀνέσεις φθόγγων. II 257,24 τὸ γὰρ φωνητήριον αὐτοῖς ὄργανον πᾶσι τοῖς φθόγγοις ἔστιν. I 43,15 τῶν μὲν γὰρ ἡμιφῶνων (τὰ φωνήεντα) ἀναπληροῖ τὸ ἐνθόν ὁλοκληρῶν κατασκευάζοντα τοὺς φθόγγους. III 102,8 φθόγγους δὲ μουσικῇ (παρεσπάσατο). III 167,5 ἁρμοσάμενος πλήξεις τοὺς φθόγγους μουσικῶς. II 288,26 ἐκ διαφερόντων φθόγγων ἀνακεκραμένων ἐν μέλος ἐναρμόνιον. II 240,7 τὰ μουσικῆς ὄργανα ἄκριως ἡρμοσμένα πᾶσι τοῖς φθόγγοις. I 233,1 τῶν γὰρ ἐν τούτοις (sc. μουσικῆς ὄργανοις) φθόγγων καὶ καθ' αὐτὸν ἕκαστος ἡρμοσται καὶ πρὸς τὴν ἑτέρου συμφωνίαν μάλιστα ψέχεται. I 196,13 λύρας τρόπον ἐξ ἀνομοίων ἡρμοσμένης φθόγγων. II 61,11 ὥσπερ τινὰ λύραν τὴν ψυχὴν μουσικῶς ἁρμοσμένον οὐκ ὀξεῖς καὶ βαρεῖς τοῖς φθόγγοις.

φθονεῖν. IV 6,4 ὡς αὐτίκα τοῖς μὲν φ., ἐφ' οἷς δὲ ἤδεσθαι. VI 66,9 θεάσασθαι δὲ τινα ποτὼν ἀκριβέστερον καὶ θεασάμενος μὴ φθονῆσαι τοῖς ... τὸν ... τοῦ μαθεῖν ἡμερον παραπλήσιον ἔχουσι. I 26,3 οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐφθόνησεν. I 6,17 οὐ χάριν τῆς ἀρίστης αὐτοῦ φύσεως ἐφθόνησεν οὐσίᾳ. — II 117,22 ὥστε καὶ παρὰ τοῖς ἀνταγωνισταῖς ἡμῖν ... μὴ φθονεῖσθαι. VI 37,5 κάγω διὰ τοῦτο μετανέστην, ... ἅμα καὶ φθονηθεῖς. II 119,12 ψ καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἄλλων οὐ φθονητέον λαμβάνοντι.

φθόνος. III 173,20 τὰ γὰρ ἀντιπνεόντα πολλά, βασκανία, φθόνοι, συνεχεῖς ἐριδες. I 178,12. III 176,9. 227,21. IV 179,11. V 319,16 (coni. βασκανία). VI 170,22 φθόνφ καὶ πλεονεξίᾳ. V 300,5 βαρύμηνι πάθος ἐπιχειρεακίαν εἰδώς, ἀδελφὸν ὁμοῦ καὶ ἀντίπαλον φθό-

νου. II 33,16 σοφισταὶ μὲν γὰρ ὑπὸ μισθαρνίας ἅμα καὶ φθόνου τὰς τῶν γνωρίμων κολοῦντες φύσεις. II 304,1 (μισάρετος καὶ μισόκαλος). V 151,1 cf. IV 43,1 τὸ κακὴν ἀργαλειώτατον, ὁ μισόκαλος φ. III 253,3 ἔστι δὲ καὶ ὁ φ. βαρὺς καὶ δυσσπότριπτος ἐχθρὸς. III 202,29 τὴν ἐχθρὰν φθόνου καὶ κακίας ἀρετὴν. V 77,14 φ. γὰρ ἀρετῆς διψύκισται. IV 62,6 ὁ αἰ ταῖς μεγάλας εὐπραγίας ἀντίπαλος. IV 45,11 ὁ θεός, φθόνον ἐληλακὼς ἀφ' ἑαυτοῦ. V 226,10 φθόνον ὑπερόριον τῆς διανοίας ἐληλακώτες. V 334,19 φ. γὰρ οὐκ εἰσποικίζεται σοφῶν ψυχαῖς. V 355,14 οἷς φ. ... οὐκ ἐνψύκησεν. III 97,6 ἐξοικίσασα φθόνον ἀφ' ἑαυτῆς. IV 111,7 εἴ τις αὐτοῖς ὑποικουρεῖ φ. II 119,16 ἡ τῶν μέσων κτῆσις ... βεβαιώτερα τὸν ἐκφυόμενον αἰ τοῖς ὑπερέχουσιν ἐκφεύγουσα φθόνον. IV 64,24 πρὸς τοὺς ἐκποδῶν φ. οὐδεὶς φύεται. III 143,11 φθόνον ἡλλοτριωκὼς ἀφ' αὐτοῦ. V 375,17 πλοῦτον ... φθόνον κρείττονα. VI 113,21 φ. δ' οὐδεὶς ἀναδιώσκειν. V 108,16 φ. γὰρ οὐδεὶς προστάττειν τὰ μέτρια. V 112,10 ἐκ τῶν δεσποτῶν. VI 125,24 προκαλοῦμενοι φθόνον. VI 164,17 φ. γὰρ οὐδέποτε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκράτησεν. V 147,6 cf. VI 4,6 „φ. ἔξω θελοῦ χοροῦ βαίνει“ (Plato). II 31,4 ἥς (sc. γνώμης) ὑπερόριος ἐκτετόξευται φ. IV 230,14 μηδὲν φθόνφ συσκιάζειν. VI 37,6 sq. φθόνφ. III 74,23. IV 119,8 διὰ φθόνου. II 298,4. VI 125,17 ὑπὸ φθόνου.

φθορά. VI 97,16 γενικοὶ τρόποι φθορᾶς εἰσι τρεῖς. VI 107,7 φθορὰς τέτταρες εἶναι τρόπους ..., πρόσθεσιν ἀφαιρέσιν μετὰθεσιν ἀλλοιώσιν. VI 74,3 ἥ τε πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ ... καὶ ἡ ἐκ τοῦ ὄντος ἀναιρέσεις παντελῆς. VI 80,13 διττῶν οὐσῶν φθορὰς αἰτιῶν. VI 84,2 φθορὰς μὲν αἰτίον ἡ παρὰ φύσιν τάξις. VI 80,18 ὅ τι τὴν ἔξωθεν αἰτίαν πεφυκότος ὑπομένειν τῆς φθορᾶς. IV 282,3 γένεσις δὲ φθορᾶς ἀρχή. V 7,6 cf. VI 81,20 ὧν γένεσις ἐστὶ καὶ φ. I 182,24 γένεσιν γὰρ καὶ φθορὰν ἐνδεχομένων φύσει τῶν ποιῶν. V 200,3 (τὰ) ἐν γένεσει καὶ φθορᾷ. III 299,7 γένεσιν καὶ φθορὰν καταλείπειν. V 351,12 ὁ πρῶτος φθορὰν γενέσει ... ἐπιτελίσκας. III 48,2 cf. V 206,2 ἀρχὴ τελευτῇ, γένεσις φ., ζωὴ θάνατος. I 19,10 ζῆμων (coni. γένεσις). I 63,1 φ. γεννωμένων ἄλλων ἀποτελεῖται, opp. γένεσις. III 56,9 μεταβολὰς τε αὐ καὶ τροπὸς καὶ γένεσις, ἔτι δὲ φθορὰς αὐτῶν ἀναζητοῦσιν. IV 262,5

σκόλῳ κας, ὧν ἡ γένεσις ἐκ φθορᾶς ἐστι. V 28, 18 ἐπεται γενέσει φ. IV 245, 18 (opp. ἀφθορία). III 54, 4 (opp. ἀθανασία). III 47, 1 cf. IV 13, 23 (κατακλυσμός φ. οἰκτίστη). IV 33, 19 ἐχρῆν γὰρ διὰ μὲν τῆς κολαστηρίου (δυναμείως) γίνεσθαι τὴν φθοράν. VI 89, 14 τὰ δ' αἰδία φθορᾶς ἀντεπίδεκτα. VI 98, 12 εἰς τὸ μὴ ὄν γίνεσθαι τὴν φθοράν παραδέχονται. IV 262, 20 ἐν ὕδασι καὶ πυρί. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) πράξεις, μετὰβολαῖς, φθοραῖς. VI 105, 14 ὁ γὰρ θεὸς οὐκ ἀταξίας καὶ ἀκοσμίας καὶ φθορᾶς ... αἰτίος. II 164, 23 (coni. πάθος ἀνήκεστον). II 36, 15 πῶς γὰρ νόσοι καὶ γῆρας καὶ παντελεῖς ἐπεγίνοντο φθοραῖ. I 129, 12. II 172, 11. 197, 17 (coni. νόσος). V 157, 13. VI 93, 22 (φθοραὶ coni. νόσοι). VI 84, 16 νόσον ἀνδ' ὕγείας καὶ φθοράν ἀντὶ σωτηρίας παντελοῦς ἐπιχειρεῖν τεχνάζειν. IV 155, 10 (ἡ κρίσις) τοῖς μὲν φθοράν τοῖς δὲ σωτηρίαν παρασχούσα. IV 129, 2 ἐξέθνησκον ὡς ὑπὸ λοιμώδους φθορᾶς. IV 54, 7 αἱ μὲν οὖν ἐννέα δυναστεῖαι τεττάρων παθῶν καὶ πέντε αἰσθησέων φθοραὶ τε καὶ φθορᾶς αἰτία. VI 27, 12 (φθοραὶ coni. πόνοι). III 223, 10 (coni. δλεθρος). III 292, 28 (coni. ἀναίρεσις). II 267, 2 (coni. ἀπόλειψις). III 63, 7. VI 78, 5 (coni. διάλυσις). II 261, 14 τῆς ἀκαθάρτου φθορᾶς αἴτιον ἡ διάλυσις. VI 73, 3 coni. κόσμος. III 300, 2 (coni. ῥύσις). III 292, 17 (coni. σπορά, σκέδασις). II 266, 24 (coni. σύγχυσις). II 177, 10 ἡ (παίδων τάξις) δ' ἀντίπαλος ἦταν ὁμοῦ καὶ φθοράν ἀναδέξεται. III 156, 12 (τὰ αἰσθητά) φθορᾶς ἀνάμεστα. II 82, 24 πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι τὰ νοσοῦντα φθορᾶς τῶν ὕγαινοντων ... νομίζουσι. I 124, 20 εἰς ἀπόλαυσιν ἀμαθίας καὶ φθορᾶς ἐνεφορήθη. I 97, 8 οἱ μὲν τραπέντες κατέμειναν ἄγχι παντελοῦς φθορᾶς. I 178, 6 ἵνα μὴ (ἡ ἀφροσύνη) πολλὴν καὶ ἀδικον ἅπαισι τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐνεργάσθαι φθοράν. I 269, 3 οὐ τραῦμα μόνον ἀλλὰ καὶ παντελὴ φθοράν δέξεται. I 275, 25 μὴ καὶ ἀνθρώπου τινὸς τῶν ἐν μέρει θάνατον φθοράν ἐργάσασθαι φήσομεν ἄνθρωπότητι. I 289, 3 ἐπὶ τινι τῶν ἐκτὸς ... ἐξ ἑαυτῶν τὰς φθορὰς δεχομένων. I 281, 13 (μηδὲ) φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας οὐκ εὐαγεῖς μῖξεις μετέρχου. I 296, 10 φθορὰ δὲ ἦν ἐπάγει κακία παντελεῖ. I 298, 8 τὰ φαῦλα ... παντελὴ φθοράν ὑπομένοντα. II 156, 9 ὁ τῆς παιδείας καρπὸς ... φθοράν μὴ δεχόμενος. II 175, 20 (φθοράν) ἐνδέξασθαι παντελὴ (τὸν ἀπειθῆ

Philonis opera vol. VII

καὶ φιλεριν). II 59, 21 καὶ αὐτὸς ἀνεδέξατο φθοράν παντελὴ. IV 225, 19 ἀθυραθυσία ... παντελὴ φθοράν ἐνδεχομένη. II 184, 24 φθοραὶ γὰρ αὐταὶ μεγάλας τοῖς ἐντυχοῦσι. II 264, 9 (τὰ εἰς φθοράν τείνοντα). III 276, 14 ἐκ φθορᾶς ἀνασωζέται. V 123, 6 αἱ παλιμψυμοὶ φθοραὶ. IV 249, 6 οὗτ' ἐκ φθορᾶς οὐτε φθορησόμενῃ. V 368, 4 εἰ μόνον ἀνυπέρθετον φθοράν ἐργάσσοιτο (ῥίγος, δίψος, ἔνδεια τροφῆς). III 287, 14 (κακοὶ) φθορᾶς ἐθάδες ὄντες. V 340, 18 ἐν κοινή φθορᾷ. VI 111, 6 ἐπὶ φθορᾷ. — VI 111, 3 ἀέρος. I 88, 22 ἀρετῆς. V 159, 12 (γονίμων). VI 153, 17 κατὰ γῆν. VI 117, 17 τῶν κατὰ γῆν. IV 1, 8 τῶν ἐπὶ γῆς. II 116, 27 διανοίας. II 236, 13 ἀνοσίτων δογμάτων καὶ λόγων. II 265, 14 πασῶν (δυναμειών). II 266, 6 τῶν ἀπλῶν δυνάμεων. V 154, 8. 10 στρατιωτικῶν δυνάμεων. IV 151, 17 ζῶων ἀλόγων. I 192, 22 τοῦ καλοῦ. V 133, 23 καρπῶν. VI 75, 7. 11. 79, 8. 84, 20. 96, 6. 97, 15. 99, 12. 108, 10. 115, 2. 117, 5 (τοῦ κόσμου). VI 75, 9 (τῶν κόσμων). VI 112, 17 τῶν μερῶν ... τοῦ κόσμου. IV 262, 12 τοῦ ὑπολειφθέντος (μαύνα). V 82, 24 τῶν ὁμμάτων. III 301, 24 τοῦ πάθους. II 117, 2 (πάθους καὶ κακίας). II 265, 9 τῶν ἐξ ἀρχῆς ποιότητων. IV 260, 12. 14 πολεμίων. I 111, 6 τῶν πραγμάτων. VI 87, 16 τῇ προνοίᾳ ... φθοράν ἐπιφέροντες. V 117, 27 πρωτοστατούντων. I 256, 1 τῶν πρωτοτόκων. V 44, 26 (τροφῶν). VI 108, 13 χειρῶν. I 105, 21. II 156, 12 (ψυχῆς). II 174, 20 (ψυχῶν). V 367, 5 τῶν ἐτησίων ὥρων. V 168, 11 sq. Περὶ φθορᾶς. V 170, 2 cf. 88, 13. 228, 18 (coni. μοιχεία). II 251, 22 σὺν μοιχείαις. IV 191, 10 ἐπὶ φθορᾷ καὶ πορνείᾳ. φθορεύς. I 162, 10 sq. δύο αἰσθησεως ἄνδρες εἰσίν, ὁ μὲν νόμιμος, ὁ δὲ φ. II 238, 20 ἀγαθῶν. V 229, 14 (coni. μοιχοί, παιδερασταί). IV 306, 2 τὸ κατὰ φθορίων (διάταγμα). V 169, 12 προικίζεω τὴν παιδα ὁ φ. φθοροποιός. VI 22, 8 (ἀήρ). VI 97, 10 (αἰτία). V 196, 16 (ἀμαρτήματα). IV 143, 9. V 215, 23 (δύναμις). I 129, 4 τὸ ζῶον. II 312, 11 κακία. VI 175, 14 κακόν. II 97, 7 (καρποὶ). V 177, 14 (μεταβολή). IV 136, 10 τὸ πῦρ φ. οὐσία. I 247, 6 (πάθος). IV 148, 6 πληθὸς ἀμήχανον ζῶων ... φθοροποιὸν φυτῶν. II 70, 5 (πῦρ). — V 366, 22 ὅσα λυμαντικὰ μὲν φουρέων, φθοροποιὰ δὲ καρπῶν. VI 175, 6 τὰ φθοροποιά.

φιλαγαθία. IV 202, 15.
 φιλάγαθον. IV 202, 12.
 φιλαδελφία. VI 171, 23.
 φιλαδελφείος v. indic. nom.
 φιλάδελφοι. VI 172, 23 (Διόσκουροι). v.
 indic. nom. IV 108, 2 (εὐνοία).
 φίλαθλος. II 49, 17. III 77, 15. 106, 9.
 257, 19.
 φιλαλήθης. I 200, 11. IV 266, 16.
 φιλάλληλος. V 285, 8 (πάθος).
 φιλανδρία. IV 54, 12. 55, 20. V 198, 11.
 φιλάνδρος. V 369, 1 (γυναίκες).
 φιλάνθρωπία. V 279, 18. 20 sqq. Περὶ
 φιλάνθρωπίας. I 213, 1 συνείνοντο δὲ
 αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... ἡπιότης φ. μεγα-
 λοφροσύνη κτλ. I 194, 11 θεῷ δι'
 ἡμερότητα καὶ φιλάνθρωπιαν ἀξιώσαντι
 τὸ γενητὸν ἐπισκέψεως. V 106, 4. 213, 21.
 214, 22. 301, 15. 325, 5 (coni. ἡμερότης).
 IV 202, 13 (coni. δικαιοσύνη, φιλαγαθία,
 μισοπονηρία). III 196, 1 (coni. σωφρο-
 σύνη, ἀνδρεία, δικαιοσύνη). IV 305, 9.
 V 102, 8 (coni. δικαιοσύνη). V 225, 17
 (coni. ἔλεος). IV 167, 24. V 112, 14
 (coni. ἐπιείκεια). V 293, 11 (coni. εὐσέ-
 βεια). V 71, 9 (coni. ἰσότης). V 78, 14
 (coni. κοινωνία). V 286, 16 (coni. δσιό-
 της). V 284, 9 (coni. πίστις). IV 257, 6
 (coni. χάρις). V 119, 14. VI 169, 12
 (coni. χρηστότης). — V 192, 18 αὐτοῦ
 (sc. Μωσέως). V 287, 17 τοῦ νομο-
 θέτου (coni. κοινωνία). V 118, 21.
 131, 13 νόμου. V 32, 1 φιλάνθρωπίας
 μετὸν νόμον ἐξῆς ἀναγράφει. V 105, 18
 ἀπὸ τῶν νόμων. V 111, 11 ἔνεκα ...
 τῆς συνήθους φιλάνθρωπίας, ἣν ἅπαντι
 μέρει τῆς νομοθεσίας συνυφαίνειν ἀξιοῖ.
 V 294, 11 τί δ' ὅσα περὶ τοῦ πεντηκο-
 στοῦ διατέτακται, οὐκ ἅπαν ὑπερβάλλει
 φιλάνθρωπιαν; II 32, 27 πρὸς φιλάνθρω-
 πίαν διδάγμα θαυμασιώτατον. V 230, 23
 ἐπεστόμισε διατάγμα καὶ πρὸς ἐγκρά-
 τειαν καὶ πρὸς φιλάνθρωπιαν ... ἀγω-
 γοτάτοις. II 311, 22 (πολιτικά). V
 54, 9 (ἀρετὴ εὐγενής). V 31, 13 αἱ ἱεραὶ
 φιλάνθρωπαι. IV 179, 24 φιλάνθρωπίας
 ἔργον. V 30, 6 καταχρησάμενος εἰς ἀσε-
 βειαν ἀκαίρῳ φιλάνθρωπία. V 296, 10
 ὁλόκον φύσει πράγμα. IV 25, 16 βραδὺς
 γὰρ οὐδεὶς πρὸς φιλάνθρωπιαν ἐν οἴκῳ
 σοφοῦ. V 290, 1 τῶν εἰς φιλάνθρωπιαν
 τεινόντων. IV 112, 8 τῇ φυσικῇ φιλα-
 νθρωπία, ἣ πρὸς ἅπαντας διαφερόντως
 δὲ πρὸς τοὺς ἀφ' αἵματος χρώμαι. VI
 185, 10 προσετέτακτο τοῖς διανεμοῦσι
 ταμεῦναι τοῖς Ἰουδαίοις εἰς τὴν ὑστεραίαν
 τὴν κοινὴν φιλάνθρωπιαν. II 151, 14
 βασιλεῖ ... φιλάνθρωπία τὸ ἐνδεὲς ἐκαστῷ
 ἐπανορθοῦσθαι προαιρουμένη. V 104, 9 καὶ

τοὺς πλουσίους ἐπὶ φιλάνθρωπιαν προκα-
 λούμενος. V 309, 4 ἔν' ἐν τοῖς ἀνομοιο-
 γενέσιν ἀσκήσαντες πολλῇ τινι περιου-
 σία χρώμεθα φιλάνθρωπίας. IV 25, 7
 τοῦ δὲ τοιαῦτα πεπονθότος ἀξιὸν θαυμά-
 σαι τὴν φιλάνθρωπιαν. III 236, 15 διὰ
 φιλάνθρωπιαν καὶ ἔλεον τοῦ γένους ἡμῶν.
 IV 19, 16 δς ἔνεκα φιλάνθρωπίας ἀφι-
 κνουμένην τὴν ψυχὴν ὡς ἑαυτὸν οὐκ ἀπ-
 εστράφη. IV 81, 10. V 213, 1 ἔνεκα
 φιλάνθρωπίας.
 φιλάνθρωπος. IV 6, 7 ὁ δ' ἀστεῖος.
 VI 168, 5 Γάιος. III 130, 12 ἡ διάταξις.
 V 295, 8 (διατεταγμένα). V 323, 4 οἱ
 ἐπηλύται. IV 51, 8 (ἔργα). I 28, 15.
 IV 31, 17. 45, 11. V 160, 6. 287, 5
 (θεός). IV 238, 10. V 321, 2 Μωσῆς.
 IV 103, 20 (λόγος). V 297, 1 ὄνομα.
 IV 78, 21 (πάθος). V 349, 12 (παῖς). —
 V 105, 7 τί δὲ τῷ μὲν δοκεῖν εἶναι χρη-
 στός καὶ φ. προσποιῇ; V 194, 3 ὅ τι χρη-
 στόν καὶ φιλάνθρωπον ἐστίν. IV 46, 13
 τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεως ἐστὶν εὐσεβὴς τε
 εἶναι καὶ φιλάνθρωπον. IV 294, 1 τού-
 τους μὲν οὖν φιλάνθρωπους, τοὺς δὲ
 προτέρους φιλοθέους ἐνδίκως ἀν εἰποῖ τις.
 VI 131, 17 οἱ μὲν ἐπιεικεῖς καὶ φιλάν-
 θρωποι. II 299, 5. IV 202, 11. VI
 24, 5. 11 (τὸ φιλάνθρωπον). IV 99, 5.
 117, 10. V 110, 1. 294, 4 (τὰ) χρηστά
 καὶ φιλάνθρωπα. — V 274, 1. VI 220, 1
 φιλάνθρωπος. III 178, 27 μετριώτερον
 καὶ φιλάνθρωπότερον.
 φιλαπεχθήμων. V 214, 7 (ἄνδρες). V
 323, 7 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάν-
 τες). III 111, 10 τὸ δὲ φιλαπεχθήμονος
 πάθος ψυχῆς. — III 167, 23. IV 40, 15.
 109, 17. VI 129, 26 (οἱ φιλαπεχθήμονες).
 V 58, 21 βασκάνων καὶ φιλαπεχθημόνων
 γυνάμεις. — IV 179, 19. V 275, 12
 φιλαπεχθημόνως.
 φιλαργυρία. III 196, 6. IV 108, 1.
 V 6, 10. 68, 4. 105, 16. VI 6, 7. 131, 15.
 φιλάργυρος. II 25, 20. 49, 16.
 φιλάρετος. III 263, 26 (γνώμη). II
 181, 5. III 179, 9 (διάνοια). I 101, 12
 (διάνοιαι). II 253, 17 δίκη. I 269, 10
 δόγμα. I 28, 14. II 290, 18. IV 156, 5.
 V 333, 13 (θεός). III 214, 19 Ἰακώβ.
 II 113, 4 (λαός). I 44, 4. 141, 26. V
 321, 2 (Μωσῆς). IV 7, 7 (Νῶε). II
 12, 13 (πληθὺς) Ἰσραὴλ. II 220, 21 sqq.
 III 176, 15 (τρόπος). IV 288, 14 (φύ-
 σις). I 108, 26. 137, 9. III 179, 12.
 192, 1. IV 3, 2. 16, 20 (ψυχὴ). I
 195, 24. 285, 22. II 27, 8. 264, 7. 274,
 15. 296, 23. 311, 5. III 78, 3. 113, 13.
 297, 17 (ψυχαί). — IV 49, 4 ὅσοι φιλό-
 καλοι καὶ φιλάρετοι. — I 108, 28.

- 141, 27. 142, 8. 145, 20. II 35, 4. III 61, 8. 144, 1. 232, 13. 239, 5. IV 8, 5 (ὁ φ.). I 171, 15. 260, 17. 265, 24. II 107, 4. 237, 27. III 217, 19. 219, 26 (οἱ φιλάρετοι). II 91, 16 ὡς καὶ ἡμῶν τῶν φιλαρέτων δελέασιν ἡδονῆς ὑπαγθέντων. II 10, 6 οἱ ... εὐγενεῖς πρὸς ἀλήθειαν οὐκ ἐκ παλαιπλουσιῶν ἀλλ' ἐκ φιλαρέτων φύντες. I 274, 27. II 182, 23. 300, 15. VI 24, 5. 9 (τὸ φιλάρετον). II 271, 23 εἰ δὲ πού τι φιλάρετον παρανέβλασσε.
- φιλαύστηρος. I 57, 8.
- φιλαυτία. I 225, 11 ἐάν οὖν λήθην καὶ ἀχαριστίαν καὶ φιλαυτίαν καὶ τὴν γεννητικὴν τούτων κακίαν ἀνέλκωμεν οἴησιν. II 11, 22 οἰκήτορες δὲ οἱ ἀσεβείας, ἀθεότητος, φιλαυτίας, μεγαλαυχίας, ψευδοῦς δόξης ἐταῖροι δοκησίσσοφοι. II 39, 30 φιλαυτίας καὶ φιληδονίας ὑπερβεβηκώς τοὺς ὄρους. III 99, 1 κακὸν μέγιστον. V 80, 20 ζηλωταὶ μεγάλου κακοῦ, φιλαυτίας. I 86, 2 φιλαυτία ..., πάθει δυσαισχύρ. V 238, 25 φιλαυτίαν παραιτούμενος, εἰ μέλλει καλὸς καγαθὸς γενήσεσθαι. IV 285, 10 εἰ δὲ μὴ βούλοιντο δόξαν φιλαυτίας ἐκτρεπόμενοι. V 338, 23 φιλαυτίαν πρὸ εὐσεβείας ἀσπασάμενοι. V 47, 20 (θνητῇ). II 253, 15 τὸν φιλαυτίας κληρόν παραλαβόντες. II 130, 11 διὰ φιλαυτίαν. III 24, 16 ταῦτα δ' οἱ μὲν εὐθὺς ὑπὸ φιλαυτίας ἐνοσφίσαντο. VI 191, 14 ὑπὸ φιλαυτίας ἰδίου τινός. V 83, 18 ὑπὸ φιλαυτίας ἐκλαθόμενοι.
- φιλαυτος. I 203, 8. 265, 12 (δόγμα). I 274, 10. II 5, 14 Κάιν. I 73, 7. 164, 23 (νοῦς). III 126, 22 τρόποι. I 215, 18 (ὁ φιλήδονος). — I 188, 13. 223, 2. III 195, 10. 293, 25 (ὁ φ.). I 276, 5 διὸ πᾶς φ., ἐπέκλυσεν Κάιν, διδαχθήτω. V 83, 22 (οἱ φιλαυτοί). I 265, 12 φιλαυτοὶ δὲ ... παγκρατίζοντες οὐ παύονται. — IV 91, 5 τὸ φιλαυτον.
- φιλεβδόμος. I 39, 16.
- φιλεγκλήμων. I 215, 5. II 108, 11.
- φιλεῖν. II 310, 14 coni. μισεῖν. II × 205, 2 φιλῶν opp. μισῶν. III 10, 12 φίλημα δὲ διαφέρει τοῦ φ. III 10, 16 cf. 11, 2 οὐδ' ἐν τῷ καταφιλεῖν τὸ φ. V 335, 6 coni. ἀντιφιλεῖσθαι. III 12, 22 τῆς φιλεῖσθαι νομιζομένης (γυναικός).
- φιλελεύθερος. VI 41, 1 φύσις.
- φιλεπιστήμων. V 151, 21. 265, 4.
- φιλεργία. V 254, 4. VI 198, 14.
- φιλέρημος. III 30, 4 ἡ θεία σοφία. III 53, 2 ὁ θεοῦ λόγος.
- φιλερις. II 128, 6. 173, 12. 16. 175, 16. VI 165, 16.
- φιλεστιάτορες. IV 105, 10.
- φιληδονία. VI 6, 7 πολλὰ μὲν τῷ φάουλῳ τὰ ἐμποδῶν, φιλαργυρία, φιλοδοξία, φ. V 156, 8 coni. ἀκολασία. II 39, 30 φιλαυτίας καὶ φιληδονίας ὑπερβεβηκώς τοὺς ὄρους. V 181, 18 νόμους φύσεως καταλύοντες καὶ τὰ μέγιστα κατηγοροῦντες αὐτῶν, φιληδονίαν, μισανθρωπίαν, ἀνδροφονίαν. V 68, 4 ἐπ' αἰσχύνῃ καὶ ὕβρεσι ταῖς ἐσχάταις, οἰνοφλυγίαις, ὀσφαργίαις ..., φιληδονίαις. IV 6, 19 ἐκ μὲν φιληδονίας εἰς ἐγκράτειαν. IV 297, 2 ἡ καὶ τὰ σώματα θρύπτει τῶν ἐχόντων καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς ἐκλύει τόνους.
- φιλήδονος. II 40, 13 (γένεσις). II 113, 4 (λαὸς ψυχῆς). III 186, 1 νοῦς. II 313, 18 (πόνος). I 160, 20. 25. II 220, 21 sqq. (τρόπος). I 108, 26. V 234, 15 (ψυχῇ). — I 55, 6. 121, 17. 143, 19. 147, 18. III 292, 13. IV 93, 15 (ὁ φ.). I 214, 16 ἔστι οὖν, ὡς οὗτος, ὅτι γενόμενος φ. πάντ' ἔχει ταῦτα. I 138, 26. 144, 17. 261, 5 οἱ φιλήδονοι. V 181, 20 φιλήδονοι ... θηρώμενοι συῶν ἢ τράγων τρόπον τὴν ἐξ ὀμιλίας ἀπόλαυσιν.
- φιλήχοος. II 174, 20. 187, 28. III 297, 5. V 300, 1.
- φιλήμα. All: III 10, 11 sqq. cf. 13, 4. 14 ἐρμηνεύεται τοῖνον Μασέκ ἐκ φιλήματος.
- φιλία. V 297, 17 τὸ μέγιστον ἀγαθόν. V 229, 8. 314, 3. VI 23, 9 (opp. ἐχθρα). III 274, 21 (opp. μῖσος). III 276, 10 τὸ μῖσος εἰς φιλίαν ... μεταβαλόντες. IV 240, 4. V 28, 20 (coni. συγγένεια). V 114, 15 (coni. κοινωνία). V 194, 13 (coni. συγγένεια, κοινωνία). II 151, 8 (coni. εὐνοία) ὡς ἐπ' εὐεργετῇ (sc. θεῷ). IV 77, 1 τὰ φιλίας καὶ εὐνοίας ὀνόματα. V 13, 5 ἐξαίρετῳ φίλῃ καὶ εὐνοίᾳ περιττῇ. V 372, 13 coni. ὁμόνοια. V 322, 11 (coni. οἰκειότης). III 13, 5. VI 123, 23 (γνησία). IV 106, 2 σύμβολα γνησίου φιλίας. V 76, 15 φιλίας ἐν σύμβολον ἡ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια. II 238, 17 γνησίου πολέμιος. III 10, 18 (ἀψευδής). III 6, 13 παρρησία δὲ φιλίας συγγενής. III 6, 16 φίλια μᾶλλον ἢ αὐθαδεῖα. I 153, 20 νόσος γὰρ φιλίας ἡ κολακεία. I 92, 17 ἐν ταῖς φιλαῖς εἰ κολακὲς ἀντὶ ἐταίρων ἐχθροί. I 217, 10 φίλιαν καὶ συμφωνίαν αὐτὸς (sc. ὁ πόνος) ἀγαθὰ τέλεια ἐργάζεται. I 261, 27 (τὸ σῶμα) ὡς περ ἐταίριαν καὶ φίλιαν πρὸς ψυχὴν τέθειται. II 34, 27 προσγενομένης δὲ φιλίας καὶ τῆς πρὸς τὸ περνούμενον συντήξεως ἄκρως κατορθοῦται. II 128, 18 ἡ τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσα (opp. νοσερά). III 122, 27. VI 71, 1 θεοῦ. III 107, 8 τοῦ καλοῦ.

V 246, 6 φιλιάν ἄδολον καὶ καθαρὰν οὐ πρὸς ἀνθρώπους μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδέας. V 145, 11 πρὸς τοὺς γεννησάντας. VI 122, 18 πρὸς Μάκρωνας. V 314, 2 φιλίας κοινωνητέον. V 276, 7 ἐνωτικῇ καὶ ἀδιάλυτῃ φιλίᾳ κέχρηται. III 118, 23 παρὰ τὸν τέλειον καὶ φιλάς ἄξιον. IV 43, 15 τὰς φιλίας, ὅσαι δ' ὀνόματος γεγονάσι. V 193, 17 τοὺς ἄξια φιλάς δρώντας. III 11, 10 τὸ φιλίας παράκομμα ποιεῖν. IV 289, 12 ὅτι τὴν ἀρχὴν ἀνδρὶ τοιοῦτῃ φιλίας ἐκοινώνησεν. V 281, 5 οὐ (sc. Ἰησοῦς) τὴν φιλιάν προὔξενησεν οὐδὲν τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰσθῶτων. V 18, 8 φιλιάν καὶ πρὸς τοὺς τέως ἀγνοουμένους συντιθέμενοι. V 92, 2 φιλία ἢ αἰδοῖ ἢ φόβῳ διδούς πλέον ἢ εὐσεβεῖα. II 154, 4 cf. 153, 15 φιλάς (φυτόν). II 153, 25 τῆς ἀκίβδη- λεύτου φιλίας δένδρον.

φιλικός. VI 51, 3 (ἐταιρεῖται). III 247, 11 (θῆσας). VI 218, 7 (προσποίησις). V 321, 17 (ὕψηλῃσις). — IV 178, 10 τὰ φιλικὰ. VI 13, 8 οὕτε φιλικὸν ἀμελῆς δικαίων θεός ἐταιρεῖς ὢν.

φιλος. II 232, 13 (ἀνὴρ).

φιλογυμναστής. II 49, 17. III 77, 15. 257, 19. V 236, 14.

φιλογύναιοι. V 152, 14.

φιλόδειποι. IV 105, 10.

φιλοδέσποτος. V 216, 7 ἀνδράποδον. I 271, 8 (γνώμη). III 2, 17 (θεραπείαι καὶ λειτουργίαι). V 103, 13 (οἰκέται). IV 305, 21 (ὕψηλῃσις). — I 272, 22. III 2, 14. V 356, 7 (τὸ φιλοδέσποτον). III 4, 7 τοῖς δὲ ἐπιστήμης ἐφιεμένοις καὶ ἅμα φιλοδεσπότοις.

φιλοδίκαιος. III 37, 20. IV 49, 20. 202, 12.

φιλοδοξία. IV 6, 20. V 68, 4. VI 6, 7.

φιλόδοξος. II 25, 21. 49, 17. IV 24, 19. 49, 2.

φιλόδουλος. I 156, 17.

φιλόδωρος. II 151, 11 ὁ δεσπότης καὶ ἡγεμὼν τῶν ὄλων. II 264, 12 (θεοῦ δυνάμεις). I 69, 18. 121, 24. 149, 17. 174, 23. 177, 13. 289, 19. II 7, 3. 130, 12. 141, 6. 150, 25. 185, 9. 274, 22. III 8, 19. 124, 12. 165, 3. IV 56, 3. V 54, 5. 72, 1. 365, 14 (θεός). II 30, 16 (παίδευμα). III 123, 19 ὁ πατὴρ αὐτοῦ (sc. τοῦ ἀγαθοῦ). — I 136, 24. II 33, 6 τὸ φιλόδωρον.

φιλοεὐνής. V 285, 3 (πάθος).

φιλοζωεῖν. VI 222, 24.

φιλόζωος. I 215, 14. V 137, 19. 160, 6.

φιλοθεάμων. V 204, 1 (διάθεσις). III 298, 26 (διάνοια). III 139, 9 (διάνοιαι). III 84, 22 (λογισμός). III 192, 21 (νοῦς).

II 300, 24 (τρόποι). III 19, 3. 172, 17 (ψυχῇ). III 152, 12 (ψυχαί). — I 191, 5. II 244, 10. 283, 11. III 302, 3 (ὁ φ.). I 55, 9. II 194, 16. 305, 22. III 213, 13 (οἱ φιλοθεάμονες). — All: II 300, 26 ὁ ... Αὐτὸν τοῦ φιλοθεάμο- νος (σύμβολον).

φιλόθεος. I 171, 19 Ἀβραάμ. V 11, 3 (ἀνὴρ). V 60, 13. 72, 16 (γνώμη). V 65, 22 (γνώμαί). III 83, 14 (διάνοια). I 203, 7. 265, 11. 269, 11. 282, 1 (δόγμα, Ἄβελ). I 276, 10. III 66, 6 (δόξα). V 3, 14 (δόξαί). II 113, 4 (λαός ψυχῆς). I 100, 20 Λευί. IV 216, 8 (Μωυσῆς). V 14, 2 (πάθος). V 13, 2. 75, 23 (πολι- τεία). V 20, 14 (σπουδῇ). III 126, 22 τρόποι. III 186, 29 (φρόνημα). I 101, 7. II 4, 6 ψυχῇ. I 107, 25. II 28, 16. 111, 4. V 46, 17 (ψυχαί). — I 128, 26 ἔση γὰρ τότε φ., οὐ φιλοσώματος. IV 294, 1 τοῦτους μὲν οὖν φιλανθρώπους, τοὺς δὲ προτέρους φιλοθεούς ἐνδοίκως ἂν εἴποι τις. V 324, 1 εὐαρεστήσει θεῷ γενόμενος ὁμοῦ θεοφιλῆς καὶ φ. III 19, 19 ἔμπαιν τινα μὴρὲ γένους ὄντα τοῦ ἱερωμένου θεοφιλῆ, καὶ φιλόθεον. IV 12, 14 τοῦτους τοίνυν συμβέβηκε μετὰς οἰκίας καὶ ἐνός γένους εἶναι ... καὶ πάντας φιλοθέους ὁμοῦ καὶ θεοφιλεῖς. — I 100, 15. VI 12, 15. 24, 5 sq. (τὸ φιλόθεον). V 50, 1 (ὁ φ.). II 105, 21 τοῦτο μέντοι τὸ ἄσμα παντὶ φιλοθέῳ με- λετᾶν ἐμπρεπές. II 5, 12. IV 283, 8. V 59, 25 (οἱ φιλόθεοι).

φιλοίκετος. IV 111, 18. 122, 12. V 106, 8. 280, 15. 353, 15 (πάθος). IV 113, 7. V 306, 6 (τὸ φιλοίκετον). IV 233, 17 (ὁ φ.). IV 40, 17 (οἱ φιλοίκετοι).

φιλόκρινος. II 213, 3.

φιλόκαινος. IV 171, 20.

φιλόκαισαρ. VI 162, 17. 206, 25.

φιλόκαλος. IV 131, 5 ἥθος. I 28, 14. IV 156, 6 (θεός). IV 62, 4 (Ἰακώβ). V 321, 2 Μωυσῆς. V 203, 6 (ὁ νοῦς). III 179, 13 (φύσις). — IV 49, 4 ὅσοι φιλόκαλοι καὶ φιλάρετοι.

φιλοκινδύνως. V 278, 13. 368, 8. VI 37, 16.

φιλόκοσμος. VI 147, 16.

φιλομαθής. V 204, 1 (διάθεσις). III 112, 8 διάνοια. IV 269, 6 (ἐπιστήμη). III 281, 7 (θῆσας). II 187, 28 (λογι- σμοί). II 81, 26 λόγος. III 98, 5 (ὁ μαθητὴς). V 203, 6 (ὁ νοῦς). III 75, 12 (ψυχῇ). II 174, 20 (ψυχαί). — II 202, 11. 244, 10. 311, 11. V 10, 13 (τὸ φιλομαθές). I 133, 27. II 30, 13. 33, 10. 121, 14. 127, 12. 312, 21. III 15, 15. 70, 20. 85, 21. 94, 21. 97, 17.

145, 9. 169, 19 (ὁ φ.). III 86, 25 τοῦτο δὲ παντὶ συμβαίνει φιλομαθεῖ. II 30, 7. III 207, 8 (οἱ φιλομαθεῖς). II 53, 21 οὐρανὸς δὲ ὅσοι τεχνῖται καὶ ἐπιστήμονες καὶ φιλομαθεῖς.

φιλομήτωρ. II 177, 8, 13.

φιλονεικεῖν. I 125, 16. IV 10, 1. 47, 19. V 234, 11. VI 104, 15.

φιλονεικία. I 165, 7 τὰ γὰρ εἰκότα καὶ πιθανὰ οὐκ ἔχει περὶ ἀληθείας ἐπιστήμην, ἀλλὰ δίκην καὶ ἀμφισβήτησιν καὶ ἐριστικὴν ἄμυλλαν καὶ φιλονεικίαν. VI 196, 13 (coni. ἀλαζονεῖα). II 173, 6 cf. III 56, 8 (coni. ἔρις). II 189, 10 coni. ἔριδες, μάχα. VI 176, 14 ὅταν προσλάβῃ κενοδοξίαν ὁμοῦ καὶ φιλονεικίαν. V 27, 20 (coni. στάσεις). VI 115, 6 φυσιολογίας γὰρ ἀντίπαλον φ. τριπόθητον. III 277, 11 (ἄλογος). III 173, 20 ἀκατάλλακτοι. III 302, 24 ἐριστικά. V 157, 11 δυσπαρηγόρητοι. VI 216, 17 πρὸς Ἰουδαίους. I 200, 21 τοὺς δὲ ὑπὸ φιλονεικίας τὰς τῶν σημαινομένων τάξεις ἐναλλάττοντας ὡς ἐριστικούς φευκτέον. I 209, 13 (γυναῖκες) τῶν ζηλοτυπίας τὸν ψυχικὸν οἶκον ἀναπληρᾶσαι φιλονεικιῶν. IV 152, 25 τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀκαίρου φιλονεικίας ἐξ ἐτοίμου λαβεῖν. I 26, 3 κατὰ πολλὴν καὶ ἀπαισταν φιλονεικίαν. — All: I 258, 18 φιλονεικίας σημεῖον τὸ πεδίον ἐστί.

φιλόνηκος. I 268, 18 (ἀγῶν). IV 49, 22 οὐ γὰρ (ὁ ἀστεῖος). VI 165, 16 cf. 192, 13 (Γάιος). I 142, 6 (ψυχή). — II 173, 18 τὸν δ' ἔτι καὶ προδιδόναι διεγνωνότα δύσπεριν καὶ φιλόνηκον λεκτέον. II 283, 2 (ὁ φ.). I 142, 4 οἱ φιλονεικότεροι ἔν τε ταῖς συζητήσεσι. II 274, 9. V 66, 6 (τὸ φιλόνηκον). IV 46, 23 τὰ φιλόνηκα.

φιλόξενος. IV 26, 11.

φιλοπαθής. II 281, 4 (ἄνθρωπος). III 46, 17 (γένος). III 302, 29 (θιάσος). II 113, 4 (λαὸς ψυχῆς). II 271, 22 μέρη. II 80, 5. 112, 1. 280, 13 (νοῦς). II 313, 19 (πόνος). I 221, 11. III 114, 3 Αἰγύπτιον σῶμα. II 308, 12 φύσις. I 137, 9 (ψυχή). — I 100, 20, 23. II 210, 18 (ὁ φ.). I 222, 11 τὸν ... ὄρθον λόγον βεβελύσσεται πᾶς φ. I 111, 14. II 21, 11. 236, 4. III 292, 27 (οἱ φιλοπαθεῖς). I 100, 14. II 182, 24 τὸ φιλοπαθές.

φιλοπάτωρ. II 177, 6.

φιλοπευστεῖν. I 234, 20. II 19, 24. 312, 1. III 138, 2. 158, 7. 263, 18. VI 72, 7.

φιλοπόνηρος. IV 6, 5. 44, 16.

φιλοπονία. II 34, 23. III 107, 7. 112, 23.

φιλόπονος. III 3, 3. 172, 17. 232, 13.

φιλοπραγμοσύνη. II 101, 24 cf. III 145, 17 (coni. περιεργία). III 282, 23 ἀπαρχόμενοι φιλοπραγμοσύνης. III 294, 26 τὸν φιλοπραγμοσύνης χειμῶνα ἀποδιδράσκοντες. IV 5, 16 ἄτε φιλοπραγμοσύνη συζῶν. VI 128, 1 διὰ φιλοπραγμοσύνην καὶ ζῆλον ἀβώτου βίου. II 184, 22 τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ ὑπὸ φιλοπραγμοσύνης διέποντες.

φιλοπράγμων. V 97, 7. VI 124, 5.

φίλος. I 107, 14 (ἄνθρωποι coni. συγ-
× γενεῖς). III 43, 10 τὴν φίλην καὶ οἰκουρὸν παθῶν αἰσθάν. II 38, 15 μήποτε ἐκατέρου διαφέρει τὸ γέννημα, τοῦ μὲν Κάιν ὡς ἐχθρὸν ..., τοῦ δὲ Ἀβελ ὡς φίλον καὶ συγγενές. V 262, 4 τὸ Ἰουδαῖον ἔθνος ἐνσπονδὸν μὲν καὶ φίλον πᾶσι τοῖς ὁμογνώμοσι. I 153, 19 ἡδονὴ ἐχθρὸν αἰσθῆσει, καίτοι δοκοῦν ἐνίοις μάλιστα εἶναι φίλον. II 48, 16 ταῖς φίλοις καὶ συγγενεῖς σώμασιν ἡδοναῖς. II 115, 11 παντὶ δὲ σοφῷ τὸ καλὸν φίλον. II 2, 16 τὴν δι' ἀλληγορίας ὁδὸν φυσικοῖς <φίλην> ἀνδράσι τρέπεσθαι. II 49, 5 τὴν ἀρετῆς φίλην ὀλιγοδεῖαν. II 226, 14 τὸ σοφὸν θεῷ μᾶλλον ἢ δούλῳ.

ὁ φίλος, οἱ φίλοι, φίλος, φίλοι abs. III 111, 15 ὁ δι' εὖνοιαν φ. III 20, 4 ὁ φ. ἐγγὺς ἐστίν, ὥστε ἀδιαφορεῖ ψυχῆς. III 6, 14 πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον παρηγοῖσάμενος. II 114, 19 (ὁ φ. καὶ σύμβουλος ζωῆς, Εὐα). I 117, 22 ὁ φ. τῶν αἰσθήσεων. II 6, 15 (ὁ ἄφρων) μέγας καὶ μικρὸς καὶ ἐχθρὸς καὶ φ. ... γινόμενος. III 275, 21 ὡς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον εἶναι νομίζειν. III 6, 17 φίλου δὲ θαρραλέου οἰκεῖον. V 193, 18 πονηρὸς δ' οὐδεὶς πρὸς ἀλήθειαν φ. I 159, 4 (θεός) συγγενῆς οἰκεῖος φ. ἀρετῆς. IV 60, 4 (θεός) ὡς φ. γνωρίμῳ διαλεγόμενος. III 254, 12 (θεὸν) διαλεγόμενος φ. φίλον φίλαις (ψυχαῖς). I 254, 16 (ὁ φ. τοῦ θεοῦ Μωυσῆς). I 128, 8. 158, 21. II 188, 7. III 293, 28. 306, 1. VI 13, 7 (θεῷ φ.). III 246, 10 ὁ ἱερὸς λόγος. III 228, 20 (ὁ λόγος). I 128, 10 (ὁ νοῦς τὸ σῶμα) φίλον αὐτῷ καὶ συγγενές καὶ ἀδελφὸν ἡγείται. II 129, 8 ἀρετῆς. VI 127, 21 Καίσαρος. V 217, 4 εἰς φίλου πίστιν. — II 19, 28. III 110, 18. VI 49, 10 (οἱ φ. coni. ἐταῖροι). VI 128, 13 τοὺς ... εὖνους καὶ μάλιστα φίλους. I 266, 17 τὸν δὲ ὅκνον τοῦτον οἱ μὲν ἐχθροὶ θειλίαν, ἀσφάλειαν δ' οἱ φ. προσαγορεύουσι. III 246, 20 τῶν φίλων ... συνέδριον. V 320, 15 κέχρηται ... τοῖς δὲ φίλοις ὡς κόλαξι.

II 50,15 ἡ (sc. ἡδονή) βλάπτει μὲν τοὺς φίλους, ὠφελεῖ δὲ τοὺς ἐχθρούς. II 54,26 (ἡ ψυχὴ) προσχωρήσασα τοῖς ἐχθροῖς ὅπλα κατὰ τῶν φίλων ἤρατο. VI 12,12 τοὺς φίλους τῶν θεῶν ἐλευθέρους εἶναι. III 162,14 (οἱ σαρκί φ.). I 146,18 οὐ δύναται ἡ ψυχὴ ... χρῆσθαι τινι τῶν φίλων σώματος. II 77,23. 290,8. IV 130,7. V 365,22. 303,4 (opp. ἐχθροί). VI 58,1 σφοῖ καὶ φ. I 295,24. IV 127,10. 210,1. V 24,10. 153,2. 333,7. VI 218,5 (coni. οικείοι). IV 240,4. 265,5. V 13,7. 17,17. 174,8. 175,16. 260,21. 339,22. VI 3,10. 10,18. 49,16. 131,14. 132,2. 133,9 (coni. συγγενεῖς). I 265,18. V 260,18 (coni. σύμμαχοι). I 255,18 ὥσπερ τινὲς δορυφόροι καὶ φ. VI 57,6 coni. συνήθει. V 363,15 (coni. δυσμενεῖς). III 21,26 γρήμασι καὶ δόξῃ καὶ ἀρχῇ καὶ φίλοις ... πεπιστευμένοι. II 277,5 τοῦ θεοῦ. III 6,12 cf. I 113,7 οἱ σοφοὶ πάντες φ. θεοῦ. II 68,22 τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ μὲν ψυχῆς, οἱ δὲ σώματος γεγόνασι φ. II 291,2 πᾶσι πάντες. II 291,2 φίλων ἀνόθῃ καὶ ἀκιβδήλῃ χρωμένων εὐνοία. IV 52,8. 157,21 „κοινὰ τὰ φίλων“. III 228,17 εὐμένεια καὶ συνήθεια καὶ δεξιότης φίλων. III 163,17 φίλους ἐμμεγεῖται. I 266,17 φίλοις δὲ πρὸ δυσμενῶν ἅτε ἀψευδοῦσι πιστευτέον. II 9,19 παρ' ἐμοίγε καὶ φίλοις τοῖς ἐμοῖς. II 113,1 ἐπ' ἀναίρεσει δυσμενῶν καὶ σωτηρίᾳ φίλων. II 62,5 οἷον οὕτως φίλους ἐλόμενοι πολλάκις.

II 300,13 φίλον ἐστί. II 7,26 στήσεται δ' ὅτιπερ ἡμεῖς μοι φίλον. II 84,22 σκέψονται οἷς ἔθος καὶ φίλον. II 15,8 ὅ τι φίλον καλεῖν τοῦ συγχρίματος ἡμῶν. — II 270,14 τὰ φίλα ἑαυτοῖς. III 190,10 τῇ παρθένῳ ἀρετῇ τὰ φίλα καὶ δίκαια. II 308,10 τὰ ἐνσπονδα καὶ συμβατήρια καὶ φίλα τῆς ψυχῆς. II 190,4 τὰ (ἡδονή) φίλα. II 49,2 cf. 100,9. 182,19 τὰ σαρκί φίλα. I 101,8 cf. 128,11. II 138,23 τὸ σῶμα καὶ τὰ τοῦτω φίλα. III 252,8 ἀ σκότῳ φίλα. III 265,20 ἀ νυκτὶ φίλα. II 201,26 ὡς φίλα τὰ ἐχθρά. II 91,13 σοὶ μὲν φίλα, ἐχθρά δὲ ἡμῖν αὐτοῖς. φίλτατος. I 26,3 (ζῶον). I 209,14 (γυνή). — VI 204,26 ὁ συνηθέστατος καὶ φίλτατος. V 17,19 (οἱ συνηθέστατοι καὶ φίλτατοι). IV 240,8 τῶν πρὸ μικροῦ φιλάτων. III 128,14. V 75,14. 186,1. 367,15 (οἱ οικειότατοι καὶ φίλτατοι). VI 163,7 τοὺς ἐχθίστους ὡς φιλάτους. I 174,21 οὐχ ὡς ἐχθροῖς ..., ἀλλ' ὡς οικειοτάτοις καὶ φιλάτοις.

V 322,10 (φίλτατοι καὶ συγγενέστατοι). V 167,6 τὰ ἀναγκαῖοτάτα καὶ φίλτατα. V 60,24 πρὸς τὰ οικεία καὶ φίλτατα. I 254,6 τὰ οικειότατα καὶ φίλτατα. I 28,20 ὡς ἀναγκαῖα καὶ φίλτατα. φιλοσοφεῖν. II 247,18 τὸ φ. οὐδὲν ἦν ἄλλο ἢ ταῦτα (sc. τὸ ὄν, τὸν λόγον, τὸν κόσμον) σπουδάζειν ἀκριβῶς ἰδεῖν. VI 55,3 τὸ μὲν φ. ἄξιον φωτός. III 76,18 ἐν οἷς ἡ πλείων μοῖρα τοῦ φ. IV 249,17 σχολάζοντας οὐχ ὡς ἐνιοὶ γέλωσιν ἡ παιδείαις ..., ἀλλὰ μόνῳ τῷ φ. IV 37,19 τοιαῦτα ἀνάκειται τῷ φ. IV 249,21 χρῶμενοι ... τῷ τῷ ὄντι φ., ὅπερ ἐκ τριῶν συνύφανται, βουλευμάτων καὶ λόγων καὶ πράξεων. V 139,22 τέρψεις ... σώματα καὶ ψυχὰς ἀναχέουσαι, τὰ μὲν τῷ ἀβροδιατῷ, τὰς δὲ τῷ φ. I 44,8 ἐνὶ μόνῳ σχολάζοντας τῷ φ. εἰς βελτίωσιν ἡθῶν. VI 50,9 ἵνα καὶ ἐτέρους καὶ ἑαυτοὺς ὠφελήσῃσι τοὺς μὲν ἐν ἀφθόνοις περιουσίαις, ἑαυτοὺς δὲ ἐν τῷ φ. I 134,27 οἱ δοκοῦντες ἄριστα φ. IV 281,22 τῷ δὲ φ. ἀνόθως ἐγνωστός. II 91,26 ἄρχεται περὶ τῶν ἰδίων κακῶν ὡς σφόδρα ἀναγκαῖων καὶ χρησίμων φ. V 338,17 ἐλπὶς εὐδαιμονίας καὶ τοὺς ἀρετῆς ζηλωτὰς ἐπαίρει φ. IV 292,5 παρὰδειγμα καὶ τοῦ δεῖν φ. ἡ ἐβδόμη. IV 250,16 ταῖς ἐβδόμαις ... φ. V 101,23 προτρέπει γὰρ φ. τότε βελτιοῦντας τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν. II 229,2 ἀ περὶ τῆς τῶν διαλέκτων συγχύσεως φιλοσοφεῖ. III 58,22 ἐν οἷς τὰ περὶ τὴν τῆς γυναικὸς γενεῖαν φιλοσοφεῖ. VI 87,16 ἐξ ὧν ἀνακόλουθα φιλοσοφοῦσι. VI 54,4 88 ἡμέρας ... παρ' ἑαυτοῖς ἐν τοῖς λεχθεῖσι μοναστηρίοις φιλοσοφοῦσι. IV 250,18 εἰσέτι νῦν φιλοσοφοῦσι ταῖς ἐβδόμαις Ἰουδαῖοι. VI 53,11 φιλοσοφοῦσι τὴν πάτριον φιλοσοφίαν ἀλληγοροῦντες. III 66,16 (Μωσῆς) φιλοσοφῶν καὶ διδάσκων ἡμᾶς. I 259,26 (Ἰωσήφ) πρὸς γὰρ πολιτείαν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν φιλοσοφῶν. II 26,16 οὐ λόγων τέχναις, ἀλλὰ νοημάτων ὑπερβάλλοντι κάλλει φιλοσοφῶν. II 54,3 Ἀβραάμ ... τὰς αἰτίας καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμοίωτροπον φιλοσοφῶν. V 8,19 ἡ διάνοια τοῦ φιλοσοφῶντος ἀνόθως. IV 72,5 πολλὰ τοιαῦτα συνείροντος καὶ φιλοσοφούντος. III 217,17 μὴδὲν ἔξω τῶν καθ' ἑαυτὸν φιλοσοφούντα. III 2,4 νοημάτων ὀβημάτων ἐπάλληλα κάλλη μετ' εὐτρόγου ... δυνάμει φιλοσοφούντα. III 85,4 οἱ φιλοσοφούντες. I 93,21 οἱ παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφούντες. I 275,13 ὅτι συνιέντες τὰ καλὰ καὶ τῷ λόγῳ φιλοσοφούντες ἐρμηγεῖς μὲν ἄριστοι γεγόνατε. II 122,18

τῶν φιλοσοφούντων χορός. III 195, 18 τοῖς κατὰ Μωυσὴν φιλοσοφοῦσιν. I 75, 8 τὰ κατορθώματα καὶ τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς φιλοσοφοῦσι καθήκοντα. IV 291, 16 ἀνέχοντας δὲ τῇ ἐβδόμῃ καὶ φιλοσοφούντας. I 167, 8 ἀλλ' ἐτι (Ἀβραάμ) πρὶν μετονομασθῆναι τὰ μετέωρα ἐφιλοσοφεῖ. III 124, 20 ἡνίκα τὸ τῆς κοσμοποιίας ἐφιλοσοφεῖ. II 30, 12 οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ φιλοσοφεῖσιν. IV 200, 11 ἐάν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφῶσιν. III 217, 1 φιλοσοφῶσιν ἀναγκαιοτάτην καὶ πρεπωδεστάτην φιλοσοφίαν ἀνθρώπων. IV 296, 18 τσαῦτα καὶ περὶ γονέων τιμῆς φιλοσοφῶσας. III 126, 5 ταῦτα καὶ περὶ τῶν ἀκουσίων φιλοσοφῶσας. II 306, 17 φιλοσοφῶσας τὰ κατὰ τὸν ἴδιον οἶκον. III 26, 11 διὰ δὲ τῆς ψυχῆς τὰ νοητὰ καὶ ὄντα ὄντως φιλοσοφῶσας. II 138, 22 ὁ (νοῦς) τοῦ φιλοσοφῶσαντος ἀνόθως. II 136, 12 οἱ μὲν παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφῶσαντες. II 136, 2 φασὶν οἱ φιλοσοφῶσαντες. II 8, 23 ἦν (sc. δόξαν) περὶ τῶν πραγμάτων τίθεται καθάπερ μυρίοι τῶν φιλοσοφῶσαντων. II 44, 10 αὐταὶ μὲν οὖν εἰσι ψυχαὶ τῶν ἀνόθως φιλοσοφῶσαντων. II 293, 4 παρὰ τοῖς ἄριστα φιλοσοφῶσιν. II 61, 3 τοὺς ... ἀδύλως καὶ καθαρῶς φιλοσοφῶσαντας. VI 101, 19 ὡν ἐπ' αὐτῷ πεφιλοσοφῆκε μηδὲν ἐψεύσθαι. II 116, 13 οἱ πεφιλοσοφῶσαντες ἀνόθως.

φιλοσοφεῖσθαι. I 53, 23 ταῦτα δέ μοι δοκεῖ συμβολικῶς μᾶλλον ἢ κυρίως φ. I 44, 1 ταῦτα ... φιλοσοφεῖται περὶ ἐβδόμαδος. VI 24, 2 τὰ γὰρ πλείστα διὰ συμβόλων ἀρχαιοτρόπῃ ζηλώσει παρ' αὐτοῖς φιλοσοφεῖται. VI 23, 12 ὅσον αὐτοῦ περὶ ὑπάρξεως θεοῦ καὶ τῆς τοῦ παντός γενέσεως φιλοσοφεῖται. VI 117, 7 κατὰ τὸ φιλοσοφῆν ὑπὸ τοῦ τραγικοῦ. III 135, 20 τὰ περὶ εὐρέσεως καὶ ζητήσεως φιλοσοφῶντά.

φιλοσοφία. III 88, 1 φ. ἐπιτήδευσις σοφίας, σοφία δὲ ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ τῶν τούτων αἰτίων. V 81, 15 cf. VI 23, 9 τὸ μέγιστον ἀγαθόν (eius partes enumerantur: τὸ λογικόν, τὸ ἡθικόν, τὸ φυσικόν). III 170, 3 cf. II 97, 24 τῶν πάλαι τινὲς ἀγρῶ τὸν κατὰ φιλοσοφίαν ἀπεικάζαντες λόγον φωτοῖς μὲν ἐξωμοίωσαν τὸ φυσικόν μέρος, αἵμασι δὲ καὶ περιβάλοις τὸ λογικόν, καρπῷ δὲ τὸ ἡθικόν. III 170, 7 καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ δεῖν τὴν τε φυσικὴν καὶ λογικὴν πραγματεῖαν ἐπὶ τὴν ἡθικὴν ἀναφύρεσθαι. II 98, 6 τὸ λογικόν μέρος φιλοσοφίας φρουρά τίς ἐστὶν ὀχυρωτάτῃ τῶν θυεῖν ἐκείνων, ἡθικοῦ τε καὶ φυσικοῦ.

VI 21, 18 οἱ (sc. γυμνοσοφισταί) πρὸς τῇ φυσικῇ καὶ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν διαπονούντες. VI 77, 20 εἰς ἕκαστον φιλοσοφίας μέρος. III 195, 5 (ἡθική). III 170, 11 (ἡθική orp. φυσιολογία). III 67, 21 (ιατρική). VI 64, 3 τῷ θεωρητικῷ μέρει φιλοσοφίας, δὲ δὴ καλλίστον καὶ θεοτάτον ἐστι. — III 249, 21 παρὰ δὲ φιλοσοφίας ὅσα τε ἐν ταύταις (sc. ἐν γραμματικῇ, ἀριθμητικῇ, γεωμετρῇ, μουσικῇ, ῥητορικῇ) παραλείπεται καὶ ἄλλα ἐξ ὧν ὅσας δὲ ἀνθρώπων βίος συνέστηκεν. I 192, 26 τότε μουσικὴ μὲν καὶ φ. καὶ πᾶσα παιδεύσει, τὰ τῆς θείας ψυχῆς θεία ὡς ἀληθῶς ἀγάλαμα, ἀφωγνίαν ἴσχει. III 88, 3. 4 ὥσπερ ἡ ἐγκύκλιος μουσικὴ φιλοσοφίας, οὕτω καὶ φ. δούλη σοφίας. III 87, 10, 19 cf. I 149, 21. II 179, 15 sqq. τὰ ἐγκύκλια συμβάλλεται πρὸς φιλοσοφίαν ἀνάληψιν. III 103, 11 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοιχείων καὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἰδέα οὐ φιλοσοφία πεπνῶνται κατήνυσται; III 101, 11 μουσικὴν μὲν οὖν καὶ γραμματικὴν καὶ τὰς συγγενεῖς καλούμεν τέχνας ... φιλοσοφίαν δὲ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐπιστήμας καὶ τοὺς ἔχοντας αὐτάς ἐπιστήμονας. III 102, 9 sqq. πᾶσαν τὴν τῶν ὄντων φύσιν (παρεσπάσατο). IV 37, 19 σοφία καὶ φ. τὴν ἀρχὴν ἀπ' οὐδενὸς εἰληφεν ἐτέρου ... ἢ τῆς ... ὁράσεως. V 202, 12 φιλοσοφίαν ἐξενάγησεν ὕψις. III 103, 3 ἐπειδὴ οὖν περὶ τῶν τοῦ λόγου διεξέρχωνται μερῶν, τότε οὐ τὰ φιλοσοφίας εὐρήματα παρασπώνται τε καὶ παρεργολαβοῦσι; IV 125, 9 (ἡ διὰ συμβόλων φ.). I 202, 5 ἵνα δὲ μὴ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀσύνηθες ἐπισκοτῇ πολλοῖς, τὴν ἐμφαινομένην φιλοσοφίαν ἀκριβοῦν ὡς ἂν οἶόν τε ἢ πειρασόμεθα. III 253, 17 τοῖς ἀπορρήτοις φιλοσοφίας ἀληθοῦς κατεποικίλει λόγοις. III 82, 18 ἐν φιλοσοφίᾳ λογοπῶλαι καὶ λογοθῆναι τινες. III 56, 15 τὰ δὲ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν μεστὰ διαφωνίας γέγονε. — I 17, 19 cf. 18, 9 (μέγιστον ἀγαθόν). II 179, 22 τελειότατον ἐπιτήδευμα. I 26, 8 ὅθεν τὸ φιλοσοφίας ἀνεβλάστησε γένος, ὅφ' οὐ καίτοι θνητὸς ὢν ἄνθρωπος ἀπαθανατίζεται. VI 25, 10 τοιοῦτους ἡ δέχα περιεργίας Ἑλληνικῶν ὀνομάτων ἀλλήτας ἀρετὰς ἀπεργάζεται φ. VI 45, 5 ὢν φ. δημιουργός. VI 212, 12 ὢν ἡ διάνοια προμαθοῦσα τὰ φιλοσοφίας ἀνεπόλει. VI 32, 4 λόγοις μὲν τοῖς ἐκ φιλοσοφίας. VI 79, 14 λόγοις καὶ δόγμασι τοῖς φιλοσοφίας. IV 126, 22 cf. 131, 9 τὰ φιλοσοφίας δόγματα. III 297, 25 δόγμα τιθέμενοι τοῖς περὶ φιλοσοφίαν διατρίβουσιν.

VI 212,9 φιλοσοφίας οὐκ ἄκροις χεῖλεσι γευσάμενος. V 10,1 cf. 229,24 οἱ μὴ χεῖλεσιν ἄκροις γευσάμενοι φιλοσοφίας. VI 1,11 ὅσοι δὲ φιλοσοφίαν γνήσιως ἡσπάσαντο. V 126,12 οἱ περὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν διατρίβοντες. V 150,6 φιλοσοφία σχολάζων καὶ θεωρία τοῦ κόσμου. IV 249,19 sq. οἱ φιλοσοφία κατὰ φιλοσοφίας ... χρώμενοι. IV 275,6 οἱ ἐνδιατρίβοντες τοῖς τῆς φιλοσοφίας δόγμασιν. VI 64,13 φιλοσοφίας (ἀσκηταί). VI 77,16 διὰ τὴν τῆς φιλοσοφίας αἰδῶ μὴδὲν ἂν ψευδάμενος. VI 50,6 χρῆσάμενοι μὲν οὐκ ἐλάττωσι ταῖς πρὸς φιλοσοφίαν ὁρμαῖς. III 227,21 ἔρωτι τῶν φιλοσοφίας θεωρημάτων. III 86,27 κέντροις φιλοσοφίας. III 102,24 ταῦτα γὰρ ἀνάκειται φιλοσοφία. III 95,16 ἡ ψυχὴ κατασκευασθεῖσα ὑπὸ φιλοσοφίας. III 286,2 διὰ τῆς τῶν παθῶν καὶ ἀδιχημάτων ἐρήμης ὁδοῦ, φιλοσοφίας. III 217,2 φιλοσόφῃσιν ἀναγκασιότατην καὶ προπεπονημένην φιλοσοφίαν ἀνθρώπων. III 162,26 τῶν φιλοσοφία τετελεσμένων εἰσὶ τινες, οἱ λέγουσιν. V 142,28 τῆς συμπάσης φιλοσοφίας ἡ τὸν νοῦν εἰσφικισμένον θνητῇ πώματος μετέωρον αἰρούσα παραπέμπει μέχρις οὐρανοῦ. I 171,8 ὁ μὲν Ἀβράμ ... τὴν μετάρσιον τὴν κατὰ τὸν αέρα συμβαίνοντων καὶ τὴν μετέωρον τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὑπαρχόντων φιλοσοφίαν μετιών. V 78,3 ἀστέρας μὲν καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν ... πρὸς φιλοσοφίας ἔμερον ἀπέφηνεν. V 202,5 φιλοσοφίαν ὠμβρήσε μὲν ὁ οὐρανός. II 305,18 ἔκ τινος τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κατασκευθεῖς θεωρημάτων (ὁ νοῦς). V 203,16 ἡ γὰρ περὶ τούτων ... ἔρευνα τί ἂν ἄλλο ἢ φ. προσταγορεύοιτο; IV 302,16 λόγος ὁ κατὰ φιλοσοφίαν ἱατροῦ δίκην ἀγαθοῦ. V 202,7 ἀγαθὸν δέ, ὅσα πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθὰ, πηγὴ φ. I 75,14 ἡ ἐπ' αὐτὴν (sc. ἀρετὴν) ὁδὸς φ. III 88,4 ἐγκρατεῖαν ... ἀναδιδάσκει. IV 216,5 ἦν (sc. φύσιν) ὥσπερ ἀγαθὴν ἀρουραν φ. παραλαβούσα. I 191,8 (ὁ θεός) δόγμα τιθεὶς ἀναγκασιότατον τοῖς φιλοσοφίας θιασώταις. II 49,23 αἰσγρὰς ἀνὰ πλῆλῃσι δόξης φιλοσοφίαν. II 22,4,11 τὴν βασιλικὴν ... ὁδόν, ἣν ἀληθὴ καὶ γνήσιον ἔφαμεν εἶναι φιλοσοφίαν. I 201,1 ὡς ἀψευδὴ φιλοσοφίαν μετιόντας ἐπαινετέον. II 296,24 τινες τῶν τὴν ἡμέραν καὶ κοινωνικὴν μετιόντων φιλοσοφίαν. III 87,15 τῶν πρὸς φιλοσοφίαν ὁμολογίων.

IV 49,13 φιλοσοφίας ἡμέρῳ πληχθέντες (Ἀναξαγόρας καὶ Δημόκριτος).

III 48,20 κεφάλαιον τῆς (Ἡρακλείτου) ... φιλοσοφίας. VI 90,5 τῆς Περιπατητικῆς ἐραστῆς φιλοσοφίας. VI 13,2 (Μωυσῆς) γυμνῆς ... ἀσκητῆς φιλοσοφίας. I 2,16 Μωυσῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας ἐπ' αὐτὴν φθάσας ἀκρότητα. VI 201,3 (Ἰουδαϊκῇ). V 284,3 ὅπερ γὰρ ἐκ φιλοσοφίας τῆς δοκιματωτάτης περιγίνεται τοῖς ὁμιληταῖς αὐτῆς, τοῦτο διὰ νόμων καὶ ἐθῶν Ἰουδαίοις. VI 184,18 ταῖς ἱεραῖς ἐβδόμαις, ὅτε δημοσίᾳ τὴν πάτριον παιδεύονται φιλοσοφίαν. IV 250,18 εἰσέτι νῦν φιλοσοφοῦσι ταῖς ἐβδόμαις Ἰουδαῖοι τὴν πάτριον φιλοσοφίαν. III 279,9 καθεδεῖσθε ἐν τοῖς συναγωγίοις ὑμῶν ... τῇ πατρίῳ φιλοσοφίᾳ διὰ μακρηγορίας ἐνευκαιροῦντες. VI 53,3.11 cf. 70,19 φιλοσοφοῦσι τὴν πάτριον φιλοσοφίαν ἀλληγοροῦντες (οἱ Θεραπευταί). II 275,5 βουληθεὶς ἔστιν ὅτε κατὰ τὴν συνήθη τῶν κατὰ φιλοσοφίαν δογμάτων γραφὴν ἐλθεῖν (int. Philo).

φιλόσοφος. V 82,8 (αἰσθήσεις, ὄρασις καὶ ἀκοή). III 111,1. VI 153,6 (βίος). V 204,1 (διάθεσις). IV 208,15 (διατάγματα). V 84,7 δόγμα. IV 200,13 (δύναμις). V 1,14 φιλοσοφώτατον (ἔθνος τὸ Αἰγυπτιακόν). III 140,7. V 79,5 (θεωρία). V 24,3 (νόησις). III 192,21 (νοῦς). V 125,20 (προτροπαί). V 72,11 (ὑποθήκαι καὶ παραινήσεις). VI 37,12 (φρόνημα). — III 169,21 ὁ φ., μᾶλλον δ' ὁ σοφός. III 102,24 ἡ περὶ ὄρων πραγματεία πᾶσα τῇ φιλοσοφίᾳ (ἀνάκειται). VI 213,18 ὁ τοσοῦτος ἡγεμὼν καὶ φ. (int. Καῖσαρ). II 163,20 (ὁ κύων). VI 34,15 ὁ γοῦν κυνικός φ. Διογένης. III 68,18 (Μωυσῆς). VI 75,6 ὁ πολὺς ὁμιλος τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς φιλοσόφων. VI 28,1 Ἑλλήνων δὲ φιλοσόφους οὐκ ἐξομοιούμεθα. VI 27,5 χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφων. I 45,4 cf. II 43,8. 170,1. IV 4,8 οἱ μὲν ἄλλοι φιλοσοφοῖ ... Μωυσῆς δὲ. III 235,11 οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι opp. ὁ δὲ ἱερὸς λόγος. I 34,10 οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι ... οἱ δὲ Πυθαγόρειοι. — VI 7,13 φ. εὐδὲς ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος.

I 128,12,14 ὁ δὲ φ. ἐραστῆς ὢν τοῦ καλοῦ τοῦ ζῶντος ἐν ἑαυτῷ κηδεταὶ ψυχῆς. V 203,17 τί δὲ τῷ σκοπομένην ταῦτα θεῖτο ἂν τις οἰκειότερον ὄνομα ἢ φιλόσοφον. III 185,3 τῶν φιλοσόφων τοὺς λέγοντας τὴν ἀρετὴν εὐπάθειαν εἶναι. I 138,29 ἔνιοι οὖν τῶν φιλοσόφων τὰ μέρη ταῦτα (sc. ψυχῆς) δυνάμει μόνον διέκριναν ἀλλήλων. II 208,18 τῶν λεγομένων φιλοσόφων ἡ πληθὺς. II 161,19 παρὰ πολλοῖς τῶν φιλοσόφων ἡ σκέψις.

II 230, 21 κατὰ τοὺς ζητητικοὺς τῶν φιλοσόφων. II 127, 23 παρὰ τοῖς φιλοσόφοις διαλεληθότες εἶναι λέγονται σοφοί. II 168, 21 (coni. ἱατροί). III 85, 17 opp. σοφισταί. IV 200, 11 ἐάν ... οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν. VI 61, 6 ἄνδρες τά τε ἤθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι. VI 46, 10 ἡ δὲ προαίρεσις τῶν φιλοσόφων. III 101, 13 ὧν οὐδὲ εἷς ἐν τοῖς τῆς διαπεπονημένης ἐπιστήμης σφάλλεται δόγμασι. — V 63, 19 τὸ προμηθὲς καὶ φιλόσοφον. VI 14, 7 φιλόσοφος.
 φιλοστοργία. IV 38, 21. 156, 19. V 145, 14. 304, 7. VI 162, 13.
 φιλόστοργος. V 373, 10 μήτηρ. IV 44, 10. V 291, 12 πατήρ. V 326, 3 πατέρες. — V 193, 10 διὰ τοὺς ἡ βίαν τοῦ δικαίου προτιμῶντας ἢ πάνου φιλοστόργους. — V 145, 16. 194, 9 τὸ φιλόστοργον.
 φιλοσύνη. V 230, 16.
 φιλοσύματος. I 128, 14 (ἀθλητής). II 242, 23 γένος. II 271, 21 μέρη. I 69, 13. II 80, 5. IV 24, 10. 93, 10 (νοῦς). II 273, 5 (τρόποι). II 13, 20. III 235, 1 (ψυχαί). — I 128, 26 ἐστὶ γὰρ τότε φιλόθεος, οὐ φ. II 25, 19 (οἱ φιλοσύματος).
 φιλότεχνος. IV 40, 18.
 φιλοτεχνία. V 239, 3.
 φιλοτιβέριος. VI 162, 17.
 φιλοτιμεῖσθαι. III 267, 20. IV 53, 19. 181, 16. 282, 13.
 φιλοτίμημα. VI 210, 4.
 φιλοτιμία. IV 232, 4. V 271, 1. VI 31, 16. 166, 27 (coni. σπουδή). I 28, 9. II 108, 8. III 231, 1. 261, 19 (φιλοτιμία coni. σπουδή). III 206, 11 ἰδρώτων τε καὶ φροντῶν. IV 25, 19 πολλῇ τινι καὶ ἀπεράντῃ φιλοτιμίᾳ. I 217, 14 θεραπεία δὲ ταῖς ἐν πόνοις φιλοτιμίαις συνέξκεται. VI 186, 21 κατὰ φιλοτιμίαν τοῦ προτέρου δεσπότης. I 5, 9 κατὰ πολλὴν φιλοτιμίαν βασιλεύς. IV 185, 12 φιλοτιμίαις βασιλικαῖς. IV 206, 20 τὰς ὑπερόγκους φιλοτιμίας ... Φιλαδελφείους ... καλεῖσθαι. IV 282, 13 φιλοτιμηθέντες ἂν πάσας φιλοτιμίας.
 φιλοτιμος. III 116, 18 χορηγός. V 275, 5 (ψυχῇ). — V 338, 14 ὁ φ. VI 38, 8 τὸ φιλότιμον. VI 65, 12 φιλοτιμίας.
 φιλότυφος. III 274, 26 (τρόπος).
 φιλοφρονεῖν. IV 30, 10. VI 141, 5.
 φιλοφροσύνη. IV 105, 7. 115, 21. 185, 9. V 95, 10.
 φιλοχρηματία. IV 153, 6. V 259, 2. 20.
 φιλοχρήματος. IV 49, 2. V 6, 6. 223, 18.

φιλοχωρεῖν. VI 83, 14.
 φίλτρον. V 14, 8 πρὸς αὐτάς (sc. γυναῖκας). V 13, 9. 34, 2. 106, 8 εὐνοίας. I 57, 17. II 50, 19. 91, 23. 115, 8. VI 64, 18 (ἡδονῆς). II 29, 16 ἡδονῶν. V 3, 2 ἐν ἡδοναῖς. III 87, 10 τῶν θεραπαινίδων (sc. τῶν ἐγκυκλιῶν προκατασκευμάτων). III 219, 20 σοφίας. IV 15, 13 συγγενῶν καὶ πατρίδος. II 220, 17 (συνουσίας). II 179, 19 (φιλοσοφίας). — VI 167, 5 ἐν ἔρωτι. V 178, 18 φίλτροις καὶ ἐπωδαῖς τισιν. V 160, 2 φίλτρα ἀρχαῖα. V 158, 10 φίλτρα καὶνὰ πρὸ τῶν παλαιῶν ἐλομένη. V 299, 16 τοῦ δεσπότης καινοτέρους φίλτροις ὑπεργόμενον. IV 43, 16 βιαστικώτατον. V 339, 23 τοιοῦτοι ἐν κύκλῳ φίλτροις ἀποληφθεῖς.
 φιλοφροσύνη. I 177, 10.
 φιμός. All: II 40, 11 Φινεὲς ... ἐρμηνεύεται γὰρ στόματος φ.
 φλέγειν. IV 135, 14 τὸ δὲ φλέγον πῦρ (σύμβολον) τῶν ἀδικούντων. I 19, 13 ἡ θέρους χειμαίνοντος ἡ χειμῶνος φλέγοντος. II 15, 24 φλεγούσης τῆς ἐπιθυμίας. IV 186, 2 τοὺς βωμοὺς φλέγοντας. — I 163, 9 φλεγόμενος ὁ νοῦς. VI 178, 21 ὅφ' ὧν (sc. ἀσθματικῶν) φλεγόμενος. II 188, 10 τὸν ἀπειθῆ ... ὡσπερ ὅπ' οἶνον φλεγόμενον.
 φλεγμαίνειν. II 162, 4 (ἔρωτος).
 φλέψ. V 370, 2 τοῦ μὲν ἐν φλεψὶν αἵματος. I 12, 10 διὸ φλέβας μαστοῖς εἰκυίας ἐπλημῦρει. VI 154, 4 ὁ μὲν τόπος ἅπας αἵματι κατερρεῖτο διὰ πλειόνων φλεβῶν. VI 112, 2 φλέβα δ' ἦν ἂν τύχῃ διελομένης ἐμπνέειν τὸ αἷματος. V 52, 23 cf. 53, 10 τὴν τροφήν ... ἐποχετευομένην τῇ καρδίᾳ φέρεσθαι διὰ φλεβῶν. III 149, 28. VI 19, 16 γῆς. V 127, 10 ὅσα λιθώδη ... εἶναι δοκεῖ φλεψὶ μαλακαῖς διέζωσται. IV 170, 17 πηγῇ. III 208, 24 φλέβες ἀνομβροῦσαι ζέον ὕδωρ ἐν μέσοις πελάγεσιν.
 φλόγιος v. ῥομφαία.
 φλογμός. V 123, 2 ἡλίου. IV 148, 15. 286, 14. VI 52, 10. 93, 21. 222, 3 ἀφ' ἡλίου. IV 183, 10 ἐν μέσῳ χειμῶν. VI 84, 10 ἐνθεα ἡ φ. ἡ χρυμός. V 53, 9 περὶ αὐτὴν (sc. ἡπατος δύναμιν). I 147, 26 φλογμοῦ τινα τρόπον τὸ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον. I 207, 13 τὸν ζέοντα φλογμὸν τῶν παθῶν. II 15, 26 τὸν πολὺν φλογμὸν ἅμα καὶ βραχμὸν τῶν παθῶν ἐπεκοῦφισαν.
 φλογοειδής. IV 276, 8 πῦρ. IV 160, 5 φέγγος.
 φλογώδης. VI 178, 24 δύναμις. V 23, 10 φλογωδέστατα θέρη. II 74, 8 τὸ αἰγό-

ειδὲς ἀπὸ τοῦ φλογώδους πυρὸς ἀνασταλέν.

φλόγῳσις. IV 150, 11. V 133, 15. 138, 2. VI 178, 11.

φλόξ. VI 99, 15 sqq. πυρὸς τριττὸν εἶδος· τὸ μὲν ἀνθραξ, τὸ δὲ φ., τὸ δὲ αὐγή. VI 100, 24. 101, 2 sqq. (coni. ἀνθραξ, αὐγή). IV 136, 13 ἡ μὲν καυστικὴ δύναμις τῆς φλογός. I 176, 16 (ἥλιος) φλογός γάρ ὢν πύλημα πολλῆς. II 73, 22 ἡλίου. I 163, 28 φ. ἡ ζάλη ἡ ἐπομβρία συνεχεῖς διέφθειραν πάντα. IV 237, 6 (αἰθέριος). IV 213, 12 ἀμαυρά. II 259, 2 ἀσβεστος (ὁ αἰθήρ). II 195, 26. III 126, 24. V 62, 2. VI 220, 20 (ιερά). III 279, 1 κεραυνία. II 213, 22 (κεραυνιοὶ θεοῦ). III 288, 25 (οὐράνιος). II 288, 1 (πολλὴ καὶ ἀπέρατος). VI 103, 23 σβεννυμένης δὲ τῆς ἐν αὐτῷ (sc. πυρὶ) φλογός. V 215, 12 ἐπιφύω πνεύματι ρύσεως τῆς φλογός. III 96, 7 (τὸ κόκκινον) ἐμπερέστατον γὰρ φλογί. II 98, 18 ἐπικαύσω καὶ τὰς ῥίζας αὐτῶν ἐφίστα' ἄχρι τῶν ὑστάτων τῆς γῆς φλογός ῥιπήν. VI 84, 1 διὸ κἀν ἀναφάμενος δᾶδα πρὸς γῆν καταφέρει, ἡ φ. οὐδὲν ἥττον ἀντιβιάσεται. I 147, 26 ὥσπερ γὰρ ἡ φ. ἐν κινήσει. IV 135, 6 πολλῇ φλογί. V 65, 4 ὑπομαραινόμενης τῆς φλογός. IV 306, 20 οἷα φ. ἐν ὕλῃ. V 237, 20 τὸ δ' ὡς ὕλη φλογός ἐπιφερόμενον. III 274, 4 οὐχ ὡς φλόγα ἡμμένον τε καὶ λάμποντα ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ νεμόμενον. IV 213, 23 ὥσπερ φλόγα λασίῳ ὕλῃ κεχυμένη. III 149, 5 ἥς ἔλαιον τροφή. V 152, 17 πολλὴν μὲν ἔχοντος (σώματος) εἶσω φλόγα. IV 236, 18 ἐκ γὰρ τῶν ἀδύτων ... αἰφνίδιον ἀθρόα φ. διεκπαίει. V 307, 8 ὑπὸ τῆς αἰρομένης φλογός μταίνεσθαι. IV 135, 8 κατὰ δὲ μέσσην τὴν φλόγα μορφή τις ἦν. IV 279, 9 τῆς φλογός εἰς διάλεκτον ἀρθρουμένης. I 163, 10 τῶν αἰσθήσεων τὴν φλόγα ἐγειρουσῶν. I 165, 17 ἡ ἀπ' αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) φ. χαλεπώτερον τὴν ψυχὴν διατίθησι. — III 287, 29 φ. ἀφροσύνης καὶ ἀκολασίας. IV 279, 23 (int. ἐπιθυμία). — AI: III 70, 2 sqq. ἀρετὴν δὲ ἀπεικάζει φλογί. V 69, 5 τὸν σύμβολον τῆς εὐχαριστίας, ἡ ἱερά φ. III 144, 8 τῆς φλογός, λέγω δὲ τῆς ὀξύκνητοτάτης ὁρμῆς ἀλόγου.

φλυαρεῖν. III 305, 3. VI 221, 23.

φλυάρημα. VI 94, 8.

φλυαρία. III 235, 4. 277, 20. V 43, 6. VI 30, 9. 48, 19. 63, 5.

φοβεῖν. IV 198, 16 ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς φοβεῖ τῶν σὺν ἀρετῇ. I 109, 5 τὸ ἀντιδίκον τῆς ἡδονῆς καὶ ἀτίθασον αὐτῆς μὴ φοβεῖται σε.

φοβεῖσθαι. V 272, 17 τὸ δὲ φ. προμηθές. III 301, 9 τὸ ἐπιθυμεῖν, τὸ ἡδεσθαι, τὸ λυπεῖσθαι, τὸ φ. II 272, 22 τὸ φ. τὸν θεόν. II 72, 10 πρὸς τὸ φ. τὸν ὄντα. V 72, 14 ταῦτα δ' ἐστὶν ἀγαπᾶν αὐτὸν (sc. θεόν) ὡς εὐεργέτην, εἰ δὲ μή, φ. γοῦν ὡς ἄρχοντα. II 72, 12 τοῖς ... αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) δι' αὐτὸ μόνον τιμῶσι τὸ ἀγαπᾶν οἰκειότατον, φ. δὲ τοῖς ἑτέροις. IV 45, 17 τούτῳ γὰρ ἤκιστα μὲν ἀνιάσθαι ἤκιστα δὲ φ. συμβήσεται. III 7, 13 σὺ γὰρ ἐθέσπισάς μοι μὴ φ. I 125, 1 οἱ φοβούμενοι καὶ τρέμοντες ὑπ' ἀνανδρίας καὶ δειλίας ψυχικῆς. I 168, 26 φόβος, φοβερὸν, φ. III 241, 28 πῶς γὰρ ἐτι φοβήθισόμεθα; III 244, 12 δικαίως οὖν ἐφοβήθη. I 96, 8 διὸ καὶ Μωυσῆς, φοβηθείς. IV 132, 27 ταῦτα διεξιόντες φοβηθέντες. IV 121, 18 φοβηθέντες μὴ σωτηρίαν ἐνὶ μνώμενοι πλείους ὄντες αὐτοὶ σὺν ἐκείνῳ παραπώλυνται.

φοβρός. VI 7, 15 (ἀπειλαί). III 186, 9 (Αἰγύπτου βασιλεὺς). IV 182, 22 δέος. V 179, 7 φοβερωτέρου δέους ἀναπιμπλάσι. II 71, 2 δεσπότης. III 301, 10 τοῦ θεοῦ κράτος. V 352, 17 τὸ πλῆσιον βεῦμα. III 270, 12 (χάρυβδις). — I 168, 25 φόβος, φοβερὸν, φοβεῖσθαι. V 357, 19 ὢν καὶ θάτερον φοβερὸν ἐχθροῖς. — I 290, 10. II 51, 9. III 7, 11. IV 164, 12 (τὸ φοβερὸν). III 65, 22. 107, 1. IV 42, 4. 135, 17. 174, 12. VI 31, 4. 19. 143, 6 (τὰ φοβερά).

φόβος v. λύπη. I 168, 25 φ., φοβερὸν, φοβεῖσθαι. I 207, 14 γενομένη γὰρ τῷ ζῳφῳ συμβέβηκεν ... συντροφίος ἔχειν ἀφροσύνην ἀκολασίαν ἀδικίαν φόβον δειλίαν. II 72, 8 ἕτερα δύο συνυφῆναι ἀκολουθεῖν καὶ συγγενῇ (κεφάλαια), φόβον τε καὶ ἀγάπην. VI 44, 18 (coni. ἐπιθυμία, ἡδονή, λύπη). III 8, 4 coni. θάρσος. III 115, 10 coni. μῖσος. III 110, 15 sqq. (coni. μῖσος, αἰδώς). III 111, 5 sqq. μῖσει, φόβῳ, δι' αἰδῶ. IV 159, 4 cf. V 92, 2 ἡ φόβῳ ἡ αἰδοῖ. VI 206, 2. 209, 5 coni. αἰδώς. V 358, 4 δι' εὐνοίας ἡ φόβον ἡ αἰδῶ. V 363, 16 τῶν μὲν διὰ φόβον, τῶν δὲ δι' εὐνοίαν. V 145, 12 (opp. φιλία). V 167, 18 φόβων καὶ φροντίδων. V 370, 22 cf. II 239, 17 coni. δειλία. IV 259, 7 φ. ἐγγὺς καὶ μέγας ὁ κίνδυνος. II 232, 8 (coni. κίνδυνοι). IV 114, 20 ἡ δὲ χαρά καὶ φόβον εὐθὺς ἐγέννησε. — II 311, 6. V 255, 4 θεοῦ. II 150, 24 ἔνεκα τοῦ κράτους τῆς ἀρχῆς (θεοῦ). II 151, 8 τὸν μὲν οἷα ἐπὶ δεσποτῇ (sc. θεῷ) φόβον ἀναιρῶν, τὴν δὲ ὡς ἐπ' εὐεργέτῃ φιλίαν καὶ

εὐνοίαν τῇ ψυχῇ παρέχων. III 161, 3 οὐκ οὖν κύριος ἀφρόνων ἐπιτόδεσται τὸν ἀρχόντος ἐπανατεινόμενος οἰκεῖον φόβον. — III 207, 3. VI 31, 20. 215, 2 θανάτου. IV 239, 15. V 125, 22. 242, 25. VI 138, 3 κολάσεως. VI 152, 24 τῆς ... τιμωρίας. VI 122, 11. 178, 2 ἀλώσεως. III 278, 15 φόβω τῶν ἐπιόντων. IV 42, 16 ἀπ' ἀνθρώπων. V 138, 20 φόβω τῆς πρὸς τάναντία μεταβολῆς. IV 137, 2 ἐπιβουλῆς. IV 100, 12 διώξεως. IV 72, 20 συλλήψεως. V 315, 13 φόβω τῆς τῶν τεκόντων ἀσθενείας. VI 156, 24 τοῦ μὴ παραπλήσιον παθεῖν. VI 122, 23. 162, 11 ἐπὶ τῷ υἱόνῳ. VI 136, 7 ἐπ' αἰχμαλώτους. VI 126, 7 ἐκ τοῦ πέμψαντος. VI 143, 28 περὶ μέλλοντος ἀδήλου. VI 171, 26 περὶ ἀφαιρέσεως ἀρχῆς. V 371, 9 πρὸς ἀνθρώπων. VI 159, 3 περὶ δουλείας καὶ θανάτου. — I 27, 15 ὁ κακὸς σύμβουλος φ. IV 4, 13 φόβω πρὸς ἅπαντα συμβούλῳ κακῷ. IV 307, 9 φόβω τις, ἄφρονι συμβούλῳ χρησάμενος. V 145, 7 ἀφροσύνη δ' οὐκ ἄλλω ἢ φόβῳ θεραπεύεται. III 255, 10 ἐάν τῳ διὰ τούτων ἐπιχειρησθῇ τὸν φόβω σωφρονισθῆναι δυνηθῶσι. IV 301, 16 φόβος δὲ προσαγορεύεται τὸ πάθος. III 241, 28 τὰ φόβου καὶ παντὸς πάθους λυτήριον. I 138, 18 φ. τε αὐ γινάσται, δι' εὐλάβειαν ἀπουσίας αὐτῆς (sc. ἡδονῆς). V 352, 20 τὰ ἐκ φόβου βέοντα (κακά). V 352, 21 γορηγῇ γὰρ ὁ φ. καθάπερ ἐκ πηγῆς τὰ ὀδυνηρά. V 358, 8 τὸ δὲ δεινὸν φόβον (κατασκευάζει). V 371, 15 φόβου διαδοχαί. I 50, 6 μετὰ πάσης ἀσφαλείας ἐνδιητὰτο φόβου μὲν ἑκτός ὢν. II 103, 8 φόβον ἐπανατεινόμενοι τὸν σωφρονιστὴν τῶν λόγῳ μηδέποτε πειθόμενων. II 51, 6 φόβῳ σωφρονίζονται οἱ ἐξ ἑαυτῶν μὴ πενυχότες νουθετεῖσθαι. II 71, 4 (οἰκείται) ἄκοντες φόβῳ νουθετοῦνται. V 277, 17 cf. IV 240, 10 φόβῳ νουθετήσας. V 261, 16 ὑπὲρ τοῦ νουθετῆσαι φόβῳ τοὺς ὁμόρους. VI 152, 2 φόβῳ δ' ὑπὸτρομον εἶχε τὴν ψυχὴν. VI 76, 10 φόβον ἐπιχειρέμασθαι μειζονα. V 145, 4 φόβον πρό εὐνοίας τιθεῖς. III 61, 24 φόβου ... τυραννίσαντος. IV 35, 5 φόβου δὲ κρατήσαντος. III 62, 1 ἀλλοτριότητα ἐμποίων. III 161, 9. V 31, 24. 299, 7 (δεσποτικός). V 302, 11 φόβῳ δεσποτικῶν ἀπειλῶν. III 131, 7 φόβῳ γὰρ ἀρχόντος τὸ ὑπὴρκοον. IV 163, 20 τὸν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀρωδοῦντες φόβον. IV 176, 9 φόβον ἐνεργάζοντο τοῖς ἀκούουσιν. IV 189, 14 φόβον τοῖς ἄλλοις ἐνεργασμένους. V 357, 13 μηδὲ διώκοντος μηδενὸς ὅτι μὴ

φόβου. IV 232, 22 ἀποκλίνοντος τὴν ἐπ' εὐθείας ὁρμὴν φόβου. IV 63, 17 φόβον θεραπεύσαι. IV 101, 3 ἀπαλλάξαι σου μειζονα φόβον. IV 117, 3 ἡ γὰρ τελευτὴ τοῦ πατρὸς τὸν ἀρχαῖον φόβον ... κεκαίνωκεν. IV 4, 14 sq. ἐλπίδα φόβῳ καὶ φόβον ἐλπίδι (ἐχθρόν). IV 45, 8 φόβῳ κραδαίνεσθαι. V 199, 7 φόβῳ μετριάσουσιν. V 253, 15 μὴ φόβῳ ... ἀλλ' ἐκουσίῳ γνώμῃ. IV 29, 19. 160, 13 φόβῳ. III 273, 23. IV 159, 15. VI 194, 19. 223, 16 διὰ φόβον. φοινικοῦς. I 125, 22. IV 221, 5. φοῖνιξ. IV 165, 12. 17 παρ' αἷς (sc. πηγαῖς) στελέχη νέα φοινίκων εὐεργεστάτα ἦν τὸν ἀριθμὸν ἐβδομήκοντα. — All: I 128, 28 cf. II 85, 22 sq. Θάμαρ, ἥτις ἐρμηνεύεται φ., σύμβολον νίκης. II 117, 16 αὐτὸς παρελθὼν τὰ βραβεῖα καὶ τὸν φοῖνικα ἀνάδος καὶ στεφάνωσον. φοιτητῆς. II 192, 20 (βασιλέων). I 235, 1 θεοῦ. III 109, 2. V 77, 8. 84, 3. 108, 4. 148, 17 cf. 284, 10 (Μωσέως). V 12, 19 (σοφίας). — III 98, 7 ὑπολαβὼν τῷ φοιτητῇ γεγονέναι τῆς εὐμαθίας αἰτίας. III 232, 23 δέχεται τὸν ἀθλητὴν ὡς φοιτητὴν ἐσόμενον τὸ πρῶτον. III 97, 11 ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀποπειρωμένη τῶν φοιτητῶν. II 47, 3. 176, 19. IV 2, 15 (φοτηταὶ conl. γνώριμοι). φονεύειν. IV 276, 23 „οὐ φονεύσεις“. I 298, 2 μῆποτ' οὖν αὐτὸ τοῦτο σημεῖον ἐστὶ τῷ Κάιν τοῦ μὴ φονεῦσθαι τὸ μηδέποτε ἀναίρεθῆναι. φόνος. V 184, 1—188, 20 περὶ ἀκουσίου φόνου. I 253, 17. 254, 11. 255, 9. III 124, 7. 129, 20. 130, 2. 133, 6. V 38, 12. 186, 10 (ἀκούσιος). I 254, 12 οὗτοι (sc. Λευῖται) διὰ φόνον ὅσιν προνομίας ἤξιωθησαν. IV 280, 15 (ἀπαγορεύσεις). V 176, 2 μὴ φόνον ἐν τῇ ἱερῷ γενέσθαι. II 260, 2 ἴσον ... ἀδίκημα τῷ κτείνειν τὸ βουλεύσαι τὸν φόνον. IV 195, 5 καθάραι τοῦ φόνου. V 184, 17 ἵνα μηδεὶς ὅλῳ βίῳ καθαρὸς ὢν καὶ ἐκ καθαρῶν φόνου ... προσάψῃται. III 121, 22 πάντ' ἐπεξῆλθε τὰ εἶδη. II 260, 6 διὰ προσβολῆς κακίας. II 129, 24 φόνον ἐμφύλον (ἐργασάμενος). I 280, 9 ὅτε ἐβούλευσε τὸν φόνον. V 176, 2 δρᾶσαι τὸν φόνον. V 192, 5 φόνον ... δρᾶσι. VI 168, 1 τοῖς ἐπαλλήλοις τῶν πρώτων ἀνδρῶν φ. ἐγενήντο. VI 210, 27 τοὺς ἀκρίτους καὶ ἐπαλλήλους φόνους ... διεξελθόντες. V 174, 14 μηχανάται δολερῶς τὸν φόνον. IV 250, 11 μίσμα φόνου. V 190, 7 ὁ δεσπότης ὑπόδικος ἔστω φόνου. V 184, 11 τὸν ἀνελόντα

φόνω. I 120, 24 οὐκ ἔστιν αὐτῇ (sc. *δρανοία*) φ. VI 154, 2 τῶν ἐκνόμεως ἀναιρεθέντων Ἰουδαίων.

φορτικός. I 214, 18.

φραγμός. II 98, 3 τὸ δ' αὖ λογικὸν φραγμὸν καὶ περιβόλῳ (παραβάλλοντα τοὺς παλαιούς). II 99, 5 ἐδωδέμου (καρπού) conl. φυλακτήριον. II 236, 3 γλώττης (πέρατά). II 97, 13 πόλεως. III 300, 21 ὀχυρώτατος φωνῆς. I 282, 13 ψυχῆς ὀχυρώτατος.

φράσις. III 249, 20 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. II 90, 14 πρὸς τὸ τῆς φράσεως ὁκλόν. I 276, 16 ἡ ... κατὰ τὴν φράσιν ὑψηγορία.

φρέαρ. I 115, 25 „καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος“. II 33, 21 (Ῥεβέκκα) ἔρχεται πάλιν ἐπὶ τὸ φ. ἀντλήσαι. II 34, 4 δι' ἣν (sc. αἰτίαν) τὸν μὲν παῖδα ἀπὸ τῆς πηγῆς, τὰς δὲ καμήλους ἀπὸ τοῦ φρέατος ποτίσει. III 213, 21 ὁ ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐξεληθών. III 213, 9 περὶ φρεάτων διορυγῆς. III 206, 12 οὐδ' ὕδωρ ἐν τῷ φρεάτι τούτῳ φασὶν οἱ ὀρύττοντες εὐρεῖν. IV 181, 9 ἐν φρεάτι δ' ἦν ἡ πηγὴ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς χώρας ὄρων. IV 181, 12 οἱ θεοφιλεῖς χοροὺς περὶ τὸ φ. ἐν κύκλῳ στήσαντες. IV 181, 18 οὐ μόνον τὴν εὐρεσιν τοῦ ὕδατος ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν τοῦ φρέατος κατασκευὴν. II 148, 19. 149, 6 sqq. 150, 5. III 205, 15 sqq. 208, 3. 210, 3. 213, 6. 18. 214, 2. 218, 9. 219, 21 τὸ ὄρκου. — All: III 213, 12 (τέτταρα = γῆς, ὕδωρ, ἀήρ, οὐρανός). III 205, 21 cf. II 28, 21. III 207, 1. 11 σύμβολον εἶναι τὸ φ. ἐπιστήμη. II 192, 10 sqq. (τὸ κάλλιστον κτήμα, σοφία). II 34, 5 sq. τὸ δὲ φ. συγγενὲς μνήμης.

φρενοβλάβεια. III 272, 20 (conl. εὐθθεια, μελαγχολία ἀνίατος). V 89, 7 conl. *μανία*. II 194, 13 (ἐκούσιος opp. ἀκούσιος *μανία*). V 159, 2 (conl. μέθη). IV 246, 6 θαυμάσας τὴν φρενοβλάβειαν καὶ τὴν τοῦ θράσους ὑπερβολὴν. V 191, 16 κατὰ τινά δεινὴν ῥάθυμάν ἢ φρενοβλάβειαν. II 234, 1 κατὰ τινά φρενοβλάβειαν. IV 173, 4 λογισμὸν ἐν φρενοβλάβειᾳ παρεπιτεκινύμενος. II 230, 18 πῶς γάρ οὐ φ. δεινῇ; IV 72, 17 καὶ τὰ δείγματα τῆς φρενοβλαβείας ἐναργῆ καὶ δηλὰ ἐστί. III 112, 22 ἀκουσα πολλάκις ἡ ψυχὴ τῆς ἐκεῖνων φρενοβλαβείας ἀπομάττεται τὰ εἰδωλα. III 168, 5 τῆς μὲν οὖν φρενοβλαβείας οὐκ εἰς μακρὰν ἔδωκε τὴν ἀρμόζουσαν δίκην. III 191, 24 ὁ μὲν κατακεντούμενος ὑπὸ φρενοβλαβείας τῆς αὐτοῦ. III 278, 5 ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ἀφανεῖ βέλει φρενοβλαβείας

τιτρωσκόμενος. III 304, 26 ὑπὸ φρενοβλαβείας φουσάμενοι. V 375, 23 ὑπὸ φρενοβλαβείας οὐ συνιέντες ὅτι ... V 162, 9 ὡς ὑπὸ φρενοβλαβείας λυττᾶν.

φρενοβλαβής. II 260, 16 ὁ φρενοβλαβέστατος νοῦς. IV 189, 21 πόσον πλήθος χρημάτων, ἀνοητότατε, ... ἀφήρησαι σεαυτὸν φ. ὦν. V 5, 11 φ. ἀναγεγράφθω. — VI 194, 3 ὁ φ. II 188, 19. 251, 5. III 152, 28. V 367, 23 (οἱ φρενοβλαβεῖς).

φρήν. I 117, 28 ἡνίκα παρέμενον τῇ ψυχῇ, φρένας ἐνεποιῶν ταύτῃ. I 187, 6 αἱ γὰρ μελαγχολίαί σου καὶ παράνοιαί καὶ φρενῶν ἐκστάσεις. I 187, 18 ἐάν μεταβάλῃς καὶ ὦν γοῇ φρενῶν μοιραθῇς. V 75, 5. 238, 18. 322, 7 οἱ κενοὶ φρενῶν. II 295, 5. IV 197, 21. V 255, 7 ὡς κενοὶ φρενῶν. III 266, 7 ὑπ' αἰώρας φρενῶν.

φρίκη. VI 152, 1. 204, 19. 220, 24.

φρικώδης. III 278, 19. IV 300, 16. V 87, 6.

φρίπτειν. I 290, 10.

φρονεῖν. III 73, 14 τὸ φ., τὸ δικαιοπραγεῖν, τὸ εὖσεβεῖν. I 284, 15 γίνεται μὲν γὰρ ἐκ φρονήσεως τὸ φ. I 80, 24 ὅπερ ἦν μὴ ἐν λόγῳ τὸ φ. ἀλλ' ἐν ἔργῳ θεωρεῖσθαι καὶ σπουδαίνειν πράξει. I 117, 27 φεύγων ἀπὸ τῆσδε τῆς δόξης ἐσώλησάς μου καὶ τὸ φ. I 117, 30 τί οὖν ἦν τὸ φ., ἐξηγήσεται. I 117, 30 τὸ φ. ἐκλεψας. II 294, 15 τί οὖν τοῦ φ. ὀρθῶς ἐστί τέλος; VI 4, 2 μὴ τῶν τὰ σώματα καμνόντων ἐν τῷ φ. ἐλαττοῦσθαι. II 147, 3 ὁ νομοθέτης ἐκδιδάσκει φ. δεῖν τοὺς μὴδὲν χρῆμα τῶν ἐν γενέσει γνωρίζονται. VI 189, 11 ἐγὼ δὲ φ. τι δοκῶν περὶττότερον. V 236, 19 ἂν χρὴ καὶ περὶ ἐχθρῶν φ. III 280, 17 οἱ μὴδὲν ὑγιὲς μῆτε λέγειν μῆτε φ. ἐγνωκότες. III 287, 24 τὰ καλὰ καὶ φ. καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν ἀναγκαῖον. III 8, 1 διὰ τί οὖν οὐγὶ θαρρήσω λέγειν ἂ φρονῶ; I 295, 26 „οὐχ οὕτως“ φρονεῖς ὡς λέγεις. IV 74, 7 λέγει μὲν ..., φρονεῖ δέ. I 142, 20 ὁ μὲν τέλειος ὦν βραχὺ καὶ ταπεινὸν οὐδὲν φρονεῖ. IV 130, 13 οὐδὲν φρονεῖ μικρόν. IV 96, 16 „οὐδέν“, εἶπεν. „ὦ οὗτοι, φρονεῖτε εἰρηνικόν“. IV 126, 23 λέγων μὲν οἷα ἐφρόνει. V 148, 22 ἴνα καὶ φρονῆς περὶ μοναρχίας τὰ ἀρίστα. I 78, 21 cf. 82, 1 sqq. κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἶδη ποιεῖ, ὃ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν. II 195, 5 μετέωρα καὶ ὑψηλὰ φρονῶν λογισμός. VI 190, 22 ἄνθρωπος οὐδὲν φρονῶν ἀνθρώπινον. VI 203, 23 παύομαι λέγων, φρονῶν δὲ οὐ παύομαι. V 150, 9 οὐδὲν ταπεινὸν φρονῶν. V 270, 4 (σωφροσύνη)

σωτηρίαν τῇ φρονούντι τῶν ἐν ἡμῖν ἀπεργαζομένη. II 288, 12 εὐρήσεις συνφιδὰ φρονούντα. I 275, 5 τὰ ἐναντία τοῖς λεγομένοις φρονούντες οὐ παύονται. I 275, 14 τὰ δ' αἰσχιστα καὶ φρονούντες καὶ ἐπιτηδεύοντες αἰεὶ ἀλίσκεσθε. IV 50, 14 πλεόν τῆς δυνάμεως φρονήσαντες. III 286, 21 τὸ φ. εὖ, τὸ εὐφροσύνῃς ἔτυμον. I 213, 13 ἦν εὖ φρονήσῃς. II 15, 22 ὡς γὰρ ἡδονῶν ἀπεχομένους πρεσβύτας εὖ φρονῶν οὐκ ἂν τις ἀποδέξοιτο. II 205, 18 cf. II 290, 8. III 250, 12. VI 184, 3 τις εὖ φρονῶν. II 27, 26. III 275, 23 οὐδεὶς γοῦν εὖ φρονῶν. III 80, 26 μηδεὶς τοῦτ' εὖ φρονῶν. I 57, 11. 261, 14. II 71, 10. 118, 11. 197, 21. 246, 31. III 41, 5. IV 43, 4. 164, 10. V 87, 10. VI 65, 14. 147, 13 (οἱ εὖ φρονούντες). III 272, 19 παρά γε εὖ φρονοῦσι κριταῖς. — II 251, 27. III 217, 8. 288, 4. IV 58, 4. 89, 16. 107, 11. VI 61, 13 (μέγα φ.).

φρόνημα. IV 182, 9 σωματίων ἀλὴν καὶ φ. διανοίας καὶ ἀρετῆς ὕψος ἐπιδείκνυται. II 195, 7 (ἀρετῇ) τὸ φ. ἐξαίρουσα πέρα οὐρανοῦ. III 61, 18 ἀρχούσης μὲν γὰρ ἡδονῆς μετεωρίζεται καὶ φουσᾶται τὸ φ. V 219, 7 φρονήματος ἀνδρεία συγκεροτημένον. IV 49, 13 (ἡ ψυχῇ) φρονήματος ὑποπλησθεῖσα. IV 91, 10 τὸ φ. μὴ καταπιπτεύω. V 70, 21 τὸ τοῦ φρονήματος ὑπέρτατον ὕψος. IV 156, 9 διὰ ... φρονήματος μέγεθος. IV 197, 23 παριέντες αὐτῶν τὰ φρονήματα. II 219, 18 τὸ φ. πρεσβύτεροι. — VI 32, 5 (ἀδούλων). IV 194, 4 φρονήμασιν ἀττήτοις. I 186, 2. III 154, 16. V 320, 7. 353, 1 (ἄλογον). VI 195, 27 (βαρβαρικόν). V 332, 16 (βασιλικόν). V 285, 17 γενναῖον καὶ ἀκατάπληκτον. III 186, 28 (δοκηρίσοφον). VI 18, 14 (ἐλεύθερον). VI 34, 10 (ἐλεύθερον καὶ εὐγενές). III 271, 27 ὅσα ἐλεύθερα καὶ ἀδούλωτα φύσει φρονήματα. IV 62, 2. VI 132, 3 (εὐγενές). IV 183, 17 (εὐγενές καὶ βέλαιον). IV 78, 1 ἡρρενωμένον. II 208, 15 μέγα καὶ νεανικόν. III 235, 8 (ψυχαί) μειζόνων φρονημάτων καὶ θειοτέρων ἐπιλαχοῦσαι. IV 135, 5 (μικρόν). IV 7, 4 τοῖς παιδικοῖς ... ἀλλ' ἀδρότεροις καὶ ἀνδρὸς ὄντας φρονήμασιν. VI 7, 7 (ταπεινὸν καὶ δουλοπρεπές). III 213, 11 τελειότερων φρονημάτων ὄντες. V 363, 21 (ὑπέρτατον). V 318, 7 ὑψηλὸν καὶ ὑπέρτατον. VI 37, 12 (φιλόσοφον). — I 5, 11 (ἡγεμόνος) τὸ φ. λαμπροῦ τὴν εὐτυχίαν συνεπισκοποῦντος. III 260, 29 cf. II 36, 27. IV 129, 12 ἀνδρὲς δὲ καὶ αὐτοὶ τὰ φρονήματα. II 42, 16 θηλυδραὶ τὰ φρονή-

ματα. VI 167, 8 μεστός φρονήματος ἀνὴρ. V 267, 4 μεστοὶ τε φρονήματος. VI 34, 15 Διογένης ὕψει καὶ μεγέθει τοσοῦτ' φρονήματος ἐχρήσατο.

φρόνησις. V. ἀνδρεία, δικαιοσύνη, ἀφροσύνη. — I 284, 15 γίνεται μὲν γὰρ ἐκ φρονήσεως τὸ φρονεῖν. I 82, 2 sqq. οἱ δύο ποιοί, ὁ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν, ὁ μὲν συνιστάμενος κατὰ τὴν φρόνησιν, ὁ δὲ φρονῶν κατὰ τὸ φρονεῖν. II 90, 25 μέση ... πανουργίας τε αὐ καὶ μαρίας φ. I 54, 3 φρόνησιν τὴν μέσην, ἥ διακρίνεται τάναντία φύσει. III 170, 24 sq. ἡ γενικὴ φ. opp. ἡ ἐν ἐμοί φ. IV 14, 8 φ. ὅψις οὐσα διανοίας. I 78, 17. 20 ψυχῆς ἡ δοκιμωτάτῃ ἀρετῇ φ. γέγονε. I 79, 12 πρώτη δὲ φ. εἴρηται. I 80, 1 cf. 79, 18 ἡ περὶ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ψυχῆς, ὁ δὲ λογικὸν ἐστὶ, καὶ τοῦ σώματος διατρίβουσα κεφαλὴν φ. I 80, 20. 23 ἐν ἀλλοιώσει γὰρ τοῦ στόματος ... ἡ φ. θεωρεῖται. I 146, 8. 15 sqq. οὐ γὰρ δύναται τὸν αὐτὸν κρατεῖν χώρον φ. καὶ σωματικῆς ἀνάγκης ἀπόλαυσις. II 141, 23 λαμπρότατον καὶ περιαιγέστατον καὶ ἀνατέλλον opp. ἀφροσύνη. V 46, 11 ἡ δ' ἀφροσύνη καὶ πρὸς ἀλήθειαν εὐφροσύνη φ. ἐστὶν ἐνδρυσμένη ψυχὴ βεβαίως, φρόνησιν δ' ἀκλήνῃ λαβεῖν οὐκ ἐνεστὶν ἀνευ θεραπείας ἀμαρτημάτων. II 162, 4 παθῶν (σβεστήριος). V 269, 11 τὸ κρατιστεῦον τῶν ἐν ἡμῖν. II 174, 2 (τὸ ἄριστον κτήμα). VI 9, 2 ἐρηρσιζόμενον καὶ ἀκλήνεις opp. ἡ ἀφροσύνη κοῦφον. II 186, 8 παντός (τιμιωτέρα) χρυσοῦ. II 197, 12 τὸ σφῶζον — ὕγεια ... διανοίας. II 220, 23 ἐν γερουσίᾳ. II 244, 27 (ἄδεικτος καὶ ἀσώματος). II 301, 2 (τελεία). II 313, 13 (ἐπίβουλος). III 86, 22 cf. 104, 15. 105, 1 τὴν θεραπείαν φρονήσεως, τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν. I 81, 22 sq. διττὸν γὰρ φρονήσεως γένος, τὸ μὲν καθόλου, τὸ δὲ ἐπὶ μέρους. I 78, 21 κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἶσι ποιοί. — I 212, 18 συνεπιπτοντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... προμήθεια φ. προσοχὴ κτλ. III 95, 19 τὰς ὑπὸ φρονήσεως καὶ πάσης ἀρετῆς ἀναδιδόμενας αὔρας. I 295, 21 φρόνησιν δ' ὅσοι καὶ ἄλλην ἀρετὴν ἐξέπώνησαν. I 116, 11 ἐγείρας τὴν φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς συμμαχίαν. I 212, 14 τὸν χρυσοῦ τιμιώτερον φρονήσεως καὶ ἀρετῆς κόσμον. I 275, 22 φ. ἀθάνατος καὶ ἀρετῇ σύμπασα ἀφθαρτος ἐσθλότευται. V 248, 5 φρονήσει, δυνάμει, δικαιοσύνῃ, θεοσεβείᾳ. I 253, 6 οἱ φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης ἐρασταὶ λδγοι. III 104, 20 τὰ κατὰ τὴν φρόνησιν

καὶ ἐπιστήμην. IV 118,7 ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν εὐμορφίας καὶ φρονήσεως καὶ λόγων δυνάμει. II 18,26 (coni. καρτερία). III 92,1 (coni. κατάληψις). VI 54,10 μετὰ λογισμοῦ καὶ φρονήσεως. V 128,14 (ἀνθρώπος) λόγου καὶ φρονήσεως κεκοινώνηκεν. II 76,12 (πράγμα) ἀπᾶν λόγου καὶ φρονήσεως ἀμέτοχον. III 121,17 (coni. μάθησις, παιδεία, ἐπιστήμη). V 354,13 coni. σοφία. II 97,4. 116,11. 227,12. III 113,12. V 239,15. VI 72,8 (coni. σωφροσύνη). II 246,21 ἀφροσύνης ... ὑπήκοον. IV 179,22 δύο τὰ κάλλιστα, φρόνησιν ἐν ταυτῷ καὶ χρηστότητα. — III 171,8 τοὺς φρονήσεως ἄλλους διὰ θλῶν. II 313,17 ἀκουσται καὶ γνώριμοι. III 280,10 (ἀσκητής). III 269,10 ἀσκηταί. III 248,4 (δύγματα). III 274,17 (ἐγγονοί). IV 59,17 (ἐρασθεῖς, coni. σοφίας). II 300,19. III 243,4 cf. V 98,11 (ἐραστής). II 237,8 (ἐταῖροι, coni. ἐπιστήμης). III 201,18 ὁ φρονήσεως εὐθηνίαν καὶ εὐετηρίαν ἔχων. III 73,7 εὐτοκία. II 127,12 cf. III 79,7 θεωρήματα. II 160,26 (καρπός, coni. παιδείας). III 215,19 λῆγνος, coni. ἐπιστήμης. III 217,21 κατὰσκοποι. III 177,4 (λουτρά). II 294,15 (πέρατα). III 152,6 (πηγή). V 89,22 ὑψηγῆσαι. III 222,18 (φέγγος). — V 267,16 ὅσοι δὲ φρονήσεως ὑπόπλεον καὶ γενναϊότητος ἐπαποδύονται. VI 42,13 ὅσα φρονήσεως μετέχει. V 304,16 (ἡ φύσις) αἰωνίῳ καὶ τελείῳ φρονήσῃ κατείδουσα. III 136,20 (ἀφ φρονήσεως ἀκμαί). III 119,16 (ὁ κενός φρονήσεως νοῦς). III 109,15 ὑπὸ φρονήσεως παιδευόμενον. III 77,7 ὥτινι μὲν οὖν φ. ἐκ διδασκαλίας περιγίνεται. I 85,7 οὗτος δ' ἄνευ διδασκαλίας οὐκ ἂν φρονήσεως ἐπιλάχοι. II 162,2 cf. III 170,23 (ἐν σπουδαίῳ). IV 255,12 τῶν παρθένων. V 347,7 τῷ δὲ δι' ἀσκήσεως περιποιησαμένῳ φρόνησιν. IV 37,17 περιττός νοῦς φρονήσῃ συμβίων. V 230,5 (τοῦ νοῦ) κατεπᾶλλον αὐτὸν (sc. τὸν θυμόν) φρονήσῃ. II 152,13 (ὁ νοῦς) εἰς τὴν φρονήσεως ἐμβὰς ὁδόν. II 215,18 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) σύνεσιν καὶ φρόνησιν αὐτὴν ἐμβλέπον. V 275,5 (ψυχή) μεστὴ φρονήσεως εὐγενούς. II 56,9 ἔω; μὲν γὰρ ἐλλάμπουσι τῇ ψυχῇ καθαροὶ φρονήσεως αὐγαί. V 82,12 ὧν ἡ θέα περιττὴν φρόνησιν ἐξεργάσατο. — I 263,22 ἀρὰ γε φρόνησιν (ζητεῖς); I 291,3 ὅταν φ. αὐτοὺς εἰσάπαν ἀπώσῃται. I 262,17 οὐδὲ φρόνησιν πανούργους (ἐπιτηρθεῖν προσήκεν). I 78,7 ἡ μὲν φ. περὶ τὰ ποιητέα ὄρουσιν αὐτοῖς τιθεῖσα. III 290,19 ἀρχεται μὲν

ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ὠφελεῖν. I 203,12 κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως ἐπιτελευσιν. II 91,6 (καρπός), ὃν ἐπ' ὀλέθρῳ φρονήσεως σπείρας οὐκ ἐθήρισε. II 260,19 ψυχῆς ταῦτα φρονήσεως χηρευσούσης ἐστὶν ἐπίδειξις. — II 292,26 ἡ φ. ἀρρενογονεῖ Σάρρα. III 86,16 ἐκ φρονήσεως παιδοπευεῖσθαι. III 98,15 ὅσαι ... ψυχαὶ μετὰ φρονήσεως κυοφοροῦσι πραγμάτων. V 93,5 γενεὰς τῆς κατὰ φρόνησιν. — III 59,9 παντός τοῦ φρόνησιν ἐπιμορφάζοντος. III 243,16 ὀρμωμένους φρονησιν. IV 126,1 ἐπέτεινε τὴν φρόνησιν. III 68,3 κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως βεβαιωτάτην ἀνάληψιν. VI 4,12 ἐν ᾧ (sc. βίῳ) φρονήσεως ἐχέηρευσαν. II 198,20 ἀγευστοὶ φρονήσεως. III 215,10 μήπω ἱκανὸς ὧν ἐμπέπλασθαι φρονήσεως. V 354,13 φ. δὲ πρὸς ἀνθρωπίνου βίου διοίκησιν. VI 162,1 φρονήσῃ βαθεῖα γρώμενος. — II 108,4. 167,12. III 98,20 ἄνευ φρονήσεως. II 110,5. III 66,9. 152,25. VI 49,19 μετὰ φρονήσεως. III 265,24 παρὰ φρονήσῃ γράφεται δικαζούση. III 154,14 ἡ παρὰ φρονήσῃ δουλεία. II 308,3 φρονήσῃ καὶ βουλαῖς. — All: I 78,12 τῶν τεττάρων ἀρετῶν ἐν εἰδός ἐστιν ἡ φ., ἣν Φειδῶν ὠνόμασε. I 81,2 κύκλον δὲ περιτῆθαι καὶ ὠσάνει τεῖχος ἡ φ. τῇ Εὐδίᾳ. I 81,15 ἡ γὰρ φ., ἣν εἶκασε χρυσίῳ. II 29,19 sqq. παρ' οὗ (sc. θεοῦ) τὰ φρονήσεως παραδεξαμένη (Λεῖα) σπέρματα ὠδίνει. II 99,2 τὸ φρονήσεως φυτόν. II 220,15 τῶν γυναικῶν ... τὴν στυγομένην φρονήσεως εἶναι φαμεν σύμβολον. III 12,17 (ἡ μισομένη γυνή). III 181,32 τὰ γὰρ ἔρημα καὶ χῆρα φρονήσεως πάντα ἐπιζήμια. III 180,2 ἡ τρόπον μητρὸς ἀποκνήσασα φ. τὸ αὐτομαθὲς γένος. φρόνιμος. IV 85,7. V 321,15 (ἀνὴρ). IV 197,17 (ἄνδρες). VI 196,29 (δημιουργοί). I 80,21 (ὁ εὐρετής λόγων σοφιστικῶν). VI 102,3 (ὁ κόσμος). VI 181,26 (Τιβέριος). — I 80,22 Μωυσῆς δὲ λογοφίλῳ μὲν αὐτὸν οἶδε, φρόνιμον δὲ οὐδαμῶς. I 94,21 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποῖος καλεῖται φ. ἡ σώφρων ἡ δίκαιος ἢ ἀνδρείος. I 78,21 cf. 82,1. 5 κατὰ δὲ τὸν τρόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί, ὅ τε φ. καὶ ὁ φρονῶν. I 83,21 ὁ ἄφρων εὐληπτός τῷ φρονίμῳ. IV 85,22 ὁ φ. καὶ συνετός. III 182,20 cf. 165,18. V 318,15 coni. ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρείος, ὁ δίκαιος. II 223,17 coni. ὁ σώφρων, ὁ δίκαιος, ὁ ἀσκητής εὐσεβείας. VI 167,19 cf. V 320,17 φρονιμώτατος coni. σωφρονέστατος, ἀνδρείοτατος, δικαιοτάτος. I 224,4 cf. II 223,9

φρόνιμοι καὶ ἄνδρεῖοι καὶ σώφρονες καὶ δίκαιοι. VI 21,7 φρονίμων δὲ καὶ δικαίων καὶ ἀσπείων ὀλίγος ἀριθμός. — III 173,4 sq. 195,1. IV 91,2 (τὸ φρόνιμον). I 275,21 cf. II 208,10. 312,13. III 181,20 τὸ ἐν τινι φρόνιμον ἢ σωφρον ἢ ἀνδρείον ἢ δίκαιον. II 8,13 φύσει δὲ μάχεται ... φρόνιμον ἄφρονι. VI 165,20 ὁ νοθεύτης τοῦ φρονιμωτέρου. III 181,17 δίκαια καὶ φρόνιμα καὶ ἀνδρεία καὶ σώφρονα. — VI 16,19. 17,4 φρονίμως. V 1,15 φρονιμώτερον καὶ σεμνότερον.

φροντίζειν. IV 35,6 ἐν μὲν τῷ λογίζεσθαι καὶ φ. τινὸς ἡρεμεῖ καὶ ἐκνένευκε. VI 203,21 ἐπὶ πᾶσι γράφει κελεύων μηδενὸς οὕτω φ. ἢ τοῦ θάττον ἀνατεθῆναι τὸν ἀνδριάντα. II 177,9 τῶν τοῦ πατρὸς (i. e. τοῦ ὀρθοῦ λόγου) ἥχιστα φροντίζει. I 44,26 φροντίζων εἰ καὶ τις ἄλλος βραχυλογίας. II 69,15 (ὁ θεός) οὐ γὰρ ὑγείας φροντίζων ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. V 218,7 ὀλίγα φροντίζων εὐσεβείας. VI 66,7 φροντίζων μὲν οὐδὲν ἐπιδείξεως. VI 215,25 ἀγωνιῶν καὶ συγκεχυμένους καὶ πῶς ἐντύχοι μάλιστα φροντίζων. IV 146,2 τῆς τούτων ἀλκῆς ἥχιστα φροντίζων. VI 33,7 Πολυξένῃ δὲ ... ἀλογοῦσαν μὲν θανάτου φροντίζουσιν δὲ ἐλευθερίας εἰσάγει. VI 60,1 φροντίζοντες οὐ γεύσιν, ὅπερ ἀναγκαῖον ἦν, ἡδύναι μόνον. II 184,13 μητροδὲ καὶ τῶν ἐκεῖνης ἥχιστα φροντίζοντες. V 241,7 ἑκατέρου φροντίζοντες τοῦ μῆτε ἀδικεῖν μῆτε ἀδικεῖσθαι. V 249,8 φροντίζοντες τοῦ μὴ περὶ μικρὰ τριβόμενοι τῶν ἀναγκασιωτέων ἄμελειν. VI 190,1 φροντίζουσι δὲ ἡμῖν τῆς υποθέσεως. VI 184,22 ὅτι καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἐφρόντιζον. VI 191,4 δῆλον γὰρ ὡς οὐ φροντιεῖ τῶν ἀφανεστέρων. V 359,17 τῶν πάλαι συκομισθέντων φροντίζει τὸ παράπαν οὐδεὶς. III 226,4 ἡμέρας δὲ καὶ τοῦ μὴ ἐγρηγορότα γυμνὸν ἀσχημονεῖν οὐκ ἐθ' ὁμοίως ἐφρόντισεν; II 252,2 φροντίσωμεν ὀνόματός τε καὶ δόξης. IV 116,17 φροντίδας τοῦ μηδένα νοσιφίσσασθαι. V 114,10 φροντίσας τοῦ μὴ μετανάστας γενέσθαι τοὺς τῶν νόμων ἱκέτας. II 91,8 ἀλλὰ μηδὲν ἀντὶ τῶν ἐπαναστάσεων φροντίσαντες ἀποκρινώμεθα. II 285,15 τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς φήμης οὐ φροντίσαντες ἀπεβουλεύθησαν. III 121,16 μηδὲν τῆς ἐν τοῖς ὀνόμασι διαφορᾶς φροντίσαντες. IV 93,18 δι' ἣν (sc. ἡδονήν) ἀλογοῦσιν οἱ πολλοὶ ὧν μόνον ἄξιον πεφροντικέναι. IV 296,7 ὡν ἡ μόνον ἢ πρὸ τῶν ἄλλων ἀναγκαῖον ἦν πεφροντικέναι. II 286,5

οὗς ὁ ἱερός λόγος διδάσκει χρηστῆς ὑπολήψεως πεφροντικέναι. III 44,6 πεφροντικῶς διαφερόντως ἰσότητος. VI 160,22 οὐδενὸς ἐτι πεφροντικῶς. II 102,7 μῆτε τῆς τῶν ἰδίων μῆτε τῆς τῶν κοινῶν ἐπανορθώσεως πεφροντικότες. III 69,2 τοῦ ἀψευδεῖν οὐ πεφροντικότες. IV 104,15 τάδεως τε πεφροντικότες. IV 125,20 τοῖς ἐπὶ μισθῷ συναγορεύουσι καὶ μηδὲν τοῦ δικαίου πεφροντικόν. — IV 292,15. V 5,18. 232,5 πεφροντισμένως. — VI 41,5. 205,7 φροντιστέον. IV 44,14. 76,10. V 43,7. 76,12. 147,12. 218,20. 334,5 (ὀλίγα φ.). V 136,1. 144,15 (μικρά φ.).

φροντίς. VI 25,7 conl. αἰδώς. III 73,16 conl. ἐπιμέλεια. II 116,16 ὅτω ζήλος καὶ φ. εἰσέρχεται καρτερίας. III 206,11 (conl. ἰδρώτες). V 237,17 (conl. πόνοι). IV 8,3 φροντίδων καὶ πραγματειῶν ἀπαλλαγῆς. III 12,3 συννομίας καὶ φροντίδων καὶ πόνων (μεστός ὁ βίος). V 167,13 (conl. φόβοι). — IV 22,22 περὶ ἀπαλλαγῆς ἀνηνύτων βασάνων. V 16,1 τοῦ βίου. VI 93,19 τῶν γεννωμένων. V 252,11 ἐξομοιώσεως τῆς πρὸς θεόν. II 227,25 οἰκίας (int. ψυχῆς). III 261,14 περὶ σώμα καὶ ψυχῆν. V 110,20 τοῦ μὴ τὰ ἔγγραμμα ἀποτρύχεσθαι. — I 187,1 διὰ μέγεθος ἐτέρων φροντίδων ἐκλαθόμενος. I 218,7 οἷς (sc. πόνοις) φ. εἰσέρχεται τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων. V 63,12 οὐ τῶν θυομένων ... ἀλλὰ τῶν θυόντων. II 96,3 ὁ μὲν γῆς ἐργάτης ... οὐδεμίαν ἔχει φροντίδα τοῦ καλῶς ἐργάσασθαι. V 139,14 αἱ γεωπόνων φροντίδες. I 217,23 οὗτοι (sc. γεωπόνοι) τῶν φροντίδων οὐ μεθ' ἡμέραν οὐ νύκτωρ ἀφίστανται. I 245,3 (θρέμματα) ἐπιστάτου φροντίδος ἀγόμενα βουκόλου. V 315,1 (φυτὰ) πλείονος ἄξια φροντίδος. I 248,10 μετὰ φροντίδος τῆς πάσης παρασκευακῶς τὴν σαυτοῦ διάνοιαν. I 249,4 ἐλευθερώσαι τὴν ψυχὴν ἀνηνύτου καὶ ἀτελοῦς φροντίδος. I 251,9 εἰ μὴ που (τὰ ἀρρωστήματα) ... τὴν τῆς θεραπείας ὑπερβάλλου φροντίδα. II 145,2 ἐν πολιτείᾳ καὶ βασιλείᾳ. V 151,3 εἰς μέγα πέλαιος τῶν ἐν πολιτείᾳ φροντίδων. V 31,9 ταῖς ... φροντίσιν ἀποτρύχειν τοὺς ἱερέας. V 374,2 τὸ αὐχμηρὸν ... τῶν φροντίδων. V 198,1 (γυνή) φροντίδα ποιουμένη καὶ τότε ... IV 17,14 ὅσα θείας ἐπάξια φροντίδος. V 72,4 τῆς δὲ ψυχῆς ἐπικουφιζομένης τὰς φροντίδας. IV 100,5 βαρυτέρας ταῖς ψυχαῖς φροντίδας ἐδέχοντο. V 53,14 τῶν ἡμερινῶν φροντίδων ἀναχωρήσας ὁ νοῦς. IV 249,13 διαφειμένου πάσης ἐπιπόνου

καὶ καματηρᾶς φροντίδος. IV 110,5 ἐπικούφισθεις τῶν φροντίδων. IV 111,4 ἀνεθίς τῆς φροντίδος. V 18,5 φροντίδων ἀνεθέντες. IV 124,19 φροντίδων ἀπαλλάττει τοὺς ἀλείπτας. III 285,8 τὰς φροντίδας ἐγάλασεν. IV 123,1 τῷ βάρει τῶν φροντίδων. IV 82,22 ἤγειρον γὰρ αἱ φροντίδες κεντοῦσαι καὶ τιτρώσκουσai. III 291,26 οὐ πολλῆς δεῖ ... φροντίδος. II 76,23 ἄνευ φροντίδος. III 153,2 τὰ ἐκ φροντίδος. IV 160,21 σὺν φροντίδι.

φροντιστήριον. VI 4,8 (σοφίας).

φροντιστής. III 234,7. 283,29.

φρουρά. II 112,18 οὐδεμίαν ... φρουρὰν ἄρχοντος ὁ νομοθέτης ὑποτίμεναι. II 98,6 τὸ λογικὸν μέρος φιλοσοφίας φ. τίς ἐστιν.

φρουρός. I 272,17 εἰ σὲ (sc. τὸν Καῖν) φρουρὸν καὶ φύλακα ἢ φύσει ἀγαθοῦ τοσοῦτου κατέστησεν. I 295,21 ῥαδιουργοὶ ... φρουροὶ καὶ φύλακες αὐτοῦ (sc. τοῦ πανοῦργου) γενήσονται. II 235,7 (οἱ ἱεροὶ καὶ ὅσοι λόγοι).

φρυγανισμός. VI 132,24.

φυγαδεύειν. I 54,7. III 108,5 ἐκ

× τοῦ παραδείσου. III 287,20 τῆς οἴκου-
μένης ἐξω. I 113,5 ἀπελήλαται ἄρα
καὶ πεφυγάδευται μόνος ὁ φαῦλος. I
172,16 πάντα σοφιστὴν ... ἐλαύνει καὶ
φυγαδεύει ἀπὸ σοφίας καὶ σοφοῦ. I 195,4
τοῦ διαστηθαι καὶ φυγαδεύειν καὶ μεταν-
άστιν ἀπεργάσασθαι τοῦ καλοῦ ψυχὴν
ἐγγνωκότες. I 76,19 ἢ δὲ κακία πεφυ-
γάδευται θεοῦ χοροῦ. I 114,20 ὁ δὲ
τοιούτος πεφυγάδευται θεοῦ χοροῦ.

φυγαδευτήριον. III 131,17. V 185,2.
VI 149,12.

φυγὰς. I 199,3 (ὁ ἄφρων). II 55,5 cf.

× I 113,3. 20. 119,17 ὁ μὲν φαῦλος, ὥσπερ
ἄοικος καὶ ἄπολις καὶ ἀνίδρυτος καὶ φ.,
οὕτως καὶ αὐτόμολος. — I 74,17. 110,
16. 113,6 ἀρετῆς. I 139,9 νικώσης δὲ
ἡδονῆς φ. ὁ λόγος. I 254,3 sq. III
128,8 sqq. φυγάδες οἱ Λευῖται. I 253,
16 cf. III 128,2 τί δὴ ποτε τὰς πόλεις
τῶν Λευιτῶν ἀνῆκε τοῖς φυγάσι. III
135,15 τὰ ἀρμόττοντα περὶ φυγάδων.
III 110,12 τὸν περὶ φυγάδων ἀναγρά-
ψομεν τόπον. III 128,5 προθεσμία τοῖς
φυγάσι ὥρισται.

φυγή. III 121,21 λελάληκε δ' ἀκριβέστερον

× περὶ φυγῆς. III 110—155 Περὶ φυγῆς
καὶ εὐρέσεως. III 182,26 τὰ περὶ τὰς
αἰρέσεις καὶ φυγὰς. III 128,13 ἢ δ'
ἀψευδὴς φ. στέρησις τῶν οἰκαιοτάτων
καὶ φιλάτων ἐστίν. III 110,15 αἰτίας
... τρεῖς εἶναι νομίζω φυγῆς, μῖσος, φό-
βος, αἰδῶ. II 2,27 τῆς ἀπὸ τοῦ παν-

ηγεμόνος ἐξόδου καὶ φυγῆς. I 108,28
ὁ θεὸς τὴν φυγὴν οὐκ ἐπαινεῖ. I 170,7
ὁ δ' ἐκβληθεὶς ὑπὸ θεοῦ τὴν αἰδίου φυ-
γὴν ὑπομένει. I 171,4. 172,5. II
214,5. III 39,11 (ἡ αἰδίου φ.). I
291,4 ἐπειδὴν σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη
φυγὴν αἰδίου κατ' αὐτῶν ψηφίσονται.
II 141,6 (ζωῆς καὶ ἀθανασίας). IV
15,16 sqq. μυρίους ἐπάγουσα θανάτου.
V 39,7 προθεσμία δ' ἐστὶ τῆς φυγῆς
ὁ βίος τοῦ μεγάλου ἱερέως. V 185,3
χρόνον δὲ τῆς φυγῆς τὸν βίον τοῦ ἀρχ-
ιερέως προσενομοθέτησε. — III 124,18.
V 45,13 ἀμαρτημάτων. V 47,23 τῶν
κακῶν. I 152,19 κατὰ νόσον. I 108,29
τῶν παθῶν. I 151,7 ἀπὸ τῶν παθῶν.
— v. θάνατος Nr. 5.

φύειν. I 51,1 cf. 54,12 τοῦ ... πρώτου
× φόντος ἀνθρώπου. I 52,5 οἱ τοσαῦται
γενεαὶς ὕστερον φύντες. I 130,22 οἱ ἐκ
τοῦ πατρὸς νοῦ φύντες τρόποι. II 10,6
οἱ ... ἐκ φιλαρέτων φύντες. II 50,11
ὁ θεὸς οὐδὲ τῷ ἀρίστῳ τῶν φόντων
ὁμοιος. IV 214,16 τῶν κατὰ πρόθεσιν
φόντων. I 183,10 τοὺς φύντας ἐκ γῆς.
I 29,3 ὕστατον φῦναι τὸν ἄνθρωπον.
IV 186,13 ἐκ δὲ θείων (σπερμάτων)
ἐφυσαν αἱ ψυχαί. V 116,16 τῶν φυ-
σάντων (i. e. τῶν γονέων). I 191,4
(ὥς) δι' ὅλων ἤδη πεφυκέναι καρπὸς
ἐδώκεται. I 267,2 μὴ εἶναι „εὐλογος“,
ἴσον τῷ μὴ πεφυκέναι πρὸς τὴν ...
εἰκαστικὴν ῥητορείαν. II 289,16 τῷ
πεφυκέναι οpp. τῷ νομίζεσθαι. II 68,21
ὥστε παιδείας ἐνεκα καὶ νοουθείας, ἀλλ'
οὐχὶ τῷ πεφυκέναι τοιούτων εἶναι ἐλεγκται.
I 4,8. 7,7. 16,18. 33,26. 34,9. 43,1.
45,18. etc. passim: πέφυκε. I 274,27
πεφύκασι δὲ οἱ σοφισταὶ πολεμίους χρῆσθαι
ταῖς ἐν αὐτοῖς δυνάμεσι. II 77,18 πρὸς
δ' μὴ πεφύκασιν. II 51,15 ἥμιστα τρέ-
πεσθαι καὶ μεταβολαῖς χρῆσθαι πεφυκῶς
(Μωυσῆς). I 119,8 (ὁ σοφός) χαρίζεται
τῷ πεφυκέναι πρὸς αὐτὰ. II 51,6 φόβῳ
σωφρονίζονται οἱ ἐξ ἑαυτῶν μὴ πεφυ-
κότες νομειοῦσθαι. II 186,11 (τὰ πε-
φυκῶτα). — V 268,14 ἐξ ὧν φύεσθαι τὰς
ἀρετάς συμβέβηκεν. I 99,10 (ἡ αἰ-
σθησις) σὺν αὐτῷ (sc. τῷ νῷ) φύεται.
I 163,10 ἀλλὰ τί φύεται καὶ βλαστάνει
ἐν ἄφρονος ψυχῇ. V 376,13 ἀπὸ τοῦ
βραχέως φύεται τὰ τιμιώτατα. I 14,14
τῶν ἐκ γῆς ἀνὰ πᾶν ἔτος φουμένων καὶ
γυνομένων. V 120,11 τελεσφοροῦνται
σελήνης περιόδοις τιθηνουμένης ἕκαστα
τῶν φουμένων.

φύλακ· I 272,18 sqq. 273,15 τῶν
ἀγίων. VI 211,25 περὶ τὰ αὐτα. II
77,13 τῶν ... ἀρετῶν. II 153,16 τοῦ

βελτίονος. I 74, 23 τῶν ἀγίων δογμάτων.
 II 40, 3 ἐθῶν. V 242, 17 τῶν ἀρχαίων
 ἐθῶν. IV 240, 18 τοῦ ἱεροῦ. V 37, 17
 τῶν νομίμων. II 59, 23. VI 191, 9
 νόμων. III 91, 23 ὁσιότητος καὶ εὐσε-
 βείας καὶ λειτουργιῶν. — II 80, 22 ἢ
 ὑπαρχοὶ καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἁμαρτημά-
 των ... πιστοὶ κριθέντες γένωνται. III
 24, 13 παρὰ σοῦ. I 274, 7 τῆς δὲ φυ-
 λακῆς περὶ τὸν νοῦν ἐξεταζομένης. IV
 145, 1 φ. δὲ τίς ἐμελλε πρὸς τοσαύτην
 ἔσεσθαι φορὰν, καὶ μάλιστα θεοῦ κολά-
 ζοντος;
 φυλακτῆριον. II 98, 5 conī. τεῖχος. II
 99, 5 conī. φραγμός. II 209, 14 conī.
 πρόβλημα. II 134, 1 τὸν αἰθέριον ἐν
 κύκλῳ τόπον ... τῶν ἐντὸς ὅρων τε καὶ
 φ. II 311, 5 conī. σκεπάσματα οἰκεῖα
 ... φιλαρέτοις ψυχαῖς. III 272, 6 τοῦ
 μηδὲν ἐξ ἐπιδουρῆς δεινὸν παθεῖν. V
 70, 1 φ. γὰρ οἱ ἄλλες σωματίων.
 φυλακτικὸς. I 118, 29. 256, 15. 295, 17.
 IV 225, 15.
 φύλαξ. I 272, 17 ἀγαθοῦ. I 149, 5. 7. 16
 τῶν ἀγαθῶν. I 273, 13. 16. 18. 22 ὁ μὲν
 τοῦ ἀστέλου νοῦς φ. καὶ ταμίας τῶν
 ἀρετῆς ἔσται δογμάτων. I 74, 14. 18 (ἀ-
 ρετῶν). I 155, 17 τῆς ἡδονῆς. I 273, 1
 ἱερῶν. II 238, 20 κακῶν. I 274, 4 καὶ
 λόγων καὶ διαθήκης θεοῦ φ. ὁ ἀπτεῖός
 ἐστίν. II 185, 3. V 211, 12 νόμων.
 II 139, 3 τῶν τοῦ ὄντος ὅργων. I
 295, 21 ῥαδιουργοὶ ... φουροὶ καὶ φύ-
 λακες αὐτοῦ (sc. τοῦ πανούργου) γενήσονται.
 V 148, 3 τῶν πατριῶν. — II 235, 8 (οἱ
 ἱεροὶ καὶ ὅσιοι λόγοι). II 80, 17 ὁ δὲ
 ἐπιτροπος καὶ φ. καὶ ταμίας τούτων, ὁ
 ἡγεμὼν τοῦ δεσποτηρίου.
 φυλάρχης. III 125, 14. IV 61, 7.
 226, 16. 241, 16. V 287, 3.
 φυλάρχος. IV 173, 12.
 φυλή. V 37, 15 τῶν ἱερέων. IV 243, 17
 × σύμβολον τῆς ἱερατικῆς φυλῆς. V 36, 22.
 114, 19. 185, 2 (ἡ ἱερωμένη). III 29, 11
 ἡ ἱερωμένη φ. Λευιτῶν. III 91, 23.
 99, 8. 129, 1. 19. 156, 5. IV 239, 18
 (Λευιτικῇ). V 116, 17. 18 ἡ φ. κληρονό-
 μος ἔστω. IV 198, 9 δοθήσεται τὰ γέρα
 καὶ τὰ ἀριστεία ταῖς φυλαῖς ἐξ Ἰσου.
 IV 196, 19 αἱ κτηνοτρόφοι δύο φυλαί.
 II 228, 3. III 150, 15. IV 165, 14.
 173, 11. 193, 12. 237, 15. 241, 2. 16. V
 20, 13. 348, 25 δώδεκα. IV 189, 2. V
 114, 12. 116, 11 κατὰ φυλάς.
 φύραμα. I 12, 2 τῶν στοιχείων ἀναδευ-
 μένων ... τρόπον φυράματος. V 124, 8
 ἄζυμα. I 246, 4 τὸ τοῖνον φ. κυρίως ...
 ἡμεῖς ἔσμεν αὐτό. I 246, 8 συμφόρημα,
 ἀφ' οὗ καὶ φ. εἴρηται. I 245, 18 ἀπό

τοῦ φυράματος ὅλου προστέταχεν ἀφα-
 ρεῖν.
 φύρᾶν. I 225, 17. 226, 8. III 250, 16.
 φύρειν. V 308, 5 τῶν εἰωθότων πάντα φ.
 V 109, 10 πάντα φύρουσι. I 276, 5 οἱ
 παιδεῖας ἀμύητοι ... πάντα διὰ πάντων
 συγγέουσι καὶ φύρουσι. IV 5, 17 συγ-
 χέων ἅπαντα καὶ φύρων. V 208, 3 πάντα
 φύρων καὶ συγγέων. V 87, 1 „ἀνίπτοις
 χερσὶ“ πάντα φύροντες. VI 186, 1 πάντα
 φύροντες. II 120, 25 ἔδει γὰρ μὴ φύραι
 καὶ συγγέαι πάντων ἀθρόως ἀποφῆγαντας
 αἰτίων. III 304, 24 φύραντες γὰρ τὸ
 ἱερὸν περὶ ... ἀναρχίας φυρόμενοι ἐπέτ-
 δον. — V 226, 25 ἴνα μὴ φύρηται συγ-
 γεόμενα τοῖς παρασῆμοις τὰ δόκιμα. V
 237, 19 ἵνα μὴ φύρηται συγγεόμενα τὰ
 γένους ὄντα τέττορο. III 5, 1 τῶν δὲ
 ἐν αἰσθηθείσει φερομένων οὐδὲ εἰς. III
 15, 21 ὅπερ ... αἵματι πέφυρται.
 πεφυρμένους. III 269, 13 (ἄνθρω-
 ποι). II 279, 28. III 120, 10. 143, 2.
 165, 18 ἐν πεφυρμένῳ βίῳ. II 58, 9
 (διάνοια). IV 20, 12 ὁ φαῦλος τρόπος.
 V 79, 16 (ὕλη). III 127, 16 (ψυχαί).
 — I 155, 1 (τὰ πεφυρμένα).
 φυσᾶν. III 193, 22 λαμπρὰ φυσῶμεν.
 IV 127, 2 φυσῶσι καὶ πνέουσι μεγάλα.
 III 17, 10 (τοῦ λόγου) μετεωρίζοντες
 καὶ φυσῶντος αἵαντόν. IV 223, 10 τὴν
 πρὸς ὕψος ἄλογον αἵρουσαν καὶ φυσῶ-
 σαν οἴησιν. IV 167, 8 φυσήσας ἡμάς.
 τῇ λόγῳ. VI 202, 29 οἱ ἐπᾶλληλοὶ σε
 ἀρχαὶ πεφυσήκασιν. — III 61, 18 μετ-
 εωρίζεται καὶ φυσᾶται τὸ φρόνημα.
 I 179, 9 ἡμεῖς δ' οὐτ' εὐμενεῖα τῇ σῇ
 φυσώμεθα οὐτ' ἐάν δυσμενεῖα ἐπι-
 στρεφόμεθα. III 262, 6 φυσῶμενος καὶ
 μετέωρον αἰωρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ καθαιρέσει
 ἰσότητος. III 277, 12 αἰεὶ φυσῶμενος ὑπ'
 ἀνοίας. III 119, 12 φυσῶμενος ταῖς
 τυχηραῖς εὐπραγίαις. III 304, 26 ὑπὸ
 φρενοβλαβείας φυσῶμενοι. V 317, 13 γί-
 νονται γὰρ εὐθὺς αὐτῶν ἀκράτορες, δι-
 αιρόμενοι καὶ φυσῶμενοι. V 89, 17 ἔτε-
 ροι δ' εἰσι κομπασταὶ τῶν ὑπ' ἀλαζονείας
 φυσωμένων. III 94, 5 τοῖς ... μὴ
 καυχῆσαι καὶ οἰᾶσαι φυσωμένους. VI
 184, 9 τοῦ δὲ μὴ ταῖς ὑπερόγκοις τιμαῖς
 δεθῆναι καὶ φυσηθῆναι ποτε πιστὶ ἐν-
 αργεστάτη. I 186, 2 (ὁ νοῦς) ἐφυσήθη,
 ὥς τὰ πάντα ἑαυτοῦ νομίσαι κτήματα.
 III 250, 21 φυσηθεὶς ὑπ' οἰήσεως. V
 170, 8 φυσηθεὶς ὑπ' ἀλαζονείας. IV
 180, 7 ἐπὶ τῇ ... εὐημερήματι φυσηθεὶς.
 II 25, 8 cf. 187, 24. III 98, 8 φυση-
 θέντες καὶ μετεωρισθέντες ὑπὸ κούφης
 ἐννοίας. V 3, 9 φυσηθέντες ὑπ' ἀλα-
 ζονείας. IV 265, 19 οὗτοι φυσηθέντες

ἐπὶ τῇ τοῦ οἴκειου πλήθους περιουσίᾳ. IV 278, 6 ἔμοι τῷ θνητῷ τί προσήκον ὕψαυγενεῖν καὶ πεφύσθαι. I 187, 17. VI 171, 22 γαυρίᾳς καὶ πεφύσθαι. III 67, 18 ἡλικία, καθ' ἣν ... ἡ ψυχὴ πεφύσθαι. V 320, 12 πλεόν τῆς φύσεως ἐπύρται καὶ πεφύσθαι. V 346, 19 διὰ δὲ τῆς νάρκης μετεώρου καὶ πεφύσθαι-μένου πράγματος.

φύσημα. II 165, 2. 195, 6. III 266, 8 (κενόν). VI 81, 15 (ἀκολούθια). IV 110, 19 (ἀλλοτριώσις). V 355, 3 (ἀλλοτριότης). V 177, 15 (ἀνάγκη). I 45, 23. II 2, 16. IV 23, 11. 225, 4. V 183, 4 (ἄνδρες). III 188, 12 (ἀνθολογία). V 181, 7 (ἀπανθρωπία). III 133, 11 (ἀπόδοσις). IV 13, 5 (ἀρετή, coni. διδασκαλική, ἀσκητική). VI 63, 13 (ἀριθμός). II 74, 16. V 255, 16. 262, 3 (ἀσθένεια). IV 49, 6 διαμάχη. V 268, 13 (δόγματα, coni. λογικά, ἡθικά). I 76, 3 (δόξα). VI 114, 3 (δύναμις). IV 55, 24 (ἐγκράτεια). III 201, 28 (ἐκφωνήσεις). I 291, 13 (ἐπιστάσια καὶ ἀρχή). III 143, 7 (εὐμορφία). IV 38, 20. 302, 25. V 60, 23 (εὐνοία). VI 117, 16 (ἱστορία). I 186, 12 (κῆρες). VI 84, 1 (κίνησις). VI 200, 1 (κινήσει). V 293, 18 (κοινωνία). II 157, 8 (λόγος, coni. ἡθικώτατος). II 73, 19 (λόγος). I 75, 15 cf. II 98, 7. III 170, 4. V 81, 18 διὰ τῶν τριῶν αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) μερῶν, τοῦ λογικοῦ, τοῦ ἡθικοῦ, τοῦ φυσικοῦ. I 287, 15 (οἰκείωσις). IV 164, 18 (ὀλιγωρία). IV 151, 9 (πλεονεκτήματα). III 264, 22 (πλούτος). II 209, 17 cf. III 170, 8 πραγματεία coni. λογική καὶ ἡθική. I 48, 18 σπερμάτων πρόσεις. III 135, 2 προθεσμία. V 109, 7 (σκαϊότης). IV 137, 16 (σοφία, coni. διδακτὴ, ἀσκητική). III 134, 6 ἀρετῶν συγγενεῖα τε καὶ κοινωνία. IV 223, 8 σύμβολον φυσικώτερον μὲν ..., ἡθικώτερον δέ. I 41, 13 (συνπάθεια). IV 112, 13 (φιλανθρωπία). VI 21, 18 (φιλοσοφία, coni. ἡθική). IV 156, 18. V 304, 7 (φιλοστοργία). — I 70, 11 ἐμφαίνει δὲ τι καὶ φυσικώτερον ἢ προφορά. VI 57, 1 εἰ τι χαλεπώτερον ἐπ' ἐκστάσει λογισμοῦ φυσικόν. — I 116, 23 φυσικώτατόν ἐστι τὸ κρύπτειν. II 13, 15 φυσικώτατον <τὸ> τὰς ὁμωνυμίας εἶδαι διαστέλλεσθαι. — III 195, 3 (ὁ φ., coni. ὁ ἡθικός). I 91, 14 κατὰ τοὺς ἀρίστους τῶν ἱατρῶν καὶ φυσικῶν. — VI 23, 10 cf. II 98, 1 τὸ φυσικόν (coni. τὸ λογικόν, τὸ ἡθικόν). — I 70, 22. 93, 8 φυσικῶς coni. ἡθικῶς. I 87, 16. 91, 11. 154, 13. 184, 8. II 29, 15. 225, 1.

III 58, 9. 114, 4. 173, 27. 181, 26. 183, 8. 252, 22 φυσικῶς. I 126, 19 φυσικώτερον. I 67, 13. 244, 1. II 18, 20. 28, 20. 58, 21. 171, 21. 189, 9. 193, 10. 241, 7. III 137, 11. 142, 5. 152, 8. 173, 8. IV 53, 10 φυσικώτατα.

φυσιογνωμονεῖν. III 240, 3.

φυσιολογεῖν. I 126, 19. III 168, 9. VI 96, 8. 102, 2.

φυσιολογία. III 230, 24 τὴν ἐν ὑπονοίαις πραγματεῖαν καὶ φυσιολογίαν opp. τὴν ῥητὴν ... ὑφήγησιν. III 170, 11 μεταβαλόντων ἀπὸ φυσιολογίας πρὸς τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν. III 195, 3 (coni. ἡ ἡθικὴ φιλοσοφία). II 98, 12 τὸν νοῦν ἀπεργάζεται ἔτοιμον δέχεσθαι τοὺς τε φυσιολογίας καὶ τοὺς ἡθικοῖας ἀσινεῖς καὶ πάντοτε δοκίμους χαρακτήρας. I 171, 8 ἦν φυσιολογίας τὸ κράτιστον εἶδος ἀποτέμμηται μαθηματικῇ. II 187, 10 τὰ δὲ περὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτὸν φ. (ὀνομάζεται). III 23, 3 μετανισταμένης τῆς ψυχῆς ἀπὸ ἀστρονομίας ἐπὶ φυσιολογίαν. I 191, 20 (Μωσῆς) ἀπτόμενος φυσιολογίας. II 187, 9 πάντα γὰρ ταῦτα ὁ ... σοφὸς κεχώρηκεν, εὐσέβειαν, δυσέτητα, φυσιολογίαν, μετεωρολογίαν, κτλ. III 244, 13 τῶν ἐν φυσιολογία τόπος ἀργαλειώτατος. I 76, 9 cf. 199, 6 ὁ φυσιολογίας ἀμύητος. III 170, 1 (οὐδὲ ὀφελος), εἰ μὴ μέλλοι κτῆσιν ἀρετῆς ἐνεγκεῖν. VI 115, 6 φυσιολογίας γὰρ ἀντίπαλον φιλονεικία.

φυσιολόγος. I 171, 18.

φύσις. 1. vis vitalis, a qua distinguuntur ἔξεις, ψυχὴ etc.: II 64, 2. 10. 19 τῶν γὰρ σωματικῶν τὰ μὲν ἐνεδηγόσατο ἔξεις, τὰ δὲ φύσις, τὰ δὲ ψυχῇ, τὰ δὲ λογικῇ ψυχῇ. VI 96, 13 τί δή ποτ' οὐχὶ καὶ τὴν τοῦ κόσμου φύσιν λεκτέον εἶναι μακραιόνα ..., τὴν ξύλων μὲν καὶ λίθων ἔξιν, σπαρτῶν δὲ καὶ δένδρων φύσιν, ψυχῆν δὲ ζώων ἀπάντων, ἀνθρώπων δὲ νοῦν καὶ λόγον. III 234, 18 ἐποίει γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν ἀέρα) ὁ τεχνίτης ἀκινήτων μὲν σωματικῶν ἔξιν, κινουμένων δὲ ἀφαντάστως φύσιν, ἥδη δὲ ὁρμῇ καὶ φαντασίᾳ χρῆσθαι δυναμένων ψυχῆν. I 95, 13 sq. ἐστὶ δὲ ἡ φ. ἔξεις ἥδη κινουμένη. I 95, 15 ψυχὴ δὲ ἐστὶ φ. προσειληφεία φαντασίαν καὶ ὁρμήν. II 65, 10 ψυχῆν δὲ φύσεως τρισὶ διαλλάττουσαν ὁ ποιῶν ἐποίει, αἰσθῆσει, φαντασίᾳ, ὁρμῇ. II 136, 4 τὰ ἀφαντάστφ φύσει διοικούμενα, ἅπερ ἰδίως λέγεται φυτά. I 22, 16 (σπέρμα) κίνησιν εὐθύς λαβὼν εἰς φύσιν τρέπεται, φ. δὲ βέλτιον σπέρματος. I 97, 29 φ. ἀποτελεῖται κινήθεντος σπέρματος. I 40, 11 τὰ ἐπίγεια πάντα, ζῷα

τε αὖ καὶ φυτὰ καρπὸς γεννῶντα, αὖ-
ξουσι καὶ τελεσφοροῦσι τὴν ἐν ἐκάστοις
φύσιν δολιγεῖν παρασκευάζοντες. I
13,25 ἐβουλήθη γὰρ ὁ θεὸς δολιγεῖν
τὴν φύσιν ἀπαθανάτιζαν τὰ γένη. II
135,6 δολιγεῖν τὸν τῆς φύσεως δρόμον
ἀήττητον. V 111,5 τὸν δολιχὸν τοῦτον
ἢ φ. διὰ τε ὕπνου καὶ ἐργηγόρσεως
ἀπένειμεν ἀνθρώποις. V 42,8 οὕτως
δολιγεύουσα ἢ φ. τὸν αἰῶνα. III 27,17
ἀρχὴν αἰνιξάμενος τὴν φύσιν, ἥτις ὥσανει
ρίξα καταβέβληται πρὸς τὴν ἐκάστον συν-
αίτησιν. V 117,4 μὴ συνᾶδον τὸ πρᾶγμα
βίω τε καὶ φύσει. VI 113,10 δένδρων
οὐδὲν αἰ φύσεις τῶν ὀρών διαφέρουσιν,
ἀλλὰ καθάπερ ἐκεῖνα· καιροῖς μὲν τισι
φυλλορροεῖ, καιροῖς δὲ πάλιν ἀνθῆσκει. V
258,9 τὰ τοσοῦτον ἀλλήλων διηρτημένα
καὶ ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς ἀνθήσεσι καὶ
τοῖς εἰς τὸ γεννᾶν τὰ οἰκεία καιροῖς
διέζευξε. VI 113,17 τὰ μὲν δένδρα
ὑπερτέρᾳ χρώμενα τῇ φύσει. V 73,23
τάς περιτετευόσας φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ
(περιτέμενεσθε). II 258,15 ἃ φθαρτῆς
φύσεως ἔλαχε.

2. *natura creatrix*: V 128,12 ἡ
... γενήσασα φ. III 27,11 (ἡ δ' ἀν-
ωτάτω καὶ πρεσβυτάτῃ αἰτίᾳ). V 372,19
ὡν μία μήτηρ ἡ κοινὴ φ. IV 278,8
μίαν ἐπιγραφάμενον μητέρα τὴν κοινήν
ἀπάντων ἀνθρώπων φύσιν. II 35,25 οἱ
τῶν ἀλόγων μητέρα τὴν φύσιν, ἀνθρώ-
πων δὲ μητρικὴν ἔφασαν εἶναι. II 59,8
εὐτοκος γὰρ καὶ εὐπαις ἡ φ. I 243,5
sqq. ἡ φ. ἀγήρως τε καὶ ἀθάνατος οὐσα.
IV 147,6 ἡ δὲ φ. οὐ ματαιουργός. II
2,7 τοῦ δανεισθέντος ἐκαστὴρ δανείσματος
κατὰ προθεσμίας ἀνίστους ἀποδιδομένου
τῇ συμβαλοσῇ φύσει. II 187,3 χρη-
σαμένη τῇ αὐτῇ πολλάκις χαρακτηρῇ.
V 110,18 ἔμαθον δὲ παρὰ τῆς πανσόφου
ταῦτα φύσεως. V 66,5 ὁ λόγος ... οὐκ
ἐμὸς ἀλλὰ τῆς φύσεως. I 68,10 ἡ πάντα
προμηθευμένη φ. V 338,8 προμηθεῖα
φύσεως. V 137,19 διὰ τὸ προμηθεῖς τῆς
φιλοζώου φύσεως. V 133,10 ὅταν ἡ φ.
ἐν ἑαυτῇ στασιάζῃ. IV 43,19 τῆς φύ-
σεως ἐνταῦθα ἰσταμένη. IV 274,8 μή-
κους καὶ πλάτους βάθος προσλαβόντων,
ἐφ' ὧν ἵσταται ἡ φ. V 180,18 ὅτε ἐμ-
ποδῶν ἐγένετο τῇ φύσει. IV 248,13
τοῖς τῆς φύσεως ἀνακαλοῦσι πατέρα καὶ
μητέρα προσαγορεύοντες. IV 305,6 ἀν-
επιτελευστω τῇ φύσει. III 147,2 Ἑβραῖται
... φύσει μόνῃ χρώμεναι συνεργῇ. III
42,2 Μωυσῆς φύσει διδασκαλῇ χρησά-
μενος. I 216,4 οἷς ἔλπεως ἡ φ. V
160,8 ἐγθροὶ τῆς φύσεως. IV 43,12
„φύσει ἔργον μάχεσθαι“. — V 236,6

(αἱ φύσεως ἀνάγκαι). III 199,17 cf.
190,26 τὰ ἀπόρρητα τῆς φύσεως. I 1,12
τὸ βούλημα. II 253,10. V 165,3.
184,7 (τὸ δικαστήριον). V 343,3.
358,20 τὰ φύσεως δῶρα. V 181,11
(δωρεαί). V 124,17. 294,4 δώρημα.
III 268,11 πρὸς γε μὴν τὸ πίνειν τίνος
ἔδει μᾶλλον ἢ τοῦ φύσεως ἐκπώματος
ἀκρότῃς τέχνης ἐργασμένου; IV 220,7.
V 159,10. 181,2. VI 93,10. 166,7
(τὸ τῆς φύσεως ἐργαστήριον). III 28,15.
148,3. VI 90,17 (ἔργον). I 192,24.
286,23. IV 286,4. V 178,9. 221,15.
VI 21,15 (ἔργα). III 228,22 κόλλη
τινὶ φύσεως ἀλὺτφ καὶ ἀοράτφ. II
211,22 τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπράδια
ἄσβεστα. IV 160,2 μεγαλοῦρημα. II
165,10 (ὄργανα). III 18,5. 232,9.
265,14. IV 157,4. V 267,23. 268,7.
VI 50,19 (ὁ τῆς φύσεως πλούτος). III
48,15. 55,20. 63,20. 136,5. 216,16.
241,22. 265,27. 288,24. VI 63,8 (περὶ
ματα). V 52,18 σπόρος. IV 252,3.
V 135,13. 164,17 (χάρτις). — I 2,17.
III 35,16. 172,4. IV 291,16. 292,6.
V 43,10. VI 19,6. 112,22 (τὰ τῆς
φύσεως). — IV 88,5 τῆς φύσεως ἡμᾶς
ἀναδιδασκούσης. III 183,23 ἐξ ὧν ἡ
φ. τὰ ἀμυντήρια ὅπλα ἀναδίδωσιν. II
96,23 τοῦτον (sc. ἀνθρωπιν) γὰρ ἀρ-
χοντα ἡ φ. δένδρων τε καὶ ζώων ...
ἀνέδειξεν. V 372,10 πρῶτας ἀνέδειξεν
ἐορτάς ἡ φ. τὰς ἐβδόμαδας. I 46,2 cf. 9
πάσῃ μητρὶ ... ἡ φ. πηγάζοντας ἀν-
έδεικε μαστοῦς. IV 129,6 ἃ μόνᾳ
σχεδὸν ἐξ ἀπάντων ἐλεύθερα ἡ φ. ἀνῆκε.
V 201,14 τὴν τοῦ σώματος ἡγεμονίαν ἡ
φ. ἀνῆκε κεφαλῇ. IV 67,16 τῆς τοῦ
κύρου ἀπάντων ἀνημμένης φύσεως. I
243,1 τὰ δὲ ὁμολογούμενα ἀγὰρὰ δεῖν
ἀνιφθῆναι τὴν φύσιν. II 1,13 ἡ φ. ἀπ-
ειργάζετο. V 78,1 ἡ φ. τῶν ἑαυτῆς
αἰοιδίμων παγκάλων ἔργων οὐδὲν ἀπέ-
κρυφεν. III 149,15 φύσεως τῆς κρύπτε-
σθαι φιλούσης. VI 53,12 ἀποκεκρυμμένης
φύσεως ἐν ὑπονοίαις δηλουμένης. V
35,19 ἡ φ. ἀπένειμε τὰ στέρνα θυμῷ.
V 144,11 ἄπερ ἡ φ. ἀπένειμεν αὐτοῖς
ἀθλοθετοῦσα. VI 153,18 ἀνθρώποις ...
ἡ φ. χωρίον ἀπένειμε γῆν. IV 57,1
τῆς φύσεως ἀπολαμβανούσης τὰ οἰκεία.
IV 66,11 τὸ οἰκεῖον ὄφλημα τῆς φύσεως
ἀπολαβούσης. I 145,17 τοῖς γὰρ ἀναγ-
καίοις σιτίοις καὶ ποτοῖς ἡ φ. βιάζεται
χρησθῆναι καὶ τὸν ὀλιγοδέεστατον. V 98,7
οἷους βούλεται εἶναι ἡ φ. I 27,9 μόνον
οὐκ ἀντικρυς βοᾶσης τῆς φύσεως. IV
298,16 ζῶν τὸ ἡμερώτατον ἀνθρώπον
ἡ φ. γεννήσασα. VI 91,2 βαθμοὺς γὰρ

τινος ἡ φ. τὰς ἡλικίας ἐγέννησε. I 179, 20. 233, 6 (ἡ φ. ... δημιουργήσασα). I 227, 7 ὁσφρησιν δὲ ὑπηρετίν γεύσεως ... λέγεται ἡ φ. εὐμηγάνως δημιουργήσασα. III 210, 16 ὄργανα ἐκάστης (αἰσθήσεως) ἐστὶν ὑπὸ φύσεως δημιουργηθέντα οἰκεία. I 265, 21 cf. II 7, 5. 102, 22. III 42, 16 ἡ φ. ἐδημιούργει. VI 190, 21 ἡ φ. ... διακρίνουσα τοὺς ἐτησίους καιροὺς, φ. δὲ σωτήριον. VI 94, 11 τῆς δὲ φύσεως ἀοράτως ἕκαστα ... διαπλάττουσας. II 23, 4 ἡ τὰ ζῷα φ. διαπλάττασα. V 156, 7 οὗς ἡ μὲν φ. ἄμα τῇ γενέσει διήτησε. II 129, 11 ἡ φ. ... δωρησεται ταῦτα πάντα. II 203, 13 τῆς σωτηρίας φύσεως ἀλεξίκακον συλλήψεως δωρησαμένης. VI 94, 4 λόγον δωρησαμένης φύσεως αὐτῷ (sc. ἀνθρώπῳ) γέρας. I 292, 14 τοῖς ζώοις ἡ φ. διαφέροντας ... τόπους πρὸς διαμονὴν ἐδωρήσατο. V 87, 1 γλῶτταν ἡ φ. αὐτοῖς ἐδωρήσατο. III 68, 25 τὸ δὲ μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ δωρηθὲν ὑπὸ φύσεως. I 242, 10 μυρία γὰρ ἡμῖν ἡ φ. ... δεδώρηται. I 218, 15 θνητῷ δὲ οὐδενὶ κτήνιν ἀγαθὸν ἔχα πόνων ἡ φ. δεδώρηται. III 75, 16 ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων ζῶων ἡ φ. δεδώρηται. I 244, 2 ταῖς γυναῖξιν ... ἡ φ. ἔδωκε μήτραν. III 32, 6 ἡ φ. ἀφάνταστος ἐξώου. II 14, 3 πρεσβυτέραν γὰρ ἡ φ. ψυχὴν μὲν σώματος ... εἰργάζετο. II 121, 20 ἡ φ. ... εἰργάζετο. II 28, 3 μέρος ἐξαίρετον ἐνεμεν ἡ φ. τὸ πρόσ-ωπον αἰσθήσεσιν. V 145, 9 ἦν (sc. ἐννοίαν) αὐτοκείμεστον ἡ φ. ἐξαίτεϊ. III 231, 13 αἷς ἡ φ. ἐπέτρεφεν ἀνεμμένη χρῆσθαι διαίτῃ. I 248, 15 (ἐάν) ἡ δὲ φ. μηδὲν ἐπιιδῶ πρὸς τὸ ἀμεινον. V 310, 3 τὴν μὲν φύσιν ἐπιμεληθεῖσαν αὐτὸν (sc. τοῦ ζῶντος). VI 55, 16 ἀς γὰρ ἡ φ. ἐπέστησε τῷ θνητῷ γένει δεσποίνας. VI 9, 13 ἡ δὲ φ. τοῖς ἀγαθοῖς κυριώτερον τοῦτ' οὖνομα ἐπεφήμισε. III 38, 6 πρὸς ὃ δὲ ἔσπευσεν ἡ φ. III 73, 3 καὶ ὃν ἔταξεν ἀριθμὸν ἕκαστοις ἡ φ. ἐναρμο-ζόμενον ταῖς ἐτησίαις ὥραις. V 205, 16 ὄργανα δὲ ζωῆς ἐκτεκνήματο ἡ φ. ὁδόν-τας. V 314, 15 ἄπερ αὐτὴ ἡ φ. ... ἐτελειόγησε. V 263, 21 οὕτως ἡ φ. ἐτράνωσεν. V 124, 15 τῆς φύσεως τὰς ἐτήσιους εὐτρεπιζομένης ἀνθρώπων γένει δωρεάς. I 145, 5 γαστρί, ἣ πάντα ἐφλ-δρυκεν ἡ φ. V 366, 15 δι' ὧν γὰρ ἀν-θρώποις ἡ φ. ἐχορήγει τὰ ἀγαθὰ. IV 55, 4 ἡ φ. τὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡμιόδατο κοινωνίαν. I 22, 22 οὐκοῦν ἤρξατο μὲν ἀπὸ σπέρματος εὐτελοῦς ἡ φ. I 163, 24 ματῆλαις ἡ φ. καὶ ἀνευ τούτων ἴσατο. IV 4, 18 ἦν (sc. ἐλπίδα)

ἐπὶ θύραις οἷα πυλωρὸν ἡ φ. ἰδρύσατο. V 159, 5 καθαίρει δὲ καὶ ἡ φ. ... τὴν μήτραν. II 80, 15 ὧν ἡ φ. κατεδίδασκε ψυχῆς τρόπων. I 272, 17 εἰ σὲ φρουρὸν καὶ φύλακα ἡ φ. ἀγαθοῦ τοσοῦτον κατέστησεν. V 64, 19 ἡμᾶς (sc. γῆν καὶ ὕδωρ) ἡ φ. κερασμένη. II 159, 10 τῆς κομιζούσης φύσεως κτῆμα ἴδιον. V 220, 14 τῆς φύσεως οὐκ αἰεὶ κρύπτε-σθαι φιλούσης. III 167, 26 σύμβολα φύ-σεως τῆς αἰεὶ κρύπτεσθαι φιλούσης. I 105, 13 (φωναί) τῶν ἄλλων ὅσα φ. με-μοῦσκα. I 281, 10 ὅτι γεύσεως σοι μεταδεδωκεν ἡ φ. I 139, 1 παρὸ καὶ τὴν φύσιν ὀχυρώσας τὸ μέρος. III 227, 3 τῶν ἄλλων ἕκαστον ζῶων ἡ φ. οἰκείοις ἔρκεσιν ὠχύρωσε. I 253, 1 ἡ φ. ... νέους ἐτέρους (ἀνθρώπους) ἀναβλαστῆναι παρασκευάζει. V 306, 7 τῆς φύσεως μὲν τοι-αῦτα παρασκευασαμένης. IV 255, 15 γυναικὶ δ' ἡ φ. ἀσύλιαν τῶν τοιούτων ἀγωνισμάτων παρέχουσα. V 292, 11 τὰ δὲ πλείστα καὶ ἀναγκαῖα τὰ τῶν εἰς καρποφρίαν καὶ ἐβγόναν ἡ φ. (παρέσχε). I 160, 6 οὐπω γὰρ αὐτοὺς (sc. νηπίους) ἡ φ. λογικούς πεπαίδευκε. III 183, 17 πολλὰ ἡ φ. τῶν μελλόντων γίνεσθαι διὰ τινων συμβόλων προμηνύει. VI 198, 7 ἡ δὲ ἡ φ. ἐκάστῳ προσενειμεν ἀμυντήρια μέρη. I 217, 5 δεσμὸν γὰρ ἀμφοῖν (sc. χρωμάτων καὶ ὁμαμάτων) προὔπειργάσατο τὸ φῶς ἡ φ. III 207, 10 πολλὰ (sc. θεωρήματα) δὲ καὶ τῆς φύσεως ... προφαινούσης. II 101, 3 sqq. ἡ φ. ἡμῶν ἕκαστῳ κτήνῃ συγγεγέννηκε. III 184, 4 τὴν ἡμερίδα ἀμπελον ἰδε, ὡς ὑπὸ φύσεως τεταυμα-τούργηται. V 292, 15 αἰεὶ τὴν φύσιν τελεσιουργοῦσαν καὶ πλουσίαις χάρισι δω-ρουμένην. I 63, 6 χάρει δὲ ἡ φ. ἐβ-δομαδί. V 304, 13 δὲ ἡ φ. ὤμβρησε πηγὰς ἐν μαστοῖς.

3. θεός est φύσις vel hanc o se intellegitur: III 148, 7 sq. ὁ θεός μόνος, ἡ ἀρίστη φ. III 188, 9 φ. ἀπλῇ (θεός). III 157, 12 (αἰετής). V 143, 6 γνώμη δὲ ἀρίστη καὶ τελειοτάτῃ τῆς ἀνω φύσεως. V 200, 6 τὴν ἀμετάβλητον καὶ μακαρίαν καὶ τρισευδαίμονα θείαν φύσιν. V 237, 14 τῆς μακαρίας καὶ τρισευδαίμονος φύσεως ἀπαύασμα. IV 21, 9 ἐξομοιοῦσθαι τῇ μακαρίᾳ καὶ εὐδαίμονι φύσει. III 225, 3 τῇ ἀγενήτῳ καὶ ἀφθάρτῳ καὶ πλήρει μακαριότητος καὶ εὐδαίμονίας φύσει. III 180, 18 (αἰδίου καὶ αἰεθαλής). V 12, 8 τοιαύτας ὑποληπτέον καὶ τὰς περὶ ἐμὲ (sc. θεόν) δυνάμεις ... μηδὲν τῆς αἰδίου φύσεως μολτ' ἀλλατομένας μῆτε μετουμένας. III 297, 23 ὑπὸ ἀψευδοῦς καὶ ἀδεκάστου

καὶ μόνῃς ἐλευθέρας φύσεως. III 27, 8 τῆς ἀοράτου φύσεως ἀόρατα ἔργα. IV 215, 19 εἰκὼν τῆς ἀοράτου φύσεως ἐμφανής. II 295, 14 πρὸς τὴν ἄχρονον μεταβαίνων φύσιν. IV 206, 9 φύσεως εὐμενεία. IV 102, 19 ἴσως ἡ φ. οἰκονομεῖ τι βέλτιον. V 76, 22 οἱ „τὸ ἀρεστὸν“ τῇ φύσει δρῶντες.

4. *naturae lex et ratio* (νόμος, λόγος, ἀκολουθία etc., opp. τύχη): II 41, 6. 108, 20. 159, 21. 220, 27. IV 31, 4. 55, 9. 202, 2. 257, 20. V 158, 19. 203, 11. 257, 3. 345, 17. 361, 3. VI 9, 7 (νόμος φύσεως). I 4, 4. II 177, 26. 179, 4. IV 219, 11. V 37, 21. 74, 7. 181, 18. VI 11, 8. 61, 16 (οἱ φύσεως νόμοι). II 104, 2 τὰ κοινὰ τῆς φύσεως καὶ ἀκίνητα νόμιμα. IV 4, 23 ὃν (sc. ἀγραφον νόμον) ἡ φ. ἔθηκε. IV 60, 13 ἀράφῃ τῇ φύσει σπουδάζας. VI 18, 13 κατὰ νόμον, τὸν ὀρθὸν φύσεως λόγον, ζῶντες. V 271, 6 (ὁ νόμος) ἐπόμενος αἰεὶ τῇ φύσει. V 238, 25 εὐαρεστείτω γὰρ τις θεῷ, κόσμῳ, φύσει, νόμοις. VI 91, 8 νόμους φύσεως, θεσμούς ἀκινήτους. I 60, 7. III 286, 25. IV 298, 18. V 49, 4 (φύσεως νόμοι καὶ θεσμοί). IV 68, 5. 249, 10. V 101, 9. 127, 17. 144, 3. 199, 11. 259, 16. 305, 13 (φύσεως θεσμοί). VI 23, 5 τῶν δεσποτῶν ... θεσμὸν φύσεως ἀναιροῦντων. VI 168, 8 θεσμός φύσεως ἀκίνητος. V 8, 14 ἐν ταῖς τῆς φύσεως στήλαις. III 235, 2 κατὰ τοὺς ὑπὸ φύσεως ὀρισθέντας ἀριθμοὺς καὶ χρόνους. IV 2, 9 τὰ τεθειμένα διατάγματα κατὰ τῆς φύσεως. V 96, 13 ὅστιν ἀνθρώπων ἐπομένων τῇ φύσει καὶ τοῖς ταύτης διατάγμασι. IV 14, 22 τὰς διὰ τῆς φύσεως τρανοτέρους σημείους δηλούμενας (προστάξεις). IV 126, 18 ἕξω τῶν ἀναγκαίων δασμῶν, οὓς ἡ φ. ἔταξεν. V 163, 5 ὡς φύσεως δόγμα λύων. IV 52, 18 δασμοὺς ἀναγκαίους φέρουσιν ὑπὸ φύσεως ὀρισθέντας. V 257, 20 ἡ φ. οὐ τὴν αὐτὴν προθεσμίαν ἀμφοτέροις ὥρισεν. VI 107, 5 (φύσεως εἰρμός). V 34, 2 φύσεως δεσμὸς ἀλύτος. V 259, 2 τὰ φύσεως ... νόμιμα. IV 203, 15 (νόμιμα) καθάπερ σφραγίστι φύσεως αὐτῆς σεσημασμένα. V 160, 21 cf. 78, 21 τὸ φύσεως νόμισμα (παράκοπιον). V 99, 3 τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτήρα παρακόπειν. — II 289, 4. IV 67, 18. 212, 9. 230, 9. 11 (ὁ τῆς φύσεως λόγος). I 189, 1 ἐχθρὸς οὗτος αἰρῶντος λόγου καὶ φύσεως αὐτῆς. I 50, 12. IV 68, 8. 131, 13. V 46, 16. 92, 15. 304, 3 (ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος). II 182, 18 οἱ τοιοῦτοι τοῖς μὲν κοινοῖς ἀνθρώπων ἔθεσιν

ἀλίσκονται ..., τοῖς δὲ τῆς φύσεως διασφύζονται συμμαχῇ χρώμενοι ὀρθῷ λόγῳ. V 88, 18 φύσεως ἱεροὶ λόγοι. — II 174, 24. 252, 14. V 99, 17. 116, 23. 122, 6. 219, 10 (ἀκολουθία φύσεως). IV 211, 7 τὸν χρησόμενον τοῖς νόμοις ἀκολουθίαν φύσεως. V 2, 17 ἀκολουθίαν φύσεως ἀσπασόμενοι, τὴν φύσιν αὐτὴν ... πρεσβύτατον θεσμὸν εἶναι ὑπολαβόντες. I 137, 24 εἰ γὰρ τις ἦν τοῦ κατὰ φύσιν ἀκολουθίας. V 200, 11 ἐπόμενος δ' ἀκολουθία φύσεως. II 143, 20 τὸ ἀκολουθία φύσεως ἰσχύσαι ζῆν εὐδαιμονίας τέλος. II 177, 1 cf. I 180, 22. II 235, 27 ἀκολουθεῖν τῇ φύσει. III 22, 7 τὸ δὲ δίκαιον καὶ ἀκόλουθον τοῦτο τῇ φύσει. V 163, 14 ἀναλόγως τοῦ πρέποντος καὶ ἀκολουθοῦ τῇ φύσει. II 293, 5 cf. VI 45, 7 τέλος, τὸ ἀκολουθῶς τῇ φύσει ζῆν. I 270, 13 μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ ἡ φ. καὶ τὰ ἀκολουθῶς αὐτῇ νομοθετηθέντα. — V 219, 9 φύσει γὰρ ἔσπεσθαι καλόν. II 180, 14 sq. ἀνδρῶν ἡ φ. (ἴσιν), καὶ ἐρρωμένου καὶ ἄρρενος ... λογισμοῦ ἔσπεσθαι φύσει. IV 287, 11 ἐπόμενον τῇ φύσει. V 199, 14 cf. 188, 17 τοῖς τῆς φύσεως βουλήμασιν ἐπόμενος. I 248, 17 χαλεπὸν γὰρ ἐναντιοῦσθαι φύσει. IV 56, 15 τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον χρέος ἀπολαβοῦσθαι. — I 210, 4. IV 256, 14. V 320, 12 πλεόν τῆς φύσεως. — V 189, 4 οὐ τὸ τῆς τύχης ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἐναρμόνιον. II 24, 1 τύχης ἡ φύσεως ἡ ἡλικίας ἔχουσι διαφοράς. V 189, 2 φύσεως δὲ τῆς αὐτῆς μεταποιοῦνται τοῖς δεσπόταις (opp. τύχῃ). VI 155, 7 sqq. τὸ δὲ παγίωτατον, τὴν φύσιν opp. τὸ μὲν ἀσταθμητότατον, τὴν τύχην.

5. *φύσις est universum, mundus*: IV 259, 12 στοιχεῖα φύσεως. IV 154, 11 cf. 146, 10. 208, 17. 258, 22. V 24, 12. VI 13, 4 (γῆ, ὕδωρ, ἀήρ, πῦρ), ἃ μέρη τῆς φύσεως ἐστίν, ἣν ἀμήχανον ἐκφυγεῖν. III 278, 13 κατὰ τῶν ἄδουλῶτων τῆς φύσεως ... μερῶν. IV 292, 19 πέπηγε δ' οὐρανὸς ἐκ τε τῆς ἀμερίστου φύσεως καὶ τῆς μεριστῆς. V 344, 5 πᾶσα ἡ αἰσθητὴ φ. ἀόριστος. V 341, 21 τὴν ὁρατὴν ἅπασαν φύσιν διερευνῆσαι καὶ διεξέλθει, πρὸς τὴν ἀσώματον καὶ νοητὴν εὐθὺς μέτεισιν. II 306, 4 τὸν δὲ τῶν ὄλων νοῦν, τὸν θεόν, οὐκ ἔξω τῆς ὕλικης φύσεως πάσης ἐστίαν περιέχοντα, οὐ περιεχόμενον. IV 150, 23 διὰ ζήλου τῶν ἐν τῇ φύσει πάντων θρασυπάτων. III 53, 7 τὰ ἐν τῇ φύσει ... πάντα. III 82, 11 (τὰ) ἐν τῇ φύσει (κράτιστα). II 277, 9. III 102, 7. V 301, 1. VI 31, 9. 60, 11 (τὰ ἐν τῇ φύσει).

IV 14, 9 ὅσα ἐν τῇ φύσει. I 17, 11. 38, 1. 44, 2. 21. 49, 2. 11. III 41, 14. 196, 28. IV 8, 22. 15, 3. 252, 6. 262, 17. 275, 5. 294, 9. V 115, 22. VI 176, 5 ἐν τῇ φύσει. VI 14, 15 ἐν ἀπάσῃ τῇ φύσει. V 263, 13 οἱ τὰ φύσεως ἀκριβοῦντες. V 97, 11 θεωροὶ τῆς φύσεως. IV 250, 19 ἐπιστήμη καὶ θεωρία τῶν περὶ φύσιν. VI 70, 20 θεραπευτῶν ... θεωρίαν ἀσπασαμένων φύσεως. III 225, 14. 226, 23 τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα. III 17, 8 ἐκ μέσης τῆς φύσεως ἀρπάσαι τὴν ἀλήθειαν. III 238, 17 (θεός) τὴν τοσαύτην ἡνογεῖ φύσιν. III 176, 4 τῆς φύσεως τὸν ἀγελάρχην. III 277, 23, 27 Ξέρξης ... καίνουργῶν τὴν φύσιν.

6. *rerum natura, qualitas, substantia*: II 156, 10. 209, 12. 226, 3. 243, 17. III 141, 26. 260, 21. V 75, 6 (τοῦ) ἀγαθοῦ. I 203, 11. V 234, 1 ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. II 131, 22 ἀδικημάτων. III 99, 12 ἀέρος. II 158, 21 ἀέρος ἢ ... οὐρανοῦ. III 209, 3 ὁ ἄλλῃ ἔχει φύσιν εἰκουςαν ἀντιπεριστάμενος τοῖς σώμασιν. III 212, 2 ἀέρος καὶ γῆς καὶ ὕδατος. V 235, 18 τῶν ἐν ἀέρι. I 127, 21 φύσιν ἐξ ἐαυτῆς μοχθηρὰν οὐκ ἔχει (ἢ αἰσθησίς), VI 139, 26. 161, 12. 221, 8 τῆς ἀληθείας. I 183, 19 τοῦ ἀποκυληθέντος. II 29, 6. IV 24, 23 cf. I 65, 16 ἀρετῆς. III 98, 19 ἑκατέρου (sc. ἀρετῆς τε καὶ κακίας). I 276, 2 εἰτ' οὐκ οἰόμεθα τὰς ἀρετάς ... τὴν ἀκέραιον ἐαυτῶν καὶ ἀφθαρτον φύσιν εἰσαεῖ σχῆσιν; I 18, 17. 19, 23. II 157, 4. V 23, 5 ἀριθμοῦ. V 269, 16 τῶν ἀσωμάτων. I 20, 4. III 216, 19 ἀστέρων. I 43, 16 τῶν ἀφώνων. V 262, 14 τοῖς ἀφύγοις μὲν τὴν δὲ φύσιν ἡμέροις καὶ ἡμέρους καρποὺς ἀπογεννῶσι. IV 141, 9 εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν τῆς βακτηρίας μετέβαλεν. I 23, 14 cf. VI 171, 2 γῆς ... καὶ θαλάττης. IV 293, 12 τῶν γονέων. I 33, 15 (ἡ ὀρθὴ γυνίς) τὴν ἰδίαν φύσιν. οὐποτ' ἀλλάττουσα. IV 174, 17 αἱ δὲ τῶν δένδρων φύσεις. II 151, 10 ὁ δεσπότης καὶ ἡγεμὼν τῶν ὄλων οὐδὲν τῆς ἐαυτοῦ φύσεως μεταβάλλων. IV 166, 4 τοιαύτην δ' ἔχει φύσιν καὶ ἡ διάνοια τῶν γευσασμένων ὁσιότητος. IV 97, 20 (ἡ δίκη) τὴν ἀμελιχτον καὶ ἀπαραιτήτον αὐτῆς ἐπιδεικνυμένη φύσιν. II 284, 18 δρακόντων. I 31, 12. 32, 15. 35, 19. 39, 15 ἐβδομάδος. I 65, 14 ἐν ταύτῃ (sc. τῆς ἐβδομάδος) τῇ φύσει παύεται ἡ τῶν θνητῶν σύστασις. V 95, 16 ἦν τε ἔχει φύσιν (ἢ ἐβδόμη). IV 249, 1 (τῆς ἱεῖρας ἐβδόμης) κάλλος ... ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς

ἀγαματοφορούμενον. I 214, 7 ὡς ἐκδηλον τὴν ἐκάστου φύσιν καὶ τοῖς ἀμυδρῶς ὁρᾶσι προφαίνεσθαι. II 305, 6 τὴν ἐκάστου φύσιν ... ἀκριβῶσατε. I 297, 24 τὴν ἐκάστου φύσιν διὰ σημείου δεικνύει. I 147, 11 ἦν ἑκαστον ἔχει φύσιν. III 71, 4 (αἱ) ἐκάστου φύσεις. I 292, 21. IV 144, 3 τῶν ἐνύδρων. I 31, 9 ἐξάδος. I 179, 1 μένομεν γὰρ αἱ αὐταὶ (sc. ἐπιτηδεύσεις) μὴδὲ τῆς ἐαυτῶν φύσεως μεταβάλλουσαι τὸ παράπαν στιγμῇ. II 47, 2 cf. III 205, 21 τῆς ἐπιστήμης. III 302, 2 βαθείας τὴν φύσιν ἐπιστήμης. III 234, 20 ζῶων. II 50, 16 (ῥόδων). V 53, 12 τοῦ ἥπατος. I 6, 16. 70, 19. 159, 9. 14. 18. 278, 25. II 3, 13. 72, 26. 79, 17. 264, 1. 10. III 140, 10. 254, 13. 289, 5. IV 19, 18. 45, 9. 214, 14. 280, 14. 306, 26. 307, 8. V 24, 16. 75, 1. 133, 3. 147, 25. 219, 19. VI 222, 14 (θεοῦ). I 90, 10 ὁ θεός ... οὐ σύγκριμα, φ. ἀπλῆ. I 59, 10. IV 143, 15 cf. V 91, 11 ὁ (θεός) δὲ τὴν φύσιν ἴλεως. IV 136, 24 εἰμὶ δὲ τὴν φύσιν ἥπιος. V 72, 18 αὐτός (sc. θεός) μὲν ἐν ὁμοίᾳ μένει φύσει. I 191, 13 τελειοτάτῃ ἡ τοῦτου (sc. θεοῦ) φ. V 126, 10 οὗ (sc. πατρὸς θεῶν) τὴν φύσιν ἀόρατον καὶ δυστόπαστον οὖσαν. I 131, 23 τὸ θεῖον καὶ τὴν τοῦτου φύσιν. III 131, 13 ὡς οὐκ ἀπαραίτητον ἀλλ' εὐμενὲς δι' ἡμερότητα φύσεώς ἐστι τὸ θεῖον. III 121, 6 θυγάτηρ θεοῦ ... ἀφάστου καὶ ἀμείαντον φύσεως ἐπιλαχούσα. IV 294, 6 θηρίων. V 264, 14 (ισότητος). II 205, 10 ἰχθύς ... μείζους αἰετῆς φύσεως προφανομένους. III 125, 21 κακοῦ. VI 20, 20 καρποῦ. VI 104, 6 τοῦ κενοῦ. IV 231, 20. VI 96, 10. 15 τοῦ κόσμου. I 11, 4 διὰ τὴν τοῦ νοητοῦ κόσμου μόνωσιν μοναδικὴν ἔχοντος φύσιν. II 262, 16 ἑκατέρου τῶν κόσμων (sc. τοῦ νοητοῦ καὶ τοῦ φαινομένου). I 53, 1 (κόσμου καὶ θεοῦ). V 54, 2 κρεῶν δὲ ἐώλων εὐσθητος ἡ φ. III 53, 4 ἄτηντοι μὲν οὐν αἱ δύο φύσεις, ἡ τε ἐν ἡμῖν τοῦ λογισμοῦ καὶ ἡ ὑπὲρ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ λόγου. III 297, 8 διττὴ δὲ λόγου φ. VI 79, 3 σελήνη τε καὶ ἥλιος, οἱ χρόνου μετρήσεως φύσιν ἔδειξαν. I 4, 18. IV 267, 22. V 44, 7. 346, 12 μονάδος. III 145, 25 ἀπλῆ, οἷα μονάς. IV 19, 1 μικρῶν τε καὶ μεγάλων διαδεκνὺς τὰς φύσεις. III 62, 17 (ὁ νοῦς) μείνας δὲ ἐπὶ τῆς ἐαυτοῦ φύσεως ἀνὴρ. II 14, 25 τῷ νῷ ... τῷ μὴδὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἥτις ἐστὶ καταλαβεῖν δυναμένη. III 290, 8. IV 244, 23. V 24, 5. 341, 2. 343, 14. VI 91, 11 τῶν ὄλων. II 7, 15 (τὸ δν) τῆς ἐαυτοῦ φύσεως, ἡμερίας, τῷ σπου-

δαίφ μεταδίδωσιν. VI 168, 23 τῶν ὀνομάτων ὁμοῦ καὶ πραγμάτων. I 129, 26. II 40, 12. 149, 10. III 102, 9. 277, 13. V 338, 18 τῶν ὄντων. II 202, 10 (ἡ ἐκαστοῦ τῶν ὄντων). II 105, 24 III 169, 23 οὐρανοῦ. IV 37, 18 φύσιν ἐξαίρετον οὐρανός ... κεκλήρωται. III 209, 9 ὁ δ' οὐρανός ἀκατάληπτον ἔχει τὴν φύσιν. III 193, 1 παιδείας. II 130, 2 παιδεία φύσιν ἔλαχε τὴν ἀγήρω. I 275, 22. II 197, 16. VI 76, 14 τοῦ παντός. III 256, 9 τῶν πάντων. I 230, 7 τοῦ πατρός (int. θεός). V 129, 16 (πεντηκοντάδος). V 232, 15 τὴν φύσιν ἐστὶ τιθάσῃ (τὰ ποηφάγα). I 22, 7. 115, 24. II 20, 9. 95, 3. 121, 23. 123, 13. 139, 11. 270, 23. III 202, 17. IV 90, 11. V 225, 9. 226, 24. VI 134, 21 τῶν πραγμάτων. VI 201, 1 τοῦ προσετώτος. I 277, 11. II 48, 2. 54, 19 σαρκῶν. III 102, 19 σημείου δὲ καὶ γραμμῆς καὶ ἐπιφανείας καὶ στερεοῦ. III 121, 10 ἄρρεν δὲ ἡ φ. (σοφίας). I 16, 28 τοῦ στερεοῦ. VI 117, 6 τοῦ γειτονος (στοιχείου). I 44, 27 τῶν συμπάντων. I 275, 29 μία σφραγὶς πολλάκις μυρίας ὅσας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα ... ἐν τῇ ἐαυτῆς φύσει ... κατὰ χώραν ἔμεινεν. II 245, 25 τοῦ τετραγώνου σχήματος. III 84, 5 τοῦ σώματος. I 185, 11. II 206, 24 τῶν σωμάτων. V 16, 5 (νεκρά σώματα) ἐτεροιοῦμενα τὰς οἰκείας φύσεις. I 127, 3 ἡ δὲ αἰσθησις ἀκραφνῶς δίδωσι τὰ σώματα ὁτῶς, ὥς ἔχει φύσεως ἐκείνη. I 52, 19. II 66, 6. III 30, 20 (σωμάτων καὶ πραγμάτων). II 148, 22 τοῦ τετραγώνου. IV 10, 17. VI 108, 23. 118, 3 ὕδατος. II 100, 3 ὕδατος καὶ γῆς καὶ ἀέρος. III 102, 1 τῶν ὑποκειμένων. V 15, 16 διὰ τὸ μήτε τὰ ὑποκείμενα φύσιν ἔχειν πάγιον. IV 4, 16 αἱ φύσεις τούτων (sc. φόβου καὶ ἐλπίδος). II 66, 8 τοῦ φωτός. IV 36, 6 διττὴ δὲ φωτός φ. V 100, 9 (ἡ γὰρ) μὴδὲν τῶν τῆς ἐναντίας ἐπιδεχομένη φύσεως. V 81, 8 γέρσου. I 62, 3. II 63, 9 cf. VI 89, 10 χρόνου. I 81, 17 φρόνησις, ἣν εἰκασε γρυσίφ, ἀδόλφ καὶ καθαρὰ καὶ πεπυρωμένη καὶ δεδοκιμασμένη καὶ τιμίᾳ φύσει. IV 35, 14. V 229, 26. VI 44, 17 cf. I 197, 19 φυγῆς. V 65, 11 ἅτε θειοτέρας φύσεως μεταλαβοῦσα (ἡ ψυχὴ). II 5, 10 (ὁ ὦν) πορρωτάτω δὲ τῆς κατὰ τὸ εἶναι φύσεως αὐτοῦ τὸ γενητὸν ἀπειληλαχός. II 4, 12 ὠφρηγῆτην τῆς ἐαυτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) φύσεως γενέσθαι. — VI 176, 12 μήτε φύσεως μήτε οὐσίας ... τετυχηκότα (τὸν Γάιον) τῆς αὐτῆς. III 77, 11 φύσιν δὲ

καὶ ιδέα ἔλαχεν αὐτῶν ἐκαστὴ διάφορον. II 206, 18 (ἀπλῇ) opp. μίξεις, κράσεις. II 69, 7 ἀδυνατοῦντες ... μόνην καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀπροσδεῖα καὶ ἀπλὴν φύσιν ἰδεῖν ἀμύγη καὶ ἀσύγκριτον. II 142, 21 ὁ δὲ τὸ πολυμυγούς καὶ γεωδεστέρου σώματος, ἀπλάστου καὶ ἀπλῆς φύσεως ἀμέτοχος (ἄνθρωπος). I 186, 18 Ἰακώβ τῷ πρὸ τούτων (sc. ποιότητων) τὴν ἀποιοῦν φύσιν ὁρῶντι. III 84, 17 τὴν ἀποιοῦν καὶ ἀνείδεον καὶ ἀπλαστον φύσιν. VI 80, 9 κενόν, ἡ ἀπαθὴς φ., ἣν ἀδύνατον παθεῖν τι ἢ δράσαι. I 12, 3 εἰς μίαν ἀδιάκριτον καὶ ἁμορφον φύσιν. III 250, 17 (ἀόρατος). IV 44, 21 (φ. δὲ τοῖς πολλοῖς ἀδηλοτέρα). II 248, 19 (ἀντί-τυπος καὶ στερεά). V 139, 10 (στερεά). IV 274, 3 τὴν τε ἀδιάστατον φύσιν καὶ τὴν διαστηματικὴν. II 244, 10 εἰς τὴν περίγειον φύσιν ἀποδημεῖν. III 9, 6 πάντα ὅσα θνητὴν φύσιν χωρῆσαι δυνατόν ἦν. V 339, 3 τὸ μικτόν ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως ζῶον. I 25, 5 τὰ δὲ τῆς μικτῆς ἐστὶ φύσεως. I 24, 23 τὰ μὲν ὅτι ἄψυχά τε ἐστὶ καὶ ἀφαντάστω φύσει διοικεῖται. IV 13, 1 μηνύματα δ' ἐστὶ φύσεως ἀδηλοτέρας καὶ πολὺ βελτίονος τῆς ἐν αἰσθητοῖς. III 49, 12 (χρυσός) σύμβολον μείζονος φύσεως γέγονε, ἡ ταθεῖσα καὶ κεχυμένη καὶ φθάσασα πάντη πλήρης ὅλη δι' ὅλων ἐστίν. IV 21, 14 φύσιν ἐτέραν ἀμείνω τῆς ὁρατῆς νοητὴν ἐθεάσατο. IV 46, 6 παρέμειξε δὲ καὶ τῆς ἀμείνονος φύσεως. I 14, 7 τῇ μὲν ἐλάττωι φύσει προνομίαν δίδους. I 22, 12 ἀρχεσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ φαυλοτάτου τὴν φύσιν. III 117, 18 τὰ ἐναποκεκείμενα ἔνδον, ὅποια ἅττα τὴν φύσιν ἐστίν, ἐθεάσαντο. VI 5, 11 τὰ φύσεως μὲν ἀλλότρια δόξης δ' ἡρημένα ὀνόματα. I 278, 18 καὶ μυρία ἄλλα, ὧν οὔτε ἀριθμὸν οὔτε φύσιν λόγῳ περιλαβεῖν εὐπορον. VI 83, 10 πρὸς τὴν οἰκείαν τῆς φύσεως λῆξιν ἀνακάμπτειν. I 236, 3 ἐν δέξυτάτα βρούσῃ φύσει, τῷ λόγῳ. I 29, 7 ὅσα τὰς φύσεις ἀγριώτατα. II 295, 4 τῶν ἄλλων ... τὰς φύσεις διαφερόντων. III 201, 7 πάντα ταῦτ' ἀφαιρέματα διδασκαλίας ἀπατοματιζοῦσθαι φύσει χρῆται πρὸς τὰς οἰκείας ἐνεργείας. V 157, 15 φύσει καὶ συγγενείᾳ μᾶ. II 258, 19 ἀ τῆς ἰδίου φύσεως οὐ ποτ' ἐξίσταται.

7. hominis natura, mores: I 40, 16. II 202, 6. III 195, 24. IV 120, 14. V 99, 6. 183, 11. 249, 10. 287, 12. 320, 9. 374, 26. VI 23, 11. 30, 14. 170, 1. 182, 4. 185, 27. 220, 10 (ἀνθρωπίνην). I 37, 13. III 97, 4. 190, 17. IV 230, 1. V 11, 12. VI 177, 4 ἀνθρώπου. IV 13, 18

ἀνθρώπων ... φθαρτὴ φ. III 9, 20 αἰσχιστον εἶναι νομίζω τὴν ἐμουτοῦ φύσιν. III 143, 22 sq. ὁ δὲ ἐπεδείξατο τὴν ἑαυτοῦ φύσιν οὐκ εὐδαιων. III 304, 18 μόνους δὲ ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐρευνᾶτε. IV 213, 21 διὰ τελειότατα τῆς ἐν αὐτῇ φύσεως. VI 36, 11 τὴν ἐν τῇ ἑαυτοῦ φύσει ... ἐλευθερίαν. I 42, 19 Ἰπποκράτης ὁ τῆς φύσεως ἐπιγνώμων. I 85, 14 (ὁ Ἀδάμ) ἑαυτὸν ἀγνοεῖ καὶ τὴν ἰδίαν φύσιν. V 332, 17 τὸ περὶ πάντα μεγαλειον τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἀβραάμ). I 264, 23 τὸ μεγαλεῖον καὶ ὑπερβάλλον ἐν ἅπασι τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ). II 33, 14 (Ρεβέκκα) ἰδοῦσα δὲ ἐπαρᾶδεκτον ἀρετῆς <τὴν> τοῦ παιδὸς φύσιν. IV 62, 5 τοῦ παιδός. VI 86, 15 τῶν τεχνιτῶν. II 33, 17 σοφισταὶ ... τῶν γνωρίμων κολούοντες φύσεις. I 249, 18 sqq. ὅσοι ... μὴδὲν ἡδυνήθησαν διὰ σκληρότητα φύσεως ἀθήμα παραδείξασθαι. — II 70, 10. III 171, 21. IV 9, 7. V 90, 19. 350, 6 (φ. εὐμοιρος). II 16, 1. 34, 7. 76, 26. 223, 10. 282, 29. III 79, 21. 156, 9. 282, 13. IV 124, 15. 159, 1. 216, 4. V 287, 18. 342, 2 (εὐμορία φύσεως). — II 287, 4 ἡ ἀλώβητος φ. V 160, 19 τὴν ἄρρενα φύσιν ... εἰς θήλειαν μεταβάλλειν. II 196, 20 ἀρτίῳ καὶ πλήρει καὶ πάντα τελειοτάτῃ χειρῆ- μένος τῇ φύσει. IV 78, 20 ἀτίθασος καὶ ἀμείλιτος φ. VI 54, 21 (γυναικεῖα). III 211, 14 ἡ ἐνθερμος ἐν ἡμῖν φ. V 179, 12 οἱ φύσεως ἐπιλαχόντες ἡμέρου. VI 121, 6 ἃ δὲ λαμπροτέραν καὶ βασιλικὴν ἐδήλου φύσιν. IV 288, 14 μισο- πονήρῳ καὶ φιλαρέτῳ χρώμενος αἰετὶ τῇ φύσει. II 243, 31 ἡ μοχθηρὰ φ. II 70, 19 οἱ δὲ γε νωθεστέρα μὲν καὶ ἀμβλεία κεχρημένοι τῇ φύσει. V 343, 21 τὸν αὐτομαθῆ δὲ καὶ πλουσία χρησάμενον τῇ φύσει. III 179, 13 (φιλόκαλος). — VI 210, 17 ἦν γὰρ τῇ ν. φύσιν ἀκαμ- πτής. V 89, 7 οἱ τὴν φύσιν ἀμικτοί. V 353, 11 ἦν γὰρ καὶ τὴν φύσιν ἀόργητος. VI 217, 16 ἦν ... τὴν φύσιν ἀπιστος. VI 187, 1 εὐδικτος εἰ τὴν φύσιν. IV 139, 3 (Μωυσῆς) τὴν φύσιν εὐλαβῆς. VI 200, 21 ἦν γὰρ καὶ τὴν φύσιν εὐμενῆς καὶ ἡμερος. V 194, 10 τοὺς ... τὴν φύσιν θηριώδεις. III 143, 11 ὁ ... τὴν φύσιν ἱλαως. VI 31, 1 ὑπὸ τυράννων ... τὴν φύσιν πικρῶν. VI 152, 17 Γάιος δὲ τὴν φύσιν ὠμόθυμος ὢν. — II 143, 17 ἄλο- γοι καὶ ἀφηνιασταὶ ... τὰς φύσεις. III 255, 4 ἀμβλείς. V 194, 9 ἄνδρες. IV 137, 13 ἀσθενέστεροι. V 195, 18 βάρβαροι. IV 237, 19 μὴ βέλαιοι. IV 96, 22. V 185, 9. VI 185, 24. 198, 13 ἐργινικοί.

IV 178, 9 (ἡμεροι). III 267, 15 θηριω- δεστάτων τὰς φύσεις ἀνθρώπων. VI 191, 12 μισοπονηρότατοι. II 246, 9. VI 148, 17 μοχθηροί. IV 299, 13 ὀλιγαργι- κοί. IV 134, 2 (πολεμικοί). V 192, 12 πονηροί. V 229, 11. VI 120, 10 (τυ- ραννικοί). — IV 124, 17. VI 166, 14 αἱ μεγάλοι φύσεις. IV 86, 3 αἶ τε γὰρ με- γάλοι τῶν φύσεων χρόνοις οὐ δοκιμάζον- ται μακροῖς. IV 133, 15 ἀρίθλοι γὰρ αἱ μεγάλοι φύσεις. — VI 25, 12 δυναστῶν καὶ φύσεις καὶ προαιρέσεις χρησαμένων διαφερούσαις. IV 119, 13 ταῖς φύσεσι καταχρήσασθαι. IV 294, 15 (κλήρος ἐξαί- ρετος) τῆς φύσεως. III 232, 24 ὅταν αὐτοῦ τὴν ἐπιτηδεύουσα τῆς φύσεως ἀποδέξεται. IV 24, 21 μίαν γὰρ ἀμύ- χανον ψυχὴν κατοικεῖν δύο τὰς ἐξθρας φύσεις, κακίαν καὶ ἀρετήν. II 35, 12 (φαῦλοι) ἀλλ' ἀνθρωποὶ γε ὄντες καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ἀστείαις κεκοινωνηκό- τες μετέχουσιν αὐτῶν (sc. ἀγαθῶν). IV 46, 12 τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεως ἐστὶν εὐσε- βῆ τε εἶναι καὶ φιλόανθρωπον. VI 37, 7 φθόνῳ μὲν οὐ, φύσεως δὲ ὑπερβολαῖς. V 224, 15 εἰ καὶ τῇ ὄντι φύσει συνεγε- γέννητο (τὸ ψεῦδος). VI 29, 17 τὸ τῆς φύσεως ἀδοούλων. II 107, 18 τὸ τῆς φύσεως ἐλευθερόν τε καὶ εὐγενὲς καὶ ἡγεμονικὸν τῇ ὄντι ἐπιδειξάμενοι. VI 162, 6 διὰ τε τὸ τῆς φύσεως ἀμικτον καὶ ἀκοινωνήτον καὶ τὴν τῶν ἡθῶν ἀνωμαλίαν. II 17, 27 εἰ δέ τις τῇ τῆς φύσεως εὐστόχῳ καὶ εὐτρόχῳ μὴ πρὸς τὰ ἀστεία μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἐναν- τία κέχρηται. V 339, 10 μετάνοια ... τῆς μὲν ἀτρέπτου καὶ ἀμεταβλήτου καὶ αἰετὶ κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως ἐχούσης φύσεως ἀμοιρήσασα. V 350, 11 ἡ δ' ἀγα- θὴς μὲν φύσεως ἀγαθὴς δὲ καὶ παιδεύ- σεως ἐπιλαχοῦσα (ψυχὴ). V 268, 10 ὁ ... σώματος δορυφόρος πλοῦτος φύσεως εὐρημα καὶ δῶρον ὢν. IV 121, 11 γυνὴ διὰ φύσεως ἀσθένειαν ὀκνηρὸν εἰς πόλε- μον. I 7, 4 τὴν ἄνευ ὠρεῶς θείας φύ- σιν οὐδενὸς ἀγαθοῦ δυναμένην ἐπιλαχεῖν ἑαυτῆς. V 75, 13 οὐ γὰρ οὕτως ἐξηγρί- νηται τὰς φύσεις. V 289, 18 ψυχῆς ... μεταβεβληκυίας εἰς ἀγριότητα καὶ θηρίων φύσιν. VI 132, 11 οἱ λευττηκότες ὡς ἀγριότητος εἰς θηρίων φύσιν. I 111, 26 ἡ πρὸς ἡδονὴν διαμαχομένη φ. IV 278, 14 μενῶ δ' ἐντός τῆς φύσεως. V 314, 3 ἵνα ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ φύσει ταμιεύ- ηται τι. III 177, 6 οὐ δυνάμειαι τὴν ἑαυτῶν φύσιν ὑπερβῆναι. III 165, 4 τῆς δὲ καθ' αὐτοῦς φύσεως μὴ ὑπερ- ορῶντες. IV 25, 9 οἱ (ἄνδρες) δὲ θειο- τέρας ὄντες φύσεως ἐλελήθεσαν. IV 286, 3

οἷς (sc. θεοῖς) ὅμοιοι ποτε τὰς φύσεις ἀπεύξιντο· ἂν γενέσθαι. V 29, 13 μέλ-
ζονος μεμοιρᾶσθαι φύσεως ἢ κατ' ἄν-
θρωπον. V 198, 12 μὴ πλεόν τῆς φύ-
σεως ἀρρενοῦσθω. — III 107, 3 τῶν
τῆς φύσεως ἀναγκαίων κατεξαναστάντες.
II 195, 21 ὅσα ἀναγκαῖα τῇ φύσει. IV
149, 12 τι τῶν τῆς φύσεως ἀναγκαίων.
— V 112, 12 δ σύντροφον ἐκ μακρῶν
χρόνων γενόμενον εἰς φύσιν ἐκνενίχθηκεν.
— IV 79, 3 δεῖνόν γάρ τὸ ἔθος ἐξο-
μοιωσάι καὶ βιάσασθαι πρὸς φύσιν. IV
42, 3 ἐγγρορίζον γάρ ἔθος ἐξισύται φύσει
πολλάκις. IV 299, 17 ἐγγρορίζον ἔθος
φύσεως κραταιώτερον ἔστι.

8. φύσις disting. μάθησις, δι-
δασκαλία, ἀσκησις, μελέτη, τέ-
χνη. III 240, 20 cf. 241, 8. IV 13, 12.
61, 4. V 350, 16 τὴν ἀρετὴν ἢ φύσει
ἢ ἀκτῆσει ἢ μαθῆσει περιγίνεσθαι φησι.
III 174, 16 (ὅν λόγον ἔχει) μαθήσει πρὸς
φύσιν. II 175, 1 φύσει καὶ μαθῆσει δια-
μαρτάνων. V 306, 5 τῇ φύσει opp. μα-
θήσει. VI 124, 23 ἐκ μαθήσεως ... ἢ
φύσεως. II 289, 17 φ. δὲ ἡ ἀφουδῆς
δοκῆσεως ἐχυρώτερον. — IV 13, 3 sqq.
cf. III 79, 13. V 347, 3 τὸν μὲν ἐκ
διδασκαλίας, τὸν δ' ἐκ φύσεως, τὸν δ' ἐξ
ἀσκήσεως ἐπιέμενον τοῦ καλοῦ. III
241, 5 (coni. διδασκαλία, ἀσκητικαὶ με-
λέται). III 158, 12 τῶν τριῶν φύσεων,
διδασκαλίας, τελειότητος, ἀσκήσεως. III
147, 6 τὸ δὲ φύσει opp. τὸ ... διδα-
σκόμενον. II 155, 1 cf. IV 296, 4 ἐνιοὶ
δὲ αὐτοδιδάκτω τῇ φύσει χρῆσάμενοι.
V 349, 9 αὐτομαθῆ καὶ αὐτοδιδάκτον
κτῆσαμένον (int. Ἰσαάκ) φύσιν. VI
201, 7 διατεθεῖς αὐτηκόφ καὶ αὐτοκελεύ-
στω καὶ αὐτομαθεῖ τιτι πρὸς τὰ σπουδῆς
ἄξια φύσει. III 148, 5 ἡ ἐν τῷ διδα-
σκομένῳ φ. εὐπαράδεκτος οὕσα πρὸς τὰ
κατὰ μέρος θεωρήματα. II 172, 16. IV
282, 8 αὐτοδιδάκτω τῇ φύσει. — VI 214, 4
φύσει καὶ μελέτῃ. IV 70, 9. V 214, 22.
266, 13 ἐκ φύσεως καὶ μελέτης. III 27,
12 sq. τέχναις δὲ καὶ ἐπιστήμαις οὐ πη-
γῇ καὶ ῥίζα ... ὑπόκειται ἡ φ.; III
28, 15 ἐπιστήμης ἀρχὴ μὲν ἡ φ. II
172, 14. III 146, 18 φύσει opp. ἐπι-
τηδεύσει. VI 175, 3 ἐκ φύσεως καὶ ἐπι-
τηδεύσεως. — II 155, 5 cf. V 124, 19.
125, 7 φύσει opp. τέχνῃ. II 301, 6 (ἡ
αὐτοδιδάκτος φ. opp. τέχνῃ). III 201, 21
αὐτογενεῖ καὶ αὐτοτελεῖ φύσει opp. ἐξ
ἄλλης τέχνης. II 187, 6 ἡ τελεία τέχνη,
μύμημα καὶ ἀπεικόνισμα φύσεως οὕσα.
II 301, 10 sq. φύσεως ἔργον οὕσαι το-
πάλαι μιμητικαὶ τέχναι φύσεις αὐταὶ γε-
γενῆσθαι τὰ νῦν. III 147, 13 τέχνης

γὰρ οὐδεμιᾶς χρεῖα τὰ φύσει. II 274, 27
ἀναδίδονται δὲ ἀνευ τέχνης φύσεως προ-
μυθεῖα πάντα ἀθρόα πᾶσιν ὠφέλιμα. II
53, 15 (τέχναι) τὴν τοῦ ἀληθοῦς ψευδο-
μεναι φύσιν. II 28, 17 ποιοῦμενος ἀπὸ
τῶν φύσει τὴν ὑφήγησιν τεχνῶν. II
222, 25 δύναται δὲ καὶ διχα τῶν χει-
ροκμήτων τῷ τῆς φύσεως ὀργάνῳ χρῆ-
σθαι. II 285, 2 τῇ τῆς φύσεως ἐντέχνῳ
ποικιλίᾳ.

9. φύσει, ἐκ φύσεως, κατὰ
φύσιν, παρὰ φύσιν etc.: I 11, 9.
16, 11. 28, 24. 29, 5. 10. 30, 9. 33, 8. 46,
17. 19. 54, 3. 55, 23. 64, 26. 89, 3. 128, 6.
133, 1 etc. passim: φύσει. I 9, 6. 293, 5.
II 168, 4. V 126, 17 τῇ φύσει. II 23, 25
φύσει opp. γένει. II 224, 19 φύσει opp.
δυνάμει. II 286, 27. III 172, 23. VI
160, 3 φύσει opp. θέσει. III 12, 12 cf.
V 356, 15 φύσει opp. χρόνῳ. — I 10, 1.
30, 2. 238, 3. II 42, 15. 102, 16. 104, 17.
108, 5. 172, 17. 192, 26. 194, 2. 211, 11.
250, 10. III 59, 7. 72, 8. 135, 10. 147, 18.
188, 19. IV 164, 21. 201, 13. V 103, 20.
104, 18. 128, 8. 143, 16. 224, 14. 227, 5.
309, 7. 326, 4. 342, 24. 366, 1. VI 26, 5.
47, 6. 131, 10. 152, 3. 178, 24 ἐκ φύσεως.
VI 32, 15 ἐκ γένους ἢ φύσεως. III 273, 13
ἐκ φύσεως καὶ γένους καὶ ἐθῶν. III
33, 4 ἐπ' φύσεως καὶ ἔθους. — I 232, 14.
III 40, 2. 53, 25. 141, 16. 172, 28. 176, 10.
236, 6. IV 31, 18. 63, 17. 68, 7. 19.
242, 14. 266, 15. V 133, 15. 152, 12.
157, 12. 207, 8. 240, 14. 286, 20. VI
48, 14. 82, 7. 13. 83, 7. 17. 84, 4 κατὰ φύ-
σιν. II 205, 4 sq. cf. 206, 22. VI 82, 3 sq.
κατὰ φύσιν τε αὐ καὶ παρὰ φύσιν. III
303, 29 (μελέτῃ) κατὰ τῆς φύσεως. II
165, 1. 190, 18. 242, 13. III 53, 18.
134, 4. IV 7, 11. 11, 11. 232, 20. 301, 5.
302, 18. V 161, 3. 163, 11. 227, 6. VI
65, 2. 83, 12. 84, 3 παρὰ φύσιν. III
77, 17 παρὰ τὴν ἀκήρατον φύσιν. — I
274, 8. II 23, 15. 61, 14. III 13, 13.
182, 17. 215, 13. IV 69, 18. V 53, 3.
86, 7 ὑπὸ φύσεως. VI 165, 7 ὑπὸ τῆς
φύσεως.

10. φύσις λογική, ἄλογος. I
52, 10. 15. 277, 8. 289, 20. II 8, 2. 160, 16.
281, 22. 283, 19. 291, 11. III 227, 17.
242, 22. IV 288, 1. V 319, 5. VI 94, 6.
102, 2. 113, 1 (λογική). V 17, 6 κράματα
ἐκ λογικῆς καὶ ἀλόγου φύσεως. III 125, 8
τὸν ἐξ ἀλόγου καὶ λογικῆς συνυφανέντα
φύσεως (ἀνθρωπον). I 118, 21 ἀλόγου
φύσεως ποιήσασθαι ἀντίδοσιν πρὸς логи-
κῇ. II 142, 1 (λογικαί). I 50, 17 логи-
каὶ καὶ θεῖαι φύσεις. III 52, 21 (αἱ νοε-
ραὶ καὶ λογικαὶ δύο φύσεις). II 107, 1.

218,4. 310,8. 18. 313,14. 228,12. V 214,23 (ἄλογος).

11. creatura, animal vivens :

V 97,13 γῆν καὶ θάλατταν καὶ ἀέρα καὶ οὐρανὸν καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς φύσεις διερευνώμενοι. V 4,4 τὰς μετὰ σελήνην ἐν ἀέρι καὶ περιγίους φύσεις. IV 36,19 πάντων τῶν κατὰ τὸν ἀέρα συνισταμένων τὰς φύσεις. I 129,8 τὸν θεὸν πεποιητὰς φύσεις ἐξ ἐαυτῶν ἐπιλήπτους τε καὶ ὑπαίτιους ἐν ψυχῇ. I 129,17 (ὁ θεός) φύσεις ἀστείας γυρῶς περιφανοῦς αἰτίας προαγόρευεν. V 244,8 ἡ χερσαία φ. (int. ἄνθρωπος). I 283,1 ἐξ ὧν ἀμφοτέρων μία δένδρου φ. ἡνωμένη γίνεται. VI 96,5 μηδεμία φ. αἰδῖος ἐωρᾶτο. II 29,13 θνητῶν γάρ ... οὐδενὶ τὴν ἀδιάφθορον φύσιν μιαινέιν ἐφείται. IV 215,5 ἐκίστη φ. ὅπερ ἔχρησεν οἷα δάνειον ἀναγκάιον ἀπελάμβανε. VI 84,6. 14. 21 φ. ἐκάστη διατηρεῖν καὶ διασωῆναι, εἰ δ' οἶόν τε εἴη, καὶ ἀθανατίζειν ἕκαστα ὧν φ. ἐστὶν ἐσπούδακεν. II 137,8 (αἰθέριος). II 147,10 (μετάρσιος). I 148,19 ἐκ τῆς μεταρσίου καὶ καθαρᾶς φύσεως, ἣν οὐρανὸν κέκληκεν. II 54,2 Ἀβράμ ... τὴν τε μετάρσιον καὶ τὴν αἰθέριον φύσιν ἐρευνῶν. I 169,8 (ὁ ἄφρων νοῦς) εἰληπταὶ δὲ οὐκ ἀπὸ τῆς μεταρσίου φύσεως. I 148,11 ἡ δὲ αἰθερίου φύσεως μοῖρα οὕσα ψυχῇ. V 22,22 αἱ κατ' οὐρανὸν φύσεις. I 278,13 τὰς ἐν οὐρανῷ φύσεις ἐξετάζειν. I 28,22 οὐρανὸν πολλὰς ἐν αὐτῷ φύσεις ἀστεροειδεῖς ἀγαλλοματοφοροῦντα. V 119,16 cf. 142,30 μιμούμενοι τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. IV 292,24 τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν θείας καὶ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεως μετεσχηκότων. I 47,5 ἀπὸ τῆς μακαρίας καὶ εὐδαίμονος φύσεως ἐκείνης. I 51,7 τῆς μακαρίας φύσεως ἐκμαγεῖον. I 114,22 θεὸν καὶ γένεσιν, ἀντιπάλους φύσεις. I 278,6. II 73,21. IV 158,10. 216,16. 291,22. V 329,5. VI 172,22 (θνητῇ φ.). V 344,16 (γεννητῇ καὶ θνητῇ). IV 292,10 (θνητῇ οpp. ἀθάνατος). IV 117,12 (ἀθάνατος). I 108,20 τῆς δὲ κατὰ καὶ γήνης καὶ φθαρτῆς φύσεως ἐστὶ τὰ κατὰ κακίαν καὶ πᾶθος. III 140,14 ὡς ἐνεχώρει γεννητὴν φύσιν τῇ ἀπερινοήτῃ δυνάμει προσβαλεῖν. III 295,11 τῇ μεταξὺ φύσει θνητοῦ καὶ ἀθανάτου. I 196,21. III 26,5. 202,10 (αἱ μεταξὺ φύσεις). V 269,1 ὁ δὲ σπουδαῖος ἐλιγοδέης, ἀθανάτου καὶ θνητῆς φύσεως μεθόριος. I 47,8 τὸν ἄνθρωπον θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως εἶναι μεθόριον. III 296,9 τὸν τέλειον ... μεθόριον τῆς

ἀγενήτου καὶ φθαρτῆς φύσεως. V 141,25 οἱ γὰρ γονεῖς μεταξὺ θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως εἰσι. VI 212,9 ὁρατὸν ἀοράτῃ μῖμημα φύσεως. II 294,8 ἀρμόζουσι γὰρ καὶ ἐνοῦσιν αἱ ἀρεταὶ ἀφθάρτου φύσει διάνοιαν. I 182,12 ἀμάντων γὰρ καὶ ἀψάστῃ καὶ καθαρᾷ φύσει, τῇ πρὸς ἀλήθειαν παρθένῳ, διαλέγεσθαι πρεπυῶδες θεόν. II 307,14 ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος (sc. ὁ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα) αἰσθητῆς καὶ νοητῆς, πρεσβυτέρας τε καὶ νεωτέρας, ἐτι δὲ φθαρτῆς καὶ ἀφθάρτου μεθόριος φύσεως ἐστί. II 309,17 ὅς (sc. ἀριθμός) ἐστὶ σύμβολον αἰσθητῆς καὶ νοητῆς φύσεως. II 252,14 τὰ κατ' ἀνθρώπου πάντα πρὸς ἀμείνονος φύσεως ἐφορασθῆναι. II 38,15 ὁ μὲν Ἀβελ ... πρὸς τὴν ἀμείνω φύσιν μεταναστὰς οἴχεται. V 130,6 τίνος ἂν εἴη παράδειγμα τὸ κρεῖττον ἢ πενηκοντῆς, ἡ πάντως ἀμείνονος φύσεως. II 25,11 μείζονος ἢ κατ' ἀνθρωπίνην σύστασιν οἰηθέντες φύσεως ἐπιλαχεῖν. IV 295,12 πρὸς τὴν πτηνὴν καὶ ἀεροπόρον μετῴμενη φύσιν. I 229,8. III 187,11. 292,28. IV 173,1 (πτηναί). III 94,7 ψυχῆς ... πρὸς τὴν ἀπλανῆ φύσιν μεθορμίζομένης. I 162,7 αὐτός (sc. ὁ κύριος) γὰρ πατὴρ ἐστὶ τῆς τελείας φύσεως. I 160,31 εἰς τὰς κατεστραμμένας ὑπὸ τοῦ θεοῦ φύσεις ἀνατρέχειν. IV 19,10 εὐάρμοστον καὶ νοητὴν φύσιν οὐδεμίαν ἀπλῶς καταλαμβάνειν. V 178,7 μεταβέβληκεν εἰς θῆρειον φύσιν. I 166,27 τὴν ἐκκεκριμένην θείου χοροῦ φύσιν. II 160,17 ἡ τεκοῦσα αὐτὸν φ. I 73,16 χώριζε καὶ διάκρινε τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμείνου φύσεως τῆς ἀναφερομένης τὰ ἄμωμα τῷ θεῷ. IV 33,13 (θεῖα). I 92,21. 95,18. II 66,13. 88,16. 254,10. 258,16. III 40,21. 145,14. 21 (θεῖαι). I 180,13. VI 87,13 (θεῖαι καὶ εὐδαίμονες). III 194,19 (θειότερας καὶ ἀχρηματοί). II 139,2 (μετάρσιος καὶ ἱεροπρεπέστατος καὶ εὐδαίμονος). IV 26,19 ἄγγελος ἱεραὶ καὶ θεῖαι φύσεις. III 159,11. IV 38,7 (ἀφθαρτοί). III 212,6 αἱ ἀφθαρτοὶ καὶ μακραίωνες φύσεις. III 158,16 (ἀγένητοι). II 179,9 (ἄχρονοι). III 238,15 (ἀόρατοι). III 250,3 (ἀρχέτυποι). II 249,16 (ἀσώματος). I 230,11. III 16,4. 233,13 (ἀσώματος). II 21,18. 68,23 (ἀσώματος καὶ νοηταί). I 61,6 αἱ νοηταὶ φύσεις ἐν οὐρανῷ. III 18,3 (αἰσθηταί). II 79,2 ὅσα οὐ συγκρίματα μόνον, ἀλλὰ καὶ στοιχειώδεις ἀπλάι φύσεις εἰσὶ. III 217,22 τελειότερα. I 172,8 τελειότατα. V 316,10 ἐν ταῖς ἀφαντάστοις φύσεσι. III 21,6 (καθαραί). I 260,1 τὰ τρία γένη

τῶν ἀγαθῶν ... ὅλαις φύσεσιν ἀλλήλων διηρτημένα. III 294, 15 ταῖς ἐπιλεγε- μέναις φύσεσιν. IV 292, 16 ἡ ἀμήτωρ φ. (ἐβδόμας). II 308, 12 Αἴγυπτος, ἡ μισάρετος καὶ φιλοπαθῆς φ. I 103, 22 ὅτι τὴν Αἰθιοπίαν εἰλαβε, τὴν ἀτρεπτον καὶ πεπωρωμένην καὶ δόκιμον φύσιν. VI 41, 1 ἡ Ἄργω ... φ. οὕσα φιλελεύθερος. V 162, 23 αἱ ... ἀγέννητοι φύσεις Ἰππο- κενταύρων καὶ Χιμαῖρων. VI 37, 10 Ζεὺς τὴν τοῦ κατὰ γαστρός φύσιν ἡλι- τώμητον ἐξελεύσας ἰσότημον τοῖς οὐρανίοις ἀπέφηνε θεοῖς. — I 133, 15 δύο φύσεις ἐδημιουργήθησαν ἐν ψυχῇ ὑπὸ θεοῦ σφό- δρα ἀναγκαῖαι, μνήμη τε καὶ ἀνάμνησις. V 373, 20 (ἡ ψυχὴ) ζωογονεῖ περιμαχί- τους φύσεις, θαυμαστά κάλλι, φρόνησιν, ἀνδρείαν κτλ. II 201, 18 συνήθειαν, ἐχθρὰν φύσιν ἀληθείας.

12. genus: V 212, 21 φύσεως δὲ μετέγουσι τῆς αὐτῆς. IV 66, 19 οἰκτον τῆς κοινῆς λαβῶν φύσεως. VI 31, 7 τὴν κοινὴν πρὸς τοὺς πάσχοντας οἱ ὄρων- τες φύσιν οὐκ αἰδοῦμενοι. II 263, 9. III 363, 3 ζῶων. V 288, 2 πρὸς τε τὰς τῶν ἀλόγων ζῶων φύσεις καὶ πρὸς τὰς τῶν ἡμέρων δένδρων ιδέας. V 303, 6 τῶν ἀλόγων ζῶων. VI 92, 10 τὴν τε ὀρενὴν καὶ πεδιάδα μυρίας ἄλλας σπαρ- τῶν φύσεις ἀναδιδούσαν.

φυτεῖα. I 13, 2, 19, 19.

φυτεῖν. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ φ. καὶ οἰκοδομεῖν ἐν ψυχῇ τὰς ἀρετάς. I 73, 8 ἐμοὶ μὲν ἀπηγόρευται φ. ἄλλος παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ. I 74, 5 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ δοκεῖν φ. II 96, 21 σπεῖρειν ὃ φ. ἄγονον οὐδὲν ἐπιτηδεύει. III 186, 15 ἔτι δὲ σπεῖρειν καὶ φ. τι τῶν κατὰ παιδείαν ἀδυνατοῦντα. I 73, 9 ὁ λέγων νοῦς „ἐγὼ φυτεύω“ ἀσεβεῖ. I 73, 4 cf. 71, 25 τὴν δὲ παράδεισον ὁ θεὸς φυτεύει. I 72, 8 ἐπὶ γείον ἀρετὴν σπεῖρει καὶ φυτεύει τῷ θνητῷ γένει ὁ θεός. I 75, 6 ἂ φυ- τεύει ἐν τῇ ψυχῇ δένδρα ἀρετῆς. I 281, 15 ὅσαι (sc. μῖξεις) μετὰ νόμου τὸ ἀνθρώπων σπεῖρουσι τε καὶ φυτεύουσι γένος. I 74, 3 φυτεύωμεν ἄκαρπον μὲν οὐδέν. I 73, 11 ἐάν δὲ καὶ φυτὰ ἐν ψυχῇ καταβάλῃ, ὧ διάνοια, καρποτάκα φύτευσ πάντα. II 100, 8 ἢ (sc. γεωργία ψυχικῇ) σπελρούσα καὶ φυτεύουσα τὰς ἀρετάς. I 73, 9 θεοῦ δὲ σπεῖροντος καὶ φυτεύοντος ἐν ψυχῇ τὰ καλά. I 28, 2 σπελροντές τε καὶ φυτεύοντες. I 163, 26 σπέρματα βαλοῦμαι, φυτεύσω. II 98, 19 φυτεύσω δὲ ταῖς μὲν ἐν ἡλικίᾳ παιδικῇ ψυχαῖς μοσχεύματα. I 73, 4, 10, 20 „οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλλος“. II 76, 15 ὑπὲρ τοῦ τι τῶν ἡμέρων δένδρων φυτεύ-

σαι. I 71, 8 „ἐφύτευεν ὁ θεὸς παρά- δεισον“. III 131, 6 τὸ γενόμενον ἐρᾷν τῷ φυτεύσαντος. II 62, 19 τῶν γεννη- θέντων τὸν φυτεύσαντα ... ἐπιστήμονα εἶναι δεῖ. II 43, 1 δένδρον οὐδὲν ἀρετῆς ... φυτεύσαντες. IV 248, 11 τῶν φυτευσάντων ... τὰ δνόματα. II 65, 9 αὐτὸς ... ἱκανὸς δ' ὢν ... σπεῖρειν καὶ γεννᾶν ὁμοῖα τοῖς φυτεύ- σασιν. VI 31, 14 διότι τοῖς μὲν τὸ κλέος ἐν τοῖς φυτεύσασιν ἀκούσιον. III 286, 6 τὰ φυτεόμενα καὶ δένδρουμενα δόγματα. VI 110, 4 σπειρομένους καὶ φυτεομένους. I 53, 12 φυτευθῆναι λό- γος ἔχει παράδεισον ὑπὸ θεοῦ. I 82, 13 ἐφ' οὗ φησι Μωυσῆς σπαρέντος καὶ φυ- τευθέντος ἐν ψυχῇ „ἐστὶ μισθός“. I 282, 12 τὰ μὲν ὅσα βλαβερὰ ἔρην πρὸς παθῶν ἢ κακιῶν φυτευθέντα. II 97, 5 ταῦτα γὰρ σπαρέντα καὶ φυτευθέντα ἐν διανοίᾳ. I 13, 13 τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων αὐξήσις. II 96, 28 ὁ νοῦς, ὃς τὰς ἀπὸ τῶν σπαρέντων καὶ φυτευ- θέντων ὠφελείας εἰώθε καρποῦσθαι.

φυτικὸς. I 95, 10 cf. 99, 11 (δύναμις). φυτόν V. ζῶον Nr. 1—4. — I 95, 13 ἡ X δὲ φύσις διατείνει καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ. II 64, 10 τὴν δὲ φύσιν ἀπένειμε τοῖς φυ- τοῖς. II 65, 11 τὰ μὲν γὰρ φυτὰ ἀόρ- μητα, ἀφάνταστα, αἰσθητῶς ἀμέτοχα. II 136, 4 ἅπερ ἰδίως λέγεται φυτὰ, μετα- βατικῆς κινήσεως ἀμέτοχα. I 15, 2 πρὸ ἡλίου καὶ σελήνης παντοῖα μὲν φυτὰ, παν- τοίους δὲ καρποὺς ἤνεγκεν ἡ γῆ. V 123, 5 αἱ ... φυτῶν γενέσεις καὶ αὐξή- σεις. I 105, 9 φυτῶν βλαστανόντων ἀν- θούντων καρποτοκούντων διαφοραί. I 135, 9 φυτῶν καὶ καρπῶν (διαφοραί). I 129, 11 τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἡμέρα καὶ ὠφελίμα καὶ σωτήρια κατεσκευάκεν ὁ δημιουργός. II 136, 20. 304, 17. III 99, 13. V 122, 15. 128, 11 (φυτῶν ιδέαι). II 96, 19 ἡ περὶ τὰ βλαστάνοντα ἐκ γῆς φυτὰ τέχνη. III 136, 15 ἀγεώργητον. III 27, 7 αἱ πρῶται τῶν φυτῶν σπερ- ματικαὶ καταβολαὶ γεωργίας ἢ τῆς ἀορά- του φύσεως εἰσιν ἀόρατα ἔργα. II 100, 21 τὸ φ. ὑπὸ τοῦ σπεῖραντος ἐμπρεπὲς τελεσφορεῖσθαι. II 142, 2 cf. I 75, 9 ἐν τῷ παραδείσῳ. I 54, 20 ζωῆς ἀθανάτου. V 250, 18 καθάπερ φυτὰ ἀθάνατα. II 170, 4 (ἄμπελος). III 284, 10 τὸ γεν- νητικὸν οἶνον φ. II 161, 12 τὸ μέθης. metaph. et alleg.: I 53, 20 ἐμψυχα καὶ λογικά φυτὰ. II 133, 9 cf. 135, 14. 143, 13. 161, 6. VI 102, 5 sq. ὁδὲ ὁ κόσμος. II 137, 7 cf. I 277, 16 (ὁ ἀνθρώπος) οὐκ ἐπὶ γείον ἀλλ' οὐράνιον II 98, 2 cf. III 170, 3 τὸ μὲν φυσικόν

αὐτοῦ (sc. τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν λόγου) δένδροις καὶ φυτοῖς παραβάλλοντας (τοὺς παλαιούς). III 297, 17 τὰ δλύμπια καὶ οὐράνια φιλαρέτων ψυχῶν βλαστήματα καὶ φυτά. II 89, 4 τὰ γὰρ ἡμέρα ἐν ψυχῇ φυτὰ ἡμέρους ἀποτίκτοντα καρπούς. II 201, 16 ἄρρην καὶ τέλειον ἐν ψυχῇ. I 73, 10 ἐν δὲ καὶ φυτὰ ἐν ψυχῇ καταβάλῃ, ὧ διάνοια, καρποτόκα φύτευε πάντα. II 141, 4 λογικῆς ψυχῆς. II 140, 5 (τὰ ἐν ἡγεμονικῇ). II 139, 19 οἷα φ. ἡμερον καὶ ὠφελιμώτατον ἐκαστην αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) ἐνετίθει. I 283, 21 τῶν δ' ἡμέρων καὶ καρποτόκων ἀρετῶν τὰ φυτὰ πάντα βλαστὰ μὲν ἔχει τὰ ἐπιτηδεύματα. II 99, 2 τὸ φρονήσεως φ., τὸ ἀνδρείας, τὸ σωφροσύνης, τὸ δικαιοσύνης, τὸ ἀρετῆς ἀπάσης. II 142, 6 (ιερώτατα καλοκαγαθίας). II 273, 16 τὰ καλοκαγαθίας conl. σπέρματα. III 284, 30. 290, 12 ἀφροσύνης. II 213, 20 εὐφροσύνης ἀληθοῦς. II 153, 15. 154, 4 φιλίας. III 97, 10 ἐπιστήμης. II 98, 16 τῶν παραπλησίων παθῶν. I 166, 28 φ. ἢ σπέρμα κακίας. II 152, 23 ἡμερον ψυχῆς παρακαταθήκης (ἀπόδοις). II 152, 19 (φυτὰ ἡμέρα), τὰ μέσα τῶν καθ' ἡκόντων. II 36, 5 τοῦ μηδὲν γνήσιον ἀγαθοῦ φ. ἐν ὕλῃ φθαρτῇ ποτε δύνασθαι βλασταίνειν σύμβολον. I 95, 14 ἐν ἡμῖν δὲ ἐστὶν εὐοκία φυτοῖς, ὄνυχές τε καὶ τρίχες.

φυτουργεῖν. I 73, 10.

φυτουργία. II 133—169 Περὶ φυτουργίας Νῶε. I 71, 24. 72, 16. 140, 7 τοῦ παραδέσθου. I 74, 13 τῶν ἀρετῶν. II 133, 6 περὶ τῶν κατὰ μέρος φυτουργιῶν τε καὶ γεωργιῶν. II 132, 5 τὰ περὶ τῆς φυτουργίας εἰρημένα αὐτοῦ (sc. Νῶε).

φυτουργός. II 133, 8 sqq. (ὁ μέγας), ὁ τῶν ὧλων ἡγεμῶν. II 148, 9 (ὁ πρῶτος). II 151, 22 (ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος). II 267, 2 cf. 241, 13 ὁ φ. θεός.

φωλεός. II 305, 2 cf. III 20, 12 (αἰσθήσεως). II 305, 12 ἐν τοῖς σωματικοῖς καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐγκατελιγμένοι. I 281, 26 ὅτι τοὺς φωλεοὺς τοῦ συγκρίματος διοίξας ἐπιτέχνην πᾶσι τοῖς ἐκτός. I 262, 9 (τὸν Ἰωσήφ) τῶν φωλεῶν ἔξω προελθόντα.

φωλεῦειν. III 214, 1 ἐκαστῆς ὁπῇ τις αἰσθήσεως, ἐν ᾗ πέφυκε φ. I 114, 17 κατ' 8 φ. διέγνωκεν. I 80, 2 (ἀνδρεία) σώματος δὲ τὰ στέρνα φωλεῖται. I 138, 23 περὶ γὰρ ταῦτα φωλεῖται τὰ μέρη τοῦ πάθος. III 11, 21 (ζῶης γένος) φωλεῦον ... ἐν μυχοῖς Αἰδοῦ. V 52, 9 μὴ προσφέρειν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ποτε φωλεῖσας ὁ νοῦς.

φωνεῖν. I 122, 22 φωνεῖ γὰρ καὶ καλεῖ τὸ μὲν ὁρατὸν τὴν ὁρασιν ἐφ' ἑαυτό. I 287, 2 οὗτος ὁ λόγος ... φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἐρμηνεύει τὰ ἐνθυμήματα. III 86, 24 προσκαίεται τὸ „τῆς φωνῆς“, ἀλλὰ μὴ τῆς φωνούσης Σάρρας ὑπακοῦσαι. IV 285, 17 στόματι μὴ φωνοῦντες μηδὲ γευόμενοι. — I 43, 13 στοιχεῖων τε τῶν ἐν γραμματικῇ τὰ λεγόμενα φωνήεντα ἐτύμως ἐπτά ἐστίν, ἐπειδὴ καὶ ἐξ ἑαυτῶν εἰσὶ φωνεῖσθαι. I 233, 4 δ (sc. φωνήεντα) καὶ καθ' αὐτὰ φωνεῖται. I 276, 13 πάντο δὲ περὶ τῶν ... τὰ ἐπιλεγόμενα ταῦτα.

φωνή v. ἀκοή. — III 175, 31 conl. γονή, X πέντε αἰσθήσεις. I 279, 9 τῆς οὐν ζωτικῆς δυνάμεως ... μοῖρά τις ἐξαιρετον ἔσχε γέρας φωνῆν καὶ λόγον. V 87, 3 οὗς ἐχρῆν ὀργάνων τῷ καλλίστῳ, ᾧ φ. καὶ λόγος τὰ βιωφελέστατα ... τετραίνονται. II 278, 17 οὐχ ὅμοιον τὸ ἡμέτερον ἡγεῖν τῷ θεῷ φωνῆς ὀργάνῳ. III 26, 12. 180, 15 (ὄργανον). I 197, 23. II 252, 24. IV 185, 5 (ὄργανα). IV 139, 8. 230, 7. 246, 3. 256, 8. V 36, 4. 220, 2 (ὄργανοποιία). I 42, 7 τὰς τῆς φωνῆς μεταβολὰς ἀπάσης ἐπτά εἰναι. III 211, 6 ἡ γλῶσσα πληττούσα τῇ τῆς φωνῆς τάσει. I 233, 4 δ (sc. φωνήεντα) καὶ καθ' αὐτὰ φωνεῖται καὶ σὺν τέροις ὁλόκληρον ἀποτελεῖ φωνήν. V 307, 14 cf. I 178, 18. 214, 5. II 266, 19 ῥήξειν δὲ φωνήν. II 117, 18 μεγάλη καὶ ἀρρήκτη φωνῇ. I 211, 6 χρωμάτων ποιικιλία καὶ χλᾶσις ἐμμελίσταται φωνῆς. II 23, 12 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῇ περὶ τὴν φωνὴν κλάσει χρώμενα. II 61, 17 ἥτις (sc. συμφωνία) οὐκ ἐν κλάσει καὶ τόνοις ἐμμελοῦς φωνῆς ... ἔχει τὸ τέλος. I 184, 9 (ἡ αἰσθήσις) διὰ δὲ ὧτων φωνῆν ... συλλαβύσα. I 198, 3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ᾗ ἂν ἀγγ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα, πρὸς φωνάς κτλ. I 214, 12 (ἡ ἡδονή) εἰπούσα γὰρ περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν ἀτμῶν κτλ. I 125, 31 τίς δὲ τὴν φωνήν (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι); I 125, 25 (ὁ νοῦς) ἔκρινεν εὐθύς τὴν φωνήν. II 278, 14 οὐδ' ὡς ἀκουστόν οὐδ' ὡς σῶμα. II 122, 10. 135, 12. VI 130, 15 (ἐγγράμματος). II 159, 12 conl. διὰ γραμμάτων ἀστείων. IV 14, 21 διὰ φωνῆς καὶ γραμμάτων. III 103, 10 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοιχείων ... ἰδέα. — III 211, 4 τῆς ἐνάρθρου φωνῆς, ἣν μόνος ἐκ πάντων ζῶων ἔλαχεν ἄνθρωπος. IV 276, 9 φωνὴν τοσαύτην ἐναρθρὸν ἐξήγησεν. IV 238, 13 ἐκ φωνῆς ἄνθρωπον. I 286, 21 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ (ῥυθμοί).

III 300, 15 κολυῶν τινας ἀκόσμους καὶ ἀμετροεπεῖς ... φωνάς. II 165, 8 ἐν ῥυθμοῖς. II 159, 15 (ἐκατέρα ἰδέα, τὸ λέγειν καὶ τὸ ᾄδειν). II 222, 26 (ἡρμουςμένη) πᾶσι τοῖς φθόγγοις. IV 34, 6 φωνῶν ἐμμελεσμάτων ἀκούοντες. — II 231, 22 εἰς μυρίας διαλέκτων ἰδέας (τομῇ). III 198, 20 (εὐφημος). — I 54, 12. II 114, 25 ἀνθρώπου. I 56, 1. 21 (ἀνθρωπίνῃ). IV 276, 10 ἀνθρώπων ... αἱ φωναί. I 105, 12 ζῶων ἀλόγων ἐμμελεῖς φωναί. II 277, 14 τῆς τῶν θνητῶν ζῶων φωνῆς κριτικῶν ἐχούσης ἀσκήν. I 91, 25 τοῦ κιθαρωδοῦ. II 163, 16 κυνός. V 132, 20 σάλπιγγος. — I 287, 8 φ. δὲ τηλαυγεστάτη νοηματῶν ἐστὶν αὐτή. I 287, 12 μέχρις ἂν οἷα φῶς ἐναυγάσασα ἢ φ. πάντ' ἐκκαλύψῃ. II 52, 9 τὸ δ' ἀνευ φωνῆς μόνῃ ψυχῇ τὸ δὲ θεωρεῖν ἐχρώτατον. II 106, 8 μὴ τῇ διὰ γλωττῆς καὶ στόματος ῥεοσῇ φωνῇ. I 156, 26 εἰς ἀμετρον γὰρ ἀμαθίαν κεχωρηκότων αἶδε αἱ φωναί. I 216, 8 πέφυκεν ἐξ ἑαυτῶν φωνὴν ἀφίειναι, κὰν ἡσυάζηται τὰ ὅσια ἅτε ὄντως ἀγαθὰ. I 274, 20 εἰ γε καὶ ἱκέτης ὢν θεοῦ καὶ φωνῇ χρῶμενος εὐρίσκειται. — II 278, 7. IV 250, 1 (ὁρατή). III 255, 7 ὁ θεὸς ... φωνῇ χρῆται. II 278, 1 θεοῦ φωνήν, ὁρῶμένην τῇ τῆς ψυχῆς ὁμματι, ὁρατὴν δεόντως εἰσάγει. IV 276, 20 (θεῖα). IV 276, 14 τὴν δὲ κεκαινουργημένην φωνὴν ἐπιπνεύουσα θεοῦ δύναμις. IV 275, 22 ἀρά γε φωνῆς τρόπον προέμενος αὐτός (sc. θεός). VI 156, 16 ὁ σύμπας οὐρανὸς ἐναρθρὸς φ. γενομένος. IV 279, 8 φ. δ' ἐκ μέσου τοῦ ῥυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρὸς ἐξήκει. IV 256, 10 ὁ δ' οὐρανὸς ὅλος εἰς φωνὴν ἀναλυθεῖς. V 238, 29 τὰ μὲν φωνῇ θεῖα χρησιμωδῇ θέντα κεφάλαια. — II 290, 7. 27. IV 188, 13 τῇ φωνῇ opp. τῇ διανοίᾳ. I 155, 6 τῇ μὲν φωνῇ βαρβαρισμός ἐστι, τῷ δὲ σηματομένῳ κατόρθωμα. III 108, 6 opp. τὰ δι' ὑπονοίων σηματομόμενα. I 139, 30 τὰ διὰ φωνῆς συμβόλα. — IV 199, 2 πρῶτόν τῇ φωνῇ. V 117, 15 φωνῇ μὲν οὐ.

φωνήεις. III 103, 9 στοιχεῖον. I 43, 12. 64, 13. 233, 3. II 122, 11. 135, 11. III 48, 7 (στοιχεῖα). III 168, 10. 18 γράμματα. I 279, 5 sq. τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ μὲν ἀφωνὸν ἐστὶ, τὸ δὲ φωνῆεν.

φωνητήριος. I 41, 16. 63, 23. 88, 12. 139, 21. 267, 6. 274, 6. II 22, 21. 101, 6. 257, 24. III 2, 2. 79, 2. 167, 4. 169, 16 (ὄργανον). I 178, 17. 195, 18. 281, 16. 287, 7. II 236, 14. 282, 18. III 61, 3. 78, 5. V 66, 1 (ὄργανα).

φῶς. 1. substantia et qualitates opp. σκότος etc.: II 66, 8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡγεμονικὸν ὄψις ἐστίν, ἐν δὲ τῷ παντὶ ἢ τοῦ φωτός φύσις. I 9, 10. 12 προνομίας δὲ τὸ γε πνεῦμα καὶ τὸ φ. ἡξιοῦτο. IV 36, 6 διττῇ δὲ φωτός φύσις. IV 135, 10 αὐγοειδέστερον τοῦ πυρός. IV 36, 5 δ καὶ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. I 17, 14 τῶν ὄντων ἀριστον τὸ φ. ἐστίν. IV 36, 16 τῇ πασῶν ἀρίστη δωρεὰ φωτὶ. I 9, 8 (ἀσώματος οὐσία) φωτός. V 317, 15 φωτός δὲ πληροῦται τὰ πάντα. V 123, 8 φωτός ἀνάπλεα πάντα διὰ πάντων. I 10, 13 sqq. ἐχώρισε φ. καὶ σκότος. V 252, 8 (θεός) ἐκ δὲ σκότους φ. ἐργασάμενος. III 221, 10 τὸν θεὸν φ. καὶ σκότος διατεγί-σαι. III 38, 4 ἡμέραν γὰρ καὶ νύκτα καὶ φ. καὶ σκότος ἰσότης ἔταξε τοῖς οὐσι. II 82, 19 φωτὸς ἐπιλάμψαντος ἀφανίζεται τὸ σκότος. III 264, 21 ῥεοῦσης δὲ καὶ ἀπολιποῦσης νυκτός ἐξ ἀνάγκης φ. ἀνίσχει. III 226, 6 ἡμέρα δὲ καὶ φωτὶ ἀνακαλύπτεται (πάντα). IV 150, 3 δ (sc. σκότος) πᾶσαν ἰδέαν φωτός οὐ παρεδέχετο. I 281, 7. II 50, 8. III 34, 8. 47, 19. 66, 10. 265, 8. 275, 29. 281, 13. IV 149, 22. 245, 17. V 137, 10. 247, 5. 322, 13. VI 48, 7 (opp. σκότος). V 354, 17 ὥσπερ ἐκ ζόφου βαθέος εἰς φ. ἀναχθέντα. V 77, 7 τὰ ἡμέρας καὶ φωτός ἄξια. III 291, 17 κεχυρμένον εἰς φ. ἄγειν. VI 215, 10 εἰς φ. ἀναγαγὼν τηλαυγέστατον. I 287, 8. V 181, 3. VI 67, 8 εἰς φ. (προαγαγεῖν). V 308, 4 ἀ μὲν δ' εἰς φ. πω προσήλθεν. V 183, 16 νηπίοις ἄρτι προεληλυθόσιν εἰς φ. VI 222, 2 διαφανέσι λήθοις, οἳ τὸ μὲν φ. οὐκ ἐμποδίζουσιν. III 45, 16 τὸ διαφανὲς πρὸς φωτός ἐνδείκνυται. III 184, 8 φ. φωτός ἀμυδρότερον προεξέρχεται. V 13, 20 σκότος αἰρούμενον πρὸ αὐγοειδεστάτου φωτός. I 287, 10 ἔως ἂν ἐπιλάμψαν φ. αὐτὰ δεῖξῃ. IV 171, 10 φωτός (ἀνάλαμψις). III 133, 19 τὸ ἡγεμονικὸν φωτὶ αὐγοειδεῖ περιλάμπεται. V 69, 14 αἰ τὸ ἱερὸν φ. ἀνακαίεται φυλαττόμενον ἄσβεστον.

2. lux stellarum: I 19, 6 (ἀστέρες γεγόνασι), ἴνα φ. ἐκπέμπωσιν ἐπὶ γῆν. IV 45, 22 τὸ φ. ἐν οὐρανῷ μὲν ἄκρατον καὶ ἀμειγρὸν σκότους ἐστίν. IV 91, 18 sq. ἐκεῖνα (sc. τὰ ἐν οὐρανῷ) δ' ἐμφέρεται τηλαυγεστάτῳ φωτὶ, μᾶλλον δ' αὐτὸ φ. ἐστὶν εὐκρινέστατον καὶ καθαρώτατον. III 173, 9 ἡλίου. III 242, 21 ἥλιος ἀπάντων. III 224, 6. V 67, 17 ἡλιακόν. VI 174, 15 conī. ἥλιος. I 72, 18 ἥλιος τὸν ζόφον τοῦ

ἀέρος φωτός ἐνέπλησεν. II 251, 13 πρὸς φ. καὶ λαμπρότατον ἥλιον. I 216, 11 ὅτι (ἥλιος ἢ σελήνη) τὸν σὺμπαντα κόσμον ... φωτός ἐμπιπλάσιν. V 139, 1 τοῦ φῶσι παγκάλου φωτός ἡλίου καὶ σελήνης. III 230, 3 σελήνη ... φ. ἀμυρότερον ἐπὶ τὴν γῆν ἀποστέλλει. I 136, 12 τὸν μετάρσιον καὶ ἐγκύμονα θεῶν φώτων λόγον, ὃν δὴ κέκληκεν οὐρανόν. II 199, 28 (coni. ἡμέρα), ὧν ἕνεκα μόνων ... τὸ ζῆν αἰρετόν. V 71, 14 (μεθημερινόν). IV 155, 2 τοῦ ἡμερησίου φωτός ἐπιλάμποντος.

3. φῶς αἰσθητόν (oculi luce modo vident): II 69, 20. 157, 1. 216, 3. III 157, 5. IV 27, 22. V 69, 18 (αἰσθητόν). I 185, 10 (ἡ αἰσθησις) ἀθρόον φ. εἰς τὸν νοῦν ἐπέσιέγεε. I 217, 3 ἄνευ φωτός ἀμήχανον ἰδεῖν. V 346, 7 τὸ φ. ἄρ' οὐ φωτὶ βλέπεται; III 122, 6 ἄλλω φωτὶ τῷ κατὰ αἰσθῆσιν χρώμεθα. I 17, 18. 20 (χρεῖος) ὀφθαλμός δὲ φωτός εἰς τὴν τῶν σωμάτων ἀντίληψιν. V 269, 14 (ὀφθαλμοὶ) ἅμα δεόμενοι φωτός ἐξῆθεν. II 69, 19 οἷς (sc. ὀφθαλμοῖς) ἄνευ φωτός αἰσθητοῦ κατάληψις οὐ γίνεται. III 156, 14 (οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ) συνεργῶ φωτὶ χρώμενοι. V 222, 19 φωτός συνεργούντος. V 82, 9 ὁρασις μὲν φ. τὸ κάλλιστον ἐν τοῖς οὖσιν ὁρᾷ, ὁρᾷ δὲ διὰ φωτός τᾶλλα πάντα. IV 301, 11 καθάπερ ὀφθαλμοὺς φ. ἀναστράψαν (διεγείρει). V 269, 17 οἱ ... τὰς ἐπιφανείας τῶν ὁρατῶν καταθεῖνται, ἅμα δεόμενοι φωτός ἐξῆθεν. II 275, 13 (φωτός ἀπόλαυσις, οὐδὲρκεστατὴ ὄψις). I 217, 5 δεσμόν γὰρ ἀμφοῖν (sc. χρωμάτων καὶ ὁμμάτων) προυπειργάσατο τὸ φ. ἢ φύσις. II 207, 3 (χρῶμα = χρᾶμα) ἔκ τε τῶν ὑποκειμένων καὶ φωτός. II 206, 20 σὺν ἀέρι καὶ φωτὶ (τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβάνομεθα). II 202, 14 τὸ οἰκτεῖον ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων θέαν.

4. φ. νοητόν, ψυχικόν, metaph. et alleg.: VI 2, 7 τὸ νοητόν φ. ἰδεῖν οὐ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν τοῦ κατὰ ψυχὴν ὁμματος. I 18, 11 πρὸς δὲ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτός ἰδέαν ἐκείνην ἀπιδῶν. I 285, 2 ἔλαιον ψυχικοῦ ... φωτός. I 151, 8 φωτός κοινωνῆσαι ψυχικοῦ. IV 27, 18 ἡ ψυχὴ ... νοητοῦ φωτός ἀναπληρθεῖσα. I 217, 8 (τὸ τῆς ψυχῆς ὅμα) προσχρησάμενον ὥσπερ φωτὶ συνεργῶ τῇ πόνῳ. I 149, 19 sq. τὰ ἐν ψυχῇ φῶτα. III 248, 17 τῆς ... ψυχῆς τὰ πρωτότοκα γεννήματα ... φωτὶ ἐοικότα οὐκ ἀμυδρῶ. III 157, 3 ὁ γὰρ νοῦς ... εἶδεν αὐτὰ οὐ νόθῳ φωτὶ, γνη-

σίφ δὲ ὅπερ ἄφ' ἑαυτοῦ ἐξέλαμψεν. II 13, 3 ὁ νοῦς τὸ οἰκτεῖον φ. ἀποστέλλων. II 56, 12 ὅταν δὲ ἀμυρόνθην ἐπισιασθῇ τὸ διανοίας φ. III 81, 4 κατὰ διάνοιαν. VI 53, 6 φωτός οὐρανόφωτον τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀναπληρῶν. I 152, 31 ὁ τρέφων ἐκ νεότητος καὶ πρώτης ἀκμῆς (με) μέχρι τελείου φωτός αὐτός ἐμπλήσει. V 325, 11 αὐγοειδέστατον φ. μὴ ἰδόντες. I 285, 7 (ἀγῶγαι) φ. τηλαυγέστατον ἀπαστράπτουσαι τοῖς μὴ ἀψικόρως κραταιῶς δὲ ... ἐξ ἀδιαστάτου καὶ συνεχοῦς ἐπιμονῆς ἐλλαμβανομένοις ὧν ἐράων. VI 55, 3 τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἀξίον φωτός. I 149, 23 ὁ δὲ γε ἀστείος ... τὸ φ. ἕνεκα φωτός ... κτάται. III 280, 11 τὸν ... φρονήσεως ἀσκητὴν ὑπολαμβάνομεν ἥλιον, ἐπειδὴ περ ὁ μὲν τοῖς σώμασιν, ὁ δὲ τοῖς κατὰ ψυχὴν πράγμασιν ἐμπαρέχει φ. IV 279, 20 ὡς ἐν ἀσκήψι φωτὶ ... βιώσονται. I 287, 11 οἷα φ. ἐναυγάσασα ἡ φωνή. — IV 75, 20 φ. γὰρ ἡ ἀλήθεια. II 77, 14 φ. τὸ ἀληθές. I 123, 1. 6 οὐδὲν <δὲ> τῶν πραγμάτων φ. ἐναργέστερόν ἐστιν ἀληθείας. IV 300, 2 (ἀληθείας) ἡλίου τρόπον φ. τοῖς πράγμασι περιτιθείσης. V 220, 22 coni. ἀλήθεια. IV 83, 19 οἷα φωτὶ σκότος ἐπιστήμη τὴν ἀμαθίαν ἀποσκεδάσει. III 81, 13 φ. δὲ ψυχῆς ἡλιοειδέστατον ἐπιστήμη. I 149, 18 sq. σύμβολον φωτός ἐστὶν ἡ ἡμέρα, φ. δὲ ψυχῆς ἐστὶ παιδεία. II 200, 11 (ἀγνοια) μήτε φ. λόγον παρελθεῖν ἕωσα. V 69, 15 διανοίας δὲ φ. ἐστὶ σοφία. V 115, 18 σοφία. III 81, 17 κατὰ σοφίαν. II 276, 8 σοφία ... φωτός τρόπον ὄργανον τοῦ ὁρᾶν. V 101, 10 ἐβδόμας ... φ. ... ἐξάδος. V 263, 13 ἰσότης δὲ φ. ἄσκιον. II 298, 19 φωτὶ τρισφῶ, μνήμη τῶν παρεληλυθότων καὶ ἐναργεία τῶν παρόντων καὶ τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι. — III 81, 3. 16 Ναχὼρ ἐρμηνεύεται φωτός ἀνάπαυσις. III 264, 19 Ζαβουλὼν δὲ φωτός (σύμβολον). I 123, 1. 5 Ὡρ, ὃ ἐστὶ φ. II 77, 15 τοὺς δ' ἐλαῖωνας φωτός πεποῖηται σύμβολον.

5. θεός, δυνάμεις θεοῦ = φ. III 221, 3 sqq. ὁ θεός φ. ἐστὶ. V 22, 24 εἰ μὴ φ., ἡλίου ἥλιος, ἀνέλαμψε. V 346, 14 οἱ τὸν θεὸν θεῶν φαντασιωθέντες, φωτὶ φ. V 11, 4 τὸ φ. ... αὐτὸ ἑαυτοῦ γνωρισμὰ ἐστίν. III 220, 17 τὸ τοῦ ἀοράτου καὶ μεγίστου θεοῦ περιφωγέστατον καὶ περιαιυγέστατον φ. I 24, 6 ἐπ' αὐτὸν ἰέναι δοκεῖ τὸν μέγα βασιλέα· γλιχομένου δ' ἰδεῖν, ἀθρόου φωτός ἄκρατοι καὶ ἀμύγεις αὐγαὶ ... ἐχέονται. I 193, 23 sq. ὁ γὰρ τὸν ὄντος ὀφθαλμοῦ φωτός ἐτέρου πρὸς κατάληψιν οὐ δεῖται. II 69, 20 ἑώρα δὲ ὁ θεός καὶ πρὸ γενέ-

σεως φωτὶ χρώμενος ἑαυτῷ. III 138, 20 δς (sc. θεός) λαμπροτάτῳ φωτὶ, ἑαυτῷ, τὰ ὅλα αὐγάζει. II 241, 12 ἐξ ἀσωμάτου τοῦ παρ' ἑαυτῷ (sc. θεῷ) φωτός. II 210, 16 ἐν ἀφθάρτῳ τοῦ ἀγενήτου φωτός. I 65, 5. 14 τοὺς κατὰ τὸ ἔβδομον καὶ θεῖον ὡς ἀληθῶς φ. κινήθοντας τρόπους. II 276, 4. III 60, 15. 271, 3 (τὸ θεῖον φ.). III 229, 8 (θεοειδέστατον καὶ ἀσώματον). — II 74, 4 αἱ (sc. δυνάμεις) περὶ αὐτὸν οὕσαι λαμπρότατον φ. ἀπαstrάπτουσιν. I 9, 15 cf. 10, 8 τὸ δὲ ἀόρατον καὶ νοητὸν φ. ἐκείνου θεοῦ λόγου γέγονεν εἰκῶν. II 277, 15 τοὺς τοῦ θεοῦ λόγους φωτὸς τρόπον ὁρωμένους.

φωσφορεῖν. I 59, 1 ὥσπερ ἥλιον καὶ σελήνην αἰε φ. ἀπαξ κελευσθέντας. I 18, 14 ἐνὸς μὲν τοῦ φ. (χάριν ἐποίησε τοὺς ἀστέρας). III 50, 8 τῶν πλανήτων ἕκαστος φωσφορεῖ. III 60, 9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λογισμός, τοῦτο ἐν κόσμῳ ἥλιος, ἐπειδὴ φωσφορεῖ ἑκάτερος. IV 225, 6 ὁ γὰρ ἥλιος, ὥσπερ ἡ λυχνία, μέσος τῶν ἐξ τεταγμένων ἐν τετάρτῃ χώρᾳ φωσφορεῖ. IV 279, 21 τοὺς νόμους αὐτοὺς ἀστέρας ἔχοντες ἐν ψυχῇ φωσφοροῦντας.

φωσφόρος. IV 148, 14. 224, 13 (ἀστέρες). I 9, 9. 17, 13. III 150, 11. 251, 12 (ἄστρα). II 178, 25 (θεός). II 167, 21 (τὸ τῆς διανοίας ὅμμα). III 50, 19 (πλάνης).

φωτίζειν. IV 279, 19 τοῦ πυρός τὸ μὲν φ. τὸ δὲ καίειν πέφυκεν. V 119, 12 νοσηνίζα γὰρ ἀρχεται φ. αἰσθητῷ φέγει σελήνην ὁ ἥλιος. II 74, 9 τὸ αὐγοειδές ... τὴν μὲν τοῦ καίειν πεθειμένον δύνανται, τὴν δὲ τοῦ φ. περιέχον. III 70, 3 (ἡ φλόξ) φωτίζει δὲ τὸν γείτονα ἀέρα. III 139, 14 ἡ θεία σύνταξις αὕτη τὴν ὁρατικὴν ψυχὴν φωτίζει. — III 93, 19 ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ δύο μοῖρας ἐκ τριῶν πεφωτισμένη. V 43, 19 (ἡ σελήνη) καὶ φωτισομένη καὶ ἐπιλείπουσα.

φωτισμός. III 169, 8. 216, 12 σελήνης. φωτοειδής. III 252, 1. 15.

χαίρειν. III 154, 8 δείγματα δὲ τοῦ χ. X I 289, 12 ὅτι σοφοῦ τὸ χ. ἴδον. I 286, 17 ᾧ καὶ τὸ χ., ἐπιγέννημα σοφίας, ἐκτεμὼν λύπην δεδορηται. III 185, 10 φαῦλον δ' οὐδενὶ χ. ἐφεύεται. IV 45, 5 cf. 46, 2 τὸ χ. μόνῳ θεῷ οἰκειότατόν ἐστιν. V 100, 3 τὸ μὲν χ. ἴδον ἐστὶ μόνου θεοῦ. V 342, 5 τοῦ ... χ. καὶ ὁρᾶν αἰε τὸ δν τί ἂν ὠφελιμώτερον ... ἐπινοήσεαι τις; I 288, 23 sq. τοιοῦτον

γάρ ἐστι τὸ Ἀαρὼν τὸν Λευιτὴν ὑπαντῶν τῷ ἀδελφῷ Μωυσῇ καὶ ἰδόντα χ. ἐν ἑαυτῷ. V 169, 7 cf. IV 289, 11. 293, 18. V 90, 16. VI 138, 21. 167, 23 πολλὰ χ. φράσας. I 191, 10 (ὁ θεός) μόνος χαίρει. V 65, 21 χαίρει δὲ φιλοθεοῖς γνώμαις (ὁ θεός). V 65, 20 ὁ θεός οὐ χαίρει, κὰν ἐκατόμβας ἀνάγη τις. V 94, 8 οὐ γὰρ πολυσαρξία καὶ πίστητι ζῶων χαίρει ὁ θεός. I 77, 17 τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας, ἡ χαίρει καὶ γάνυται καὶ τρωφᾷ ἐπὶ μόνῳ τῷ πατρὶ αὐτῆς. I 289, 8 ἐν ἑαυτῷ δὴ πᾶς σοφός χαίρει. I 155, 17 (ὁ ἄφρων) χαίρει γὰρ αὐτῇ (sc. ἡδονῇ). I 63, 6 χαίρει δὲ ἡ φύσις ἐξ ἑβδομάδι. I 287, 16 (ὁ λόγος) γέγηθε δὲ καὶ χαίρει. I 162, 2 λυπεῖσθαι τοιγαροῦν αἰσθησις, ἀρετὴ δ' αἰεὶ χαίρετω. I 161, 20 ὁ σοφὸς χαίρων ἀλλ' οὐ λυπούμενος γεννᾷ. I 287, 25 χαίρων καὶ γεγηθὼς ὁ λόγος. III 287, 8 (διάνοια) χαίρουσα. IV 38, 8 (ἡ θρασις) χαίρουσα τῇ θεᾷ τούτων. VI 99, 13 χαίροντος θεοῦ. III 185, 5 χαίροντα καὶ γελῶντα ... τὸν ἀστείον. I 56, 8 (τά τε γεννώμενα) χαίροντα μὲν ἡδονῇ, τὴν δ' ἐναντίαν ἀλγηδὸνά δυσχεραίνοντα.

χάλασα. I 28, 5. IV 147, 15 sqq. 148, 5. 18. 150, 2. 154, 19.

χαλβάνη. All: III 45, 12 sqq. cf. 51, 8 (ὁ ἀήρ).

χαλδαΐζειν. IV 19, 8 ὅτι χαλδαίων (Ἀβραάμ) τῇ τῶν ἀστέρων χορεία προσεῖχεν. IV 19, 6 ἀπ' ἀστρονομίας καὶ τῆς χαλδαϊζούσης δόξης. III 239, 13 τὴν γὰρ χαλδαΐζουσαν ἀλλογενὴ καὶ ἀλλόφυλον γλῶτταν τῶν περὶ ἀστρονομίαν μετεωρολεσχῶν ἀπολιπών. III 23, 6 τοὺς μὲν γὰρ τὰς γνώμας χαλδαΐζοντας οὐρανῷ πεπιστευκένας. II 304, 9 τοὺς ἐτι τὴν γνώμην χαλδαΐζοντας μετακλίειν ... οἶεται δεῖν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. III 169, 18 νοῦς δὲ ἡμῶν ἦν ἔκα ἐχαλδαΐζε μετεωρολεσχῶν. IV 17, 9 (Ἀβραάμ) χαλδαΐσας μακρόν τινα χρόνον.

χαλεπαίνειν. I 54, 19. IV 57, 1. 191, 15. χαλεπός. V 181, 19 ἄγος. VI 57, 14 (αἰκία). V 1, 18 (ἀλγηδόνες). IV 176, 6 (ἐμιλλαί). I 161, 15. IV 111, 3 (ἀνία). I 83, 22 ἀντίπαλοι. I 221, 9 (ἀποτροπή). IV 193, 18 (ἀπώλεια). II 221, 23. 290, 16 (ἀραι). I 187, 2 (ἀρρωστία σώματος). VI 177, 5 ἀσεβημάτων ... χαλεπώτατον. II 198, 5 (ἀταξία). II 271, 13 ἄγθος. VI 214, 21 (δεσμοί). V 89, 8 (δέσποινα). I 187, 22 (δέσποινα). V 235, 4 ἡ ἐνός δεσποτεία. VI 13, 11 (δεσπότης). I 156, 14. V 207, 1 (δεσπότης). III 143, 25 διζήνωσις. V 106, 34 (δυσθυμία).

III 65, 7 ἐπαναστάσεις. IV 213, 8 (ἐπι-
τηδεύματα). V 227, 18 (ἔρωτες). VI
187, 19 ἐχθρός. V 157, 10 (κλοτυπίαι.
V 206, 5 ζημία. I 57, 10 (ζωή). VI
175, 6 (θάνατοι). VI 172, 23 θέα. V
157, 18 κακά. II 274, 4 (κῆρ). VI
161, 14 (κίνδυνος). V 211, 20 (κιοπή).
VI 12, 4 (κυριοί). I 140, 24 νόσημα.
I 193, 17 (νοσήματα). I 121, 6. II 10,
25. V 2, 3. 6, 9. 58, 15 (νόσος). VI
47, 3 (νόσοι). II 34, 9 (ἡ ἐπ' ἀρετὴν
ἀγούσα ὁδός). I 58, 15 (πάθος). IV
301, 4 cf. V 177, 22 πάντα ... τὰ ψυ-
χῆς πάθη. VI 131, 4 πένια. II 40, 25.
IV 172, 10 (πόλεμοι). IV 266, 12 πρᾶγ-
μα. V 310, 13 σκαιότης. I 280, 15
(συμφοραί). I 165, 17 (ψυχῇ). I 281, 12
(ψόεις). II 16, 15 (ψόδινες). VI 132, 10
(ὠμότης). — IV 140, 10 ἄτε χ. καὶ
βαρύμηνος καὶ ἀπαράιτητος τὴν ὀργήν.
V 8, 22 τὸ δὲ δεύτερον οὐ χαλεπὸν μόν-
ον. V 205, 10 τρίτον ... χαλεπώτερον.
I 186, 13. 248, 16. 281, 1. II 42, 4.
III 106, 20. 141, 19. 198, 6. IV 104, 11.
VI 80, 17. 200, 12. 223, 8 χαλεπὸν
(ἐστίν). V 274, 4 χαλεπὸν γὰρ ἔδοξεν
εἶναι. I 167, 15 χαλεπὸν ἡγῆται. V
118, 10 χαλεπὸν μᾶλλ' ὃ ἀδύνατον (ἐστίν).
V 199, 2 χαλεπὸν δ' ἐκείνου. IV 116, 21
μὴ τὴν χαλεπὸν πάθωσι. VI 143, 17 οὐ-
δὲν οὕτως. V 173, 13 χαλεπὸν δὲ οὐδὲν
... πείσεται. III 272, 17 ὅσα πρό-
θανάτου γαλεπά. V 368, 2 γαλεπά ῥίγος,
δίψος, ἔνδεικα τροφῆς. V 331, 17 τί ἂν
εἴη χαλεπώτερον. VI 56, 16 εἰ τὴν χαλεπώ-
τερον. IV 193, 19 ἐχθρὸν δὲ χαλεπώ-
τερα ῥηδικηκτῶν ἀποσγέσται. V 121, 4
τὸ χαλεπώτατον. IV 301, 5 χαλεπώτα-
τον δ' ἐπιθυμία. IV 174, 21. V 109, 9
(τὰ χαλεπώτατα). — III 135, 25. IV
179, 1. 188, 3. V 195, 6. VI 146, 7.
218, 15 χαλεπῶς
χαλεπότης. I 216, 13.
χαλκευτικὴ τέχνη. I 75, 12.
χαλκός. I 108, 2. 190, 7. II 11, 11.
25, 25. 26, 15. VI 79, 9.
χαλκουργός. VI 94, 1.
χαλκοῦς. I 106, 11. 17. 109, 13. II
115, 6 (ὄφεις). II 114, 21 (δράκων).
χαμαιζήλος. II 36, 10. 64, 14 ἔρνος.
V 16, 2 (ἐρπετά). II 17, 15 ὁ ταπεινός
καὶ χ. Λάμεχ. II 279, 8 φυτά. I
117, 21 (ψυχῇ). — V 150, 10 οὐδὲν ...
χαμαιζήλον. II 300, 18 τὸ χαμαιζήλον.
II 91, 13 ταπεινά γὰρ ταυτά γε καὶ
λίαν χαμαιζήλα. V 235, 13 ἄνω πηδᾶν
... ἀπὸ γῆς καὶ τῶν χαμαιζήλων. —
I 131, 10 χαμαιζήλους (νοεῖν).
χαμαιλέων. II 203, 10.

χαμαιτοπεῖον. III 25, 11. V 26, 9.
χαμαιτύπη. I 210, 1. III 223, 15.
χαμευνεῖν. III 232, 7. 267, 24.
χαμευνία. I 262, 24. II 125, 24.
χανδόν. III 117, 6.
χάος. VI 78, 3. 5.
χαρά. V 132, 1 γ. δὲ ψυχῆς ἐστὶν εὐλογος
ἐπαρσις. I 132, 6 ἡ χ. — εὐπάθεια
ψυχῆς ἐστὶν ἡδὲ. I 132, 9 ἡ δὲ χ.
καὶ ἴδιον καὶ κοινὸν ἀγαθόν ἐστίν.
I 137, 7 ἡ χ. εὐπάθεια οὕσα εὐχῆς ἐστὶν
ἐπαξία. I 173, 3 ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐ-
τῇ (sc. ψυχῇ) περιποιούσης καὶ τρυφῇ
... τῇ μετὰ πολλῆς εὐμαρείας ἄπονον
χαρὰν καὶ ἀταλαίπωρον. I 132, 12 μη-
δὲν εἶναι ἀγαθόν, ὃ μὴ πρόσσει χ.
I 289, 7 ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς μόνις ἀγα-
θοῖς ἡ ἀνόθευτος χ. καὶ ἀκίβδηλευτος
εὐρίσκεται. II 299, 9. III 79, 13.
156, 4. 179, 6. 188, 27 ἡ εὐπαθειῶν
ἀρίστη. I 285, 21 κτημάτων τὸ καλλι-
στον. V 43, 9 διανοΐας. V 343, 3 γέλως
δὲ σημεῖον ἐπὶ τοῦ σώματος φανερόν
ἀφανούς τῆς κατὰ διάνοιαν χαρᾶς. IV
45, 3 ἡ κατὰ διάνοιαν εὐπάθεια καὶ χ.
I 72, 15 ἀρετῇ δὲ ἀριόττον εἰρήνη καὶ
εὐπάθεια καὶ χ. I 290, 5 ἀστείμι μὲν
οὐκ χαρὰν καὶ ἐλπίδα κλήρον λαχόντες
εὐδαίμονα. III 186, 24 ἡ ψευδώνυμος
χ. τῶν ἀφρόνων, ἡ δὲ ἀληθῆς ... μό-
νοι ἀστέιοις ἐφαρμοζούσα. I 286, 12
δημιουργός γάρ ὁ θεὸς σπουδαίον γέλω-
τος καὶ χαρᾶς ἐστίν. II 181, 15 ἐν θεῷ.
III 202, 7 ἡ σοφία χαρὰν (τέττειται). II
167, 8 τὸ τῆς σοφίας εἶδος χαρᾶς μεστόν.
I 168, 6 (ὁ φαῦλος) μὴδὲν ἔχων χαρᾶς
αἰτίον. V 100, 2 χαρᾶς ἐγκύμων. IV
45, 13 τὸ μὲν τῆς χαρᾶς γένος. I 161,
32 cf. III 183, 10 τὸ γέννημα δ' ἐστὶ
γέλως καὶ χ. — I 172, 1 τὰ πάθη
χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. I 130, 19. III
71, 17. IV 181, 11 (coni. εὐφροσύνη).
V 98, 12 (coni. εὐπάθειαι). IV 35, 3.
VI 158, 22 (opp. λύπη). III 284, 29
λύπην ὡς χαρὰν ὀνειροπολεῖ. IV 45, 20
τὴν ἄκρατον καὶ ἀμύγη λύπης χαρὰν.
III 1, 11 ἐπιστομίζουσι γὰρ ὡς αἱ σφο-
δραὶ λύπαι, καὶ αἱ υπερβάλλουσιν χαραί.
V 351, 12 (opp. πένθος). IV 114, 20 ἡ
δὲ χ. καὶ φόβον εὐδὴς ἐγέννησε. III
184, 15 δ ... πρὸς λύπην φόβος, τοῦτο
πρὸς χαρὰν ἐλπίς. III 188, 14. V
373, 24 ἐλπίς χ. πρὸ χαρᾶς. III 220, 11
ἐλπίδος. III 303, 14 (χ. ἐλπίδος μείζων).
I 132, 17 ἡ χ. οὐ παρούσα μόνον ἀλλὰ
καὶ ἐλπιζομένη ἀναχέει τε καὶ εὐφραίνει
τὴν ψυχὴν. V 347, 3 (πίστις, χ., ὁρασις).
II 198, 15 τὸ σῶμα ἐνερευθὲς εἶναι καὶ
πεπυρωμένον τῆς ἐνδον ἀναχεούσης καὶ

γλαινούσης χαράς τὸ πάθος. V 343, 20 πάντα τόπον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ χαρᾷ προκατέχεσθαι. III 2, 15 πλείονι χαρᾷ γρώμενος ἐπὶ τῷ θεράπων θεοῦ γενέσθαι. II 141, 11 ψυχῆς ... ὑπὸ πλήθους καὶ μεγάλους χαράς ἀνακρίτως. I 289, 1 ὁλοῦντος τοῦ νομοθέτου τὴν γνῆσιον καὶ οἰκειοτάτην ἀνθρώπῳ χαρὰν. I 286, 10 ὅταν μέντοι διώσῃται τὰ κακά, χαρὰς ἀναπλήσεται. I 214, 4 τὰ μὲν τέρψιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ χαρὰν ἐνδιδόντα. V 100, 8 οὐ κατὰ τὸ παντελές ἐστέρηται τὸ γεννιόν χαρὰς. IV 164, 1 ἀρυσόμενοι χαρὰς. IV 162, 20 cf. 25, 12 πληρωθεὶς χαρὰς. IV 199, 10 πληρωθέντες εὐθυμίας καὶ χαρὰς. V 284, 13 ὑποπλησθεὶς ἀλέκτορ χαρὰς. IV 46, 4 μέτεστί σοι χαρὰς. IV 114, 7 πάντα ... ἔγεμε χαρὰς. III 183, 3 πολλῆς καὶ ἀκράτου χαρὰς εἰσοικισαμένης. III 184, 1 χαίρειν πρό χαρὰς. III 184, 10 ἤκοντι ... τῷ ἀγαθῷ συνομαρτεῖ χ. III 298, 19 τὸ χαρὰς ... ἀμβρόσιον. III 286, 12 χαρὰς σαφέστατον δαίμα. V 342, 3 βραβεῖον ἀναδίδοται χ. V 342, 25 τῷ περιπεποιημένῳ τὴν ἀρετὴν ἐκ φύσεως ... χ. τὸ ἄλλο. V 278, 12 ἐκ τοῦ νικῆσαι. VI 159, 10 ἐπὶ σωτηρίαν ... ἡγεμόνος. I 161, 18 μετὰ χαρὰς ὑπερβαλλούσης. III 184, 7 μηνύει τὴν ἐπὶ τῷ μέλλοντι καρπῷ τοῦ δένδρου χαρὰν. — All: I 173, 8 ἄπερ ἐναντιωτάτῃ ἐστὶ βεβαιώτητι ψυχῇ, ἣν περιποιεῖ χ. συνάνυμος Ἑδém. I 132, 19 γέλως γάρ ψυχῆς καὶ χ. καὶ εὐφροσύνη διερχομένη οὗτος (sc. Ἰσαάκ). I 122, 12 ἡ τῆς ψυχῆς χ. Ἰσαάκ. III 201, 25 (ὄνομα Ἰσαάκ). I 162, 5 ὁ γέλως ἐστὶν ἡ χ. χαρὰ χ. III 192, 19 ὅπως οὖν μὴ ἀπατώμεθα παραθέσει τῶν κεκιβδηλεμένων πρὸς τὰ δόγματα δι' ὁμοιότητος τοῦ χαρακτήρος. I 134, 16, 26 τοῦτο τὸ σχῆμα τῇ ψυχῇ ἐντετύπωκεν ὁ θεὸς νομίσματος δοκίμου τρόπον. τίς οὖν ἐστὶν ὁ χ. εἰσόμεθα. I 53, 1 τῆς ἐκατέρου (sc. θεοῦ καὶ κόσμου) φύσεως ἐναπεμάττετο τῇ ψυχῇ τοὺς χαρακτήρας. V 280, 9 τῇ ψυχῇ χαρακτήρι θέειν τυπωθεῖσθαι. I 226, 11 (ἵνα ἡ ψυχὴ) δέξεται χαρακτήρας ἐξουσίας τε καὶ εὐεργεσίας αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 275, 30 καὶ πάντες οἱ χαρακτήρες, οὓς (αἱ ἀρεταί) ἐνεσημήναντο ταῖς τῶν προσελθούσων ψυχαῖς, ὑπὸ μοχθηρᾶς διαίτης ... ἐξίτηλοι γίνονται. III 41, 20 ἡ ψυχὴ ... ἀποσελεται τοὺς ἐπιφερομένους χαρακτήρας. II 248, 22 τοὺς ἐνσφραγισμένους πῆττειν καὶ διαφυλάττειν χαρακτήρας. V 246, 16 ὅπως ... ἐναπομάττωμαι τῇ διανοίᾳ

θειοτήτος καὶ ἀνεκπλότους χαρακτήρας. II 24, 7 αἱ τῶν πραγμάτων ιδιότητες τυποῦν αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) κατὰ τοὺς ἰδίους χαρακτήρας. II 65, 18 (ἡ φαντασία) ὥσπερ δακτυλὸς τις ἡ σφραγὶς ἐναπεμάττετο τὸν οἰκεῖον χαρακτήρα. I 5, 18 τὰ εἰδωλα μνήμη τῇ συμφύτῳ καὶ τοὺς χαρακτήρας ἔτι μᾶλλον ἐνσφραγισάμενος. III 76, 16 ὁ ἀπὸ τοῦ γένους opp. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. I 2, 10 (τὰ τῆς κοσμοποιίας κάλλη) βραχυτέροις παραδελθῶσεται χαρακτήρσιν. — III 67, 7 ἀγαθῶν καὶ κακῶν, I 76, 17, 21. II 196, 5. III 10, 6 ἀρετῆς. I 277, 7 θείας δυνάμεως. III 168, 20 δυνάμεων. I 264, 14 τῶν εὐπαθειῶν. I 256, 9 κακίας. III 76, 4 οἱ δὲ πρῶτοι τῆς μέσης παιδείας. II 137, 13 (σφραγίδος θεοῦ, ὁ αἰῶνος λόγος). II 196, 25 (τῆς τὰς κατὰ μέρος ἀρετᾶς τυπούσης σφραγίδος). I 23, 5. V 178, 8 σώματος. II 98, 13 τὸν νοῦν ἀπεργάζεται ἔτοιμον δέχεσθαι τοὺς τε φυσιολογίας καὶ τοὺς ἡθολογίας ἀσινεῖς ... χαρακτήρας. V 99, 3 τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτήρα παρακύπτειν. II 187, 4 ἡ φύσις χρησαμένη τῷ αὐτῷ. I 136, 10 ἔχουσιν τὴν (φύσιν) μὲν κίβδηλον, τὴν δὲ δοκίμον χαρακτήρα. I 171, 5 ψυχῆς. — II 186, 25 τὸν ἐνσφραγισμένον ὑπὸ τῆς τέχνης αὐτῆς (sc. σοφίας) χαρακτήρα διορῶσι. III 171, 19 οἷς ἡ διδακτικὴ τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς διαφέρει. III 252, 12 τῶν μὲν ἄκρων ἰδεῖν ἐστὶ μὴ μεταποιοῦμενον χαρακτήρων, μόνου δὲ τοῦ μέσου καὶ ποικίλου. III 241, 15 μετατυπωθεὶς τῷ κρείττονι χαρακτήρι. IV 24, 2 ὁ μὲν νοῦς ἄρρενος, ἡ δ' ἀρετὴ θῆλειος μετέχει χαρακτήρος. VI 146, 23 τύποι γάρ τινες ἦσαν ἀρίθμιοι καὶ χαρακτήρες. IV 83, 14 χαρακτήρες γὰρ ἐπιφαίνονται τινες τῷ σώματι. II 69, 3 τὸ ψυλὴν ἄνευ χαρακτήρος τὴν ὑπαρξιν καταλαμβάνεσθαι. II 36, 25 κεκιβδηλεμένου χαρακτήρας ἐναπομάττονται. V 234, 7 σημειωσάμενος καὶ ταῦτα διττοῖς χαρακτήρσιν. V 242, 2 μετατυπώσας αἰσχρὸν ἀντὶ καλοῦ χαρακτήρος. V 26, 16 ταῖς ὕλαις καὶ τοῖς χαρακτήρσιν δόγματα (sc. χρήματα). III 262, 8 ὁ μὲν ὅλῳ τοῦ Ἰωσήφ χ. διὰ τῶν εἰρημνῶν ὑποτυπῶνται. II 82, 7 τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) καὶ τὴν ἀκριβεστάτην τοῦ χαρακτήρος ἰδέαν βουλόμενος ἐκδηλοτέραν ἐγγράψαι. IV 73, 10 τρεῖς ἤδη χαρακτήρας τοῦ πολιτικοῦ διετύπωσεν. III 155, 3 τρίτον προσυπογράφει χαρακτήρα φάσκειν. III 111, 18 τοὺς μὲν οὖν ἀκριβεστέρους χαρακτήρας ὁ ἐξῆς μηνύσει λόγος. III 169, 19 κατὰ ... τοὺς προτέρους

χαρακτήρας ὁ φιλομαθῆς ... ἐσκιαγραφῆτο.

χαρακτηρίζειν. I 75,9 χαρακτηρίζει μέντοι γε αὐτὰ ταῦτα δηλῶν ὅτι. III 154,23 τὸν δὲ γεννηθέντα τρόπον χαρακτηρίζει διὰ τε τοῦ λέγειν. II 30,24 τεχνικώτατα μέντοι χαρακτηρίζει τὴν ... ὑφήγησιν. II 217,4 ἐπειδὴν ἐκάτερον χαρακτηρίζωμεν. II 25,14 ἕκαστος χαρακτηρίζων. I 186,4 ὃν χαρακτηρίσας Μωυσῆς τρόπον.

χαράττειν. VI 54,2 ἃ ῥυθμοῖς σεμνότεροι ἀναγκαίως χαράττουσι. V 240,2 ταῦτα χαράττοντα σφραγίσαι δοκίμως. II 21,20 οὐς (sc. ὁρους) ὑπὲρ ἀρετῆς ὤρισαν ἕκαστον αὐτῆς εἰδὸς οἰκείῳ τύπῳ χαράξαντες. V 345,3 δεισιδαιμονία τὴν εὐσέβειαν χαράξαντες. II 142,16 ὁ τῷ κατὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ χαραχθεὶς πνεύματι (ἄνθρωπος). I 60,14 δόγμασιν εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος χαραχθεὶς. I 87,20 κρατεῖ δὲ ὁ εἰς χαραχθεὶς ἐν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ). II 196,6 ἡ χαραχθεῖσα εἰκών. V 151,24 τὰ χαραχθέντα (λόγια) ἐν τῇ προτέρᾳ δέλτῳ. V 271,8 τούτους σωμάτων ἑώρα καθάπερ ἐπὶ πλάτους χαραχθέντας. III 250,11 μετὰ γὰρ τοὺς διαλευκούς εὐθὺς τοὺς ποικίλους εἶδε, παιδείας κόμματι χαραχθέντας.

χαριέντισμα. VI 186,23.

χαριεντισμός. VI 36,1.

χαρίζεσθαι. II 106,12 θεοῦ πλήρη καὶ

X τέλεια τὰγαθὰ τοῖς οὖσιν ἅπανι εἰωθότος χ. I 225,9 θέμις δὲ οὐδὲν ἀτελὲς αὐτῷ (sc. θεῷ) χ. III 170,22 βούλεται δὲ ὁ θεός ... μεγάλα καὶ ἀθάνατα χ. IV 169,4 δωρεὰς αἰεὶ νέας ἐργωνκότος τοῦ θεοῦ χ. III 169,22 μηκέτ' οὖν ὀνομάτων ἀλλαγὴν ὑπολάβης χ. τὸ θεῖον. II 293,2 ἄς (sc. δωρεάς) καὶ τοῖς γενησομένοις τελείοις καὶ δ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἑτέροις εἴωθε χ. V 288,9 προτρέπει ... μάλιστα μὲν χ. τοῖς δεομένοις. IV 178,9 τοῖς ἡμέροις τὰς φύσεις ἀρμόττον εἶναι διδόναι τι καὶ χ. συγγενείας ὀνόματι. II 278,23 ὁ θεὸς χαρίζεται τῇ ψυχῇ δωρεάν. II 282,19 χαρίζεται δὲ ὁ θεὸς τοῖς ὑπὸ χόοις ἀτελὲς οὐδέν. I 156,30 ἃ τοῖς τελείοις χαρίζεται ὁ θεός. I 69,18 ὁ θεὸς χαρίζεται τὰ ἀγαθὰ πᾶσι καὶ τοῖς μὴ τελείοις. III 200,17 τὸ ἔλαττον εὐδαίμωνι χαρίζεται τὸ μείζον. I 219,13 (Ἄβρααμ) μικρὰ χαρίζεται καὶ μικροῖς ἐκείνοις. III 294,22 ἔτερον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι χαρίζονται τὰ διαφέροντα τῶν λαμβανόντων. V 145,15 αὐτοῖς τὰγαθὰ χαρίζονται. II 31,26 μὴ γὰρ ὅσα δύνασαι χαρίζω. II 150,27 ὁ χαριζόμενος (θεὸς) οὐ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ

οὐ. III 179,13 ἀνοίγνυσι δὲ τῆς εὐπαιδίας πηγὴν εὐτοχίαν αὐτῇ χαριζόμενος. IV 282,19 χαριζόμενος τὰ δεσπότην δούλοις. II 193,16 διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ χαριζόμενου τάχος. I 294,27 θεὸν γὰρ διδόντα μὲν ὅλα καὶ χαριζόμενον. II 14,24 τὸν γὰρ τῷ νῦ χαριζόμενον τὰ πάντα. IV 283,1 τοῖς μὲν τὰ πάντα τῶν ἐπὶ τιμῇ χαριζόμενοι. IV 257,9 ταῦτα μὲν γὰρ ἴδια τῶν λαμβανόντων, ἐκείνα δὲ τῶν χαριζομένων. III 285,20 δεῖν γοῦν συμποσίῳ τὸ μὲν πέπλησται γέλωτος ... ἀγαθὰ ἐλπίζοντων, χαριζομένων. IV 117,7 τὴν εἰς ἅπαν ἀπάλλαγὴν τῆς κολάσεως ἐχαρίζομεν. VI 129,23 ἐκείνοι δ', οἳ ἐχαρίζετο, τίνα γνώμην εἶχον. III 63,17 οὐ γὰρ ἂν ἐχαρίζετο καὶνὸν τρόπον τινὰ ὁ θεός. V 119,17 ἴνα ... προφέροντες εἰς μέσον τὰ οἰκεία κοινοπραγῶσι καὶ χαρίζονται τοῖς ἀξίοις. VI 180,14 ὅτι οὐδεὶς οὐδὲν αὐτῷ χαρίζοιτο μείζον. III 181,15 ἄξιον θαυμάσαι τὸ μὴ πολλὰ τέχνα φᾶναι ὁῶσιν, ἐν δὲ χαρίζεσθαι μόνον. I 219,6 οὐ μόνον σοὶ τὰ πρεσβεία ὁ πατὴρ ἀλλὰ καὶ τὰ πατρῷα χαριεῖται πάντα. III 116,18 χαριεῖ δωρεάς τῇ πατρίδι. II 192,9 ὡς χαρίσασθαι παντελῆ σωτηρίαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ). III 194,14 ἐπειδὴ τῷ (θεῷ) μὲν πλείστα καὶ μέγιστα χαρίσασθαι ῥᾶθιον. IV 108,18 cf. 98,9 δέομαι, δέσποτα, μὴ θυμῷ χαρίσασθαι. II 193,13 εὐρίσκει τὸ μέγα δῶρον θεοῦ τὸν παντελῆ κόσμον, αὐτὸν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἀρίστοις μέρεσιν ἐχαρίσατο. I 130,3 ἀγαθότης καὶ χάρις τοῦ θεοῦ, ἣν ἐχαρίσατο τῷ μετ' αὐτὸν γένει. II 288,10 τὸν αἰσθητὸν καὶ γήινον πλοῦτον χαρίσασαιτο λιπαρὸν καὶ πόνο. III 196,29 τὸ δοκοῦν ἐφαρμόττειν μοι τοῦτο χαρίσαι. I 143,7 ὁ καὶ τὸν ἔρωτα χαρισάμενος. IV 304,7 ἱερῶσύνῃ τοῦ νόμου χαρισάμενος. IV 294,15 κλῆρον ἐξαίρετον τῆς φύσεως χαρισάμενης. VI 50,7 μεγαλόνοιαν δὲ ὀλιγωρίας προτιμήσαντες καὶ χαρισάμενοι τὰς οὐσίας. III 143,18 ἀνάξια κεχαρίσθαι δόξαντες. IV 13,13 τῷ κεχαρίσθαι τὸν θεόν. II 79,13 κεχαρίσται δὲ ὁ θεὸς αὐτῷ μὲν οὐδέν, οὐδὲ γὰρ δεῖται. II 9,4 ὥστε ὀφθαλμῷ μὲν κεχαρίσται τὸ βλέπειν. V 88,16 οὐκ ἄμεινον καὶ θεῷ κεχαρισμένον μᾶλλον. II 31,18 ὅτι οὐ πάντα πᾶσιν χαριστέον. — All: I 5,3 ὅς καλεῖται παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἐνώχ, ὡς δ' ἂν Ἑλλήνες εἶποιεν „κεχαρισμένος“.

χάρις. I 97,5. V 365,13. VI 87,7 θεοῦ. II 57,15. 79,2. 198,6 sqq. III 91,14 (θεία). I 129,27 cf. 130,1. II 79,11

χάριν ὄντα τοῦ θεοῦ τὰ σύμπαντα. II 9, 4 χ. ἐστὶ καὶ δωρεὰ τοῦ νοῦ τὰ πάντα. I 130, 3 ἀγαθότης καὶ χ. τοῦ θεοῦ (ἀρχὴ γενεσέως ἐστίν). III 166, 10 μὴ εἶναι θεοῦ καὶ ψυχῆς μέσον, ὅτι μὴ τὴν παρθένον χάριτα. I 161, 7 ὅρας ὅση τοῦ αἰτίου ἡ χ. I 160, 33 μαρτυρῶν τῇ τοῦ ὄντος χάριτι. I 178, 3 καὶ μεγίστη χ. τῷ τεχνίτῃ. V 107, 12 ἵνα μὴ ... ἡ σὴ χ. ἀναιρεθῇ. I 102, 10 χ. δὲ τῷ θεῷ. III 292, 26 τῷ νικηφόρῳ θεῷ. I 121, 24 ἀλλ' ὅμως χ. τῷ φιλοδώρῳ. III 7, 18 μισθὸν ..., χάριτος καὶ δωρεᾶς ἀγαθὸν τελεώτερον. IV 131, 4 διπλασιασὰς τὴν χάριν. IV 110, 4 λήψεται δ' οὐκ αὐτὸς τὴν χάριν, ἐὰν ἄρα διδῷ. VI 216, 9 τὴν χάριν διδοὺς ἔδωκεν οὐκ ἀκέραιον. VI 217, 2 μετανοῶν ἐπὶ τῇ χάριτι ἤδη. V 288, 10 ἡ χ. τρόπον τινὰ δάνειόν ἐστίν. V 118, 20 οὗς βαρυτάτης ἀνίας ἐπελαφρίζει μετουσίᾳ χάριτος καὶ δωρεᾶς. VI 151, 11 ὅσα ἐν μέρει χάριτος καὶ δωρεᾶς ἔλαβον. IV 100, 10 οἱ δ' οὐ χάριν ἀλλ' ἐνέδραν ὑποτοπήσαντες. III 24, 8 πρεσβυτέραν χάριτι νεωτέρα ... ἀμειψόμενος. I 199, 10 οἱ μὲν γὰρ διδόντες ... ζητοῦντες χάριτος ἀντίδοσιν. V 110, 5 χάριτος (ἀντίδοσις). I 253, 14 τῆς δὲ ἐλευθερίας χάριτι τοῦ εὐεργέτου ... βεβαιουμένης. II 73, 5 cf. I 129, 19, 24 τὸν Νῶε χάριν εὗρεν παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ). I 129, 24 τὸ δὲ χάριν εὐρεῖν οὐκ ἐστὶ μόνον ... ἵσον τῷ εὐαρεστῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτον. II 80, 11 χάριν δὲ εὕρισκε τὴν ἀτιμίαν ἀδοξοτέραν παρὰ τῷ ἀρχιεπισμοφύλακι. I 116, 6 ἀξιοῦται μέντοι τῆς χάριτος. IV 257, 6 τὰς (παρθένας) δὲ χάριτος καὶ φιλανθρωπίας, οὐ γέρωσε, ἤξιώσεν. II 79, 15 οὐδὲν δὲ κρίνας ἀξίον χάριτος (ὁ θεός). II 79, 6 τὸν ἄξιον χάριτος κριθησόμενον παρὰ θεῷ. V 11, 11 τῷ χάριτος ἀξίῳ. IV 114, 2 χάριτος ἀξίους. III 287, 9 ὅταν ἄξιοι χάριτος ᾧσιν οἱ λαμβάνοντες. III 116, 21 ἅπαντας τοὺς ἀξίους χάριτος. II 78, 23 sq. ὅτι χάριτος ἔτυγεν, ἡ δὲ χάριτος ἀξίος ἐνομιάζη. I 191, 2 τῶν ὄντων τὰ μὲν χάριτος μέσης ἡξίωται, ἡ καλεῖται δόσις. II 72, 17 οἱ μὲν φαῦλοι θυμῷ γεγόνασιν θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. V 107, 5 γεγηθῶς διδοὺ τὴν χάριν. IV 112, 8 ᾧ τὸ πλείστον τῆς χάριτος ἀνατίθημι. IV 295, 1 ἐπὶ τοῖς ἀναγκάσι. VI 11, 12 περὶ λόγους. V 109, 22 ὑστάτην ἀπονεύσαντας χάριν. V 301, 3 χάριτι δουλωθεῖς. V 361, 20 πρώτη. VI 131, 20 (τελευταία). VI 208, 3 (ἀξίμιος). VI 221, 16 σὺν εὐτραπέλειᾳ καὶ χάριτι. VI 185, 6 οὐδέποτε τοὺς Ἰουδαίους

ἡλάττωσε τῆς χάριτος. VI 202, 21 οὐ χάριτι τῇ τῶν Ἰουδαίων. VI 209, 19 κατὰ χάριν τὴν πρὸς Ἡρώδην. IV 27, 12 χάριτι τῇ πρὸς τὸν ἀστέιον. VI 139, 26 ἐβράβεον οὔτε πρὸς ἔχθραν οὔτε πρὸς χάριν. VI 166, 25 ἡ εἰς τοὺς ἀχαρίστους χ. IV 110, 14 τοιαύτην μέλλεις κατατίθεσθαι χάριν. VI 207, 21 τῶν ἀπολελαυκώτων τῆς χάριτος. VI 215, 3 διατήρησον τὴν χάριν. IV 133, 11 ὀφείλεται γὰρ αὐτῷ χ. V 106, 2 ἀμειψόμενοι ταῖς ἰσαῖς ὠφελείαις τοὺς χάριτος ἄρξαντας. III 265, 11 τοῦ μὴ πρὸς χάριν, τοῦ ἀδεκαστοῦ. VI 186, 15 ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων ... ἀηδέστατα συγκρίσει τῆς ἐν τούτοις χάριτος νομίζεσθαι. II 251, 10 χάριτος ἔνεκα. III 9, 17 χάριν ἔδωκα ἐξάρετον τῷ διορατικῷ γένει. II 44, 2. IV 3, 5 κατ' ἐξάρετον χάριν. III 163, 20 χάριτι ἐξαίρετῳ. — All: I 57, 10 cf. 198, 6. III 181, 4. 258, 10 (Ἄννα) ἐρμηνεύεται γὰρ χ. αὐτῆς. II 9, 3. 29. 252, 21 ἐρμηνεύεται δὲ Ἐνώχ χ. σου. I 195, 26 (Ἰσαὰκ τελειοτάτῃ χ.). III 166, 8 cf. 167, 14. I 225, 8 σύμβολον εἶναι διαθήκην χάριτος.

χάριτες, I 7, 6. 59, 6. 106, 13. 148, 22. 149, 3. II 32, 17. 151, 1. 176, 16. 191, 14. 198, 25. 264, 15. III 80, 3. 202, 27. IV 33, 14. 103, 22. 112, 11. V 45, 14. 69, 3. 287, 14. 359, 8. 375, 15 (τοῦ) θεοῦ. V 294, 9 αἱ χάριτες ἐκ θεοῦ. II 151, 20 τοῦ αἰτίου. IV 252, 3. V 135, 13. 164, 18 cf. 304, 13 τῆς φύσεως. V 292, 16 τὴν φύσιν ... πλουσίαις χάρισι δωρουμένην. I 7, 7 ὁ θεός ἔγνω δεῖν εὐεργετεῖν ἀταμιεύτοις καὶ πλουσίαις χάρισι. V 140, 25 σαὶ γάρ, ὦ δέσποτα, χάριτες καὶ δωρεαὶ τὰ πάντα. II 8, 12 ὄντος τοῦ πλουτοδότου θεοῦ τὰς παρθένας καὶ ἀθανάτους χάριτας αὐτοῦ. III 180, 25 τοῦ χάριτας ὁμβροῦντος θεοῦ. I 199, 15 (ὁ θεός) ἀνάνους χάριτων πηγὰς ἀναχέων. II 274, 25 μετὰ χαρίτων τῶν παρθένων αὐτοῦ (sc. θεοῦ) θυγατέρων. III 140, 11 (παρθένοι). III 183, 7 τὸ μόνον χαρίτων καὶ ἀγαθῶν νομίζει τὸν θεὸν αἶτιον. II 129, 14 ὑπὸ τοῦ θεοῦ (δοθεῖσαι). III 10, 7 τῶν σῶν χαρίτων ἱκανὸς γενέσθαι κληρονομίος ἐστίν. V 29, 15 ἵνα ... θεός δὲ τὰς χάριτας ἀνθρώποις υποδιακόνῃ τινὶ χρώμενος ὀρέγῃ καὶ χορηγῇ. I 224, 5 ὥστε ἄξιοι διὰ ταῦτα καὶ παρὰ θεῷ χαρίτων νομισθῆναι. III 294, 17 τὴν πλήρη χαρίτων διαθήκην ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ). III 167, 17 ἡ πασῶν χαρίτων ἀρχὴ τε καὶ πηγὴ. III 80, 1 τέλεια τὰ τοῦ θεοῦ δῶρα χάρισι ταῖς πρεσβυτέραις ἐπιπνευσθέντα. V 130, 20 τὸν

... συνεχείς δὲ καὶ ἀενάους χάριτας ἄρδοντα. III 288,8 τὰς τῶν ἀνέναντων χαρίτων λαβὼν προπόσεις. V 130,19 τὸν χαρίτων μὲν ἀνεπιδέα (θεόν). I 51,25 n. cf. II 10,4 χάρισι θέλεις. VI 173,7 cf. 174,23 (Ἀπολλίων) Χάριτας δὲ τῇ δεξιᾷ προτείνων. V 68,19 σπουδῶν γὰρ ἐδόθησαν αἱ χάριτες. III 124,11 (coni. δωρεαὶ καὶ εὐεργεσίαι). III 8,19 ἀφθονοὶ μὲν, ὧ φιλόδωρο, αἱ σαὶ χάριτες καὶ ἀπερίγραφοι. II 79,20 ἀγαθότης, ἥτις ἐστὶ πρεσβυτάτη τῶν ... χαρίτων. II 304,2 (ἀγαθότης) χάριτας δὲ γεννώσα. II 31,24 τὸ δὲ ποσὸν ἐν ταῖς χάρισιν αὐτῷ παρελθῆναι δια συμμετρίαν. II 32,13 τὰς πρώτας αἰεὶ χάριτας, πρὶν κορεσθέντας ἐξυβρίσαι τοὺς λαχόντας, ἐπισχών. I 199,8 οὐδ' οὐδένα λαμβάνειν χάριτας πρὸς ἀλλήθειαν ὠνούμενους. I 115,13 οὐδὲ τοῖς γονεῦσιν ἴσας ἀποδοῦναι χάριτας ἐνδέχεται. II 282,8 ἥς (sc. εὐλογίας) ἀνευ βεβαιώσασθαι τὰς προτέρας χάριτας οὐκ ἔστι. IV 305,19 εἰς χαρίτων ἀμοιβάς. IV 295,9 ἐν χαρίτων ἀμοιβαίς. V 311,6 τὰς δὲ τῶν ὑετῶν χάριτας. VI 172,1 εὐρετῆς καινῶν γέγονας χαρίτων. VI 183,4 ὁ τὰς χάριτας ἀταμιεύτους εἰς μέσον προθεῖς. V 285,21 καιναῖς καὶ οὐ ταῖς ἐν ἔθει χάρισιν. IV 94,18 ἀλέκτοισι καὶ ἐξαιρέτοις χάρισιν. IV 9,18 αἱ τῶν χαρίτων ὑπερβολαί. IV 71,17 καλὰς ὥς ἔοικεν ἀντιπαρέξω δωρεάς ταῖς προϋπηργμέναις χάρισιν οἰκείαις. IV 133,9 βοηθῶν ἀπορεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐπιλήσιμονας χαρίτων. VI 218,12 ἀπρόγοντό τινες τὰς δεδομένας ὑπ' αὐτοῦ χάριτας.

χάρισμα. I 129,27 γενέσεως δὲ οὐδὲν χ., ὅτι γε οὐδὲ κτήμα. I 130,4 δωρεὰ γὰρ καὶ εὐεργεσία καὶ χ. θεοῦ τὰ πάντα ὅσα ἐν κόσμῳ.

χαριστήριον. V 117,36 χ. ἀνετέθησαν θεῷ. II 57,5 (Ἀβραάμ) ἀποδώσει μετὰ πάσης εὐθυμίας ἀναγκαῖον καὶ ἀρμόττον χ. V 120,23 τῆς μεγίστης ἀποικίας ὑπόμνημά ἐστιν ἡ εορτὴ καὶ χ. V 316,5 τῶν προγεγονότων. V 44,18 cf. 45,3 καθ' ὃν καιρὸν χαριστήρια μὲν ἀνάγεται τῷ θεῷ τῆς πεδιόδος. V 132,9 δύο δ' εἰσὶν ἀρίστα δυοῖν χρόνων χαριστήρια. V 34,4 χαριστήρια εὐτεχνίας καὶ εὐγονίας. III 91,2 ὦ καὶ τὰς δεκάτας χαριστήρια τῆς νίκης ἀνατίθῃσι.

χαριστήριος. V 37,6 (ἀπαρχαί). IV 304,9 δράγμα. II 191,8 δυνάμεις (τοῦ μόνου σοφοῦ). IV 173,6 (εὐχαί). II 195,11 (θυσίαι). IV 180,20 (ὁμολογίαι).

χαριστικός. III 38,16 cf. 239,21 (τοῦ ὄντος δύναντος), ἡ προσαγορεύεται θεός. III 239,18 ἵνα ... τῷ δὲ χαριστικῷ μεγάλᾳ ὤφελῃται. I 136,24 τὸ τοῦ θεοῦ φιλόδωρον καὶ χαριστικόν.

χαρτιδίον. V 167,9 ταῦτα γράψας ἐν χαρτιδίῳ. V 15,3 οὐκ ἐν χαρτιδίῳ, <ἀλλ'> ... ἐν τοῖς σώμασι καταστίζοντες αὐτά (sc. τὰ γράμματα). VI 13,17 ἐν χαρτιδίῳς ἡ στήλαις. VI 30,11 γαρτιδίων ἀγράφων ἀκυρότερα. V 242,19 χαρτιδίῳς ὑπὸ σιγῶν ἀναλίσκομενοις.

χαρτός. III 185,2 ἡ τ' ἀρετὴ χαρτόν ἐστι φύσει. V 347,3 χαρτόν γὰρ ἡ εὐφροσύνη καὶ τὰ φύσεις δῶρα. V 347,6 ἡ γὰρ ... εὖρεσις χαρτόν. I 256,15 τὰ τῆς ψυχῆς ... χαρτά. VI 172,4 τὰ ἡδέα καὶ χαρτά. V 166,3 τὸ μὴ ἐπὶ χαρτοῖς ἀλλ' ἄγαν ὀδυνηροῖς τὴν θυσίαν μέλλειν ἐπιτελεῖσθαι.

χαρυβδεις. III 270,12. IV 162,11.

χάσμα. II 109,6. 115,2. IV 266,17. 267,16.

χαῦνος. III 107,18 (τῆς ψυχῆς ... ἐπάρσεις). III 61,18 (κουφότης). II 29,27 (οἷσις). I 215,6 (φιλήδονος). — III 43,15 χαῦνα γὰρ τότε ἄλλα ἐξ ἑαυτῶν.

χεῖλος. II 236,2 χεῖλη, στόματος πέ-
 ✕ ρατα. III 300,20 ἡ φύσις χεῖλη ζώοις καὶ μάλιστα ἀνθρώποις ἀρμόζεται. III 303,22 χεῖλεσι, δι' ὧν ὁ πόλεμος ἀρετῆς σοφιστῆς λόγος ἐξεκχυτο. III 306,23 γλῶττι καὶ στόματι καὶ χεῖλεσι. III 303,17 παρὰ στόματι καὶ χεῖλεσι καὶ λόγῳ. V 294,12 χεῖλεσιν ἄκρις. III 306,12 cf. 300,17 sqq. τί δή ποτε τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ποταμὸν μόνον ἀνέγραψεν ἔχοντα χεῖλη.

χειμαίνειν. I 19,12. II 6,1.

χειμάρρους. V 9,9. 345,9 (ποταμοί). III 120,19 (ποταμός τοῦ βίου). IV 171,13 χειμάρρων (φοραί). I 24,6. 148,23. V 151,15 χειμάρρου τρόπον. I 193,4 cf. II 25,3 ὥσπερ χειμάρρου φορά. V 8,4 καθάπερ ὑπὸ χειμάρρου. III 9,2 τὸν αἰὶ πλημμυροῦντα χειμάρρων τῶν σῶν εὐεργεσιῶν.

χειμερινός. I 39,19 (τροπικὸς κύκλος οἰρανοῦ). III 34,11 (κύκλος). III 35,4 (τροπή). II 64,16. IV 147,11. 168,8 (τροπαί). IV 146,16 (ῥα).

χειμών. I 14,13 cf. 17,10. IV 229,10. V 51,3. 366,17 θέρη χειμῶνες καὶ ἔαρος καὶ μετοπύρου τροπαί. III 47,20 θέρει χ., ἔαρι μετόπωρον (ἐναντίον). I 196,22 sq. γ. γε μὴν θέρους καὶ θέρους χειμῶνος καὶ ἔαρ ἀμφοῖν ... ἐπιδέα τε καὶ γρεῖα. I 19,12 ἡ θέρους χειμαίνοντος

ἡ χειμῶνος φλέγοντος. II 5, 20 χειμῶνος ὥρα. IV 183, 10 (φλογμός) ἐν μέσῳ χειμῶνι. IV 147, 4 ἐν Αἰγύπτῳ. V 23, 10 χειμῶνας ἐξαίσιους καὶ ἐαρίζοντας. II 52, 4 εἴ τις ἐν χειμῶνι εὐδῶν . . . ἄγειν δύναιται. III 90, 26 (opp. γαλήνη). III 295, 14 (coni. πόλεμοι). III 84, 10 ἐξ ἀμετρίας ὁρμῆς. III 294, 26 φιλοπραγμοσύνης. II 52, 2 τὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀλεκτον καὶ βαρὺν χειμῶνα.

χείρ. I 64, 4 cf. II 139, 24 χεῖρες (μέ-
X λη σφύματος). I 212, 1 κλάδους . . . τῶν ἐν ζωῇς χειρῶν καὶ ποδῶν ἀναλογουντα μιμήματα. I 218, 1 cf. II 33, 19. 99, 17 χεῖρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάτρῃ δυνάμει. I 252, 16 τοὺς δὲ ἐρήμους μεγάλης καὶ δυνατῆς χειρὸς, δι' ἣν ἐσφύζοντο, ἀπολειφθέντας. II 112, 11 μεγάλη χ. ἐστὶ βασιλέως ἱππικῆς δύναμις. V 184, 3 χερσὶν ἀνδρῶφόνους. IV 268, 12 χερσὶν οὐ θνητάς. V 120, 22 ἀγναῖς χερσὶν. I 109, 8 ἐν τῇ χειρὶ, ἐν τῇ πράξει τοῦ σοφοῦ. VI 165, 12. 181, 24 πλουσία χεῖρὶ καὶ γνώμῃ. V 176, 14 χερσὶ καὶ γνώμῃς ἐναγεῖς. V 187, 4 χερσὶ opp. γνώμῃ. I 133, 12 περὶ τὴν τῶν χειρῶν ἐπίθεσιν. IV 232, 13 πόδας μάλιστα καὶ χεῖρας ἀποροπτόμενοι (οἱ ἱερεῖς). V 146, 6. 199, 8 χειρῶν (ἀποκοπή). V 200, 7 τὴν ἐφαψαμένην χεῖρα τῶν διδύμων ἀποκόπτειν διειρηται. V 246, 13 οἱ γυμνάζοντες ὀφθαλμούς τε καὶ χεῖρας. I 133, 9 (Ἰακώβ) ἐναλλάττει τὰς χεῖρας. III 281, 9 τὰ χεῖρας ἐξάραντες προσευξώμεθα. V 217, 1 ἀνατείνας τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ὁμνῶνται. IV 52, 4 cf. 208, 12. VI 220, 5 τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν. VI 63, 18 cf. 70, 16 τὰς τε ὄψεις καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀνατείναντες. V 281, 19 τὰς καθαρὰς καὶ . . . παρθένους χεῖρας ἀνατείνας εἰς οὐρανόν. VI 142, 12 προτείνοντες τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν. II 73, 3 (ὁ θεός) τὴν δεξιάν καὶ σωτήριον χεῖρα ὀρέγων. III 301, 3. IV 146, 6 (τοῦ) θεοῦ. II 144, 1 θεοῦ (i. e. αἱ κοσμοποταὶ δυνάμεις). I 51, 25. V 329, 2 χερσὶ θείαις. II 247, 24 οὕτε ποσὶν οὕτε χερσὶν . . . (ὁ θεός) κεχηρμένους. I 241, 15 διὰ τοῦτο χεῖρας πόδας . . . (τῷ θεῷ) προσαναπλάττομεν. II 69, 15 cf. 70, 2 εἰ (ὁ θεός) . . . καὶ χεῖρας μέντοι πρὸς τὸ λαβεῖν τε καὶ δοῦναι (ἔχει). I 298, 1 (μεταβαλὼν) τὴν χεῖρα Μωυσέως εἰς χιόνος ἰδέαν. IV 172, 15 τερατωδέστατόν τι συμβαίνει πάθος περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ (sc. Μωυσέως). — All: I 118, 24 ὅπερ διὰ συμβόλου „χεῖρα“ ὠνόμασε. I 108, 16 cf.

V 240, 4. 354, 9 ἡ γὰρ χ. σύμβολον πράξεως. III 287, 23. V 323, 16. 18. VI 9, 4 (χεῖρες = πράξεις). IV 235, 12 ἔργου σύμβολον.

χειραγωγία. IV 191, 5.

χειροδοτεῖν. III 232, 24.

χειρόκμητος. VI 212, 8 ἀφιδρύμα. IV 280, 9 (ἀφιδρύματα). III 250, 17 ἔργον. V 17, 8 (ἱερὸν θεοῦ). — II 37, 3 ὅτι χ. οὐδεὶς ἐστὶν ὄψει καὶ πρὸς ἀλήθειαν θεός. — VI 208, 14 τὸ ἱερὸν χειρόκμητον οὐδεμίαν ἐξ ἀρχῆς μορφήν παρεδέξατο. V 6, 2 οὐδ' ἐξ ἐτέρας ὕλης χειρόκμητον οὐδὲν τὸ παράπαν θεοπλαστήσετε. V 85, 7 μηδὲν θεοπλαστεῖν χειρόκμητον. IV 284, 6 (χειρόκμητα coni. ἀγάλματα, ξόανα). VI 209, 3 ἀγάλμα ἡ ἑσάσιν ἢ τι τῶν χειροκμήτων. II 61, 15 ὄργανον γὰρ τελεώτατον . . . ἀρχέτυπον τῶν χειροκμήτων. VI 76, 5 οἱ τῶν χειροκμήτων οὐδὲν φήθησαν διαφέρειν τοσοῦτον ὁρατὸν θεόν. V 148, 16 τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς (sc. θεός) ἐξομοιούσθω τοῖς χειροκμήτοις. IV 286, 5 πρὸς θεραπεῖαν τετραφθαί τῶν χειροκμήτων. V 277, 12 ἐπὶ θυσίας ἀθύτους καὶ σπονδὰς ἀσυμβάτους καλέσασθαι τῶν χειροκμήτων. V 15, 3 ἔνταί πρὸς δουλείαν τῶν χειροκμήτων. V 149, 2 μηδὲ χειρόκμητα θεοπολαστεῖν. V 333, 22 περὶ τιμῆς τῶν χειροκμήτων. IV 303, 15 ὅσα περὶ χειροκμήτων ἐνομοθετεῖτο.

χειροκοπεῖν. V 146, 20.

χειρονομεῖν. I 267, 24.

χειροποίητος. VI 50, 3 (ἔνδοξα καὶ πενία). VI 175, 5 (θάνατοι). IV 238, 18 (ταυρόμορφος θεός). IV 221, 6 ἱερὸν. I 50, 4 (κατασκευή). V 206, 22. VI 131, 25 (λιμός). V 243, 16 ναυάγια. III 161, 20 (νόμοι). IV 212, 1 (πόλις). V 44, 27 φθοραί. — IV 239, 12 μηδὲν τῶν χειροποιήτων. IV 192, 8 πάντας τοὺς τελεσθέντας τοῖς χειροποιήτοις συγγενεῖς καὶ φίλους.

χειροτονεῖν. I 291, 15 οὓς ὀρφανίας ἔλεος ἐπιτρόπους εἴωθε χ. II 112, 4 μηδ' ἄρχοντα χ. ἱποτρόφον. II 121, 5 καὶ τινες δεῖ ὅσους ἐπ' αὐτὸ τοῦτο χ. τὸ ἔργον. I 205, 16 εἰς θεὸν αὐτόν (sc. Μωυσῆν) ἔχειροτόνει (ὁ θεός). I 273, 21 (ὁ φύλαξ) τὸν ἀδελφὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς διδασκαλίας χειροτονήσας τὸν ἑαυτοῦ προφορικὸν λόγον. II 12, 14 ἐπιτεστάτας καὶ διδασκάλους κακῶν ἔργων ἐπ' αὐτοῖς χειροτονήσαντες. — I 294, 25 (Μωυσῆς), ὅποτε χειροτονεῖται „θεὸς τοῦ Φαραῶ“. V 348, 5 ὑπὸ θεοῦ χειροτονηθείς. V 283, 12 τὴν γούν ἐπιμέλειαν . . . τῶν κοινῶν οὐτ' αὐτὸς ἐθελοντῆς εἰλόμην

οὐδ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπων χειροτονηθεὶς ἔλαβον. III 245, 1 ἐν τῷ χειροτονηθέντι κατὰ τὰς θείας χορηγίας. II 80, 14 οὗς ἐν δικαστηρίῳ καταδικασθέντας ὑπὸ κλήρῳ ἀρχόντων ἢ καὶ χειροτονηθέντων δικαστῶν. III 125, 13 τῶν ἐπὶ ταῦτα χειροτονηθέντων ... ἐξ μὲν τοὺς ἀμείνους ἔταξεν ἐπὶ τῆς εὐλογίας. V 221, 12 οἴεται δεῖν ὁ νόμος ... διαφερόντως δὲ τοὺς λαγόντας ἢ χειροτονηθέντας δικάζειν. V 211, 12 ὧν οἱ μὲν φύλακες τῶν νόμων χειροτονήνται. III 297, 22 τὸν ... σοφὸν βασιλέα, χειροτονημένον οὐ πρὸς ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ... φύσεως.

χειροτονητός. V 244, 15 (ἀρχαί).

χειροτονία. I 267, 11 Ἀραῶν. V 283, 17 τοῦ διαδόχου. V 333, 13 θεοῦ. I 29, 11 οὐκ ἔργῳ μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ διὰ λόγου χειροτονίᾳ. V 143, 4 κατὰ κλήρον ἢ χειροτονίαν. III 182, 16 οὐ κλήρῳ, πράγματι ἀβεβαίῳ, καὶ χειροτονίᾳ. IV 138, 21 πιστεύων δ' ὁμοῦς παρητεῖτο τὴν χειροτονίαν ἰσχυρόφωνον καὶ βραδύγλωσσον. V 211, 13 ἀνευ χειροτονίας.

χειρουργεῖν. III 198, 5. IV 33, 11. 252, 16.

χειρουργία. II 31, 21. III 82, 17.

χείρων. I 133, 17 ἀμείνων μὲν ἢ μνήμη, X χ. δὲ ἡ ἀνάμνησις. V 109, 18 (ἀπολογία). IV 5, 1 (βίος). II 82, 9 (γένος). II 241, 8 sq. 249, 28 sqq. (εἶδος). I 80, 12 κρείττον μὲν δὴ τὸ λογικόν, χείρον δὲ τὸ ἐπιθυμητικόν. I 138, 15 (ἡδονή) τῶν ἄλλων παθῶν χ. I 25, 13 (ιδέα). VI 85, 14 sq. (κόσμος). II 84, 20 πρὸς μερίδα τὴν χείρῳ. II 46, 13 (μέρος). III 115, 17 τὸ χείρον τῆς ψυχῆς μέρος opp. τὸ κρείττον. V 16, 5 πρὸς τὴν χείρῳ μεταβολήν. III 237, 17 (μοῖρα). I 167, 26 ὁ μέσος ... νοῦς, δὲ τότε μὲν ἀμείνων τότε δὲ χ. ἐξετάζεται. V 252, 9 (οὐσία). II 250, 4 (πολιτεία). I 89, 1 (σῶμα). II 54, 21. III 11, 24. 54, 11 (τάξις). III 297, 8 sq. (λόγος φύσις). — III 22, 17. V 138, 18. 251, 23. 283, 1. 331, 15 τὸ τε εὖ καὶ τὸ χείρον. II 305, 7 τὸ ἐν ἐκάστῳ εὖ τε καὶ χείρον. VI 86, 10 πρὸς τὸ χείρον opp. πρὸς τὸ βέλτιον. V 12, 12 τὸ χείρον εἰς τὸ ἀμείνων μεταρροζοῦμαι. I 80, 12 cf. 162, 27 δίκαιον γὰρ τὸ μὲν κρείττον ἀρχειν αἰεὶ καὶ πανταχοῦ, τὸ δὲ χείρον ἀρχεσθαι. I 100, 11. 13 ὅταν γὰρ τὸ κρείττον ὁ νοῦς ἐνωθῇ τῇ χείρονι τῇ αἰσθάνῃ. I 127, 22 (ἡ φύσις) νεύει πρὸς ἐκάτερα τὸ τε εὖ καὶ χείρον. I 167, 28 πρὸς τε τὸ εὖ καὶ πρὸς τὸ χείρον. I 133, 20 πρεσβύτερον δὲ τὸ χείρον ἢ

ἀνάμνησις εὐρίσκεται μνήμης τοῦ κρείττονος. I 127, 23 ὅτι (ἡ φύσις) ἠκολούθησε τῇ χείρονι. I 257, 1 cf. 77, 2. II 92, 10. VI 86, 11 πολλὰς πρὸς ἐκάτερον τὸ τε εὖ καὶ χείρον τροπὰς. I 107, 2 τροπὴν τὴν πρὸς τὸ χείρον. VI 74, 3 cf. V 229, 1 ἢ τε πρὸς τὸ χείρον μεταβολή. VI 86, 5 πρὸς τὸ ἄμεινον ἢ χείρον μεταβάλλοντα. VI 123, 17 τῇ τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὸ χείρον μεταβολῇ. I 286, 6 τὰς ἐκουσίους τῆς διανοίας πρὸς τὸ χείρον τροπὰς. I 139, 13 νοῦν ... ἐκδοθῆναι τῇ χείρονι. I 100, 12 ἀναλύεται εἰς τὸ χείρον τὸ σαρκὸς γένος. IV 295, 2 τῷ κρείττονι τὸ χείρον ἀκολουθεῖν. I 204, 9 ὡς ἀπὸ λέγεται προστίθεσθαι τῷ βελτίονι, ὅτε ἐξέλιπε τὸ χείρον. I 107, 19 οὐ τόπων διαφοραὶ τότε εὖ καὶ χείρον ἐργάζονται. V 94, 7 μήτε χείρον κρείττονος μήτ' ἄμεινον χείρονος. III 91, 21 (ὁ νοῦς) κρείττων ἐν χείρονι. II 68, 2 ἀνθρωποὶ ... ὀφείλουσι πρὸ τῶν χείρων ἀίρεισθαι τὰ κρείττω. I 128, 23 ἔδει γὰρ εἰς τὴν τῶν βελτιόνων δῆλωσιν γένεσιν ὑποστῆναι καὶ τῶν χείρων. II 49, 18 τὸ γὰρ ἄμεινον, ψυχῇ, τοῖς χείροισιν ἐκδεδῶκασιν, ἀψύχοις. IV 159, 5 οἱ χείρους (opp. οἱ κρείττονες). V 45, 11 οἱ χείρους τοῖς βελτίοις ... ἀμιλλώμενοι. III 117, 1 βελτιῶν δὲ τοὺς χείρους νοουθεσία (opp. οἱ ἀγαθοί). IV 29, 21 χείρους μὴ γίνεσθαι καὶ βελτίους ἔσονται.

χελιδών. I 105, 12.

χέρνιψ. II 195, 25.

χερσαῖος. I 292, 23 τὸ χερσαῖον εἰς πτηνὸν γένος μεταβαλόν. IV 166, 20 ζῶον. I 292, 16 ζῶον καὶ ἀνθρωπὸς ἐστὶ. II 163, 17 ζῶον ζῶον. II 136, 20. V 39, 13. 17. 235, 18 (ζῷα). II 231, 3 (ζῷα conl. ἐνυδρα καὶ πτηνά). II 136, 16 ζῷα conl. φυτά. V 182, 15 (θηρες). V 255, 12 (θηρία, conl. ἐνυδρα). V 244, 7 φύσις. II 241, 11 (φυτά). — III 304, 17 τῶν ζῶων ἀγέλαι, πτηνῶν, χερσαίων, ἐνδρῶν. VI 86, 18 τὰ χερσαῖα τῶν ζῶων. I 21, 11 ὑπολέλειπτο δὲ μετὰ φυτὰ ζῶων τὰ χερσαῖα. — I 51, 14 sq. τὸν ἀνθρωπον πάντα εἶναι, χερσαῖον ἐνυδρον πτηνὸν οὐράνιον.

χερσαῖα. III 234, 11 γῇ μὲν τὰ χ. ἐγκατεσκεύαζε, θαλάττῃ δὲ καὶ ποταμοῖς τὰ ἐνυδρα, οὐρανῷ δὲ τοὺς ἀστέρας. III 32, 16 cf. V 152, 7. 231, 11. 235, 24 (χ. conl. πτηνά, ἐνυδρα). VI 181, 13 cf. 48, 10 ἐνυδρα καὶ χ. καὶ πτηνά θεοπλαστούντες. I 29, 11 cf. VI 60, 9 (χ., ἐνυδρα, ἀεροπόρα). II 135, 19 conl. πλωτά, πτηνά, πυρλίγονα. I 23, 1 χ. καὶ πτηνά.

I 22, 3 μετὰ δὲ τοὺς ἰχθύας τὰ πτηνὰ καὶ χ. I 21, 19 τῇ (γένει) τῶν χερσαίων καὶ ἀεροπόρων. IV 214, 12 ὅσα χ. καὶ πτηνὰ. I 196, 19 χ. ἐνύδρα καὶ ἐνύδρα ἀεροπόρων ... ἐρῶσι. II 43, 22 πάνθ' ὅσα χ. καὶ ἐνύδρα οὐκ αἱρεῖ καὶ πνεύματι ζῇ. II 43, 27 δι' οὗ τὰ ἄλλα, ἐνυδρά τε καὶ χ., ἐψύχονται. III 149, 23 (opp. τὰ δόλυμπα). III 53, 19 cf. I 292, 16. II 43, 12 τοῖς χερσαίοις οἰκειότατον χωρίον γῆ. I 192, 3 εὐχθες δ' ἐστὶ περὶ τῶν χερσαίων ἢ καθ' ὕδατος μακρηγορεῖν τὰς καθόλου καὶ κατὰ μέρη τροπαῖς αὐτῶν ἐπὶ μάλιστα διαξίοντα. V 33, 9 τὰ πρωτοτόκα ἀρρενικά πάντα τῶν χερσαίων. I 292, 19 τὰ μὲν χ. καθ' ὕδατος δύντα (τελευτᾷ). VI 108, 12 χερσαίων (φθορά). VI 153, 18 ἀνθρώποις καὶ πᾶσι χερσαίοις. VI 93, 5 τοῦ χερσαίων ἀπάντων ἀρίστου καὶ ἡγεμόνος ἀνθρώπου. V 234, 5 τούτους ἐπὶ τῶν χερσαίων τοὺς ὅρκους θεῖς. IV 295, 11 εἰ μὴ τοῖς χερσαίοις ἀναδιδασκόμεθα, πρὸς τὴν πτηνὴν καὶ ἀεροπόρον μετώμεν φύσιν. IV 286, 20 οὕτε <τῶν> χερσαίων λέοντος θηριωδέστερον ἀνεῦρον. IV 151, 2 κυνός, τοῖ μὲν τῶν χερσαίων θρασυτάτου. V 231, 17 χερσαίων μὲν οὐν τὸ συνὸν γένος.

χέρσος. I 277, 17 (ὁ θεός) τῶν μὲν ἄλλων τὰς κεφαλὰς πηξάμενος ἐν χέρσῳ. II 192, 19 τὰ ὅ ἐνύδρα ἐπὶ χέρσον ἀναπλεσσαντα. II 98, 4 τὰ ... πελάγη ... ἀναγεόμενα λιμνάζει τὴν τέως χέρσον. IV 144, 4 ἐναντία γὰρ χ. ὕδατι. III 216, 16 (opp. αἰθήρ).

χῆν. V 235, 21.

χῆρα. V 249, 12, 20 ἀσθενὲς δὲ καὶ ταπεινὸν χ. καὶ ὀρφανὸς καὶ ἐπλήυτος. III 302, 12 οὗτοι (sc. οἱ ἐπιτελεγμένοι πρὸς τὴν ἱεράν νεωκορίαν) δὲ εἰσι Λευῖται καὶ προσήλυτοι καὶ ὀρφανοὶ καὶ χῆραι. V 74, 15, 22 (θεός) οὐκ ἀπαζίων γενέσθαι κριτῆς προσηλύτοις ἢ ὀρφανοῖς ἢ χῆραις. V 112, 4 χῆραι καὶ ὀρφανοὶ παῖδες ... τότε περιουσιάζουσιν ταῖς τοῦ θεοῦ δωραῖς. V 168, 5 ἐάν δέ τις χῆραν ἀποθανόντος ἀνδρός ἢ καὶ διασευχθεῖσαν ἄλλως βιασάμενος αἰσχύνῃ. V 156, 22 προστάξας ... μηδ' αὐτοπρογόνῃ ἢ χῆραν ἢ παρθένον (ἐγγυᾶσθαι). V 227, 2 οὐδὲ χῆραν ἐφείται γαμεῖν αὐτῇ (sc. τῇ ἀρχιερεῖ). V 27, 19 τοῖς δὲ κατὰ μέρος ἱερεῦσι ... ἐφείτῃ δ' οὐ μόνον παρθένους ἀλλὰ καὶ χῆρας, οὐ πάσας ἀλλ' ὧν τετελευτήκασιν ἄνδρες, μετ' ἀδείας ἄγεσθαι. III 134, 12 χῆρας γάρ καὶ ἐκβεβλημένης καὶ βεβήλου καὶ πόρνης ἀνὴρ οὐδέποτε γίνεται

(ὁ κεκαθαρμένος τοῦ σοφοῦ νοῦς). V 91, 19 χῆραι δὲ μὴ ῥαδίως ὁμνύτωσαν. V 299, 6 τρίτον δὲ ἔλπει τὴν αἰχμάλωτον, εἰ μὲν παρθένος ἐστὶν ..., εἰ δὲ χ. I 102, 28 εὐχὴν δὲ χῆρας καὶ ἐκβεβλημένης ἀναφαίρετον ἔα. II 85, 13 χ. δ' ἐστίν, οὐχ ἦν φαμεν ἡμεῖς, ὅταν ἀνδρὸς ἐρήμη γένῃται, ἀλλὰ τῇ γηρεύειν τῶν φθειρόντων καὶ λυμαينوμένων παθῶν τὴν διάνοιαν. II 85, 23 πᾶσα διάνοια χ. καὶ ἐρήμη κακῶν μέλλουσα γίνεσθαι. I 191, 26 διάνοιαν δὲ ἐκβεβληθῆαι καὶ χῆραν θεοῦ, ἥτις ἡ γονὰς θείας οὐ παρεδέξατο ἢ ... κτλ.

χηρεῖα. II 171, 3. IV 256, 14. 278, 11.

χηρεῦν. II 2, 9 τῷ δὲ συμβέβηκεν ἀκολουθεῖν τὸ χ. τινὰ μέρη τῶν ἐν κόσμῳ. II 85, 14 τῷ χ. τῶν φθειρόντων καὶ λυμαينوμένων παθῶν τὴν διάνοιαν. III 134, 15 τὸ χ. ἀρετῆς. VI 90, 13 ἔνα ἕκαστον τοῦ <ἀρίστου> κτήματος χ. βλασάμενοι. V 157, 5 ἐάν τε χηρεύῃ ἐάν τε καὶ ἐτέρῳ γαμηθῇ. I 292, 3 ἡ χηρεύουσα ... ψυχῇ. V 93, 5 (ἡ ψυχῇ) χηρεύουσα τῶν καλλίστων. V 92, 20 γυναικὶ ἡ χηρευοῦσα ἢ ἀνδρὶ ἐτι ἡρμωμένη. II 85, 16 ταύτῃ (sc. Θάμαρ) προστέτακται χηρευοῦσα καθέζεσθαι ἐν τῇ τοῦ μόνου καὶ σωτήρος οἴκῳ πατρός. V 153, 11 κελεύει ... ἀπέχεσθαι ... χηρευοῦσιν <μητριῶν>. I 292, 2 (ἡ ψυχῇ) οὐ χηρεύσει μόνον ἐπιστήμη. VI 4, 12 βίον δὲ τρίψαντες ἀβίωτον, ἐν ᾧ φρονήσεως ἐγήρευσαν. V 158, 7 ἐάν ... γυνὴ ... πάλιν χηρεύσῃ. V 32, 2 ἐάν θυγάτηρ, φησὶν, ἱερέως γηγάμενη μὴ ἱερεῖ χηρεύσῃ. II 15, 11 τὸ ... θρέμμα χηρεύσαν ἀγέλαρχον. II 85, 19 (Θάμαρ) ἡρήμωται μὲν καὶ κεχηρευκεν ἀνθρωπίνων ἡδονῶν. III 302, 13 οἱ δὲ ἀπωφανισμένοι καὶ κεχηρευότες γενέσεως.

χῆρος. III 181, 32 τὰ γὰρ ἔρημα καὶ χῆρα φρονήσεως. II 85, 13 γυνὴ <χῆρα>.

χίμαρος. V 232, 18 δέκα δ' ἐστὶν ἀριθμῶν

× (τὰ ποσφάγα) μόσχος, ἀμνός, χ., κτλ. V 56, 2 χ. γὰρ ἐστὶ τὸ ἱερεῖον. III 144, 1 cf. V 45, 19 sqq. 46, 7 περὶ τῆς ἀμαρτίας. V 33, 12 ταῦτα γὰρ κελεύει διαδιδόσθαι τοῖς ἱερεῦσι ... μόσχους καὶ κριοὺς καὶ γιμάρους.

χιτών. I 259, 23. III 252, 13. IV 68, 10

× (ποιικλος). I 101, 15 τὸν τῆς δόξης καὶ φαντασίας ψυχῆς χιτῶνα. I 101, 29 γιτώνες δ' εἰσὶ τὰ μέρη τοῦ ἀλόγου, ᾧ τὸ λογικὸν ἐπεστιάξει. V 22, 6 ποδῆρης χ., αἶρος σύμβολον. III 251, 16 χιτῶνα ἐνδύεσθαι, τοῦ παντός ἀντίμιμον ὄντα οὐρανοῦ.

χλαμός. VI 173, 3 Ἐρμού.

χλευάζειν. IV 21, 20 οἱ τὰ θαυμαζόμενα
παρά τοῖς πολλοῖς εἰῶθαι χ. II 216, 18
θέον ἐπιστένειν καὶ μὴ χ. ἐφ' οἷς εἰ-
κός ἔν. II 198, 12 ὑπὸ παντός τοῦ νη-
ωτερίζειν καὶ τὰ καλὰ χ. ἀμὴν ἔχον-
τος. I 231, 8 (οἱ μάταιοι) γελῶσι καὶ
χλευάζουσιν ἐπιφωνοῦντες. II 198, 26
τὸ χλευάζον ... παιδάριον. IV 287, 3
ἐκθνήσκουσι χλευάζοντες. VI 126, 13
οἱ δὲ ἀφορμῆς λαβόμενοι διημέρευον ἐν
τῷ γυμνασίῳ χλευάζοντες τὸν βασιλέα.
VI 222, 18 ἐν θεάτρῳ κλωσμός συριττόν-
των, καταμωκωμένων, ἀμετρα χλευα-
ζόντων. VI 195, 5 τοῖς δὲ ἡ καθαι-
ροῦσιν ἡ χλευάζουσιν. VI 186, 16 δι'
ἐνίου οἰκέτας τοὺς τωθάζοντας αἰεὶ καὶ
χλευάζοντας σὺν αὐτῷ. III 232, 10 τὸν
ἐν ταῖς κεναῖς δόξαις ἐχλευάζειν αἰεὶ. II
284, 17 ὡς ἐπὶ τῷ διασύρει καὶ χλευάσαι
τὰ γινόμενα. III 117, 19 ὅπῃ αὐτὰ τὴν
φύσιν ἐστίν, ἐθεάσαντο καί, εἰ μὲν εἴη
καλὰ, ἐθαύμασαν, εἰ δὲ αἰσχρὰ, ἐγέλω-
σαν. IV 126, 21 ἀσκητῆς ... τὸν
ἀβροδίατον βίον ὡς οὐδεὶς ἕτερος χλευά-
σας. V 147, 12 εἰς δ' οὐχὶ τῶν ἡμελη-
μένων καὶ ἀφανῶν ὀλίγα φροντίδας τῶν
διατεταγμένων καὶ χλευάσας τοὺς φυλάτ-
τοντας. V 185, 12 τὰς ... ὑψηγῆσαι
περὶ τῆς τοῦ ὄντος ὄντος θεοῦ τιμῆς
χλευάσαντες. — IV 256, 16 παρ' οἷς χη-
ρεῖα μὲν γυναικῶν γέλως ..., ἐρημία δὲ
παίδων ὀρφανῶν ... χλευάζεται. VI
221, 5 ἡμεῖς ... χλευάζόμενοι καὶ κατα-
κερτμούμενοι πρὸς τῶν ἀντιπάλων ὡς
ἐν θεατρικοῖς μῖμοις.

χλευασμός. I 274, 15.

χλευαστικός. VI 164, 2 (σχωμμα).

χλεύη. II 39, 26. 108, 7. III 117, 7.
IV 159, 17. V 43, 8. 89, 22. 126, 6.
267, 18. 328, 15 (coni. γέλως). VI 15, 11
μετὰ δὲ τὴν χλεύην παυσάμενοι τοῦ
γέλως. I 274, 17 ἡ δὲ χ. διὰ τὸ
οἶσθαι μὲν ἐπιβεβουλευκέναι τῷ κρείτ-
τονι. VI 169, 1 χλεύης ἄξιον ὁ Σιλα-
νός ἐπαθεν. VI 47, 20 ἡ τοῦτο γε καὶ χλεύ-
ης ἄξιον. III 281, 4 (πράγματα) χλεύης
ἐπάξια. V 222, 13 τὰς ματαίους καὶ πεπα-
τημένας καὶ χλεύης ἄξιας μυθογράφων ...
μακρὰς ῥήσεις. II 31, 23 χλεύην τὰς ἐτέρων
τόχας τιθεμένους. IV 166, 6 (ἡ διάνοια)
τὰ θεῖα διερευνωμένη κάλλη χλεύην τίθεται
τὰ ἐπίγεια. V 156, 1 ὁ δὲ τῶν Αἰγυ-
πτίων (νόμοθέτης) χλεύην (θέμενος) τὴν
ἐκατέρων εὐλόβειαν. VI 170, 15 χρη-
στηρίοις αὐτοῖς καὶ ὀργίοις χλεύην τι-
θέμενος. VI 187, 7 πρὸς ἀφράσιν τῶν
μετὰ χλεύης ἐγκλημάτων. II 101, 24
ἐστὶ δὲ ὅπου καὶ ἀνελευθέρου χλεύης

ἐκπεφοιτήκασιν. III 84, 15 (ζωμική).
V 1, 14 (παιδική).

χλιαίνεσθαι. III 70, 12.

χλιδᾶν. II 126, 30.

χλιδῆ. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα) ...
κώμοι χ. θρύψις κτλ. I 210, 2 κε-
κλασμένῳ τῷ βραδίσματι ὑπὸ τρυφῆς
τῆς ἄγαν καὶ χλιδῆς. I 57, 9. V 232, 1
(coni. θρύψις). II 40, 14 cf. 141, 18 χλι-
δαὶ τε καὶ θρύψεις. V 145, 17 (coni.
τρυφή).

χλοάζειν. I 44, 21.

χλόη. I 44, 22.

χλοηφαγία. V 112, 8.

χλοηφορεῖν. I 12, 16. 25, 8.

χλοηφόρος. VI 92, 9 (πεδιάς). III
286, 4 (ἡ ἀρετῆς χώρα).

χλωρίζειν. I 262, 1.

χλωρός. I 66, 25 sq. cf. 67, 8 sqq. χλωρὸν
μὲν οὖν ἀγροῦ τὸ νητὸν εἴρηκε τοῦ νοῦ.
χοίρειος. VI 221, 14 διὰ τί χοιρείων
κρεὺν ἀπέχεσθε.

χολή. V 53, 8. 238, 19.

χορεία. I 18, 3. II 105, 25. 303, 24.

304, 14. III 82, 10 169, 27. IV 19, 9.

171, 10. V 97, 13. 122, 14. 244, 5. VI

73, 12 (ἀστέρων). I 43, 10. III 50, 5

τῶν πλανήτων. I 175, 16 οἱ ἀπλανεῖς

θεῖαν ὡς ἀληθῶς χορεῖαν χορεύουσι. I

23, 17 πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν. V

9, 13 τῶν ἄλλων πλανήτων τε καὶ

ἀπλανῶν καὶ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ.

V 364, 6 τῶν οὐρανῶν. I 27, 1 τὰς

κινήσεις καὶ χορείας ἐν τάξεσιν ἡρμο-

σμέναις. V 202, 15 ἀνατολὰς καὶ δύσεις

καὶ χορείας ἐμμελεῖς. V 359, 12 ἵνα τοῖς

πέρασι τῶν προτέρων αἱ τῶν ὑστέρων

ἀρχαὶ συνάπτουσι κύκλον τινὰ καὶ χο-

ρεῖαν ἀποτελῶσιν. V 286, 18 ὡς δ'

ἐτέλεσε τὰς χορείας (Μωυσῆς). VI

69, 7 στροφάς τε τὰς ἐν χορείᾳ καὶ ἀντι-

στροφάς ποιοῦμενοι. III 21, 7 τὴν τοῦ

σοφοῦ ψυχὴν ἔχουσιν <ἐν αὐτῇ καθά-

περ> ἐν αἰθέρι καθαρὰς φύσεις, τεταγ-

μένας κινήσεις, χορείας ἐμμελεῖς. II

176, 23 μητέρα (εἶναι φαμεν) δὲ τὴν μέ-

σιν καὶ ἐγκύκλιον χορεῖαν τε καὶ παι-

δείαν.

χορεύειν. II 92, 22 χορεύει γὰρ ἐν κύκλῳ

Χ λόγος ὁ θεῖος. I 78, 14 (ὁ Φεισῶν) χο-

ρεύει δὲ καὶ κύκλῳ περίεσι τὴν γῆν Εὐνι-

λάτ. I 175, 17 οἱ ἀπλανεῖς θεῖαν ὡς

ἀληθῶς χορεῖαν χορεύουσι. III 119, 19

ὁ γὰρ ἐπὶ χορεύων ἐν τῷ θνητῷ βίῳ.

II 30, 4 τῇ μὲν τοῖς παιδευμένοις τοῖς

ἐγκυκλίοις <ἐν> χορευούσῃ. I 170, 13 τὴν

μέσσην παιδείαν τὴν ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις

χορευοῦσαν.

χορευτής. II 185, 4. II 299, 4 ἀρετῆς.

ΠΙ 112,6 τοῦ θιάσου τούτου. ΠΙ 82,2 τοῦ σώματος καὶ τῶν περὶ αὐτό. VI 70,11 σεμνοὶ δὲ οἱ χορευταί. VI 70,12 τὸ δὲ τέλος καὶ τῶν νομαίων καὶ τῶν λέξεων καὶ τῶν χορευτῶν εὐσέβεια. V 286,11 ταχθεὶς δ' ἐν τοῖς κατὰ τὸν αἰθέρα χορευταῖς. ΠΙ 288,30 δὲ τοῖς κατὰ μέρος χορευταῖς ἀπεικάζεται.

χορηγός. ΠΙ 116,18 παντὸς ἀκολάστου θιάσου. ΠΙ 39,27 χ. δ' ἐστὶ τούτου τοῦ δόγματος ... Αὐνάν. ΠΙ 185,5 Μωυσῆς ... τοῦ σοφοῦ τούτου δόγματος. ΠΙ 18,10. V 130,17. 136,1 (nt. θεός). V 247,3 σκότους καὶ πολέμου (ἀνισότης). V 267,23 χορηγὸν ἔχων τὸν τῆς φύσεως ἀκαθαίρετον πλοῦτον. V 317,5 χορηγοὺς ὡς ἔφην ἔχουσι τούτου τοῦ κακοῦ πλοῦτος καὶ δόξας καὶ ἡγεμονίας.

χορικός. VI 68,5 (ὑμνοί).

χορός. VI 186,19 τοῦ Αἰγυπτιακοῦ θιάσου. I 265,17. ΠΙ 182,25 αἰσθήσεων. ΠΙ 240,10 τῶν ἀμύσεων. IV 163,15. VI 69,2 sqq. 70,5 δύο χοροὺς, τὸν μὲν ἀνδρῶν, τὸν δὲ γυναικῶν. V 65,13. V 239,11 ἀρετῶν. V 286,8 cf. I 40,21. ΠΙ 157,2. IV 264,16 ἀστέρων. IV 256,9 οἱ γὰρ ἀστέρες εἰς γενόμενοι χ. ΠΙ 199,19 νηφόντων. ΠΙ 202,2 τῶν σοφιστικῶν προπαίδευμάτων. ΠΙ 262,21 ψυχῶν ἀσωμάτων ιερώτατος. — ΠΙ 288,26 ἐμμελὴς καὶ πολυάνθρωπος. I 76,19. 114,20. 166,27. ΠΙ 176,8. ΠΙ 123,21. 125,22. VI 4,6 (θεῖος). ΠΙ 54,11 (θεῖος καὶ οὐράνιος). ΠΙ 236,10 (ιερώτατος). ΠΙ 237,28 (πρωφητικός). — ΠΙ 111,7.9 δύο δὲ χοροὶ ... στάντες ἀντήχον καὶ ἀντίφωνον ἀναμέλθουσιν ἁρμονίαν. IV 163,18 ἡγεμόνες γὰρ οὗτοι (Μωυσῆς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἢ αὐτοῦ) τῶν χορῶν ἐγεγέννητο. IV 181,12 ἄσμα καινὸν οἱ θεοφιλεῖς χοροὺς περὶ τὸ φρέαρ ἐν κύκλῳ στήσαντες ἦδον. VI 173,10 χοροὶ τε εὐδὲς εἰστέκισαν ... παιᾶνας εἰς αὐτὸν ᾄδοντες. VI 163,16 ἡ καθαρωδὼν ἢ χορῶν τῆς ἐμμελείας. VI 169,21 χοροῦ τινος ἡγεμῶν. ΠΙ 136,12 ἡγεμῶν δ' ἐστὶ τοῦ χοροῦ τούτου. ΠΙ 288,28 ἡγεμόνες τοῦ χοροῦ τούτου τὰ νοητά. I 210,15 ὧν ἐν μέσῳ καθάπερ ἡγεμῶν χοροῦ πᾶσα (ἢ ἡδονή). IV 261,3.15 εἰς γὰρ δύο χοροὺς διανείμας τὸ ἔθνος. IV 264,9 χοροὺς ἵστανται καὶ βωμοὺς κατασκευάζον. IV 238,1 cf. V 185,14 χοροὺς ἀχορευτοὺς ἵστανται. V 311,1 ἐν χορῷ παναρμονίῳ. ΠΙ 97,1 τὰ μὲν οὖν ἐκ διεστηκῶτων, αἰπόλια, βουκόλια, χοροὶ, στρατεύματα. IV 70,10 cf. V 149,10. 347,21 καθάπερ ἐν χορῷ.

χόρτος. I 67,4 sqq. cf. 44,18 „καὶ

πάντα“ φησὶ „χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι“. I 67,11 ὁ δὲ γ. τὸ αἰσθητόν (ἐστίν). I 168,28 sq. χ. ἀλόγου τροφή ἐστίν.

χοῦς. I 46,18 cf. 47,1. 20 „ὁ θεός ... χοῦν λαβών“. I 69,4 ἐκ σποράδος ὕλης, ἣν χοῦν κέκληκεν. ΠΙ 269,4 χοῦν εἰς ἀνθρωπείαν μορφήν τοῦ θεοῦ διαπλάσαντος. ΠΙ 14,11 ὁ πεπλασμένος ἡμῶν χ. ΠΙ 244,20 κόνιν καὶ χοῦν ψυχῆς προτιμήσαντες. ΠΙ 8,11 ταπεινὸς γεγονώς, καταβεβλημένος εἰς χοῦν. V 367,7 χ. ἀνωθεν ἐξ οὐρανοῦ καταχθήσεται. I 282,18 (ὁ γεωργός) τάφρους οὐρεῖται, καὶ τὸν χοῦν αὐτὸς ἐπενεγκών. ΠΙ 100,10 ἐργασάμενοι δὲ καὶ μεθοδεύοντες τὰ φίλα τῇ σαρκὶ καὶ τὸν σύνθετον χοῦν. ΠΙ 36,18 τῷ τὸ σύστημα τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν εἰς λεπτόν καὶ ἀνωφελὲς χοῦν καταλέσαντας ἀναλῦσαι. — All: ΠΙ 244,21 (Ἐφρων ἐρμηνεύεται).

χρεία. IV 291,24 cf. V 110,23. VI 22,12 X πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου. IV 237,9 (βιωτική). ΠΙ 146,22 „ὅσων χρεῖαν οὐκ ἔχω“.

χρεῖος. I 260,2 (Ἰωσήφ) χρεῖον ἔκα-
X στον (ἀγαθόν) ἐκάστου καὶ πάντα πάντων ἀποφαίνειν αἰσίων. I 196,25 πάντα πάντων ἐπιδεᾶ τε καὶ χρεῖα. I 153,11 χ. γὰρ οὐδενός ἐστίν ὁ χοῦν. I 171,7 οἱ μὲν δεσπόται ὑπηρεσίας ἐνδεεῖς, ὁ δὲ θεός οὐ χ. I 181,4 cf. ΠΙ 1,15. 58,2. 263,3. IV 145,15. 161,25. 287,9. V 95,1. 268,16 (θεός) χ. ἄτε ὧν οὐδενός. I 196,10 ὁ μὴ πάντως χρεῖον ἄλλου. I 24,15 μὴ γὰρ χ. ἐστίν, ὅτι πάντα ὑπόχρεα.

χρειώδης. ΠΙ 32,1. IV 36,7. 235,2. 236,18. 237,6 (πύρ). I 94,15 εἴτε ὡς ἀγαθὰ εἴτε ὡς ἀδιάφορα ἢ ὡς κακὰ μὲν, χρειώδῃ δὲ ἄλλως. VI 56,6 τὸ χρειώδες.

χρεωκοπία. IV 306,10. V 104,8. 228,18. 229,3. 254,13.

χρεωστικός. ΠΙ 225,5. V 105,18. 115,6 sqq. 207,2. 290,11. 302,3. VI 158,2.

χρή. IV 201,4. V 348,11 sq. δ χ.
X καὶ ... δ μὴ χ. ΠΙ 293,14 δ μὴ χ. opp. δ δεῖ. ΠΙ 198,5 δ μὴ χ. IV 211,9 ἄτε χ. πράττειν καὶ δ μὴ. IV 250,16 δ τε χ. πράττειν καὶ λέγειν. IV 292,10 κατὰ τὸ λέγειν καὶ πράττειν δ χ. V 233,19 cf. VI 24,4 εἰς τε αἵρεσιν ὧν χ.

χρήμα. ΠΙ 56,3 πάντων χρημάτων X ἀνθρωπῶν μέτρον εἶναι. ΠΙ 8,25 μέτρον εἶναι πάντων χρημάτων τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. ΠΙ 44,17 τὰ ἀψυγότερα τούτου (sc. σώματος) δόξαν λέγω καὶ χρήματα καὶ ἀρχὰς καὶ τιμὰς. ΠΙ 26,4 ἡ εὐμορφίας γυναικὸς εἶνεκα ἢ χρημάτων

ἡ δόξης ἡ τιμῆς ἡ ἀρχῆς ἡ κτήσεως. II 49, 15 κρίνοντας ἕκαστον αὐτὸν οὐκ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ μέγιστον κακὸν, τὰ χρήματα, τὴν δόξαν, τὴν σωματικὴν δύναμιν. I 289, 1 κυρίως γὰρ οὐτε ἐπὶ χρημάτων ἡ κτημάτων περιουσία ... χαίρειν ἔνεστι. V 26, 15 ὦν καὶ τὰ χρήματα βέβηλα καὶ παράσημα. I 81, 4 (ὁ ἄφρων νοῦς) χρημάτων ἐρά. I 94, 11 τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν ὁ μὲν <φύλος> τελειότατον ἀγαθὸν κρίνει. — II 40, 26. IV 153, 10 V 172, 19. 200, 18 (χρημάτων ζημία). V 169, 12 ζημιούμενος χρήμασι.

χρηματίζειν. I 197, 17. 291, 1. II 82, 11. IV 243, 6. 256, 4. V 349, 21. VI 218, 20.

χρηματισμός. VI 50, 17.

χρηματιστής. III 117, 23. V 338, 12.

χρήν. V 151, 23 ἅπερ (sc. δέκα λόγια)

× αὐτὸς ἔχρησεν ὁ θεός. IV 306, 25 ἅπερ ἱεροπρεπῶς ἔχρησεν αὐτὸς ὁ θεός. III 145, 16 δε (sc. θεός) ἔχρησεν ἐκ τῶν ἀδούλων. II 244, 25 cf. 274, 5. 301, 14. V 324, 2 λόγιον ἐχρήσθη τοιόνδε. III 295, 5 καὶ Μωυσεῖ μέντοι θεοπρόπιον ἐχρήσθη τοιόνδε. II 161, 1 τούτῳ καὶ παρὰ τινι τῶν προφητῶν χρησθέν συνάδει τόδε. III 187, 4 τὸ χρησθέν πρὸ μικροῦ τόδε. IV 43, 7 τὸ χρησθέν ἐπὶ τῷ οὐφ. IV 264, 7 τὸ χρησθέν κατὰ τὴν μεγίστην πατρίων ἐκδιαιτήσιν. III 236, 19 χρησθέν τῷ σοφῷ θεοπρόπιον. I 269, 13 cf. II 51, 29. 54, 8. III 123, 9. 162, 22. 219, 1. 295, 21. IV 42, 16 τὸ χρησθέν λόγιον. III 2, 19 λογίου τοῦ χρησθέντος. IV 223, 12 cf. 241, 5. 254, 2. V 121, 2. 220, 10. 285, 3. 332, 7 τὰ χρησθέντα λόγια. IV 260, 1 τὰ χρησθέντα θέλεις δυνάμει. IV 244, 10 χρησμοὶ ... χρησθέντες δι' αὐτοῦ (sc. Μωυσέως). II 225, 14 ἐν τοῖς πρὸς τὸν Κῆν χρησθεῖσι λογίοις.

χρήσιμος. I 94, 12 (ἀγαθόν). II 310, 3 τὸ δραπετεῦειν. I 281, 17 τὸ γὰρ ἐγεμνεῖν. I 264, 16 (δόγμα). V 145, 5 (καιρός). II 91, 26 (κακά). I 163, 27 (καρποί). V 206, 17 (δόδος). V 146, 21 (παῖδες). III 117, 26 τὸ πρᾶγμα. III 71, 15 (σῶμα, αἰσθησις, τὰ ὀργανικὰ μέρη). V 128, 8 τὰ δ' ἐκ φύσεως. — III 135, 19 cf. I 267, 20 χρήσιμον (sc. ἐστίν). I 147, 14 τὸ ἀναγκαῖον μόνον καὶ χρήσιμον. V 311, 10 τὸ χρήσιμον. I 19, 22 τὸ χρησιμώτατον. V 364, 4. VI 56, 2 τὰ χρήσιμα. V 164, 7 τὰ δὲ μηδὲμὶ χρήσιμα. V 78, 8 cf. VI 73, 7 πάνθ' ὅσα ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα. V 21, 17 ὅσα ἄλλα θυσίαι χρήσιμα. V 109, 1 τῶν

περὶ τὸν βίον ἀναγκαῖων καὶ χρησίμων. V 104, 2 πρὸς τὰ ἀναγκαῖα καὶ χρησιμώτατα. IV 117, 20 χρησιμωτέρων μεθέζοντες.

χρησμολογεῖν. V 220, 19.

χρησμός. VI 175, 16 (Ἀπολλών) χρησμοῖς προλέγων τὰ μέλλοντα. VI 72, 11 ἢ δι' ὀνειράτων ἢ διὰ χρησμῶν ἢ διὰ σημεῖων ἢ τεράτων. V 76, 8 ψευδόμενος λόγια καὶ χρησμοὺς ἐπλάσατο. IV 241, 6 ὡς τοὺς μὲν χρησμοὺς ἐπιψευσαμένους. IV 244, 9 πάντ' εἰσὶ χρησμοί, ὅσα ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἀναγράφονται. I 199, 19 χρησμοὶ γάρ, οὓς ἐν ἱεραῖς βίβλοις Μωυσῆς ἀνέγραψεν, οἱ μαρτυροῦντές εἰσι. IV 56, 8 ὅταν ἔδειξεν ὁ λόγος καὶ μνησούντιν οἱ χρησμοί. III 281, 23 φασὶν ... οἱ χρησμοί. I 295, 25 διὰ τοῦτο καὶ ὁ χ. ... φησὶν. I 275, 9 ὅπερ καὶ ὁ χ. ἔφη τῷ Κῆν. I 286, 27 δηλώσει δ' ὁ τῷ πανσόφῳ Μωυσεῖ δοθεὶς χ. I 277, 25 τὴν γὰρ αἰτίαν χρησμῷ μαθὼν αὐτὸς (sc. Μωυσῆς) ἡμῖν ὑπεγγήσατο. III 294, 3 οἱ ἀψευδέστατοι μάρτυρες ἱεροὶ χρησμοί. IV 12, 18 καθάπερ δηλοῦσιν οἱ χρησμοί. II 138, 13 ἐν τοῖς χρησμοῖς ... λέγονται. II 146, 11 διὰ τῶν χρησμῶν ἄδεται. II 70, 15. III 250, 5 ἐν τοῖς ἱεροφαντηθεῖσι χρησμοῖς. — IV 133, 1. 190, 3. 268, 6. V 283, 12. VI 218, 25 (χρησμοὶ conī. λόγια). IV 258, 6 περὶ τῶν μικτῆν ἔχοντων κληρουχίαν χρησμῶν opp. τὰ κατ' ἐνθουσιασμὸν τοῦ προφήτου θεσπισθέντα λόγια. II 178, 3 (χρησμοὶ conī. ὁμολογιαὶ θεῖαι). — V 217, 25 χρησμῷ θεσπισθῆναι φησὶν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 182, 6 (Ἱερειῖας) χρησμὸν τινα ἐξείπεν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 268, 25 Ἰσαάκ, ὃ χ. ἐστίν. III 259, 12 τοῦ θεοῦ. III 185, 13 θεῖος. III 157, 13 θεῖοι. V 100, 6 ὁ Ἰεωὺς θεὸς χρησμῷ κελεύσας. IV 192, 19 φθάνει δὲ χρησμοῖς ... ὁ θεός. II 32, 2 ὁ θεός οὐκ ἀναλογούντας τῷ μεγέθει τῆς αὐτοῦ τελειότητος χρησμοὺς ἀναφέγγεται. IV 278, 19 τοὺς χρησμοὺς ἐνικῶς ἀποτεινόμενος (ὁ θεός). IV 262, 3 ἀρχοτος (Μωυσέως). IV 216, 12 (Μωυσῆς) ἤξιοτο χρησμοῖς. II 37, 21 χ. ἐξέπεσεν αὐτῷ. V 285, 10 ἦν δὲ καὶ χ. αὐτῷ. I 2, 17 (Μωυσῆς) χρησμοῖς πολλὰ καὶ συνεκτικώτατα τῶν τῆς φύσεως ἀναδιδαχθεῖς. — VI 2, 2 νόμον αὐτὸ μᾶλλον δὲ θεσμὸν ἰσοῦμενον χρησμῷ. I 144, 11 χρησμῶν θεοῦ νομοθετούτος ἤκουεν. IV 271, 24 μὴ εὐρήματα ἀνθρώπου τοὺς νόμους ἀλλὰ θεοῦ χρησμοὺς σαφειστάτους. IV 245, 5 τέτταρες εἰσι τόποι διὰ πύσε-

ως καὶ ἀποκρίσεως χρησμοῖς νομοθετηθέντες. IV 275, 20 cf. II 285, 6 V 239, 9 (οἱ δέκα λόγοι ἢ χρησμοί). V 148, 25 πέντε. IV 263, 21 τρίτον ἀναφθέγγεται χρησμὸν τερατωδέστατον. III 241, 18 ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγεγραμμένους στήλαις. IV 214, 8 θείαις προστάξεσιν, ἀς ὑφηγούντο οἱ χρησμοί. IV 161, 20 τῶν δὲ χρησμῶν ἐμένοντο (Μωυσῆς). IV 169, 22 χρησμοῖς ἀναδιδαχθέντες. I 225, 3 ὁ δὲ ... χρησμῷ μεταδιδαχθήτω λέγοντι. I 167, 15 χρησμῷ πραινθήσεται θεοῦ τῇ κελεύοντι. IV 253, 20 χρησμῷ τὴν κρίσιν ἀναφῆναι. IV 216, 19 ἔτοιμον ἐπαρένει ἀεὶ τοῖς χρησμοῖς ἑαυτοῦ. IV 183, 19 μὴδὲν ἄνευ χρησμῶν εἰσθῶς πράττειν. IV 279, 20 οἱ μὲν τοῖς χρησμοῖς ἀξιούντες εἶναι καταπειθεῖς. IV 249, 24 ἐτι τοὺς χρησμοὺς ἐναύλους ἔχων. IV 267, 7 θεῷ μάρτυρι τῆς περὶ τοὺς χρησμοὺς ἀληθείας. IV 264, 7 δόξαντα ἂν παραινέσεις εἰσικέων ἢ χρησμοῖς. IV 190, 7 τὰ ἐναντία τοῖς χρησμοῖς. IV 207, 20 θεσπισθέντας νόμους χρησμοῖς διερμηνεύειν. V 353, 5 τοὺς χρησμοὺς ἀξιούμενους τῆς ἱερωσύνης. IV 177, 7 ἀπιστοῦσι τοῖς χρησμοῖς. IV 139, 22 ἐν ἀπορρήτῳ μνηύουσι τοὺς χρησμοὺς. IV 141, 18 τρανοτέραις χρησμῶν ἀποδείξεισι ταῖς διὰ σημείων καὶ τεράτων. IV 137, 4 χρησμῷ προσκεκλησθαι ὑπ' ἐμοῦ τὸ ἔθνος. IV 136, 17 διὰ χρησμῶν ἄρχεται προτρέπειν αὐτόν. I 161, 9 χ. ἐστὶ δογματικὸς τὸ λεγόμενον. — I 141, 23. 182, 21. 196, 3. II 140, 27. 154, 20. 181, 6. 185, 11. 215, 3. 219, 4. 228, 3. 247, 6. 256, 10. 265, 28. 267, 8. 271, 9. 274, 17. 277, 15. 279, 27. 281, 4. 289, 20. 290, 26. 296, 5. 298, 14. 302, 19. 304, 5. 313, 19. III 4, 9. 6, 14. 7, 15. 23, 8. 41, 11. 63, 10. 74, 22. 90, 20. 92, 5. 107, 13. 112, 1. 115, 1. 121, 4. 122, 12. 21. 140, 6. 144, 5. 146, 15. 149, 12. 153, 14. 163, 14. 172, 29. 174, 23. 178, 7. 180, 12. 31. 182, 18. 189, 26. 200, 21. 239, 2. 242, 24. 306, 1. IV 13, 16. 14, 1. 38, 9. 57, 16. 59, 9. V 62, 10. 207, 20. 357, 16 (sententiae scripturae sacrae int.).
 χρησμοσύνη. I 114, 25. V 50, 8.
 χρησμοφθεῖσθαι. IV 279, 8 ἥνικα μόνος ἀνακληθεὶς ἐχρησμοφθεῖτο. IV 265, 16 ὅπερ αὐτὸς πάλιν κατασχθεὶς ἀνεφθέγγετο, τελειωθὲν οὐ μακροὶς χρόνοις ὕστερον, ἀλλ' εὐθύς δὲ ἐχρησμοφθεῖτο. I 267, 18 ὡν ἐξ ἀδούτων καὶ ἀοράτων χρησμοφδοῦσα (ἢ διάνοια) οὐ παύεται. III 1, 9 τὸ τοῦ χρησμοφδοῦντος ἀξίωμα καὶ μέγεθος. — V 281, 8 οὗτος ... ὁμοδιδάκτος ἦν αὐτῷ, πλὴν ὅποτε ἐπιθε-

άσαντι καὶ χρησμοφδομένῳ προσταχθεὶ μόνωσις. IV 307, 3 ἐρμηγέα τῶν χρησμοφδομένων. III 178, 7 τοὺς χρησμοφδομένους χρησμοὺς. I 203, 10 δηλώσει δὲ ἐναργέστερον ταῦτα καὶ τὸ τῇ ὑπομονῇ χρησμοφθῆναι. V 238, 29 τὰ μὲν φωνῇ θεῖα χρησμοφθέντα κεφάλαια. V 336, 12 κεφάλαια μὲν δέκα, ἅπερ λέγεται κεχρησμοφθῆσθαι οὐ δι' ἐρμηνείας. V 227, 2 ὁ κεφαλαιώδεις τοῦτο καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον κεχρησμοφθῆται.

χρηστήριον. VI 170, 15.

χρηστικὸς. I 75, 21.

χρηστός. VI 216, 6 (ἀποκρίσεις). V 305, 7 γονεῖς. III 130, 12 διατάξεις. II 276, 25. IV 12, 24. V 124, 14. 151, 18. 213, 13. 302, 9. 337, 8. VI 152, 4 (ἐλπίς). I 156, 17. 195, 20. II 261, 7. 292, 6. III 274, 6. IV 4, 21. 5, 7. 58, 18. 80, 24. 95, 16. V 18, 7. 132, 12. 256, 17. 286, 14. VI 142, 28. 213, 21 (ἐλπίδες). V 323, 3 ἐπηλύτας. V 182, 18 ἔργα. I 267, 1. V 111, 13 ἤθη. I 269, 3. III 200, 16. IV 45, 11 cf. I 291, 20 θεός. I 161, 5 εἰ μὴ ὁ καλῶν χ. ἦν. IV 103, 20 (λόγοι). II 120, 15 νόημα. V 196, 7 (οἱ οἰκεῖοι). IV 78, 21 (πάθος). V 106, 13 παραγέματα. V 372, 22 (παραινέσεις). V 311, 11 (πρόσταξις). II 286, 5. V 144, 14 (ὑπόληψις). — VI 168, 5 ὁ χ. (int. Γάιος). V 303, 8 ὥστερ ἀπὸ πηγῆς εὐμενοῦς ἀρύσασθαι τινος χρηστοῦ. V 105, 6 τί δὲ τῷ μὲν δοκεῖν εἶναι χ. καὶ φιλόανθρωπος προσποιῆ. VI 135, 12 ἔδει γὰρ καὶ νεκροὺς ἀπολαῦσαι τινος χρηστοῦ γενεθλιακαῖς αὐτοκρατορῶς. II 120, 13 ἔννοιαν χρηστοῦ τινος ἔλαβον. V 316, 7 τὸ ὕλεων καὶ χρηστὸν. VI 217, 16 εἰ καὶ τι χρηστὸν ἐργάσατο. V 194, 2 ὅ τι χρηστὸν καὶ φιλόανθρωπόν ἐστιν. IV 117, 10. V 110, 1 cf. IV 99, 5. V 294, 4. 295, 8 τὰ χρηστά καὶ φιλόανθρωπα. V 68, 19 τὰ παρόντα ἀγαθὰ καὶ χρηστά. VI 140, 6 τὰ χρηστότερα. IV 106, 6 χρηστά ... λογιζόμενοι. V 274, 7 χρηστά τὰ κατὰ τὸν βίον. IV 168, 3 χρηστά περὶ τῶν μελλόντων. III 23, 11. IV 91, 11. V 135, 2 χρηστά (ἐλπίζειν). IV 179, 3 χρηστά γὰρ ἂν ἡμέρου γνώμης προτειναμένων. V 297, 13 χρηστά δ' ἕτερα. V 327, 6 ὑπαλλάσασθαι πονηρὰ χρηστοῖς. IV 129, 13 χρηστά προσδοκᾶν ἐκ πονηρῶν.
 χρηστότης. I 212, 18 συνεπιπτόν δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... εὐδύμια χ. ἡμερότης κτλ. V 289, 2 τὰ κάλλιστα καὶ τιμιώτατα τῶν ἐν ἀνθρώποις, ἡμερότητα, κοινωνίαν, χρηστότητα, κτλ. I 128, 20

καθὸ ἀγαθότητι καὶ χρηστότητι χρῆται (ὁ θεός). II 292, 1 ἐν ἅπασι τοῦ θεοῦ.
 II 104, 21 χ. γὰρ πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον καὶ ἑκατέροις, ἀργουσί τε καὶ ὑπηκόοις, βλαβερόν. IV 179, 22 οὗο τὰ κάλλιστα, φρόνησιν ἐν ταῦτῳ καὶ χρηστότητα. V 375, 2 (coni. ἐπεικεία). V 119, 14. VI 169, 12 (coni. φιλάνθρωπία).
 χρίειν. IV 230, 9. V 56, 22. 57, 8. 160, 17. χρίσμα. IV 234, 9. 235, 20.
 χρώα. II 284, 19 αἵματος. I 83, 8 ἡ τοῦ ἀνδρακος. IV 229, 2 συνεπικρατεῖ δὲ καὶ ἡ χ. (τῶν λίθων). V 333, 3 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον, τὰς ὄψεις, τὴν χροάν, τὸ μέγεθος, κτλ. IV 138, 11 (ἡ χεῖρ) εἰς τὴν αὐτὴν χροάν τρέπεται. IV 138, 17 (ὁ ποταμός) αἶμα ξανθότατον ἔσται πρὸς τῇ χρώα καὶ τὴν δύναμιν ἑπερωσθέν. V 21, 5 τῆς χρώας μεταβλώσεως εἰς λέπραν. V 22, 13 cf. IV 229, 7 λίθοι πολυτελεῖς τὰς χρώας διαφέροντες. VI 204, 17 ὑπ' ἀγωνίας παντοδαπὰς χρώας ἐνέλλαντες.
 χροανίζειν. IV 233, 4
 χρονικός. II 295, 13 (διαστήματα). II 292, 27 (τοῦ ἔτους ὥραι).
 χρόνος. VI 89, 1 sqq. εἰ γὰρ ἀγέννητος ὁ χ. I 4, 7 sqq. χ. γὰρ οὐκ ἦν πρὸ κόσμου. VI 89, 8 sqq. γίνεται ὁ κόσμος ἰσχυρῶς τοῦ χρόνου καὶ αἵτιος. I 62, 1 sq. οὐκ ἐν χρόνῳ γέγονε κόσμος, ἀλλὰ διὰ κόσμου συνέστη χ. I 90, 20 πᾶς γὰρ ἀριθμὸς νεώτερος κόσμου, ὡς καὶ χ. II 63, 3 sqq. δημιουργὸς δὲ καὶ χρόνου θεός· καὶ γὰρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πατὴρ — πατὴρ δὲ χρόνου κόσμος. I 61, 12 εὐθὺς πάντοτε οὐκ εἶναι ἐξ ἡμέραις ἢ καθόλου χρόνῳ γεγονέναι τὸν κόσμον. — I 4, 8 cf. VI 74, 1. 89, 6. 13. 15 διαστήματα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως ἔστιν ὁ χ. — IV 275, 8. 17 (inter decem categorias enumeraur). III 245, 5 ἡρεμούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τόπος, χ. δὲ κινουμένων. I 61, 12 πᾶς χ. ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἐστὶ σύστημα. I 18, 20 sqq. τοῦ δὲ σύμπαντος χρόνου διανεμηθέντος εἰς δύο τμήματα. V 23, 5 κατὰ τὰς τῶν μερῶν τοῦ χρόνου συνθέσεις. I 115, 17. 221, 3. II 156, 6 sqq. (τριμερής). III 292, 7 τρισὶ χρόνον μέρεσι. I 98, 27 III 290, 13 ὁ μὲν γὰρ νοῦς τῶν τριῶν ἐφαπτεται χρόνων. VI 89, 10 αὐτὰ ταῦτα, τὸ ἦν, τὸ ποτέ, τὸ ἦνίκα, χρόνον συνειφαίνει. V 110, 19 (ἡ φύσις) διένειμε τὸν χρόνον εἰς ἡμέραν τε καὶ νύκτα. V 123, 19 τὸν τε παρελθόντα καὶ μέλλοντα χρόνον. II 276, 22 οὐ τὸν ἐνεστώτα, ἀλλὰ τὸν μέλλοντα. I 256, 22 κατὰ ἡμερῇ χρόνων διαστήματα. I 18, 16

cf. 19, 20 δὲ καὶ μέτρα χρόνου γέγονε. I 62, 3 ἡ γὰρ οὐρανοῦ κίνησις χρόνον φύσιν ἔδειξεν. I 119, 1 μέτρον γὰρ τοῦ παντός χρόνου ὁ ἡμερήσιος κύκλος. I 175, 11 καθ' ἣν (sc. κίνησιν) συμβέβηκε τὰς περιόδους τῶν ἐπὶ ἀστέρων καὶ μήχῃ χρόνων προσεληφέναι. VI 89, 4 ἡμέραι καὶ νύκτες μῆνες τε καὶ ἐνιαυτῶν περίοδοι χρόνον ἔδειξαν. VI 79, 3 σελήνη τε καὶ ἥλιος, οἱ χρόνον μετρήσεως φύσιν ἔδειξαν. — I 119, 10. III 9, 15. 275, 7. IV 117, 12. 279, 20. V 205, 3 (ὁ αἰὶ χ.). — v. αἰών. VI 108, 21 πάλαι γὰρ ... ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ. I 20, 3 ἐξ ἀπείρου χρόνου ὁ ἀπείρος ἀριθμὸς. I 19, 23 χρόνου παραφύνατος αὐτὴν (sc. τὴν ἀριθμοῦ φύσιν). V 119, 7 (νουμηνία) ἀρχὴ δὲ καὶ ἀριθμοῦ καὶ χρόνου. III 277, 1 ἐν ἀριθμοῖς καὶ χρόνοις ἀνίστοις. III 235, 3 κατὰ τοὺς ὑπὸ φύσεως ὁρισθέντας ἀριθμούς καὶ χρόνους. I 66, 3. III 122, 17. IV 228, 9. V 4, 15. 129, 8. 202, 16 χρόνων (περίοδοι). IV 262, 21 τὴν αἰὶ καὶ τὸν ἐν χρόνῳ εἰρμόν ἀκολουθίας καὶ τάξεως. — II 4, 2 (τὸ αἴτιον) ὑπεράνω καὶ τόπου καὶ χρόνου. IV 291, 22 ὁ μὲν θεός ... μήκουος χρόνων ὁ προσδεόμενος. IV 292, 12 ὑπὸ θεοῦ τοῦ μηδὲ χρόνων εἰς τὸ ποιεῖν δεομένων. IV 282, 5 θεὸν δὲ πρότερον οὐκ ὄντα καὶ ἀπὸ τίνος χρόνου γενόμενον ... λέγειν οὐ θεμιτόν. — I 54, 22 τὸν ἐφ' ἡμέραν καὶ θνητὸν οὐ βίον ἀλλὰ χρόνον κακοδοξαμένης μεστώτ ἐβλόντο. IV 36, 2 μέρος ἡμῶν τοῦ παντός χρόνου καὶ βίου. VI 50, 10 χρόνου δὲ φρίδεσθαι καλόν. VI 103, 15 κατὰ μὲν τὸν γειννώντα τῇ γενέσει χρόνον. III 265, 17 ἐξ ἡμερῶν καὶ χρόνου, τῶν οὐδενὸς αἰτίων ὡς ἀπάντων αἰτίων. — I 233, 22 πολλοὺς μὲν γὰρ ὁ μηδὲν ἐνεργῶν ἐστὶ χ. I 233, 12 τοὺς τὸν παλαιὸν καὶ γέροντα καὶ μυθώδη χρόνον ἀσπαζομένους. IV 6, 14 ὦν τὰ μὲν σώματα διέλυσε ὁ χ. IV 63, 16 τὸν τῆς ψυχῆς παθῶν καὶ νοσημάτων λέγεται εἶναι χ. ἱατρός. — I 184, 15 ἦν γὰρ ποτε χ. ὅτε ... IV 282, 4 cf. V 150, 6 ἦν ποτε χ., ὅτε οὐκ ἦν. — All: III 264, 27 Βενιαμὶν δὲ τὸν νέον καὶ γέροντος χρόνον (σύμβολον). χρυσαιγής. I 78, 19 φρόνησις.
 χρυσίον. II 91, 19 οὐ τὸν λεγόμενον ὡς παρὰ ποιηταῖς, ἀργύριον ἢ χ. I 236, 9 τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου κατατάμναι ὁ νομοθέτης εἰς τρίχας. I 78, 18 sq. τὸ δὲ „ἐκεῖ οὐ ἐστὶ τὸ χ.“ οὐκ ἐστὶ τοπικὸν τοιούτων, ἐκεῖ ὅπου ἐστὶ τὸ χ. I 81, 15 sqq. ἡ γὰρ φρόνησις, ἣν εἰκασε χρυσίῳ.

χρυσός. III 49, 8 χρυσόν δ' οἱ ἐγκυμιάζοντες πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγουσι τῶν εἰς ἔπαινον, οὗο δὲ τὰ ἀνωτάτω, ἐν μὲν, ὅτι ἰὼν οὐ παραδέχεται, ἕτερον δέ, ὅτι εἰς ὁμίας λεπτοτάτους ἀραγῆς διαμένων ἐλαύνεται τε καὶ χεῖται. I 194, 14 sq. εἰ πᾶσα γῆ χ. ἢ τι χρυσοῦ τιμαλφέστερον μεταβαλοῦσα ἐξαίφνης γίνωτο. II 287, 14 πάνθ' ὅσα χρυσόν εἶχε τὴν ὕλην. I 181, 22 θησαυρόν, οὐκ ἐν ᾧ γ. καὶ ἄργυρος. I 189, 22 τύπονται γὰρ λίθοι καὶ ἔσλα καὶ χ. καὶ ἄργυρος. V 66, 16 ὅσῳ γάρ, οἶμαι, λίθων μὲν εἰκαῖων ἀμείνων γ. I 210, 9 ὅσα ἄλλα χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν δημιουργηθέντα κόσμος ἐστὶ γυναικίος. I 263, 3 ἀφθόνοους μὲν ὕλας τέχνας δὲ παντός ἄργυροῦ καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας. IV 284, 5 τῶν ... ἄργυρόν τε καὶ χρυσόν ... μορφωσάντων. I 78, 16 τῆς χυτῆς οὐσίας ἢ κρατίστη καὶ δοκιμωτάτῃ χ. ἐστίν. I 112, 2 χ. ἄργυρος δόξα τιμαὶ ἀρχαί (ποιητικὰ ἡδονῆς). I 294, 1 τῆς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κτήσεως μὴ ἀμελήσαι. I 212, 13 τὸν χρυσοῦ τιμιώτερον φρονήσεως καὶ ἀρετῆς κόσμον. I 236, 11 ὁ τιμιώτερος χρυσοῦ λόγος. I 254, 14 ἡ ψυχὴ τραπέισα τὸν Αἰγύπτιον θεόν, τὸ σῶμα, ὡς χρυσὸν ἐξετίμησε. — ΑΠ: I 106, 19 ἡ μὲν ἐν τῷ θεοφιλεῖ σωφροσύνη τιμιωτάτῃ ἐστὶ καὶ χρυσῷ ἰσοκυία.

χρυσός. I 73, 24 (θεοί). II 34, 29 μύχος. II 188, 18. IV 264, 9 (ταῦρος). χρῶμα ν. σχῆμα. — II 207, 2 (χρῶμα) × ἐκ τε τῶν ὑποκειμένων καὶ φωτός. I 42, 5 ἐπτά γάρ ἐστι τὰ ὀρώμενα, σῶμα, διάστασις, σγῆμα, μέγεθος, γ., κίνησις, στάσις. V 82, 11 σῶματα καὶ σχήματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. III 211, 1 γένεσι, γρώμασι, διαστάμασι. I 214, 12 (ἡ ἡδονή) εἰποῦσα γὰρ περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν ἀτμῶν κτλ. I 297, 4 ὀφθαλμῶν ... πρὸς τὰ χρώματα καὶ σχήματα καὶ ἂ μὴ θέμις ὁρᾶν αὐτομολοῦντων. III 210, 18 (concl. σχήματα, φωναί, κτλ.). III 138, 12 ἰδοῦ ἡ ὁρασις, ἰδοῦ τὸ γ., ποῦ τὸ ὁρᾶν; II 206, 19 τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβανόμεθα πῶς; I 20, 17 cf. 67, 16 χρώματα μὲν ὄρασις (δικάζει). I 184, 8 cf. 198, 2 (ἡ αἰσθησις) διὰ μὲν ὀφθαλμῶν τὸ γ. ... συλλαβοῦσα. I 293, 22 ποικιλίαις χρωμάτων δι' ὅψεως ἡσθῆναι. I 57, 18 ἐπὶ χρωμάτων μὲν καὶ σχημάτων ποικιλίας ὄψις (γαίρει). I 281, 7 δύναται μὲν γὰρ πάνθ' ὁρᾶν χρώματα καὶ σχήματα ἡ ὄψις. I 217, 3 μήτε χρωμάτων μήτε ὁμμάτων ἱκανῶν ὄντων πρὸς τὴν δι' ὅψεως ἀντιλήψιν. I 217, 5 ᾧ (sc. φωτί)

συνάγεται καὶ ἀρμόζεται πρὸς χ. ὀφθαλμός. I 48, 17 πρὸς τὰς χρωμάτων ... ἀντιλήψεις. II 59, 12 τὰς πρὸς σχήματα καὶ χρώματα δι' ὀφθαλμῶν ἐπιθυμίας. II 103, 21 (ψυχῆς) χρώμασι καὶ σκιαῖς ἡπατημένῃς. III 87, 12 (κράσεις). II 203, 15 (ἰδέαι). V 23, 1 αἱ πολύμορφοι τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων ἰδέαι. II 310, 24 (concl. πᾶσα ποιότης). II 160, 1 (ποιότης, concl. σχημάτων). II 83, 3 τὸ γὰρ ὕγιαίνον καὶ ζῶν ἐν ψυχῇ γ. ὡς ἀληθῶς φαινόμενον ἐπ' αὐτῆς ἐλεγχός ἐστιν. — II 155, 11. IV 233, 4 ἀληθείας. — III 87, 6 διατονικά. I 140, 7 ἡ ὁ μουσικὸς λέγει τὰ πρῶτα εἰσαγομένῳ δεικνὺς τὸ ἐναρμόνιον ὅτι γ. ἐστίν. — ΑΠ: I 116, 15 cf. 118, 7. 220, 17. II 310, 25 τῶν κατὰ Λάβαν πραγμάτων, τουτέστι χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ συνόλως σωμάτων.

χρωματικός. II 23, 5 γένη. II 122, 13 εἶδος. III 249, 19 μέτρα. — I 140, 7 ἡ (ὁ μουσικὸς λέγει) τὸ χρωματικόν ὅτι διατονικόν.

χυλός. II 207, 5 (τὸ γεγόμενον) διὰ τε τοῦ προσιόντος γευστοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸ στόμα ὑγρᾶς οὐσίας. I 198, 3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ἢ ἂν ἀγγί, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα, πρὸς φωνάς, πρὸς ὁσμάς, πρὸς χυλούς. I 214, 12 (ἡ ἡδονή) εἰποῦσα γὰρ περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν ἀτμῶν χυλῶν κτλ. I 20, 18 cf. 57, 19. 67, 17. 98, 8. 162, 12. 15. 280, 23. II 191, 3. III 176, 5 χυλούς δὲ γεύσις (δικάζει). I 48, 18 cf. IV 52, 23 φωνῶν χυλῶν τε αὐ καὶ ἀτμῶν καὶ τῶν παραπλησίων ἀντιλήψεις. I 165, 16 τοῦτο δὲ ἐκ τῶν φωνῶν, εἴτα χυλῶν (καὶ) ἀτμῶν τῶν κατὰ τὴν ὁσμήν. I 55, 22 (γλώττῃ) τῇ χυλούς δικαζούσῃ. I 91, 27 (ὁ νοῦς) δὲ δοκιμάζει τοὺς χυλούς, εἰ μὴ διὰ βοηθοῦ τῆς γεύσεως. I 125, 32 τίς δὲ τὸν χυλὸν (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι); I 184, 9 (ἡ αἰσθησις) χυλὸν γε μὴν διὰ τῶν γεύσεως ὁργάνων ... συλλαβοῦσα. I 105, 15 ὅσαι τῶν ὑποκειμένων χυλῶν προσηγῶν διαφοραὶ καὶ τὴν αἰσθῆσιν κινούντων. II 278, 9 sqq. τὰ μὲν γὰρ κατὰ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πάνθ' ὁρατά, τὰ χρώματα, οἱ χυλοί, οἱ ἀτμοί κτλ. III 210, 19 cf. 267, 4 ἀτμῶν καὶ χυλῶν (ἰδιότητες). IV 90, 13 (ποιότητες). I 187, 14 τοὺς γλυκεῖς χυλοὺς ἀλμυροὺς ἐστίν ὅτε καὶ ἔμπαιιν τοὺς πικροὺς γλυκεῖς ἡγρόμενος. II 266, 17 ἐνστόμοις. II 206, 22 (ἐνστόμοι).

χύλωσις. V 53, 4.

χυμός. I 151, 13. II 239, 20.

χούσις. II 167, 2 ἁμαρτημάτων. I 135, 8 ὕδατος τε καὶ ἀέρος. II 225, 8 (τῆς λέπρας). VI 104, 4 (ἀπέραντος opp. ἀνάχουσις). χυτός. I 78, 16 (οὐσία).
 χωλός. VI 103, 8 (γένεσις). III 81, 20 (ἐπιστήμη). VI 111, 7 (πῦρ).
 χωνευτός. I 118, 11 cf. 120, 31 (θεοί). I 121, 2 ὅτι φθαρτός (ἐστὶν ὁ θεός) ὡς τὰ χωνευτά ὁ ἀφθαρτός.
 χώρα. III 218, 11 τριχῶς δὲ ἐπινόεσται
 × τόπος, ἅπας μὲν χ. ὑπὸ τώματος πεπληρωμένη. III 125, 25 (ἐκπεπληρωμένη ὑπὸ σώματος). III 218, 21 (ὁ θεός) αὐτός ἐστι χ. ἐαυτοῦ. III 244, 15 πᾶν τὸ ὑφeschῶς χώραν τινὰ κατέλθῃ. III 219, 19 πάντες οἱ γηγενεῖς ἐκπεπληρωκότες χώραν καὶ τόπον τινὰ κατὰ τὰναγκῆς ἐπέχοντες. I 292, 18 ἀμείψαντα τὰς οἰκείους χώρας ἕκαστα (sc. ζῶα) ... τελευτᾷ. III 123, 17 χώρας ἀπονεμηθῆναι διαφορούσας πράγμασιν διαφέρουσιν. I 6, 7 ἡ ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ προδιατυπωθεῖσα πόλις χώραν ἐκτὸς οὐκ εἶχεν. VI 83, 17 (ἡ) κατὰ φύσιν. I 10, 7 ὁ αἶρ ὑπὲρ τὸ κενόν ἐστίν, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν ἀχανῆ καὶ ἐρήμην καὶ κενὴν χώραν ἐπιβάς ἐκπεπληρωκεν. III 50, 10 (ὁ ἥλιος) μέσσην ἐπέχει χώραν. II 133, 15 (μετάρσιος). III 296, 10 ἐν τῇ μεταξὺ χώρα ζώντων καὶ τεθνηκότων. I 182, 9 ὁ θεός καὶ οἰκός ἐστιν, ἀσωμάτων ἰδεῶν ἀσώματος χ. III 232, 15 ὁ θεὸς τόπος καὶ ἡ ἱερά χ. πλήρης ἀσωμάτων ἐστὶ λόγων. II 152, 6 (ἡ ὑπὸ θεοῦ δοθεῖσα). V 113, 6 σύμπασα ἡ χ. κτήμα ἐκκληται θεοῦ. II 92, 10 τὰς χωρῶν ὄλων καὶ ἐθνῶν πρὸς τε τὸ εὐ καὶ τὸ γείρον μεταβολάς. II 51, 26 cf. 92, 23 κατὰ ἔθνη καὶ χῆρας καὶ πόλεις. — V 259, 14. VI 193, 3. 22. 215, 27 (ἱερά). III 243, 22 (ψυχῇ) καθάπερ εἰς ξένην χώραν ἦλθε τὸ σῶμα. V 338, 10 ἦν (sc. σποράν) ὁ ποιητὴς ἐν ἀρετῇ χῶρα κατέσπειρε, λογικῇ ψυχῇ. II 7, 5 ἐκ τοῦ σώματος, ὁ δεξάμενὴν καὶ χώραν ἡδονῶν ἡ φύσις ἐδομητοῦργησεν. III 84, 6 ἡδονῶν γὰρ καὶ ἐπιθυμιῶν χ. τὸ σῶμα. I 206, 1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν. II 107, 7. 272, 15. 288, 1. 17. III 136, 13. 172, 30. 192, 20. 265, 21. IV 37, 21. 93, 9 (σωματικῇ). II 283, 16 cf. 108, 14. 113, 3. 210, 12. 271, 12. IV 245, 19. 22 ὧν ἐστὶν ἡ Αἰγύπτου χ. σύμβολον. II 307, 10 αἰσθήσεως ..., ὄνομα Χαρράν. II 277, 6. III 271, 12 286, 4 ἀρετῆς.
 χωρίζειν. I 110, 1 τοῦτο γὰρ τὸ γένος διακρίνει καὶ χωρίζει τὰ ἀθάνατα ἀπὸ

τῶν θνητῶν. I 73, 15 χώριζε καὶ διακρίνει τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμιάντου φύσεως τῆς ἀναφερούσης τὰ ἄνωμα τῇ θεῷ. I 10, 13 ἐχώρισε φῶς καὶ σκότος. — I 246, 13 ἐν ταῖς ἄλυσιν πυροῖ καὶ κριθαῖ καὶ ὅσα τοιαῦτα καθ' ἑαυτὰ χωρίζεται. I 89, 4 καθ' (sc. θάνατον) χωρίζεται ψυχὴ ἀπὸ σώματος. I 204, 2 διασταλθῆναι καὶ χωρισθῆναι ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων. I 221, 2 (οἱ υἱοὶ Λάβαν) ἅπαντα χωρισθέντες τὸν αἰῶνα τοῦ σπουδαίου.
 χωρίον. II 2, 8 ὁ γε ἐξίων ἀπὸ τίνος ἐν
 × ἐτέρῳ χωρίῳ τὸ ἀπολειπόμενον ἐαυτοῦ. II 255, 12 ὡς οὐδ' ἂν μετατρεπόμενος ἐναλλάττοι χωρία (ὁ θεός). II 8, 1 (οὐ) τοπικῶς, οὐ χωρία ἐναλλάττων. II 129, 19 (ὕψηλότερα). V 57, 3. 65, 7 (καθαρόν). II 223, 21. V 26, 9 (ἱερά). V 224, 17. 265, 5 (ἱερώτατον). II 146, 1 (ἱερώτατα). I 72, 4 θεοῦ γὰρ οὐδὲ ὁ σύμπας κόσμος ἄξιον ἂν εἴη χ. καὶ ἐνδιαίτημα. I 79, 15 τοῦ μὲν λογικοῦ χ. εἶναι καὶ ἐνδιαίτημα τὴν κεφαλὴν. I 102, 18. 194, 3. II 116, 18. 189, 8. 234, 13 τῆς ψυχῆς. II 141, 25 τὸ διανοίας. I 287, 11 τὰ ἐνθυμήματα ἐν ἀοράτῳ χωρίῳ, διανοίᾳ, ταμιεύεται. I 143, 13 ἡδονῇ χ. (ἡ γαστήρ). I 172, 14 τῶν ἀρετῶν. I 171, 13 τὸ δεξάμενον αὐτάς (sc. ἀρετάς) χ. ἐγὼ φθαρτός. II 243, 29 τὸ ἐπιτηδεύον ἀφροσύνης. III 214, 4 ἐπιστήμης. V 325, 15 εὐγενείας. II 242, 14 κακίας. II 234, 28 κακιῶν <καὶ> παθῶν. I 295, 12 εἰς γῆν καταπέφουρας, τὸ θνητὸν χ. I 76, 26. 193, 3 (ἐν βεβήλοις χωρίοις). V 201, 9 ἐν βεβήλοις ἡ ἱεροὺς χωρίοις. IV 290, 16 ἐν βεβήλοις καὶ ἀκαθάρτοις χωρίοις. — All: II 268, 8 τὴν ἐκ τριῶν χωρίων μετανάστασιν, σώματος, αἰσθήσεως, λόγου τοῦ κατὰ προφοράν. II 151, 18 τὸ ἐν μηδενὶ τῶν ἐν γενέσει τέλειον εὐρίσκεισθαι. II 304, 20 Χαρράν, τὸ τῆς αἰσθήσεως χ. III 106, 10 ὁ κέκληται πικρία.
 χωρισμός. I 88, 21 cf. 105, 20. IV 56, 21 (θάνατος) χ. ἐστὶ ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
 χώρος. I 204, 3 χωρισθῆναι ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων καὶ μὴκέτι τὸν αὐτὸν χώρον οἰκῆσαι. I 293, 7 τὸν ἐναντίον ἡμιφεν ἀν χώρον. II 52, 18 (Μωυσῆς) εἰς τὸν γνόνον, τὸν αἰετὶ χώρον, εἰσελθόν. I 135, 7 γῆν δὲ τὸν μέσον χώρον λαχούσαν I 264, 8. 278, 3. II 88, 15. V 22, 21 (περίγειος). III 145, 13 (ἄβατος). I 185, 23 ('Αλέξανδρον) ἐν ἐπικαίρῳ χώρῳ στάντας. II 244, 13 (ὁ οὐράνιος, πατρίς). III 237, 12 (ὀλύμπιος καὶ οὐράνιος). II 8, 3 πρὸς τὸν ὀλύμπιον χώρον ἀρετῆς.

I 110, 13 ἄτριπτος μὲν ὁ ἀρετῆς χ., ... τῆτριπται δὲ ὁ κακίας. II 186, 21 ψυχῆς. I 138, 31 ἐνεῖμαν τῷ μὲν λογιστικῷ τὸν περὶ κεφαλὴν χώρον. I 146, 15 οὐ γὰρ δύναται τὸν αὐτὸν κρατεῖν χώρον φρόνησις καὶ σωματικῆς ἀνάγκης ἀπόλαυσις. I 139, 6 τίνα χώρον ἡδονὴ κεκληρωται. I 170, 11. III 280, 7 ἀσεβῶν. III 83, 20 ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ ἀδικημάτων ... ἀσεβῶν. III 137, 21 εἰς τὸν ἔρημον κακῶν εὐσεβῶν χώρον. II 80, 14 κακοῦργων. V 193, 5 νεκρῶν. II 277, 7 ἕτερος νηπίων καὶ ἕτερος τελείων.

ψαλτήριον. II 24, 15.
ψέγειν. II 289, 28. 290, 2. 9. V 193, 16. 229, 8 (opp. vel. conl. ἐπαινεῖν). V 134, 2 τάχα ἂν τις εἴποι τῶν ἑτεροδόξων καὶ ψ. τὰ καλὰ μὴ αἰδομένων. VI 129, 19 εἰ μὴ ψ. τις ἐθελήσειε τὸ μὴ γνώμῃ ἐκουσίῳ παρανομεῖν. III 37, 9 εἰτα (Μωσῆς) ψέγων ἀδικίαν. — II 289, 16 τὸ ψεκτὸν ἵνα τοῦ ψέγεσθαι (διαφέρει). II 118, 26 ψέγοιτ' ἂν οὖν εἰκότως τὸ ἐναντίον, τὸ τιμᾶσθαι.

ψεκτός. III 165, 10 δὲ μὴ ἀδικῶν οὐ ψ. III 300, 5 ὁ Αἰγύπτους ποταμός. V 187, 1 (ἀνδροφονία) οὐ ψ. II 280, 26 τὸ ἄπουν ἐν ἑρπετοῖς. III 190, 17 τὸ ἀσεβές. III 85, 18. V 323, 21 ὁ βίος. II 90, 15 οὐ γὰρ ἤττον τοῦ εὐωνόμου τὸ δεξιὸν ψεκτὸν ἐνταῦθα. IV 4, 13 ὁ δὲ σελπις. II 207, 21 τὰ ἐπαινετὰ. II 143, 3 (θάνατος). II 119, 1 οὐδὲν τῶν ἱερῶν. II 67, 4 αἱ κακοπραγίαι. V 218, 15 ὁ συκοφάντης. III 127, 22 σφαλλόμενοι δὲ μὴ κατὰ γνώμην οὐ πάνυ ψεκτοί. II 289, 28 τὸν γὰρ ἀγαθὸν καὶ ὁ ἐπαινῶν ἐγκωμιστὸς καὶ ὁ ψέγων ἔμπαλιν ψ. II 108, 22 (ψυχῇ). — V 202, 9 ὁ ἔνεκα πανουργίας ... ψ. II 174, 3 ἀλυσιτελές τε καὶ ψεκτὸν (ἔστιν). II 120, 24 sqq. τὸ μὲν ὑμῶν ἐπαινετὸν ἔστι τῆς δόξης, τὸ δ' ἔμπαλιν ψεκτὸν. I 176, 4 τὸ δ' ἄνευ θεοῦ ψεκτὸν. II 113, 13 οἱ μὲν γὰρ θάτερον μετιόντες ψεκτοὶ μὲν καὶ αὐτοί. II 289, 16 τὸ ψεκτὸν εἶναι τοῦ ψέγεσθαι (διαφέρει). III 265, 13 ἄπερ ἐξ αὐτῶν ψεκτὰ ὄντα.

ψευδαγγέλλειν. II 56, 10.
ψεύδω. V 216, 12 ὁ παρακαταθήκεν ἀρνούμενος ... ψεύσας μὲν ἐλπίδος τὸν ἐπιτρέψοντα. V 337, 8 οἱ μὲν ἀλλήται τῷ ὅτι ἀρετῆς ἀνευρίσκοντο μὴ ψεύσαντες τῆς ἐπ' αὐτοῖς χρηστῆς ἐλπίδος τοῦς ἀλείπτας νόμους. — I 140, 20 καὶ τοῦτο ἔχει ὁ θυμὸς ἴδιον, τὸ ψεύδεσθαι. IV 300, 3 δεύτερον δὲ πρὸς τῷ ψεύ-

δεσθαι. V 218, 4 ὁ τε γὰρ κλέπτης ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγγόμενος ἀρνείται καὶ ψεύδεται. V 342, 15 πᾶσα δὲ εἰκὼν ὁμοιότητι εὐπαραγωγῇ ψεύδεται τὸ ἀρχέτυπον. V 252, 16 ὁ ψευδόμενος αὐτὸς αὐτοῦ γεννιέται χεῖρων. V 76, 7 ψευδόμενος λόγια καὶ χρησμούς ἐπλάσαστο. I 271, 23 ψεύδος λέγειν ἔστι μὴ ψευδόμενον. III 198, 13 τὸ δὲ δεύτερον, λόγοις μὴ διαμαρτάνειν ψευδόμενον ἢ ψευδορκοῦντα. III 256, 23 κἂν διαρραγῶσι τινες ψευδόμενοι. II 53, 14 (τέγναι) τὴν τοῦ ἀληθοῦς ψευδόμενον φύσιν. II 8, 21 εἰ δὲ φήσῃ τις ἀδελφῇ τὸν Κἂν συνελθῆναι, χωρὶς τοῦ ἀνοσίου καὶ ψεύσεται. I 173, 19 πρὸς τοὺς πολεμίους τὸν σοφὸν ψεύσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. V 57, 17 ἔάν τις, φησί, ψεύσῃται περὶ κοινωνίας. VI 77, 16 (Ἀριστοτέλης) διὰ τὴν τῆς φιλοσοφίας αἰδῶ μὴδὲν ἂν ψευδάμενος. VI 139, 5 τοῦ μὴ ψευδῆσθαι τῆς ἐλπίδος. IV 241, 14 περὶ τοῦ μὴδὲν ἐψεύεσθαι κατὰ τὴν τῆς ἱερῶν φύσιν αἵρεσιν. VI 101, 19 ὡς ἐπ' αὐτῷ πεφίλοσόφῃ μὴδὲν ἐψεύσθαι. IV 23, 24 ἢ μήποτε τὸ λεγθῆν ἐψεύσεται δι' ἀπάτην ὀνομάτων. V 217, 13 περὶ τοῦ μὴ ἐπισκιάζειν ἐψευσμένῳ θανάτῳ νοσηρισμὸν ἀδικον.

ψευδής. V 172, 18. VI 166, 12 (αἰτίαι). VI 185, 16 διαβολαί. I 74, 1. 164, 18. 172, 10. 186, 14. II 11, 23. 44, 18. 92, 7. 201, 11. 218, 11. 249, 17. III 17, 6. 252, 8. V 332, 5 (δόξα). I 187, 23. II 183, 4. IV 92, 6. V 7, 11. 15, 10. 221, 1. 252, 13 (δόξα). III 284, 27 (εἰδῶμαι). I 140, 2 (ἐρμηνεῖα). II 256, 1. III 69, 6. 199, 24, 27. (λόγοι). III 75, 17 (λόγοι). II 93, 17 (μαντεῖαι). III 92, 19 (μέτρα). III 290, 9 ἀδικον δὲ καὶ ψεύδεις τὸ νομίζειν. II 92, 8 (ὀνειράτα). III 69, 12 (πιθανότητες). III 11, 5. V 74, 18 (πλάσματα). VI 145, 20 ῥήσεις. I 267, 8 (σοφιστεῖα). II 123, 7 (τὰ οὐκ ἀπλὰ τέλεα). I 237, 1. III 275, 28 (ὑπολήψεις). I 187, 7. II 205, 12. VI 176, 1 (φαντασίαι). V 370, 24 (φήμαι). — II 202, 8 τὰ μὲν ὡς ἀληθῆ καὶ συμμέτρωντα ἐλέσθαι, τὰ δ' ὡς ψευδῆ. II 71, 5. III 289, 21. V 218, 16. 219, 3. 329, 14 sq. τὰ ψευδῆ. IV 5, 18 συγγῶν ἅπαντα καὶ φύρων, ἀληθῆς ψευδῆ καὶ ῥητοῖς ἄρρητα. III 154, 21 ἀκούειν ... ψευδὸν ὡς ἀληθῶν. — II 78, 14. III 306, 6 ψευδῶς.

ψευδογραφεῖν. II 179, 5. 205, 18.
ψευδοδοξεῖν. I 99, 19. 233, 16. II 178, 10. 313, 24. V 281, 13. VI 105, 18. 167, 11.

ψευδολογία. I 210, 14 ἀπάτη ψ. ψευδορκία ἀσέβεια ... (συνομαρτούσι τῇ ἡδονῇ). II 251, 24 σὺν ψευδολογίας ψευδορκίαι. V 323, 7 ψευδολογίας ἐταίρους καὶ ψευδορκίας. VI 94, 7 τῶν ἐπιτευχίζοντων ψευδολογίαν κατὰ τῆς ἀληθείας φληαρήματα.

ψευδομαρτυρεῖν. IV 299, 19. 306, 14. V 218, 12.

ψευδομαρτυρία. III 40, 5 (ψευδομαρτυρία conī. μοιγεῖται, ἀνδροφονία, κλοπαὶ κτλ.). IV 280, 15 (ἀπαγρέψεις). I 199, 19 cf. IV 56, 18 μαρτυρίαις, δὲ οὐ θέμις ψευδομαρτυρίων ἀλῶναι. II 118, 17 οὗς ἀνάγκη πρὸς ἐαυτῶν ψευδομαρτυρίων ἀλίσχεσθαι. II 253, 9 αἱ αἰσθήσεις ἅπασαι ψευδομαρτυρίων ἐάλωσαν οὐ παρ' ἀλόγοις δικασταῖς. IV 301, 1 διὰ μὲν δὴ ταῦτά μοι δοκεῖ ψευδομαρτυρίαν ἀπειπεῖν.

ψευδομαρτυρ. IV 299, 20. V 226, 26. ψευδορκεῖν. III 198, 13. V 141, 21. 149, 3.

ψευδορκία. I 210, 14. II 251, 24. IV 290, 9. V 148, 9. 323, 7.

ψεύδορκος. II 238, 19.

ψευδοπροφήτης. V 220, 11.

ψεύδος. II 238, 17. IV 125, 16. 239, 4. V 327, 1 (pp. ἀλήθεια). VI 48, 21 τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψ. III 31, 7. 266, 13. IV 65, 21 (pp. ἀληθές). I 141, 11 ὑπὸ ἀληθείης τὸ ψ. ἀποκοπούσης. VI 56, 10 τῶφον μὲν τοῦ ψεύδους ἀρχὴν (pp. ἀλήθεια). V 13, 15 τὸ ψ. ὡς ἀληθὲς προμαθόντες. IV 270, 12 ἄτιμον φῶσει. VI 96, 19 αἰσχροῦ. III 69, 18 πιθανόν. VI 56, 11 ῥέουσι γὰρ ἀπὸ μὲν τοῦ ψεύδους αἱ πολύτροποι τῶν κακῶν ἰδέαι. III 31, 5 τὸν δὲ λόγον εἰς ἀληθές τε καὶ ψ. (διεῖλε). I 271, 22 ψ. λέγειν ἔστι μὴ ψευδόμενον. I 197, 21 ὁ ψευδῶν εἰκαστικός (νοῦς). I 164, 12 ψ. δὲ τὸ πιστεύειν τοῖς κενοῖς λογισμοῖς. V 224, 10 ἡ πρὸς τὸ ψ. οἰκείωσις. VI 150, 10 ἐνάργεια τρανοῦσα τὸ ψ. V 220, 23 ὡς τὸ γε ἐπισκιάσαν ψ. ἀφανισθῆναι. V 147, 23 συνεπιγράψασθαι ψευδῆσιν. IV 230, 18 ἀρμόζει γὰρ διανοία μὲν μηδὲν παραδέχεσθαι ψ. IV 288, 10 ὁμνύειν ... ἐπὶ ψεύδει. IV 288, 9 μάρτυρα δὲ καλεῖται ἐπὶ ψεύδει θεόν. V 219, 18 τείνουσι τὸ ψ. ἄχρι οὐρανοῦ. V 22, 20 οὐρανοῦ τὸ παράπαν ψ. ἐπιβαίνειν οὐ θεμιτόν. V 7, 14 μέλει καὶ ρυθμοῖς καὶ μέτροις ἐνηρμόσαντο τὸ ψ. II 290, 3 ὅστις τι ψ. ἐν ἑκατέρῃ παραλαμβάνουσιν εἶδει. III 252, 18 πολλὰς δὲ καὶ μεγάλας μοῖραι ψευδῶν εὐλόγων πιθανῶν εἰδῶτων. ψευδώνυμος. V 267, 9 (ἀνδρεία).

II 256, 22 (ἀργαὶ καὶ αἰτίαι). V 56, 15 ἀρχιερεῖς. IV 6, 23 (ἀργαί). VI 222, 10 (θεός). II 36, 23. 178, 28. IV 240, 2. 248, 4. 270, 20. V 80, 15 (θεοί). VI 175, 24 Παιάν. IV 281, 6 (προσρήσεις). III 186, 24 γὰρ τῶν ἀφρώνων. I 231, 8 (ὠφέλεια). — VI 174, 13 ὁ ψ.

ψεῦσμα. III 69, 14 (conī. σοφίσματα). V 241, 10 δὲ (sc. τύφος) ἐκ ψευσμάτων αἰεὶ συνυφαίνεται. VI 90, 11 σὺ ψευσμάτων ἀναπλήσαντες τὸν βίον.

ψηλάφημα. All: I 164, 27 Χαμῶς γὰρ ἐρμηνεύεται „ὡς ψ.“ III 178, 15 μεταλφθεῖς γὰρ Μωυσῆς καλεῖται ἕλμα, δύναιται δὲ καὶ ψ. διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας.

ψηλαφητός. III 229, 14 σκότος.

ψηφίζεσθαι. I 43, 6. 291, 5. III 39, 11. V 376, 4. VI 138, 9. 183, 9. 15.

ψήφισμα. III 173, 12. VI 138, 10 sqq. 139, 8.

ψήφος. II 73, 9. III 275, 24. IV 300, 14. 19. V 222, 3.

ψιλός. I 263, 7 (ἀλήθεια). III 10, 13 (δεξιώσις). I 145, 11 κατὰ τὸ ζῆν ψιλόν. I 123, 18 τὸ ζητεῖν μόνον. II 97, 16. III 81, 9 (θεωρία). I 272, 4 οὐ ψιλὴ μόνον κτήσις. III 107, 5 οὐ ... ὁ πόνος. IV 307, 5 (προσταΐσεις). II 69, 3 (ὑπαρξίς). I 280, 10 κατὰ ψιλὴν τοῦ νοῦ φαντασίαν. I 42, 8. 64, 17 (φθόγγος). VI 205, 19 τῶν ἀναγκαίων (χρήσις). — II 289, 8 κατὰ ψιλὸν μόνον τὸ εἶναι.

ψόγος. II 291, 9 (conī. ἑπανος ἢ εὐχαὶ ἢ κατάρας). II 289, 28. III 96, 15 cf. II 223, 4 sq. (conī. ἑπανος). IV 40, 15 ψόγον πρὸ ἑπαίνου τιμᾶν. II 229, 20. III 256, 19. IV 65, 10. V 49, 12. 144, 6 (conī. κατηγορία). I 272, 11 τῷ δὲ Κάιν ἀκολούθως ψόγον (ἡ ἀπόκρισις ἤνεγκεν). II 67, 1 ὁ δὲ ἄνθρωπος ... εἰκότως ψόγον μὲν ἔσγειν ἐφ' οἷς ἐκ προνοίας ἀδικεῖ. IV 157, 11 ψόγοι καὶ χολάσεις ἀμαρτανόντων νόμιμοι. III 37, 12 ἀδικίας. III 41, 4 τῶν μοχθηρῶν.

ψοφοδής. I 215, 15 (φιλήδονος).

ψόφος. I 230, 13.

ψύξις. III 211, 16 παρὰ τὴν ψύξιν ὠνομάσθαι ψυχὴν δοκεῖ. VI 80, 5 θερμότησι καὶ ψύξει.

ψυχαγωγεῖν. I 286, 22. II 215, 19. III 87, 14. IV 211, 3.

ψύχειν. I 62, 17. 192, 1.

ψυχή. 1. Etymol.: III 211, 16 παρὰ τὴν ψύξιν ὠνομάσθαι ψ. δοκεῖ.

2. definitio: I 95, 15 ψ. δὲ ἐστὶ φύσις προσεληφύα φαντασίαν καὶ ὁρμήν. III 234, 19 ὁρμῇ καὶ φαντασίᾳ χρῆσθαι δυναμένων ψυχῇ. III 201, 5 αἱ δ'

όρμαι και φαντασίαι πρώται δ' εἰσὶν αὐται κινήσεις και σχέσεις ψυχῆς. II 65, 9 ψυχὴν δὲ φύσεως τρισὶ διαλλάττουσαν ὁ ποιῶν ἐποίει, αἰσθῆσει, φαντασίᾳ, ὁρμῇ. III 195, 15 (coni. αἰσθησις, φαντασία, ὁρμή, λογισμός). II 64, 2 τῶν γὰρ σωματίων τὰ μὲν ἐνεδήσατο ἔξει, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ψυχῇ, τὰ δὲ λογικῇ ψυχῇ. VI 99, 5 τὸ γὰρ αἰκινιητον ἐὰν ἀνέλῃς ψυχῆς, και αὐτὴν πάντως συνανελίς. I 165, 12. 253, 10 (αἰκινιητός). I 197, 9 πόθεν δὲ ἦλθεν ἡ ψ., ποῖ δὲ χωρήσει, πόσον δὲ χρόνον ἡμῖν ὁμοδιόσκει; ἔσται; III 67, 9 πρώτη ... γενεά (δευτέρα etc.). — ψ. est eadem atque vita: II 122, 20 cf. III 32, 10 τὰ ψυχὴν ἔχοντα opp. τὰ ἀψυχα. IV 34, 5 ἐν τε ἀψύχοις και ψυχῇν ἔχουσιν. V 313, 1 cf. 316, 11. VI 92, 7. 111, 6 ὅσα ψυχῆς μεμοίραται. VI 111, 2 οἷα ψυχὴν ἀφρηρημένον ἔϋον.

3. substantia: III 158, 4 τίς γὰρ ψυχῆς οὐσίαν εἶδεν; I 279, 3 ταῦτα μὲν οὖν ὡς ἐν βραχείῳ εἰρήσθω περὶ οὐσίας ψυχῆς. VI 106, 16 ψυχὴν γὰρ ολίμονος εἶναι τὸ πνεῦμα (Heraclit.). I 276, 24. 26 ὅτι πνευμά ἐστιν ἡ ψυχῆς οὐσία. I 277, 13 ἀνθρώπου δὲ ψυχὴν πνεῦμα ὀνομάζει. V 333, 4 τοῦ θεοῦ πνεύματος, ὅπερ ἄνωθεν καταπνευσθὲν εἰσφικίσατο τῇ ψυχῇ. V 329, 4 (ὁ πρῶτος γηγενής) ψυχῆς δὲ ἀξιώθεις ἀπ' οὐδενός ἐτι τῶν εἰς γένεσιν ἠκόντων, ἐμπνεύσαντος θεοῦ τῆς ἰδίας δυνάμεως. I 192, 27 τὰ τῆς θείας ψυχῆς θεῖα ... ἀγάλματα. III 13, 20 οἷτιν καὶ τὴν οὐσίαν εἶναι ψυχῆς, αἷμα ... πνεῦμα θεῖον. I 276, 18 cf. V 237, 2. 6 οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἀποφαίνεται τὸ αἷμα. I 277, 11 σαρκός μὲν ψυχὴν φησι τὸ αἷμα. III 15, 8 ἡ ἔναιμος ψ., καθ' ἣν ζῇ και τὰ ἄλογα. I 148, 7 ἡ δὲ ψ. αἰθέρος ἐστίν, ἀπόσπασμα θεῖον. I 148, 12 ἡ δὲ αἰθερίου φύσεως μοῖρα οὐσα ψ. II 66, 11 τοῦτο τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων, ἐξ ὧν τὰ ἄλλα ἀπετελεῖτο, διεπλάσθη. IV 14, 15 ἐκ τῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἀνακρεμάσας τὴν ψυχὴν ὁ θεός. II 137, 18 τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς κατὰ τὸν ἀρχέτυπον τοῦ αἰτίου λόγον ἀπεικονισθείσης. III 64, 21 ἡς (sc. οὐσίας) ... και τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀπόσπασμα. — III 270, 19. 22 (ἀσώματος). III 220, 23. 234, 15. IV 115, 7. 251, 2. V 281, 16. 320, 5 (ἀόρατος). II 186, 7 (τὰ) κατὰ ψυχὴν ἔνδον (ἀόρατα). VI 206, 24 (ἀφανής). V 165, 5 ὡ (sc. θεῶν) μόνον δυνατόν ψυχῇ ἐναργῶς θεάσασθαι. II 43, 19 ἀδύνατος ἡ ὄψις ψυχῶν φαντασιωθῆναι

τύπους. IV 282, 12 οὐδέποτε ψυχὴν ὀφθαλμοῖς σώματος ἴσχυσαν θεάσασθαι. VI 42, 9 ἦν ὁ θεός ἐκ πάντων ἀχείρωτον ἐδημιούργησεν. II 61, 10 ὥσπερ τινὰ λῶραν τὴν ψυχὴν μουσικῶς ἁρμοσάμενον. — II 123, 16 ψυχῇ λεαινοῦσῃ και προσηγῇ και λείαν τῇ ὄντι κίνησιν ἀπεραχζομένη. IV 74, 17 τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς ἐκλύεται. II 10, 20 ὑφαιμένων τῶν τῆς ψυχῆς τόνων. II 188, 12 τῆς ψυχῆς τὸν τόνον ὑπεκλύσαντες. V 25, 2 τοὺς δὲ τῆς ψυχῆς τόνους ἐπιχαλῶν. II 194, 4 ἐνίοι δ' οὐ τῷ μαλθακωτέρῳ τοῖς ψυχῆς κεκρησθαι τόνους ἀνέπessον ἄκοντες. — anima cum cera comparatur: III 41, 18 ἡ ψ., τὸ κήρινον, ὡς εἰπέ τις τῶν ἀρχαίων, ἐκμαγεῖον. I 5, 17 ὥσπερ ἐν κηρῷ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ τοὺς ἐκάστων δεξάμενος τύπους. V 27, 9 ἅτε τὴν ψυχὴν ἀκραφνεσάτην οὐκ ἔχουσα καθάπερ τινὰ λελειασμένον κηρόν. I 87, 18 ἐν τῇ ψυχῇ κηροεῖδὲ ὑπαρχούσῃ πάντες οἱ τύποι περιέχονται δυναμί. III 67, 6 cf. 68, 8 ἀποκηθὲν τὸ βρέφος ἄκρι τῆς πρώτης ἐπταετίας ἐν ἡλικίᾳ τῇ παιδικῇ ψυχῆς ἀκραφνοὺς μεμοίραται, λείψ μάλιστα ἐμφεροῦς κηρῷ, τοῖς ἀγαθῶν και κακῶν χαρακτῆρσι μήπω τετυπωμένης. — V 233, 17 ἐνσφραγίσθαι τῇ ψυχῇ βεβαίως τὸν τύπον. I 60, 10 ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ σφραγισάμενος θαυμάσια ... εἶδῃ. I 6, 8 (πόλις) ἐνσφραγίστο τῇ τοῦ τεχνίτου ψυχῇ. V 280, 9 ἦν (sc. καλοκάγαθον) ἀσύγχυτον ἐνσφραγίστο τῇ ψυχῇ. V 260, 15 τύποι δ' αἰμένους εἰσὶν, οὓς ἐνσφραγίζεται ψυχῇ δικαιοσύνη. I 278, 2 ἡ (θεοῦτης) δ' ἀόρατος ἀόρατῳ ψυχῇ τοὺς αὐτῆς τύπους ἐνσφραγίζετο. V 160, 2 φίλτρα ἀρχαῖα συμβιβώσει μακρὰ ταῖς ψυχαῖς ἐνσφραγισμένα. V 213, 9 ἅπερ βεβαίωτάτην ταῖς ψυχαῖς ἐννοῖαν ἐνσφραγίζεται. — VI 66, 12 ἐγγραπτόν ταῖς ψυχαῖς τὰ νοήματα. V 322, 3 ἅπερ ... ἀπαλαῖς ἐτι ψυχαῖς γονεῖς ... ἐνεχάραξαν. V 242, 20 δόγματα παλαιῶν ἀνδρῶν οὐ στήλαις ἐγκεχαράγμένα ..., ἀλλὰ ψυχαῖς. I 171, 5 μετεχαράχθησαν τοὺς ψυχῆς πρὸς τὸ ἄμεινον βελτιούμενοι χαρακτῆρας. I 53, 1 τῆς ἐκατέρου (sc. θεοῦ καὶ κόσμου) φύσεως ἐναπεμάττετο τῇ ψυχῇ τοὺς χαρακτῆρας. V 363, 3 ὅσα ἐναπεμάξαντο ταῖς ψυχαῖς αἰσχροὶ εἰδῶλα. IV 158, 13 ὅσοι τὸν τύπον ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς ἐναπεμάξαντο. I 276, 1 οἱ χαρακτῆρες, οὓς (αἱ ἀρεταὶ) ἐνεσημῆναντο ταῖς τῶν προσεληλυθότων ψυχαῖς. I 76, 15 ἐπὶ γὰρ μίαν οὖσαν τὴν ψυχὴν αἱ ἀμύθητοι τυπώσεις ἀπάντων τῶν ἐν τῷ

παντί ἀναφέρονται. II 65, 16 φαντασία δέ ἐστι τύπῳσις ἐν ψυχῇ. — I 27, 4 ἀνθρώπου γραψάμενοι <ἐν> ταῖς αἰσθῶν ψυχαῖς τὰς εἰκόνας. V 246, 15 ὅπως αὐτὰ ἐν βιβλίῳ γράφων εὐθὺς εἰς τὴν ψυχὴν μεταγράφω.

4. anima est invisibilis (v. ἀόρατος), immortalis; mors et vita animae: I 42, 2. V 21, 8 (ἀθάνατος, cf. ἀθάνα). I 54, 2 sqq. δι' ἧς (sc. ἀρετῆς) ἀθανατίζεται ἡ ψ. III 162, 18 εἰς ἐν εἶδος τὸ τῆς ψυχῆς ἀναλυθέντες. III 129, 8 εἰ ἀναλυθεῖται ὁ ἀνθρώπος εἰς ψυχὴν. III 67, 3 ὑπὲρ τοῦ τελείαν ἀποκατάστασιν ψυχῆς παραστήσαι. III 243, 20 τὸ περὶ ἀφθαρσίας ψυχῆς ... δόγμα. I 69, 10 sqq. cf. 93, 11. 94, 16 „εἰς ψυχὴν“ γὰρ φησι „ζῶσαν ἐγένετο ὁ ἀνθρώπος“. II 260, 4 αἰεὶ ζῆν (δυναμένη). III 152, 25 μόνος γὰρ ὁ θεὸς ψυχῆς καὶ ζωῆς καὶ διαφερόντως λογικῆς ψυχῆς καὶ τῆς μετὰ φρονήσεως ζωῆς αἰτίας. I 47, 3 ἀπ' οὐδενὸς γεννητοῦ τὸ παράπαν. III 64, 17 τὸ δὲ νοερὸν καὶ οὐράνιον τῆς ψυχῆς γένος. III 63, 6 ἀσβεστον καὶ ἀθάνατον τὸ τῆς κεκαθαυμένης ἄκρως ψυχῆς ... γένος. II 272, 3 τὸ διακρίναι τὰ τε θνητὰ τῆς ψυχῆς καὶ τὰ ἀφθαρτα. — I 88, 20 διττός ἐστι θάνατος, ὁ μὲν ἀνθρώπου, ὁ δὲ ψυχῆς ἴδιος. II 16, 8. 11 cf. III 173, 24 τί δ' ἔπεται τῇ μὴ κατὰ βούλημα τὸ τοῦ θεοῦ ζῶντι ἢ θάνατος ὁ ψυχῆς; III 134, 9 θάνατος δὲ ψυχῆς ὁ μετὰ κακίας ἐστὶ βίος. II 115, 9 cf. I 105, 24 ἡ (ἡδονή) μὲν γὰρ ἐπανατείνεται ψυχῇ θάνατον ἀπαραίτητον. V 84, 7 οἱ μὲν ἄθεοι τὰς ψυχὰς τεθνήσκον. I 124, 21 (κακοδαίμονιά ὁ ψυχῆς θάνατος). I 97, 11 sq. εἰ μὲν γὰρ τὸν ὀλοθρεύοντα — ὀλεθρὸς δὲ ψυχῆς ἐστὶν ἡ τροπή — εἰσελθεῖν εἰς τὴν ψυχὴν. III 13, 11 τὸν ψυχῆς τεθνηκότων δήπου βίον. I 269, 10 ἡ γὰρ ἐξ αὐτῆς ἀνελοῦσα ψυχὴ τὸ φιλάρετον καὶ φιλόθεον δόγμα τὸν ἀρετῆς τεθνηκε βίον. II 130, 1 κτείνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ μὴ τὸ δν τιμῶν. IV 186, 14 ἀποθάνοι μου ἡ ψυχὴ τὸν σωματικὸν βίον. II 82, 17 ἐπειδὴν ἐν ψυχῇ τὸ ἀφθαρτον εἶδος ἀνατελεῖ, τὸ θνητὸν εὐθὺς φθείρεται. IV 282, 11 ψυχῇ γὰρ ζῶντες. III 242, 7 τὸν μὲν αἰσθήσεως κοιμᾶσθαι βίον, τὸν δὲ ψυχῆς ἐγρηγορεῖναι. — v. σῶμα Nr. 6.

5. anima et corpus: v. σῶμα Nr. 3. — III 210, 12 (σῶμα) ψυχῆς ἐστὶν ἄγγειον. I 156, 3 ἡγεμονίς δὲ τοῦ συγκρίματος ἡ ψυχὴ. II 136, 9 (ψυχὰς εἰσακρίνεσθαι) σῶμασι θνητοῖς. II 100, 10

τὸν σύνθετον χοῦν, τὸν πεπλασμένον ἀνδριάντα, τὸν ψυχῆς ἐγγίστα οἶκον. I 128, 3 ἡ δὲ ψ. μέγρις ἑκατονταετίας ἐστὶν ὅτε τὸν τοῦ ἀνθρώπου φέρει κούφως ἀνδριάντα. II 110, 22 τοῦτον οὖν εἴκοις τὸν τρόπον αὐτοῖς ἐπιβάταις τὸ τῆς ψυχῆς ὄχημα. V 287, 9 [ἐπὶ ἀνέτος τοῦ τῆς σαρκὸς δεσμοῦ γένηται ἡ ψ.]. III 134, 2 ἡ τ' ἐπὶ μέρους ψ. ... τῶν τοῦ σώματος οὐδὲν ἀποσχίζεσθαι καὶ ἀποτεμεσθαι μερῶν παρὰ φύσιν ἐᾷ.

6. partes animae: I 288, 2 (6) περὶ τῶν μερῶν τῆς ψυχῆς (λόγος). II 105, 10 cf. 266, 15. 21. 301, 12. III 288, 30 τὰ μέρη τῆς ψυχῆς. III 304, 6 συμφωνία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πάντων ἀσύμφωνος. III 31, 13 ἡμῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὰ μέλη μετὰ διεῖλιν ὁ τεχνίτης. I 281, 24 ὡς ἂν τοῦ κεγαλᾶσθαι καὶ κεχρημέναι καὶ λελύσθαι τὰ ψυχῆς μέρη κακοδαίμονίας αἰτίας. II 234, 4 ἡ πάντων τῶν ψυχῆς μερῶν πρὸς τὸ ἀμαρτάνειν συνεργία. I 148, 20 πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς σύστημα. — I 79, 14 cf. 138, 28. II 233, 20. III 50, 22 ἡμῶν τριμερὲς ἡ ψ. I 79, 22 sqq. 80, 2 sqq. V 229, 26 ψυχῆς πρώτων (μέρος) μὲν τὸ λογικόν, δεύτερον δὲ τὸ θυμικόν, τρίτον δὲ τὸ ἐπιθυμητικόν. — I 41, 15 τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ δίχα τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρος ἐπταχῇ σχίζεται. II 101, 3 τῆς ψυχῆς ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ρίζης ἔρην διττὰ ἀναβλαστουσῆς (i. e. νοῦς, τὸ δ' ἐξαχῇ σχισθὲν εἰς ἐπτὰ φύσεις πέντε τῶν αἰσθήσεων καὶ οὐκ ἄλλων ὀργάνων, φωνητηρίου τε καὶ γονίμου). VI 102, 17 ὁδὸν μέρει ψυχῆς, 8 καλεῖται γόνιμον. — III 77, 18 τῆς γὰρ ψυχῆς ἡμῶν διμεροῦς ὑπαρχούσης. II 269, 7 μιᾶς ἁμῶν (αἰσθητικῆς, διάνοια) μέρει ψυχῆς ταῦτα. V 48, 20 cf. III 31, 4. 39, 1. V 80, 21 δυοῖν δ' ὄντων, ἐξ ὧν ἡ ἡμετέρα ψ. συνέστη, λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου. II 219, 7 τὸ λογικόν ... μέρος. I 71, 2, 10 οὗ γὰρ μετέσχεν ὁ νοῦς παρὰ θεοῦ, τούτου μεταδίδωσι τῇ ἀλόγῳ μέρει τῆς ψυχῆς. I 296, 6 sqq. cf. 63, 22 τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἰς ἐπτὰ διανέμεται μοίρας. III 52, 14 τὸ ... ἄλογον ψυχῆς μέρος ἐξαχῇ διεῖλιν ὁ δημιουργός. I 67, 8 sqq. τὸ αἰσθητὸν τῇ ἀλόγῳ μέρει ψυχῆς προσκεκληρωται. V 341, 23 ὅσον μὲν τῆς ψυχῆς ἄλογον. V 349, 11 τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον μέρος. III 15, 21 τοῦ ἐτέρου ψυχῆς τμήματος, ὅπερ ἄλογον ὑπάρχον αἵματι πέφυρται. I 105, 6 (ἡδονή) περὶ πάντα τὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς εἰλεῖται. I 168, 31 ἄλογον δὲ καὶ αἰ αἰ αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς οὐσαι μέρος. — V 178, 7 λογισμοῦ τοῦ κρείττονος μέρους ψυχῆς.

III 84, 4 λογισμοῦ γάρ ἡ μὲν ὅλη ψ. καθάπερ ἀσθή σύμβριος. V 274, 15 τῷ κρείττονι μέρει, ψυχῇ, δι' οὗ συμβαίνει κατορθοῦν. V 267, 3 νεάζοντες τῷ κρείττονι μέρει τῆς ψυχῆς. V 346, 23 ψυχῆς τῷ βελτίονι μέρει. I 277, 10 τὸ τῆς ψυχῆς ἄριστον εἶδος, δ' νοῦς καὶ λόγος κέκληται. I 220, 12 (ὁ νοῦς) τῶν κατὰ ψυχὴν ἀλόγων δυνάμεων ἡνίοχος. II 292, 11 τὸν ὡς ἐν οἰκίᾳ στυλὸν νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ. III 42, 11 τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἁμίγεις καὶ ἄκρατον μέρος ὁ ἀκραιφνέστατος νοῦς ἐστίν. III 13, 16 sqq. διχῶς λέγεται, ἥ τε ὅλη καὶ τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς μέρος, ὃ κυρίως εἰπεῖν ψυχὴ ψυχῆς ἐστί. I 22, 6 ὧ (sc. ἀνθρώπῳ) νοῦν ἐξείρετον ἐδωρεῖτο ψυχῆς τινα ψυχὴν καθάπερ κόρην ἐν ὀφθαλμῷ. I 17, 15 ὅπερ γὰρ νοῦς ἐν ψυχῇ, τοῦτ' ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. VI 39, 20 ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ κόρη ἡ ἐν ψυχῇ λογισμός. II 100, 25 τῷ τὴν ψυχῆς ἀγέλην ἐπιτετραμμένῳ λογισμῷ. II 66, 9 ψυχῆς γὰρ ὅψις οὗτος (sc. ὁ νοῦς) οἰκείας περιλαμπρόμενος αὐγαῖς. III 60, 13 ὁ νοῦς μεσημβρινὸν οἶα φέγγος εἰς πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἀναχέων. II 44, 15 εἰς τὸ κράτιστον τῶν ἐν ἡμῖν, ψυχὴν ἢ νοῦν. III 217, 7 τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ἰδεῖν καὶ τὸν νοῦν. III 124, 27 τὸ ἡγεμονεῦον ἐν ψυχῇ opp. τὸ δ' ὑπήκοον. I 70, 25 ψυχῆς ἡγεμονικόν ἐστίν ὁ νοῦς. I 53, 25. IV 14, 6. 256, 8. V 224, 17. 325, 3 τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν. V 220, 1 (ἡ τῆς ψυχῆς ἀκαρόπολις). I 9, 14 νοῦς, ὃ τῆς ὅλης ψυχῆς ἡγεμὼν. I 23, 7 κατὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἡγεμόνα νοῦν. IV 60, 1 πρῶτος ... νοῦς δ' ἐν ψυχῇ. I 91, 18 τὸ ἡγεμονικόν τῆς ψυχῆς πρεσβύτερον τῆς ὅλης εἶναι, τὸ δ' ἄλογον νεώτερον. II 80, 7 νοῦς ... ἐξευνουσισθεὶς τὰ ἄρρενα καὶ γεννητικὰ τῆς ψυχῆς μέρη πάντα. — III 232, 19 (ἡ διάνοια) τῆς ψυχῆς ἐστὶ κεφαλὴ. III 286, 20 οἶκος δὲ διανοίας ὅλη ψυχῇ. — III 115, 17 τὸ γεῖρον τῆς ψυχῆς μέρος. III 76, 14 αἰσθησις δέ, τὸ σωματοειδέστερον ψυχῆς μέρος. III 124, 25 τὸ θνητὸν ἡμῶν τῆς ψυχῆς μέρος. IV 51, 2 τῷ θαρραλέῳ τῆς ψυχῆς. I 279, 5 τῆς ὑμετέρας ψυχῆς τὸ μὲν ἄφρων ἐστὶ, τὸ δὲ φωνήεν.

7. facultates et functiones animae: II 26, 25 ἡ πρώτη καὶ ἀρίστη ψυχῆς ἐστὶ δύναμις. II 114, 16 τὴν ... δικάζουσαν ἕκαστα τῆς ψυχῆς δύναμιν. III 274, 12 ἕως οὗ ἐτι σιάν ἔχει τὴν ἑαυτῆς δύναμιν ἡ ψυχῇ. II 108, 8 περὶ τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων λογικῶν τε

αὐ καὶ ἀλόγων. I 22, 19 εἰς τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις τὴν τε θρεπτικὴν καὶ τὴν αἰσθητικὴν. I 95, 21. 26 ἐστὶν ζῶν καὶ ἄλλη δύναμις ἐν ψυχῇ τούτων ἀδελφῇ, ἡ αἰσθητικῇ. I 48, 4. II 107, 6. 137, 11. 141, 4. 263, 24. IV 13, 15. 276, 6. V 179, 13. 235, 9. 310, 14. VI 67, 5 (λογικῇ ψ.). I 52, 16 ἀκράτου γὰρ ἐστὶ τῆς λογικῆς φύσεως ὑπαρχούσης ἐν ψυχῇ. II 143, 4 (λογικαί). I 187, 16 ταῖς περὶ ψυχὴν ἀπάσαις δυνάμεσιν τε καὶ ἐνεργείαις. I 279, 23. II 127, 5. 192, 18. 216, 22. 224, 7. 250, 15. III 282, 6. 293, 10. V 273, 4 (δυνάμεις). III 283, 10 cf. I 258, 14 αἱ ἄλογοι δυνάμεις τῆς ψυχῆς. I 259, 8 (αἱ ψυχῆς ἄλογοι φοραί). III 20, 7 οὗ σωματικῶς, ἀλλὰ ταῖς κατὰ ψυχὴν κινήσεσιν. III 259, 4 ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψ. κινουμένη. IV 48, 7 cf. III 19, 12 τρόποι ψυχῆς. III 102, 6 αἰσθησίς τις αἰσθήσεων. III 26, 7 (ἡ αἰσθησις), ἴνα ... ψυχῇ διαγγέλλῃ. II 309, 14 ἀλόγου δὲ μέρους ψυχῆς αἰσθήσεις θυγατέρες. III 210, 20 cf. II 233, 10 (αἱ αἰσθήσεις) δορυφόροι ψυχῆς. II 182, 26 (ὁ αἰσθήσεων χορὸς καὶ θίασος). I 265, 17 ὁ τῶν ἄλλων χορὸς αἰσθήσεων ψυχῆς. I 187, 21 τοὺς ἐν μέρει λογισμοὺς, τὰς αἰσθήσεις, τὰς διὰ τούτων καὶ ἄνευ αὐτῶν ψυχῆς ἐνεργείας. V 240, 21 cf. III 153, 10 αἱ δεξαμεναὶ τῆς ψυχῆς. III 101, 17 ὀσφραίνονται μὲν οἱ μυκτῆρες, ἡ δὲ ψ. διὰ ῥινῶν ἐναργέστερον. — IV 126, 3 τὰς πρῶτας τῆς ψυχῆς ἐπιβολάς τε καὶ ὁρμάς. V 125, 19 τὰς τῆς ψυχῆς ἀκρίτους καὶ πλεονάζουσας ὁρμάς. IV 131, 21 ταῖς τῆς ψυχῆς θυγαυνοῦσαις ὁρμαῖς ἐπόμενος. III 174, 6 καρπὸς δὲ ψυχῆς ἄριστος ἡ μνήμη. I 288, 7 τὰ ἐνθυμήματα ψυχῆς τελείας ὄντα βλαστήματα. III 183, 2 (ὁ ψυχῆς γέλως). — ἔργον, ἔργα ψυχῆς v. ἔργον Nr. 5. — I 217, 18. II 193, 3. III 4, 15. V 239, 13 (ψυχῆς ὄργανον). — τὸ ψυχῆς ὅμμα v. ὅμμα, ὀφθαλμός. II 200, 15 ψυχῆς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ὠτα. II 243, 14 (ὁρασίς τε καὶ ἀκοή). V 312, 10 τοῖς ὠτα ἔχουσιν ἐν ψυχῇ. IV 35, 20 ἦν ἔγρουσι πρὸς ψυχὴν συγγενείαν (οἱ ὀφθαλμοί). IV 34, 19 (ὁρασιν) οἰκειοτάτην ἀπειργάσατο ψυχῇ. IV 35, 12 ψυχῆς εἰκόνα. δεδημοουργησθαι τὴν ὁρασιν. II 278, 5 ὁρασιν τὴν ἐν ψυχῇ. V 204, 4 τῶν ἄλλων αἰσθήσεων (ἡ ὅψις) συγγενεστέρα ψυχῇ καθέστηκεν. II 192, 9 (ὁρατική). V 244, 14 ταῦτ' οὖν τῇ ψυχῇ θεασάμενος ὁ πάνσοφος Μωυσῆς. IV 218, 1 σωματίων ἀσωμάτους ἰδέας τῇ ψυχῇ θεωρῶν. IV 131, 10 τῇ

ψυχῇ διαγινώσκων εὐτρόγως. IV 92, 5 τῇ ψυχῇ βλέπειν. IV 100, 15 τῆς ψυχῆς ἦδη τι μαντευομένης ἀβόλητον. II 311, 3 αἱ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν ψυχᾶι. V 195, 8 ὧν ἔνιοι τρανοτέραν τῆς δατῶν ὀφθαλμῶν τὴν διὰ τῆς ψυχῆς λαβόντας αἰσθάνειν. II 249, 5 ψυχῇ μόνῃ τὰ ὄντα ὄντως ὁρᾶν. II 301, 25 θεός ἐστὶν ἀναβαίνειν πρὸς τὴν τοῦ ὄντος θέαν ψυχῇ. II 278, 23 ὁ θεός χαρίζεται τῇ ψυχῇ ὥρεάν ... ἐπίδειξιν καὶ θεωρίαν τῶν ἀθανάτων. II 278, 20 (λόγου) ὁρωμένου ὑπὸ ψυχῆς ἀκραίφου. II 269, 19 ὁ τοῦ θεοῦ οἶκος ... ψυχῇ μόνον ὡς ψυχῇ καταλαμβανόμενος.

8. animae passiones et affectus: πάθος est animae perturbatio v. πάθος Nr. 5. — V 227, 6 τῆς ψυχῆς ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν κίνησις ὑπαίτιος. III 144, 9 τῆς φλογός, λέγω δὲ τῆς ὀσμικνητοτάτης ὁρμῆς ἀλόγου, ... ὅλην ψυχὴν ἐπνεύματι. — V 352, 3 τεττάρων ὄντων ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν. II 68, 11 θεῶ δὲ οὕτε τὰ ψυχῆς ἄλογα πάθη οὕτε τὰ σώματος μέρη ... συνόλως ἐστὶν οἰκεία. I 138, 14 cf. 92, 13 πάντα τὰ θηρία, λέγω δὴ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. III 283, 18 ψυχῆς τὸ ἄλογον στίφος. V 124, 6 τὰλλα πάθη καὶ νοσήματα τῆς ψυχῆς ἐληλακότος. I 91, 12 sq. ἡ γὰρ αἰσθησις καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς εἰσι βοηθοὶ νεώτεροι τῆς ψυχῆς. I 92, 6 μιᾶς γάρ ἐστι ψυχῆς μέρη καὶ γεννήματα ἢ τε αἰσθήσις καὶ τὰ πάθη. II 88, 13 ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς γενέσεως ἡμῶν ἡ ψ. συντρόφος τοῖς πάθεσι μόνος χρηταί. III 25, 9 ψυχὴν μὲν ἐπιβουλον ἀλόγοις πάθεσι πεφυρμένην καὶ πλήθει κακιῶν κατελειμμένην. III 169, 32 α (sc. πάθη) κλονεῖ καὶ συγγεῖ τὴν ψυχὴν. VI 31, 4 τὴν [γὰρ ψυχὴν] ἐθίσαντες ... τῆς μὲν πρὸς τὰ πάθη κοινωνίας ἀφίστασθαι. VI 19, 9 α ψυχῆς πάθη <καὶ> κακία συνηύξησαν. I 109, 3 (τὰ πάθη) πᾶσαν ἐκπολιορκεῖ καὶ λεηλατῇσι τυράννου τρόπον τὴν ψυχὴν. VI 5, 3 δεσπόται ... ψυχῶν δὲ κακία καὶ πάθη. I 248, 1 ἄγευστον γὰρ παθῶν ἢ κακιῶν ψυχὴν εὐρεῖν σπανιώτατον. I 117, 16 τὸν τῶν αἰσθητῶν ποταμὸν τὸν ἐπικλύζοντα ... τῇ φορᾷ τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν. III 229, 3 φάρμακον ... ψυχῆς παθῶν ὁ λόγος ἐστὶ σωτήριον. V 170, 17 ἐστὶν ἐν ἐκαστῷ τῇ ψυχῇ ... μισοπόνηρον πάθος. V 158, 13 ἐκτετμημένος τῆς ψυχῆς τὸ βιωφελέστατον, μισοπόνηρον πάθος. IV 96, 14 ἐγκρατεῖς τὸ πάθος ἐνεγκῶν καὶ ταμειουσάμενος αὐτοῦ τῇ ψυχῇ. I 283, 15 ὅταν δὲ παλμῶδες

ἐν ψυχῇ πάθος ὡμὸν γένηται. III 44, 15 ὅταν ἡ ψ. τὸ μὲν ἄλογον π. ἀπομαθεῖν μελετᾷ. I 154, 29 (τὸ πάθος) διεσθίει τὴν ὅλην ψυχὴν. I 244, 6 θῆλυ ... ἔγγονον ψυχῆς ἐστὶ κακία καὶ πάθος. — III 183, 29 καὶ ἡ ψ. τὰ πολλὰ πάσχει. III 173, 17 παθοῦσα. V 168, 20 εἴπερ ἄρα τι τῇ ψυχῇ πέπονθας. I 111, 9 ἐὰν γὰρ ἀπάθεια κατὰσχῃ τὴν ψυχὴν, τελέως εὐδαιμονήσει. — II 199, 26 cf. 200, 10 πάθος δ' ἐκλήγεται ἄνοια. V 320, 4 ἀλαζονεία ψυχῆς ἐστὶ κακία. III 55, 13 ψυχῆς ἀρροσύνη καὶ ἀκολασία δειλία τε καὶ αἰδικία καὶ δσαί ἄλλα ἐκ πλεοναζούσης ὁρμῆς εἰσῆσθαι φύεσθαι ἄλογοι ἐπιθυμῶσι. V 370, 23 δειλία καὶ φόβος ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐνιδροῦθησεται. II 171, 7 ἡ ἀργαλεωτάτη παθὼν ψυχῆς ἐπιθυμία. V 238, 21 ἡ (sc. ἐπιθυμίας) οὐκ ἐστὶν ἐν ψυχῇ ... μείζον κακόν. V 227, 14 (ἐπιθυμία) ἐπιτείνει ... τὴν ψυχὴν εἰς τὸ ἄπειρον. II 214, 1 (ἡ ἐπιθυμία) δακνύουσα τὴν ψυχὴν. V 228, 3. 13 ἡ ἐπιθυμία κενὴν ἀποδείξασα τὴν ψυχὴν. IV 46, 7 εὐδίασαι καὶ γαληνιάσαι ποτὲ τὴν ψυχὴν. V 343, 4 εὐθυμίας ἡ ψ. καταπίμπλαται. V 285, 1 ἐκ τῆς κατὰ ψυχὴν εὐθυμίας. I 167, 24 ἡδονή, ἑπαρσις ἄλογος ψυχῆς. II 256, 14 (τέλος ἡδονῆς). I 129, 15 ὁ δὲ διατίθησιν ἀνθρωπον ὅφει, τοῦτο καὶ ψυχὴν ἡδονῇ. II 50, 19 ἐὰν οὖν, ὡ ψυχῇ, προσκαλῆται σέ τι τῶν ἡδονῆς φίλων. I 137, 8 ἡ (ἡδονῇ) μεταθεῖται τοὺς ὄρους τῆς ψυχῆς. III 141, 22 τὸν Αἰγύπτιον τρόπον, ὃς ἐπετείχιζεν ἡδονὴν ψυχῇ. I 23, 12 ἀλογοὶ ἡδοναὶ ψυχῆς. I 266, 1 ἡδοναῖς ... ἐπὶ τὴν πανδεγὴ ψυχὴν τὰ ἡδέα φερούσαι. — II 281, 22 ὁ θυμὸς καὶ ἐπιθυμία χρώμενος πολλὸς ὅμιλος ... τῆς ψυχῆς. V 357, 18 θάρσος ψυχῶν ἀκατάπληκτον. I 92, 2 λύπη μέντοι καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχὴν ἐπέστρεψεν αὐτὴν μηδενὸς ὀλιγωρεῖν. III 185, 10 τὸ ἀπεχθέστατον ψυχῆς κακιῶν (λύπη). IV 56, 9 τῆς λύπης ... κατὰ τῆς ψυχῆς κοινομένης. — VI 152, 2 φόβος δ' ὑπότρομον εἶχε τὴν ψυχὴν. IV 114, 21 φόβον εὐθὺς ἐγέννησε τῇ ψυχῇ. V 371, 16 φόβου διαδοχαί ... τὴν ψυχὴν ἄνω καὶ κάτω κλονοῦσαι. V 132, 1 χαρὰ δὲ ψυχῆς ἐστὶν εὐλογος ἑπαρσις. I 122, 12 ἡ τῆς ψυχῆς χαρὰ Ἰσαάκ. IV 25, 12 πληρωθεὶς δὲ τὴν ψυχὴν χαρᾶς. II 299, 9 προσπεσοῦσα ... ἡ εὐπαιθεῖων ἀρίστη χαρὰ ψυχῇ. V 343, 20 πάντα τόπον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ χαρὰ προκαταχεσθαι. — νόσος ψυχῆς v. νόσος Nr. 2 cf. ἀρρώστημα, νόσημα. — II 167, 1 (μέθη, i. e.

μέθεσις ψυχῆς). II 39,1 μεθυούσης καὶ παραφόρου ψυχῆς δόγμα. II 197,3 (παροιμία). II 215,13 cf. 216,1 ψυγαῖς (λυσιτελέστατον τὸ νήφειν). I 102,9 ὅταν ληραίνῃ καὶ παρανοῇ ἡ ψ. — V 270,18 εὐτόνου καὶ γενναίας καὶ σφόδρα νενευρωμένης ψυχῆς ἐστὶ καταφρονῆσαι πάντων ὅσα τύφος εἴωθε σεμνοποιεῖν. II 261,9 τῶν γὰρ τῆς ψυχῆς δεσμῶν γαλασθέντων. V 270,1 ὑγεία δὲ ψυχῆς εὐκрасία δυνάμειν ἐστί. II 234,22 οὐ ἐν τι μέρος διέσφαρτο τῆς ψυχῆς, ἵνα τοῖς ἄλλοις ὑγιαίνουσι σώζεσθαι δύνατο. II 40,27 (ὀπλων) ψυχὴν δὲ ὑγιαίνουσαν μηδέποτε βλάψαι δυναμένων. II 128,17 ἡ τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσα (φιλία). V 340,12 οἷς ἡ ψ. νῦν πρῶτον ὑγιάζεται. 9. ἀρετῇ, quomodo referatur ad animam v. ἀρετῇ Nr. 12. — τα τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ v. τὰ ἀγαθὰ p. 48a.

10. ψ. est quasi femina, quae gravis et fecunda reddita parere dicitur: deus est animae conjux v. θεός Nr. 5c. — V 199,21 ἡ μὲν ἐστὶν ἄρρην ... ἡ δὲ θήλεια. III 186,14. 288,13 τὰ γεννητικὰ τῆς ψυχῆς. II 281,16 ψυχῆς γὰρ οὐ νεωτέρας οὐδὲ ἀγόνου καὶ ἐστεριωμένης ... ἔργον. III 281,7 ἡ τοῦ φιλομαθοῦς θιάσου [ψ.] μήτηρ ὁμοῦ καὶ τροφός. III 121,17 σοφίαν ἄρρενά τε καὶ πατέρα εἶναι, σπεύροντα καὶ γεννώντα ἐν ψυχαῖς μάθησιν, παιδείαν κτλ. III 75,11 γεωμετρία δ' ἰσότητος καὶ ἀναλογίας ἐμβαλλομένη τὰ σπέρματα εἰς ψυχὴν φιλομαθῆ. II 42,14 ἀδικος δὲ οὐδὲς ἄρρενα γενεάν ἐν ψυχῇ σπεῖρει τὸ παρὰπαν. I 82,13 ἐφ' οὗ ψησι Μωυσῆς σπαρέντος καὶ φυτευθέντος ἐν ψυχῇ „ἔστι μεσθός“. III 248,7 ἦν ἂν ἴδῃτε ψυχὴν βαθεῖαν, εὐγειον, παρθένον. II 313,21 (παρθένος). V 276,14 παρθένους δὲ τὰς ψυχὰς διαφυλάττουσαι. III 248,16 τῆς τὸν ἱερὸν σπῆρον παραδεξαμένης ψυχῆς. V 376,12 ἐν ψυχαῖς βραχυτάτου σπέρματος τῶν εἰς ἀρετὴν ὑπολειφθέντος. II 275,8 τὰς τῆς ψυχῆς ἀνοίγνυσθαι τε καὶ συγχλείεσθαι μήτρας συμβέβηκεν. V 92,17 εἰς ἀγαθὴν ἄρουραν τὴν ψυχὴν. III 302,3 τὰς τῶν φιλοθεαμόνων ἄρρεν λογικὰς ἐν ψυχαῖς ἀρούρας. III 13,2 sq. 85,15. 98,15. 155,6. V 350,7 (ἡ ψ. κυοφορεῖν dicitur). II 59,9 ὅταν γὰρ μὴ οὖσα ψ. πολλὰ ᾤδῃν. II 275,2 ὡν ἂν ᾤδῃν δι' ἑαυτῆς ἡ ψ. VI 152,17 cf. 92,16 αἱ συνεχεῖς ὀδῶναι τὴν ψυχὴν ἀνεύκων καὶ ἀνέστρεφον. III 67,10 ἃ τε ἐξ ἑαυτῆς εἴωθε γεννᾶν. VI 172,9 ὅσα

ταῖς ἐπαράτοις καὶ ἰοβόλοις ψυχαῖς γεννᾶν ἔθος. III 15,5 ἄνευ τοῦ γεννηθῆναι τὸν Ἑλέζερ ἐν ψυχῇ. II 149,5. 160,11. III 84,4. 146,16. 196,1. 207,9. VI 64,9 (ἡ ψ. τίθειν dicitur). III 79,21 δι' εὐμαρίαν φύσεως καὶ εὐτοκίαν ψυχῆς. III 149,1 αἱ εὐφρεῖς ψυχαί, αἱ εὐπαράδεκτοι σοφίας. II 295,16 τὸ τῆς ἀρετῶσης ψυχῆς γέννημα ἄρρεν. II 160,23 τὸ τῆς ψυχῆς γέννημα Ἰσάχαρ. III 56,13 τὰ τῆς ἐκάστου γεννηήματα ψυχῆς. III 181,25 cf. 189,4 ἀστῆς ψυχῆς ἔργον. I 121,25 σπέρματα ἐν ψυχῇ βλεῖσθαι ψησι τηλαυγῇ. I 146,3 sqq. cf. 292,4 διαπίπτει γὰρ τότε τῇ ψυχῇ καὶ ὁ σπερματικὸς καὶ γεννητικὸς τῶν καλῶν λόγος ὁρθός. III 155,2 ὡς ὑπὲρ οἰκειῶν ἐκγόνων ὧν ἔτεκεν αὐτῶν ἡ ψ. δογματῶν. III 9,16 (ἀτεκνος καὶ στείρα). III 169,11 (ἀφύης καὶ ἄγονος). III 180,1 (ἄνανδροι καὶ ἀγενεῖς). III 181,7 ἡ πρὸς τὰ φαῦλα ἐστεριωμένη. III 94,13 τῆς ἐστεριωμένης τὰ καλὰ καὶ τυφλῆς τὸν λογισμὸν ψυχῆς.

11. animae cum deo commercium: v. θεός Nr. 5b. — I 70,17 ἐπεὶ πῶς ἂν ἐνόησεν ἡ ψ. θεόν. II 52,9 τὸ δ' ἄνευ φωνῆς μόνῃ ψυχῇ τὸ ὄν θεωρεῖν ἐγχυρώτατον. III 160,1 (ὁ βασιλεὺς = θεός) ὁπῶα διὰ τῇ ψυχῇ γνωρίζομενος. III 155,9 ἐλευθέρων μὲν γὰρ καὶ ἀστῶν ὡς ἀληθῶς ψυχῶν ὁ ἐλευθέρος καὶ ἐλευθεροποιὸς δημιουργός (θεός). I 50,24 μόναις ψυχαῖς θέμις προσέρχεσθαι τέλος ἡγουμέναις τὴν πρὸς τὸν γέννησαντα θεὸν ἐξομοίωσιν. II 5,15 ὅς ἀφάνταστον τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τοῦ ὄντος καταλέλοιπεν. II 4,6 ὅταν οὖν φιλόθεος ψ. τὸ τί ἐστὶ τὸ ὄν κατὰ τὴν οὐσίαν ζητῇ. I 226,2 sqq. (ὁ θεός) τριττὰς φαντασίας ἐνεργεῖται τῇ ὁρατικῇ ψυχῇ. IV 27,17 ἐπειδὴν οὖν ἡ ψ. καθ' ἑπὲρ ἐν μεσημβρίᾳ θεῷ περιλαμφθῇ. I 206,5 τίς γὰρ ἂν γένοιτο ἱκανὸς τὴν πρὸς τὸν ὄντα μετανάστασιν ψυχῆς τελείας κατανοῆσαι; I 290,4 διὰ θεοῖς ψυχῆς ἐπὶ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐλπίζουσης. II 7,9 ὄντως γὰρ ἀτρέπτω ψυχῇ πρὸς τὸν ἀτρέπτον θεὸν μόνῃ πρόσδος ἐστὶ. I 194,3 (ὁ θεός) ἀοράτως τότε τῆς ψυχῆς γωρίον εἰσδύεται. III 202,15 (ὁ θεός) ἀρετώσαις ἐμπεριπατεῖ ψυχαῖς. V 50,12 ἡ τιμῶσα ψ. τὸ ὄν δι' αὐτὸ τὸ ὄν. III 157,7 ὅταν ἐπιφανῇται (ὁ θεός) ψυχῇ. II 62,14 (ὁ θεός) ἄχρη τῶν ψυχῆς μυγῶν φθάσας. I 185,6 (ὁ θεός) ἐξεπλήρου τὴν ὅλην ψυχὴν. I 174,4 τὴν ψυχὴν „ἐναντίον τοῦ θεοῦ στήσαι“. II 58,13 ὑπομένει δὲ τις τῇ θεῷ προσελθεῖν ἀκά-

θαρτος ὢν ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ τῷ καθαρωτάτῳ. V 317, 17 ὅταν θεός, ὁ νοητὸς ἥλιος, ἀνάσχη καὶ ἐπιλάμψῃ ψυχῇ. III 229, 7 παραμένοντος γὰρ ἐν ψυχῇ τοῦ θεοειδестаύτου καὶ ἀσωμάτων φωτός. III 229, 25 ὅταν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀπολίπωσιν αἱ τοῦ θεοῦ αὐγαί. I 107, 23 μέχρις ἂν ὁ θεός ... ποτίσῃ τὴν τραπέζαν ψυχὴν ἀμεταβλήτῳ ὕδατι. I 107, 28 ἐξ ἧς (sc. δυνάμει) ποτίζει (ὁ θεός) τὰς φιλοθέους ψυχάς. I 97, 6 θεοῦ ... γλυκὺ νῆμα ἀντὶ ἀλμυροῦ ἐπεισεύοντος τῇ ψυχῇ. VI 198, 1 μενέτω δὲ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀκαθαίρετος ἡ ἐπὶ τὸν σωτήρα θεὸν ἐλπίς. V 50, 2 ἡ γὰρ τοῦ φιλοθέου ψ. ... ἀπὸ γῆς ἀνω πρὸς οὐρανὸν πηδᾷ. III 220, 14 ἐρχόμενον αὐτὸν (sc. θεόν) ἀοράτως πρὸς τὰς ποθοῦσας ψυχάς ἐντυχεῖν αὐτᾶς. II 198, 25 παρηγορία τῆς ψυχῆς, ἡ τῶν χαρίτων τοῦ θεοῦ πεπλήρωται. II 276, 24 ἦν (sc. πίστιν) ἐπίστευσεν ἡ ψ. θεῷ. II 59, 2 ἀναπαυομένης ἐν θεῷ ψυχῆς.

12. animalium anima: VI 96, 13 ψυχὴν δὲ ζῶων ἀπάντων, ἀνθρώπων δὲ νοῦν καὶ λόγον. I 21, 16 ψυχῆς γὰρ ἡ μὲν ἀργοτάτη καὶ ἡκιστα τετυγμένη τῷ γένει τῶν ἰχθύων προσκεκλήρωται.

13. aer est plenus animarum, quae sunt ἀγγελοι, δαίμονες etc.: III 234, 19 οὐκ ἄτοπον οὖν, δι' οὗ (sc. ἀέρος) τὰ ἄλλα ἐψυχώθη, ψυχῶν ἀμοιρεῖται; II 44, 1 μόνος ἀρὸ ὠφελες ζωοποιεῖσαι τὰ ψυχῆς κατ' ἐξαιρέτην χάριν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ σπέρματα λαβών. III 234, 8 οὗτος (ὁ ἄηρ) δ' ἐστὶ ψυχῶν ἀσωμάτων οἶκος. II 43, 20 sqq. ἀλλ' οὐ ... διὰ τοῦτ' οὐκ εἰσὶν ἐν ἀέρι ψυχαί. II 136, 7 ψυχῶν ὁ θάσος ... ἀσωμάτων (ἐν ἀέρι). II 43, 9 ψυχαὶ δ' εἰσὶ κατὰ τὸν ἀέρα πετόμεναι. V 17, 5 τοὺς ... ἀγγέλους, ἀσωμάτους ψυχάς. II 44, 19 ψυχάς οὖν καὶ δαίμονας καὶ ἀγγέλους ὀνόματα μὲν διαφέροντα. II 45, 2 ὥσπερ γὰρ ἀγαθοὺς δαίμονας καὶ κακοὺς λέγουσιν οἱ πολλοὶ καὶ ψυχάς ὁμοίως. II 48, 4 ψυχαὶ μὲν γὰρ ἄσφαρκα καὶ ἀσώματοι ἐν τῷ τοῦ παντός θεάτρῳ διημερεύουσαι θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων θείων. II 263, 12 (ψυχαὶ ἀσώματοι), αἱ κατὰ τε ἀέρα καὶ οὐρανὸν περιπολοῦσι. II 286, 2 ἀσώματοι ψυχαὶ γεγονότες. II 262, 20 ψυχῶν ἀσωμάτων χορός. II 244, 9 αἱ γὰρ τούτων (sc. σοφῶν) ψυχαὶ στέλλονται μὲν ἀποικίαν οὐδέποτε τὴν ἐξ οὐρανοῦ. I 204, 7 ἄγγελοι ... ἀσώματοι καὶ εὐδαίμονες ψυχαί. III 232, 16 ψυχαὶ δ' εἰσὶν ἀθάνατοι οἱ

λόγοι οὗτοι. II 111, 5 στρατὸς δὲ θεῶς αἱ ἀρεταὶ φιλοθέων ὑπέρμαχοι ψυχῶν. III 234, 22 ἀθανάτους ψυχάς (ὁ ἄηρ) ἔχων ἰσαριθμῶς ἀστροῖς. II 43, 15 οὗτοι (ἀστέρες) ψυχαὶ ὅλαι δι' ὧλων ἀκήρατοι τε καὶ θείαι.

14. anima mundi: II 303, 23. VI 87, 15. 88, 16, 22 τοῦ κόσμου. VI 99, 6 ψ. δὲ τοῦ κόσμου ... ὁ θεός. I 85, 10 sq. II 303, 12. III 259, 9 τῶν ὧλων. I 85, 12 ἡ γὰρ τῶν ὧλων ψ. ὁ θεός ἐστὶ κατὰ ἔννοιαν. III 195, 17 τοῦ παντός. I 278, 29 εἰ μὴ (ὁ νοῦς) τῆς θείας καὶ εὐδαίμονος ψυχῆς ἐκείνης ἀπόσπασμα ᾗν.

15. All: II 286, 19 ταῦτα (sc. τὰ ῥητά) σώματι εἰοικέναι νομίζειν ψυχῇ δὲ ἐκείνῃ (sc. τὰ δι' ὀπνοποιῶν δηλούμενα). VI 67, 4 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητάς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. — I 103, 23 τὸ ὁρατικὸν τῆς ψυχῆς Αἰθιοπίσσα κέλκηται. III 137, 6 Δωθεῖν ... σύμβολον ψυχῆς ... ἀποδεδρακνύας τὰς κενὰς δόξας. III 299, 18 Εὐφράτης. I 132, 6, 19 γέλως γὰρ ψυχῆς (Ἰσαάκ). I 132, 25 ἡ ὑπομονητικὴ ψ. Βερέκκα. — III 164, 10 ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα σύμβολα ψυχῆς ἐστί. II 141, 10 σύμβολον ... τῆς ἄρτια βλεπούσης. I 168, 3 αἱ γὰρ πράξεις αἱ διὰ τῆς ὅλης ψυχῆς, ἦν κέλκηκε γῆν. III 24, 14 sqq. cf. 29, 17. 30, 15. V 65, 10 sqq. (δάμαλις). I 166, 5 ἡ μὲν οὖν οἰκία ἐστὶν ἡ ψ. II 141, 7 (παράδεισος). I 122, 16 „ὅταν ἐξέλθω τὴν πόλιν“, τὴν ψυχὴν. III 298, 13 (ἡ ψ. τοῦ σοφοῦ = πόλις θεοῦ). II 253, 18 τὰς πόλεις, ἀς ἐπετείχισαν ψυχῇ τῇ ταλαίνῃ. II 249, 25 (πόλεις), ἀς ἀνθρώποι περιφέρουσι ταῖς ψυχαῖς ἑαυτῶν ἐνιδρυμένας. III 248, 2 τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας, τὰς ἐτι νέας καὶ ἀπαλὰς ψυχὰς ἄρτια ἡβώσας. I 272, 1 „ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ“ τοῦτέστι τῇ ψυχῇ. III 257, 3 ἡ ὅλη ψ. τρόπον στήλης ἀνετίθη. — II 96, 19. 98, 13. 99, 7. 120, 7 (ἡ ψυχῆς γεωργικῇ). II 214, 6 δένδρα. II 313, 11 δικαστήριον. II 19, 30 ἔθνη. V 230, 13 (ἐλέπολις). II 246, 12 ἐπιτετραμὸς. V 355, 19 τὰ ἐν τῇ ψυχῇ θηρία. II 177, 19. 271, 11. 25. (λεώς). II 85, 11. 235, 6 (οἰκία). II 88, 13 οἶκος ἡ τύμβος. I 165, 32. II 310, 27 (οἶκος). II 228, 19 (οἶκος). II 104, 5 (ὄχλος καὶ λεώς). II 279, 30. V 125, 18 (ὄχλος). I 122, 25 (πόλις). II 245, 20 συνεδρίον. II 201, 15 φωτόν. II 89, 4 φωτὰ. II 189, 7. 234, 13 χωρίον. II 186, 20 χώρος. Cf. γεωργικῇ, δένδρα, δικαστήριον etc.

ψυχικός. I 145, 6 (ἀγαθός). I 101, 17 αἶμα. I 109, 2 (ἀκρόπολις). I 125, 2 (ἀνὰνδρία καὶ δειλία). V 61, 15. 89, 15 (ἀρρωστήματα). V 100, 5 (γέλως). II 100, 7 (γεωργία). I 102, 4 (γυμνότης). V 362, 19 (διασπορά). II 296, 6 (δύναμις). I 99, 11 ὁ γὰρ νοῦς ... σὺν πολλαῖς δυνάμεσι καὶ ἐξεσιν ἐγεννᾶτο, λογικῇ ψυχικῇ φυτικῇ. I 190, 12 μετ' ἐκλύσεως ψυχικῶν δυνάμεων. VI 158, 25 (εὐσθένεια). II 286, 12 (εὐφροσύνη). I 81, 9. 274, 21 (θάνατος). IV 232, 9 (κάλλος). I 195, 11. 209, 12. III 140, 21 (οἶκος). IV 239, 21 (ὁρμή). I 21, 22 (οὐσία). III 93, 15 Πάσχα. I 107, 18 (ὄχλος). IV 157, 3 (πενία). V 226, 14 (πλούτος). VI 167, 17 (πνεῦμα). I 118, 23 (πρᾶξις). III 137, 17 (σχέψις). V 49, 16 (σπονδή). V 54, 14 (σωτηρία). III 118, 21 τόνοι. I 86, 22 (τροφή). I 151, 3. 285, 1 (φῶς). — I 106, 22 ψυχικός.

ψυχογόνοιμοις. IV 142, 10.

ψυχοειδή. I 22, 2. IV 26, 10.

ψυχούων. I 48, 16 αἷς (sc. αἰσθήσει) τὸ μὲν σῶμα ἐψύχωσεν ὁ δημιουργός. III 234, 17 τὰ ἐν ἐκείνοις οὗτος (sc. ὁ ἀήρ) ἐψύχωσεν. I 70, 8 ἐψύχωσε τὰ ἄψυχα. V 270, 6 (σωφροσύνη) ψυχοῦσα. III 300, 12 (τὰ νοήματα) ψυχούντα αὐτόν (sc. τὸν λόγον). — V 365, 10 μέρη σώματος ψυχούμενα. III 42, 19 τὸ ἄλογον ἡμῶν μέρος ψυχωθῆναι. III 234, 19 δι' οὗ (sc. ἀέρος) τὰ ἄλλα ἐψυχώθη. IV 137, 19 (βάβδος) ψυχωθείσα. I 3, 3 (τὸ παθητὸν) ψυχωθὲν ὑπὸ τοῦ νοῦ. I 71, 3 τὸν μὲν νοῦν ἐψυχώσθαι ὑπὸ θεοῦ. II 43, 11 ὅλον δι' ὅλων τὸν κόσμον ἐψυχώσθαι. II 43, 27 δι' οὗ τὰ ἄλλα, ἐν-υδρά τε καὶ χερσαία, ἐψύχωνται. I 70, 23 τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ σώματος τὸ μέρος ἐψύχωνται.

ψυχρός. I 56, 12. II 74, 7. 134, 4. 259, 7 (ἀήρ). I 13, 12. VI 178, 25 (αὔρα). III 208, 22. 211, 15. IV 171, 14. VI 65, 19 (ὑδωρ). — I 126, 16 τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν δίδωσιν ἡ αἴσθησις τῇ νφ. II 206, 5 cf. III 31, 21 τὸ ψυχρὸν opp. τὸ θερμὸν. II 134, 6 cf. III 34, 7 (τὸ ψυχρότατον opp. τὸ θερμότατον). III 31, 20 τὸ μὲν κοῦφον εἰς ψυχρὸν τε καὶ θερμὸν (ἔτιμεν). VI 105, 3 βαρὺ δ' οὐδὲν ἢ πυκνὸν ἢ ψυχρὸν. III 35, 19 cf. 64, 16 ψυχρὸν coni. ξηρὸν, ὑγρὸν, θερμὸν. I 246, 6 ψυχρὸν γὰρ θερμῷ καὶ ξηρὸν ὑγρῷ δυνάμει ἐναντίας ἀναμίξας ... ὁ ζωοπλάστης. III 47, 18 θερμὸν ἐναντίον ψυχρῷ. I 90, 13 οἷον ἐγὼ πολλά εἰμι, ψυχὴ σῶμα ... πάλιν

σώματος θερμὸν ψυχρὸν. II 278, 10 τὰ θερμά, τὰ ψυχρά. I 20, 19 cf. IV 52, 24. VI 81, 10 ὅσα θερμά ἢ ψυχρά.

ψυχρότης. II 160, 5.

ψύχωσις. I 22, 5. II 43, 24.

ψύρα. V 369, 20.

ὠγύγιος. I 234, 8. II 37, 19. 89, 5. ὠδή. V 83, 8 coni. λόγος. V 138, 21 ψδαῖς καὶ λόγοις. II 226, 27 coni. λόγοις, ὕμνοις τὸν εὐεργέτην ἀμειβεσθαι. I 119, 5. V 185, 14. VI 142, 17 (coni. ὕμνοι). VI 162, 2 (coni. ὄρχησις). III 195, 2 διὰ τε ὠδῆς καὶ τῶν καταλογιστῶν τοῦ ὄντος ἐγκωμίων. I 284, 7 cf. 136, 15 ἐν ὠδῇ μεγάλη φησὶν. II 26, 26 cf. 145, 11. 217, 8. III 188, 3. 289, 17 ἐν ὠδῇ μεζόνι λέγων (int. Deut. 32). III 264, 17 εἰς θεόν (coni. ὕμνοι). V 293, 6 σὺν ψδαῖς εἰς τὸν θεόν πεποιημέναις. V 285, 19 ἀρχεται τὸν θεὸν ὕμνεῖν μετ' ὠδῆς. III 212, 19 (ψδαῖ ἐνθεοί). III 301, 22 τὴν ἱεροπρεπεστάτην ᾄδωμεν ὠδήν. VI 55, 10 τῆς ὠδῆς ... τὴν ἐνδειαν ἐξευμαριζούσης. IV 261, 15 (Μωυσῆς) κατήρχε τῆς ὠδῆς. V 286, 6 μή τι τῆς ὠδῆς ἐκμελές. II 111, 14 τὴν γοῦν παρὰ τὸν ὠδῆν ᾄδουσι μὲν πάντες ἄνδρες. ὠδίνειν. II 181, 7 ἴνικα τὸ αὐτομαθὲς γένος ὦ. καὶ ἀποτίκτειν ἐμελλεν. I 244, 4 δι' ἧς (sc. δυνάμεως) κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καὶ ἀποτίκτει πολλά διάνοια. I 287, 6 (ὁ νοῦς) κυοφορεῖ τε καὶ ὠδίνει τὰ νοήματα. I 184, 11 (ἡ αἴσθησις) ὠδίνει καὶ τίκτει κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον. II 29, 20 (Λεία) ὠδίνει καὶ ἀποτίκτει καλὰς καὶ ἀξίας ἐννοίας τοῦ γεννήσαντος πατρός. I 203, 5 ἀμφοτέρας μὲν οὖν δόξας ὠδίνει μία ψυχὴ. II 85, 20 (Θάμαρ) πληρουμένη τῶν ἀρετῆς σπερμάτων κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καλὰς πράξεις. II 233, 25 ὅσα ἄλλα ὠδίνει κακὰ (ὁ θυμός). II 115, 20 καὶ ὅσα ἄλλα αἱ ἀμέτρητοι ... ὠδίνουσι καὶ τίκτουςιν ἡδονὰς. II 59, 9 ὅταν γὰρ μία οὐσα ψυχὴ πολλὰ ὠδίνῃ τοῦ ἐνὸς ἀποστάσας. II 275, 1 ὦν μὲν γὰρ ἂν ὠδίνῃ δι' ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ. IV 186, 16 ταῦτ' ἀκούων ὁ Βαλάκῃς ὠδινεν ἐν ἑαυτῷ. I 13, 20 ἡ (γῆ) δ' ὥσπερ ἐκ πολλοῦ κυοφοροῦσα καὶ ὠδίνουσα. I 80, 19 cf. 81, 2 sqq. Εὐλάτ' δὲ ὠδίνουσα (ἐρμη-νεύεται).

ὠδὶς. V 304, 5 ταῖς περὶ τὴν ἀποκύψιν ὠδίσιν. I 58, 16 (ἡ γυνή) ἐνδεξαμένη τὰς ἐν ὠδίσι ... λύπας. I 281, 12 (νόσοι) μετὰ χαιρετῆς ὠδίνος. VI 93, 8 cf. III 173, 22 ὠδίσιν αὐταῖς ἐναποθνήσκουσιν. VI 190, 16 ἕτεροι ... τὰς αὐτὰς φέρον-

- τες ὠδῖνας. III 154, 17 (πρῶτοιοι). II 39, 10 κυφορήσουσι καὶ ἐπιμέμπτοι μὲν ὠδῖσιν, ἐπαράτοις δὲ ταῖς γοαῖς χρῆσονται. II 57, 12 τελεσφόροις ἐχρήσατο ὠδίαι. II 176, 6 (τελεσφόροι τῆς ἐπιστήμης). I 81, 4 sq. ὁ ἄφρων νοῦς ἀνεφίκτων ἔρων ἐκάστοτε ἐν ὠδῖσιν ἐστίν. I 81, 10 ἔνα μὴ γένηται ἐν ὠδῖν κακῶν ἢ ψυχῇ. I 180, 14 ἔνα δὲ τὴν ἀρετῶν κῆρσιν καὶ ὠδῖνα εἵπωμεν. II 16, 15 (τοῦτο τὸ πάθος) μετὰ χαλεπῶν ὠδῶν νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα ἔτεχεν ἀνίσταται. II 235, 1 πικρὰς φέρον ὠδῖνας (τὸ κακῶν καὶ παθῶν χωρίον).
- ὠκεανός. VI 157, 19.
- ὠκύδρομεῖν. II 297, 22. 298, 17. III 130, 16.
- ὠκύδρομος. I 234, 14 (αἰσθησις, ὄψις). III 244, 18 (διάνοια). I 176, 14 (ἡλιος). I 278, 19 νοῦς. II 4, 25 πάνθ' ὅσα τῶν ὑπ' οὐρανὸν ὠκυδρομώτατα ἐστάναι ἀνδράσι.
- ὠκύμορος. III 9, 10. IV 66, 12. V 361, 9. VI 161, 5.
- ὠκύς. II 248, 6 (κίνησις).
- ὠκύτης. I 285, 1. II 118, 12.
- ὠμίαισι. All: I 118, 28 κρύπτεται ... τὰ πάθη ἐν Σικίμοις ... ὦ. δὲ ἐρμηνεύεται. II 312, 22 Συγῆμ ὦ. καλεῖται, πόνου σύμβολον.
- ὠμόθυμος. VI 152, 17 Γάιος. V 302, 12 (δεσπότης). V 207, 1 (δεσπότης). IV 128, 15 (ἐπιστάται). VI 31, 1 (τύραννοι). — IV 136, 11. V 194, 10. VI 26, 2 (οἱ ὠμόθυμοι). V 229, 11 πρὸς δὲ ἀρχὴν εἰ γένοιτο ἐπιθυμία, στασιώδεις, ... ὠμοθύμους (ἀποτελεῖ). VI 12, 3 ὡς χαλεπούς καὶ ὠμοθύμους.
- ὠμός. V 71, 11 (ἄνθρωπος). VI 169, 11 (αὐτοκράτωρ). III 225, 18 δανειστής. V 205, 12 (δεσπότης). III 62, 11 (δεσπότης). V 109, 24 (ἔργα). VI 133, 2 (θάνατος). VI 179, 26 οἱ καὶ τῶν ἀτιθάσων θηρίων ὠμότεροι καὶ ἀγριώτεροι. I 227, 10. 283, 15 πάθος. V 303, 11 (ψυχῇ). — VI 57, 5 ὠμότερον ἢ ἐκεῖνος. V 183, 18 ὠμότεροι καὶ ἀνηλέεστατοι. — III 272, 17. VI 171, 25 ὠμός.
- ὠμος. All: I 260, 16 (Συγῆμ) ὦ. δὲ ἐρμηνεύεται, πληκτικοῦ σημείου πόνου. III 189, 24 πόνου σύμβολον. IV 230, 22 ἐνεργείας καὶ πράξεις ... σύμβολον.
- ὠμός. III 15, 4. IV 143, 17 (coni. παρανομία). IV 78, 14 ὅσας δ' ἀπάνθρωπίας οἱ εἰρκοφύλακες γέμουσι καὶ ὠμότητος. V 182, 6 ἀναθλίβοντες ὑπὸ ὠμότητος καὶ δεινῆς ἀναλλογίας. V 189, 6 τοὺς κυρίους ... ἀλαζονεῖαν καὶ ὑπεροψίαν
- καὶ δεινὴν ὠμότητα ἐπίδεικνυμένους. II 224, 19. V 306, 1 (ψυχῆς). VI 210, 27 τὴν ἀνήμετον καὶ ἀργαλειωτάτην ὠμότητα διεξελάθοντες. V 376, 7 ὅταν ἄρξωνται κομίζεσθαι τὰ ἐπὶ χειρα τῆς ὠμότητος. V 213, 10 ἄπερ βεβαιωτάτην ταῖς ψυχαῖς εὖνοιαν ἐναφραγίζεται τῶν μὴ λίαν ἀτιθάσων καὶ μὴ ἐπιτηδεύοντων ὠμότητα. V 109, 15 ἐπειδὴ τις τῆς ἄγαν ὠμότητος κατεμέμφετο. IV 65, 14 τὸν πρᾶθέντα τῆς δουλείας ἢ τοὺς πεπρακότας τῆς ὠμότητος οἰκτιρεῖται; IV 179, 5 οὐχ ὅτι τῆς ὠμότητος ἐκεῖνοι δίκας ἐπάξιοι τίνειν εἰσὶ. IV 65, 5 προσυπερβάλλοντες αὐτοὺς ὠμότητι. VI 34, 18 οὕτε τὴν ὠμότητα τῶν ὑπηγμένων δεῖσας. VI 131, 9 διὰ μέγεθος κεκαίνουρημένης ὠμότητος. V 297, 5 αἰ κεκαίνουρημένης ἐπινοίας εἰς ὠμότητα. VI 132, 10 εἰς χαλεπὴν ὠμότητα. VI 25, 15 οὐδὲν παραλιπόντες τῶν εἰς ὠμότητα. II 118, 9 τῆς ἀνηλεοῦς ὠμότητος ἔνεκα. II 126, 11. V 256, 3 δι' ὑπερβολὴν ὠμότητος. VI 217, 23 διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ὠμότητα τοῦ δικαστοῦ. V 310, 8 εἰ δὴ τις ἐν γάλακτι κρέα συνέψειν ἀξιοῖ, μὴ σὺν ὠμότητι.
- ὠνεῖσθαι. II 91, 20 ἄλλα ὅσα πρὸς τοὺς πιπράσκοντας ἔθος τοῖς ὠνουμένοις ἀντικαταλλάττεσθαι. I 199, 13 οἱ δὲ προσέμενοι τὰς δωρεὰς ... ἔργον ὠνουμένων δρῶσι. I 199, 8 οὗς οἰόμεθα λαμβάνειν χάριτας πρὸς ἀλήθειαν ὠνουμένους. I 148, 22 π. ἀθρόον οὐκ ἀνήσει τὸν πολὺν πλοῦτον τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων.
- ὠνητικός. III 142, 19. VI 35, 10. 41, 8 ὠνητικῶς.
- ὠνιος. II 49, 26 τὰ ὠνια.
- ὠνος. II 91, 19 οὐ τὸν λεγόμενον ὠνον παρὰ ποιηταῖς ... παραλαμβάνει.
- ῥοτόκος. III 48, 9 opp. ῥωτόκα.
- ῥρα. I 36, 3 γάμων. IV 30, 6. IV 174, 16. V 315, 12 ἔαρος. II 292, 27. III 35, 9. 202, 16. V 231, 7. VI 20, 5. 92, 12 ἔτους. III 150, 13 ἡμέρας καὶ νυκτός. II 5, 20 χειμῶνος. — V 44, 9. 124, 10. 138, 24 (ἑαρινῇ). I 53, 16. II 64, 22 (ἑαρινῇ). — ἐτήσιοι ῥραι v. ἐτήσιος. — III 209, 7 (μετοπωρινῇ καὶ ἑαρινῇ). V 264, 9 ἱσαρίμοις γάρ μῆσι διακρινόμενος εἰς τε χειμῶνα καὶ ἑαρ θέρος τε καὶ μετόπωρον, τρισὶν εἰς ἑκάστην ῥραν. — I 37, 13 ἐν ἀνθρώπου φύσει ἐπτά εἰσιν ῥραι, ἀς ἡλιτίας καλέουσι. VI 79, 3 καὶ ῥραι καὶ ἐνιαυτοί. I 19, 19 αἱ δ' ῥραι πάντα τελεσφοροῦσαι κατορθοῦσι. III 99, 13 οὐ πνευμάτων οὐκ ῥρῶν μετα-

βολαί. IV 190, 17 μὴ εὐθὺς ἐμπαρέχεσθαι τοῖς ἐθέλουσι τὴν ὥραν. III 143, 5. V 298, 12 τὸ τῆς ὥρας ἄνθος. V 26, 8 τὰς (γυναῖκας). ... ἐκουσίους γνώμαις πεπρακυίας τὴν ἰδίαν ὥραν. VI 193, 13 ἐκαπλήευσσε τὴν ὥραν. VI 125, 9 περὶ γὰρ δελην ὥραν.

ὠραίζειν. III 248, 3. V 161, 6.

ὠραῖος. I 211, 15 (καρποῖ). I 152, 12 οὕτος ὁ τρόπος. I 75, 20 „εἰς ὥρας ἐστιν ὠραῖον“. V 141, 2 καὶ ὠραία.

ὠφέλεια. II 260, 14 cf. 205, 20. 302, 10

× (opp. βλάβη). III 191, 18 cf. 58, 2. 107, 11 ἐπ' ὠφελείᾳ opp. ἐπὶ βλάβῃ. III 306, 16 (opp. γλισχρολογία). II 168, 3 (coni. ἄνεσις). I 18, 18. V 202, 3 (coni. χρεία). III 186, 7 cf. II 302, 9 τὰς ζημίας ὡς ὠφελείας προτείνων. III 78, 19 διττοὶ γὰρ ὠφελείας τρόποι. V 179, 14 ἐν ἡδονῇ καὶ ὠφελείᾳ. — IV 305, 18 τῶν ἀρρομένων. III 242, 21 (ἀπὸ τοῦ ἀστέλου). V 212, 1 περὶ τὸν ἀνθρώπινον βίον. III 255, 20 τοῦ μήπω δυναμένου τὸν ἀληθῆ θεόν ἰδεῖν. V 86, 5 ὑπὲρ ὠφελείας ... τῶν ἐπειτα. II 266, 22 τῶν ζώων. VI 167, 13 εἰς βελτίωνσιν καὶ ὠφέλειαν ἡδῶν καὶ βίου καὶ ἡγεμονίας. V 47, 17 τῶν θούνητων. III 82, 16 τῶν καμνόντων. II 254, 21 τῶν παιδευομένων ἡμῶν. V 226, 11 τῶν πησίον. V 72, 2 σώματος τε καὶ ψυχῆς. V 83, 8 ψυχῆς. — II 96, 26 ὁ νοῦς, ὃς τὰς ἀπὸ τῶν σπαρνέντων καὶ φοιτηθέντων ὠφελείας εἶωθε καρποῦσθαι. II 30, 7 ἡ ἐξ ἐπιστήμης ὦ. V 276, 11 cf. 210, 16 ἐκ τοῦ πράγματος. IV 234, 22 ἀπὸ τῶν στοιχείων. — I 47, 6. 173, 17. II 231, 26. 279, 16. 291, 23. III 25, 19. 96, 20. 166, 7. 178, 11. V 78, 8. 82, 16. 145, 17. 194, 8. 224, 6. 314, 1. 333, 14. 358, 4. 360, 5. VI 168, 10 ἐπ' ὠφελείᾳ. III 182, 13 ἐπὶ τῇ ... ὠφελείᾳ. III 246, 8 τὰ πρὸς ὠφέλειαν. VI 175, 16 πρὸς ὠφέλειαν ἀνθρώπων. III 199, 16 πρὸς ὠφέλειαν ἑμοῦ καὶ κόσμον ἀνθρώπων. VI 92, 7 τὰ πρὸς ὠφέλειαν καὶ ἡδονῆς ἀπολαύσιν. V 77, 12 τὰ τῆς ὠφελείας. — II 1, 16 τὸ δὲ ὃν οὐδένος χρεῖον, ὥστ' εἰ μὴδὲ τῆς ἀπὸ τῶν μερῶν ὠφελείας οὐδ' ἂν ἔχοι μέρη τὸ παράπαν. II 190, 25 (παρὰ θεοῦ μόνου). I 231, 12 τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων ὠφέλειαν ἀπογόντες. V 89, 11 μὴ παρέξιν ὠφέλειάν τινα. V 144, 15 μικρὰ γὰρ τῶν ἰδίων φροντίζοντες ὠφελειῶν. V 120, 4. 14 ὃς δὲ παρέχεται ... ὠφελείας σελήνη. III 50, 12 ἀξιωματος ἔνεκα καὶ μεγέθους καὶ ὠφελειῶν. I 214, 15 αὐρὰ τινος ὠφελείας ἐπαρθείς. VI 39, 18 αἱ κατὰ μέρος ... ὠφέλεια.

V 72, 8 ὑπὲρ δὲ ὕπνου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦδε ὠφελειῶν.

ὠφελεῖν. I 272, 10 μὴδὲ τὴν ἀρετὴν ...

× ἱκανὴν εἰς ἑαυτῆς ὦ. εἶναι. III 86, 15 τοὺς εὐφυῶς ἔχοντας ὦ. ... ἐθέλουσα (ἢ ἀρετῇ). III 290, 20 ἡ φρόνησις ἀργεῖται μὲν ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ψ. III 153, 11 αἱ δεξαμένοι ... μὴ δυνάμεναι συσχεῖν καὶ φυλάξαι τὴν τῶν οἴων τε ὦ. ἐπιρροήν. V 223, 20 βλάπτειν ὃν ἄξιον ἦν ὦ. V 252, 1 τὸ ἄμεινον δ' ἐστὶν ὦ. ἀλλὰ μὴ βλάπτειν. II 312, 7 τί ἡ αἰσθήσεις καὶ τίνα τρόπον τὸν ἡγεμόνα νοῦν ὠφελεί. I 271, 4 (τὸ θεῖον) τὰ σύμπαντα συνεχῶς καὶ ἀπαύστως ὠφελεί. I 240, 9 ὁ μὲν γὰρ δέσται, ὁ δὲ ὠφελεί. II 50, 15 ἡ (sc. ἡδονή) βλάπτει μὲν τοὺς φίλους, ὠφελεί δὲ τοὺς ἐχθρούς. III 246, 10 ὁ ἱερὸς λόγος ... τοῖς δὲ ... μεγάλα ὠφελεί. V 77, 12 συγκλισσάμενοι ἑαυτοὺς ἐν σκότῳ βαθεῖ τρεῖς ἢ τέτταρας μόνους ὠφελείτε. V 61, 9 αἱ (δυνάμεις) δ' οὐτε πάντας οὐτ' αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς ὠφελοῦσιν, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε καὶ μέγα βλάπτουσιν. III 297, 8 ἡ ὠφελοῦσα (λόγος φύσις). I 240, 10 τὸ δὲ ὠφελούν ἀξιονικότερον αἰεὶ τοῦ θεομένου. II 47, 12 ὅπερ (sc. πνεῦμα) ὠφελούν οὐ βλάπτεται. II 80, 21 ἀπαύτμενοι δὲ περὶ τὸ βλάπτειν ὡς ὠφελούν. III 268, 8 ἐπετεγίσθη τοῖς ὠφελοῦσι τὰ ἡδέα τῆς κενῆς δόξης ἀλείμματα. II 32, 13 οὗς ἡ ... ἀπόλαυσιν βλάψειν μάλλον ἔμελλεν ἢ ὠφελῆσαι. I 271, 8. II 15, 2 cf. I 271, 1 τὰ ὠφελήσονται. II 238, 18 βραδὺς ὠφελήσεται, ταχὺς βλάψεται. V 81, 16 οὗτος ... ὠφέλησε τὸν ἀνθρώπινον βίον. I 275, 11 τί οἱ τοσοῦτοι περὶ ἀρετῆς λόγοι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ὠφέλησιν. IV 295, 4 τοὺς ὠφεληκότες ἀντὶ ὠφελεῖν ἐκεῖνα οἶδε καὶ πεπαιδευταί.

ὠφελεῖσθαι. I 86, 22 προτρέπει τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ... ἀπὸ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὦ. II 279, 17 ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀξίων ὦ. V 105, 4 νομίσας ὦ. ἔτι βλάπτεται. I 271, 2 (τὸ θεῖον) ὠφελεῖται γὰρ ὑπ' οὐδενός. IV 24, 6 ὁ λογισμὸς ... ὠφελοῦμενος. II 288, 25 ἵνα ... αἱ αἰσθήσεις ὠφελοῦμεναι κατ' ἀρετὴν συνηχώσι. I 288, 19 οὕτως οὐδὲ ὠφεληθῆναι τινες πρὸς ἀδίκων ἀξιούσιν. II 40, 1 ἐάν μὴδὲν ἐξ αὐτῶν ὠφεληθῇ. II 71, 5 δι' ὧν ὠφεληθῆσονται. II 32, 2 πρὸς δὲ τὴν τῶν ὠφεληθησομένων αἰεὶ δύναμιν (χρησμοὺς ἀναφθέγγεται).

ὠφέλημα. III 161, 18 (θεοῦ).

ὠφελητικός. I 150, 18 ὁ θεοῦ λόγος. I 21, 14 (δυνάμεις).

ὠφέλιμος. II 148, 7 (ἀγαθῶν αἰτιον).

III 160, 26 ὄθλον ... νοουθεσίας.

VI 171, 1 (ἄθλοι). II 178, 5 (ἀλήθεια). V 73, 16 (ἀπόλαυσις). I 284, 13 (ἀπόλαυσις καὶ χρῆσις). V 42, 10 (ἀρετή). II 166, 3 βραδύτης. V 263, 2 (δασμοί). II 71, 3 δεσπότης. II 264, 13 (δυνάμεις). IV 173, 18. 175, 2 ἐπιστήμη. I 282, 9 τὰ μετ' ἐπιστήμης ἐνεργούμενα. III 5, 14 ἔργον. III 105, 5 τὸ δὲ σοὶ εὐάρεστον. I 275, 1 (εὐσέβεια). IV 286, 10 (ζῷα). V 64, 9 (κάθαρσις). I 192, 25 κακία δὲ ὡς ὠφέλιμον ἀρπάζεται. III 108, 20 ἡ ποιά ἀνάκωσις. II 221, 15. V 250, 19 (καρπός). II 97, 5. 10 (καρποί). II 82, 5 κτήμα καὶ ἀπόλαυσμα. II 119, 15 ἡ τῶν μέσων κτήσις. I 140, 11 (λόγος). IV 155, 8 μαθημάτων τὸ κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον. VI 60, 2 ὣν ἡ μείωσις ὠφέλιμον. III 105, 6 νουθεσία. V 234, 18 (ὁδός). V 89, 18 (ὀλιγοδεία). II 232, 16 τὸ ὁμόγλωττον. V 273, 1 ὄχλον ἀργὸν εἰδὼς οὐκ ὠφέλιμον. II 274, 28 πάντα ἀθρόα πᾶσιν. II 261, 2 περιουσία καὶ ἰσχύς. II 20, 23. III 189, 25 πόνος. II 300, 18 (πόννοι). VI 171, 3 ποτόν. II 31, 25 πρᾶγμα. V 218, 24 (πράγματα). I 27, 5 (τέχνη). I 64, 11 (τέχναι).

V 130, 15. 337, 24 (τροφή). I 242, 16 (ὕπηρεσσαι). II 220, 19 ὑφηγήσεις. I 136, 9 (φύσις). II 139, 19 (φυτόν). I 129, 11. V 314, 12 (φυτά). VI 208, 4 (χάρις). — V 37, 21 τὸ δὲ ἔπεσθαι τοῖς τῆς φύσεως νόμοις ὠφελιμώτατον. II 296, 28 τὸ δὲ μεταξὺ ἀμφοῖν. I 246, 14 παρ' ἡμῖν τὰ μὲν ἐστὶν ἄριστα καὶ ὠφέλιμα. — I 234, 7. III 130, 5. 301, 2. V 126, 19 ὠφέλιμον (sc. ἐστίν). V 342, 6 τί ἂν ὠφελιμώτερον. V 133, 4 τί δὲ μείζον ἢ ὠφελιμώτερον. — IV 91, 3 τὸ ὠφέλιμον. I 3, 4 τὸ ὠφελιμώτατον τῶν εἰς εὐσέβειαν. I 54, 15 πρὸς δὲ καὶ ὠφελιμώτατον. II 103, 14. 206, 8. 270, 31. III 73, 8. VI 165, 4 (τὰ ὠφέλιμα). I 3, 9 τὰ δὲ ὅσα ὠφέλιμα καὶ λυσitelῆ. II 283, 8 τοῖς βλαβεροῖς ὡς ὠφελίμοις (ἐπιτρέγειν). V 123, 3 πολλὰ καὶ ὠφελιμώτατα. — I 135, 5 ὠφελίμως.

ὤχρος. I 83, 9 ὤχροι γὰρ οἱ ἐν ἀσκήσει. I 265, 26 (φιλάρετοι). I 125, 22 ὅτι ... ὤχρον ἢ φοινικοῦν (τὸ ὀραθέν ἐστὶ). VI 204, 18 ἐν ταύτῃ γινόμενος αἰμωπός, ὦ., πελιδνός.

Corrigenda et addenda.

(Cf. p. VII.)

Α βιούδ. All: II 301, 21 leg. πατήρ μου
οὗτος.

Γελωνοί. leg. in textu falso Γελωοί.

Ζεύς. VI 29, 18 corr. (Ἡρακλῆς) κατα-
θύσας Διί.

Ἰσάσααρ. II 188, 4 add. μισθῶν (ἀξι-
ωθεῖς).

Κάιν. p. 14^a 28: corr. τεθνηκυῖα μοχθηρία.
Κεχρεαί corr. Κεγχρεαί.

Μωυσῆς. p. 17^b 28: corr. gestis.

Χαμώς. add. All: I 164, 25 sqq. πηρὸς
καὶ τετυφλωμένος· Χ. γὰρ ἐρμηνεύεται
„ὥς ψηλάφημα“.

Ψουθομφανήχ corr. Ψονθομφανήχ.

ἀθανατίζειν. p. 60^a 37: corr. ἀθανατί-
ζεται.

αἰῆ corr. αἰῆ.

ἀνιερῶν. p. 97: add. I 244, 8 τούτων
δὲ τὴν μὲν ἀνδρωνίτιν ἐστὶν πᾶσαν
ἀνιερῶν θεῶν.

ἀπλοῦς. p. 104^b 46: post I 143, 31 (ἡ
ἡδονή) add. I 165, 22 (ἡδοναί).

ἀκρίβεια p. 75^b: IV 40, 3 λογισμοῦ corr.
IV 90, 3.

ἀποκρυφος. ante ἀ. add. ἀποκρύπτεσθαι
VI 53, 12.

ἀνυπαίτιος. p. 99^a 15: add. V 41, 1
(ὁ ἀ.)

ἀποζην. add. V 33, 7.

ἄσκησις. p. 124^b 15: leg. III 241, 8.
IV 13, 12. 61, 4.

δανειστής. add. III 224, 23. 225, 4 sqq.

δικαιοσύνη. p. 194^a 2 corr. II 74, 13.

ἐβδόμη. p. 217^a 18 corr. III 201, 19.

εἶναι. p. 226^b 16: II 301, 25 corr. II
301, 17. 25.

ἐκβόησις. add. VI 40, 9 καὶ φωναῖς
μεῖζοσι καὶ ἐκβοήσασιν ἐπαλλήλοις.

ἐπαινετός. p. 262^a 7: leg. IV 131, 11.
232, 15.

ἐπιστήμη. Nr. 10. p. 283^b 57: corr.
σοφία.

ἔργον. p. 295^a 9: leg. 122, 21.

εὐμεγέθης. add. cf. II 11, 2 n.

εὐόλιστος. V 276, 10 (ἀκρασία) leg.
(νεότης).

εὐτρεπίζειν. add. V 307, 16 τοῖς εὐτρε-
πίζουσιν.

ζην. p. 328^b 12: corr. ἀποδηΐσκειν.

ἡδονή. p. 346^a 6: corr. I 195, 17.

ἡλιος. Nr. 8. p. 349^a 55: I 99, 1 corr.

I 59, 1. — 58: IV 4, 16 corr. V 4, 16. —

Nr. 6. p. 349^b 18: 107, 19 corr. 167, 19.

θεός. p. 366^b 59: IV 12, 1 corr. IV 121, 1.

— p. I 367^a 56: 102, 10 χάρις δὲ τῷ
θεῷ, ὅτι ... III 292, 26 χάρις δὲ τῷ
νικηφόρῳ θεῷ transponenda sunt in Nr. 6
d p. 378^b 45.

θεωρία. p. 387^b 32 leg. (λογική). — 38:
(ὁ ὀφθαλμός) τοῦ ... οὐρανοῦ.

θηλυς. p. 387^b 55: leg. ἐν φ.

θυήσκειν. p. 390^a 30: add. 137, 31 (τὸ
σῶμα) νεκρὸν καὶ τεθνηκὸς ἀεί..

ιερός. p. 405^a 21: ante „Judaeorum“
add. 2.

κακία. p. 420^a 29: corr. sapientem.

καταχεῖν. add. II 202, 9 πολὺ γὰρ σκό-
τος τῶν ὄντων ... καταχευόμενον.

κοσμοπολίτης. V 97, 17 (αἱ ψυχαί)
corr. θεωροὶ τῆς φύσεως.

λογισμός. p. 489^a 22: II 295, 19 corr.
II 245, 19.

λύπη. p. 504^b 49: IV 16, 1 corr. VI 16, 1.

νόσημα. add. II 312, 11 τίς ἡ τῶν ἁλ-
λων πληθὺς νοσημάτων, ὅσα ἡ φθορο-
ποιὸς τίκτειν πέφυκε κακία.

οἰκείος. p. 567^b 33: V 29, 10 leg. V
24, 10.

ὀλιγωρεῖν. p. 573^a 52: I 59, 6 corr.
I 54, 6.

πᾶς. p. 634^b 24: κλήρη corr. πλήρη.

πλάτος. p. 655^b 40: All: V 346, 17 add.
III 233, 5 sqq.

πλούσιος. p. 659^a 47: corr. ἀλαζών.

πνεῦμα. p. 660^b 44 add. τὸ δὲ αὐ γέ-
σεως εἰς στόμα καὶ τὸ ἀφ᾽ ἧς εἰς σύμ-
πασαν ... p. 661^a 9: corr. καθαρωτάτω.
ποιεῖν. p. 662^b 39: corr. διανοηθεῖς.
πόλις. p. 667^b 36: corr. ἡγεμῶν.
πολιτεία. p. 668^b 7: corr. ἀνθρωπίνης.
— 9: ἀναψάμενος. — 27: ἐγελάσατε. —
29: αὐτῆς. — 48: π.
πόνος. 672^b 35: corr. ἐνεγχόντες.
προσκυνεῖν. p. 688^a 42: V 209, 14 corr.
IV 209, 14.
προτρέπειν. p. 691^b 23: leg. ἐπ' ἀρετήν.
— 39: leg. ἐναντίαις. — 55: leg. ὑπέρ
τοῦ.
προφορά. p. 693^b 54: II 282, 13 leg.
ἡνιοχουμένη.
πυροῦσθαι. p. 698^a 25: πυρωθεῖς corr.
πυρωθέν.
ῥῖνες. p. 701^a 26: add. II 186, 20 ὡς γὰρ
ταῦτα ῥίνας, ἐκεῖνα τὸν ψυχῆς ἅπαντα
χωρὸν εὐωδίας ἀναπλήρῃσι.
σελήνη. p. 702^b 45: V 123, 10 ἐπιδάμ-
ποντος corr. ἐπιλαμπούσης.

τέτταρες. p. 774^a 7: I 122, 14 corr. II
122, 14.
τεχνάζειν. p. 774^a 42: ante 275, 15 add. V.
φθορά. p. 819^a 7: corr. γίνεσθαι. — 11:
ἐνετύγγανε. — 19: ἀνδ'. — 39: φθοράς.
— 819^b 2: ἄθστοι.
φιλονεικία. p. 823^a 28: corr. λαβεῖν.
φίλος. p. 823^b 22: corr. φίλαις.
φιλοσοφεῖν. 825^a 29: leg. φιλοσοφή-
σαντας.
φιλοσοφία. p. 825^b 23: leg. πεπόνηται
καὶ κατήνυσται. — p. 286^a 27: corr.
σώματι.
φλόξ. p. 828^a corr. καταφέρης.
φόβος. p. 829^a 56: post ὑπήκοον add.
νουθετεῖται.
ψοίνιξ corr. φοῖνιξ.
φοιτητής. p. 829^b 30: corr. φοιτηταί.
φρέαρ. p. 830^a 34: corr. γῆ.
φυσικός. p. 836^a 28: I 48, 18 corr. I
42, 18. — 44: IV 112, 13 corr. IV 112, 8.

EINSCHLÄGIGE WERKE

aus dem Verlage Walter de Gruyter & Co., Berlin W 10 und Leipzig

Philonis Alexandrini opera quae supersunt ed. Leopoldus Cohn et Paul Wendland.

Vol. I. CXIII, 298 Seiten. 1896.	9.—
Vol. II. XLIV, 314 Seiten. 1897.	9.—
Vol. III. XXII, 306 Seiten. 1898.	9.—
Vol. IV. XXXII, 307 Seiten. 1902.	10.—
Vol. V. XXXI, 376 Seiten. 1906.	15.—
Vol. VI. LXXX, 223 Seiten. 1915.	13.—

Philonis Alexandrini opera quae supersunt ed. Cohn et Wendland. Editio minor.

Vol. I. X, 280 Seiten. 1869.	4.—
Vol. II. XI, 306 Seiten. 1897.	4.—
Vol. III. XII, 290 Seiten. 1893.	4.—
Vol. IV. XI, 254 Seiten. 1902.	4.—
Vol. V. X, 306 Seiten. 1906.	4.—
Vol. VI. XIII, 200 Seiten. 1915.	3.—

Historische griechische Grammatik. Von Dr. E. Kieckers, Professor in Dorpat.

I. Lautlehre. 134 Seiten. 1925. (Samml. Göschen Bd. 117).	Geb. 1.80
II. Formenlehre. 190 Seiten. 1926. (Samml. Göschen Bd. 118).	Geb. 1.80
III. Syntax. Erster Teil. 118 Seiten. 1926. (Samml. Göschen Bd. 924).	Geb. 1.80
IV. Syntax. Zweiter Teil. 142 Seiten. 1926. (Samml. Göschen Bd. 925).	Geb. 1.80

Geschichte der griechischen Sprache. I. Bis zum Beginn der klassischen Zeit. Von Dr. Otto Hoffmann, o. Professor an der Universität Münster. Zweite, verbesserte Auflage. 160 Seiten. 1916. (Samml. Göschen Bd. 111).

Geb. 1.80

Auswahl aus griechischen Papyri. Von R. Helbing. Zweite, veränderte Auflage. 132 Seiten. 1924. (Samml. Göschen Bd. 625).

Geb. 1.80

„Selbst der, der wenig von Papyrusforschung weiß, wird sich an Hand dieses Buches leicht hineinfinden.“
Philologische Wochenschrift.

Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Von Edwin Mayser.

I. Laut- und Wortlehre. Neue Ausgabe. Groß-Oktav. XIV, 538 Seiten. 1923.	18.—
II. Satzlehre. Analytischer Teil. I. Hälfte. XX, 390 Seiten. 1926.	45.—

Die Bände, in denen ein reiches Tatsachenmaterial verarbeitet ist, bedeuten einen großen Gewinn für die griechische Sprachgeschichte und sind unentbehrlich bei der Interpretation von Papyrusurkunden.

Sammelbuch griechischer Urkunden aus Ägypten. Von Friedrich Preisigke. Begründet im Auftrage der Straßburger Wissenschaftlichen Gesellschaft zu Frankfurt a. M. Fortgesetzt von Professor Dr. F. Bilabel.

Band I. Lexikon-Oktav. VIII, 668 Seiten. 1913—1915.	21.—, geb. 23.—
Band II. Lexikon-Oktav. 464 S. 1918.	14.50, geb. 16.50
Band III. I. Hälfte. Groß-Oktav. VII, 151 S. 1926.	8.—
2. Hälfte. Groß-Oktav. 1927.	10.—

Berichtigungsliste der griechischen Papyrusurkunden aus Ägypten. Von Friedrich Preisigke. Lexikon-Oktav. 1913—1922. 30.—, geb. 32.—

Auswahl aus griechischen Inschriften. Von Direktor Dr. Robert Helbing. Mit 1 Tafel. 138 Seiten. 1915. (Samml. Göschen Bd. 757). Geb. 1.80

I. Geschichte der griechischen Epigraphik. Publikationen. Inschriftenbrauch. Schrift. Datierung. Sprache. II. Urkunden aus dem öffentlichen Leben. Urkunden aus dem religiösen und privaten Leben.

Geschichte der griechischen Literatur. Von Dr. Wilhelm Nestle, Studiendirektor am Karlslymnasium in Stuttgart.

I. Von den Anfängen bis auf Alexander den Großen. 137 Seiten. 1923. (Samml. Göschen Bd. 70). Geb. 1.80

II. Von Alexander dem Großen bis zum Ausgang der Antike. 144 Seiten. 1924. (Samml. Göschen Bd. 557). Geb. 1.80

Nestles Literaturgeschichte besitzt neben den größeren Werken einen durchaus selbständigen Wert. Es wird nicht nur die griechische Literatur bis zum Hellenismus behandelt, sondern auch die Werke der römischen und christlichen Zeit. Auch Philosophie und die Fachwissenschaften werden genügend berücksichtigt.

„... ich kann im allgemeinen das Urteil vertreten, daß wir hier ein eigenartiges wichtiges Buch vor uns haben, durch dessen Drucklegung ein besonderer Verdienst erworben wurde.“
Deutsches Philologenblatt.

Neue Wege durch die griechische Sprache und Dichtung. Sprachgeschichtliche Untersuchungen. Von Georg H. Mahlow, ehem. Direktor des Humboldt-Gymnasiums zu Berlin. Oktav. VIII, 525 Seiten. 1926. 22.—, geb. 25.—

Griechische Denker. Eine Geschichte der antiken Philosophie. Von Theodor Gomperz. Ausgabe letzter Hand besorgt von Heinrich Gomperz, o. ö. Professor an der Universität Wien. Drei Bände. Groß-Oktav.

I. Band: Naturphilosophen und Sophisten. Vierte Auflage. X, 499 Seiten. 1922. 14.—, geb. 16.—

II. Band: Sokrates und die Sokratiker. Platon. Vierte Auflage. VIII, 628 Seiten. 1925. 24.—, geb. 26.—

III. Band: Aristoteles und seine Nachfolger. Dritte Auflage. 1930. Im Druck

Das Werk gibt ein Gesamtgemälde der griechischen Philosophie und ist bei aller auf sorgfältigstes Quellenstudium gestützten Genauigkeit in der Wiedergabe des antiken Gedankengutes klar disponiert und überaus verständlich geschrieben.

Geschichte der antiken Philosophie. Von Ernst von Aster, o. Professor an der Universität Gießen. Groß-Oktav. VI, 274 Seiten. 1920. 5.—, geb. 6.50

Es ist ein wesentlicher Vorzug des Werkes, daß es die Mitte hält zwischen populärer, gut lesbarer Darstellung und gründlicher wissenschaftlicher Tiefe.

Geschichte der Philosophie von Sokrates bis Aristoteles. Von Walther Kinkel, o. Honorarprofessor an der Universität Gießen. Groß-Oktav. 328 Seiten. 1922. (Geschichte der Philosophie Bd. 2.) 3.—, geb. 4.—

Der Verfasser begnügt sich nicht mit einer sorgfältigen, alle geschichtlichen Tatsachen objektiv erfassenden Behandlung des Stoffes, sondern schaut das Ganze der klassischen griechischen Philosophie zugleich mit dem Auge des durch das Ideal des Neuhumanismus' geschulten Denkers.

Kinkels große Gabe der vollverständigen Darstellung macht dieses neue Werk zur Einführung in die Antike Problemwelt überaus geeignet, während zugleich allen, die tiefer schürfen wollen, klare Wege gewiesen werden.

Platon. Von Paul Friedländer, o. ö. Professor an der Universität Marburg.

I. Eidos. Paideia. Dialogos. Mit 3 Tafeln. Groß-Oktav. X, 278 Seiten. 1928.
12.50, geb. 14.50

II. Die platonischen Schriften. Erscheint Frühjahr 1930.

Der Verfasser wird dem Politiker, Philosophen, Erzieher und Dichter Platon in gleicher Weise gerecht. Er versucht das Wesen des platonischen Philosophierens, das man auf kein System bringen kann und das Wesen des platonischen Dialoges aus der umfassenden Persönlichkeit zu begreifen. Der vorliegende Band ist in sich abgeschlossen.

Platons Selbstbiographie. Von H. Gomperz, o. ö. Professor an der Universität Wien.
Oktav. 46 Seiten. 1928. 3.—

Gomperz gibt in dieser Schrift Inhalt und kritische Untersuchung der im siebenten platonischen Brief enthaltenen Selbstbiographie, insbesondere ist er an der Frage interessiert, wie sie sich in das System Platons einordnet und wie dieses durch sie — es ist das einzige Mal, daß Platon direkt von sich spricht — ergänzt und fester gefügt werden kann.

Platons Stellung im Aufbau der griechischen Bildung. Von Werner Jaeger. Quart.
49 Seiten. 1928. (Sonderdruck aus „Die Antike“ Bd. IV Heft 1—3). 4.—

Das Ziel des Verfassers ist, zu zeigen, wie sich die Idee der Paideia durch Platon, der der Mittelpunkt der Struktur des europäischen Kulturgedankens und des Humanismus ist, zur Philosophie und Wissenschaft entwickelt und sich unter dem humanistischen Gesichtspunkt gestaltet hat und gestalten muß.

Über Ursprung und Kreislauf des philosophischen Lebensideals. Von Werner Jaeger.
Oktav. 34 Seiten. 1928. (Sitzungsberichte u. Abh. der Preuß. Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Philos.-Histor. Klasse.) 2.50

Doxographi Graeci. Collegit recensuit prolegomenis indicibusque instruxit Hermann Diels. Editio iterata. Groß-Oktav. X, 854 Seiten. 1929. 28.—, geb. 31.—

Das seit Jahren vergriffene, noch heute grundlegende Werk für die gesamte antike Tradition über die physikalischen Lehren der griechischen Philosophen liegt hier im Neudruck vor. Die Prolegomena geben auf Grund eindringlicher Untersuchungen einen genauen Einblick in die Filiation innerhalb der gesamten doxographischen Literatur. Die scharfsinnige Aufdeckung der vielverschlungenen Wege, auf denen das Material zu uns gelangt ist, führt zu wichtigen Ergebnissen, auch für die Quellenkritik des Cicero, Laertius, Diogenes, Clemens von Alexandria u. a.

Griechische Geschichte. Von Karl Julius Beloch.

I. Band: Die Zeit vor den Perserkriegen. Zweite, neugestaltete Auflage in zwei Abteilungen.

1. Abteilung. Groß-Oktav. XII, 446 S. 1912. 12.—, geb. 14.—

2. Abteilung. Mit 1 Karte. Groß-Oktav. X, 409 Seiten. 1913.
12.—, geb. 14.—

II. Band: Die klassische Zeit. Zweite, neugestaltete Auflage.

1. Abteilung. Groß-Oktav. VIII, 432 Seiten. 1916. 12.—, geb. 14.—

2. Abteilung. Mit 1 Karte und 4 Plänen. Groß-Oktav. 418 Seiten. 1916.
12.—, geb. 14.—

III. Band: Die griechische Weltherrschaft.

1. Abteilung. Groß-Oktav. XII, 652 S. 1922. 12.—, geb. 14.—

2. Abteilung. Groß-Oktav. 1923. 16.—, geb. 18.—

Griechische Geschichte. Von Karl Julius Beloch.

IV. Band: Die griechische Weltherrschaft.

1. Abteilung. Groß-Oktav. VIII, 734 Seiten. 1925. 30.—, geb. 33.—

2. Abteilung. Groß-Oktav. XIX, 700 Seiten. 1927. 38.—, geb. 40.—

In Belochs Werk haben wir eine ausführliche, den neuesten Stand der Wissenschaft spiegelnde Darstellung der griechischen Geschichte von der Urzeit bis zum Eingreifen der Römer, die volle Beherrschung der Quellen und der neueren Literatur mit einem flüssigen Stil verbindet. Die Vorzüge des Werkes sind bekannt, vor allem die Betonung der wirtschaftlichen, sozialen und geistigen Entwicklung, der universalgeschichtliche Standpunkt und der sichere Takt in der Beurteilung des Werkes der antiken Quellen und der neueren Literatur.

Wirtschaftsgeschichte von Athen. Von K. J. Beloch. In Vorbereitung.

Griechische Geschichte. Von Heinrich Swoboda. Vierte, verbesserte Auflage. Durchgesehener Neudruck. 189 Seiten. 1921. (Samml. Göschen Bd. 49.) Geb. 1.80

Griechische Kleidung. Von Professor Dr. Margarete Bieber. Mit 25 Textabbildungen und 64 Lichtdrucktafeln. V, 100 Seiten. Quart. 1928. Geb. 50.—

„Auf dem Gebiet der griechischen Kleidung gilt Magarete Bieber heute mit Recht als die Autorität ... ein kostbares Werk mit 64 ausgezeichneten Tafeln, worin nun in Wort und Bild alles Wesentliche über das Thema zu finden ist — in einer Form, die auch dem Laien eingeht.“
Frankfurter Zeitung

Geschichte der jüdischen Philosophie des Mittelalters, nach Problemen dargestellt. Von Dr. David Neumark, Professor am Hebrew Union College in Cincinnati, Ohio. Oktav.

I. Band: Die Grundprinzipien I. Buch 1: Einleitung. Buch 2: Materie und Form. XXIV, 615 Seiten. 1907. 15.—

Anhang zum I. Bande: Materie und Form des Aristoteles. V, 108 Seiten. 1913. 3.—

II. Band, 1: Die Grundprinzipien II. Buch 3: Attributenlehre. I. Hälfte: Altertum. XXVI, 432 Seiten. 1910. 12.—

II. Band, 2: Die Grundprinzipien II. Buch 3: Attributenlehre. II. Hälfte: Mittelalter. XX, 371 Seiten. 1928. 18.—

„Dieses Fundamentalwerk der mittelalterlichen Philosophie offenbart eine bisher von der Allgemeinheit nur allzu wenig beachtete Welt.“

Annalen der Philosophie

Die Sprache des Pentateuch in ihren Beziehungen zum Ägyptischen. Von Professor Dr. A. S. Yahuda. Mit einer hieroglyphischen Beilage. Erstes Buch. Lexikon-Oktav. XXXII, 302, 16* Seiten. 1929. Geb. 22.—

Der Verfasser versucht auf Grund praktischer Untersuchungen nachzuweisen, daß die Entwicklung der hebräischen Sprache aus einem primitiven kanaanäischen Dialekt sowie ihre weitere Vollendung zu einer literarischen Sprache unter dem Einfluß der ägyptischen Sprache erfolgt ist.

Sonderprospekte liefern wir gern kostenlos.

Verlag Walter de Gruyter & Co., Berlin W 10 und Leipzig

7 56.50

3395596

13722

PA
4268
A2
1896
V. 7
pt. 2

THEOLOGY LIBRARY
SCHOOL OF THEOLOGY AT CLAREMONT
CLAREMONT, CALIFORNIA

